

Giới thiệu Nghịch thiên Chiến Thần Convert

Trăm năm trước , nhất đại Chiến Thần Diệp Kinh Vân đột nhiên xuất hiện , nghiền ép các lộ thiên kiêu chỉ từ lệnh địch nhân nghe tiếng sợ vỡ mật , nhưng không ngờ bị thê tử Lạc Linh , huynh đệ Lang Thập Tam phản bội , ngã xuống Thập Ma Thâm Uyên! Trăm năm sau , các giới tiến nhập hoàng kim thời đại , yêu nghiệt nhân vật điên cuồng hiện lên! Diệp Kinh Vân trọng sinh đến Bát Hoang Đại Lục trong nhà tiểu gia tộc Diệp gia phế vật đệ tử tiến lên! Vận mệnh nghịch chuyển , nghịch thiên cải mệnh! Đời này ta chẳng những muốn nghiền ép thiên tài , còn muốn giết khắp thiên hạ phụ ta giả! Một bả Vô tình kiếm , một bả Đồ Long Đao , giết hết tất cả , thống nhất thần giới , chúa tể vạn vật!

* Truyện này là truyện trùng sinh bạn nào không thích hoặc đọc nhiều về thể loại trùng sinh rồi không muốn đọc nữa xin làm ơn đừng đim truyện .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chiến Thần trọng sinh

Chương 1: Chiến Thần trọng sinh

Bát Hoang Đại Lục , Mạt Nhật Trấn , Diệp gia!

Một thiếu niên đột nhiên ngồi dậy , diện mục dữ tợn , gầm nhẹ nói:

"Lang Thập Tam , ta đối đãi ngươi như thân huynh đệ , tình so với kim loại còn kiên cố hơn , ngươi lại coi là cặn bã!"

"Còn ngươi nữa , Lạc Linh! Ta đối với ngươi si tình , ngươi lại coi ta là người qua đường rõ là thật là độc ác dụng tâm!"

Thiếu niên tên là Diệp Kinh Vân , thân cao gầy , vốn là thanh tú bộ dáng hần lúc này thoạt nhìn như là ác ma một dạng .

Rất lâu , ánh mắt của hắn nhìn quét một vòng , tại chỗ ngưng ngẩn!

Cổ kính gian phòng , Hoa mộc làm thành bàn tròn , ngân sắc giá cắm nền .

Vô số đoạn ngắn như là binh đồ vậy lạc ấn Diệp Kinh Vân trong đầu , cảm giác đau đớn nhất thời sinh sôi , nhưng ở trên mặt hắn xuất hiện không phải thống khổ , mà là thoải mái , hắn cười lớn một tiếng: "Ha ha! Không nghĩ tới , ta Diệp Kinh Vân trọng sinh!"

Hắn , Diệp Kinh Vân , từng là nhất đại Chiến Thần!

Trăm năm trước , hắn tại hạ vị thần giới sáng lập Chiến quốc! Dẫn dắt Chiến quốc mấy triệu Chiến Sĩ đánh hạ Hoàng Thần Yếu Tắc! Thiếu chút nữa liền đánh hạ hạ vị thần giới toàn bộ vực , nhưng không ngờ bị huynh đệ Lang Thập Tam cùng với người yêu Lạc Linh phản bội , ở tu luyện công pháp sắp đột phá thì , Lang Thập Tam phía sau cho hắn một kích trí mạng , ngã xuống Hoàng Thần Yếu Tắc!

Ông trời mở mắt , để cho hắn trọng sinh trăm năm sau!

Đời này , hắn cần phải trên dưới vị thần giới đòi lại một cái công đạo , tất muốn giết sạch sở hữu phản bội người!

"Cái quỷ gì thân thể như vậy rác rưởi nghĩ tới ta trọng sinh trước tung hoành thiên hạ , cơ hồ vô địch! Không nghĩ tới cư nhiên trọng sinh đến cái phế vật này trên thân!" Diệp Kinh Vân kiểm soát thân thể , sắc mặt hơi đổi .

Cổ thân thể này chủ nhân cũng kêu Diệp Kinh Vân , chính là Mạt Nhật Trấn Diệp gia con trai trưởng!

Theo lý thuyết , thân là con trai trưởng , thể chất kém đi nữa cũng không kém ở đâu , nhưng cổ thân thể này quả thực là kém lại!

Không ít gân mạch nứt ra đến , không còn cách nào thu nhận thiên địa linh khí!

"Gân mạch đứt gãy" Diệp Kinh Vân sắc mặt lần thứ hai biến sắc , con mắt tinh quang bùng lên , trong đầu hiện ra ba năm trước đây một màn!

Ba năm trước đây , Diệp Kinh Vân vẫn là Diệp gia đại thiên tài , kim kê độc lập , tu vi sớm đã đạt đến Thối Thể Cảnh cửu trọng , chỉ kém một bước lại có thể thức tỉnh võ hồn! Nhưng không ngờ , một lần , hắn tiến nhập Mạt Nhật Sâm Nhiên trong , bị người mai phục , bị người cắt đứt gân mạch , một thân tu vi thẳng giáng Thối Thể Cảnh lục trọng! Nếu không phải Diệp gia đại quân gia Bàng Hoài cấp thì chạy tới , Diệp Kinh Vân đã sớm chết rồi .

Từ đó về sau, Diệp Kinh Vân bắt đầu cam chịu!

Phụ thân hắn vì để hắn gân mạch gây dựng lại, thu hồi tự tin, không người Cổ gia khuyên bảo, rời khỏi Diệp gia, muốn mở ra toàn bộ đại lục, tìm ra giải được, cho tới bây giờ tung tích không rõ, Diệp gia rất nhiều người đều cho rằng hắn chết!

Còn như Diệp Kinh Vân mẫu thân, từ lúc hắn sinh ra liền chẳng biết đi đâu.

Ngày hôm qua, biểu ca Diệp Thiên vũ nhục cha mẹ hắn, hắn khó có thể dễ dàng tha thứ, tại chỗ phản kháng, kết quả tu vi yếu ớt hắn bị Diệp Thiên đánh phải gần chết! Đây mới khiến Chiến Thần Diệp Kinh Vân có trọng sinh cơ hội!

"Ân Thập Ma Tâm Tạng" Diệp Thiên tiếp tục nội thị thân thể, phát hiện hắc sắc trái tim thì, sắc mặt trở nên biến sắc.

Kiếp trước, hắn mặc dù có thể trở thành uy phong lẫm lẫm Chiến Thần, tiếp cận chính chỗ này Thập Ma Tâm Tạng!

Không nghĩ tới, đời này, Thập Ma Tâm Tạng hợp với hắn cùng nhau trọng sinh! Lại, hắn còn mơ hồ phát hiện cái này Thập Ma Tâm Tạng đối lập kiếp trước có chút bất đồng!

Lúc này, Thập Ma Tâm Tạng chính tản ra nhu hòa lực, mà ở loại lực lượng này xuống, Diệp Kinh Vân ngạc nhiên phát hiện mình trong cơ thể đứt gãy gân mạch dĩ nhiên tại gây dựng lại!

"Gân mạch gây dựng lại quá tốt!" Ở Diệp Kinh Vân mặt hiện lên là không hề che giấu kích động, hắn nhanh chóng bấm công pháp, một hít một thở trong lúc đó, trong cơ thể đứt gãy gân mạch thật nhanh gây dựng lại lấy!

Ở Bát Hoang Đại Lục ở trên, công pháp, vũ kỹ tổng cộng chia làm Thánh, Hoàng, Vương, Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, người bát đại giai! Mỗi một phẩm chất lại chia làm thượng, trung, hạ ba cái phẩm chất!

Lúc này, Diệp Kinh Vân sử dụng công pháp tên là Thập Ma Quyết! Chính là Diệp Kinh Vân kiếp trước chủ tu công pháp, phẩm chất sẽ theo Diệp Kinh Vân tu vi đề cao mà đề cao! Đời trước, Diệp Kinh Vân liền khiến cho dùng công pháp này phối hợp Thập Ma Tâm Tạng trở thành kẻ khác nghe tin đã sợ mất mặt Chiến Thần!

Căn cứ Diệp Kinh Vân hiện nay tu vi đến xem, hiện tại Thập Ma Quyết phẩm chất ở Huyền giai trung phẩm! Nhìn như không cao, nhưng ở toàn bộ Mạt Nhật Trấn ở trên, như vậy công pháp như là thần linh một dạng tồn tại!

Àm!

Rất nhanh, một đạo tinh quang theo Diệp Kinh Vân trong con ngươi lóe lên một cái rồi biến mất, ở trên người hắn đột nhiên tản mát ra một cỗ cường đại khí thế!

Liên tục chưa đột phá tu vi vào giờ khắc này cũng là âm âm đạt đến Thối Thể Cảnh thất trọng!

Hiện tại, ở Diệp Kinh Vân trong con ngươi tràn phóng so ba năm trước đây còn muốn tự tin quang mang!

"Ca, ngươi rốt cục tỉnh!" Đột nhiên, một đạo mừng rỡ như điên tiếng trời tiếng vang lên.

Cửa đẩy ra, một bóng người xinh đẹp nhất thời hiện lên ở trước mắt.

Ở nàng trên mặt đẹp treo đầy lấy không che giấu chút nào kích động, cặp kia linh động con mắt cồn cứa trong suốt giọt nước mắt, lông mi khẽ run.

Thông qua dung hợp cỗ thân thể này ký ức, Diệp Kinh Vân biết trước mắt cái này người tướng mạo cực kỳ vui vẻ thiếu nữ tên là Diệp Nhu, là mười năm trước, phụ thân ở ngày tận thế trong rừng rậm nhặt được nữ oa.

Diệp Kinh Vân còn nhớ được khi còn bé, Diệp Nhu giống như là một cái theo đuôi một dạng đi theo hắn, quần quít lấy hắn.

Hai người bọn họ quan hệ rất tốt!

Lúc này, Diệp Kinh Vân nhìn thấy muội muội mình, không nhịn được cười một tiếng, nhưng đột nhiên sau khi thấy giả súng lên đến má trái, sắc mặt trực tiếp đại biến, thanh âm mang theo một chút hùng hậu, khí thế thuần chất, lúc này hỏi: "Nhu nhi, ngươi mặt làm sao sưng?"

Diệp Nhu bị Diệp Kinh Vân khí thế cho dọa cho giật mình, nước mắt hoa lạp lạp chảy xuống: "Ca, ta thấy thương thế của ngươi thế nghiêm trọng, ta phải đi được đường tìm Hồi Mệnh Đan, nhưng quân gia kia không cho, còn..."

"Còn đánh người mặt" Diệp Kinh Vân ánh mắt đột nhiên sắc bén, nhìn muội muội sưng lên đến má trái, hắn liền cực kỳ khổ sở, tuy nói hắn trọng sinh, nhưng dung nạp cỗ thân thể này linh hồn, hắn đối Diệp Nhu cảm tình không giảm mà lại tăng!

Lại nói, Diệp Nhu có thể như vậy hoàn toàn là bởi vì phải cứu hắn!

Được đường quân gia tên là Lý Khải, cũng là Diệp Thiên tay sai, từ trước đến nay kiêu ngạo, căn bản không đem Diệp Kinh Vân cùng Diệp Nhu để vào mắt!

Ba năm trước đây , này lão cầu đối mặt Diệp Kinh Vân huynh muội không dám thở mạnh một cái , nhưng từ lúc Diệp Kinh Vân đâm mình , phụ lại rời khỏi Diệp gia sau , cái này lão cầu thì trở nên phải thô bạo vô lý , hung hăng phách lối!

Có thể nói , hiện tại Diệp Kinh Vân tuy có con trai trưởng thân phận , nhưng không có con trai trưởng quyền thế!

Nói trắng ra , thực lực của hắn chưa đủ!

Tại đây khỏi Bát Hoang Đại Lục ở trên chia làm võ đồ cùng võ giả hai loại người , phàm là có thể thức tỉnh võ hồn người đều gọi là võ giả!

Võ đồ chỉ có Thối Thể Cảnh , cái cảnh giới này chia làm cửu trọng! Võ đồ muốn trở thành võ giả liền cần đem tu vi đề thăng tới Thối Thể Cảnh cửu trọng , sau đó thức tỉnh võ hồn!

Thức tỉnh võ hồn , liền có nghịch thiên cải mệnh cơ hội , tiếp tục đào tạo sâu , từng bước bước vào con đường cường giả!

Thối Thể Cảnh cửu trọng qua đi chính là động tiên cảnh , bạo hóa cảnh , âm hư cảnh! Mỗi một cảnh giới chia làm cửu trọng!

Nhìn chung toàn bộ Mạt Nhật Trấn , âm hư cảnh cường giả không cao hơn năm cái!

Còn như nói âm hư cảnh sau có còn hay không cảnh giới cao hơn

Có!

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân tuổi không qua hai mươi tuổi , tu vi sớm đã vượt qua âm hư cảnh , đạt đến hóa thân cảnh cửu trọng , chỉ kém một chút lại có thể phá kiến thành điệp!

Đời này , hắn trọng sinh ở một thiếu niên trong cơ thể , nguyên bản cỗ thân thể này ở ba năm trước đây liền có cơ hội thức tỉnh võ hồn , trở thành coi rẻ chúng sinh thiên tài tuyệt thế! Nhưng làm sao xuất hiện chuyện như vậy , thật sự là thật đáng buồn!

Hôm nay , chẳng những Diệp Thiên muốn khi dễ Diệp Kinh Vân huynh muội , hơn nữa liền nhỏ Diệp gia tôi tớ cũng muốn khi dễ bọn hắn! Đây đối với Diệp Kinh Vân mà nói quả thực thì không thể nhẫn!

"Ca! Chúng ta đừng cùng bọn họ đấu! Chúng ta đánh không lại bọn hắn! Ca , ngươi liền nghe ta một câu đi! Phụ thân cũng không muốn ngươi có chuyện a !" Bên cạnh , Diệp Nhu lời còn chưa nói hết , ngoài cửa chính là truyền đến một đạo kiều ngạo đến mức tận cùng thanh âm .

"Diệp Nhu , ngươi đi ra cho ta! Ta biết ngươi trộm Hồi Mệnh Đan , cho ngươi ma bệnh kia ca ca!"

Thanh âm hạ xuống , sau một khắc , nổ 1 tiếng , cửa trước vỡ vụn , vụn gỗ văng khắp nơi .

Mấy bóng người nhô ra .

p/s; Bạn nào thấy nội dung truyện trùng hoặc không hay làm ơn im lặng đi ra, đừng vote hay bình luận dim truyện a. Converter xin cảm ơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 2: Tìm đường chết

Đứng ở phía trước nhất là một trung niên nhân .

Trung niên nhân da dẻ đen thui , trên mặt sẹo lồi một run một cái , cổ gồng một cái bụng bự , đôi mắt nhỏ nhìn quét một vòng , cuối cùng dừng lại ở Diệp Kinh Vân trên thân , con mắt trừng lớn , vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi , trong lòng mê hoặc: "Tiểu tử này làm sao sinh long hoạt hổ ? Chẳng lẽ Diệp Nhu thật trộm Hồi Linh Đan ?"

"Tốt! tốt! tốt! , chứng cứ vô cùng xác thực! Ngươi Diệp Nhu trộm đi Hồi mệnh đan! Mà ngươi Diệp Kinh Vân ăn vụng Hồi mệnh đan , hai ngươi huynh muội tội ác tày trời! Ngươi đến , mang bọn họ đi!" Trung niên nhân con ngươi đảo một vòng , quát to .

Phía sau mấy gã sai vặt đi nhanh tới trước , muốn phải bắt được Diệp Nhu!

"Ta không có tội! Ta không có tội!" Nhìn thấy một màn này, Diệp Nhu tiểu trên mặt trong nháy mắt bối rối, hô lớn: "Lý quân gia! Người oan uổng ta à!"

Trung niên nhân này đúng là Lý Khải, Diệp Thiên tay sai, cũng là Dược đường quản sự! Một tên cầu nô tài! Hắn tu vi đã đạt đến tới thể bát trọng! Về phần hắn thủ hạ, mỗi người đều có Thối Thể Cảnh lực trọng tu vi!

"Người ca cái này không vui vẻ? Người còn dám nói người không có tội!" Lý Khải lộ vẻ tức giận, kiêu ngạo đến cực điểm.

"Nhẹ Vân ca ca, ta thật không có tội!" Diệp Nhu trong hốc mắt còn đọng trong suốt giọt nước mắt, lông mi khẽ run, trên mặt đều là vẻ ủy khuất.

"Ta biết!"

Diệp Kinh Vân trong con ngươi hiện lên sắc bén, cơ cười một tiếng: "Không biết xấu hổ!"

"Bắt bọn hắn lại!" Lý Khải sắc mặt hơi đổi, nhanh lên hướng về phía bên cạnh tới tở quát lên.

Gã sai vật kia liền hướng Diệp Nhu đánh tới, phải bắt được Diệp Nhu!

Diệp Kinh Vân con mắt bùng lên sắc bén, chân phải hướng phía trước chọt đạp một cái, thân hình lập loè, như kiều quý mị hư vô xuất hiện sau lưng Diệp Kinh Nhu, tay trái ôm lấy Diệp Nhu eo nhỏ, lui lại ba bước.

"Diệp ca ca..." Diệp Nhu ánh mắt nhìn phía Diệp Kinh Vân trên thân, linh động nháy mắt một cái nháy mắt, như muốn trọng nhận thức mới Diệp Kinh Vân một dạng!

"Muốn ăn đòn!" Gã sai vật kia thấy mình vậy mà bắt khoảng không, không khỏi giận dữ, nghe răng trợn mắt, xuất ra một roi, hướng về phía Diệp Kinh Vân chọt vung lên. Trong mắt hắn lộ ra là vẻ khinh thường! Hắn tự nhận tu vi còn cao hơn Diệp Kinh Vân, không tin đánh không lại phía sau người!

Coi như gã sai vật coi là Diệp Kinh Vân nhất định sẽ đã bị một roi này đau lúc, màu đen kia roi da đột nhiên có cố định ở trong hư không!

Màu đen trường tiên lấy phương hướng ngược lại đi, trực tiếp roi vào gã sai vật trên mặt!

Ba!

"A!" Gã sai vật kêu thảm một tiếng, roi trên mặt đất, hắn toàn bộ má trái trực tiếp sưng lên đến.

Một tiếng này kêu thảm tại chỗ kinh sợ Lý quân gia! Kinh sợ tất cả mọi người!

Bọn sai vật nhất tề nhìn phía Diệp Kinh Vân, tầm kia vốn phải là non nớt thiếu niên mặt lúc này nhìn qua vô cùng dữ tợn, so ma quỷ còn còn đáng sợ hơn, cặp kia như đá quý màu đen con mắt tràn đầy cuộn cuộn tức giận, còn có cái miệng kia giác ngậm lấy vẻ hung tàn cười nhạt. Bọn họ mặt khó có thể tin.

Không phải nói Diệp Kinh Vân phế vật rất sao?

"Diệp Kinh Vân, ngươi tự tìm cái chết! Tiêu diệt hắn!" Lý quân gia trên mặt hiện ra sát ý, hướng về phía chung quanh gã sai vật ra lệnh.

Bọn sai vật khề cán môi, tâm hung ác, liền mỗi cái quơ múa nắm đấm, hướng Diệp Kinh Vân não bộ, thủ bộ, bộ ngực ném tới! Muốn giết chết Diệp Kinh Vân!

"Tự tìm cái chết!" Diệp Kinh Vân ánh mắt âm lãnh, nhìn quét toàn trường, chân phải hướng phía trước một bước, toàn bộ thân hình tức khắc phiêu hốt không định.

Hắn sử dụng chính là thân pháp vũ kỹ, tên là Âm Ảnh Thanh Phong Bộ! Đây là hắn kiếp trước thiếu niên sở học, đợi đã thành là Chiến Thần sau, hắn cực ít dùng chiêu này, nghĩ không ra sau khi sống lại, hắn vừa lên đến sẽ dùng vũ kỹ này!

Bất quá, đây cũng là không có cách làm sự tình.

Lấy hắn hiện ở cổ thân thể này, muốn sử dụng cao cấp khác vũ kỹ là chuyện không có khả năng!

Bộ này Âm Ảnh Thanh Phong Bộ phẩm chất ở Hoàng giai thượng phẩm, nhìn như không cao, nhưng nếu là đặt ở Mặt Nhật Trấn phía trên, như vậy vũ kỹ không cao hơn ba bộ!

Thân hình lập loè, Diệp Kinh Vân nhanh chóng đi tới một gã sai vật phía trước, đùi phải như trường tiên vung vung đi, đá phải gã sai vật lảo không lật lên!

Lúc này, Diệp Kinh Vân giống như là một đầu cự ung ở tìm thức ăn! Lấy hắn hiện tại Thối Thể Cảnh thất trọng tu vi đối phó những thứ này gã sai vật căn bản cũng không ở nói xuống!

Tay phải đặt ở một ... khác gã sai vặt trong tay , chột một lật!

Gã sai vặt kia kêu thảm một tiếng , té xuống đất , oa mà 1 tiếng khóc lớn lên , dư gã sai vặt nhìn thấy một màn này , không khỏi lui ra phía sau mấy bước , trong con ngươi lập loè là sợ hãi!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , sắc bén ánh mắt lại lần nữa đặt ở Lý quân gia trên thân!

Lý quân gia con ngươi chột co rụt lại , thân thể liên tục run , nhưng rất nhanh , hấn liền khôi phục lại bình tĩnh!

Hắn tu vi so Diệp Kinh Vân muốn cao nhất trọng , hấn không cần e ngại đối phương ?

"Tiểu , ngươi ăn vụng Hồi Linh Đan , lại đã thương ta người! Tự tìm cái chết!" Lý quân gia con ngươi mắt lộ sắc bén , theo trong tay áo lộ ra một tay , rất nhanh , bàn tay thành trào , mang theo tiếng hồ gầm , khí thế âm âm bạo phát .

Một chiêu này tên là Huyền Hồ Trào , là người Diệp gia đều có thể chiêu thức , là nhân giai trung phẩm phẩm chất!

Hồ trào đón gió , như mảnh hồ hạ sơn , trời long đất lở!

"Ca!" Nhìn phía một màn này , Diệp Nhu vẻ mặt lo nghĩ , ngọc thủ đặt tại Diệp Kinh Vân trên cánh tay .

Diệp Kinh Vân tỏ ý Diệp Nhu lui ra phía sau mấy bước , ngừng đầu , một đôi mực tròn mắt đen trong bùng lên qua sắc bén đến , thân hình lần thứ hai lập loè , tay phải đột nhiên nắm thành quả đấm , khí thế tăng nhiều , phía trên hình như có lợi nhận , lấp lánh ánh đao , trên nắm tay sát ý trực tiếp bao phủ ở Lý quân gia trên thân!

"Đao Nhận Quyền!"

Diệp Kinh Vân đột nhiên đánh ra một quyền , trực tiếp cùng đối phương đụng vào nhau!

Đao Nhận Quyền , cũng là hấn kiếp trước còn nhỏ sở học , phẩm chất ở Hoàng giai thượng phẩm!

Chiêu này nếu là mang theo linh lực , nhưng huyền xuất đao nhận , khi đó , uy lực sẽ tăng nhiều!

Này Đao Nhận Quyền mang theo Sơn Nhạc Chi Lực , như tòa sơn vậy đặt ở Lý quân gia trong quyền phong!

Ầm!

Lý quân gia liên tiếp lui về phía sau , phun ra một ngụm máu lớn .

Ở mắt nó trong lần đầu tiên hiện ra sợ hãi chi quang!

Diệp Kinh Vân thần sắc rất u ám , hai mắt sáng lấp lóa , sát ý nồng đậm .

Trở nên , tay hấn đem Lý quân gia cả người xóc lên!

"Ta ... Ta là Diệp Thiên người! Ngươi không thể giết ta! Nếu không ..."

Nhưng mà , hấn lời còn chưa nói hết , chính là bị Diệp Kinh Vân băng lãnh ánh mắt cắt đứt!

Diệp Kinh Vân trong tay độ mạnh yếu không khỏi gia tăng vài phần .

Hấn tâm phát lạnh , đồng thời kinh ngạc không gì sánh được .

Không tới một ngày thời gian , Diệp gia phế vật vậy mà biến phải mạnh mẽ như vậy?

Diệp Nhu trực tiếp ngốc ngây tại chỗ .

"Ca ca thiên phú ... Thật trở về ?" Lúc này nhìn thấy Diệp Kinh Vân uy vũ một màn , trong lòng nàng mừng như điên , vô cùng kích động .

"Ngươi ... Ngươi không thể giết ta ... Ta ..." Lý quân gia như trước đang giãy giụa khổ sở , liên tiếp cầu xin tha thứ .

"Chết đi!" Diệp Kinh Vân không muốn lại nhìn thấy Vương quân gia này cái mặt quý , hấn trực tiếp dùng sức nắm Vương quân gia cái cổ , đi trên mặt đất đè lại!

Nổ 1 tiếng!

Lý quân gia đầu trực tiếp va chạm vào mặt đất , kêu thảm một tiếng , tắt thở , không còn sinh cơ!

"Ca, ngươi ..." Diệp Nhu nhìn thấy một màn này , hù dọa giật mình , nàng dù sao vẫn là một đứa bé , tâm trí không thành thực , chưa thấy qua này quen

mặt .

"Hắn đáng chết!" Diệp Kinh Vân cũng không muốn giải thích qua nhiều, hần nhìn Diệp Nhu , trên mặt lộ ra hủ hòa nụ cười , đầu tay tìm tòi phía sau người ô tóc đen dài: "Ca xin thể , sau này ai cũng không dám khi dễ ngươi!"

Diệp Nhu trực tiếp ngậy tại chỗ , nhìn Diệp Kinh Vân , rất lâu mới hô một câu: "Ca!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 3: Thập Ma Tâm Tạng

Diệp Kinh Vân gian phòng tiếng động dẫn tới người Diệp gia chú ý!

Một trung niên nhân mặt mang khăn trương , thần tốc chạy qua đến, phát hiện đứng tại chỗ Diệp Kinh Vân , hai mắt trực tiếp trừng lớn , thất thanh nói: "Thiếu chủ , ngươi tỉnh lại ? Quá tốt!"

Diệp Kinh Vân liếc trung niên nhân một cái , trung niên nhân này lớn lên to lớn , mặt chữ quốc , bên khóe miệng còn có một nốt ruồi , dựa vào ký ức , hần biết người trước mắt là Diệp gia đại quân gia , Bàng Hoài!

Nói đến , ở toàn bộ Diệp gia trong , là thuộc trung niên nhân này đối với nhất chân thành!

Năm đó , ở Mạt Nhật Sâm Lâm trong , nếu không có Bàng Hoài kịp thời chạy tới , Diệp Kinh Vân sớm đã chết ở trong tay địch nhân!

Bàng Hoài ánh mắt nhìn quét một vòng , phát hiện ở phía dưới nằm một chỗ băng lãnh thi thể!

Nhìn kỹ , hần không khỏi sửng sốt!

"Lý quân gia ?" Bàng Hoài ngừng đầu , nhìn phía thiếu niên , trong con ngươi nhanh chóng thoáng qua một đạo quái dị quang mang .

Đây là thiếu chủ giết ?

Nói như vậy...

"Thiếu chủ ..." Hần trong hai mắt nổ bắn ra mãnh liệt tinh quang , nét mặt cực kỳ kích động: "Ngươi gân mạch khôi phục ?"

"Bàng thúc thúc , ngươi ban nãy không phát hiện , ta ca vung lên tay đến, răng rắc hai cái , liền đem này đại phôi đan giải quyết xuống!" Diệp Nhu hưng phấn mà quơ múa ngọc thủ , thần sắc đều là khả ái , giống như là nàng chiến thắng đối phương , càng nói càng kích động .

"Thiếu chủ , ngươi thiên phú thật trở về ?" Nửa ngày , Bàng Hoài mới phản ứng qua đến, vô cùng kích động , trên mặt nếp nhăn khê run , thanh âm nói chuyện đều mang run .

"ừ! Không sai!" Diệp Kinh Vân đạm nhiên gật đầu , nhìn lên trước mắt dài khắp chòm râu đại thúc , biết trung niên nhân này cùng phụ thân liên quan cực kỳ tốt , hần lúc thường cũng không coi Bàng Hoài là hạ nhân đến xem , mà là coi như thân sinh thúc thúc đối đãi .

Nhìn phía dưới thi thể , hần con ngươi mắt lộ sắc bén , thanh thế cuộn cuộn , quát lên:

"Lý quân gia coi nhẹ gia quy , bịa đặt , còn muốn giết ta , gan to bằng trời! Không có tí nào đến một tên đầy tớ chức trách! Người này , đáng chết!"

"Quả thực đáng chết! Diệp thiếu chủ , yên tâm! Chuyện này ta sẽ xử lý thích đáng!" Bàng Hoài phát tay , trọng trọng gật đầu , quát lên: " Người đâu, đem thi thể này lôi ra!"

"Này bốn gã sai vặt tiếp tay cho giặc , tội ác tày trời! Lôi ra , đều phạt trăm trượng , trục xuất Diệp gia! Ta Diệp gia không cần những người này!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lạnh lùng , cả người tựa như cùng một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ , trên thân khí thế càng ngày càng mãnh liệt , tuy nói hần phụ thể , nhưng dù sao trên linh hồn thì có Chiến Thần khí tức!

Giọng nói như chuông đồng!

Bốn tên sai vật nghe nói như thế , hù dọa phải cả người run , liên tiếp cầu xin tha thứ: "Diệp thiếu chủ! Chúng ta sai ! Tìm bỏ qua chúng ta! Chúng ta đều là ép tại Lý quán gia dưới sự uy áp!"

"Các ngươi ý là các ngươi sợ Lý quán gia sẽ không sợ ta ?" Diệp Kinh Vân thanh âm càng lúc càng lớn , quát lên: "Ở trong mắt các ngươi , ai là chủ tử , ai là nô tài! Nay cũng không phân rõ sao? Ta Diệp gia đường các ngươi để làm gì! Lôi ra , lại đánh một trăm côn!"

Bỏ qua ? Nếu không có hấn gân mạch chữa trị hoàn thành , muốn chết người chính là hấn!

Bàng Hoài tỏ ý phía sau bảo hộ , người nọ liên tục gặt đầu , đi nhanh tới , trực tiếp để lại gã sai vật , nhanh chóng kéo đi bốn tên sai vật .

"Tốt! tốt!" Đột nhiên , Bàng Hoài nặng nề mà vỗ vỗ Diệp Kinh Vân bả vai , trong con ngươi tinh quang càng ngày càng mãnh liệt , nói: "Thiếu chủ! Phụ thân ngươi biết ngươi như bây giờ , nhất định sẽ phi thường vui mừng!"

"Ha ha! Bàng thúc rõ là cho ngươi cảm thấy hài lòng a!"

Trước đây , Diệp Kinh Vân tuy nói thiên phú yêu nghiệt , nhưng tính cách có một ít mềm yếu!

Hiện tại , Diệp Kinh Vân giống như biến một người , anh dũng không gì sánh được , không sợ hãi!

Cường giả khí chất , hiện ra hết ra!

Bàng Hoài thật là từ trong thâm tâm cảm thấy hài lòng! Hấn không biết lúc này Diệp Kinh Vân linh hồn sớm bị nhất đại Chiến Thần dung hợp!

Diệp Kinh Vân nhàn nhạt gặt đầu , lơ đãng .

"Chuyện còn lại liền nhờ Bàng thúc!" Hấn chấp tay nói .

"Đâu có! Đâu có! Đây là ta thuộc bốn phận sự tình , thiếu chủ , khách khí!" Bàng Hoài vội vã chấp tay , tỏ ý bảo hộ theo , rồi đi nơi này .

"Diệp ca ca , hi hi , ta trở lại!" Diệp Nhu hướng về phía Diệp Kinh Vân le lưỡi , phát tay nói , đi theo Bàng thúc đi .

Theo Diệp Nhu thiên lại bàn thanh âm hạ xuống , trong cả phòng cũng chỉ còn lại có Diệp Kinh Vân một người!

"Trước tiên đem tu vi đề thăng tới Thôi Thế Cảnh cửu trọng! Sau đó thức tỉnh võ hồn! Ta rất ngạc nhiên , đời này , ta võ hồn sẽ là cái gì ?" Diệp Kinh Vân ngồi xếp bằng ở trên giường lớn , khoe miệng thì thảo cười một tiếng .

Kiếp trước , hấn võ hồn là thượng cổ thần thú Thanh Long!

Lại từ Thập Ma thâm uyên ở bên trong lấy được Thập Ma Tâm Tạng , hai người phối hợp phía dưới , làm cho hấn trở thành tiếng tăm lừng lẫy , nghe tin đã sợ mất mật Chiến Thần!

Một đời kia , khi mọi người nghe được Diệp Kinh Vân ba chữ lúc , trên mặt đều là hiện ra một kính sợ!

Diệp Kinh Vân hít sâu một hơi , nhắm mắt lại , bắt đầu tu luyện Thập Ma Quyết!

Lúc này , trong cơ thể hấn gân mạch đã hoàn hảo không chút tổn hại , đồng thời , hấn còn phát hiện Thập Ma Tâm Tạng có rất lớn khác biệt!

Đây là một khóa so kiếp trước càng xấu xa bản!

Đang tu luyện Thập Ma Quyết thời điểm , đột nhiên , một tia sáng từ Thập Ma Tâm Tạng phóng tới!

Diệp Kinh Vân thần niệm trực tiếp tiến vào Thập Ma Tâm Tạng!

Hấn chứng kiến cùng kiếp trước chỗ không giống nhau một màn!

Ở nơi này Thập Ma Tâm Tạng chỗ , dĩ nhiên là in rất nhiều đồ án , sinh động như thật , nhìn kỹ , có các loại vũ khí , hình thù kỳ lạ bát quái Yêu thú , còn có ngũ đại nguyên tố , kim mộc thủy hỏa thổ các loại

Dò nữa vào , Diệp Kinh Vân phát hiện nơi này là đen kịt một màu tinh không! Từng cái đốm nhỏ đều có cố xác định vị trí trí , liên tiếp chính là một cái đồ án!

Có Hoàng Văn hổ , có Âm Dạ lang vương , có Kim Cương Tê Ngu , còn có ngũ đại nguyên tố , đồng thời này ngũ đại nguyên tố lại chia làm rất nhiều tương tự!

Còn rất nhiều rất nhiều vũ khí! Nói thí dụ như trường kiếm , đoản kiếm , Khai Sơn Phủ các loại

Diệp Kinh Vân muốn tiếp tục thăm dò vào , ngay vào lúc này , một đạo hùng hậu thanh âm như sấm rền hạ xuống! Tạc phải đầu hấn ông ông tác hưởng , dường như một căn lưu đạn ở trong đầu hấn chọt nổ tung lên!

"Thập ma chấn nhiếp thương khung!"

"Tinh chi bốn nguyên , lực chi bốn nguyên , khí chi bốn nguyên , thể chi bốn nguyên , một khi thức tỉnh , nghịch thiên Chiến Thần!"

Hắn màng tai ông ông tác hưởng , hai mắt một phen, trực tiếp đã hôn mê , nằm ở trên giường .

Ba ngày sau , hấn mở mắt , nhìn phía trước lớn cái gương lớn , tức khắc thoáng qua mê hoặc chi quang!

Lúc này hấn lộ vẻ đã thành quen thuộc một ít , thân thể tuy nói so với trước kia muốn gầy gò một ít , nhưng nhìn qua càng chắc , cả người có một loại chưa dùng hết khí lực cảm giác .

Ti mi nội thị thân thể , hấn kinh ngạc phát hiện có một cổ khí lưu đang từ từ chi bách hải trong truyền đến .

Hắn có thể rõ ràng mà nghe được bản thân tim đập thực lực mạnh mẽ thanh âm , đến nỗi có khả năng cảm thụ được gió nhẹ thổi tới tóc gáy lúc mát mẻ cảm giác , có khả năng nghe được bên ngoài từ nhẹ đến nặng tiếng bước chân .

"Chuyện này. .. Đây là Thối Thể Cảnh cửu trọng ?" Diệp Kinh Vân hai mắt bùng lên ra tinh quang!

"Ca! Không được! Diệp gia võ hồn thức tỉnh ngày sớm đến! Ngay hôm nay!" Đúng lúc này , cửa ngoài truyền tới một đạo thanh âm nóng nảy .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 4: Vũ Hồn Bia

Diệp Kinh Vân quay đầu nhìn lại , chỉ thấy ngoài cửa đã đứng một bóng người xinh đẹp .

"Nhu nhi ?"

Lúc này , Diệp Nhu mặt cười đầy lo nghĩ , một đôi linh động con mắt lộ ra nồng đậm sợ hãi , nhìn chăm chăm vào Diệp Kinh Vân , giống như không nhìn , như vậy thiếu niên trước mắt sẽ không thấy .

"Ca! Gia tộc võ hồn thức tỉnh ngày sớm đến!" Diệp Nhu mắt nước mắt lưng tròng , nhào vào đến Diệp Kinh Vân trong lòng , khóc nói: "Nếu như người Diệp gia muốn đuổi ca đi , như vậy Nhu nhi tuyệt sẽ không đứng ở Diệp gia trong!"

Trên thế giới này , có một loại đồ đặc là võ hồn , mà chỉ có thức tỉnh võ hồn nhân tài xưng là Võ giả!

Võ hồn chia làm 12 cái phẩm cấp , theo thứ tự là bạch, xích, chanh , hoàng, lục , Thanh , Lam , tử , hồng tử , kim tử , xích kim , bạc kim!

Từng cái gia tộc đều vô cùng chú trọng thức tỉnh võ hồn đệ tử! Mà nói như vậy , người nếu ở 15 tuổi đều không có thể thức tỉnh võ hồn nói , như vậy hấn sẽ vĩnh viễn không còn cách nào trở thành Võ giả!

Diệp Kinh Vân hôm nay 15 tuổi , nếu lần này , hấn như trước không còn cách nào thức tỉnh võ hồn , như vậy hấn không đơn giản không thể Diệp gia con trai trưởng thân phận , hơn nữa còn sẽ bị người Diệp gia đánh đuổi , không hề bị đến Diệp gia bảo hộ!

Diệp Kinh Vân sờ sờ Diệp Nhu ô tóc đen dài , liên tiếp an ủi: "Nhu nhi , không có việc gì!"

Hắn trong con người thoáng qua một vẻ một đạo lạnh lạnh sắc bén .

Diệp gia võ hồn thức tỉnh ngày một dạng ở bốn tháng phân , nhưng mà hôm nay lại sớm! Trong lúc này tất nhất định kỳ hoặc! Nếu như hấn đoán không lầm nói , như vậy này nhất định là cùng Diệp Thiên có liên quan!

Lấy Diệp Thiên tính cách , nếu biết mình tay sai bị Diệp Kinh Vân giết , tất sẽ báo thù!

Bất quá , Diệp Khinh Vân không sợ hãi!

Hôm nay hấn tu vi đã đạt Thối Thể Cảnh cửu trọng , hoàn toàn có thể thức tỉnh võ hồn!

Lôi kéo Diệp Nhu tay nhỏ bé , Diệp Khinh Vân hướng Diệp gia Diễn Võ Trận đi . Hai huynh muội sẽ bước vào cửa lúc , một đạo tiếng gầm nhỏ từ phía sau địa phương truyền đến , một đạo buro hấn bóng thú nhanh chóng lao tới .

Nhìn đạo kia sắp đánh về phía Diệp Nhu bóng thú , Diệp Khinh Vân sắc mặt đậm nhiên , ánh mắt lại lạnh lùng , một bước ngăn ở khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch Diệp Nhu phía trước , kéo trường bào , hứu mà một cái , thân hình lập lòe , một bước đi tới Độc Lang trước người , một quyền vung ra , nện ở Độc Lang mắt!

Độc Lang gào lên một tiếng , con mắt trái lấy máu , thống khổ không thôi!

Nó không nghĩ tới đối phương lực lượng thật không ngờ lớn , trực tiếp đánh nát nó con mắt trái!

"Rống!"

Nó gầm thét , mắt phải đỏ chói không gì sánh được , trong cơ thể nhanh chóng dừng động cuộn cuộn linh lực , toàn thân nổi lên ngọn lửa màu đen , không khí dường như động lại!

"Ca! Cẩn thận!" Diệp Nhu hét lên một tiếng .

Diệp Khinh Vân sắc mặt bình tĩnh , chân phải bước ra một bước .

Độc Lang gào kêu , hai móng vạch tới , trong con ngươi tràn phóng đặc ý quang mang , cho là mình có khả năng một kích trúng đích!

Nhưng sau một khắc , Diệp Khinh Vân thân ảnh biến mất tại chỗ , tránh thoát Độc Lang một trào , nắm đấm bao quanh sắc bén kinh khí , lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai thẳng đập Độc Lang đầu!

Một kích phía dưới , Độc Lang mà kêu rên , nó con mắt trái bị lộn mù , hôm nay lại lần nữa đã bị Diệp Khinh Vân một quyền lực , thì càng thêm vô cùng suy yếu , bên phải trong mắt tràn đầy sợ hãi chỉ quang , cũng không dám ... nữa xem thường Diệp Khinh Vân!

Diệp Khinh Vân thấy thế , biết đây là bắt Độc Lang thời cơ tốt nhất , hấn xoay người trực tiếp ngồi ở Độc Lang trên thân , từng quyền từng quyền mà ném tới!

Tức khắc , Độc Lang nguyên cái đầu tách rời thân thể , cột máu dài đến ba thước , bắn tung toé trên mặt đất!

Phía sau chạy tới tới nhìn thấy một màn này , đầu giống như dài khắp nham thạch , không rõ không thôi , nhất thời vậy mà không biết nên mở miệng như thế nào .

Này độc lang là Diệp gia tiểu thiếu gia sủng thú! Người Diệp gia đều biết đến mỗi lúc này , tiểu thiếu gia đều có thể phái tới đi ra lưu lang! Hôm nay không biết có phải hay không Độc Lang gây thần kinh đánh , vậy mà chạy như điên không thôi!

Diệp Khinh Vân không để ý tới tới trên mặt sợ hãi biểu tình , hấn lôi kéo Diệp Nhu hướng phía trước đi tới .

Khi hấn thân ảnh biến mất ở cửa đá lúc , tới tới thân thể run lên bần bật , đột nhiên phản ứng qua đến , nét mặt cực kỳ dữ tợn , nhe răng trợn mắt: "Tiểu! Người giết Độc Lang! Ta xem ngươi làm sao còn ở Diệp gia đặt chân!"

Lúc này , Diệp gia , Diễn Võ Trận .

To như vậy trong diễn võ trường chật ních người , một mảnh đen kịt .

Mà ở trung ương diễn võ trường có một khối dài đến năm thước Vũ Hồn Bì!

Vũ Hồn Bì , nhưng câu thông thiên địa Linh , tiến tới mở ra giấu ở Võ giả trong cơ thể võ hồn! Vũ Hồn Bì bên cạnh ngồi xếp bằng một cái Lão giả , hấn tóc trắng xoá , già nua lụ khụ .

Hấn chính là Diệp gia nhị trưởng lão Diệp Thương!

"Yên lặng! Võ hồn thức tỉnh chính thức mở! Thứ nhất , Diệp Đông!" Kèm theo nhị trưởng lão thanh âm hùng hậu hạ xuống , một người vóc dáng to lớn thiếu niên mặt mang khăn trương , từng bước từng bước hướng Vũ Hồn Bì đi tới .

Đối mặt Vũ Hồn Bì , cái kia to lớn thân thể liền lộ vẻ phải tiểu nhiều.

"Đem linh khí đánh vào Vũ Hồn Bì phía trên là được!" Nhị trưởng lão phân phó nói .

Thiếu niên gặt đầu , ánh mắt mang theo một chút kỳ vọng , hướng phía trước đập một cái , vung ra một quyền .

Linh lực rơi vào Vũ Hồn Bìa phía trên .

Thoáng chớp , một đạo tiếng gào thét theo Vũ Hồn Bìa truyền tới , ở phía sau lóe ra một đạo ảo ảnh!

Đây là một đầu thật lớn lang!

"Là xích phẩm Tật Phong Dã Lang!" Nhị trưởng lão trực tiếp tuyên bố , thanh âm lộ ra thất vọng .

Võ hồn phẩm chất chia làm thập nhị phẩm , xích phẩm ở thứ hai đếm ngược! Bực này phẩm chất võ hồn ở Mạt Nhật Trần phía trên đây đường , không hơn là tốt vũ hồn!

Thiếu niên thấy thế , trên mặt không khỏi chảy ra vẻ thất vọng , buồn bực đi trở về chỗ cũ .

"Diệp Đông , đừng thương tâm! Có thể thức tỉnh xích phẩm võ hồn đã rất tốt! Ngươi suy nghĩ một chút , Diệp Kinh Vân liền võ hết hồn có thức tỉnh đây! Hẳn chính là con trai trưởng a!" Một trung niên nhân chạy lên , hướng về phía thiếu niên an ủi .

"Phụ thân!" Diệp Đông nghe nói như thế , hai mắt tức khắc có thần thái .

Sau đó , Diệp gia nhị trưởng lão lại kêu mấy vị thiếu niên đi lên .

Những thiếu niên này võ hồn phẩm chất đều không cao hơn màu cam!

"Vị kế tiếp , Diệp Tiểu Thiên!"

Tiếng này âm hạ xuống , trong đám người nhanh chóng tránh ra một lối .

Thoáng chớp , tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt tập trung ở tiểu mao hài trên thân!

"Là Diệp Tiểu Thiên , là Thiên đệ đệ! Diệp gia thiên tài! Hẳn từ nhỏ liền lực lớn vô hạn , một năm trước , hẳn đi tới Mạt Nhật Sâm Lâm , thần phục một đầu Độc Lang! Mà hôm qua , hẳn càng là đem tu vi đề thăng tới Thối Thế Cảnh cửu trọng! Diệp gia cao tăng người biết được , trực tiếp ngoại lệ đem võ hồn thức tỉnh ngày sớm đến hôm nay! Có thể nói , hẳn hôm nay chú chắc chắn rực rỡ hào quang! Ta ngược lại thật ra rất chờ mong hẳn võ hồn sẽ là cái gì?"

Diệp Tiểu Thiên là Diệp gia thiên tài , hẳn thiên phú đến nỗi phải so cao hơn , bị người Diệp gia khen là thiên kiều chi tử!

Diệp Tiểu Thiên từ trong đám người đi tới , như chúng tinh phùng nguyệt , khi hẳn đi năm bước lúc , trong mắt giống như phát hiện cái gì , ngẩng đầu , kiều ngạo mà nhìn chẳng biết lúc nào đến thiếu niên áo trắng , khẽ cười nói: "Ai u! Đây không phải là Diệp Kinh Vân biểu ca sao? Làm sao ngươi tới ? A! Cũng đúng a! Ngươi năm nay đã 15 tuổi , nếu lần này nếu không có thể thức tỉnh võ hồn nói , ta sau này khả năng liền sẽ không còn được gặp lại ngươi!"

Tất cả mọi người nghe nói như thế , đều là theo Diệp Tiểu Thiên ánh mắt nhìn sang , sau đó vang lên tiếng huyền ảo .

"Đây không phải là phế vật Diệp Kinh Vân sao? Cái kia đến nay không thể thức tỉnh võ hồn Diệp gia con trai trưởng?"

Diệp Kinh Vân liếc Diệp Tiểu Thiên một cái , trong con ngươi thoáng qua mãnh liệt trào phúng quang mang .

Đối phương bất quá là một tiểu hài tử xấu xa , hẳn không cần thiết nổi giận .

Diệp Tiểu Thiên lần thứ hai khẽ cười một tiếng , sau đó ánh mắt chuyển dời đến Vũ Hồn Bìa tiến lên!

Ở chung quanh người chờ mong , thậm chí là ước ao dưới ánh mắt , Diệp Tiểu Thiên đắc ý mà ngẩng cao đầu , đi tới Vũ Hồn Bìa trước người , gầy thân thể nhỏ sau một khắc đột nhiên nổ bắn ra ra , một quyền âm âm rơi xuống đen thui Vũ Hồn Bìa tiến lên!

Một trận chói mắt tia sáng màu vàng đột nhiên sáng lên! Đám phải người đông mắt người đều không mở ra được!

Sau một lát , một đầu cả người đỏ thẫm , đầu có một long giác , uy phong凛凛 Yêu thú huyền ảnh chính là nổi lên!

"Là Long Hổ Thú! Diệp Tiểu Thiên võ hồn dĩ nhiên là một con Long Hổ Thú! Yêu thú này thế nhưng đầy đủ một chút Thanh Long Chi Huyết a!"

"Hoàng phẩm võ hồn! Trời ạ! Dĩ nhiên là Hoàng phẩm võ hồn! Xem ra , hẳn sẽ trở thành một vị cường giả! Đây tư chất , mặc dù là ba năm trước đây Diệp Kinh Vân cũng không có chứ?"

Người chung quanh đều nghị luận , chẳng ai nghĩ tới Diệp Tiểu Thiên võ hồn là Long Hổ Thú!

"Long Hổ Thú! Được! Rất tốt!" Luôn luôn chưa biến ảo Diệp gia nhị trưởng lão lúc này chứng kiến một uy phong凛凛 huyền tượng , cũng là cũng không nhịn được nữa kích động , thanh âm hẳn đều mang run , trực tiếp từ dưới đất đứng lên .

Tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn Diệp Tiểu Thiên xem, mỗi một ánh mắt đều mang mãnh liệt ước ao!

Cảm thụ được người chung quanh ước ao đến cực điểm ánh mắt, Diệp Tiểu Thiên trên mặt đắc ý vẻ thì càng thêm dày, mũi vênh lên trời, biểu tình kia hận không được đem trời cho nuốt vào!

Trong mắt hắn căn bản cũng không có Diệp Khinh Vân người này!

"Báo ... Báo ..." Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến một đạo hoảng sợ đến cực điểm thanh âm!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 5: Phế người võ hồn!

Một tởm từ trong đám người thần tốc tới, nhìn mặt đắc ý Diệp Tiểu Thiên, trực tiếp quỳ trên mặt đất, khí sắc trắng bệch, thở hổn hển hừ hừ.

Nhìn thấy một màn này, Diệp Tiểu Thiên chân mày theo bản năng nhăn lại, nhìn quét phía sau người, ánh mắt đột nhiên sắc bén, quát lên: "Ta Độc Lang đây? Làm sao không thấy!"

"Nó ... Nó ..." Tởm khí sắc càng thêm trắng bệch, thân thể run run không ngừng, muốn nói như vậy nói không nên lời.

"Nó làm sao?" Diệp Tiểu Thiên run lên trong lòng, sinh lòng không hay, một tay xốc lên bảo hộ góc áo, quát: "Nó làm sao!"

"Nó bị người giết chết!" Tởm run lấy bầy.

"Cái gì! Chết?" Diệp Tiểu Thiên sững sờ, trong tay tởm chính là trực tiếp hạ xuống, nổ 1 tiếng, lại lần nữa rơi trên mặt đất, đau phải phía sau người oa oa kêu lớn.

"Ai! Là ai giết nó!" Cái kia non nớt trên mặt trong nháy mắt dữ tợn, niên kỷ tuy nhỏ, nhưng giống như một tiểu ác ma một dạng, ngửa mặt lên trời gầm thét, thanh âm cũng bắt đầu khàn giọng!

"Là hắn! Là cái mạng này tiện tiểu tạp chủng!" Tởm chỉ vào một cái phương hướng, khí sắc dữ tợn.

Tất cả mọi người ánh mắt nhất tề nhìn phía một vị thiếu niên áo trắng trên thân!

"Mệnh khổ?" Diệp Khinh Vân tự lâm bầm, ngẩng đầu, trong con ngươi bùng lên sắc bén, vừa sai bước tiền, từ trên cao mà nhìn ai bản thân một cm tởm.

tởm bị Diệp Khinh Vân khí thế hù dọa giật mình, nhưng vẫn là lấy dũng khí, tay chỉ phía trên, vừa muốn mở miệng, một đạo tê buốt gió uyển như dao hung hăng gọt tại hắn trên khuôn mặt!

Ba!

Một cái như tấm thép vậy lạc ấn trên mặt hắn!

Tởm toàn bộ thân hình bị cuốn cao năm thước! Sau đó sẽ tiếp hạ xuống, phần mông phù phù một cái va chạm vào mặt đất, trong nháy mắt đỏ lên.

"A! A a a! Phế vật Diệp Khinh Vân, ngươi cũng dám giết ta Độc Lang, ta muốn ngươi chết!" Diệp Tiểu Thiên mặt đỏ tía tai, tức giận sinh sôi, cả người linh lực bắt đầu khởi động, phía sau lưng toát ra một đầu cực đại Yêu thú huyền tượng!

Khí thế ngút trời, uy phong凛凛!

Đúng là hắn võ hồn Long Hồ Thú!

Võ hồn thức tỉnh, hắn tu vi đã đạt đến động tiên cảnh nhất trọng!

"Người súc sinh kia khắp nơi đã thương người! Hôm nay, nó suýt nữa tổn thương muội muội ta! Nên chết!" Diệp Kinh Vân bước ra một bước, cười lạnh một tiếng, mặc dù đôi mắt thức tỉnh vô hồn Vô giả, thần sắc hắn cũng chút nào không thay đổi, đậm định như nước sôi!

"A! A! A a! Đó là ta sùng thú! Diệp Kinh Vân, ngươi là đồ đệ tiện lại muốn giết ta Độc Lang! Ngươi chết định!" Diệp Tiểu Thiên hét lớn một tiếng, non nớt khuôn mặt trực tiếp vận vẹo, vô cùng dữ tợn, còn tuổi nhỏ hắn cũng là có thù tất báo, dụng tâm như độc xà!

"Có vô hồn liền tự cho là rất là giỏi sao?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, con ngươi mắt lóng lánh, cất giọng nói: "Được! Đã như vậy, ta liền thay ngươi trường bối diệt ngươi vô hồn! Thuận tiện dạy ngươi làm thế nào người!"

"Ngươi tự tìm cái chết!" Diệp Tiểu Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, hai nắm đấm chặt, trong cơ thể linh lực bắt đầu khởi động, đi nhanh nhảy qua đến, phía sau lưng Long Hồ Thú vô hồn đột nhiên xuất hiện, uy phong凛凛!

Hắn nắm đấm hóa thành bàn tay, như lợi nhận một dạng, một cổ sắc bén chi khí tán phát ra, long ngâm gào thét truyền đến, hướng Diệp Kinh Vân bổ tới!

Tất cả mọi người nhìn một màn này, rung động trong lòng!

Diệp gia nhị trưởng lão nhìn một màn này, nhướng mày.

Diệp Tiểu Thiên chiêu thức tàn nhẫn, nhưng Diệp Kinh Vân lại vô cùng bình tĩnh!

Ở trong mắt người khác, Diệp Tiểu Thiên chiêu thức như mưa cuồng, nhưng ở trong mắt Diệp Kinh Vân, chiêu thức kia không chịu nổi một kích, sơ hở trăm chỗ!

Đột nhiên, bước chân hắn khẽ động, nhanh chóng thoáng qua Diệp Tiểu Thiên một chương, thân thể liên tục lóe lên, sử dụng Âm Ảnh Thanh Phong Bộ, như kiểu quỷ mị hư vô mà tại chỗ biến mất.

Diệp Tiểu Thiên thấy thế, giận dữ, trên thân tản mát ra trầm trọng khí thế, như dãy núi vậy hung hăng hướng Diệp Kinh Vân áp đi.

Đôi mắt Diệp Tiểu Thiên công kích, Diệp Kinh Vân như cùng là ở vào trong cuồng phong bạo vũ, nhưng hắn toàn bộ thân hình liền giống như là như là nham thạch không nhúc nhích, đột nhiên, hắn hướng phía trước chạy chậm, như Ứng Kích Trường Không, mang theo trận trận khí lưu, nhảy một cái năm thước!

Mọi người nhìn thấy một màn này, đều khiếp sợ.

Nhìn khí thế hung hăng tới thiếu niên, Diệp Tiểu Thiên trên mặt lần đầu tiên hiện ra vẻ sợ hãi.

Diệp Kinh Vân từng bước tới, mỗi bước một bước khí thế liền tăng cường một phần, hai tay hắn cầm trảo, trên thân tản ra một chút khí vương giả!

Chiêu này tên là Vương Giả Long Trảo! Là Hoàng giai võ kỹ thượng phẩm!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân lúc còn tám bé chủ tu ba bộ võ kỹ, chia ra làm Âm Ảnh Thanh Phong Bộ, Đào Nhận Quyền cùng với Vương Giả Long Trảo!

Này Vương Giả Long Trảo tu luyện tới cực hạn nhưng hai tay hóa long trảo, cướp đoạt thiên địa linh khí, một trảo phía dưới nhưng xé phá thương khung, uy lực phi thường!

Diệp Tiểu Thiên con ngươi tăng thêm, hung hăng cắn răng, đầu lưỡi khẽ cắn, lúc này là phun ra một đạo máu tươi! Máu tươi tại trong hư không xệt qua một đạo gào thét, gầm thét giữa, biến hóa thành một con Long Hồ Thú!

Long Hồ Thú mở ra miệng to như chậu máu, huyết khí phiêu tán không gian!

Nhìn ra được hắn bất chấp, nếu như ngay cả một cái phế vật đều đánh không lại, hắn mặt mũi liền ném phai không còn một mảnh! Còn nói cái gì Diệp gia thiên tài tuyệt thế? Đây quả thực là một chuyện tiếu lâm!

"Chết!" Diệp Tiểu Thiên điên cuồng quát to một tiếng, bấm võ kỹ.

Trước đó đi Long Hồ Thú huyền ảnh nổ 1 tiếng vỡ ra được!

Thấy như vậy một màn, tất cả mọi người đều là ngẩn đầu: "Diệp Tiểu Thiên vậy mà sử dụng ra một chiêu này, chiêu này tương đương với muốn tổn hại vô hồn! Đối tượng lại cũng không tốt!"

"Di?" Có người nhìn thấy trong huyết vụ đi tới thân ảnh, hai mắt chợt sáng ngời!

Diệp Kinh Vân cước bộ linh hoạt, so Viên Hầu còn muốn linh hoạt, trong cơ thể thôi động linh lực, thân hình lập loè, sử dụng ra Âm Ảnh Thanh Phong Bộ!

Hắn nét mặt đậm định!

Đây là cái kia Diệp gia phế vật sao?

Mọi người trong con ngươi đều là thoáng qua một đạo mê hoặc chỉ quang!

"Ngươi quỳ xuống cho ta!" Diệp Tiểu Thiên nhìn thấy Diệp Kinh Vân đậm nhiên thần sắc, cảm giác nhục nhã tức khắc kết sinh ra, trong con ngươi thoáng qua lạnh lạnh sát cơ, nhảy một cái năm thước, tiểu tay nắm chắc nắm đấm nhắm ngay Diệp Kinh Vân đầu!

Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể linh lực vào giờ khắc này điên cuồng dâng lên, hai tay thành trảo, năm ngón tay như vuốt rồng, toát ra cường Đại Khí Trận, như móc sắt vậy rơi vào Diệp Tiểu Thiên trên thân!

"A!"

Diệp Tiểu Thiên phát ra kêu thảm thiết, thể sau nổi lên cự đại long hổ thú huyễn tượng như là thủy tinh vậy răng rắc 1 tiếng vỡ vụn ra!

Hắn võ hồn bị phá, cả đời không còn cách nào trở thành Võ giả!

Tại hắn phía trước năm thước chỗ, Diệp Kinh Vân thẳng tắp đứng, như tùng thụ vậy, ngẩng nhìn bốn phía, ánh mắt sắc bén!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này, nhất tề tim đập, trong lòng hiện ra sợ hãi, đều là là không dám nhìn phía Diệp Kinh Vân!

Phía sau người cho bọn hắn cảm thụ phảng phất là một đầu hung tàn Yêu thú!

Nhị trưởng lão ước chừng Ngây người một hồi, mới phản ứng qua đến, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ tức giận, trực tiếp đứng lên, gầm hét lên: "Diệp Kinh Vân, ngươi hủy diệt Diệp gia thiên tài!"

"Hủy diệt Diệp gia thiên tài? Hắn ngay cả ta đều đánh không lại, tính thiên tài gì?" Diệp Kinh Vân châm chọc liên tục, trong con ngươi không có chút nào hối ý, nhìn chằm chằm nhị trưởng lão, mặt coi thường nói ra.

Liên loại tư chất này còn thiên tài?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 6: Ai là thiên tài ?

Diệp Thương ngăn người một chút, hiện tại mới nhớ tới thiếu niên trước mắt tu vi không tới động tiền cảnh nhất trọng, lại có thể đem Diệp Tiểu Thiên đánh cho mềm nát vụn!

Đây quả thực để cho người ta khó có thể tin!

Trên mặt đất, Diệp Tiểu Thiên nghe nói như thế, gào khóc lên, võ hồn bị phá, cả đời không còn cách nào tu luyện, thành là chân chính phế vật!

Hắn đau lòng gần chết, cả người như cha mẹ chết.

Không bao lâu, một giọng nói vang lên.

"Tiểu Thiên, ngươi võ hồn là cái gì?"

Đám người tránh ra một lối.

Một trung niên nhân mặt tươi cười, bước đi đến, khi hắn cúi đầu thấy nằm trên mặt đất khóc rống tiểu nhi lúc, nụ cười trên mặt đột nhiên ngưng kết, ánh mắt trầm xuống, ngẩng nhìn bốn phía, gầm hét lên: "Ai có thể nói cho ta biết chuyện gì xảy ra!"

Trung niên nhân khí vũ bất phàm, nhưng lúc này hắn sắc mặt u ám phải dọa người, đều nhanh muốn nhỏ máu!

Khi thấy tất cả mọi người ánh mắt tập trung ở Diệp Kinh Vân trên thân , hấn sáng tỏ thông suốt , thần sắc càng u ám , nói cơ hồ là từ trong hàm răng nặn đi ra: "Phế vật Diệp Kinh Vân! Ngươi cũng dám phế con ta vô hồn! Tự tìm cái chết!"

"Con trai của ngươi nuôi chiều từ bé , làm người quá mức cuồng vọng , không coi ai ra gì , hấn có thể rơi xuống kết quả như thế này , hoàn toàn chính là gieo gió gặt bão , oán không được kẻ khác!" Diệp Kinh Vân thẳng thắn nói , trong ánh mắt sắc bén càng ngày càng mãnh liệt , lấp lánh .

"Ngươi nói cái gì!" Trung niên nhân giống như sư tử gầm , gầm thét không thôi , thân thể dừng động cuộn cuộn linh lực .

Cuồng phong hiện lên , gào thét tới!

Trung niên nhân này là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả , so Diệp Kinh Vân ước chừng cao tăng mười bảy!

Nhưng lập tức liền như vậy , ở Diệp Kinh Vân trên mặt cũng không có hiện ra một chút sợ hãi!

Chê cười!

Mặc dù hấn kiếp trước gặp mặt Hóa Thần Cảnh cao thủ cấp bậc cũng không sợ hãi , huống chi lúc này địch người tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng ?

Hấn hít mắt lại đến , ngừng đầu , lạnh lùng nhìn nổi giận đùng đùng trung niên nhân .

Hấn biết người trước mắt tên gọi Diệp Vô Thiên , là Diệp Thiên , Diệp Tiểu Thiên phụ thân , cũng là hấn thúc thúc!

Căn cứ cỗ thân thể này ký ức , hấn biết trung niên nhân ở ba năm trước đây đối với hoàn hảo , nhưng từ lúc hấn gân mạch bị cắt đứt , phụ thân lại rời khỏi Diệp gia sau , trung niên nhân đối với thái độ liền lớn chuyển , lạnh lùng đến cực điểm!

"Tự tìm cái chết!"

Diệp Vô Thiên như một con báo săn nhảy lên , mở ra bàn tay , năm ngón tay giữa , tản ra trận trận linh lực , hủy Thiên Địa Diệt khí tức thoáng chốc tới!

Cuồng phong nổi lên , thổi phải Diệp Kinh Vân tóc dài loạn vũ!

"Dừng tay!" Một đạo thân ảnh từ trong đám người lóe ra đến , đi thẳng tới Diệp Vô Thiên trước người , khí tức cường đại toát ra , đối phương bá đạo lực lượng đều mà hóa giải được!

"Bàng thúc!" Diệp Kinh Vân nhìn căn ở trước người mình trung niên nhân , hai mắt sáng ngời . Bàng thúc tu vi giống như Diệp Vô Thiên , vô hồn là hóa hệ tam môn , một khi bắn phóng , chung quanh nhiệt độ trong nháy mắt đề cao , như đưa thân vào trong lò lửa!

"Bàng Hoài! Đây tập chúng hủy ta tiểu nhi vô hồn! Ngươi lại giúp hấn! Ngươi muốn đối phó với ta sao?" Diệp Vô Thiên khuôn mặt u ám .

"Ngươi tiểu nhi lúc thường hung hăng phách lối , không coi ai ra gì , có thể có kết cục như thế hoàn toàn là Tự gây nghiệt!" Bàng Hoài lên tiếng , hấn hoàn toàn đứng ở Diệp Kinh Vân bên cạnh!

"Tốt! tốt!" Diệp Vô Thiên giận dữ cười , âm sâm sâm nói ra: "Bàng Hoài! Nghe nói ngươi tu thành Tam Môn Hòa Bạo! Mà ta vừa may tu thành Băng Đồng Tam Xích! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn là ngươi Tam Môn Hòa Bạo lợi hại , vẫn là ta Băng Đồng Tam Xích càng sâu!"

"Ta sợ ngươi sao!" Nhẹ hồng về phía trước bước ra một bước , khí tức tăng nhiều , chỉ phía xa Diệp Vô Thiên! Thiếu chủ , hấn bảo đảm định!

"Tam Môn Hòa Bạo!"

"Băng Đồng Tam Xích!"

Song phương mỗi cái quát lên một tiếng lớn!

Hai người đi lên liền xuất ra một chiêu mạnh nhất , tức khắc , khí tức cường đại bao phủ toàn bộ Diễn Võ Trận , hai cỗ hủy thiên lực lượng sẽ va chạm , nhưng sau một khắc , một cỗ nhu hòa lực lượng đánh tới , như nước biển một dạng bao quanh hai cỗ lực lượng , hóa thành hư không .

"Người trong nhà đánh người trong nhà , các ngươi có xấu hổ hay không Si ?" Một vị tóc trắng xóa Lão giả chậm rãi đi tới , hấn lưng thẳng tắp , hai mắt sáng ngời có thần , da dẻ tuy nói như vỏ cây , nhưng ả núp ngập trời năng lượng!

"Phụ thân!" Diệp Vô Thiên nhìn thấy Lão giả , bản năng kêu lên .

Đến người đứng là tộc trưởng Diệp gia , Diệp Vô Hải!

Lúc này , Diệp Vô Hải ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước thiếu niên , hai mắt bắt đầu hơi ướt át , thanh âm khàn khàn tự trong cổ họng cuồn đi ra: "Kinh vân , ngươi ... Ngươi gân mạch khôi phục ?"

Thanh âm hấn đang run rẩy , Diệp Kinh Vân có thể cảm nhận được Lão giả tâm tình kích động .

Trong ấn tượng , này Lão giả đối tốt với hần! Ba năm trước đây , hần gân mạch bị hủy sau , tự nguyện sa ngã , này Lão giả còn mỗi ngày thuyết phục , làm sao Diệp Kinh Vân không có ý chí tiến thủ , như trước sa ngã! Từ đó về sau , Lão giả liền buông tha hần , tùy ý phía sau người ăn chơi đàng điếm , tiêu dao vui sướng! Nhưng mà thực tế , ở Lão giả trong đầu còn tồn một ý niệm!

Hần hy vọng cháu mình có thể giống như kiểu trước đây!

Hôm nay , làm Lão giả phát hiện Diệp Kinh Vân khôi phục kinh mạch sau , cả người vô cùng kích động , thoáng cái giống như trẻ tuổi mười tuổi .

Nhìn lên trước mắt thân thể đang run rẩy Lão giả , Diệp Kinh Vân không khỏi thôn thức , bất quá , dung nhập cỗ thân thể này linh hồn , làm cho hần bản năng hô một câu: "Gia gia!"

"Phụ thân! Phế vật này hủy ta tiểu nhi vô hồn! Coi như là đem Diệp gia thiên tài bóp chết trong trứng nước! Nghiệp chương nặng nề! Ta đề nghị phế bỏ hần , đem hần trục xuất gia tộc! Diệp gia nuôi không nổi ăn uống miễn phí phế vật!" Diệp Vô Thiên hung hăng , thái độ thô bạo .

"Phế vật ?" Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , khẽ cười một tiếng , trong con ngươi thoáng qua xem thường chi quang , chỉ trên mặt đất Diệp Tiểu Thiên , quát lên: "Hần có vô hồn cũng không bằng ta , nếu như nói ta là phế vật , vậy hần tính là gì! Còn Diệp gia thiên kiêu chi tử ? Rõ là cực kỳ buồn cười!"

"Hần chọc giận ta , ta xuất phát từ tự bảo vệ mình diệt hần vô hồn , cho hần một điểm nhỏ tiểu giáo huấn , này có gì không đúng ? Mà các ngươi nhưng phải thêm tội với ta! Quả thực bịa đặt! Vậy nếu như ta vô hồn nghịch thiên , chuyện này là không phải có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua đây?"

Tất cả mọi người giữ yên lặng , đều hơi kinh ngạc mà nhìn Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân là phế vật không sai , nhưng hần nói lời nói này cũng không tệ!

Ở nơi này người mạnh là vua thế giới , không có đúng và sai! Nắm tay người nào lớn , người đó liền có thể muốn làm gì thì làm! Nếu như Diệp Kinh Vân thức tỉnh cường đại vô hồn , như vậy những người này còn dám làm càn sao?

Nhưng vấn đề đến , Diệp Kinh Vân niên kỷ đều 15 tuổi , đây đã là thức tỉnh vô hồn một cơ hội cuối cùng , hần thật có thể thức tỉnh vô hồn sao?

Nếu quả thật có thể thức tỉnh , từ lúc 15 tuổi tiền , hần liền có thể!

Mọi người nghe nói như thế , trên mặt đều lộ ra vẻ chăm chọc .

"Ngươi là đang nằm mơ sao? Vô hồn là ngươi có thể truy đuổi nổi sao ?" Diệp Vô Thiên vẻ mặt khinh thường nói , những câu như đám

"Không sai! Ngươi có thể hiểu như vậy!"

"Đúng , phải nói cho ngươi một chuyện , Diệp gia có quy định , Diệp gia đệ tử nếu là ở 15 tuổi như trước không còn cách nào thức tỉnh vô hồn , như vậy thì không có tư cách đứng ở Diệp gia trong!" Đúng lúc này , nhị trưởng lão Diệp Thương lên tiếng .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 7: Thức tỉnh vô hồn

Diệp Vô Hải như sương mây , không biết nên mở miệng như thế nào , ánh mắt của hần nhìn phía Diệp Kinh Vân , cũng là sau khi phát hiện người hướng Vũ Hồn Bìa đi .

"Kinh vân ..."

Diệp Kinh Vân quay đầu nhìn phía Lão giả , hần có thể thấy Lão giả trong hai tròng mắt khẩn trương cùng với mãnh liệt chờ mong , hướng về phía Lão giả lộ ra nụ cười tự tin .

"Hần là ?" Diệp Vô Hải hai mắt không khỏi nổ bắn ra mãnh liệt tinh quang .

Cũng đúng lúc này , Diệp Kinh Vân đã tới Vũ Hồn Bìa tiền .

Giờ khắc này , tất cả mọi người ánh mắt nhất tề hướng trên người hấn nhìn lại! Diệp Vô Thiên đám người mặt coi thường , bọn họ vậy mới không tin Diệp Kinh Vân có thể thức tỉnh võ hồn!

Vũ Hồn Bìa toàn thân đen thui , phía trên có rất nhiều sinh động như thật đồ án!

Nhìn Vũ Hồn Bìa , Diệp Kinh Vân trong con ngươi thoáng qua một chút hiếu kỳ chi quang .

Kiếp trước , hấn ở sáu tuổi liền cảm giác tinh thần thú Thanh Long võ hồn , kinh động thế giới! Đời này , hấn võ hồn sẽ là cái gì ?

Hấn hơi nhếch khóe môi lên lên , chân phải hướng phía trước bước ra một bước , thân hình như mảnh hồ hạ sơn , đâm ra một quyền!

Toàn trường người ánh mắt đều tập trung ở Vũ Hồn Bìa tiến lên!

Ai cũng biết , ba năm trước đây , Diệp Kinh Vân vẫn là Diệp gia đại thiên tài , nếu không phải phát sinh chuyện như vậy , hấn có lẽ từ lúc ba năm trước đây thức tỉnh võ hồn!

Hiện nay , thiếu niên nếu tiếp thức tỉnh võ hồn , lần này , hấn có thể thành công sao?

Làm Diệp Kinh Vân nắm nắm vào Vũ Hồn Bìa tiến lên! Ở đây người Diệp gia đều là nhất tề vừa nhìn , Diệp gia nhị trưởng lão Diệp Thương cũng không ngoại lệ , cặp mắt như ưng câu vậy chăm chú vào Vũ Hồn Bìa tiến lên!

Trong lúc nhất thời , mệnh môn Diễm Võ Trận hoàn toàn không có phát ra một chút thanh âm!

Nửa ngày , Vũ Hồn Bìa vẫn không nhúc nhích!

"Phé vật! Diệp Kinh Vân , ngươi hôm nay như trước không còn cách nào thức tỉnh võ hồn , người đâu ! Đem bắt giữ hấn!" Diệp Vô Thiên nhìn thấy một màn này , sắc mặt vui vẻ , quát lớn .

Diệp Vô Hải nhướng mày , hai mắt cuộn ra không hề che giấu thất vọng .

Nhưng mà , hấn lời còn chưa nói hết , Vũ Hồn Bìa đột nhiên sáng lên một đạo hào quang óng ánh!

Tùy theo , một cái thật lớn huyễn ảnh nổi lên!

Khi mọi người thấy rõ ràng này võ hồn lúc , đều là sửng sờ , mặc dù là Diệp Kinh Vân cũng là ngây tại chỗ .

Đây là một tòa tháp!

Tháp có cửu tầng , tại trong hư không uốn lượn một vẻ , thanh sắc quang mang tràn phóng . Tia sáng này ở trong diễm võ trường vô hạn phóng đại , khiến cho phải người chung quanh con mắt đều không mở ra được , tràn đầy không thể tưởng tượng nổi trên khuôn mặt đều là nhiễm vào nhất tầng màu xanh , là như vậy chói mắt , như vậy lộng lẫy!

Hì!

Tất cả mọi người nhìn thấy tia sáng này sau , đều là lạnh hít một hơi , nhìn trong hư không màu xanh tháp , bọn họ biết đây là thanh phẩm võ hồn!

Thanh phẩm!

Ở Diệp gia toàn bộ trong lịch sử , Diệp gia lão tổ võ hồn phẩm chất cao nhất , nhưng mặc dù là hấn cũng gần là lục phẩm võ hồn!

Mà hiện tại , một gã Diệp gia đệ tử thức tỉnh thanh phẩm võ hồn!

Diệp Vô Hải nhìn thấy một màn này , trên mặt đột nhiên nở rộ nụ cười , trong cơ thể mỗi một tế bào đều run rẩy một vẻ , hấn quá kích động , căn bản không nghĩ tới cháu mình sẽ thức tỉnh thanh phẩm võ hồn!

Nhân vật như vậy chỉ cần không chết , nhất định sẽ trở thành một địa phương cường giả , dẫn dắt Diệp gia lại lần nữa đi về phía huy hoàng! Thậm chí là mới đỉnh phong!

Theo Diệp Kinh Vân võ hồn thức tỉnh , hấn tu vi cũng là thuận lợi bước vào đến động tiên cảnh nhất trọng!

"Ca!" Diệp Nhu cũng là kích động , hôm nay Diệp Kinh Vân thức tỉnh võ hồn , là có thể tiếp tục đứng ở Diệp gia , lấy được Diệp gia che chở .

Đứng ở bên người nàng Bằng thúc cũng là vô cùng kích động , trong miệng không ngừng nói ra: "Cha ngươi biết ngươi như bây giờ , hấn nhất định sẽ rất vui mừng!"

Toàn trường sôi trào!

Tất cả mọi người là một bộ khó có thể tin biểu tình! Ai có thể nghĩ tới, chậm chạp không thể thức tỉnh võ hồn thiếu niên ở cuối cùng một năm rốt cục thức tỉnh võ hồn! Hơn nữa võ hồn phẩm chất là thanh phẩm! Xa xa cao hơn Diệp gia tất cả mọi người!

Bất quá , Diệp Kinh Vân cũng là ngốc ngây tại chỗ .

"Màu đồng ... Màu đồng tháp ? Thanh phẩm ?"

Kiếp trước , hán võ hồn chính là tử kim phẩm chất Cửu Trảo Kim Long , mà hiện tại hán thức tỉnh vẹn vẹn chỉ là thanh phẩm màu đồng tháp ?

Bất quá , nhìn kỹ , hán ngạc nhiên phát hiện tháp này rất bất đồng!

Ở nơi này màu đồng tháp phía trên vậy mà viết chín cái chữ nhỏ , nếu không từ quan sát kỹ , thật đúng là không còn cách nào phát hiện!

Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!

"Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!" Diệp Kinh Vân không cách nào tưởng tượng bản thân một đời võ hồn là Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!

Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp chính là trong truyền thuyết tồn tại , thứ này hán gần như chỉ ở cổ thư nhìn lên đến! Nghe nói , Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp chính là võ hồn khởi nguyên!

Vào giờ khắc này , hán mơ hồ nghĩ đến ở Thập Ma Tâm Tạng chứng kiến hình ảnh!

Ở mảnh này tinh không mệnh mông trong liền là có thêm một cái thật lớn tháp!

"Đây chẳng lẽ là cùng Thập Ma Tâm Tạng có liên quan ? Thập Ma Tâm Tạng kích phát tiềm lực ? ——" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , kiếp trước , hán ở Thập Ma thâm uyên ở bên trong lấy được Thập Ma Tâm Tạng!

Đời này , Thập Ma Tâm Tạng cùng kiếp trước có bất đồng rất lớn , có lẽ đây mới thực sự là Thập Ma Tâm Tạng!

"Bất quá , phẩm chất làm sao thấp như vậy ?"

Đối người khác mà nói , thanh phẩm võ hồn đã là cực tốt! Nhưng đối với kiếp trước có Cửu Trảo Kim Long Diệp Kinh Vân mà nói , thanh phẩm võ hồn thực sự thấp!

Trong hư không , Diệp Kinh Vân võ hồn quang mang dần dần ảm đạm xuống .

Toàn bộ Diễn Võ Trận lâm vào một dạng yên lặng như chết trong!

Nhưng sau một khắc , một đạo thanh âm bén nhọn phá tan tường và bầu không khí!

"Tiểu! Ta muốn giết ngươi!" Diệp Vô Thiên bị kích thích , nổi giận gầm lên một tiếng , muốn trăm sát Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân thần sắc không thay đổi , cười lạnh một tiếng , nhìn phía nhị trưởng lão Diệp Thương , ngoan vị nói ra: "Trước là ai nói chỉ cần ta võ hồn nghịch thiên , như vậy chuyện này liền chuyện cũ sẽ bỏ qua ?"

Diệp Thương theo mừng như điên trong phản ứng qua đến , gạt đầu , phát ống tay áo một cái , một cỗ mềm nhẹ lực lượng hướng Diệp Vô Thiên cuộn cuộn đi , nghiêm nghị nói: "Diệp Vô Thiên! Dừng tay!"

"Nhị trưởng lão! Đây tiểu võ vụn ta tiểu nhi võ hồn a!" Diệp Vô Thiên kêu thảm một tiếng , cực điểm không cam lòng .

"Ngươi tiểu nhi hành vi xác định ti tiện! Có thể có kết quả như thế này cũng là hán gieo gió gặt bão! Kinh vân giáo huấn rất đúng !"

Hiện trường bất cứ người nào đều biết thanh phẩm võ hồn đại biểu cho cái gì , ý vị như thế nào! Diệp Thương tự nhiên không ngoại lệ!

Nhìn thái độ lớn chuyển 180° Diệp gia nhị trưởng lão , Diệp Kinh Vân trong lòng cười nhạt: Coi như ngươi thức thời!

"Được ! Chuyện này cứ như vậy tính!" Nhị trưởng lão Diệp Thương trầm giọng nói .

"Nhị trưởng lão!" Diệp Vô Thiên không phục , chỉ vào Diệp Kinh Vân , giận dữ hét: "Ngươi không thể bắt công a!"

"Hà?" Diệp Thương sắc mặt trầm xuống , chuyển đề tài , quát lên: "Diệp Vô Thiên! Ngươi có còn hay không coi ta là trưởng lão xem ? Ta nói rất rõ! Chuyện này tính!"

Diệp Kinh Vân nhìn thay đổi thái độ bình thường nhị trưởng lão , trong lòng sáng như tuyết , hán tự nhiên là biết nếu như không phải là mình thức tỉnh thanh phẩm võ hồn , lão gia hỏa này đánh chết cũng sẽ không giúp hán!

Đây chính là thực lực mang đến biến hóa!

"Chuyện này tính! Vô thiên , ngươi chính là nhanh lên mang Diệp Tiểu Thiên đi Được đường đi!" Tộc trưởng Diệp Vô Hải cũng lên tiếng .

Nghe nói như thế , Diệp Vô Thiên tức đến sắp thổ huyết . Diệp Vô Hải lời nói này cho thấy đứng ở Diệp Kinh Vân lập trường!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 8: Kiếp trước tình huyết

Trong diễn võ trường phát sinh mọi chuyện như là cự thạch hạ xuống mặt biển , từng cơn sóng gợn .

Diệp Kinh Vân thiên phú lại trở về , chẳng những gân mạch khôi phục , hơn nữa còn thức tỉnh thanh phẩm phẩm chất võ hồn! Cái này ở Diệp gia trong hiển nhiên!

Diệp Kinh Vân cùng gia gia đơn giản nói chuyện vài câu , đang lúc mọi người phức tạp ánh mắt hâm mộ xuống , lời kéo Diệp Nhu tay rời khỏi Diễn Võ Trận!

"Ca ca! Ngươi thật lợi hại a! Đánh cho Diệp Tiểu Thiên hoa rơi nước chảy , lại thức tỉnh thanh phẩm võ hồn! Không hổ là ca ca ta nha!"

Dọc theo đường đi , Diệp Nhu lú lú không ngừng , cùng ca ca vừa nói vừa cười .

Ca ca thức tỉnh võ hồn , tâm tình vui vẻ nhất dĩ nhiên là nàng!

Đối với cô muội muội này , Diệp Kinh Vân là thật tâm thích .

Kiếp trước , hấn vô thân vô cố , độc lai độc vãng .

Đời này , tuy nói hấn phụ thể ở bậc thấp trên đại lục tiểu tiểu gia tộc , nhưng có thể hưởng thụ được kiếp trước không thể hưởng thụ được thân tình!

Diệp gia rất lớn , mấy cái hành lang lộn xộn mà đan xen vào nhau , phía trên chi chít gạch ngói vụn ngăn che ánh mặt trời gay gắt .

Dọc theo đường đi , Diệp Kinh Vân gặp mặt không ít Diệp gia đệ tử!

"Nhìn! Đó là Diệp Kinh Vân! Nghe nói hấn thức tỉnh võ hồn! Vẫn là thanh phẩm!"

"Tuy nói hấn võ hồn thức tỉnh! Nhưng hủy diệt Diệp Tiểu Thiên võ hồn! Nếu như bị hấn ca diệp thiên biết , đây còn không phải là muốn chết sao ?"

Những thanh âm này đều rơi vào trong tai , Diệp Kinh Vân cũng là cười nhạt một tiếng , mặt bình tĩnh .

Diệp Thiên là Diệp gia thiên tài , thế nhưng ở ba năm trước đây , hấn thiên phú không bằng Diệp Kinh Vân , bị phía sau người đạp thành bùn nhão!

Đi khoảng chừng mười phút , bên tai lần thứ hai vang lên Diệp Nhu thiên lại bàn thanh âm .

"Ca! Đó là chúng ta Diệp gia từ đường! Diệp gia người sáng lập lá xông sáng lập Diệp gia! Nghe người ta nói , ba trăm năm trước , Diệp gia vẫn là đại gia tộc , bởi vì đắc tội một cái thế lực cường đại , mới rơi xuống kết cục như thế!"

Diệp Kinh Vân khẽ gật đầu , ngừng đầu , nhìn phía trước huy hoàng vật kiến trúc , đi tới , Diệp Nhu theo sát .

"Thiếu chủ!" Ở đó cửa trong đứng hai vị thủ vệ , bọn họ là Bằng Hoài người , nhìn thấy Diệp Kinh Vân sau , đều là chấp tay , mặt mang cung kính .

Diệp Kinh Vân gật đầu , nhìn về phía trước , lẩm bẩm: "Một gia tộc muốn vĩnh cửu cường đại lên liền cần mới mẻ huyết dịch!"

Coi như hấn muốn xoay người lúc rời đi , đột nhiên , huyết mạch trong cơ thể cuộn cuộn .

"Di ? Thật quen thuộc vị đạo ? Đây là ..." Diệp Kinh Vân giống như nghĩ đến cái gì , hai mắt không khỏi phát quang , lẩm bẩm: "Đây là ta kiếp trước

tinh huyết!"

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân ở trong người ngưng tụ ra ba nghìn giọt tinh huyết! Mỗi một giọt tinh huyết đều cù bị cuộn cuộn năng lượng! Lại ba nghìn giọt tinh huyết cấu thành cùng một chỗ , sẽ tạo thành một cái hộ giáp , tên là Cực Thiên Ma Huyết Giáp!

Này thật là Diệp Kinh Vân tu luyện một loại thánh phẩm vũ kỹ , tên là Ma Huyết Giáp !

Ma Huyết Giáp tổng cộng chia làm lục trọng!

Đệ nhất trọng , cần ở trong người ngưng tụ ra năm mươi giọt tinh huyết , nhưng tạo thành Long Hồ Ma Huyết Giáp!

Đệ nhị trọng , cần ở trong người ngưng tụ một trăm giọt tinh huyết , nhưng tạo thành Địa Linh Ma Huyết Giáp!

Đệ tam trọng liền cần ở trong người ngưng tụ ra năm trăm giọt tinh huyết , nhưng tu thành Thủy Linh Ma Huyết Giáp!

Đệ tứ trọng ngưng tụ một nghìn giọt tinh huyết , tạo thành Kim Linh Ma Huyết Giáp! Sau phải sẽ ngưng tụ ra một nghìn giọt tinh huyết , tạo thành Cực Địa Ma Huyết Giáp! Cuối cùng nhất trọng , cần ba nghìn giọt tinh huyết , đạt đến Cực Thiên Ma Huyết Giáp!

Diệp Kinh Vân kiếp trước ngưng tụ ra ba nghìn giọt tinh huyết , huyền ra Cực Thiên Ma Huyết Giáp! Một thân lực phòng ngự kinh người không gì sánh được , nhưng ngăn cản cứu tiêu hạ xuống lôi đình!

Mặc dù là Hoàng Kim Cực Long hướng về phía hấn cũng may không tạo được bất luận cái gì thương thế!

Vũ kỹ này cường đại đến quá mức , nhưng cũng không phải là mọi người có thể nắm giữ , cần Võ giả trong cơ thể có một khóa Thập Ma Tâm Tạng!

Nhận thấy được trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng đang kịch liệt mà nhúc nhích , Diệp Kinh Vân biết ở đó trong từ đường một nhất định có hấn kiếp trước tinh huyết!

Kiếp trước , hấn bị địch nhân hủy diệt một thân , trong cơ thể ba nghìn tinh huyết bay là tả thế giới các ngõ ngách trong! Rất trùng hợp , trong một bộ phận tinh huyết rơi ở bất hoang trên đại lục!

"Thiếu chủ! Không có tộc trưởng mệnh lệnh , nơi này ai cũng không thể đi vào!" Thủ vệ nhìn thấy Diệp Kinh Vân muốn từ đường , trên mặt không khỏi lộ ra vẻ khó sở .

Từ đường là Diệp gia cấm địa!

"Hả? Đây một đầu sư tử đá làm sao không thấy ?" Diệp Kinh Vân gật đầu , ánh mắt của hấn chuyển dời đến một hướng khác , trong con ngươi lấp lánh mê hoặc chi quang .

Tại đó , một cái sư tử đá đứng vững vàng ở hình lập phương trên đá , mà ở một bên khác , chỉ có hình vuông tảng đá , cũng không sư tử đá!

"Thiếu chủ , là như thế này , hai năm trước , này thạch sư đột nhiên sinh linh , uy vũ không gì sánh được , hung tàn cực kỳ , vẫn còn ở Diệp gia trong cấm bị thương không ít gia tộc đệ tử! Nếu không có tộc trưởng ra đến ngăn lại , sợ là sẽ phải có nhiều hơn người Diệp gia chết ở nó răng nanh trong!" Thủ vệ thấy Diệp Kinh Vân buông tha , thở phào một cái , lại sau khi biết người một lật sự tích , không được dám đắc tội , liền vội vàng giải thích .

"Ồ? Đầu kia sư tử đá bây giờ đang ở thì sao?" Diệp Kinh Vân hỏi, trong con ngươi tinh quang bùng lên .

Nếu như hấn không có đoán sai nói , đầu kia sư tử đá nhất định là dung nhập hấn kiếp trước trong cơ thể tinh huyết , mới vừa có sinh mệnh!

Cái này cũng không kỳ quái , phải biết rằng hấn kiếp trước một giọt tinh huyết liền vốn có cuộn cuộn sinh cơ , càng là ẩn chứa nhiều năng lượng!

Hấn hiện tại muốn làm là được tìm về những thứ này tinh huyết , hút vào bên trong cơ thể , dung nhập vào Thập Ma Tâm Tạng trong , hấn mơ hồ suy đoán khi lại một lần nữa dung nhập ba nghìn tinh huyết sau , trong cơ thể sẽ phát sinh biến hóa!

"Đầu kia sư tử đá lúc đầu lực công kích siêu cường , tu vi cũng rất cao , nhưng mấy năm này , nó tu vi ở từ từ hạ xuống , Gia chủ thấy phải vô dụng , muốn đem nó bán đi! Hôm nay chính trưng bày ở Diệp gia một ngăn trong cửa hàng!" Thủ vệ cung cung kính kính nói ra .

"Đẫn đường! Ta phải đi đầu này sư tử đá!" Diệp Kinh Vân khẽ quát một tiếng . Hấn muốn lấy lại bản thân tinh huyết!

Thủ vệ trọng trọng gật đầu , hấn tuy nói không biết thiếu chủ vì sao phải đi gặp đầu kia sư tử đá , nhưng vẫn là cung kính mang theo thiếu chủ hướng Diệp gia ngoài cửa lớn đi!

Căn cứ cổ thân thể này ký ức , Diệp Kinh Vân biết Diệp gia là Mạt Nhật Trấn phía trên một trong tam đại gia tộc , tài sản hùng hậu , ở trong phố chợ cùng sở hữu ba mươi hai gia sản cửa hàng , đương nhiên trừ hiệu cầm đồ bên ngoài , Diệp gia còn có tử lâu , vũ khí điểm vân vân.

Đi ra Diệp gia cửa chính , Diệp Kinh Vân hai huynh muội đi theo bảo hộ thẳng đến Mạt Nhật Trấn phía trên phường thị .

Lúc này chính trực buổi trưa , ánh nắng thật cao mà treo ở trên trời , bắn phóng xuất nham hiểm quang mang .

Trong phường thị , phi thường náo nhiệt , người đông nghìn nghịt , đem trọn cái đường phố vây phải nước chảy không lọt!

"Tránh ra! Tránh ra!" Đi ở phía trước bảo hộ hét lớn một tiếng , là Diệp Kinh Vân mở ra một con đường đến .

"Di ? Đây không phải là Diệp gia phế vật con trai trưởng sao? Hắn làm sao tới ? Mặt trời mọc từ hướng tây ?" Người chung quanh thấy là Diệp Kinh Vân đến, không khỏi xì xào bàn tán , đều cảm thấy rất kỳ quái .

Diệp Kinh Vân tự từ ngày đó trở đi , cũng rất ít ra ngoài , cơ bản sẽ không tới phường thị .

Đối với chung quanh người dị dạng biểu tình , Diệp Kinh Vân không nhìn thẳng xuống , hắn lôi kéo Diệp Nhu tay nhỏ bé hướng thứ ba mươi một số cửa hàng đi .

Thứ ba mươi một số cửa hàng , đúng là trưng bày sư tử đá địa phương!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 9: Người là ai ? Ta là ai ?

Mạt Nhật Trần , phường thị , thứ ba mươi một số cửa hàng .

Một trung niên nhân ngồi ở ghế trên , híp mắt , một bộ rất thích ý thần sắc .

Hắn Lý Thuận , ngũ quan dung nhan cực kì không đứng đắn , vóc người mập mạp , con mắt tiểu phải hình như là hai vì sao , lăm la lăm lét . Hắn phụng Diệp gia mệnh quản lý cửa hàng này .

"Hải thiếu gia! Ngài đến!" Lý Thuận nhìn thấy một thiếu niên từ xa mới chậm rãi đi tới , lập tức từ trên ghế đứng lên , mặt nịnh nọt , còn vội vàng cầm lấy bên cạnh cây quạt , không ngừng cho thiếu niên vẩy .

Ở thiếu niên phía sau còn đứng hai vị y phục thống nhất đại hán .

"Bản thiếu gia muốn nó! Nói cái giá đi!" Hải Minh Nguyệt chỉ chỉ phía trước bị vây lồng sắt trong sư tử đá , hai mắt phát quang .

Lý Thuận con người đảo một vòng , cười hắc hắc , nói: "Nếu Hải thiếu gia ưa thích này thạch sư , cảm là được! Không cần tiền! Đàm nhiều tiền tôn thương cảm tình a!"

"Ừ! Lời này êm tai!" Hải Minh Nguyệt phi thường hài lòng gật đầu , tỏ ý hai đại hán lấy đi lồng sắt .

Lấy được thiếu niên khích lệ , Lý Thuận trong lòng vui sướng hài lòng , ngốc cười không ngừng .

Thiếu niên trước mắt ở Hải gia trong địa vị tôn quý! Có thể leo lên bậc này quý gia thiếu gia đối với Lý Thuận mà nói là trời chuyện thật tốt .

"Này thạch sư không thể bán!" Coi như hai vị đại hán đi lên một bước lúc , một đạo lạnh lùng thanh âm đột nhiên vang lên .

Hai vị đại hán bước chân dừng lại , Lý Thuận nụ cười trên mặt hơi ngưng kết , Hải Minh Nguyệt kinh ngạc hướng phía trước nhìn lại .

Đạo thanh âm này đối với hắn mà nói có chút quen tai .

Vừa mất mấy người để cho bọn họ nao nao .

"Diệp gia phế vật con trai trưởng ?"

"Ai u , là Diệp Kinh Vân a! Còn có ta tương lai tẩu tử a!" Hải Minh Nguyệt hai mắt sáng ngời , một bộ cột nhà biểu tình , hắn nhẹ nhàng tăng hắng một cái , nói: "Rõ là rất lâu không thấy a!"

Ba năm trước đây , hần nhìn thấy Diệp Kinh Vân nhanh chân chạy , giống như chuột thấy mèo! Nào dám giống như hôm nay ngông cuồng như vậy trong ngành ? Không chút nào đem Diệp Kinh Vân để vào mắt!

Trong mắt hần , Diệp Kinh Vân bây giờ là một cái gân mạch bị phế , vĩnh kếm xa thức tỉnh võ hồn phế vật!

Hần híp mắt , tỏ ý hai vị đại hán lấy đi lòng sắt!

Thấy đối phương dám coi nhẹ mình nói , Diệp Kinh Vân khí sắc nặng nề , quát lên: "Ta nói này thạch sư là hàng không bán! Ngươi lỗ tai điếc sao?"

Hải Minh Nguyệt hơi sùng sờ , sắc mặt hơi đỏ , hơi kinh ngạc mà nhìn Diệp Kinh Vân .

Hôm nay mặt trời mọc từ hướng tây ? Ngày thường không dám châm chọc hần Diệp Kinh Vân hôm nay dám chửi hần ?

Nhìn cho hần sắc mặt biến hóa , đứng ở hần trước người Lý Thuận trong lòng vui vẻ .

Đây chính là tốt cơ hội biểu hiện a!

Hần bước đi đến Diệp Kinh Vân trước người , chỉ vào Diệp Kinh Vân mũi , từ trên cao mà trách mắng: "Lớn mặt! Ngươi dám như thế nói chuyện với Hải thiếu gia ?"

Diệp Kinh Vân sắc mặt lần thứ hai trầm một cái , nhưng không muốn để ý tới câu tạp chủng này , ánh mắt vẫn là nhìn chăm chăm ở phía trước trên người thiếu niên , nghiêm nghị nói: "Trước ngươi nói với Nhu nhi tương lai tầu tử , có ý gì ?"

Nghe nói như thế , Diệp Nhu thân thể run lên bần bật , ánh mắt né tránh .

"Câu nhạt! Ngươi điếc ? Nghe không hiểu người nói ? Thật không lạ ngươi không thể thức tỉnh võ hồn! Một phế vật!" Lý Thuận sắc mặt tái nhợt , bị một cái công nhận phế vật coi nhẹ , thấy phải phi thường thật mất mặt .

Hải Minh Nguyệt bản muốn mở miệng , nghe nói như thế , sùng sờ , trên mặt lại lần nữa phủ lên nghiêng ngả tiểu ý , một bộ xem náo nhiệt biểu tình .

Hai vị khác đại hán cũng là một bộ hài hước biểu tình .

Lý Thuận câu nói sau cùng rất lớn tiếng , đưa tới không ít người chú ý! Tất cả mọi người là một bộ xem cuộc vui biểu tình .

"Một phế vật ?" Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đỏ , nhìn phía Lý Thuận , không nói hai lời , trực tiếp một cái đạp tới đi!

Ba!

Lý Thuận hoàn toàn không có phản ứng , má trái trực tiếp sưng lên đến, hần chỉ vào Diệp Kinh Vân , cả người run run , quát: "Tiểu tạp chủng , ngươi lại dám đánh ta ?"

Hần lòi đến một nửa liền côi cút mà thôi , lúc này , Diệp Kinh Vân tay phải đặt ở đầu hần phía trên , đi tới bàn đá phía trước , dùng một cái 1 tiếng , Lý Thuận toàn bộ má trái trực tiếp dán tại trên bàn đá , trên mặt phồng cảm giác truyền đến , khiến cho cho hần đau răng .

"Ngươi nói ta cái gì ?" Diệp Kinh Vân mang theo Lý Thuận đầu , kiểm thượng mang đầy hài hước biểu tình .

"Ngươi cái tiểu tạp chủng!" Lý Thuận nổi giận gầm lên một tiếng , toàn bộ khuôn mặt trực tiếp vụn vụn .

Ba!

Đầu hần lần thứ hai bị Diệp Kinh Vân hung hăng đặt ở trên bàn đá! Toàn bộ má trái trực tiếp sưng đỏ lên , hàm răng rơi xuống mấy khỏa lại!

Diệp Kinh Vân lập lại trước động tác , một vòng đem Lý Thuận mặt vỗ đánh tiếp .

Lý Thuận rốt cục chịu đựng không nổi , oa mà 1 tiếng khóc lớn lên: "Ngươi là ... Thiếu chủ của ta! Thiếu chủ!"

Diệp Kinh Vân sùng sờ , chợt cười một tiếng , lại hỏi lần nữa: "Vậy là ngươi cái gì ?"

"Ta là... Ta là cầu nô tài!" Lý Thuận trực tiếp bị Diệp Kinh Vân khí thế dọa cho giật mình , run lấy bầy .

"Ngươi cái ăn bên trong , leo ra ngoài cầu nô tài!" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , đem Lý Thuận mặt nặng nề mà vỗ vào trên bàn đá , tại chỗ , Lý Thuận đã bất tỉnh!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , não hải nổ tung , trong lúc nhất thời hóa đá tại chỗ , thật lâu mới phản ứng qua đến!

Lý Thuận tu vi ở Thối Thể Cảnh cửu trọng , nhưng mà hần ở trong tay thiếu niên liên cơ hội phản kháng cũng không có!

Hần là Diệp Kinh Vân tu vi đã đột phá Thối Thể Cảnh cửu trọng ?

Hải Minh Nguyệt nhìn thấy một màn này , mặt không đổi sắc , theo hấn , Lý Thuận sờ đi thăm bại là bởi vì không dám ra tay!

Dù nói thế nào , phé vật này cũng là Diệp gia con trai trưởng!

"Hắc hắc! Nghĩ không ra người gân mạch khô phục! Rõ là thật đáng mừng a!" Hấn vừa nói bên tỏ ý hai vị đại hán , không có chút nào quan tâm Diệp Khinh Vân u ám mặt .

Hai vị đại hán gật đầu , cũng là về mặt không để bụng , hướng phía trước đi tới , muốn lấy đi lòng sát!

"Hả?" Diệp Khinh Vân khoe miệng độ cong hơi dâng lên , loé lên một cái , đi thẳng tới hai vị đại hán trước người , quát lên: "Ta nói rồi , này thạch sư là hàng không bán! Hai người lỗ tai điếc ? Còn là nói các người nghe không hiểu người nói ?"

"Làm càn!" Một vị đại hán nghe nói như thế , sắc mặt hơi đổi , mắng: "Người tự tìm cái chết!"

"Tìm đường chết!" Một gã khác đại hán tay phải nhanh chóng rút ra một thanh trường kiếm , vang vang tiếng quanh quẩn bốn phía , kiếm chỉ một vẻ Diệp Khinh Vân , mà hấn tay trái càng là đặt ở Diệp Khinh Vân trên vai , một thân Thối Thể Cảnh cửu trọng tu vì âm âm bạo phát! Nhưng mà , hấn lời còn chưa nói hết , đặt ở Diệp Khinh Vân trên vai bàn tay liền bị một cổ cường đại lực lượng cho đánh văng ra .

Diệp Khinh Vân thân hình lập loè , chân phải bước ra một bước , thân thể rung một cái , như son băng địa liệt , khom người , như dây trong mũi tên , tay phải cầm ở đối phương trên tay phải , sau đó ngón tay búng một cái!

Bảo hộ trường kiếm trong tay chính là trực tiếp hạ xuống!

Tiếp được trường kiếm , Diệp Khinh Vân tóc dài loạn vũ , một bước trở về chỗ cũ , kiếm chỉ một vẻ cổ đối phương , lạnh lùng thanh âm phát ra ngoài: "Các người đều rất muốn chết ?"

"Ta muốn giết người!" Bị Diệp Khinh Vân trước mọi người nhục nhã , hai gã đại hán đều ở tức giận , hoàn toàn mất đi lý trí , nhất đại hán giờ lên trong tay trường kiếm , một ... khác đại hán quơ múa nắm đấm nhắm ngay Diệp Khinh Vân đầu!

Huru! Huru!

Hai vết huyết quang xẹt qua! Không bao lâu , nổ 1 tiếng , trên mặt đất nhiều hơn hai cổ thi thể! Mà lên địa phương , Diệp Khinh Vân thẳng tắp đứng , trong tay cầm một thanh trường kiếm , giống như Chiến Thần một dạng , uy phong lẫm lẫm!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 10: Thạch sư

Toàn trường người ngơ ngẩn , bất khả tư nghị nhìn Diệp Khinh Vân!

"Diệp Khinh Vân! Người cũng dám giết ta tôi tớ! Người thật là to gan một dạng!" Hải Minh Nguyệt nổi trận lôi đình .

Một cái Diệp gia phé vật dĩ nhiên tại hấn dưới mí mắt , ở trước công chúng kích sát hấn tùy tùng , này nếu là truyền đi , hấn thể diện ở đâu ?

Nếu nơi này là Diệp gia , hấn nhất định sẽ tuyển chọn ân nhân!

Nhưng nơi này là phường thị! Hấn có thể không có kỵ gì!

Hấn giống như là một sẽ phải bảo nổi sư tử , một thân Động Linh Cảnh nhất trọng tu vì âm âm bạo phát! quả đấm to không có bất kỳ do dự trực tiếp hướng Diệp Khinh Vân mặt đánh!

Lòng dạ ác độc cay , đủ để thấy cho hấn tâm địa ác độc!

"Ngu ngốc!" Diệp Khinh Vân hừ lạnh một tiếng , liếc thiếu niên một cái , sắc mặt bình tĩnh như nước .

Hắn tu vi tuy nói giống như Hải Minh Nguyệt , đều rung động tiên cảnh nhất trọng! Thế nhưng hắn có Thập Ma Tâm Tạng , hơn nữa hắn còn có một đời kinh nghiệm chiến đấu!

Thiếu niên trước mắt vô luận nói kinh nghiệm chiến đấu , vẫn là sử dụng vũ kỹ , công pháp phẩm chất cũng không bằng hắn! Hai người căn bản cũng không phải là cùng một cái trình độ!

Nhìn càng lúc càng lớn nắm đấm , Diệp Kinh Vân nâng tay phải lên , tay nắm chắc nắm đấm , như mạnh mẽ xà xuất động , một quyền vung ra , không trung đều mang gào thét chí thanh!

Một cỗ mạnh mẽ gió đánh tới!

Ầm!

Hai đấm va chạm , như núi lớn đụng núi nhỏ , Hải Minh Nguyệt liên tiếp lui về phía sau , một cái lao đảo , một ngồi dưới đất , lực lượng khổng lồ một về hắn dòng máu khắp người , thật lâu không còn cách nào dẹp loạn .

Lại nhìn Diệp Kinh Vân , hắn như trong biển rộng nham thạch to lớn một dạng , vẫn không nhúc nhích!

Hai người lực lượng hoàn toàn liền không ở cùng một cấp bậc! Người chung quanh nhìn thấy Hải Minh Nguyệt bay ra ngoài một màn trực tiếp há hốc mồm , mở cái miệng rộng .

Đây là cái kia Diệp gia phế vật sao?

Diệp Kinh Vân nhìn cũng không nhìn Hải Minh Nguyệt một cái , ánh mắt trực tiếp chuyển dời đến Diệp Nhu trên thân , cau mày , hỏi: "Vị hôn thê ? Diệp Nhu! Nói cho ta biết , đây là chuyện gì xảy ra ?"

Trước Hải Minh Nguyệt vậy mà xưng hô Diệp Nhu là tương lai tẩu tử ? Đây sao lại thế này ?

Diệp Nhu ánh mắt lập lòe , khẽ run , cúi đầu , khí sắc trắng bệch , ánh mắt né tránh liên tục .

"Ha ha! Diệp Kinh Vân , ngươi không biết sao ?" Nằm trên mặt đất Hải Minh Nguyệt không biết lấy ở đâu khí lực trào mà một cái đứng lên , âm sâm sâm cười nói: "Mấy ngày hôm trước , cái này là cứu ngươi , đi tới nhà của ta , tìm ta cho nàng đan dược!"

"Các ngươi đoán ta nói cái gì ?" Cả người hắn điên điên khùng khùng , nhìn người chung quanh , thanh âm cực đại .

"Ta nói ..." Hải Minh Nguyệt chỉ vào Diệp Nhu , coi nhẹ sắc mặt cực điểm u ám Diệp Kinh Vân , nói: "Chỉ cần ngươi phía trên giường của ta , ta liền cho ngươi đan dược! Ha ha! Cái này nói phải cân nhắc vài ngày!"

"Tiện nhân! Ngươi suy nghĩ phải như thế nào đây?"

Diệp Nhu nghe nói như thế , sắc mặt cực điểm tái nhợt , toàn bộ ở run rẩy kịch liệt , trong đầu nhớ lại bất kham chuyện cũ .

Diệp Kinh Vân sắc mặt cực điểm u ám , hắn trong con ngươi bắn ra lãnh lạnh hàn ý , nhìn phía điên Hải Minh Nguyệt , phát ra thanh âm lạnh như băng: "Hải Minh Nguyệt! Rất tốt! Ta sẽ nhường ngươi vĩnh viễn vĩnh viễn nhớ kỹ hôm nay! Nhớ kỹ giờ khắc này!"

Ba!

Tay phải hắn trực tiếp xóc lên phía sau người , tay trái nắm lên nắm đấm , trực tiếp đánh vào Hải Minh Nguyệt trên ngực , như cự thạch ngàn cân hạ xuống!

"A!" Hải Minh Nguyệt kêu thảm một tiếng , muốn phản kháng , lại khiếp sợ phát hiện mình bị địch nhân khóa kín ở , căn bản vô lực phản kháng!

"Nói muội muội ta là tiện nhân ? Ngươi là ai! Một cái cũng không bằng ?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng mở miệng , trong con ngươi hàn ý càng nồng hậu , mạnh mẽ mà nâng chân phải lên , nhắm ngay Hải Minh Nguyệt trên bụng đá vào!

"A!" Lực lượng khổng lồ làm cho Hải Minh Nguyệt phát ra giết vậy tiếng kêu gào , trong cơ thể gân mạch nhất nhất rạn nứt , linh khí một vừa tiêu tán!

Giờ khắc này , hắn vạn phần hối hận! Hối hận bản thân vì sao ngu ngốc như vậy muốn cùng Diệp Kinh Vân nói nhiều như vậy nào tàn nói!

Trước , hắn còn nói Diệp Kinh Vân là phế vật , lúc này hắn gân mạch toàn bộ rạn nứt , thành là chân chính phế vật!

Chung quanh biến phải chết một dạng yên lặng , trong ánh mắt từ khiếp sợ chuyển thành sợ hãi , bọn họ đều không nghĩ tới Diệp Kinh Vân đã vậy còn quá tàn nhẫn , mạnh mẽ như vậy!

Phế bỏ Hải Minh Nguyệt , Diệp Kinh Vân không để ý tới nữa phía sau người , ánh mắt lại lần nữa mà đặt ở Diệp Nhu trên thân , sắc mặt ngưng trọng , nghiêm nghị nói: "Nhu nhi , ta không chính xác ngươi sau này làm tiếp cùng loại như vậy sự tình!"

Vừa nghĩ tới nếu là mình muộn trọng sinh vài ngày , Nhu nhi sẽ , Diệp Khinh Vân trong lòng một trận đau .

Diệp Nhu nhu thuận gật đầu , yếu ớt mà đứng ở Diệp Khinh Vân bên cạnh , như là làm chuyện sai hài tử .

Diệp Khinh Vân thở dài một hơi , sau đó ánh mắt nhìn phía bị vây lỏng sắt trung thạch sư!

Nói đến kỳ quái , này thạch sư từ trước đến nay táo bạo , nhưng vừa nhìn thấy hấn sau , liền an tĩnh rất nhiều .

"Mở ra lồng sắt!" Diệp Khinh Vân ra lệnh .

"Chuyện này. .. Cái này không tốt lắm đâu ?" Bảo hộ mặt lộ vẻ khó sở , hấn muốn biết trước mắt đầu này thạch sư không dễ chọc , tu vi tuy nói xuống đến Động Linh Cảnh tam trọng , nhưng sức chiến đấu không tầm thường!

Một khi đi ra , nếu thạch sư điên lên , thiếu chủ xảy ra chuyện gì , hấn cũng không tốt hướng tộc trưởng Diệp gia đại giáo a!

"Đừng nói nhảm , mở ra!" Diệp Khinh Vân ra lệnh , hấn liếc mắt liền nhìn ra này thạch sư trong cơ thể ẩn chứa 45 giọt tinh huyết!

Này 45 giọt tinh huyết đối với hấn mà nói cũng không xa lạ gì!

Bởi vì ... này 45 giọt tinh huyết đúng là hấn kiếp trước ngưng tụ ra đến!

Trước mắt này thạch sư bắt đầu cũng không có linh trí , là thôn phệ năm mươi giọt tinh huyết mới xuất hiện linh trí , cho nên khi Diệp Khinh Vân đến thời điểm , nó thoáng cái liền an tĩnh lại , coi Diệp Khinh Vân là làm thân nhân!

Bảo hộ nghe nói như thế , khẽ cắn môi , theo hiệu cầm đồ lấy ra chìa khoá , mở ra lồng sắt . Sau đó , hấn nhanh chóng đứng sau lưng Diệp Khinh Vân , cả người run , rất sợ hãi trước mắt đầu này thạch sư!

Thạch sư căn bản cũng không có táo bạo , ngược lại rất dịu ngoan mà đi tới Diệp Khinh Vân trước người .

"Được !" Diệp Khinh Vân trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng ở run rẩy kịch liệt , Thập Ma Tâm Tạng ở hưng phấn!

Hấn phát tay một cái , thạch sư móng trước đập một cái , nằm sấp trên mặt đất .

"Hả? Người mất phải ?" Trước theo bên trái mặt xem thạch sư vẫn chưa phát hiện dị dạng , lúc này trên dưới quan sát , hấn trở nên phát hiện thạch sư má phải phía trên thiếu một con mắt hạt châu!

Này sao lại thế này ?

Thạch sư gào thét 1 tiếng , giống như muốn mang Diệp Khinh Vân đi một chỗ!

"Nhu nhi , chúng ta đi!" Diệp Khinh Vân khẽ cười một tiếng , lạnh nhạt nói ra . Trực giác nói cho hấn biết thạch sư mất nhãn cầu tất ẩn chứa hấn kiếp trước tinh huyết!

Diệp Nhu dùng sức gật đầu , con mắt lóe sáng lên , nàng luôn luôn sẽ không có cười qua Yêu thú!

Diệp Khinh Vân cười hắc hắc , lôi kéo Diệp Nhu ngọc thủ , nhẹ nhàng nhảy một cái , ngồi ở thạch sư trên thân .

Thạch sư chân trước chột đập một cái , như nổ bắn ra kiểu lưỡi kiếm sắc bén vọt tới!

Người chung quanh nhìn cười thạch sư Diệp Khinh Vân hai huynh muội , trong đầu ông ông tác hường , sấm sét giữa trời quang .

Trong ngày thường từ trước đến nay cuồng bạo thạch sư , hôm nay làm sao đột nhiên biến phải như vậy dịu ngoan ? Hôm nay , quái sự thật nhiều a!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 11: Lấy oán trả ơn

Thạch sư hướng về Mặt Nhật Sâm Lâm đi .

Mặt Nhật Sâm Lâm , nằm ngang ở Mặt Nhật Trán phía nam dãy núi chạy dài ra , kéo dài Lạc Nhật Thành .

Son mạch địa thế phức tạp , Yêu thú phân bố , hung hiểm dị thường .

Suru! Suru! Suru!

Thạch sư trong rừng rậm nhanh chóng xuyên qua!

Ước chừng nửa giờ , Diệp Kinh Vân cùng Diệp Nhu thân ảnh xuất hiện ở Mặt Nhật Sâm Lâm ngoại vi .

Nhìn quen thuộc cảnh sắc , Diệp Kinh Vân trong đầu hồi ức ra ba năm trước đây một màn .

Ba năm trước đây , cỗ thân thể này chủ nhân chính là ở chỗ này bị địch nhân đánh lén , hủy diệt gân mạch , cuối cùng trở thành phế nhân! Chính vì nguyên nhân này sự tình , phụ thân hắn rời khỏi Diệp gia , tìm kiếm chữa trị gân mạch cách làm , đến nay tung tích không rõ! Mà hắn lại thêm là bị người nhạo báng , nhận hết vũ nhục! Nếu như không phải Diệp Kinh Vân vừa may trọng sinh , lúc này cỗ thân thể này chủ nhân đã sớm chết .

"Nếu ta trọng sinh ở trên thân thể người! Như vậy người thù chính là ta thù! Thù này , ta nhất định sẽ báo! Mặc kệ năm đó rạn nứt ta gân mạch người là ai , phía sau lưng thế lực bao lớn , ta nhất định sẽ đưa bọn nó nhỏ tận gốc , trảm thảo trừ căn!" Diệp Kinh Vân nhìn chung quanh , trong lòng âm thầm thề .

Ba năm trước đây một màn phẳng phất là đêm qua phát sinh .

"Ca ? Người không sao chứ ?" Diệp Nhu thấy Diệp Kinh Vân thần sắc quái dị , khiếp khiếp hỏi.

Diệp Kinh Vân lắc đầu , xoa bóp Diệp Nhu mũi , nhìn về phía trước son động!

Thạch sư đem hắn mang đến nơi đây cũng không động , điều này nói rõ ở bên trong hang núi kia tất nhất định có hắn muốn vật!

"Nhu nhi , người ngốc tại chỗ này! Ta trước đi nhìn xem!" Diệp Kinh Vân phản phó xong , cất bước đi , hắn có thể cảm nhận được ở bên trong hang núi kia ẩn núp một cỗ cực kỳ không kém khí tức!

Hiển nhiên , son động kia tất có Yêu thú!

Vừa muốn cất bước , phía trước liền truyền đến 1 tiếng kinh thiên động địa tiếng gào thét!

"Hí!"

Một đầu dài đạt mười thước ngân sắc măng xà theo trong động khẩu chọt thoát ra! Một luồng hơi lạnh từ đó trợn trợn phát ra!

"Là Lôi Ẩn Mãng Xà!" Diệp Kinh Vân nhận thấy được đầu rắn phía trên thật lớn lồi ấn , không khỏi hít sâu một hơi .

Trước mắt Lôi Ẩn Mãng Xà chiều cao mười thước , cả người lồi quang thiểm thước , trên thân che lấp nhất tầng vảy màu bạc , đầu rắn trên có một ngân lông lánh ánh ký!

Diệp Kinh Vân nhận ra này con yêu thú .

Yêu thú này là Mặt Nhật Sâm Lâm ngoại vi phụ cận bá chủ , tu vi ở Động Linh Cảnh tam trọng , thể chất cường đại , có thể khống chế lồi đình , theo nói nếu là mở ra trên đầu lồi ấn , là có thể thu nhận lồi đình chi lực!

"Không có nghĩ tới đây lại có Lôi Ẩn Mãng Xà!"

Lôi Ẩn Mãng Xà là cực kỳ hiếm thấy Yêu thú , nó toàn thân cao thấp trân quý nhất địa phương chính là lồi ấn! Điểm này , rất nhiều người cũng không biết!

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân chủ tu năm lớn một trong những công pháp ấn ký ! Chính là hấp thụ kẻ khác , hắn Thú chi ấn ký , cường hóa bản thân!

"Thu nhận này lồi ấn , ta lại có thể tu luyện ấn ký !" Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang .

Rống!

Một đạo tiếng gào thét thức giác Diệp Kinh Vân!

Nhìn kỹ , chỉ thấy phía trước , một gã cầm đao đại hán đối diện chuẩn Lôi Ẩn Mãng Xà đầu bỏ ra một đao!

Đao khí bắn ra , ánh đao như trăng sáng xẹt qua , rơi vào Lôi Ân Mãng Xà trên thân!

Ánh đao rơi vào vảy màu bạc trong nháy mắt hóa thành hư không!

Nhìn như cuồng đại một chiêu rơi vào Lôi Ân Mãng Xà trên thân lại hình cùng hư vô! Dù dễ thấy phải Lôi Ân Mãng Xà thân xác cuồng đại!

Lôi Ân Mãng Xà gầm thét 1 tiếng , thật lớn phần đuôi lấp lánh như kim loại lỏng lảy , nhắm ngay đại hán lưng đi!

"Khinh vân! Hấn gấp nguy hiểm! Cứu hấn!" Phía sau , Diệp Nhu nhìn thấy một màn này , không khỏi gấp gấp nói ra .

Diệp Khinh Vân gật đầu , người nhẹ như Yến , xông lên trước địa phương , trên thân khí thể sau đó một khắc chợt bộc phát ra!

Nhìn ra được , đại hán tu vi tuy nói cũng ở đây Động Linh Cảnh tam trọng nhưng thực lực không bằng Lôi Ân Mãng Xà!

Cái này cũng rất bình thường , nói như vậy , Yêu thú thực lực nếu so với tu vi mạnh hơn không ít!

Đôi mắt Lôi Ân Mãng Xà điên cuồng công kích , đeo đao đại hán ánh mắt lập loè , cắn răng , sắc mặt hơi giật giật , muốn làm cuối cùng chống lại!

Đúng lúc này , một đạo hắc ảnh theo trong rừng bắn ra , chỉ nghe 1 tiếng "Vương Giả Long Trảo" quát khê , một tay liên vung vàng ba rơi vào Lôi Ân Mãng Xà tiến lên!

Thình thịch!

bao quanh kinh phong nắm đấm trực tiếp tủa định ở đầu rấn phía trên , nhanh chóng ném tới , như nghìn cân tảng đá hạ xuống!

Tức khắc , Lôi Ân Mãng Xà kêu thảm một tiếng , đuôi rấn bày tới bày lui , khóa lại phương viên mười thước không gian! Nhưng đạo thân ảnh kia sớm có chuẩn bị , chân đạp trên mặt đất , thân hình linh mãnh , dường như một trận gió mát , biến mất!

Diệp Khinh Vân cẩn thận quan sát trước mắt đầu này Lôi Ân Mãng Xà , huyết mạch trong cơ thể đang lẫn lộn!

"Ba con mắt ?" Hấn kinh ngạc phát hiện này Lôi Ân Mãng Xà có ba con mắt!

Con mắt thứ ba kia phảng phất là tảng đá vậy làm!

Chắc chắn , đây chính là thạch sư mất đi mắt phải! Không nghĩ tới , này mắt phải vậy mà cùng Lôi Ân Mãng Xà dung hợp vào một chỗ!

Lúc này , Lôi Ân Mãng Xà chính đang điên cuồng cắn xé , trước cùng đại hán giao thủ , tiêu hao quá nhiều thể lực và linh lực , lúc này lại gặp mặt mạnh mẽ như vậy đối thủ , dĩ nhiên là liên tục lùi về phía sau!

Ngồi xổm dưới đất đại hán nhìn Diệp Khinh Vân bóng lưng , ánh mắt lập loè , không biết đang suy nghĩ gì , nửa ngày , hấn theo trong túi càn khôn lấy ra một viên thuốc , hàm vào trong miệng , tĩnh tâm tĩnh dưỡng .

"Rống!" Lôi Ân Mãng Xà sa vào cực hạn tức giận , điên cuồng gầm thét , bốc lên phần đuôi , muốn đem Diệp Khinh Vân đụng chết!

Diệp Khinh Vân chặt chẽ ôm lấy Lôi Ân Mãng Xà phần đuôi , vung lên quả đấm to , liều mạng hướng đuôi rấn đánh!

Lôi Ân Mãng Xà gầm thét 1 tiếng , toàn thể toả ra chói mắt ngân quang!

Từng đạo tia chớp như ngọn lửa ở trên người nó hùng hục dấy lên!

Ở nơi này vậy quá trình , Diệp Khinh Vân hai tay đều tê dại , nhưng như trước không buông tha , trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng vận đến mức tận cùng , trong tay độ mạnh yếu càng lúc càng lớn , hai đấm không ngừng huy động , lấy thân xác lực chũy đá Lôi Ân Mãng Xà!

Tiên huyết từ trên người Lôi Ân Mãng Xà xì xào mà bốc lên đến!

Không bao lâu thời gian , Lôi Ân Mãng Xà chết thảm tại chỗ!

Diệp Khinh Vân thân ảnh cũng là vừng vàng rơi trên mặt đất!

Coi như hấn muốn thở dốc thời điểm , một đạo băng lãnh đến mức tận cùng khí tức từ phía sau địa phương gào thét tới!

"Ca! Cẩn thận!" Phía sau , Diệp Nhu nhìn thấy một màn này , phát ra tiếng thét chói tai!

Diệp Khinh Vân lúc này trạng thái tuy nói rất kém cỏi , nhưng dựa vào kiếp trước kinh nghiệm chiến đấu , hấn sau lùi một bước , rất là xảo diệu tránh thoát đối phương một quyền , ở cách đại hán mười thước chỗ ngồi đứng vững thân thể .

"Không báo ân cũng không tính , còn muốn giết ân nhân ?" Diệp Khinh Vân hai mắt tức khắc lạnh lùng không ít , hấn không nghĩ tới bản thân cứu hết đối

phương sau , đôi lấy đối phương không phải cảm kích mà là sát ý!

Cũng may Diệp Kinh Vân sớm lưu một phần cảnh giác , nếu không ban nãy thật là bị đối phương đánh lên thành công!

"Hà? Dĩ nhiên là nguoi ? Ha ha! Đúng là được đến toàn bộ phí công phu! Này Lôi Ân Mãng Xà thi thể ta thu! Nguoi thi thể ta cũng thu!" Đại hán lộ ra nụ cười tàn nhẫn , nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt phát quang .

Trước hán không thấy rõ bộ dáng thiếu niên , lúc này biết là Diệp Kinh Vân sau , tâm mừng như điên , thế cho nên hán đều quên mất trước mắt đầu này hung tàn Lôi Ân Mãng Xà chết ở Diệp Kinh Vân trong tay!

"Nguoi biết ta ?" Diệp Kinh Vân sững sốt .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 12: Dị hỏa hạt giống

"Nguoi nguoi này tại sao như vậy! Ta ca cứu nguoi! Nguoi lại lấy oán trả ơn , lương tâm qua được sao?" Diệp Nhu chạy đến Diệp Kinh Vân bên cạnh , mặt tươi cười tràn đầy tức giận , con mắt trợn thật lớn .

Nàng thuở nhỏ sinh hoạt tại Diệp gia , tâm địa thiện lương , ban nãy chính là nàng kêu Diệp Kinh Vân cứu đại hán , nhưng không ngờ đại hán không những không cảm kích còn muốn giết Diệp Kinh Vân!

Hoàn hảo Diệp Kinh Vân lưu lại một phần cảnh giác , nếu không hai người bọn họ hôm nay sợ phải treo ở chỗ này .

Diệp Kinh Vân lắc đầu nhìn khá ái muội muội , thầm nghĩ đến: "Nhu nhi vẫn là quá đơn thuần , nào ngờ lòng người hiểm ác đáng sợ! Nói chuyện cũng tốt , để cho nàng thấy rõ ràng thế giới này! Thấy rõ ràng lòng người!"

Lúc này , hán quan sát đại hán .

Đại hán ngu cao mã đại , bắp thịt toàn thân nhô lên , nhìn qua khí lực cực đại , hán nghe được Diệp Nhu nói , không những chưa phát giác ra phải cảm thấy thẹn còn dám đang cười cười: "Là một tiểu nữ nàng a! Ha ha! Lần này phát đạt!"

Nói cho hán nước bọt đều chảy xuống!

Trong mắt hán , Lôi Ân Mãng Xà là tiền , Diệp Kinh Vân là tiền , mà Diệp Nhu là hán phóng túng dục vọng thân thể , là tinh thần hưởng thụ .

Nghe nói như thế , Diệp Kinh Vân nhướn mày , kéo qua hoa dung thất sắc Nhu nhi , trầm giọng nói: "Tự tìm cái chết!"

"Tự tìm cái chết ?" Đại hán sững sờ , cổ quái xem Diệp Kinh Vân một cái , làm càn cười to nói: "Ha ha! Diệp Kinh Vân! Chết đã đến nơi còn mạnh miệng! Hôm nay , ta đem nguoi giết liền có 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm khen thưởng!"

Bất hoang trên đại lục , Võ giả lấy linh thạch xem như tiền tệ lưu thông , mà linh thạch phân là linh thạch thượng phẩm , linh thạch trung phẩm cùng với linh thạch hạ phẩm!

1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm đủ để ở Mạt Nhật Trấn phía trên mua năm trăm mẫu đất , đối với Mạt Nhật Trấn Võ giả mà nói là một khoản xa xỉ tài phú!

"Ta nguoi đầu cũng chỉ giá trị 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm ?" Diệp Kinh Vân sững sờ , nghĩ hán đường đường nhất đại Chiến Thần , giết địch vô số , đầu chỉ đáng giá như thế điểm linh thạch ?

"Phốc!" Bên cạnh Diệp Nhu nghe nói như thế , cổ quái đang nhìn mình ca ca , nhất thời vậy mà không nói gì .

Đại hán bị Diệp Kinh Vân lời nói này làm cười , giễu cợt nói: "Một cái không thể thức tỉnh võ hồn tiểu tạp chủng có thể trị giá bao nhiêu tiền ? Cũng không biết bởi vì sao muốn mở lớn như vậy giá cả ? Rõ là tiện nghi ta! Ha ha ha!"

Tại hán trong ấn tượng , Diệp Kinh Vân là Mạt Nhật Trấn phía trên công nhận thứ nhất phế vật! Là không thể thức tỉnh võ hồn phế vật! Hán nghĩ thế

nào giết hán liền giết thế nào hán! Nghĩ thế nào nghiền ép liền làm sao nghiền ép!

"Ai u! La Tam Bàn, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên tại nơi này a!" Đúng lúc này, một đạo thân ảnh theo trong rừng rậm cho ra, này là một vị niên kỷ ở chừng ba mươi tuổi trung niên nhân, hán vóc người cực kỳ khô gầy, nhưng một thân tu vi không tầm thường, đã ở Động Linh Cảnh tam trọng!

Hắn dừng một cái, ánh mắt thoáng cái chuyển dời đến Diệp Kinh Vân trên thân, hai mắt không khỏi phát quang, cười hắc hắc nói: "Giá trị 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm a!"

"Luru Thiết! Ngươi muốn làm gì? Tiểu tạp chủng này là ta phát hiện!" La Tam Bàn mặt đích ý mà nhìn Luru Thiết, ánh mắt không tốt.

"Ngươi tìm được cũng không phải ngươi!" Luru Thiết từng một cái bả vai, âm dương quái khí nói ra.

"Ngươi!" La Tam Bàn chỉ vào Luru Thiết, mũi đều mạo khí.

Hai người hoàn toàn coi Diệp Kinh Vân là người yếu xem, cho rằng hai ba lần là có thể ung dung giải quyết hết Diệp Kinh Vân! Ý khinh miệt rõ ràng biểu hiện ở trên mặt!

"Hai người các ngươi nói đủ không?" Diệp Kinh Vân mặt ngoạn vị nhìn hai cái này lớn ngu đần.

Tuy nói trước hán chém giết Lôi Ân Mãng Xà tiêu hao không ít linh lực, nhưng đối phó với hai người này như trước không nói chơi!

"Đại nhân nói chuyện, ngươi cái tiểu mao hải chen miệng gì!" Lời này cơ hồ là hai người đồng thời nói!

Bọn họ không nhìn thẳng Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân trong đôi mắt sát cơ đề lộ, thân hình lập loè, hóa thành một trận gió mát, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở La Tam Bàn trước người, không nói hai lời, sử dụng ra một chiêu Dao Nhận Quyền!

Nắm đấm sinh gió, như một thanh sắc bén lưỡi dao, phách đạo kinh khí phá không mà ra, trực tiếp mặc chỗ ở La Tam Bàn xương sườn tiến lên!

"A!" La Tam Bàn kêu thảm một tiếng, đau đớn kịch liệt cảm giác làm cho hán toàn bộ khuôn mặt vặn vẹo, thần sắc cực kỳ dữ tợn! Hắn bỗng nhiên ý thức được thiếu niên trước mắt thế nhưng có thể đem Lôi Ân Mãng Xà chém giết tồn tại a!

"Há? Trời ạ!" Luru Thiết nhìn thấy một màn này, nhãn cầu đều không khác mấy rớt xuống.

Đây là tên phế vật kia sao?

Cả người hán theo hóa đá trung thức giấc, con ngươi đảo một vòng, không nói hai lời, nhanh chân chạy.

"Ngươi rút trở lại cho ta!"

Diệp Kinh Vân hét lớn một tiếng, thanh thế lớn, hán chân phải hướng phía trước chọt đạp một cái, như một tia chớp hạ xuống, toàn bộ sấm lâm đều run rẩy, lá cây càng là đều hạ xuống.

Luru Thiết hai chân mềm nhũn, bị sợ phải cả người run, trực tiếp xoay người, phù phù 1 tiếng, quỳ trên mặt đất, đau khổ cầu xin tha thứ: "Diệp công tử, ta ban này đang nói đùa! Nói đùa! Nói đùa! Ngươi đừng thấy lạ! Ngươi đại nhân không tính toán tiểu nhân qua, liền nhiều tiểu đi!"

Vừa nói, một bên hán nhãn cầu hướng La Tam Bàn phương hướng xem, thấy phía sau người chết đến mức không thể chết thêm, trên trán nhanh chóng xuất mồ hôi hột đến.

Ở trong lòng hán dâng lên kinh đảo sóng lớn.

Lúc nào Diệp Kinh Vân mạnh mẽ như vậy? Đây quả thực phá tan hán thế giới quan, nhân sinh quan!

Diệp Kinh Vân xem Luru Thiết một cái, ánh mắt định cách ở phía sau người bên hông phía trên cái túi, con mắt hơi sáng ngời, trầm giọng nói: "Đem túi trữ vật giao ra đây?"

"Túi trữ vật?" Luru Thiết sùng sốt.

Đây là đang cướp bóc?

Tuy nói túi trữ vật rất trân quý, nhưng đối với so mệnh mà nói, vẫn là mệnh trân quý hơn!

Hắn khế cắn môi, đem trên thân túi trữ vật chuyển cho Diệp Kinh Vân, yếu ớt nói: "Diệp công tử, ta ... Ta có thể đi không?"

"Ừ!" Diệp Kinh Vân không nhận được phát tay một cái.

Luru Thiết trong lòng mừng như điên.

Trên thực chất , hắc trừ có túi trữ vật bên ngoài , còn có một so túi trữ vật trọng yếu hơn vật phẩm! Đó chính là dị hỏa hạt giống!

Dị hỏa hạt giống , dùng đi tìm một chút dị hỏa đồ đặc! Trong vòng ngàn dặm , chỉ cần có dị hỏa , như vậy dị hỏa hạt giống sẽ phát ra quang mang!

"Hoàn hảo ta cơ trí! Không có đem dị hỏa hạt giống bỏ vào trong túi cần khôn! Nếu không , mẹ nó , lỗ lớn!" Luru Thiết âm thầm vui vẻ , trong lòng còn nể Diệp Kinh Vân ngu ngốc một cái , trong lòng rõ là vui vẻ nở hoa!

"chờ một chút!" Diệp Kinh Vân một cái gãi chận tại chỗ đi tới Luru Thiết trước người , đưa hai tay ra , lạnh nhạt nói: "Lấy ra đi!"

Ở Luru Thiết rồi đi trong nháy mắt , hắc cảm thụ được một chút dị hỏa vị đạo .

"Ta ..." Luru Thiết mặt lộ vẻ khổ sở , vừa định muốn giải thích , bên tai truyền đến một đạo lạnh lùng đến cực điểm thanh âm .

"Người không cảm lại , ta có thể vượt qua người thì thể sẽ lấy đi!"

Sau một khắc , hắc mồ hôi lạnh trên trán trực tiếp mạo , không cần suy nghĩ , trực tiếp đem dị hỏa chủng giao ra đây , sau đó chạy như điên , tâm thần mẫn mình hèn hạ . Nói cái gì , cái gì liền Linh!

Một lát sau , nơi này cũng chỉ còn lại có Diệp Kinh Vân cùng Diệp Nhu hai người .

"Ca! Đây là cái gì ?" Nhìn Diệp Kinh Vân trong tay ngón út to bằng hạt giống , Diệp Nhu kiểm thượng mang đầy hiếu kỳ .

"Dị hỏa hạt giống!" Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 13: Lôi ấn ấn ký

Tỉ mỉ nhìn trong tay dị hỏa hạt giống .

Đen thui như ngón út to bằng hạt giống trên có khắc tràn ngập văn lộ , giống như một thanh xiềng xích bộ ở phía trên .

"Đây là thứ phẩm dị hỏa chủng!" Diệp Kinh Vân có một ít thất vọng nhìn trong tay hạt giống .

Chính phẩm dị hỏa chủng phía trên là không có bất kỳ văn lộ!

Bất quá , tuy nói đây là mô phỏng phẩm , nhưng như trước rất đáng giá tiền! Dù sao nói nó công năng cùng chính phẩm dị hỏa chủng một dạng , cũng có thể tìm kiếm dị hỏa! Bất quá , nó thăm dò phạm vi phải so chính phẩm muốn nhỏ rất nhiều , gần như chỉ ở phương viên trăm dặm!

Diệp Kinh Vân thu hồi dị hỏa hạt giống , đầu óc nhớ tới trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng!

Kiếp trước , hắc dùng Thập Ma Tâm Tạng thu nhận các loại dị hỏa , cường đại thể chất , cuối cùng sinh ra Thập Ma Hòa!

Thập Ma Hòa là thiên địa ma hỏa , mặc dù không ở bảng dị hỏa đan trung , cho dù vượt bài danh bảng dị hỏa đan thứ nhất tồn tại!

Năm đó , Diệp Kinh Vân dùng này hỏa diệt giết vô số địch nhân , có thể nói là một tay cầm Thập Ma Hòa , đốt sạch bầu trời! Năm đó , hắc trừ có Chiến Thần danh hiệu , còn có hỏa ma quân danh hiệu!

Muốn xuất hiện Thập Ma Hòa , liền cần thu nhận các loại dị hỏa!

Có này dị hỏa chủng , Diệp Kinh Vân lại có thể thăm dò phương viên trăm dặm dị hỏa!

Một đạo linh lực chuyển vận đến dị hỏa chủng trung , mà dị hỏa chủng lại vẫn không nhúc nhích , một điểm quang mang cũng không có phát ra!

"Không có! Phụ cận đây trăm dặm chỗ cũng không có dị hóa!" Diệp Kinh Vân có một ít thất vọng lẩm bẩm, bất quá, suy nghĩ một chút cũng phải, dị hóa vốn là trong thiên địa nhất hiếm thấy tồn tại, là Luyện Đan sư nhất hướng tới Thánh thần vật phẩm, há lại sẽ ở đây nho nhỏ Mạt Nhật Trần phía trên xuất hiện?

Diệp Kinh Vân đưa mắt để dưới đất cổ thi thể kia phía trên, tùy ý thu quát một cái, lại lần nữa lấy được một túi trữ vật!

Túi trữ vật vốn có cất giữ vật phẩm công năng, ở bên trong đầy đủ một cái không gian! Mà dựa theo không gian cỡ chia làm tiểu túi trữ vật, trung túi trữ vật cùng lớn túi trữ vật!

Lúc này hai cái này túi trữ vật đều là tiểu túi trữ vật, giá trị không cạn, nếu kiếm được phường thị phía trên bán, ít nhất là năm chục ngàn khối linh thạch hạ phẩm!

Diệp Kinh Vân đem một túi trữ vật chuyển cho Diệp Nhu, sau đó lại lấy đi Lôi Ân Mãng Xà thi thể, trực tiếp đem thi thể bỏ vào trong túi cần khôn!

Đối lập nhau tại túi trữ vật mà nói, Lôi Ân Mãng Xà càng đáng tiền! Bởi vì... này Lôi Ân Mãng Xà trừ thạch sư mất phải, còn đầy đủ lôi ấn ký!

Đương nhiên, rất nhiều người cũng không biết lôi ấn ký tác dụng!

Đem thạch sư mất phải lấy đi, sau đó lấy công pháp dung nhập vào thạch sư trên đầu! Tức khắc, thạch sư trọng tâm được mất phải, đi tới Diệp Kinh Vân bên cạnh, cực kỳ vô cùng thân thiết.

Mà lấy được túi trữ vật Diệp Nhu càng là hài lòng phải hoạt bát, trên mặt lộ ra ngọt ngào nụ cười.

Nàng tự nhiên biết túi trữ vật giá trị!

Hơn nữa trọng yếu hơn là đây chính là Diệp Kinh Vân ca ca đưa cho hân!

Sau khi thu thập xong, Diệp Kinh Vân một thanh kéo qua Diệp Nhu tay, hai người ngồi ở thạch sư phía trên, vỗ thạch sư phản mông, hai người một thú liền biến mất.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Diệp Kinh Vân thân ảnh xuất hiện ở Diệp gia trong đại viện!

Hắn nhẹ nhàng nhảy một cái, đứng trên mặt đất, sờ sờ thạch sư, linh lực lặng yên lưu động, đem thạch sư trong cơ thể năm mươi giọt tinh huyết toàn bộ rút đi.

Trước mất thạch sư thoáng cái tu vi hoàn toàn biến mất, nhưng tính mệnh vẫn còn ở!

Đây chính là năm mươi giọt tinh huyết đối với nó không nhận thức được tác dụng, khiến nó xuất hiện linh hồn, có bản thân trí tuệ!

"Nhu nhi, ngươi nếu là ưa thích đầu này thạch sư, liền mang đi đi!" Diệp Kinh Vân nhìn mặt khát vọng Diệp Nhu, khẽ cười một tiếng.

Diệp Nhu nghe nói, hai mắt trực tiếp sáng lên, nàng ngược lại cực kỳ ưa thích trước mất thạch sư, khí phách không gì sánh được, uy vũ không gì sánh được!

Nhìn rồi đi Diệp Nhu, Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng, giang hai tay ra, năm mươi giọt tinh huyết huyền phù ở giữa không trung, lấp lánh âm đạm quang mang.

"Thu!" Diệp Kinh Vân khẽ quát một tiếng, vung tay phải lên, trong hư không năm mươi giọt tinh huyết giống như mọc ra mất một dạng hướng Diệp Kinh Vân đi, nhất nhất dung nhập vào phía sau người trong cơ thể, theo huyết mạch, trở lại Thập Ma Tâm Tạng trung!

Tức khắc, Thập Ma Tâm Tạng ở phanh phanh nhảy lên.

Huyết nhục bày biện ra đậm hào quang màu đen nhạt, một cỗ không cách nào hình dung cảm giác gột rửa ở Diệp Kinh Vân trong cơ thể.

Đây là thanh tẩy lực!

Năm mươi giọt tinh huyết xuyên qua ở huyết nhục, trong gân mạch, cuối cùng hóa thành nước trong, ném chiếu vào màu đen trong trái tim.

Ấm áp lực lượng như ánh nắng vậy chiếu sáng, một chút một chút vung vãi ở màu đen trong tim, làm dịu Diệp Kinh Vân tứ chi bách hài. Mà ở như vậy trong quá trình, Diệp Kinh Vân bên ngoài cơ thể thấm thấu ra nhiều chất lỏng màu đen, nhỏ giọt xuống đất, đúng là tàn mát ra hơi khói đến.

Tôi thể!

Đây chính là tôi thể!

Tuy nói Diệp Kinh Vân sớm đã đột phá Thối Thể Cảnh cửu trọng, nhưng bản thân thân thể yếu đuối, trong cơ thể chất đông tạp chất, hôm nay rõ ràng trừ đi ra, có một loại rục rờ một mới cảm giác.

Ở nơi này vậy trong quá trình , hần tu vi thăng sinh , theo Động Linh Cảnh nhất trọng trực tiếp nhảy đến Động Linh Cảnh tam trọng!

Trừ cái đó ra , Diệp Kinh Vân còn phát hiện mình linh hồn lấy được tinh lọc , có một loại thần thanh khí sáng cảm giác .

Ngay sau đó , hai cỗ nhiệt lưu xông vào đến mắt trong huyết , Diệp Kinh Vân lập tức cảm thụ được mi tâm đau đớn , như muốn bạo tạc một dạng , một vệt màu trắng sáng tự trong trong mắt bắn ra , phương viên trăm dặm cảnh tượng rõ ràng rơi vào trong đầu hần!

Bách Lý Nhân!

Diệp Kinh Vân kiếp trước chủ tu năm lớn một trong những công pháp Thiên Nhân thuật chính thức đột phá tầng thứ nhất , Bách Lý Nhân!

Trong lòng hần vui vẻ , cái gọi là vạn sự khởi đầu nan , hôm nay hần luyện thành Bách Lý Nhân , có thể nói là mở một cái tốt đầu!

Hôm nay mất thuật là Diệp Kinh Vân ở kiếp trước lịch lãm trung chỗ phải công pháp , chính là thánh giai thượng phẩm phẩm chất! Tu luyện tới cực hạn , nhưng có Hòa Nhân Kim Tinh hiệu quả quả , bất luận cái gì ảo thuật , trận pháp cũng không chạy khỏi mắt nó , đến nỗi mọi người nói nội tâm ý nghĩ cũng tránh không khỏi hần pháp nhãn!

Tu luyện xong sau , Diệp Kinh Vân theo trong túi đựng đồ lấy ra Lôi Ân Mãng Xà thi thể!

Nhìn này là thân hình khổng lồ , Diệp Kinh Vân đưa mắt định cách ở thi thể trên phần đầu lôi ấn!

"Có này lôi ấn , ta liền có thể sử dụng ẩn thuật nhưng tu thành Thiên Địa Lôi Ấn!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , hần một chương vỡ xuống Lôi Ân Mãng Xà đầu , một cỗ cường đại linh lực từ trên xuống dưới âm âm hạ xuống , tức khắc , toàn bộ Lôi Ân Mãng Xà đầu run lên , lôi đình ấn ký xông ra bên trong thân thể , bay đến Diệp Kinh Vân trong lòng bàn tay!

Dần dần , một cỗ chất lỏng màu bạc tự Diệp Kinh Vân trong bàn tay thấm ra , một đạo ánh sáng màu bạc như Phá Hiếu vậy bắn phóng xuất .

Ở Diệp Kinh Vân trong bàn tay nhiều hơn một tia chớp ấn ký!

Đây chính là Thiên Địa Lôi Ấn!

Có này Thiên Địa Lôi Ấn , hần liền có thể hấp thu thiên địa lôi đình , đem lôi đình chi lực hóa thành bản thân lực lượng , thể phách cường kiện!

Một đạo mê nhĩ hình lôi đình từ hần trong thân thể dần sinh ra , lớp lớp rung động , lại một lần nữa mà đem Diệp Kinh Vân trong cơ thể một điểm cuối cùng tạp chất rõ ràng trừ đi không còn một mảnh!

Một cỗ cường đại hơn khí tức , du nhiên nhi sinh!

Bất tri bất giác , Diệp Kinh Vân tu vi đã đột phá đến Động Linh Cảnh tứ trọng , hần thân xác trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Một dòng nước ấm mang theo mãnh liệt sinh cơ quanh quần Diệp Kinh Vân tứ chi bách hài trung! Tức khắc , hần cảm thụ được một cỗ cảm giác thoải mái!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 14: Sinh Tử Lôi Đài

Liên tục ba ngày , Diệp Kinh Vân bế quan tu luyện , sáng sớm tới thể , cường hóa thân xác , đến tối , hần thu nhận thiên địa linh khí , lớn mạnh linh lực . Bản muốn tu luyện lôi ấn , nhưng lôi ấn tu luyện cần thu nhận thiên địa lôi đình lực , mấy ngày nay không khí trong lành , không một tia sét đánh dấu hiệu , hần chỉ có thể buông tha , tu luyện khác vũ kỹ .

Năm ngày tu luyện làm cho hần tu vi triệt để củng cố ở Động Linh Cảnh tứ trọng , mà lực lượng càng là đột nhiên tăng mạnh , đảo qua trước ma ốm trạng thái , một thân linh lực càng là thâm trầm hùng hậu , như vực thẳm một dạng sâu không thấy .

Ngày thứ tư tăng sáng , trời mới vừa tờ mờ sáng .

Toàn bộ Diệp gia như vỡ tổ một dạng!

Bốn tháng năm mươi đối với người Diệp gia mà nói là một cái rất long trọng thời gian , bởi vì vào ngày này là Diệp gia gia tộc đại hội! Mà gia tộc đại hội trọng đầu hí chính là Diệp gia đệ tử trẻ tuổi tỷ võ , đây đối với Diệp gia mỗi một cái đệ tử mà nói đều là lộ ra thân thủ cơ hội thật tốt!

Trong phòng nhỏ , Diệp Kinh Vân sớm liền thức dậy , tùy ý hoạt động nhất từ , liền lôi kéo Diệp Nhu tay hướng Diễn Võ Trận đi .

Đối với Diệp gia gia tộc tỷ võ , hẳn không có hứng thú chút nào , sở dĩ đi là bởi vì hẳn cảm thụ được linh hồn chỗ sâu mãnh liệt bất an .

Tại sao phải bất an ?

Bởi vì lần trước gia tộc khi luận võ , cổ thân thể này chủ nhân không đơn giản bại cho Diệp Thiên , còn bị Diệp Thiên trước mọi người vũ nhục , thể diện tận tổn hại .

Lần này , Diệp Kinh Vân muốn lấy lại thuộc về cổ thân thể này tôn nghiêm!

Diệp gia Diễn Võ Trận , lúc này đã người đông nghìn nghịt , nói liền không dứt!

Ở Diễn Võ Trận ở chính giữa chỗ có một khối thật lớn bình thai , trên bình đài ngồi không ít người , những người này ở đây Diệp gia trong đều cũng có thân phận , mỗi người phân chia một về Diệp gia quyền lợi .

Làm Diệp Kinh Vân bước vào Diễn Võ Trận một chốc vậy , tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt tập hợp ở trên người hẳn .

Trong những ánh mắt này mang theo nghiền ngẫm , giống như chuẩn bị xem Diệp Kinh Vân chê cười!

Trừ nghiền ngẫm ánh mắt bên ngoài , còn có một đạo giết người vậy ánh mắt .

Phóng này ánh mắt chính là ngồi trên khán đài trung niên nhân , hẳn là Diệp Thiên cùng Diệp Tiểu Thiên phụ thân Diệp Vô Thiên .

Diệp Kinh Vân nhún vai một cái , rất không quan trọng . Coi như hẳn muốn đi gặp nhảy tới một bước lúc , trong đám người đột nhiên rối loạn tung bừng , sau đó phân ra một con đường đến , một đám phù vân màu vàng giầy đạp lên mặt đất , cùng chung quanh giầy lộ về phải không hợp nhau .

"Cút ngay! Cút ngay! Đều mẹ nó cho cút ngay!" Không ít Diệp gia đệ tử còn không có phản ứng qua đến liền bị một cỗ thật lớn xung lượng quét bay ra ngoài .

Người mở miệng là một thanh niên , hẳn vóc người cao ngất , nhưng ánh mắt cực kỳ âm tuấn , cả người sát ý nồng đậm , cả người giống như một nhánh vận sức chờ phát động lợi kiếm .

Thanh niên đối với Diệp Kinh Vân mà nói cũng không xa lạ gì .

"Diệp Thiên!"

Không sai , hẳn chính là Diệp Tiểu Thiên , có thiên tài danh hiệu!

Từ trước đến nay đầy mặt Diệp Thiên vào giờ khắc này lộ về phải cực kỳ dữ tợn .

Đệ đệ Diệp Tiểu Thiên võ hồn bị diệt việc hẳn vừa mới biết được , trong lòng hẳn có thể nào không giận ?

Hắn đệ võ hồn là Long Hồ Thú , đầy đủ một chút Thanh Long Chi Huyết , có thể nói chi cần võ hồn bất diệt , đệ đệ tiền đồ vô hạn!

"Diệp! Ngươi hủy ta đệ võ hồn! Hôm nay , ta liền hủy ngươi võ hồn cùng gân mạch! Để cho ngươi cả đời tàn phế , trọn đời không được tu luyện!" Diệp Thiên ngay trước mặt mọi người chỉ Diệp Kinh Vân , thanh âm tràn đầy tức giận .

"Oa oa! Ca ca! Giúp ta giết hẳn! Ngươi nhất định ta giết này!" Trong đám người , một tiểu mao hài khóc nức nở mà từ trong đám người đứng ra , tức giận chỉ vào Diệp Kinh Vân . Hẳn như trước không thể nào tiếp thu được võ hồn bị diệt tàn khóc thực tế!

Diệp Kinh Vân hung hăng hướng về phía tiểu thí hài trừng một cái .

Diệp Tiểu Thiên một cái tựa đầu lùi về , không dám nhìn thẳng vào mắt Diệp Kinh Vân , trước Diệp Kinh Vân trận chiến ấy đã ở trong lòng hẳn lưu lại không thể xóa nhòa bóng ma!

"Hà?" Diệp Thiên nhìn thấy một màn này , không khỏi nhướng mày , lửa giận trong lòng càng sâu , không nghĩ tới , đệ đệ vậy mà như vậy e ngại Diệp Kinh Vân ?

Võ đạo trong , Võ giả kiêng kỵ nhất chính là trong lòng bị ám ảnh! Một khi có bóng ma chẳng khác nào võ đạo có vết rách! Có vết rách , có thể nói tiền đồ đã phế! Không còn có vấn đề cường giả tư cách!

"Diệp Kinh Vân! Ngươi một cái!" Diệp Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, giống như sư tử gầm!

"?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập lòe, lời này hắn nghe phải không chỉ hai lần!

"Làm sao? Không thừa nhận mình thật sao? Hừ! Ai cũng biết lão nương ngươi là sinh ra! Nếu không phải cha ngươi say rượu ..." Diệp Thiên vẻ mặt khinh thường nói.

"Đù!" Trên khán đài, gia gia Diệp Vô Hải sắc mặt trầm xuống.

Diệp Kinh Vân sắc mặt liên tục biến hóa, trong lòng đối Diệp Thiên lãnh ý thuần chất. Hắn tuy nói là Chiến Thần trọng sinh, nhưng như trước không đành lòng kẻ khác đối cô thân thể này mẫu thân chửi rủa!

Kẻ khác mắng hắn, hắn không quan trọng, nhưng không thể vũ nhục cha mẹ hắn!

"Nếu không phải cha ngươi say rượu phía trên tiện nhân kia! Tại sao có thể có ngươi này một tiện chủng đây!" Diệp Thiên căn bản không có để ý tới Diệp Vô Hải, như trước phách lối nói ra, răng trắng như tuyết lấp lánh lạnh lạnh sắc bén, hắn muốn tận tình nhục mạ Diệp Kinh Vân, hắn hưởng thụ quá trình này, hắn chặn đánh suy sụp Diệp Kinh Vân tâm lý!

Ba!

Giữa lúc hắn đang phải thoải mái lúc, một đạo thân ảnh lập lòe tới, sau đó một cái lớn bàn tay như là thiết bản một dạng trực tiếp rơi vào miệng hắn tiến lên! Tức khắc, miệng hắn trực tiếp sưng lên đến, như là hai cái lập xướng!

"Ngươi ... Ngươi lại dám đánh ta?" Diệp Thiên bất khả tư nghị nhìn phía trước sắc mặt u ám thiếu niên!

"Đánh được tự là ngươi!" Diệp Kinh Vân mặt âm trầm, tự mình từng bước một hướng lui đi.

Hắn này một động tác làm cho Diệp Thiên cảm thấy lẩn lộn, cũng làm cho người chung quanh không nghĩ ra.

Gia hỏa này muốn làm gì?

"Diệp Kinh Vân! Ta muốn giết ngươi!" Tuy nói không biết Diệp Kinh Vân muốn làm gì, nhưng Diệp Thiên tức giận đã tận trời, ngay trước mặt mọi người, hắn bị Diệp Kinh Vân hung hăng và miệng, thể diện ở đâu?

"Không cho phép làm càn! Diệp gia đệ tử, không cho phép đấu nhau! Trừ phi song phương đồng ý sinh tử quyết đấu!" Đúng lúc này, nhị trưởng lão Diệp Thương lên tiếng, Diệp Thiên cùng Diệp Kinh Vân trong mắt hắn đều là thiên tài, hắn cũng không hy vọng song phương có chuyện, đây đối với Diệp gia mà nói đều là tổn thất cực kỳ lớn!

"Ngươi ... Ngươi, ta, ta!" Diệp Thiên nghe nói như thế, tức đến khuôn mặt trực giật giật, lửa giận trong lòng càng sâu.

"Diệp Thiên, lên đây đi! Đừng như cái ngu dân một dạng đứng!" Lúc này, Diệp Kinh Vân đã đứng ở một cái đặc biệt trong võ đài, lời đài là do đó như máu tắm gạch chém thành.

Rất hiển nhiên, đây không phải là phổ thông lời đài!

Nó có một đặc biệt khí phách tên.

Sinh Từ Lôi Đài!

"Sinh Từ Lôi Đài? Ngươi muốn cùng ta sinh tử quyết đấu?"

Diệp Thiên nhìn thấy một màn này, sững sờ, sau đó mừng như điên, hai mắt đều có thể toát ra tiểu tinh tinh, nói cơ hồ là theo trong cổ họng cuộn đi ra: "Diệp! Đây chính là ngươi nói! Ha ha!"

Cuồng vọng tiếng cười quanh quần ở toàn bộ trong diễn võ trường, tất cả mọi người có thể cảm nhận được Diệp Thiên trong lòng hận ý cùng với cường đại tự tin!

Bất quá, trên lôi đài, Diệp Kinh Vân đứng như thả lỏng, thân thể cao ngất, không có bởi vì Diệp Thiên tiếng cười mà có một tia biến hóa.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter nhé.

chương 15: Nếu không , người không đùa!

Làm Diệp Kinh Vân bước vào Sinh Tử Lôi Đài một khắc kia , tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn lại , trong ánh mắt ẩn chứa quá nhiều không giải thích được!

Cái gì!

Diệp Kinh Vân muốn cùng Diệp Thiên Sinh chết quyết đấu ?

Theo tu vi đến xem , Diệp Thiên ở Động Linh Cảnh thất trọng , xa cao hơn Diệp Thiên!

Theo thân thể đến xem , Diệp Thiên đứng phía sau thể lực to lớn tinh vi học viện!

Diệp Kinh Vân vậy mà vọng tưởng chiến thắng Diệp Thiên ? Lấy ở đâu dũng khí ?

Trên mặt tất cả mọi người đều tràn đầy mãnh liệt xem thường cùng với nồng đậm trào phúng .

Ở tại bọn hắn trong ấn tượng , Diệp Kinh Vân vẫn là cái kia cả người gân mạch bị đoạn phế vật . Đối với Diệp Kinh Vân cử động như vậy , bọn họ cho rằng rất náo loạn .

Đương nhiên , Diệp Kinh Vân sờ đi lên Sinh Tử Lôi Đài , cũng không phải là nhất thời kích động! Hắn tự nhiên nhìn ra được Diệp Thiên tu vi ở Động Linh Cảnh thất trọng , nhưng hắn không sợ hãi!

Làm một đại Chiến Thần , hắn không cần đem một tiểu con kiến cỏ nhỏ để vào mắt ?

Nhớ năm đó hắn đại chiến Thánh Chủ , nộ bổ Hoàng Kim Cự Long , lực chém bát hoang linh chủ thời điểm , Diệp Thiên còn chưa ra đời đây!

Hôm nay , hắn muốn chiến Diệp Thiên , chỉ là là trấn an linh hồn chỗ sâu bất an!

Cổ thân thể này chủ nhân từ lúc sa ngã sau thường gặp Diệp Thiên khi dễ!

Thù này không báo , hắn tâm khó an!

"Thiên nhi! Không nên nương tay , một chiêu giải quyết!" Diệp Vô Thiên trực tiếp theo chỗ ngồi đứng lên , cũng không kiêng kỵ hơn người , hắn đối Diệp Kinh Vân hận ý sớm đã đạt đỉnh .

Diệp Kinh Vân liếc Diệp Vô Thiên một cái , nét mặt cực kỳ lạnh lùng , lạnh nhạt nói: "Hôm nay sau , ngươi sợ là lại nhiều phế vật nhi tử!"

Ba!

Diệp Vô Thiên nghe phải lời này , con ngươi mở rộng , một ba bàn đá , tại chỗ chấn vỡ!

"Cha! Bớt giận!" Diệp Thiên chậm rãi đi tới Sinh Tử Lôi Đài , ánh mắt hung ác tàn nhẫn , thanh âm khàn khàn lại mang theo kiên định: "Yên tâm đi! Trong vòng nhất chiêu , hắn nếu còn có thể thở một cái , ta thì không phải là người!"

"Ai u! Nói phải ngươi thật giống như ngươi là người một dạng!" Diệp Kinh Vân cười nhạt một tiếng , giễu giễu nói .

"Ngươi nói cái gì!" Lời này nhưng làm Diệp Vô Thiên cho làm tức giận , hắn giận dữ hét: "Thằng nhóc con! Ngươi có loại lập lại lần nữa!"

Diệp Kinh Vân nói con trai của hắn không phải người , như vậy hắn chẳng phải cũng không phải người ?

"Ngươi cũng không phải người!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng đến cực điểm: "Ngươi nếu là người , há lại sẽ phái người đi giết cháu ngươi đây? Loại sự tình này liên cảm thù cũng sẽ không làm!"

Trước đó không lâu , Diệp Kinh Vân ở Mạt Nhật Sâm Lâm phía trên gặp phải sát thủ! Hắn biết những sát thủ này nhất định là Diệp Vô Thiên phái! Toàn bộ trấn trên , cũng chỉ có Diệp Vô Thiên đối với có sát ý!

"Há? Vô Thiên ? Nhưng có chuyện này ?" Diệp Vô Hải nhướng mày , nhìn phía Diệp Vô Thiên , ánh mắt không tốt .

"Diệp Kinh Vân! Ngươi ngậm máu phun người!" Diệp Vô Thiên chỉ vào Diệp Kinh Vân , quát .

Diệp gia quy định cấm chém giết! Giống như phát hiện , tại chỗ trục xuất Diệp gia!

Nếu như Diệp Vô Thiên bị phát hiện , như vậy hấn ở Diệp gia trong sẽ không còn địa vị cùng với quyền lợi!

"Ngậm máu phun người ? Giỏi một cái nghĩa chánh ngôn từ! Giỏi một cái đường hoàng!" Diệp Kinh Vân đứng ở Sinh Từ Lôi Đài phía trên , thanh âm bình thản phải dọa người: "Người đang làm , trời đang nhìn! Ta không muốn cùng người nói thêm cái gì!"

"Diệp Kinh Vân! Người Vương bát đản! Chịu chết đi!" Diệp Thiên gào to một tiếng , cuồng bạo đánh ra một quyền , không trung đúng là ma sát ra liệt hỏa đến!

Hắn như dường như sấm sét , xông thẳng tới , kinh khủng hít thở không thông linh lực nhắm ngay Diệp Kinh Vân đỉnh đầu đi!

Đôi mắt Diệp Thiên phô thiên cái địa quyền ánh , Diệp Kinh Vân chân mày chưa từng nhú một cái , dưới chân càng là vẫn không nhúc nhích , như nham thạch một dạng cánh tay hấn đột nhiên nâng lên , đâm ra một quyền!

Nắm nắm sinh gió , như một cây đao nhận vậy xẹt qua hư không , cùng Diệp Thiên nắm nắm chọt đụng vào nhau!

Nắm nắm giao nhau , bộc phát ra hết như kim cương tiếng va chạm!

Tất cả mọi người nhìn một màn này , đều là không tự chủ nín thở ngưng thần!

Ở trong đầu của bọn họ không tự chủ xuất hiện Diệp Kinh Vân thảm bại hình ảnh!

Nhưng sau một khắc , tất cả mọi người hô hấp biến phải dồn dập , hai mắt càng là trừng thật to , giống như nhìn thấy nhất kiện căn bản không khả năng chuyện phát sinh!

Diệp Kinh Vân cùng Diệp Thiên vậy mà cùng nhau lui lại!

Diệp Thiên lui ra phía sau thập bộ , Diệp Kinh Vân chỉ lui ra phía sau năm bước!

"Cái gì! Diệp Kinh Vân vậy mà chiếm thượng phong ?"

"Trời ạ! Ta có phải hay không nhìn lầm cái gì ? Diệp Thiên tu vi thế nhưng ở Động Linh Cảnh thất trọng a!"

"Động Linh Cảnh thất trọng Vô giả , thực lực đúng là bất phàm! Mặc dù ta thu nhận kiếp trước năm mươi giọt tinh huyết , trong cơ thể Linh lực hùng hậu trình độ hay là muốn yếu hơn nhất trọng!"

Diệp Kinh Vân thu nhận năm mươi giọt tinh huyết , tu vi tăng nhiều , nhưng mặc dù là như vậy vẫn là cùng Diệp Thiên có một chút chênh lệch! Nếu không có dựa vào kiếp trước kinh nghiệm chiến đấu , ban này giao thủ ngắn ngủi , hắn còn đuổi theo có thể ở hạ phong!

"Điều đó không có khả năng!" Diệp Thiên ổn định thân thể , vẻ mặt không giăng hoà khiếp sợ .

Diệp Kinh Vân vậy mà ngăn cản hắn một quyền!

Phải biết rằng một quyền này có chừng một vạn cân lực lượng!

Động Linh Cảnh trong vô giả , mỗi một trọng chênh lệch đều là thật lớn!

Cái này quá vượt quá hần lý giải!

"Cái gì! Hắn lại có chiến thắng Diệp Thiên thực lực ?" Chỗ trên khán đài nhị trường lão theo trong khiếp sợ phản ứng qua đến , thất thanh nói .

"Diệp Kinh Vân! Người tu vi! Người tu vi đạt đến Động Linh Cảnh tứ trọng ?" Tinh tế vừa nhìn , Diệp Vô Hải khiếp sợ phát hiện Diệp Kinh Vân trong cơ thể hùng hậu linh lực , cả người bắt đầu run .

Lúc này mới mấy ngày ?

Diệp Kinh Vân tu vi vậy mà trực tiếp theo Động Linh Cảnh nhất trọng nhảy đến Động Linh Cảnh tứ trọng ?

"Ca!" Diệp Nhu theo trong lúc si ngốc phản ứng qua đến , cũng không biết thế nào mở miệng , nằng phát hiện mình ca ca biến phải càng thêm cường đại , cũng càng thêm thần bí .

"Điều đó không có khả năng a!" Diệp Vô Thiên như trước không thể tin sự thật này .

"Hừ! Diệp Thiên! Người nói một chiêu giải quyết ta ? Người cũng quá coi thường ta đi!" Diệp Kinh Vân nhìn Diệp Thiên , lạnh nhạt nói: "Ta sẽ cho người một cơ hội! Xuất ra người toàn bộ thực lực đi! Nếu không , người không đùa!"

"Cuồng vọng!" Diệp Thiên hơi trấn định một cái , nổi giận gầm lên một tiếng , thể sau dĩ nhiên là truyền ra một đạo rung động vùng núi tiếng gầm gừ , sau đó một thật lớn hoàng sắc cự thủ xuất hiện ở trước mắt mọi người!

"Là Hoàng Văn Hồ! Đây là Diệp Thiên lục phẩm võ hồn! Không nghĩ tới là đối phó Diệp Thiên, hấn vậy mà té xuất võ hồn!"

"Xem ra hấn muốn quyết tâm! Diệp Kinh Vân cái này xui xẻo! Nhìn hấn thế nào phách lối nữa!"

Không sai, đây chính là Diệp Thiên võ hồn! Hoàng Văn Hồ!

Này võ hồn lấy lực lượng sở trường, có khả năng là Võ giả phụ gia tăng lực lượng, uy lực cực lớn!

"Diệp Thiên! Ta muốn dùng tân học chiêu thức giết ngươi! Có khả năng chết ở ta hồ trào ba sóng phía dưới, là ngươi hân hạnh!" Diệp Thiên lấy ra võ hồn sau, cả người khí chất đại biến, một bộ năm chắc phần thắng biểu tình, trong mắt hấn, Diệp Kinh Vân đã cùng người chết không có gì khác biệt.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 16: Long Hồ Ma Huyết Giáp

"Bất quá là lục phẩm Hoàng Văn Hồ, ngươi lấy ở đâu tự tin chiến thắng ta?" Diệp Kinh Vân nhìn Diệp Thiên phía sau võ hồn, ánh mắt xem thường.

Không cần phải nói là lục phẩm võ hồn, mặc dù là tứ phẩm, thậm chí là tứ kim phẩm chất võ hồn, hấn đều không đề tại mắt trong!

"Cuồng vọng! Diệp Kinh Vân! Rất nhanh, ta sẽ nhường rõ ràng nhận thức đến ta ngươi giữa chênh lệch như rãnh trời!" Diệp Thiên gầm hét lên, hấn thật lâu không có đụng phải như vậy vũ nhục, tức đến toàn bộ khuôn mặt đều vằn vẹo.

"Gia hỏa này võ hồn tuy nói chẳng ra sao cả, nhưng tu vi so ta cao hơn tam trọng! Xem ra không xuất ra một chút thực lực tới trả thật không còn cách nào nhanh chóng bắt hấn lại!" Diệp Kinh Vân trong lòng cười nhạt, khinh thường nhìn Diệp Thiên: "Ngươi có thể xuất thủ!"

"Ngươi tự tìm cái chết! Chết đã đến nơi còn mạnh miệng!" Diệp Thiên lại lần nữa bị làm tức giận, gào to một tiếng, phía sau lưng Hoàng Văn Hồ càng là gầm thét không thôi, tay hấn nhanh chóng dài khắp hồ lông: "Hồ trào ba sóng!"

Hồ trào ba sóng lao ra, một đạo kinh người sóng nước xuất hiện, trong sóng nước hóa thân làm hồ trào, đánh thẳng Diệp Kinh Vân!

"Hừ!" Diệp Kinh Vân một tiếng hừ lạnh, trong lúc giờ tay nhấc chân, lực lớn vô hạn, đồng thời, hai tay hấn thành trào, hướng đối phương chọt chọt tới!

"Vương Giả Long Trảo!"

Hai trào chọt đụng vào nhau, chói mắt hoa lửa theo trong hư không xì xì mà bốc lên đến, trên không trung tạo thành một đạo khí lăng, xao động ra!

Ở cỗ khí lăng này xuống, người chung quanh đều lùi lại mấy bước, trên mặt lộ ra mảnh liệt vẻ kinh hãi, chẳng ai nghĩ tới Diệp Kinh Vân vậy mà cũng có cường đại như vậy một chiêu!

Ầm!

Hai người thân hình lập lòe.

Một cái trào ảnh như long ảnh vậy đánh tới, cuốn lên sát khí ngút trời!

"Cái gì!" Diệp Thiên thấy mình chiêu thức như là thủy tinh vậy bể nát, trong lòng dâng lên sóng biển, chiêu này là hấn đặc ý nhất, tự tin nhất chiêu thức, không nghĩ tới một chiêu này ở trong mắt Diệp Kinh Vân như là tiểu hài tử vui đùa một chút cụ một dạng, mà càng làm cho hấn kinh ngạc và chấn động là một chiêu kia long trảo vương giả!

Chiêu này làm cho hấn hít thở không thông!

Điều này sao có thể?

Ta tu vi rõ ràng còn cao hơn hẳn ra tam trọng! Làm sao sẽ ở hạ phong!

Hắn không biết lúc này Diệp Kinh Vân sớm đã không lúc trước tính cách sợ sệt người, mà là chiến thần Diệp Kinh Vân!

Một chiêu này long trào vương giả tuy nói là Diệp Kinh Vân yếu nhất chiêu thức, nhưng mặc dù là yếu nhất cũng đủ để nghiền ép Diệp Thiên!

Diệp Kinh Vân ở vô đạo lĩnh ngộ sớm đã là vượt qua Diệp Thiên!

Diệp Thiên cùng so với hắn vũ kỹ? Đây quả thực là ở tiểu hài tử qua gia, quá yếu!

"Đây chính là người chiêu thức mới sao? Hào nhoáng bên ngoài, chỗ sơ hở siêu nhiều, không chịu nổi một kích!" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, không khách khí chút nào bình luận.

"A! A! A!" Diệp Thiên quả thực là khí bạo, hai mắt trong nháy mắt đỏ lên, càng thêm khàn giọng thanh âm theo cổ họng chỗ cuộn đi ra: "Diệp Kinh Vân! Là người ép ta!"

Hắn bị người coi là Diệp gia thiên tài, lại thêm dùng chiêu này thức kích sát tu vi cao hơn chính mình ra nhất trọng Yêu thú, đến Diệp Kinh Vân trong miệng lại thành không chịu nổi một kích?

"Hả?" Diệp Kinh Vân sững sờ, ai cũng thành gia hỏa này còn có bài?

"Người cho ta!" Diệp Thiên gào thét liên tục, nhanh chóng theo trong cửa tay áo xuất ra một cái Bạo Tu Đan!

Bạo Tu Đan! Nhị phẩm đan dược, có thể mang tu vi ngắn ngủi đề thăng nhất trọng, tác dụng rất mạnh, nhưng tác dụng phụ cực cao, một khi thôn phệ viên thuốc này, như vậy một tháng mất hết tu vi!

"Bạo Tu Đan?" Diệp Kinh Vân sững sờ, ánh mắt lập loè, đối với cái này Bạo Tu Đan, hắn không có chút nào xa lạ!

Bởi vì Bạo Tu Đan đan phương cùng hắn có rất đại liên quan!

Kiếp trước, hắn là một vị thất phẩm Luyện Đan sư, từng tự nghĩ ra ra một cái đan dược thất phẩm thần tu đan!

Thần tu đan có thể mang Võ giả tu vi đề thăng tam trọng! Lại không mang bất luận cái gì tác dụng phụ! Năm đó, đan dược này vừa ra, khiếp sợ toàn bộ đại lục người!

Bởi vì ... này đan dược là ở bất kỳ cảnh giới nào trong đều có thể đề thăng tam trọng!

Vô số người xin hắn luyện chế viên thuốc này! Trong lúc này bao gồm bá chủ một phương!

Trước mắt đan dược chính là thứ phẩm thần tu đan! Là Luyện Đan sư giải phẫu thần tu đan phối phương, tiến tới nghiên cứu ra được đan dược mới! Loại đan dược này đối lập thần tu đan hiệu quả chắc chắn kém rất nhiều, hơn nữa tác dụng phụ cực đại!

Làm Diệp Thiên nuốt trọn Bạo Tu Đan khoảnh khắc, khí thể tức khắc bay lên không ít, toàn thân tản ra càng hùng hậu hơn khí tức, người chung quanh cảm thụ được trên người hắn khí tức, sắc mặt không khỏi hơi đổi.

"Thiêu đốt bản thân huyết mạch, áp trại bản thân tiềm lực! Diệp Thiên! Nghĩ không ra, người là giết ta vậy mà bỏ ra giá cao như vậy! Bất quá, mặc dù là như vậy, người có thể giết được ta sao?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, khinh thường nói.

Lời này rơi vào Diệp Thiên trong tai như là tiếng sấm nổ vang!

Hắn bất khả tư nghị nhìn phía trước thiếu niên, trong lòng phía trên nhẹ nhàng một vụn cái vì sao.

Hắn thực sự không rõ vì sao Diệp Kinh Vân biết hắn hiện ở trong người tình trạng, chẳng lẽ nói đối phương thôn phệ qua Bạo Tu Đan?

Điều đó không có khả năng!

Bạo Tu Đan là cực kỳ trân quý nhị phẩm đan dược, ở toàn bộ Mạt Nhật Trấn phía trên là tuyệt đối không có! Đan dược này là hắn theo trong học viện lao lực tất cả tâm cơ lấy được!

"Động Linh Cảnh bát trọng tu vi sao? Có chút áp lực! Nhưng như trước không có gì dùng a!" Diệp Kinh Vân thờ dãi một hơi.

"A! A! Diệp Kinh Vân! Người mấy lần vũ nhục ta! Ta nếu không giết người, thì không phải là người!" Diệp Thiên nổi giận, gào to một tiếng, lần thứ hai vọt tới, lần này, phía sau hắn Hoàng Văn Hồ to lớn hơn, khí thể tăng mạnh, lộ ra bén nhọn răng nanh, lấp lánh.

"Ta nói người là người sao?" Diệp Kinh Vân cười nhạo một phen, trong nháy mắt kế tiếp, dưới chân hắn xuất động, như gió mát bay tới, thân hình như quỷ mị mà xuất hiện sau lưng Diệp Thiên.

"Địa Lô Băng!"

Một võ phía dưới , toàn bộ Diễn Võ Trận đều run rẩy!

Quyết đấu ở giữa , Diệp Kinh Vân khuôn mặt trầm tĩnh , cực kỳ đậm định , trong mắt hấn , thanh niên trước mắt thậm chí ngay cả đối thủ cũng không tính!

"Diệp Kinh Vân! Ngươi tu vi so ta thấp ra tứ trọng! Lại muốn cùng ta liều mạng! Ha ha , ngươi chết định!" Diệp Thiên nhìn thấy một màn này , không những không giận mà còn lấy làm mừng , một chương chợt vỗ tới , một chương này tuyệt đối dùng hấn 100% lực lượng!

Hấn muốn đem Diệp Kinh Vân đánh thành , đánh thành vụn thịt!

"Kết thúc đi!"

Nhưng mà , sau một khắc , ở Diệp Thiên trên thân xuất hiện một cái hộ thuẫn!

Tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt rơi vào hộ thuẫn tiến lên!

Chỉ thấy hộ thuẫn trong toát ra một cái mê nhĩ hình tiểu Long cùng một cái mê nhĩ hình lão hổ!

"Xem ra không thể không sử dụng một chiêu kia!" Diệp Kinh Vân thở dài một hơi , không thể không nói , lấy hấn hiện tại xác thịt là không còn cách nào ngăn cản Động Linh Cảnh bát trọng Võ giả một kích toàn lực!

Chiêu này đúng là Long Hồ Ma Huyết Giáp!

Trước hấn thu nhận năm mươi giọt kiếp trước tinh huyết , sớm đã luyện thành Ma Huyết Giáp đệ nhất trọng , Long Hồ Ma Huyết Giáp , điều này làm cho hấn lực phòng ngự đề thăng tới một cái độ cao mới!

"Chuyện này. .. Đây , không có khả năng!" Cảm thụ được Diệp Kinh Vân trên thân kinh người khí thế , Diệp Thiên liên tục thất thanh , hấn căn bản không nguyện tin tưởng trước mắt một màn này .

Hấn vũ kỹ cường đại đụng tới Long Hồ Ma Huyết Giáp lúc hóa thành hư không!

Không chịu nổi một kích!

Lúc này , Diệp Kinh Vân một chương kia đã vững vàng đánh trúng ở Diệp Thiên trên ngực!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 17: Ta vì sao không dám!

Diệp Thiên toàn bộ thân hình trực tiếp rơi trên mặt đất , phun ra một búng máu , ánh mắt hấn trùng thật to , trên mặt tràn ngập vẻ kinh hãi .

Vì sao!

Ta tu vi rõ ràng cao hơn hấn , vì sao lại ở vào hạ phong ?

Càng thêm làm cho hấn không nghĩ ra là ở thôn phệ Bạo Tu Đan sau , hấn như trước ở vào hạ phong ?

Lần trước gia tộc khi luận võ , hấn cuồng ngược Diệp Kinh Vân , cũng trước mọi người vũ nhục phía sau người , khiến cho phải phía sau người tức đến liên tục thổ huyết! Mà hiện tại , thế cục đại biến , hấn thành cái kia bị người trào phúng người! Hấn bị Diệp Kinh Vân đánh được thắng thổ huyết!

Ở đây chấn động không phải hấn một người , tất cả mọi người trợn to hai mắt , đều thấy phải cái này rất không thể tưởng tượng nổi!

Lúc nào Diệp Kinh Vân biến phải mạnh mẽ như vậy lớn ?

Vô luận là tốc độ của hấn , lực lượng thậm chí còn có linh lực đều vượt trên Diệp Thiên một đầu!

Nếu như nói lần trước Diệp Kinh Vân chiến thắng Diệp Tiểu Thiên làm cho rất nhiều người đều không cho là đúng , như vậy lần này hấn chiến thắng Diệp Thiên có thể nói là một viên đá làm dấy lên ngàn con sóng!

Chẳng ai nghĩ tới hấn có thực lực như vậy!

"Trời ạ! Hấn ... Hấn vậy mà lấy Động Linh Cảnh tứ trọng tu vi lực áp Diệp Thiên! Chuyện này. ..." Nhị trưởng lão Diệp Thương ngạc nhiên nhìn một màn này , si ngốc nói ra .

Một màn này quả thực là phá vỡ hấn thế giới quan , nhân sinh quan!

Một bên khác , Diệp Vô Thiên mặt đã là triệt để âm trầm xuống .

Hấn phảng phất lần thứ hai chứng kiến cái kia đã từng không ai bì nổi Diệp Kinh Vân! Diệp Kinh Vân biểu hiện ra ngoài thực lực đã là hoàn toàn phá vỡ hấn ngày xưa đối phía sau người ẩn tượng!

Ở đây cũng chỉ có Diệp Nhu cùng Bằng Hoài phản ứng bình thường!

Diệp Nhu bên khóe miệng hiện ra một hài lòng tiểu ý , trong lòng thầm nghĩ: "Ca! Ta cũng biết , người một mực không thay đổi!"

Bằng Hoài ánh mắt lập loè , trong lòng thầm nghĩ: "Thiếu chủ một lần diệt Diệp Thiên ngày xưa kiêu ngạo , quả thực là hả lòng hả dạ!"

Hấn trước kia thì nhìn Diệp Thiên khó chịu!

"Không! Điều đó không có khả năng! Không có khả năng! Người không thể nào biết chiến thắng ta! Người gân mạch không phải đoạn sao? Người võ hồn không phải là không có thức tỉnh sao? Người ... Người!" Diệp Thiên đột nhiên biến một người giống như , hấn không tin!

Mặc dù hấn dùng tận toàn bộ lực lượng cũng không cách nào thương tổn Diệp Kinh Vân nửa sợi tóc gáy!

Điều này làm cho hấn không thể nào tiếp thu được!

Đã từng thiên tài lại bị một cái phế vật giam ở dưới chân , vẫn là ngay trước mặt mọi người ?

"Không có khả năng ? Làm sao tự không khả năng ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lạnh lùng nhìn Diệp Thiên , từng bước từng bước hướng phía trước đi tới , mỗi đạp một bước , trên thân khí thể liền cường đại một phần , như một thanh xông thẳng lên trời lợi kiếm , lạnh nhạt nói: "Diệp Thiên! Trước người đối với ta bằng mọi cách vũ nhục , hôm nay ta lấy đoạn người gân mạch hoàn trả!"

Nói xong , Diệp Kinh Vân hừ mà một cái biến mất tại chỗ , lộ lên một cái , xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , nâng tay phải lên , như một cây đại đao vậy vung xuống đi!

"Cái gì! Người dám!" Diệp Vô Thiên nghe nói như thế , sắc mặt đại biến , thẳng nhận liền muốn ra tay!

Thế nhưng lúc này Diệp Kinh Vân đã động!

Diệp Kinh Vân tay đã tới Diệp Thiên trên vai , chợt đè nén xuống!

"A! A! A!" Diệp Thiên điên cuồng kêu to , sức mạnh mang tính chất hủy diệt làm cho tay phải hấn vận vẹo .

"Ta vì sao không dám!" Diệp Kinh Vân không chút nào để ý tới Diệp Vô Thiên phóng tới giết đi ý , tay trái đặt ở Diệp Thiên trên cánh tay trái , chợt dùng sức!

"A! A! A!" Diệp Thiên trên mặt tức khắc toát ra nhiều mồ hôi hột .

Trong cơ thể gân mạch như cùng là lò xo một dạng nhanh chóng nứt ra đến!

Hấn sắc mặt trắng bệch trắng bệch!

Hấn trở thành phế nhân! Một cái không thể tu luyện phế vật!

"Ta ân oán rõ ràng! Hôm nay , người có như vậy kết quả , hoàn toàn là người nghiệp chướng!" Diệp Kinh Vân phiêu hốt giữa hồi về chỗ cũ , lạnh lùng nhìn về trên mặt đất đau kêu biểu ca .

"Thiên nhi!" Diệp Vô Thiên theo trong khiếp sợ phản ứng qua đến , mặt dày trắng bệch , gào khóc 1 tiếng , trực tiếp nhào vào Diệp Thiên trên thân , gấp gáp hướng về phía Diệp Thiên trong cơ thể đưa vào một cỗ linh lực , dùng cái này đến bảo trụ nhi tử tính mệnh , nội thị một vòng , hấn sắc mặt lần thứ hai u ám .

Nhi tử trong cơ thể linh lực hỗn loạn , không ngừng xuyên loạn!

Chỉ có gân mạch rạn nứt nhân tài có loại tình huống này!

"! Ngươi hủy ta tiểu nhi vô hồn , hôm nay lại phế ta con trai cả gân mạch! Ta muốn đưa ngươi thiên đảo vạn quả , chết không yên lành!"

Nghĩ đến bản thân hai cái thiên tư thật tốt nhi tử toàn bộ bị Diệp Kinh Vân phế bỏ , nội tâm tức giận liền xông thẳng lên trời , con mắt trong nháy mắt đỏ bừng .

"Hừ!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng: "Nếu không có xem ở hần là biểu ca ta phân thượng , ta sớm đã đem bị giết!"

Song phương một khi bước vào Sinh Tử Lôi Đài , như vậy sinh tử do trời định!

Hần hoàn toàn có thể kích sát Diệp Thiên! Lại Diệp Vô Thiên vẫn không thể nói cái gì! Đây chính là Diệp gia quy định!

Một cái rõ ràng thực lực quy định!

"Diệp Kinh Vân! Ta muốn làm thịt ngươi!" Diệp Vô Thiên ác độc con mắt nhìn chăm chặp Diệp Kinh Vân , toàn thân khí thể đột nhiên bạo phát!

"Dừng tay!" Đúng lúc này , Diệp Thương bước về phía trước một bước , bảo vệ Diệp Kinh Vân , nhìn Diệp Vô Thiên , thanh âm cực kỳ lạnh lùng: "Diệp Vô Thiên! Ngươi làm lão phu không tồn tại sao?"

"Song phương một khi bước vào Sinh Tử Lôi Đài! Như vậy sinh tử do mệnh! Con trai ngươi tài nghệ không bằng người , ngươi còn muốn là con trai ngươi xuất thủ ? Ngươi có xấu hổ hay không!" Diệp Thương những câu tru tâm , nói phải Diệp Vô Thiên sắc mặt càng u ám , đến cuối cùng , hần mặt đều có thể nhỏ máu!

Ai nấy đều thấy được Diệp Thương đối Diệp Kinh Vân bảo hộ!

Đương nhiên trừ Diệp Thương bên ngoài , còn có Bằng Hoài , Diệp Vô Hải!

Một cái Diệp Thương , Diệp Vô Thiên có lẽ không sợ!

Nhưng lại tăng thêm đồng dạng tu vi Bằng Hoài đây?

Diệp Vô Thiên không ngu , âm thầm xem Diệp Kinh Vân một cái , áp chế một cách cường ép trong cơ thể tức giận , lôi kéo Diệp Thiên cùng Diệp Tiểu Thiên giận dữ rời đi .

Nhìn mặt âm u rời đi Diệp Vô Thiên đám người , Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , cảm thụ được linh hồn chỗ sâu cuối cùng về bất an dần dần biến mất lúc , trong lòng cảm thán nói: "Xem ra bọn họ cho ngươi thương tổn không nhỏ a! Có thể yên tâm , thù này đã báo!"

Mà theo thanh âm hần hạ xuống , kéo xuống bất an linh hồn rốt cục biến mất!

Diệp Vô Thiên đi phải rất nhanh , chỉ là một cái nháy mắt liền biến mất ở mọi người trong tầm mắt .

Toàn bộ Diễn Võ Trận triệt để sôi trào , tất cả mọi người mặt khó có thể tin nhìn Diệp Kinh Vân , ánh mắt kia giống như là đang nhìn một cái quái vật một dạng!

Diệp Thương trên dưới quan sát Diệp Kinh Vân , vỗ tay , khen lớn nói: " Tốt! tốt! Diệp Kinh Vân , không nghĩ tới ngươi tiến bộ lớn như vậy! Thiên phú càng sâu từ trước! Chuyện hôm nay , ta sẽ nhất nhất bẩm báo Đại trưởng lão! Nói vậy Đại trưởng lão sẽ chỉ điểm ngươi một lượt! Tiếp tục cố gắng , ngươi tiền đồ vô hạn!"

Diệp gia Đại trưởng lão Diệp Thanh!

Người này là Diệp gia trong thực lực cao nhất sâu khó lường! Suốt đời tu vi kinh người , tu vi đã đạt làm người ta không gì sánh được hướng tới âm hư cảnh , nếu có thể được hần chỉ điểm , võ đạo lĩnh ngộ nhất định sẽ đề thăng một cái lớn bậc thang!

Người chung quanh mặt hâm mộ nhìn Diệp Kinh Vân .

Nhưng mà Diệp Kinh Vân nghe nói như thế sắc mặt chưa từng cái biến một phần .

Chỉ điểm ?

Thử hỏi hiện nay trên đời , ai có tư cách đi chỉ điểm hần ?

Chớ quên thân phận của hần , hần là nhất đại Chiến Thần Diệp Kinh Vân!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 18: Diệp gia lịch sử

"Tốt! tốt! Kinh Vân! Ngươi cho ta kinh hi thực sự quá lớn!" Diệp Vô Hải chậm rãi theo trong khiếp sợ phản ứng qua đến, ý cười đầy mặt.

Lấy cấp thấp tu vi chiến thắng cao cấp Vô giả, trong độ khó bao lớn, hần sao không biết?

Toàn bộ Diễn Võ Trận rối loạn tung bùng!

Diệp Kinh Vân cường đại hoàn toàn vượt qua bọn họ tưởng tượng ra!

"Lần này gia tộc tỷ võ, Kinh Vân số một! Mọi người có cái gì dị nghị sao?" Diệp Vô Hải ánh mắt nhìn quét toàn trường, lạnh nhạt nói.

Mọi người đều là lắc đầu.

Dị nghị?

Liền Diệp Thiên đều không phải là Diệp Kinh Vân đối thủ, bọn họ còn dám có dị nghị?

Diệp Kinh Vân tùy ý nhìn quét chung quanh, hơn người không tự chủ lùi ra phía sau mấy bước, ánh mắt né tránh, không dám nhìn hướng Diệp Kinh Vân!

Trước mặt kia tựa như cùng là tảng đá rơi ở trên mặt nước, khiến cho bọn họ đối Diệp Kinh Vân nhìn với cặp mắt khác xưa!

Tất cả mọi người ý thức được vị thiên tài kia lại trở về!

Diệp Kinh Vân bên khóe miệng câu dẫn ra một tia cười lạnh.

Đây chính là thực lực!

Thế giới này chính là dựa thực lực ăn cơm!

"Nếu tất cả mọi người không có dị nghị! Như vậy lần này Lôi Đình Quả liền trở về thuộc Diệp Kinh Vân!" Nhị trưởng lão trầm giọng nói, cười híp mắt xuất ra một hộp gấm, chuyển cho Diệp Kinh Vân!

Lôi Đình Quả!

Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang!

Này nhưng là đồ tốt a!

Lôi Đình Quả nhưng rèn luyện thân xác, làm cho thân xác càng cường hãn hơn!

Theo mặt ngoài xem, lôi đình này quả đối Diệp Kinh Vân đến nói không có gì tác dụng quá lớn! Bởi vì hần tột thể đã hoàn thành! Thế nhưng hần biết Lôi Đình Quả có một cái rất bí ẩn tác dụng!

Đó chính là ở trong sấm sét dừng, nhưng thần tốc thu nhận thiên địa linh lực! Tiến tới tu vi tăng nhiều!

Này tác dụng rất nhiều người cũng không biết, mặc dù là một ít Luyện Đan sư cũng không biết!

Ở chung quanh người ước ao ánh mắt ghen tị xuống, Diệp Kinh Vân tiếp được hộp gấm, đặt ở trong túi càn khôn.

"Sau ba ngày, Diệp gia họp hằng năm đúng hạn cử hành!" Diệp Vô Hải nhìn quét một vòng, tỏ ý Diệp Kinh Vân theo, truyền âm nói: "Kinh Vân! Ngươi qua đây! Là thời điểm nói cho người biết một sự tình!"

Diệp Kinh Vân sững sờ, trên mặt hiện ra một cổ quái, đi tới Diệp Nhu bên cạnh, nói mấy câu liền đi theo gia gia!

Hai người tới một trong từ đường, lúc này, gia gia thẳng tắp đứng tại chỗ, nhìn phía trước linh bài, ánh mắt run nhè nhẹ, nói: "Kinh Vân! Ngươi còn

không biết gia tộc một sự tình chứ ?"

"Nói thật , ta không muốn nói với ngươi! Nhưng ngươi để cho ta rất giận mình! Ngươi thiên phú không đơn giản trở về , còn càng sâu từ trước! Ta cảm thấy phải có lẽ ngươi có thể bang trợ Diệp gia báo thù!"

"Báo thù ?"

Diệp Kinh Vân hơi sùng sờ , tỉ mỉ quan sát bốn phía , huyết mạch trong cơ thể đang cuộn trào mãnh liệt , hẳn biết ở nơi này trong từ đường nhất định cất giấu hãn kiếp trước tình huyết!

"Chứng kiến tám lệnh bài kia sao?" Diệp Vô Hải chỉ về đằng trước lệnh bài , trên lệnh bài viết hai chữ .

Diệp Trùng!

Diệp gia người sáng lập , Diệp Trùng!

"Diệp Trùng , Diệp gia đệ nhất đảm nhận gia chủ , thức tỉnh lục phẩm võ hồn! Hãn tư chất tuy nói bình thường , nhưng dựa vào cuối ngày nỗ lực , từng bước một thành là tối cường người! Mà Diệp gia tại hãn dưới sự hướng dẫn trở thành bát hoang trên đại lục tám gia tộc lớn nhất một trong! Là khối này mệnh mong lãnh thổ hạ lệnh người nghe tin đã sợ mất mặt gia tộc!"

"Nhưng bởi vì đặc tính liễu lĩnh , đặc tội không ít cường giả cùng thế lực cường đại! Điều thế lực lớn quần khởi công chi , khiến cho phải Diệp gia thoát khỏi tám đại thế gia , luôn luôn lưu lạc đến cái chỗ này!"

Diệp Vô Hải thở dài một hơi , việc này đều là tiền bối nói cho hẳn biết , nhớ năm đó , Diệp gia là tám đại thế gia một trong , mà hôm nay dĩ nhiên là một tiểu tiểu Mạt Nhật Trần nhà trên tộc ?

Thật coi làm người ta thôn thức!

Nghe phải Diệp Vô Hải lời nói này , Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , nếu như hẳn không có đoán ra nói , Diệp gia lão tổ nhất định là bởi vì thôn phệ hãn tinh huyết mới biến phải lợi hại lên!

Cái này cũng không kỳ quái!

Nhớ năm đó , tại hạ vị thần giới lúc , các đại cường giả sở dĩ điên cuồng đuổi giết hẳn , chính là vì phải lấy được trong cơ thể hẳn tinh huyết!

Lúc đó , có cường giả đến nỗi khai ra giá trên trời phải lấy được trong cơ thể hẳn một giọt tinh huyết!

Hãn tinh huyết không đơn giản đối với thân thể con người có di chuyển yên lặng cường đại cải biến , còn có thể tăng thêm phẩm chất đan dược!

Lúc trước , hẳn tự bạo , trong cơ thể ba nghìn tinh huyết cũng là phiêu tán không gian , rất hiển nhiên , Diệp Trùng lấy được bộ phận tinh huyết , mới biến phải mạnh mẽ như vậy!

Nếu không nói , một tư chất người bình thường không có bất kỳ kỳ ngộ , làm sao có thể sẽ có lớn như vậy thành tựu ?

"Gia gia suốt đời nguyện vọng chính là dẫn dắt Diệp gia trở lại tám đại thế gia hàng ngũ! Đồng thời tiêu diệt Thượng Quan gia tộc người!" Nói đến đây , Diệp Vô Hải sắc mặt cực kỳ u ám , hai tay càng là hung hăng nắm , phát ra khanh khách tiếng vang .

"Thượng Quan gia tộc ?" Diệp Kinh Vân hơi sùng sờ , hẳn chưa có nghe nói qua gia tộc này , nghĩ đến gia tộc này là này mấy trăm năm mới thành là tám đại thế gia gia tộc!

"ừ! Thượng Quan gia tộc! Năm đó , chính là bọn họ tàn sát chúng ta Diệp gia! Bọn họ thậm chí ngay cả lão nhân cao tuổi , mới sinh ra trẻ sơ sinh đều không bỏ qua! Quả thực tàn nhẫn đến cực điểm! Năm đó chủ nhà họ Diệp kích sát cường đại Huyết Tôn , bảo hộ bát hoang đại lục! Hãn và Huyết Tôn đại chiến bảy ngày bảy đêm , cuối cùng máu me khắp người , thành công ngăn cản Huyết Tôn điên cuồng công kích , cũng đánh lui phía sau người! Coi như hẳn về đến gia tộc lúc , lại phát hiện người nhà họ Thượng Quan chính phái ra cao thủ kích sát Diệp gia người! Nếu không phải lão tổ dùng hết cuối cùng một phần lực lượng , chúng ta Diệp gia thật có thể diệt vong!"

"Chúng ta Diệp gia tổn thất nặng nề , gia tộc đệ tử nòng cốt bị đều kích sát! Chỉ có hơn mười tên đệ tử trốn tới , mai danh ẩn tích , cuối cùng lại đến Mạt Nhật Trần phía trên , lại lần nữa thành lập Diệp gia!"

Nói đến đây , Diệp Vô Hải trên mặt hiển lộ ra bi ai thần sắc , trong lòng dâng lên từng cơn sóng gợn .

Nếu như không phải sự kiện kia , Diệp gia vẫn là bát hoang trên đại lục cao nhất gia tộc! Làm sao sẽ khuất thân tại nho nhỏ Mạt Nhật Trần phía trên ?

"Kinh Vân! Ở trên thân thể ngươi ta xem thật lớn tiềm năng! Gia gia sợ là suốt đời cũng không có trông thấy kiểm chứng Diệp gia lại lần nữa trở lại tám đại thế gia một màn! Hy vọng ngươi có thể làm được!" Diệp Vô Hải thở dài một hơi .

Diệp Kinh Vân nhìn lên trước mắt Lão giả , dung hợp cỗ thân thể này sau , hẳn đối gia gia cảm tình không giảm mà lại tăng , hẳn có thể cảm nhận được lão đầu tử trong lòng tức giận cùng với không cam chịu!

Bát hoang đại lục mới tiến vào tám đại thế gia Thượng Quan gia tộc ?

Này ở trong mắt người khác có lẽ là một cái không thể ngăn cản , không thể làm tức giận cường đại gia tộc! Nhưng đối với hắn mà nói , Thượng Quan gia tộc cùng loài giun dế không có gì khác biệt!

Chớ nói tám đại thế gia , mặc dù là xuống bài vị hoàng thất gia tộc , hắn đều không để vào mắt!

Nho nhỏ Thượng Quan gia tộc là thứ gì ?

"Diệp Trung , ngươi đã thu nhận ta kiếp trước tình huyết , như vậy cũng không tính là ta nửa đồ đệ! Năm đó nuốt hận liền để ta làm giúp báo thù!" Diệp Kinh Vân trong lòng gầm nhẹ .

Hắn dung không được kẻ khác ở đệ tử của hắn phía trước dương oai!

Nhớ năm đó , hắn thứ chín đệ tử bị Hoàng Kim Cự Long truy sát , sau đó hắn xuất hiện , một đường điên cuồng đuổi theo Hoàng Kim Cự Long , cũng rút ra long cân , đem long cân luyện hóa thành long cân kiếm ban thưởng cho hắn Cửu đệ một dạng!

Đoạn này giai thoại một mực xuống bài vị giới truyền ra , tất cả mọi người biết Diệp Kinh Vân tuyệt đối là có thù tất báo nhân vật hung ác!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 19: Kiếm gãy , Vô Tình Kiếm

"Ở trên thân thể ngươi , ta xem quá nhiều khả năng!" Diệp Vô Hải nhìn phía Diệp Kinh Vân , trên mặt tức khắc hiện ra một vẻ nghiêm túc , nói: "Đã như vậy , ta liền đem gia tộc vật chí tôn giao cho ngươi!"

Hắn loạn choa loạn choạng mà đi tới phía trước trên đất trống , một cỗ linh lực theo trong hai tay bộc phát ra , rơi xuống mặt đất!

Một trận tia sáng phát ra!

Đây là linh trận!

Không nghĩ tới Diệp gia trong vậy mà sẽ có linh trận! Điều này nói rõ Diệp gia trong đã từng xuất hiện một gã Linh Trận sư!

Linh Trận sư là so Luyện Đan sư còn cao quý hơn chức nghiệp!

Bọn họ làm một bộ trận pháp lại có thể đem Võ giả kẹt ở trong , hoặc là kích sát!

"Nhất cấp linh trận!" Diệp Kinh Vân nhìn linh trận , theo khí tức thoáng cái thì nhìn ra đẳng cấp! Hắn năm đó là một gã thất phẩm Linh Trận sư , tùy ý làm một bộ linh trận lại có thể đem cự long kẹt ở trong! Phải biết rằng thành niên cự long lực lượng đủ để xé rách bầu trời! Có thể thấy được hắn ở linh trận phía trên tạo hóa có bao nhiêu cao!

"Hả? Kinh Vân ? Ngươi vậy mà biết ?" Diệp Vô Hải mặt kinh ngạc nhìn Diệp Kinh Vân!

Linh Trận sư là rất hiếm thấy chức nghiệp! Toàn bộ Mạt Nhật Trấn phía trên không có người nào là Linh Trận sư! Rất nhiều người chỉ biết có Luyện Đan sư không biết có Linh Trận sư!

Cường đại Linh Trận sư có thể tụ tập thiên địa linh khí , tốc độ tu luyện tăng gấp bội!

Diệp Vô Hải cũng là Từ tiền bối xuôi tai đến!

Không nghĩ tới Diệp Kinh Vân vậy mà cũng biết một cái như vậy chức nghiệp!

Diệp Kinh Vân cũng là không trả lời gia gia , ánh mắt của hắn đột nhiên bị một vật hấp dẫn ở!

Đó là một thanh rạn nứt kiếm!

Kiếm gãy rí sét loang lổ , một đường màu đen đậm , tản ra cổ xưa khí tức , giống như mặt trời lặn cũng không còn cách nào toát ra tia sáng chói mắt!

Nhưng chính là như thế một thanh phá kiếm dẫn tới Diệp Khinh Vân mặt thiết chú ý! Nếu như từ quan sát kỹ , có thể thấy hấn thân thể đang run rẩy , ánh mắt cũng đang run rẩy!

Khóe miệng hấn đột ngột câu dẫn ra , nét mặt biến phải cực kỳ phức tạp .

"Ta ... Ta ông bạn già!" Rất nhanh, ở Diệp Khinh Vân trong tròng mắt xuất hiện hai đoàn nóng rực hỏa diễm , trong lòng bốc cháy lên hỏa diễm!

Trước mắt kiếm gãy đối với hấn mà nói quá quen thuộc!

Đây chính là hấn kiếp trước bội kiếm , Vô Tình Kiếm!

Kiếp trước , mỗi khi cầm kiếm này , hấn sẽ biến phải lãnh khốc vô tình , sức chiến đấu sẽ tăng lên mấy lần , như một tên sát thần một dạng , thần căn giết thần , Phật căn giết Phật , giết hết mọi địch nhân!

Đương nhiên , kiếp trước , Diệp Khinh Vân trừ có tuyệt tình kiếm bên ngoài , còn có một đem giết long đao!

"Cái chuôi này kiếm gãy là trước Tổ Diệp Trùng bội kiếm! Năm đó , hấn chính là dùng kiếm này đánh lui không ai bì nổi Huyết Tôn!" Diệp Vô Hải thanh âm chậm rãi vang lên , nhưng sau một khắc , liền côi cút mà thôi , bởi vì hấn thấy một thanh kiếm gãy đang run rẩy!

Dĩ nhiên tại run ?

"Này!" Làm cho hấn cảm thấy càng chấn động một màn là kiếm gãy dĩ nhiên là trực tiếp bay tới Diệp Khinh Vân trước người , phảng phất như là một cái tôi tớ một dạng!

"Cái gì!" Diệp Vô Hải nhân cầu trường thật to , mãnh liệt chấn động hoàn toàn viết lên mặt!

"Nghĩ không ra ta Diệp Khinh Vân sau khi sống lại đã vậy còn quá mau gặp phải ngươi! Ông bạn già! Ngươi đã lần thứ hai trở lại trong tay ta , như vậy ta tuyệt đối sẽ không để cho ngươi trầm vục sâu! Lần này , ta muốn để cho ngươi ở trong tay ta hiển lộ tài năng! Lần này , ta muốn giết hết thiên hạ phụ ta ngươi!" Diệp Khinh Vân vuốt ve kiếm gãy , tâm tình cực kỳ sục sôi , trong ánh mắt xuất hiện cực hạn kiên định!

Cái gì Diệp Trùng bội kiếm!

Này rõ ràng chính là hấn Vô Tình Kiếm!

Vô Tình Kiếm nơi tay , thiên hạ ta có!

Năm đó , hấn tìm được truyền thuyết luyện chế vũ khí điều kiện tốt nhất tài liệu địa ngục tình thiết , đồng thời giao cho hạ vị Thần giới thứ nhất luyện khí đại sư Bình Phong! Bình Phong lao lực 365 ngày , trút xuống nhiều tâm huyết , rốt cục luyện chế thành thanh kiếm thần này!

Vô Tình Kiếm ra khỏi vỏ , quang mang bắn ra bốn phía , khiếp sợ toàn bộ hạ vị Thần giới!

"Kiếm này suốt đời đều chưa từng nhận chủ , mặc dù là tổ tiên Diệp Thương cũng không cách nào lấy được nó tán thành! Nghĩ không ra nó vậy mà tán thành Khinh Vân!" Trước mắt một màn làm cho Diệp Vô Hải đại não không còn cách nào vận chuyển!

Hấn nhưng nghe nói này kiếm gãy uy danh!

Mặc dù này kiếm gãy không có tán thành lão tổ , nhưng vẫn là trán phóng hào quang óng ánh! Kích sát kẻ địch mạnh mẽ!

Năm đó Diệp Trùng mặc dù có thể đánh lui Huyết Tôn , dựa chính chỗ này một thanh kiếm gãy!

"Tốt! tốt! Khinh Vân , nếu này kiếm gãy tán thành ngươi , như vậy từ nay về sau , này kiếm gãy liền thuộc về ngươi!" Diệp Vô Hải kích động nói ra , nhìn Diệp Khinh Vân ánh mắt rất là cổ quái , hấn là nói Diệp gia sẽ lần thứ hai xuất hiện một cái tương tự với Diệp Trùng siêu cấp cường giả sao?

Diệp Khinh Vân trọng trọng gật đầu , mặc dù gia gia không nói như vậy , hấn cũng sẽ lấy đi cái chuôi này kiếm gãy!

Đây vốn chính là hấn bội kiếm!

Nhìn huyền phù ở giữa không trung Tàn Kiếm , Diệp Khinh Vân một thanh tay nắm Vô Tình Kiếm!

Tức khắc , một cỗ lạnh buốt cảm giác đánh tới , đánh về phía hấn đại não!

Hấn kinh ngạc phát hiện trước mắt mình cảnh tượng đang không ngừng biến ảo , từng cái hình ảnh như là điện ảnh vậy ở trong mắt chính mình nhanh chóng đổi!

Ở một mảnh xanh thẳm trên bầu trời , một trung niên nhân đạp ở trên hư không , tay cầm kiếm gãy , tóc dài loạn vũ , uy vũ không gì sánh được!

Diệp Kinh Vân biết người này chính là diệp gia tổ tiên Diệp Trùng!

Tại trung niên thân thể tiền trạm một vẻ một người toàn máu , trong tay cầm một thanh trường kiếm màu đỏ ngòm , sát khí ngút trời!

Hắn cả người tràn đầy tiền diễm huyết , cả người tản mát ra một cỗ khí tức uy nghiêm .

Nói vậy hẳn chính là là Huyết Tôn!

Không nói lời nào , song phương trực tiếp giao chiến lên , thiên địa trở nên biến sắc .

Rất nhanh, Huyết Tôn lui ra phía sau mấy bước , phun ra thuần nhất lớn huyết , mặt âm trầm chăm chú nhìn phía trước nhìn lại , cấp tốc thoái lui!

Trung niên nhân cũng phun ra một búng máu , đột nhiên , hắn trực tiếp xoay người , hai mắt dĩ nhiên là hơi ướt át , cả người vô cùng kích động , hướng về phía phía trước nhất bái!

Này nhất bái , thiên địa đều bị run rẩy!

Diệp Vô Thiên hơi sững sờ , gạt đầu , trầm giọng nói: "Đây là Diệp gia lão tổ một luồng tàn hồn! Yên tâm đi! Ngươi thôn phệ ta tinh huyết , lại lấy được ta bội kiếm một bộ phận , điều này nói rõ ngươi cùng ta rất hữu duyên phận! Xem như là ta nửa người đệ tử! An tâm đi đi! Ngươi mối thù , ta tất báo!"

Tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống xuống , hình ảnh đột nhiên biến mất! Trong đầu lạnh lẽo cảm giác cũng là tiêu tán ra!

Hiển nhiên , Diệp Trùng một luồng tàn hồn rốt cục ở kiếm gãy trong phiêu tán xuống , tại thiên địa hòa làm một thể!

Cái kia nhất bái hiển nhiên là đối Diệp Kinh Vân bái!

"Vô Tình Kiếm cùng sở hữu cửu đoạn! Ta được đến chuỗi kiếm! Đây cũng là mấu chốt nhất một đoạn! Có kiếm này chuỗi , ta lại có thể hơi tu luyện Vô Tình Kiếm nói!" Diệp Kinh Vân trong lòng vui vẻ nở hoa , tu luyện Vô Tình Kiếm nói , tuyệt đối có khả năng đề thăng thực lực của hắn!

Nếu gặp lại cùng loại Diệp Thiên như vậy đối thủ , hắn một kiếm liền có thể giải quyết xuống!

Vô Tình Kiếm nói là hắn kiếp trước lịch lãm trong , ở vô tình Thiên Nhai trong chỗ phải! Vì vậy hắn đem thần kiếm mệnh danh là Vô Tình Kiếm!

Vô Tình Kiếm nói cũng chỉ có sử dụng Vô Tình Kiếm mới có thể tu luyện!

"Liệt tổ liệt tông a! Trời không diệt ta Diệp gia! Ta Diệp gia rốt cục ra một cái thiên tài khoáng thế a!" Diệp Vô Hải thanh âm quanh quẩn ở toàn bộ trong từ đường , làm cho Diệp Kinh Vân trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 20: Lâu ngày không gặp lôi đình

Diệp gia nơi nào đó trong lâu các , Diệp Vô Thiên ngồi ở ghế trên , nhìn trước người khóc rống không thôi một lớn một nhỏ nhi tử , ngực không ngừng run rẩy , lộ vẻ được rất nổi giận!

Hắn hai đứa bé vốn là một đời thiên kiều , tương lai quang minh vô hạn , nhưng mà hôm nay một cái gân mạch bị hủy , một cái khác võ hồn bị diệt , trở thành phế vật!

Chiêu thức ấy đều là Diệp Kinh Vân tạo thành!

"Cái này chết tạp chủng!" Diệp Vô Thiên chén trà trong tay được cầm được nghiến , trở nên lên , trong hai tròng mắt bắn ra mãnh liệt hồng quang: "Đáng ghét! Ta hai đứa con trai vốn là rồng trong loài người)! Lại bị diệp tạp chủng phế bỏ! Thù này không báo , ta sẽ không làm người!"

Thanh âm trầm thấp hiện lên nội tâm hấn cực điểm tức giận!

"Cha! Hôm nay ta gân mạch bị hủy, cả đời không còn cách nào tu luyện! Ta ... Ta không bằng đi chết!" Diệp Thiên hai mắt bày biện ra sắc tro tàn thái, hấn tuyệt vọng, gân mạch rạn nứt làm cho hấn không còn cách nào tu luyện, cả đời thành tựu không nhiều, sống còn có ý nghĩa gì!

"Dừng tay! Thiên nhi!" Diệp Vô Hải thấy thế, một thanh kéo qua Diệp Thiên, ánh mắt không ngừng lóe lên, cuối cùng theo trong cửa tay áo lấy ra một cái đồ như máu đan dược!

"Chuyện này. .. Đây là Huyết Sát Tông Huyết Sát Đan?" Diệp Thiên nhìn một viên màu đen đan dược, hai mắt lại lần nữa mà toát ra thần thái đến!

"Không sai! Huyết Sát Tông! Thiên nhi, nguyên lai ngươi còn nhớ được! Viên thuốc này là năm đó Huyết Sát Tông hộ pháp ban thưởng cho chúng ta! Viên thuốc này có khả năng tối đại hóa kích phát ngươi tiềm lực! Đồng thời đầy đủ gân mạch gây dựng lại hiệu quả thần kỳ!" Diệp Vô Thiên thở dài một hơi, nói: "Bất quá, viên thuốc này tác dụng phụ cực đại! Một khi cắn nuốt, tương lai thành tựu sẽ rất có hạn!"

"Cha! Cho ta đi! Ta tình nguyện nuốt trọn viên thuốc này, cũng không muốn làm một cái liên phế vật cũng không bằng người!" Diệp Thiên gằn nhẹ nói, mặt lộ dữ tợn, hai tay phát ra khanh khách tiếng vang.

Năm đó, hấn ở ngày tận thế thành đại hội luận võ trong tòa sáng rực rỡ, được Tinh Vĩ Học Viện nhìn trúng, trở thành nên học viện một tên học sinh, nếu như học viện biết hấn gân mạch rạn nứt, như vậy tuyệt đối sẽ không làm cho hấn tiếp tục ngồi ở trong học viện hưởng thụ các loại tài nguyên!

Loại này chênh lệch cực lớn cảm giác làm cho hấn rất không cam tâm!

Sờ đi viên thuốc này hấn nhất định sẽ cắn nuốt!

"Ca! Ngươi nhất định phải báo thù cho a! Giúp ta giết Diệp Kinh Vân tạp chủng kia! Oa oa!" Cạnh, Diệp Tiểu Thiên gào khóc.

Diệp Kinh Vân diệt hấn võ hồn, làm cho hấn cả đời không thể tu luyện, như là phế nhân!

Diệp Thiên đang nhìn mình đệ đệ, trong hai tròng mắt từ từ lộ ra màu đỏ tươi ánh mắt: "Diệp Kinh Vân! Thù này ta nhất định sẽ báo! Ngươi chờ ta!"

"Đệ, ngươi yên tâm đi! Đợi ta cắn nuốt hết viên thuốc này sau, ta phải đi giết hấn!" Diệp Thiên gằn nhẹ nói.

"Thiên nhi, đừng nóng vội! Ta đã liên hệ tốt Huyết Sát Tông người! Đợi được sản bản mùa thu một khắc kia, chính là hấn Diệp Kinh Vân chết! Còn có ba tháng liền đến sản bản mùa thu, trong thời gian này, ngươi tốt nhất dùng Huyết Sát Đan, mau chóng cắn nuốt, tăng thêm thực lực! Chúng ta cùng Huyết Sát Tông người nội ứng ngoại hợp, muốn tiêu diệt tiểu tạp chủng kia không phải vấn đề quá lớn!" Diệp Vô Thiên trầm giọng nói, hấn cũng rất muốn khô nhanh hơn một chút xuống Diệp Kinh Vân để huyết hải thâm cừu, nhưng hấn biết chỉ cần Diệp Kinh Vân đứng ở Diệp gia, như vậy hấn không làm gì được đối phương!

"Huyết Sát Tông!" Lại lần nữa nghe được cái này tông phái, Diệp Thiên mặt hiện lên ra một cực kỳ quý dị dữ tợn.

"Diệp Kinh Vân! Ngươi tuyệt đối sẽ không nghĩ đến năm đó đoạn ngươi gân mạch người chính là Huyết Sát Tông người! Ha ha!"

"Cha, yên tâm! Ta sẽ! Ta muốn đích thân chặt đứt Diệp Kinh Vân hai tay hai chân! Làm cho hấn bắt từ không được tu luyện! Làm cho hấn vĩnh viễn được ta giam ở dưới chân!" Diệp Thiên khí phách đáp lại, nhìn trong tay màu đen đan dược, trong lòng tự tin đạt đến mức tận cùng!

Nuốt viên thuốc này, hấn không tin không làm hơn Diệp Kinh Vân!

...

Về đến phòng trong, Diệp Kinh Vân tay cầm đoạn kiếm, tâm tình vẫn như cũ sục sôi.

Vô Tình Kiếm với hấn quá lâu!

Kiếp trước, hấn dùng Vô Tình Kiếm trảm giết rất nhiều địch nhân, kiếm thể sớm đã là tràn ngập sát khí!

Hôm nay, Vô Tình Kiếm được chia làm cửu đoạn, Diệp Kinh Vân cũng chỉ có thể chậm rãi tìm!

Màn đêm từ từ hạ xuống, như mực nước vậy mây đen giống như một cái thật lớn Hắc Long huyền phù tại trong hư không, ngăn che trên bầu trời cuối cùng một tia ánh sáng.

Rất nhanh, không trung hạ xuống mưa to!

Âm u tiếng sấm ở trên trời lạng yên vang lên.

Diệp Kinh Vân xa xôi nhìn lại, phát hiện phương xa giăng đầy mây đen, những thứ kia giọt mưa mang theo cuồng bạo năng lượng!

Một hồi đồng tổ!

Tiếng sấm từ xa địa phương vang lên , điều này nói rõ ở phương xa đông tổ mãnh liệt hơn!

Diệp Kinh Vân nhìn một màn này , trên mặt lộ ra hải lòng nụ cười , lẩm bẫm: "Lâu ngày không gặp đông tổ a! Đây chính hợp thích ta tu luyện lôi ấn!"

Kiếp trước chủ tu vũ kỹ ấn thuật cần thông qua đại tự nhiên lực lượng tu luyện!

Trước hẳn theo Lôi Ấn Mãng Xà trong thu hoạch lôi ấn , cần ở lôi đình phía dưới mới có thể tu luyện! Một khi luyện thành , như vậy thực lực của hẳn sẽ tăng nhiều!

Không có quá nhiều do dự , Diệp Kinh Vân thân ảnh nhanh chóng biến mất ở Diệp gia trong , chân đạp quỷ dị thân pháp , ước chừng sau mười lăm phút , thân hình hẳn đã là ra bây giờ cách Mạt Nhật Trần bên ngoài một km địa phương!

Tại đó , có một Tiểu Đình Tử , đứng nơi đó không ít người , khi bọn hắn chứng kiến một đạo thân ảnh dĩ nhiên là thẳng tắp đứng sừng ở trong mưa lớn , trên mặt đều là hiện ra một cổ quái .

Mạnh mẽ mưa to , sấm chớp , ác liệt như vậy thời tiết , là bình thường người sẽ tìm một chỗ tránh một chút , người này lại giống như ngu đần một dạng đứng ở trong mưa lớn ?

Gia hỏa này chẳng lẽ là trúng gió rút gân ?

Ở đình này trong , có không ít người hướng về phía một vị thanh niên a đua nịnh hót .

Thanh niên tướng mạo cực kỳ tuấn kiệt , vóc người cao ngất , chỉ bất quá hẳn u ám ánh mắt cũng có thể thấy được hẳn tuyệt đối là một vị âm ngoan người!

"Không biết thiếu niên kia là người phương nào ? Thật không ngờ ngu ngốc! Trời mưa to không trốn ở trong phòng chạy đến gặp mưa! Chẳng lẽ hẳn thất tình ?" Một người nhìn xa phía trước , trào phúng 1 tiếng .

"Ta nghe thấy bát hoang trên đại lục , có một ít Võ giả lấy lôi đình chi lực rèn luyện thân xác! Hẳn sẽ không muốn làm như vậy chứ ?" Có người nói như vậy , trong con ngươi mang theo một chút sùng kính .

Người như vậy ở Mạt Nhật Trần phía trên tuyệt đối hiếm thấy!

"Rèn luyện thân xác ? Hừ! Mặc dù là ta cũng làm không được bước này!" Đúng lúc này , ánh mắt u ám thanh niên lên tiếng , hẳn khinh thường nhìn phía trước thân ảnh .

"Cũng phải ! Ha ha!" Lên tiếng trước người nghe được lời này , sắc mặt hơi đổi , lập tức đổi giọng: "Mạt Nhật Trần phía trên , cũng không có tên thiếu niên nào thân xác có thể cường đại đến giống như Hải thiếu gia mạnh mẽ như vậy độ a!"

"Đúng a! Đúng a!" Hơn người các nữ nụ cười . Bọn họ cũng đều biết thanh niên này là Hải gia thiếu gia , tên là Hải Nhất Minh!

Hải Nhất Minh tu vi kinh người , thân xác càng là cường đại , từng tay không chém giết Yêu thú , mà Mạt Nhật Trần thứ nhất thân xác cuồng ma danh hiệu như vậy tới!

Hải Nhất Minh đắc ý ngẩng đầu , giống như là một thiên nga một dạng , hẳn mặt coi thường nhìn phía trước được xối tại trong mưa thân ảnh .

Muốn lấy lôi đình rèn luyện thân xác ?

Mơ mộng hảo huyền!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 21: Bịa đặt

Thời gian lặng yên trôi qua , mưa to bằng bạc .

Diệp Kinh Vân đứng ở trong mưa , linh lực cuộn cuộn , chung quanh một giọt mưa nước chưa từng tới gần hần một phần , ở phía trên , từng đạo như bài sơn đảo hải lôi đình không ngừng chấn động , toàn bộ trời dường như muốn sập xuống một dạng .

Một khóa ngân sắc trái cây ra hiện ở trong tay hần!

Lôi Đình Quả!

Không có bất kỳ do dự , hần trực tiếp nuốt vào trong bụng , tức khắc , một cỗ cuồng bạo năng lượng từ trong cơ thể nộ kết sinh ra!

"Được ! Tôi đứng dịp!"

Diệp Kinh Vân nhìn phía trên vô biên vô hạn lôi đình , cười lớn một tiếng .

Bàn tay phải trong một tia chớp ấn ký bỗng nhiên xuất hiện , ngân quang lập loè , đưa tay phải ra , nhắm ngay trên bầu trời một tia chớp!

Hần động tác này làm cho ở vào trong đình các võ giả thất kinh , vẻ mặt chấn động!

"Cái gì! Hần vậy mà thật muốn lấy lôi đình rèn luyện thân thể ?"

"Không có khả năng! Lôi đình chi lực cuồng bạo không gì sánh được , nếu không có thân thể cường hần , đi thu nhận lôi đình chi lực cùng tìm chết không có gì khác biệt!"

"Ồ ào!" Hải Nhất Minh hừ lạnh một tiếng , nhìn người chung quanh giật mình biểu tình , mặt coi thường , lạnh nhạt nói: "Hừ! Có làm ra vẻ huyền bí , chút tài mọn!"

Nhưng mà , hần lời còn chưa nói hết , Diệp Kinh Vân đã là thu nhận một tia chớp lực , trong tay lôi đình ấn ký bắt đầu rõ ràng hiển lộ ra , cho hần thêm tu luyện nửa canh giờ , như vậy lôi đình ấn ký liền đại thành!

Sở dĩ hần không e ngại lôi đình là bởi vì ấn thuật!

Ấn thuật vận hành có thể vì hần ngăn cản lôi đình đại bộ phận thương tổn , hần chỉ cần gánh chịu một phần nhỏ!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , nhãn cầu đều không khác mấy có thể tưởng lại , sau đó đều là mặt cổ quái nhìn Hải Nhất Minh!

"Hần ... Hần vậy mà thật thành công! Lấy lôi đình rèn luyện thân xác!" Một người nhìn phía trước đạo thân ảnh kia , ánh mắt khê run , không nhịn được đem nội tâm ý nghĩ nói ra: "Nghĩ không ra , ở Mạt Nhật Trần phía trên , thực sự có người thân xác mạnh mẽ hơn Hải thiếu gia! Rõ là thiên ngoại hữu thiên , nhân ngoại hữu nhân a!"

"Hà?" Hải Nhất Minh nghe được lời này , nội tâm tức giận , ánh mắt di chuyển tức thời đến người mở miệng trên thân .

Người nọ nhận thấy được Hải Nhất Minh băng lãnh như đao ánh mắt sau , tâm trong một cái run , liền vội vàng nói: "Hải thiếu gia , ta nói sai ! Ta và miệng! Và miệng!"

"Và miệng ?" Hải Nhất Minh cũng là ngang ngược không biết lý lẽ , âm lãnh cười một tiếng: "Ta để cho ngươi chết!"

Hần bước lên trước , mãnh liệt khí tức như sóng biển một dạng đánh tới , một quyền rơi ở trên người đối phương!

Người nọ lớn phun một búng máu , té xuống đất , khí tức lại không!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , ánh mắt khê run , trong lòng tuy nói tất cả không phục , nhưng không dám nói lại không dám nộ , bọn họ cũng đều biết Hải Nhất Minh là Hải gia thiếu gia , bọn họ không dám đắc tội!

Hải Nhất Minh làm xong bước này sau , đứng chấp tay , ánh mắt có một ít âm u mà nhìn phía trước một đạo gầy gò thân ảnh , cũng không người nào biết hần ở muốn làm gì!

Cùng lúc đó , Diệp Kinh Vân như trước ở vào đông tổ trong , liều mạng tu luyện lôi đình ấn ký!

Ấn thuật là hần kiếp trước chủ tu vũ kỹ , biến ảo đa đoan , chiêu thức bất đồng , uy lực không nhỏ , tu luyện tới cực hạn , nhưng nhờ thiên nhiên thể!

Cuồng bạo kinh khí vây quanh chung quanh hần , lôi đình chi lực rơi vào trong tay hần lôi đình trong vết tích , trong cơ thể linh lực tại từ từ tăng thêm , không bao lâu nữa hần tu vi liền có thể đột phá! Đạt đến Động Linh Cảnh ngũ trọng!

Mà ở sắp đột phá trước , hần sẽ có ngắn ngủi suy yếu!

"Đột phá đi!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , đã là làm tốt đột phá chuẩn bị!

Nhưng vào lúc này , một đạo thân ảnh tự trong đình chạy như điên tới , đều mà làm tan rã đột phá khí tức!

Một vị ánh mắt âm u thanh niên đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn , nhìn hắn thần sắc sau , sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi , thất thanh nói: "Thế nào lại là ngươi?"

Luôn luôn hiếu kỳ là cái nào không biết xấu hổ có dũng khí ở trước mặt hắn rèn luyện thân thể! Nhưng biết được đáp án lúc , hắn không nhịn được cười như điên .

"Ha ha! Ta còn tưởng rằng là ai ở lấy lỗi đình rèn luyện thân thể! Không nghĩ tới là Diệp gia phế vật!"

Hắn lời này tức khắc dẫn tới không ít người chú ý .

"Diệp gia phế vật Diệp Kinh Vân ? Tại sao có thể là hắn?"

Tất cả mọi người nghĩ không ra một đạo thân ảnh sẽ Diệp gia phế vật Diệp Kinh Vân!

Bọn họ không biết Diệp Kinh Vân chiến thắng Diệp Thiên việc , nếu như bọn họ biết nhất định không sẽ nói như vậy!

"Không có khả năng! Hải thiếu gia có phải hay không nhìn lầm ? Gia hỏa này thân xác kia sẽ mạnh mẽ như vậy?"

Hải Nhất Minh từ trên cao mà nhìn phía Diệp Kinh Vân , ánh mắt lập loè , hắn có thể cảm nhận được phía sau người thân thể cường hãn , điều này làm cho hắn tâm sinh đồ kỵ!

Phải biết rằng hắn luôn tu luyện thân thể , đồng thời còn vì vậy được cái Mạt Nhật Trần thân xác cường ma danh hiệu! Nhưng mặc dù là như vậy , hắn cũng không cách nào đi thu nhận lỗi đình chỉ lực , chớ đừng nói lấy lỗi đình rèn luyện thân thể!

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân làm được , còn là đơn giản như thế mà làm được!

"Diệp Kinh Vân! Ở trên thân thể ngươi nhất định có bảo vệ thân thể bảo vật! Ngươi là lấy được đại chúng chú ý mà ở trước công chúng rèn luyện thân thể! Quả thực là đề tiện!" Hải Nhất Minh mặt ngơ ngác vị nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân , tốc độ bạo tăng , một quyền hướng Diệp Kinh Vân đánh tới , còn nghĩa chánh ngôn từ nói: "Hôm nay , ta liền cho ngươi một bài học!"

Àm!

Diệp Kinh Vân thu nhận lỗi đình chỉ lực sau , thân thể chính ngay ở suy yếu nhất trong trạng thái , mà đối phương tu vi lại tại Động Linh Cảnh thất trọng! Hắn căn bản là không có cách dọn ra tay ngăn cản , chỉ có thể cứng rắn đã bị một quyền , rơi trên mặt đất!

Hải Nhất Minh nhìn phía nằm trên mặt đất Diệp Kinh Vân , trong lòng mắt bùng lên ra lạnh lạnh sát quang, quát lên: "Diệp Kinh Vân! Ngươi còn có gì nói sao?"

Đây quả thực bị đặt!

Đây quả thực ngâm máu phun người!

Giết một người còn muốn giết được hiện ngang lâm liệt , đây quả thực là vô liêm sỉ đến cực điểm!

Diệp Kinh Vân trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển Thập Ma Quyết , chậm rãi từ dưới đất đứng lên , nhìn phía trước thanh niên , trong con ngươi thoáng qua lạnh lạnh sắc bén .

Nếu không phải đối phương đột nhiên đến một kích , hắn tu vi sớm đã đột phá đến Động Linh Cảnh ngũ trọng! Hắn lỗi đình ấn ký cũng đã sớm tu luyện hoàn thành!

"Đề tiện?" Diệp Kinh Vân xoa một chút bên khóe miệng tiên huyết , ngơ ngác vị nói ra: "Người nào đề tiện qua được ngươi?"

Hắn bất quá là ra tu luyện lỗi đình ấn ký , thu nhận thiên địa lỗi đình , bị người xem như rèn luyện thân thể!

Lại nói , mặc dù hắn ở trong sâm sét rèn luyện thân thể , cùng kẻ khác có quan hệ ?

Hải Nhất Minh quả thực là đề tiện tới cực điểm , rõ ràng là đồ kị hắn , muốn giết hắn , mà bây giờ lại nói hắn lừa gạt ... , đi lên sẽ dùng một cái lừa dối đại chúng chụp mũ trừ ở trên người hắn!

"Hà? Diệp Kinh Vân! Ta vốn định bỏ qua ngươi! Làm ngươi trước mọi người vũ nhục ta! Bản thân há lại có thể cho ngươi rời khỏi!" Hải Nhất Minh u ám cười một tiếng , lớn tiếng nói .

"Mẹ nó! Thối lắm!" Diệp Kinh Vân sững sờ, không nhịn được bực cửa ra , nói: "Con mẹ nó ngươi muốn đánh thì đánh , kia nói nhảm nhiều như vậy! Ngươi không phải được xưng Mạt Nhật Trần thân thể cường ma sao? Hôm nay , ta sẽ dùng thân thể đến nghiền ép ngươi!"

"Cuồng vọng!", Hải Nhất Minh sắc mặt biến biến , thanh âm cơ hồ là từ trong hàm răng nặn đi ra!

nghe nói như thế Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 22: Không biết trời cao đất rộng!

Diệp Kinh Vân vậy mà nói phải lấy thân xác chiến thắng Hải Nhất Minh!

Cuồng vọng! Quá cuồng vọng!

Trong đình , các võ giả liếc mắt nhìn nhau , sau đó không nhịn được khẽ cười một tiếng .

Hải Nhất Minh là Mặt Nhật Trán phía trên công nhận thân thể biến thái , hắn đã từng một tay chém giết Yêu thú , nói cách khác , hắn thân xác so Yêu thú mạnh hơn vài phần!

Phải biết rằng , Yêu thú thân xác vốn là cường đại , da như sắt , lông như cương!

Vậy xem đám người nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đã tràn ngập nghiền ngẫm cùng với xem thường! Các đều không kịp chờ đợi muốn xem Diệp Kinh Vân chê cười!

"Diệp Kinh Vân quả thực là nói khoác mà không biết ngượng! Thật sự cho rằng Hải thiếu gia thân thể cuồng ma danh hiệu là không phải hư danh sao?"

Nơi xa , Hải Nhất Minh nhìn phía Diệp Kinh Vân , cũng không để ý tới người chung quanh thanh âm , hắn biết thiếu niên trước mắt thân thể có lẽ thật không yếu, bởi vì hắn có khả năng cảm thụ được phía sau người thân xác cường hãn .

Nhưng nếu là người khác nói hắn thân xác trình độ cường hãn không bằng Diệp Kinh Vân , như vậy hắn tuyệt sẽ không thừa nhận!

Từ nhỏ đến lớn , hắn luôn luôn chú trọng trên thân thể tu luyện! Hắn vẫn là về phương diện này thiên tài!

"Được ! Diệp Kinh Vân , hôm nay ta không đem người đánh được nằm xuống , ta liền thẹn với thân thể cuồng ma cái danh hiệu này!" Hải Nhất Minh ánh mắt lập loè , giận tím mặt , hướng Diệp Kinh Vân xông thẳng tới!

"Thình thịch!" Diệp Kinh Vân cũng là một quyền chọt đánh tới , không có bất kỳ vũ kỹ , lấy một loại càn nhanh chóng độ , càn mạnh lực lượng trực tiếp rơi vào Hải Nhất Minh trong tay!

Hai quyền va chạm , trong cơ thể sóng huyết cuộn cuộn!

Hải Nhất Minh liên tục lui lại năm bước , trên mặt đỏ lên , thân thể tuy nói ổn ở lại , nhưng hai đấm xác định đang phát run , trái lại , Diệp Kinh Vân như như là nam thạch không động!

"Cái gì! Hải Nhất Minh vậy mà không bằng Diệp gia phế vật ? Vậy mà ở vào hạ phong ?" Người chung quanh nhìn thấy một màn này , không khỏi thất thanh nói .

Mà nghe đến mấy cái này thanh âm , Hải Nhất Minh sắc mặt trực tiếp tái nhợt lên .

Đây quả thực là vũ nhục a!

"Đê tiện! Người lại vẫn tại dụng võ bảo!" Hải Nhất Minh con ngươi đảo một vòng , chỉ vào Diệp Kinh Vân gầm hét lên .

Dạ ! Nhất định là đối phương đang sử dụng tăng cường lực lượng võ bảo! Nhất định là như vậy! Nếu không ta làm sao có thể sẽ ở vào hạ phong ?

Diệp Kinh Vân sững sờ , hắn biết Hải Nhất Minh rất vô liêm sỉ , không nghĩ tới phía sau người vậy mà vô liêm sỉ như vậy , đây quả thực là vô liêm sỉ đến từ trong bụng mẹ đi!

"Đê tiện! Cái này quá đê tiện! Khó trách Hải thiếu gia ở vào hạ phong! Nghĩ không ra phế vật này như vậy đê tiện!" Có người là Hải Nhất Minh bắt bình dùm!

Hải Nhất Minh nghe nói như thế , chân mày cũng là thư triển ra , bắt quá , hấn lửa giận trong lòng càng sâu , chỉ vào Diệp Kinh Vân , chửi ầm lên: "Diệp gia phế vật! Người có gan không dùng võ bảo đánh với ta một trận! Nhờ ngoại vật , chiến thắng ta , tính anh hùng gì hão hán!"

"Ngốc treo!" Diệp Kinh Vân không nhịn được nói ra .

"Quá vô sỉ! Diệp Kinh Vân quả thực vô liêm sỉ a!" Có Võ giả không khỏi cảm thán nói .

Diệp Kinh Vân sắc mặt lần thứ hai biến sắc . Rõ ràng là Hải Nhất Minh vô liêm sỉ , hiện tại toàn bộ người rồi nói hấn vô liêm sỉ! Đương nhiên , hấn cũng không quá để ý những người này nói .

Hấn nhìn Hải Nhất Minh , ánh mắt lạnh lẽo , đả ra một quyền .

"Diệp Kinh Vân! Người vậy mà vô sỉ như vậy , như vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác!" Hải Nhất Minh ánh mắt lập loè , trong cơ thể linh lực gào thét ở giữa , tu vi chợt bộc phát ra .

Hấn vậy mà vận dụng trong cơ thể linh lực!

Vốn là một hồi phổ thông vật lộn hiện tại thay đổi thành linh lực tỷ thí , phải biết rằng , Hải Nhất Minh tu vi tại phía xa Diệp Kinh Vân trên! Đây hoàn toàn chính là lấy tu vi cao khi dễ tu vi vô liêm sỉ hành vi!

"Nghĩ không ra gia hỏa này thân xác cường hấn như vậy! Hấn đến được cái gì kỳ ngộ ? Nghĩ tới ta tu luyện thân thể hai mươi năm , vậy mà không bằng một cái phế vật ? Không được! Ta hiện nay nhất định phải giết hấn!" Hải Nhất Minh trong lòng đổ kị như ngọn lửa cháy hùng hực lên , hấn rất không cam lòng .

Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , hấn đã sớm biết thanh niên trước mắt nhất định sẽ nuốt lời!

Bởi vì đối phương thân thể trình độ cường hấn căn bản không cùng hấn một phân năm!

Thế nhưng hấn không có sợ hãi , hấn tin tưởng mặc dù là so linh lực , đối phương cũng không bằng hấn!

"Tiểu nhân hèn hạ! Đi chết đi cho ta!" Hải Nhất Minh đối Diệp Kinh Vân sát cơ đã hoàn toàn để lộ , khí thế đột nhiên biến sắc , nhẹ một chút mặt đất , lại lần nữa hướng Diệp Kinh Vân bắn tới .

Ầm!

Mãnh liệt kinh khí nhằm phía Diệp Kinh Vân!

Mắt thấy nắm đấm đánh tới , Diệp Kinh Vân khéo miệng hướng về phía trước hơi vênh lên , thân thể đột nhiên động , hấn linh lực rút đến hai chân , gió mát ảnh bước trong nháy mắt thi triển ra , trong nháy mắt chính là tại chỗ biến mất!

"Cái gì!" Hải Nhất Minh phát giác Diệp Kinh Vân biến mất , chỉ cảm thấy được một trận gió gột đến , thổi cho hấn khuôn mặt làm đau , trong lòng kinh hãi đạt đến mức tận cùng!

Hấn tu vi ở Động Linh Cảnh thất trọng , so với Diệp Kinh Vân cao hơn , lúc này dĩ nhiên là không phát hiện được Diệp Kinh Vân vận động quỹ tích , điều này sao có thể ?

Coi như hấn ngốc ngậy tại chỗ lúc , một giọng nói bay tới: "Người phản ứng thật chậm! Bị một quyền của ta!"

"Đạo Nhận Quyền!"

Diệp Kinh Vân khẽ quát một tiếng , Đạo Nhận Quyền ảnh nổi lên , một quyền liền đập trúng ở Hải Nhất Minh trên ót!

"A!"

Hải Nhất Minh chỉ cảm thấy ý nghĩ gang , trầm trọng vô cùng , thân thể lung la lung lay , hai mắt toát ra đốm nhỏ đến , lúc này nổ tung giống như , thân thể không bị khống chế ra bên ngoài bay đi .

Nhưng mà , coi như hấn bay ra ngoài trong nháy mắt , một đạo thân ảnh thần tốc tới , một thanh tay nắm cổ hấn!

"Người có phải hay không muốn giết ta ?" Ngắc đầu , một mặt tràn ngập tà ác mặt tại hấn trong con người chợt phóng đại!

Trong lòng dâng lên sóng to gió lớn , hấn hoàn toàn liền không nghĩ tới Diệp Kinh Vân đã vậy còn quá cường đại!

"Xôn xao!"

Toàn trường náo động!

Người chung quanh rõ ràng nhìn một màn này , nhưng lại không thể tin bản thân con mắt .

Chiến đấu bắt đầu , Hải Nhất Minh liền hoàn toàn ở vào hạ phong , mà mặc dù đang sử dụng linh lực sau , hắn cũng ở vào hạ phong!

Vô luận là lực lượng , vẫn là linh lực , hắn cũng không bằng Diệp Kinh Vân!

Bọn họ bỗng nhiên nghĩ đến một việc .

Diệp Kinh Vân gân mạch bị hủy ?

Thế nhưng trước mắt một màn này tình huống nói cho bọn hắn biết Diệp Kinh Vân gân mạch đã chữa trị!

"Ta ... Ta!" Hải Nhất Minh con ngươi phóng đại , trong lòng sinh sôi lên mãnh liệt sợ hãi , ở trong đầu hắn nhẹ nhàng một vụn cái vì sao , hắn thực sự không nghĩ ra vì sao Diệp Kinh Vân gân mạch khôi phục , vì sao Diệp Kinh Vân so với hắn mạnh hơn ?

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo thân xác cứ như vậy được Diệp Kinh Vân nghiền ép!

"Hừ!" Diệp Kinh Vân đem Hải Nhất Minh ném xuống đất , nhìn cũng không nhìn đối phương một cái .

Loại này cấp khác đối thủ , hắn thực sự không thể nhắc lên một chút chiến đấu dục vọng!

Thứ người như vậy tự như cùng con ếch trong giếng , không biết trời cao đất rộng!

Hắn tùy ý nhìn quét trong đình người , những người đó nhìn thấy Diệp Kinh Vân ánh mắt sau , giống như một chi bị kinh sợ thỏ , đều né tránh , không dám nhìn hướng Diệp Kinh Vân .

Diệp Kinh Vân giống như nghĩ đến cái gì , nhìn phía mọi người , nghiêng nghiêng cười một tiếng: "Đùa giỡn các ngươi đều xem , có phải hay không nên trả thù lao đây?"

Hơn người nghe nói như thế , đầu óc hắc tuyến .

Đây là đang cướp bóc à?

Nhưng bọn hắn không dám nộ , rất tự giác đem trên thân đáng tiền đồ đạc đưa cho Diệp Kinh Vân , mà lòng đang rỉ máu!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 23: Diệp gia hợp hăng năm

Làm Diệp Kinh Vân lấy đi hết mọi người một đồng đồ vật lúc , trời đã chuyển Tỉnh!

Phương xa một đường hẹp quanh co thượng xuất hiện một đạo thân ảnh!

Thanh niên chậm rãi đi tới , nhìn nằm trên mặt đất , máu me khắp người Hải Nhất Minh sau , sắc mặt đại biến , nhanh chóng chạy đến Hải Nhất Minh trước người , ngồi xổm xuống , gấp gáp đem trong cơ thể hùng hậu linh lực rót đến phía sau người trong cơ thể , phát hiện Hải Nhất Minh hô hấp bình thường , mới thở phào một cái , nhưng mặt thủy chung u ám: "Biểu đệ! Là ai đem ngươi bị thương thành như vậy ? Nói cho ta biết! Ta đem hắc thiên đao vạn quả!"

Hải Nhất Minh đang nhìn mình biểu ca , nghĩ đến trước trận chiến ấy , tức giận công tâm , phun ra một ngụm máu lớn , thanh âm cực yếu: "Ca, là Diệp gia phế vật Diệp Kinh Vân!"

"Cái gì! Hắn ?" Hải Mệnh như rồng mây .

Tên kia không phải gân mạch rạn nứt sao? Làm sao có thể sẽ cường đại như vậy ? Lại vẫn có thể đi chiến thắng bản thân biểu đệ ?

Phải biết rằng biểu đệ tu vi ở Động Linh Cảnh thất trọng, có thể ở Mặt Nhật Trấn thượng cao thủ thanh niên bằng đứng vào trước 10!

"Đến chuyện gì xảy ra?" Hải Mệnh hỏi.

Hải Mệnh là Hải Minh Nguyệt ca ca ruột thịt, là Hải gia thiên tài tuyệt thế!

Hải Nhất Minh trong con người thoáng qua oán hận chi quang, một năm một mười đêm chuyện đã xảy ra nói cho Hải Mệnh, chỉ bất quá, ở trong miệng hắn, Diệp Kinh Vân trở thành tội ác tày trời tiểu nhân hèn hạ, không đơn giản chọc giận hắn, còn đem Hải gia từ trên xuống dưới, già trẻ lớn bé mắng một lần!

Không thể không nói, hắn vô liêm sỉ cảnh giới đã có thể lên trời!

"Buồn cười! Quả thực buồn cười!" Hải Mệnh sắc mặt trắng biến, nhìn về phía mình biểu đệ, hung hăng nắm hai tay, tức giận nói ra: "Nhất Minh, người yên tâm, thù này ta nhất định sẽ cho người báo! Ta muốn ở Diệp gia hợp häng năm trước mọi người nhục nhã Diệp gia đệ tử!"

"Ca!" Hải Nhất Minh nghe nói, lưu lại kích động nước mắt, đồng thời, trong lòng hắn gầm thét: "Diệp Kinh Vân! Ta xem người còn thể nào kiêu ngạo xuống!"

Trong vòng mấy cái hít thở, Diệp Kinh Vân trở lại Diệp gia trong.

Hắn ngồi xếp bằng, tiếp tục tu luyện, nội thị trong cơ thể, sắc mặt không khỏi hơi vui vẻ, chỉ thấy tại hắn trong lồng ngực nhiều hơn một cái ngân quang lập lòe, liên tục xoay tròn lồi cầu!

"Là trước kia Hải Nhất Minh làm tổn thương ta! Ta đánh bậy đánh bạ dung hợp Lôi Đình chi năng!" Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang, thần sắc hơi kích động!

Huyền phù ở trong cơ thể hắn đúng là Lôi Đình chi năng, đây là một loại rất hiếm thấy năng lượng thiên địa!

Nó đầy đủ ngập trời năng lượng, đối với dư Võ giả mà nói đây là họa, nhưng đối với Diệp Kinh Vân mà nói đây là phúc!

Thu nhận này đoàn Lôi Đình chi năng, hắn không những có thể đem tu vi đề thăng, còn có thể nắm giữ Lôi Đình ấn!

Không nghĩ tới Diệp Kinh Vân nhân họa đắc phúc!

"Tốt! tốt! Ta hiện tại liền đem lồi đình này chi năng cắn nuốt hết!" Diệp Kinh Vân lộ ra răng trắng như tuyết, toàn lực thúc giục trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng, dùng Thập Ma Tâm Tạng đến hòa tan Lôi Đình chi năng!

Lôi Đình chi năng đang không ngừng xoay tròn, tản ra năng lượng kinh khủng! Nếu là một dạng Võ giả tất định không dám giống như Diệp Kinh Vân làm như vậy, bởi vì ... này dạng làm sẽ để cho bọn họ gân mạch toàn bộ phế!

Nhưng đối với có Thập Ma Tâm Tạng Diệp Kinh Vân mà nói, hắn có thể đủ hoàn toàn ngăn chặn Lôi Đình chi năng!

"Cho ta hòa tan!"

Lôi Đình chi năng giống như một khúc côn cầu một dạng đang nhanh chóng mà hòa tan, năng lượng thần bí phiêu tán ở Diệp Kinh Vân tứ chi bách hải trong, hóa thành nguyên thủy nhất linh lực, ở âm âm trong, Diệp Kinh Vân trong cơ thể linh lực cũng ở đây từ từ trở nên hùng hậu, ẩn chứa như vậy phát triển, đột phá nhất trọng hắn không có vấn đề quá lớn!

Thân thể run lên bần bật, một cỗ khí thế bùng nổ từ trên người Diệp Kinh Vân phát ra, khiến cho phải không gian xung quanh đều ngưng đọng!

Linh Động Cảnh ngũ trọng!

Diệp Kinh Vân vững vàng bước vào đến Linh Động Cảnh ngũ trọng hàng ngũ võ giả trong, mà ở trong cơ thể hắn vẫn là xoay tròn ngân sắc Lôi Đình chi năng, hiển nhiên, Lôi Đình chi năng năng lượng còn không có bị Diệp Kinh Vân thu nhận sạch sẽ!

Diệp Kinh Vân không có ý định tiếp tục thu nhận, mà là chuyển thành tu luyện Lôi Đình ấn ký!

Hắn biết nếu là thu nhận toàn bộ Lôi Đình chi năng, tu vi sẽ trực tiếp bạo tăng, nhưng hắn càng thêm biết võ đạo một đường, đừng có nóng nảy!

Muốn ổn ổn tâm, tương lai thành tựu mới có thể không thấp!

Loại này đơn giản nói lý do ai cũng hiểu, nhưng người bình thường rất khó làm được!

Diệp Kinh Vân tâm tính trầm ổn, biết không có thể nóng vội, sở dĩ hắn mới đem chú ý đánh tới Lôi Đình ấn lại!

Dần dần, tay phải hắn trong Lôi Đình ấn ký càng ngày càng rõ ràng, rất nhanh, một đạo ngân sắc hào quang óng ánh theo bàn tay phải trong toát ra!

Bạch!

Diệp Kinh Vân mở choàng mắt , hai đạo kinh người tinh quang lóe lên mà qua , mặt hiện lên ra vẻ hưng phấn: "Ẩn thuật trong Lôi Đình ẩn rất cực tu luyện hoàn thành , tiếp đó , ta chỉ phải không ngừng cắn nuốt lôi đình chi lực , Lôi Đình ẩn uy lực sẽ trở nên lớn!"

Cả người tức khắc tràn ngập lực lượng!

Tuy nói lực lượng này không kịp hấn kiếp trước một phần ngàn , nhưng đối với so mới vừa trọng sinh thời điểm chắc chắn tốt hơn rất nhiều!

"Hải Minh Nguyệt ? Hải Nhất Minh ?" Vào giờ khắc này , hấn đột nhiên nghĩ đến trước thanh niên tên!

Hải gia thiếu gia!

Căn cứ cổ thân thể này có ký ức , hấn biết Hải gia trong hàng đệ tử xuất sắc nhất một người chính là Hải Mệnh!

Đồng thời , Hải Mệnh là truy cầu muội muội của hấn trong một người!

Lần trước , Hải Minh Nguyệt nói sự tình diệp , hấn nhưng một chút cũng không có quên!

"Khi dễ muội muội ta ? Thật là sống chán!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , trong mắt sắc bén bắn ra bốn phía , nếu như hấn lại trọng sinh chậm một chút , ngu như vậy muội muội thật sẽ đem ngọc thân hiến cho Hải Mệnh tên khốn kiếp kia!

Hấn có thể đủ nghĩ đến khi đó muội muội tìm Hải Mệnh lúc biểu tình! Cũng có thể nghĩ đến khi đó Hải Mệnh thái độ phách lối cùng với sắc sắc biểu tình!

"Ta sẽ chờ ngươi qua đây!" Diệp Kinh Vân phé Hải Minh Nguyệt , lại hành hung Hải Nhất Minh một trận , hấn không tin có thù tất báo Hải Mệnh không đến báo thù! Hấn sẽ chờ Hải Mệnh đến một khắc kia! Hấn phải thật tốt vũ nhục đối phương!

Hấn từ trước đến nay bao che khuyết điểm , thử hỏi , năm đó có ai dám động đệ tử của hấn nửa sợi tóc gáy ?

Hấn ngồi ngay ngắn ở bàn thân phòng ốc ở giữa , tiếp tục phỏng đoán Lôi Đình trong vết tích bí ẩn .

Rất nhanh , thời gian lặng yên trôi qua , ngày thứ hai , trời mới vừa tờ mờ sáng!

Toàn bộ Diệp gia phi thường náo nhiệt , hôm nay là Diệp gia họp hằng năm!

Gia tộc đệ tử tỷ vô sau , Diệp gia sẽ cử hành họp hằng năm , dùng cái này đến chúc mừng lấy được lần này gia tộc quán quân đệ tử , thuận tiện đến rõ ràng ra Diệp gia thực lực!

Trong ngày thường đóng chặt lại Diệp gia cửa chính hôm nay trực tiếp mở ra , đón khách!

Diệp gia họp hằng năm ở Diệp gia trong là đại sự , người Diệp gia sẽ mời một ít ở trên phương diện làm ăn đồng bạn hợp tác tới tham gia họp hằng năm , một mặt là dùng để bồi dưỡng một ít cảm tình , ở một phương diện khác thì tiếp tục tham thảo hợp tác xuống chịu có thể đi cùng với phân tích năm nay tình trạng tài chánh .

Vì vậy , sáng sớm , diệp gia môn liên hiện ra rất nhiều mã xa , từng nhánh thương đội chỉnh tề mà bài phóng ở cửa bên ngoài , làm cho nhiều người qua đường đều vì thế mà choáng váng .

Diệp gia tuy nói hiện tại sa ngã , thế lực cũng kém xa năm đó một phần vạn , nhưng ở Mạt Nhật Trần thượng vẫn là có uy tín danh dự thế lực lớn , có không nhỏ tài nguyên cùng với tài lực , có rất nhiều đồng bạn hợp tác .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 24: Gia hỏa này không tự trọng

Cót kết!

Một chiếc xe ngựa thần tốc tới, bánh xe ở mặt đất ma sát, phát ra thanh âm bén nhọn.

Rất nhanh, một người theo trong xe ngựa khiêu hạ xuống.

Này là một vị thanh niên, hần thân hình cao lớn, sắc mặt đen thui, tướng mạo cực kỳ hung hãn, bất quá, lúc này hần như yếu kê vậy quỳ một chân tại chỗ, đang chờ đợi lấy không ở trên xe ngựa thanh niên.

Người chung quanh nhìn thấy một màn này, sắc mặt hơi đổi, lầm bầm: "Đây không phải là Diệp gia phía đối tác Vương Thị tiêu cực chỉ từ Vương Trùng sao? Trong ngày thường, hần hung hăng phách lối, hôm nay làm sao giống như chỉ bị kinh sợ yếu thò?"

Rất nhiều người trầm bệ không được giải khai.

Rất nhanh, ở Vương Trùng trên đầu gối đột ngột nhiều hơn một gối!

Giày chủ nhân là một vị thanh niên!

Hần tướng mạo cực kỳ anh tuấn, trong tay cầm một thanh hồng sắc quạt sắt, một bộ chuyện trò vui vẻ thần sắc.

Hần chút nào không kiêng kỵ mà giẫm ở Vương Trùng trên đầu gối, sau đó nhẹ nhàng nhảy một cái, ở Vương Trùng sắc mặt đỏ lên biểu tình ở dưới khiêu tới mặt đất, vung lấy cây quạt trong tay, ánh mắt hướng phía trước nhìn lại.

Người chung quanh nhìn thanh niên, sắc mặt trong nháy mắt biến lại biến.

Hải Mệnh!

Hải gia thứ nhất cao thủ thanh niên, có Bạo Hóa Cảnh tam trọng tu vi, lại thể lực sau lưng cực đại, là Tinh Vị Học Viện một gã tứ phẩm đệ tử!

Tinh Vị Học Viện là vượt xa Mặt Nhật Trấn ba gia tộc lớn thế lực, đệ tử hơn vạn, tổng cộng chia làm ngũ phẩm đệ tử, nhất phẩm đệ tử lợi hại nhất, ngũ phẩm đệ tử yếu nhất!

Hải Mệnh có thể ở Tinh Vị Học Viện hỗn đến tứ phẩm đệ tử tình trạng đúng là không dễ!

Chỉ là mọi người đều là không hiểu hôm nay rõ ràng là Diệp gia hợp hăng năm, này Hải Mệnh tới đây làm cái gì? Còn có một chút, Vương Trùng làm sao cùng một tới một dạng đứng ở Hải Mệnh trước người.

"Hải thiếu gia!" Vương Trùng cúi đầu, giống hệt một bộ ở dưới người bộ dáng: "Trước ngươi đã nói, chỉ cần ta ở hợp hăng năm trong chiến thắng Diệp Khinh Vân, ngươi liền đem thể từ ta trả lại cho ta, đúng không?"

"ừ! Không sai!" Hải Mệnh ngạo nghễ gật đầu, từ trên cao mà liếc Vương Trùng một cái, lạnh nhạt nói: "Ngươi yên tâm! Ta chưa bao giờ nuốt lời!"

"Tốt! tốt!" Vương Trùng kích động gật đầu, theo sát sau lưng Hải Mệnh, làm ra thành tư thế, thần sắc nịnh nọt tới cực điểm!

Hải Mệnh ngừng đầu, nhìn trên cửa chính treo thật lớn bảng hiệu, trong con ngòi thoáng qua lạnh lạnh sắc bén.

Diệp Khinh Vân, ngươi phế ta thân đệ, lại làm tổn thương ta biểu đệ, rõ là không coi ta ra gì! Hôm nay, ta không đơn giản để cho ngươi mất hết mặt mũi, còn muốn cho Diệp gia từ trên xuống dưới người đều biết các ngươi tất cả đều là rác rưởi, không chịu nổi một kích!

Trong lòng thoáng qua như vậy ý niệm trong đầu, Hải Mệnh đang lúc mọi người mê hoặc dưới ánh mắt, tiến nhập Diệp gia trong!

Diệp gia rất lớn, trước cửa quảng trường đủ để dung nạp ngàn người, lúc này, màu xanh trên tấm đá đã đứng đầy rất nhiều người! Những người này người mặc bố y, địa vị hiển nhiên không cao, lẳng lặng chờ đợi chủ nhân.

Diệp gia trong đại sảnh ước chừng ngồi hơn ba mươi người, mà ở những người này phía sau còn đứng không ít thanh niên, mỗi người trong cơ thể đều có không kém linh lực.

Phía trước nhất, chủ nhà họ Diệp Diệp Vô Hải ngồi ở trên bảo tọa, chuyện trò vui vẻ.

"Ha ha! Diệp gia chủ! Không biết Diệp gia năm nay đại hội, ai đoạt được quán quân đây?" Có một vị Diệp gia phía đối tác cười nói.

"Cái này còn cần hỏi sao? Khẳng định cùng lần trước một dạng đây! Là Diệp Thiên nha!" Có người cười xòa nói.

Diệp Vô Hải lắc đầu, cười thần bí.

"Ồ? Chẳng lẽ khác có người khác?" Người nọ hơi sững sờ, mê muội nhìn phía chủ nhà họ Diệp.

Diệp Vô Hải cười ha ha, vỗ vỗ tay, cất giọng nói: "Các vị đều muốn biết là ai sao? Như vậy mời xem!"

Đúng lúc này, Diệp gia trong đại sảnh cửa gỗ đột nhiên mở ra!

Huu!

Tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt đồng loạt hướng cửa gỗ nhìn lại .

"Cái gì!" Khi thấy thiếu niên mặt lúc , không ít người sắc mặt đại biến .

"Dĩ nhiên là hấn ? Hấn gân mạch không phải là bị đoạn sao? Làm sao có thể sẽ đoạt được quán quân ?" Có trong lòng người mê hoặc đến cực điểm , trăm bề không được giải khai .

Từng đường ánh mắt hướng Diệp Khinh Vân trên thân không ngừng đảo qua .

Diệp Khinh Vân sắc mặt không thay đổi , cứ như vậy nghênh ngang đi vào trong đại sảnh , nhìn người chung quanh giật mình biểu tình , nói: "Các vị thật tò mò sao?"

Nhìn phải Diệp Khinh Vân loại khí thế này , người chung quanh sắc mặt lần thứ hai biến sắc .

Này hay là bọn hấn trong ấn tượng cái kia yếu ớt Diệp gia thiếu chủ sao?

Hôm nay , Diệp Khinh Vân cho bọn hấn cảm giác chính là thâm bất khả trắc!

"Ha ha!" Diệp Vô Hải nhìn người chung quanh sắc mặt , không khỏi cười lên ha hả , cất giọng nói: "Các vị không nên giật mình! Ta tôn nhi gân mạch đã chữa trị hoàn thành , mà thiên phú càng sâu trước đây!"

"A!" Có người sững sờ nửa ngày mới phản ứng qua đến , hướng về phía Diệp Vô Hải chấp tay nói: "Chúc mừng! Chúc mừng a! Từ đó Diệp gia trong lại nhiều một thiên tài a!"

"Đúng a! Đúng a! Có thể nói là Song Long Xuất Hải! Diệp gia tương lai sẽ càng cường đại hơn!" Có người cười nói , bọn họ cùng Diệp gia có mật thiết quan hệ hợp tác , Diệp gia cường đại , bọn họ tự nhiên cam tâm tình nguyện nhìn thấy .

"Song Long Xuất Hải ? Ta xem có thể đi rồi bên người kia chỉ có Diệp Thiên đi! Hấn Diệp Khinh Vân bất quá là vận khí tốt a! Ta xem hấn tu vi cũng liền Động Linh Cảnh giới ngũ trọng! Này nhờ yếu thực lực sợ là ngay cả ta một chiêu đều không trụ được chứ ?" Một đạo không hài hòa thanh âm từ trong đám người phát ra , thanh âm rất nhẹ , nhưng mỗi một người đang ngồi đều có thể nghe!

Diệp Vô Hải khẽ cau mày .

Diệp Khinh Vân sắc mặt hơi đổi , ánh mắt trong nháy mắt biến phải sắc bén , bước về phía trước một bước , âm lãnh ánh mắt nhìn quét toàn trường , cuối cùng tập trung ở một người vóc dáng thanh niên khôi ngô trên thân , mặt ngạo vị nói ra: "Người nói ta ngay cả người một chiêu đều không trụ được ?"

Vương Trùng cười , cười có thể so lớn tiếng , không gì sánh được liêu lỉnh: "Phải! Tạt chúng!"

"Người nói ta tạt chúng ?" Diệp Khinh Vân sững sờ , trong ấn tượng , hấn và thanh niên này không oán không cừ , nhưng mà thanh niên này lại trực tiếp trào phúng hấn , quả thực là muốn ăn đòn!

"Phải thì thế nào! Người có gan đánh ta a!" Vương Trùng kiêu ngạo phải không ai bì nổi , thanh âm đều là ý khinh miệt , hoàn toàn cũng không đem Diệp Khinh Vân thả ở trong mắt a , hấn vậy mới không tin Diệp Khinh Vân có khả năng đánh tới Diệp Thiên đây!

Hấn cho rằng Diệp gia là cố ý làm cho Diệp Khinh Vân lấy được quán quân , dùng này đến dẫn tới mọi người chú trọng!

Nhưng mà , hấn lời còn chưa nói hết , một đạo thân ảnh trực tiếp nhào tới , sau đó tả một quyền bên phải một quyền mà hướng bộ ngực hấn chỗ đánh!

Thân ảnh kia tốc độ nhanh như thiểm điện , hấn căn bản là phản ứng bất quá đến , chỉ có thể cứng rắn thừa nhận đối phương như mưa cuồng vậy công kích , đến cuối cùng , hấn sắc mặt trực tiếp tái nhợt , lớn phun một ngụm huyết!

Hơn người nhìn thấy một màn này đều là sững sờ!

Giờ khắc này , bọn họ mới tin tưởng Diệp Khinh Vân kinh mạch thật khôi phục!

Diệp Khinh Vân leo lên một cái trở lại vị trí của mình , nhìn bốn phía , lạnh nhạt nói: "Các người ban nãy đều nghe thấy! Gia hỏa này không tự trọng , muốn ta đánh hấn này một thân đồ đệ tiện! Ta là người tốt từ trước đến nay có thể đi thỏa mãn kẻ khác yêu cầu!"

Vương Trùng nghe phải lời này , tức giận tới mức cắn răng , tức giận công tâm , đứng là lần thứ hai phun ra một ngụm máu lớn .

Ba! Ba! Ba!

Đúng lúc này , một đạo vang dội đi tiếng vỗ tay vang lên , ngồi ở nhất xó xinh chỗ thanh niên chậm rãi theo chỗ ngồi đứng lên , mặt hài hước nhìn Diệp Khinh Vân!

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 25: Trời không sợ , đất không sợ

"Diệp Kinh Vân! Nghĩ không ra người tuổi còn trẻ , khẩu khí lại lớn như vậy! Rõ là không biết trời cao đất rộng!" Hải Mệnh đi tới , ánh mắt đầu tiên là chăm chú vào Diệp Kinh Vân trên thân , sau đó chuyển dời đến một gã tóc dài trên người cô gái , trong ánh mắt bắn ra ánh sáng màu , liếm liếm môi: "Nhu nhì!"

Chỗ ở một bên Diệp Nhu nghe nói như thế , thì giống như trong ma một dạng , yếu ớt mà đứng sau lưng Diệp Kinh Vân!

Khỏi cần Diệp Nhu nói , Diệp Kinh Vân cũng biết thanh niên này là người phương nào!

Hải gia thiên tài Hải Mệnh!

"Hải Mệnh! Hôm nay là ta Diệp gia đại hội , người tới làm gì!" Diệp Vô Hải ánh mắt uy nghiêm nhìn thanh niên , găm nhẹ nói .

"Làm sao ? Diệp gia chủ không chào đón ta sao ?" Hải Mệnh lại không coi Diệp Vô Hải là chủ nhà họ Diệp xem , ngữ khí đều lộ vẻ phải hơi không kiên nhẫn , hẳn là Hải gia đệ nhất thiên tài , hẳn tin tưởng không người nào dám đắc tội hắn!

"Làm càn!" Đứng sau lưng Diệp Kinh Vân Bàng Phôi nghe nói như thế , sắc mặt hơi đổi , quát lên: "Nơi này là Diệp gia , há có thể cho phép người làm càn!"

Vừa nói, hắn bước ra một bước , muốn cho Hải Mệnh một cái nho nhỏ giáo huấn , đương nhiên hắn cũng biết Hải Mệnh thân phận , không dám đối phó sau người ra sát chiêu!

Nhưng mà , ngay vào lúc này , diệp gia môn trong thối bay một trận cuồng phong!

Một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện ở Bàng Hoài trước người , theo trong cửa tay áo lộ ra một tràn đầy vết chai tay , cuộn cuộn lực lượng giống như đại dương hướng về phía Bàng Hoài vỗ tới!

Ầm!

Ở nơi này vậy năng lượng thật lớn phía dưới , Bàng Phôi trực tiếp sau lùi lại mấy bước , trước hắn không sử dụng toàn lực , căn bản là không có cách ngăn cản đối phương một chiêu này!

Phốc!

Hắn trực tiếp khạc ra một ngụm máu lớn , thần sắc trắng bệch .

Một đôi tay ấn ở trên người hắn .

"Thiếu chủ!" Bàng Hoài ngẩng đầu , nhìn phía mặt u ám Diệp Kinh Vân .

Diệp Kinh Vân gạt đầu , trong lòng hơi giận .

Hắn coi Bàng Hoài là thân thúc , hiện nay có người ngay trước hắn mặt mũi đã thương Bàng thúc ?

Ánh mắt hướng phía trước nhìn lại!

Ra tay với Bàng Hoài là một vị trung niên , người này cùng Hải Mệnh có tám phần tương tự , khỏi cần hơn người nói , Diệp Kinh Vân cũng biết người này là Hải Mệnh phụ thân , tên là Hải Đại Đồ!

Trung niên nhân tự như cùng tên hắn một dạng , cố gắng một cái bụng bự , hắn hung thần ác sát , ánh mắt nhìn quét toàn trường .

Diệp Vô Hãi vỗ bàn một cái , giận tím mặt: "Hải Đại Đỗ! Ngươi đã thương ta Diệp quân gia là ý gì?"

Hôm nay là Diệp gia gia tộc họp hằng năm , Diệp gia mời trên phương diện làm ăn đồng bạn họp tác , ai ngờ sự tình sẽ diễn biến đến trình độ này ? Hải Đại Đỗ trực tiếp xuất thủ đã thương Bàng Hoài , này bằng với là ở trước công chúng đánh Diệp gia mặt! Quả thực là kiêu ngạo!

"Ý gì ? Nhà ngươi Tôn nhi phé ta trắng sáng , lại làm tổn thương ta con trai trưởng Hải Nhất Minh! Ta ngược lại thật ra hỏi một chút , ngươi Diệp Kinh Vân là ý gì!" Hải Đại Đỗ chỉ vào Diệp Kinh Vân hung hăng , vẻ mặt tức giận .

"Ta ý gì ? Ngươi phé vật kia nhĩ tử số trở mình chọc giận ta , cùng ta giao chiến , bị ta đánh lui! Ta bất quá là phé con trai của ngươi gân mạch , lại không đòi mạng hần! Ngươi còn muốn như thế nào nữa ? Còn như nói Hải Nhất Minh! Hần tài nghệ không bằng người , oán phải ai ? Nhĩ tử bị đánh , cha liền chạy ra ngoài phé , còn muốn giết văn bối , người nhà họ Hải , đều không biết xấu hổ như vậy sao?" Diệp Kinh Vân nói phải những câu tru tâm , như từ căn đâm vậy đâm vào Hải Đại Đỗ trong lòng!

Hải Đại Đỗ bị Diệp Kinh Vân lời này cho kích động đến , trên mặt trực tiếp là hiện ra một nùng đậm tức giận , quát: "Tiểu tử! Ta là ngươi trưởng bối , cũng dám nói như vậy với ta! Đã thương ta Hải gia con trai trưởng , ngươi còn có lý do ?"

"Trưởng bối ? Ta chưa từng có giống như ngươi vậy trưởng bối!" Diệp Kinh Vân mặt ngoạn vị nói ra , không quan tâm chút nào lửa giận ngút trời trung niên nhân .

Hần trời không sợ , đất không sợ! Một cái nho nhỏ gia chủ tính là gì ?

"Cha! Tiểu tử này bình thường kiêu ngạo! Còn nói chúng ta Hải gia mỗi cái là phé vật! Ta xem bọn hần Diệp gia mới là phé vật! Nghĩ không ra Diệp gia lần này gia tộc tỷ võ quán quân dĩ nhiên là phé vật này! Diệp gia không người sao?" Hải Mệnh lần thứ hai về phía trước bước ra một bước , một cỗ cường đại khí thế từ trên người hần phát ra , đây là một cỗ có thể so Bạo Hóa Cảnh tam trọng tu vi!

Hải Mệnh , tuổi không qua là hai mươi tuổi , tu vi lại sớm đã đột phá Động Linh Cảnh , đạt đến bạo tiên cảnh nhất trọng!

Hải gia thứ nhất cao thủ thanh niên danh hiệu quả nhiên là danh bất hư truyền!

Người chung quanh cảm thụ được Hải Mệnh trên thân khí tức , sắc mặt đều là hơi đổi , có rất nhiều thanh niên đều là cúi đầu , mặt tự ti!

Bọn họ niên kỷ cùng Hải Mệnh không sai biệt nhiều , nhưng mà tu vi lại thấp hơn nhiều Hải Mệnh . Chênh lệch này quả thực quá lớn!

"Ta nói ngươi Hải gia mỗi cái là phé vật ?" Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , sùng sốt .

Đây quả thực bịa đặt!

"Làm sao ? Dám nói cũng không dám nhận sao? Người Diệp gia đều như thế không có chừng sao?" Hải Mệnh châm chọc 1 tiếng , mặt khinh miệt nhìn chằm chằm Diệp gia đệ tử xem!

Diệp gia đệ tử giận mà không dám nói gì , ở Hải Mệnh phía trước , bọn họ chính là loài giun dế!

"Diệp Kinh Vân! Ngươi rõ là quá càn rồi!" Đúng lúc này , Nhị thúc Diệp Vô Thiên lên tiếng: "Ngươi đây là là Diệp gia trêu chọc cường địch sao? Ngươi đến có hay không giao trái tim phóng ở gia tộc trên thân ? Gia tộc rõ là nuôi không ngươi!"

"Đưa ngươi miệng thúi cho ta nhắm lại!" Diệp Kinh Vân căn bản cũng không e ngại Diệp Vô Thiên , sau đó nhìn phía Hải Mệnh , nghiêng ngả cười một tiếng: "Không sai! Ta liền nói ngươi Hải gia đệ tử tất cả đều là rác rưởi! Làm sao! Không phục sao?"

Vậy mà đối phương nói cứng hần vũ nhục Hải gia đệ tử , như vậy hần may mà tại chỗ vũ nhục được!

"Cái gì! Diệp Kinh Vân thật nói như vậy ? Đây quả thực là đang đánh Hải gia mặt a! Hải gia dù nói thế nào cũng là Mạt Nhật Trần thượng một trong tam đại gia tộc a!"

"Diệp Kinh Vân , rõ là thật tốt chừng a! Hần sẽ không sợ Diệp gia cùng Hải gia đánh một trận?"

Người chung quanh sắc mặt đều biến sắc , đều là không hiểu nổi vì sao Diệp Kinh Vân muốn chọc giận người nhà họ Hải! Bọn họ nào ngờ là người nhà họ Hải trước chọc giận Diệp Kinh Vân!

Hần làm như vậy hoàn toàn là xuất phát từ tự bảo vệ mình!

"Ngươi đúng là nói!" Hải Mệnh con mắt tinh quang bùng lên , cả người sát ý đã đạt đến mức tận cùng , hần nhìn Diệp Kinh Vân , ác độc thanh âm cơ hồ là từ trong hàm răng nện đi ra: "Được ! Diệp Kinh Vân! Ta muốn đánh với ngươi một trận!"

"Ta dựa vào cái gì muốn đánh với ngươi một trận ?"

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , nhìn Hải Mệnh , khinh thường nói .

"Ngươi!" Hải Mệnh tức khắc nói lấp , hần không nghĩ tới Diệp Kinh Vân vậy mà vô sỉ như vậy , đây rõ ràng là e ngại hần , không dám cùng hần nhất

chiến a!

"Vô liêm sỉ đến cực điểm! Diệp Kinh Vân, ngươi không dám cũng không dám! Còn nói phải như vậy đường hoàng!" Hải Đại Đỗ tức giận rít gào lên nói.

"Ta chỉ nói là lời nói thật a!" Diệp Kinh Vân thở dài một hơi, lắc đầu, nhìn da mặt cơ hồ giật giật phải không ra dáng Hải Mệnh, lạnh nhạt nói: "Hải Mệnh, ngươi nghĩ như vậy cùng ta quyết đấu sao? Vậy rất tốt! Còn có nửa năm, Mạt Nhật tỷ võ sắp đến! Đến lúc đó, ta đánh với ngươi một trận! Thắng bại tự nhiên thấy rõ!"

"Hả?" Hải Mệnh hai mắt sáng ngời, cuồng vọng mà cười to nói: "Diệp Kinh Vân, ngươi là đang kéo dài thời gian sao? Ngươi cho rằng thời gian nửa năm là có thể vượt qua ta sao? Rõ là buồn cười!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 26: Nửa năm chi chiến

"Cái này cũng không cần ngươi lo lắng! Hôm nay, là chúng ta Diệp gia họp hằng năm!" Diệp Kinh Vân không sợ hãi chút nào nhìn chăm chăm phía trước hai người, mặc dù Hải Đại Đỗ là chủ nhà họ Hải, hắn cũng không đem phía sau người thả ở trong mắt a, lạnh lùng nói ra: "Người nhà họ Hải chẳng lẽ là nghèo muốn chết, muốn tới nhà của ta ăn uống sao?"

"Hừ!" Hải Đại Đỗ nhìn chăm chặp Diệp Kinh Vân, trong con ngươi thoáng qua mãnh liệt sát ý, đối Hải Mệnh truyền âm nói: "Mệnh nhi, Mạt Nhật tỷ võ một ngày kia, đem hắn giải quyết hết!"

Hắn tu vi cùng Diệp Vô Hải một tầng thứ, muốn ở đây bắt Diệp Kinh Vân, hiển nhiên không có khả năng.

"Cha! Yên tâm đi! Để hắn đắc ý nửa nửa tháng! Đến tỷ võ ngày ấy, ta sẽ cho hắn biết cái gì là tuyệt vọng!" Hải Mệnh khí phách mà đáp lại nói.

"Người đâu! Tiễn khách!" Diệp Vô Hải hừ lạnh một tiếng, ở dưới trực xuất làm!

"Diệp Kinh Vân! Dừng thẳng lên ngươi lỗ tai, nghe kỹ cho ta! Khoảng cách Mạt Nhật tỷ võ còn có thời gian nửa năm, trong nửa năm này, ngươi có thể tiêu dao vui sướng tự nhiên hơn đi tiêu dao vui sướng đi! Nửa năm sau, ngươi đầu người cũng sẽ bị ta treo cao ở Diệp gia phủ đệ trên!" Hải Mệnh hướng ra phía ngoài chỉ vào, phát ra ác độc thanh âm.

Khi hắn sau khi biến mất, Diệp gia các đệ tử trong lòng tảng đá kia mới hạ xuống.

Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè, không quan tâm chút nào Hải Mệnh cuối cùng một phen ác độc nói, hắn mặt mỉm cười, ánh mắt nhìn quét toàn trường, lạnh nhạt nói: "Được! Người không liên quan đã đi, Diệp gia năm sẽ tiếp tục cử hành!"

Người ở chung quanh nghe phải lời này, đều đối Diệp Kinh Vân nhìn với cặp mắt khác xưa.

Người này phải! Mặc dù ở tình huống như vậy, sắc mặt cũng là không thay đổi chút nào!

Đương nhiên cũng có người nghi ngờ Diệp Kinh Vân lấy ở đâu tự tin, lại muốn ở nửa năm sau chiến thắng Hải Mệnh? Phải biết rằng, Hải Mệnh hiện tại tu vi đã đạt đến Bạo Hóa Cảnh tam trọng!

Thời gian nửa năm, muốn đem tu vi theo Động Linh Cảnh ngũ trọng tu vi đề thăng tới Bạo Hóa Cảnh trong, điều này sao có thể?

Ở đây, Diệp Vô Thiên bên khố miệng câu dẫn ra một tia cười lạnh.

Nửa năm? Ngươi còn muốn sẽ sống nửa năm? Ba tháng, lão phu ngay Diệp gia săn bắn mùa thu đòi mạng ngươi!

Diệp Vô Thiên ý nghĩ trong lòng, Diệp Kinh Vân tự nhiên không biết, nhưng hắn biết lão hồ ly này tuyệt lòng không tốt!

Cùng một ít Diệp gia phía đối tác chuyện trò vui vẻ, rất nhanh, Diệp gia họp hằng năm liền hạ màn kết thúc.

"Ha ha! Nghĩ không ra Diệp công tử thực lực như vậy phải! Thiên phú càng sâu trước đây! Sau này Diệp gia tương lai khả năng liền rơi vào Diệp công tử trên thân!" Một vị cùng Diệp gia quanh năm hợp tác thương nhân hướng về phía Diệp Khinh Vân chấp tay nói , trong trong mắt bắn ra nhàn nhạt tinh quang , lần này Diệp gia hợp hàng năm , Diệp gia thiếu chủ để lại cho hắn ấn tượng sâu sắc .

"Quá khen!" Diệp Khinh Vân ngược lại rất khiêm tốn , không có chút nào làm ra vẻ , nhìn nhất đại đội ngũ sau khi rời đi , hắn trở lại gian phòng của mình trong , lại bắt đầu tu luyện .

Nửa năm sau , hắn muốn chiến Hải Mệnh!

Nói cách khác , hắn muốn ở này thời gian nửa năm đem tu vi ít nhất đề thăng tới Bạo Hóa Cảnh nhất trọng , như vậy mới có thể chiến thắng Hải Mệnh!

Muốn ở thời gian nửa năm đem tu vi đề thăng tới Bạo Hóa Cảnh nhất trọng đối với người khác mà nói là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình , nhưng đối với hắn mà nói cũng không phải nhất kiện rất khó chuyện khó!

Hắn đầu tiên là đem chính mình kiếp trước một bộ công pháp ôn tập một lần , đón lấy tu luyện Vô Tình Kiếm Đạo .

Tay nắm một thanh kiếm gãy , Diệp Khinh Vân thân hình phiêu hốt , toàn bộ trong thiên địa tràn đầy mấy đạo sắc bén kiếm khí , mỗi một đạo kiếm khí đều mang một chút tà khí!

Vô Tình Kiếm Đạo , tu luyện kiếm này nói liền cần vô tình!

Trong tay Vô Tình Kiếm , chỉ có một kiếm chuôi , là vừa đứt kiếm , tu luyện trọn bộ Vô Tình Kiếm Đạo cần cả thanh kiếm! Hôm nay , hắn cũng chỉ có thể tu luyện đơn giản một chút Vô Tình Kiếm Đạo!

Rất nhanh, tại hắn trên trán toát ra nhiều mồ hôi hột .

Thân ảnh lập loè , tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh!

Tại hắn mắt nhắm mắt ngủ tu luyện một chút , bất tri bất giác , trời bắt đầu tối , sáng tỏ ánh trăng treo cao ở trên trời , tản ra ánh sáng dịu dịu .

"Ca! Đừng quá mệt! Uống chén canh đi!" Nơi xa , một thiếu nữ ngọc thủ bưng một chén canh gà .

"Nhu nhi! Ngươi thật đẹp!" Nhìn phía trước bước liên tục mà dài phát thiếu nữ , Diệp Thiên từ trong thâm tâm nói ra .

Diệp Nhu nghe phải lời này , trên mặt đẹp lập tức hiện ra một hồng nhuận , tâm ủm ủm mà nhảy không ngừng .

"ừ! Uống ngon! Nhu nhi tay nghề lại có tiến bộ!" Diệp Khinh Vân xi xào mà uống xong canh gà , hướng về phía muối muối giờ ngón tay cái lên , khen .

Diệp Nhu mặt hiện lên ra vẻ hưng phấn vẻ , nữ hài tử đều thích kẻ khác ca ngợi , nàng tự nhiên cũng không ngoại lệ!

"Ca!" Nàng đột nhiên mở miệng .

Diệp Khinh Vân mê muối đang nhìn mình muối muối .

"Mấy ngày nay , ta cũng không biết tính sao , luôn cảm giác thân thể có chút bất đồng! Nhưng lại nói không nên lời bất đồng nơi nào!" Diệp Nhu nói như vậy .

"Hả?" Diệp Khinh Vân hơi sửng sốt , tinh thần lực nhanh chóng nhận biết phía sau người , mặt bá mà một cái biến .

"Ca! Làm sao ?" Nhìn phải ca ca như vậy sắc mặt , Diệp Nhu phát hiện phải có cái gì không đúng , hỏi.

Lúc này , ở Diệp Khinh Vân trong đầu đột nhiên hiện ra một cái chấn động tên .

Hắc Sát Phụng Hoàng!

"Diệp Nhu , ngươi năm nay vài tuổi ?" Diệp Khinh Vân gấp gấp hỏi, muốn xác định trong lòng một chuyện nào đó .

"Trước đó không lâu , vừa qua mười hai!" Tuy nói không biết ca ca là gì hỏi vấn đề này , nhưng Diệp Nhu y nguyên hồi đáp .

Mười hai tuổi!

Diệp Khinh Vân hai mắt phát quang , thân thể khẽ run .

Nếu như hắn nhớ không lầm nói , phụng hoàng tộc người chính là ở mười hai tuổi lúc thức tỉnh trong cơ thể viễn cổ Phụng Hoàng huyết mạch!

Chẳng lẽ Diệp Nhu là Phụng Hoàng nhất tộc người ?

Suy nghĩ kỹ một chút , Diệp Nhu cũng không phải là hắn thân muối muối , mà là phụ thân mười năm trước ở Mạt Nhật Sâm Lâm trong nháy mắt được nữ oa!

Nếu như Diệp Nhu rõ là Phụng Hoàng nhất tộc người, như vậy tiền đồ vô khả hạn lượng!

Phụng Hoàng nhất tộc, đây là một cái cường đại chủng tộc! Mặc dù là kiếp trước, Diệp Kinh Vân cũng không dám đơn giản đắc tội cái chủng tộc này!

Cái chủng tộc này đầy đủ thượng cổ Phụng Hoàng huyết mạch, một thân sức chiến đấu cực kỳ kinh người, tu luyện tới cực hạn, thậm chí có thể hóa thân làm Phụng Hoàng! Bọn họ ở mười hai tuổi trước tư chất bình thường, nhưng ở mười hai tuổi sau, thiên phú thức tỉnh, trong cơ thể ẩn chứa một chút Phụng Hoàng huyết mạch cũng sẽ bị kích hoạt, vô hồn càng là làm người ta ước ao đổ kị đến hận Phụng Hoàng!

Xem muội muội tình huống như vậy, sợ là tiếp qua mấy tháng lại có thể thức tỉnh vô hồn! Đến lúc đó, toàn bộ thiên địa đều là năng biến sắc! Mà cũng rất tự nhiên sẽ khiến nhiều cao thủ chú ý!

Có lẽ có thể đem Phụng Hoàng nhất tộc tộc nhân đưa tới!

"Ca! Ta đây là làm sao? Không có sao chứ?" Diệp Nhu có một ít lo âu hỏi.

"Nha đầu ngốc! Có ca ở, người tại sao có thể có sự tình đây? Yên tâm được! Bên trong cơ thể người tình huống rất bình thường! Đây là đang kích phát người vô hồn! Dùng không bao lâu, người vô hồn sẽ thức tỉnh!" Diệp Kinh Vân cười nói.

"Vô hồn?" Diệp Nhu hai mắt trực tiếp phát quang: "Nói như vậy, ta cũng có vô hồn?"

"Phải!" Diệp Kinh Vân lại lần nữa cười một tiếng, đối với cô muội muội này, hẳn là thật tâm thích.

"Vậy ta sau này không phải có thể đi bảo hộ Diệp ca ca sao?" Diệp Nhu quơ múa quả đấm nhỏ, trong con người thoáng qua ánh sáng kích động.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 27: Phụng Hoàng ấn ký

Diệp Kinh Vân trọng trọng gật đầu: "Sau này ca ca phải dựa vào người bảo hộ!"

Kẻ khác có lẽ không biết Phụng Hoàng nhất tộc cường đại, nhưng sống cả đời hẳn lại làm sao có thể không biết đây?

Phụng Hoàng nhất tộc người thiên tư phi thường, mà có thậm chí có thể câu thông thần thú Phụng Hoàng, lấy được một chút Phụng Hoàng Chi Lực!

Hắn còn biết Phụng Hoàng nhất tộc coi trọng nhất đệ tử chính là Phụng Hoàng tư chất!

Cái gọi là Phụng Hoàng tư chất chính là người đối với Phụng Hoàng câu thông năng lực!

Diệp Kinh Vân kiếp trước lý lịch phong phú, biết được một ít kiểm tra Phụng Hoàng tư chất cách làm, hắn nhìn sang Diệp Nhu, trầm giọng nói: "Nhu nhi, trợn to ánh mắt người!"

Diệp Nhu không nghĩ ra, nhưng đối với ca ca thuần chất tín nhiệm, trực tiếp trợn to linh động con mắt!

Đây là một đôi mắt đen như như bảo thạch con mắt đẹp!

Diệp Kinh Vân đem một chút linh lực rót vào Diệp Nhu trong tròng mắt! Dần dần, trong mắt hắn chứng kiến cửu đạo ấn ký!

"Trời ạ!" Diệp Kinh Vân trực tiếp thất thanh nói: "Lại có chín đạo Phụng Hoàng ấn ký!"

Chín đạo Phụng Hoàng ấn ký, điều này nói rõ Diệp Nhu Phụng Hoàng tư chất cực kỳ nghịch thiên! Nếu là ở Phụng Hoàng nhất tộc trong, tuyệt đối sẽ dẫn tới cao độ coi trọng!

Có chín đạo Phụng Hoàng ẩn kỹ người đang Phụng Hoàng nhất tộc trong tuyệt đối là lòng phụng và sừng lân tồn tại! Còn có một chút , có chín đạo Phụng Hoàng ẩn kỹ đệ tử ở nhỏ yếu lúc rất khó ngăn chặn trong cơ thể Phụng Hoàng Sát , cần mỗi ngày cần nuốt Phụng Hoàng thức khối đá có thể đi áp chế , nếu không nói , sẽ đưa tới gân mạch rạn nứt , biến thành phế nhân!

Này một chuyện ở Phụng Hoàng nhất tộc trong là bí ẩn!

Diệp Kinh Vân sờ dĩ biết , là bởi vì kiếp trước hắn một tên đệ tử là Phụng Hoàng nhất tộc!

"A!" Diệp Nhu trên mặt đỏ chói , trên mặt đẹp chảy ra nhiều mồ hôi hột , phía sau lưng đều ướt đầm , thần sắc có một ít dữ tợn: "Ca! Ta thật là thống khổ!"

"Không xong! Ta đối Nhu nhi quán thấu linh lực sau , làm cho Nhu nhi trong cơ thể chín đạo Phụng Hoàng ẩn kỹ mơ hồ có xông ra dấu hiệu!" Diệp Kinh Vân nhanh lên thu hồi linh lực .

Diệp Nhu sắc mặt hơi khôi phục bình thường , nhưng y nguyên rất suy yếu: "Ca!"

Diệp Kinh Vân nhìn Diệp Nhu , ánh mắt trong thoáng qua một chút sốt ruột .

Muốn triệt để ngăn chặn Nhu nhi trong cơ thể Phụng Hoàng tà khí , liền cần Phụng Hoàng Thạch! Phụng Hoàng Thạch là cực kỳ hiếm thấy vật phẩm , lại thứ này một dạng chỉ có Phụng Hoàng nhất tộc mới có!

Diệp Kinh Vân mặc dù mở ra toàn bộ Mạt Nhật Trần cũng là tìm không ra Phụng Hoàng Thạch!

Bất quá , cũng may Diệp Nhu cũng chưa thức tỉnh võ hồn , trong cơ thể Phụng Hoàng tà khí sẽ yếu hơn không ít!

Cứ như vậy , liền có thể dùng so Phụng Hoàng Thạch thấp mấy cấp bậc Phụng Hoàng Thảo đến giúp đỡ Diệp Nhu áp chế trong cơ thể Phụng Hoàng tà khí!

Phụng Hoàng Thảo tuy nói cũng là vật chủng hiếm có , nhưng đối với so Phụng Hoàng Thạch mà nói liền phổ biến nhiều lắm! Một dạng sinh trưởng ở sương mù nhiều địa phương!

Ở đó Mạt Nhật Sâm Lâm trong liền có , nhưng hôm nay thời gian cấp bách , Diệp Kinh Vân nếu là đi Mạt Nhật Sâm Lâm đi tìm Phụng Hoàng Thảo cũng không biết tìm tới khi nào!

Sờ dĩ hắn quyết định đi tới hắc thị!

Giống như Phụng Hoàng Thảo như vậy hiếm thấy đồ đặc bình thường sẽ không xuất hiện ở trong phố chợ , đại đa số ở hắc thị trong!

Cùng Nhu nhi giao phó xong sau , Diệp Kinh Vân liền lập tức đi ra Diệp gia cửa chính , hướng hắc thị đi tới!

Mạt Nhật Trần trên có phường thị cũng có hắc thị! Phường thị bị Mạt Nhật Trần phía trên ba gia tộc lớn phân chia lấy , nhưng hắc thị thì bất đồng! Hắc thị không thuộc về tùy tiện ba gia tộc lớn!

Lời đồn , hắc thị là thuộc về bát hoang trên đại lục tam đại đen ám một trong những thế lực hắc ám điện!

Tuy nói đây chỉ là một lời đồn , nhưng Mạt Nhật Trần phía trên ba gia tộc lớn đều tin , cho nên mới chậm chạp không dám đối hắc thị xuất thủ!

Trong chợ đen dòng người hỗn tạp , lộn nhộn , bất quá , mỗi người đều đeo mặt nạ , giống như không muốn để cho kẻ khác thấy rõ bản thân bộ dáng!

Hắc thị vốn chính là không thấy được ánh sáng địa phương! Trong này người cũng phần lớn số là thủ đoạn độc ác hạng người .

Là không khiến người ta dẫn tới chú ý , Diệp Kinh Vân theo một trong cửa hàng mua một mặt nạ màu đen , đeo lên đi , chỉ lộ ra hai cái màu đen uyển đá quý màu đen con mắt , sải bước mà hướng phía trước đi tới .

Dọc theo đường đi , hắn tại không thiếu chủ sạp nhìn lên thấy một ít tương đối hiếm thấy thực vật , nói thí dụ như hỏa Diễm thảo , còn có roi dương thạch , Thất Thái Hoa phấn , chờ một chút.

Nói mấy thứ này hiếm thấy cũng khoảng chừng Mạt Nhật Trần phía trên , nếu là đến roi Dương Thành trong , như vậy mấy thứ này cũng rất phổ biến .

Ánh mắt nhìn quét một vòng , phát hiện vẫn chưa bản thân chỗ muốn cái gì , Diệp Kinh Vân trong lòng không khỏi có chút mất mát , tiếp tục hướng phía trước đi tới .

Ở chợ đen đi dạo đại khái một canh giờ , y nguyên không có thể tìm tới Phụng Hoàng Thảo , trên mặt thất vọng càng ngày càng đậm .

Hắn vẫn là đánh giá cao Mạt Nhật Trần!

Ở cái địa phương này , dường như rất khó sinh ra một gốc cây trân quý Phụng Hoàng Thảo!

"Thật chẳng lẽ không có sao ?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , tự lẩm bầm , nếu là không có nói , hán chỉ có thể đổi một loại khác được liệu để thay thế Phụng Hoàng Thảo , bất quá lời như vậy , đối Nhu nhi áp chế trong cơ thể Phụng Hoàng Sát hiệu quả yếu phía trên rất nhiều!

Giữa lúc hán nản lòng thoái chí thời điểm , một cỗ gây rối đột nhiên từ phía trước truyền đến .

"Người điên đến! Hán dường như mạng không ít đồ đến!"

"Đúng a! Bất quá , ai dám muốn hán đồ đầu ? Gia hỏa này có hung tàn khuynh hướng! Lần trước , có người bị hán đánh phải trực đoạn khí!"

"Bất quá , hán đồ trong tay thật là tâm tính thiện lương a! Long Diễm Thảo , Thiên Linh chi , còn nữa, Phụng Hoàng Thảo!"

...

Nghe được Phụng Hoàng Thảo ba chữ lúc , Diệp Kinh Vân hai mắt sáng ngời .

"Rốt cuộc tìm được!"

Khỏe miệng hán hơi dâng lên một nhọt nhọt độ cong , thân hình lập lòe , xâm nhập trong đám người!

Chỉ thấy ở đó trong gian hàng đứng một cái lộ ra kiên cố bắp thịt trắng hán , hán thân thể như thép sắt , hai đấm như nắm đấm thép , cả người xích lô , mang theo một cái âm mặt nạ màu đỏ .

Nhìn qua phảng phất là một cái cỗ máy giết chóc!

Một dây mặt nạ màu đen người cúi đầu , nhìn trên cũng một gốc cây lục màu mực thực vật , nuốt nước miếng một cái: "Dĩ nhiên là hiếm thấy Mặc Thảo! Thứ này ta muốn , bao nhiêu tiền!"

Thiết tháp đại hán nhếch miệng cười một tiếng , thanh âm lạnh như băng từ miệng trong truyền tới: "Người mới tới chứ ? Người hãy nghe cho kỹ! Đem trên người người cho rằng đáng tiền lấy các thứ ra! Sau đó chúng ta đánh nhau một trận , người nếu là thắng , như vậy này Mặc Thảo cho người!"

Mặt nạ màu đen người gật đầu , theo trong cửa tay áo lấy ra một vật , để ở một bên .

"Dĩ nhiên là Huyền Hắc khoáng thạch! Thứ này chỉ có Diệp gia đệ tử nòng cốt mới có chứ ?" Có người nhìn thứ này , không khỏi kinh hô 1 tiếng .

Diệp gia có một cái đặc biệt khoáng thạch , tên là Huyền Hắc khoáng thạch , một năm có thể đi sinh ra hơn ba trăm khối! Mà mỗi một vị Diệp gia đệ tử nòng cốt một năm có thể được một khối Huyền Hắc khoáng thạch!

Thiết tháp đại hán nhìn thấy thứ này sau , hai mắt phát quang , gật đầu: " Được ! Đây Huyền Hắc khoáng thạch ta muốn!"

Hán tiến lên một bước , cả người khí thế chợt bộc phát ra , đây là một cỗ Động Linh Cảnh cửu trọng sóng linh lực!

Người chung quanh đều lui ra phía sau mấy bước , lưu lại một chỗ trống đi ra!

Diệp Kinh Vân nhìn một màn này , mặt lộ vẻ cổ quái , lẩm bầm: "Huyền Hắc khoáng thạch!" Thứ này hán có mười khối , là trước đó không lâu gia gia cho hán .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 28: Vô Tình Kiếm nơi tay , thiên hạ ta có!

Huyền Hắc khoáng thạch là luyện chế vũ khí trong các loại tài liệu , tuy nói là bậc trung , nhưng ở nhỏ nhỏ Mặt Nhật Trấn phía trên đã là cực kỳ hiếm thấy tồn tại!

Thanh niên nếu có thể đi xuất ra Huyền Hắc khoáng thạch, này ít nhất nói rõ thanh niên thân phận!

Diệp gia đệ tử nòng cốt!

Diệp gia trong đệ tử nòng cốt có trăm người đâu! Mỗi người tu vi đều không thấp! Diệp Kinh Vân trong ngày thường rất ít đi ra, lại thanh niên này lại đeo mặt nạ, trong lúc nhất thời, hắn cũng không cách nào nhận ra thanh niên đến!

Lúc này, hai bóng người chỗ ở trên một miếng đất trống, lập tức là dẫn tới chung quanh không ít người.

Hai bóng người giao thoa lấy, thanh niên vung ra trọng trọng một quyền! Nhưng mà, hắn lực lượng rơi vào thiết tháp trên người đại hán như cùng là gà con mổ thóc một dạng.

Hắn sắc mặt hơi đổi, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn!

Thiết tháp đại hán lộ ra nụ cười tàn nhẫn, nắm tay nắm thanh niên bấp đùi, trên thân toát ra một cỗ táo bạo khí tức, nóng rực hỏa điểm theo sau lưng của hắn cho ra!

"Động Linh Cảnh cửu trọng!" Cảm thụ được này một cỗ hơi thở sau, Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi, lẩm bẩm: "Xem ra thanh niên muốn bại!"

Thanh niên tu vi ở Động Linh Cảnh lục trọng, đối lập thiết tháp đại hán phải yếu hơn không ít, lại hắn lực lượng hoàn toàn ở vào hạ phong, bại là sớm muộn sự tình!

Thanh niên sắc mặt hơi đổi, sử dụng ra một chiêu Diệp gia độc môn thân pháp Thanh Diệp phiêu phiêu, nhưng mà thiết tháp đại hán tay y nguyên chặt chẽ bắt hắn lại bấp đùi, làm cho hắn động đậy không được!

"Ta nhận thua!" Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể nhận thua.

Nhưng mà, thiết tháp đại hán căn bản cũng không có dự định bỏ qua hắn, bắt lại hắn chân sau, đi lên một vắn, lực lượng khổng lồ làm cho thanh niên cháng váng đầu.

Nổ 1 tiếng!

Thanh niên trực tiếp bị đánh lui mười thước, phun ra một ngụm tiên huyết.

"Ta đều nhận thua! Ngươi làm sao không tha qua ta!" Dưới mặt nạ, thanh niên sắc mặt kinh hãi.

"Ngươi không biết ta biệt hiệu sao? Ta là người điên! Ngươi nghĩ dùng Huyền Hắc khoáng thạch đến đổi Mặc Thảo? Ngươi thấy phải Mặc Thảo liền đáng cái giá này sao?" Thiết tháp đại hán âm u mà mở miệng, từng bước từng bước đi tới thanh niên trước người, lộ ra răng trắng như tuyết. Hắn căn bản là không có dự định bỏ qua thanh niên!

"Ngươi... Ngươi muốn như thế nào?" Thanh niên thanh âm bắt đầu run, tuyệt đối không nghĩ tới trước mắt thiết tháp đại hán vậy mà như vậy thủ đoạn độc ác!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này cũng là nhìn quen không quen, bọn họ đã sớm biết thiết tháp đại hán hành vi!

"Ta đòi mạng ngươi!" Thiết tháp đại hán cười hắc hắc.

"Ta... Ta là Diệp gia đệ tử nòng cốt!" Thanh niên bắt đầu mang ra Diệp gia đến, hy vọng đối phương có thể đi xem ở Diệp gia trên mặt bỏ qua bản thân.

Dù nói thế nào, Diệp gia cũng là Mặt Nhật Trấn phía trên một trong tam đại gia tộc!

Nhưng mà, hắn lại còn không có bị nói xong, chính là bị thiết tháp đại hán cắt đứt.

"Diệp gia! Chỉ là cộng lông!" Thiết tháp đại hán phi 1 tiếng, nếu như đem hắn mặt nạ cởi, như vậy nhất định có thể rõ ràng mà xem ở cái kia mặt coi thường biểu tình.

"Ngươi!" Thanh niên tuyệt đối không nghĩ tới mặc dù là mang ra Diệp gia đến, phía sau người cũng không thả qua qua: "Ngươi người này tại sao như vậy!"

"Ha ha ha!" Thiết tháp đại hán dựng thẳng lên mười ngón tay đầu, giễu cợt nói: "Các ngươi Diệp gia liền vô năng như vậy sao? Rác rưởi! Quả thực rác rưởi! Ta một người có thể đánh mười cái Diệp gia đệ tử nòng cốt!"

Diệp Kinh Vân nghe phải lời này, hừ lạnh một tiếng: "Bất quá là sức mạnh lớn chút, vậy mà kiêu ngạo thành bộ dáng như vậy! Thực sự là đầu óc ngu si, tứ chi phát triển ngu xuẩn!"

Xem như Diệp gia con trai trưởng, sao có thể dung nhẫn Diệp gia đã bị vũ nhục!

Hơn nữa tên kia Diệp gia đệ tử nòng cốt sớm đã nhận thua , nhưng thiết tháp đại hán hung hăng , hoàn toàn là khinh người quá đáng!

Thanh niên nghe nói như thế , rất là cảm kích , đồng thời trong lòng có chút mê hoặc .

Thanh âm này có chút quen thuộc a!

Hắn lần đầu tiên tới hắc thị , nếu như hắn biết này thiết tháp đại hán là một cái như vậy thủ đoạn độc ác người , tuyệt đối sẽ không ngu hồ hồ xuất thủ!

Thiết tháp đại hán ánh mắt trong nháy mắt theo thanh niên trên thân chuyển dời đến Diệp Kinh Vân trên thân , giận tím mặt: "Người dám chửi ta đầu óc ngu si!"

"Không sai!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt gật đầu .

"Người biết ta là ai không ?" Thiết tháp đại hán sững sờ, hắn không nghĩ tới Diệp Kinh Vân dĩ nhiên là bình tĩnh như thế, không khỏi tàn nhẫn cười một tiếng .

"Người lại biết ta là ai không ?" Diệp Kinh Vân không chút nào sợ thiết tháp đại hán , nhìn thẳng nói .

Thiết tháp đại hán lại lần nữa sững sờ, trong lòng mê hoặc , có chút chần chờ .

Đối phương khẩu khí lớn như vậy , có phải hay không đối phương lai lịch tuyệt không tiểu ?

"Người là ai ?" Vào giờ khắc này , thanh âm hắn đều yếu hơn không nhỏ , hắn biết ở chỗ này có vài người không phải hắn có thể đi đắc tội nổi!

"Ta là gia gia người! Cháu nội ngoan!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , hài hước nói ra .

Hắn từ trước đến nay chính là bao che khuyết điểm người , mà hiện tại , có người dĩ nhiên tại hắn lúc này khi dễ người trong nhà , rõ là tìm đường chết a!

Người ở chung quanh nghe phải lời này , không khỏi cười rộ lên .

Dưới mặt nạ , thiết tháp đại hán sắc mặt biến lại biến , trên mặt dữ tợn cười một tiếng , giận dữ hét: "Người tự tìm cái chết!"

Sau một khắc , hắn không hề dừng lại một chút nào , trực tiếp xuất thủ .

"Ta ngược lại thật ra muốn nhìn người là ai! Tháo xuống mặt người cụ!"

Một cái cấp tốc , nhắc chân phải lên , nhắm ngay Diệp Kinh Vân trên thân chọt đưa đi , sử dụng ra một chiêu chấn sơn chân!

Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , nhẹ nhàng nhảy một cái , thân hình quỷ mị , nhanh chóng né qua đối phương một cước , loé lên một cái ở giữa , đi tới khoảng cách thiết tháp đại hán năm thước địa vị!

Đại hán kia nhìn thấy một màn này , con ngươi đột nhiên rụt lại , hắn tu vi ở Động Linh Cảnh cửu trọng , mà người trước mắt chỉ bất quá ở Động Linh Cảnh ngũ trọng tu vi a! Thế nhưng hắn vậy mà không còn cách nào làm được một chiêu trí mạng!

"Muốn đề lộ ta mặt nạ ? Người nghĩ cái gì vậy?! Cũng xứng ?" Diệp Kinh Vân lãnh ngạo mà nhìn phía trước đại hán , đồng thời trong lòng hơi kinh hãi .

Động Linh Cảnh cửu trọng Vô gia đúng là không đơn giản!

Giao thủ ngắn ngủi trong , hai tay hắn run nhè nhẹ , hiển nhiên đối phương lực lượng rất lớn!

"A!" Thiết tháp đại hán trong nháy mắt mất lý trí , thoáng cái liền bạo giận lên , gầm nhẹ nói: "Vô luận người là ai! Hôm nay ta muốn đem người tiêu diệt!"

Diệp Kinh Vân lắc đầu , ở trong tay hắn nhiều hơn nắm kiếm gãy!

Đúng là Vô Tình Kiếm!

Hắn biết đối phó loại này cường giả tuyệt đối không thể kéo , dù sao nói đối phương lực lượng cùng linh lực đều cao hơn hắn , càng về sau kéo , đối với thì càng bất lợi!

Muốn một chiêu kích sát đối phương , cũng chỉ có thể sử dụng Vô Tình Kiếm!

Vô Tình Kiếm nơi tay , thiên hạ ta có!

Tay cầm Vô Tình Kiếm , trên người hắn khí thế không khỏi tăng nhiều , thân pháp vụt sáng , chói mắt ánh kiếm phừng phực lập loè , chấn động tâm can .

Kiếm ảnh lập loè ở thiết tháp trên mặt đại hán , hắn trong lòng kinh hãi không gì sánh được .

Đối phương tu vi rõ ràng không bằng hán , nhưng có phi thường sức chiến đấu , điều này làm cho hán trong nháy mắt xuất hiện sợ hãi đến!

Coi như Diệp Kinh Vân sử dụng ra một kiếm lúc , nơi xa , đột nhiên truyền đến rối loạn tung bùng!

"Dừng tay! Người nào dám ở chợ đen dương oai! Có còn hay không đem ta để vào mắt!" Một thân mặc áo giáp màu đen trung niên nhân sai bước qua đây , giận dữ hét .

Hán coi là đối phương sẽ dừng tay , nhưng căn bản cũng không ngờ tới Diệp Kinh Vân tàn nhẫn!

Diệp Kinh Vân căn bản cũng không lý do phía sau người , trực tiếp một kiếm vùng tới , vừng vàng rơi vào thiết giáp trên người đại hán , tức khắc , phía sau người thân thể trực tiếp một phân thành hai!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 29: Ngày khác cùng người tái chiến , lấy người đầu chó!

Huyết tinh một màn trực tiếp rơi vào Hắc thống lĩnh trong con người , dần dần, hán con người phóng lớn mấy lần , một cổ sát khí theo trên thân chợt bộc phát ra , hai tay càng là hung hăng cầm lại cầm , phát ra lớp lớp tiếng vang!

Ai cũng biết người điên cùng hán có huyết dung nhập nước liên quan!

Trong chợ đen , người điên sở dĩ phách lối như vậy đồng thời còn có thể luôn luôn sống đến hiện tại , cũng là bởi vì hán tồn tại!

Làm Hắc thống lĩnh đến khoảnh khắc , tất cả mọi người đều là biến sắc , bọn họ cũng đều biết Hắc thống lĩnh là hắc thị phía nam Chương Không Giá!

Hắc thị bị hắc ám điện không chế , mà ở chợ đen có tứ đại Phó thống lĩnh cùng nhất đại chính thống lĩnh!

Đến người chính là tứ đại Phó thống lĩnh một trong Hắc Phách Thiên!

Lúc này , Hắc Phách Thiên lửa giận trong lòng tỏa ra , đặc biệt nhìn thấy chia làm một nửa thân thể đệ đệ , con mắt liền trực phún hỏa , giận dữ hét : "Làm càn!"

"Người đầu ! Người này coi nhẹ hắc thị quy củ! Trọng phạt vạn trượng , kéo ra ngoài làm mồi cho dã thú!"

Chỗ sau lưng Hắc Phách Thiên bảo hộ các rút trường kiếm ra!

Tức khắc , từng thanh mang theo sắc bén trường kiếm để lộ ở trong không khí!

Bọn họ toàn bộ quay chung quanh ở Diệp Kinh Vân , không lưu ra một chút đường sống đến!

"Chê cười!" Diệp Kinh Vân sắc mặt không chút nào sợ , sắp chết không hãi sợ , ánh mắt nhìn quét phía trước , lạnh nhạt nói: "Là có thể làm cho hán giết ta , ta thì không thể giết hán sao? Đây là cái gì nguy biện ?"

"Lớn mật!" Hắc Phách Thiên nổi giận gầm lên một tiếng , gầm hét lên: "Người giết đệ đệ ta! Hôm nay , đừng nghĩ đi! Ta đưa người xuống địa ngục!"

Thì ra là thế!

Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , cuồng vọng nói: "Người đệ kiều ngạo hung ác , lạm sát kẻ vô tội! Người này làm ca không hảo hảo quản giáo đệ đệ người , chạy đến nơi này của ta dương oai! Chết cũng là đáng đời!"

"Người nói cái gì ?" Hắc Phách Thiên hai mắt trực tiếp sưng đỏ lên , oán độc thanh âm cơ hồ là từ trong hàm răng nặn đi ra: "Người này gan to bằng trời! Coi nhẹ ta hắc ám điện! Lẽ ra trừng trị!"

Theo hán lời này vang lên , người chung quanh sắc mặt đều biến sắc .

"Không nghĩ tới nghe đồn là thật! Hắc thị quả nhiên là hắc ám điện! Khó trách Mặt Nhật Trán phía trên ba gia tộc lớn không dám bắt hắc thị!"

"Gia hỏa này xui xẻo! Hắc ám điện thế nhưng siêu cấp một trong những thế lực a! Tuy ý một đầu ngón tay là có thể đem Mặt Nhật Trán phía trên ba gia tộc lớn tiêu diệt!"

"người điên là Hắc Phách Thiên đệ đệ, Hắc Phách Thiên có thể đi tức giận như vậy, cũng đúng là thường tình a! Bất quá, đáng thương tên kia!"

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế, trong lòng hơi giận.

Đối phương đi lên tự lấy các loại tội danh đặt ở trên đầu hắn, đem hắn đưa vào chỗ chết! Thật là độc ác tâm!

"Muốn giết cứ giết! Kia nói nhảm nhiều như vậy!" Diệp Kinh Vân khinh thường nói, tay nắm một thanh kiếm gãy, tóc dài tung bay, nhất quả địa lôi vỡ, trực tiếp đem bốn phía địch nhân bay lên trời, lấp lánh, chung quanh địch nhân bị hắn đều mà chém ở dưới kiếm!

Những người này tu vi bất quá là Động Linh Cảnh lực trọng, căn bản là không còn cách nào ngăn cản hắn kiếm khí!

"Người này kiếm pháp siêu rồi!" Có người nhìn thấy một màn này, hai mắt không khỏi sáng ngời, hắn là như vậy sử dụng kiếm người, nhưng tự nhận không bằng Diệp Kinh Vân!

"Phé vật!" Nhìn thấy một màn này, Hắc Phách Thiên sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một trận, từ lúc trở thành hắc thị Phó thống lĩnh, còn không có bị qua như hôm nay như vậy sỉ nhục!

"Nếu muốn đi tìm cái chết, vậy ta sẽ thanh toán ngươi!" Ác độc thanh âm theo Hắc Phách Thiên trong miệng bộc phát ra, sau lưng hắn, một cỗ cường đại kiếm khí toát ra, xông thẳng lên trời, nắm hư huyền kiếm ảnh như cùng là phá vỡ mặt nước một dạng nổi lên.

Hắc Phách Thiên vô hồn, lòng dạ hiểm độc kiếm!

"Xem ra Hắc thống lĩnh chân nộ! Trực tiếp té xuất vô hồn, hắn đây là muốn nhất kích tất sát a!" Mọi người lập tức minh bạch Hắc Phách Thiên ý đồ!

Diệp Kinh Vân ngay trước Hắc Phách Thiên mặt kích sát hắn đệ! Hắc Phách Thiên thấy phải thể diện tận tổn hại, muốn tốc chiến tốc thắng, giết gà dọa khỉ, lại lần nữa ở chợ đen dựng đứng uy danh!

Nhưng mà, hắn tuyệt đối sẽ không nghĩ đến Diệp Kinh Vân là cao thủ dùng kiếm!

"Tiểu tử, ta một kiếm liền đòi mạng ngươi!" Hắc Phách Thiên cầm kiếm mà đứng, khí phách tiết ra ngoài, rất có một bộ cao thủ dùng kiếm thần sắc!

Nhưng mà hắn kiểu một dạng rơi ở trong mắt Diệp Kinh Vân chính là một ngu ngốc!

So kiếm thuật?

Kiếp trước, hắn vung lên Vô Tình Kiếm, mang đi mấy người đầu! Ở kiếm đạo phía trên năng lực lĩnh ngộ đã là có thể sáng tạo độc đáo một nhà!

Khóe miệng hắn liền hiện ra một nghiền ngẫm tiểu ý.

Đối phương là một gã Bạo Hóa Cảnh Vô giả, rõ ràng tu vi cao hơn hắn, lại cứ thiên không sử dụng linh lực mà tuyển chọn sử dụng kiếm thuật! Đây rõ ràng cho hắn chiếm tiện nghi!

Đương nhiên, Hắc Phách Thiên tự nhận là kiếm thuật lợi hại, nhưng miếu sát Diệp Kinh Vân!

Tay cầm trường kiếm, thân hình chớp động, Hắc Phách Thiên trường kiếm trong tay sau đó một khắc đổi thành vô số đạo kiếm ảnh, mỗi một đạo kiếm ảnh đều tràn đầy ngập trời kiếm ý, cũng mang theo tiếng sấm, cực kỳ kinh người!

"Hào nhoáng bên ngoài!" Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này, cho một cái trực tiếp nhất đánh giá.

Đối phương động tác quá nhiều, cũng không có quá chỗ đại dụng!

Muốn phá giải đối phương một chiêu này rất đơn giản!

Diệp Kinh Vân trong tay cầm nắm kiếm gãy, tại trong hư không huy vũ hai cái, kiếm quang lập lòe, rung động lòng người!

"Kiếm gãy? Ha ha!" Hắc Phách Thiên nhìn thấy một màn này, không nhịn được cười ha hả.

Đối phương vậy mà muốn dùng kiếm gãy để ngăn cản hắn một kiếm này?

Nhưng mà, sau một khắc, hắn sắc mặt trực tiếp đại biến, chỉ một chiêu này ở đối phương một kiếm trong dĩ nhiên là trực tiếp phá giải hết, hơn nữa lại thêm bất khả tư nghị là đối phương kiếm tốc độ cực nhanh, yểu như thiểm điện, ầm ầm đi tới trước người hắn.

Một cỗ lãnh ý tức khắc theo trong đầu hắn cho ra, phía sau lưng luyện đồ mồ hôi lạnh!

Hắn không nhìn được bộc phát ra mãnh liệt linh lực , dùng linh lực để ngăn cản đối phương một kiếm này , đồng thời lui ra phía sau mấy bước , trên mặt đất lưu lại mấy đạo vết chân!

Diệp Kinh Vân lui ra phía sau mấy bước , liếc trên mặt đất Phụng Hoàng Thảo , nắm tay cầm đi , thân hình lập lòe , trực tiếp tại chỗ biến mất .

"Chuyện hôm nay , ta nhớ ở! Ngày khác cùng người tái chiến , lấy người đầu chó!"

Cực kỳ kiêu ngạo thanh âm theo trong miệng hắn truyền ra , quanh quẩn ở toàn bộ trong chợ đen!

Sở dĩ nhanh chóng nhanh rồi đi , một tới nơi này là hắc thị , trừ Hắc thống lĩnh bên ngoài còn có ba cái Phó thống lĩnh cùng một cái chính thống lĩnh , tu vi đều không yếu! Thứ hai hắn nóng ruột Diệp Nhu , lo lắng phía sau người trong cơ thể xảy ra chuyện gì!

"Truy! Truy theo cho ta! Mặc dù là chân trời góc biển , ta cũng muốn hắn đầu người rơi xuống! Thù này không báo , ta thề không làm người!" Hắc Phách Thiên tức giận phải thẳng cắn răng , phát ra khanh khách tiếng vang!

"Ai nếu có thể được hắn đầu người , thưởng linh thạch hạ phẩm mười vạn!"

Hắn quá tức giận , áp chế hoàn toàn không ngừng trong cơ thể tức giận!

Diệp Kinh Vân không đơn giản giết hắn đệ , còn ở trước công chúng vũ nhục hắn!

"Vâng!" chung quanh bảo hộ cảm thụ được thẳng chỗ nổi tức giận , nhanh lên gạt đầu , thân ảnh đều lờ lờ , nhất tề biến mất ở chợ đen .

Hơn người nghe nói như thế , hai mắt tỏa ra sáng , các hướng Diệp Kinh Vân phương hướng đi!

"Không biết gia hỏa này là ai ? Thật là có dũng khí! Đắc tội Hắc thống lĩnh , không phải tương đương với đem trọn cái hắc ám điện cho đắc tội sao? Ở bát hoang trên đại lục , hắn làm sao còn ngốc phải xuống à?" Có người không khỏi hiếu kỳ Diệp Kinh Vân thân phận .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 30 Luyện Đan sư

Diệp Kinh Vân thân hình lập lòe , nhanh chóng biến mất ở chợ đen , lấy hắn hoàng giai hạ phẩm vũ kỹ gió mát ảnh bước muốn thoát khỏi địch nhân quả thực là cực kỳ đơn giản .

Chỉ chớp lát sau thời gian , hắn thân ảnh liền hiện ra ở Diệp gia Dược đường trong!

Hắn đánh tính luyện chế một viên thuốc cho Nhu nhi!

Dùng Phụng Hoàng Thảo tới dọa ở Nhu nhi trong cơ thể Phụng Hoàng Sát cũng chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian , nhưng đem Phụng Hoàng Thảo luyện chế thành Phụng Hoàng Tam Chuyển đan nói , như vậy thời gian sẽ kéo dài rất nhiều!

Phụng Hoàng Tam Chuyển đan là một quả nhị phẩm đan dược , cần nhị phẩm Luyện Đan sư luyện chế!

Luyện Đan sư ở toàn bộ bát hoang trên đại lục đều là có uy tín danh dự nhân vật! Địa vị phải so phổ thông Võ giả cao rất nhiều!

Luyện Đan sư là trong võ giả đặc thù nhất tồn tại , bọn họ chương khống hóa hệ linh lực , có cường đại năng lực khống chế , có khả năng luyện chế ra giá cả xa xỉ đan dược!

Luyện Đan sư sức chiến đấu tuy nói một dạng nhưng lực ảnh hưởng cực đại! Cao cấp khác Luyện Đan sư bên cạnh thường thường đứng một đám cao thủ , những cao thủ này là lấy được một ít đan dược trân quý mà vì bọn họ bán mạng!

Võ giả tu luyện nếu có thể hấp thu đan dược như vậy sẽ có làm ít công to hiệu quả!

Muốn trở thành Luyện Đan sư liền cần có cường độ cao hòa hệ năng lực khống chế! Mà cái này không thể nghi ngờ đem rất nhiều người cho bài trừ bên ngoài, cũng vì vậy Luyện Đan sư ngưỡng cửa cao vô cùng, liền lấy Mạt Nhật Trần đi lên nói, cao nhất Luyện Đan sư bất quá là hai phẩm! Mà ở Diệp gia trong cũng chỉ có một gã Luyện Đan sư, còn gần là nhất phẩm Luyện Đan sư!

Tuy nói là nhất phẩm, nhưng người Diệp gia đã là coi hần là như thần thờ phụng!

Có thể nhìn ra được Luyện Đan sư là trong một vạn không có một tồn tại, địa vị rất cao.

Diệp Kinh Vân kiếp trước là một gã cao cấp thất phẩm Luyện Đan sư, không biết có bao nhiêu người tìm hần luyện chế đan dược, cực kỳ tôn quý.

Lúc này, dược liệu trong sảnh tụ tập không ít Diệp gia đệ tử, Diệp Kinh Vân đến làm bọn hần sắc mặt hơi đổi, không tự chủ tránh ra một con đường.

Diệp Kinh Vân cường thế đoạt được Diệp gia đại hội luận võ, lại hung hăng đáp lại Hải gia người, một lần diệt Hải gia uy phong! Hần hiện tại vị so ba năm trước đây cao hơn, mọi người mơ hồ đem hần vào đầu xem. Mỗi người nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều ẩn chứa thật sâu kính sợ cùng với tôn sùng!

Diệp Kinh Vân cũng không để ý tới những người này, ánh mắt của hần định cách ở phía trước chính đi tới đi lui, trong miệng truyền ra nhục mạ tiếng lão đầu tử.

Lão đầu tử là Diệp gia duy nhất Luyện Đan sư, tuy nói tại luyện đan trên thiên phú thực sự chẳng ra sao cả, nhưng nhất phẩm Luyện Đan sư thân phận làm cho người Diệp gia không còn cách nào khiêu khích, thân phận của hần tôn quý, là Diệp gia hoa giá cao cách mời qua đây.

"Thêm hỏa! Thêm hỏa! Tốc độ! Ta nói, các ngươi không nghe thấy sao? Nếu như viên thuốc này không còn cách nào tạo thành, liền bắt các ngươi là hoi!" Lương Triều giận chỉ lấy một vị tời tở, găm hết lên.

Diệp Kinh Vân nhìn một màn này, trong lòng thầm nhủ: "Rõ là con ếch trong giếng, cũng vậy, này đẳng cấp bậc Luyện Đan sư cũng chỉ có thể ở cái địa phương này tìm được tồn tại cảm giác!"

Hần tự nhiên nhìn ra được Lão giả đang luyện chế một cái nhất phẩm đan dược, nhất phẩm đan dược là nhất rác rưởi đan dược, bất quá Mạt Nhật Trần phía trên cũng rất đáng giá tiền!

Lão giả ở một bên quát lớn, một bên mắt liếc nhìn bên ngoài.

mới vừa rồi bị quát trách móc tời tở cũng phát hiện Diệp Kinh Vân, tự nhiên không dám vô lễ, trực tiếp quỳ trên mặt đất, cung kính nói ra: "Thiếu chủ!"

Lương Triều nhìn thấy đỉnh lò phía trên lớn bốc khói trắng, trong lòng giận dữ, nhìn đàn độn quỳ trên mặt đất tời tở, nổi giận mắng: "Ngươi lại chia tâm, ta liền móc ngươi hai mắt!"

Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này, không khỏi đối Lương Triều có xem thường!

Đan dược vốn chính là dựa Luyện Đan sư toàn bộ quá trình luyện chế, mà lúc này Lương Triều lười biếng thành tính, vậy mà làm cho một cái người ngoài nghề đến khống chế hỏa! Hần chỗ luyện chế được đan dược lại sẽ tốt ở chỗ nào? Cũng khó trách phía sau người niên kỷ đã năm mươi, mà thành liền mới nhất phẩm Luyện Đan sư!

Diệp Kinh Vân nhún vai một cái, không để ý tới lão đầu tử, thần tốc đi tới dược bên học tử, bắt đầu tìm kiếm mình cần dược liệu!

Luyện chế Phượng Hoàng Tam Chuyển đan trừ cần Phượng Hoàng Thảo bên ngoài còn muốn khác biệt dược liệu, chỉ bất quá những dược liệu này đều có thể ở Diệp gia Dược đường trong tìm được, sở dĩ Diệp Kinh Vân mới không ở hắc thị mua.

Lương Triều phát hiện Diệp Kinh Vân từ sau mây, biểu hiện trên mặt y nguyên cao ngạo, ở Diệp gia trong, trừ chủ nhà họ Diệp cùng Diệp gia Đại trưởng lão bên ngoài, hần đối với người nào đều là một bộ lạnh lùng bộ dáng, xem thường hần những thứ kia chỉ hiểu phải vũ lực người, hần chỉ tôn kính những thứ kia cao hơn hần cấp bậc Luyện Đan sư!

Hần cũng đã nghe nói qua Diệp Kinh Vân mấy ngày này sự tích, nhưng hần cho rằng ngoại nhân quá phận khuyếch đại phía sau người!

Sở dĩ hần gần là xem Diệp Kinh Vân một cái liền thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhìn chăm chăm tiền lò luyện đan.

Diệp Kinh Vân rất nhanh thì lấy được mình muốn đồ đặc, nhưng thiếu một dạng tên là Thiên Tiên Thảo linh dược!

Thiên Tiên Thảo là luyện chế nhất phẩm, nhị phẩm đan dược thiết yếu vật! Là rất phổ biến linh dược. Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn quét một vòng sau, ánh mắt nhất sau khi ngưng tụ ở lão đầu tử bên cạnh trên bàn dược thảo!

Thiên Tiên Thảo!

Diệp Kinh Vân trực tiếp lấy đi Thiên Tiên Thảo, kéo ống tay áo, chuẩn bị ở chỗ này luyện chế Phượng Hoàng Tam Chuyển đan, làm tốt Nhu nhi áp chế trong cơ thể Phượng Hoàng Sát!

"Chậm đã! Là ai cho phép ngươi lấy đi Thiên Tiên Thảo ?" Coi như hắn muốn lấy đi Thiên Tiên Thảo lúc , một đạo không hài hòa thanh âm đột nhiên vang lên!

Diệp Kinh Vân ngẩn người một chút , nhìn lão đầu tử , không khách khí chút nào nói ra: "Ta là Diệp gia thiếu chủ , lấy đi Thiên Tiên Thảo còn muốn cùng ngươi chào hỏi sao?"

Lương Triều sững sờ, hiển nhiên không ngờ tới Diệp Kinh Vân sẽ lớn lối như thế , cái này còn là lần đầu tiên có người dám đối với hắn vô lý , giận tím mặt: "Làm càn! Thiên Tiên Thảo không có ta gật đầu , không cho phép ngươi lấy đi!"

Diệp Kinh Vân sắc mặt khề hơi trầm xuống một cái , sốt ruột Nhu nhi an nguy , không muốn để ý tới lão đầu tử , trực tiếp lấy đi Thiên Tiên Thảo!

Đúng lúc này , một đoàn ngọn lửa màu trắng đột nhiên từ miệng trong cho ra , trực tiếp rơi vào Thiên Tiên Thảo tiến lên!

Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi , nhanh chóng lấy đi Thiên Tiên Thảo!

Nhưng mà Thiên Tiên Thảo vẫn là bị ngọn lửa màu trắng đốt thành một nửa!

Nhìn còn lại một dạng Thiên Tiên Thảo , Diệp Kinh Vân trong con ngươi trán phóng sâu sắc bén mạng , nếu không có tay hắn tốc độ nhanh, sợ là này còn lại Thiên Tiên Thảo cũng phải hóa thành hư không!

Nếu như không có Thiên Tiên Thảo , như vậy hắn hôm nay liền không còn cách nào luyện chế ra Phượng Hoàng Tam Chuyển đan , cũng liền không còn cách nào áp chế Nhu nhi trong cơ thể Phượng Hoàng Sát , mười mười hôm nay liền sẽ phải gánh chịu một ngày thống khổ!

Nghĩ tới chỗ này , hắn trong con ngươi sắc bén càng ngày càng đậm , xem Lương Triều một cái , khí sắc rất là u ám .

Rất hiển nhiên , ban nãy ra tay với Thiên Tiên Thảo là Lương Triều!

Luyện Đan sư có khả năng nắm giữ ngọn lửa , màu trắng kia ngọn lửa chính là Luyện Đan sư cơ bản nhất ngọn lửa , tên là luyện đan chi hỏa!

Tuy nói là cơ bản nhất ngọn lửa nhưng là muốn so với bình thường ngọn lửa phải mạnh hơn không ít!

"Ngươi hủy ta Thiên Tiên Thảo ?" Âm u nói vang vọng ở toàn bộ Diệp gia Dược đường trong! Ai cũng nghe đạt được Diệp thiếu chủ tức giận!

"Lão phu vừa mới phát hiện Thiên tiên này thảo chính là thứ phẩm thảo! Ngươi không phải Luyện Đan sư ngươi không biết thứ phẩm Thiên Tiên Thảo sẽ xuất hiện một loại độc tố , Vô giá một khi dùng , nhẹ thì trúng độc , nặng thì bỏ mình!" Lương Triều lạnh nhạt nói .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 31: Luận Thiên Tiên Thảo

Lương Triều nói phải hữu mô hữu dạng , thao thao bất tuyệt , khinh miệt liếc Diệp Kinh Vân một cái , nội tâm cười lạnh liên tục .

Ngươi căn bản cũng không hiểu luyện đan!

Nghĩ đến bản thân nói bừa nói mấy câu là có thể đem Diệp gia thiếu chủ cho lừa dối đi qua , trong lòng tức khắc sáng khoái vô cùng!

Nhưng mà , hắn không biết đứng ở hắn trước người là người phương nào!

Từng thất phẩm Luyện Đan sư!

Hắn ban nãy những lời này có thể đi lừa gạt phải ba tuổi tiểu mao hài , nhưng có thể đi lừa gạt phải Diệp Kinh Vân sao?

Cái gì thứ phẩm Thiên Tiên Thảo , còn có thể xuất hiện độc tố!

Nói lung tung! Nói bậy!

"Thiên Tiên Thảo là nhất phẩm đan dược , nhị phẩm đan dược thiết yếu dược liệu! Dược liệu chỉ có niên hạn phân chia , không có chính phẩm thứ phẩm phân chia! Mà Thiên Tiên Thảo càng là không có độc!" Diệp Kinh Văn mặt coi rẻ mà nhìn chăm chăm Lương Triều , thanh âm càng ngày càng vang dội: "Lương Triều! Khó trách ngươi số tuổi lớn như vậy , nhưng luyện đan tạo hóa y nguyên đậm chân tại chỗ a!"

"Cái gì!" Lương Triều nghe phải lời này , không khỏi lui ra phía sau mấy bước , đầu óc vào giờ khắc này trong nháy mắt không chuyển qua đến .

Diệp Kinh Văn nói mỗi một câu nói đều là thật , như đâm một dạn đâm vào hán trong lòng!

Làm sao có thể ? Hán cũng không phải Luyện Đan sư , làm sao biết ?

Lương Triều sững sờ vừa sững sờ , muốn cũng nghĩ không thông , nhưng nghĩ đến bản thân ở trước mặt mọi người thất thố , sắc mặt không khỏi biến sắc , lạnh lùng nói: "Nói vậy! Lão phu đường đường nhất phẩm Luyện Đan sư , sao lại liên nhơ nhố Thiên Tiên Thảo công năng cũng không biết ?"

"Nhất phẩm Luyện Đan sư ? Rất cao quý sao?" Nghe được cái này thứ bậc sau , Diệp Kinh Văn cười một tiếng , tràn đầy trào phúng .

Đã từng , vô số Luyện Đan sư xin hán chỉ điểm thuật luyện đan! Hiện nay , một cái nho nhỏ nhất phẩm Luyện Đan sư thật không ngờ không coi ai ra gì , tự cho là đúng ?

"Hừ! Ngươi cảm nhiều như vậy dược liệu , chắc là muốn tới tìm ta cho ngươi luyện chế đan dược đi!" Lương Triều nhìn Diệp Kinh Văn trong tay dược liệu , con ngươi đảo một vòng , hừ lạnh một tiếng , cao ngạo nói ra: "Muốn cho lão phu giúp ngươi luyện chế đan dược! Ngươi liền phải là ban này sự tình chịu nhận lỗi! Trừ cái đó ra , còn muốn đối với ta đập đầu nhận sai!"

Vừa nghĩ tới đường đường Diệp gia thiếu gia đối với quý một cái , trong lòng liền mừng như điên!

Nếu là chủ nhà họ Diệp , Đại trưởng lão đối với hán cũng quý một cái , vậy thì càng thoải mái!

"Ha ha ha!" Áo tưởng đến một màn , Lương Triều liền cất tiếng cười to .

Lúc này , Diệp Kinh Văn đã là đi tới trước người hán .

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , đều là thờ dài một hơi!

Mọi người đều biết Lương Triều người này kiêu ngạo , ương ngạnh , cũng đều biết đối phương sở dĩ như thế không ai bì nổi toàn bộ là bởi vì cao quý thân phận!

Nhất phẩm Luyện Đan sư!

Thân phận này giống như một tòa núi lớn vậy áp ở trong lòng bọn họ , làm cho cho bọn họ liền khí đều thở không được đến!

Đối với Lương Triều , bọn họ cũng không có dũng khí nộ cũng không dám nói!

Bất quá , để cho bọn họ vẫn là không có nghĩ đến là đường đường Diệp gia thiếu gia dường như thật muốn đối Lương Triều quý một cái!

"Ha ha ha!" Lương Triều nhìn so với chính mình đầu chỗ cao nửa cái đầu thiếu niên , cũng là coi là phía sau người sẽ đối hán quý một cái , không khỏi nâng lên như vỗ cây vậy quai hàm , như vậy giống như là chỉ phối thể gian Hoàng đế một dạng , cao cao tại thượng!

"Ồ!" Nhưng sau một khắc , hán sững sờ .

Diệp Kinh Văn căn bản cũng không có cúi đầu , càng không có quý tự động!

"Ngươi có còn muốn hay không bản đại sư giúp ngươi luyện chế đan dược!" Lương Triều hai tay chống nạnh , hừ lạnh một tiếng , hoàn toàn cũng không coi Diệp Kinh Văn là thiếu chủ xem!

"Cút ngay!"

Diệp Kinh Văn nất lé nhìn Lương Triều , một quyền hướng phía sau người ót ném tới!

Một quyền phía dưới , trực tiếp đem Lương Triều đánh được bay lên! Đánh được thổ huyết! Đánh thành lợn mặt!

Lương Triều vốn là một gã Luyện Đan sư , lúc thường chỉ trọng coi luyện đan , không để bụng tu luyện , điều này cũng làm cho đưa tới hán thể chất so với người bình thường còn muốn yếu!

Lại nói , hán hoàn toàn liền không nghĩ tới Diệp Kinh Văn sẽ đánh hán!

Phải biết rằng , toàn bộ Diệp gia trong cũng chỉ có hán một gã Luyện Đan sư a!

Người chung quanh xem phải há hốc mồm , thiếu chủ vậy mà hành hung Lương Triều một trận ? Đây quả thực là há lỏng há dạ a!

Những người này sớm đã hận xuyên thấu qua Lương Triều , nếu không phải xem ở đối phương là Diệp gia thứ nhất Luyện Đan sư về mặt thân phận , bọn họ đã sớm hành hung phía sau người một trận!

"Chính là một cái nhất phẩm Luyện Đan sư cũng dám ở trước mặt ta giả vờ!" Diệp Kinh Vân hoàn toàn không thèm để ý thân phận đối phương , bay thẳng đến đối phương gương mặt đánh!

"Người giả bộ một len đan a!"

"A!" Lương Triều cảm thụ được gương mặt nóng bỏng đau đớn , hú lên , giận chỉ lấy Diệp Kinh Vân , quát: "Thằng nhóc con! Người lại dám đánh ta! Người biết ta là nhất phẩm Luyện Đan sư!"

"Mẹ!" Diệp Kinh Vân hoàn toàn liền không nghĩ tới Lương Triều vô liêm sỉ , bị đánh thành như vậy còn y nguyên vì mình nhất phẩm Luyện Đan sư mà cảm thấy tự hào!

"Đánh cho ta!" Hắn không muốn lại nhìn Lương Triều cái miệng này mặt , hướng về phía chung quanh Diệp gia đệ tử nói ra .

"Này không ổn đâu ?" Có vị Diệp gia đệ tử yếu ớt nói .

"Sợ gì! Có thiếu chủ vì chúng ta chỗ dựa đây! Đánh! Chúng ta cùng nhau đánh! Đánh chết này không biết xấu hổ cầu vật!" Ban nãy vị kia bị Lương Triều nằng nặc mấy lần Diệp gia tôi tớ sớm đã là không kềm chế được nội tâm kích động , đi lên liền cho Lương Triều một kích trọng quyền!

Rất nhiều Diệp gia đệ tử ở do dự một hồi sau cũng rốt cục xuất thủ!

Mẹ , quá hết giận!

Từng cái Diệp gia đệ tử cuối cùng mặt cảm kích nhìn Diệp Kinh Vân!

"Diệp Kinh Vân! Người phản! Không có ta , ai tới cho các người Diệp gia luyện chế đan dược ?" Lương Triều tức giận rít gào lên nói , mặc dù vào thời khắc này , hắn cũng không quên đem nhất phẩm Luyện Đan sư thân phận cho dõn ra ngoài , muốn kinh sợ một cái Diệp Kinh Vân!

Nhưng mà , hắn căn bản cũng sẽ không biết Diệp Kinh Vân là chiến thần phụ thể , trước thế lại thêm là một vị cao quý thất phẩm Luyện Đan sư!

Ở kiếp trước , một cái nhất phẩm luyện đan liền cho hắn lau giày cơ hội cũng không có!

Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , hoàn toàn liền không để ý tới Lương Triều , bắt đầu luyện lên đan dược đến!

Hôm nay , hắn muốn luyện chế Phượng Hoàng cửu chuyển đan!

Lương Triều tuy nói bị người đánh phải không nhẹ , nhưng thấy đến Diệp Kinh Vân muốn luyện chế đan dược một màn , vẫn là không nhịn được cười nhạo nói: "Ha ha ha! Diệp mao hài! Không có ta , người là luyện chế không ra đan dược đến!"

"Mẹ , đánh cho ta! Hung hăng đánh!" Diệp Kinh Vân liếc Lương Triều một cái , ánh mắt chuyển dời đến đan lô phía trên , bắt đầu tiến hành luyện đan!

Luyện đan là một đạo phức tạp trình tự , nhưng ở Diệp Kinh Vân trong tay lại đơn giản hơn nhiều!

Xa ở một bên Lương Triều tuy nói bị người đánh , nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , trong lòng tràn đầy trào phúng .

Ta ngược lại thật ra muốn nhìn người cái này Diệp gia thiếu gia làm như thế nào luyện chế đan dược! Người sợ là liền luyện đan trình tự cũng không biết đi!

Hắn mặc dù là bị đánh , thần tình vẫn như cũ là cao ngạo , nhưng dần dần , ở trên mặt hắn hiện ra vẻ kinh hãi vẻ , trực tiếp thất thanh nói: "Cái gì!"

Diệp Kinh Vân thủ pháp luyện đan quả thực là nước chảy mây trôi , không có có một tia do dự!

Đây căn bản cũng không phải là tay mới hành vi!

Đối phương thủ pháp quá già luyện!

Hắn cẩn thận quan sát , dĩ nhiên là khiếp sợ phát hiện đối phương tại luyện đan phía trên tạo hóa vượt xa quá hắn!

"Không có khả năng! Điều đó không có khả năng!" Hắn thân thể đang run rẩy , trước mắt một màn làm cho hắn hoàn toàn liền mất đi cảm giác đau .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 32: Hắc Sát Phượng Hoàng

Ở Lương Triều trong ánh mắt tràn ngập hai chữ!

Chấn động!

Hắn nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra Diệp gia thiếu chủ vậy mà sẽ một cái thâm tàng bất lộ Luyện Đan sư!

Đối phương này một nước chảy mây trôi thuật luyện đan ít nhất là nhị phẩm Luyện Đan sư chứ ? Không được! Ít nhất là tam phẩm Luyện Đan sư!

Tam phẩm Luyện Đan sư ?

Lương Triều trực tiếp đã hôn mê , cũng không phải bị đánh bất tỉnh , mà là bị sợ bất tỉnh!

Suy nghĩ một chút , niên kỷ của hắn năm mươi tuổi , nhưng còn chẳng qua là một gã nhất phẩm Luyện Đan sư , mà Diệp Kinh Vân mới mười lăm tuổi , đã là một vị nhị phẩm Luyện Đan sư!

Người so với người , rõ là tức chết người!

Không tới chốc lát , một cỗ mùi thơm bao phủ ở toàn bộ Diệp gia Dược đường trong!

Ở Diệp Kinh Vân trong tay nhiều hơn một cái màu nâu đỏ đan dược .

Tay cầm Phượng Hoàng Tam Chuyển đan , Diệp Kinh Vân đang lúc mọi người trợn mắt hốc mồm phía dưới , rời khỏi Dược đường .

Người chung quanh người nhìn ta một chút , ta nhìn người một chút , hai mắt trừng lớn , ngây ngốc ngây ngốc , thật lâu mới phản ứng qua đến: "Ta kháo ! Ta không nhìn lầm chứ ? Chúng ta thiếu chủ còn là một vị Luyện Đan sư ?"

"Đúng a! Đúng a! Luyện Đan sư! Ta thế nhưng chính mắt thấy được hắn luyện chế ra một viên thuốc đây! Lại phẩm chất dường như không thấp!"

"Lời thừa! Người cho chúng ta mù a!"

Diệp Kinh Vân sai bước mà đi tới muội muội trong phòng , mở ra cửa gỗ , phát hiện muội muội chính nằm ở trên giường .

Diệp Nhu thân thể mềm mại run , trên mặt đẹp tràn đầy hồng nhuận , loại này hồng nhuận rất không bình thường!

"Nhu nhi! Ăn mau đi này cái Phượng Hoàng Tam Chuyển đan!" Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi , xem ra muội muội trong cơ thể Phượng Hoàng Sát bắt đầu phát tác!

Theo lý thuyết , hắn là mấy ngày nữa , loại chuyện này mới sẽ phát sinh! Mà hôm nay Phượng Hoàng Sát sớm đến , điều này nói rõ muội muội trong cơ thể chín đạo Phượng Hoàng ấn ký thật không đơn giản!

"Chẳng lẽ là Thiên Giai Phượng Hoàng ấn ký!" Diệp Kinh Vân trong đầu đột nhiên nghĩ đến cái từ này , sắc mặt không khỏi kinh hãi .

Chín đạo Phượng Hoàng ấn ký đã là long phượng và sùng lân tồn tại , mà Thiên Giai cấp bậc chín đạo Phượng Hoàng ấn ký thì càng thêm hiếm thấy!

Có thể thấy được Diệp Nhu tiềm lực bao lớn!

"Ca!" Diệp Nhu nhìn thấy ca ca sau , suy yếu kêu một tiếng , nàng hiện tại trạng thái cực kém , thần sắc tiều tụy đáng yêu .

Diệp Kinh Vân vội vàng đem Phượng Hoàng Tam Chuyển bỏ vào Diệp Nhu trong miệng!

Diệp Nhu nuốt sau , trên trán dĩ nhiên là hiện ra một đạo Phượng Hoàng ấn ký , lóe lên lóe lên!

Một đạo tiếng phượng hót vang vọng!

Ở Diệp Nhu phía trước nhanh chóng ngưng tụ ra một đầu lớn lớn Hỏa Diễm Phượng Hoàng!

Hỏa điểm kia không phải hồng sắc mà là màu đen!

"Hắc Sát Phụng Hoàng!"

Phụng Hoàng huyền phù ở Diệp Nhu trên đầu, đen lóng lánh, dĩ nhiên là tán ở dưới bàn bạc năng lượng!

"Không được! Nhu nhi chưa tu luyện, nếu là như thế thu nhận năng lượng, thân thể mềm mại sợ là thừa nhận không được! Gân mạch cũng rất có thể sẽ nát vụn!" Diệp Kinh Vân sắc mặt đại biến, muốn ngăn cản Hắc Sát Phụng Hoàng, nhưng này Phụng Hoàng lại cố chấp giống như một đầu ngưu, sống chết không chịu đi!

Nếu là kiếp trước, Diệp Kinh Vân chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái lại có thể trấn áp Hắc Sát Phụng Hoàng! Nhưng lúc này, hấn tu vi yếu ớt, mặc dù không sợ Hắc Sát Phụng Hoàng lộ ra uy nghiêm, cũng không khả năng trấn áp phía sau người!

"Xem ra ta chỉ có thể hấp thu đại bộ phận Hắc Sát Phụng Hoàng năng lượng! Cứ như vậy, Nhu nhi thu nhận một phần nhỏ năng lượng cũng sẽ không đa thương thân thể!" Diệp Kinh Vân con ngươi đảo một vòng, trong nháy mắt nghĩ đến đối sách, trực tiếp ngồi xếp bằng, thi triển Thập Ma Quyết, thu nhận hắc sa Phụng Hoàng năng lượng!

Từng đạo năng lượng như là giống biển cả hướng hấn thân thể bay tới!

Diệp Kinh Vân cảm giác mình hình như là chổ ở một cái năng lượng thật lớn ngâm nước trong, loại này cuồng bạo năng lượng như từng thanh đao vậy ở thổi mạnh hấn thân xác, làm cho hấn thanh tú khuôn mặt trực tiếp vụn vụn!

Hấn vẫn là sợ muội muội mình thừa nhận không được cuồng bạo năng lượng, sở dĩ thu nhận 90% năng lượng!

Nồng nhiệt khí tức theo hấn trong da thấm ra, huyết dịch trong cơ thể như cùng là ba đào hung dữ biển rộng một dạng, hấn trong xương cốt phảng phất có vạn con kiến, những thứ kia con kiến không muốn sống mà chui, cái loại này cảm giác đau đớn tuyệt không phải người bình thường có khả năng thừa nhận phải!

"Cho ta áp!" Diệp Kinh Vân gầm thét 1 tiếng, trong cơ thể nhanh chóng vận khởi Thập Ma Quyết, muốn trấn áp cuồng bạo năng lượng!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân mặc dù có thể trở thành người gặp người sợ, nghe tin đã sợ mất mật Chiến Thần, tiến tới là nghị lực!

Chính là đau một chút khổ đều thừa nhận không được, còn nói gì tranh phách thiên hạ, giết hết thiên hạ phụ ta người?

Theo thời gian trôi qua, hấn khí tức từ từ trở nên mạnh mẽ, một cỗ Động Linh Cảnh lực trọng tu vi từ trên người hấn bắn phóng xuất!

Nhưng này vẫn chưa xong!

Hấn tu vi như cũ ở trưởng!

Theo Động Linh Cảnh lực trọng trực tiếp nhảy đến thất trọng!

Liền nhảy qua lưỡng trọng!

Diệp Kinh Vân hít sâu một hơi, cảm thụ được trong cơ thể cuối cùng một chút cảm giác đau đớn biến mất lúc, ở trên mặt hấn hiện ra một nụ cười!

Hấn phát hiện mình thân thể biến phải càng thêm tinh tráng, mặt một bả tỏa sáng, cơ bắp rõ ràng, ngươi rất khó tưởng tượng đến một thiếu niên lại có cường hấn như thế thân thể!

Trừ thân thể biến hóa bên ngoài, hấn còn phát hiện mình trong cơ thể linh lực tựa như cùng một cỗ linh tuyến, thao thao bất tuyệt, giống như vĩnh viễn cũng chưa dùng hết!

Lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn!

Chẳng những như vậy, hấn sức chiến đấu đề thăng không chỉ gấp năm lần!

Ngần ngừ hưng phấn sau, Diệp Kinh Vân đưa mắt chuyển dời đến Nhu nhi trên thân, cảm thụ được phía sau người trên thân khí tức, không khỏi thất kinh: "Động Linh Cảnh tam trọng!"

Nhu nhi hấp thu xong một phần nhỏ năng lượng sau, tu vi trực tiếp nhảy nhảy đến Động Linh Cảnh tam trọng!

Ti mi suy nghĩ một chút, hấn cảm thấy rất bình thường.

Thứ nhất, Nhu nhi vốn là Phụng Hoàng nhất tộc người, mặc dù là thu nhận một phần nhỏ năng lượng cũng có làm ít công to hiệu quả! Thứ hai, Nhu nhi thể nhưng có chín đạo Thiên Giai Phụng Hoàng ẩn ký thiên tài tuyệt thế!

"Ca!" Diệp Nhu mơ mơ màng màng tỉnh lại, giống như ngủ một giấc, còn gần ra một cái thân thể mềm mại.

Diệp Kinh Vân có chút không nói gì , bất quá chứng kiến Diệp Nhu hôm nay bình an vô sự , hấn đánh trong lòng cao hứng!

Phượng Hoàng Tam Chuyển đan có thể đem Nhu nhi trong cơ thể Phượng Hoàng Sát áp chế một tháng , một tháng sau , hấn liền cần luyện chế ra so Phượng Hoàng Tam Chuyển càng cao đan dược!

Bởi vì càng đi về phía sau , Phượng Hoàng Sát liền càng cường đại , hai phẩm đan dược đã không cách nào làm được hiệu quả áp chế!

"Di ?" Diệp Nhu nhận thấy được cái gì , kinh ngạc 1 tiếng , trên mặt đẹp tùy theo nổi lên là mãnh liệt hưng phấn , nặng nề mà quơ múa trắng nõn quả đấm nhỏ: "Ca! Ta tu vi vậy mà đạt đến Động Linh Cảnh tam trọng! Trời ạ! Ta không sẽ là năm mơ đi!"

Nhìn Nhu nhi đần độn thần sắc , Diệp Kinh Vân không khỏi cười: "Nhu nhi , ngươi không có năm mơ! Ngươi đã là một gã Võ giả!"

"Quá tốt!" Diệp Nhu trực tiếp đối ca ca khuôn mặt dùng sức hôn một cái , nửa ngày mới phản ứng qua đến , mặt hiện lên ra một ửng đỏ , thẹn thùng rời phòng .

Nàng thực sự quá hưng phấn!

Diệp Kinh Vân sững sốt một chút .

Thực sự là thiên chân khả ái muội muội ngốc a!

Hấn lắc đầu , vô luận như thế nào , hấn nhất định sẽ bảo vệ tốt Diệp Nhu , ai cũng không cho phép khi dễ Nhu nhi!

Lời này phảng phất là gởi một cái thẻ độc một dạng!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 33: Hắc y nhân

Nhu nhi đi rồi năm phút đồng hồ , Bảng thức thân ảnh xuất hiện ở trong phòng .

Nghĩ lại tới lúc tới Diệp Nhu xấu hổ biểu tình , hấn mặt cổ quái nhìn lên trước mắt thiếu chủ .

Diệp Nhu biểu tình thì giống như ăn mật đường một dạng , hấn là nói thiếu chủ cùng Diệp Nhu có không bình thường liên quan ?

Bất quá , mặc dù có đường như cũng không vấn đề gì a! Dù sao nói Diệp Nhu không phải thiếu chủ thân sinh muội muội a!

"Bảng thức! Có chuyện gì sao ?" Diệp Kinh Vân hỏi.

Bảng Hoài gật đầu , đem tới nơi này xem nói cho thiếu chủ: " Đúng như vậy, ngày mai là Hắc Huyền khoáng thạch ra mỏ ngày! Qua lại đều là Diệp Thiên chủ trì , lần này , Diệp gia quyết định giao cho ngươi!"

Hắc Huyền khoáng thạch có thể nói là Diệp gia lớn nhất tài sản!

Hắc Huyền khoáng thạch là luyện chế vũ khí tài liệu một trong! Ở thành phố giá cả phía trên , một khối Hắc Huyền khoáng thạch có thể bán được 1 vạn tệ linh thạch hạ phẩm! Đây là một khoản xa xỉ tài phú!

Nguyên bản , chủ trì Hắc Huyền khoáng thạch là Diệp Thiên , nhưng Diệp Thiên hôm nay đã phé , Diệp Kinh Vân lại quật khởi mạnh mẽ , thiên phú càng sâu trước đây , Diệp gia lúc này mới sắp tới huyền khoáng thạch nhiệm vụ giao cho Diệp Kinh Vân!

Làm cho này một lần thủ lĩnh , Diệp Kinh Vân tương ngộ đáp phải lấy được toàn bộ khoáng thạch 10%!

Diệp Thiên phụ tử nếu là biết được nhất định sẽ tức đến thổ huyết!

"Hắc Huyền khoáng thạch sao?" Diệp Kinh Vân con ngươi mắt lóng lánh , gật đầu , chuyện tốt bức này không cần thì phí a!

"Khi nào lên đường ?"

Bàng Hoài trả lời: "Ngày mai tảng sáng đi!"

"Được !" Diệp Kinh Vân gật đầu , hướng về phía Bàng thúc cười nói: "Vậy ngày mai nhìn Bàng thúc!"

Có những thứ này Hắc Huyền khoáng thạch , là hẳn có thể chữa trị một cái Vô Tình Kiếm!

Sau một ngày , Hắc Huyền quang sơn trong!

Mấy trăm ngư cao mã đại thợ mỏ vai gior lên đá màu đen , mồ hôi đầm đìa , nhưng cực kỳ ra sức!

Những đá này đều là Hắc Huyền khoáng thạch , hôm nay , Diệp thiếu chủ phát lệnh chỉ cần sớm hoàn thành nhiệm vụ , như vậy bọn họ mỗi người sẽ có được một nghìn khối linh thạch hạ phẩm!

Mỗi người nhìn về phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều phát quang!

Thở hào a!

"Kinh Vân! Cuối ngày Diệp gia sẵn bán mùa thu sắp đến! Mấy ngày nay Diệp Thiên bọn người rất điềm tĩnh! Nhưng ta luôn cảm giác sẽ có đại sự gì phát sinh!" Diệp Kinh Vân đứng bên cạnh Bàng Hoài , sắc mặt người sau hơi u ám , có một ít lo âu nói ra .

"Bàng thúc , đừng lo lắng! Binh đến tướng đỡ, nước đến đất cản!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

Hắn biết Diệp Thiên phụ tử nhất định sẽ không tha qua hắn , nhưng hắn một điểm cũng không sợ!

Võ đạo một đường , cần một khóa không úy kỵ võ đạo tâm , nếu như sợ , sợ hãi địch nhân , như vậy tương lai thành tựu tuyệt đối sẽ không cao đi nơi nào!

"ừ! Diệp Vô Thiên cái này cầu vật có thù tất báo , nguoi phé hẳn hai đứa con trai , hẳn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ! Ta phỏng chừng , bọn họ sẽ ở sẵn bán mùa thu ngày đó động thủ! Thiếu chủ , đến lúc đó nguoi cẩn thận một chút!" Bàng Hoài vẫn là lo âu nói ra , hắn cũng không hy vọng ba năm trước đây sự tình lại lần nữa phát sinh!

Ba năm trước đây , Diệp Kinh Vân chính là ở sẵn bán mùa thu trong chịu địch nhân truy sát , một thân gân mạch bị phé , rơi xuống thân đàn , trở thành phé vật! Nếu không có hắn kịp thời xuất hiện , đánh lui địch nhân , thiếu chủ sợ là sớm liền trở thành một chỗ băng lãnh thi thể!

Diệp Kinh Vân đạm nhiên gật đầu , không thêm đề ý chút nào .

"Hà?"

Đúng lúc này , một đạo ngòm có ý lấy sát ý ngút trời tiểu đao gào thét tới , không khí ba động , thiếu chút nữa thì muốn xẹt qua hắn gương mặt!

Nếu là hẳn hơi trì độn một cái , như vậy rất có thể đầu người rơi xuống!

"Người phương nào!" Bàng Hoài nhìn thấy một màn này , ánh mắt trong nháy mắt sắc bén không ít .

Ban ngày ban mặt , lại có người dám tại hắn dưới mí mắt ám sát thiếu chủ , quả thực chán sống!

một đạo thân ảnh ở Hắc Huyền quang sơn trong vụt sáng mà qua , rất nhanh thì rời đi! Nhưng rất kỳ quái , đạo thân ảnh này không có có một tia khí tức , phẳng phất như là một nguồn năng lượng thể!

"Làm càn! Nơi này là Diệp gia trọng địa , dung không được nguoi dương oai!"

Bàng Hoài hừ lạnh một tiếng , cất bước đi , muốn bắt giữ nguoi này .

Hai bóng người một cản một đuôi trong , từ từ biến mất ở trong mắt .

"Bàng thúc , đừng đi!" Diệp Kinh Vân vừa muốn mở miệng , nhưng Bàng thúc thân ảnh đã triệt để biến mất .

Theo hai người biến mất , ở đó quang sơn trên bỗng nhiên ra nhiều một đạo thân ảnh , hẳn như lợi kiếm một dạng đứng , trên thân tản mát ra khí tức cường đại , tức sát hai mắt nhìn chăm chặp Diệp Kinh Vân!

Cảm thụ được trên người đối phương lãnh lạnh hàn ý , Diệp Kinh Vân hơi sững sờ .

"Cạc cạc! Thật không nghĩ tới , nguoi gân mạch lại có thể khôi phục! Không thể không nói , tiểu tử nguoi mệnh rất tốt! Chỉ bất quá , nguoi không sống hôm nay!" Hắc y nhân ánh mắt nhìn quét bốn phía , trong ánh mắt bùng lên ra một đạo tinh quang .

Hắc Huyền quặng sắt! Đây đối với hắc mà nói đều có không nhỏ lực hấp dẫn! Nếu là dùng tới nơi này toàn bộ Hắc Huyền quặng sắt , tất nhất định lấy hợp với ra năm không sai vũ khí!

"Là người!" Diệp Kinh Vân bắt đầu liền cảm thấy phải đạo thân ảnh này có chút quen mắt , nghe tới phía sau người thanh âm lúc , song đồng chợt co rút lại , hồi lâu sau , hắc nổi giận gầm lên một tiếng!

Hắc hóa thành tro đều biết Hắc y nhân kia!

Cổ thân thể này sờ đi gân mạch toàn bộ rạn nứt , chính là bài Hắc y nhân ban tặng!

Năm đó , nếu không có Bằng thức kịp thời chạy tới , hắc sớm đã chết ở Mặt Nhật Sâm Lâm trong!

Không nghĩ tới , ba năm sau , hắc lại lần nữa gặp mặt Hắc y nhân!

Lại xem ra , đối phương đến có chuẩn bị!

"Cạc cạc , tiểu tử , người rốt cục nhận ra ta tới! Ba năm trước đây , ta không có cần mạng người , để cho người sống tạm một trận! Vốn không muốn giết người , ai biết người đã vậy còn quá không thức thời , đã như vậy , hôm nay , người mệnh ta hãy thu!" Hắc y nhân cuồng vọng nói .

Vừa nói, Hắc y nhân kéo ra ống tay áo , lộ ra một đôi cực kỳ quý dị hai tay .

Đây là một đôi như vỏ cây vậy chút nào vô sinh cơ tay , nhưng tràn đầy cuộn cuộn năng lượng , tựa thật giống là theo trong địa ngục đưa tay ra , khiến cho người có loại rợn cả tóc gáy cảm giác , mà ở này hai cánh tay trên có hai cái ấn ký!

Huyết! Sát!

Đây cũng là đại biểu cho Hắc y nhân phía sau lưng thể lực!

"Thật là người!" Nhìn tới một màn này , Diệp Kinh Vân con người đột nhiên rút lại , hắc hiện tại đã cùng cổ thân thể này hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ , có thể nói , hắc chính là Diệp Kinh Vân! Diệp Kinh Vân chính là hắc!

Ba năm một màn di chuyển hiện tại hắc trước mắt , giống như là phát sinh ngày hôm qua một dạng!

Nếu như không có sự kiện kia , hắc làm sao sẽ nhận hết ba năm vũ nhục! Làm sao sẽ đâm mình! Mà phụ thân như thế nào lại biến mất ba năm!

Thù này hắc nhất định phải báo!

"Nghe nói người còn có một cái muối muối ? Lớn lên dường như thật đẹp ? Da dẻ trắng nõn trắng nõn ? Còn không có phá thân đi! Nói vậy cái kia thủ cảm giác cực kỳ tốt đẹp! Cạc cạc cạc! Tốt rất tốt! Giết người , ta phải đi đùa muối muối người! Ha ha!" Vừa nghĩ tới bản thân cùng tháng chưa hết nữ sắc , cùng ngay lập tức sẽ liền có thể ném được nữ nhân tư vị , hắc dâm đảng mà cười ha hả .

"Người dám!" Diệp Kinh Vân ánh mắt triệt để biến phải âm lạnh lên , ngừng đầu , nhìn chăm chú phía trước Hắc y nhân , ở trong lòng hắc , hắc y nhân đã bị hắc liệt vào kẻ chắc chắn phải chết!

Rồng có vây ngược , chạm vào hắc phải chết!

Trong mắt hắc , Nhu nhi chính là hắc nghịch lân! Ai cũng không có thể động muối muối của hắc nửa sợi tóc gáy!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 34: Ngăn cản một đao

"Cạc cạc cạc!" Hắc y nhân cảm thụ được Diệp Kinh Vân vẻ tức giận , không những không e ngại , ngược lại đắc ý mà cười ha hả , nhưng rất nhanh, hắc nụ cười trên mặt liền cô cút mà thôi , trong lòng thầm nghĩ: "Ta chiêu đó Huyền Ảnh Phân Thân sợ là chẳng mấy chốc sẽ lộ ra đầu mối! Đến lúc đó vậy Diệp gia cao thủ nhất định sẽ phát hiện , nhất định phải tại hắc chạy tới tiền , kích sát người này!"

Hắn tu vi khoảng chừng Động Linh Cảnh cửu trọng, nhưng vậy mà có thể dùng giả thân đến câu dẫn Bằng thức, hẳn đủ để kiêu ngạo!

"Động Linh Cảnh cửu trọng?" Diệp Kinh Vân nhướn mày, trực giác nói cho hắn biết Hắc y nhân thực lực muốn vượt xa quá mặt ngoài tu vi!

Hừ!

Sau một khắc, đao mang đại thịnh, một thanh dài đến năm thước cự kiếm đột nhiên xuất hiện ở Hắc y nhân trong tay, đột nhiên bộc phát ra khí tức cường đại làm cho người chung quanh đều là hít một hơi lạnh khi!

Có không ít Diệp gia đệ tử tại này cổ khí tức cường đại ở dưới hóa thành thi cốt! Kêu thảm thiết tức khắc vang lên.

"Tất cả Diệp gia đệ tử, lui ra phía sau trăm mét!" Diệp Kinh Vân nhướn mày, rống to.

Đây là một cái cao thủ dùng đao!

Sau khi nhìn người khí tức sợ là đã tại đao pháp phía trên đạt đến Hợp Nhất cấp độ! Nghe xong người thanh âm, niên kỷ cũng không lớn, nhưng mà đao pháp lại tu luyện thành Hợp Nhất cảnh giới, có thể thấy được phía sau người ở khí đạo trên thiên phú có bao nhiêu nghịch thiên!

Dùng vũ khí Vô giả đều biết khí Đạo Cảnh Giới!

Vô luận là sử dụng kiếm hay là dùng đao, dùng thương các loại đều có một bộ hoàn chỉnh ý cảnh!

Đầu tiên chính là Ngưng Khí, ngưng tụ vũ khí chi khí, tiếp chính là thiên nhân hợp nhất hợp nhất cảnh giới, sau đó là Thiên Nhân Cảnh giới, hai người đều có chính là thiên nhân hợp nhất cảnh giới!

Đến thiên nhân hợp nhất cảnh giới sau, lại có thể ở trong người súc tích ra vũ khí chi tâm, có thể là Đao Tâm, Kiếm Tâm, Thương Tâm, Phù Tâm các loại, sẽ trên chính là thể!

Cả người đều là thể, sau đó chính là ý, hoàng, Thánh, đế!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân là cao thủ dùng kiếm, khí đạo ý cảnh đã đạt đến hoàng cấp độ, chỉ kém một chút liền có thể trở thành là nhất đại Kiếm Thánh!

Hôm nay, hắn phụ thể ở Diệp gia công tử phía trên, ý vị này hắn muốn trọng tu khí đạo, nhưng hắn có kinh nghiệm kiếp trước, muốn đạt đến nguyên lai cảnh giới không cần thời gian quá dài!

Hắn hiện tại khí đạo ý cảnh ở Ngưng Khí cấp độ!

Đừng xem mới gần là nhất tầng Ngưng Khí, rất nhiều cao thủ dùng kiếm muốn đạt đến một bước này ít nhất cần phải hao phí thời gian hai năm, thiên tu người tốt cũng ít nhất cần mười bảy tuổi mới có thể tu luyện đến một bước này! Nhưng mà, Diệp Kinh Vân bất quá 15 tuổi!

"Nguyên lai là Hợp Nhất cấp độ đao giả! Khó trách ngươi có thể sử dụng Huyền Ảnh Phân Thân!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè.

Ban nãy đao kia bóng dáng liền là dịch nhân phân thân, là đao khí biến ảo đi ra! Hợp Nhất cấp bậc đao giả nhất rõ rệt một cái đặc điểm chính là có thể nhiều hơn một chỗ Huyền Ảnh Phân Thân!

"Hả? Ngươi vậy mà biết Hợp Nhất cấp độ?" Hắc y nhân nghe nói như thế, tại chỗ sững sờ sững sờ, trong lòng mắt thoáng qua một vẻ kinh ngạc chi quang!

Một dạng Vô giả chỉ biết là khí đạo cụ thể ý cảnh, không biết khí đạo trong mỗi một ý cảnh đặc điểm!

"Ngươi niên kỷ hẳn là ở mười bảy tuổi đi! Mười bảy tuổi có khả năng đem khí đạo ý cảnh tu luyện tới Hợp Nhất! Cấp độ, thiên phú còn có thể a! Bất quá, vũ khí là dùng để bảo vệ tôn nghiêm, mà không phải dùng để giết người! Ngươi tiếp tục như vậy, sớm muộn sẽ bị trong tay ngươi đao không chế! Ta khuyên ngươi bỏ xuống đồ đao, Lập Địa Thành Phật!" Diệp Kinh Vân khinh thường nói.

Hắc y nhân kia hơi sững sờ, sau đó làm càn cười to nói: "Ha ha ha! Tiểu mao hài ngươi cũng dám giáo huấn ta?"

Lời này nếu là ra ở một cái tiền bối cái khuôn, hẳn tự nhiên tán thành, thế nhưng xuất hiện ở một cái niên kỷ không tới 15 tuổi tiểu mao hài trên thân, đây quả thực là đối với si nhục!

Hơn nữa Diệp Kinh Vân hoàn toàn là một bộ lấy trường bối bộ dáng giáo huấn hậu đại, điều này làm cho Hắc y nhân cực điểm khó chịu!

"Ngươi nói ta thiên phú!" Hắc y nhân hừ lạnh một tiếng, không gì sánh được đắc ý nói: "Ta mười sáu tuổi liền đem đao đạo luyện đến Ngưng Khí cấp độ, mười bảy tuổi thì đến được Hợp Nhất cấp độ, bị Huyết Sát Tông lão cổ hủ xưng là nghìn năm mới có thể nhìn thấy thiên tài tuyệt thế! Ngươi một cái tiểu tiểu gia tộc công tử vậy mà nói ta thiên phú một dạng như vậy ta hỏi ngươi, ngươi thiên phú thì như thế nào!"

Nhận thấy được bản thân Huyền Ảnh Phân Thân ở từ từ biến mất lúc, Hắc y nhân sắc mặt hơi đổi, sau đó mắt lạnh nhìn Diệp Kinh Vân: "Giỏi một cái

giào hoạt gia hóa! Người là đang vì người bản thân kéo dài thời gian sao? Nhưng giết người, ta chỉ cần một đao!"

Nói xong, hắn trực tiếp vung ra một đao!

Ngừng thời, không khí trong vang lên thanh âm bén nhọn, một đao đao khí tựa như cùng là một cái thật lớn ngân sắc măng xà lã không mà nổi lên, nhanh như điện bắn mà tới.

"Một đao, giết người, đủ đề!" Hắc y nhân nói xong lời này, điên cuồng cười ha hả, trong mắt hắn, Diệp Kinh Vân tuyệt đối không thể nào biết né qua hắn một đao này!

Đây là hắn một kích toàn lực!

Thân hình hắn nhanh chóng thoáng qua, lưu lại một câu nhàn nhạt nói: "Diệp quân gia! Lần sau, ta mục tiêu tựa là người!"

Bàng Hoài kịp thời chạy tới, thấy như vậy một màn sau, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, gọi thẳng nói: "Thiếu chủ!"

Đao khí tốc độ cực nhanh, uyển như thiểm điện, Diệp Kinh Vân căn bản cũng không có thể đi tránh thoát đi, cái cũng khó trách hắc y nhân kia có cường đại như vậy tự tin, đối phương hiển nhiên đến có chuẩn bị, muốn cho hắn một đao trí mạng!

"Long Hồ Ma Huyết Giáp!" Hợp Nhất cấp bậc đao giả sử dụng ra một kích mạnh nhất, không thể khinh thường, Diệp Kinh Vân nhanh lên sử dụng ra Ma Huyết Giáp, đem chính mình lực phòng ngự đề thăng mấy lần, xuất ra Vô Tình Kiếm, chuyển động một vòng, kiếm khí nhanh chóng tạo thành một cái hộ giáp!

Hai tầng hộ giáp ngăn cản đối phương mạnh nhất một đao!

Thình thịch! Thình thịch!

Tiếng nổ vang vang lên, Diệp Kinh Vân trước người hộ giáp nhanh chóng nát vụn xuống, lui ra phía sau mấy bước, phun ra một ngụm tiên huyết, nhưng cũng không có bị quá mức thương tổn nghiêm trọng!

"Thiếu chủ!" Nhìn thấy Diệp Kinh Vân bình an vô sự, Bàng thúc kích động quát to một tiếng, loé lên một cái, đi thẳng tới Diệp Kinh Vân trước người, nhanh tới đây dò xét phía sau người trong cơ thể tình trạng, cũng là khiếp sợ phát hiện thiếu chủ chỉ là đã bị nhỏ nhẹ thương tổn!

Đối phương thế nhưng Động Linh Cảnh cửu trọng Vô gia, lại là Hợp Nhất cấp độ Vô gia! Đối phương một kích toàn lực còn không còn cách nào bắt thiếu chủ, Bàng Phôi không thể không cảm thán thiếu chủ cường đại!

"Bàng thúc! Yên tâm đi! Ta không sao!" Diệp Kinh Vân lau khô bên khóe miệng một tiên huyết, nhìn phía phương xa, con mắt có một ít u ám.

Có khả năng biết hắn hôm nay đi ra Hắc Huyền quặng sắt người cũng chỉ có Diệp gia nhân viên cao tầng!

Mà ở trong những người này rồi đối hắn hận thấu xương cũng chỉ có Diệp Vô Thiên!

"Là Diệp Vô Thiên! Cái này chết lão tạp chủng! Ta tự buồn bức hắn vì sao mấy ngày nay an tĩnh giống như một con mèo nhỏ một dạng! Nguyên lai hắn đã sớm an bài sát thủ!" Bàng Hoài không ngu ngốc, liên lạc một chút trước trước sau sau, thoáng cái liền nghĩ đến Diệp Vô Thiên!

Nếu như không phải sát thủ kia khinh địch, thiếu chủ có lẽ thật muốn đem tính mệnh ở tại chỗ này!

Diệp Kinh Vân lấp lánh: "Xem ra, người rốt cục không nhịn được sẽ đối ta ra sát thủ! Lần sau, ta nợ mới nợ cũ cùng người nhất nhất tính!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 35: Đang cùng cái gì người nói chuyện

Một đạo thân ảnh màu đen thân hình lập loè, một hít một thở giữa, lướt qua Diệp gia thủ vệ, hai chân nhẹ một chút mặt đất, nhìn về phía trước một Trảng lâu các, vẻ khinh miệt mãnh liệt ở trong trông mắt nổi lên.

Hắn chân phải bước vào trong lầu các .

Một trung niên nhân mang theo vẻ khẩn trương , vẻ mong đợi , nhìn Hắc y nhân , gấp gáp hỏi: "Đại nhân! Diệp Kinh Vân tiểu tử kia chết sao?"

Trung niên nhân đứng bên người nhất vị diện sắc hơi lộ ra u ám thanh niên , ánh mắt của hắn đồng dạng là tiếp cận Hắc y nhân .

"Làm sao ? Hai người các ngươi phụ tử là tại hoài nghi Bồn công tử thực lực sao?" Hắc y nhân liếc Diệp Vô Thiên hai người , thanh âm mang theo vẻ tức giận .

"Không dám! Không dám!" Diệp Vô Thiên vội vàng nói , hắn muốn biết trước mắt Hắc y nhân ở Huyết Sát Tông có không tầm thường địa vị , nếu là chọc giận phía sau người , năm ngựa xé xác cũng có thể!

Lúc thường luôn luôn cao ngạo Diệp Thiên lúc này cũng là không thể không đem cao ngạo đầu cho thấp , hắn đồng dạng là biết trước mắt Hắc y nhân là người ra sao vậy.

Hắc y nhân nhìn thấy hai người biểu tình , lúc này mới thoải mái gật đầu , lạnh nhạt nói: "Hai người yên tâm được! Ta giết người , không ai có khả năng chạy ra ta lòng bàn tay!"

Niên kỷ của hắn tuy nói chỉ có mười bảy tuổi , nhưng giết qua người cũng rất nhiều!

"Ha ha! Lão phu dĩ nhiên là tin tưởng Huyết Công Tử thực lực! Chỉ là lá kia tạp chủng quá mức giáo hoạt , bên cạnh lại lúc nào cũng đứng một cái Bạo Hóa Cảnh tu vi Vô giả , lão phu lo lắng Huyết Công Tử an nguy a!" Diệp Vô Thiên liền vội vàng nói .

"Hừ! Bất quá là một cái Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả a! Đợi ta đem đao pháp luyện thành Thiên Nhân cấp độ! Ta đem hắn cũng cho làm thịt!" Huyết Công Tử lạnh lạnh một tiếng , trong giọng nói vô cùng khinh thường!

"Huyết Công Tử nói phải! Nói phải! Ha ha!" Diệp Vô Thiên vừa nghĩ tới Diệp Kinh Vân chết , trong lòng trực nhọc . Mà đứng ở một bên Diệp Thiên con mắt còn lại là phát ra âm hàn quang mang .

Diệp Kinh Vân , tính là người hảo vận! Nếu không ta muốn đưa người năm ngựa xé xác!

"Há? Diệp Vô Thiên! Người ở đây cùng cái gì người nói chuyện!" Ngay vào lúc này , cửa ngoài truyền tới một đạo thanh âm phản nộ!

Thanh âm này làm cho Diệp Vô Thiên cùng Diệp Thiên hai người trực tiếp sững sờ!

Thanh âm này đối với bọn hắn mà nói quả thực quen thuộc phải không thể quen thuộc hơn nữa!

"Là hắn!" Hai người trăm miệng một lời nói , toàn bộ đầu óc cũng chờ không chuyển qua đến!

Điều này sao có thể! Huyết Công Tử không phải nói đã kích sát cái kia tạp chủng sao?

Quý ? Chẳng lẽ là quý ? Nhưng này ban ngày , lấy ở đâu quý!

Một bên Hắc y nhân cảm thụ được cửa ngoài truyền tới một cỗ cuồng bạo năng lượng , khe cau mày , nhanh chóng tìm một chỗ , trốn đi , vận khởi Huyết Sát Tông đặc biệt công pháp , đem chính mình khí tức hoàn mỹ ẩn nấp!

Ầm!

Toàn bộ cửa gỗ răng rắc 1 tiếng trực tiếp vỡ vụn ra , bụi cuộn cuộn!

Diệp Kinh Vân cùng Bằng Phôi thân ảnh trực tiếp xuất hiện ở trong lầu các!

Hai người ánh mắt đều là băng lãnh tới cực điểm , đặc biệt Bằng Hoài , hắn âm lãnh nhìn quét toàn bộ lầu các , muốn đem sát thủ cho tìm ra!

"Diệp Kinh Vân!" Khi thấy Diệp Kinh Vân sau , Diệp Vô Thiên trực tiếp hét lên: "Người là người hay quý!"

Cũng khó trách hắn thất thố như vậy!

Huyết Công Tử là công nhận tinh anh sát thủ , tuổi còn trẻ , ở đao pháp phía trên đã có Hợp Nhất cấp độ!

Bị giết một cái tu vi không tới Động Linh Cảnh cửu trọng Vô giả chắc là nhất kiện dễ dàng sự tình!

"A!" Diệp Thiên cũng không nhịn được kêu một tiếng .

"Quý?"

Sát thủ đúng là cùng Diệp Vô Thiên có liên quan!

Diệp Kinh Vân hai mắt đã là triệt để âm trầm xuống!

Thật là ác độc thúc thúc , lại muốn đẩy hấn vào chỗ chết!

"Sát thủ kia quả nhiên là người phải tới! Nhị thúc , ta hỏi người , người có phải hay không đem Diệp gia quy định đặt ở mắt bên ngoài! Người có phải hay không thấy chính người phải hôm nay đã là chủ nhà họ Diệp!" Diệp Kinh Vân những câu tru tâm , nói phải Diệp Vô Thiên sắc mặt đại biến!

"Ngậm máu phun người!" Diệp Vô Thiên giận dữ hét: "Kinh Vân! Nhĩ lão là nói xấu ta , có còn hay không đem ta để vào mắt!"

"Đứng a! Biểu đệ , cha ta mọi nơi suy nghĩ cho người , người lại số lật nói cha ta giết người! Giết người phải có chứng cứ! Cha ta cả ngày liền ngồi tại chỗ này , lại làm sao có thể sẽ giết người đây?" Diệp Thiên tuy nói cũng ác Diệp Kinh Vân , nhưng biết Bàng Hoài ở đây , không dám làm càn!

Nếu như Bàng Hoài không ở nơi này , như vậy hấn thật không ngại liên hợp Huyết Công Tử cùng cha mình cùng nhau kích sát Diệp Kinh Vân!

"Thả hấn mẹ chó má!" Diệp Kinh Vân đối với Diệp Thiên nói thực sự nghe không vô!

Hai người này đều là nguy quân tử! Nói ra nói tựa như cùng thả ra ngoài rắm!

Diệp Thiên hai cha con trực tiếp bị Diệp Kinh Vân lời này cho ngậy tại chỗ , trong nháy mắt hóa đá ở .

"Chính các người làm việc chính các người trong lòng sẽ quá là rõ ràng! Ta hôm nay đến cũng không phải cùng các người giải thích! Ta chỉ là muốn cho các người giúp ta nhấn lời!" Diệp Kinh Vân nhìn Diệp Thiên hai cha con , song trong mắt lóe lên một đạo khinh thường quang mang , lạnh nhạt nói: "Các người phải ra tên sát thủ kia quả cận bã! Ta nắm kiếm gãy cũng có thể diệt hấn!"

Nói xong , hấn mang theo Bàng thúc trực tiếp rời đi , không muốn lại nhìn thấy này hai cái miệng mất!

Hấn biết cái kia thần bí sát thủ nhất định vẫn còn ở trong lầu các! Mới vừa nói mấy câu này hoàn toàn liền là cố ý làm tức giận đối phương!

Bàng thúc cước bộ đứng ở ngưỡng cửa , lạnh như băng nhìn sang Diệp Thiên phụ tử , dùng cực điểm đe dọa giọng: "Diệp Vô Thiên , người nghe kỹ cho ta! Nếu là ta thiếu chủ thiếu nửa sợi tóc gáy! Ta Bàng Hoài nhất định sẽ không bỏ qua cho người!"

Nhìn rời đi Bàng Hoài cùng Diệp Kinh Vân , Diệp Thiên phụ tử người nhìn ta , ta nhìn người , đều là có thể đi chứng kiến đối phương trong tròng mắt một tia giận dữ!

Sao nghĩ đến , mặc dù là Huyết Công Tử tự thân xuất mã , cũng không cách nào kích sát Diệp Kinh Vân!

Ầm!

Phía trước bàn đá trực tiếp nghiền xuống!

"Buồn cười!" Một đạo thân ảnh đột nhiên cho ra!

"Huyết Công Tử!" Diệp Vô Thiên hai cha con tự nhiên không dám đem tức giận chiếu vào Hắc y nhân trên thân .

"Diệp Kinh Vân!" Huyết Công Tử chặt chẽ nhìn phía trước , hai mắt cũng có thể phun ra tức giận đến , ban này Diệp Kinh Vân lời kia hiển nhiên là nói cho hấn nghe!

Điều này làm cho hấn thấy phải tương đối si nhục!

Bản thân trong cuộc đời chưa từng giết lọt bất cứ người nào! Càng không có người có thể theo trong bàn tay hấn chạy trốn! Nhưng mà , hôm nay lại có người chẳng những theo trong bàn tay hấn chạy trốn , còn không gì sánh được phách lối chạy qua đến coi rẻ hấn!

"Diệp Kinh Vân! Ta muốn giết người!" Tức giận Huyết Công Tử trực tiếp mất lý trí .

"Huyết Công Tử không nên gấp!" Diệp Vô Thiên chạy mau đến , nơi này là Diệp gia! Hấn biết Diệp gia trong có một tu vi Cao Sâm Đại trưởng lão!

Nếu như Huyết Công Tử ở Diệp gia dương oai , lớn như vậy trưởng lão nhất định sẽ hiện thân!

Lấy Huyết Công Tử hôm nay thực lực nhất định là đánh không lại Đại trưởng lão!

Nếu như Huyết Công Tử chết , như vậy kết quả ...

Hấn nghĩ cũng không dám nghĩ .

"Huyết Công Tử , lập tức tới ngay Diệp gia săn bắn mùa thu! Hơn nữa , Huyết Sát Tông người hấn rất nhanh liền đến! Đến lúc đó sẽ kích sát diệt tạp chúng cũng không muộn a!" Diệp Vô Thiên vội vàng nói .

"Đúng a! Huyết Công Tử bớt giận! Tên tạp chủng này liền để ta làm đối phó đi! Ta muốn đem hắc thiên đao vạn quả!" Một bên , Diệp Thiên tức giận nói ra .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 36: Diệp gia săn bắn mùa thu

Ba!

Diệp Thiên lời còn chưa nói hết , một cái trực tiếp đánh đi , toàn bộ má trái trực tiếp sưng đỏ lên .

"Ý ngươi là ta không bằng ngươi ?" Huyết Công Tử mặt âm trầm , thanh âm khó có thể áp chế tức giận .

Không nghĩ tới thất thủ!

Nếu như cuối cùng hắc không đi , như vậy nhất định có thể muốn Diệp Kinh Vân mệnh!

Trách chi trách hắc quá mức tự tin!

"Ta!" Diệp Thiên che cùng với chính mình mặt , nội tâm tức giận .

"Huyết Công Tử! Là ta quản giáo không được! Khác bớt giận! Khác bớt giận!" Diệp Vô Thiên vội vàng nói , rất sợ con trai cả lên sát sinh họa!

Một cái Huyết Công Tử cũng không đáng sợ , đáng sợ là Huyết Công Tử thế lực sau lưng!

Huyết Sát Tông!

Huyết Công Tử nghe nói như thế , sắc mặt hơi hòa hoãn một cái , lạnh nhạt nói: "Săn bắn mùa thu ngày ấy, ta sẽ đích thân đòi mạng hắc! Không ai có thể ở trong tay ta sống qua!"

Nói xong , phất ống tay áo một cái , biến mất ở trong lầu các!

Hắc đi rồi , Diệp Thiên khuôn mặt trong nháy mắt dữ tợn , chỗ khác ngạt là thiên tài , vậy mà mọi nơi bị đối phương áp chế , chịu vũ nhục lớn lao!

"Diệp Kinh Vân! Đây đều là ngươi cho ta! Ta nhất định phải giết ngươi! A a a!"

Bên cạnh Diệp Vô Thiên nhìn thấy một màn này , lo lắng nhĩ tử điên , ôm lấy phía sau người , run rẩy nói ra: "Thiên nhi , khác tức giận công tâm! Cha đồng ý ngươi , ở săn bắn mùa thu một ngày kia , nhất định sẽ giết tạp chủng kia!"

Từng câu nói toàn bộ nhằm vào Diệp Kinh Vân , hận không được phía sau người chết sớm một chút đi .

Nhưng không nghĩ ban đầu là ai bức tử Diệp Kinh Vân , là ai cắt đứt Diệp Kinh Vân một thân gân mạch ?

...

Trở lại gian phòng của mình trong , Diệp Kinh Vân tay cầm nắm kiếm gãy , ánh mắt lập loè , lâm bầm "Vô Tình Kiếm Đạo , hiện tại không còn cách nào tu luyện! Nhưng ta có thể tu luyện một chút Lôi Đình Thế Kiếm Quyết!"

Này Lôi Đình Thế Kiếm Quyết là hắc kiếp trước ngẫu nhiên được , là một bộ Hoàng giai vũ kỹ thượng phẩm!

Lôi Đình Thế Kiếm Quyết , tu luyện tới cực hạn lúc , xuất kiếm nhanh như thiểm điện , kiếm nếu kinh lôi!

Kiểm pháp đi là bạo lực lộ tuyến , mỗi một kiếm đều mang kinh lôi ý!

Năm đó , Diệp Kinh Vân sở dĩ không tu luyện Lôi Đình Thế Pháp , là bởi vì bản thân đã có Vô Tình Kiếm Đạo!

Lôi Đình Thế Kiếm Quyết tuy nói không sai , nhưng đối với so Vô Tình Kiếm Đạo còn kém quá nhiều! Hai người căn bản cũng không phải là cùng một cái cấp bậc công pháp!

Diệp Kinh Vân hôm nay tu vi ở Động Linh Cảnh thất trọng , tu luyện này Lôi Đình Thế Pháp ngược lại cũng thích hợp!

Tìm một chỗ chỗ trống , Diệp Kinh Vân tay cầm Vô Tình Kiếm , đem kiếm đặt nằm ngang trước người mình , một bộ phòng thủ giả!

Đó cũng không phải nói Lôi Đình Thế Pháp chú trọng phòng thủ , mà là này phòng thủ chính là xuất thủ tuyệt hảo cơ hội!

Nổ vang chi âm theo kiếm gãy chu truyền ra!

Xi xì xì!

Không tới chớp lát , một tia chớp trực tiếp rậm rạp ở kiếm gãy phía trên , rất nhanh, Vô Tình Kiếm thiếu thân kiếm từ lôi đình cấu thành , ngân lóng lánh , rung động lòng người!

Một đạo kiếm khí theo Vô Tình Kiếm trong bộc phát ra , kiếm khí chỗ đi qua , mặt đất xuất hiện từng đạo vết tích!

Phurong xa cây cối tức thì bị một cỗ kiếm khí chấn động ra đến, tứ phân ngũ liệt!

Diệp Kinh Vân trường kiếm trong tay bay múa , kiếm nếu kinh hồng , giống như có thể đem trời cho đâm rách!

Nếu có người tu luyện bộ này Lôi Đình Thế Pháp , như vậy nhìn thấy một màn này nhất định sẽ rất là khiếp sợ!

Lôi Đình Thế Pháp chú trọng là nhanh , muốn phải nắm giữ bộ công pháp này không có thời gian nửa năm là chuyện không có khả năng! Nhưng mà Diệp Kinh Vân chỉ dùng nửa canh giờ liền nắm giữ!

"Lôi Đình Thế Pháp cùng sở hữu cửu trọng! Tu luyện nhất trọng có thể sử dụng một tia chớp! Nếu có thể tu luyện tới đệ cửu trọng , như vậy ta liền có thể tế xuất chín đạo lôi đình! Suy cho cùng , tạo thành một cái lôi đình Long!"

Lấy Diệp Kinh Vân đối với kiếm pháp phía trên lĩnh ngộ , muốn tu luyện Lôi Đình Thế Pháp đệ nhất trọng cũng không là vấn đề!

Huru! Huru! Huru!

Hắn tiếp tục luyện kiếm , cả người mồ hôi ướt đầm , nhưng trong tay kiếm gãy cũng là càng ngày càng linh hoạt!

Không gian trong nháy mắt giăng đầy vài đạo kiếm khí!

Thời gian dần dần biến mất , rất nhanh, đêm tối thay thế ban ngày , Diệp Kinh Vân như trước luyện kiếm , tùy ý trên trán mồ hôi lăn xuống đến, hắn kiếm vẫn là tràn phóng kiếm quang!

Trường kiếm trở vào bao , hắn thở mẫn gật đầu .

Lôi Đình Thế Pháp đệ nhất trọng , hắn đã luyện thành!

Ba ngày sau , làm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên thấu qua tầng mây lúc , người Diệp gia sớm liền lên!

Hôm nay là Diệp gia săn bắn mùa thu!

Săn bắn mùa thu địa điểm ở Mạt Nhật Sâm Lâm!

Diệp gia tổ chức săn bắn mùa thu duy nhất xem chính là làm cho đệ tử biến phải có huyết tính!

Một cái cao cường Võ giả nếu như không có cái gì kinh nghiệm chiến đấu , hoặc giả vừa thấy được huyết liền ngất , đó cùng một người bình thường có cái gì khác biệt đây?

Cái gọi là săn bắn mùa thu chính là đi kích sát Yêu thú , ai lấy được yêu đan nhiều, ai có thể có được Diệp gia phần thưởng!

Lần này phần thưởng so với lần trước còn trân quý hơn!

Tam phẩm linh quả , Thiên Mộng Lôi Đình Quả!

Quả này nếu là cầm đi ra bên ngoài , đủ để bán được 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm!

Không nghĩ tới , Diệp gia lần này vậy mà đầu tư đủ vốn liếng , là chính là tốt hơn huấn luyện đệ tử!

Lúc này , ở Mạt Nhật Sâm Lâm ngoại vi đã là đứng đầy rất nhiều Diệp gia đệ tử!

Đây là Diệp gia bản thân cử hành săn bắn mùa thu , sở dĩ không có khác gia tộc , mà một ít độc lai độc vãng Vô giả nhìn thấy một màn này , cũng là không tự chủ tránh xa .

Diệp gia uy danh bọn họ vẫn có nghe thấy!

Không ít Diệp gia đệ tử nhìn Diệp Kinh Vân , hai mắt đều là khẽ run lên .

Một tháng qua này , Diệp Kinh Vân mang cho bọn hắn chấn động thực sự quá lớn!

"Muội muội! Ngươi làm sao cũng tới ?" Diệp Kinh Vân nhìn từ đằng xa tới thiếu nữ , cau mày .

Lúc thường luôn luôn trách ở trong nhà Diệp Nhu hôm nay dĩ nhiên là đi ra , lại thêm không thể tưởng tượng nổi là nàng còn muốn tham gia săn bắn mùa thu!

"Ta làm sao lại không thể tới! Ta muốn giết Yêu thú! Ta phải bảo vệ hảo ca ca!" Diệp Nhu ngoác miệng ra , nói ra .

"Tốt! tốt! Sau này ca ca phải dựa vào ngươi tới bảo vệ ta!" Diệp Kinh Vân cười cười , ngược lại đợi lát nữa cố lưu ý một cái muội muội là tốt rồi .

Nghe nói như thế , Diệp Nhu lộ ra tiểu hồ nha , nhìn qua cực kỳ khả ái điềm mỹ .

Mà ở một hướng khác , một thanh niên đang dùng giết người vậy ánh mắt nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , trong lòng đang không ngừng gặm hột lên: "Diệp Kinh Vân! Hôm nay tự là ngươi ngày giỗ!"

Nếu không có Diệp Vô Thiên ở một bên bắt hắn lại tay , hắn đã sớm xông ra hét lớn một tiếng , liên hợp Huyết Sát Tông người cùng nhau giết Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân khắp nơi nhìn chung quanh , trong đầu không khỏi hiện lên ba năm trước đây một màn!

Ba năm trước đây , hắn tham gia Diệp gia săn bắn mùa thu , chính là ở phía trước bị người ám toán , một thân gân mạch bị người đều mà hủy diệt!

Hắn tin tưởng hắc y nhân kia hôm nay còn sẽ xuất hiện!

Có lẽ , lúc này , Hắc y nhân đang núp ở nơi nào đó nhìn hắn! Một khi săn bắn mùa thu bắt đầu , hắc y nhân kia tất xuất hiện!

Không thể không nói , Diệp Kinh Vân ánh mắt nham hiểm , muốn sự tình chu đáo , tâm tư tỉ mỉ .

Hắc y nhân kia đã sớm hiện thân!

Mặt Nhật Sâm Lâm chỗ tới , Hắc y nhân chậm rãi đi tới , một đôi mắt chính nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , một đạo sát ý không che giấu chút nào mà hiện lên đi ra .

"Diệp Kinh Vân! Lần này , ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!" Miệng phun ác độc lời nói , hai tay nắm thật chắc , cả người càng là sát khí đằng đằng!

Lần trước hắn thất thủ , lần này , hắn tuyệt đối sẽ không sơ suất!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 37: Ra đi

"Xuống núi trước , đem bọn ngươi chiếm được yêu hạch giao ra đây! Ai nhiều, ai có thể có được Thiên Mộng Lôì Đình Quả!" Diệp Vô Hải nhìn quét người đông Diệp gia đệ tử một vòng , thanh âm lãnh lệ: "Trên đường , không được chém giết! Nếu là bị ta phát hiện , như vậy trực tiếp trục xuất Diệp gia! Mặc dù là con trai trưởng , cũng không ngoại lệ!"

Diệp gia sẵn bắn mùa thu là là bồi đường đệ tử huyết tính , mà không phải tự giết lẫn nhau!

Người chung quanh đều là gậy đầu .

Bất quá , Diệp Thiên nham hiểm ánh mắt vẫn là nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân , tựa như cùng một đầu đối chết lang!

Diệp Kinh Vân không thèm để ý chút nào , cười lạnh một tiếng , há to mồm , kinh ngạc 1 tiếng: "Ai u! Đây không phải là Diệp Thiên biểu ca sao? Hôm nay ngươi gân mạch đã đứt nứt , làm sao chạy đến nơi này ? Đợi lát nữa bị Yêu thú ăn cũng không tốt a!"

Diệp Thiên sắc mặt đại biến , vốn là đang tức giận , nghe nói như thế , thì càng nộ , không nhịn được gầm hét lên: "Diệp tạp chủng! Nói thật cho ngươi biết! Ta gân mạch đã sớm khôi phục , tu vi càng sâu trước đây!"

Lúc đầu hắn sẽ chọn ẩn nhẫn một đoạn thời gian , sau đó ở Mạt Nhật Sâm Lâm trong kích sát phía sau người , thế nhưng hiện tại không nhịn được , bị Diệp Kinh Vân nói cho tức ngất ý nghĩ!

"Hả? Gân mạch khôi phục ?" Diệp Kinh Vân hơi kinh ngạc , lần trước đem phía sau người đánh được mềm nát vụn , gân mạch càng là toàn bộ phế , mà hiện tại phía sau người vậy mà khôi phục ?

Xem ra đối phương có không ít súc tích a!

"Ha ha ha!" Nhận thấy được Diệp Kinh Vân trong mắt vô cùng kinh ngạc , Diệp Thiên trong lòng kiềm chế triệt để giải phóng ra ngoài , không gì sánh được đắc ý cười to vài tiếng , toàn bộ trong rừng rậm đều quanh quần cái kia phóng đằng không kèm chế được tiếng cười .

"Diệp Kinh Vân , ngươi sợ sao?"

"Sợ ?" Diệp Kinh Vân sững sờ , chợt mặt hiện lên ra một cười nhạt: "Ta vì sao phải sợ một cái bại tướng dưới tay ?"

"Ngươi nói cái gì!" Diệp Thiên con ngươi chợt co rút lại , hai tay trực tiếp bốc lên , khanh khách rung động .

"Ta nói sai sao? Bại tướng dưới tay!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt hồi âm nói , không để ý tới phía sau người , nói với Diệp Nhu: "Nhu nhi , chúng ta đi!"

"Ồ!" Diệp Nhu trọng trọng gậy đầu , mặt hiện lên ra vẻ khâm trương vẻ .

Đây là nàng lần đầu tiên sẵn bắn mùa thu , trong lòng bao nhiêu có chút khâm trương , bất quá , không biết tại sao , chỉ cần có ca ở , trong lòng nàng bao nhiêu hội an tâm!

Hai người thân ảnh rất nhanh tại chỗ biến mất!

Diệp gia đệ tử hướng phía trước bắn tới , tại trong hư không lưu ở dưới từng đường thân ảnh .

Không thể không nói , Thiên Mộng Lôi Đình Quả có cực đại mê hoặc!

Diệp Thiên nhìn rồi đi Diệp Kinh Vân , hàm răng cắn phải khanh khách rung động , thân thể đang không ngừng run rẩy .

"Ta muốn giết ngươi!" Trong lòng hắn gầm thét .

Diệp Vô Hải nhìn thấy một màn này , khẽ cau mày .

Hắn biết Diệp Kinh Vân cùng đệ trời đã là không chết không thôi tồn tại! Giữa hai người , chỉ có thể có một người sống!

"Ai!" Hắn thờ dài một hơi .

Diệp Thiên thiên phú tuy nói không bằng Diệp Kinh Vân cái quái thai , nhưng cũng là một nhân tài! Chỉ tiếc phía sau người tranh đua tâm quá lớn , lòng ghen tỵ quá nặng!

"Vô đạo nhất phải tránh chính là vô vết! Diệp Kinh Vân chính là Diệp Thiên vô vết! Diệp Thiên nhất sinh thành liền tuyệt đối sẽ không cao đi nơi nào! Đáng tiếc! Nguyên bản Diệp gia sẽ có hai đại thiên tài!"

Xa ở một bên , Diệp Vô Thiên mắt lạnh nhìn phía trước , âm lãnh cười một tiếng: "Diệp tạp chủng! Ngươi tử kỳ đến!"

Lần này , Huyết Sát Tông người sẽ tới , hơn nữa Huyết Công Tử chính mồm nói muốn bắt Diệp Kinh Vân mệnh!

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút Diệp Kinh Vân làm sao còn chạy đi!

Tiến nhập Mạt Nhật sâu trong rừng , Diệp Kinh Vân lập tức tập hợp lực chú ý .

Nơi này có không ít tu vi cường đại yêu thú , hơn nữa chúng nó giới về ẩn dấu , thỉnh thoảng sẽ cho ngươi một kích trí mạng!

Vì bảo vệ hảo muội muội, hần không thể không nhắc lên hoàn toàn tinh thần!

Hơn nữa, trong rừng rậm, Yêu thú không phải kinh khủng nhất, kinh khủng nhất là Võ giả!

Có một ít Võ giả tâm địa ác độc cay, một khi phát hiện có bảo vật, nhất định sẽ chém giết một lật!

Vừa nghĩ đến này, sắc trời đột nhiên nhất hắc.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ở trên cành cây đứng một đầu cực đại Viên Hầu! Nó thân hình không lồ đem ánh mặt trời cho che đậy, khiến cho người có một loại trời tối cảm giác!

"Ca! Ta sợ!" Diệp Nhu nhìn cực đại thân thể, khí sắc trắng bệch!

Đây là một đầu cuồng hóa bạo viên!

Nó thân hình cực đại, lực lớn vô hạn, nghe nói có thể một tay xé rách hồ báo, là Yêu thú trong thân xác rất mạnh một loại! Thành niên cuồng hóa bạo Viên Nhất quyền oanh trên mặt đất, có thể làm cho mặt đất rạn nứt, kinh khủng như vậy!

"Muội muội! Ngươi đi thử một lần!" Diệp Khinh Vân bản muốn ra tay, đối phó loại này Cuồng Hóa Bạo Viên, không cần phé quá nhiều khí lực, nhưng nghĩ tới muội muội vẫn là phòng ám trong đóa hoa, cần lịch lãm một lật mới có thể phát triển.

Võ đạo một đường, huyết tính không gì sánh được, cuồng giả đều là giẫm ở người yếu thi hải phía trên từng bước một đạp lên!

"Ca! Ta ... Sợ!" Diệp Nhu yếu ớt nói, nhưng thấy đến ca ca của mình trầm mặc, coi là phía sau người có chút tức giận, chỉ có thể kiên trì đi vào!

Rống!

Cuồng Hóa Bạo Viên nhìn thấy là một tiểu nàng tới trước, không khỏi tức giận nện lồng ngực, cả vùng đều run rẩy!

Diệp Nhu thân thể ở trong mắt nó chính là loài giun dế!

Nó nhanh chóng hướng Diệp Nhu yêu kiều thân thể nhỏ xuất thủ, muốn trực tiếp đánh nát này loài giun dế!

Diệp Nhu sắc mặt đại biến, linh động con mắt trực tiếp là hiện ra mãnh liệt sợ hãi, ngốc ngậy tại chỗ, dĩ nhiên là không muốn biết làm cái gì!

"Ai!"

Một tiếng thờ dài truyền vào trong tai nàng!

Chỉ thấy một đạo thân ảnh gào thét tới, ngăn ở trước người của nàng! Gió kia cuốn lên nàng ô tóc đen dài!

"Ca!" Nhìn đạo này thân ảnh quen thuộc, Diệp Nhu tuyệt vọng dưới ánh mắt lập tức thay đổi thần thái lên.

"Nhu nhi, thấy được!" Diệp Khinh Vân trong tay nhiều hơn nắm kiếm gãy, rất nhanh kiếm gãy phía trên tràn ngập lôi đình, lớp lớp.

"Rống!" Cuồng Hóa Bạo Viên nổi giận gầm lên một tiếng, cho là mình đã bị khiêu khích.

"Bất quá là một đầu Động Linh Cảnh bát trọng Yêu thú, cũng dám đối với ta gào thét?" Diệp Khinh Vân tay phải vung lên Vô Tình Kiếm, trong không gian tức khắc bộc phát ra một cỗ cuồng đại lực lượng, giống như là một tia chớp nhanh chóng hướng Cuồng Hóa Bạo Viên đi!

Phương viên mấy trăm mét không gian cuốn lên nhất tầng lại một tầng khí lãng!

Cực đại thân thể sau đó một khắc trực tiếp bị đánh thành một nửa! Nổ 1 tiếng, té xuống đất!

Diệp Nhu xem há hốc mồm!

Không nghĩ tới ca ca vậy mà lợi hại như vậy, vậy mà một kiếm diệt Cuồng Hóa Bạo Viên!

Nhẹ nhàng hạ xuống, Diệp Khinh Vân thân hình xuất hiện sau lưng Diệp Nhu, hướng về phía phía sau người truyền âm nói: "Diệp Nhu, ngươi trước đứng ở một bên!"

Diệp Nhu có chút không giải thích được, nhưng vẫn là nghe theo, đứng ở một bên.

"Ra đi! Ta biết ngươi ở đây!" Diệp Khinh Vân ánh mắt nhìn quét một vòng, lạnh nhạt nói, nét mặt không thay đổi chút nào.

"Ha ha! Diệp tạp chủng! Hôm nay ta tới lấy ngươi mạng chó!" 50 mét bên ngoài, xuất hiện một đạo thân ảnh!

Diệp Khinh Vân sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ: "Đùa ép sao? Ta lại không nói ngươi!" Vừa nói, đầu hần hướng phía trên nhìn lại, nói: "Huyết Sát Tông

người nhất gan như vậy như chuột sao? Còn là nói lớn lên quá xấu , làm chuyện trái lương tâm gì , nhận không ra người sao?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 38: Tặng người một câu

Nghe phải lời này , Diệp Thiên sắc mặt tức khắc biến sắc .

Đối phương vậy mà hoàn toàn khi hấn không tồn tại ?

Trần trường trào phúng a!

"Diệp tạp chúng!" Diệp Thiên giận chỉ Diệp Khinh Vân , như một con chó điên một dạng gầm hét lên: "Người cũng dám coi nhẹ ta ?"

"Ta coi nhẹ một cái bị ta đánh được oa oa kêu , gân mạch toàn bộ phể phể vật mà thôi!" Diệp Khinh Vân liếc biểu ca một cái , không khách khí chút nào nói ra .

"Người!" Diệp Thiên hàm răng cắn phải khanh khách rung động , cả người khí tức vào giờ khắc này ầm ầm bạo phát!

Dĩ nhiên là Bạo Hóa Cảnh nhất trọng tu vi!

Nghĩ không ra ngắn ngủi mấy tháng , hấn tu vi đã trực tiếp đề thăng tới trình độ như vậy!

Bất quá , Diệp Khinh Vân y nguyên cũng không nhìn hấn cái nào!

Như hấn nói , người trước mắt bất quá là bại tướng dưới tay hấn mà thôi! Hấn có thể đánh bại đối phương một lần , là có thể đánh bại đối phương hai lần!

"A! A! A!" Diệp Thiên nhìn thấy Diệp Khinh Vân như vô sự biểu tình , lửa giận trong lòng lập tức là phun trào ra đến .

"Ồn ào!" Đúng lúc này , Hắc y nhân trở nên xuất hiện ở trước mặt hấn , đao ra khỏi vỏ , một đạo hàn quang lóe lên một cái rồi biến mất , tùy theo xuất hiện một vết ánh sáng màu máu!

Ầm!

Diệp Thiên thân thể bị chém thành hai khúc!

"Hà?" Diệp Khinh Vân mí mắt hơi giật mình , nghĩ không ra đối phương thật không ngờ tàn nhẫn , kể cả bạn đều giết! Lại giết lý do gần là đối với địa phương nói nhiều một chút!

Đáng thương Diệp Thiên còn chưa báo phục Diệp Khinh Vân , liền chết đi như vậy!

"Hiện tại toàn bộ thế giới đều thanh tĩnh lại!" Huyết Công Tử lạnh nhạt nói , một bộ rất đáng vẻ bình thường , phảng phất ban nãy sự tình căn bản cũng không có phát sinh , có thể thấy được lòng dạ ác độc cay , lãnh khốc!

"Hiện tại đến lượt ngươi! Lần trước , không thể một đao chém chết ngươi , thật là làm ta ngoài ý muốn a! Bất quá , lần này , ngươi chết định!" Hắc y nhân khinh miệt xem Diệp Khinh Vân một cái , cao ngạo nói ra , mặc dù lần trước thất bại , hấn cũng không có đem Diệp Khinh Vân để vào mắt!

Hấn nhận định ở Diệp Khinh Vân trên người có một dạng tăng thêm lực phòng ngự bảo vật , nếu không nói làm sao có thể có thể đi thừa nhận cho hấn mạnh nhất một đao!

"Hà? Đây là ngươi muội muội ?" Hắc y nhân đột nhiên đưa mắt đặt ở Diệp Nhu phía trên , liếm liếm đầu lưỡi , sắc sắc nói: "Đúng là lớn lên thật đẹp! Rất tốt! Rất tốt!"

Ý vị thâm trường nói làm cho Diệp Khinh Vân sắc mặt hơi đổi , hấn nhìn Hắc y nhân , lạnh lùng nói ra: "Liên hướng về phía lời này của ngươi , hôm nay ,

ngươi hẳn phải chết!"

Muội muội ở trong lòng hắc chiếm cứ không thể thay đại địa vị!

Ai nếu là đánh muội muội của hắc chú ý, chính là đang gây hấn với hắc! Đối với cái này loại người, Diệp Kinh Vân chỉ có thể giết!

Một bên, Diệp Nhu nghe nói như thế, thân thể mềm mại run lên, thật sâu đang nhìn mình ca ca, bất tri bất giác, ca ca bóng lưng đã là triệt để lạc ẩn trong óc nàng!

"Ha ha ha!" Hắc y nhân nghe nói như thế, không thêm đề ý chút nào, lãnh ngạo nói: "Chỉ bằng ngươi? Một cái nho nhỏ Động Linh Cảnh thất trọng Vô giả?"

"Nói ra nói thật mẹ nó là cầu thả ra rắm!"

Diệp Kinh Vân rút tay ra gián đoạn kiếm, liếc đối phương một cái, lạnh nhạt nói: "Không tin! Ngươi có thể thử một lần!"

"Ha ha ha! Cuồng vọng! Không nghĩ tới ở nho nhỏ này Mạt Nhật Trấn phía trên lại có bức này cuồng vọng chi đồ! Thật coi là sáng mù ánh mắt ta!"
Nồng đậm tiếng giễu cợt xuất từ Hắc y nhân trong miệng!

Ngay vào lúc này, một trận gió nhẹ bỗng nhiên thổi tới!

Ở Diệp Kinh Vân bốn phía đột nhiên nhiều hơn mấy bóng người, bọn họ người mặc huyết áo bào màu đỏ, trên trán có một cái đỏ như máu điểm, các cầm một thanh trường kiếm, quay chung quanh ở Diệp Kinh Vân bốn phía!

"Lui ra!" Huyết Công Tử cau mày, nhìn hướng bốn phía, lãnh khốc nói.

Người chung quanh lại động cũng không động.

Bọn họ phụ trách bảo hộ Huyết Công Tử! Không thể để cho phía sau người có chuyện, nếu không đầu người rơi xuống!

"Thế nhưng, Huyết Công Tử ..." Có một người cau mày, trầm giọng nói.

Huyết Công Tử hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên một cái, đại đao tức khắc xuất hiện, kinh khủng đao khí như một trận gió thổi tới người mở miệng trên thân!

Ầm!

Tiếng nổ mạnh vang vọng không trung!

Toàn bộ thân hình trực tiếp vỡ ra được, từng cục huyết nhục như là bông tuyết vậy phiêu hạ xuống!

Chung quanh Huyết Sát Tông đệ tử nhìn thấy một màn này, nhanh chóng lui ra phía sau, không dám sẽ chậm chọc Huyết Công Tử!

Bọn họ cũng đều biết Huyết Công Tử làm người! Gia hỏa này tuyệt đối là một người điên!

Diệp Kinh Vân lại lần nữa đối Huyết Công Tử tàn nhẫn có trọng nhận thức mới! Thứ người như vậy lớn lối như thế, lại còn có thể sống đến hiện tại, điều này nói rõ phía sau người thế lực sau lưng rất cường đại, lại thân phận thật không đơn giản!

Bất quá, dù vậy, hắc cũng không sợ!

Kiếp trước, hắc gặp qua so Huyết Công Tử càng kiêu ngạo người, nhưng những người này toàn bộ chết ở hắc Vô Tình Kiếm tiến lên!

Cái gọi là vung lên Vô Tình Kiếm, thiên hạ ta có!

Lần này, đồng dạng không ngoại lệ!

Vô Tình Kiếm ở Diệp Kinh Vân trong tay ông ông run liên tục!

Đây là hắc phụ thể sau lần đầu tiên dùng Vô Tình Kiếm đối chiến Hợp Nhất cấp độ đao giả! Vô Tình Kiếm có thể nào bất hưng phấn!

Vang vang!

Hắc rút ra Vô Tình Kiếm, tức khắc, bốn phía từng cỗ khí thế hướng hắc kiếm gây điên cuồng đi!

"Hà?" Hắc y nhân nhỏ hơi kinh ngạc một phần: "Ngươi vậy mà ngưng lại khí?"

Ngưng Khí là khí Đạo Cảnh Giới cảnh thứ nhất!

Hắn năm đó ngưng tụ khí lúc cũng muốn mười bảy tuổi, nhưng thiếu niên trước mắt tuổi không qua 15 tuổi!

15 tuổi Ngưng Khí kiếm giả ?

Trời ạ!

Hắc y nhân trong lòng dâng lên sóng to gió lớn, phải biết rằng hắn vốn là khí đạo thiên tài! Cho tới nay, hắn đều đem chính mình coi là đạo đạo yêu nghiệt, nhận vì tất cả đạo giả, kiếm giả cũng không bằng hắn!

"Khó trách! Khó trách người lớn lỗi như thế!" Huyết Công Tử thật sâu nhìn Diệp Kinh Vân, trong con ngươi nổi lên mãnh liệt đồ kị!

Hắn và Diệp Thiên là cùng loại người, lòng ghen tỵ siêu cường! Dung không được kẻ khác thiên phú cao hơn chính mình! Nói cách khác, trong mắt hắn dung không được nửa điểm hạt cát!

"Người này tuổi còn trẻ, liền lĩnh ngộ khí Đạo Cảnh Giới Ngưng Khí, nếu cho hắn thêm thời gian, sau này thành tựu sợ là bất khả hạn lượng! Đáng chết! Ta tuyệt đối sẽ không làm cho hắn tồn sống tiếp!" Nghĩ đến bản thân đem thiên tài tuyệt thế bóp chết từ trong trứng nước, Huyết Công Tử trong con ngươi hiện lộ tài năng.

"Hôm nay, ngươi phải chết!" Huyết Công Tử gầm hét lên.

"Là bởi vì ta thiên phú mạnh hơn ngươi sao? Làm một tên đạo giả, nhất ghi nhớ kỹ chính là lòng đồ kị! Chỉ có nhất tâm hướng tới đạo pháp người mới có thể đạt đến cao thành tựu! Như ngươi loại này người, cả đời thành tựu nhiều nhất không cao hơn Đạo Tâm cấp độ!" Diệp Kinh Vân thì giống như một cái cao thủ tuyệt thế hướng về phía tiểu bối chỉ điểm.

"Thối lắm!" Thoáng cái bị Diệp Kinh Vân đâm chọc chỗ đau, Huyết Công Tử nổi giận gầm lên một tiếng: "Thà hắn mẹ rắm! Ngươi cho rằng ngươi là ai? Cũng dám đối lão tử chỉ trích! Thật là chán sống!"

Diệp Kinh Vân lắc đầu, hắn vẫn là đánh giá cao phía sau người!

Như loại này người muốn đạt đến khí Đạo Cảnh Giới trong Thiên Nhân Cảnh giới cũng rất khó! Càng không cần phải nói cái gì Kiếm Tâm!

"Tặng ngươi một câu! Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, trên đời này thiên phú thắng ngươi người, hay đi!"

"Làm càn!"

Huyết Công Tử nghe nói như thế, triệt để phản nộ, trong thanh âm lộ ra mãnh liệt tức giận cùng với thật sâu đồ kị!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 39: Phế người khí đạo

"Người lòng dạ quá chật! Lại đánh muội muội ta chủ ý! Hôm nay, ta liền phế ngươi Hợp Nhất cảnh, tránh cho ngươi sau này thương tổn kẻ khác, tai họa nhân gian!" Diệp Kinh Vân nặng nề mở miệng nói, giữa hai lông mày mang theo tự tin, tuy nói ở khí đạo ý cảnh phía trên không bằng đối phương, vốn lấy đối khí đạo lý giải, phải đối phó một cái khoảng chừng Hợp Nhất cấp độ Vô giả, cũng không phải quá chuyện khó!

"Làm càn!" Thấy mình bị xem thường, Huyết Công Tử lộ vẻ phẫn nộ càng tức giận, vừa dày vừa nặng đại đạo trực tiếp rơi ở trong tay hắn, mang theo một đạo chói mắt sắc bén!

Diệp Kinh Vân trong tay nhiều hơn nắm kiếm gãy!

Vô Tình Kiếm!

"Tam Xích Lăng Đào Trảm!" Huyết Công Tử cao kêu một tiếng, toàn thân linh lực chợt bạo phát, đại đạo trong tay sau đó một khắc trở nên trở nên lớn, một đạo lợi hại phải không thể ngăn cản đạo khí như là trong biển sóng biển đánh tới, trên mặt đất vẽ ra một đạo thật sâu vết tích, còn bốc khói lên!

"Lôi Đình Thế Kiếm Quyết!" Diệp Kinh Vân thân hình không động , trong tay kiếm gãy sau đó một khắc toát ra lộng lẫy ánh sáng màu bạc , một tia chớp theo trên thân kiếm bộc phát ra!

Hắn kiếm tùy thân động , kiếm khí ngang dọc , huy vũ giữa , xé rách bầu trời!

Một tia chớp như hải ba hét giận dữ , mang theo năng lượng kinh khủng , xông thẳng tới , cùng đối phương Tam Xích Lăng Đào Trảm chọt đụng vào nhau!

"Àm! Âm! Âm!"

Trong không khí bộc phát ra to lớn , kiếm ánh cùng đao ánh va chạm nhau!

Tam Xích Lăng Đào Trảm ở Diệp Kinh Vân chiêu thức ở dưới hóa thành hư không , hình cùng hư vô , không chịu nổi một kích!

"Cái gì! Chuyện này. .. Điều đó không có khả năng!" Huyết Công Tử sử dụng ra một chiêu mạnh nhất , muốn ở trước mặt mọi người biểu hiện tốt một chút , lại không nghĩ rằng đối phương vậy mà cường hãn như thế , dễ dàng như thế phá Tam Xích Lăng Đào Trảm!

Cả người hắn trực tiếp bị lôi đình đánh bay , năm thước , sắc mặt trắng bệch , phun ra một ngụm máu lớn , mặt hiện lên ra vẻ thống khổ!

Hắn bại! Triệt để triệt để bại!

"Ta!"

Chính cái rầm cồ roi trên mặt đất , cảm thụ được trên đao đao khí dĩ nhiên là giống như gặp quỷ một dạng đều ly tán , hắn mặt tức khắc tái nhợt , như giấy trắng một dạng , cuối cùng bị không kích thích , oa mà 1 tiếng , gào khóc .

Ngưng Khí là ngưng tụ đao khí!

Hợp Nhất là kiếm cùng mình có huyết dung nhập nước cảm giác!

Mà hiện tại hắn lưỡng chủng cảm thụ cũng không có! Điều này nói rõ hắn khí đạo đã bị Diệp Kinh Vân phế bỏ!

Bị Diệp Kinh Vân đánh bại cũng không tính , bản thân khí đạo bị phế , này liền cần một lần nữa tu luyện khí đạo! Này phải tốn hao nhiều thời gian hơn cùng với tinh lực!

"A! A! A!" Khuôn mặt trực tiếp vặn vẹo , hắn không thể chịu đựng như vậy đã kích!

Hắn là khí đạo thiên tài , là bị tông chủ thấy được thiên kiều chi tử , được khen là nghìn năm mới có thể xuất hiện một lần thiên tài! Mà hiện tại , hắn đáng tự hào nhất đồ đặc lại muốn rời xa hắn!

"Diệp Kinh Vân! Ngươi vậy mà phế ta khí đạo ý cảnh! Ngươi đáng chết!" Huyết Công Tử tức giận vọt thẳng đến , tuy nói không thể sử dụng đao , nhưng một thân linh lực vẫn còn , một cỗ Động Linh Cảnh cửu trọng tu vì chọt bạo phát!

"Tiến lên! Còn ngây tại chỗ làm cái gì! Giết hắn cho ta!" Đi tới thời điểm , không quên mệnh lệnh chung quanh Huyết Sát Tông đệ tử!

Những thứ này Huyết Sát Tông đệ tử các góc ngây tại chỗ , một bộ không biết làm bộ dáng gì nữa .

Trước mắt một màn này làm cho cho bọn họ nguyên cái đầu não cũng chờ không chuyển qua đến!

Có người dĩ nhiên tại khí đạo phía trên so thiếu chủ mạnh hơn ? Hơn nữa , đối phương khoảng chừng Ngưng Khí cấp độ , liền đem Huyết Công Tử đánh được mềm nát vụn ?

Sau một khắc , bọn họ theo thiếu chủ tiếng rống giận phản ứng qua đến , trực tiếp rút ra trường kiếm trong tay , lấp lánh , nhắm ngay Diệp Kinh Vân!

Có thậm chí đem mục tiêu chuyển dời đến Diệp Nhu phía trên , muốn dùng cái này cần làm áp chế!

"Tự tìm cái chết!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , tiến lên một bước , một kiếm đâm thủng phía sau người lòng ngực!

"Giết hắn cho ta! Đem muội muội của hắn bắt lại!" Oán độc thanh âm theo Huyết Công Tử trong miệng truyền ra!

"Xem ra chỉ là phế người khí đạo còn chưa đủ! Ta sẽ đem ngươi một thân linh lực cho phế!" Diệp Kinh Vân ngoan vị nhìn Huyết Công Tử!

Huyết Công Tử trực tiếp bị ánh mắt này hù dọa phải gần chết , vậy mà không dám lên đi , ở trong lòng hắn , Diệp Kinh Vân đã trở thành hắn không thể xóa nhòa bóng ma!

Hắn sở dĩ hoàn bại cho Diệp Kinh Vân , là bởi vì ở đao đạo phía trên lĩnh ngộ không mạnh!

Diệp Kinh Vân kiếp trước là cao thủ dùng kiếm , tuy nói hiện tại phụ sinh ở một cái tiểu gia tộc đệ tử phía trên , nhưng đối với kiếm đạo lĩnh ngộ y

nguyên có , không khách khí chút nào nói , hấn đã có thể sáng tạo độc đáo nhất phái!

Huyết Công Tử nghĩ tại khí đạo phía trên vượt quá Diệp Kinh Vân ? Mơ mộng hảo huyền!

Một tia chớp lại lần nữa theo Vô Tình Kiếm trong bắn roi đi ra , như một cái thật lớn ngân xà đi qua mặt đất , hướng Huyết Công Tử đi!

"Không được!" Huyết Công Tử nhìn thấy một màn này , ánh mắt sợ hãi .

"Dừng tay!"

Liên sau đó một khắc , một đạo thân ảnh từ trời rơi xuống , phát ổng tay áo một cái , trực tiếp đem ngân sắc đại mãng xà hóa thành hư không!

Đối với cái này một điểm , Diệp Kinh Vân trên mặt vẫn là không có hiện ra một vẻ kinh ngạc , hấn đã sớm biết giống như Huyết Công Tử người như vậy bên cạnh nhất định sẽ có tu vi Cao Sâm bảo tiêu!

Nhìn đạo kia đột nhiên xuất thủ thân ảnh , Huyết Công Tử mặt phía trên nổi lên không phải mừng như điên , mà là âm u , gầm hét lên: "Xú lão đầu! Người làm sao mới đến a! Người là mắt mù , vẫn là lão nhân chứng si ngốc ?"

Hấn lửa giận ngút trời , vung tay lên , nhắm ngay Lão giả gương mặt quát tới: "Ta khí đạo đã phế! Người nếu trở lại chậm nửa bước , ta mệnh liền bỏ ở nơi này! Phụ thân biết nói , người nói người sẽ như thế nào!"

Ngần phát Lão giả nghe nói như thế , sắc mặt không những không giận , ngược lại là quỳ trên mặt đất , một bộ cầu nô tài thần sắc: "Lão nô biết sai!" Liên tưởng đến nếu thiếu chủ thật bị tàn phế , như vậy hấn kết quả tuyệt đối sẽ không tốt tới chỗ nào!

Nói thật , ban này hấn không có xuất thủ , là bởi vì không tin Diệp Kinh Vân có thể đi chiến thắng phái thiếu chủ!

Thiếu chủ ở khí đạo ý cảnh phía trên không người ngăn cản , được xưng Huyết Sát Tông đệ nhất thiên tài!

Tiểu tử kia tuy nói tuổi còn trẻ thì đến được Ngưng Khí cấp độ , nhưng dù sao nói không có đạt đến "Hợp Nhất" cấp độ!

Lại nói , thiếu chủ tu vi ở Động Linh Cảnh cửu trọng , ở Linh lực hùng hậu trình độ phương diện muốn nghiền ép hấn!

Nhưng ai có thể nghĩ tới thiếu chủ sẽ bại ? Hơn nữa còn phải bại thái quá! Điều này làm cho hấn toàn bộ thế giới xem đều cải biến!

"Giết hấn! Ta muốn hấn chết!" Huyết Công Tử tức giận chỉ vào Diệp Kinh Vân , lấy một loại không cần phản kháng giọng . Theo hấn giọng nói rơi xuống , Lão giả ánh mắt di chuyển tức thời đến Diệp Kinh Vân trên thân , lạnh khốc vô tình , giống như là một chỉ tìm thú săn Yêu thú!

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , thật sâu nhìn Lão giả , tay phải nắm chặt Vô Tình Kiếm .

Trước mắt Lão giả thực lực tuyệt đối còn cao hơn Huyết Công Tử , có thể so gia gia Diệp Vô Hải!

Nhưng dù vậy , trên mặt hấn không có hiện ra một chút sợ hãi , một chút sợ hãi!

Đối mặt kẻ địch mạnh mẽ , sợ hãi , sợ sẽ chỉ làm không chiến mà bại! Chiến đấu muốn liền là khí thế cùng một cỗ không chịu thua tinh thần!

"Há? Tiểu tử , người vậy mà không sợ ta ?" Lão giả hơi sững sờ , vẫn đục trong trông mắt thoáng qua một vẻ kinh ngạc chỉ quang .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 40: Người vũ nhục người trường kiếm trong tay!

Có rất ít người có thể ở khí thế của hấn ở dưới không hãi sợ!

Lão giả mặt mang vẻ kinh ngạc , lắc đầu , dự định thần tốc giải quyết trận này không huyền niệm chút nào chiến đấu! Tránh phải thiếu chủ không vui!

Huru!

Sau lưng của hắn xuất hiện một thanh trường kiếm, kinh khủng kiếm khí như nước biển bàn cồn cồn ra.

Đây là một thanh kim sắc trường kiếm, ở đó trên thân kiếm còn có khắc một thật lớn con gấu, uy phong không gì sánh được!

"Hả? Vậy mà đạt đến Thiên Nhân cấp độ?"

Khí đạo ý cảnh, chia làm Ngưng Khí, Hợp Nhất, Thiên Nhân, Tâm, Thế, Ý, Hoàng, Thánh, Đệ!

Lão giả có thể ở khí đạo ý cảnh phía trên đạt đến Thiên Nhân cấp độ làm Diệp Kinh Vân có một tia kinh ngạc, nhưng là gần là kinh ngạc một phần mà thôi!

Phía sau người niên kỷ lớn như vậy, khí đạo ý cảnh mới gần là Thiên Nhân? Bực này thiên phú thật sự là cần bả phải có thể!

Diệp Kinh Vân kiếp trước ba mươi tuổi lúc, khí đạo ý cảnh cũng đã đạt đến hoàng cấp độ!

Lão giả sững sờ, hắn có thể đủ rõ ràng thấy Diệp Kinh Vân mặt phía trên nổi lên vẻ kinh thường, điều này làm cho hắn biệt khuất, phải biết rằng hắn chính là cao thủ dùng kiếm, gần dữ hết: "Cuồng vọng tiêu tử, đi chết đi!"

Hừ lạnh một tiếng, sau lưng trường kiếm màu vàng óng hóa thành một đạo quang ảnh, sau một khắc, ở trong tay hắn xuất hiện một thanh kim sắc trường kiếm!

Diệp Kinh Vân thần tình vẫn như cũ không thay đổi, đối phương xác định rất cường đại, hắn không sợ, bởi vì hắn có vốn liếng!

"Người Kiếm Tâm bất ổn, khí đạo đi thiên, lại cam nguyện làm nô tài! Người cam tâm! Người kiếm cam tâm sao?" Hắn lạnh nhạt nói: "Làm một danh kiếm người, vốn là tự hào việc! Vốn muốn làm gì thì làm! Mà người nè?"

Lão giả nghe nói như thế, nhướng mày, chột ngắc đầu, nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân!

Hắn nhất tâm truy cầu kiếm đạo, lấy kiếm vẽ vang, kẻ khác có thể đi trào phúng hắn, nhưng không thể trào phúng trong tay hắn kiếm!

"Làm sao? Ta nói sai sao?" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng, thanh âm y nguyên đậm như nước sôi: "Biết người vì sao suốt đời đều dừng lại ở Hợp Nhất cấp độ trong sao! Bởi vì người vũ nhục người trường kiếm trong tay!"

"Người nói cái gì?" Lão giả sắc mặt đại biến, nắm chặt trường kiếm trong tay, gầm hét lên: "Người nói ta vũ nhục trường kiếm trong tay? Lão phu trong cuộc đời không biết dùng kiếm này trảm giết bao nhiêu người! Làm sao sẽ vũ nhục hắn! Quả thực là bịa đặt!"

"Giết người? Giết người giá trị cho người kêu ngạo sao? Kiếm là dùng để hành hiệp trượng nghĩa!" Diệp Kinh Vân cao ngạo nhìn Lão giả, lạnh nhạt nói: "Nếu người không tin! Ta có thể dùng này kiếm gãy cùng người tỷ thí một chút!"

"Kiếm gãy? Người vậy mà dùng kiếm gãy đến tỷ thí với ta? Chê cười!" Lão giả châm chọc 1 tiếng, nói: "Người không phải là không muốn để cho ta vận dụng trong cơ thể linh lực chứ? Được! Vậy ta giống như người mong muốn! Cùng người tỷ thí một kiếm!"

"Không thể!" Xa ở một bên Huyết Công Tử nghe nói như thế, trực tiếp gầm hét lên, lấy mệnh lệnh khẩu khí nói ra: "Lão đầu tử! Ta nói không thể! Người phản sao?"

Nguyên bản Lão giả nghe nói như thế nhất định sẽ cung kính, nhưng liên tưởng đến Diệp Kinh Vân trước nói, trong lòng liền hạ một cái quyết định, ngắc đầu: "Thiếu chủ! Thỉnh im miệng! Ta muốn dùng trong tay ta kiếm sát hắn! Hắn có thể vũ nhục ta, nhưng không thể vũ nhục ta kiếm!"

Tay cầm trường kiếm, trên người lão giả tản mát ra một cỗ cường đại khí thế!

Nghe phải lời này, Diệp Kinh Vân liền cười!

Hắn biết Lão giả nội tâm đã là xuất hiện sóng gợn, nếu không nói, đối phương ở trước mặt thiếu chủ không thể nào biết phản kháng!

"Tiểu tử! Sử dụng người mạnh nhất một kiếm đi! Một kiếm phân thắng bại!" Lão giả ánh mắt âm hàn mà nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân, trường kiếm trong tay ở ông ông tác hưởng.

"Rất tốt!" Diệp Kinh Vân gật đầu, lần thứ hai nắm lên Vô Tình Kiếm, vào giờ khắc này, trên thân khí thế thẳng tăng, tuy nói hắn khí đạo ý cảnh khoảng chừng nhất tầng Ngưng Khí cấp độ, nhưng lúc này bộc phát ra khí thế dĩ nhiên là không kém gì Lão giả!

Lão giả nhướng mày, không thể không nói, thiếu niên trước mắt là khí đạo thiên tài!

Nhưng rất đáng tiếc, người như vậy sẽ chết tại hắn kiếm trên đạo!

"Người khí đạo ý cảnh khoảng chừng Ngưng Khí cấp độ! Nếu lão phu giết người, sợ là sẽ phải rơi cái lấy cường lần yếu..."

Hắn còn chưa nói hết , liền bị Diệp Kinh Vân cắt đứt .

"Phóng tay đi! Ngươi không phải đối thủ của ta!" Diệp Kinh Vân lắc đầu .

"Hà?" Lão giả con mắt đều có thể nhanh phun ra lửa , hắn vẫn là lần đầu tiên bị người nhìn như vậy không dậy nổi , coi thường!

"Được ! Rất tốt! Lão phu ngược lại là phải nhìn một chút ngươi đến có cái gì bản lĩnh!" Gào to một tiếng , hắn vung lên trong tay trường kiếm màu vàng óng!

Huyết Công Tử vốn còn muốn chậm huân Lão giả một trận , nhưng thấy phía sau người đã bắt đầu động thân , lại nghĩ đến Lão giả kiếm đạo trình độ xa ở trên hắn! Muốn đi đối phó một cái Mạt Nhật Trần đồng cặn bã chắc là không thành vấn đề!

"Kim Dương Lạc Nhật Kiếm Quyết!" Lão giả gào to một tiếng , trong tay trường kiếm màu vàng óng tản ra chói mắt như kim loại lỏng lẫ , tựa như cùng là một vầng thái dương một dạng từ từ mọc lên , kiếm quang tràn ngập ra .

Tức khắc , là cây đều hạ xuống!

Lão giả và trường kiếm màu vàng óng quý dị vậy dung hợp vào một chỗ , như một đầu đôi trời xanh găm thét kim sắc đại hùng!

Diệp Kinh Vân nhìn một màn này , thờ dài một hơi , Thiên Nhân ý cảnh kiếm giả quả nhiên là không giống bình thường , muốn lại dùng lời đình thế quyết đi đối phó Lão giả hiển nhiên là chuyện không có khả năng!

Hôm nay , hắn chỉ có thể mạnh mẽ mà sử dụng Vô Tình Kiếm Đạo!

Vô Tình Kiếm Đạo , lấy hắn hôm nay tu vi muốn sử dụng ra trụ cột nhất tầng thứ nhất Vô Tình Nhất Kiếm cũng là chuyện không có khả năng!

Muốn sử dụng ra một kiếm này , liền ít nhất cần Động Linh Cảnh cửu trọng tu vi!

Hắn hiện tại chỉ có thể đem trong cơ thể một đoàn lời đình chỉ năng toàn bộ hấp thu hết!

Không có bất kỳ do dự , hắn trực tiếp vận khí Thập Ma Quyết , thu nhận một đoàn chỗ ở trái tim một bên lời đình chỉ năng!

Dần dần , hắn tu vi tăng mạnh , trực tiếp đạt đến Động Linh Cảnh cửu trọng!

Bên phải tay nắm chắc Vô Tình Kiếm , trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng đang nhanh chóng vận chuyển , hung mãnh linh lực như là hải dương , Vô Tình Kiếm phía trên kiếm quang sau đó một khắc bạo tăng , xao động ở trong vòng mười thước! Đây thậm chí so Lão giả mạnh hơn vài phần!

"Vô Tình Kiếm Đạo , trời nếu không có tình , ta liền vô tình! Vô Tình Nhất Kiếm!" Vừa dứt lời ở dưới , Diệp Kinh Vân trong tay Vô Tình Kiếm bura bắn đi!

Hai kiếm chạm vào nhau , toàn bộ không gian là nhất chấn!

Sau đó , trên mặt đất xuất hiện từng cái vết tích! Chung quanh cự thạch đã bị kinh khủng kiếm khí sau , răng rắc 1 tiếng , vỡ vụn ra , bốn phía bắn bay!

Thật lớn kiếm khí làm cho Lão giả sau lùi lại mấy bước , quỳ một chân xuống đất , trường kiếm trong tay đã là hung hăng cắm trên mặt đất!

Mà ở trước người hắn đứng một vị bạch y tung bay thiếu niên , sắc mặt kiêu căng , như một cái kiếm đạo cao thủ một dạng!

"Ngươi khí đạo ý cảnh ở trên trời người cấp độ , cao hơn nhiều ta! Nhưng ngươi bại! Ngươi biết đây là vì cái gì sao?"

Thanh âm rơi vào Lão giả trong tai , khiến cho phải toàn thân hắn run lên!

Hắn làm sao không chút suy nghĩ đến bản thân vậy mà sẽ bại cho một cái tuổi không qua 15 tuổi thiếu niên ? Hắn toàn bộ đại não phảng phất Trường Mãn Thảo một dạng , thật lâu không có phản ứng qua đây!

Không đơn thuần là hắn , chung quanh Huyết Sát Tông đệ tử cũng là hóa đá ở!

Này quá khó có thể tin!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

chương 41: Đệ Bát Tiệt Đoạn Kiếm

"Bởi vì ngươi không được là một vị chân chính kiếm khách!" Diệp Kinh Văn nhìn thẳng đối phương, nếu không phải xem ở đối phương trước biểu hiện, hẳn mới lại phải cùng đối phương nói nửa câu lời thừa!

Phải biết rằng, hắn là nhất đại Chiến Thần!

Hắn ở kiếm đạo phía trên lĩnh ngộ đã có thể tự nghĩ ra nhất phái! Kiếp trước, không biết có bao nhiêu người hy vọng có thể lấy được hắn chỉ điểm!

Kia lão giả nghe phải lời này, thân thể run lên bần bật.

"Làm một danh kiếm khách, sẽ truy cầu kiếm đạo ý! Truy cầu là một khóa phóng đăng không kèm chế được tâm! Mà ngươi, lại cam nguyện thành vì người khác lão nô! Người kiếm không phục, nó như thế nào lại để cho người tốt?" Lời này rơi vào Lão giả trong tai, hắn thân thể run phải càng thêm lợi hại!

Hắn ngẩng đầu, tóc tai bù xù phía dưới lộ ra một đôi run con mắt: "Tiền. . . Tiền bối!"

Vừa nói như vậy xong, chung quanh Huyết Sát Tông đệ tử tức khắc sững sốt.

Cái gì! Ta có nghe lầm hay không! Hắc Sát Lão giả vậy mà xưng một cái niên kỷ vẹn vẹn 15 tuổi thiếu niên là tiền bối?

Xa ở một bên Huyết Công Tử nghe nói như thế, tại chỗ cũng ngây tại chỗ, nhất thời khó có thể nhận!

So với hắn Diệp Kinh Văn lớn hai tuổi, nhưng không có được Hắc Sát Lão giả xưng hô như vậy!

"Phé vật! Phé vật! Hắc Sát lão đầu! Không nghĩ tới ngươi như thế phé! Lão tử ta không muốn ngươi bảo hộ! Con mẹ nó ngươi cút cho lão tử!" Dưới con nóng giận, Huyết Công Tử bắt đầu gầm hét lên.

"Câm mồm!" Hắc Sát Lão giả hừ lạnh một tiếng, quay đầu chặt chẽ nhìn Huyết Công Tử, rốt cục không áp chế được tức giận, đem nội tâm nói triệt để nói ra: "Huyết Công Tử! Nếu như ta không phải xem ở phụ thân ngươi mặt mũi, ta hiện tại liền giết ngươi!"

Cường đại tà khí giống như một tay cầm vô hình trường kiếm một dạng quay chung quanh ở Huyết Công Tử một vòng, tức khắc làm cho phải phía sau người ngậm miệng!

Nói đến chết, hắn vẫn là sợ!

Chỉ bất quá, ai cũng có thể nhìn ra được hắn trong cặp mắt kia ẩn chứa tức giận!

"Tiền bối dạy rất đúng!" Hắc Sát Lão giả dĩ nhiên là cúi đầu, thái độ cực kỳ cung kính, thay đổi lúc trước kiêu ngạo.

"Ừ!" Diệp Kinh Văn gật đầu.

"Không biết tiền bối có biết hay không Cuồng Kiếm?" Hắc Sát Lão giả hai mắt mang theo vẻ mong đợi, nhìn phía Diệp Kinh Văn!

"Cuồng Kiếm?" Diệp Kinh Văn nghe được cái tên này lúc, trong lòng run lên bần bật, cái này quen thuộc tên làm cho hắn nhớ tới rất nhiều chuyện cũ!

Hắn còn nhớ được cái kia mặt ngạo khí tiểu hài tử!

Đó là một mùa đông, một cái mình trần tiểu hài tử trong tay cầm một thanh trường kiếm, chạy nhanh ở trên mặt tuyết, đuổi theo đạo kia dần dần biến mất ở chân trời thân ảnh!

Tiểu hài tử hướng về phía đạo thân ảnh kia rống to: "Sự phụ! Ta nhất định sẽ tìm ngươi!"

Đứa trẻ kia liền kêu Cuồng Kiếm! Cũng là Diệp Kinh Văn trước khi chết cuối cùng thu một tên học trò, thập đệ một dạng!

Lúc đó, hắn xem tiểu hài tử thiên phú không tệ, sẽ dạy đối phương một trận, đồng thời truyền tụng đối phương một ít Vô Tình Kiếm Đạo khẩu quyết, sau đó rời khỏi!

Hôm nay đã qua trăm năm, nói vậy đứa bé kia đã thành dài!

"Ngươi đúng là nhận biết!" Nhìn thấy Diệp Kinh Văn phản ứng này, Hắc Sát Lão giả trong lòng dâng lên sóng to gió lớn, hai mắt càng là trực tiếp sáng lên: "Tiền bối chẳng lẽ là Cuồng Kiếm đồ đệ?"

Vào giờ khắc này, hấn nghĩ tới một cái đáng sợ chịu có thể đi!

Phía sau Huyết Công Tử nghe phải lời này, mí mắt chợt giật mình, nếu quả thật là lời như vậy, mặc dù phụ thân hấn ra mặt cũng không có thể giải quyết!

Cuồng Kiếm! Bất hoang đại lục đệ nhất kiếm thần!

Hấn đột nhiên xuất hiện, thiên phú tuyệt luân, lực áp bất hoang, nghiền ép các đường thiên kiều chi tử, tay nắm một thanh kiếm, quét ra một mảnh thiên địa!

Huyết Sát Tông ở trong mắt người bình thường vô cùng to lớn, không thể đắc tội, nhưng mà ở trong mắt Cuồng Kiếm chính là một con giun dế! Sở dĩ, làm Huyết Công Tử nghe được Cuồng Kiếm lúc, lông mi mới mãnh liệt khiêu động một cái.

"Không phải!" Diệp Kinh Văn lạnh nhạt nói, ngữ khí thoáng cái liền khôi phục bình thường, xem ra hấn thứ mười người đệ tử ở trên khối đại lục này hẳn phải không sai a!

"Cuồng Kiếm, hấn hôm nay ở đâu?" Hỏi hấn, nếu là có thể tìm được bản thân đệ tử thứ mười, như vậy hấn tốc độ tu luyện tuyệt đối sẽ đề thăng mấy lần!

Muốn nghĩ cũng biết, lấy Cuồng Kiếm thân phận, trong tay tất nhất định rất nhiều tài nguyên!

Hắc Sát Lão giả ánh mắt liên tục lóe lên, hấn vậy mới không tin đối phương nói, người bình thường, nghe được Cuồng Kiếm hai chữ nhất định sẽ hù dọa phải trực chiến run rẩy, nhưng người trước mắt lại mặt không chút thay đổi, thậm chí có điểm cao ngạo thần sắc.

"Tiền bối! Kiếm Thần đã biến mất thật lâu!" Hấn không được dám đắc tội Diệp Kinh Văn, y nguyên cung kính, trầm giọng nói: "Cụ thể đi đâu, ta cũng không biết!"

Diệp Kinh Văn có chút thất vọng gật đầu, thở dài một hơi.

Thật không biết năm đó cái kia nghịch ngợm tiểu hài tử hôm nay lớn lên kiểu gì?

"Tiền bối, thật cùng Kiếm Thần không có vấn đề gì sao?" Hắc Sát Lão giả hỏi lần nữa, sở dĩ như vậy khẳng định, là bởi vì hấn từng thấy qua Kiếm Thần Cuồng Kiếm một kiếm!

Một kiếm kia cùng thiếu niên trước mắt xuất thủ cái gì tương tự!

"Hấn là hấn rõ là Cuồng Kiếm đệ tử?" Hấn trong lòng kinh hãi.

Diệp Kinh Văn cười thần bí, không muốn đối phía sau người nói cái gì, đưa mắt định cách ở Huyết Công Tử trên thân, mặt nghiêng ngẫm.

"Ngươi!" Cảm thụ được Diệp Kinh Văn sát ý, Huyết Công Tử lui ra phía sau mấy bước, hấn rống to: "Ta là Huyết Sát Tông con trai trưởng! Ngươi không thể giết ta!"

"Huyết Sát Tông, là thứ gì!" Diệp Kinh Văn lạnh nhạt nói, từng bước từng bước đi tới Huyết Công Tử trước người.

Đừng nói Huyết Sát Tông, mặc dù là hạ vị Thần giới thế lực, hấn đều không để vào mắt!

"Ngươi... Huyết Sát gia gia, cứu ta! Cứu ta a! Ngươi là nhìn ta lớn lên a! Ngươi không thể thấy chết mà không cứu a!" Đến lúc này, Huyết Công Tử rốt cục nghĩ đến Huyết Sát Lão giả!

Huyết Sát Lão giả nhướng mày, trong đầu không khỏi nghĩ tới chuyện cũ một màn, nói đến, hấn coi như là Huyết Công Tử nửa người sư phụ.

Nghĩ vậy, hấn vội vàng chạy đến Diệp Kinh Văn bên cạnh, quỳ trên mặt đất, nói: "Tiền bối, ta có một yêu cầu quá đáng! Chỉ cần tiền bối đồng ý, lão phu nguyện ý vì tiền bối bất chấp gian nguy, không chối từ!"

"Hả? Là vì hấn chứ?" Diệp Kinh Văn lạnh nhạt nói, con mắt đột nhiên lạnh lùng, nói: "Ta dựa vào cái gì muốn thả hấn!"

"Lão phu trước lấy được một thanh kiếm gãy! Vốn định dùng nó đến luyện chế ra một thanh hoàn chỉnh kiếm! Nhưng làm sao nó tà khí quá nặng! Lão phu nguyện ý đem thanh này kiếm gãy đưa cho tiền bối! Hy vọng tiền bối có thể đi xem ở cái chuôi này kiếm gãy phía trên thả hấn!" Hắc Sát Lão giả nói xong, nhanh chóng theo trong túi cần khôn lấy ra một thanh kiếm gãy! Kiếm gãy ngoài có lấy nhất tầng màu đen hộ mạng, đến phòng ngừa Sát xì hơi!

Đây là kiếm một bộ phận!

Nhìn này kiếm gãy, Diệp Kinh Văn thân thể run lên, trong lòng mừng như điên!

Lão bằng hữu, chúng ta lại gặp mặt!

Đây chính là Vô Tình Kiếm đệ bát đoạn , tới gần mũi kiếm địa phương! Không nghĩ tới , hấn nhanh như vậy mà gặp mặt!

"Tốt! tốt!" Diệp Kinh Vân tay phải nắm chặt , trực tiếp sắp tới sắc hộ màng chân võ xuồng , tức khắc , một cỗ nòng hậu tà khí xông thẳng lên trời!

Tất cả mọi người vào giờ khắc này sắc mặt trực tiếp tái nhợt!

"Tiền bối ..." Hắc Sát Lão giả vừa định nói kiếm này tà khí quá nặng , không nghĩ tới đối phương căn bản cũng không sợ hãi tà khí! Đây càng thêm chứng thực hấn ý nghĩ trong lòng .

Thiếu niên trước mắt nhất định cùng Kiếm Thần có rất không bình thường liên quan!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 42: Lòng biết rõ

Diệp Kinh Vân nhìn Vô Tình Kiếm Đệ Bát Tiết Đoạn Kiếm , giữa hai lòng mày mang theo vẻ kích động .

Lần trước chiến đấu , Vô Tình Kiếm ở trong tay hấn rạn nứt cừu đoạn , theo hấn kiếp trước tinh huyết nhất nhất rơi ở các nơi trên thế giới! Hiện nay , ở nơi này nho nhỏ Mặt Nhật Trấn phía trên , hấn liền lấy được hai đoạn vô tình kiếm gãy!

Chỉ kém bảy đoạn , là có thể góp đủ! Nếu như có thể tìm được , Vô Tình Kiếm lại có thể lại hiện ra dưới ánh mặt trời , rực rỡ hào quang!

"Tiền bối!" Hắc Sát Lão giả cảm thụ được Diệp Kinh Vân kích động , không quên nhắc nhở , muốn cho phía sau người bỏ qua Huyết Công Tử!

Huyết Công Tử tuy nói hung hăng phách lối , nhưng dù sao cũng là hấn nhìn lớn lên!

"ừ!" Diệp Kinh Vân liếc Huyết Công Tử một cái , lãnh khốc nói: "Xem ở thanh này kiếm gãy phía trên , hấn tội chết có thể miễn , nhưng vẫn là phải bỏ ra một điểm đại giới!"

Vừa nói, huy động lên Vô Tình Kiếm!

"A!" Huyết Công Tử kêu thảm một tiếng , sắc mặt trắng bệch , sợ hãi phát hiện mình cả người gân mạch toàn bộ phế!

Với hấn mà nói , đây quả thực so chết còn khó chịu hơn!

Diệp Kinh Vân sau khi làm xong , không nhịn được phát tay nói: "Thừa dịp ta hiện tại chủ ý không có thay đổi tiền , làm cho hấn cút đi!"

Không có giết Huyết Công Tử , thứ nhất hấn là cái thù tín người , thứ hai hấn thấy phải kích sát phía sau người quá tiện nghi đối phương!

Hắc Sát Lão giả về mặt kích động , xoay người nhìn Huyết Công Tử , thờ dài một hơi , nói: "Huyết Công Tử! Lão phu có thể giúp ngươi đến nước này đã là tuyền! Ngươi nghe kỹ cho ta , từ hôm nay trở đi , ta không còn là Huyết Sát Tông người!"

Huyết Công Tử sững sờ, hấn không nghĩ tới gần là bởi vì đối phương nói , Huyết Sát Lão giả lại muốn rời khỏi Huyết Sát Tông!

"Đem hấn mang đi!" Huyết Sát Lão giả hướng về phía người chung quanh nằng .

Huyết Sát Tông đệ tử không dám không phục tùng , bọn họ căn bản cũng không có lòng tin đi chiến thắng Diệp Kinh Vân , nhanh chóng đi tới trước mặt thiếu chủ , mấy cái ngưi cao mã đại tráng hấn trực tiếp ôm lấy Huyết Công Tử , hứ mà một cái nhanh chóng biến mất ở Mặt Nhật Sâm Lâm trong!

Lúc rời đi , Huyết Công Tử hai mắt nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , trong lòng đang không ngừng gầm thét: "Diệp Kinh Vân! Bỏ công tử nhớ kỹ ngươi! Ngươi chờ ta! Làm ta lại lần nữa khi trở về , tựu là ngươi chết ngày!"

"Còn ngươi nữa! Hắc Sát Lão giả! Ta muốn bầm bả phụ thân , đem trên người ngươi thịt từng cục chặt , như vậy mới có thể phát tiết ta lửa giận trong lòng!"

Nếu là Hắc Sát Lão giả biết công tử ý nghĩ trong lòng , nhất định sẽ hối hận cả đời!

Huyết Công Tử không những không cảm kích hắn , còn đối với trần ngập hận ý! Người như vậy dùng Bạch Nhãn Lang để hình dung lại không quá thích hợp!

Diệp Kinh Vân có thể cảm nhận được Huyết Công Tử trong con ngươi sát ý , nhưng cũng không để ý tới , nguyên nhân rất đơn giản , đối phương bắt quá là nhay nhót vai hề thôi, không cần lưu ý ?

"Công tử! Ta xin cáo lui! Ngày sau có duyên phận tái kiến!" Hắc Sát Lão giả cung kính hướng về phía Diệp Kinh Vân ôm quyền nói , không dám có một tia bất kính .

Diệp Kinh Vân gật đầu , cũng không để bụng như thế , cầm trong tay đệ bát đoạn Vô Tình Kiếm bỏ vào trong túi càn khôn , sau đó chính là nghe được 1 tiếng như cha mẹ chết khóc rống tiếng!

"Thiên nhi! Thiên nhi!" Chẳng biết lúc nào , ở phía trước nhiều hơn một đạo thân ảnh!

Diệp Vô Thiên ôm Diệp Thiên nửa người , rơi lệ đầy mặt , hai tay đang phát run: "Người này là thế nào ? Người muốn bỏ lại phụ thân sao?"

Hắn nghẹn ngào nửa ngày mới ngẩng đầu , nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , gầm hét lên: "Diệp Kinh Vân! Người phế ta tiểu nhi tử , hôm nay lại giết ta con lớn nhất , ta muốn người đền mạng!"

"Hừ!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , nói: "Con trai của người có thể đi rơi xuống kết cục như thế cùng người có quan hệ rất lớn! Người lòng biết rõ!"

Hai cha con này mọi nơi muốn đẩy hắn vào chỗ chết! Nếu không có hắn cường đại , người chết chính là hắn!

"A! A! A!" Diệp Vô Thiên tức giận mất lý trí , như phát điên mà hướng Diệp Kinh Vân phóng đi , trên thân khí tức tăng vọt!

Diệp Kinh Vân nhướng mày , nhanh chóng cầm lấy Vô Tình Kiếm , chọt một kiếm chém tới!

Nhưng rơi vào Diệp Vô Thiên trên thân , hóa thành hư không!

"Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả đúng là không tầm thường!" Diệp Kinh Vân trong lòng kinh hãi , ban này tuy nói chiến thắng Hắc Sát Lão giả , thế nhưng lấy kiếm đạo thủ thắng! Hơn nữa , đối phương căn bản cũng không có sử dụng linh lực!

Coi như Diệp Vô Thiên Hàn Băng Chương rơi vào Diệp Kinh Vân trên thân lúc , trong hư không nổ lên một đạo thanh âm phản nộ!

"Dừng tay!"

Một đạo thân ảnh thần tốc tới , loé lên một cái ở giữa , đã là xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , theo trong cửa tay áo lộ ra một như vỏ cây vậy tay , hướng về phía trước chọt đánh tới!

Từng quyền đụng nhau!

Diệp Vô Thiên sau lùi lại mấy bước , đồng thời phun ra mấy cái huyết , thân thể đều run rẩy!

"Âm Hư Cảnh!" Diệp Kinh Vân cảm thụ được này một cỗ hơi thở sau , trong lòng mãnh kinh!

Dĩ nhiên là ở Bạo Hóa Cảnh trên Âm Hư Cảnh!

Toàn bộ Mặt Nhật Trần phía trên , người như vậy tuyệt đối không cao hơn ba người!

Mà nguyên ý vì Diệp Kinh Vân xuất thủ cũng chính là vị kia thần bí Diệp gia Đại trưởng lão!

"Đại trưởng lão!" Diệp Vô Thiên nhìn thấy Diệp Thanh sau , sắc mặt đại biến . Đại trưởng lão tuy nói vừa mới đi vào Âm Hư Cảnh , nhưng là so Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả cao rất nhiều , tuy ý một đầu ngón tay cũng có thể diệt hắn!

Đại trưởng lão luôn luôn đứng ở Diệp gia trong , bề quan tu luyện , cơ hồ không thể nào biết đi ra! Hôm nay , hắn vậy mà đi ra! Đây là vì sao!

Lúc này , Diệp Thanh ánh mắt rơi vào Diệp Kinh Vân trên thân , mặt hiện lên ra một vẻ kích động: "Được ! Rất tốt! Nhị trưởng lão nói với ta Diệp gia ra cái thiên tài! Ta không tin , liền dự định ở sản bản mùa thu ngày này quan sát!"

Ban này hắn luôn luôn trốn ở chỗ tối tăm , mật thiết quan sát Diệp Kinh Vân , đối phương biểu hiện đã vượt qua hắn tưởng tượng!

"Người rất tốt!"

Diệp Kinh Vân cười cười , lại không nói gì nói , mà là đưa mắt định cách ở Diệp Vô Thiên trên thân!

Hôm nay , nợ mới nợ cũ liền cùng tính một lượt đi!

Không bao lâu , chung quanh xuất hiện rất nhiều Diệp gia đệ tử , bọn họ cuối cùng mặt mê muội nhìn một màn này , đặc biệt nhìn thấy dưới đất bị đánh thành một nửa Diệp Thiên thì thế lúc , sắc mặt đều là biến sắc!

Diệp Vô Hải gấp gấp chạy đến Diệp Kinh Vân bên cạnh , nhìn xuống bốn phía , sắc mặt đại biến , khỏi cần Diệp Kinh Vân nói , là hắn biết Diệp Kinh Vân cùng Diệp Thiên đã có một trận chiến , chỉ là hắn không nghĩ tới Diệp Kinh Vân vậy mà như vậy tàn nhẫn , vậy mà đem Diệp Thiên bỏ một cái hai nửa!

"Diệp Thiên , chết như thế nào ? Sẽ không phải là Diệp Kinh Vân làm chứ ?"

"E rằng đi! Dù sao hai người có hóa không giải được cừu hận! Bất quá , này Diệp Thiên cũng quá tàn nhẫn đi! Thủ đoạn tàn nhẫn như vậy!"

Không ít Diệp gia đệ tử phát ra thanh âm , nhìn Diệp Kinh Vân một cái , trong lòng mắt hiện ra một sợ hãi chi quang!

Diệp Kinh Vân cau mày , cất bước ra , lạnh nhạt nói: "Diệp Vô Thiên! Sự tình đến nước này , cũng là nguoi gây nên! Còn có một chút nguoi nợ vậy thiên tài nhi tử không phải ta giết , nếu muốn báo thù , nguoi có thể tìm Huyết Công Tử!" Hắn không có ý định cho phía sau nguoi lên tiếng cơ hội , nói tiếp: "Đừng mẹ nó nói với ta Huyết Công Tử là ai , trong lòng nguoi rõ ràng nhất!"

Diệp Kinh Vân vừa dứt tiếng ở dưới , tất cả Diệp gia đệ tử toàn bộ ánh mắt nhìn phía Diệp Vô Thiên trên thân , kẻ đàn độn đều có thể nhìn đạt được phía sau nguoi đối Diệp Kinh Tùng mây hận thấu xương!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 43: Súc sinh kia , hôm nay , ta phải giết!

"Ha ha ha ha ha!" Diệp Vô Thiên đột nhiên cười như điên vài tiếng , tóc tai bù xù , lộ ra hai mắt là đỏ như máu: "Không sai!"

"Là ta!" Hắn không phải không thừa nhận , bởi vì hắn biết ban nãy , Diệp gia Đại trưởng lão toàn bộ quá trình đều ở đây chỗ tối tăm quan sát!

"Quả nhiên là nguoi!" Diệp Vô Hải đã sớm đối Diệp Vô Thiên có hoài nghi , chỉ là hắn vẫn luôn không được tin con trai mình sẽ làm ra như vậy sự tình!

"Nói như vậy! Ba năm trước đây , ta gần mạch bị phế , kém chút chết ở trong tay địch nhân , cũng là nguoi làm đi!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè .

"Không sai! Là ta được! Ta hiện tại cuối cùng nhất hồi là vì sao không được trong ba năm này đem nguoi giết!" Diệp Vô Hải gầm hét lên , lấy khi đó Diệp Kinh Vân kinh mạch bị phế dưới tình huống , hắn hoàn toàn liền có thể kích sát phía sau nguoi!

"Vì sao không đem ta giết ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , cười lạnh một tiếng: "Nguoi không được là muốn cho ta sống không bằng chết sao? Luôn luôn sống ở kẻ khác dưới bóng mờ!"

"Ha ha! Không sai!" Diệp Vô Thiên cười lớn một tiếng , nhìn Diệp Kinh Vân , lạnh nhạt nói: "Lại nói cho nguoi một chuyện! Nguoi biết vì sao phụ thân nguoi luôn luôn tung tích không rõ ?"

Nghe phải lời này , Diệp Kinh Vân nhướng mày , Diệp Vô Hải cũng là nhướng mày .

"Bởi vì từ lúc hai năm trước , ta liền kêu Huyết Sát Tông người ám sát cha nguoi! Ha ha ha! Cha nguoi hiện tại hài cốt không còn!" Diệp Vô Thiên dữ tợn làm cần cười lớn .

"Vì sao!" Nói lời này không phải Diệp Kinh Vân , mà là Diệp Vô Hải , hắn toàn bộ thân hình đều run rẩy!

Đó là vì sao!

"Vì sao ? Xú lão đầu! Nếu như hắn còn sống , chủ nhà họ Diệp khi nào luận đến ta ?" Diệp Vô Thiên quát to một tiếng , trong lời nói đều là mãnh liệt đồ kị!

Diệp Kinh Vân phụ thân tên gọi diệp chiến , là Diệp gia thiên tài , niên kỷ ở khi hai mươi tuổi cũng đã đạt đến Bạo Hóa Cảnh tam trọng , là Diệp gia trong có khả năng nhất bước vào Âm Hư Cảnh người thứ hai , cũng là Diệp gia đời tiếp theo gia chủ!

Diệp Vô Thiên thiên phú vốn là không sai , nhưng ở đại ca tia sáng chói mắt ở dưới , hấn thiên phú này liền lộ vẻ phải rất bình thường!

Cho tới nay , hấn đối đại ca đều là đồ kị , ghi hận trong lòng!

Mà chứng kiến Diệp Kinh Vân thiên phú so đại ca hấn mạnh hơn , vượt xa quá con trai mình lúc , trong lòng hấn đồ kỵ cũng đã là đạt tới cực điểm!

Sở dĩ , từ lúc ba năm trước đây , hấn liền liên hợp Huyết Sát Tông người đi ám sát Diệp Kinh Vân phụ tử!

Bất quá , tuyệt đối không nghĩ tới , Diệp Kinh Vân chẳng những gân mạch khôi phục , hơn nữa thiên phú càng sâu trước đây! Nay đưa tới hấn đối Diệp Kinh Vân càng thêm đồ kị!

Hấn liên hệ Huyết Sát Tông người , muốn ở lần này Diệp gia săn bắn mùa thu phía trên kích sát Diệp Kinh Vân! Nhưng vẫn là đánh giá thấp Diệp Kinh Vân thực lực!

Phía sau người quả thực là biến thái trong biến thái! Chiến thắng Huyết Công Tử tạm lại không nói , lại vẫn có thể thuyết phục Hắc Sát Lão giả!

"Ba!" Diệp Vô Hải nghe nói như thế , tức đến kém chút thổ huyết , trực tiếp cho Diệp Vô Thiên một bạt tai: "Súc sinh!"

Ngay cả mình đại ca ruột thịt cùng cháu trai đều không bỏ qua , thứ người như vậy không phải súc sinh là cái gì ?

Thậm chí ngay cả súc sinh cũng không bằng!

Diệp Vô Thiên nửa bên mặt trực tiếp sưng lên đến , nhưng tiếng cười không nhỏ phần lớn: "Ha ha ha! Xù lão đầu! Ngươi đúng là rất bất công! Cho tới nay , ngươi cũng không coi ta là con trai ngươi xem! Ngươi một mực quan tâm đại ca! Nhưng rất đáng tiếc , hấn chết! Ha ha ha!"

Cả người hấn điên lên , chỉ vào Diệp Kinh Vân , gầm hét lên: "Còn ngươi nữa! Diệp tạp chủng! Ngươi không cho ta tốt hơn , ta cũng sẽ không khiến ngươi tốt qua!"

"Đù!" Diệp Kinh Vân sắc mặt càng ngày càng u ám , đến cuối cùng đều có thể nhỏ máu , thù giết cha , không báo uổng làm người một dạng , hấn cười lạnh một tiếng , lạnh giọng nói: "Lão đầu! Ngươi không phải là muốn làm tức giận ta sao ?"

"Ngươi nghe kỹ cho ta! Ngươi thành công làm tức giận ta! Mà hiện tại , ta muốn cùng ngươi quyết một trận tử chiến!"

"Quyết một trận tử chiến ? Ha ha! Diệp Kinh Vân , chỉ ngươi Động Linh Cảnh cửu trọng tu vi cũng xứng cùng ta quyết một trận tử chiến ?" Diệp Vô Thiên nghe nói như thế phảng phất như là nghe được trên thế giới này buồn cười nhất mệnh miệng!

Dù nói thế nào , hấn tu vi ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , ước chừng cao hơn Diệp Kinh Vân cửu trọng!

Vô luận ở lực lượng hay là linh lực phương diện , hấn đều vượt xa qua Diệp Kinh Vân!

Diệp Vô Thiên đang điên cuồng cười lớn , nhưng mà sau một khắc , ba!

Ba! Ba! Ba!

"A!" Hấn má trái sưng đỏ lên , chỉ chốc lát , má phải vừa đỏ sưng lên đến , toàn bộ mặt tựa như cùng là một con heo!

Nhìn kỹ , chỉ thấy Diệp Kinh Vân lạnh lùng nâng tay phải lên , nhắm ngay Diệp Vô Thiên gương mặt đánh đi!

"Một tát này là vì cha ta đánh!"

"Này thứ hai bàn tay là vì mẫu thân ta đánh!"

"Này cái tát thứ ba là vì tự ta đánh!"

"Này tát thứ tư là vì gia gia đánh!"

"Còn có! Một tát này là vì tất cả Diệp gia đệ tử đánh! Ta luôn luôn nghi ngờ trước đây sự tình có liên quan với ngươi! Nhưng ta không tin là ngươi làm , dù sao nói ngươi là ta thân thích , nhưng ta không chú ý ngươi thủ tính! Ngươi căn bản không phải người! Ngươi thậm chí ngay cả súc sinh cũng không bằng!" Diệp Kinh Vân mỗi một câu nói đều tru tâm!

"A! A! A!" Diệp Vô Thiên gầm hét lên , hấn ban nãy ở cười to thế cho nên hoàn toàn liền không chú ý đột nhiên xuất thủ Diệp Kinh Vân .

"Tiểu tạp chủng! Ngươi lại dám đánh ta!" Ngay trước mặt mọi người bị một tên tiểu bối liên tục và bạt tai , hấn thể diện tận tổn hại!

"Ta đánh tự là ngươi! Ngươi này không biết xấu hổ lão đầu!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , thanh âm từ từ phóng đại .

"Người tự tìm cái chết!" Nộ quát một tiếng, Diệp Vô Hải toàn thân khí thế chột tăng vọt, trong cơ thể linh lực sau đó một khắc điên cuồng dâng lên, sau lưng hắn hiện ra một đoàn hàn khí!

Hàn băng hồn, đây là Diệp Vô Thiên võ hồn, không tính là cường đại, nhưng trọng ở phía sau người tu vi Cao Sâm, sở dĩ nếu là chính diện bị đánh trúng, Diệp Kinh Vân tuyệt đối không dễ chịu!

Nhưng mà, mặc dù đến hiện tại, Diệp Kinh Vân sắc mặt cũng không thay đổi chút nào, thậm chí ngay cả mày cũng không nhăn chút nào, đạm định tự nhiên.

"Tìm đường chết!" Diệp Thanh cất bước tới, màu xanh áo dài theo gió phiêu lãng, không gian rất nhanh thì động lại!

Hắn thứ nhất, tức khắc làm cho Diệp Vô Thiên sắc mặt biến một cái lại một ở dưới, thân thể không tự chủ lui về phía sau.

Âm Hư Cảnh cấp bậc cường giả tuyệt đối không thể khinh thường! Phía sau người tùy ý một hai lần lại có thể thu gặt tính mạng hắn!

"Đại trưởng lão! Dừng tay!" Đột ngột nói làm cho tất cả mọi người ngây tại chỗ, đều đem mê hoặc ánh mắt ném thiếu chủ trên thân!

"Ca! Dừng làm càn a!" Diệp Nhu kêu lớn một cái, sợ mình ca ca làm chuyện ngu xuẩn!

"Thiếu chủ!" Bằng thức biết rõ thiếu chủ đặc tính, sau khi biết người muốn phải làm việc tình, trong lòng run lên bần bật.

Thiếu chủ của ta a, người nhưng ngàn vạn đừng làm chuyện điên rồ a!

"Hả?" Diệp Thanh mê muội nhìn sang Diệp Kinh Vân một cái, hiếu kỳ đối phương lời kế tiếp.

"Thù giết cha, há có thể từ kẻ khác báo lại! Súc sinh kia, hôm nay, ta phải giết!" Khí phách lời nói từ Diệp Kinh Vân trong miệng truyền ra, khiến cho phải hiện trường trong lòng người cả kinh, mỗi người nhìn về phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều mang không thể tưởng tượng nổi!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 44: Kiếm đạo dung hợp

Ai cũng không nghĩ tới vào lúc này Diệp Kinh Vân còn muốn một mình đấu Diệp Vô Hải!

Phải biết rằng, giữa hai người chênh lệch như là rãnh trời! Một cái tu vi không tới Bạo Hóa Cảnh, mà một cái đã sớm bước vào đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!

Giữa các võ giả, mỗi một trọng chênh lệch đều là thật lớn, càng không cần phải nói Diệp Kinh Vân cùng Diệp Vô Hải chênh lệch sơ sơ đạt đến cửu trọng!

Tất cả mọi người thấy phải Diệp Kinh Vân điên!

Muốn giết Diệp Vô Hải có bao nhiêu đơn giản? Chỉ cần kêu Đại trưởng lão xuất thủ một cái liền có thể! Nhưng mà, Diệp Kinh Vân cũng là muốn bản thân báo thù!

Nam nhi huyết tính ở Diệp Kinh Vân trên thân hào khí đại phóng!

Thù giết cha, không báo, uổng làm người một dạng!

Hưu!

Một thanh kiếm gãy xuất hiện lần nữa ở trong tay hắn!

Vang vang rung động!

Vô Tình Kiếm cảm thụ được chủ người nội tâm tức giận sau cũng thay đổi phải tà khí lên , trong thiên địa giống như ngưng kết một dạng!

"Ha ha ha! Diệp Khinh Vân, ngươi nếu tự tìm cái chết , vậy ta sẽ thanh toán ngươi!" Diệp Vô Hải đại hi , hắn biết hôm nay chắc chắn phải chết , nhưng có thể đi trước khi chết kéo lên một cái thiên tài tuyệt thế , cái này kiếm lớn!

Lão tử đem ngươi cha giết , lại đem ngươi tên tiện chủng này giết! Ha ha! Ngẫm lại chính là thoải mái a!

Đây là Diệp Vô Hải trong lòng ý tưởng chân thật , trong lúc nói chuyện , thân hình hắn chớp động , tựa như tia chớp lao tới , chung quanh Diệp gia đệ tử chỉ thấy một đạo tàn ảnh nhẹ nhàng!

Àm!

Hơi thở lạnh như băng tràn ngập ra , toàn bộ không gian nhiệt độ giảm mạnh , tức khắc đạt đến làm người ta sợ hãi -40 độ!

"Tiểu tử , để mạng lại!" Trong hư không truyền đến Diệp Vô Thiên thanh âm phẫn nộ , một chương đánh tới , hai tay tức khắc rậm rạp khối băng , hàn ý thuần chất!

Diệp Khinh Vân sắc mặt bảo trì không thay đổi , cứng rắn rút ra Vô Tình Kiếm!

"Vô Tình Nhất Kiếm!"

Àm!

Diệp Vô Hải lui ra phía sau một bước , mà Diệp Khinh Vân liên tục lui ra phía sau mấy bước , đồng thời phun ra một ngụm tiên huyết , trong lòng thâm nhĩ: "Ta còn là đánh giá thấp Bạo Hóa Cảnh thực lực võ giả!"

Vô Tình Nhất Kiếm tính thêm là hắn một chiêu mạnh nhất , nhưng là vền vẹn làm cho Diệp Vô Thiên lui ra phía sau một bước!

Hắn không biết giờ khắc này ở Diệp Vô Thiên trong lòng đã là dâng lên sóng to gió lớn , phải biết rằng hắn là một vị tu vi Cao Sâm Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả , nhưng mà hắn một chương đánh tới , lại muốn muốn không đối phương mệnh!

"Tiểu tử này thiên phú so cha hắn còn muốn ngu bức! Bất quá , hừ hừ! Hắn chung quy phải chết ở trong tay ta!" Vừa nghĩ tới thiên tài tuyệt thế chôn theo , hắn không khỏi làm càn cười ha ha .

"Ca!" Diệp Nhu nhìn thấy một màn này , tức khắc bối rối , thanh âm the thé .

Đứng ở bên người nàng bảo hộ nàng Bằng thức cũng là mặt khẩn trương nhìn thiếu chủ , hai nắm tay thật chặt , hắn biết thiếu chủ đặc tính , phía sau người tuyệt đối sẽ không lùi bước nửa bước!

"Khinh Vân!" Đại trưởng lão nhướng mày , là Diệp gia đệ nhất thiên tài cảm thấy lo nghĩ .

"Không cần xuất thủ! Ta tới!" Diệp Khinh Vân biết Đại trưởng lão ý nghĩ trong lòng , khí phách nói .

"Tiểu tử thối! Chết đã đến nơi còn khẩu xuất cuồng ngôn! Ngươi một cái nho nhỏ Động Linh Cảnh Võ giả căn bản cũng không biết Bạo Hóa Cảnh Võ giả lợi hại! Ngươi thiên phú tuy nói rất mạnh, nhưng ở chưa thức dậy tiền , ngươi ở đây trước mắt ta chính là một con giun dế! Ta nghĩ thế nào nghiền chết ngươi liền làm sao nghiền chết ngươi!" Diệp Vô Thiên toàn thân huyết khí cuộn cuộn , không khí chung quanh tràn đầy mùi máu tươi , rất ngóng cuồng nói .

"Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi , rất ngu sao?" Diệp Khinh Vân cười lạnh một tiếng , châm chọc nói: "Coi như ngươi có Bạo Hóa Cảnh , cho dù là có Âm Hư Cảnh thì như thế nào ? Trong mắt ta , ngươi đã cùng người chết không có gì khác biệt!"

Hắn nét mặt băng lãnh , toát ra một cỗ lạnh đến mức tận cùng hàn ý!

Hắn là nhất đại Chiến Thần Diệp Khinh Vân , coi như hiện tại tu vi yếu ớt , cũng không sợ hãi bất luận kẻ nào!

"Xem ra , phải mạnh mẽ sử dụng kiếm đạo dung hợp!" Hắn thở dài một hơi , chỉ có như vậy , mới có thể kích sát phía sau người!

Hắn thật hoàn toàn liền có thể kêu Đại trưởng lão xuất thủ kích sát Diệp Vô Thiên , nhưng hắn không làm như vậy!

Bởi vì hắn là Diệp Khinh Vân! Trong xương liền có một loại huyết tính!

Nhỏ yếu , sợ sệt , sợ hãi không phải hắn!

Hắn là vương giả! Ai cũng không có thể khuất phục hắn! Ai cũng không có thể áp hắn! Hắn không thể nhìn giết cha người chết ở trong tay người khác , phải chết cũng chết ở trong tay hắn!

Giờ khắc này , trong túi càn khôn mặt khác một thanh kiếm gãy gào thét tới , tại trong hư không hóa thành một đạo thiểm điện , hư mà một cái dung

nhập vào trong cơ thể hần!

Mà trong tay hần kiếm gãy cũng là như một đạo hàn quang lập loè , biến mất! Cũng dung nhập vào trong cơ thể hần!

Sau một khắc , một cổ sát khí từ trên người hần đột nhiên bộc phát ra!

Hần tu vi nhìn như vẫn còn là Động Linh Cảnh cửu trọng , nhưng cho người ta cảm giác giống như là một tên sát thần!

Đây chính là hần áp trực vũ kỹ , kiếm đạo dung hợp!

Kiếp trước , hần từng đem trọn đem Vô Tình Kiếm dung hợp ở trong thân thể , có thể nói hần chính là Vô Tình Kiếm , Vô Tình Kiếm chính là hần!

Khi đó , hần tự như cùng theo trong địa ngục đi tới Tu La , một bước giết mấy người , một bước mang đi mấy đạo tiên huyết!

Diệp Khinh Vân nói liền vào như là chuông lớn một dạng chấn động thêm vang vang , đem không ít người giật mình tại chỗ!

Nam nhi liền đáp nên như vậy!

Vào giờ khắc này , không có có bất cứ người nào có dừng khí xem thường Diệp Khinh Vân , mỗi người trong con người đều mang mãnh liệt tôn sùng!

Nói thật , đôi lại bọn họ , bọn họ không có dừng khí này đi khiêu chiến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả!

Diệp Khinh Vân hiện tại mạnh mẽ sử dụng kiếm đạo dung hợp , trên thân khí thế tăng nhiều , tuy nói như thế , nhưng muốn bắt Diệp Vô Hải vẫn là có một chút độ khó! Dù sao nói Diệp Vô Hải tu vi đã đạt đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , chỉ kém một bước liền có thể vấn đỉnh Âm Hư Cảnh!

"Ta hiện tại mạnh mẽ sử dụng kiếm đạo vô hồn , đối gân mạch sẽ tạo thành cực đại thương tổn! Thậm chí còn khả năng áp trại bản thân tiềm lực , hạ thấp từ nay về sau thành tựu! Thế nhưng , người này , ta phải muốn đích thân giết hần , vô luận bỏ ra giá cả cao bao nhiêu!" Diệp Khinh Vân ánh mắt lập loè , hần không muốn cho mượn giúp tay ngoại nhân chém giết giết cha người!

Ở trong mắt người khác xem ra hần thật quá ngu xuẩn , thế nhưng trong mắt hần , đây là tuyền!

Mỗi người đều có tuyền!

Vô đạo cũng có tuyền!

Chuyện gì nên làm , chuyện gì không nên làm!

Diệp Khinh Vân võ đạo là không ngừng cố gắng , là duy ngã độc tôn , là khoái ý ân cừ!

Hần có cái khác tuyền chọn , có hần cách làm!

"Diệp tạp chủng , ngươi liền cho ta chôn theo đi! Ha ha!" Diệp Vô Thiên tuy nói rất khiếp sợ đột nhiên cường đại lên Diệp Khinh Vân , nhưng là gần là khiếp sợ một chút mà thôi , trong mắt hần , Diệp Khinh Vân vẫn là loài giun dế!

Gào to một tiếng , bên ngoài cơ thể dĩ nhiên là mơ hồ xuất hiện nhất tầng huyết vụ!

"Cái gì!" Diệp Thanh nhìn thấy một màn này , kinh hô 1 tiếng .

Tuyệt đối không nghĩ tới , Diệp Vô Thiên sẽ chọn tự bạo!

"Người đông Diệp gia đệ tử lui ra phía sau! Diệp Khinh Vân tốc tốc về đến!" Một cái Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả tự bạo năng lượng mặc dù là hần cũng không thể xem nhẹ!

"Chậm!" Diệp Vô Thiên âm u cười một tiếng , hần biết hôm nay chắc chắn phải chết , cho nên mới phải tuyền chọn tự bạo , trong nháy mắt kéo Diệp Khinh Vân vào địa ngục!

Lòng này quả thực tàn nhẫn!

Bất quá , mọi người phát hiện bên trong sân thiếu chủ sắc mặt bình tĩnh như cũ , chỉ là bình tĩnh này dưới ánh mắt ẩn chứa căm giận ngút trời!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

chương 45: Cầm thuật , Tuyệt Hồn Nhiên Kiếm

"Ha ha! Có thể có người bức thiên tài này chôn theo! Ta chết cũng đáng!" Diệp Vô Thiên điên cuồng cười lớn , cả người huyết khí cuộn cuộn , đây là muốn tự bạo tiết tấu!

"Trước khi chết , người sợ sao?"

Diệp Kinh Vân nét mặt băng lãnh , lạnh lùng nhìn phía trước .

Sợ ?

Tại hấn trong tự điển căn bản cũng không có sợ hai chữ!

"Hôm nay ta kiếm đạo dung hợp! Miễn cưỡng có thể sử dụng một chiêu kia!" Diệp Kinh Vân trong lòng khẽ động , đánh định chú ý , không nữa do dự . Hấn biết người trước mắt tu vi ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , coi như hấn sử dụng ra kiếm đạo dung hợp cũng khó mà kích sát đối phương!

Thế nhưng , hấn sử dụng kiếm đạo dung hợp sau , liền có thể sử dụng kiếp trước ngũ đại cầm thuật một trong , Tuyệt Hồn Nhiên Kiếm!

Cầm thuật , đây là tỷ võ kỹ cường đại hơn công pháp! Nó uy lực tỷ võ kỹ càng kinh người hơn! Ở toàn bộ bát hoang trên đại lục , vũ kỹ rất nhiều , nhưng cầm thuật thiếu đáng thương!

Diệp Kinh Vân kiếp trước cũng vận vận lấy được năm bộ cầm thuật , đồng thời đưa nó nhất nhất nắm giữ!

Tuyệt Hồn Nhiên Kiếm , có thể khiến Võ giả cùng kiếm dung hợp vào một chỗ , hai bên chẳng phân biệt được không rồi , có thể đi phát ra nóng rực hỏa diễm công kích! Tu luyện tới cực hạn , nhưng đốt sạch bầu trời! Nếu là có thể cùng dị hỏa phối hợp , như vậy mặc dù là biển rộng cũng phải đốt thành hơi nước!

Tuyệt Hồn Nhiên Kiếm , uy lực kinh người , nhưng không phải vạn bất đắc dĩ , Diệp Kinh Vân không dám thử nghiệm! Bởi vì chiêu này sẽ đối với thân thể tạo thành không còn cách nào phòng chừng gánh nặng!

Bất quá , hiện tại , hấn cũng không cần quan tâm nhiều , ngược lại đều đã sử dụng kiếm đạo dung hợp!

"Lão cẩu! Người vênh tai nghe kỹ! Hôm nay , ta nhất định sẽ giết ngươi!" Vừa nói , Diệp Kinh Vân nhanh chóng bấm cầm thuật , động tác huyền diệu không gì sánh được , toàn bộ thiên địa thể như đại dương mệnh mông một dạng hướng hấn đi!

"Kinh Vân!" Diệp Vô Hải rống to , muốn đi cứu tôn tử!

Nhưng lúc này , Diệp Vô Thiên đã xông qua đến!

Hấn sắc mặt hơi ngưng lại: "Hào tiểu tử! Không nghĩ tới ngươi vậy mà ần dẫu phải sâu như vậy!" Bất quá , sau một khắc , hấn hơi nhếch khóe môi lên lên , vô tình cười một tiếng: "Bất quá , này đã không có một chút tác dụng nào! Ngươi tu vi quá yếu , mặc dù vũ kỹ siêu cường , cũng không cách nào phát huy nó toàn bộ lực lượng! Tiểu tạp chủng , ngươi sẽ chờ chết đi! Ha ha ha ha! Ta muốn tự bạo!"

Giọng nói rơi xuống , hấn toàn bộ thân hình đột nhiên trở nên cao to , hàn khí tiết ra ngoài , cả vùng đều run rẩy!

Nhưng lập tức liền như vậy , Diệp Kinh Vân sắc mặt cũng là không thay đổi chút nào , bốn chữ theo hấn trong miệng xuất ra đến , mà theo thanh âm hạ xuống , toàn bộ bầu trời cũng vì đó biến sắc!

"Quyết Hồn Nhiên Kiếm!"

Ầm!

Diệp Kinh Vân bỗng nhiên trở thành một thanh huyết trường kiếm màu đỏ , trên trường kiếm thiêu đốt hỏa diễm , năng lượng kinh người như là phong bạo một dạng theo hấn gây yếu trong thân thể chợt bộc phát ra!

Trường kiếm màu đỏ chợt nổ bắn ra ra , tại trong hư không mang theo trận trận tiếng xé gió , lấy nhanh như tia chớp tốc độ bắn trở lại , sau đó chỉ nghe 1 tiếng kêu thảm , ở phương xa trên cây to đã là đứng lại một người!

Huyết theo trong miệng hấn xì xào mà chảy ra , vẩy trên mặt đất , hấn cặp mắt kia trùng thật to , một bộ khó có thể tin biểu tình!

Chết không nhắm mắt!

Hắn làm sao không chút suy nghĩ đến bản thân thậm chí ngay cả bạo thể cơ hội cũng không có!

Tất cả mọi người giật mình, bọn họ trở nên phát hiện, theo bắt đầu đến kết thúc, Diệp Kinh Vân biểu tình đều không lộ ra một chút sợ hãi, kỳ quái hơn nữa là phía sau người đậm định tự nhiên, giống như hết thầy đều nắm trong tay!

Năng lực này cũng quá kinh khủng!

Diệp Kinh Vân trở lại nguyên lai vị trí, phun ra búng máu tươi lớn, thần sắc rất yếu ớt, như giấy trắng, ở liên tục mà sử dụng kiếm đạo dung hợp cùng với cắt đứt hồn kiếm sau, trong cơ thể hắn linh lực cùng với lực lượng toàn bộ bị móc sạch, đồng thời, cảm giác đau đớn như hồng thủy một dạng chột bạo phát.

"Ca!" Diệp Nhu đầu tiên phản ứng qua đến, chạy mau qua đây, nâng dậy ca ca, khóc nhè đều đỏ lên.

Nhìn lộ ra lo nghĩ muội muội, Diệp Kinh Vân mang trên mặt mỉm cười, muốn nói, nhưng thủy chung không thể chịu đựng như sắt trăm đại não, đã hôn mê!

"Ca!"

"Thiếu chủ!"

"Kinh Vân!"

Trong mơ mơ màng màng, hắn nghe được người quen thanh âm, muốn mở mắt, nhưng con mắt quá mức trầm trọng, cuối cùng là bất tỉnh.

...

Thời gian không biết qua bao lâu, e rằng hai ngày e rằng lâu một tuần, làm Diệp Kinh Vân khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm ở một cái trên giường lớn, mà ở bên cạnh giường còn ngồi giống nhau cực kỳ khôn khổ muội muội.

"Ca! Ngươi tỉnh lại!" Diệp Nhu kinh hô 1 tiếng.

Diệp Kinh Vân khẽ gật gật đầu, hỏi: "Nhu nhi, mấy ngày nay ngươi một mực ngồi tại chỗ này, chưa từng đi ra nửa bước?"

"Đúng a! Ca! Làm sao ngươi biết!" Diệp Nhu nháy linh động con mắt.

Nghe nói như thế, Diệp Kinh Vân tâm giữa dòng chảy qua cảm động.

Hắn nhìn cảnh vật chung quanh, tình huống trước mắt cùng hắn lần đầu tiên trọng sinh lúc tình cảnh có bao nhiêu tương tự a!

"Nhu nhi, ta hôn mê bao lâu?" Hỏi hắn.

"Có một tuần!" Diệp Nhu ngấm lại, hỏi đáp.

Một tuần!

Trong cơ thể gân mạch tuy nói không có rạn nứt, nhưng xem ra tuy nói có rạn nứt chịu có thể đi! Còn có tim đập đang thay đổi chậm! Cũng may trái tim của hắn là Thập Ma Tâm Tạng, vì hắn cung cấp cuộn cuộn sinh cơ, nếu không hắn rất có thể lại lần nữa tàn phế!

Hắn vẫn là đánh giá thấp kiếm đạo dung hợp cùng Tuyệt Hồn Nhiên Kiếm đối với mang đến tác dụng phụ!

"Đã đói bụng hỏng đi! Cùng ca ca cùng đi ăn cơm đi!" Diệp Kinh Vân cung chiều sờ sờ Diệp Nhu.

Diệp Nhu đi theo Diệp Kinh Vân, hướng căn tin đi.

"Thiếu chủ! Ngươi tỉnh lại!"

Trên đường, không ít người Diệp gia đệ tử nhìn thấy Diệp Kinh Vân, trong lòng mắt đều là hiện ra tôn sùng chi quang! Diệp Kinh Vân trận chiến ấy thực sự thật là làm cho người ta chấn động!

Diệp Kinh Vân mỉm cười đáp lại, rất nhanh, hắn giống như Diệp Nhu tiến vào trong phòng ăn, hai người có một bữa cơm no đủ sau, có người sẽ tới tìm Diệp Kinh Vân.

"Thiếu chủ, Đại trưởng lão có chuyện tìm ngươi!" Người nọ cung kính nói ra, cúi đầu, không dám nhìn hướng Diệp Kinh Vân.

"Ta là lão hồ sao?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngả cười một tiếng.

Người nọ nghe nói như thế, thân thể càng là run.

"Được ! Ta đây phải đi! Muội muội , chính ngươi đi chơi đi! Có chuyện tìm ta!" Diệp Kinh Vân không nữa trêu chọc đối phương , cùng muội muội nói mấy câu nói sau , liền tự mình đi tới một Trảng xa hoa trong lầu các!

Trong lầu các , một vị Lão giả nhìn thấy đến Diệp Kinh Vân sau , sắc mặt hơi vui , hân hiện tại đã là hoàn toàn tán thành Diệp Kinh Vân tiềm lực!

Trận chiến ấy mang đến cho hắn quá ấn tượng sâu sắc!

"Ta biết mặc dù ta không được gọi ngươi tới , ngươi cũng tới!"

Diệp Kinh Vân gật đầu , không thể phủ nhận gật đầu: "Không sai!"

"Ta muốn biết một ít Huyết Sát Tông sự tình!"

Huyết Sát Tông , hắn kiếp trước nghe đều chưa từng nghe qua , đây là bởi vì cái này Huyết Sát Tông quá yếu, căn bản là không vào được hắn mắt!

"ừ!" Diệp Thanh gật đầu , nói đến tông phái này lúc , hắn sắc mặt hơi đổi , có một ít mất tự nhiên: "Diệp Kinh Vân , ngươi chính là muốn báo thù sao?"

"Không sai! Giết cha thân nhân trừ Diệp Vô Thiên bên ngoài còn có Huyết Sát Tông người! Chắc chắn , Huyết Sát Tông người là chủ mưu!" Diệp Kinh Vân lập lãnh .

"Ta chỉ muốn biết tông phái này ở địa phương nào!" Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn thẳng Đại trưởng lão .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 46: Lôi Đình phân thân

"Cái này! Nói thật , ta cũng không biết!" Diệp Thanh lắc đầu , ánh mắt lập loè , trầm giọng nói: "Đối với cái tổ chức này , ta giải khai không được nhiều! Nhị thúc ngươi sở dĩ nhận biết cái tổ chức này , chắc là cùng năm năm trước biến mất sự tình có liên quan!"

Năm năm trước , Diệp Vô Thiên đi ra ngoài lịch luyện!

Có lẽ , vào lúc đó , hắn kết giao Huyết Sát Tông người!

"Nghe nói cái tổ chức này người trên tu luyện là ma tính công pháp! Lấy hút máu người làm chủ!"

"Hả?" Nghe nói như thế , Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi .

Hút máu người ?

Điều này làm cho hắn trong nháy mắt trong đầu toát ra một cái tên!

Huyết Điện!

Huyết Điện là ở dưới bài vị giới siêu cấp thế lực! Kiếp trước , Diệp Kinh Vân giống như cái tổ chức này có hóa không giải được cừu hận! Hắn bình sinh ghét nhất chính chỗ này chúng chút nào vô nhân tính người!

Năm đó , hắn đã từng tru diệt cái tổ chức này một chỗ căn cứ! Giết được huyết khí ngập trời , giết được hả lòng hả dạ!

Vô số người đầu phiêu tán ở chung quanh hắn , huyết tính không gì sánh được! Chuyện này có thể nói là kinh động toàn bộ Huyết Điện! Huyết Điện tức giận , phái ra cao thủ truy sát Diệp Kinh Vân , cuối cùng những cao thủ này toàn bộ biến thành thi thể không đầu!

Bất quá , cái tổ chức này cũng làm Diệp Kinh Vân có một tia kiêng kỵ!

Cái tổ chức này phía trên luôn luôn cũng không thiếu cao thủ , chết nhiều hơn nữa đều có thể cho ra , kỳ rất lạ! Diệp Kinh Vân ở kiếp trước cũng không

cách nào điều tra rõ là nguyên nhân gì!

Huyết Sát Tông chẳng lẽ cùng Huyết Điện ở giữa có không cạ liên quan sao?

"Khinh Vân! Ta nhắc nhở ngươi một câu! Phụ thân ngươi chết, ngươi rất thống khổ, ta cũng rất thống khổ! Nhưng đang không có thực lực tuyệt đối tiền, ngươi ngàn vạn lần không nên chọc giận cái tổ chức này! Nó hiện tại đối với ngươi mà nói chính là một cái cự thú, là quái vật lớn, không phải ngươi có thể chọc được!"

"Mặc dù là ta cũng không dám đắc tội, bọn họ tùy ý phái một cao thủ đến là có thể nghiền ép ta!" Diệp Thanh thở dài một hơi, điệp chiến chết hán làm sao không tức giận?

Diệp chiến là hán theo nhỏ cho đến lớn hải tử, cảm tình rất sâu!

"Không thể trêu vào?" Diệp Khinh Vân cười lạnh một tiếng!

Trong mắt hán, không có không thể trêu vào thế lực, chỉ có không thể trêu vào khác thế lực!

Hán trời không sợ, đất không sợ, không cần sợ một cái nhỏ nhỏ Huyết Sát Tông!

Bây giờ nghĩ lại lên Huyết Công Tử, trong lòng hán tất cả hối hận, sớm biết phụ thân chết ở Huyết Sát Tông nhân thủ trong, hán tuyệt đối sẽ không bỏ qua Huyết Công Tử!

"Diệp Khinh Vân, ngươi liền nghe gia gia một câu đi!" Diệp Thanh biết Diệp Khinh Vân đang suy nghĩ gì, thở dài một hơi.

"Ta biết!" Diệp Khinh Vân lạnh lùng gạt đầu, trong lòng âm thầm: "Hy vọng ngươi đừng quá yếu! Nếu không này liền không có gì hay!"

Không sợ đối thủ quá mạnh lớn, chỉ sợ đối thủ quá yếu ớt!

"Đúng! Bởi Diệp Vô Thiên sự tình, Diệp gia sản bản mùa thu cũng là sớm kết thúc! Nhưng ở mọi người trong lòng cũng đã là có một quán quân chọn người!" Diệp Thanh cười cười, nhìn phía Diệp Khinh Vân, trầm giọng nói: "Người đó chính là ngươi! Đây là Thiên Mộng Lôi Đình Quả!"

Diệp Khinh Vân nhìn một viên tán ra đậm đậm ánh sáng màu bạc trái cây, cũng không khách khí, trực tiếp bỏ vào trong túi càn khôn, chuẩn bị rời khỏi.

"Đúng! Còn có một việc tình!" Diệp Thanh do dự một hồi, cuối cùng hỏi: "Ngươi dự định đem Diệp Tiểu Thiên xử lý như thế nào?"

Diệp Khinh Vân bị ngu sững sờ, nói: "Tùy ngươi vậy!"

Vừa nói, hán bước nhanh mà rời đi.

Nhìn rời đi thiếu niên, Diệp Thanh lại lần nữa thở dài một hơi, biết được cái này Diệp Khinh Vân cùng Huyết Sát Tông là không chết không thôi liên quan!

Chỉ là, hán thật có thể rung động cường đại Huyết Sát Tông sao?

Trở lại chỗ mình ở sau, Diệp Khinh Vân theo trong túi càn khôn lấy ra Thiên Mộng Lôi Đình Quả, lẩm bẩm: "Có thứ này, ta lại có thể chữa trị gân mạch! Thân xác cũng sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn!"

Thiên Mộng Lôi Đình Quả so Lôi Đình Quả càng hiếm thấy!

Hơn nữa ở trên trời mộng Lôi Đình Quả trong còn có một cái bí mật to lớn!

Ở luyện hóa trong quá trình, sẽ có tỷ lệ nhất định lấy được vũ kỹ!

Như vậy cũng tốt so đập trứng màu!

"Nhìn ta một chút vận khí thế nào!" Diệp Khinh Vân khẽ cười một tiếng, nhanh chóng đem linh lực cái bọc ở trên trời mộng Lôi Đình Quả trong! Bước này cực kỳ then chốt, rất nhiều người cũng không biết!

Không có bất kỳ do dự, hán thuận nhất đem Thiên Mộng Lôi Đình Quả ăn hết!

Kẻ khác chứng kiến nhất định sẽ khiếp sợ không thôi!

Thiên Mộng Lôi Đình Quả trong ẩn chứa cuồng bạo năng lượng, Võ giả thân thể không thể chịu đựng này cỗ năng lượng thật lớn, một dạng bọn họ là làm cho Luyện Đan sư luyện đan, dùng cái này đến luyện hóa cuồng bạo năng lượng!

Giống như Diệp Khinh Vân như vậy trực tiếp dùng, không phải ngu ngốc chính là thân xác quá cường đại!

Thập Ma Tâm Tạng trong nháy mắt thay đổi ra một luồng linh lực , rất nhanh đem Thiên Mộng Lôi Đình Quả cho hoà tan đi , một dòng nước ấm vào vào bên trong cơ thể , hướng tứ chi bách hải chảy tới!

Lưu chuyển trong quá trình đang từ từ chữa trị hấn nội thương cùng với hư hại gân mạch!

Không tới chốc lát , Diệp Kinh Vân trước lưu lại nội thương triệt để tốt không đơn giản như vậy , trong cơ thể linh lực cũng là hùng hậu không ít , tuy nói tu vi như trước Động Linh Cảnh cửu trọng , nhưng vô hạn mà tiếp cận Bạo Hóa Cảnh nhất trọng!

"Đến!" Diệp Kinh Vân trong con ngươi bùng lên , tâm tình kích động .

Chỉ nghe trong cơ thể nổ 1 tiếng , vang lên một đạo hùng hậu thanh âm!

"Lôi Đình Phân Thể!"

Nhiều tin tức nhanh chóng dung nhập vào Diệp Kinh Vân trong đầu!

"Này Lôi Đình Phân Thể có thể cho bản thân nhiều hơn một tia chớp phân thân! Lại phân thân năng lực sẽ theo tăng gia tu vi mà tăng thêm!" Diệp Kinh Vân mặt hiện lên ra mỉm cười .

Lấy hấn hôm nay cấp thấp dừng tu vi tu luyện lôi đình này phân thân ngược lại không tệ tuyển chọn!

Hấn hiện tại tu vi yếu ớt , không còn cách nào thi triển kiếp trước vũ kỹ cường đại cùng với cấm thuật!

"Được ! Liên tu luyện cái này! Chiều này cộng thêm Lôi Đình ấn ký , thực lực ta sẽ tăng lên một cấp bậc!" Diệp Kinh Vân hài lòng nói ra .

Có một chiều này , mặc dù là đối mặt Bạo Hóa Cảnh tam trọng đối thủ hấn cũng không sợ!

Đem trong cơ thể cuối cùng một chút Thiên Mộng Lôi Đình Quả năng lượng hấp thu xong sau , Diệp Kinh Vân trực tiếp dựa theo vũ kỹ phía trên nội dung tu luyện!

Hấn võ đạo thiên phú kinh người , đối với vũ kỹ phía trên linh ngộ siêu nhiên , tu luyện bộ này Lôi Đình phân thân , cũng không cần tiêu hao quá nhiều thời gian!

Thân thể khẽ động , chốc lát giữa , liền có thể ở trên đầu hấn điện quang lập loè , bốn phía hư không , dĩ nhiên là mơ hồ hiện ra từng đạo mê nhĩ hình tia chớp , như từng cái ngân xà vậy du động ở trên người hấn!

Ở ngắn ngủi như vậy trong thời gian , Diệp Kinh Vân có thể đem Lôi Đình phân thân tu luyện tới trình độ như vậy , đủ để nghiền ép bất luận cái gì thiên kiều chi tử!

"Lôi đình này phân thân không phải chỉ một bộ!" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , trong quá trình tu luyện , hấn càng ngày càng phát hiện bộ này Hoàng giai vũ kỹ thượng phẩm chỗ bất phạm!

Tốc độ của hấn càng lúc càng nhanh , thân ảnh cũng là càng ngày càng không rõ , dường như một đạo thiểm điện trong nháy mắt biến mất!

Đi làm cho xong , trên thân thỉnh thoảng có Lôi Đình bùng lên , lớp lớp!

Diệp Kinh Vân toàn thân lỗ chân lông nhất tề phun trào ra điện thiểm lôi minh , hai tay liên tiếp giao thoa lấy , dường như Lôi Thần một dạng đi lại trong thiên địa , từng chiều từng thức bị hấn vung phải hữu mô hữu dạng , linh khí tại thủ chưởng trong tụ là tán , một cỗ chính gốc lôi đình chỉ lực ngưng tụ ở trên người hấn , như cương thiết một dạng .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 47: Khuôn mặt quen thuộc , chưa quen thuộc người

Mặt Nhật Sâm Lâm bên ngoài , Diệp Kinh Vân thật nhanh lao vụt , trong cơ thể linh lực cuộn cuộn , cả người tại trong hư không xẹt qua một đường

vòng cung , cường tráng thân thể lấy không khí , như Đại Bàng giương cánh!

Hôm nay , hấn tu vi tuy nói còn dừng lại ở Động Linh Cảnh cửu trọng , nhưng một thân khí tức hùng hậu , vừa đi 50 mét , vô luận là lực lượng hay là Linh lực hùng hậu phương diện đều so trước đây cường đại không ít!

Mấy ngày nay , hấn rời khỏi Diệp gia , một thân một mình đi tới Mạt Nhật Sâm Lâm tiến hành lịch lãm , thuận tiện tu luyện Lôi Đình!

Hôm nay , hấn đã triệt để nắm giữ Lôi Đình!

Liên tục tu luyện năm ngày , trong cơ thể hấn linh lực lại lần nữa tăng vọt , đạt đến , có một loại tùy thời đột phá dấu hiệu!

Ở Mạt Nhật Sâm Lâm trong , có dã thú thường lui tới , Yêu thú hoành hành , vách đá thẳng đứng , sơn cốc đầm lầy trường phòng đầy độc xà độc hoa! Đương nhiên , nơi này còn có khiến người đỏ mắt linh thảo cùng với trái cây!

Àm!

Một đầu quái vật lớn tự trên cây khô hạ xuống , trên mặt đất lưu lại một đạo vết chân!

Diệp Khinh Vân nhẹ một chút mặt đất , mặt không đổi sắc , nhìn về phía trước!

Đây là một đầu Súc Viên , bắp thịt cả người gồ lên , vô cùng dữ tợn , thân cao ước chừng cao hơn hấn ra một cái đầu , ở hai thước , tóc là màu đen , như từ căn sáng lấp lóa châm nhỏ , nó khí lực rất lớn , chân vô cùng sắc bén , giữa hai người xúng hụp lại cùng nhau , lực công kích rất mạnh!

Diệp Khinh Vân quăng Súc Viên một cái , tay nắm chắc chuỗi kiếm .

Nếu như súc sinh này không thức thời , muốn công kích hấn , ngưng ngưng như vậy , hấn sẽ không chút do dự muốn súc sinh này mệnh!

Rống!

Súc Viên đúng là không thức thời , tiếng kêu còn không có xong , chỉ thấy phía trước thiếu niên rút ra một nửa chuỗi kiếm , sắc bén ở trong mắt nó bùng lên!

Một đạo kinh khủng kiếm khí rơi thẳng ở nó trên mặt!

Àm!

Toàn bộ thân hình bị chém thành hai khúc!

Vang vang!

Diệp Khinh Vân thả lại chuỗi kiếm , thần sắc như thường , chậm rãi phía trước đi tới , lấy hấn hôm nay thực lực đối phó một đầu bắt quá ở Động Linh Cảnh thất trọng Súc Viên có thể nói như là thiết thái vậy đơn giản!

Ở bên hông hấn trên có một thanh màu đen bao kiếm , đây là hấn tốn hao số tiền lớn thỉnh Mạt Nhật Trấn phía trên nổi danh nhất đoán tạo sư chế tạo ra!

Cần làm Vô Tình Kiếm chỗ dung thân!

"Thiếu một chút!" Diệp Khinh Vân lẩm bẩm: "Phải tìm một ra đáng đối thủ a!"

Võ đạo một đường , cuộc chiến sinh tử thường thường có thể kích phát người tiềm lực! Người đang sinh tử phía trước thường thường sẽ dễ dàng hơn mà đột phá bản thân cảm cố!

Này hơn mười ngày , hấn gặp phải Yêu thú đều chẳng mạnh mẽ lắm , trên cơ bản , nửa kiếm liền giải cứu xuống!

"Hả? Phía trước có chiến đấu ?"

Đi ở trong sơn cốc , Diệp Khinh Vân lỡ tai khê động , cau mày một cái .

Hấn hôm nay thỉnh lực hơn người , phương viên năm trăm dặm tiếng động cũng không chạy khỏi lỗ tai hấn!

Một đường chạy như điên , hấn phát hiện ra tại đó có không ít hắc lang!

Ngao ô!

Sói tru rừng động bốn phía , truyền ra ngoài ngàn mét!

Vô số đạo thân ảnh xuất hiện ở trong sơn cốc nhắm ngay thiếu nữ phóng đi!

u lực nhân con người tàn ra quang mạng , âm u quỷ dị .

"Hắc lang , Động Linh Cảnh cấp bậc Yêu thú , chúng nó đơn lẻ lực lượng tuy nói không mạnh, nhưng tốc độ cực nhanh , lại bình thường thành quần kết đội , lực công kích xa xa cao hơn đơn lẻ! Là ai dẫn tới chúng nó cùng chung mối thù ?" Diệp Kinh Vân nói thầm 1 tiếng , đưa mắt nhìn xuống phía dưới!

Bị bảy sói vây công người là một thiếu nữ , toàn thân áo trắng , trong tay cầm một thanh trường kiếm màu xanh , tùy ý tự nhiên , từng đạo lăng liệt kiếm khí theo trên thân kiếm xao động ra , hóa thành lợi trảo , chụp vào bên cạnh sói con Hắc lang!

Huru! Huru! Huru!

Kiểm khí như mưa rơi rải rác ở hắc lang trên thân , tức khắc không ít Yêu thú kêu thảm một tiếng , chết thảm trên mặt đất!

"Kiếm này phẩm chất cực cao! Cô gái này ở kiếm đạo phía trên ngược lại là có thêm không sai lĩnh ngộ! Còn tuổi nhỏ , tu vi dĩ nhiên là đạt đến Bạo Hóa Cảnh lưỡng trọng , thiên phú không tệ! Chỉ là nàng muốn kích sát thành thiên hắc lang nói dễ vậy sao ?" Diệp Kinh Vân lắc đầu , mắt sáng như đuốc , thoáng cái liền đem trên người cô gái tất cả cận kề nhìn ra!

Chân hấn giẫm ở trên cây khô , nhìn xa phía dưới hỗn chiến!

Bạch y nữ tử cầm trong tay trường kiếm màu xanh , quần đỏ phiêu phiêu , vài đạo kiếm khí lại lần nữa xao động ra!

Một con sói đen lao thẳng tới đến, nhưng va chạm vào kiếm khí phía trên , kêu thảm một tiếng , ngã xuống đất!

Thiếu nữ mím thật chặt môi đỏ mọng , khí tức càng ngày càng yếu , lộ vẻ nhưng đã là đạt đến sức cùng lực kiệt giai đoạn! Nàng tu vi Cao Sâm , đối phó một con sói đen không nói chơi , nhưng đối phó với trăm con đã là cực kỳ mệt mỏi , càng không cần phải nói trước mắt hắc lang số lượng đạt đến hơn 1,000 con!

Chẳng lẽ ta phải chết ở chỗ này sao?

Đột nhiên , nàng cảm thụ được một đạo phóng tới ánh mắt , không khỏi hơi sùng sờ .

Có cao thủ tới trước ?

Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu , nhìn phía trên cây khô thiếu niên , điềm đậm đáng yêu: "Công tử , cứu ta!"

Hai mắt đối mặt , Diệp Kinh Vân vào giờ khắc này chợt run rẩy , trong lòng như đánh lật ngũ vị bình một dạng , cực kỳ phức tạp .

Lúc trước , thiếu nữ cúi đầu giao chiến , hấn vẫn chưa sau khi thấy rõ người thần sắc!

Hiện tại , một đường hiện ở trước mặt hấn là một mặt có dung nhan tuyệt thế mặt , cơ nếu nỡ nà , khí như u lan , đôi tròng mắt kia điềm đậm đáng yêu , nhưng có một bầu , ở hơi nhộn nhạo!

Thiếu nữ rất đẹp, mỹ phải không ai bì nổi , mỹ phải vô địch thiên hạ!

Nàng vòng eo như thủy xà , ngực phong , hồng sắc ngấn lộ ra tuyết trắng , đủ để cho nam giới lộ ra nguyên thủy nhất kích động!

Thiếu niên xác định rất đẹp, nhưng này không đủ để làm cho Diệp Kinh Vân thất thần!

Làm cho hấn thất thần là thiếu nữ dung mạo! Cực giống hấn kiếp trước thê tử , Lạc Linh!

Không nghĩ tới! Hấn hoàn toàn liền không nghĩ tới ở chỗ này vậy mà sẽ gặp phải Lạc Linh!

"Công tử! Cứu ta!" Thiếu nữ trong cơ thể linh lực càng ngày càng ít , ra sức giao chiến , nhưng y nguyên không thể tránh khỏi đã bị hắc lang công kích!

Tức khắc , bả vai nàng áo phục phá tan đến, lộ ra tầng lớp da tuyết trắng , nhưng ở trên mặt này có huyết sắc vết tích!

Hiển nhiên , nàng thụ thương!

Diệp Kinh Vân thân thể vẫn đang run rẩy , trong đầu không ngừng hiện ra kiếp trước hình ảnh!

Lạc Linh vô tình phản bội hấn , cầm một thanh bén nhọn Lạc Linh Kiếm không chút do dự đâm vào thân thể hấn!

Đồng thời thanh này Lạc Linh Kiếm vẫn là hấn đưa!

"Không được!" Diệp Kinh Vân hai mắt một đỏ , gầm thét 1 tiếng , nhưng sau một khắc , nghe được 1 tiếng kêu thảm , tức khắc thanh tỉnh qua đây!

Thiếu nữ trước mắt nhất định không phải Lạc Linh!

Nơi này là Mặt Nhật Trán , không phải hạ vị Thần giới! Hơn nữa , thiếu nữ trước mắt tuy nói tướng mạo cùng Lạc Linh giống nhau như đúc , nhưng khí chất hoàn toàn bất đồng! Một điểm cuối cùng , Lạc Linh tu vi rất cường đại , nhưng thiếu nữ trước mắt tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh lưỡng trọng!

"Công tử! Cứu ta a!" Thiếu nữ phát ra tiếng cầu cứu , đem chỗ có hi vọng đều đặt ở Diệp Khinh Vân trên thân!

Vô số hắc lang bao quanh nàng , lộ ra bén nhọn răng nanh!

Những thứ này cũng không hiểu phải thương hương tiếc ngọc!

Thiếu nữ thấy Diệp Khinh Vân y nguyên chưa động một cái , trong lòng mắt không cảm tiết nhìn lên .

Xem ra , ta thật phải chết ở chỗ này!

Nhưng mà , ngay vào lúc này , trên cây khô thân ảnh hưu mà một cái biến mất!

Diệp Khinh Vân động!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 48: Ta xem hắc cũng không tệ

Thiếu nữ mặt tái nhợt , cười thảm một tiếng , xem ra ngày ta phải vong!

Thành đàn Âm Dạ Hắc Lang lộ ra tuyết trắng lạnh lạnh hàm răng , u lục trong con ngươi dừng động nguyên thủy nhất giết hại!

Coi như nàng hai mắt từ từ ảm đạm lúc , một trận gió bay tới , phía trước nhiều hơn một đạo thân ảnh!

Đúng là nàng ban nãy liều mạng hô kêu thiếu niên!

Chỉ là , thiếu niên tu vi mới Động Linh Cảnh cửu trọng ?

Thiếu nữ khẽ cau mày , mới vừa muốn nói điều gì , Diệp Khinh Vân động động chuôi kiếm trong tay , sắc bén bùng lên , mỗi một con Âm Dạ Hắc Lang trên mặt đều hiện lên ra một đạo bạch quang!

Rất nhanh, bạch quang biến thành huyết quang!

Ào ào!

Huyết theo hắc môn nơi trán mạo lại , Âm Dạ Hắc Lang đều mà chết ở Diệp Khinh Vân trên thân kiếm!

Gần là như thế một kiếm , không được , thậm chí ngay cả một kiếm cũng không tính , hãy thu cắt nhiều như vậy Âm Dạ Hắc Lang!

Thiếu nữ tự hỏi mình không còn cách nào làm được điểm này , mặt khiếp sợ nhìn thiếu niên .

Diệp Khinh Vân khẽ cau mày , tuy nói hắc thực lực không tệ , nhưng nơi này Âm Dạ Hắc Lang rất nhiều , lại không phạm có Âm Dạ Hắc Lang vướng! Như vậy mạng xuống , đối hắc là như vậy một loại thật lớn tiêu hao , nhìn phía thiếu nữ: "Đắc tội!"

Nói xong , cũng không lo thiếu nữ biểu tình , một thanh tay nắm lấy phía sau người như thủy xà eo , thân hình liên tục lóe lên , ước chừng 4 5 cái hô hấp , đi tới trên một mảnh đất trống!

"Công tử , hảo kiếm pháp! Sợ là đã tu luyện tới khí đạo trong ý cảnh Ngưng Khí cấp độ đi!" Bạch y thiếu nữ mặt cười hơi đỏ lên , nàng cũng là lần đầu tiên bị nam tử sờ eo , bất quá liên tưởng đến thiếu niên một kiếm kia sau , từ trong thâm tâm nói ra: "Loại người như ngươi làm sao sẽ cam nguyện đứng ở Mặt Nhật Trán phía trên đây? Đúng ! Lần này đa tạ công tử cứu giúp , nếu không ta sẽ chết ở Âm Dạ Hắc Lang răng nanh trong! Tại hạ Từ Âm , không biết công tử tôn tính đại danh ?"

"A! Công tử đang nhìn cái gì ? Chẳng lẽ trên mặt ta dính lọ sao?" Từ Âm sờ sờ bản thân mặt cười , mặt mắt tự nhiên hồng nhuận .

Diệp Kinh Vân phục hồi tinh thần lại .

Từ Âm!

Nguyên lai nàng thật không phải là Lạc Linh!

Bất quá , thiếu nữ trước mắt cùng hắc kiếp trước vị hôn thê quả thực là giống nhau như đúc!

Cũng chẳng biết tại sao , chứng kiến tờ này tuyệt mỹ khuôn mặt lúc , ánh mắt hắc xuất hiện một chút phiền chán .

Mặc dù thiếu nữ trước mắt không phải Lạc Linh , nhưng dù sao nói tướng mạo cùng Lạc Linh hoàn toàn tương tự! Kiếp trước , hắc nhất tâm đối đãi Lạc Linh , là Lạc Linh , có thể bỏ ra bất cứ giá nào!

Thế nhưng hắc lấy được là cái gì!

Một cái băng lãnh ánh mắt , còn có một đem cấm ở hắc trên phần bụng trường kiếm!

Thanh kiếm kia là Diệp Kinh Vân tự tay đưa cho Lạc Linh , tên là Lạc Linh Kiếm .

"Không có nhìn cái gì!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng nói ra , xoay người rời đi , không muốn lại nhìn thiếu nữ một cái , để tránh khỏi lại lần nữa hồi ức bất kham chuyện cũ!

"Công tử!" Từ Âm không biết bản thân ở đâu đắc tội thiếu niên , gấp gấp hô .

"Chuyện gì!" Diệp Kinh Vân thanh âm vẫn lạnh lùng như cũ .

"Công tử , trên người ta có hai quả tứ giai yêu hạch! Công tử cứu ta một mạng , ta làm sao sẽ vong ân ? Một viên tứ giai yêu hạch sẽ đưa cho công tử! Hy vọng công tử có thể thu ở dưới!" Từ Âm lấy ra một cái hắc quang lập lòe , linh lực cuộn cuộn yêu hạch .

Trong lòng thầm nghĩ: "Người này thật là cao lạnh! Bất quá , khác kiếm pháp thật cao minh , thật không biết là Mạt Nhật Trần phía trên công tử nhà nào , thật không ngờ lợi hại!"

Diệp Kinh Vân nhìn sang thiếu nữ trong tay ngọc yêu hạch , búng tỉnh đại ngộ .

Thật không lạ nhiều như vậy Ám Dạ Hắc Lang truy sát Từ Âm!

Yêu hạch đối với bất kỳ yêu thú gì đều cụ có không nhỏ mê hoặc! Mà tứ giai yêu hạch thì càng cụ mê hoặc!

"Được !" Không cần thì phí , lại nói , hắc cứu nàng một mạng lấy chút chỗ tốt cũng là bình thường sự tình , Diệp Kinh Vân trực tiếp lấy đi yêu hạch , liền đi về .

"Diệp Kinh Vân ? Chẳng lẽ là người Diệp gia ?"

Từ Âm ngốc ngây tại chỗ , nàng chỉ chưa thấy qua trực tiếp như vậy người , tức khắc , đối thiếu niên lòng hiếu kỳ nhộn nhạo!

Diệp Kinh Vân đi ở phía trước , lỗ tai khẽ động .

Một đạo tiếng vó ngựa đang từ xa tới gần truyền đến .

Dần dần , phía trước xuất hiện mấy bóng người , bọn họ thân mặc áo giáp màu đỏ , bên hông phía trên trang bị một thanh trường kiếm , mặt khăn trương!

Ngồi ở phía trước nhất là một thanh niên , tướng mạo tuấn lãng , thân hình cao lớn , sau lưng hắc đi theo tám gã đại hán , mỗi người khí tức đều rung động tiền cảnh cửu trọng , một hít một thở giữa , không khí đều mang một chút ba động .

Thanh niên liếc Diệp Kinh Vân một cái , trong ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường .

Diệp gia phế vật ?

Cũng dám chạy tới Mạt Nhật Sâm Lâm , rõ là tìm đường chết a!

Không để ý tới Diệp Kinh Vân , hắc trực tiếp chạy đến bên cạnh cô gái , nhanh chóng theo trên lưng ngựa khiêu nhảy xuống , quỳ một chân xuống đất: "Thiếu chủ , trần chủ thấy ngài thật lâu chưa có trở về , liền phái ta tới trước!"

Xa ở một bên Diệp Kinh Vân thính lực hơn người , lẩm bẩm: "Họ tử ? Chẳng lẽ là Trần Phủ người trên ?"

Lấy thanh niên kia đối với thiếu nữ xưng hô , thiếu nữ thân phận liền miêu tả sinh động!

Nghe nói, trấn chủ nữ nhi thật sớm liền tiến vào đến Tinh Vị Học Viện, tại đó tu luyện, một năm cũng chỉ một lần trở về, cho nên hắc đối Mạt Nhật Trần phía trên tình huống cũng không phải rất giải khai, cũng rất tự nhiên, nàng không nhận ra Diệp Kinh Vân đến!

"ừ!" Từ Âm gật đầu, le lưỡi, đẹp đẽ khả ái nói ra: "Phụ thân vẫn là như thế lo lắng ta nha!"

Nhìn phải thiếu nữ như vậy bộ dáng khả ái, thanh niên không khỏi sùng sốt, hắc trước kia liền đối Từ Âm mến mộ đến cực điểm, chỉ là kém tại hai người thân phận giữa chênh lệch thật lớn, mới không dám nói ra.

"Bất quá, nói đến! Lần này nếu là không có vị thiếu niên kia, ta sợ là sẽ phải chết ở Âm Dạ Hắc Lang trong đám!" Nói đến đây, Từ Âm trên mặt vẫn là có một tia hoảng sợ.

"Hả?" Phùng Thiệu hơi sùng sờ, cảm thấy lẩn lộn: "Là tên thiếu niên nào?"

"Hắn đây!" Từ Âm chỉ về đằng trước thiếu niên nói ra.

Phùng Thiệu theo thiếu niên tinh tế ngón tay nhìn sang, nhìn thấy đi ở cách đó không xa thiếu niên áo trắng sau, sùng sờ, cười lên ha hả: "Hắn?"

"ừ! Không sai! Làm sao?" Từ Âm không hiểu hỏi.

Là phản ứng gì lớn như vậy?

"Không có khả năng!" Phùng Thiệu phát tay một cái, tràn đầy khinh thường nói: "Thiếu chủ, người quá thích nói giỡn! Gia hỏa này là công nhận Diệp gia phế vật! Một thân gân mạch sớm đã rạn nứt, hắc tương lai chủ định hắc ám không gì sánh được! Cuộc đời hắc nhất định bị người giẫm ở dưới chân!"

"Không thể nào?" Từ Âm sùng sốt, nói: "Hắn chính là cao thủ dùng kiếm a! Làm sao có thể sẽ phế vật?"

"Ha ha ha!" Phùng Thiệu lại lần nữa cười ha hả: "Thiếu chủ! Người bình thường bên ngoài, có chỗ không biết! Gia hỏa này chính là Mạt Nhật Trần phía trên công nhận phế vật! Tuy ý mấy cái tiểu mao hài là có thể đem hắn đánh ngã! Người nhìn cái kia phó tổn hại dạng, vừa nhìn chính là một phế vật!"

Từ Âm nghe nói như thế, tức khắc có một ít khó chịu.

Diệp Kinh Vân tốt xấu là nàng ân nhân cứu mạng!

"Đù! Đừng nói! Hắn không phải phế vật! Lần này, ta tới là đại biểu Tinh Vị Học Viện nhìn một chút trấn trên có cái gì thiên kiều chi tử, đưa bọn nó thu vào Tinh Vị Học Viện trong, ta xem hắn cũng không tệ!" Nàng chống nạnh, tức giận nói ra.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 49: Vẽ mặt

Nghe phải lời này, Phùng Thiệu trên mặt có một chút không giận.

Hắn suốt đời nguyện vọng chính là đi Tinh Vị Học Viện tu luyện.

Chỉ cần đi Tinh Vị Học Viện, thân phận của hắn hoàn toàn có thể cùng thiếu chủ địa vị ngang nhau!

Hắn thì có truy thiếu chủ chịu có thể đi!

"Thiếu chủ! Người nói ta có thể đi sao?" Mang theo vẻ khấn trương, Phùng Thiệu hỏi.

"Người?" Từ Âm vừa muốn nói ra nói cứng rặn nuốt vào trong miệng, cũng không cần đá kích hắn!

Tuy nói nàng chưa nói, nhưng Phùng Thiệu dĩ nhiên là minh bạch vừa nghĩ, tức khắc, tâm liền hòa!

Diệp gia phế vật cũng có thể đi Tinh Vĩ Học Viện , mà ta xem như Trần Phủ thiên tài bảo hộ , vậy mà không bằng một cái phế vật ?

Tức khắc , hấn chặt chẽ nhìn Diệp Kinh Vân .

Vừa vặn Diệp Kinh Vân vừa không có biến mất trong mắt hấn!

"Thiếu chủ! Ta thật là nghĩ thâm nhìn một cái trong mắt ngươi thiên tài đến có năng lực gì!" Nói xong , cũng không lo Từ Âm phản đối , ngồi trên tuần mã màu đen , nghênh ngang mà đi , chỗ đi phương hướng rõ ràng là Diệp Kinh Vân!

Hấn muốn chứng nhận bản thân!

"Dừng tay!" Từ Âm gấp gấp hô , muốn xuất thủ , nhưng trước đối phó một đám Âm Dạ Hắc Lang lúc tiêu hao quá nhiều linh lực , hơn nữa Phùng Thiệu tu vi không yếu , ở Bạo Hóa Cảnh nhất trọng! Căn bản là không có cách ngăn cản phía sau người!

Phùng Thiệu giống như một con chó điên một dạng hướng Diệp Kinh Vân đuổi theo!

Ngươi chính là một cái phế vật , còn muốn lấy được thiếu chủ ưu ái ? Có cớ mà đòi ăn thịt thiên nga ? Tìm đường chết!

Đi lại ở phía trước , Diệp Kinh Vân cảm thụ được phía sau một cỗ sắc bén sát ý , chân mày chưa từng nheo mắt tiếp theo phân , trước thanh niên cùng Từ Âm đối thoại , hấn hoàn toàn nghe được .

"Tìm đường chết!" Lắc đầu , tay phải hấn đã là đặt ở trên chuôi kiếm , tùy thời đều có thể xuất kích!

Phùng Thiệu cười tuần mã , gào thét tới , rút ra một thanh trường kiếm , muốn muốn trăm sát Diệp Kinh Vân!

"Ồ!" Tuần mã đột nhiên một cái lao đảo , kêu thảm một tiếng , trực tiếp là té xuống đất!

Chỉ thấy ở nó trên hai chân toát ra nhiều huyết!

Mà Diệp Kinh Vân chuôi kiếm trong tay gần là di chuyển một phần!

Cước bộ ngừng lại , hấn xoay người lạnh lùng nhìn phía trước .

Mất đi tuần mã , Phùng Thiệu đứng đầu vào trên mặt đất , vừa may ở Diệp Kinh Vân dưới chân!

Hấn khó có thể tin , đối phương đã vậy còn quá cường đại!

Đây là cái kia công nhận Diệp gia phế vật thiếu gia sao?

"Làm sao có thể!"

Trong lòng hấn dâng lên sóng to gió lớn!

Muốn ra sức đứng dậy , nhưng vào lúc này một vật như cùng là như cự thạch hướng đầu hấn bộ phận áp đi , hấn mặt trong nháy mắt đỏ lên .

"Ngươi nói ta phế vật nói rất thoải mái , thật sao?" Diệp Kinh Vân chân phải đạp ở đối phương trên đầu , lạnh lùng nói ra .

"Ngươi ..." Phùng Thiệu căn bản không nghĩ tới Diệp Kinh Vân thánh lực như vậy hơn người , vậy mà đem hấn cùng thiếu chủ nói một chữ không rơi xuống đất nhớ kỹ .

Nhưng nghĩ đến lại bị một cái phế vật vũ nhục , hấn đầy mình tức giận , cả người linh lực ngập trời , ra sức lên , gầm hét lên: "Không sai! Con mẹ nó ngươi chính là một phế vật! Diệp gia phế vật! Liên súc sinh cũng không bằng phế vật!"

"Hả?" Diệp Kinh Vân thấy đối phương phản kháng , chân phải nâng lên , sau đó chọt đè một cái , đem Phùng Thiệu nửa bên mặt đều cho đạp làm thịt: "Ngươi nói ta phế vật , mà hiện tại ngươi bị ta giẫm ở dưới chân! Như vậy ta hỏi một chút ngươi , ngươi là ai!"

"Ân nhân , bớt giận! Bớt giận!" Từ Âm chạy mau đến , Phùng Thiệu dù sao chính xác dưới tay nàng , nàng không thể thấy chết mà không cứu!

tám vị đại hấn nhanh chóng bao quanh Diệp Kinh Vân , mặt hóa đá .

Phùng Thiệu tuy nói thiên tư chẳng ra sao cả , nhưng đầu gì cũng là một vị Bạo Hóa Cảnh nhất trọng Vô giả a! Hấn lại bị phế vật hoàn toàn nghiền ép!

Nhiều người như vậy đến xem trò vui , trên mặt đều là hiện ra khó có thể tin biểu tình , này ở trong mắt Phùng Thiệu là trào phúng!

Hấn lại bị một cái phế vật khi dễ!

Đường đường Trần Phủ lớn bảo hộ lúc thường cao cao tại thượng , mọi người nhìn thấy hấn đều là một bộ nịnh nọt biểu tình , nhưng hôm nay , hấn bị người về mặt!

Hơn nữa vậy xem người còn có hấn mấn mộ đã lâu Từ Âm!

Hấn mất hết mặt mũi!

"Đây chính là người đối đãi ân nhân cách làm?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng nhìn Từ Âm.

"Công tử!" Từ Âm liền vội vàng nói: "Người hiểu lắm!"

"Hiểu lắm?" Diệp Kinh Vân lông mi hơi vểnh lên, chỉ vào nằm trên mặt đất thanh niên: "Đây là ý gì!"

"Chuyện này..." Từ Âm sửng sốt, trong lúc nhất thời không biết thế nào mở miệng.

"A!" Nằm trên mặt đất Phùng Thiệu nội tâm tức giận như lửa, sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực, rốt cục tránh thoát Diệp Kinh Vân ma chân!

Trên thực chất, Diệp Kinh Vân mới vừa mới phân thần một cái, nếu không nói, lấy hấn lực lượng, Phùng Thiệu làm sao có thể sẽ tránh thoát phải đi ra ngoài?

"Ta muốn giết người!" Phùng Thiệu cùng đi liền giống như một con chó điên một dạng hướng về phía Diệp Kinh Vân gầm hét lên.

Diệp Kinh Vân cũng không quan tâm Phùng Thiệu, thật sâu nhìn sang Từ Âm một cái, cũng không nói gì, xoay người rời đi!

Cảm thụ được hấn tức giận, Từ Âm vội vàng nói: "Ân công, người thật hiểu lắm! Đều không phải ý tứ này a!"

Vốn là ở vào tức giận trong Phùng Thiệu nghe nói như thế, thì càng nộ, trong lòng tức giận trực tiếp đạt đến mức tận cùng, hét lớn một tiếng: "Diệp gia phế vật! Ta muốn giết người!"

Rút ra một thanh trường kiếm, lấp lánh!

Hướng phía trước chạy băng băng đi, như một thanh lợi kiếm xông thẳng tới!

Trên mặt đất tảng đá ở nơi này khí tức bén nhọn ở dưới hóa thành bột phấn!

Bạo Hóa Cảnh Vô giả một thân linh lực kinh khủng như vậy, có thể đi dễ dàng lộng tảng đá!

Tại hấn phía sau hiện ra một đầu màu vàng Kim Tê Ngưu!

Đúng là hấn vô hồn, một lực phòng ngự sở trường! Một dạng vũ khí không cách nào phá vỡ hấn phòng ngự!

"Phùng Thiệu nộ! Vậy mà trực tiếp tể xuất vô hồn!"

"Đúng a! Hấn muốn tìm hồi mặt mũi! Hôm nay hấn mặt ném thực sự lớn!"

Người chung quanh xì xào bàn tán.

"Dừng tay!" Từ Âm giận dữ hét.

Nàng không lo lắng Diệp Kinh Vân, mà là lo lắng Phùng Thiệu, nàng thế nhưng biết Diệp Kinh Vân thực lực!

Diệp Kinh Vân vốn không muốn để ý tới Phùng Thiệu, nhưng làm sao đối phương cần ăn đòn, bắt đắc dĩ, tay hấn lại lần nữa đặt tại Vô Tình Kiếm trên chuỗi kiếm!

"Thiên Cân Trọng Quyền!" Phùng Thiệu quơ múa quả đấm to, nhắm ngay Diệp Kinh Vân đỉnh đầu ném tới, đây là muốn một kích trúng đích, tìm về thuộc về nam nhân tôn nghiêm!

Diệp Kinh Vân trong mắt ánh sáng lạnh lóe lên, nhanh chóng rút ra Vô Tình Kiếm, lại nhanh chóng mà thả lại đến bao kiếm tiến lên!

Vang vang 1 tiếng!

Chói mắt ánh đao lập loè, như lưu tinh xẹt qua chân trời, thoáng cái liền biến mất!

Phù phù 1 tiếng!

Một cánh tay rơi trên mặt đất, tiên diễm huyết tán trên mặt đất!

"A! A! A!" Phùng Thiệu phát ra như như giết heo tiếng kêu gào, toàn bộ tay phải cánh tay rỗng tuếch, thân thể như là điều đứt dây một dạng hướng phía trước bay đi, nặng nề mà té xuống đất, không ngừng co quắp!

"Nếu như lần sau ngươi tái phạm! Như vậy thì không phải muốn tay ngươi cánh tay đơn giản như vậy!" Lạnh lùng nói quanh quẩn ở toàn bộ Mặt Nhật Sâm Lâm trong! Tất cả mọi người nhìn dần dần biến mất ở trong mắt thiếu niên, con ngươi run lên bắn bật!

Này cùng bọn họ trong ấn tượng phở vật hình tượng hoàn toàn bất đồng!

Quả thực quá khí phách, quá lạnh tàn khốc!

Từ Âm ngốc ngây tại chỗ, nhìn Diệp Khinh Vân thân ảnh, nhất thời có một ít không biết làm sao.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 50: Giải đề

Dần dần, Diệp Khinh Vân thân ảnh triệt để biến mất ở trước mắt mọi người.

"Thiếu chủ, chuyện này. .." Một tên hộ vệ yếu ớt mà nhìn sang khuôn mặt đẹp như hoa thiếu nữ, nuốt nước miếng một cái.

"Trở về! Chuyện này liên tính thế nào!" Từ Âm thở dài một hơi, trong con ngươi tinh quang lóe lên.

Mấy vị đại hán chạy đến Phùng Thiệu bên cạnh, nâng dậy phía sau người, dần dần rời khỏi Mặt Nhật Sâm Lâm trong.

Lúc này, Diệp Khinh Vân lao nhanh đi, đi tới trần trên, như con báo một dạng, không ngừng lóe lên, mọi người chỉ cảm thấy phải một trận gió thổi tới, liền bóng người cũng không nhìn thấy.

Lúc xuất hiện lần nữa, ở trên mặt hán đã nhiều hơn một mặt nạ màu đen!

Vung lên ống tay áo, Diệp Khinh Vân đi tới Mặt Nhật Sâm Lâm hắc thị!

Hắn muốn luyện chế một cái Ấp Hỏa Đan lưỡng phẩm đan dược, dùng để ngăn chặn Nhu nhi trong cơ thể Phượng Hoàng tà khí. Nói đến, khoảng cách Nhu nhi dùng Phượng Hoàng Tam Chuyển đan đã có thời gian một tháng, trong cơ thể Phượng Hoàng tà khí cũng nhanh muốn kết sinh ra đi!

Là lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn đánh tính sớm một chút luyện chế!

Ấp Hỏa Đan cần Thiên Tiên Thảo, lưỡng phẩm yêu đan, Ngụy Linh Căn cùng với Huyết Quả!

Mấy thứ đồ này, khổ sở nhất nhân dịp là Huyết Quả!

Hôm nay, Diệp Khinh Vân đến hắc thị xem chính là nhìn một chút nơi này có không có Huyết Quả!

Đi tới hắc thị cửa, hắn khẽ cau mày.

Đứng ở nơi đó một ít thân mặc áo giáp màu đen bảo hộ, trừ cái đó ra, còn đứng một cái ngưu cao mã đại đại hán!

Người này đối với hắn mà nói không xa lạ gì!

Hắc Phách Thiên!

Lần trước, hắn kích sát phía sau người đệ đệ, lại đoạt được Phượng Hoàng Thảo, nhanh chóng chạy trốn, dẫn tới Hắc Phách Thiên tức giận!

"Hắc Phách Thiên!" Diệp Khinh Vân tinh quang lóe lên, trước mắt đại hán ngang ngược không biết lý lẽ, lần trước, nếu như không phải hắn cực hạn, sớm đã đem phía sau người giết!

Lần này, nếu không phải xem ở còn không có tìm được Huyết Quả phân thượng, hắn nhất định sẽ tại chỗ giết hàng này!

Hắc Phách Thiên ánh mắt không ngừng quét mắt chung quanh, muốn phải tìm ra lần trước người nọ.

"Phó thống lĩnh! Như vậy tìm, tìm tới khi nào a!" Bên cạnh một người có một ít oán khí nói ra, hẳn bị Hắc Phách Thiên giết chết, suốt ngày chỉ ngây ngốc đứng ở chỗ này, là là tìm kiếm lần trước làm tức giận Phó thống lĩnh người, nhưng vấn đề là, bọn họ cả kia người bộ dáng cũng chưa từng thấy! Lại nói, đi tới hắc thị người bên trong đều là mang mặt nạ, mỗi người vóc người cũng không sai biệt nhiều, vậy làm sao tìm à?

Ba!

Hắc Phách Thiên một cái vung tới, xốc lên phía sau người góc áo, tức giận quát: "Người nói thêm câu nào, lão tử coi người là trận diệt!"

Người nọ hù dọa giật mình, mặt lộ tái nhợt về.

"Người! Đứng lại cho ta!" Hắc Phách Thiên thuận tay ném xuống bảo hộ, một tay nắm một người.

Người nọ hù dọa phải kém chút không khống chế.

"Nói!"

Người nọ hai mắt một phen, dĩ nhiên là hù dọa phải đã hôn mê!

"Hừ! Vô dụng cầu vật!" Hắc Phách Thiên ới một hộp nước miếng, hẳn quả thực là phát rõ, chỉ cần thấy phải có người thân hình giống như Diệp Kinh Vân, liền trực tiếp nắm đến, khảo vấn một trở mình!

Diệp Kinh Vân nhìn một màn này, lắc đầu, lẫn trong đám người, không để ý tới phía sau người, chậm rãi hướng phía trước đi tới, vừa vặn, Hắc Phách Thiên chính khảo vấn một mặt khác cụ người, thoáng cái liền không chú ý hẳn.

Đi tới trong chợ đen, Diệp Kinh Vân bắt đầu tìm kiếm Hòa Quả.

Đi vào một cửa tiệm cửa hàng, chứng kiến trưng bày dược liệu, Diệp Kinh Vân khóe miệng mỉm cười.

Bởi vì hẳn chứng kiến hẳn muốn cần dược liệu!

Ở đó trên kệ gỗ để một cái hồng sắc trái cây!

Hòa Quả!

Lần trước, hẳn tìm kiếm Phượng Hoàng Thảo tốn hao không ít thời gian, mà lần này, hẳn thứ nhất là chứng kiến Hòa Quả, vận khí có thể nói là tốt lắm!

Lúc này, một Lão giả từ đó đi tới, lưu lại nhất son dê đồ, người mặc một bộ trường bào, ở đó trên trường bào có ba đạo hỏa điểm.

Đây là một bộ đặc chế y phục, ba đạo hỏa điểm đại biểu cho Lão giả thân phận!

Tam phẩm Luyện Đan sư!

Không nghĩ tới ở nơi này trong chợ đen lại có thể thấy một gã tam phẩm Luyện Đan sư!

Diệp Kinh Vân trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc!

Cũng khó trách phía sau người vẫn chưa mang cái gì mặt nạ, liền như vậy ngênh ngang mà đi tới!

Lấy thân phận của hẳn, có ai dám đắc tội hẳn? Ai dám đánh hẳn chủ ý?

Bất quá, làm cho Diệp Kinh Vân cảm thấy kỳ quái là Lão giả không có cánh tay phải!

Một cái Luyện Đan sư đang không có tay phải dưới tình huống vẫn có thể luyện chế đan dược, đồng thời trình độ vẫn là tam phẩm, thiên phú này cùng nghị lực có chút kinh khủng!

Phải biết rằng, luyện chế một viên thuốc cần hai tay đi không chế hỏa hậu, một tay đi không chế, khó khăn hệ số chắc chắn sẽ gấp bội!

Diệp Kinh Vân đôi Lão giả có chút bội phục!

"Tại hạ Cổ Đan! Là nơi này chương quỹ! Công tử nhưng khi nhìn trong một viên Hòa Quả?" Lão giả cười nhạt một tiếng, nói ra.

"Tại hạ Diệp Kinh Vân, xác định thật là nhìn trúng một viên Hòa Quả!" Diệp Kinh Vân gật đầu, xem Lão giả một cái, trực tiếp nói: "Đây cái Hòa Quả bán thể nào?"

Hắn biết hắc thị không giống phường thị, muốn lấy vật đổi vật, mà không cần linh thạch!

"Này Hỏa Quả là lão phu lao lực không ít tâm tư mua lại! Ta không cần bất kỳ vật gì!" Lão giả lạnh nhạt nói .

"Ồ? Vậy ngươi muốn cái gì ?" Diệp Kinh Vân đến hiếu kỳ .

"Nếu như ngươi có thể giúp ta tháo ra đạo này đề , là có thể lấy được một viên Hỏa Quả!" Lão giả vừa nói , vừa theo trong cửa tay áo tay lấy ra giấy , trong mắt lóe lên một chút xem thường .

Diệp Kinh Vân tiếp nhận tờ giấy kia , nhìn một cái , không khỏi cười cười .

Tờ này trên giấy viết một ít luyện đan vấn đề , đối với người khác mà nói có lẽ rất khó , nhưng đối với hắn mà nói cũng là cực kỳ đơn giản!

Chớ quên thân phận của hắn , thất phẩm Luyện Đan sư!

"Có bút sao?" Diệp Kinh Vân hỏi.

"Hả?" Cổ Đan trong nháy mắt ngây tại chỗ , chẳng lẽ nói thiếu niên trước mắt sẽ biết mở hán đạo này trăm bề không được giải đề xem ?

Không thể nào ?

Trong lòng tuy là nghĩ như vậy , nhưng hắn vẫn là gạt đầu , lại là đối không khí nói ra: "Khinh Ảnh , lấy bút đến!"

Huru!

Chỉ nghe một ngọn gió mát vang lên , một đạo thân ảnh như quỷ mị mà xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , hắn đầu tiên là đối Cổ Đan cúi đầu chào , sau đó đem bút chuyển cho Diệp Kinh Vân!

Cao thủ!

Đây tuyệt đối là một vị cao thủ!

Diệp Kinh Vân nhìn đạo thân ảnh này , trong lòng dâng lên một chút sóng gợn!

là một vị thanh niên , hán vóc người tinh tế , thân mặc áo đen , da dẻ cũng rất trắng tích , dường như nở nà một dạng , giống như là nữ nhân một dạng!

"Diệp công tử , ngươi có thể viết!" Cổ Đan y nguyên có chút khinh thường mà nhìn phía Diệp Kinh Vân , cho rằng phía sau người không có khả năng có thể giải mở đạo này đề!

"ừ!" Diệp Kinh Vân gạt đầu , bắt đầu viết .

Rất nhanh, hắn liền tháo ra đạo này đề mục , đem giấy chuyển cho Cổ Đan!

"Nhanh như vậy ?" Cổ Đan mặt kinh ngạc , có một ít không tin Diệp Kinh Vân , nhưng nghĩ tới nhìn một chút cũng không sao , liền tiếp nhận giấy , nhìn một chút , hắn hai mắt phát quang , hai tay đang phát run , cả người đang run rẩy , không còn cách nào biểu hiện nội tâm chấn động cùng với kích động!

Bên cạnh , Khinh Ảnh nhìn thấy Lão giả mặt mày này , ánh mắt không khỏi nhìn thẳng Diệp Kinh Vân!

Luôn luôn không có một người , có thể làm cho Cổ Đan có phản ứng như thế!

Thiếu niên trước mắt là người thứ nhất!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 51: Nội lực luyện đan

Trong chợ đen .

Cổ Đan con mắt nhìn chăm chăm vào tờ giấy kia xem , dường như đó không phải là một mặt bình thường giấy , mà là bảo!

Đột nhiên , hấn ngừng đầu , nhìn phía Diệp Kinh Vân , cả giận nói: "Người đây quả thực là nói bậy!"

Hắn bắt đầu xem thấy phải những câu có lý , nhưng xem đến phần sau không khỏi một trận thất vọng!

Nói bậy! Đây quả thực là nói bậy!

"Nói bậy ? Ta ở đâu nói bậy ?" Diệp Kinh Vân thần sắc không thay đổi , lạnh nhạt nói .

"Nơi này!" Cổ Đan chỉ vào trên giấy một chỗ , cười ha ha: "Mọi người đều biết , luyện đan chỉ có bên ngoài luyện , sử dụng luyện đan chỉ hóa hoặc là dị hóa đến luyện! Nào có cái gì dùng nội lực đến luyện!"

Vừa nói, Lão già son dương đồ đều thối lên .

Hắn luôn luôn liền chưa từng nghe qua cái gì nội lực luyện đan , vốn đang coi là gặp phải một cái luyện đan thiên tài! Nhưng nghĩ không ra phía sau người bắt quá là nói lung tung một phen!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , mang trên mặt nhàn nhạt trào phúng!

"Hừ ?" Kinh Ảnh nhướng mày , trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thanh ám trường kiếm màu xanh , nhắm ngay Diệp Kinh Vân cái cổ .

Xem như Cổ Đan thứ nhất bảo tiêu , hắn dung không được kẻ khác trào phúng , khinh miệt chủ nhân hắn!

"Cổ lão, người chính là như vậy đãi khách sao?" Diệp Kinh Vân trên mặt thoáng qua không vui , vẫn là xem thường , đem trường kiếm hơi đẩy ra , quăng thanh niên một cái , lạnh đạm nói: "Tuổi còn trẻ , khí đạo ý cảnh phía trên đã đạt đến Thiên Nhân cấp độ , thiên phú rất tốt!"

"Người!" Kinh Ảnh mặt hơi biến sắc , trong tay chợt vung lên , muốn cho phía sau người một chút giáo huấn!

Đối với đột nhiên cho ra chỉ điểm hắn người đeo mặt nạ , hắn cảm thấy một chút khó chịu!

"Dừng tay!" Cổ Đan quát lớn 1 tiếng: "Làm cho hắn nói tiếp!"

Hắn ban nãy lại xem một lần , cũng là khiếp sợ phát hiện dường như có một chút đạo lý!

Diệp Kinh Vân không có trước trả lời Cổ Đan vấn đề , mà là nhìn thanh niên một cái , thanh âm y nguyên bình thản như nước sôi: "Tuy nói người tuổi còn trẻ thì đến được Thiên Nhân cấp độ , nhưng dừng lại ở cái giai đoạn này đã có sơ sơ thời gian hai năm chứ ? Người quá mức sốt ruột đuổi theo kiếm đạo , nhưng muốn hiểu thấu đáo há là chuyện một sớm một chiều ? Ta khuyên người một câu , dục tốc bất đạt , vứt bỏ hết thảy , người liền sẽ rõ ràng sở ngộ không ra lý do!"

Theo lý thuyết , sau một khắc , Kinh Ảnh nhất định sẽ giận dữ không thôi , nhưng kỳ quái là , cả người hắn ngược bị ngu tại chỗ!

Diệp Kinh Vân mỗi một câu nói như đâm vậy đâm ở trong lòng hắn!

Nói thật , nếu không phải là xem ở phía sau người khí đạo thiên phú cường đại phía trên , Diệp Kinh Vân mới không bằng phía sau người dài dòng nửa trời!

Lời đã đến nơi đây , có thể hay không lĩnh ngộ liền phải sau khi nhìn người!

Đưa mắt lại lần nữa đặt ở trên người lão già , Diệp Kinh Vân cười thần bí , liếm liếm môi: "Cổ lão, ta đã đem trong lòng ta đáp án viết lên này trên một tờ giấy , nếu như người thỏa mãn nói , có phải hay không nên đem Hòa Quả cho ta ư ?"

"Này đáp án ta không hài lòng! Hòa Quả không thể cho người!" Cổ Đan con người đảo một vòng , thổi bay son dương đồ .

Diệp Kinh Vân sắc mặt y nguyên không thay đổi , ngoạn vị nói ra: "Tốt lắm! Cổ lão , ta cáo từ! Sau này không gặp lại!"

Nói xong , hắn xoay người rời đi , vừa tẩu biến ở trong lòng đếm một chút: "Một "

"Hai!"

"Ba!"

Làm đến tới tiếng thứ ba thời điểm , Lão già sắc mặt lập tức đại biến , quát lên: "chờ một chút!"

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , chậm rãi đi trở về đi: "Làm sao , cổ lão có chuyện gì sao ?"

"Người!" Cổ Đan bị phía sau người cho tức giận tới mức hô kêu lớn: "Người biết rõ còn hỏi!"

Diệp Kinh Vân y nguyên giả ngu: "Cổ lão, ta ở đâu biết rõ còn hỏi? Lời này của ngươi rất có thâm ý a! Trong lời nói có chuyện nha!"

"Hừ!" Cổ lão không muốn dây dưa đề tài này, mặt hiện lên ra một vẻ thống khổ, thì giống như trên người mình một miếng thịt bị cắt mất, phất ổng tay áo một cái.

Một khóa màu nâu đỏ trái cây liền rơi vào Diệp Kinh Vân trong tay.

"Hóa Quả!" Diệp Kinh Vân hai mắt mừng như điên, có một viên Hóa Quả là hẳn có thể luyện chế Áp Hỏa Đan!

Cầm Hóa Quả, hẳn phải trở về đầu.

"chờ một chút!" Lão giả cau mày, nói: "Ta đã đem Hóa Quả cho ngươi! Ngươi có thể mang đáp án nói cho ta biết không?"

Nói thật, này Hóa Quả hẳn căn bản là không có muốn giao dịch ra ngoài! Trước cầm một trang giấy cho Diệp Kinh Vân cũng là có ý làm khó dễ phía sau ngươi, nhưng người nào nghĩ đến Diệp Kinh Vân vậy mà có thể giải mở quán quýt hẳn năm năm vấn đề này?

"Đáp án? Đều không phải cho ngươi sao? trên giấy viết rõ ràng a!" Diệp Kinh Vân cười híp mắt nói ra.

"Ngươi!" Lão giả thờ phỉ phò nói ra: "Ta nói, muốn phân tích!"

"Phân tích?" Diệp Kinh Vân cười quái dị một tiếng, nói: "Đáp án ta đã cho ngươi! Ai muốn đến ngươi xem không rõ? Muốn phân tích có thể, chỉ cần ngươi cho ta một vật, ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Bên cạnh Kinh Ảnh lần này ngược lại không có quá lớn phản ứng, ngược lại là mặt nồng nhiệt mà nhìn Diệp Kinh Vân, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

"Buồn cười!" Cổ Đan cả người giận lên đến, tức giận mắng 1 tiếng: "Ngươi quả thực đề tiện!"

"Quá khen!" Diệp Kinh Vân thật là liêm sỉ, chấp tay nói: "Nếu cổ lão như thế không có thành ý, vậy ta đi liền!"

"chờ một chút!" Này lời đã là cổ lão lần thứ ba nói, hẳn phát hiện mình da mặt đột nhiên dày không ít: "Được! Ta đáp ứng ngươi! Chỉ cần ngươi tháo ra ta vấn đề này, vô luận thứ gì đều cho ngươi!"

"Lời này là thật?" Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang, trong túi càn khôn thứ phẩm dị hóa chúng đang khê run.

"Tự nhiên là thật!" Cổ lão nộ xích 1 tiếng, phất ổng tay áo một cái: "Ngươi nhà họ Cổ chưa bao giờ nuốt lời!"

"Được!" Diệp Kinh Vân nghe nói như thế, gật đầu, hẳn mới không để ý tới cổ không già già, lạnh nhạt hỏi: "Ngươi ở đâu không hiểu?"

Lão giả da mặt hơi giật giật, nghĩ hẳn tam phẩm Luyện Đan sư hôm nay lại muốn ở nhỏ nhỏ này Mạt Nhật Trần phía trên hỏi một người xa lạ luyện đan vấn đề, làm cho người nhà họ Cổ biết, hẳn da mặt cũng không biết để vào đâu!

Nhưng này vấn đề thật là làm hắn trăm bề không được giải khai!

"Ngươi nói luyện đan có thể dùng nội lực? Vì sao?" Rốt cục, hắn vẫn là mặt dày hỏi.

"Tự nhiên!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, một dạng Luyện Đan sư không biết vấn đề này rất bình thường! Bởi vì đây đã là luyện đan sư ngũ phẩm khảo hạch tri thức!

Cũng chỉ có luyện đan sư ngũ phẩm mới có thể dùng nội lực luyện đan!

"Một dạng đan dược là dùng bên ngoài hỏa luyện chế, đưa lên vào trong lò đan, lấy tinh túy, đi bã, đầu tiên là thành linh thủy, nhất sau khi ngưng tụ thành đan dược!"

"Không sai! Là như thế này!" Cổ Đan gật đầu.

"Đây là ngoại lực luyện chế đan dược!" Diệp Kinh Vân nói tiếp: "Luyện Đan sư cần luyện đan chỉ khí, nó ngưng tụ tại thân thể phía bên ngoài, nhưng mà một khi luyện đan chỉ khí đạt đến viên mãn lúc, liền cần ở trong người ngưng tụ ra nội lực! Điều này cũng làm cho làm nội đan chỉ khí! Sở dĩ, ta mới vừa nói luyện chế đan dược không đơn giản có ngoại lực còn có nội lực!"

"Chuyện này..." Cổ Đan thoáng chút dăm chiêu, qua hồi lâu, con mắt nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân xem, xuất phát từ nội tâm mà hỏi thăm: "Như thế nào mới có thể ở trong người ngưng tụ ra nội đan chỉ khí đến!"

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 52: Ta nói ngươi là một con chó

Diệp Kinh Vân cổ quái nhìn Cổ Đan, tinh tế dò xét lấy phía sau người bên ngoài cơ thể luyện đan chi khí!

"Hà?" Trong lòng sóng gợn phiêu động, hần trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc.

Không cảm thụ không biết, vừa cảm thụ dọa cho giật mình!

Trước mắt Lão giả bên ngoài cơ thể luyện đan chi khí đủ để đạt đến luyện đan sư tứ phẩm trình độ, thậm chí nói vô hạn mà tiếp cận luyện đan sư ngũ phẩm!

Thế nhưng, kẻ đàn độn đều thấy được Cổ Đan y phục là một kiện tam phẩm Luyện Đan sư trang phục!

"Tiền bối!" Cổ Đan nhìn thấy Diệp Kinh Vân thần sắc, nhận định phía sau người nhất định biết thế nào ngưng tụ trong cơ thể luyện đan chi khí, thanh âm nói chuyện đều run rẩy.

"A!" Diệp Kinh Vân không muốn đá kích phía sau người, như nói thật nói: "Vấn đề này, có chút ngu ngốc!"

"Ngu ngốc? Ngần ra tại chỗ?" Cổ Đan không những không giận, còn mặt khẩn trương nhìn Diệp Kinh Vân, nếu là biết chỉ điểm hắn là một cái niên kỷ không tới 15 tuổi thiếu niên, không biết có cảm tưởng gì.

Diệp Kinh Vân đầy não hắc tuyến, nhưng nghĩ tới đợi lát nữa lại có thể kiếm được vừa đồ đặc, không khỏi nói ra: "Tựa giống với ngươi làm cho ta dạy cho ngươi tu luyện thế nào đến Bạo Hóa Cảnh, ngươi đề cho ta trả lời thế nào? Đây là dựa vào chính mình linh ngộ! Ta đã đem lời đều nói xong, có thể hay không linh ngộ còn phải dựa vào chính ngươi a!"

Cổ Đan lần thứ hai sa vào trong trầm tư.

"Cổ lão! Cổ lão!"

Bên tai truyền đến thanh âm, hần lúc này mới phản ứng qua đến, nhìn mặt mang người đeo mặt nạ, mỉm cười nói: "Tiền bối, làm sao?"

"Ngươi có phải hay không quên mất làm cái gì?" Diệp Kinh Vân có chút không nhịn được nhìn Lão giả, gia hỏa này có phải hay không đang giả bộ đây?

"Ha ha!" Cổ lão sờ sờ cái ót, cười nói: "Lão phu lời nói tất ra! Tiền bối, cần gì, cứ lấy phải đó."

Hắn xưng hô đều biến, hoàn toàn liền đem Diệp Kinh Vân coi như luyện đan cao thủ! Chỉ là chỗ khác kỳ ở nho nhỏ này Mạt Nhật Trần phía trên tại sao có thể có cao cấp như vậy đưng Luyện Đan sư đây?

Chẳng lẽ nói đối phương cũng là vì chuyện kia mà tới sao ...

Nghĩ vậy, trong lòng hắn không khỏi cảnh giác một phần.

"A, a!" Diệp Kinh Vân vội ho một tiếng, nhìn sang Lão giả trên cổ hạt giống, nói ra: "Liền nó!"

Cổ Đan mặt mỉm cười, coi là phía sau người chỉ vào trước người hắn đồ đặc, muốn một Chu Liên Hoa Hóa Thảo.

Tuy nói này liên hoa hóa thảo giá trị cũng không rẻ, nhưng cũng không phải quá mức trân quý!

"Không phải cái này!" Diệp Kinh Vân nhìn Lão giả hướng liên hoa hóa thảo đưa ra, nhú mày, không nữa quanh co lòng vòng, nói thẳng nói: "Ta muốn người trên cổ dị hỏa chủng!"

"Cái gì?" Cổ Đan sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, trong lòng thầm nghĩ: "Mẹ nó! Ta liền nói ở nho nhỏ này Mạt Nhật Trần phía trên làm sao sẽ xuất hiện cao cấp như vậy đưng Luyện Đan sư! Gia hỏa này quả nhiên là đang đánh dị hỏa chú ý!"

"Làm sao? Không cho sao?" Diệp Kinh Vân thanh âm mang theo một chút không vui.

Cổ Đan mặt lộ vẻ khổ sở . Dị hỏa loại là hán bỏ giá cao mới lấy được , đối lập bất luận cái gì một gốc cây linh được đều trân quý nhiều lắm!

"Người nhà họ Cổ cứ như vậy không thù t oán sao?"

Cổ Đan ngoan hạ tâm lai , một thanh tay lấy xuống dây nhỏ , đem dị hỏa chủng chuyển cho Diệp Kinh Vân!

"Này còn tạm được!" Diệp Kinh Vân thoả mãn gật đầu , hán theo thứ phẩm dị hỏa chủng cảm thụ được chính phẩm dị hỏa chủng!

Liên tưởng đến vô duyên vô cớ đi tới hắc thị bán vật Lão giả , hán hai mắt hơi sáng ngời .

Chẳng lẽ nơi này có dị hỏa chứ ?

"Thật không dám đầu điểm ..." Cổ Đan vẫn có chút mất mát dị hỏa chủng , không có này dị hỏa chủng , hán muốn phải tìm dị hỏa không thể nghi ngờ là biển rộng tìm kim , vô cùng khó khăn .

Roi vào đường cùng , hán chuẩn bị sau này này xem nói cho đối phương biết , nhìn một cái có hay không hợp tác chịu có thể đi!

Bất quá , đúng lúc này , phía trước xuất hiện một đạo thân ảnh!

Một cái thiết tháp đại hán cất bước tới , người chung quanh thấy thế , đều là lui ra phía sau mấy bước , rất sợ chọc giận hàng này!

Ai cũng biết đại hán tên!

Hắc Phách Thiên!

Hắc thị tứ đại Phó thống lĩnh một trong Hắc Phách Thiên!

Hắc Phách Thiên cả người tà khí cuộn cuộn , một bước sẽ đến cổ lão bên cạnh , chỉ vào Diệp Kinh Vân mũi máng: "Cút ngay! Có thể đi như thế cùng Cổ đại sư nói sao?"

Ban nãy một màn kia hán toàn bộ nhìn ở trong mắt , tự nhận là Cổ đại sư bị khi dễ , sở dĩ vừa lên đến trực tiếp mắng Diệp Kinh Vân , muốn ở cổ lão bên cạnh biểu hiện tốt một chút một trở mình!

Một cái nhất phẩm Luyện Đan sư căn bản không giá trị cho hán làm như vậy!

Nhưng một cái tam phẩm Luyện Đan sư cũng không rất bất đồng!

"Đen thống soái , ngươi trách sai !" Cổ Đan cau mày , thanh âm mang theo một chút không vui .

Hắc Phách Thiên khổ người lớn nhưng người ngốc , còn tưởng rằng cổ lão lo lắng cho mình chịu thiệt , không khỏi mà cười lên ha ha: "Cổ lão! Ngươi yên tâm! Nơi này là hắc thị! Nơi này là ta địa bàn! Không người nào dám ở ta địa bàn dương oai!"

Cổ Đan mày nhíu lại phải càng sâu , vừa muốn mở miệng , đúng lúc này , Diệp Kinh Vân bước về phía trước một bước , lãnh ngạo mà nhìn phía sau người , cười hắc hắc , ngoan vị nói ra: "Lợn , ngươi còn nhớ ta không ?"

"Di ? Thanh âm này quen tai như thế ?" Hắc Phách Thiên sửng sột sửng sột , cố gắng trong đầu rút ra ký ức , rất nhanh , sắc mặt trực tiếp đại biến , phát ra thanh âm bén nhọn: "Di nhiên là ngươi!"

"Không sai! Là ta!" Diệp Kinh Vân khinh thường nhìn Hắc Phách Thiên , thanh âm nói cao hơn một cấp độ cao: "Lần trước ta nói , trở lại chính là lấy đầu ngươi ngày , ngươi còn nhớ được sao?"

Cổ Đan nhướng mày , tuyệt đối không nghĩ tới hai người này có quan hệ , còn là không chết không thôi quan tâm!

"A! A! A!" Diệp Kinh Vân lời này trực tiếp làm tức giận Hắc Phách Thiên , cả người gầm hét lên , nửa người trên y phục theo bắp thịt cuộn vỡ ra đến , lộ ra to lớn trắng bắp thịt: "Là ngươi! Thật là ngươi!"

"Ngươi giết đệ đệ ta , lại vẫn có dũng khí ngênh ngang đi tới ta địa bàn! Còn tiếp tục tại ta địa bàn dương oai!" Hắc Phách Thiên trong tay chột nắm chặt , bên cạnh cái ghế răng rắc 1 tiếng vỡ vụn ra!

Hán cho là mình cũng tìm không được nữa giết đệ cừu nhân! Không nghĩ tới , phía sau người dĩ nhiên là chủ động xuất hiện! Điều này làm cho hán lại tức giận lại kích động!

Kích động là hán rốt cục có thể báo thù , mà tức giận là đối phương hoàn toàn không có đem hán để vào mắt!

"Ngươi hắc thị ? Hắc thị lúc nào trở thành ngươi nè ? Ngươi bất quá là một con chó , làm chủ một dạng bán mạng cẩu!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , lần trước , hán không có giết Hắc Phách Thiên bởi vì tu vi không đủ , lần này , hán tu vi đầy đủ , chặn đánh giết phía sau người không cần tiêu hao thời gian quá dài!

"Con mẹ nó nguoi lập lại lần nữa!" Hắc Phách Thiên tức giận nhất chỉ , tức giận đã là đạt đến mức tận cùng , toàn bộ thân hình bởi vì tức giận mà đang không ngừng run rẩy!

Diệp Kinh Vân giống như xem kẻ đàn độn một dạng nhìn Hắc Phách Thiên , không khách khí chút nào nói ra: "Ta nói nguoi là một con chó! Một cái là thảo chủ nhân tốt mà mở cầu phần đuôi cầu , một cái chứng kiến cứ sẽ đi ăn cầu! Nguoi thoải mái không có! Đồ ngốc!"

"A!" Hắc Phách Thiên từ lúc chào đời tới nay lọt vào như vậy sỉ nhục , sát cơ trong nháy mắt từ trên người hắn bốc lên , trực tiếp hướng Diệp Kinh Vân đi , ở trong tay hắn đã là nhiều hơn một thanh trường kiếm , lấp lánh!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 53: Ta nói rồi , nguoi không cuồng hóa , không đùa

Nguyên bản Diệp Kinh Vân mua xong Hỏa Quả đi liền , nhưng không nghĩ tới oan gia ngõ hẹp , lại lần nữa đụng tới Hắc Phách Thiên! Hơn nữa phía sau người kiều ngạo đến cực điểm , đi lên liền nắng hắc .

Cái này thật không lạ hắc!

Vang vang!

Phía trước , Hắc Phách Thiên rút trường kiếm ra , phía sau lưng lộ ra một đầu to lớn gấu đen lớn .

Hắn vô hồn , Hắc Thương Phách Hùng!

Loại này vô hồn lấy lực lượng sở trường , mà còn có cuồng hóa tác dụng , một khi về giận dữ đến , thế không thể đỡ!

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân không nhúc nhích , gầy yếu thân ảnh trong tràn đầy đáng sợ sát ý , trong tay rời khỏi Vô Tình Kiếm chuỗi kiếm , đối phó thứ nguoi như vậy căn bản cũng không cần sử dụng Vô Tình Kiếm!

"Cuồng hóa đi! Nếu không , nguoi không phải đối thủ của ta!" Nhân nhát thanh âm phát ra từ Diệp Kinh Vân trong miệng , rơi vào Hắc Phách Thiên trong tai , phía sau người trên mặt trực tiếp hiện ra tức giận đến , hai mắt phun lửa: "Nguoi đáng chết! Lão từ hôm nay muốn gỡ ra mặt nguoi cụ , ở nguoi trên mặt tung ra đi tiêu , lại đem nguoi năm ngựa xé xác , ném ra ngoài cho chó ăn , mới có thể giải khai mối hận trong lòng của ta!"

Lần trước , hắn sơ suất thất thủ , không có thể kích sát phía sau người! Lần này , hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua phía sau người , muốn hung hăng hành hung Diệp Kinh Vân một trận , đánh được mẹ nó cũng không nhận ra!

Hắc Phách Thiên giận dữ 1 tiếng , trường kiếm trong tay đã là nhắm ngay Diệp Kinh Vân trên đầu , nếu là bỏ trống , Diệp Kinh Vân tất thỏa đáng trận chết!

Nhưng mà , sau một khắc , hắn tăng kiếm ngừng lại tại trong hư không , chỉ thấy ở dưới kiếm địa phương nhiều hơn hai đầu ngón tay!

"Điều này sao có thể!" Ngắc đầu , di chuyển hiện trong mắt hắn là tám kia gần như đến yêu dị khuôn mặt .

"Ta nói rồi , nguoi không cuồng hóa , không đùa!" Một câu đơn giản nói thừa nâng Diệp Kinh Vân cường đại tự tin!

Hắc Phách Thiên hai mắt chợt phóng đại , nhẹ nhẹ run .

Lúc này mới vài ngày , nguoi trước mắt thực lực vậy mà đạt đến trình độ như vậy ?

"Nguoi có phải hay không ngu xuẩn ?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , vô tình trào phúng .

"Nguoi nói cái gì!" Hắc Phách Thiên sắc mặt lần thứ hai biến sắc , hôm nay , đây đã là lần thứ ba bị Diệp Kinh Vân trào phúng , dù nói thế nào , hắn là như vậy hắc thị tứ đại Phó thống lĩnh một trong , trừ những thứ kia luyện đan sư cao cấp , bất luận kẻ nào nhìn thấy hắn đều muốn cúc cung quỳ gối , nhưng nguoi trước mắt một ... hai ... Sẽ , tái nhai tam mà trào phúng hắn , quả thực là hướng trên mặt hắn nhổ nước miếng!

"Người tự tìm cái chết!" Trong nháy mắt, hấn nổi giận, toàn bộ thân hình tăng mạnh, trên thân từng khối từng khối bắp thịt sau đó một khắc trực tiếp bùng, dường như bánh mìn thêu một dạng, càng kinh người hơn là hấn hai mắt trở thành hồng sắc, tóc gáy trên người điên cuồng dài, chỉ dưới sơ sơ cuồng tráng một vòng!

Dưới cơn nóng giận, Hắc Phách Thiên cuồng hóa!

"Cái gì! Hắc thống lĩnh vậy mà cuồng hóa! Một khi cuồng hóa, không thấy máu, hấn cũng sẽ không khôi phục bình thường a!" Trong đám người, có người kinh hô 1 tiếng, dưới mặt nạ là mảnh liệt sợ hãi!

"Xuất kiếm đi! Cuồng vọng tiêu tử!" Hắc Phách Thiên trực tiếp ném xuống trường kiếm trong tay, phải lấy thân xác đối kháng Diệp Kinh Vân, lấy hấn cuồng hóa dưới trạng thái, thân thể như kim cương, một dạng vũ khí căn bản là không có cách đâm rách hấn da dẻ!

"Xuất kiếm đi!"

Trong đám người, còn có người phát ra như vậy thanh âm!

Ở cổ lão bên cạnh, Kinh Ảnh ánh mắt nồng nhiệt mà nhìn Diệp Kinh Vân, hấn muốn nhìn một chút phía sau người có phải hay không ở kiếm đạo trên có siêu nhiên thiên phú! Còn là nói đối phương chỉ là lý luận suông?

Trước, Diệp Kinh Vân nói rơi vào hấn trong tai, làm cho hấn toàn bộ đại não đều ở hóa đá trong! Đối phương mỗi một câu nói đều mang đến cho hấn rất sâu cảm ngộ!

Diệp Kinh Vân vẫn không có xuất kiếm, hấn muốn nhìn lấy hôm nay tu vi có thể hay không chiến thắng phải cuồng hóa Hắc Phách Thiên.

Đắm tới một quyền, mang theo cuộn cuộn khí lăng!

"Cũng chỉ có này điểm lực lượng sao?" Nắm đấm rơi vào trên ngực như qua loa, đối với một điểm phản ứng cũng không có, Hắc Phách Thiên cười lớn một tiếng, trên mặt đều là trào phúng.

Giờ khắc này, hấn phảng phất cảm lại mất tôn nghiêm!

"Có chút năng lực!" Một quyền này lực lượng nếu là rơi vào Bạo Hóa Cảnh nhất trọng Vô giả phía trên tuyệt đối sẽ không dễ chịu, nhưng rơi vào Hắc Phách Thiên trên thân hoàn toàn không có việc gì, không thể không nói, sau khi cuồng hóa Hắc Phách Thiên ở lực phòng ngự phía trên có một tầng lên kinh người!

Diệp Kinh Vân lui ra phía sau một bước, nhìn Hắc Phách Thiên, trong lòng mắt lộ ra một chút chiến ý, nhưng vẫn không có rút ra Vô Tình Kiếm!

Liên lấy Hắc Phách Thiên làm luyện tập đi!

"Tiêu tử! Rút ra ngươi kiếm đi! Nếu không, ngươi không đùa!" Hắc Phách Thiên đắc ý nói.

Diệp Kinh Vân cũng là lắc đầu, căn bản cũng không có dự định xuất kiếm.

Đúng lúc này, hấn động, hai tay nắm vũ kỹ, trong lòng mắt bùng lên ra ánh sáng màu bạc, một đạo thiểm điện từ hấn trên người bộc phát ra, lớp lớp, vang vọng không ngừng, rất nhanh chính là ngưng tụ ra một đạo nhân ảnh!

Bóng người này cùng Diệp Kinh Vân giống nhau như đúc, chỉ là ở trên người nó giăng đầy tia chớp, hơi thở dài lâu, cuồng bạo không gì sánh được!

"Đây là ta mới học vũ kỹ, liền lấy ngươi luyện một chút đi!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng.

Một người một thân ảnh thần tốc đi tới, như thiểm điện, hướng Hắc Phách Thiên điên cuồng công kích!

"Cái gì! Ngươi vậy mà bắt ta luyện vũ kỹ mới! Quả thực không coi ta ra gì! Ngươi tự tìm cái chết!" Hắc Phách Thiên tức giận vừa hô, toàn bộ hấn thị đều có thể chấn động một cái, mọi người rõ ràng thấy cái kia song sẽ phải phun ra tức giận cơn mắt.

Chẳng ai nghĩ tới, vào lúc này, Diệp Kinh Vân hải như vậy đậm định, vậy mà cầm Hắc Phách Thiên làm luyện tập?

Ở trong mắt mọi người, đây cũng không phải là tự tin, mà là cuồng vọng!

Không người nào dám xem thường sau khi cuồng hóa Hắc Phách Thiên! Đây quả thực là một cái cỗ máy giết chóc!

Nhưng mà, này ở trong mắt Diệp Kinh Vân tính là gì?

Cỗ máy giết chóc? Cũng chỉ có chút khả năng này?

Lôi Đình phân thân khẽ động, bao phủ ở trên người Lôi Đình hựu mà một cái dung nhập vào trên mặt đất, cơ hồ là súc địa thành thốn, ở dưới nháy mắt, hấn đã là đi tới Hắc Phách Thiên phía trước!

Xi xì!

Trên mặt đất phun ra một tia chớp!

Chỉ thấy ở Hắc Phách Thiên trên thân xuất hiện nhiều khói trắng, giống như bị điện tiêu một dạng, hắc sau khi cuồng hóa là rất cường đại, thân xác là rất cường hãn, nhưng cũng không cách nào ngăn cản cuồng bạo Lôi Đình năng lượng a!

Cự Nhân Băng Thuật thứ nhất Địa Lôi Băng!

Diệp Kinh Vân cước bộ hướng phía trước chột đạp một cái, trực tiếp đem Hắc Phách Thiên bay lên không!

Hắn một cước hướng Hắc Phách Thiên đứng quần đá vào!

"A!" Hắc Phách Thiên kêu thảm một tiếng, trợn cả mắt lên, loại đau khổ này cũng không phải là người có thể thừa nhận phải!

Hắn toàn bộ tốt nhất ở dưới cũng liền một chỗ không phải kim cương bất bại!

"Rác rưởi!" Diệp Kinh Vân khinh thường lắc đầu, Hắc Phách Thiên tuy nói là Bạo Hóa Cảnh lưỡng trọng Vô giả, nhưng sức chiến đấu quá yếu, mặc dù là cuồng hóa trạng thái, cũng không cách nào làm cho hắn sử xuất toàn lực, càng không xứng sử dụng ra một kiếm!

Hắc Phách Thiên chật vật bò người lên, vào giờ khắc này, hắn vậy mà không giận, vẻ mặt khiếp sợ, lần trước, hắn còn có thể sau khi áp chế người, mà lần này, hắn hoàn toàn bị phía sau người nghiền ép!

Người này thiên phú quá cường đại!

Hắn đến là ai?

Lần đầu tiên, ở trong lòng hắn xuất hiện như vậy nghi vấn! Chẳng lẽ là Hải gia thiên tài Hải Mệnh? Không, điều đó không có khả năng, Hải Mệnh tuy nói thiên phú cũng không tệ, nhưng tuyệt đối không có cao như thế!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 54: Nghênh ngang mà đi

"Người ... Người là ai?" Khó có thể áp chế nội tâm nghi vấn, Hắc Phách Thiên hai mắt run rẩy nhìn người đeo mặt nạ.

Diệp Kinh Vân từng bước một đi tới, đằng đằng sát khí, thể không thể đỡ.

"Rác rưởi!" Không khách khí chút nào lời nói từ trong miệng hắn truyền tới, chung quanh không ít người sắc mặt đều biến sắc.

Chẳng lẽ nói thiếu niên trước mắt muốn giết Hắc Phách Thiên?

Hắc Phách Thiên mặc dù sai đến đâu, cũng là hắc thị tứ đại phó thống soái một trong, phía sau lưng thể lực càng là tam đại đen ám một trong những thể lực hắc ám điện!

Một cái Hắc Phách Thiên có lẽ không sợ, nhưng phía sau hắn Hắc Ám Điện rất đáng sợ, đủ để nghiền ép bất luận kẻ nào, bất kỳ thể lực nào!

Mạt Nhật Trần phía trên ba gia tộc lớn ở dân chúng bình thường trong mắt là quái vật lớn, nhưng ở Hắc Ám Điện trong liền như là giun dế, bọn họ nghĩ thể nào nghiền ép liền làm sao nghiền ép!

Cảm thụ được Diệp Kinh Vân trên thân bốc lên sát ý, Hắc Phách Thiên hai mắt lần đầu tiên hiện ra sợ hãi!

Đây là hắn đảm đương hắc thị phó thống soái thời kì lần đầu tiên xuất hiện sợ hãi!

"Người muốn giết ta?" Hắc Phách Thiên con ngươi tăng thêm, cảm tức Diệp Kinh Vân: "Ta là hắc thị tứ đại phó thống soái một trong! Ta và chính

thống lĩnh quan hệ như thân huynh đệ! Ngươi dám giết ta sao?"

Đây là hấn lớn nhất dựa vào!

Đến từ hắc thị chính thống lĩnh Lâm Phách Tài bảo hộ!

"Lâm Phách Tài người này thật không đơn giản a! Nghe nói người này tuổi không qua hai mươi ba tuổi, một thân tu vi cũng đã đạt đến kinh khủng Bạo Hóa Cảnh cửu trọng, chỉ kém một chút lại có thể bước vào đến Âm Hư Cảnh! Hơn nữa, gia hỏa này thân phận thật không đơn giản, nghe nói là Tinh Vị Học Viện lưỡng phẩm đệ tử!"

"Hắn lúc thường rất ít tới nơi này, một dạng cũng giao cho tứ đại Phó thống lĩnh đi làm việc, mà bản thân đợi ở Tinh Vị Học Viện tu luyện!"

"Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi sao?" Diệp Kinh Vân khẽ nhíu mày.

"Ha ha!" Nhìn cho hắn về mặt này, Hắc Phách Thiên điên cuồng cười ha ha, cho là mình uy hiếp đến tác dụng, trong nháy mắt vong bản, lại can rở lên: "Sợ đi! Chỉ cần chính ngươi đoạn đi một tay, nữa đối ta đập đầu nhận sai, đại gia ta nên tha cho ngươi một mạng!"

Người chung quanh nhìn Diệp Kinh Vân ánh mắt đều mang một chút đáng thương.

Ai không đi chọc, vẫn cứ muốn đi chọc hàng này?

Ai chẳng biết Hắc Phách Thiên cùng người thanh niên kia có như sắt thép quan hệ sao?

Đắc tội Hắc Phách Thiên chẳng khác nào đắc tội Lâm Phách Tài, đây không phải là muốn chết sao?

Bất quá, lúc này, tất cả mọi người thấy phải Diệp Kinh Vân còn có một con đường sống, đó chính là dựa theo Hắc Phách Thiên nói đi làm.

Đoạn đi một tay, đập đầu nhận sai.

Diệp Kinh Vân nhìn phía Hắc Phách Thiên ánh mắt đã triệt để băng lạnh, nói thật, hắn vốn định phế bỏ phía sau người một thân kinh mạch cộng thêm linh lực, nhưng hiện tại hắn thay đổi chủ ý!

Vô luận kiếp trước, vẫn là hiện tại, hắn ghét nhất liền là người khác đe dọa!

Còn có một chút, hắn theo không e ngại bất cứ uy hiếp gì, vô luận địch nhân bối cảnh có ngu bức dường nào, chỉ cần chọc giận hắn, hắn giết không tha!

Đặt ở trên chuỗi kiếm tay lần đầu tiên hơi động một cái!

"Hà?" Xa ở một bên, Kinh Ảnh hai mắt trực tiếp đứng lên, một cách hết sức chăm chú mà nhìn Diệp Kinh Vân, kích động trong lòng: "Chẳng lẽ hắn muốn sử kiếm?"

Hắn phải thật tốt thấy rõ ràng người trước mắt đúng là chỉ sẽ lý luận suông hay là thật có công phu?

Xem như thiên tài kiếm đạo hắn, hắn có chút không tin sẽ ở đây nho nhỏ Mạt Nhật Trấn trên sẽ đụng vào so với hắn đáng sợ hơn có thiên phú người!

Đối với hắn mà nói, điều đó không có khả năng!

Cổ lão nhìn một màn này, khẽ cau mày, lặng lẽ nhìn chăm chú vào một màn này, trực giác nói cho hắn biết trước mắt người đeo mặt nạ cũng không đơn giản!

Có lẽ người đeo mặt nạ này thân phận so Hắc Phách Thiên mạnh hơn!

Không thể không nói, Lão giả đoán đúng một nửa! Diệp Kinh Vân thân phận tự nhiên muốn so Hắc Phách Thiên cao hơn, nhưng đây cũng là ở trước đây!

Trước đây, Diệp Kinh Vân tại hạ vị thần giới lúc, người nào không hợp hắn cúi đầu, không thần phục hắn?

Vô luận là đỉnh núi bá chủ, vẫn là tông môn tông chủ, cũng hoặc là cường đại Long tộc cũng không dám đắc tội hắn, lại không dám xuất ra phía sau lưng thế lực đến đe dọa hắn!

Bởi vì là bọn họ cũng đều biết đây đối với hắn không có một chút tác dụng!

"Ha ha ha!" Hắc Phách Thiên vẫn không có chú ý tới Diệp Kinh Vân biểu tình, coi là phía sau người sợ, cười lớn tiếng nói: "Ngươi tuy nói cường đại, nhưng trên đời này chung quy có một chút người không thể trêu vào người! Ha ha, liền ngoan ngoãn đoạn đi một tay, đối với ta đập đầu nhận sai đi!"

"Hắc Phách Thiên!" Diệp Kinh Vân đột nhiên kêu đại hán tên, tay phải đã là vững vàng bắt được Vô Tình Kiếm chuỗi kiếm.

"! Gọi ta làm gì!" Hắc Phách Thiên nổi giận gầm lên một tiếng .

"Người không phải nói muốn xem một chút ta kiếm sao?" Diệp Kinh Vân lộ ra răng trắng như tuyết , bên khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng .

"Hà?" Hắc Phách Thiên bị lời này làm phải như lọt vào trong sương mù , trong lúc nhất thời không hiểu phía sau người nói .

"Ta hiện đang thỏa mãn người yêu cầu! Cho người xem một cái! Cũng chỉ có một cái oh!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , ở phía sau người Ngay người biểu tình ở dưới , tay phải đột nhiên khẽ động , chỉ thấy Vô Tình Kiếm ra khỏi vỏ!

Một đạo hàn quang sạ hiện ra , xẹt qua Hắc Phách Thiên trong tròng mắt!

Àm!

Mũi kiếm xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung , vững vàng rơi vào Hắc Phách Thiên trên cổ , tiên điểm huyết từ đó chảy ồ ồ đến , theo y phục nhỏ giọt xuống đất!

Hắc Phách Thiên nhăn cầu trùng , trên mặt tràn đầy mãnh liệt hoảng sợ , hắc chết đều không thể tin được Diệp Kinh Vân thực có can đảm giết hắc!

Nổ 1 tiếng , hắc cả thân thể mất đi trọng lực , té xuống đất , đi đòi nhà ma!

Diệp Kinh Vân một kiếm này trực tiếp muốn Hắc Phách Thiên mệnh!

Là liếc mắt nhìn Diệp Kinh Vân kiếm , Hắc Phách Thiên bỏ mạng!

Một kiếm này xuất thủ cực nhanh như như lời đình , mọi người vào giờ khắc này , đầy đầu như đùng phải lời phách một dạng , thật lâu không có thể phản ứng qua đến , bọn họ cũng không nghĩ ra Diệp Kinh Vân thực có can đảm giết Hắc Phách Thiên!

Hắn chẳng lẽ sẽ không sợ Lâm Phách Tài sao?

Người đồng người không thể tin trước mắt một màn này .

"Thật nhanh kiếm a! Tốt chính xác xác định vị trí!" Xa ở một bên , Kinh Ảnh ngờ ngác nhìn một màn này , trong đầu thả về lấy người đeo mặt nạ xuất kiếm một màn!

Nước chảy mây trôi , không có chút nào kéo dài!

Hắn nhìn ra được phía sau người ở khí đạo ý cảnh phía trên mới chỉ có Ngưng Khí cấp độ! Nhưng hắn khiếp sợ vừa vặn là cái này!

Một dạng Ngưng Khí cấp độ Vô giả khẳng định không còn cách nào làm được tia chớp xuất kiếm , càng không cách nào làm được một kích trúng đích đối phương chỗ yếu , nhưng mà đối phương đều làm được!

Hắn thật rất khó tin đối phương ở khí đạo ý cảnh phía trên chỉ có Ngưng Khí cấp độ!

"Không có khả năng a!" Hắn trầm bệ không được giải khai , ánh mắt nhìn về phía trước , cũng là phát hiện người đeo mặt nạ đã là biến mất .

"Cổ lão! Ta ..." Hắn mới vừa phải nói , bên cạnh Lão giả cười thần bí: "Người muốn tìm hắn , đúng không ? Yên tâm được! một dị hỏa hạt giống phía trên phụ gia ta một đạo tinh thần lực! Chỉ cần hắn vẫn còn ở Mạt Nhật Trần phía trên , ta liền có thể tìm tới hắn!"

Hắn nhìn như đăm đăm , trên thực chất so Kinh Ảnh còn muốn sốt ruột!

Phải biết rằng , dị hỏa hạt giống còn ở Diệp Kinh Vân trên thân!

Hắn tới nơi này duy nhất xem chính là đi tìm một chút dị hỏa , dùng dị hỏa tới đón phía trên hắn đoạn đi cánh tay , từ đó khôi phục trước đây tài luyện đan , sẽ đi báo thù rửa hận!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 55: Phùng quân gia

Mấy cái thời gian lập lờ , Diệp Kinh Vân liền rời đi hắc thị .

Hắn không dám ở hắc thị dừng lại lâu , Hắc Phách Thiên chết nhất định sẽ dẫn tới dư tam đại phó thống soái cao độ coi trọng!

Hắn sau khi rời đi , rất nhanh, tam đại thân ảnh như quỷ mị mà xuất hiện ở Hắc Phách Thiên bên cạnh thi thể , ba trên thân người đều tản ra không tầm thường linh lực , khẽ động , bốn phía không gian đều ngưng kết không ít!

Hiển nhiên , ba người này đều có ít nhất Bạo Hóa Cảnh nhất trọng tu vi!

Ba người sắc mặt đại biến , trong vùng đao Võ giả tức giận nói ra: "Buồn cười! Lại có người dám giữa ban ngày kích sát ta hắc thị phó thống soái , quả thực không đem ta Hắc Âm Điện để vào mắt!"

"Hắc Phách Thiên đã chết! Chủ nhân không thể đem tức giận vậy ở tại chúng ta trên thân chứ ?" Một người lăm lăm lét trung niên nhân mặt hiện lên ra một sợ hãi!

Hon người nghe phải lời này , trong đôi mắt đều là chột run!

"Tất cả Hắc Hộ Vệ nghe lệnh! Nhất định phải đem người nọ bắt lại cho ta!" Một người Võ giả hét lớn một tiếng .

Diệp Kinh Vân dĩ nhiên là không biết bản thân dẫn tới hắc thị tam đại phó thống soái sát ý , hắn ra trong chợ đen , liền nhăm Diệp gia đi .

Mà nhưng vào lúc này , Diệp gia phát sinh đại sự!

Ở diệp gia môn chỗ , có chừng trăm người tay cầm trường kiếm , nhanh chóng đem trọn cái Diệp gia bao vây ở , nghiêm nhiên một bộ hung sư vãn tội đáng điệu!

Một chiếc xe ngựa sang trọng mang theo cuộn cuộn bụi mù , từ xa địa phương chạy tới .

Một vị Lão giả từ trên xe ngựa đi xuống .

Người chung quanh nhìn thấy này Lão giả sau , sắc mặt đều là đại biến!

Có thể thấy được Lão giả thân phận cái gì tôn quý!

"Phùng quân gia , ngươi dẫn dắt rất nhiều Võ giả vây quanh ta Diệp gia , là ý gì ?" Diệp gia môn , Diệp Vô Hải nhìn Lão giả , hơi giận .

"Không có ý gì! Chỉ muốn hỏi một chút ngươi Diệp gia phế vật công tử trở về sao?" Phùng quân gia mặt mang u ám , âm lãnh cười một tiếng , ở bên cạnh hắn đứng một tay cánh tay đoạn đi thanh niên , là lần trước bị Diệp Kinh Vân đánh tới tàn phế Phùng Thiệu!

Lúc này Phùng Thiệu toàn thân cao thấp đều cột bạch sắc được mang , một bộ bệnh trạng thần sắc , toàn thân linh lực càng là hoàn toàn không có!

"U! Đây không phải là lệnh tôn chi tử à? Ai đem ngươi biến thành bộ dáng như vậy ?" Diệp gia nhị trưởng lão ngậy tại chỗ , nghe đồn , Trần Phủ Phùng quân gia có nhất tử , tuổi còn trẻ cũng đã có Bạo Hóa Cảnh nhất trọng tu vi , vẫn còn ở Trần Phủ lẫn lộn trên phái không sai , là một đội ngũ đại đội trưởng!

Nhưng lúc này , vị công tử này toàn thân gân mạch bị phế , cả người linh lực hoàn toàn không có , quả thực là một phế vật!

"Này liền muốn hỏi ngươi gia phế vật công tử! Lão phu không muốn cùng các ngươi lời thừa! Liền hỏi các ngươi một câu nói , giao không giao ra Diệp Kinh Vân! Nếu không giao ra , ta cho các ngươi Diệp gia sa vào chỗ vạn kiếp bất phục! Ngươi tin không ?" Phùng quân gia vốn là ở về giận dữ trong , nghe được Diệp Thương lời này , thì càng thêm tức giận , phất ống tay áo một cái , dĩ nhiên là đem treo cao ở diệp gia môn phía trên biển bài cho vỡ vụn xuống!

Niên kỷ của hắn tuy lớn , nhưng tu vi kinh người , đã ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!

"Ngươi!" Diệp Vô Hải hai mắt thoáng qua lửa giận đến, đối phương hủy diệt Diệp gia biển bài , chẳng khác gì là đang đánh hắn mặt , đánh người Diệp gia mặt , nếu không phải biết đối phương là Trần Phủ người , mà Trần Phủ chi chủ nữ nhi lại là Tinh Vị Học Viện người , hắn đã sớm xông ra cùng Lão giả tính sổ!

"Ngươi nói Diệp Kinh Vân hủy diệt ngươi công tử một thân kinh mạch ? Điều này sao có thể!" Diệp Thương khó có thể tin , Diệp Kinh Vân tu vi còn chưa tới Bạo Hóa Cảnh!

"Con mẹ nó ngươi! Diệp gia lão câu , ngươi đây là đang đánh lão phu mặt sao? Là muốn trào phúng lão phu chi tử là phế vật ?" Phùng quân gia giận dữ không thôi , thấy đối phương vẫn không có dự định đem Diệp Kinh Vân giao ra đây , dự định đem Diệp gia san thành bình địa!

"Không sai a!" Đúng lúc này , từ xa địa phương truyền đến một giọng nói!

Thanh âm này đối với Phùng Thiệu mà nói không thể quen thuộc hơn được!

"Hắn ... Hắn đến! Là hắn, là hắn hủy diệt ta gân mạch, là hắn chém đứt tay ta cánh tay, là hắn để cho ta trở thành phế vật!" Phùng Thiệu cả người lâm vào cực điểm trong sự sợ hãi, tay run rẩy chỉ về đằng trước xuất hiện thiếu niên, thanh âm mang theo bi phẫn.

"Khinh Vân!" Diệp Vô Hải nhìn thấy là thiếu niên đến, hô một tiếng.

Diệp Khinh Vân đối gia gia gật đầu, ngẩng đầu, nhìn bị Lão giả hủy diệt biển bài, thần sắc giữa mang theo vẻ tức giận!

"Nhi tử, đừng khóc! Đừng sợ! Ta đây liền báo thù cho ngươi!" Phùng quân gia ôm chặt con trai mình, nhìn thấy nhi tử bộ dáng như vậy, cực kỳ bi thương, lửa giận trong lòng càng sâu.

Trong mắt hắn, con của hắn là thiên tài! Năm nay, nói không định còn có thể tiến vào Tinh Vĩ Học Viện, tiến hành cao thâm hơn tu luyện! Thế nhưng Diệp Khinh Vân đem con của hắn đánh phế, còn chém đứt cánh tay, này bằng với là ở tan vỡ hắn mộng tưởng! Đây quả thực thì không thể Nhẫn!

"Phế vật! Ngươi dùng thủ đoạn hèn hạ phế bỏ con ta, hôm nay, lão phu sẽ dùng tu vi cao đến phế bỏ ngươi!" Phùng quân gia âm u nói truyền khắp ở toàn bộ Diệp gia trong!

Trên người hắn khí thế tăng mạnh, trực tiếp rơi vào Diệp Khinh Vân trên thân.

Nhưng mà, Diệp Khinh Vân thần sắc như thường, căn bản cũng không có quá lớn phản ứng, lạnh nhạt nói: "Phùng quân gia, rắm có thể ăn, cứt cũng có thể ăn, nhưng không thể nói lung tung được! Con trai ngươi tài nghệ không bằng người, lại muốn ở trên chủ nữ nhĩ phía trước biểu hiện tốt một chút một trở mình! Nhưng rất đáng tiếc, hắn tìm sai đối tượng!"

"Phùng quân gia! Đây cũng là con trai của ngươi không đúng!" Diệp Thương biết được Diệp Khinh Vân vậy mà có thể đi chiến thắng Phùng Thiệu, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn, thật sâu nhìn một chút phía sau người một cái, sau đó đưa mắt dời đi ở Phùng quân gia trên thân: "Chuyện ta nói rõ trước, chúng ta Diệp gia tuyệt đối sẽ không giao ra Diệp Khinh Vân!"

"Tốt! tốt! tốt!" Phùng quân gia liên tục nói ba tiếng tốt sau đó vỗ vỗ tay.

Đúng lúc này, phía trước xuất hiện từng đường thân ảnh!

"Ha ha ha! Diệp Vô Hải, chúng ta lại gặp mặt!"

Một trung niên nhân vừa đi vừa phát ra tiếng cười đến.

Diệp Vô Hải nhìn trung niên nhân, như rồng mây: "Hải Đại Đổ!"

Ở Hải Đại Đổ bên cạnh còn đứng nhất vị diện sắc lạnh lùng nghiêm nghị thanh niên, hắn mặt coi thường nhìn Diệp Khinh Vân, làm ra một cái cắt yết hầu động tác!

Đối với cái này thanh niên, Diệp Khinh Vân cũng không xa lạ gì!

Hải gia đệ nhất thiên tài, Hải Mệnh!

Không nghĩ tới, Phùng quân gia vậy mà liên hợp người nhà họ Hải cùng nhau đối phó Diệp gia!

"Ta cảm thấy phải Diệp gia ở Mạt Nhật Trấn phía trên chiếm diện tích quá lớn, hắn là giảm ít một chút, ta nói đúng không, Hải gia chủ?" Phùng quân gia cười đắc ý, trong ánh mắt đều là nghiền ngẫm chi quang. Xem ra, hắn đã sớm liên hợp tốt lần này là để muốn bắt Diệp gia!

"Ha ha! Ta cũng thấy phải a!" Hải Đại Đổ cười lớn một tiếng, nói: "Những năm gần đây, Mạt Nhật Trấn người trên cửa tăng nhiều, ngoại lai người rất nhiều, rất nhiều người đều không có chỗ ở! Ngươi Diệp gia chiếm giữ lớn như vậy một cái chỗ trống, quả thực phí phạm a! Liền cho ta Hải gia đi! Diệp gia chủ yên tâm, ta nhất định sẽ thật tốt chiêu đãi người ngoại lai! Làm cho người ngoại lai cảm thụ được chúng ta Mạt Nhật Trấn người trên niềm nở!"

Thôi lắm!

Đây quả thực là bịa đặt!

Diệp Khinh Vân đối với Hải Đại Đổ không biết xấu hổ có trọng nhận thức mới!

Hải Đại Đổ nói phải nghĩa chánh ngôn từ, nhưng ai chẳng biết hắn muốn nhân cơ hội này đến chiếm lấy Diệp gia địa bàn.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 56: Ra đi , Cổ Lão

"Thối lắm! Mấy năm qua này , Mạt Nhật Trần nhân khẩu cơ hồ không có làm sao biến! Lại nói , mặc dù tăng nhanh , thì thế nào! Ngươi Hải gia chiếm diện tích có thể so với ta Diệp gia , làm sao lại không xuất ra một điểm cho ngoại nhân ở lại , thuận tiện có thể cho thấy ngươi người nhà họ Hải niềm nở đây!" Diệp Vô Hải nộ xích 1 tiếng .

Ai nấy đều thấy được , Phùng quân gia thông đồng người nhà họ Hải , muốn cho Diệp gia một điểm sắc mặt nhìn một chút!

"Hừ! Ta đã lời hữu ích nói mũi sắt! Các ngươi không giao ra tên phế vật kia , đừng trách ta vô tình! Hôm nay , ta muốn san bằng Diệp gia!" Phùng quân gia không muốn kéo dài nữa , ánh mắt nhìn phía chủ nhà họ Hải .

Chủ nhà họ Hải gật đầu , đối với hắn mà nói , này nhưng là một cái diệt trừ Diệp gia cơ hội thật tốt!

Một khi diệt trừ Diệp gia , sẽ cùng Phùng quân gia nội ứng ngoại hợp , đem không phục gia tộc diệt trừ , như vậy Hải gia chính là Mạt Nhật Trần phía trên đệ nhất gia tộc , chính là bá chủ , nắm giữ Mạt Nhật Trần phía trên tất cả tài nguyên!

Nếu quả thật lời như vậy , không bao lâu nữa , Hải gia có lẽ có khả năng tiến vào rơi Dương Thành , lại tiếp tục lớn mạnh bản thân thế lực , có thể so Tinh Vị Học Viện!

Nghĩ tới chỗ này , Hải Đại Đỗ trong lòng mừng như điên , nhìn phía người Diệp gia giống như là nhìn một tảng mỡ dày: " Được !"

"Ta xem ai dám bước ra một bước!" Diệp Vô Hải biết hôm nay Diệp gia muốn sa vào trong nguy cấp , nhưng hắn không nhường chút nào: "Ta Diệp Vô Hải nhất định sẽ phụng bồi đến!"

"Đúng ! Phụng bồi đến , quyết không bỏ qua!" Vào giờ khắc này , Diệp gia đệ tử mỗi cái đất đỏ , cho thấy cường đại lực ngưng tụ!

Trong lúc nhất thời , bầu không khí ngưng kết đến vài điểm , song phương giương cung bạt kiếm , có chút không ngờ , sẽ triệt để bạo phát!

"Diệp Vô Hải , ngươi thật không có ý định đem phế vật kia giao ra đây sao?" Phùng quân gia mơ hồ có lùi một bước ý tứ , hơi khôi phục lý trí , nghĩ đến Diệp gia trong nhưng còn có lấy một gã tu vi Cao Sâm Đại trưởng lão!

Diệp gia Đại trưởng lão tu vi thể nhưng ở Âm Hư Cảnh giới trong!

Toàn bộ Mạt Nhật Trần phía trên , trừ ấn dấu cao thủ , cũng chỉ có ba vị Âm Hư Cảnh Vô giả!

"Lão phu cũng cuối cùng cùng với ngươi dài dòng một câu! Diệp Kinh Vân là ta Diệp gia đời tiếp theo tộc trưởng! Ta tuyệt đối sẽ không giao cho ngươi!" Diệp Vô Hải hừ lạnh một tiếng , thái độ thô bạo lên .

Diệp Kinh Vân là Diệp gia tương lai , đem hắn giao cho Phùng quân gia cùng chịu chết không có gì khác biệt!

"Ai u! Làm cho một cái phế vật khi các ngươi tộc trưởng Diệp gia , Diệp gia thật là không có người sao ?" Hải Mệnh đứng chấp tay , hài hước nói ra .

Chung quanh Hải gia đệ tử nghe nói như thế , cười vang lên , các nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều là mang theo nghiền ngẫm .

"Nếu như ngươi không muốn ở Mạt Nhật tỷ võ phía trên bị ta lớn lời thừa , như vậy thì ngoan ngoãn cho ta nhắm lại ngươi miệng thôi!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc Hải Mệnh một cái .

Song phương sớm đã kết thành hận thù , đến lúc đó hắn sẽ ở Mạt Nhật tỷ võ phía trên hảo hảo mà giáo huấn cái này không biết trời cao đất rộng thanh niên!

"Hy vọng hôm nay ngươi có thể sống!" Hải Mệnh y phục cột nhà thần sắc , y nguyên coi rẻ Diệp Kinh Vân!

"Này cũng không cần ngươi lo lắng!" Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn quét một vòng , nhưng sau khi ngưng tụ ở một cái địa phương nào đó , có một ít hơi giận nói: " Cổ lão , nếu như ngươi là muốn cầu cạnh ta , như vậy thì đừng xem đùa giỡn! Ra đi!"

Cổ Lão ?

Này vừa nói , tất cả mọi người nhìn Diệp Kinh Vân , sắc mặt hơi một bên.

Hai tháng trước , một vị tam phẩm Luyện Đan sư tiến nhập Mạt Nhật Trấn phía trên , tin tức này truyền khắp trong tai mỗi người!

Bọn họ biết tam phẩm Luyện Đan sư họ Cồ!

Chẳng lẽ nói Diệp Kinh Vân nói Cồ Lão chính là vị kia tam phẩm Luyện Đan sư ?

Này , điều đó không có khả năng!

Phùng quân gia vẫn là xem thường ánh mắt , hắn mới sẽ không tin tưởng Diệp Kinh Vân có thể đi quen biết tam phẩm Luyện Đan sư , bất quá , sau đó một khắc , khi hắn thấy rõ ràng đến người bộ dáng sau , sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi: "Cồ ... Cồ đại sư ?"

Hắn trải qua vài lần hắc thị , dĩ nhiên là nhớ phải Cồ Lão bộ dáng , lại phía sau người một thân đặc biệt Luyện Đan sư trang phục!

Luyện đan sư kia trang phục trên có ba đám hỏa điểm!

Hiển nhiên , là một vị tam phẩm Luyện Đan sư!

Tam phẩm Luyện Đan sư! Điều này có ý vị gì ?

Ý vị này mặc dù là Trần Phủ chủ tử nhìn thấy hắn , đều phải khách khách khí khí với hắn thậm chí có thể nói là chờ đợi lo lắng!

Một vị tam phẩm Luyện Đan sư , hắn tu vi có lẽ không cao , thực lực của hắn có lẽ không mạnh, nhưng hắn luyện đan tạo hóa vượt qua , bên cạnh không thiếu khuyết cao thủ!

Cũng tỷ như nói đứng ở Lão giả bên cạnh người thanh niên kia!

Hắn eo trang bị một thanh kiếm , mặt mang nghiêm nghị , cả người tản ra một đạo hùng hậu khí tức , cổ hơi thở này hoàn toàn liền không thua kém Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!

Trẻ tuổi như vậy thì có bức này tu vi , có thể thấy được thanh niên thiên phú có bao nhiêu cao! Nhưng mặc dù là như vậy , thanh niên cũng giống như một thị vệ một dạng bảo vệ Cồ Lão .

Cồ Lão không ra , là bởi vì hắn chứng kiến người đeo mặt nạ chân thực diện mạo!

Hắn nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra , cái kia dạy hắn thuật luyện đan , chỉ điểm hắn sai lầm người niên kỷ thật không ngờ tiểu!

Hắn ở sâu chỗ tối luôn luôn ngậy người , thấy phải toàn bộ đại não cũng chờ không chuyển qua đến!

Trừ hắn ra , Kinh Ảnh cũng là vẻ mặt khiếp sợ , hắn cũng không nghĩ tới phía sau người thật không ngờ trẻ tuổi , này có chút không thể tưởng tượng nổi!

"Cồ Lão! Đây là ta cùng Diệp gia việc tư , hy vọng ngài không nên nhúng tay! Ngày hôm qua , ta được đến một gốc cây cực kỳ hiếm thấy Long Hòa Tam Xích Thảo , hy vọng đợi lát nữa Cồ Lão có thể thu lại , đón lấy ta nhỏ nhỏ thành ý! Coi như là cho ta Trần Phủ một cái nhân tình , ta nhất định sẽ nhớ phải!" Phùng quân gia dám đắc tội Diệp Vô Hải , nhưng không dám đắc tội Cồ Đan!

Hắn biết Cồ Đan từ trước đến nay ưa thích thu thập hiếm thấy linh dược , sở dĩ hắn mới nhẫn tâm đem giá trị một ngàn vạn linh thạch hạ phẩm Long Hòa Tam Xích Thảo đưa cho phía sau người , hy vọng phía sau người chứng kiến phần thượng này , có khả năng không nhúng tay vào!

Long Hòa Tam Xích Thảo!

Cồ Đan hai mắt hơi sáng ngời , thứ này mặc dù là hắn cũng không bao nhiêu .

Diệp Kinh Vân nhìn Cồ Lão , sắc mặt thùy chung không thay đổi , hắn tin tưởng phía sau người không ngốc .

Rất nhanh, Cồ Đan liền làm ra một cái quyết định , hắn nhìn Phùng quân gia , quát mắng một trận: "Phùng quân gia! Ban ngày ban mặt , ngươi lại muốn cấu kết ta ? Chính là một gốc cây Long Hòa Tam Xích Thảo liền muốn bắt ta ? Ta hỏi ngươi , Phùng quân gia , ngươi coi ta là gì người ? Là cho một vài chỗ tốt sẽ nhếch lên phần đuôi cấu sao?"

Nói đến đây , sắc mặt hắn đã là hiện ra tức giận!

"Ta ... Ta không có ý này a!" Phùng quân gia bị Cồ Đan mắng phải không biết làm sao , không hiểu hay!

Chủ nhà họ Hải Hải Đại Đồ lông mi hung hăng đi lên vênh lên , mặt ghen tỵ nhìn Diệp Kinh Vân xem , hắn tự nhiên nghe đạt được Cồ Đan trong lời nói có hàm ý!

Gia hỏa này rõ ràng phải bảo vệ Diệp Kinh Vân!

Đứng ở bên cạnh hần Hải Mệnh cũng là mặt ghen tỵ nhìn Diệp Kinh Vân!

Vì sao hần thì không thể kết giao bậc này cao cấp đùng Luyện Đan sư đây? Hải gia cũng có một gã Luyện Đan sư , bắt quá là nhất phẩm Luyện Đan sư , nếu là đến, nhìn thấy Cổ Đan cũng không dám làm càn!

Luyện Đan sư cấp bậc càng cao , địa vị thì cũng càng cao , càng bị người kính yêu!

"Còn nói không có!" Cổ Đan tức giận phất ông tay áo một cái , chỉ vào đối phương mũi mắg: "Lão phu tức giận , không muốn lại nhìn thấy ngươi , ngươi cút cho ta đi!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 57: Ngươi muốn thế nào ? Ngươi có thể làm gì ta ?

Phùng quân gia vừa tức vừa nộ , vốn tưởng rằng cầm định Diệp gia , lại không nghĩ rằng nửa đường giết ra một cái tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan!

Mặc dù xuất ra Long Viêm ba thước thảo loại này hiếm thấy linh dược , đối phương cũng hoàn toàn không nể mặt mũi , quyết tâm phải giúp Diệp gia phế vật!

"Cổ đại sư! Gia hỏa này bắt quá chỉ là một phế vật , ngươi hà tất giúp hần mà đắc tội Trần Phủ người đầu ?" Hần vẫn là chưa từ bỏ ý định , cau mày , hỏi.

Diệp Kinh Vân cười ha ha , chậm rãi ngẩng đầu , nhìn Phùng quân gia: "Ngươi luôn miệng nói ta là phế vật! Mà hôm nay con trai ngươi bị ta đánh thành rác rưởi , một thân gân mạch tức thì bị ta đánh được tăn phê! Thử hỏi , con trai ngươi có phải hay không liên phế vật cũng không bằng!"

Diệp gia đệ tử đều khen ngợi .

Phùng quân gia quả thực khinh người quá đáng , ý vào sau lưng Trần Phủ thế lực cường đại đến ức hiếp bọn họ!

Phùng Thiệu nghe nói như thế , tức giận công tâm , trực tiếp đã bắt tỉnh .

Nếu không phải phụ thân hần là Trần Phủ quân gia , lấy hần hôm nay kinh mạch bị phế dưới tình huống , sớm đã bị người đuổi ra Trần Phủ!

"Ngươi nhất định là dùng thủ đoạn hèn hạ đối phó con ta! Nếu không nói , con ta há lại sẽ bại trong tay ngươi tiến lên!" Phùng quân gia gầm hét lên .

"Thủ đoạn hèn hạ ?" Diệp Kinh Vân bình tĩnh xem Phùng quân gia một cái , lạnh nhạt nói: "Cái gì kêu đề tiện ? Con trai ngươi sau lưng đánh lên ta , ta bắt quá là phản kháng một cái! Con trai ngươi quá rác rưởi , bị ta phế bỏ gân mạch , này chỉ có thể trách hần bất lực! Mà ngươi , thân là một người cha , trong miệng tràn đầy phun cút , trước không nghĩ lại nghĩ lại , đi lên liền nói vậy! Thật coi ta sợ ngươi sao ?"

Diệp Kinh Vân trời không sợ , đất không sợ , không cần e ngại nho nhỏ này lão đầu!

"Tốt! tốt!" Phùng quân gia nộ phải da đầu đều có thể nổ tung , chỉ vào Diệp Kinh Vân , vừa muốn mắg .

Một đạo thanh âm phần nộ từ cổ lão trong miệng truyền ra!

"Phùng quân gia! Ta là ai , ngươi là ai! Ở đâu đến phiên ngươi đối với ta chỉ trò! Lão phu làm việc còn dùng cho ngươi quân! Ngươi là không coi ta ra gì , hay không đem Luyện Đan sư công phu sẽ đề vào mắt ?" Cổ Lão hừ lạnh một tiếng , mặt mang không tốt , khí thế bức người , đề người nhất đẳng!

Chẳng ai nghĩ tới Cổ Lão vậy mà sẽ vì Diệp Kinh Vân mang ra Luyện Đan sư công phu sẽ ra tới!

Luyện Đan sư công hội , đây là một cái thế lực cường đại , đây là một cái siêu cấp tổ chức to lớn!

Nó lịch sử đã lâu , tự thời kỳ thượng cổ cũng đã tồn tại .

Nó tổng bộ tại hạ vị trong thần giới , cùng sở hữu cửu đại đỉnh cấp Luyện Đan sư cường khổng!

Này cứu đại đình cấp Luyện Đan sư lại được xưng là thất hồng Luyện Đan sư , nói bóng gió , bọn họ tại luyện đan thượng phẩm chất ít nhất là thất phẩm!

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân chính là trong một vị thất hồng Luyện Đan sư , nắm giữ quyền hành .

Luyện Đan sư công hội sáng lập xem chính là nghiên cứu luyện đan , đồng thời bảo vệ tốt Luyện Đan sư!

Tại luyện đan sư công hội phía trên , chỉ cần là Luyện Đan sư đều có thể lưu lại tên mình! Nếu như bất hạnh chết , như vậy tên hắn liền sẽ xóa đi , mà hắn Luyện Đan sư bằng hữu biết được tin tức này nhất định sẽ giận dữ , tìm kiếm cao thủ truy sát sát thủ!

Tìm cao cấp đừng Võ giả làm tay chân đối với người thường đến rất khó , nhưng đối với Luyện Đan sư mà nói liền rất đơn giản! Đặc biệt những thứ kia cao cấp đừng Luyện Đan sư một tìm một chính là cao thủ!

Sở dĩ rất nhiều Võ giả cũng không dám chọc Luyện Đan sư , này giống vậy là chọc tổ ong vò vẽ một dạng , giết chết một cái Luyện Đan sư dẫn dắt lên cứu hận thực sự quá lớn!

Phùng quân gia sắc mặt biến lại biến , tái nhợt không gì sánh được , ánh mắt âm u mà nhìn Diệp Kinh Vân , rơi vào đường cùng , chỉ có thể rời đi!

Một cái Luyện Đan sư , vẫn là tam phẩm Luyện Đan sư cũng không phải là hắn có thể chọc nổi! Mặc dù là trấn chủ đứng ở chỗ này , cũng không dám chọc giận Cổ Đan!

"Diệp Kinh Vân , cầu nhật , tính là ngươi hảo vận! Lão phu lần sau nhất định phải quát ngươi một thân gân mạch! Đưa ngươi thịt cảm cho yêu thú ăn!" Hắn ở trong lòng gầm hét lên , vẻ mặt không cam chịu!

"Chậm đã!" Coi như hắn muốn rời khỏi lúc , Diệp Kinh Vân nói một cách lạnh lùng .

Phùng quân gia vốn không muốn để ý tới Diệp Kinh Vân , nhưng nghĩ đến ở phía sau người bên cạnh còn đứng một vị tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan , chỉ có thể kiên trì xoay người , ánh mắt âm trầm mà nhìn chằm chằm Diệp Kinh Vân xem!

Nếu như ánh mắt có thể giết người nói , Diệp Kinh Vân cũng không biết chết bao nhiêu lần!

"Diệp Kinh Vân , ngươi muốn như thế nào!"

Diệp Kinh Vân hai mắt sắc bén lóe lên , phất tay một cái , giữu cột nói: "Lão đầu tử , ta lại không gọi ngươi , ngươi làm sao như một câu một dạng đây?"

"Ngươi!" Phùng quân gia tức giận sinh sôi , hừ lạnh một tiếng , xoay người rời đi .

"Chậm đã!" Thấy phía sau người đi ba bước , Diệp Kinh Vân mặt hiện lên ra vẻ hài hước , quát lên .

"Như thế nào ?" Phùng quân gia trên mặt u ám phải phảng phất có thể lấy máu .

"Ta gọi ngươi sao? Không biết xấu hổ thôi đồ đạc!" Ai biết hắn lại một lần nữa lấy được Diệp Kinh Vân trào phúng!

Phùng quân gia nắm đấm đã là cảm đạm nghiêm chặt , nếu như không phải xem ở Cổ Lão phân thượng , đã sớm tới giết đi Diệp Kinh Vân , hừ lạnh một tiếng , nhanh chóng rời khỏi!

Diệp Kinh Vân căn bản cũng không có dự định bỏ qua hắn , lại lần nữa hừ lạnh một tiếng: "Chậm đã!"

Phùng quân gia lần này không có mắc lừa , bộ mặt hơi co quắp , trực tiếp rời đi!

"Ta gọi ngươi chậm đã! Phùng quân gia!" Diệp Kinh Vân quát .

"Ngươi đến muốn thế nào! Diệp Kinh Vân!" Vào giờ khắc này , Phùng quân gia gầm hét lên .

Một lần lại một lần mà bị Diệp Kinh Vân trêu chọc , hắn mặt ném đến nhà đi!

"Đây là ngươi làm ?" Diệp Kinh Vân chỉ vào Diệp gia trên mặt đất hư mất biển bài , ánh mắt âm trầm .

"Phải! Không sai , là ta được! Ngươi muốn thế nào , ngươi có thể làm gì ta!" Phùng quân gia gầm hét lên , nếu như không phải Cổ Đan ở chỗ này , hắn hiện tại liền một kiếm giết Diệp Kinh Vân!

Hắn là Trấn Phủ quân gia! Ban nãy , Diệp Kinh Vân ngay trước mặt mọi người một lần lại một lần trêu đùa hắn , đem hắn đùa giỡn trong lòng bàn tay , làm khi vút!

Này đối với hắn mà nói là vô cùng nhục nhã!

"Ta có thể như thế nào đây?" Diệp Kinh Vân khẽ ngẩng đầu, con mắt thoáng qua một đạo tinh quang, lạnh nhạt nói: "Ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, ta có thể thế nào!"

Hừ mà một cái, ở Lão giả phía sau đột nhiên xuất hiện một đạo rậm rạp Lôi Đình thân ảnh!

Thân ảnh ấy cùng Diệp Kinh Vân giống nhau như đúc, đúng là hắc Lôi Đình phân thân!

Ba!

Lôi Đình phân thân trực tiếp đưa tay phải ra, bàn tay một chưởng, một cái trực tiếp đánh ở Phủng quân gia trên mặt!

Một tát này phảng phất đánh ở trong lòng mọi người tiến lên!

Mỗi người nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều mang không thể tưởng tượng nổi!

Chẳng ai nghĩ tới, Diệp Kinh Vân cũng dám ở trước công chúng đánh Lão giả bạt tai, đây quả thực làm người ta ghen hống nhìn trân trối!

"Diệp Kinh Vân! Ta và ngươi không chết không thôi!" Phủng quân gia gầm hét lên, cả người tựa như cùng hỏa sơn một dạng bạo phát, nhưng rất nhanh, hắc liên bình tĩnh không ít, bởi vì Diệp Kinh Vân một câu nói!

"Phủng quân gia, một bạt tai này ngươi thấy phải có đáng đánh hay không? Hiện tại, ta hỏi ngươi, ngươi muốn thế nào? Ngươi có thể làm gì ta?" Diệp Kinh Vân một bộ hải hươc ánh mắt nhìn Phủng quân gia, đem tiền nói y nguyên không thay đổi còn cho đối phương!

Tất cả mọi người nghe nói như thế, đều là sững sờ!

Thật là khí phách!

Tốt hết giận!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 58: Quỳ xuống cho ta!

Trước, Phủng quân gia dùng mấy câu này trào phúng Diệp Kinh Vân, mà hiện tại, Diệp Kinh Vân đem lời này y nguyên không thay đổi còn cho đối phương!

Diệp Kinh Vân quá cuồng vọng, hơn nữa vấn đề lớn nhất là Phủng quân gia vẫn không thể nói hắc cái gì!

Chớ quên, ở Diệp Kinh Vân bên cạnh còn đứng một cái tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan đây!

"Hừ! Cáo mượn oai hùm! Không gì hơn cái này!" Một bên, Hải Mệnh cau mày, y nguyên xem thường Diệp Kinh Vân, trong mắt hắc, thực lực mới là tối trọng yếu, trò lừa bịp bực này ở tu vi Cao Sâm người trước mắt hình cùng hư vô!

Phủng quân gia mặt âm trầm, không nghĩ tới đối phương vậy mà ác liệt như vậy, bị Diệp Kinh Vân mấy câu này nói phải á khẩu không trả lời được!

Hắn muốn thế nào?

Có Cổ Đan ở đây, hắn có thể muốn thế nào?

Hắn có thể như thế nào đây?

Hắn có thể muốn làm gì thì làm, có thể coi Cổ Đan không tồn tại sao? Có thể coi nhẹ quái vật lớn Luyện Đan sư công hội sao?

Trong cơ thể huyết như biển rộng vậy cuộn cuộn không thôi, tức đến hắc sắc mặt đỏ lên, không nhịn được phun ra một ngụm máu lớn!

Chung quanh bảo hộ nhìn thấy một màn này , đều là ngây tại chỗ .

Đây là cái kia trong ngày thường cao cao tại thượng , uy phong không gì sánh được Phùng quân gia sao?

Mọi người đưa mắt chuyển dời đến thiếu niên áo trắng trên thân!

Là hần!

Phùng quân gia có thể đi thê thảm như thế tất cả đều là bại Diệp Kinh Vân ban tặng!

"Người là người cầm sao? Trả lời ta vấn đề!" Diệp Kinh Vân tiến lên một bước , không chút nào dự định bỏ qua lão đầu , khí thế bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi , phảng phất là ngạo du tại bầu trời cự long , chấn phải tất cả mọi người tâm thần run lên!

"Người!" Phùng quân gia sắc mặt triệt để đỏ lên , hồng phai giống như cái tiểu thái dương , hai tay cầm đậm nghiêm chặt , xương vang lên kèn kẹt .

Lại lần nữa phun ra thuần nhất lão huyết , hần phối tựa hồ cũng có thể đi nổ ra đến , quả thực là tức chết!

"Ha ha! Làm sao , thật đúng là người cầm!" Diệp Kinh Vân không sợ chút nào Phùng quân gia , cuồng vọng nói: "Cút! Đừng làm cho lão tử gặp lại người! Gặp lại người một lần , quất người một tiếp một!"

Phùng quân gia nghe nói như thế , lần thứ ba phun ra thuần nhất lớn huyết , vốn là muốn liên hợp người nhà họ Hải cùng nhau đối phó Diệp gia , nhưng người nào nghĩ đến nửa đường ra một cái tam phẩm Luyện Đan sư , hơn nữa này tam phẩm Luyện Đan sư cùng Diệp Kinh Vân có không cạn quan hệ!

Mọi người trợn mắt hốc mồm , thiếu chút nữa sẽ thổ huyết , Diệp Kinh Vân đây hoàn toàn là đang đánh Phùng quân gia mặt , không chút nào cho đối phương mặt mũi!

Diệp Kinh Vân khí phách , mọi người cuối cùng là chứng kiến!

Thật , đây đã là Diệp Kinh Vân đặc biệt khai ân , nếu không nói , Phùng quân gia tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy mà rời đi!

Phải biết rằng , kiếp trước , đối mặt người như vậy , Diệp Kinh Vân chỉ có một động tác , đó chính là giơ tay lên trong Vô Tình Kiếm .

Vô Tình Kiếm vừa ra , tất định máu chảy thành sông!

Phùng quân gia lão đỏ mặt lên , đang lúc mọi người giúp đỡ ở dưới , địa phương mới rời đi . Một màn này làm cho Diệp gia các đệ tử cười vang!

Thoải mái!

Bọn họ trước kia thì nhìn lão đầu tử này khó chịu!

Người nhà họ Hải liếc mắt nhìn nhau , thấy phải trả là rời khỏi tuyệt vời!

Liên Trần Phủ Phùng quân gia cũng không dám chọc giận Diệp Kinh Vân , huống chi là bọn họ đâu ?

"Đứng lại! Là ai mới vừa nói ta cáo mượn oai hùm!" Diệp Kinh Vân quát lớn 1 tiếng .

Tất cả người nhà họ Hải nhất tề sùng sốt .

"Là ta!" Hải Mệnh rõ là không biết trời cao đất rộng , mặc dù là tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan ở chỗ này , cũng không sợ hãi chút nào!

Loại này xen lẫn trong Mạt Nhật Trần phía trên , không có từng va chạm xã hội người hiển nhiên là con éch trong giếng!

"Im miệng! Mệnh nhi!" Hải Đại Đỗ vẫn có chút tự mình biết mình , biết mặc dù xuất động toàn bộ Hải gia cũng không cách nào ngăn cản Luyện Đan sư công hội!

Luyện Đan sư công hội ở trong mắt rất nhiều người đều là không thể trêu vào quái vật lớn!

Bất quá , ở trong mắt Diệp Kinh Vân , Luyện Đan sư công hội cũng cứ như vậy! Không có có thể lực gì có thể để cho hần kiêng kỵ!

"Hả?" Cổ Đan khề cau mày , cảm giác mình đã bị vũ nhục , quát lên: "Làm càn! Lại nói , ta hiện tại liền giết người!"

Hải Mệnh nghe nói như thế , trực tiếp liền giận lên: "Diệp Kinh Vân! Người đây không phải là cáo mượn oai hùm sao? Người ý vào tam phẩm Luyện Đan sư mà khi dễ người! Trong trời đất này không có có người nào người có thể đi giống như người vô sỉ như vậy!"

Hần không dám đem tức giận phát tiết ở Cổ Đan phía trên , chỉ có thể đem tất cả về giận dữ toàn bộ phát tiết ở Diệp Kinh Vân trên thân!

Hần nói phải nghĩa chánh ngôn từ , nhất phái chính nhân quân tử!

Diệp Kinh Vân đối với lần này cũng là cười nhạt , trước là ai vô sỉ như vậy mà muốn liên hợp Phùng quân gia đến cùng nhau đối phó Diệp gia ?

"Ta không muốn lại nhìn thấy ngươi! Ở trước mặt ta tự đánh hai mươi bạt tai sau rút cho ta đi!"

"Ngươi! Diệp Kinh Vân ngươi quả thực là khinh người quá đáng!" Có một vị người nhà họ Hải nghe nói như thế , gân cổ , thẳng quát .

"Ừ! Rất tốt! Ngươi nhắc nhở ta! Phàm là người nhà họ Hải đều có thể tự đánh hai mươi bạt tai mới có thể rút! Nếu không , chết đi!" Diệp Kinh Vân không khách khí chút nào nói ra , liếc người nhà họ Hải một cái!

Cứ như vậy liếc một cái , rất nhiều người nhà họ Hải hai chân mềm nhũn , trực tiếp quỵ trên mặt đất , vậy mà chủ động vả bạt tai!

"Một, hai, ba , bốn ..."

Hải Mệnh nhìn thấy một màn này , sắp nổ , nhưng trong tai lại truyền tới phụ thân thanh âm "Mệnh nhi , nhìn một chút đi! Chớ quên , một tuần lễ sau chính là Mạt Nhật tỷ võ! Đến lúc đó ngươi giết hắn , tìm về thể diện! Cứ như vậy , Cổ Đan cũng không tiện nói gì!"

"Quý xuống cho ta!" Diệp Kinh Vân mất lạnh nhìn Hải Mệnh , quát .

Hắn bình sinh xem thường nhất chính chỗ này con ếch trong giếng!

Đối phương thật liền coi chính mình là vô địch thiên hạ! Ở trong mắt Diệp Kinh Vân , Hải Mệnh liền một cái sâu lông cũng không bằng!

Đang mảnh liệt không cam chịu ở dưới , Hải gia mọi người toàn bộ quỵ trên mặt đất , không ngừng vả bạt tai , đem trọn cái mặt đều đánh sưng sau , mới hơi lưu lưu rời khỏi , như vậy phải có nhiều nhếch nhác thì có nhiều nhếch nhác!

Không ít người nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đã là mang theo run cùng sợ hãi!

Diệp Kinh Vân quả thực khí phách không gì sánh được , liên tục đánh đuổi hai thế lực lớn! Nay hai thế lực lớn , lúc thường ai dám đi chọc ? Đặc biệt Diệp Kinh Vân trêu chọc Phùng quân gia một màn , khiến cho vô số người cũng vì đó tôn sùng!

"Được ! Phệ cậu đã đi! Tiếp đó, chúng ta có thể nói chuyện! Cổ đại sư!" Diệp Kinh Vân nhìn phía Cổ Đan , lạnh nhạt nói .

Hắn mơ hồ đoán ra Cổ đại sư tới đây tìm hắn xem , chắc là cùng dị hóa có liên quan!

"Đại sư không dám nhận , không dám nhận a! Diệp Tiên Sinh , ngươi nói đùa!" Cổ Đan cũng không có đem Diệp Kinh Vân khi thiếu niên xem , trước một màn hắn để ở trong mắt , đối với phía sau người tàn nhẫn cùng với cuồng vọng có trọng nhận thức mới!

Ở trong lòng hắn , người như vậy tuyệt đối tuyệt đối không thể trở mặt! Nếu không sẽ để cho mình sa vào chỗ vạ kiếp bất phục!

Tất cả mọi người lại lần nữa sững sờ, dùng sức xoa xoa bản thân lỗ tai , không tin lời này sẽ theo một cái tam phẩm Luyện Đan sư trong miệng truyền tới!

Diệp Tiên Sinh ?

Ta có nghe lầm hay không a! Lùng lấy nổi danh Cổ Đan vậy mà xưng Diệp gia thiếu gia vi tiên sinh ?

Tại luyện đan giới trong , chỉ có tại luyện đan phía trên vượt quá người mình mới có thể bị Luyện Đan sư xưng vi tiên sinh!

Chẳng lẽ nói Diệp gia thiếu gia biết luyện đan , đồng thời luyện đan tạo hóa đã xa xa vượt quá Cổ đại sư ? Tất cả mọi người há hốc mồm , một bộ khó có thể tin biểu tình .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 59: Mạt Nhật Hỏa Diễm , Linh Tí

Ngay cả tộc trưởng Diệp gia Diệp Vô Hải , nhị trưởng lão Diệp Thương cũng là ngốc ngây tại chỗ , một lúc sau , mới phản ứng qua đến, trên mặt chất

đầy nụ cười .

Tuy nói không biết Diệp Kinh Vân dựa vào cái gì làm cho tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan tôn kính , nhưng bọn hắn biết mình là tuyệt đối không thể đắc tội Cổ Đan!

"Cổ đại sư , xin mời!"

"Cổ đại sư đến , thật là khiến ta Diệp gia vẻ vang cho kẻ hèn này a!" Hai vị trong ngày thường cao điệu không gì sánh được Lão giả vào giờ khắc này vậy mà cung thân thể nói .

Có thể thấy được , một gã tam phẩm Luyện Đan sư địa vị có bao nhiêu cao , không phải tùy tiện người nào đều có thể chọc được!

Diệp Kinh Vân ngược lại là một ngoại tộc , bất quá , suy nghĩ một chút cũng phải , hắn kiếp trước thân phận cái gì tôn quý , thất hồng Luyện Đan sư! Luyện đan tạo hóa càng là không người có thể đi sánh ngang!

Hắn tự nhiên có thể coi Cổ Đan là người bình thường!

Cổ Đan hướng về phía Diệp gia hai vị Lão giả mỉm cười đáp lại , nói thật , nếu như không phải xem ở Diệp Kinh Vân phân thượng , hắn mới lại phải bước vào Diệp gia nửa bước!

Sau lưng hắn đi theo một thanh niên , Kinh Ảnh!

Lúc này , Kinh Ảnh ánh mắt luôn luôn rơi vào Diệp Kinh Vân trên thân , không biết suy nghĩ cái gì .

Ở chung quanh Diệp gia đệ tử khiếp sợ dưới ánh mắt , Diệp Kinh Vân đám người đi tới Diệp gia trong đại sảnh!

"Diệp Tiên Sinh , ta ..." Cổ Lão nhìn sang hai vị Diệp gia Lão giả , muốn nói như vậy không muốn nói , một bộ làm khó dễ biểu tình .

"Không sao cả , người trong nhà!" Diệp Kinh Vân lắc đầu .

Diệp Vô Hải cùng Diệp Thương hai người đối mặt vừa nhìn , đều là có thể đi chứng kiến trong mắt đối phương ý tứ , hướng về phía Cổ Lão cười nói: "Cổ đại sư giống như ta tôn nhi ở chỗ này ngồi chốc lát! Bọn ta đi trước xử lý một cái Diệp gia một sự tình!"

Hai người vẫn lo lắng dẫn tới Cổ Lão tức giận!

Một cái Cổ Lão đối với bọn hắn mà nói có lẽ cũng không đáng sợ , nhưng Cổ Lão thế lực sau lưng khả năng liền dẫn tới bọn họ mãnh liệt chú trọng!

Cổ Lão nhìn thấy hai người rời đi , trên mặt hơi khôi phục một chút , nhìn Diệp Kinh Vân , không khỏi cười cười: "Nghĩ không ra Diệp Tiên Sinh trẻ tuổi như vậy cũng đã tinh thông thuật luyện đan! Không biết Diệp Tiên Sinh có hay không khảo nghiệm qua tinh thần lực và hỏa hệ linh lực ?"

So sánh Luyện Đan sư cấp bậc chính xem là hai điểm , một là tinh thần lực , một người là hỏa hệ linh lực!

Cái gọi là tinh thần lực chính là Luyện Đan sư tinh thần phạm vi , mà hỏa hệ Linh lực là được đối với hỏa hậu chắc chắn cùng với mỗi lửa sau thân cận trình độ!

Trước người là luyện đan then chốt , cường đại tinh thần lực thậm chí có thể nhất niệm giết người!

Sau đó người còn lại là thu nhận dị hỏa then chốt! Hỏa hệ linh lực yếu ớt Luyện Đan sư nếu là thu nhận dị hỏa , hoàn toàn chính là tìm đường chết! Dị hỏa sẽ trực tiếp đốt cháy hắn!

Chơi với lửa có ngày chết cháy!

Nhưng hỏa hệ linh lực vượt qua Luyện Đan sư thì bất đồng , bọn họ chỉ phải phối hợp đan dược , lại đi cắn nuốt dị hỏa , xác suất thành công sẽ lớn hơn nhiều!

Đặc biệt hỏa hệ linh lực nhện nhip Luyện Đan sư , hoàn toàn liền có thể trực tiếp cắn nuốt dị hỏa , tiến tới đem phổ thông luyện đan chi hỏa chuyển thành cường đại dị hỏa!

Dựa theo đẳng cấp hạ phân tinh thần lực có giai mà phân chia , mỗi hai mươi cấp đối ứng một cấp bậc! Nói thí dụ như nhất phẩm Luyện Đan sư hắn sẽ có hai mươi cấp tinh thần lực!

Giống như Cổ Lão loại này tam phẩm Luyện Đan sư ít nhất sẽ có sáu mươi giai tinh thần lực!

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân là một gã thất phẩm Luyện Đan sư , cũng tự nhiên , hắn có một trăm bốn mươi giai tinh thần lực!

Mà hỏa hệ linh lực là dựa theo lực tương tác trình độ mà phân chia , chia làm , yếu , trong , trên trung bình , mạnh , siêu cường mà phân chia! Cùng tinh thần lực chỗ bất đồng là hỏa hệ linh lực là Tiên Thiên , cuối ngày không còn cách nào để thắng , nhưng tinh thần lực đi ngang qua cuối ngày nỗ lực có thể để thắng!

Diệp Kinh Vân ở hòa hệ linh lực phương diện đã đạt đến siêu cường cấp độ!

Chỉ là không biết này một thân thể sẽ như thế nào ?

"Không có!" Hắc lặc đầu , đối với lần này có một ít chờ mong , xem ra phải tìm một thời gian đến thử một chút tinh thần mình lực cùng với hòa hệ linh lực .

"Vậy mà không có ?" Cổ Lão mặt kinh ngạc đến ngây người , câu tiếp theo mê hoặc ở trong lòng vẫn đề cũng là theo tới: "Không biết Diệp công tử có thể hay không luyện chế đan dược ?"

"Hiếu so!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , không muốn trò chuyện tiếp bản thân , hỏi: "Nói vậy Cổ Lão tới tìm ta xem không phải vì dò xét ta tuyển chứ ?"

"Ha ha ha!" Cổ Lão cười hắc hắc , tới nơi này tự nhiên không phải vì cùng Diệp Kinh Vân nói lung tung , nhìn thiếu niên , nói: "Không biết Diệp Tiên Sinh có nghe nói hay không qua Mạt Nhật Hỏa Diễm ?"

"Mạt Nhật Hỏa Diễm ? Dị hỏa bảng xếp hạng đan phía trên xếp thứ tám mươi tám dị hỏa sao?" Diệp Kinh Vân hơi sững sờ , chẳng lẽ nói ở nơi này Mạt Nhật Trần phía trên thật có dị hỏa ?

"Đúng vậy!" Cổ Lão luyện một chút cảm thán: "Nghĩ không ra Diệp Tiên Sinh tuổi còn trẻ , liền đối thuật luyện đan , dị hỏa có sâu đậm giải khai! Ha ha! Ta đều coi là Diệp Tiên Sinh là Lão quái vật trọng sinh đây!"

Diệp Kinh Vân mặt lộ vẻ cổ quái!

Cổ Lão mình cũng không nghĩ tới tùy ý cái từ này thật đúng là nói trúng !

Không sai , Diệp Kinh Vân rõ là thất phẩm Luyện Đan sư trọng sinh! Cũng vì vậy , hắn mới đối luyện đan cùng dị hỏa như lòng bàn tay!

Dị hỏa là áp đảo phổ thông Hỏa chi hỏa vương diễm , đầy đủ ngập trời năng lực , cùng với hủy diệt tính diễm hỏa! Quá thời kỳ cổ , một vị tên gọi Được Tâm đan Luyện Đan sư tự mình tìm kiếm dị hỏa , đồng thời đem dị hỏa cắn nuốt hết!

Trải qua một ngàn năm , hắn tìm được một trăm chủng dị hỏa , đồng thời đưa chúng nó dựa theo mạnh yếu trình độ tiến hành bài danh , tên là dị hỏa bảng xếp hạng!

Tuy nói như thế , nhưng cũng không thấy phải dị hỏa chỉ có một trăm chủng!

Đừng quên , Diệp Kinh Vân kiếp trước hỏa diễm là Thập Ma Hỏa , mà Thập Ma Hỏa cũng không tại dị hỏa bảng xếp hạng trong!

Cổ Lão theo như lời Mạt Nhật diễm chính là ở bảng dị hỏa đan trong một loại!

"Nói thật , ta tới Mạt Nhật Trần phía trên duy nhất xem chính là tìm được Mạt Nhật Hỏa Diễm , tiến tới tiếp nối ta phải cánh tay!" Cổ Lão thở dài một hơi , theo trong túi càn khôn lấy ra một cánh tay .

Đây là cánh tay màu đen , phía trên khắc lấy rất nhiều linh dược , nhìn qua rất là quý dị!

"Chuyện này. ... Đây là bậc thấp Linh Tí" Diệp Kinh Vân kinh hô 1 tiếng .

Linh Tí , Diệp Kinh Vân tự nhiên biết .

Trên thế giới này , rất nhiều thứ đều có nhất định bài danh!

Này Linh Tí tuy nói còn không còn cách nào xếp vào đến dị cánh tay bảng danh sách trong , nhưng là rất hiếm thấy! Nếu như này Linh Tí là cao cấp đừng nói , như vậy ít nhất có thể ở dị cánh tay trong xếp vào top 20!

Bậc thấp Linh Tí cũng là cực kỳ trân quý tồn tại!

Rất nhiều Luyện Đan sư là lấy được nó , điên cuồng phái người xuất thủ!

Cổ Lão càng là kinh ngạc , mặt kinh ngạc nhìn Diệp Kinh Vân , bị ngu nửa ngày , mới nói: "Diệp Tiên Sinh , người vậy mà biết này Linh Tí ?"

Ấn bình thường mà nói , một cái đến từ tiểu tiểu Trần từ người trên không thể nào biết nhiều đồ như vậy! Dù sao nói mấy thứ này đối với những người này mà nói đều là không tồn tại một số thứ!

Nhưng kỳ quái là , thiếu niên trước mắt không đơn giản biết dị hỏa còn biết dị cánh tay!

Nếu như hắn biết Diệp Kinh Vân thân phận chân thật , cũng sẽ không như thế mê hoặc!

Diệp Kinh Vân kiếp trước cánh tay phải chính là Đồ Long cánh tay , là Đồ Long Dao luyện hóa thành cánh tay , khả kích giết thân xác cường hãn Hoàng Kim Cự Long!

Khi đó , nghe tới Diệp Kinh Vân muốn tới Long Cốc lúc , tất cả cự long toàn bộ trốn đi , chính là e ngại phía sau người Đồ Long cánh tay!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 60: Ta không muốn hư đồ đặc!

Khi đó Diệp Kinh Vân thật đúng là thần căn giết thần , Phật căn giết Phật , quét ngang một thế giới!

Có thể nói là một thanh Vô Tình Kiếm , một thanh Đồ Long Dao , hành hạ đến chết tất cả! Đương nhiên , nếu như không phải Lạc Linh cùng lang mười ba cùng nhau phản bội hần , hần cũng sẽ không rơi xuống thế thảm như thế kết quả!

"Xem như là nghe nói đi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , hần chỉ có thể nói như vậy , chẳng lẽ còn muốn nói hần là chiến thần trọng sinh sở dĩ biết mấy thứ này .

Bất quá , mặc dù hần thật nói như vậy , Cổ Đan sẽ tin sao? Phía sau người nhất định sẽ thấy phải Diệp Kinh Vân không phải điên mất chính là ngốc xuồng!

Cổ Đan khẽ gật đầu , trên mặt vẫn là hiện ra vẻ kinh ngạc .

Tuổi còn trẻ liền có thể đi biết nhiều như vậy không muốn người biết sự tình , này tương đối không đơn giản a!

"Lần này đến , ta chính chính là vì này Mặt Nhật Hòa Diễm! Mặt Nhật Hòa Diễm có thể qua liên tiếp Linh Tí!" Cổ Đan ánh mắt có một ít nồng nhiệt , tay phải hần cánh tay tại sao phải đoạn đi ? khẳng định không phải tự mình hại mình , không có ai sẽ ngốc đến là Linh Tí mà tuyển chọn tự đoạn một tay!

Trước không nói Linh Tí có bao nhiêu khó liên tiếp , liền luận trình độ trân quý liền không thua kém một chút nào biển rộng tìm kim!

Thật không biết trước mắt Lão giả thành cho Linh Tí mà bỏ ra cái giá gì!

Đương nhiên , có một ít loại người hung ác là tăng cường thực lực , cũng là thà rằng đoạn đi một tay cũng muốn đi thử một lần dị cánh tay! Diệp Kinh Vân kiếp trước ngược lại không cần đoạn đi cánh tay , trong tay hần Đồ Long Dao có thể tự động dung nhập ở trên cánh tay hần!

Có một ít dị cánh tay cũng có thể làm đến bước này , nhưng ít lại càng ít , một dạng có thể có chức năng này , ở dị cánh tay trên bảng xếp hạng ít nhất tại trước 10 vị!

Lão giả mắt lộ ra ánh lửa , không khỏi nghĩ đến bất kham chuyện cũ!

Hần trước kia liền đoạn đi một tay , sở dĩ hôm nay không còn cách nào tuyển chọn , chỉ có thể đi liên tiếp Linh Tí!

"Hy vọng Diệp Tiên Sinh có thể đi cho ta mượn dị hỏa hạt giống dùng một lát , ta đến lúc đó tự nhiên sẽ còn cho Diệp Tiên Sinh! Để báo đáp lại , ta sẽ cho ngươi một khối Cổ gia lệnh bài!" Vừa nói , Cổ Đan liền trong túi càn khôn lấy ra một tấm lệnh bài , chuyển cho Diệp Kinh Vân!

Một bên Kinh Ảnh thân thể run lên bần bật , con ngươi càng là chặt chẽ tiếp cận huyền thiết chế tạo thành lệnh bài!

Nhìn ra được , hần rất hy vọng có thể có như vậy một tấm lệnh bài!

Bởi vì hần biết tấm lệnh bài này đại biểu cho cái gì!

"Cổ gia lệnh bài ?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày: "Ta không muốn hư đồ đặc! Nho nhỏ một tấm lệnh bài cho không được ta bất kỳ chỗ dùng nào!"

Kinh Ảnh nghe nói như thế , toàn bộ đại não trong nháy mắt mất đi liên hệ!

Đây chính là Cổ gia lệnh bài! Có bao nhiêu thiếu tu vi Cao Sâm Vô giả là lấy được một khối này lệnh bài mà tuyển chọn là người nhà họ Cổ bán mạng!

Lại có bao nhiêu người là lấy được Cổ gia lệnh bài mà tuyển chọn âm u hạ khí!

Nhưng mà , thiếu niên trước mặt vậy mà nói đây là hư đồ đặc , không có một chút tác dụng nào!

Này ở trong mắt Khinh Ảnh là không thể tưởng tượng nổi! Đối phương chẳng lẽ không biết Cổ gia sao? Không biết ở bát hoang trên đại lục , Cổ gia là thứ nhất luyện đan thế gia sao?

Khinh Ảnh chấn động , Cổ Lão làm sao không chấn động!

Nói như vậy , người bình thường nhìn thấy lệnh bài kia , nhất định sẽ vô cùng kích động , nhưng thiếu niên trước mặt sắc mặt thực sự bình tĩnh , thậm chí ở bình tĩnh này dưới gương mặt ẩn nấp một chút xem thường!

Đối phương vậy mà xem thường Cổ gia ?

Đây là hấn thấy đều chưa thấy qua người! Hôm nay , hấn cuối cùng là nhìn thấy!

"Diệp Tiên Sinh , nói vậy ngươi còn không biết Cổ gia chứ ?" Cổ Đan muốn kiên nhẫn giải thích cho Diệp Khinh Vân nghe .

Diệp Khinh Vân khẽ cau mày , hấn căn bản cũng không muốn nghe , hơi không kiên nhẫn nói: " Cổ lão, ta còn có việc , ngươi nói điểm chính đi!"

Khinh Ảnh lại lần nữa sững sờ, trên mặt không thể tưởng tượng nổi cơ hồ có thể bay ra!

Trong mắt hấn , Diệp Khinh Vân quả thực quá kiêu ngạo! Ngươi tuy nói tại luyện đan trên có không sai lý giải , thế nhưng Cổ Lão dù sao nói tam phẩm Luyện Đan sư , hơn nữa lại là người nhà họ Cổ , nhân gia nể mặt ngươi , ngươi lại không nể mặt người ta ?

Trên thực chất , Diệp Khinh Vân nếu không phải xem ở Mạt Nhật Hòa Diễm phân thượng , hấn mới lại phải cùng đối phó nói một câu , trực tiếp đi tu luyện!

"Khái khái!" Cổ Lão mắt tự nhiên ho khan vài cái , cũng không làm sao nộ , dù sao nói dị hỏa chủng vẫn còn ở Diệp Khinh Vân trong tay , hấn mở miệng nói: "Không biết Diệp Tiên Sinh nghĩ muốn cái gì ?"

"ừ !" Diệp Khinh Vân do dự một chút , theo rồi nói ra: "Ta muốn Mạt Nhật Hòa Diễm!"

Theo lấy được dị hỏa chủng một khắc kia trở đi , hấn chủ ý chính là Mạt Nhật Hòa Diễm!

Hấn muốn xuất hiện Thập Ma Hóa diễm liền cần đi không ngừng cắn nuốt dị hỏa , Mạt Nhật diễm ở trên dị hỏa bảng bài danh khảo hậu , nhưng đối với hiện tại Diệp Khinh Vân mà nói hiệu quả tốt nhất!

Lấy Diệp Khinh Vân hôm nay tu vi , hấn không còn cách nào thu nhận phẩm chất cao dị hỏa! Sợ ý một chút , thậm chí có thể sẽ ngã xuống!

"Diệp công tử! Ngươi là đang cùng lão phu đùa giỡn hay sao ?" Cổ Đan sắc mặt đã có chút không vui , nhìn Diệp Khinh Vân , thanh âm âm u: "Lão phu ta cần thu nhận hỏa diễm hỏa , mới có thể tiếp nối Linh Tí! Mà ngươi vậy mà cũng muốn Mạt Nhật Hòa Diễm, ngươi có phải hay không muốn cho lão phu suốt đời đều không cách nào tiếp cánh tay đây?"

Vì có thể đủ trên đường Linh Tí , hấn theo Cổ gia nghìn dặm xa xôi mà đưa ở đây! Mà hiện tại Diệp Khinh Vân vậy mà cũng muốn Mạt Nhật diễm hỏa , hấn há có thể không giận ?

Khinh Ảnh cũng là mặt địch ý mà nhìn Diệp Khinh Vân , thấy phải phía sau người hoàn toàn chính là không biết tốt xấu .

Một cái nho nhỏ Mạt Nhật Trán gia tộc công tử cũng dám cùng Cổ Lão bàn điều kiện ? Hấn xúng sao ? Nếu không phải Diệp Khinh Vân trước giúp đỡ Cổ Lão tháo ra trong lòng mê hoặc , Khinh Ảnh tin tưởng lúc này Cổ Lão nhất định sẽ giận dữ , mà không phải khí sắc u ám đơn giản như vậy!

"Ngươi nói , ta thu nhận ngươi dị hỏa ?" Diệp Khinh Vân mặt mang không vui , kẻ khác sợ Cổ Đan , hấn cũng không sợ , trầm thấp nói ra: "Cổ Lão! Ta hỏi ngươi , lấy thân thể ngươi có khả năng thu nhận phải Mạt Nhật Hòa Diễm sao?"

"Chuyện này. ." Cổ Lão ngăn người một chút , ngẫm lại , cuối cùng vẫn lắc đầu , lấy thân thể hấn xác định là không thể thu nhận dị hỏa , xác suất thành công chưa đủ 5%!

Một khi không được , như vậy hấn cũng sẽ bị Mạt Nhật Hòa Diễm cho thôn phệ xuống!

" Cổ lão, đêm này Mạt Nhật Hòa Diễm cho ta đi! Để báo đáp lại! Ta sẽ cho ngươi tiếp nối Linh Tí , đồng thời xác suất thành công sẽ đem tới 99%!" Diệp Khinh Vân lạnh nhạt nói .

Vừa nói như vậy xong , Cổ Lão cả đầu giống bị Lôi Đình nổ tung một dạng , hai mắt kích động nhìn Diệp Khinh Vân , hít một hơi lạnh khí , nhất thời vậy mà nói không nên lời đến!

99% tỷ lệ thành công! Cái này không sai biệt lắm nói nhất định có thể thành công , này có thể so với hấn 5% xác suất muốn lớn hơn nhiều!

Trên thực chất , Diệp Kinh Vân nói 99% vẫn có giữ lại , chắc là 100%!

Trên đời này không chỉ có riêng chỉ có dị hỏa có thể nối liền dị cánh tay!

Rất nhiều người không biết, nhưng Diệp Kinh Vân biết!

"Diệp Tiên Sinh , lời này là thật ?" Cổ Lão thần sắc kích động , hai mắt nhìn chăm chú phía trước thiếu niên , toàn bộ thân hình bởi vì kích động mà đang không ngừng run rẩy , nếu như hắn thật có thể nối liền dị cánh tay , như vậy hắn tại luyện đan trên thiên phú sẽ tăng nhiều!

Nói không định , tam phẩm Luyện Đan sư trực tiếp nhảy đến luyện đan sư ngũ phẩm đi!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 61: Buông nàng ra!

Diệp gia đại sảnh .

Cổ Lão chợt đứng lên , thân thể đang run rẩy , con ngươi ở bạo lui , lông mi đang phát run!

Ai sẽ nghĩ tới , đường đường Cổ gia tam phẩm Luyện Đan sư bởi vì thiếu niên một câu nói mà kích động!

Đối phương một câu nói như cùng là một tảng đá rơi vào bình tĩnh biển rộng , dâng lên từng con sóng gợn!

Cổ Lão run rẩy nhìn Diệp Kinh Vân!

"Đương nhiên là thật! Có tin hay không liền từ ngươi!" Diệp Kinh Vân vẫn là phong kinh vân đạm mà vừa nói, sắc mặt rất bình tĩnh , dường như đối với hắn mà nói là Cổ Lão nói liền Dị Tí không có bất kỳ độ khó!

Nếu là người bình thường nghe nói như thế nhất định sẽ điên cuồng cười to một trận mình!

Dị Tí! Đây chính là Dị Tí , ngươi cho rằng là cái gì ? Là dễ dàng như vậy mà liền đỡ được sao?

Bất quá , Cổ Lão xa không phải người bình thường , nếu như không phải ở trên chợ đen nhìn thấy Diệp Kinh Vân , sau lại phát sinh chuyện như vậy , như vậy đánh chết hắn cũng không tin phía sau người nói!

Nhưng hiện tại , hắn tin!

Hắn biết Diệp Kinh Vân xa không phải một dạng gia tộc đệ tử , đối phương có lẽ thật có thể giúp hắn thuận lợi hoàn thành nối liền Dị Tí!

"Đánh cuộc!" Cổ Đan hung hăng xoa bóp hai tay , hay là đem Cổ gia lệnh bài chuyển cho Diệp Kinh Vân , trầm giọng nói: "Diệp công tử , đây coi như là ta một phần lễ gặp mặt đi! Ngươi hãy thu đi!"

Đứng ở một bên Khinh Ảnh sững sờ, một bộ khó có thể tin biểu tình!

Một khối Cổ gia lệnh bài giá trị bao nhiêu liền không cần phải nói , lại có bao nhiêu người sẽ tranh phá đầu da đi thương khối này Cổ gia lệnh bài cũng không nói! Nhưng lúc này , tám lệnh bài này dĩ nhiên là Cổ Lão xin đối phương muốn!

Đây quả thực là một cái kỳ tích! Nếu như người nhà họ Cổ nhìn thấy một màn này , không biết bọn họ quai hàm sẽ xuống đi nơi nào!

Mà lại thêm khó có thể tin là thiếu niên trước mắt trong con ngươi vậy mà thoáng qua một chút không nhận được , thì giống như rất bài xích này Cổ gia lệnh bài! Khinh Ảnh xem phải một màn này sau , trong lòng hô to: "Ngưu nhân quả nhiên là ngưu nhân a!"

Diệp Kinh Vân vẫn là nhận lấy Cổ gia lệnh bài .

Xem ra Cổ gia thế lực rất cường đại , nhận lấy lệnh bài kia lại không có gì chỗ hỏng , hắn may mà sẽ!

Cổ Lão thoả mãn gật đầu , phát hiện thanh niên trước mắt quả thực là không phải vật trong ao , ngày khác tất nhất định có hành động!

Người như vậy , hẳn cũng không dám đắc tội! Thầm nghĩ đến: "Cổ gia thanh niên đa số là cuồng vọng người! Không biết trời cao đất rộng , tự cho là đúng! Ta trở lại phải mau khuyên bảo khuyên bảo bọn họ! Gặp phải cái tên này kêu Diệp Kinh Vân người , tuyệt đối không thể trêu chọc!"

Rất khó tưởng tượng , ở Cổ Lão trong lòng , Diệp Kinh Vân đã là vượt qua xa Cổ gia người cùng thế hệ!

Nếu như Cổ gia cao tăng người nghe nói như thế , nhất định sẽ cười nhạt!

Một cái bát quá là ở rác rưởi trên thành mọc ra người , tương lai có thể đi cao bao nhiêu ?

"Được ! Khi nào lên đường đây?" Diệp Kinh Vân hỏi, hẳn ngược lại là có chút không kịp chờ đợi muốn phải tìm Mạt Nhật Hỏa Diễm , đem phía sau người hấp thu hết , tu vi tuyệt đối sẽ đề thăng một cấp bậc!

"Mấy ngày nữa đi! Lão phu đã là không sai biệt lắm nắm giữ Mạt Nhật Hỏa Diễm chỗ , bất quá vị trí cụ thể còn phải dựa vào trong tay người dị hỏa chúng a!" Cổ Lão nói ra .

"Như vậy!" Diệp Kinh Vân gật đầu , trực tiếp đem dị hỏa chúng chuyển cho Lão giả .

Cổ Lão sững sờ: "Người sẽ không sợ ta lấy đi không trở lại ?"

"Người sẽ làm như vậy sao?" Diệp Kinh Vân mỉm cười .

Cổ Lão cười lên ha hả , thấy phải từ khi biết Diệp Kinh Vân sau , cả người đều khai lãng!

"Tốt! tốt! Diệp Tiên Sinh quả nhiên là thông minh a!"

"Đúng !" Cổ Lão nghiêm mặt , trầm giọng nói: "Lần này tìm kiếm Mạt Nhật Hỏa Diễm quá trình sợ là sẽ phải rất gian nan! Ta nghe nói có rất nhiều Luyện Đan sư đều tới đây! Hiện nhiên , Mạt Nhật Hỏa Diễm tin tức đã là rộng khắp truyền khắp! Đến lúc đó sợ là sẽ phải có phiền toái!"

"Nước đến đất chặn!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , một bộ chẳng hề để ý thần sắc , lộ vẻ phải cực kỳ tự tin .

Nói như vậy , hỏa diễm địa phương đều sẽ có lấy một cái áp chế tu vi linh trận , là chính là phòng ngừa tu vi cao người xâm lấn!

Mạt Nhật Hỏa Diễm nếu là ở Mạt Nhật Trần phía trên , nói vậy là không cho phép Bạo Hóa Cảnh ở trên tu vi Vô giả tiến nhập!

"Được !" Cổ Lão trọng trọng gật đầu , hẳn là có một ít tự tin , là lần này Mạt Nhật Hỏa Diễm , hẳn nhưng chuẩn bị không ít , còn đem cường đại Kinh Ảnh kêu tới trợ giúp , đồng thời sau khi đáp ứng người có thành công hay không đều có thể là đối phương luyện chế một cái tam phẩm Âm Hư Đan!

Âm Hư Đan có trợ giúp Vô giả đột phá Bạo Hóa Cảnh cửu trọng cảnh giới!

Tại thị trường phía trên tuyệt đối vô cùng trân quý! Không phải muốn mua là có thể mua được! Lại quá trình luyện chế cực kỳ phức tạp , mặc dù là Cổ Lão , muốn luyện chế một viên Âm Hư Đan xác suất thành công cũng chỉ có năm phần mười!

"Ha ha! Mấy ngày nữa chính là Mạt Nhật Trần tỷ vô! Nghe nói Diệp Tiên Sinh sẽ đích thân tham gia chứ ? Ta đến lúc đó nhất định sẽ tự mình mắt thấy Diệp Tiên Sinh phong thái!" Cổ Lão vừa cười vừa nói , hẳn nhưng không muốn gặp lại Diệp Kinh Vân chết thảm ở Mạt Nhật tỷ vô tiến lên!

"Cổ lão, này cũng không cần ngươi lo lắng!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , liếc mắt liền nhìn ra Cổ Lão tâm tư .

Cổ Lão ngẫm lại , không khỏi nghĩ đến ở chợ đen Diệp Kinh Vân xuất thủ một màn , người trước mắt tu vi gần như chỉ ở Linh Động Cảnh cửu trọng lại có thể đem Hắc Phách Thiên đánh được mềm nát vụn!

Hắn này lo lắng hiển nhiên là dư thừa!

Cổ Đan lại lần nữa cùng Diệp Kinh Vân phiếm vài câu , liền ra ngoài , bất quá , bọn họ quyết định ở tại Diệp gia trong! Tin tức này làm cho người Diệp gia toàn thể hoan hô!

Một cái tam phẩm Luyện Đan sư ở tại Diệp gia trong , điều này hiển nhiên là rất không thể tưởng tượng nổi!

Diệp Vô Hải rất khách khí chiêu đãi Cổ Lão cùng Kinh Ảnh , hẳn tự nhiên là biết không Diệp Kinh Vân , trước mắt Lão giả chắc chắn sẽ không ở lại Diệp gia trong!

Rất nhanh, Diệp gia đem Cổ Lão đám người an bài phải thỏa thỏa thiếp thiếp!

Lúc này , Diệp Kinh Vân chính luyện chế một viên thuốc , luyện chế xong đã là buổi tối , hẳn vội vã đi tới Diệp Nhu trong phòng .

"Đừng! Đừng! Đừng!"

Gỗ cửa , lại không phản ứng , hần chân mày không nhú một cái , trực tiếp đem cửa gỗ mở ra!

Trong phòng không có bất cứ người nào!

Diệp Kinh Vân chân mày liền mặt nhăn phải càng thêm sâu .

Nhu nhi đi nơi nào đây?

Trước gương , hần sắc mặt rất u ám .

Đột nhiên , tấm gương kia trong xuất hiện trên mái hiên thoáng qua một đạo thân ảnh! Một đạo thanh âm bén nhọn từ xa địa phương truyền đến!

Thanh âm này đối với Diệp Kinh Vân mà nói không thể quen thuộc hơn được!

"Nhu nhi!" Hần đột nhiên xoay người , ngẩng đầu , nhìn trên mái hiên địa phương người , sắc mặt trực tiếp âm lạnh lên , quát: "Người buông nàng ra cho ta!"

Trên mái hiên , một hắc y nhân tay phải chặt chẽ ôm lấy Diệp Nhu eo thon nhỏ , nghe nói như thế , mặt hiện lên ra vẻ khinh thường: "Buông nàng ra ? Có thể , bắt người mệnh đề đổi! Ta ở thâm sơn trong rừng nhỏ! Không đến , nàng sẽ chết!"

Âm u thêm thanh âm già nua cho thấy cực điểm xem thường!

"Là người!" Diệp Kinh Vân con người chợt co rụt lại .

Đến người đứng là hôm nay bị hần số trở mình trào phúng người!

Trần Phủ quản gia Phùng quản gia! Không có nghĩ tới tên này có dũng khí đêm khuya đột kích! Nhưng thấy người này đối với hận ý có bao nhiêu sâu!

"Đáng chết!" Diệp Kinh Vân hung hăng nắm tay , nổi giận gầm lên một tiếng .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 62: Diệp Nhu võ hồn

Rõng có vậy ngược , chạm vào hần phải chết!

Diệp Kinh Vân nghịch lân chính là Diệp Nhu!

Hần dung không được kẻ khác động muội muội của hần một cọng tóc gáy , mặc dù là xúc chạm thử cũng không đi!

Hiện tại , Trần Phủ Phùng quản gia dùng Diệp Nhu đến đe dọa hần , cái này va chạm vào hần nghịch lân! Đối với cái này loại người , Diệp Kinh Vân chỉ muốn làm một việc , đó chính là một kiếm đã đâm đi!

Tuy nói biết đối phương có lấy Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi , nhưng Diệp Kinh Vân vẫn là quên mình tiến lên!

một đạo tiếng rống giận như địa lôi vậy nổ lên , khiến cho phải không ít người Diệp gia đều ngẩng đầu , lại phát hiện thiếu chủ thân ảnh tại chỗ biến mất .

Cổ Lão cũng bị một tiếng này âm cho đánh thức , biết Diệp Kinh Vân có chuyện , nhanh lên kêu gọi Kinh Ảnh , hai người nhanh chóng cùng đi!

Trừ hai người bọn họ ở ngoài , Diệp gia Diệp Vô Hải , Diệp Thương cùng với Diệp gia Đại trưởng lão Diệp Thanh đều là một cái giẫm chặn tại chỗ thật nhanh cùng đi!

Diệp Kinh Vân là Diệp gia thiên tài , bọn họ cũng không hy vọng Diệp Kinh Vân có chuyện!

"Đáng chết! Lão tử thật ngu! Đem một đồng cao thủ dẫn ra ngoài!" Phùng quân gia ám chửi một câu, chặt chẽ ôm lấy liên tục phát ra tiếng thét chói tai Diệp Nhu, quát lên: "Nha đầu! Người sẽ kêu một câu, ta liền đem đầu lưỡi người cho cắt!"

Ác độc nói chẳng những không có làm cho Diệp Nhu sợ, ngược lại là hung hăng cắn Phùng quân gia cánh tay thuận nhất!

"A!" Phùng quân gia quát to một tiếng, ánh mắt sát cơ, trực tiếp nhắm ngay Diệp Nhu mặt chọt đập tới đi!

Coi như hắn muốn đánh ở lúc, một tay hung hăng cầm tay hắn cánh tay!

"Cầu vật! Lại dám đánh muỗi muỗi ta!" Đến người đứng là Diệp Kinh Vân, ánh mắt của hắn băng lãnh, hung hăng vung cánh tay lên một cái, đem Lão giả đánh văng ra mấy bước!

"Thật lớn man lực!" Phùng quân gia biến sắc, khó trách thiếu niên trước mắt có khả năng đánh bại thiếu nhi!

"Rõ là không biết xấu hổ cầu vật! Sáng sớm mới vừa bị ta vẽ mặt, đến tối liền không nhận được đi ra? Còn muốn bị ta đánh đúng hay không? Rõ là đủ tiện!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng nhìn phía sau người, tay phải đã là nắm thật chắc Vô Tình Kiếm chuôi kiếm, hắn tự nhiên là biết trước mắt Lão giả tuyệt đối sẽ không đối phó, lấy hôm nay tu vi muốn kích sát phía sau người không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ, nhưng hắn chỉ phải kiên trì đến Cổ Lão đám người đến, sau đó sẽ kêu phía sau người kích sát hắn, gia hỏa này tuyệt đối ngòm củ tỏi!

Phùng quân gia sắc mặt triệt để âm trầm xuống, hắn tuy nói che mặt, nhưng không ai có thể đi nhìn ra hắn khuôn mặt âm u.

Sáng sớm hôm nay sự tình đối với hắn mà nói là vô cùng nhục nhã!

Hắn muốn một ngày, vẫn là không áp chế được nội tâm tức giận, không chịu nhận nhĩ từ bị phé sự thực, lúc này mới bất chấp nguy hiểm tới giết hắn!

Lại nói, chỉ cần hắn trong đêm đen giết Diệp Kinh Vân, lại có ai biết là bị giết?

Tuy nói không biết tam phẩm Luyện Đan sư cùng Diệp Kinh Vân đã có lấy thế nào quan hệ, nhưng hắn tin tưởng Diệp Kinh Vân sau khi chết, mặc dù là tam phẩm Luyện Đan sư cũng nhiều lắm là mắng hắn vài câu, không dám làm cái gì!

Không có bằng chứng, người cũng không phải ta giết, người có thể làm gì ta?

Nếu như hắn nghe được Diệp Kinh Vân cùng Cổ Đan nói chuyện, như vậy nhất định không dám ra đến kích sát Diệp Kinh Vân,... ít nhất... Cũng phải đợi đến Cổ Đan đi một khắc kia!

Thế nhưng hắn quá tức giận, quá nóng ruột, hận không được tối hôm nay giết chết Diệp Kinh Vân!

"Rõ là cuồng vọng tiểu tử! Không biết người có nghe nói hay không qua một câu nói như vậy? Cuồng vọng người sẽ quá sớm chết!" Phùng quân gia sát cơ bạo tăng.

"Ca!" Diệp Nhu rất là lo âu đang nhìn mình ca ca, vô luận lúc nào, nàng coi ca ca là chỗ dựa vững chắc, nhưng hiện tại nàng tâm tư bắt đầu cải biến.

Diệp Kinh Vân không sợ hãi chút nào ngăn ở Diệp Nhu trước người, có thể nói, bây giờ là hắn trọng sinh đến gặp phải lớn nhất nguy cơ!

Nhưng hắn sắc mặt không uy kị tí nào, nét mặt băng lãnh, lạnh đến mức tận cùng.

Hắn là hạ vị Thần giới trận chiến đầu tiên thần, coi như lúc này tu vi chỉ có Động Linh Cảnh cửu trọng, cũng sẽ không sợ Phùng quân gia!

Tại hắn trong tự điển, luôn luôn sẽ không có sợ hãi hai chữ!

"Đánh đi!" Diệp Kinh Vân hai mắt từ từ hiện ra chiến ý, càng là đối thủ cường đại càng có thể đi dẫn tới hắn chiến ý!

"Hả?" Phùng quân gia bị Diệp Kinh Vân này một mạch thế hù dọa giật mình, chỗ khác ngạt là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả, trong ngày thường, ai dám khiêu khích hắn?

Mà lúc này, một thiếu niên không những không sợ hãi chút nào, còn muốn khiêu chiến hắn?

"Hừ!" Hắn phất ống tay áo một cái, cảm thụ được phía sau truyền đến mấy cỗ khí thế cường đại sau, sắc mặt hơi đổi, dự định muốn ra sát chiêu trực tiếp giết chết Diệp Kinh Vân!

Nếu như không thể một kích trúng đích, hắn kết quả sẽ rất thảm!

Hắn hại sợ không phải Diệp gia, mà là vị kia thần bí tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan!

"Trong khoảng cách tiếp sử dụng kiếm đạo dụng hợp không bao lâu! Hiện tại lại phải sử dụng?" Diệp Kinh Vân bên khóe miệng nổi lên một nụ cười khổ, nếu như hắn có kiếp trước tu vi, tùy ý một đầu ngón tay là có thể ung dung giải quyết hết Phùng quân gia!

Không cần bị người ép phải sử dụng ra cấm thuật đến?

"Diệp súc sinh! Ta sẽ nhường ngươi hồi hận đi tới trên đời này!" Phùng quân gia điên cuồng cười một tiếng , trong tròng mắt sát cơ tất lộ .

Lúc này , Diệp Kinh Vân chính liều mạng hấp thu thiên địa linh khí , trong cơ thể giống như là một cái không có chỗ một dạng , trong nháy mắt , hắn tu vi bị mạnh mẽ đề thăng tới Bạo Hóa Cảnh nhất trọng!

Một cỗ càng hùng hậu hơn khí tức trực tiếp xuất hiện ở trên người hắn!

Àm!

Lúc này , Phùng quân gia đi tới Diệp Kinh Vân trước người , không nói hai lời , một chương đánh tới!

Lấy hắn lực lượng , tự tin một chương cũng có thể diệt Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân lui ra phía sau mấy bước , hắn là chiến thần trọng sinh không sai , nhưng hôm nay phụ thể ở một cái gia tộc đệ tử phía trên , hơn nữa tu vi thấp , kém xa trước đây một phần ngàn vạn! Dĩ nhiên là không còn cách nào ngăn cản đối phương một chương này!

Bất quá , hắn không biết ở Phùng quân gia trong lòng đã là dâng lên sóng to gió lớn!

Một chương này tuyệt đối dùng hắn 100% lực lượng , là chính là nhất kích tất sát! Nhưng mà , làm cho hắn giật mình là thiếu niên trước mắt cũng chỉ là phun ra một búng máu ? Lại xem ra , cũng không có bị quá mức thương tổn nghiêm trọng ?

Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi!

Gia hỏa này thân xác làm sao sẽ cường hãn như vậy ? So phổ thông Võ giả cao hơn một trăm lần!

"Người này thiên phú quá mạnh mẽ! Nếu là để cho từ hắn như thế phát triển tiếp! Đối với ta là một cái uy hiếp thật lớn!" Phùng quân gia mặt lộ hung quang , âm u hai mắt lại lần nữa mà đặt ở Diệp Kinh Vân trên thân!

Hai tay nhanh chóng bấm vũ kỹ , lần này , hắn muốn thi triển vũ kỹ!

"Ca!" Diệp Nhu có thể cảm nhận được đe dọa , biết nếu quả thật làm cho Lão giả sử dụng ra một chiêu này sau , như vậy ca ca hắn liền thật xong đời!

Lại chứng kiến thổ huyết ca ca , sắc mặt nàng trong nháy mắt tái nhợt , đầu nhỏ phía trên tràn đầy nồng đậm tức giận!

Sau một khắc , ở trong miệng nàng dĩ nhiên là truyền ra âm người ta kinh người Phượng minh .

Phượng minh quanh quần bốn phía , toàn bộ thiên địa trở nên biến sắc!

Một đạo thật lớn huyền ảnh từ từ theo Diệp Nhu thân thể mềm mại sau nổi lên , một cỗ thái cổ khí tức chậm rãi tản ra .

"Cái gì! Dĩ nhiên là Phượng minh ?" Phùng quân gia nghe được thanh âm này , mặt lộ khiếp sợ .

Diệp Kinh Vân sắc mặt đại biến , ám kình không tốt: "Không xong! Nhu nhi võ hồn muốn sớm thức tỉnh!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 63: Hồng y Lão giả

Diệp Nhu trong cơ thể có chín đạo Phượng Hoàng ẩn ký , cực kỳ nghịch thiên , nhưng có đôi lời nói cho cùng , thượng đế cho ngươi mở ra một cánh cửa , nhất định sẽ đóng lại một khác một cánh cửa!

Diệp Nhu lấy được thiên phú cường đại , tùy theo lấy được là Phượng Hoàng Sát!

Phượng Hoàng nhất tộc người trong quá trình trưởng thành sẽ có Phượng Hoàng Sát , nhưng không có một giống như Diệp Nhu như vậy có như thế táo

bạo Phụng Hoàng Sát!

Một dạng đệ tử mỗi ngày cần phải thôn phệ mùi khói Phụng Hoàng Thạch mới có thể ngăn chặn trong cơ thể Phụng Hoàng Sát , nhưng giống như Diệp Nhu người như vậy , mùi khói rõ ràng cho thấy chưa đủ! Ngày mỗi ngày ít nhất cần một nghìn khối Phụng Hoàng Thạch mới có thể áp chế được Phụng Hoàng Sát!

Giữa hai người chênh lệch có sơ sơ gấp trăm lần!

Cũng chứng minh Diệp Nhu thiên phú tuyệt luân!

Lúc này , Diệp Nhu trước thời gian thức tỉnh vô hồn , cái này cũng biểu thị Phụng Hoàng Sát sẽ sớm đến!

Muốn là như thế này nói , chính là một cái Áp Hóa Đan căn bản là áp chế không Diệp Nhu trong cơ thể Phụng Hoàng Sát! Diệp Kinh Văn mặt khẩn trương , nếu như kiếp trước , hẳn có thể dùng một ít đặc thù cách làm đến áp chế một cách cường ép Nhu nhi trong cơ thể Phụng Hoàng Sát , nhưng điều này cần Cao Sâm tu vi cùng với thực lực cường đại , lấy hẳn hôm nay thực lực , muốn thi triển một chiêu kia không thể nghĩ ngờ là mơ mộng hảo huyền!

Đương nhiên , trừ cái đó ra , còn có một cái cách làm! Vậy Phụng Hoàng nhất tộc!

Phụng Hoàng nhất tộc cao tầng người biết một ít áp chế Phụng Hoàng Sát cách làm! Nhưng ở cái địa phương này , lại làm sao có thể sẽ gặp phải phụng hoàng tộc người đâu ?

Một đạo Phụng minh vang vọng cửu thiên trời cao , không ai bì nổi , này một giọng nói làm cho tất cả mọi người đều ngẩn đầu , nhìn đen kịt bầu trời , trong con người toát ra khó có thể tin sợ hãi!

"Trời ạ! Đó là cái gì!" Có người không nhận được nội tâm chấn động , phát ra kinh ngạc tiếng!

Một giương cánh bay cao Phụng Hoàng hiện lên ở giữa không trung ,

Một đối hỏa diễm dục không ngừng phiên động! huyền lệ hỏa diễm tán ra nhiệt độ nóng bỏng , hình như là nó áo khoác một dạng , cửu vĩ vũ linh huy động ở giữa tán ở dưới quang huy , tán ra không gì sánh kịp cao quý , đẹp đẽ thân hình trong mang theo một cỗ cự người ngoài ngàn dặm băng lãnh!

Diệp Kinh Văn nhìn một màn này , sẽ kêu không tốt .

Phùng quân gia cũng là sững sờ lại sững sờ, hẳn không nghĩ tới đứng ở Diệp Kinh Văn bên cạnh thiếu nữ vô hồn dĩ nhiên là trong truyền thuyết Phụng Hoàng!

Phụng Hoàng vô hồn ,... ít nhất ... Ở hồng tử phẩm chất!

Trời ạ , không nói Mặt Nhật Trán , liền nói toàn bộ bát hoang đại lục , có thể có bao nhiêu cái như vậy phẩm chất vô hồn ?

Bất quá , ở sững sờ một hồi sau , Phùng quân gia đưa mắt tọa định ở Diệp Kinh Văn trên thân , hẳn hôm nay tới đây duy nhất xem là kích sát Diệp Kinh Văn , nhưng cũng không phải tới xem Diệp Nhu vô hồn!

"! Diệp ngu xuẩn!" Phùng quân gia gầm thét 1 tiếng , thân hình đã là bạo phát ra ngoài ,

Trong lòng bàn tay ngưng tụ hùng hậu linh lực , một cỗ mạnh mẽ năng lượng phát ra , toàn bộ không gian bị run rẩy! Có thể thấy được , Lão gia là kích sát Diệp Kinh Văn xuống nhiều sức chân lực!

Lần này , hẳn nhất định phải kích sát Diệp Kinh Văn!

Nhìn một màn này , Diệp Kinh Văn con người chợt co rụt lại , bên khóe miệng nổi lên một chút bất đắc dĩ , nghĩ hẳn Chiến Thần , hôm nay vậy mà sẽ bị người bức đến loại trình độ này!

"Xem ra , ta chỉ có thể đi lần thứ hai mạnh mẽ mà sử dụng một chiêu kia! Một khi sử dụng , ta nói không chắc chắn lại lần nữa biến thành rác rưởi!" Khóe miệng hẳn bên bất đắc dĩ càng ngày càng đậm , lần trước sử dụng đối thân thể hẳn đã là tạo thành thương tổn nghiêm trọng , nếu như lại lần nữa sử dụng , như vậy kết quả sẽ không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng hiện tại , hẳn không có bất kỳ cách làm!

Đánh định chú ý sau , Diệp Kinh Văn chuẩn bị sử dụng kiếm đạo dung hợp!

Nhưng vào lúc này , một đạo cường hãn khí tức giống như là thủy triều gào thét tới , trong nháy mắt đem Phùng quân gia khí tức ngăn chặn!

"Hà? Dương Thực Cảnh Vô giả ?" Diệp Kinh Văn khẽ cau mày , sau đó từ từ thư triển ra: "Thật là cường hãn khí tức! Vậy mà xuất hiện , nói như vậy không chắc chắn chứ!"

"Phụng nào cuồng đồ! Cũng dám đối với ta Phụng Hoàng nhất tộc dưới người tay! Tự tìm cái chết!" Coi như Phùng quân gia xông khi đi tới sau ,

trong hư không truyền đến một đạo lạnh lùng già nua tiếng!

Bóng người màu đỏ chỗ tại trong hư không , dưới chân không có bất kỳ vật gì!

Ngự không mà đi!

Đây là chỉ có tu vi đạt đến Dương Thực Cảnh Vô già mới có thể làm được!

Diệp Kinh Vân tức khắc bỏ đi lại lần nữa sử dụng kiếm đạo dung hợp , nếu phía sau người chính xác Phụng Hoàng nhất tộc người , như vậy đương nhiên sẽ không làm cho Phùng quân gia xằng bậy!

Bất quá , khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái là , Phụng Hoàng nhất tộc người làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này ?

Ti mi muốn lại nghĩ, chỉ có một loại giải thích , đó chính là trước mắt Lão già là bị Phụng Hoàng nhất tộc vứt bỏ gia tộc , hoặc giả chịu có thể là Phụng Hoàng nhất tộc tách ra!

Phụng Hoàng nhất tộc trong tộc tại hạ vị thần giới , mà tách ra có mấy vạn , phân bố ở các nơi trên thế giới tiến lên! Ở nơi này khỏi bất hoang trên đại lục cũng tự nhiên sẽ có phần gia bóng dáng!

Bất quá , ở nhỏ nhò này Mạt Nhật Trần phía trên xuất hiện một cái Phụng Hoàng tách ra tộc nhân , ngược lại xác định là một kiện rất không bình thường sự tình!

Không thể không nói Diệp Kinh Vân tâm tư nghiêm mật , hắn đoán không sai , trước mắt thân mặc áo bào đỏ Lão già đúng là Phụng Hoàng nhất tộc tách ra người!

Hắn nguyên bản ở Mạt Nhật Sâm Lâm cùng cường đại yêu thú chém giết , cũng là nghe được một đạo đỉnh tai nhức óc thanh âm , theo đạo thanh âm này , một đường đi tới Mạt Nhật Trần , trong lòng cũng là kỳ quái .

Này lộ ra uy áp mạnh mẽ thanh âm dĩ nhiên là đến từ một cái tiểu tiểu Trần từ phía trên ?

Làm cho hắn trăm bề không được giải khai , mang theo mê hoặc , đi tới nơi này , chứng kiến trước mắt một màn này!

Thiếu nữ sau lưng vô hồn đối với hắn mà nói quả thực thuộc như cháo!

Hắc Sát Phụng Hoàng!

Phụng Hoàng nhất tộc , Phụng Hoàng rất nhiều loại , mà Hắc Sát Phụng Hoàng có thể đứng hàng phải trước 10! Như vậy thiên tư , chỉ cần cho một chút thời gian tuyệt đối có thể cường đại lên!

Lão già nhìn thấy một màn này , hai mắt đều toát ra ánh lửa đến, nhìn Diệp Nhu ánh mắt đã là xem như bảo bối!

Chỉ cần Diệp Nhu cường đại lên , sẽ đem tin tức này nói cho Phụng Hoàng trong tộc người , nói vậy hắn tách ra là có thể lại lần nữa trở lại trong tộc trong!

Này đối với hắn mà nói là một kiếm vinh dự chí cao sự tình!

Hắn là cái mục tiêu này luôn luôn phấn đấu!

Mà hiện tại , hắn cảm giác mình có khả năng đạt đến cái mục tiêu này , điều kiện tiên quyết là thiếu nữ không thể có sự tình!

Làm Phùng quân gia xông qua đến trong nháy mắt , hắn tự nhiên này đây là đối phương đến kích sát hắn thiên tài tuyệt thế , đem thiếu nữ bóp chết trong trứng nước , đối với hắn mà nói , đây hoàn toàn thì không thể Nhẫn!

"Tiền bối!" Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện thần bí Lão già , Phùng quân gia thân thể chợt run , hắn có thể đủ cảm nhận được rõ ràng phía sau người trong cơ thể khí tức cường đại!

"Ta không có cần đối phó người nữ oa này một dạng! Ta phải đối phó là thiếu niên này!" Phùng quân gia chỉ vào Diệp Kinh Vân , run rẩy nói ra , hắn cũng không hy vọng bản thân vô duyên vô cớ đắc tội Lão già , cuối cùng chết thảm!

"Nữ oa một dạng ? Thối lắm!" Hồng y Lão già tức khắc giận dữ , cánh tay mạnh mẽ nâng lên đến, này vừa nhắc phảng phất có thể mang cả toà sơn mạch đều nâng tới , quả thực kinh khủng .

"Không hổ là Dương Thực Cảnh Vô già!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói . Giữa các võ giả mỗi một trọng chênh lệch quá nhiều , càng không cần phải nói trước mắt hai người chênh lệch sơ sơ hai cái cảnh giới!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 64: Ta sẽ hại nàng sao?

Thấy bạch y Lão giả tay muốn hạ xuống , Phùng quân gia cả người cũng thay đổi phải nóng nảy , nếu đối phương nhất định phải giết hắn , tái sọ hãi cũng không dùng!

Liều mạng!

Nghĩ tới chỗ này , Phùng quân gia gào to một tiếng , trên mặt gân xanh toàn bộ bạo khởi , cả người linh lực căng là mãnh liệt mà tới.

Diệp Khinh Vân nhìn thấy một màn này , không khỏi lắc đầu .

Nếu như đối phương giải thích nửa một phen, có lẽ bạch y Lão giả sẽ không giết hắn , bởi vì phía sau người muốn phải bảo vệ là Diệp Nhu , mà không phải Diệp Khinh Vân!

Hiện tại Phùng quân gia hoàn toàn mất đi lý trí , đi lên liền xuất ra sát chiêu!

Nhưng ở trước mắt hắn là một vị Dương Thực Cảnh Vô giả , tuy nói là mới vừa vừa bước vào Dương Thực Cảnh Vô giả , nhưng đầu gì cũng là cấp bậc này cao thủ , đối phó một cái khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả , cái gì đơn giản ?

"Tự tìm cái chết!" Bạch y Lão giả giận quá , sắc mặt đại biến .

Gia hỏa này quả nhiên là đến kích sát nhà hắn thiên tài tuyệt thế!

cao nâng lên tay phải chọt để xuống!

Huru!

Tức khắc một đạo bàng nhiên khí tức như một đạo kiếm khí một dạng theo ngón tay hắn ở giữa trong nổ bắn ra đến, như cùng là một mũi tên rời cung , tại trong hư không mang theo từng đạo tiếng xé gió!

Một đạo khí tức này dĩ nhiên là kéo theo thiên địa thể , kinh khủng như vậy!

Khí tức hóa thành một cái mê nhĩ hình Phượng Hoàng , như là hòa diễm một dạng đánh phía Phùng quân gia!

Ầm!

Hỏa diễm rơi vào Phùng quân gia trên thân , lập tức bốc cháy lên , đau phải phía sau người oa oa kêu lớn .

Khói trắng đại mạo , xì xì hai tiếng , Phùng quân gia thân thể đã hóa thành một chất đông thi cốt , cuối cùng tiêu tan thành mây khói!

Trước mắt một màn lui qua đến Diệp Vô Hải , Diệp Thương , Diệp Thanh , Cổ Đan cùng với Khinh Ảnh trực tiếp ngốc ở!

"Lại ... Dĩ nhiên là Dương Thực Cảnh cao thủ!" Cổ Lão ngốc một cái , đối với hắn mà nói , này cùng cao thủ cấp bậc cũng chỉ có khi còn bé thấy lấy được .

Giờ khắc này , trong lòng hắn cực kỳ phức tạp .

Diệp Vô Hải , Diệp Thương cùng Diệp Thanh ba người cũng là ngốc ngây tại chỗ .

Phùng quân gia thực lực tự nhiên không cần phải nói , nhưng ở bạch y Lão giả trong mắt tựa như cùng một con kiến , không chịu nổi một kích!

Diệp Thanh biết mặc dù hắn tu vi ở Âm Hư Cảnh cũng không cách nào lấy dừng khí đi chiến bạch y Lão giả! Bởi vì hắn biết , hắn ở bạch y Lão giả trong mắt đồng dạng là một con giun dế , chỉ là hắn khá lớn một điểm , vậy thôi!

Ở đây có khả năng giữ vững bình tĩnh cũng chỉ có Diệp Khinh Vân , nhàn nhạt lầm bầm: "Tu vi đạt đến Dương Thực Cảnh , liền có thể ngự không phi hành , này kéo nhiều gió a!"

Dương Thực Cảnh Vô giả xác định rất cường đại, nhưng ở trong mắt Diệp Kinh Vân cũng là không đáng giá nhắc tới!

Một ngày nào đó, hắn cũng sẽ tu luyện tới tầng thứ này, đồng thời sẽ xa xa vượt quá tầng thứ này! Đối với hắn mà nói, đây chỉ là vấn đề thời gian!

Bất quá, Diệp Kinh Vân trong nháy mắt đưa mắt chuyển dời đến Nhu nhi trên thân, lúc này Nhu nhi trong cơ thể Phượng Hoàng Sát triệt để bộc phát ra!

Hồng y Lão giả hiển nhiên cũng biết điểm này, vội vã bấm vũ kỹ, một cỗ cuộn cuộn linh lực rơi vào Diệp Nhu trong cơ thể!

Tức khắc, Diệp Nhu sắc mặt tốt một chút, nhưng vẫn tái nhợt như cũ!

"Cái gì! Trong cơ thể nàng Phượng Hoàng Sát thật không ngờ nồng hậu! Ngay ít nhất cũng có bảy đạo Phượng Hoàng ấn ký chứ?" Hồng y Lão giả sắc mặt đại biến, xem như tách ra một gã thành viên, hắn tự nhiên nắm giữ không chân chính áp chế Phượng Hoàng Sát vũ kỹ, chỉ học sẽ một chút da lông a!

Muốn áp chế Diệp Nhu trong cơ thể Phượng Hoàng Sát, chỉ là hắn nắm giữ một chút da lông vũ kỹ cũng không đi, còn phải cần một ít đan dược!

Diệp Kinh Vân tự nhiên nghĩ tới chỗ này, vội vàng từ trong túi càn khôn lấy ra một cái hồng sắc đan dược!

Nhị phẩm đan dược Áp Hòa Đan!

Coi như hắn muốn tới đến Diệp Nhu phía trước lúc, một đạo lạnh lùng thanh âm đột nhiên vang lên.

"Tiểu oa nhi một dạng, đứng lại! Là ai cho ngươi đi gần nhà của ta thiên tài tuyệt thế?"

"Nàng là muội muội ta, ta cho nàng ăn Áp Hòa Đan, có thể áp chế trong cơ thể nàng Phượng Hoàng Sát! Cũng sẽ không hại nàng, chẳng lẽ này cũng không được sao?" Diệp Kinh Vân suy nghĩ Diệp Nhu nhất định sẽ đến Phượng Hoàng nhất tộc trong, mà đối phương lại là Phượng Hoàng nhất tộc người, liền khách khí nói ra.

"Áp Hòa Đan?" Hồng y Lão giả hơi kinh hãi, đan dược này tuy nói là nhị phẩm đan dược, nhưng rất nhiều nhị phẩm Luyện Đan sư đều không cách nào luyện chế được, xác suất thành công cũng chỉ có 10%.

Nhỏ nhỏ này Mạt Nhật Trần trên sẽ có lợi hại như vậy Luyện Đan sư sao?

Ánh mắt đảo qua, hắn nhìn vị kia người mặc Luyện Đan sư đặc biệt trang phục, lạnh nhạt nói: "Đan dược này là người luyện chế chứ?"

Hắn ngữ khí rất bình thản, nếu là người bình thường nhìn thấy Cổ Đan nhất định sẽ khách khí!

Nhưng hắn hiển nhiên không phải người bình thường!

"Không có!" Cổ Đan lắc đầu, hắn cũng là hiểu kỳ Diệp Kinh Vân tiểu tử này nơi nào đến Áp Hòa Đan.

"Là ta luyện chế!" Diệp Kinh Vân không chút do dự nói ra, hôm nay Nhu nhi đang chịu đựng thật lớn thống khổ, cần phải nhanh chóng mà dùng Áp Hòa Đan, sợ dĩ hắn rất nhanh đem đan dược đưa tới.

"Là người luyện chế?" Hồng y Lão giả bắt đầu còn không có phản ứng qua đây, nhìn xong thiếu nữ nuốt trọn Áp Hòa Đan sau, không khỏi giật dử: "Có thể loại này! Người vậy mà muốn hại nàng! Ai biết người đan dược này có hay không độc, có phải hay không thành phẩm!"

Nói như vậy, không phải đan dược thành phẩm năng lượng sẽ cường bạo rất nhiều, vô giả phục dùng, một cái không tốt sẽ lộ phải toàn thân bị phế kết cục bi thảm!

Rất có thể theo thần đàn trong rơi xuống khỏi đến, cứ như vậy, hắn hy vọng liền tan vỡ!

"Nàng là muội muội ta! Ta có thể hại nàng sao?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc đối phương một cái, nếu không phải xem ở Lão giả là Phượng Hoàng nhất tộc phân thượng, hắn lời mới vừa nói ngữ khí tuyệt đối sẽ không như vậy!

Nhưng người nào ngờ tới, kia lão giả y nguyên hung hăng, không tha qua Diệp Kinh Vân, cả giận nói: "Huynh muội như thế nào! Ai biết trong lòng ngươi có hay không đồ kị nàng! Có ý hạ độc cho muội muội ngươi!"

Lão giả hóa này quả thực là không phải một!

Diệp Kinh Vân ánh mắt rét run, trầm giọng nói: "Ngươi lúc rảnh rồi đem thời gian lãng phí ở trên người ta, không bằng thi triển một cái Phượng Hoàng nhất tộc cấm thuật tới dọa chế một cái muội muội ta trong cơ thể Phượng Hoàng Sát đi!"

Tất cả mọi người nghe nói như thế, đều là mặt rung động nhìn Diệp Kinh Vân!

Ai cũng không nghĩ ra, mặc dù này Lão giả là cường đại Dương Thực Cảnh cao thủ, Diệp Kinh Vân cũng may không nể mặt mũi! Đối thành người bình thường đã sớm là tựa đầu thấp phải cúi đầu, chớ nói chi là có dũng khí châm chọc hồng y Lão giả!

Bọn họ lại không thấy thực lực càng không có can đảm này!

Mặc dù là Diệp gia cường đại nhất người Diệp Thanh vào giờ khắc này cũng không khỏi không cảm thán Diệp Kinh Vân!

"Nếu như nàng xảy ra chuyện gì, ta liền lấy người và gia tộc người toàn bộ tính mệnh!" Hồng y Lão giả gầm hét lên.

Diệp Kinh Vân sắc mặt biến lại biến, hẳn cho đối phương mặt mũi, là xem ở Diệp Nhu phân thượng, nhưng đối phương may mắn không nể mặt hắn, còn dám đối với rồng!

"Bất quá tu vi thì đến được Dương Thực Cảnh mà thôi, thật không ngờ tự cao tự đại, tự cho là đúng, loại người này thành tựu cũng chỉ có thể đến một bước này!" Hắn lắc đầu, đối hồng y Lão giả đánh giá cực thấp, cũng khó trách đối phương đáp không Phụng Hoàng nhất tộc trong tộc!

Liền chút thực lực ấy, điểm này ánh mắt, còn muốn làm cho tách ra tiến nhập trong tộc trong?

Chê cười!

Quả thực là con ếch trong giếng!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 65: Ba năm sau, ta tới thăm người

Trong hư không, hồng y Lão giả ánh mắt khẩn trương nhìn phía dưới thiếu nữ, trong tay không ngừng bấm Phụng Hoàng nhất tộc cấm thuật!

Phối hợp Áp Hòa Đan sau, Diệp Nhu trên thân khí tức cuồng bạo từ từ nhược hóa không ít, trong cơ thể Phụng Hoàng Sát cũng là từ từ yếu bớt không ít!

"Cô gái này thiên phú thật là kinh người! Trong cơ thể Phụng Hoàng Sát quá nhiều! Bằng vào ta tách ra tài nguyên trong thời gian ngắn áp chế nàng Phụng Hoàng Sát không thành vấn đề! Nhưng thời gian dài xuống, mặc dù là ta tách ra cũng không chịu nổi! Cũng khó trách bức thiên tài này sẽ chỉ ở trong tộc trong xuất hiện! Cái này quả thực nuôi không nổi a!" Hồng y Lão giả tự lẩm bẩm, hẳn nếu là biết thiếu nữ trước mắt có chín đạo Phụng Hoàng ấn ký, nhất định sẽ trưng ra nhân cầu đi ra!

Diệp Nhu thực lực bây giờ còn nhỏ yếu, trong cơ thể Phụng Hoàng Sát tương đối mà nói vẫn có chút yếu, nhưng một khi nàng cường đại lên, Phụng Hoàng Sát liền càng ngày sẽ càng dày!

Rất tự nhiên liền cần càng thêm trân quý linh đan diệu dược tới dọa chế trong cơ thể nàng Phụng Hoàng Sát!

Hồng y Lão giả bất quá là Phụng Hoàng nhất tộc nho nhỏ tách ra, tài nguyên kém xa trong tộc! Thời gian dài nuôi Diệp Nhu liền cần tiêu hao rất nhiều tài nguyên!

Bất quá, hắn có hân ý nghĩ, nhìn thiếu nữ, thấy sắc mặt người sau triệt để khôi phục lại đến, mới nặng nề mà thở dài một hơi, sau đó ánh mắt đưa lên ở Diệp Kinh Vân trên thân, thoáng qua vẻ cổ quái chi quang.

Nếu như không có Diệp Kinh Vân Áp Hòa Đan, Diệp Nhu không thể nào biết khôi phục bình thường!

Nói như vậy, thiếu niên chỗ luyện chế được Áp Hòa Đan là phi thường chính tông!

Không đơn giản ánh mắt của hắn vô cùng kinh ngạc, mặc dù là tam phẩm Luyện Đan sư Cổ Đan cũng là mặt giết mình!

"Ta tự mình luyện chế!" Diệp Kinh Vân trước nói y nguyên quanh quẩn tại hắn trong tai, khiến cho phải toàn thân hắn run lên!

Nói như vậy, thiếu niên trước mắt đã là một vị nhị phẩm Luyện Đan sư đây?

Trẻ tuổi như vậy nhị phẩm Luyện Đan sư? Gặp quỷ!

Phải biết rằng mặc dù là hần cũng phải hao phí thời gian hai mươi năm mới trở thành nhị phẩm Luyện Đan sư!

Khó trách phía sau người đối với phương diện luyện đan có vượt qua người ta một bậc linh ngộ!

Diệp Vô Hải mấy người cũng ngây ngốc ở .

Lúc nào Diệp Kinh Vân biết luyện chế đan dược ? Lần trước , Diệp Kinh Vân hành hung Diệp gia nhất phẩm Luyện Đan sư một trận , sau đó người đối Diệp Kinh Vân sợ hãi đạt tới cực điểm , đã sớm hồi lưu rồi khỏi!

Có thể biết Diệp Kinh Vân luyện chế đan dược chính là mấy cái Diệp gia đệ tử , bọn họ lan ra tin tức , nhưng Diệp Vô Hải đám người đều là không tin!

Bởi vì bọn họ chẳng bao giờ thấy qua Diệp Kinh Vân luyện đan! Phía sau người một mực Diệp gia trong tu luyện linh lực , làm sao sẽ không hiểu hay mà biết luyện chế đan dược đây?

"Thiếu nữ , ngươi tên là gì ? Lão phu là Phụng Hoàng nhất tộc tách ra trưởng lão Phụng Tam Phong! Ngươi có bằng lòng hay không đến ta gia tộc đến ? Gia tộc tất cả tài nguyên toàn bộ tạo điều kiện cho ngươi sử dụng!" Phụng Tam Phong ánh mắt nồng nhiệt mà nhìn thiếu nữ , trong mắt hần , thiếu nữ liền là một khối ngọc!

Hon người nghe nói như thế , đều kinh ngạc .

Phụng Hoàng nhất tộc!

Đây là một cái siêu cấp lớn chủng tộc , mà đối ứng với nhau , cái chủng tộc này có rất nhiều tách ra!

Trên thế giới này , bất luận cái gì đại gia tộc tồn tại phương thức đều giống nhau như đúc , đó chính là trong tộc cùng tách ra! Trong tộc ở màu mỡ nhất , linh khí nồng hậu nhất địa phương , mà tách ra còn lại là phải đến các nơi trên thế giới tiến lên!

Phụng Hoàng nhất tộc chính là như vậy đại gia tộc!

Đại gia tộc nhân khẩu rất nhiều , không thể nào biết đem tất cả mọi người tập trung ở một chỗ , này bất lợi cho phát triển , cũng bất lợi cho khống chế!

"Quả thật là Phụng Hoàng nhất tộc! Mặc dù là ta Cổ gia cũng không dám dễ dàng đi chọc giận gia tộc này!" Cổ Đan sắc mặt hơi đổi , trong lòng dâng lên sóng to gió lớn!

Mà kẻ khác thì càng thêm kinh hãi!

Ở Mạt Nhật Trấn phía trên xuất hiện một cái Cổ gia Luyện Đan sư vốn là nhất kiện rất chuyện kỳ quái , mà hiện tại lại xuất hiện Phụng Hoàng nhất tộc người , này thì càng thêm kỳ quái!

Hần là nói , Mạt Nhật Trấn sẽ có xảy ra chuyện lớn sao?

"Gia hỏa này hần không phải là đến giành với ta dị hỏa chứ ? Mạt Nhật Hỏa Diễm có hạn chế tu vi linh trận! Cao nhất chỉ có thể cho phép Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả tiến nhập! Nếu như cao hơn đến , như vậy tu vi sẽ trong nháy mắt bị áp chế ở!" Cổ Đan ánh mắt lập lòe , ngẫm lại , lại nhìn phía Kinh Ảnh , sắc mặt khôi phục bình thường!

Hần tin tưởng Kinh Ảnh thực lực!

Kinh Ảnh thế nhưng được xưng Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả cường đại nhất người! Rất nhiều Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả ở Kinh Ảnh dưới kiếm hóa thành huyết cốt!

"Ta kêu Diệp Nhu!" Diệp Nhu dùng sức lắc đầu , chạy đến Diệp Kinh Vân bên cạnh , kiên định nói: "Không! Không! Ta muốn đi theo ca ca bên cạnh!"

Trên mặt đẹp tràn đầy không chịu khuất phục!

"Hò đồ!" Phụng Tam Phong biến sắc , mắng .

Hần lái ra điều kiện có ai có thể đi cự tuyệt ?

Không nghĩ tới nha đầu này vậy mà sáng khoái như vậy cự tuyệt!

Bất quá , nghĩ đến phía sau người thiên phú siêu nhiên , Phụng Tam Phong khí sắc hơi hòa hoãn một ít , trầm giọng nói: "Ta tách ra tài nguyên tuy nói kém xa trong tộc , nhưng là so với cái này Mạt Nhật Trấn phía trên ba gia tộc lớn cao hơn gấp một vạn lần! Người thường căn bản cũng không có thể sẽ lấy được ta gia tộc toàn lực bồi dưỡng! Mặc dù là ta Phụng Hoàng nhất tộc thiên tài cũng không cách nào hưởng thụ như vậy đãi ngộ! Diệp Nhu , ngươi cần phải hiểu rõ!"

"Không! Ta cũng không đi!" Diệp Nhu rất quật cường mạnh, nhưng nàng cũng biết Lão giả thực lực cường đại , hôm nay nếu là có một vạn cái không nguyện ý cũng không đi , nghĩ vậy điểm , nước mắt hoa lệ theo gò má nàng phía trên chảy xuống , đột nhiên trực tiếp cho Diệp Kinh Vân ôm một

cái!

"Từ phi đem ca ca mang theo! Nếu không , ta không đi!"

Vào lúc này , nàng đều sẽ không quên Diệp Kinh Vân , có thể thấy được nàng đối Diệp Kinh Vân cảm tình bao sâu!

Thứ tình cảm này đã hoàn toàn mà vượt quá tình huynh muội!

Diệp Kinh Vân sững sốt , hắn có thể đủ cảm nhận được rõ ràng muội muội thương tâm .

Hắn một đã sớm biết một ngày nào đó Nhu nhi sẽ rời đi hắn , nhưng không nghĩ đến ngày này đến mức như thế nhanh!

"Hò đồ!" Lão già thực sự chịu đựng không nổi , không dám đem tức giận vậy ở cô gái thiên tài trên thân , chỉ có thể chiếu vào Diệp Kinh Vân trên thân!

"Niên kỷ không nhỏ , tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh nhất trọng ? Thứ người như vậy ngay cả ta tách ra một cái tôi tớ cũng không bằng!" Hắn lạnh như băng mở miệng , hoàn toàn sẽ không có cho Diệp Kinh Vân bất kỳ mặt mũi gì: "Diệp Nhu , ta nói ngươi , hắn tuy là ngươi ca , nhưng cũng không cần đối với hắn như vậy! Ngươi thiên phú hơn người! Rất nhanh , sẽ đem hắn quăng vạ con đường! Các ngươi nhân sinh quỹ tích sẽ theo giao nhau đến cân bằng tuyến thượng!"

Nhìn thấy trên mặt thiếu nữ lạnh lùng biểu tình sau , hắn dừng một cái , không có tiếp tục nói hết!

Sau này thiếu nữ tất định sẽ trở lên cường đại , cũng nhất định sẽ đến trong tộc! Nếu như lúc này thiếu nữ trong lòng đối với hắn có cừu hận , đây chính là chuyện tốt trở thành chuyện xấu!

Nhưng mà , hắn không biết là thiếu nữ đã là đối với có cừu hận!

Diệp Kinh Vân đầu tiên là coi nhẹ Lão già , nhìn Diệp Nhu , trầm giọng nói: "Nhu nhi , ngươi với hắn hồi tách ra đi! Bên trong cơ thể ngươi Phụng Hoàng Sát rất cường đại , Diệp gia không còn cách nào cho ngươi cung cấp áp chế Phụng Hoàng Sát tài nguyên! Ngươi trước với hắn đi , thật tốt tu luyện , không muốn lười biếng , ca đồng ý ngươi , ba năm sau , ta sẽ đích thân tới thăm ngươi! Như vậy , được không ?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 66: Kết thúc

Diệp Kinh Vân cũng bỏ không được Diệp Nhu , nhưng hắn biết lấy thực lực bây giờ căn bản là không có cách bảo vệ tốt Nhu nhi , liền áp chế Nhu nhi trong cơ thể Phụng Hoàng Sát đều không đi!

Tuy nói hắn kiếp trước là Chiến Thần , nhưng thực lực bây giờ yếu ớt , trong tay lại không có bất kỳ tài nguyên , không còn cách nào mang cho Nhu nhi an toàn .

Nếu như có thể tìm được thập đệ một dạng Cuồng Kiếm , như vậy sự tình thì dễ làm nhiều!

Thế nhưng điều này có thể sao ?

Ai biết Cuồng Kiếm hôm nay ở đâu ?

Diệp Kinh Vân không gì sánh được nghiêm túc nhìn ca ca , đôi mắt đẹp vẫn là không nhận được xuất hiện nước mắt lưng tròng , nhưng vẫn là rất gian nan gật đầu: "Ca! Ba năm sau , ngươi sẽ tìm đến ta đi ?"

"Ca lúc nào nuốt lời qua ?" Diệp Kinh Vân cung chiều sờ sờ Nhu nhi tóc dài , cười nói: "Không có người nào có thể ngăn cản ta!"

Thanh âm hắn bình thản , nhưng rất tự tin!

Diệp Nhu trọng trọng gật đầu .

"Thiếu niên , thực lực ngươi chẳng ra sao cả , khẩu khí cũng không nhỏ a!" Phụng Tam Phong cười lạnh một tiếng , giễu cợt nói: "Chỉ ngươi này tư chất , còn muốn đến ta Phụng Hoàng nhất tộc tách ra đến xem Diệp Nhu ?"

Trào phúng rất rõ ràng! Hoàn toàn chính là khinh thường Diệp Kinh Vân!

"Phụng Hoàng nhất tộc tách ra rất ngu sao?" Diệp Kinh Vân một Nhấn nhin nữa , nhưng bây giờ đối phương y nguyên không khách khí như vậy , hẳn không còn cách nào dễ dàng tha thứ!

"Ha há!" Phụng Tam Phong trong con ngươi thoáng qua một đạo trào phúng chi quang: "Ta tách ra xác định không bằng trong tộc cường! Điểm này , ta thừa nhận! Thế nhưng mặc dù ta tách ra không mạnh, tách ra cửa chính cũng không phải là cái gì a cầu a miêu có thể đi vào phải đi! Ngươi hiểu ?"

"Người tuổi trẻ hẳn là khiêm tốn một điểm , không muốn cuồng vọng như vậy tự đại , giống như toàn bộ thiên hạ đều là ngươi! Có người có thể như vậy , bởi vì bọn họ có thiên phú , có thực lực này! Nhưng có vài người nói như vậy , cũng làm người ta cảm thấy rất buồn cười! Ngươi hiểu ?"

Ở Lão giả trên mặt tràn đầy mãnh liệt trào phúng cùng với nồng đậm xem thường , căn bản cũng không có đem Diệp Kinh Vân thả ở trong mắt a!

Diệp Vô Hải khẽ cau mày , đối phương nói quả thực là quá phận , mặc dù là hắn cũng nhìn không được , thế nhưng hắn không dám châm chọc Lão giả!

Dù nói thế nào , đối phương cũng là Dương Thực Cảnh cao thủ!

Một cái ngón tay là có thể nghiền chết hắn!

Bất quá , hắn không dám không có nghĩa là Diệp Kinh Vân cũng không dám!

"Cuồng vọng ? Ta cuồng không cuồng vọng cùng ngươi có nửa điểm quan hệ sao?" Hắn khẽ nhủ mày , lạnh lùng nói: "Bất quá là một cái Phụng Hoàng nhất tộc tách ra , cao ngạo đến cực điểm , không coi ai ra gì , đến trong tộc còn chưa phải là nô lệ vậy tồn tại sao "

"Cái gọi là mắt chó coi thường người khác nói chính là loại người như ngươi!"

Vừa nói như vậy xong , tất cả mọi người là mặt giật mình nhìn Diệp Kinh Vân!

Hắn cũng dám dùng như vậy ngữ khí cùng một cái thực lực đạt đến Dương Thực Cảnh cấp bậc Vô giả nói!

"Ngươi tự tìm cái chết!" Phụng Tam Phong mi đầu đại trứ , thanh âm phát lạnh , cả người bắt đầu khởi động lên cuộn cuộn sát ý , kích sát Diệp Kinh Vân , hắn chỉ cần một đầu ngón tay là được: "Tiểu tử , ngươi một cái nhỏ nhỏ Mạt Nhật Trần thượng tiểu tiểu gia tộc công tử , có dũng khí can rờ đến loại trình độ này! Lão phu ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy!"

Ai cũng nghe đạt được , hắn trong lời nói mang theo tức giận!

"Tiền bối , thủ hạ lưu tình!" Thấy Lão giả đối Diệp Kinh Vân làm khí thế , Diệp Thanh sắc mặt biến lại biến , chạy mau đến , nói ra: "Diệp Kinh Vân cũng không có ác ý! Khẩn xin tiền bối không cần để ở trong lòng!"

"Cút! Chính là một cái Âm Hư Cảnh nhất trọng Vô giả , ở đâu đến phiên ngươi đối với ta khoa tay múa chân!" Phụng Tam Phong tay áo vung , trực tiếp đem Diệp Thanh quăng trăm mét phía trên!

Diệp Thanh căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn!

Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này , hai mắt triệt để âm lạnh xuống .

Đối phương chẳng những kiêu ngạo còn rất bá đạo!

Kiếp trước , mặc dù là Phụng Hoàng nhất tộc nhân vật cao tầng nhìn thấy Diệp Kinh Vân , kia dám nói thế với ? Ai mà không khách khí ?

"Một cái Phụng Hoàng tách ra người a! Ở đâu đến phiên ngươi đối với ta người Diệp gia chỉ trở! Ngươi là ta Diệp gia một con chó sao?" Diệp Kinh Vân không khách khí chút nào đáp lại nói , không chút nào sợ phía sau người , trực tiếp đối mặt lăng liệt sát ý , mặt đậm định!

"Ngươi thật rất muốn chết sao?" Phụng Tam Phong thanh âm đã là cực kỳ u ám , ánh mắt kia đều có thể phun ra tức giận đến!

"Không! Nếu như ngươi giết ca ca ta! Ta chết ngay bây giờ cho ngươi xem!" Diệp Nhu chạy đến Diệp Kinh Vân phía trước , giang hai cánh tay , trên mặt đẹp đã là rậm rạp sương lạnh!

"Ngươi! Hừ!" Phụng Tam Phong hừ lạnh một tiếng , âm u nhìn một chút Diệp Kinh Vân một cái , lại nhìn một chút Diệp Nhu một cái , rơi vào đường cùng chỉ có thể đem sát cơ giấu ở con mắt chỗ sâu!

Nếu như không phải chú trọng Diệp Nhu , hắn đã sớm đem cái này không biết trời cao đất rộng vô liêm sỉ tiểu tử cho giết!

Diệp Kinh Vân sắc mặt y nguyên bình thản , không uly kị tí nào , loại này con ếch trong giếng người chỉ có thể nhìn được từ trời mặt , vĩnh kếm xa chứng kiến trời một mặt khác!

Hắn vốn là đối Phụng Tam Phong không có cảm tình gì , đi qua ban này sự tình , thì càng thêm không có hảo cảm đây!

Ba năm sau , ta muốn đưa người Phụng Hoàng nhất tộc tách ra tất cả thiên tài toàn bộ nghiền ép!

Muốn khí phách nghiền ép!

Muốn không có chút nào lo lắng nghiền ép!

Ở Diệp Khinh Vân trong lòng , điên cuồng vang lên những lời này!

Đối với người khác mà nói , đây là nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình , nhưng đối với hắn mà nói , đây chỉ là vấn đề thời gian!

"Chúng ta đi thôi! Diệp Nhu!" Phụng Tam Phong đã không muốn ở chỗ này nữa cái chim không ỉa phân địa phương , càng thêm không muốn nhìn thấy cái kia chán ghét thiếu niên , hừ lạnh một tiếng , mặt mang không vui .

Hắn đã là ở áp chế một cách cưỡng ép nội tâm tức giận!

Diệp Nhu ngây tại chỗ , nàng không nghĩ tới nói đi là đi .

"Đi đi! Thật tốt nỗ lực!" Diệp Khinh Vân cười cười , hoàn toàn không thêm để ý Lão giả u ám khuôn mặt , đối phía sau người truyền âm nói: "Đứng, người có chín đạo Phụng Hoàng ấn ký sự tình không nên cùng bất kỳ kẻ nào nói! Kẻ khác hỏi người , người liền nói mở bảy đạo Phụng Hoàng ấn ký , biết không ?"

Chín đạo Phụng Hoàng ấn ký cái này ở Phụng Hoàng nhất tộc là trong truyền thuyết tồn tại! Một khi xuất hiện , nhất định là yêu nghiệt nhân vật! Cũng vì vậy , Phụng Hoàng nhất tộc địch nhân sẽ hận không được đem nàng bóp chết trong trứng nước!

Diệp Nhu tuy nói không biết tại sao muốn nói như vậy , nhưng còn dùng sức gạt đầu , lại lần nữa cho ca ca ôm một cái sau , bium bium , đi theo Lão giả rồi khỏi nơi đây!

Hai người thân ảnh dần dần biến mất ở trong mắt mọi người!

Diệp Vô Hải đám người đều là không khỏi thôn thức , không nghĩ tới , toàn bộ Diệp gia trong , tiềm lực lớn nhất dĩ nhiên là cái này cười rộ lên có chút ngu đần , có chút ngây thơ tiểu cô nương!

Nhìn rồi đi Nhu nhi , Diệp Khinh Vân tâm tình có một ít phức tạp và lo nghĩ .

Hắn cũng không phải lo lắng Nhu nhi an toàn!

Bực này thiên phú tới chỗ nào đều sẽ trở thành trọng điểm bảo hộ đối tượng! Hắn chỉ là lo nghĩ Nhu nhi chịu thiệt!

"Ai! Ba năm sau , nha đầu ngốc này phỏng chừng hội trưởng phải duyên dáng yêu kiều , nghiêng nước nghiêng thành chứ ?" Diệp Khinh Vân khoe miệng mang theo vẻ mỉm cười , rất chờ mong lần sau cùng Nhu nhi gặp mặt!

"Được ! Chúng ta trở về đi thôi!" Hướng về phía mấy cái góc ngáy tại chỗ trường bồi , hắn lạnh nhạt nói , dường như ban này sự tình căn bản cũng không có phát sinh qua!

Diệp Vô Hải đám người đều là sững sờ, liếc mắt nhìn nhau , trong đôi mắt đều là thoáng qua một đạo khiếp sợ chi quang!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 67: Hợp nhất tầng thứ

Ba ngày sau , Diệp gia lầu các bên ngoài .

Một đạo thân ảnh phiêu hốt không định, ở trong tay hắn có một thanh kiếm gãy! Kiếm gãy đâm tới, toàn bộ không gian run nhè nhẹ, phía trước cây cối rã rạc 1 tiếng vỡ vụn ra, vụn gỗ tung toé!

Lỗ tai khẽ động, là có thể nghe được bốn phía không khí bị kiếm khí cho xé rách đi ra thanh âm!

Cả đem kiếm gãy như cùng là Diệp Kinh Vân trên thân một miếng thịt, tùy ý khẽ động ở dưới, như rằng nanh một dạng cắn lấy bốn phía sức chịu nén, rất là biến thái!

Nếu như hữu dụng kiếm giả xem, nhất định sẽ cực kỳ khiếp sợ!

Đây chính là khí đạo ý cảnh thượng cấp độ thứ hai, Hợp Nhất!

Diệp Kinh Vân tuổi không qua 15 tuổi, cũng đã tu luyện tới hợp nhất tầng thứ, người khác biết, nhất định sẽ trợn hai mắt đều rớt xuống!

Hừ!

Đoạn kiếm xuất vô, một cổ kiếm khí tùy theo phun ra, như một đạo ánh trắng xẹt qua, quét ngang phía trước, phía trước một tòa núi sơn nổ một cái vỡ vụn ra!

Gần là một đạo kiếm khí là có thể chặt đứt giả sơn, giống như là cắt đậu phụ đơn giản!

Có thể thấy được Diệp Kinh Vân lúc này có cường đại dường nào! Hắn tuy nói hiện tại tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh nhất trọng, nhưng phối hợp khí đạo ý cảnh thượng, mặc dù là gặp phải Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng Vô giả còn không sợ!

Bởi vì có rất ít ở cảnh giới này trong có thể có hợp nhất tầng thứ khí đạo ý cảnh!

Vị kia Huyết Công Tử tu luyện đến một bước này cũng cần ước chừng thời gian hai năm! Mà Diệp Kinh Vân chỉ cần thời gian nửa tháng!

Ai thiên phú càng sâu một bậc, vừa nhìn liền biết!

Nếu như nói Huyết Công Tử là nghìn năm mới có thể vừa thấy thiên tài tuyệt thế, như vậy Diệp Kinh Vân là cái gì?

Vạn năm vừa thấy yêu nghiệt cấp bậc nhân vật sao?

Vang vang!

Thu kiếm vào vô, Diệp Kinh Vân trong ánh mắt lưu chuyển ra một tia tinh quang, bên khóe miệng hiện ra một nụ cười, hắc hắc nói ra: "Cổ lão, ra đi!"

"Đi? Người người biết?" Cổ Đan theo trong bóng tối từng bước đi tới, nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt phảng phất là nhìn thấy quỷ một dạng, hắn tự tin chính mình ẩn dấu rất khá, đồng thời đem trên thân chỗ có khí tức đều ẩn giấu, nhưng y nguyên chạy không khỏi phía sau người con mắt!

Vào giờ khắc này, hắn đột nhiên nghĩ đến đối phương tinh thần lực!

Đối mới có thể luyện chế ra nhị phẩm đan dược, như vậy ít nhất nói phía sau người tinh thần lực đã đạt đến kinh người tám mươi giai!

"Diệp Tiên Sinh, không biết người tinh thần lực có bao nhiêu thiếu?" Cổ Lão hỏi.

"Chín mươi giai đi!" Diệp Kinh Vân ngừng lại, sau khi sống lại, tinh thần lực hắn so người bình thường phải nhiều ra một gấp trăm lần! Đây chịu có thể là hai cái linh hồn lẫn nhau dung hợp vào một chỗ kết quả đi!

Phải biết rằng, tinh thần lực thật giống như linh hồn!

Cổ Lão nghe nói như thế, trực tiếp là lạnh hít một hơi!

Chín mươi tinh thần lực, khó trách đối phương có thể đi thoát cái liên cảm thụ được vị trí hắn!

Phải biết rằng, mặc dù là hắn cũng chỉ có một trăm mười giai tinh thần lực! Thế nhưng hắn bỏ ra sơ sơ năm mươi năm thời gian tu luyện!

Nhưng đối phương bắt quá là một cái 15 tuổi thiếu niên!

Nghĩ tới chỗ này, hắn thì càng thêm kinh ngạc!

Trong lòng không khỏi gầm hét lên: "Hắn nãi nãi! Cổ gia thiên tài nhằm nhò gì a!"

Cổ gia thiên tài tuyệt thế ở trong mắt người ngoài như kim quang lập loè vàng một dạng, nhưng đối với so Diệp Kinh Vân, chả là cái cóc khô gì!

Hắn không khỏi có chửi má nó kích động!

Diệp Kinh Vân đối với mình tinh thần lực vẫn tính là thoải mái, dù sao phụ thể ở một cái gia tộc con trai trưởng thượng có thể có như vậy tinh thần lực đã là rất tốt!

"Cổ Lão! Ta nhưng không tin ngươi tìm đến ta là vì nhìn lên ta kiếm pháp!" Diệp Kinh Vân mỉm cười, hoàn toàn liền coi Cổ Đan là làm người thường, mà không phải cao cao tại thượng tam phẩm Luyện Đan sư!

Người bình thường ai dám như thế nói với Cổ Lão nói?

Cổ Đan ngược lại không có phản ứng gì, sớm đã nhìn quen không quen, hơn nữa hắn là đánh trong lòng bội phục Diệp Kinh Vân!

Phía sau người mặc dù là gặp mặt Dương Thực Cảnh cấp bậc Vô gia cũng không sợ hãi chút nào, lại như cũ càn rỡ! Bực này quyết đoán nhưng không phải người bình thường có thể làm được!

"Mấy ngày gần đây, dị hỏa hạt giống quang mang càng ngày càng sáng! Mấy ngày nay sợ là sẽ phải sớm đến! Sớm đi, ta hiện tại liền ra phát, lấy phòng ngừa vạn nhất!" Cổ Đan cũng không có do dự, sau này xem nói cho Diệp Kinh Vân, hai người đã sớm là đồng bạn hợp tác! Hắn phụ trách giúp đỡ Diệp Kinh Vân cắn nuốt Mạt Nhật Hỏa Diễm, sau khi thành công, Diệp Kinh Vân giúp hắn nói liền Linh Tí!

"ừ! Được!" Diệp Kinh Vân gật đầu, khoảng cách Mạt Nhật tỷ võ còn có một đoạn thời gian, lợi dụng khi hiện tại lúc rảnh rỗi trước đi tìm dị hỏa cũng không gấp!

Lại nói, hắn là căn bản đối Mạt Nhật tỷ võ không có ý gì, có đi hay không thật cũng không quan trọng!

"Lúc đó ở liền lên đường đi!" Hắn trầm giọng nói.

"Ha ha!" Cổ Lão cười lớn một tiếng: "Diệp Tiên Sinh rõ là sáng khoái! Lúc đó ở liền lên đường đi! Kinh Ảnh, lần này ta và Diệp Tiên Sinh an toàn khả năng liền giao cho ngươi!"

Phía trước, đột ngột nhẹ nhàng một đạo thân ảnh!

Dần dần, hiện ra một thanh niên, tay hắn cầm một thanh trường kiếm, mặt lãnh khốc, có chút tự tin nói: "Yên tâm đi! Cổ Lão, Diệp Tiên Sinh, ta nhất định sẽ bảo hộ các ngươi!"

Hắn theo Cổ Lão xem liền là bảo vệ phía sau người tiến tới kiếm được trân quý Âm Hư Đan!

"Ngươi bảo vệ tốt Cổ Lão đi! Luyện Đan sư thông thường thân thể suy yếu, thực lực không được! Ta cũng không cần, tự bảo vệ mình đủ để!" Diệp Kinh Vân phong kinh vân đạm nói, mặt tự tin, khí phách tiết ra ngoài!

"Hả?" Kinh Ảnh hơi sững sờ, nếu là người bình thường nói như vậy, hắn nhất định coi là người này điên, thế nhưng đứng ở hắn trước mặt là Diệp gia thiếu gia, là một cái kiếm đạo cao thủ!

Ban này Diệp Kinh Vân khí đạo ý cảnh đột phá đến hợp nhất tầng thứ lúc, hắn hai mắt cơ hồ toát ra sáng đến.

Trẻ tuổi như vậy liền đem khí đạo ý cảnh đột phá đến hợp nhất tầng thứ!

Mặc dù là hắn cũng không cách nào làm đến bước này!

"Đi lên!" Cổ Lão phát ống tay áo một cái, một hạt giống tức khắc nổ bắn ra ra, huyền phù ở giữa không trung, tản ra trận trận quang mang!

"Đi theo nó, lại có thể tìm kiếm ra Mạt Nhật Hỏa Diễm vị trí cụ thể!"

Nhóm ba người nhanh chóng rời khỏi Diệp gia, một đường chạy như điên, đi tới Mạt Nhật Sâm Lâm trong!

Trên đường gặp phải không ít Yêu thú, đều bị Kinh Ảnh không cần tốn nhiều sức mà giải quyết hết! Lấy Kinh Ảnh tu vi cộng thêm Thiên Nhân cấp độ khí đạo ý cảnh, phải đối phó những thứ này Yêu thú thật sự là một bữa ăn sáng!

Rất nhanh, Diệp Kinh Vân đoán người sẽ đến Mạt Nhật Sâm Lâm vòng trong!

Kỳ quái là lúc thường nơi này rất ít người, nhưng hôm nay lại nhiều rất nhiều người, mà còn có lấy không ít Luyện Đan sư!

Những thầy luyện đan này đa số là nhất phẩm, số ít là lưỡng phẩm, còn như nói tam phẩm, cho tới bây giờ, trừ Cổ Lão, Diệp Kinh Vân còn chưa từng thấy.

"Đây nhất định là Cổ Hồn tên khốn kiếp kia làm được!" Cổ Đan nhắc lên người này, sắc mặt liền hơi đỏ, chân mày càng là nhíu chặt: "Đáng chết Vương bát đản! Có ý khước tán tin tức!"

"Cái này cũng không kỳ quái! Mạt Nhật Hỏa Diễm tuy nói khoảng chừng trên dị hỏa bảng bài danh thứ tám mươi tám vị, nhưng là có thể cắn nuốt người tinh huyết, lại cắn nuốt phải càng nhiều liền càng cường đại! Ngươi địch nhân kia chắc là muốn đem Mạt Nhật Hỏa Diễm cường đại lên sẽ cắn nuốt hết!" Diệp Kinh Vân tỉnh táo nói ra.

Tên kia ngược lại đánh được một tay ý kiến hay , thế nhưng hấn có nghĩ tới hay không một khi Mạt Nhật Hỏa Diễm cường đại lên , như vậy hấn làm sao đi cắn nuốt ?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 68: Cổ Hồn

Cổ Lão mặt kinh ngạc nhìn thiếu niên .

Không nghĩ tới đối phương đối địch hóa thật không ngờ giải khai , hấn thật bắt đầu nghi ngờ thiếu niên này linh hồn có phải hay không bị một lão quái vật cho xâm chiếm ?

"Chúng ta đi thôi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

Ba người tiếp tục đi về phía trước .

Dựa vào không sai nhận biết , Diệp Kinh Vân phát hiện những luyện đan sư kia chỗ mang ra ngoài thực lực võ giả tuy nói đều có Bạo Hóa Cảnh cấp độ nhưng cũng không bằng Kinh Ảnh cao!

Đây chính là không đồng cấp dừng Luyện Đan sư chênh lệch!

Tam phẩm Luyện Đan sư tự nhiên có thể đi tuyền được cùng loại Kinh Ảnh như vậy cao thủ! Nhưng nhất phẩm Luyện Đan sư , nhị phẩm Luyện Đan sư đây? Bọn họ hiển nhiên không còn cách nào tìm được như vậy cấp độ đối thủ!

Chung quanh Luyện Đan sư nhìn thấy Cổ Lão đoàn người , sắc mặt hơi sợ hãi .

Mặc dù bọn họ không biết Cổ Lão , nhưng sau khi thấy được người y phục , cũng phải dọa cho giật mình , nhanh lên cúi đầu , vẻ cung kính đều là hiện lên ở trên mặt!

Võ giả tán thành cường giả!

Luyện Đan sư đồng dạng tán thành cao cấp dừng Luyện Đan sư!

Một cái tam phẩm Luyện Đan sư đủ để cho bọn họ chú trọng cùng với tôn kính!

"Diệp Tiên Sinh , xin mời!" Cổ Lão hướng về phía thiếu niên mỉm cười , làm ra một cái mời được làm , sau đó lập tức theo đi .

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , người nhìn ta một chút , ta nhìn người một chút , trên mặt tràn ngập khiếp sợ .

Rất nhanh, Diệp Kinh Vân đám người đã là tới đến Nhất Sơn động trong!

Đây chính là Mạt Nhật Hỏa Diễm chỗ vị trí cụ thể!

Nơi này , chung quanh Võ giả thì càng nhiều, có không ít Luyện Đan sư gấp gáp đi tới đi lui , nhìn thấy Diệp Kinh Vân đám người , sắc mặt đều là hơi đổi .

Đặc biệt chứng kiến Kinh Ảnh sau , trên mặt vẻ kinh ngạc liền nồng hậu hơn!

"Kinh Ảnh! Cái kia thí sát phụ thân hấn hài tử! Không nghĩ tới hấn vậy mà đi theo Cổ Đan bên cạnh , thật không biết Cổ Đan cho hấn chỗ tốt gì ? Có thể cho hấn ra sức như vậy ?"

"Không đơn giản! Xem ra , lần này ta vô vọng! Ta bắt quá triệu tập một cái Bạo Hóa Cảnh bát trọng Võ giả , ở Kinh Ảnh phía trước như là loài giun dế!"

"Này nhưng không nhất định a! Có ít thứ là ta chính là ta , kẻ khác đoạt cũng không dùng!" Có người chưa từ bỏ ý định nói ra , Mặt Nhật Hỏa Diễm đối với hắn mà nói mê hoặc rất lớn .

Khinh Ảnh nhìn quen không quen , trong tai giống như căn bản không dùng nghe được những lời này , vẫn đứng sau lưng Cổ Đan .

Cổ Đan cả người lại ngây tại chỗ , toàn bộ thân hình rất nhanh thì run rẩy , mà ở hân duy nhất tại tay trái đang không ngừng run lấy , hai mắt từ từ hiện ra đỏ như máu!

Diệp Khinh Vân hơi sững sờ , theo Cổ Lão ánh mắt nhìn sang!

Ở phía trước , đứng nhất vị diện lộ vẻ cười ý , nhưng nhìn qua cũng rất âm u Lão giả! Này Lão giả người mặc Luyện Đan sư đặc biệt trang phục , này trang phục cùng Cổ Đan giống nhau như đúc!

Ba đám hỏa diễm!

Điều này đại biểu trước mắt Lão giả là một vị tam phẩm Luyện Đan sư!

Có thể để cho Cổ Đan tức giận như thế , người trước mắt thân phận liền miêu tả sinh động!

Cổ Hồn!

"Hắc hắc , Cổ Lão , không nghĩ tới ở chỗ này có thể đi nhìn thấy người a!" Cổ Hồn cười hắc hắc , ở bên cạnh hắn đứng một vị thiết tháp tám thước đại hán , một thân hùng hậu linh lực bên ngoài thả ra , không gian xung quanh tức khắc động lại!

Khinh Ảnh nhìn đại hán , ánh mắt hơi ngưng lại , lẩm bẩm: "Dĩ nhiên là cự nhân thế gia người!"

Cự nhân thế gia , nghe nói gia tộc này đệ tử thân chấy xuôi lấy cự nhân nhất tộc huyết mạch , vừa sanh ra liền lực lớn vô hạn , phổ thông tiểu hài tử một quyền là có thể nghiền một khối nham thạch to lớn!

"Tiểu oa nhi một dạng! Nghe nói người được xưng âm dưới hư cảnh vô địch! Không biết có phải hay không là thật! Hắc hắc , hôm nay ta rất muốn lãnh giáo một chút!" Lớn một ngày nhìn Khinh Ảnh phát quang , còn như nói đứng một bên Diệp Khinh Vân , hắn là hoàn toàn mà coi thường!

Một cái tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh nhất trọng Vô giả còn dám đi tới nơi này , không là muốn chết sao?

Đối với kẻ khác xem thường , Diệp Khinh Vân sớm đã thấy quen không quen , không quan trọng , hắn nhìn ra được Cổ Đan cùng trước mắt Lão giả có không chết không thôi huyết hải thâm cừu!

"Luôn sẵn sàng tiếp đón!" Khinh Ảnh nói một cách lạnh lùng , cầm trong tay kiếm!

"Không nghĩ tới , người lại có thể thu nhận Khinh Ảnh! Khinh Ảnh , thật không biết người xem trong lão nhân này điểm nào nhất , có phải là hắn hay không cụt tay nguyên nhân , người liền thương hại hắn ? Năm đó ta đi tìm người , mà người lại trực tiếp cự tuyệt!" Cổ Hồn nói đến đây điểm , mặt hiện lên ra một chút không vui!

"Ồ! Đúng đây là công tử nhà nào ca ? Lớn tăng sáng chạy đến nơi đây là đi tìm cái chết sao?" Đưa mắt dời đi ở Cổ Đan bên cạnh trên người thiếu niên , Cổ Hồn không khỏi trào cười một tiếng , liếc mắt nhìn cũng sẽ không xem , phế vật không có gì tốt dẫn tới hắn chú trọng , cười nhạo đối phương cũng gần là bởi vì bản năng!

"Không nghĩ tới , Cổ Lão người dụng tâm rất ác a! Vậy mà làm cho một thiếu niên đi tìm cái chết!"

Từ đầu tới cuối , Cổ Đan chẳng hề nói một câu , nhưng sắc mặt u ám phải dọa người , đây là muốn nổi giận tiết tấu!

Cổ Lão không nói lời nào , không có nghĩa là Diệp Khinh Vân không nói nói!

"Từ lão đầu , cho ta nhắm lại người miệng thôi! Đừng mẹ nó lú lú không ngừng! Làm phải thật giống như ta môn cùng người rất thuộc giống như! Cút!" Diệp Khinh Vân hừ lạnh một tiếng .

"Hả?" Lớn một ngày sắc mặt hơi đỏ , bước về phía trước một bước , chung quanh linh khí trong nháy mắt cuốn tới , thiên địa thế đều ở đây hơi biến hóa!

Cổ Hồn hướng về phía lớn một ngày phát tay một cái , phía sau người không dám nghịch lại , trong nháy mắt trở lại nguyên lai vị trí!

"Thật là cuồng vọng tiểu tử! Thật hy vọng người có thể còn sống đi ra!" Cổ Hồn âm u cười một tiếng , ngược lại không có đối với Diệp Khinh Vân nói cảm thấy tức giận!

"Đây không phải là người cần lo lắng! Người vẫn lo lắng chính người an toàn đi! Đừng đến lúc đó chết ở bên trong , trở thành một chất đồng thi cốt!" Diệp Khinh Vân lãnh đạm nói .

Có dừng khi!

Người ở chung quanh nghe đến lời này , trong lòng đều là không khỏi nói ra .

Thiếu niên này ở đâu đi ra ? Nói ra nói có thể chọc trời xanh!

"Giỏi một cái miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử!" Cổ Hồn sắc mặt rốt cục có chút u ám , nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đã là xuất hiện một đạo lạnh lạnh sát cơ , cười nhạt nói: "Người biết ta là ai không ?"

"Một cái tam phẩm Luyện Đan sư a! Đây giá trị cho người rất kiêu ngạo sao?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , hoàn toàn cũng không đem Cổ Hồn để vào mắt!

"Cút đi!"

"Người! Giết hán cho ta!" Rốt cục , Cổ Hồn tức giận , hướng về phía bên cạnh đại hán quát lên .

"Người dám ?" Kinh Ảnh bước về phía trước một bước , kiếm khí phiêu đăng , chung quanh mang theo một cỗ tức sát ý! Tức khắc hóa giải đối phương khí thế!

Cổ một ngày sắc mặt hơi đổi , trong lòng kinh ngạc .

Cho tới nay , hắn đều thấy đám người phải đối với Kinh Ảnh kích lệ qua lớn , nhưng hiện tại hắn mới biết được này không có chút nào lớn! Phía sau người thật có vốn liếng này!

Coi như hai người muốn động thủ lúc , phía trước sơn động bộc phát ra như lôi đình vậy thanh âm!

Một trận màu trắng quang mang theo mực bên trong hắc động bắn ra , một cỗ hơi thở nóng bỏng như hơi nóng một dạng cuốn tới!

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , sắc mặt mừng như điên! Mặc dù là Cổ Hồn sắc mặt cũng là tức khắc biến sắc!

Mạt Nhật Hỏa Diễm , mở!

"Đi!" Cổ Hồn hướng về phía bên cạnh thiết tháp đại hán ra lệnh .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 69: Mạt Nhật Hỏa Diễm (thượng)

Bên ngoài sơn động , mấy đạo thân ảnh như lợi kiếm vậy hướng phía trước vọt tới , mang theo trận trận âm u tiếng xé gió!

Mạt Nhật sơn động mở , này ám chỉ Mạt Nhật Hỏa Diễm sẽ phải xuất thế!

Dị hỏa từ thiên địa linh khí cấu thành , rất là hiếm thấy! Đối với phổ thông Võ giả mà nói tác dụng có lẽ không lớn , nhưng đối với Luyện Đan sư mà nói liền cực đại!

Rất nhanh, ở bên ngoài sơn động cũng chỉ còn lại có Diệp Kinh Vân , Cổ Đan cùng với Kinh Ảnh ba người!

Cổ Đan vốn là muốn đi , nhưng Diệp Kinh Vân cho một chữ: " Chờ!"

Tuy nói không biết thiếu niên ý gì , nhưng nếu thiếu niên cũng không vội , hắn không cần muốn cấp ?

"Mạt Nhật Hỏa Diễm sau khi xuất thế sẽ xuất hiện linh trí! Một dạng đều là tà ác! Gặp người sẽ cắn nuốt! Sở dĩ , vào lúc này , ai đi vào ai xui xẻo!" Diệp Kinh Vân lộ ra răng trắng như tuyết .

Cổ Lão không khỏi đánh một cái thông minh .

Đối với thiếu niên tàn nhẫn cùng với tâm cơ có trọng nhận thức mới!

Thầm nghĩ đến: "Tuyệt đối không thể chọc giận hắn! Đây quả thực là một cái nghìn năm lão quái a!"

Khinh Ảnh cũng là đánh một cái run, ánh mắt thâm ý mà nhìn Diệp Kinh Vân một cái.

Thời gian ở ba người ở giữa trong trầm mặc chậm rãi trôi qua, một đạo nhàn nhạt thanh âm phá tan yên lặng!

"Có thể đi!" Diệp Kinh Vân đi về phía trước, không có chút nào sót ruột, hắn biết Mạt Nhật Hỏa Diễm sẽ không như thế tốt rồi bị người thu nhận!

"Được!" Cô Lão gật đầu, tỏ ý Khinh Ảnh!

Khinh Ảnh đi ở phía trước.

Ba người rất nhanh đến Mạt Nhật trong sơn động, một, một cỗ nòng hậu gay mũi mũi máu tươi liền đập vào mặt!

Trên mặt đất đã là nhiều hơn rất nhiều cụ tàn khốc thi thể, quý dị là ở những thi thể này trên đều bay một tiểu đoàn ngọn lửa màu trắng!

Hiển nhiên, những người này chết ở Mạt Nhật Hỏa Diễm tiến lên!

Diệp Kinh Vân nói không sai, Mạt Nhật Hỏa Diễm sau khi xuất thế, ý chí không rõ, gặp người liền cắn nuốt!

Những thầy luyện đan này cùng mạng cao thủ đi vào liền là chịu chết!

"Thật mạnh cảm chế!" Hắn khẽ cau mày, cảm thụ được nơi này có một cỗ rất cảm chế cường đại!

Mạt Nhật Hỏa Diễm cảm chế, dùng để áp chế cao thủ cảm chế!

Này cỗ cảm chế cực kỳ bí ẩn, người bình thường khó có thể phát hiện, hơn nữa không dễ dàng hủy diệt!

"ừ! Âm Hư Cảnh ở trên Vô giả đi tới nơi này tu vi cũng phải bị áp chế! Cao nhất không thể vượt quá Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!" Tỉ mỉ cảm giác một phen, Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

Bốn phía tà khí nồng hậu, một cỗ rất mạnh cảm giác đè nén gào thét tới, tu vi nếu như ở Bạo Hóa Cảnh trở xuống, hô hấp sẽ cực kỳ khó khăn! Càng đi về phía trước một bước, loại cảm giác này liền càng mãnh liệt!

Diệp Kinh Vân một đường hướng phía trước đi tới, hướng về Mạt Nhật sơn động chỗ sâu đi tới!

Ở bốn phía có rất nhiều quang mang chớp nhảy lầy, như đom đóm một dạng, nhìn kỹ, nguyên lai là phiêu tại trong hư không bạch sắc ngọn lửa!

Bức họa này thật rất mỹ lệ, nhưng Diệp Kinh Vân biết này ẩn nấp thật lớn nguy cơ!

Khinh Ảnh tay phải đã là cầm thật chắc trường kiếm, hắn đồng dạng biết nguy hiểm gần sắp đến!

"A!" Phía trước truyền ra một giọng nói!

Một cỗ thể nói tranh vẽ mặt hiện lên ở Diệp Kinh Vân đám người một cái!

Một cả người, không lưu một bộ y phục xinh đẹp như hoa nữ tử chính tựa vào một nam tử trên thân, tinh tế ngọc thủ va chạm vào nam tử lồng ngực, tròn vo thịt thật dễ lộ ở trong không khí!

Hình ảnh này đủ để khiến tất cả nam tử!

Diệp Kinh Vân trên mặt lại cực kỳ lạnh lùng.

"A!" Đột nhiên, nữ tử trên ngọc thủ móng tay dài ra, như lợi kiếm một dạng hung hăng đến Vô giả trong cơ thể, môi anh đào vậy môi hơi mở ra, một cỗ bạch khí từ trên người Vô giả nhẹ nhàng mà bốc lên đến, sau một khắc, Vô giả một thân linh lực toàn bộ bị hấp thu tiêu diệt, da dẻ như vỏ cây một dạng!

Nữ tử cười một tiếng, tay ngọc vung lên, tức khắc ở trên người nàng xuất hiện một cái quần áo màu trắng, khéo đưa đẩy như ẩn như hiện, nếu như không phải ban nãy một màn kia, tất cả mọi người sẽ vì này!

"Mạt Nhật Hỏa Diễm!" Diệp Kinh Vân biết cô gái trước mắt chính là Mạt Nhật Hỏa Diễm biến ảo đi ra!

"Cạc cạc!" Nàng kia phát ra nam tử vậy hùng hậu thanh âm, cực kỳ ác tâm, ngọc thủ nhấn lại: "Đều là đến cắn nuốt ta sao? Bất quá, rất đáng tiếc, các ngươi tới sai chỗ!"

Nàng ánh mắt nhìn quét một vòng, sau đó dừng lại ở Diệp Kinh Vân trên thân, mắt phượng phát quang, môi, nói: "Không nghĩ tới, trong trời đất này lại có như vậy khí chất thiếu niên! Trừ ngươi ở ngoài, tất cả người đều phải chết ở chỗ này!"

Nghe nói như thế , Diệp Kinh Vân không khỏi buồn nôn .

Này nam không nam , nữ không nữ , hần bình sinh ghét nhất!

"Cút!" Hần hừ lạnh một tiếng .

"Lão nương coi trọng người là người hân hạnh! Người rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Được! Đợi lát nữa đem tiểu tử người tiền dân hậu sát!" Mặt Nhật Hỏa Diễm âm lãnh cười một tiếng , trong con ngươi thoáng qua sát ý!

Đúng lúc này , đứng ở một bên Cổ Hồn lấy ra một tờ quyền trục , không nói hai lời , nhanh chóng đưa vào một cỗ linh lực đi vào!

Tức khắc , quyền trục tỏa sáng rực rỡ!

Hướng Mặt Nhật Hỏa Diễm bay đi!

"Đây là dị hỏa quyền trục!" Diệp Kinh Vân nhìn một quyền này trục , sắc mặt hơi đổi!

Dị hỏa quyền trục so dị hỏa hạt giống còn trân quý hơn! Loại này quyền trục đối với dị hỏa mà nói có hiệu quả áp chế! Là do Linh Trận sư luyện chế mà thành!

Linh Trận sư sẽ đem chính mình linh trận chỉ đạo bỏ vào trên quyền trục , Vô giả lấy được , chỉ cần đem linh lực đưa vào trên quyền trục , là có thể kích phát quyền trục bên trong linh trận!

Quyền trục chia làm năm cấp bậc , chia ra làm bậc thấp , bậc trung , cao đẳng , siêu hạng , thần cùng!

Trước mắt quyền trục khí tức không mạnh , sóng linh lực cực yếu , hiển nhiên là một bộ bậc thấp dị hỏa quyền trục! Bất quá mặc dù là bậc thấp dị hỏa quyền trục giá trị cũng tuyệt đối xa xỉ!

"Cổ Hồn! Người lại có bậc thấp dị hỏa quyền trục! Ta biết, này nhất định là người theo Cổ gia trong trộm được!" Cổ Lão nhìn quyền trục này , sắc mặt đại biến .

"Trộm? Cổ Đan , không thể nói như thế! Đây vốn chính là ta!" Cổ Hồn cười lạnh một tiếng .

Khó trách hần đem Mặt Nhật Hỏa Diễm tin tức truyền khắp , bởi vì hần trong tay có dị hỏa quyền trục , có thể áp chế cường đại dị hỏa!

Bất quá , chỉ là bậc thấp dị hỏa quyền trục , điều này có thể áp chế phải cường lớn Mặt Nhật Hỏa Diễm sao?

Diệp Kinh Vân lắc đầu , thấy phải Cổ Hồn vẫn là!

"Hừ! Bất quá là bậc thấp dị hỏa quyền trục , muốn lấy nó tới dọa lão nương ? Đi tìm chết!" Bạch y nữ tử cười lạnh một tiếng , ngọc thủ khẽ động , một cỗ mãnh liệt kinh khí phun ra , rơi vào dị hỏa trên quyền trục , tức khắc một cỗ bạch sắc ngọn lửa cho ra , xì xì vài tiếng , đem trọn cái dị hỏa quyền trục cho nhanh chóng bao vây lại , cháy hừng hực , không tới chốc lát , hóa thành khói bụi!

"Điều này sao có thể!" Cổ Hồn mặt lộ giật mình , một bộ khó có thể tin biểu tình , hần căn bản là không có nghĩ đến bậc thấp dị hỏa quyền trục đối với Mặt Nhật Hỏa Diễm hình cùng hư vô!

Diệp Kinh Vân tròn mắt một cái , không khách khí chút nào nói đến: "Ngu xuẩn! Người đưa nhiều như vậy Vô giả cho nàng thu nhận , bạo tăng năng thực lực! Này bậc thấp dị hỏa quyền trục làm sao có thể áp chế được Mặt Nhật Hỏa Diễm! Thực sự là lớn ngu xuẩn! Cũng không có người như thế ngu!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Mặt Nhật Hỏa Diễm (hạ)

Cổ Hồn da mặt không ngừng co quắp , trong miệng hình như có một cỗ khí lưu đang không ngừng xuyên loạn , nhìn chăm chăm thiếu niên xem!

Hắn luôn luôn sẽ không có bị qua như vậy vũ nhục!

"Giết hắn!" Chỉ vào Diệp Kinh Vân, hắn đối bên cạnh thiết tháp đại hán phân phó nói.

Cự Nhất Thiên nhướng mày, lúc này Mặt Nhật Hỏa Diễm vẫn còn ở này, kích sát thiếu niên hiển nhiên là không sáng suốt tuyển chọn!

"Ta để cho ngươi giết hắn!" Nhưng mà, Cổ Hồn sớm đã là mất lý trí, hướng về phía Cự Nhất Thiên gầm hét lên.

Cự Nhất Thiên ngoan hạ tâm lai, ánh mắt nhìn phía Diệp Kinh Vân, sát cơ bạo tăng, tốc độ cũng bạo tăng, hóa gió vô ảnh, vền vền trong nháy mắt sẽ đến Diệp Kinh Vân trước người!

"Cút! Hắn là ta đồ ăn! Ai dám thương lão nương đồ đạc!" Bạch y nữ tử hai mắt phun lửa, trong tay xuất hiện một đoàn nóng rực ngọn lửa màu trắng, hừ mà 1 tiếng, hung hăng rơi vào Cự Nhất Thiên trên thân!

Xi xi!

Cự Nhất Thiên trên thân toát ra ngọn lửa màu trắng, bốc cháy lên, cước bộ trong nháy mắt dừng dừng một cái, nhanh lên dùng linh lực đến hóa giải Mặt Nhật Hỏa Diễm!

Mặt Nhật Hỏa Diễm năng lượng cuồng bạo, người bình thường trong nó hỏa diễm chắc chắn phải chết!

Thiết tháp đại hán là cự nhân nhất tộc hậu đại, trong cơ thể lưu có một tia lớn người huyết mạch, bằng vào cường đại thân xác ngăn cản đối phương hỏa diễm, nhưng mặc dù là như vậy, ở trên mặt hắn cũng là hiện ra một chút xấu xí, hiển nhiên đã bị thương tổn nghiêm trọng.

Vang vang!

Khinh Ảnh rút ra trường kiếm màu xanh, cầm ngang ở trước người, mắt lạnh nhìn bạch y nữ tử!

Từng đạo kiếm khí bay là tả không gian, phát ra chói tai kêu vang tiếng!

Khinh Ảnh một bước nhảy lên, như Liệp Báo một dạng, quỹ dị thân pháp phiêu động ra!

Bạch y nữ tử cười lạnh một tiếng, ngọc thủ khẽ nâng lên, một đoàn đoàn ngọn lửa màu trắng phiêu tán đi qua, như như tinh linh hướng về phía Khinh Ảnh dây dưa đến cùng!

Khinh Ảnh khề cau mày, vung lên trong tay trường kiếm màu xanh, kiếm quang lưu chuyển, kiếm minh nổ vang, rất nhanh thì đem ngọn lửa màu trắng hóa thành hư không!

"Di?" Mặt Nhật Hỏa Diễm kinh ngạc một phần: "Tiểu tử ngươi so với kia to con mạnh hơn không ít! Bất quá, y nguyên không phải đối thủ của ta! Hôm nay, các ngươi đều cho lão nương lưu lại đi!"

Nàng toàn thân tản ra khí tức cuồng bạo, xao động bốn phía trăm mét, loại khí tức này làm cho người có một loại sự khó thở cảm giác!

Khinh Ảnh sắc mặt trầm xuống, nắm chặt trường kiếm trong tay, chột vung lên!

Một kiếm đánh xuống!

Kiếm minh nổ vang!

Chém!

Nữ tử biến hóa nhanh chóng, hóa thành chân thân, ngọn lửa màu trắng đang kịch liệt mà nhúc nhích!

Kiếm đem ngọn lửa màu trắng một phần thành hai! Nhưng rất nhanh, hỏa diễm dung hợp vào một chỗ, hừ mà một cái, trong nháy mắt tại chỗ biến mất, rất nhanh, xuất hiện sau lưng Khinh Ảnh, Mặt Nhật Hỏa Diễm lần thứ hai trở thành cô gái xinh đẹp, ngọc thủ chột vung ra, hỏa diễm nện ở Khinh Ảnh trên vai phải, chấn phải phía sau người lui ra phía sau mấy bước, cánh tay kém chút nứt ra đến, trong miệng phun ra một ngụm máu lớn!

Được xưng Bạo Hóa Cảnh cửu trọng mạnh nhất Võ giả ở Mặt Nhật Hỏa Diễm trong tay lại là không chịu được như thế một kích!

Cổ Đan nhìn thấy một màn này, trong lòng ám kêu không tốt, không hề nghĩ ngợi đến Mặt Nhật Hỏa Diễm vậy mà mạnh mẽ như vậy!

Cổ Hồn hai mắt chột run, hắn cũng không nghĩ tới sẽ một màn này!

Ở đây, có thể đi bảo trì đậm định cũng chỉ có Diệp Kinh Vân!

Mặt Nhật Hỏa Diễm tuy nói là mới vừa mới sinh ra, nhưng trong cơ thể năng lượng cuồng bạo không gì sánh được, lại lại thu nhận nhiều Võ giả một thân linh lực, thực lực bạo tăng!

Lại nói, nó hòa diễm vốn là đối với Võ giả có hiệu quả áp chế, ở nơi đây lại là nó bàn, Kinh Ảnh tuy nói là Bạo Hóa Cảnh trong cảnh giới mạnh nhất Võ giả, nhưng đối mặt Mặt Nhật Hòa Diễm cũng là không thể kém cái gì!

"Đi! Ta đối phó không được!" Kinh Ảnh hướng về phía Lão giả gấp gáp nói ra, tuy nói trong lòng tất cả không muốn thừa nhận, nhưng hắn không muốn bỏ mạng!

"Cạc cạc! Nếu đến liền dừng đi!" Bạch y nữ tử cười một tiếng, trong mắt phượng đều là vẻ khinh thường.

Cổ Đan da mặt hơi giật giật, đối với căn cước Mặt Nhật Hòa Diễm, hắn đã chuẩn bị thật lâu, lại không nghĩ rằng sẽ là như thế này kết quả!

Bất quá, đúng lúc này, Diệp Kinh Vân đứng ra, ngẩng đầu, nhìn phía bạch y nữ tử!

Bạch y nữ tử ánh mắt cũng nhìn phía thiếu niên, chỉ quang đại thịnh.

"Diệp Tiên Sinh!" Cổ Đan sốt ruột!

Cổ Hồn vẻ mặt xem thường, đối với Diệp Kinh Vân cử động biểu thị rất ngu xuẩn.

Cự Nhất Thiên trong lòng cũng là hiện ra xem thường, ngay cả ta đều đối phó không được, người còn muốn đối phó? Đây không phải là tìm đường chết sao? Ở trong đầu hắn, bày biện ra thiếu niên bị Mặt Nhật Hòa Diễm đốt chết hình ảnh!

"Thật có khí chất a! Tốt có nam nhân vị a! Lão nương ta đã là khó nhìn nha!" Bạch y nữ tử bộp bộp bộp mà cười không ngừng, lại không phát hiện thiếu niên bên khoe miệng treo một nụ cười lạnh nhạt!

Diệp Kinh Vân có dũng khí tới nơi này thu nhận Mặt Nhật Hòa Diễm tự nhiên là có hắn dựa vào!

Đừng Võ giả sẽ bị Mặt Nhật Hòa Diễm áp chế! Nhưng hắn không thể! Hơn nữa hắn thậm chí có thể áp chế Mặt Nhật Hòa Diễm!

Trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng đang nhanh chóng nhúc nhích, một cỗ cực kỳ bá đạo khí tức từ từ từ trên người hắn khuếch tán ra!

Cỗ khí thể này sau khi xuất hiện, bạch y nữ tử sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, phát ra thanh âm bén nhọn: "Người ... Thân thể người có vật gì!"

"Có người muốn đồ đạc!" Diệp Kinh Vân cười hắc hắc, trong tay thần tốc bấm Thập Ma Quyết, muốn bắt phía sau người!

"Hừ! Người tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh nhất trọng, cũng muốn bắt lão nương? Lão nương hôm nay nhất định phải tự mình đào xuống thân thể người, nhìn một chút bên trong cơ thể người đến cất giấu thứ quý gì!" Mặt Nhật Hòa Diễm cười khúc khích, sau lưng dĩ nhiên là ngưng tụ ra dài đến năm thước hỏa diễm rực!

Diệp Kinh Vân sắc mặt y nguyên không thay đổi, hắn nhanh chóng bấm vũ kỹ, Lôi Đình bùng lên, ở trước người hắn xuất hiện một đạo thân ảnh!

Lôi Đình!

Đối phó Mặt Nhật Hòa Diễm, hắn không dám khinh thường!

Lôi Đình vừa xuất hiện, liền hướng về phía bạch y nữ tử phát ra như mưa cuồng vậy công kích! Làm cho người chung quanh mặt lộ vẻ khiếp sợ!

Chẳng ai nghĩ tới tu vi gần như chỉ ở Bạo Hóa Cảnh nhất trọng thiếu niên lại có thể cùng Mặt Nhật Hòa Diễm đánh được bất phân cao thấp!

Quen thuộc Diệp Kinh Vân người đương nhiên sẽ không thấy phải có cái gì kỳ quái!

Trong cơ thể hắn Thập Ma Tâm Tạng đối với dị hỏa có áp chế tác dụng, sở dĩ Mặt Nhật Hòa Diễm đối với người khác có thể đi bộc phát ra mãnh liệt năng lượng, nhưng đối phó với Diệp Kinh Vân cũng không đi!

Đây cũng là năng lực nhất mấu chốt!

Nàng ấy song đồng chợt khuếch trương, mặt hiện lên ra chấn động cùng với sợ hãi, lần thứ hai phát ra bén nhọn tiếng kêu: "Cái quý gì! Vì sao người có thể đủ áp chế ta! Không có khả năng! Ta là trong thiên địa cường đại nhất dị hỏa! Điều đó không có khả năng!"

Thấy Diệp Kinh Vân tu vi, vốn tưởng rằng phía sau người rất nhỏ yếu, nhưng không nghĩ tới đôi phương mọi nơi áp nàng!

"Không có gì không có khả năng! Ngoan ngoãn trở thành ta chiến lợi phẩm đi!" Diệp Kinh Vân vô cùng cuồng ngạo, tóc dài tung bay, rất có một trở mình Chiến Thần tư thế!

Một màn này làm cho Cổ Đan đắm người mặt giật mình!

Ai cũng không nghĩ tới Diệp Kinh Vân vậy mà có thể có bức này sức chiến đấu!

Đúng lúc này , Diệp Kinh Vân trong tay kiếm ra khỏi vỏ!

"Cạc cạc cạc!"

Mạt Nhật Hỏa Diễm phát ra thê thảm tiếng kêu lạ , ở Vô Tình Nhất Kiếm hạ , cả đoàn hỏa diễm bị chia làm một nửa!

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Cẩn nuốt Mạt Nhật Hỏa Diễm

"Cạc cạc! Tiểu tử , ngươi chết không yên lành!" Mạt Nhật Hỏa Diễm hú lên , cả đoàn hỏa diễm bị Diệp Kinh Vân một kiếm chia làm hai , nhìn phía thiếu niên ánh mắt đã mang theo mãnh liệt sợ hãi!

Cái gọi là núi cao còn có núi cao hơn!

Ma cao một thước , đạo cao một trượng!

Dị hỏa tuy nói là trong trời đất này cuồng bạo nhất năng lượng , nhưng cũng không phải là vô địch! Nó có thể đi áp chế phổ thông Võ giả , nhưng không thể áp chế Diệp Kinh Vân!

Bởi vì Diệp Kinh Vân trong cơ thể có Thập Ma Tâm Tạng!

Kiếp trước , Diệp Kinh Vân chính là cẩn nuốt nhiều dị hỏa , cuối cùng từ Thập Ma Tâm Tạng sinh sôi ra Thập Ma Hỏa Diễm! Khi đó , Diệp Kinh Vân đầu ngón tay bắn ra , một luồng hỏa diễm chia làm mấy ngọn lửa , phiêu hạ xuống , thiêu cháy tất cả sinh linh!

Đem Mạt Nhật Hỏa Diễm một phân thành hai sau , hẳn không có chút nào do dự , trực tiếp mở cái miệng rộng , thuần nhất nuốt vào nửa đám Mạt Nhật Hỏa Diễm!

Nhưng rõ ràng xem ở miệng hắn đang sáng lên lờ lờ .

Cổ Hồn ngưng nhìn một màn này , trên mặt tràn ngập khiếp sợ!

Một dạng Võ giả làm sao dám trực tiếp nuốt vào dị hỏa ? Mặc dù là hắn cũng phải là muốn dùng linh đan diệu dược , áp chế dị hỏa trong cơ thể cuồng bạo năng lượng , mới dám cẩn nuốt!

Nhưng lúc này , thiếu niên thuần nhất liền nuốt vào Mạt Nhật Hỏa Diễm! Lại xem sắc mặt người sau không việc gì , hiển nhiên đối với Mạt Nhật Hỏa Diễm cuồng bạo năng lượng không có cảm giác chút nào!

Trên thực tế , Diệp Kinh Vân nếu như không có Thập Ma Tâm Tạng , hẳn cũng không dám trực tiếp như vậy cẩn nuốt dị hỏa!

Thập Ma Tâm Tạng tác dụng rất rõ ràng , đó chính là điên cuồng áp chế dị hỏa , làm cho dị hỏa không còn cách nào phát huy ra bình thường trình độ!

Trước hắn chiến thắng phải như vậy ung dung , tiến tới là Thập Ma Tâm Tạng!

Mất thấy nửa đám dị hỏa biến mất , Cổ Hồn sắc mặt đại biến , hắn tới đây xem chính là cẩn nuốt Mạt Nhật Hỏa Diễm , hôm nay nhìn thấy một màn này , có thể nào không tức ?

"Cự Nhất Thiên , tiêu diệt hắn! Không thể để cho hắn tiếp tục cẩn nuốt một nửa kia Mạt Nhật Hỏa Diễm!" Run rẩy chỉ vào thiếu niên , hắn gầm thét 1 tiếng!

Khỏi cần Cổ Hồn nói , Cự Nhất Thiên đã là hướng phía trước bước ra một bước , hít sâu một hơi , bấp thịch cả người sau đó một khắc chợt tăng vọt , lấp lánh như kim loại lộng lẫy , sau lưng chậm rãi hiện ra một đạo lớn người thân ảnh!

Đại địa cự nhân!

Đây là hắn vô hồn , là lực lượng hình!

"Đại Địa Bạo Kiếm!" Gầm nhẹ 1 tiếng, Cự Nhất Thiên tay phải đã là che lấp nham thạch, chột một cái, rơi trên mặt đất!

Huru! Huru! Huru!

Mà trong nháy mắt rạn nứt lên, theo khe nhỏ trong toát ra từng thanh nham thạch bao trùm trường kiếm, đồng thời càng đi về phía sau, kiếm càng dài, càng bén nhọn!

"Khinh Ảnh!" Cổ Đan nhìn thấy một màn này, biến sắc, quát. Hần và Diệp Khinh Vân đã là ở trên cùng một chiếc thuyền, đương nhiên sẽ không thấy chết mà không cứu!

Khinh Ảnh tay phải quơ múa trường kiếm, chột một kiếm chém ra! Một cổ dây đặc hàn khí phô thiên cái địa vậy hướng phía trước cuốn tới, đem phía trước tầng nham thạch tầng vỡ vụn ra, ngăn trở nham thạch trường kiếm đi tới!

Khinh Ảnh tuy nói mới vừa bị thương, nhưng dù sao chính xác Bạo Hóa Cảnh cửu trọng thứ nhất cường giả! Một thân linh lực kinh thiên, mà ở kiếm đạo thượng cang là đạt đến Thiên Nhân cấp độ!

Hần vừa ra tay rất nhanh phá giải đối phương Đại Địa Bạo Kiếm!

"Cạc cạc! Khinh Ảnh, ngươi thật không hổ là Âm Hư Cảnh loại kém nhất thanh niên cường giả! Nhưng tiếc là, ngươi có một bước không có tính ra!" Cự Nhất Thiên cạc cạc cười một tiếng, hai tay nhanh chóng bấm linh quyết, trên khuôn mặt tức khắc toát ra gân xanh, gầm nhẹ nói: "Ân Kiếm, ra!"

Huru!

Chỉ thấy ở Diệp Khinh Vân dưới chân đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, thẳng hướng hần quai hàm đi, đại hán một chiêu này quả thực là âm hiểm!

Đây là muốn trí Diệp Khinh Vân vào chỗ chết!

"Ha ha ha! Mạt Nhật Hòa Diễm là ta!" Cổ Hồn điên cuồng cười lớn, phảng phất chứng kiến thiếu niên chết thảm một màn!

Theo hần, Diệp Khinh Vân không có khả năng tránh thoát một chiêu này!

Cự Nhất Thiên thực lực tuy nói không bằng Khinh Ảnh, nhưng dù nói thế nào cũng tốt xấu là một vị Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả, trong cơ thể còn ẩn chứa một chút cự nhân chi huyết, sức mạnh to lớn, thân xác cường hãn, không phải một cái đền từ tiểu trong trần nhỏ công tử ca có khả năng sánh ngang!

"Chết đi!" Hần điên cuồng kêu to.

Nhưng mà, tiếp theo mặc làm cho hần hai mắt không sai biệt lắm trừng lại, quai hàm đều có thể rơi xuống đất!

Diệp Khinh Vân cũng chưa chết, hần rất khéo léo mà né qua một kiếm này, nhưng từ cùng chính tại thu nhận nửa đám Mạt Nhật Hòa Diễm, làm cho hần khí tức cực kỳ bất ổn định, phun ra một búng máu!

Tại hần Thập Ma Tâm Tạng mất đi uy áp sau, mặt khác nửa đám Mạt Nhật Hòa Diễm điên cuồng hướng ngoài động bay đi, phát ra âm u thanh âm: "Tiểu tử, lão nương ta nhớ ở ngươi! Lần sau gặp được ngươi, chính là ngươi chết ngày!"

Phốc!

Diệp Khinh Vân trong cơ thể linh lực xuyên loạn, lần thứ hai phun ra một búng máu, hai tay chống trên mặt đất, ngẩng đầu, như một con mãnh hổ một dạng nhìn chăm chú Cự Nhất Thiên!

Nếu như không phải Cự Nhất Thiên đánh lên hần, hần sớm đã đem Mạt Nhật Hòa Diễm lành lặn hấp thu hết!

"Tiểu tử, ngươi làm chuyện tốt! Mạt Nhật Hòa Diễm chạy trốn!" Cổ Hồn tức giận tới mức run run, hần nghìn dặm xa xôi tới đây chính là vì thu nhận Mạt Nhật Hòa Diễm, mà hiện tại Mạt Nhật Hòa Diễm trở mất biến mất ở trong mắt!

Diệp Khinh Vân âm lãnh liếc Cổ Hồn một cái, sau đó ngồi xếp bằng, cũng không để ý phía sau người, đem trong cơ thể nửa đám Mạt Nhật Hòa Diễm lành lặn hấp thu hết!

Chuyện còn lại liền giao cho Khinh Ảnh làm!

Lấy Khinh Ảnh thực lực bảo hộ hần chắc là không thành vấn đề!

Khinh Ảnh lãnh khốc mà nhìn Cự Nhất Thiên, trường kiếm trong tay gào thét chỉ thanh, mang theo kinh người kiếm khí, xao động ở bốn phía.

Cầm thụ được này một cổ mãnh liệt kiếm khí sau, Cự Nhất Thiên sắc mặt hơi đổi, nhưng vẫn là bước về phía trước một bước, cung cấp lên bắp thịt đang nhảy nhót lấy nhàn nhạt sắc bén, nhanh chóng bấm vũ kỹ, chỉ thấy hần thân cao đi thẳng đến ba thước, giống như một cái cự nhân một dạng, bắp thịt cả người càng là nổi lên, từng cái như thanh xà một dạng gân mạch lao ra huyết mạch!

Huru!

Sau một khắc , từng cái màu xanh xích sắt xoay quanh ở thiết tháp trên người đại hán .

Nhìn kỹ , màu xanh xích sắt dĩ nhiên là gân xanh biến ảo đi ra!

"Đây là Cự Nhân Thanh Thiết Liên! Gia hỏa này thân chấy xuôi lấy 10% lớn người huyết mạch!" Cổ Đan lông mi hơi nhú lại , nhìn phía thiết tháp đại hán , trong con ngươi hiện ra vẻ kinh ngạc chi quang!

Cổ Hồn không ngốc , đã sớm điều tra ra kinh địch sẽ mang theo Khinh Ảnh , là đối kháng Khinh Ảnh , hần nghìn dặm xa xôi chạy tới lớn gia , đồng thời nói với lớn gia một vị thiên tài!

Cự Nhất Thiên!

Hắn ở lớn trong nhà tuy nói chưa tính là nhất thiên tài yêu nghiệt , nhưng là đủ để đứng hàng phải trước 5!

Cự Nhất Thiên cuồng vọng mà cười ha ha , nhìn phía Khinh Ảnh , gằn nhẹ nói: "Hôm nay , ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi kiếm pháp lợi hại vẫn là ta thân xác lợi hại!"

Huru!

Hai bóng người không có bất kỳ do dự xông thẳng tới!

Khinh Ảnh cùng Cự Nhất Thiên nhanh chóng giao đánh nhau! Hai người đánh được bất phân cao thấp!

Mà lúc này , Cổ Hồn đột nhiên xuất động , mục tiêu bất ngờ chính là Diệp Kinh Vân! Chỉ cần phía sau người không thể đem nửa đám Mạt Nhật Hỏa Diễm hấp thu hết , như vậy hần thì có thể đoạt lại nửa đám Mạt Nhật Hỏa Diễm!

Ai cũng không phát hiện , giờ khắc này ở Diệp Kinh Vân trong tròng mắt hiện ra một đoàn ngọn lửa màu đen!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Thập Ma Hỏa Diễm

Bên trong động kích sát tiếng nổi lên bốn phía , hai lớn thiên tài tuyệt thế ra sức giao chiến , cả cái sơn động phát ra nhỏ nhẹ lay động tiếng!

Giờ này khắc này , Diệp Kinh Vân ngồi xếp bằng , không chút nào bên ngoài chịu ảnh hưởng , trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng đang phát ra khó có thể hình dung thanh âm!

Hắn rất chuyên tâm hấp thu một nửa Mạt Nhật Hỏa Diễm!

Thập Ma Tâm Tạng đang điên cuồng luyện hóa Mạt Nhật Hỏa Diễm! Nói như vậy , ai cũng không dám giống như Diệp Kinh Vân như vậy điên cuồng đi cắn nuốt Mạt Nhật Hỏa Diễm!

Nhưng Diệp Kinh Vân liền có dừng khí!

Bởi vì Thập Ma Tâm Tạng đối với bất luận cái gì dị hỏa đều có áp chế tác dụng!

Kiếp trước , hần liền cảm thấy hiếu kỳ , Thập Ma Hỏa đến là cái gì hỏa , vì sao không ở bảng dị hỏa đan phía trên , nhưng so bất luận một loại nào dị hỏa đều mạnh hơn , lại đầy đủ tuyệt đối hiệu quả áp chế!

Huru!

Đúng lúc này , trong cơ thể Thập Ma Tâm Tạng ở run rẩy kịch liệt , một cổ kỳ dị thanh âm chậm rãi vang lên , giọng nói như chuông đồng , chấn được Diệp Kinh Vân đầu óc rung động!

"Thập Ma Hỏa Diễm , nghịch thiên cải mệnh , đốt sạch vạn vật!"

Một đoàn ngọn lửa màu đen nhanh chóng theo Thập Ma Tâm Tạng trong nỗi lên!

Diệp Kinh Vân nội thị một màn này , kinh ngạc vạn phần , trên mặt mừng như điên! Kiếp trước , hắn thu nhận sơ sơ mười đám dị hỏa mới có thể theo Thập Ma Tâm Tạng trong sinh ra này một tiểu tiểu hắc sắc ngọn lửa!

Nhưng hiện tại , hắn chỉ là thu nhận nửa đám Mạt Nhật Hỏa Diễm liền sinh ra màu đen ngọn lửa!

Hắn biết này màu đen ngọn lửa đúng là Thập Ma Hỏa Diễm!

Vô số đoàn dị hỏa theo trong đầu hắn nhẹ nhàng , nhưng mỗi một ngọn lửa đều đối với thân thể! Hắn tựa như cùng là một cái Đế vương một dạng , mà những thứ kia dị hỏa phảng phất như là hắn con dân!

Hắn không biết Thập Ma Hỏa Diễm xuất hiện làm cho toàn bộ thiên địa biến sắc!

Thập Ma Hỏa Diễm chính là áp đảo dị hỏa trên hỏa diễm , là cường đại nhất hỏa diễm! Vừa xuất hiện , đối với Vô giả mà nói không có cảm giác gì , nhưng đối với những Luyện Đan sư kia , đặc biệt ứng có dị hỏa Luyện Đan sư thì có cảm giác mạnh mẽ!

Loại cảm giác này giống như muốn hướng về phía từ trời bái!

Mà trời chính là Diệp Kinh Vân!

Mới vừa tiến lên kích sát Diệp Kinh Vân Lão giả chợt một trận , thân thể chịu không được thiên địa uy áp mạnh mẽ!

Phù phù một cái!

Cổ Hồn hai đầu gối trực tiếp quỳ trên mặt đất , mà ở phía trước là ngòi xếp bằng thiếu niên!

Thân phận của hắn cái gì tôn quý , hôm nay lại muốn hướng thiếu niên quỳ xuống ?

Còn thể thống gì!

Cổ Hồn muốn đứng lên , nhưng thiên địa uy áp thực sự quá cường đại , căn bản là không cách nào để cho hắn lên! Lớn chừng hạt đậu vậy mở hôi hột hoa lạp lạp theo dưới gương mặt cháy xuống .

Thập Ma Hỏa Diễm xuất hiện không chỉ có riêng để cho Cổ Hồn một người quỳ xuống , đối với bát hoang trên đại lục bất luận cái gì một vị Luyện Đan sư đều như vậy!

Lúc này , rất nhiều Luyện Đan sư đều ngẩng đầu , ngược nhìn xa không thể chạm tinh không , hai mắt đều là hiện ra run .

"Chẳng lẽ là dị hỏa hiện thân ?"

"Làm sao có thể! Mặc dù là dị hỏa xuất hiện cũng không khả năng để cho thân thể ta có như thế lớn phản ứng!"

"Đó là cái gì ? Vì sao trong lòng ta sẽ cảm thấy không hiểu sợ hãi và bối rối!"

Đối với phổ thông Vô giả mà nói căn bản cũng không nhưng có thể cảm nhận được Thập Ma Hỏa Diễm tồn tại , nhưng đối với những thứ kia đặc biệt Vô giả ngược lại thoáng cái liền cảm thụ được!

Bởi vì ... này chút đặc biệt Vô giả đều biết Diệp Kinh Vân!

Hạ vị Thần giới!

Luyện Đan sư công hội tổng bộ .

Một vị người mặc trường bào màu xanh trung niên nhân vừa sải bước ra , cũng đã là đi tới trong hư không , nhìn chăm chăm phía trên xem , trong mắt kinh hãi chỉ quang đạt đến mức tận cùng .

Rất nhanh, sau lưng hắn lần lượt đứng chín người!

Chín người này người mặc đồng dạng trang phục , ở đó trang phục trên có bảy đám hỏa diễm .

Hiển nhiên , bọn họ là cao nhất sâm thất phẩm Luyện Đan sư! Cũng được người gọi là thất hồng Lão giả!

"Đây một cổ hơi thở cùng năm đó Chiến Thần cái gì tương tự a!" Một vị Lão giả trong con ngươi lưu động một chút rung động , chuyện này đã qua sơ sơ trăm năm , nhưng đã sớm lạc ấn trong đầu hắn!

Năm đó vị chiến thần kia không đơn giản có Vô Tình Kiếm, Đồ Long Dao thần phẩm vũ khí, còn có Thập Ma Hỏa Diễm bức này vượt quá dị hỏa hòa

điểm!

"Không có khả năng! Một đạo khí tức này rất nhỏ yếu , tuyệt đối không phải là Thập Ma Hỏa Diễm! Hơn nữa , Chiến Thần đã sớm chết xuống! Thập Ma Hỏa Diễm cũng theo hắn biến mất! Lại làm sao có thể sẽ xuất hiện đây?" Có Luyện Đan sư lẩm bẩm .

"Đây là hỏa diễm vị đạo , này một cỗ vị đạo tuyệt đối không phải dị hỏa có , cũng không phải Thập Ma Hỏa Diễm có! Nó so bất luận cái gì hỏa diễm đều mạnh hơn!" Người đàn ông trung niên cũng là mê man , hắc cảnh giới cực cao , tu vi cực đại , vốn lấy thực lực của hắn vậy mà không còn cách nào nhìn thấu hỏa diễm này , quả thực kỳ quái!

"Nếu như là sư phụ ta là tốt rồi!" Trung niên nhân thở dài một hơi , hướng trong lầu các đi tới , lưu lại một đạo cô độc bóng lưng!

Mọi người chỉ cảm thấy được một trận gió thổi qua , sẽ thấy cũng nhìn không thấy trung niên nhân .

Nếu như Diệp Khinh Vân ở chỗ này , hẳn nhất định sẽ nhận ra trung niên nhân này đến!

Tam đệ tử Lạc Hải Đan!

Theo lý thuyết Diệp Khinh Vân ngã xuống sau , những địch nhân kia tự nhiên sẽ đem hắn người nhất nhất giết chết! Mà Lạc Hải Đan đến nay còn rất tốt mà sống! Chính là ý lại hắn thể lực cường đại cùng với cao cấp đường Luyện Đan sư!

Bát phẩm Luyện Đan sư! Hiện tại đã Luyện Đan sư công hội hội trưởng!

Có thể nói là thanh xuân cùng Lam thắng Lam!

Diệp Khinh Vân nếu như biết nói nhất định sẽ rất kiêu ngạo!

Đệ tử của hắn không có một là tục!

Chín vị Lão giả liếc mắt nhìn nhau , đều là lắc đầu , có lẩm bẩm "Hội trưởng hiện tại đang tiến hành kế hoạch báo thù! Tuy nói chúng ta Luyện Đan sư công hội thể lực cường đại , nhưng này vẫn vẫn ở trong mắt người khác! Có một ít thể lực hay không sợ hãi chúng ta!"

"Đúng a! Năm đó Chiến Thần thiếu chút nữa liền có thể đột phá cảm cố , đạt đến Truyền Thuyết cảnh giới , thậm chí có thể đi trung vị thần giới , nhưng ai biết sẽ phát sinh như vậy sự tình ?"

"Đạo này khí tức đối với ta mà nói rất quen thuộc! Khi đó ta lúc còn tám bé , liền tận mắt nhìn thấy Chiến Thần luyện chế đan dược một màn! Ngọn lửa màu đen khí tức cùng một đạo khí tức này không sai biệt nhiều!"

Mà lúc này , hạ vị Thần giới hoàng thần cứ điểm!

Một chỗ to như vậy trong lầu các , một vị người mặc trường bào màu vàng óng nam tử đồ sộ đứng , ngẩng đầu , nhìn trời xanh , trong tròng mắt chột nỏ bắn ra tinh quang , Xán như sao , trên thân khí thể vào giờ khắc này chột nhấc lên , uy áp như long . Phía sau mấy tên hộ vệ ở một cỗ uy áp hạ , hai chân run run , cúi đầu xưng thần!

"Này một cỗ hơi thở!"

"Sẽ không phải là hắn đi!" Hắc sắc mặt có chút khó coi , nếu không phải tận mắt nhìn thấy , ai có thể nghĩ đến đường đường hạ vị Thần giới hoàng thần cứ điểm chỉ chủ sắc mặt sẽ đại biến ?

"Hắn không phải là , một đạo khí tức này so với hắn phải yếu hơn không ít! Hơn nữa , trước đây ta tự mình sử dụng kiếm cảm ở hắn Thập Ma Tâm Tạng trong! Mặc dù hắn thật là chiến thần , cũng không cách nào ngăn cản ta một kiếm này!" Đột nhiên , phía sau bay tới một đạo như chim hoàng oanh một dạng thanh âm , ngọt cực kỳ xinh đẹp!

Một nữ tử đi chân trần đi tới , như ngọc chân dài to đi đi lại lại giữa làm người ta liên tưởng chỉ có!

Nhưng mọi người cũng không dám nghĩ như vậy , ai cũng biết nữ tử tàn nhẫn!

Năm đó được xưng vô địch chiến thần Diệp Khinh Vân chính là thảm chết tại đây hồng y nữ tử trong tay một thanh Lạc Linh Kiếm tiến lên!

"Lạc Linh!"

Hai người hai mắt đối mặt , truyền đạt tình ý , ý nghĩ - yêu thương thăng hoa!

Tốt một đôi cặp nam nữ!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Sợ người phải bại quá nhanh

Theo Diệp Kinh Vân triệt để cắn nuốt hoàn tất một nửa Mặt Nhật Hỏa Diễm sau, thiên địa uy áp tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Mặt Nhật son động, hai đầu gối quỳ trên mặt đất Lão già mất đi uy áp sau, tức khắc đứng lên, ánh mắt nhìn chăm chú phía trước y nguyên ngồi xếp bằng thiếu niên áo trắng, trong con ngươi thoáng qua lấy một đạo kinh hãi chỉ quang!

"Bạo Hóa Cảnh tam trọng!"

Ban này, Diệp Kinh Vân tu vi mới Bạo Hóa Cảnh nhất trọng, mà hiện tại trực tiếp đề thăng tới tam trọng!

Không thể không nói, Mặt Nhật Hỏa Diễm tác dụng rất lớn, trong nháy mắt cho Diệp Kinh Vân tu vi đề thăng chỗ tốt!

"Đáng chết!" Cổ Hồn tức điên, này vốn là nơi khác, mà hiện tại tiện nghi thiếu niên!

Nơi khác không hề nghĩ ngợi đến cái này nhất bị xem nhẹ thiếu niên mới là nơi khác lớn nhất đối thủ cạnh tranh!

"Ta muốn giết người!" Cổ Hồn về mặt tức giận, đi nhanh nhảy qua đi, theo nơi ông tay áo chọt vung ra một quyền!

Sẽ phải nhắm phía Diệp Kinh Vân trên mặt lúc, một tay đột nhiên nâng lên, năm ngón tay mở ra, trực tiếp bao quanh Cổ Hồn tay phải!

Ngẩng đầu, chỉ thấy ở Diệp Kinh Vân trong con ngươi phun ra hai đoàn ngọn lửa màu đen, lóe lên lóe lên, như đen kịt trong bóng đêm hai khóa lộng lẫy ngôi sao!

"Thân là một gã Luyện Đan sư, cũng dám cùng ta cận chiến, người có phải hay không ngu xuẩn tới cực điểm? Luyện đan luyện ngọc?" Diệp Kinh Vân âm lãnh cười một tiếng, trong tay lực lượng càng lúc càng lớn.

"A!" Cổ Hồn phát ra thê kêu thảm thiết, bởi vì tức giận, nơi khác xác định quên mất điểm này, đương nhiên đây chỉ là điểm thứ nhất!

Điểm thứ hai, nơi khác căn bản là nghĩ không ra Diệp Kinh Vân thực lực xa xa phải so tu vi cao hơn!

Nơi khác tu vi đã ở Bạo Hóa Cảnh thất trọng, nhưng mà liền Diệp Kinh Vân một cọng tóc gáy đều xúc không gặp được! Lại, phía sau người lực lượng cực đại!

"Cổ đại sư!" Một bên đang giao chiến trong Cự Nhất Thiên nhìn thấy một màn này, con ngươi đột nhiên rụt lại, chọt quát lên: "Tiểu tử thôi, người buông hân ra! Người biết hân là ai không? Có mấy cái mạng đều không đủ người chết!"

"Ồ!" Diệp Kinh Vân gạt đầu, như vô sự biểu tình, sau đó lại một lần nữa địa gia tăng độ mạnh yếu, đem Lão già cổ tay phải cuốn 45 độ!

"A! A! A" Cổ Hồn sắc mặt trắng bệch, lớn chừng hạt đậu vậy mồ hôi hột thẳng hạ xuống, phát ra như như giết heo tiếng kêu gào.

"Tiểu tử người thật muốn chết phải không?" Cự Nhất Thiên nhìn thấy một màn này đã là dừng lại chiến đấu, mắt lạnh nhìn Diệp Kinh Vân, uy hiếp nói: "Người nhà họ Cổ cũng dám động! Rõ là chưa thấy quan tài không thấy lệ a!"

Cổ gia, bát hoang trên đại lực thứ nhất Luyện Đan sư, gia tộc này trong Luyện Đan sư rất nhiều, mỗi người sinh ra đều có thể kiểm tra thiên phú luyện đan!

Luyện Đan sư vốn là một cao quý chức nghiệp, lại bọn họ nhân mạch cực lớn, ai cũng không dám đi dễ dàng chọc giận gia tộc này!

Nhưng hiện tại, Diệp Kinh Vân không những dám trêu, còn dám đánh!

Này ở trong mắt Cự Nhất Thiên chính là một ngu ngốc hành vi!

Nhưng mà, nơi khác hoàn toàn cũng không biết khi hân nói ra lời này lúc, Cổ Hồn kết quả chú định rất thảm!

Bởi vì Diệp Kinh Vân trong cuộc đời ghét nhất liền là người khác đe dọa nơi khác!

"Ồ!" Noi khác vẫn là phong khinh vẫn đậm nói ra một cái oh chữ , sau đó sẽ độ dùng sức , đem Lão già tay chuyển tới chín mươi độ! Tiếp tục như vậy nữa , Lão già tay phải khả năng liền đoạn!

Cổ Đan nhìn người hiền lành thiếu niên , trong lòng mảnh kính .

Ai có thể tưởng tượng lấy được , thiếu niên trước mắt nhìn như không có có vẻ tức giận , nhưng thủ đoạn lại tàn nhẫn như vậy!

"Ngươi ..." Cự Nhất Thiên còn muốn nói điều gì liền trực tiếp bị Cổ Hồn cắt đứt!

"Cự Nhất Thiên , lão phu van cầu ngươi , chớ nói nữa!"

Cự Nhất Thiên sững sờ , ai cũng có thể đi nghe đạt được Cổ Hồn cầu xin , phía sau người rõ là chịu không được kịch liệt thống khổ!

"Ngươi còn muốn lên tiếng sao?" Diệp Khinh Vân mặt ngoan vị nhìn thiết tháp đại hán , còn là một bộ người hiền lành biểu tình .

Khinh Ảnh nhìn thấy một màn này , giật mình trong lòng , thấy được thiếu niên trước mắt tâm trí quá mức thành thực , căn bản cũng không phải là một cái thiếu niên bình thường có khả năng biểu hiện ra ngoài .

Nghe được lời này , Cự Nhất Thiên nét mặt đang không ngừng co quắp , muốn nói điều gì , lại không dám nói gì , cuối cùng rõ ràng mà đem nước bọt nuốt vào trong bụng , sắc mặt tái xanh so .

"Làm sao ? Không dám nói ?" Diệp Khinh Vân cười nhạt: "Xem ra Cổ gia rất cường đại a! Ngươi cự gia ở Cổ gia phía trước chính là một con chó a! Ta nói đúng không ?"

Cự Nhất Thiên nổi giận gầm lên một tiếng , trên mặt gân xanh hoàn toàn bộc phát ra: "Diệp Khinh Vân! Ngươi có gan để lại nơi khác!"

Diệp Khinh Vân biểu hiện trên mặt y nguyên , lạnh lùng liếc thiết tháp đại hán một cái: "Ngươi có gan cứ tiếp tục nói ta!"

Vừa nói, nơi khác tay trái đã là đặt ở Cổ Hồn trong tay trái!

"Không!" Cổ Hồn sắc mặt càng thêm trắng bệch , không ngừng hướng về phía Cổ Hồn cầu khẩn nói: "Xin ngươi đừng nói , đừng nói!"

Lại nói , không làm được thiếu niên này đem hán tay trái cũng phé!

Hai cái tay đều phé , làm sao còn luyện chế đan dược ?

"Nói ? Có gan liền nói , không có loại liền đừng ở chỗ này lú rú!" Diệp Khinh Vân lạnh lùng nói ra .

Cự Nhất Thiên mạnh mẽ chịu nhịn nội tâm tức giận , nếu như không phải Cổ Hồn ở trong tay đối phương , nơi khác trước kia liền xông lên , đó không biết tốt xấu thanh niên cho chém thành muôn mảnh!

Phốc!

Tức giận công tâm , nơi khác trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết!

"Giận quá nha!" Diệp Khinh Vân nghiêng ngả cười một tiếng , giờ chân lên , nhắm ngay Cổ Hồn phần hông đá vào!

Cổ Hồn bay thẳng đến phía trước , chật vật đứng lên , trực tiếp theo trong cửa tay áo lấy ra một quyển sách , hướng về phía Cự Nhất Thiên quát lên: "Đi!"

"Ta không đi!" Cự Nhất Thiên nhìn chăm chú Diệp Khinh Vân , hôm nay Cổ Hồn thoát khỏi phía sau người ma chưởng , nơi khác cũng không còn cách nào ngăn chặn nội tâm tức giận , muốn trảm sát Diệp Khinh Vân!

"Ngươi không đi , ta có thể đi!" Nói xong , Cổ Hồn trực tiếp nhắm ngay quyền trực đưa vào một đạo linh lực!

Tức khắc , trong quyền trực trán phóng lộng lấy quang điện!

Ở Cổ Hồn phía trước xuất hiện một cánh cửa , cửa kia bắn ra chói mắt quang mang!

Cổ Hồn trực tiếp giờ chân lên , tiến nhập trong cửa chính , một đạo thanh âm phản nộ theo Truyền tống môn trong bộc phát ra: "Mối thù hôm nay , lão phu tất ở sau này báo! Đến lúc đó , lão phu muốn quát ngươi da , gọt ngươi thịt , cắn nuốt ngươi Mạt Nhật Hỏa Diễm! Tiểu tử , ngươi liền ngoan ngoãn chờ chết đi!"

Diệp Khinh Vân khẽ cau mày , nếu như biết Lão già có như vậy tâm tư , như vậy nơi khác tuyệt đối sẽ không bỏ qua phía sau người! Bất quá , nơi khác thì cũng chẳng có gì lo lắng!

Chính là một cái tam phẩm Luyện Đan sư , có thể đi dâng lên nhiều sóng gió lớn ?

Nếu như nơi khác thật chạy tới, Diệp Kinh Vân để nơi khác có đi mà không có về!

"To con! Không thể không nói, ngươi rất có loại a! Cũng dám không đi?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

Cự Nhất Thiên phi thường chán ghét Diệp Kinh Vân này người hiền lành biểu tình, nghĩ đến trước phía sau người coi rẻ nơi khác, không khỏi giận dữ, quát: "Ngươi có gan đánh với ta một trận!"

"Ngươi yêu cầu này có chút quá phận!" Diệp Kinh Vân nhìn sang thiết tháp đại hán, lạnh nhạt nói: "Ngươi tu vi ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!"

"Làm sao? Không dám?" Cự Nhất Thiên gầm hét lên.

"Không phải!" Diệp Kinh Vân lắc đầu, chậm rãi giải thích: "Không phải là không có dũng khí, là sợ ngươi phải bại quá nhanh!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Diệp Kinh Vân vs Cự Nhất Thiên

"Thật là cuồng vọng!" Cự Nhất Thiên như rồng mây, nơi khác chưa tính là cự gia thiên tài tuyệt thế, nhưng ở cự gia người đồng thanh niên trong đủ để đứng hàng năm người đứng đầu, hơn nữa nơi khác có 10% cự nhân huyết mạch, một thân huyết nhục cường đại đến thái quá, có thể nói là thân xác cơ khí!

Diệp Kinh Vân lắc đầu, đối với Cự Nhất Thiên thực sự không hề được nửa điểm hứng thú, một tới nơi này là Mạt Nhật Hỏa Diễm sơn động, mà hắn lại cần nuốt Mạt Nhật Hỏa Diễm, ở chỗ này cùng kẻ khác chiến đấu, nơi khác sức chiến đấu sẽ đề cao gấp đôi, mà kẻ khác liền muốn hạ thấp gấp đôi! Hai, người trước mắt tuy nói thân xác cường hãn, nhưng chỉ biết liều mạng, không có đầy đủ lợi dụng bản thân đặc điểm.

Thứ người như vậy chính là măng phụ, gặp phải người thường tự nhiên có thể đánh bạo đối phương, nhưng gặp phải những thứ kia chú trọng thân pháp vũ kỹ Võ giả, rất dễ dàng sẽ bại lại!

"Rõ là khó có thể tưởng tượng, nho nhỏ này Mạt Nhật Trấn phía trên vậy mà sẽ có như thế cuồng vọng người, xem ra hôm nay không giáo huấn ngươi một chút là không đi!" Cự Nhất Thiên mặt tà khí mà nhìn Diệp Kinh Vân, hận không được đem phía sau người trực tiếp giết chết!

"Ngươi thật muốn cùng ta đánh sao?" Diệp Kinh Vân có một ít không nói gì, hơi động cổ tay, giỡn ra một hạ thân tử: "Nghe nói cự gia chảy xuôi Viễn Cổ Cự Nhân nhất tộc huyết mạch, thân xác cùng với lực lượng đều là bình thường Võ giả gấp trăm lần sao?"

"Không sai!" Cự Nhất Thiên trọng trọng gật đầu, đối thiếu niên nói phi thường tán thành, trên mặt không khỏi hiện ra vẻ tự hào: "Sở dĩ, ngươi bây giờ là không phải rất hối hận? Ngươi có thể như vậy cuồng vọng, hoàn toàn cũng là bởi vì Kinh Ảnh tồn tại, cáo mượn oai hùm!"

Nói đến đây, nơi khác về mặt xem thường!

Diệp Kinh Vân không chút nào để ý tới phía sau người nói, hướng phía trước một bước đi ra, lạnh nhạt nói: "Nghe đồn dù sao cũng là nghe đồn, nghe nói cũng dù sao cũng là nghe nói, ta xem các ngươi cự gia người liền chẳng ra sao cả! Ở trong mắt người khác, chảy xuôi cự nhân nhất tộc huyết mạch có lẽ là nhất kiện rất cao quý sự tình, nhưng đối với ta mà nói, chảy xuôi Viễn Cổ Cự Nhân nhất tộc, mặc dù là Hoàng Kim vương giả cự nhân nhất tộc huyết mạch thì như thế nào? Bất quá là đồng cặn bã a!"

Viễn Cổ Cự Nhân nhất tộc trong huyết mạch, lấy Hoàng Kim vương giả cự nhân huyết mạch mạnh nhất!

Toàn bộ cự gia, chỉ có một người chảy xuôi Hoàng Kim vương giả cự nhân huyết mạch! Tên hắn kêu lớn đem!

Cự Nhất Thiên ngây tại chỗ, sau đó cuồng cười một tiếng.

P phía sau người nói chẳng những không có làm tức giận nơi khác, ngược lại để cho nơi khác trào phúng liên tục.

"Miệng đầy mạnh miệng! Nếu như lớn đem đi tới nơi này, một đầu ngón tay là có thể đem ngươi diệt!" Cự Nhất Thiên chỉ vào Diệp Kinh Vân nói ra, sau đó lại nhìn một chút Kinh Ảnh, đồng dạng là khinh thường nói: "Còn ngươi nữa, Kinh Ảnh! Đại ca của ta cũng là một đầu ngón tay liền đem ngươi

tiêu diệt! Nơi khác nói với ta rất hy vọng người đạt đến Âm Hư Cảnh khoảnh khắc , bởi vì theo một khắc kia trở đi , người không nữa vốn có Bạo Hóa Cảnh cửu trọng mạnh nhất Vô giả danh hiệu!"

Khinh Ảnh khẽ cau mày , trong lòng mắt có một chút rung động , nhìn ra được , mặc dù là nơi khác cũng rất kiêng kỵ cự gia lớn đem!

Cái kia thân chảy xuôi lấy Hoàng Kim vương giả cự nhân huyết mạch!

"Không có có thực lực chính là miệng đầy mạnh miệng!" Diệp Khinh Vân lạnh nhạt nói: "Ta cũng không biết người có thể hay không tiếp được một quyền của ta! Ai!"

"Người nói cái gì!" Bị Diệp Khinh Vân như vậy trào phúng , Cự Nhất Thiên trong nháy mắt liền nổi , đỏ mặt lên , quát: "Tiếp được người một quyền ? Tiêu tử , đầu người cháy hồng đi! Lấy người thân thể này trình độ , kinh khủng liền một tòa núi nhỏ đều không thể chịu đựng được đi!"

"Không dám nhận đi! Cũng biết người cự gia người kinh sợ!" Diệp Khinh Vân nhàn nhạt xem thiết tháp đại hán một cái , vẫn là phong khinh vân đậm nói .

"Tiếp! Tại sao không dám nhận! Ta đứng lấy để cho người đánh! Ta xem người có năng lực gì!" Cự Nhất Thiên thẳng băng lồng ngực , đứng tại chỗ , trên ngực màu xanh xích sắt trong nháy mắt khôi phục bình thường , khí phách nói: "Ta tự lấy yếu nhất trạng thái đến ứng đối người một chiêu mạnh nhất!"

"Ngu xuẩn!" Diệp Khinh Vân trong lòng không khỏi nói ra!

Hừ!

Không có bất kỳ do dự , Diệp Khinh Vân ra sức nhảy lên , như mảnh hổ nhảy qua sơn , một quyền trong mang theo ong ong tiếng , vang vọng đất trời , trực tiếp rơi vào thiết tháp đại hán trên ngực!

Chỉ thấy , ở thiết tháp đại hán trong lồng ngực thật sâu lõm đi vào , một cái quả đấm lớn nhỏ vết tích!

Giờ khắc này , Cự Nhất Thiên ánh mắt rốt cục không phải coi rẻ , đổi thành sợ hãi , nơi khác nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra thiếu niên trước mắt thân xác thật không ngờ cường đại! Một quyền này lực lượng không sai biệt lắm có thể mang một tòa núi nhỏ mạch cho nghiền xuống!

"A!"

"Điều đó không có khả năng!" Cự Nhất Thiên giống như điên một dạng , mặc dù đã bị Diệp Khinh Vân một quyền này , nơi khác vẫn không có chết , có thể thấy được sinh mệnh lực cực kỳ ngoan cường!

Sau một khắc , quỹ dị một màn xuất hiện xem!

màu xanh xích sắt lần thứ hai bạo xuất đến , dung nhập vào năm đấm ẩn ký phía trên , Cự Nhất Thiên thương thế rất nhanh thì khôi phục qua đây!

"Đây là cự gia thiên phú! Tự động khôi phục thân xác!" Cổ Lão kinh ngạc một phần , nơi khác bình thì cũng là nghe nói mà thôi , hôm nay là lần đầu tiên nhìn thấy!

"Hả? Lại vẫn sẽ tự động khôi phục thân xác ? Khó trách người có 10% tả hữu cự nhân nhất tộc huyết mạch , bất quá , này trong mắt ta y nguyên không có gì!"

Nhàn nhạt nói tự Diệp Khinh Vân trong miệng truyền ra!

"A! Ta muốn giết người! Người tên khốn kiếp này!" Cự Nhất Thiên tức giận triệt để bạo phát , một thân Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi chợt khuếch tán ra , chung quanh một ít cự thạch sau đó một khắc răng rắc 1 tiếng vỡ vụn ra!

Nơi khác bước đi đến , thân cao lần thứ hai dài ba mươi dặm , đầu đều nhanh muốn tiếp chỗ đến đỉnh .

Tại hán phía dưới đứng một thiếu niên , bạch y tung bay , tóc tung bay , trong thân sắc không có biến hóa chút nào , mặt đạm định , loại này đạm định như cùng là trong nháy mắt ở giữa liền hồi phi yên diệt Chiến Thần!

Rất nhanh , ở Diệp Khinh Vân con mắt hiện lên ra một đoàn màu đen nhảy lên hỏa diễm , sau đó rất nhanh , này một đoàn ngọn lửa màu đen nhanh chóng bao quanh nơi khác thân xác , nhiệt khí bốc lên .

Đây chính là hán Thập Ma Hỏa Diễm!

Chỉ là trước mắt mà nói , Thập Ma Hỏa Diễm còn chưa phát triển , còn chưa cường đại , hay yếu tiểu Hỏa diễm , nhưng trên thân phát ra uy áp so bất luận cái gì dị hỏa đều mạnh lớn , phảng phất như là một cái cao cao tại thượng , nắm quyền lớn Đế vương!

Bất luận cái gì hỏa diễm nhìn thấy Thập Ma Hỏa Diễm đều cho thân phục!

"Cái gì! Ngọn lửa màu đen này đến là cái gì! Tại sao phải cho ta một loại muốn hướng hán nhất bá cảm giác!" Cổ Đan bên ngoài cơ thể luyện đan chi

hòa tan ra âm đạm quang mạng , lờ lờ nhấp nháy , cảm giác sắp biến mất!

Diệp Kinh Vân Thập Ma Hỏa Diễm hoàn toàn liền áp chế nơi khác luyện đan chi hỏa!

Cổ Đan đang run rẩy!

Dường như trước sẽ đối trời triều bá cảm giác xuất hiện lần nữa!

Một bàn tay to lớn từ bên trên mạnh mẽ rơi xuống , như một tòa sơn mạch một dạng!

Đúng lúc này , Diệp Kinh Vân nâng tay phải lên , trên tay phải giăng đầy ngọn lửa màu đen , kịch liệt nhúc nhích , hỏa diễm càng ngày càng vượng , như găm thét màu đen cự long , ngút trời mà đến!

Hừ!

Màu đen cự long hướng phía trên chọt phóng đi , mở lớn miệng rộng , phun ra một đạo như cột nước vậy hỏa diễm!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Cổ Đan rời khỏi

Một tiếng rống gầm , vang vọng đất trời , trong giây lát đó , ngọn lửa màu đen như nước mưa vậy chiếu xuống Cự Nhất Thiên chín thước thân cao trên!

Hỏa diễm hạ xuống , phát ra xì xì tiếng vang!

Cự Nhất Thiên sắc mặt tái nhợt , trong mắt hoảng sợ , phun ra thuần nhất lớn huyết!

Phát ra như như giết heo tiếng kêu gào , không tới chốc lát , một thân thân thể bị đốt thành tro!

Không thể không nói , Thập Ma Hỏa Diễm uy lực cực lớn , gần là trong nháy mắt liền đem Cự Nhất Thiên thiêu hủy , không lưu một chút dấu vết!

"Chuyện này. ..." Cổ Đan nhìn thấy một màn này , mặt hiện lên ra vẻ khó tin .

Phải biết rằng Cự Nhất Thiên là được xưng Cổ gia thiên tài , trong cơ thể chảy xuôi 10% tả hữu cự nhân huyết mạch , thân xác trình độ cường hãn tuyệt đối có thể ngăn cản ngọn lửa thông thường! Nhưng mà , nơi khác vẫn là chết ở Diệp Kinh Vân trong hỏa diễm!

Chỉ có Diệp Kinh Vân mới biết được đây là chuyện gì xảy ra!

Không sai , Thập Ma Hỏa Diễm hiện tại thật là rất nhỏ yếu , tuy nói trên thân mang theo một chút uy áp , nhưng y nguyên không còn cách nào cùng những thứ kia cường đại dị hỏa so , ban này mặc dù có thể bộc phát ra cường đại như vậy năng lượng cũng hoàn toàn là bởi vì nơi này là Mạt Nhật sơn động!

Mạt Nhật sơn động có một cấm chế! Nó sẽ áp chế Võ giả trong cơ thể linh lực tiến tới hạ thấp thực lực! Nhưng này một hiệu quả đối với có Thập Ma Tâm Tạng Diệp Kinh Vân đến nói không có bất kỳ tác dụng!

Hơn nữa , Diệp Kinh Vân cần nuốt là Mạt Nhật Hỏa Diễm , ở chỗ này , lực công kích của hắn sẽ trở mình gấp hai!

"Cổ Lão!" Diệp Kinh Vân đưa mắt đưa lên ở Cổ Đan trên thân , mỉm cười: "Tuy nói ta không có được toàn bộ Mạt Nhật Hỏa Diễm , nhưng ta được đến một nửa Mạt Nhật Hỏa Diễm! Chỗ bằng vào chúng ta giao dịch y nguyên thành lập! Người hiện tại muốn nói liền Linh Tí sao?"

"Chuyện này. .. Đây là thật sao?" Cổ Đan ánh mắt run nhè nhẹ , cho tới nay , nơi khác muốn làm nhất sự tình chính là nối liền Linh Tí , nghe nói dị hỏa có khả năng đem Linh Tí conect vào , sở dĩ hắn mới nghìn dặm xa xôi địa chạy tới nơi này , cho nên khi nơi khác nghe được Diệp Kinh Vân lời nói này lúc , cả người đều kích động .

"Thật!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Được ! Vậy hiện tại đi! Diệt Tiên Sinh!" Cổ Lão run rẩy đem Linh Tí chuyển cho Diệt Khinh Vân , thanh âm rất kích động .

"ừ! Yên tâm được! Ta đáp ứng qua sự tình liên nhất định sẽ làm được! Nếu không ta cũng không kêu Diệt Khinh Vân!"

Diệt Khinh Vân nói là làm! Nơi khác tuy nói không coi vào đầu người tốt , nhưng là tuyệt đối không phải âm u xảo trá người!

Tiếp nhận Linh Tí sau , nơi khác con mắt tinh quang hơi lập loè , không khỏi nghĩ đến nơi khác kiếp trước Đồ Long Tí!

Đồ Long Tí là Đồ Long Dao diễn hóa thành! Năm đó , Diệt Khinh Vân không biết bản thân dùng Đồ Long Tí giết bao nhiêu con hoàng kim cự long , lại giết bao nhiêu cái thái cô không phải Long!

Khi đó nơi khác chiến đấu thật là như một tên sát thần!

Phải biết rằng Long là là cao quý nhất chủng tộc , nhưng thấy đến Diệt Khinh Vân sau cũng không khỏi không đem cao ngạo đầu hung hăng hạ xuống!

Đây chính là Chiến Thần Diệt Khinh Vân mang cho bọn hắn uy áp!

"Không biết Diệt Tiên Sinh định dùng cái gì cách làm giúp ta nối liền Dị Tí ?" Cổ Đan tò mò hỏi.

Khinh Ảnh cũng là hiếu kì mà nhìn Diệt Khinh Vân!

"Cái này ngươi liền không cần biết! Ngươi chỉ cần biết từ hôm nay trở đi , ngươi liền không còn là phế nhân!" Diệt Khinh Vân cười nhạt , sau đó vung tay phải lên , cần ngón trỏ , ở trên hư không hạ viết ra một chữ chữ!

Chữ kia phiêu là tán , nhìn kỹ dĩ nhiên là một cái ngưng chữ!

"Đây cái quý gì ?" Cổ Lão nhìn một màn này , khẽ cau mày , cố gắng lấy trong đầu ký ức , qua hồi lâu , trên mặt từ từ hiện ra vẻ chấn động!

"Hắn là ... Hắn là đây là trong truyền thuyết Tự Sư!"

Tự Sư , đây là thuộc về trong truyền thuyết chức nghiệp! Nếu như nói ở bát hoang trên đại lục , Linh Trận sư là một hiếm thấy đám người , như vậy Tự Sư liền là căn bản không thấy đến người!

Loại này chức nghiệp chỉ là ghi lại ở cổ thư tiền lên!

Cổ Lão sở dĩ nhớ , bởi vì hắn bị những lời này chấn trụ!

Tự Sư , mỗi viết một chữ , chậm như ốc sên , nhưng đầy đủ Đạo ý , nhưng xoay cần khôn!

Thí dụ viết một chữ "giết", bất đồng tự sư viết ra cảm giác hoàn toàn bất đồng!

Diệt Khinh Vân kiếp trước chức nghiệp rất nhiều , ở Tự Sư phía trên cũng là hạ đủ công phu!

Tự Sư không giống với nơi khác chức nghiệp , nơi khác đẳng cấp không chia làm mấy phẩm , mà là chia làm Đê, Trung, Cao, Đại Pháp , Tế Tự cùng với trong truyền thuyết Đại Tế Tự!

Kiếp trước , Diệt Khinh Vân cũng gần là một vị bậc trung Tự Sư , có thể thấy được này chức nghiệp có khó khăn dường nào! Cũng đang bởi vì như vậy , rất ít người có thể trở thành Tự Sư!

Hắn dùng lực tại trong hư không viết hạ một cái ngưng chữ sau , trên mặt đã là xuất hiện nhiều mồ hôi hột , hoa lạp lạp thẳng hạ xuống .

"Đi!"

Vung tay phải lên , ngưng chữ hiện lên ở Linh Tí tiền lên!

Linh Tí rất nhanh tiếp vào đến Lão giả trên tay phải!

Thời gian không biết đi qua bao lâu , ở Cổ Đan trên thân đã là dung hợp Linh Tí , trên mặt hắn hiện ra mãnh liệt vẻ kích động , còn không ngừng địa xoa xoa bản thân con mắt .

Rất khó tin , thiếu niên trước mắt vậy mà thật giúp hắn hoàn toàn Linh Tí nối liền!

Này Linh Tí tuy nói là cấp bậc thấp khác nhưng là rất nhiều Luyện Đan sư hướng tới!

Linh Tí có thể vì hắn môn tăng thêm luyện đan xác suất thành công , lại tinh thần lực sẽ trực tiếp đề thăng một cấp bậc!

"Diệt Tiên Sinh! Ân này , lão phu không biết nên thế nào tương báo ?" Cổ Lão tôn kính địa đối với Diệt Khinh Vân nhất bái , đây là hắn nhất nghiêm túc

nhất bái , mặc dù là bái tổ tông cũng không nghiêm túc như vậy qua!

"Khỏi cần! Ta ngồi giữa giao dịch đã hoàn thành , ngồi không nợ ta , ta cũng không thiếu người!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Diệp Tiên Sinh , sau này cần lão phu nói , có thể đi bát hoang trên đại lục bát hoang cứ điểm tìm ta , đi Cổ gia nói lên tên của ta , tin tưởng không người nào dám làm khó dễ Diệp Tiên Sinh!" Cổ Lão nặng nề mà nói ra .

Diệp Kinh Vân gật đầu , lặng lẽ đem Cổ Lão lời nói này nhớ kỹ trong lòng .

Bát hoang cứ điểm có thể nói là bát hoang trên đại lục võ công phong tục tối vi đỉnh phong địa phương! Từ nơi đó đi ra người đến địa phương khác đều là một phương cường giả!

Huru!

Xanh thẳm không trung , một thật lớn phi cầm gào thét tới , đem ánh mặt trời ngăn che , bỏ ra một bóng ma , có thể nói là che khuất bầu trời!

Đây là một Tê Phong Đại Bàng! Nó dực triển khai chừng mười lăm thước , hai móng như móc sắt , to lớn trong mắt to phóng ra băng lãnh đến mức tận cùng quang mang!

"Diệp Tiên Sinh , đây là lão hủ tọa kỵ , Tê Phong Đại Bàng! Lão hủ hiện tại liền chạy về trong tộc , thuận tiện thanh lý một sự tình!" Cổ Lão cười ha ha , kêu lên Khinh Ảnh , nhẹ nhàng nhảy một cái , liền đứng ở Tê Phong Đại Bàng trên lưng , hướng về phía Diệp Kinh Vân phát tay một cái!

Tê Phong Đại Bàng gào to một tiếng , huy động cánh khổng lồ , xé rách không khí , khí lưu toát ra , huy địa một cái , biến mất ở chân trời .

"Bát hoang cứ điểm sao?" Diệp Kinh Vân gật đầu , lẩm bẫm: "Cổ gia chắc là trên đại lục này cường đại nhất gia tộc! Mà Cổ Đan hẳn là ở Cổ gia trong có không thể lực nhỏ , nhưng là tuyệt đối sẽ không lớn đi nơi nào , có lẽ là ngoại vi lại có lẽ là bị ném bỏ người!"

"Cái này mặc kệ! Ta thập đệ một dạng rất có thể ở đó bát hoang cứ điểm trong!" Nơi khác lúc đầu dự định theo Cổ Lão cùng nhau đi vào , nhưng suy nghĩ kỹ một chút vẫn là tính!

Lấy nơi khác hiện tại tu vi đi vào trong đó ở không tìm được thập đệ một dạng tiền nhất định sẽ bị cường giả giết chết!

Hôm nay , nơi khác đầu lo lắng trước vẫn là tăng thực lực lên!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Kiêu ngạo Hải Mệnh

Hôm nay , Mạt Nhật Trần rất là náo nhiệt , không ít Võ giả đều tụ tập ở Mạt Nhật trên quảng trường , quan sát chiến đấu!

Rất nhiều người nhìn trên loi đài một đạo thân ảnh , trong con ngươi lưu động ước ao chỉ quang .

Hôm nay là Mạt Nhật tỷ võ trận chung kết , mà cuối cùng lấy được quán quân giả đem sẽ có được Tinh Vị Học Viện nhập học mời!

Lúc này , trên khán đài đã là ngồi đầy người , những người này có chủ nhà họ Diệp Diệp Vô Hải , trưởng lão Diệp Thương cùng với Đại trưởng lão Diệp Thanh! Trừ Diệp gia bên ngoài , còn có Hải gia cùng! Ngồi ở trung ương nhất chỗ là Trần Phủ người , đó là một trung niên nhân , hơi thô dài lâu , củ ấu rõ ràng , lớn lên nhưng thật ra vô cùng anh tuấn .

Mà ở trung niên nhân này đứng bên người một duyên dáng yêu kiều nữ tử .

Thiếu nữ khuôn mặt phẳng phất là ngọc khắc đi ra , da thịt trắng nõn , hai hàng lông mày dài nhỏ , nếu là đem trên mặt ngây thơ đều địa rút đi , như vậy nhất định sẽ lại thêm thêm mỹ lệ làm rung động lòng người , bất kỳ cô gái nào ở trước mặt nàng đều có thể ảm đạm phai mờ! Cho dù là trên đời này nhất đóa hoa xinh đẹp!

Nàng là trần chủ tử thanh mạn nữ nhi , Từ Âm!

Cũng chính là cái kia để cho Diệp Kinh Vân nhìn trong lòng cực kỳ phức tạp thiếu nữ!

Từ thanh man có một ít tức giận, ít ngày trước, nơi khác biết mình quân gia chết ở Diệp gia phụ cận, tuy nói cuối cùng cũng là biết là một thần bí cường giả kích sát, nhưng này y nguyên để cho nơi khác đối Diệp gia cảm thấy một chút tức giận!

Tuy nói Phùng quân gia là một tiểu tiểu quân gia, nhưng dù nói thế nào, cũng là hãn Trần Phủ quân gia! Đường đường Trần Phủ quân gia chết ở trong tay người khác, điều này làm cho nơi khác rất tức giận!

Đương nhiên, nơi khác không dám đem tức giận chiếu vào thần bí kia cường giả trên thân, chỉ có thể tán ở Diệp gia trên thân!

Từ Âm ánh mắt luôn luôn quét mắt người Diệp gia, đại mi hơi nhú lại.

Tên kia làm sao không có tới?

Nàng đã dò thăm cái kia cứu mình người là người Diệp gia!

"Hải Mệnh giành thắng lợi!"

Trên lôi đài vang lên một đạo hùng hậu thanh âm, theo đạo thanh âm này sau khi rơi xuống, trên khán đài, cổ gồng một cái bụng bự trung niên nhân cười ha ha, mi phi sắc vũ, đặc ý nói: "Xem ra, kết quả đã rất rõ ràng! Nhà của ta mệnh nhi chính là lợi hại a! Ha ha! Tất cả mọi người là phế vật! Người Diệp gia càng là phế được không thể sẽ phế!"

Diệp Vô Hải khẽ cau mày, mặt hiện lên ra vẻ tức giận!

Cũng không biết hôm nay Diệp Kinh Vân có thể hay không chạy tới, bất quá nói thật, phía sau người dường như căn bản là không có đem Mạt Nhật tỷ võ coi là chuyện đáng kể a!

Cháu của ta a! Người nhưng nhanh mau trở lại a! Đây nhưng quan hệ đến Diệp gia vinh dự a!

"Tiếp theo chiến, Hải Mệnh đối chiến Diệp gia Diệp Hoa!" Hùng hậu thanh âm vang lên lần nữa.

Diệp gia trong, một thanh niên chậm rãi đi tới, mặt mang tà khí, chỉ vào Hải Mệnh quát lên: "Hải Mệnh! Hôm nay ta sẽ tới gặp lại ngươi! Nhìn ngươi có năng lực gì!"

"Hừ!" Hải Mệnh nhìn thấy một màn này, mặt coi rẻ, trong mắt có một cổ sát khí, làm cho tất cả mọi người phát lạnh: "Hạng người vô danh cũng dám đi lên đánh với ta một trận? Muốn chết sao!"

Nói trong nháy mắt, nơi khác chân phải đã Ly địa, một cổ khí lưu phiêu đảng bốn phía, cả người bộc phát ra cường Đại Khí Trận làm cho người chung quanh sắc mặt đều biến sắc.

Còn có người hù dọa xấu tốt cảm!

Mấy tháng, Hải Mệnh tu vi tăng nhiều, đã là đạt đến Bạo Hóa Cảnh bát trọng! Nơi khác tự tin ở Mạt Nhật Trần phía trên không người sẽ đối thủ của hắn!

Tự theo cái chuyện lần trước sau, nơi khác đối với Diệp Kinh Vân liền hận thấu xương, hận không được hiện tại liền đem Diệp Kinh Vân giết chết!

Nhưng Diệp Kinh Vân chưa từng xuất hiện!

Hắn chỉ có thể đem tức giận chiếu vào người Diệp gia trên thân, mà tên là Diệp Hoa Diệp gia con trai trưởng kết quả chắc chắn sẽ rất thâm!

Ở Hải Mệnh trên thân bộc phát ra một cổ hào quang màu đỏ như máu!

Nơi khác vừa ra tay liền trực tiếp đem Diệp Hoa cánh tay phế bỏ đi!

"A!" Diệp Hoa không nghĩ tới đối phương vậy mà mạnh mẽ như vậy, không tới một hồi, nơi khác liền bại trận, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, cánh tay trực tiếp bị đối phương chiết thành hai nửa, tiếng xương vỡ vụn âm quanh quần bốn phía, người chung quanh nhìn thấy một màn này, sắc mặt lại là biến sắc!

Hải Mệnh xuất thủ quá mức tàn nhẫn, tại chỗ là chấn động không ít người!

"Ngươi!" Diệp Vô Hải nhìn thấy một màn này, vỗ bàn một cái, mắng to: "Thật là ác độc người! Diệp Hoa, nhanh lên nhận thua!"

"Ta ... Ta nhận thua!" Tuy nói rất không muốn nhận thua, nhưng tới mức này, sẽ không nhận thua nhưng thì không phải là bẻ gãy một cánh tay sự tình, Diệp Hoa la lớn.

Nhưng mà, Hải Mệnh lại làm như không nghe thấy, còn xoa xoa bản thân lỗ tai, tay phải chợt đặt ở Diệp Hoa cái tay còn lại trên cánh tay, không chút

do dự lại lần nữa dùng sức , làm gãy phía sau người mặt khác một cánh tay!

"A! A! A!" Diệp Hoa thê thảm địa kêu to lên , hoàn toàn không nghĩ tới , đối phương thật không ngờ ác độc , hần đều nói nhận thua , đối phương còn không bỏ qua nơi khác , quả thực là khinh người quá đáng!

"Vì sao!" Nơi khác kêu to lên!

"Cái gì! Ta không nghe thấy a!" Hải Mệnh cố ý nói ra , thanh âm so Diệp Hoa còn muốn vang dội , đem phía sau người trên đầu tại trong bàn tay!

Hải gia đệ tử nghe nói như thế , không khỏi đều cười ha hả .

Trái lại , người Diệp gia mặt u ám , ánh mắt đều có thể phun ra lửa sáng đến!

Quá khi dễ người!

Đây quả thực không đem người Diệp gia làm người xem a!

"Vương tài phán! Người này vi phạm quy tắc! Lẽ ra loại bỏ! Hần không còn có tư cách đi tham gia tiếp xuống được thi đấu!" Diệp Vô Hải tức giận quát .

Vương tài phán bắt đầu không có gì phản ứng , giống như là đầu gỗ một dạng , hơi liếc Diệp Vô Hải một cái , mới lạnh nhạt nói: "Dừng tay đi!"

"Được !" Hải Mệnh gật đầu , hung hăng đập Diệp Hoa phản mông , đem Diệp Hoa đá phải mùi thuốc bên ngoài , mới vỗ vỗ tay .

"Ừ! Hải Mệnh thắng!" Vương tài phán rất là thoả mãn gật đầu .

"Người này vi phạm quy tắc! Nơi khác không nên tiếp tục tham gia trận đấu! Vương tài phán , ngươi vì sao bắt công cho hắn , rắp tâm ý gì ?" Diệp Vô Hải hừ lạnh một tiếng , áp chế một cách cường ép lấy nội tâm tức giận .

"Hải gia chủ , quy tắc là chết , người là sống! Đây là điểm thứ nhất!" Vương tài phán lại lần nữa liếc Diệp Vô Hải một cái , vẫn là nhàn nhạt giễu cợt nói: "Điểm thứ hai , ngươi người Diệp gia tài nghệ không bằng người , một phế vật , chết thì chết đi!"

"Ngươi nói cái gì!" Diệp Thanh trở nên đứng lên , nội giận gầm lên một tiếng .

Một thân Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi chợt bộc phát ra!

Nhưng mà tu vi này đối với vương tài phán vẫn không có hiệu quả , bởi vì hắn cũng là một vị Âm Hư Cảnh nhất trọng Vô giả! Vẫn là lạnh nhạt nói: "Làm sao ? Không phục sao? Ngươi có thể phái ra người người Diệp gia cùng Hải Mệnh nhất chiến! Nhìn một chút có ai có thể chiến qua được Hải Mệnh!"

"Ha ha ha ha!" Hải Mệnh nghe nói như thế , cuồng vọng cười ha hả , mặt coi thường nhìn người Diệp gia , tay chỉ trỏ: "Các ngươi ai dám đến ?"

Nhìn thấy người Diệp gia mỗi cái đứng tại chỗ , biểu tình tức là tức giận lại là không thể làm gì .

Hắn cười được càng thêm lớn tiếng cùng cuồng vọng: "Ha ha ha! Một đám phế vật! Rác rưởi! Ai dám đi lên , lão tử đem hắn đánh thành rác rưởi! Ha ha ha!"

Hắn kiêu ngạo tăng mạnh , không gì sánh được kiêu ngạo , căn bản cũng không đem người Diệp gia để vào mắt!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Cường thế trở lại

Từng cái người Diệp gia nhìn phía Hải Mệnh , ánh mắt gần như phun lửa , nội tâm tức giận ngập trời , nhưng không có một người dám lên một bước!

Hải Mệnh , Hải gia thiên tài siêu cấp , ở lần này Mạt Nhật tỷ võ phía trên phóng khoáng tia sáng kỳ dị!

Vô luận là đấu loại, vẫn là đấu vòng loại, thậm chí đến hiện tại trận chung kết, hẳn đều một chiều dễ dàng giải quyết hết địch nhân! Thực lực quả thực biến thái!

Hải Mệnh một bộ chuyện trò vui vẻ, bao quát chúng sinh thân sắc, trong miệng không ngừng giễu cợt nói: "Nhà các ngươi tên phế vật kia Diệp Kinh Vân tại sao không có đến? Ta nhưng nhớ cho hẳn nói muốn ở Mạt Nhật Trấn phía trên chiến thắng ta? Không dám tới sao? Là sợ ta chặt đứt hai cánh tay hẳn, cánh tay sao? Yên tâm đi! Ta không thể làm gì hẳn, bởi vì hẳn căn bản cũng không có tư cách đó!"

"Ha ha ha!" Hải gia đệ tử trên mặt đều là mang theo hài hước.

Bọn họ ngược lại đi không được Diệp Kinh Vân dám đến, như vậy có thể xem xét một phen, nhìn một chút phía sau người bị đánh chằm dứt phá đồ máu thân sắc!

Ở Hải gia cười trong quá trình, bọn họ cũng không biết một vị người mặc đồ trắng thanh niên chậm rãi đi lại ở trên đường phố, ngẩng đầu, nhìn một khối lớn loi đài lớn, cau mày một cái, lại lắc đầu, nói thầm vài tiếng: "Không có ý gì!"

Mạt Nhật tỷ võ ở Mạt Nhật Trấn phía trên là nổi danh nhất tỷ võ! Tất cả Mạt Nhật Trấn phía trên đệ tử trẻ tuổi đều sẽ tới tham gia trận này thịnh tỷ võ! Là chính là lấy được Tinh Vị Học Viện nhân viên cao tầng chú trọng!

Hôm nay, Tinh Vị Học Viện chỉ phái một người tới quan sát!

Tuy nói chỉ có một người, nhưng người này làm cho tất cả Mạt Nhật Trấn phía trên thanh niên nam tử nhiệt huyết sôi trào.

Nàng chính là trấn chủ nữ nhi, Từ Âm!

Từ Âm lớn lên rõ là chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn! Dù để cho nam nhân vì nàng, vì nàng bán mạng!

Hải Mệnh tự nhiên cũng không ngoại lệ, sở dĩ hẳn vừa lên đến liền miếu sát mọi người, là chính là dẫn tới Từ Âm chú ý! Nếu là có thể leo lên Từ Âm này đại mỹ nữ, sau này nhất định sẽ lên như điều gặp gió!

Từ Âm xác định mà nhìn hơn Hải Mệnh vài lần, nhưng rất nhanh thì lắc đầu.

Nàng tỉ mỉ cùng vị thiếu niên kia đối lập qua, cho rằng Hải Mệnh không bằng Diệp Kinh Vân, trong lòng hẳn sớm đã là có một tát chọn danh ngạch!

Đáng thương Hải Mệnh còn không biết, y nguyên ở trên loi đài kiêu ngạo không gì sánh được, không ai bì nổi, dường như một Thái tử, ở chung quanh hẳn đều là hẳn thân tử, tùy ý hẳn định đoạt!

Đột nhiên, một cái bên hông trang bị một thanh kiếm thiếu niên áo trắng dẫn tới hẳn cao độ coi trọng!

Đạo thân ảnh này làm sao quen như vậy?

"Hả? Là hẳn?" Sững sờ cả buổi, Hải Mệnh rốt cục nhớ tới, cuồng vọng mà cười ha ha: "Ha ha! Nếu đến, liền dừng đi! Diệp gia phế vật nay sẽ làm ngươi thành là chân chính phế vật!"

Cuồng trong lúc cười, tốc độ của hẳn cực nhanh, nếu như thêm điện, ở trong đám người thổi bay một trận mãnh liệt gió, gió thổi đến chung quanh Võ giả trên mặt, làm cho cho bọn họ làm đau làm đau, có mấy cái Võ giả Nhấn này cố khí thể cường đại, đều lui ra phía sau mấy bước, một cái lão đạo, một ngã xuống đất, phun ra một búng máu!

Hải Mệnh thân pháp như vậy được!

"Ai?"

"Hải Mệnh chính xác Diệp gia phế vật? Chẳng lẽ là Diệp gia Diệp Kinh Vân sao?"

"Không thể nào! Không thể nào là hẳn nha! Nếu muốn hẳn nói, đã sớm đi ra, cần gì phải đến lúc này hiện thân? Cái này rất không hợp lý a!"

Trong đám người nói nhỏ, nhìn nói thân ảnh màu trắng, ánh mắt nhúc nhích, bọn họ cũng là thấy được đạo thân ảnh này có một ít quen thuộc.

"!" Hải Mệnh cuồng cười một tiếng, năm ngón tay mở ra, như móc sắt một dạng, không khí bị được không còn hình dáng, nhắm ngay thiếu niên áo trắng đỉnh đầu đi!

"Cút!"

Đúng lúc này, một đạo cực kỳ lạnh lùng thanh âm theo thiếu niên áo trắng trong miệng truyền ra!

Một tiếng này âm làm cho Hải Mệnh động tác trong nháy mắt ngưng đọng, nhưng sau một khắc, hẳn trên khuôn mặt lại lần nữa hiện ra lạnh lạnh sát ý!

Tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh tam trọng thôi, cũng dám bảo ta cút?

Tự tìm cái chết!

Nghĩ vậy điem, trong tay hấn lực lượng liền thêm lớn không ít, lại lần nữa nhắm ngay thiếu niên áo trắng đỉnh đầu chộp tới! Đây là muốn trực tiếp giết chết đối phương động tác!

Diệp Kinh Vân sắc không thay đổi, đặt ở trên chuôi kiếm tay nhanh chóng động một cái, sau đó vang vang 1 tiếng phóng trở về chỗ cũ!

Một đạo bức người sắc bén theo trên chuôi kiếm xông ra, rơi vào Hải Mệnh trên tay phải!

Răng rắc 1 tiếng!

Hải Mệnh toàn bộ tay phải trực tiếp rạn nứt, rơi trên mặt đất, phun ra tiên huyết!

A!

Theo tới là hấn như giết vậy tiếng kêu gào!

Hấn khuôn mặt triệt để vận vẹo, ngẩng đầu, nhìn chăm chú phía trước đạo thân ảnh kia, gằn nhẹ nói: "Ta muốn giết ngươi!"

Chân phải chột đạp một cái mà, nhảy một cái năm thước, tay trái nhanh chóng nắm thành quả đấm, lại lần nữa nhắm ngay thiếu niên phóng đi! Hấn điên, thế cho nên hoàn toàn bỏ qua đối phương cường đại sức chiến đấu!

Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, tay phải lại lần nữa bỏ vào trên chuôi kiếm!

Lôi kéo một lần!

Một đạo hàn quang như vô hình liêm đao một dạng bay tới, rơi vào Hải Mệnh trong tay trái!

Một cột máu cuồn cuộn phun ra ngoài!

"A!" Hải Mệnh lại lần nữa phát ra thê kêu thảm thiết, bởi vì đau đớn kịch liệt làm cho hấn không còn cách nào đứng lên, trực tiếp là hai đầu gối quỳ trên mặt đất, biểu tình vạn phần thống khổ!

Trong lòng hấn sợ hãi đã đạt đến mức tận cùng!

"Không được!" Khi hấn thấy thiếu niên áo trắng tay lại lần nữa đặt ở trên chuôi kiếm lúc, cả người sắc mặt tức khắc tái nhợt, như giấy trắng một dạng, trước mắt một màn đối với hấn mà nói nhất định chính là ác ma!

Hơn người nhìn thấy một màn này, mặt ngọc manh biểu tình, đặc biệt người nhà họ Hải, mới vừa rồi còn ở là thiên tài Hải Mệnh điều vũ dương oai, mà hiện tại các trầm mặc không nói, trên mặt ném đầy không thể tưởng tượng nổi.

Hải Mệnh khi nào biến phải không chịu được như thế một kích?

Không được! Là lúc nào Mạt Nhật Trần phía trên xuất hiện một cái thiên tài như vậy? Không được Hải Mệnh còn muốn ngư thiên tài!

"Dừng tay!" Trên khán đài, thật lâu ngây tại chỗ Hải Đại Đỗ trong nháy mắt phản ứng qua đến, trực tiếp đứng lên, cả người tà khí cuộn cuộn, giận dữ hét: "Ngươi tên khốn kiếp! Ngươi có gan sẽ động một cái thử một lần!"

Đưa lưng về phía Hải Mệnh Diệp Kinh Vân mỉm cười, nhìn qua người hiền lành biểu tình làm người ta phát lạnh, tay phải hấn nhẹ nhàng mà một cái sờ chuôi kiếm, sau đó lại một cái sờ chuôi kiếm!

"Không được! Không được! Không được!" Hải Mệnh con người chột mở rộng ra, mặt hiện lên ra dày vô cùng sợ hãi.

Nhưng mà, Diệp Kinh Vân lại lần nữa động, hấn động tác cùng trước không có bất kỳ sai biệt, đồng dạng là rút ra gần một nửa kiếm, sau đó nhanh chóng thả lại chuôi kiếm trong, cả cái động tác nước chảy mây trôi, hành văn liền mạch lưu loát!

Một đạo hàn quang lần thứ hai bạo hiện, ở trong mắt Hải Mệnh không ngừng phát lớn!

Răng rắc 1 tiếng!

Hải Mệnh đùi phải không có!

Lại răng rắc 1 tiếng!

Hải Mệnh chân trái không có!

, hai tay cũng không có!

Cả người tàn khốc , không rõ nhục mạng rớt đầy trên mặt đất!

Hắn thành chân chính phé nhân!

Nghĩ hẳn ban nãy phát ra như vậy ác độc nói , mà hiện tại hẳn luân lạc tới trình độ như vậy!

"Không được!" Hải Đại Đỗ nhìn thấy một màn này , hai mắt trực tiếp là vậy xuống nước mắt , gầm hét lên: "Lão phu hôm nay không giết ngươi cũng không tin hải!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Y lớn hiếp nhỏ

Mặt trời chiều đã nửa không có ở Mặt Nhật trong dãy núi , chiếu xạ ra đến quang mang vùng vãi ở Mặt Nhật Trán phía trên , kim hà từng mảnh .

Nhưng ở Mặt Nhật trên quang trường địa phương , tiên điểm máu nhuộm được bầu trời xanh như máu .

Gập ghềnh trên mặt đất có hai cái tàn khốc cánh tay cùng với hai chân!

Ngay chính giữa chỗ , Hải Mệnh thê kêu thảm , trên mặt vụn vẹo đến mức tận cùng , dữ tợn đến cực điểm!

Hắn luôn luôn liền không có nghĩ qua sẽ có hôm nay kết cục bi thảm!

Đường đường Hải gia thiên tài tuyệt thế vậy mà không đỡ nổi đối phương nửa kiếm! Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Ở Hải Mệnh phía trước , một thiếu niên đưa lưng về phía hắn , ánh mặt trời tán hạ xuống , trên mặt đất lòi kéo ra một đạo lãnh khốc thân ảnh , thiếu niên tay hơi vuốt ve chuỗi kiếm , như cùng là vuốt ve một mỹ nữ tuyệt sắc , ôn nhu trong mang theo một chút lạnh lùng .

Hừ!

Trên khán đài , Hải Đại Đỗ điên cuồng lao tới , cực kỳ bi thương .

Hải Mệnh là hắn con trai ruột , thiên phú thật tốt , tám tuổi liền cảm giác tinh võ hồn , mười sáu tuổi liền Tinh Vị Học Viện , hôm nay tới tham gia Mặt Nhật tỷ võ thuần túy là bởi vì muốn ở trước mặt mọi người biểu hiện tốt một chút một phen, thuận tiện đi chèn ép chèn ép Diệp gia!

Đề cho người Diệp gia biết người nào là tuyệt đối không thể chọc , chọc sau kết quả vậy là cái gì!

Thế nhưng , hôm nay hai tay hắn , hai cánh tay đều bị người phé bỏ , cả đời tàn phế , cái này so với phé đan điền còn còn đáng sợ hơn!

Đan điền bị phé , tuy nói không thể tu luyện , nhưng... ít nhất ... Có thể tự lo liệu! Nhưng hai tay , hai chân đều bị phé , làm sao tự lo liệu ?

"Vương bát dân!" Hải Mệnh nổi giận gầm lên một tiếng , một thân Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi chột bực phát ra , một đôi huyết con ngươi màu đỏ so với kia mặt trời lặn còn muốn hồng!

Tơ mắt nhìn nhi tử bị phé , hắn trong nháy mắt liền mất lý trí!

Phía trước , Diệp Kinh Vân tay phải đã là vuốt ve Vô Tình Kiếm chuỗi kiếm , nhẹ nhàng mà , như một trận gió thổi qua , bỗng nhiên , hắn rút ra Vô Tình Kiếm!

"Cái gì!"

"Này! Điều này sao có thể!"

Khi hắn rút ra Vô Tình Kiếm sau , tất cả mọi người trực tiếp ngốc ngây tại chỗ , trong lòng run lên bần bật , căn bản là không có nghĩ đến ở Diệp Kinh

Vân trong tay không phải hoàn chỉnh kiếm , mà là một thanh ri sét loang lỗ kiếm gãy!

Vên vện dựa vào một thanh kiếm gãy là có thể chặt đứt Hải Mệnh hai tay cùng với hai chân ?

Kiếm pháp này quả thực được!

Người Diệp gia đều khen ngợi!

Diệp Vô Hải cùng Diệp Thương cùng với Diệp Thanh ba người liếc mắt nhìn nhau , đều là là có thể nhìn ra trong mắt đối phương một vẻ khiếp sợ!

Bọn họ cũng đều biết thiếu niên kia là ai!

Chỉ là bọn hắn nghĩ không ra là vên vện vài ngày không gặp , thiếu niên vậy mà cường đại đến trình độ như vậy!

Thiếu niên bỗng nhiên xoay người nhìn Hải Đại Đồ , nghiêng ngả cười một tiếng: "Hải gia chủ , hi vọng ngươi vẫn khỏe a!"

"Là ngươi!" Hải Đại Đồ con ngươi bùng lên ra tinh quang đến, sát cơ tất lộ , gầm hét lên: "Dĩ nhiên là ngươi! Không nghĩ tới , ngươi tàn nhẫn như vậy! Vậy mà đem ta nhai chém tới hai chân hai tay , ngươi tự tìm cái chết!"

"Ngươi là người phương nào! Cũng dám đối Tinh Vị Học Viện đề tứ xuất thủ , quả thực không đem Tinh Vị Học Viện để vào mắt! Còn thể thống gì!" Xa ở một bên vương tài phán rất cục phản ứng qua đến, trực tiếp hét lớn một tiếng .

"Hắn tài nghệ không bằng người , trách ai được ?" Diệp Kinh Vân cười hắc hắc , lạnh nhạt nói: "Làm sao , vương tài phán cùng Hải gia chủ đều không phục nha! Nếu không như vậy , ngươi tùy ý phái ra Hải gia đệ tử đi ra đánh với ta một trận , nếu là có thể chiến thắng, ta chịu nhận lỗi phải đó cái này có thể sao?"

"Con mẹ nó ngươi còn chịu nhận lỗi ? Đi chết đi cho ta!" Hải Đại Đồ cũng không còn cách nào trong sự ngột ngạt tâm ngập trời tức giận , một cái giẫm chặn tại chỗ , như vụn mã bôn đằng , thẳng hướng Diệp Kinh Vân đi , sát cơ vào giờ khắc này hoàn toàn bạo lộ ra!

"Là hắn! Rõ là Diệp gia thiếu chủ , Diệp Kinh Vân!"

"Không nghĩ tới , hàng này vậy mà thật đến! Bất quá , thực lực của hắn làm sao sẽ biến phải mạnh mẽ như vậy lên ? Gần là nửa kiếm liền chặt đứt Hải gia thiên tài tuyệt thế hai tay cùng hai chân!"

Mọi người thấy rõ sở Diệp Kinh Vân thần sắc sau , cau mày , lòng sinh sợ hãi , đối phương đánh bại Hải Mệnh quả thực cùng đùa một dạng!

Phía sau người thế nhưng ở Mặt Nhật tỷ võ phía trên tỏa sáng rực rỡ , tuy tiện tàn ác với người thiên tài siêu cấp , tới Diệp Kinh Vân trong tay thật không ngờ không chịu nổi một kích!

Mà giờ khắc này , Hải Đại Đồ đã là đi thẳng tới Diệp Kinh Vân phía trước , thân hình hắn rất nhanh, như bóng dáng một dạng , đây chính là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng thực lực!

Nhưng mà , đứng ở hắn trước người thiếu niên tốc độ nhanh hơn!

Nếu như nói Hải Đại Đồ tốc độ như bóng dáng một dạng , như vậy Diệp Kinh Vân tốc độ liền bóng dáng đều nhìn không thấy!

Hải Đại Đồ kinh hãi 1 tiếng , mấy ngày ngắn ngủi thời gian , thực lực đối phương vậy mà cường đại đến trình độ như vậy , nếu là mấy ngày hôm trước , hắn tự tin có khả năng dễ dàng tiêu diệt Diệp Kinh Vân , nhưng bây giờ muốn phải nhanh chóng mà bắt phía sau người căn bản là chuyện không có khả năng!

"Ý lớn hiếp nhỏ sao?" Diệp Kinh Vân mang trên mặt một chút tàn nhẫn tiểu ý , tay phải vừa ra , như mạnh mẽ xà xuất động , trong nháy mắt liền tóm lấy Hải Đại Đồ trên vai , tay trái xuất ra Vô Tình Kiếm , vung lên , một cổ đao thiên kiếm khí cuộn cuộn ra , trực tiếp nghiền xuống Hải Đại Đồ phòng ngự , sắp đặt ở trên vai hắn tay phải chợt dừng sức , chỉ nghe răng rắc 1 tiếng , trên người hắn tận mấy cái xương vỡ vụn ra , đau cho hắn oa oa kêu lớn!

Diệp Kinh Vân không có chút nào thương tiếc , hắn biết nếu như hắn nhỏ yếu sớm đã bị Hải Đại Đồ giết chết .

Đối phương từng chiêu đều trí mạng! Mà hắn chỉ có thể dùng hết toàn bộ thực lực tới dọa chế đối phương!

Nói thật , Hải Đại Đồ tuy nói là một Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả , nhưng cho Diệp Kinh Vân không có quá mức cảm giác sợ hãi!

Ít nhất mà nói , Hải Đại Đồ phải so Cự Nhất Thiên ước chừng thấp năm cấp bậc!

Nếu như nói đứng ở trước người là cùng loại Cự Nhất Thiên như vậy Vô giả , Diệp Kinh Vân tự nhiên không dám liều mạng! Trước hắn có thể đi kích sát Cự Nhất Thiên hoàn toàn là chiếm cứ tốt đẹp vị trí địa lý! Lại , ở chỗ đó , hắn sức chiến đấu sẽ có hai nhiều tăng lên gấp bội , mà địch nhân sức chiến đấu sẽ cường giảm!

Cũng không biết này Hải Đại Đồ là tu luyện thể nào đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng cảnh giới , cùng Cự Nhất Thiên hoàn toàn liền không cùng đẳng cấp!

"Nhỏ đánh không lại, già lại đánh không lại ta! Các ngươi Hải gia thật rất lớn a!" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, trực tiếp đem Hải Đại Đỗ bốc lên đến, như cùng là mang theo một tiểu kê, về mặt xem thường, đem tiền trào phúng Diệp gia lời còn cho đối phương!

Người nhà họ Hải mỗi cái biệt khuất, trên mặt lúc trắng lúc xanh, hiển nhiên là giận quá!

Người Diệp gia còn lại là cười vang, mỗi cái giễu cợt Hải gia đệ tử, nhục mạ phía sau người!

Người chung quanh trực tiếp ngốc ngây tại chỗ, chẳng ai nghĩ tới kịch tình cuốn được nhanh như vậy!

"Gia hỏa này tựa là người theo như lời người sao?" Trên khán đài, Từ Thanh Man thật sâu nhìn một chút Diệp Kinh Vân một cái, nhướng mày.

"Phải! Phụ thân!" Từ Âm thật sâu nhìn Diệp Kinh Vân, nói ra: "Người này thiên phú cực cao, gần liền tiến vào Tinh Vị Học Viện cũng có thể hỗn được không sai! Phụ thân, người liền đừng trách oan người Diệp gia! Phùng quân gia lấy oán trả ơn, không phải là cái gì người tốt, chết cũng sẽ chết! Lại nói, cũng không phải người Diệp gia giết hắn, mà là thần bí nhân kia a!"

Từ Thanh Man cổ quái đang nhìn mình nữ nhi.

Đây là hắn trong trí nhớ nữ nhi sao?

"Ngươi sẽ không thích hắn đi!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Giỏi một cái hiên ngang lắm liệt!

Từ Âm dùng sức lắc đầu: "Làm sao có thể? Ta và hắn bất quá là có gặp mặt một lần a! Chỉ là thấy cho hắn thiên phú không tệ, đến Tinh Vị Học Viện một dạng ăn sung mặc sướng! Đừng phụ thân, người chẳng lẽ quên mất sao? Mới tiến vào Tinh Vị Học Viện đệ tử đều có thể tiến hành một hồi Tân Nhân Vương thi đấu! Mà quán quân giả chẳng những gia tộc sẽ có được Tinh Vị Học Viện ủng hộ, liền sở tại Trấn Phủ cũng sẽ có được Tinh Vị Học Viện "

Từ Thanh Man hơi sững sờ, hai mắt đột nhiên nổ bắn ra tinh quang đến!

Hắn ngược lại thật đưa cái này cấp quên mất!

Nếu quả thật là như vậy, như vậy thiếu niên trước mắt cùng với Diệp gia nhưng tuyệt đối không thể đắc tội!

Nguyên vốn còn muốn đối Diệp gia tồn có một tia trả thù ý niệm trong đầu vào giờ khắc này tiêu tan thành mây khói!

Một cái có khả năng miểu sát Hải Mệnh gia hỏa, lại tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh tam trọng, điều này có ý vị gì?

Lúc này, Hải Đại Đỗ như một chó điên một dạng hướng Diệp Kinh Vân phóng đi, mắt con trâu, để cho hắn không còn cách nào để dằn tha thứ!

Hôm nay, không phải hắn chết chính là Diệp Kinh Vân chết!

"Tiểu tử! Nợ máu trả bằng máu, để mạng lại!" Ban này đã bị thương tổn nghiêm trọng hắn vẫn không có buông tha đối Diệp Kinh Vân sát cơ, sau lưng vỡ hồn vào giờ khắc này chột dăng lên!

Đây là một đầu màu vàng Kim Tê Ngu! Lấy phòng ngự làm chủ!

Vang vang!

Diệp Kinh Vân kiểm chỉ Hải Đại Đỗ, huy vũ ở giữa, kiểm khí tùy tiện xuyên loạn, như quyết nói hồng thủy, lấy thế tột khô lập hủ nhắm ngay Hải Đại Đỗ!

Một cái giẫm chặn tại chỗ, hướng phía trước chột giẫm lên một cái!

"Cự Nhân Bằng Thuật , Địa Lôi Bằng!"

Theo như thế giẫm lên một cái , trên mặt đất dĩ nhiên là nhanh chóng thoáng qua lấy từng đạo Lôi Đình , lấp bốp , phát ra tiếng sấm .

Trực tiếp đem Hải Đại Đổ đánh bay ra ngoài , phía sau người trong miệng điên cuồng nhả ra huyết , sắc mặt tái nhợt , trong mắt hoảng sợ .

Hắn tu vi tuy nói là dùng đan dược mạnh mẽ tăng lên , nhưng dù sao cũng là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , so Diệp Kinh Vân cao hơn lục trọng , nhưng mà , ở Diệp Kinh Vân trong tay , hắn hoàn toàn không chịu nổi một kích!

Lớn đã kích lớn làm cho hắn con người khẽ run!

Này quá khó có thể tin!

"Các người người nhà họ Hải đều là phế vật sao?" Diệp Kinh Vân coi rẻ mà xem Hải gia chủ một cái , lạnh nhạt nói , sau đó đảo qua Hải gia đệ tử! Những thứ kia Hải gia đệ tử đều cúi đầu , không có can đảm nhìn nhau!

Hải Đại Đổ nghe nói như thế , tức giận công tâm , lần thứ hai phun ra một ngụm máu lớn .

Chuyện hôm nay , hắn mất hết mặt mũi!

"Buồn cười! Hoàn toàn liền không coi ta ra gì! Tuổi còn trẻ , liền như thế ác độc! Ngày khác nhất định sẽ nhập ma , làm hại thương sinh , tâm nhưng giết , tội có thể giết!" Vương tài phán rốt cục chịu đựng không nổi . Hắn và Hải Đại Đổ là chơi đùa từ nhỏ đến lớn bằng hữu , hôm nay trở mặt nhìn Hải Đại Đổ chết ở Diệp Kinh Vân trong tay , hắn có thể nào không giận ?

"Giới một cái hiền ngang lắm liệt! Giới một cái nghĩa chánh ngôn từ!" Diệp Kinh Vân vỗ tay , chỉ vào nằm trên mặt đất thanh niên , giễu cợt nói: "Ban này hắn đem ta Diệp gia con trai trưởng đánh được thổ huyết , kém chút mất mạng , người tại sao không nói ?"

"Người cái này làm tài phán , là mở to hai mắt nói mò đây? Vẫn là cảm giác mình cao nhất , có thể đùa giỡn thế giới bất luận kẻ nào đây?"

"Được !"

Chung quanh Võ giả nghe nói như thế , đều vỗ tay báo hay .

Bọn họ nhìn ở trong mắt , dĩ nhiên là biết vương tài phán bất công , không công chính!

"Buồn cười! Miệng đầy nói vậy!" Vương tài phán da mặt đánh lại đánh , một cổ Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi như như con ốc cuộn cuộn ở trên người , phát ra , khoảng cách ở bên cạnh hắn bàn đá răng rắc 1 tiếng , vỡ vụn ra , khí tức kinh khủng làm cho người chung quanh đều biến sắc , không dám nhiều lời một chữ!

Đây chính là Âm Hư Cảnh cường giả mang cho bọn hắn áp lực!

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân cũng không sợ , thân thể chấm dứt , đứng như cây tùng , mặc dù trời sắp xuống , hắn cũng sẽ không cúi xuống một phần!

"Người ý vào cùng với chính mình quyền lợi , ý vào cùng với chính mình Âm Hư Cảnh nhất trọng thực lực liền có thể muốn làm gì thì làm sao ? Ta lại không có tham gia Mạt Nhật tỷ võ , người quản được sao ? Là hắn Hải Mệnh muốn tới giết ta , toàn bộ quá trình , ta chỉ là hơi phản kháng một cái , ai ngờ đến hắn không chịu được như thế một kích đây? Thậm chí ngay cả ta nữa kiểm đều không tiếp nổi ? Còn luôn miệng nói bản thân siêu cấp đại thiên tài ?"

Diệp Kinh Vân căn bản cũng không sợ , lạnh nhạt nói: "Ta xem là siêu cấp đại phế vật đi!"

Hải Mệnh nghe nói như thế , chỉ vào Diệp Kinh Vân , nói đều không nói được , phun ra một ngụm máu lớn , hai mắt một phen, đã hôn mê!

"Tự tìm cái chết!" Vương tài phán điểm mũi chân một cái , như Đại Bằng giương cánh , thân tốc tới!

"Người dám!" Diệp Thanh nổi giận gầm lên một tiếng , cấp tốc đi tới , cùng đối phương một chiêu đánh trúng!

Một cổ hùng hậu sóng linh lực theo hai người trong bàn tay truyền đến , cuồng phong đánh tới , thổi được Diệp Kinh Vân tóc tung bay , nhưng thân sắc hắn nguyên không thay đổi , bảo trì đậm định , hai mắt hơi lập lòe , tinh quang đang nhảy nhót .

"Dừng tay!" Đúng lúc này , Trần Phủ phủ chủ Từ Thanh Man đứng lên , một tiếng hừ lạnh , dễ dàng đem Diệp Thanh cùng vương tài phán hai người tách ra .

Từ Thanh Man đầu tiên là nhìn Diệp Kinh Vân một cái , hỏi: "Người tự là Diệp Kinh Vân ?"

Diệp Kinh Vân gật đầu , khi hắn chứng kiến đứng tại trung niên bên người thân thiếu nữ lúc , là hắn biết trung niên nhân này là ai! Bất quá , thần sắc hắn vẫn không có quá nhiều biến hóa .

"Phùng quân gia là người giết sao?" Từ Thanh Man trên mặt có chút tức giận , hỏi, hẳn vẫn là quan tâm mặt mũi .

"Không phải! Bất quá , ta rất hối hận , không có tự mình giết hẳn! Làm sao ? Trần chủ đại nhân muốn là một cái tội tử báo thù sao? Đừng quên , ta đã cứu con gái người một mạng , người đây là muốn lấy oán trả ơn sao?" Diệp Kinh Vân mắt lạnh nhìn Từ Thanh Man!

Thật là cuồng vọng tiểu tử!

Đây là Từ Thanh Man lúc này chân thật nhất cảm thụ!

Hắn gặp qua rất nhiều thanh niên đệ tử , mặc dù là những thiên kiêu đó chỉ từ ở trước mặt hắn cũng là khách khí , này ngược lại không phải là bởi vì thân phận của hắn có bao nhiêu tôn quý , mà là nữ nhi của hắn Từ Âm là Tinh Vệ Học Viện nữ thân một dạng tồn tại!

Bao nhiêu thanh niên nam tử là truy cầu Từ Âm lộng vào tất cả tâm tư , nhưng cuối cùng lấy được là một cái lạnh lùng mỉm cười ?

Nhưng thiếu niên trước mắt kiêu ngạo được không ai bì nổi , không đem bất luận kẻ nào để vào mắt , rất khó tưởng tượng , này sẽ xuất hiện ở một cái niên kỷ mới mười lăm tuổi trên người thiếu niên!

"Thật là cuồng vọng! Cũng bởi vì người dễ dàng chiến thắng Hải Mệnh sao?" Từ Thanh Man khẽ cau mày , hừ lạnh một tiếng: "Người tu vi này đi Tinh Vệ Học Viện sẽ là nhất rác rưởi đệ tử!"

"Cho nên nói , người tuổi trẻ , làm người hay là muốn khiêm tốn thật tốt!"

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , đầu tiên là xem Từ Âm một cái , vốn là đối phía sau người không có cảm giác gì , hiện tại thì càng thêm không có hảo cảm , nhìn phía Từ Thanh Man , không khách khí chút nào nói ra: "Cái này cũng không cần người lo lắng! Ta cuồng vọng , bởi vì ta có bản lĩnh! Còn nữa, ta cũng không có nói ta muốn đi Tinh Vệ Học Viện!"

Trong mắt hắn , học hành gì viện các loại đối với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào!

Hắn là chiến thần , hắn cần người khác tới dạy hắn công pháp , vũ kỹ sao?

"Khẩu khí thật là lớn!" Người ở chung quanh nghe đến lời này , trong lòng ám thầm bội phục Diệp Kinh Vân , mặc dù phía sau người nhìn thấy trần chủ cũng dám ngông cuồng như vậy , thật là ngưu nhân!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả bồi luyện

Diệp Kinh Vân không khách khí chút nào châm chọc Từ Thanh Man , này làm cho phía sau người rất là vô cùng kinh ngạc .

Hắn nghiêm túc xem lại xem thiếu niên , muốn ở trong mắt đối phương tìm kiếm ra một chút sợ hãi cùng với kiêng kỵ , nhưng phát hiện trừ kiên định vẫn là kiên định!

Phảng phất ở thiếu niên trong mắt , không có người nào , cái gì thế lực là có thể để cho hắn biến sắc!

Trong lòng chấn động không gì sánh nổi: "Người trước mắt tuổi không qua ở 15 tuổi , tâm trí thật không ngờ thành thục , cho ta cảm giác thì giống như không phải một thiếu niên , mà là một cái sống nhiều năm lão yêu quái!"

Ý niệm này vang lên , để cho hắn kinh hãi một tý

"Người này nếu là lớn lên , tiền đồ vô khả hạn lượng! Lại hắn còn cứu nữ nhi của ta một mạng!" Muốn lại nghĩ, Từ Thanh Man nhũn nhũn trong nháy mắt thư triển ra .

Tất cả mọi người cho là hắn nổi giận hơn , ai biết hắn dĩ nhiên là ôn hoà địa đối với thiếu niên cười một tiếng: "Ha ha! Ta thế nào lại là thứ người như vậy đây? Phùng quân gia sai trước đây đầu , chết thì chết!"

Trước mắt một màn này , làm cho tất cả mọi người ngây người , phảng phất thời gian đình trệ , không khí ngưng kết!

Từ Thanh Man , Mặt Nhật Trần Trần Phù trần chủ , một thân tu vi ở Âm Hư Cảnh lưỡng trọng , là Mặt Nhật Trần phía trên cường đại nhất Võ giả! Nhưng mà nghe được đối phương không cung kính nói , lại vẫn kiên nhẫn là đối phương giải thích một phen!

Hôm nay đến là thế nào ?

Diệp Kinh Vân bên khoe miệng câu dẫn ra một nụ cười lạnh nhạt , cũng không nói gì , trực tiếp tỏ ý người Diệp gia rời khỏi .

"chờ một chút! Diệp công tử!" Đúng lúc này , một đạo chim hoàng oanh vậy thanh âm từ phía sau vang lên , rất là êm tai .

"Há?" Diệp Kinh Vân có chút lạnh mặt mà nhìn Từ Âm , hần phi thường chán ghét Từ Âm gương mặt này! Vừa nhìn thấy gương mặt này , hần liền nghĩ đến kiếp trước thế tử Lạc Linh!

Hần đối Lạc Linh toàn tâm toàn ý , nhưng mà lại bị Lạc Linh một kiếm cắm vào tâm tạng!

"Không biết Diệp công tử có hứng thú hay không đi Tinh Vị Học Viện học tập ? Tinh Vị Học Viện là ..." Rất sợ đối phương không đi , Từ Âm kiên nhẫn giải thích .

"Không đi!" Diệp Kinh Vân phát tay một cái , không nhịn được nói ra .

Thân là Chiến Thần , hần có cùng với chính mình một bộ hoàn chỉnh tu luyện công pháp , căn bản cũng không cần đi Tinh Vị Học Viện những chỗ này . Đối với người khác mà nói , đây là nhất hướng tới chỗ tu luyện , nhưng đối với hần mà nói , không có gì quá chỗ đại dụng!

"A!" Từ Âm ngốc ngây tại chỗ!

Dư người cũng đều ngốc!

Tinh Vị Học Viện thế nhưng Lạc Dương Thành bốn đại học viện một trong , từ bên trong tốt nghiệp Võ giả có ít nhất Âm Hư Cảnh ngũ trọng ở trên tu vi! Nhưng lúc này , thiếu niên vậy mà sáng khoái như vậy cự tuyệt ?

"Cũng không suy nghĩ thêm một chút sao? Diệp công tử , lấy ngươi thiên phú đi tới đó , tuyệt đối sẽ bị cao phẩm cấp bậc lão sư nhìn trúng! Đến lúc đó Tinh Vị Học Viện sẽ hướng ngươi cung cấp các loại tài nguyên!" Từ Âm le lưỡi , nói ra , tin tưởng lấy tư sắc bất kỳ nam nhân nào xem cũng sẽ không tàn nhẫn cự tuyệt!

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân không phải bình thường nam nhân!

Mỹ nữ hần thấy qua được!

"Ngươi có phiền hay không! Ta nói không đi!" Diệp Kinh Vân thực sự rất ghét từ này tinh xảo được không thể tinh xảo đến đâu khuôn mặt , hướng về phía Từ Âm vừa hô , bước nhanh mà rời đi .

Tất cả mọi người có chút kỳ quái nhìn thiếu niên .

Đây chính là nũng nịu mỹ nữ a , người thật không ngờ không hiểu được thương hương tiếc ngọc!

Từ Âm sắc mặt hơi đổi , hiển nhiên là có chút tức giận , lấy dung mạo , ở Tinh Vị Học Viện , có bao nhiêu thiếu nam nhân truy nã ?

Có bao nhiêu thiếu nam nhân nguyện ý quỳ nãng dưới gấu quần ?

Nhưng mà , hôm nay , có một thiếu niên trực tiếp cự tuyệt nãng mời , đem trong lòng nãng vẫn lấy làm kiêu ngạo đồ đặc biệt để nghiền xuống!

Vì sao đối phương vừa thấy được nãng thì giống như nhìn thấy ác tâm đồ đặc!

Ở khoe mắt nãng bắn thiêu tiếp theo giọt trong suốt giọt nước mắt , rất nhanh gió thổi làm .

Lớn như vậy , đây là nãng lần đầu tiên rơi lệ!

Ai có thể tưởng tượng lấy được , vị này tự thiên phú cường đại cùng dung mạo tuyệt sắc cùng kiếm thiếu nữ vậy mà ủy khuất hạ xuống một giọt nước mắt ?

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , âm thầm bội phục Diệp Kinh Vân .

Có thể để cho Từ Âm đã bị như vậy ủy khuất , sợ cũng chỉ có Diệp Kinh Vân một người chứ ?

Một tháng sau , Diệp gia , lầu các .

Một trận mãnh liệt gió thổi đến .

Một đạo hơi lộ ra thương lão thân ảnh gào thét tới!

Một hướng khác , một thiếu niên áo trắng hơi vùng tay lên , chân phải hướng phía trước đạp một cái , cả người huy mà một cái tại chỗ biến mất , hóa thành một đạo tàn ảnh , tốc độ bạo tăng , thoáng cái liền tại chỗ biến mất .

Hai bóng người lẫn nhau giao thoa lấy , cuộn cuộn linh lực như như hồng thủy bộc phát ra , xao động bốn phía!

Chung quanh Diệp gia đệ tử nhìn thấy một màn này , đều thần phục .

"Đại trưởng lão tu vi đã ở Âm Hư Cảnh nhất trọng! Nhưng lập tức lại ai như vậy cũng không cách nào trong nháy mắt đánh bại thiếu chủ!"

"Thiếu chủ hiện tại càng ngày càng lớn mạnh! Hoàn toàn không phải trước hần! Ta hiện tại vừa nhìn thấy thiếu chủ liền đối với xuất hiện sợ hãi!" Nhìn đạo thân ảnh kia , có Diệp gia đệ tử lâm bảm , lòng mày trong mắt lóe lên một chút sợ hãi .

"Khinh Vân , cẩn thận! Cái này ta sẽ dùng tám phần mười lực lượng! Tiếp được!" Diệp Thanh gào to một tiếng , chân phải hướng phía trước nhảy một cái , như mãnh hổ hạ sơn , trên thân khí thế tăng nhiều , thể không thể đỡ!

"Ha ha! Đại trưởng lão cứ tới là được!" Phương xa , truyền đến một đạo non nót thanh âm!

Diệp Khinh Vân cười lớn một tiếng , không chút do dự nhắm ngay phía trước vùng ra một quyền!

Cuộn cuộn linh lực xao động bốn phía , đem chung quanh cây cối kích được nghiền!

Có người cảm thấy Diệp Khinh Vân cường đại!

Ngẩn ngời thời gian mấy tháng , phía sau người tu vi lại có đề thăng , đạt đến kinh khủng Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng! Hiện nay Diệp Khinh Vân tuy nói còn không còn cách nào cùng Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả đối kháng , nhưng tự tin có thể chiến thắng Âm Hư Cảnh nhất trọng trở xuống Võ giả!

Ầm!

Một chương một quyền đụng vào nhau , mãnh liệt linh lực cuộn tới .

Hai bóng người khê động , song phương gào thét mà qua!

Diệp Khinh Vân lui ra phía sau mấy bước , Diệp Thanh mặc dù nói không có động , nhưng trong con ngươi bạo phát ra tinh quang đến , tay phải hần đang khê run!

Hần chính là Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả , gặp phải Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả hoàn toàn liền có thể chớp nhoáng giết hết! Nhưng mà , hôm nay gặp quý!

Thiếu niên trước mắt tu vi chỉ có Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng , nhưng một thân thực lực kinh người không gì sánh được , lực lượng càng là cường đại , ban này một chương kia vậy mà để cho hai tay hần chết lặng!

"Khinh Vân , thực lực ngươi cùng tu vi quả thực là kém xa a! Lão phu nếu không phải Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi sợ sớm đã bại lại!" Diệp Thanh cảm thấy liên tục , chung quanh đệ tử ngây tại chỗ , hoàn toàn liền không nghĩ ra , bọn họ căn bản là không có thấy hai người xuất thủ!

Hai người tốc độ quả thực quá nhanh , căn bản cũng không phải là bọn họ có khả năng thấy!

Như là tàn ảnh ở trong mắt bọn họ bay tới bay lui!

"Quá khen! Đại trưởng lão nếu là sử dụng toàn bộ lực lượng , ta tất định không phải đối thủ của ngươi!" Diệp Khinh Vân rất ít khiếm tốn nói ra .

Mọi người nghe nói như thế , đều gật đầu , phi thường tán thành phía sau người lời nói này!

Nhưng mà , Đại trưởng lão câu nói tiếp theo như một đạo lôi trác vang!

"Diệp Khinh Vân , ngươi quá khiếm tốn!" Đại trưởng lão lộ ra một tia làm khó , bất đắc dĩ nói ra: "Ngươi ban này kém chút ép được lão phu sử dụng toàn lực!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Chương 81: Đi tới Lạc Dương Thành

Lời này vừa nói ra , một viên đá làm dấy lên ngàn con sóng!

Tất cả mọi người mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm Diệp Kinh Vân!

Đều biết Đại trưởng lão làm người , phía sau người luôn luôn chưa bao giờ nói láo!

Nếu hắn nói như vậy , như thế thiếu chủ thật có khả năng cùng Âm Hư Cảnh nhất trọng cường giả nhất chiến!

Ngẫm lại xem , một cái tu vi vền vẹn Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng tu vi vậy mà có thể đi ép được Âm Hư Cảnh cường giả sử dụng ra toàn bộ lực lượng , chiến đấu này lực bức nào kinh người! Thiên phú này bức nào nghịch thiên!

Tất cả mọi người biết thiếu niên không trung tuyệt đối không thuộc về nơi này , hắn có lại thêm sân khấu lớn!

Sau đó , ba tháng sau , Diệp Kinh Vân thực lực lại rõ ràng đề thăng , tu vi ổn định ở Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng , trong cơ thể Thập Ma Hóa Diễm tuy nói vẫn là rất nhỏ yếu , nhưng đối với lúc trước phải cường đại hơn rất nhiều!

Trừ cái đó ra , hắn còn nắm giữ Cự Nhân Băng Thuật thức thứ hai Nhất Thiên Lôi Bính!

Một thân sức chiến đấu đối với lúc trước đề cao gấp năm lần nhiều! Mặc dù ai đối mặt nửa bước Âm Hư Cảnh cường giả cũng không sợ!

Lại nói Mạt Nhật Trần phía trên sự tình , Hải gia bị thua sau , Diệp gia có thể nói phía trên một chi độc quyền , nắm giữ Mạt Nhật Trần phía trên tất cả lớn nhỏ tài nguyên , tài lực so với trước kia hùng hậu hơn nhiều, dư tiêu gia tộc đều thân phục Diệp gia!

Có thể nói , Diệp gia hiện tại muốn người có người , yếu thế có thế , muốn tiền có tiền!

"Kinh Vân! Người thật phải đi sao ?" Diệp gia môn bên ngoài , Diệp Vô Hải mang theo rất nhiều Diệp gia đệ tử cùng với trưởng lão , nhìn tôn tử , thở dài một hơi , hắn biết mình tôn tử sớm muộn sẽ rời đi Mạt Nhật Trần , chỉ là hắn không biết ngày này đã vậy còn quá nhanh!

"ừ!" Diệp Kinh Vân gật đầu , cười nhạt: "Gia gia , yên tâm được! Ta lớn như vậy người , đi Lạc Dương Thành sẽ bị người khi dễ sao? Người cũng quá coi thường tôn tử ta đi!"

Hắn đi địa phương tên là Lạc Dương Thành , so Mạt Nhật Trần cao hơn phía trên một đẳng cấp! Mà Tinh Vĩ Học Viện chính là tọa lạc tại Lạc Dương Thành trong!

"Ha ha!" Suy nghĩ một chút cũng phải , lấy hôm nay Kinh Vân thực lực mặc dù nói gấp phải Âm Hư Cảnh nhất trọng cường giả cũng có thể chạy trốn , Diệp Vô Hải cười lớn một tiếng , sau đó nghĩ đến cái gì , mặt chính sắc , nghiêm nghị nói: "Tuy nói như thế! Nhưng Kinh Vân , Lạc Dương Thành chỗ ấy tàn khốc hơn! Giữa các võ giả ám đấu không ít! Còn rất nhiều người sau lưng đều có thế lực lớn!"

"Yên tâm đi! Gia gia! Ta biết phải làm sao!" Diệp Kinh Vân cười nhạt , không thêm đề ý chút nào .

Ở trên đời này , còn chưa có người nào , thế lực kia là hắn không thể trâu vào!

"Không biết thiếu chủ khi nào mới có thể trở về một chuyến đây?" Bằng Hoài nhìn Diệp Kinh Vân , khom người nói , hiện trường nếu như ai ai cảm xúc sâu nhất , người kia không thể nghi ngờ là hắn!

Hắn là một đường nhìn thiếu chủ cường đại lên!,

Theo nổi tiếng tại Mạt Nhật Trần ở trên thiên tài rơi xuống thần đàn , lại từ phế vật quật khởi , miếu sát Mạt Nhật Trần phía trên tất cả thiên tài! Thiếu chủ sự tích nghe nói đi giống như là một cái truyền thuyết!

"Nhiều thì hai năm , ít thì một năm đi! Yên tâm đi! Bằng thúc , ta sẽ bình thường hỏi tới thăm người!" Diệp Kinh Vân lộ ra răng trắng như tuyết .

"Được !" Bằng thúc trọng trọng gật đầu , lẩm bẩm: "Lão phu cũng biết người tuyệt không phải vật trong ao! Ngày khác tất nhất định quật khởi!"

"Người đâu, đem Hòa Linh Mã mang theo!" Diệp Thanh hô một tý

Tức khắc , một vị Diệp gia đệ tử mang theo Hòa Linh Mã qua đây!

Đây là một cao hai mét liệt mã , cả người xích hồng sắc , ở mặt trên còn có lấy một cái túi .

"Trong này để là hai trăm khối Huyền Hắc khoáng thạch! Diệp gia cũng không thứ gì tốt! Người đem nó mang theo đi!" Không đợi Diệp Khinh Vân hỏi, Đại trưởng lão Diệp Thanh liền bắt đầu cẩn thận tỉ mỉ giải thích .

"Được !" Diệp Khinh Vân mỉm cười .

Mọi người nhìn con ngựa này , mặt hiện lên ra một vẻ hâm mộ .

Ngựa này nhưng giá trị năm chục ngàn khối linh thạch hạ phẩm!

Ngựa này cả người đều là đỏ như máu , bắp thịt mạnh mẽ , chân chân mạnh mẽ , trong hô hấp phun ra ngoài khí thể đều dài đến hai thước! Trên cổ thô bộ lông màu đỏ mang theo hồng lông lánh , khiến người chủ mục nhất là nó đôi trông mắt kia!

Này nhãn cầu mang theo cuồng vọng , một luồng hồng quang lóe lên một cái rồi biến mất , như cùng là lưu tinh một dạng vạch qua!

Hỏa Linh Mã!

Uy phong như vậy lẫm lẫm mã , ở toàn bộ Mạt Nhật Trấn phía trên cũng chỉ có hôm nay Diệp gia mới có thể lấy ra!

Diệp Khinh Vân phi thường hài lòng gật đầu , hấn từ trước đến nay chỉ thích mã!

Kiếp trước , hấn càng là có một con thần long mã!

Bất quá , kiếp trước trận chiến ấy , thần long mã cùng hấn cùng nhau ngã xuống!

"Các vị cáo từ! Có chuyện có thể đến Lạc Dương Thành trong tìm ta!" Hướng về phía Diệp gia mọi người ôm quyền xá , Diệp Khinh Vân cỡi Hỏa Linh Mã , nghênh ngang mà đi , dâng lên trận trận bụi , đang lúc mọi người phức tạp dưới ánh mắt , rời khỏi Mạt Nhật Trấn!

Mọi người đều là cảm thán .

Thiếu chủ chuyển đi này , chẳng biết lúc nào mới có thể trở về ?

Ánh mặt trời mọc lên , chiếu xạ ở trên mặt đất , đám đông bóng dáng chậm rãi kéo kéo ra!

Dựa theo Hỏa Linh Mã tốc độ , theo Mạt Nhật Trấn đến Lạc Dương Thành ít nhất cần ba ngày!

Dọc theo đường đi , Diệp Khinh Vân mang đủ thức ăn , cưỡi một hồi , lại tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi , ăn chút lương khô , xem phong cảnh một chút!

Nói thật , hấn đã thật lâu không có hưởng thụ qua như vậy sinh hoạt!

Kiếp trước , không phải đánh đánh giết giết chính là liều mạng tu luyện , căn bản không có thời gian đi thưởng thức một chút trên cái thế giới này mỗi một chỗ phong cảnh!

Bất quá , hấn hiện tại đã biết rõ , có đôi khi liều mạng tu luyện không bằng xem một hồi phong cảnh , nung đúc một tình cảm xuống , nói như vậy không định tu vi sẽ đột phá được nhanh hơn!

Thời kỳ viễn cổ thì có như thế mấy người du sơn ngoạn thủy , nhưng chơi chơi , một thân kinh khủng tu vi liền ra đến!

Nói thật , Diệp Khinh Vân vẫn là man ước ao những người này!

Nghỉ ngơi chốc lát , hấn tiếp tục lên đường , lúc này trời đã tối , sáng trong ánh trăng treo cao tại trong hư không , tản ra ánh sáng nhàn nhạt , lộng lẫy đom nhỏ lóe lên lóe lên , giống như đang đối với Diệp Khinh Vân cười .

Phía trước , xuất hiện một cái khách sạn!

Quy mô rất lớn , chiếm diện tích cũng rất lớn , vừa nhìn đã biết không là người bình thường có thể đi ở lại lên được!

Một tiểu tư đang ngồi ở ghế trên , nhìn về phía trước xuất hiện thiếu niên , mặt lộ ra vẻ khinh bỉ .

Thiếu niên cả người bụi , một bộ quần áo rách nát sắc vừa nhìn cũng biết tuyệt đối không phải cái gì con em nhà giàu!

Bất quá , sau một khắc , hấn nhìn thấy một cả người tản ra ngọn lửa màu đỏ đại mã , hai mắt không khỏi phát quang!

Hỏa Linh Mã!

Đây chính là giá trị hơn năm vạn nhanh linh thạch hạ phẩm Hỏa Linh Mã a!

Trong nháy mắt , hần đứng lên , mặt nịnh hót đi tới Diệp Kinh Vân bên cạnh , hỏi: "Vị công tử này , ngươi là đến nghỉ trọ vẫn là nghỉ lại ?"

"Nghỉ lại! Đem ta Hòa Linh Mã đi đút dưỡng một chút đi! Muốn thượng đẳng thức ăn gia súc!" Đi hơn một ngày , Diệp Kinh Vân hơi mệt .

"Tốt! tốt! tốt!!" Gã sai vật nói liên tục ba tiếng tốt trên mặt nịnh nọt về thì càng thêm dày: "Không biết công tử cái gì xưng hô ?"

"Diệp!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , đi nhanh đi .

"Tốt! Diệp công tử , mời tới bên này! Ta chuẩn bị cho ngươi tốt nhất gian phòng cùng tốt nhất thức ăn!" Gã sai vật nịnh hót nói ra , có Hòa Linh Mã chủ nhân thân phận tất định không tầm thường a!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Kim đại bàn

Diệp Kinh Vân thoả mãn gật đầu , đi theo gã sai vật đi tới một gian xa hoa trong phòng , nơi này vị trí địa lý rất tốt , xuyên thấu qua ngoài cửa sổ có khả năng rõ ràng thấy đẹp không sao tả xiết phong cảnh , cũng có thể xem đến phía dưới chính đang ăn cỏ Hòa Linh Mã!

"Không biết Nhu nhi tiểu nha đầu kia hôm nay sinh hoạt được như thế nào đây?" Nghĩ đến cái kia nghịch ngợm khả ái tiểu cô nương , khoe miệng hần bên không khỏi treo một nụ cười lạnh nhạt , dần dần , ngăn người ra .

Tại hần ngay người trong quá trình , phía dưới xuất hiện một nhóm người , dẫn đầu là một vị thân mặc trang phục màu vàng mập mạp , hần toàn thân cao thấp đều là kim quang chói lọi , tay phải phi nộn trên ngón tay cái mang theo một cái lớn nhẫn lớn , trong tay trái mang theo nhất kiện không tầm thường thủ hoàn!

Điều này hiển nhiên là một kiện không thấp võ bảo!

Còn có cái kia song kim sắc sáng rực giày!

Tại hần phía sau đứng không ít người , có người cầm một cây quạt không ngừng hướng về phía mập mạp vẫy , có người là mập mạp xoa bóp!

Tuy nói động tác bất đồng , nhưng mỗi người trên mặt đều hiện lên ra nịnh nọt về!

Hiển nhiên , mập mạp thân phận phi thường không đơn giản!

"Kim đại thiếu! Ngọn gió nào đem ngươi thổi đến nơi đây! Đến, đến, ngài xin mời!" Ban này vị kia gã sai vật vừa thấy được mập mạp , hai mắt phát quang , giống như là nhìn một khối bảo , ở Lạc Dương Thành trong , người nào không biết Kim gia đây? Ai lại không biết Kim đại bàn đây?

Gia hòa này tuyệt đối là một cái thổ hào!

"ừ!" Kim đại thiếu phi thường hài lòng gã sai vật thái độ , đại đại liệt liệt nói ra: "Có thịt ăn sao?"

"Không có!" Gã sai vật lắc đầu , có một ít khổ sở nói ra: "Hôm nay sinh ý quá tốt , thịt đều bán xong , thật không có ý tứ a! Kim đại thiếu!"

Hần lời còn chưa nói hết , liền bị kim đại thiếu phía sau một thanh niên nhắc: "Hừ! Thôi lắm! Con mẹ nó ngươi đầu óc hư mất ? Không biết kim đại thiếu thích ăn nhất chính là thịt sao? Đặc biệt thịt ngựa!"

Gã sai vật khí sắc có chút khó coi , vậy phải làm sao bây giờ a , ai cũng biết Kim gia thế lực Bàng Đại , nếu là một cái không tốt , đặc tội phía sau người , thế nhưng cực kì không ổn a!

"Ồ! Kim đại thiếu! Nơi đó có một con ngựa! Vẫn là thượng đẳng Hòa Linh Mã! Thịt này tuyệt đối mới mẻ , tuyệt đối ăn ngon! Không bằng liền đem nó làm thịt chứ ?" Người nọ đột nhiên phát hiện Hòa Linh Mã , quát to một tiếng!

"Phi thường tốt!"

Ba! Ba! Ba!

Kim đại bàn theo trong cửa tay áo lấy ra một tờ thẻ màu bạc trực tiếp hướng người nọ nơi ngực vỗ tới!

Dư người nhìn thấy một màn này , nhân cầu đều không khác mấy có thể rút xuống , khắp khuôn mặt là ước ao!

Một mặt thẻ bạc coi như là 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm!

Cũng bởi vì đối phương một câu nói , Kim đại bàn liền cho 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm!

Cái gì là thổ hào! Đây chính là thổ hào!

"Cảm ơn kim đại thiếu! Cảm tạ kim đại thiếu!" Tên kia trực tiếp quỳ trên mặt đất , lệ rơi đầy mặt , phảng phất kim đại thiếu chính là hắc cha ruột một dạng!

Kim đại thiếu không chút nào để ý tới , hắc đưa ra phi phi ngón tay , nhắm ngay gã sai vật nói ra: "Bản thiếu gia đói! Muốn ăn thịt ngựa! Ngựa này không sai , đem nó làm thịt! Sẻ thịt kho tàu một cái! Sau năm phút , diệt cho ta ăn! Được chưa ?"

Lời này nghe vào là câu hỏi , nhưng mang theo chân thật đáng tin!

"Chuyện này. ..." Gã sai vật lộ ra vẻ khổ sở , này Hỏa Linh Mã cũng không phải là hắc , là hắc nói thì dễ làm , trực tiếp dựa theo kim đại thiếu phân phó làm thịt ăn!

"Làm sao ? Không được sao ? Kim đại thiếu ăn người mã là coi trọng người! Người hiểu không ?" Có người nổi giận gầm lên một tiếng , nhất tâm muốn đạt được kết quả tốt kim đại thiếu , siêu cấp muốn có được kim đại thiếu thẻ bạc!

10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm đủ để cho hắc tiêu dao một đoạn thời gian rất dài!

"Ta ... Ta ..." Gã sai vật ấp úng .

"Người cái gì người! Liền một câu nói , làm thịt không làm thịt này Hỏa Linh Mã , không làm thịt ta liền đem người làm thịt!" Có người mắng , nổi giận dùng dùng , cực lực muốn ở kim đại thiếu phía trước biểu hiện tốt một chút bản thân một phen .

"Chuyện này. ... Này" gã sai vật rốt cục lấy dũng khí , một hơi trực tiếp nói: "Ngựa này không phải ta! Là một quý công tử! Này nhưng tuyệt đối giết không được a!"

Tuy nói hắc không biết Diệp Kinh Vân đúng là thân phận như thế nào , nhưng trực giác nói cho hắc biết có thể đi có này một con ngựa thân thể sau thể lực tất định cực đại!

"Quý công tử ?" Kim đại bàn trên mặt rõ ràng hiện ra không vui , nói một cách lạnh lùng: "Có ta đất không ?" Ai cũng biết hắc là Kim gia thiếu gia , mà Kim gia lại là Lạc Dương Thành đại gia tộc , là đại tài chủ , trong tay có Kim Biển Kim Giá cùng nhẹ buổi đầu giá lớn chỗ!

Ở Lạc Dương Thành trong , có người nào thể lực dám đắc tội hắc ?

"Để cho hắc lăn ra đây đi!" Kim đại bàn chống nạnh , lãnh ngạo nói .

"Này!" Gã sai vật lại lần nữa sững sờ , mặt mờ mịt cũng không biết nên trả lời thế nào .

Đúng lúc này , một cái bóng gào thét tới , như cùng là một đạo thiểm điện bắn rơi trong đám người , trong vòng mấy cái hít thở , Kim đại bàn thủ hạ các té xuống đất , phát ra thê kêu thảm thiết!

"Ai!" Kim đại bàn sắc mặt hơi đổi , giận dữ hét: "Bực nào cuồng nhân! Vậy mà không đem ta để vào mắt!"

"Là ta!" Theo Kim đại bàn thanh âm hạ xuống , tại hắc phía trước nhanh chóng xuất hiện một người!

Một thiếu niên , hắc thân mặc trường bào màu trắng , bên hông phía trên trang bị một thanh kiếm , uy vũ không gì sánh được , trong thân sắc mang theo một chút cao ngạo , lưng thẳng tắp thẳng tắp .

"Người ?" Kim đại bàn đối với cái này không hiểu xuất hiện thiếu niên cảm thấy không vui , nhướng mày , đối phương người mặc bản thủ bạch y vừa nhìn liền không được là đại gia tộc nào đệ tử , lại đại gia tộc đệ tử hắc đều biết , người trước mắt dĩ nhiên là gã sai vật trong miệng quý công tử ?

Nghĩ vậy , hắc liền cười lên ha ha , chỉ vào Diệp Kinh Vân , cả người cười được cái bụng đều đau: "Quý công tử! Ha ha ha! Liền này một thân bản thủ trang phục , còn quý công tử ? Rõ là cười chết người!"

Trong nháy mắt , hắc vậy mà quên mất đối phương là làm sao xuất thủ chiến thắng hắc thủ hạ! Phải biết rằng hắc thủ hạ thấp nhất đều có Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng tu vi!

"Làm sao ?" Diệp Kinh Vân mắt lạnh nhìn mập mạp , khẽ cau mày , muốn nhìn một chút này mập mạp muốn nói điều gì!

"Cho nguoi!" Kim đại bàn tay lấy ra thẻ bạc , trực tiếp hướng Diệp Kinh Vân khuôn mặt ném đi , giống như là ném một đồng cút: "Cầm! Cầm! Đây là cho nguoi Hòa Linh Mã tiền! Bản thiếu gia hôm nay muốn đem nguoi Hòa Linh Mã cho ăn!"

Vậy không nhỏ biểu tình , cao cao tại thượng thần sắc , không coi ai ra gì thái độ làm cho Diệp Kinh Vân chân mày lại thêm mặt nhăn .

"Còn ngốc ngây tại chỗ làm cái gì ? Ngại không đủ thật sao? Quý nghèo! Lão tử hôm nay hải lòng , liền sẽ cho nguoi một mặt thẻ bạc! Bên trong có sơ sơ 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm! Cầm ngay lập tức mà biến, một giây đồng hồ biến mất ở trong mắt ta , biết không ?" Kim đại bàn chống nạnh , kiêu ngạo đại mạo , hoàn toàn coi thường nguoi , nhận định Diệp Kinh Vân là một nghèo gia hải tử .

Nằm trên mặt đất Võ giả nhìn thấy một màn này , hai mắt không khỏi phát ra lục quang , nếu như là bọn họ sẽ không chút do dự dựa theo Kim đại bàn ý kiến đi làm .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Hồi hận không giết nguoi!

Leng keng!

Hai tiếng vang lên .

Nện ở Diệp Kinh Vân trên mặt hai cái thẻ bạc theo hấn gương mặt rơi trên mặt đất .

Diệp Kinh Vân trong con nguoi tinh quang lóe lên , ngẩng đầu , nhìn mập mạp , mang trên mặt lạnh lạnh sát cơ .

"Ta nói! Cho nguoi hai tờ thẻ bạc lập tức biến mất ở trong mắt ta!" Kim đại bàn hoàn toàn liền không nghĩ tới thiếu niên trước mắt như một chó chết một dạng đợi ở chỗ này, hiển nhiên là không có ý định đi , hấn cau mày , hừ lạnh một tiếng: "Nguoi rất không thức thời! Hôm nay , ta Kim đại bàn nhất định phải rất tốt giáo huấn nguoi một phen!"

Nhìn thấy Kim đại bàn có động thủ chiều hướng , gã sai vặt nhanh lên phần móng rầm diên mà chạy qua đến, mặt khăn trương nói ra: "Kim đại thiếu , nơi này là ta tửu điểm, cũng không thể xằng bậy a!"

"Cút!" Kim đại bàn vung tay lên , trực tiếp đem gã sai vặt bay ngang năm thước , nói một cách lạnh lùng: "Ta cho nguoi ba tấm thẻ bạc! Nguoi hải lòng không ?"

Ba tấm thẻ bạc chính là 300,000 linh thạch hạ phẩm! Giống như hấn một năm thu vào!

"Thoả mãn! Thoả mãn! Phi thường hải lòng!" Gã sai vặt nói liên tục , hai mắt phát quang , cầm ba tấm thẻ bạc nhanh chóng biến mất ở trong đám nguoi .

Kim đại bàn vỗ vỗ tay , mặt đắc ý mà nhìn Diệp Kinh Vân: "Nguoi hiện tại , sợ sao?"

Hấn có quyền thế!

Bất luận kẻ nào nhìn thấy hấn đều sẽ đối hấn thần phục! Điều có thể làm hấn vui lòng! Cũng tỷ như ban nãy một đồng nguoi , trên mặt đều là nịnh nọt!

"Ta vì sao phải sợ ?" Diệp Kinh Vân sững sờ, mặt hiện lên ra vẻ cổ quái . Nghĩ hấn đường đường nhất chiến thần , sẽ sợ một tên mập sao?

"Ồ! Rất ngông cuồng a!" Béo một dạng sững sờ, có chút ngạc nhiên mà nhìn Diệp Kinh Vân , sau đó một cổ cường đại khí tức mạnh mẽ phát ra!

Này một mạch tức trực tiếp để cho Diệp Kinh Vân ngốc ngây tại chỗ .

Bạo Hóa Cảnh thất trọng ?

Hấn còn tưởng rằng đối phương tu vi rất cao , nguyên lai mới cao như vậy !

Hắn vẽ mặt này rõ ràng roi ở trong mắt Kim đại bàn , để cho phía sau người hơi sưng sờ .

Tình huống gì ? Đối phương vậy mà không uly kị tí nào bản thân ?

Gặp quý!

Hắn tự cho là mình tu vi cường đại , đã từng , hắn miêu tả Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả , thậm chí có thể chiến thắng Âm Hư Cảnh nhất trọng Vô giả!

Bất quá , nếu như hắn biết chỗ chiến thắng đối thủ đều là để cho hắn , không thông báo có cảm tưởng gì .

"Ta cho ngươi một cái cơ hội , một cái cơ hội duy nhất! Đem trên người ngươi toàn bộ thẻ bạc giao cho ta! Sau đó rút! Một giây đồng hồ nhanh chóng biến mất ở trước mặt ta! Biết không ?" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , mặt coi thường!

Về mặt này cùng Kim đại bàn biểu tình cái gì tương tự!

Kim đại bàn trực tiếp sưng sỏ , lớn như vậy , đây là lần đầu tiên bị người khinh thị như vậy!

Tức khặc , một cỗ cường đại khí thế từ trên người hắn đột nhiên bộc phát ra , như núi lửa bạo phát một dạng , thế không thể đỡ!

Một đôi mắt lạnh như đồ là một con dã thú một dạng nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , trong nháy mắt , thân hình lờ lờ , không khí chung quanh đều động lại!

Điều này hiển nhiên là một bộ rất tốt thân pháp vũ kỹ!

Thấy hắn xuất thủ , Diệp Kinh Vân trong lòng không có có sợ hãi qua , nói thật , mặc dù người tới là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả , hắn cũng không sợ hãi!

"Liên điểm này công lực , cũng muốn tìm ta phiền toái ?"

Lời này trào phúng vị đạo thuần chất , người chung quanh đều nghe được , đều nhìn phía Diệp Kinh Vân , thấy được không hiểu xuất hiện thiếu niên phi thường có dũng khí!

Đây cũng không phải là cái gì bình thường gia tộc đệ tử , mà là Kim gia kim đại thiếu a!

"Loại tính cách này người đang Lạc Dương Thành trong chủ định không thể sống bao lâu ..." Có người không khỏi lắc đầu , đối Diệp Kinh Vân cực kỳ xem thường .

"Đúng a! Người nhà họ Kim cũng dám chọc , hắn cho là hắn là ai a!" Có người cười cười , thấy được Diệp Kinh Vân quả thực là cuồng vọng không gì sánh được , không coi ai ra gì .

Kim đại bàn thực chiến quý dị thân pháp , hướng Diệp Kinh Vân phóng đi , cước bộ phiêu hốt không định , từng đạo tàn ảnh trong nháy mắt biến mất , lại trong nháy mắt xuất hiện , quý dị tới cực điểm .

Mọi người chỉ cảm thấy được hoa cả mắt , xem đều thấy không rõ lắm Kim đại bàn cước bộ!

Nhưng mà ở trong mắt Diệp Kinh Vân đối phương thân pháp vũ kỹ sơ hở trăm chỗ , chân phải hướng phía trước đạp một cái , dưới chân còn quán ánh sáng màu bạc , lớp lớp rung động!

"Nhất Thiên Lô Bổng!" Lấy hôm nay hắn tu vi hoàn toàn liền có thể thi triển ra cự nhân bát thuật thức thứ hai Nhất Thiên Lô Bổng!

Nhảy một cái phía dưới , ngàn nói lời đình xẹt qua mặt đất , ngân lóng lánh , lộng lẫy như tinh thần , mang theo uy lực kinh khủng hướng Kim đại bàn đánh tới!

Ầm!

Kim đại bàn thân pháp lập tức bị lời đình quấy rối , sau lùi lại mấy bước , thân thể lung la lung lay , song đồng chợt tăng thêm , mặt khó có thể tin nhìn thiếu niên .

Đối phương tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng lại có thể đem hắn đánh lui!

"Kim đại thiếu!" Người chung quanh nhìn thấy một màn này , chạy mau bước qua đây , nâng dậy kim đại thiếu , còn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ kim đại thiếu ống tay áo , thần sắc rất là nịnh nọt!

"Tiểu tử , ngươi tên gì!" Kim đại bàn có chút run rẩy nói .

"Ta tại sao phải nói cho ngươi biết!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng quát Kim đại bàn một cái , uy hiếp nói: "Cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng! Đem trên thân tất cả thẻ bạc toàn bộ giao ra đây! Nếu không , chết đi!"

Theo khác dân cư trong truyền ra lời này , Kim đại bàn tất định sẽ không tin , làm ban này hấn khắc sâu cảm thụ được đối phương cường đại!

Vèn vèn đập một cái để hấn cảm thụ được tử vong!

Hấn là một cái rất sợ chết người!

Không có do dự bao lâu , trực tiếp đem trong cửa tay áo lấy ra 100 tấm thẻ bạc , hoa lập lập ném xuống đất , sắc mặt hơi đổi , hướng về phía kẻ khác nói giận nằng: "Nhìn cái gì vậy! Còn không đi!"

Người chung quanh nhìn thấy này 100 tấm thẻ bạc , con mắt đều có thể toát ra sáng đến!

Đây chính là sơ sơ một ngàn vạn linh thạch hạ phẩm a! Cứ như vậy đưa cho người ta đây?

Nhưng người chung quanh cũng không dám chém giết , phía trước đứng nhưng là một vị thực lực cường đại thiếu niên a!

Mọi người chờ Kim đại bàn nhanh chóng rời khỏi nơi đây , như chó nhà có tang!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , tay áo một hồi , đem một trăm lẻ hai trương thẻ bạc bỏ vào trong túi càn khôn!

Hôm nay , khác thu hoạch rất tốt! Tâm tình tức khắc rất tốt!

Kiểm một món tiền lớn!

Trở về gã sai vặt nhìn thấy một màn này , trực tiếp há hốc mồm , căn bản không có nghĩ đến sẽ màn này!

"Khách quan , mời đến! Mời đến!" Gã sai vặt mặt nịnh hót nói ra , như vậy so với trước kia nồng hậu hơn .

Diệp Kinh Vân gật đầu , trở lại gian phòng của mình trong , đầu tiên là tu luyện một hồi , sau đó đi vào giấc ngủ!

Thời gian đang lặng lẽ mà trôi qua!

Dạ đen hơn .

Huru!

Một đạo thân ảnh thần tốc tới , đi tới chuồng ngựa một bên , nhìn Hòa Linh Mã , trong mắt lóe lên một chút sát ý: "Kim đại thiếu đều dám đắc tội , chán sống!"

"Thiếu chủ muốn ăn cái gì luôn luôn cũng sẽ không không ăn được!" Hắc y nhân nhắc lên một thanh trường kiếm , chọt vung lên!

Huyết quang xẹt qua chân trời , Hòa Linh Mã kêu thảm một thân , nguyên cái đầu lâu nổ một cái rơi xuống đất , tiên huyết văng đầy trên mặt đất! Mã Minh tiếng dẫn tới Diệp Kinh Vân chú ý , thân hình liên tục lóe lên , nhanh chóng rơi trên mặt đất , thấy như vậy một màn , thần sắc hơi đổi , hai tay hung hăng bóp một cái: "Kim đại thiếu! Ta rõ là hối hận không có giết ngươi!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Huy hiệu

Sáng sớm ngày thứ hai .

Diệp Kinh Vân sớm thức dậy , giã ra nhất tử , liền nhắm Lạc Dương Thành đi!

Phía sau , gã sai vặt ngơ ngác nhìn Diệp Kinh Vân , thấy được gia hỏa này nhất định là một đại kim chủ , phía sau lưng thế lực nhất định rất cường đại . Nếu không làm sao dám chọc Kim gia Kim đại bàn đây?

Hỏa Linh Mã đã bị Kim đại bàn người giết , thù này , Diệp Kinh Vân nhớ kỹ!

Đi cả buổi , xa nhìn sang , có thể thấy một tòa thật lớn thành trì rơi vào trong! Bất quá có chút kỳ quái là tại đó có rất nhiều mã xa .

Hôm nay trong thành trì là có cái gì chuyện trọng yếu phát sinh sao?

Tùy tiện hỏi một người đi đường , Diệp Kinh Vân người biết được nguyên lai hôm nay là Tinh Vệ Học Viện tân sinh nhập học tiền thi đấu!

Nghe nói là tranh đoạt Tân Nhân Vương danh hiệu!

Đối với cái này cái , hắn không hề được nửa điểm hứng thú , bất quá đại lộ lên xe ngựa quá nhiều , ngăn trở hắn bước tiến , ánh mắt hơi đảo qua , phát hiện ra tại đó có một cái ruộng dê đường nhỏ! Bất quá , rất kỳ quái là người chung quanh cũng chưa qua đi .

Tuy nói không biết vì sao , nhưng Diệp Kinh Vân không có ý định lãng phí thời gian , quyết định theo dê trận đường nhỏ đi tới Lạc Dương Thành trong!

Người đi đường kia thấy Diệp Kinh Vân một thân một mình hướng ruộng dê đường nhỏ đi , sắc mặt hơi đổi , lầm bầm: "Hắn không sẽ là Tinh Vệ Học Viện tân sinh chứ ? Bất quá , lúc này , tân sinh đều hắn là ở trong tranh tài a!"

Tinh Vệ Học Viện , Lạc Dương Thành duy nhất học viện , cũng là Tinh Hải đế quốc trước 5 học viện!

Hôm nay là Tinh Vệ Học Viện tân sinh nhập môn , cũng là tân sinh trúng cử thi đấu , tuyển chọn Tân Nhân Vương! Trở thành Tân Nhân Vương , đối với bất luận cái gì tân sinh mà nói đều là một kiện khát vọng sự tình , bởi vì một khi trở thành Tân Nhân Vương , học viện sẽ tổn hao tất cả tài nguyên bồi dưỡng người!

Có thể nói , vinh dự , tiền tài , mỹ nữ các loại toàn bộ đều có!

Diệp Kinh Vân cũng không suy nghĩ nhiều thiếu , có con đường tắt không đi , đi xa đường đây không phải là hắn hành vi .

Đi tới Lạc Dương Thành , hắn có bản thân dự định , cũng không muốn cái gì học viện , đối với hắn mà nói , Tinh Vệ Học Viện không có một chút xú lực hấp dẫn .

Đến đường hẹp quanh co phía trên , hắn khẽ cau mày , bởi vì cảm thụ được bên trong phiêu đảng trong vài cỗ không kém khí thế .

Xem ra , tại đó có không ít người đang chiến đấu .

Đột nhiên , một đạo màu nâu đỏ tên phá không mà ra , bắn vào đến Thương Thiên Đại Thụ phía trên , xoạt xoạt 1 tiếng , một cái cửa động rõ ràng nổi lên , không gian phát ra ong ong tiếng , mục tiêu hoàn toàn tọa định ở trên người hắn!

"Hà?" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , không có bất kỳ do dự , một chiêu lưỡi dao chưởng trong nháy mắt đánh tới , rơi vào tên trên , ở nơi này một cỗ cuồng bạo năng lượng hạ , tên xoạt xoạt 1 tiếng rơi trên mặt đất , gãy lại hai nửa!

Phía trước , xuất hiện một bóng người xinh đẹp , này là một vị mười sáu tuổi thiếu nữ , chân mày lá liễu , mặt trái xoan , tướng mạo cực kỳ ngọt ngào đáng yêu , bất quá , lúc này , ở nàng ấy tinh xảo trên gò má hiện ra vẻ kinh ngạc , không nghĩ tới một mũi tên này không còn cách nào bắt đối phương!

Thật sâu nhìn phía trước thiếu niên , sau khi phát hiện người trên y phục không có Tinh Vệ Học Viện đặc biệt huy hiệu , khẽ cau mày , hỏi: "Người không phải Tinh Vệ Học Viện đệ tử ?"

Diệp Kinh Vân gật đầu , thần sắc có chút lạnh mạc , nếu như không phải hắn cường đại , ban này mũi tên kia đủ để cho hắn thụ thương!

"Không phải!" Liễu Anh sững sờ , mặt hiện lên ra vẻ cổ quái , quát lên: "Không phải , ngươi còn dám đi vào ?"

"Ta vì sao không thể vào ?" Diệp Kinh Vân có một ít không hiểu hỏi.

Liễu Anh sững sờ , trên mặt vẻ quái dị càng ngày càng đậm: "Nơi này là Tinh Vệ Học Viện địa bàn , không phải Tinh Vệ Học Viện đệ tử không được! Một khi , chết thì trách chính ngươi đi!"

"Ngươi thậm chí ngay cả này không có chút nào biết! Ngươi là người ngoại lai đi!"

Diệp Kinh Vân gật đầu , cũng không nói gì nói , hướng phía trước chậm rãi đi tới .

Cái gì Tinh Vệ Học Viện Tân Nhân Vương thi đấu , hắn mới không quan tâm đây!

Bất quá , khi hắn đi hơn mười bước sau , đột nhiên khẽ cau mày , tỉ mỉ dư vị một cái , ban này dường như cảm thụ được một chút Thần Huyền hắc thiết năng lượng ba động .

Hắn là trên người cô gái có Thần Huyền hắc thiết sao?

Thần Huyền hắc thiết có thể dùng đến chế tạo thần binh lợi khí, Vô Tình Kiếm rỉ sét loang lổ, dùng Thần Huyền hắc thiết đến chế tạo một phen, có thể mang Vô Tình Kiếm phía trên rỉ sét coi bỏ đi! Từ đó để cho Vô Tình Kiếm phát huy ra càng cường đại hơn uy lực!

Nghĩ vậy điem, Diệp Kinh Vân xoay người, nhìn từ trên xuống dưới Liễu Anh một phen.

Bị Diệp Kinh Vân như vậy nhìn chăm chăm, Liễu Anh trên mặt đẹp tức khắc mọc lên hai mảnh ửng đỏ: "Nhìn cái gì vậy!"

Sau khi phát hiện người chính nhìn nàng chăm chăm, nàng thần sắc càng thêm xấu hổ!

Diệp Kinh Vân dĩ nhiên không phải cái gì chi đồ, hẳn xem là huy hiệu!

Hắn kinh ngạc phát hiện huy chương này bên trong có Thần Huyền hắc thiết vị đạo, rất hiển nhiên, huy chương này là do Thần Huyền hắc thiết chế tạo ra đến!

Vào giờ khắc này, hẳn có một loại không nhận được chửi mắng nó kích động!

Thần Huyền hắc thiết mặc dù tại hạ vị trong thần giới cũng là tuyệt đối trân quý tồn tại, một khối Thần Huyền hắc thiết có thể mua được mấy triệu linh thạch thượng phẩm! Nhưng hiện tại, lại có người dùng nó đến chế tạo học viện huy hiệu!

Đây quả thực là bại hoại hành vi!

Hiển nhiên, trên khối đại lục này các võ giả không biết hàng!

"Ta dùng một mặt thẻ bạc đem đổi lấy ngươi một viên huy hiệu! Thẻ nào?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

Liễu Anh đầu tiên là sững sờ, nguyên lai gia hỏa này cũng không phải là cái gì, bất quá sau khi nghe được người câu nói tiếp theo lúc, mặt cười hiện ra vẻ khiếp sợ.

"Ngươi nói ngươi cần này ngân tệ đến đổi Chương bài?"

Vào giờ khắc này, nàng đại não đều có điểm không chuyển qua đến!

Huy hiệu đối với nàng mà nói rất trọng yếu, nhưng cũng chỉ là vào hôm nay! Bởi vì Tân Nhân Vương phán xét tiêu chuẩn chính là so huy hiệu số lượng!

Ai huy hiệu nhiều, người đó chính là lần này Tinh Vị Học Viện Tân Nhân Vương!

Nhưng nói thật, luyện chế một viên huy hiệu thành phẩm rất thấp, chỉ cần một khối linh thạch hạ phẩm! Nhưng bây giờ đối phương lại muốn dùng 10 vạn đồng linh thạch hạ phẩm đem đổi lấy huy chương này!

Người trước mắt đến là ai? Chẳng lẽ là người nhà họ Kim? Nhưng vì sao ta theo chưa từng thấy?

Liễu Anh trầm bệ không được giải khai, bất quá cuối cùng nàng vẫn là lắc đầu, nói: "Có thể ngày mai cho ngươi sao?"

"Ngày mai sao?" Diệp Kinh Vân lắc đầu, hẳn là người nóng tính, nói: "Không thể a!"

"Cầm lại đi!" Thân hình lập lòe, hắn tức khắc tại chỗ biến mất, bên phải duỗi tay ra, thuận tay một cầm, trong tay tựu nhiều hơn ra một tấm lệnh bài!

Trong quá trình, tay hắn lơ đãng va chạm vào đối phương da dẻ, để cho được nội tâm hắn một chút sóng gợn, nhưng rất nhanh thì biến mất!

"Đây là một mặt thẻ bạc! Cáo từ! Đại mỹ nữ!"

Liễu Anh trên mặt ửng đỏ không gì sánh được, nàng là lần đầu tiên bị nam nhân tìm tòi, tức khắc vừa tức vừa cấp, hung hăng giậm chân một cái: "Đại phôi đàn! Ngươi tên đại bại hoại!"

Mặt ửng khuất, mũi đau xót, thiếu chút nữa liền lưu lại một giọt nước mắt!

Nàng hung hăng nhớ kỹ một mặt xấu xa mặt, xin thẻ lần kế nhất định phải đối phương đẹp! Đồng thời, nàng hiện tại rất bất đắc dĩ, mất đi huy hiệu, với hàm ý nàng không còn có tranh đoạt Tân Nhân Vương tư cách.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter với nhé.

Chương 85: Cuồng ngược

Liễu Anh nhìn trong tay thẻ bạc , lại lần nữa ngăn người một chút , khô sở lắc đầu , từ từ tại chỗ biến mất!

Lúc này , Diệp Kinh Vân thân hình như vượn hầu , xuyên qua ở trong rừng cây , con mắt tùy ý nhìn quét bốn phía .

Liễu Anh Đào trên thân mang theo huy hiệu , lại là Tinh Vị Học Viện người , như vậy thì nói rõ nơi này còn rất nhiều huy hiệu! Diệp Kinh Vân dự định đem những huy chương này thu sạch tụ xuống .

Những thứ kia huy hiệu đều cũng có Thần Huyền Hắc thể luyện chế được , đối với hắc chữa trị Vô Tình Kiếm có chỗ tốt to lớn!

Rất nhanh, hắc liền tìm được mục tiêu , phía trước có hai vị Tinh Vị Học Viện đệ tử đang giao chiến , song phương quan hệ mật thiết hóa trình độ , hai bên bất phân cao thấp , khó bỏ khó phân!

Hai người tu vi đều giống nhau , đều ở đây Bạo Hóa Cảnh thất trọng tu vi!

Hai bóng người hồ đan xen lẫn nhau lấy , kinh người linh lực theo trên người hai người chột bực phát ra , đem chung quanh đại thụ đều mà phá hủy , hai người thực lực cũng không tệ!

Đột nhiên , một trận cuồng phong thổi tới , đem trên mặt đất thúy diệp toàn bộ nhấc lên , phiêu đảng vài cái , lại giáng rơi trên mặt đất!

Một cái bóng tựa như tia chớp vọt thoi tới , trong nháy mắt , hai người đều lui ra phía sau mấy bước , liếc mắt nhìn nhau , phát hiện chính mình huy hiệu đều đã không ở lúc , trên mặt tức khắc hiện ra vẻ khổ sở .

"Thật mạnh! Không biết là vị kia tân sinh ?"

"Thật quý dị thân pháp , chẳng lẽ là cái kia Vương Bại ?"

"Không có khả năng! Vương Bại thân pháp tuy nói cũng rất quý dị , nhưng không bằng cái này! Phải biết rằng , mặc dù Vương Bại đến , ta đều có thể nhìn đạt được một chút thân ảnh! Nhưng người này , ta lại nhìn không thấu!" Một vị khác tân sinh nói đến đây đến , bên khóe miệng đau khổ càng ngày càng đậm .

Ở toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong , có rất ít tân sinh để cho hắc nhìn không thấu!

P phía trước , Diệp Kinh Vân bay vút lên giữa , tay trái hung hăng giọt cầm lấy đồ đạc , giang tay ra vừa nhìn , ở nơi đó rõ ràng có hai cái Tinh Vị Học Viện huy hiệu!

Đương nhiên , này trong mắt hắc căn bản cũng không phải là cái gì huy hiệu , mà là Thần Huyền hắc thiết!

Thứ này có thể đánh bóng hắc Vô Tình Kiếm , làm cho Vô Tình Kiếm sắc bén hơn!

Đương nhiên , chỉ có nhiều ... thế này Thần Huyền hắc thiết là xa xa chưa đủ! Hắc cần nhiều hơn!

Một phương khác hướng!

Một thanh niên khôi ngô không nói nhảm , vọt thẳng tiến lên phía trước , thiết quyền chột vung ra đi!

Bị đánh trúng người lui ra phía sau mấy bước , phun ra một ngụm máu lớn .

"Người không được! Đem huy hiệu lấy ra đi!" Thanh niên nói một cách lạnh lùng , trên mặt không có có một tia hứng thú .

Người nọ bị ngu một cái , chột bắt đắc dĩ gạt đầu .

Hắc biết thanh niên trước mắt ở lần này Tinh Vị Học Viện tân sinh trong ít nhất có thể xếp hạng thứ mười , là lần này Tân Nhân Vương cường đại cạnh tranh chọn người! Gặp phải người như vậy , hắc trong nháy mắt liền mất đi ý chí chiến đấu , chỉ có thể bắt đắc dĩ nói huy hiệu lấy ra , chuyển cho phía sau người!

Nhưng vào lúc này , cuồng phong gào thét , trong nháy mắt , trong tay hắc huy hiệu liền biến mất .

"Chuyện này. ..." Trong lòng hắc kinh hãi , là ai , tốc độ kinh người nhanh như vậy , nhanh đến liền bóng người đều không thấy được ?

"Người phương nào! Lăn ra đây!" Thanh niên khôi ngô sắc mặt hơi đỏ , quát .

"Là ta!" Nhàn nhật thanh âm từ bên trên truyền đến!

Thanh niên khôi ngô bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn thấy ở đó trên cây khô đứng một vị thiếu niên, thiếu niên vóc người cao to, bạch y tung bay, tóc lay động, bên hông phía trên còn cùng một thanh không biết tên kiếm!

"Người là người phương nào!" Thanh niên khôi ngô chẳng bao giờ chưa thấy qua thiếu niên, cau mày.

"Đem huy hiệu ngoan ngoãn giao ra đây đi!" Diệp Kinh Vân không muốn lãng phí nước bọt, trực tiếp nói. Hắn tự nhiên nhìn ra được trước mắt thanh niên khôi ngô tu vi ở Bạo Hóa Cảnh bát trọng, nhưng đối với hắn mà nói không tạo được một điểm đe dọa!

"Giao ra đây? Người tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng, thật không ngờ kiêu ngạo! Hừ!" Thanh niên khôi ngô hừ lạnh một tiếng, bấp đuôi chọt một giẫm mặt đất, cả người Ly địa tám mét, thật lớn thiết quyền tại trong hư không như Tiểu Phong đàn tranh vậy xoay tròn, nhắm ngay Diệp Kinh Vân đi!

Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này, lắc đầu, không chút do dự vung ra tay phải, cùng đối phương chọt đụng vào nhau!

Nổ 1 tiếng!

Thanh niên khôi ngô lui ra phía sau mấy bước, huyết mạch trong cơ thể đang không ngừng sôi trào, phun ra thuần nhất lớn huyết, trong thân sắc tràn ngập về kinh hãi.

Hắn lấy sức mạnh lớn về vang, lại không nghĩ rằng bản thân vậy mà bại ở một người xa lạ trong tay!

Này đối với hắn mà nói là một cái lớn đã kích lớn!

Ở trên người hắn năm tấm huy chương toàn bộ biến mất!

"Ta!" Diệp Kinh Vân nhếch miệng cười một tiếng, lấy đi năm tấm huy chương, loé lên một cái, tại chỗ biến mất.

Thanh niên khôi ngô nghe nói như thế, trên mặt rất là bất đắc dĩ, không có huy hiệu nói rõ hắn lần này mất đi cạnh tranh Tân Nhân Vương tư cách!

Bất quá, hắn thật tò mò gia hỏa này đến là ai? Vì sao trước luôn luôn chưa có nghe nói qua?

Dọc theo đường đi, Diệp Kinh Vân đánh bại không ít tân sinh, mà tùy theo lấy được không ít huy hiệu!

Hiện tại, ở trong tay hắn đã là có sơ sơ một trăm tấm huy chương!

Nhìn qua rất nhiều, nhưng Diệp Kinh Vân biết này đối với hắn mà nói ý nguyên chưa đủ! Vô Tình Kiếm không phải phổ thông kiếm, nó cần đại lượng Thần Huyền hắc thiết mới có thể chữa trị!

Sở dĩ, Diệp Kinh Vân cũng không hề rời đi, tiếp tục hướng phía trước đi tới, càng đi chỗ sâu, hắn phát hiện gặp phải tân sinh thực lực càng là cường đại!

Bất quá, đều bị hắn dễ dàng giải quyết hết!

Rất nhiều tân sinh người nhìn ta, ta nhìn người, mặt ngốc manh biểu tình.

Tình huống gì, lúc nào Tình Vị Học Viện xuất hiện một cái như vậy đại thiên tài đi ra?

Một bên, Nhất Sơn động trong.

"Ha ha ha ha! Ta rốt cục đột phá! Thí luyện chi chiến đối với ta mà nói quả thực là như có thần lực! Bạo Hóa Cảnh cửu trọng! Khí đạo ý cảnh đạt đến Hợp Nhất cấp độ, thực lực có rõ ràng tiến bộ! Bằng vào ta hiện tại tu vi tất định có thể đi tranh đoạt Tân Nhân Vương! Hiện tại các người đều đang chém giết lẫn nhau sao? Ha ha ha ha! Ta hiện tại liền ra đến, thu gặt các người!" Một đạo cuồng vọng thanh âm theo trong sơn động truyền tới, quanh quần ở toàn bộ trong rừng rậm.

Nam tử tướng mạo cực kỳ xấu xí, trên mặt có một cái dấu vết, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, bất quá hắn trên thân hơi thờ dài lâu, cực kỳ hùng hậu, trên người trường bào màu đen tung bay theo gió lấy, bay phát phối, bên hông phía trên trang bị một thanh trường kiếm màu đen, xem ra hắn là một vị kiếm giả!

Hắn Lý Thiên Khai, thực lực có thể ở lần này tân sinh trong xếp vào trước 5! Bất quá, hắn đột phá tu vi sau, mới có thể lên ba vị trí đầu! Vô cùng cường đại, rất nhiều tân sinh cũng không dám chọc giận hắn!

Hiện tại, hắn tự tin mười phần, một cái giẫm chặn tại chỗ, rồi chỗ mười thước, một bên nham thạch xoạt xoạt 1 tiếng vỡ vụn ra!

"Đem huy hiệu giao ra đây đi!"

"Hả?"

Chung quanh Võ giả toàn bộ té xuống đất , phát ra tiếng kêu thống khổ , mà trên y phục liền một khối huy hiệu cũng không có , một màn này trực tiếp để cho Lý Thiên Khai ngốc ngây tại chỗ .

Chuyện gì xảy ra ? Lại có người giành trước hấn một bước , thu thập rất nhiều huy hiệu ?

"Không nghĩ tới , vậy mà sẽ có như thế gian trá người! Ta Lý Thiên Khai xin thề nhất định sẽ vì các huynh đệ báo thù!" Lý Thiên Khai nghe rằng tròn mắt , hận hận nói ra , một cái giẫm chặn tại chỗ cũng đã tại chỗ biến mất .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Đệ nhất kiếm khách ?

Diệp Kinh Vân tiếp tục đi tới , thân hình phiêu hốt không định , trong tay lại thêm ra không ít huy hiệu .

Hôm nay , ở trong túi càn khôn đã có sơ sơ ba trăm tám huy chương!

Tốc độ nhanh như thiểm điện , trong nháy mắt liền tại chỗ biến mất .

Tại hấn phía sau , một vị tân sinh quỳ trên mặt đất , gào khóc .

Đúng lúc này , một thanh niên đi nhanh tới , một tay nhắc lên tân sinh , quát: "Cái tên kia ở nơi nào!"

"Lý Thiên Khai ?" Tân sinh nhìn thấy thanh niên thần sắc sau , kinh hãi , liền bận bịu chỉ về đằng trước , nói ra: "Tại đó! Đi không bao xa!"

"Được ! Ta báo thù cho ngươi!" Lý Thiên Khai vỗ vỗ bản thân lồng ngực , mặt tự tin nói .

Diệp Kinh Vân đi ở phía trước , huyết sáo , một bộ không lo lắng không lo lắng thần sắc . Đột nhiên , phía trước một đạo thân ảnh theo trên cây khô khiêu nhảy xuống , như đồ một tảng đá đập xuống đất , trong nháy mắt sẽ đến trước người hấn .

Diệp Kinh Vân ngẩng đầu , liếc Lý Thiên Khai một cái , liền không để ý tới nữa . Hấn bây giờ đối với tại có một tám huy chương đệ tử không có hứng thú chút nào!

Những thứ kia có trăm viên Tinh Vị Học Viện huy hiệu mới là hấn mục tiêu .

"Hả?" Lý Thiên Khai phụng phịu , mặt mang không vui , gằm nhẹ nói: "Cũng dám coi nhẹ ta ? Mới tới! Ngươi biết ta là ai không?"

Diệp Kinh Vân sững sờ , có một ít cổ quái nhìn phía sau người , lạnh nhạt nói: "Ngươi là ai đây?"

"Hừ! Lần này tân sinh đệ nhất kiếm khách Lý Thiên Khai!" Nói xong lời này , Lý Thiên Khai chống nạnh , đắc ý mà cười to vài tiếng: "Làm sao ? Sợ chứ ?"

Diệp Kinh Vân sững sờ , hấn nhìn thấy rất tự luyện người lại không thấy qua như thế tự luyện người , bên khóe miệng mang theo một chút cười nhạo , lạnh nhạt nói: "Đệ nhất kiếm khách sao? Ngươi là cao thủ dùng kiếm đi!"

"Lời thừa!" Lý Thiên Khai không gì sánh được cuồng vọng nói: "Ta là đệ nhất kiếm khách! Đối phó ngươi , ta chỉ cần một kiếm! Thử thời nói , liền đem trên người ngươi tất cả huy hiệu giao ra đây đi! Tiểu tử , mấy thứ này không phải ngươi có thể có!"

Nghe nói như thế , Diệp Kinh Vân cười , cổ quái nhìn Lý Thiên Khai , lạnh nhạt nói: "Ta nếu là không cho đây?"

"Hả?" Lý Thiên Khai bỗng nhiên ngẩng đầu , trong tròng mắt bạo phát ra tinh quang đến , rút ra trường kiếm màu đen , chọt vung lên , bên cạnh một cây đại thụ đang mãnh liệt kiếm khí hạ hóa thành vụn gỗ: "Không được cho , chính là cái này kết quả! Ngươi hiểu ?"

Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này , thật có một loại khóc cười không được cảm giác .

Đổi phó người như vậy , hấn liền một kiếm đều không cần!

"Người cười cái gì ?" Lý Thiên Khai có một ít nộ , này cột nhà biểu tình để cho hấn xem được vô cùng khó chịu , trong tay kiếm huy vũ giữa mang theo kiếm mình , quanh quần bốn phía!

"Huy hiệu ta không muốn cho người!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , nói xong , trực tiếp hướng phía trước chậm rãi đi tới!

"Đứng lại!" Lý Thiên Khai cảm giác mình đã bị cực đại vũ nhục , da mặt đang không ngừng co quắp , nhưng phía sau người căn bản cũng không có để ý đến hấn , vẫn là chậm rãi hướng phía trước đi tới .

"Người đứng lại đó cho ta!" Lý Thiên Khai triệt để nộ , trong tay cầm lấy trường kiếm màu đen , một bước sẽ đến Diệp Kinh Vân phía trước , gầm nhẹ nói: "Lão tử gọi người đứng lại , người không nghe thấy sao ?"

"Người muốn như thế nào ?" Diệp Kinh Vân trong ánh mắt đã là xuất hiện một chút băng lãnh .

"Ta muốn cùng người so kiếm!" Lý Thiên Khai gầm nhẹ nói , ở thiếu niên bên hông phía trên có một thanh kiếm , hiển nhiên đối phương cũng là một gã kiếm khách! Hấn muốn dùng kiếm để chiến thắng đối phương , chứng nhận bản thân tân sinh đệ nhất kiếm khách!

Diệp Kinh Vân lắc đầu: "Không có hứng thú!"

Đối với cái này đối thủ , hấn không hề được nửa điểm hứng thú!

Lý Thiên Khai biến sắc , quát: "Người nói cái gì!"

Đối phương tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng , thật không ngờ kiêu ngạo!

"Người sợ! Ha ha! Người sợ!" Hấn chỉ có thể nghĩ tới chỗ này!

"ừ! Ta sợ!" Diệp Kinh Vân gật đầu , không để ý tới ngu ngốc , hướng phía trước đi suốt .

Hấn tuy nói sợ , nhưng biểu hiện trên mặt không sợ hãi chút nào , nói ra thanh âm bình thản được dọa người , không hề giống là sợ thần sắc , điều này làm cho Lý Thiên Khai rất tức giận!

Lừa gạt ngút trời!

Hấn trong nháy mắt xuất kiếm , trường kiếm ông ông tác hưởng , kiếm mình quanh quần bốn phía , một cỗ kiếm khí như vạn mã bồn dâng , hướng Diệp Kinh Vân cuốn cuộn đi!

Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi , trên mặt dần dần hiện ra một đạo sát ý , tay phải đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm , mang theo nhẹ nhàng lẫm liệt kiếm khí , cả người khí tức tăng mạnh , như đồ biến một người giống như , bán kiếm xuất vô , trong giây lát đó , kiếm khí như cuồng phong vậy bay múa , kinh khủng kiếm khí tại trong hư không tạo thành một cái trí mạng giết chết không gian , rơi vào Lý Thiên Khai trên thân!

Nổ một cái!

Lý Thiên Khai y phục trên người trong nháy mắt nổ tung , lộ ra chắc bắp thịt , cùng với dử tợn đồ đạc!

Bất quá , trên người hấn không có một chút vết thương!

Trường kiếm trong tay của hấn xoay xoay một cái nứt ra đến, hiển nhiên là bị kiếm khí làm gãy!

Đối phương kiếm khí như là hồng thủy một dạng , uy lực kinh người , kinh khủng như vậy!

"Hôm nay , ta tâm tình rất tốt , để lại người một mạng! Lần sau nếu như người còn dám đối với ta như vậy , như vậy kết quả ..."

Bạch!

Kiếm gãy vừa ra , kiếm khí đảo qua chỗ toàn bộ hóa thành khói bụi! Đối lập Lý Thiên Khai ban này một kiếm kia , uy lực không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần!

Nhân nhạt nói xong câu đó , trong nháy mắt , hấn liền tại chỗ biến mất .

Lý Thiên Khai ngờ ngạc nhìn lên trước mắt này giống nhau cùng địa ngục một màn , ngẩng đầu , nhìn về phía dần dần biến mất ở trong mắt thiếu niên , trong cơ thể biến máu lẫn lộn , phun ra một ngụm máu lớn , ở trên mặt hấn hiện ra vẻ khiếp sợ , hoàn toàn không nghĩ tới đối phương kiếm khí vậy mà cường đại đến trình độ như vậy , hấn biết đối phương nếu có một chút xú sát ý , hấn mạng nhỏ nhất định sẽ rơi ở chỗ này!

"Gia hỏa này đến là ai ? Tại sao kiếm đạo cường đại như vậy ? Nghĩ tới ta Lý Thiên Khai khổ tu kiếm đạo hai mươi năm , nhưng bây giờ lại liên đối phương bán kiếm đều không tiếp nổi! Đây quả thực là ... Quá đã kích người!" Lý Thiên Khai mặt phiền muộn , hôm nay hấn rốt cục biết nhân ngoại hữu

nhân , son ngoại hữu son đạo lý này!

"Không biết vậy tu luyện cuồng ma Phuong Thế có phải hay không là đối thủ của hần! Còn có kim cương bất hoại thân Vương Bại! Hai người này là tân sinh trong số một số hai nhân vật! Tu vi cũng đều ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng trong!" Lý Thiên Khai lẩm bẩm , dần dần biến mất trong rừng rậm , Diệp Khinh Vân đoạt đi hần huy hiệu , tiếp tục đợi ở chỗ này đối với hần mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Chỉ là nếu như hần biết Diệp Khinh Vân không phải Tinh Vị Học Viện đệ tử , không thông báo có cảm tưởng gì ?

Lúc này , Diệp Khinh Vân đi lại ở phía trước , ban này thời gian ngắn ngủi bên trong , hần lại làm mất không ít người , lại lần nữa lấy được không ít Tinh Vị Học Viện huy hiệu!

Tỉ mỉ đếm một chút , những huy chương này đã là đầy đủ để cho hần đánh ma Vô Tình Kiếm chuỗi kiếm , sở dĩ hần hiện tại không được muốn tiếp tục chiến đấu , tìm đúng một chỗ , liền rời đi nơi đây .

Hần đến được rất nhanh, biến mất cũng rất nhanh, tất cả mọi người không biết có một người như thế đến!

Bất quá , một ngày nào đó bọn họ sẽ biết chiến thắng bọn họ người là ai!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Tân Nhân Vương

Ánh mặt trời càng ngày càng sắc bén , Tinh Vị Học Viện Tân Sinh Vương tranh đoạt thi đấu đã gần đến đến hồi cuối!

Tinh vị trong rừng rậm , to như vậy chỗ trống , tại đó khoanh chân ngồi một vị Lão giả , người mặc trường bào màu xanh , chân trái bên cạnh đặt ngang một thanh trường kiếm!

Hần Tinh Xán Quang , là Tinh Vị Học Viện một tên trưởng lão , cũng là lần này Tân Sinh Vương tranh đoạt thi đấu tài phán!

Tại hần phía trước đã đứng đây không ít người .

Những thứ này đều là Tinh Vị Học Viện tân sinh!

"Đem chiếm được huy hiệu để ở chỗ này! Từng bước từng bước đến! Ta tới công tác thống kê! Lấy được huy hiệu cao nhất người chính là lần này Tinh Vị Học Viện Tân Nhân Vương!" Tinh Xán Quang lạnh nhạt nói , vỗ tay: "Được ! Có thể bắt đầu!"

"Nhớ được báo danh ra chữ!"

Bốn phía đệ tử ngơ ngác nhìn ta , ta nhìn ngơ ngác , trên mặt đều là hiện ra một vẻ cổ quái .

Xếp hạng phía trước nhất Võ giả bên khóe miệng dâng lên vẻ khổ sở nụ cười , đi tới trước mặt lão giả , khó khăn mở miệng nói: "Đệ tử tên là Lâu Thiên!"

"ừ! Lấy được huy hiệu giao ra đây đi!" Lão giả gật đầu .

Lâu Thiên sững sờ, chợt khổ sở lắc đầu , nói: "Không có!"

"Không có ?" Lão giả mang trên mặt một chút cười nhạo , phát tay một cái: "Đi thôi!"

Trong lòng toát ra một câu nói: "Phế vật!"

"Kế tiếp!"

Một cái đệ tử yếu ớt mà đi tới , đem tên mình báo lên sau , còn là nói một câu: "Không có!"

Lão giả nội tâm liên tục trào phúng: "Phế vật! Phế vật!"

Nhưng tiếp đó, mỗi người đi lên đều nói không có một tấm huy chương lúc , hấn khẽ cau mày .

Này có chút không được khoa học a!

Chuyện này ở vắng giới trong luôn luôn liền chưa từng xảy ra!

"Đến ta!" Trong đám người , có một thanh niên khôi ngô nhếch miệng cười một tiếng , chậm rãi đi tới , hướng về phía Lão giả cung kính nói ra: "Đệ tử Vương Bại!"

Nói xong , hấn lấy được huy hiệu toàn bộ lấy ra!

Tinh Xán Quang cẩn thận đếm một hạ , hai mắt phát quang , nói: "ừ! Không sai! Tổng cộng có một trăm hai mươi bốn tấm huy chương!"

Cái này ở quá khứ cũng coi là đã trên trung đẳng thành tích!

Vương Bại sắc mặt hơi vui vẻ , sau đó đưa mắt đưa lên ở một thanh niên trên thân!

Đây là hấn tự nhận là lớn nhất đối thủ cạnh tranh!

Tu luyện cuồng ma , Phương Thế!

Phương Thế thân mặc một bộ trường bào màu đen , thân cao gầy , nhưng mỗi người nhìn hấn ánh mắt đều mang một chút sợ hãi!

Phương Thế đang lúc mọi người nhìn chăm chú , đi tới Lão giả trước người , mở miệng nói: "Đệ tử Phương Thế bái gặp trưởng lão!"

"ừ!" Tinh Xán Quang xem Phương Thế một cái , thoả mãn gật đầu , đối với người học sinh này hấn vẫn là rất hài lòng , phía sau người thiên phú hấn là như vậy biết , là này một nhóm tân sinh kiệt xuất đại biểu!

"Người lấy được bao nhiêu tấm huy chương ?" Mang theo vẻ mong đợi cùng một chút hiếu kỳ , hỏi hấn .

Chẳng lẽ nói phía sau người lấy được còn lại huy hiệu sao?

Lần này đệ tử cùng sở hữu 588 cái! Bỏ đi ban này Vương Bại lấy được một trăm hai mươi bốn tấm huy chương , ở Phương Thế trong tay lẽ ra có bốn trăm sáu mươi hai tấm huy chương!

Số lượng rất lớn , nếu quả thật như vậy , Phương Thế hiển nhiên đem người cùng thế hệ vứt được xa xa!

Ào ào!

Phương Thế lấy được huy hiệu bỏ vào trên mặt đất!

Lão giả thấy thế , khẽ cau mày , tinh thần lực hấn quét lại quét , phát hiện cụ thể số lượng sau , chân mày không khỏi nhíu một cái: "Một trăm hai mươi lăm khối huy hiệu ?"

Cộng thêm trước Vương Bại chiếm được một trăm hai mươi bốn khối huy hiệu , nơi này tổng cộng chỉ có hai trăm bốn mươi chín khối huy hiệu! Số lượng này không đúng!

Còn có 339 tấm huy chương đi nơi nào ?

Là có người đem huy hiệu giấu đi ?

Không đúng! huy chương này cũng không bao nhiêu tiền , hơn nữa cửa này ư đến người vinh dự , ai huy hiệu nhiều người đó chính là đang tiến hành Tinh Vị Học Viện Tân Nhân Vương , liền có thể được Tinh Vị Học Viện toàn phương vị

"Này đến chuyện gì xảy ra ?" Tinh Xán Quang mặt hiện lên ra mê vẻ nghi hoặc .

Mọi người đều liếc nhau , có mấy người đều muốn tìm được cái kia miếu thắng bản thân Vô giả , nhưng tìm cả buổi đều không ai tìm đến , người nọ đến đi chỗ nào đây?

"Các ngươi đang nhìn cái gì!" Tinh Xán Quang quát lên .

"Là như thế này!" Có Vô giả nhìn thấy sẽ phải tức giận lão Trương , không dám chần chờ , vội vàng nói: "Đệ tử đang tìm một vị cao thủ! Người nọ miếu thắng đệ tử , cũng lấy đi đệ tử tất cả huy hiệu! Ta coi là người nọ là Tinh Vị Học Viện đệ tử!"

"Ta cũng vậy! Chiến thắng người người kia có phải hay không người mặc đồ trắng thiếu niên ?"

"Đúng vậy! Làm sao ngươi biết ? Hẳn là ngươi cũng bị ?"

"Không sai!" Đây đệ tử thờ dài một hơi, thần sắc tràn đầy bất đắc dĩ, từng, hẳn ở đó một trấn trên được xưng trăm năm khó gặp thiên tài, nhưng đến nơi đây, gặp mặt thiếu niên áo trắng, trực tiếp bị phía sau người miều thẳng! Đây đối với hẳn mà nói chênh lệch thực sự quá lớn!

"Thiếu niên áo trắng ? Nói mò gì! Ta tại sao không có thấy!" Vương Bại hừ lạnh một tiếng: "Tĩnh Vị Học Viện tụ tập quanh thân hai mươi bốn trấn trên thiên tài siêu cấp! Nếu như người kia thật có như vậy thiên phú, lại làm sao có thể không bị tĩnh vị học viện nhìn trúng đây!"

"Đúng vậy !" Phương Thế chống nạnh, vẻ mặt xem thường, hướng về phía mọi người chỉ trỏ: "Một đám rác rưởi! Liền ngoại nhân đều đánh không lại! Mất hết ta Tĩnh Vị Học Viện mất!"

Chung quanh Võ giả nghe nói như thế, vừa tức vừa nộ, thầm nghĩ nói: "Ngươi có gan lên a...!"

"Phương huynh! Việc này là thật! Ta cũng gặp mặt người quái nhân kia! Ta ngay cả hẳn bán kiếm đều ngăn cản không được!" Đúng lúc này, trong đám người đi ra một vị thanh niên khôi ngô, đứng là Lý Thiên Khai, lúc này hẳn sớm đã là mặc vào nhất kiện trường bào màu đỏ, có một ít bất đắc dĩ nói ra: "Đệ tử còn tưởng rằng hẳn là Tĩnh Vị Học Viện ẩn dấu cao thủ thanh niên!"

"Ồ?" Phương Thế hơi sững sờ, người mở miệng là người khác, hẳn tự nhiên không tin, nhưng người nói chuyện thế nhưng Lý Thiên Khai, ở lần này tân sinh trong đủ để đứng hàng được trước 5, thực lực cường đại, nếu như nói hẳn đều không cách nào ngăn cản đối phương bán kiếm, như vậy điều này nói rõ đối phương thật không phải là cái gì người yếu!

"Chẳng lẽ hẳn tu vi đã đạt đến Âm Hư Cảnh sao?" Phương Thế hỏi. Chỉ có như vậy tu vi nhân tài xứng đôi cùng hẳn nhất chiến! Bởi vì hẳn đã nửa bước đạt đến Âm Hư Cảnh!

Vương Bại cũng là mê muội nhìn Lý Thiên Khai, hẳn tu vi so Phương Thế thấp một chút, ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng, nhưng là vô hạn mà tiếp cận Âm Hư Cảnh!

Hai người còn chưa chính thức vào Tĩnh Vị Học Viện, lại sớm đã thành danh! Hẳn không tin có người tu vi sẽ vượt quá hai người bọn họ!

"A!" Lý Thiên Khai khóe miệng nổi lên một nụ cười khổ, cuối cùng bất đắc dĩ lắc đầu.

"Hẳn tu vi gì ?" Tĩnh Xán Quang cũng hứng thú, chẳng lẽ cái tên kia mới là đang tiến hành tu vi cao nhất Võ giả sao?

Lý Thiên Khai khó khăn dựng thẳng lên năm đầu ngón tay.

"Âm Hư Cảnh ngũ trọng ?" Vương Bại hít một hơi lạnh khí.

Phương Thế sắc mặt cũng là hơi đổi, trong con ngươi nhúc nhích đồ kị quang mang!

Lý Thiên Khai y nguyên bất đắc dĩ lắc đầu, trên mặt đau khổ càng ngày càng đậm, thờ dài một hơi: "Hẳn tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng, nhưng thực lực rất cường đại!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: So có tiền

"Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng tu vi ?" Vương Bại sững sờ, sau đó cũng chịu không nổi nữa, cười ha ha, trên mặt tràn đầy khinh thường: "Ha ha ha ha! Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng Võ giả, các ngươi đều đối phó không được ?"

"Phế vật! Phế vật a!"

Lý Thiên Khai đám người nghe thế trào phúng nói, da mặt đánh lại đánh, nhưng lại không nói ra được lời gì, dù sao nói đúng phò thật rất dễ dàng chiến thắng bọn họ.

"Trưởng lão! Xin hỏi lần này, ai nói Tân Nhân Vương ?" Phương Thế có một ít kích động hỏi, hẳn tổng cộng lấy được một trăm hai mươi lăm khối Tĩnh

Vị Học Viện huy hiệu , theo lý thuyết hẳn chắc là lần này Tân Nhân Vương , đối với hắn mà nói là tha thiết ước mơ sự tình , hôm nay rốt cục thực hiện!

Trở thành Tân Nhân Vương , Tinh Vị Học Viện người sẽ đem tin tức này lan rộng ra ngoài , hơn nữa còn phái người đi tới hắn trấn trên , cho gia tộc hắn cùng với Trấn Phủ một khoản cực kỳ phong phú tài phú!

Có thể nói , trở thành Tân Nhân Vương , có thể được tên cùng lợi!

Đối với tất cả mọi người mà nói sức dụ dỗ đều cực đại!

Tinh Xán Quang khề cau mày , rất nghiêm túc muốn lại nghĩ , nhìn phía Phương Thế , thờ dài một hơi: "Dựa theo quy tắc , Tân Nhân Vương thuộc về lấy được huy hiệu nhiều nhất vị kia Vô giả! Nhưng hôm nay vị kia Vô giả không thấy , sở dĩ lần này Tân Nhân Vương chỗ trống!"

"Nhưng ... Thế nhưng , cái tên kia không phải Tinh Vị Học Viện người a!" Phương Thế vội la lên , là giờ khắc này , hắn đã đợi thật lâu , hắn không cam lòng mình không thể trở thành Tân Nhân Vương!

Tinh Xán Quang trọng trọng gật đầu , mỉm cười nói: "Cảm ơn người nhắc nhở ta! Ta hiện tại liền tuyên bố tin tức , tìm kiếm Tân Nhân Vương! Để cho hắn ta Tinh Vị Học Viện trong! Nói cho hắn biết , ta Tinh Vị Học Viện sẽ hướng về thân thể hắn đập toàn bộ tài nguyên!"

Tất cả mọi người nghe nói như thế , toàn bộ lạnh hít một hơi!

Đập toàn bộ tài nguyên ?

"Trường lão! Người làm như vậy quá không công bình! Hắn không có gặp phải ta , nếu là gặp phải ta , ta nhất định có thể đem hắn đánh được mất mũi súng bầm!" Phương Thế tàn bạo nói nói , hắn không cam lòng!

"Đúng a! Tiểu tử kia liền vận khí tốt! Nếu là gặp mặt ta , ta cũng có thể trong nháy mắt đánh ngã hắn!" Vương Bại cũng là rất không cam tâm nói .

"Đủ!" Tinh Xán Quang nhướng mày , hừ lạnh một tiếng: "Ta là trường lão , vậy thì các người là ? Người là đang chất vấn ta nói sao? Có còn muốn hay không ở Tinh Vị Học Viện đợi tiếp ?"

Một cổ hơi thở từ trên người hắn khuếch tán ra .

Phương Thế cùng Vương Bại sắc mặt đều là biến sắc , trực tiếp cúi đầu , nói liên tục: "Đệ tử sai !"

Nhưng ở tại bọn hắn trong con người thoáng qua lấy một đạo hàn quang!

"Hừ!" Tinh Xán Quang phát ông tay áo một cái , xoay người rời đi .

Sở dĩ để cho người tìm kiếm Tân Nhân Vương , còn sau khi đáp ứng người cấp cho Tinh Vị Học Viện toàn bộ tài nguyên , dĩ nhiên là bởi vì nhìn trúng phía sau người tiềm lực!

Phía sau người tu vi mới ở Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng là có thể đem Tinh Vị Học Viện đệ tử cho miếu thăng! Bực này sức chiến đấu chỉ có yêu nghiệt mới có!

Rất nhanh, đạo này tin tức nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Lạc Dương Thành trong!

Từ điểm , đường phố , lầu các , tiểu đình trong khắp nơi nghị luận đề tài này!

"Các người biết không ? Năm nay Tinh Vị Học Viện Tân Nhân Vương là một ngoại nhân! Hắn không có Tinh Vị Học Viện! Nghe nói , hiện tại Tinh Vị Học Viện người chính tìm kiếm hắn đây!"

"Đúng a! Nghe nói nếu như hắn Tinh Vị Học Viện trong , Tinh Vị Học Viện sẽ vì hắn cung cấp tất cả tài nguyên! Tất cả tài nguyên a! Đây là khái niệm gì a! Nếu muốn ta là tốt rồi!"

Trong tửu lâu , một thiếu niên áo trắng bụng một chén rượu lên , hơi mân một cái , tinh khiết và thơm rượu rơi vào bụng hắn trong , tức khắc , một cỗ nhiệt lượng đánh tới , trên mặt tức khắc đỏ một chút .

"Hảo tửu!" Diệp Khinh Vân gật đầu .

Rượu này không phải rất nồng , nhưng vị đạo cực tốt!

Người chung quanh nói đều rơi vào hắn trong tai , nhưng thần sắc hắn không thay đổi .

Đối phương lái ra những thứ này đối với hắn mà nói cũng không có quá lớn sức dụ dỗ! Sở dĩ hắn nguyên không có ý định đi vào Tinh Vị Học Viện!

Hiện tại , ở trong tay hắn có hơn ba trăm khối huy hiệu , hắn cần đến lò rèn , đem bên trong Thần Huyền hắc thiết cho lấy ra , sau đó dùng nó đến chế tạo một cái Vô Tình Kiếm .

Đương nhiên , muốn muốn rèn đức Vô Tình Kiếm cần không chỉ là Thần Huyền hắc thiết , còn có một thứ đồ đặc , tên là hắc thiết tâm! Thứ này tại hạ vị thần giới ngược lại không phải là rất đắt! Không biết ở cái địa phương này giá trị bao nhiêu .

Đột nhiên , một đạo thân ảnh theo cửa tửu lầu trong xuất hiện , hắc vừa xuất hiện , người chung quanh ánh mắt trong nháy mắt đồng loạt nhìn hắc xem!

"Là hắc!"

"Là Vương Bại! Cái kia kim cương bát hoại thân! Nghe đồn , lợi kiếm đều không cách nào chém tan hắc thân thể! Yêu thú răng sắc bén đều không cách nào ở trên người hắc lưu lại một đinh điểm vết tích!"

"Rõ là hắc! Hắc hiện tại cũng đã là Tinh Vị Học Viện đệ tử! Bọn ta vẫn là nói nhỏ thôi , không nên để cho hắc nghe! Nghe nói lần này Tân Nhân Vương thi đấu để cho hắc rất ít cảm xúc!" Có người lầm bầm , nét mặt rất là khàn trương , rất sợ Vương Bại nghe được hắc nói .

Này Vương Bại sở dĩ nổi danh như vậy , trừ bản thân hắc thực lực cường đại bên ngoài , chủ yếu nhất là hắc có một thiên tài ca ca!

Vương Thiên!

Năm ấy hai mốt tuổi , tu vi cũng đã đạt đến kinh người Âm Hư Cảnh tứ trọng , là Tinh Vị Học Viện nhị phẩm đệ tử , lúc này , chính ở bên ngoài lịch lãm , hướng về phía nhất phẩm đệ tử phun ra!

"Hừ!" Vương Bại hừ lạnh một tiếng , ánh mắt nhìn quét một vòng , có phát hiện không dư thừa chỗ , không khỏi khẽ cau mày , không khỏi ý hắc coi trọng một vị trí , theo trong cửa tay áo tay lấy ra thẻ bạc , trực tiếp còn đang trên bàn , khí phách nói: "Cầm tiền , rút cho lão tử!"

"Lão tử hôm nay tâm tình không tốt! Đừng đến chọc ta!"

Rất là bá đạo nói , lời này bị dư người nghe được nhất định sẽ vỗ phản mông , cầm thẻ bạc trực tiếp đi!

Nhưng người này không phải người bình thường mà là chiến thần Diệp Kinh Vân!

Hắc sẽ làm như vậy sao?

Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái , chậm rãi theo trong túi càn khôn lấy ra hai tờ thẻ bạc , ném xuống đất , lạnh nhạt nói: "Lão tử tâm tình cũng rất không được! Cầm này hai tờ thẻ bạc , rút cho ta!"

"Ngươi!" Vương Bại không nghĩ tới hôm nay sẽ gặp phải người như vậy , vốn là tâm tình không tốt hắc lúc này tức khắc tức giận lên: "Con mẹ nó ngươi! Có tiền đúng không?"

Vừa nói , hắc cầm hai tờ thẻ bạc đồ ập xuống hướng về phía Diệp Kinh Vân ném tới: "Ngại Tiền thiếu?"

Diệp Kinh Vân trong con ngươi thoáng qua một đạo lạnh lạnh sắc bén , cười lạnh một tiếng , lần thứ hai theo trong túi càn khôn lấy ra năm cái thẻ bạc , hướng Vương Bại mặt ném tới: "Đại gia ta chính là có tiền!"

"Cút đi!"

Ba!

Vương Bại triệt để nộ , lớn vỗ bàn , trong nháy mắt , bàn bị một đạo lực lượng phân được tứ phân ngũ liệt , vụn gỗ tung toé!

"Tiểu tử! Ngươi có phải hay không tự tìm cái chết!" Hắc trừng lớn huyết mắt đỏ , nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem , phảng phất là một con dã thú!

Ai nấy đều thấy được hắc nộ!

Mọi người đều nhìn phía Diệp Kinh Vân , nghĩ thầm thiếu niên này là phương nào người? Thật không ngờ kiêu ngạo , liền Vương Bại cũng dám chọc!

Nếu như bọn họ sau khi biết người liền Kim gia Kim đại bản đều không để vào mắt , như vậy đối với lần này nhất định sẽ rất nhạ định .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Kim sinh kim đấu giá hội

Thanh âm phần nộ theo Vương Bại trong miệng truyền tới .

Diệp Kinh Vân tay phải cầm một chén ngọc , mân một hộp lớn .

"Tiểu tử! Ngươi biết ta là ai không ? Ngươi có thể chọc được sao?" Vương Bại mang theo Diệp Kinh Vân góc áo , ánh mắt hung thần .

Phốc!

Thuần nhất nước trực tiếp rải rác ở trên mặt hấn!

"Ngươi!" Vương Bại xoa xoa con mắt , nổi trận lôi đình , lại phát hiện thanh niên kia biến mất lúc , tức khắc giận dữ , chân phải hướng sàn nhà chọt đập một cái , như nặng ngàn cân tảng đá rơi trên mặt đất , phía trên cái bàn ở kinh khí cường đại hạ hóa thành vụn gỗ!

Một chương quỹ nhìn thấy một màn này , sắc mặt trắng bệch .

Hôm nay tổn thất quá lớn!

"Vương Bại ..." Hấn lời còn chưa nói hết liền bị Vương Bại trực tiếp xóc lên đến , tả một cái , bên phải một cái , trực tiếp đem hấn đánh bay ra ngoài .

"Cút! Lão tử tâm tình thật không tốt!" Vương Bại nước bọt lớn phun , dẫn theo số vị tiểu đệ rời khỏi từ lâu!

Ở cách từ lâu 20m chỗ , Diệp Kinh Vân nhìn xa một cái , khẽ cười một tiếng , lẩm bẩm: "Đi trước tìm một cái hắc thiết tâm!"

Hắc thiết tâm là đánh bóng vũ khí cần phải tài liệu!

Hấn đầu tiên là đi một chuyến phường thị , sau đó lại đi một chuyến hắc thị , kết quả phát hiện hắc thiết tâm không có , đi qua tìm hiểu , hấn biết hắc thiết lòng đang trên khối đại lục này cực kỳ hiếm thấy!

Hiếm thấy liền đại biểu cho trân quý!

Hấn có chút không nói gì , thứ này tại hạ vị thần giới phổ biến được không được , thế nhưng đến bất hoang trên đại lục lại trân quý .

Hỏi một ít ở tại Lạc Dương Thành cư dân , hấn biết loại vật này một dạng sẽ xuất hiện tại đấu giá bị trúng!

Ở Lạc Dương Thành trong , chỉ có một đấu giá hội , đó chính là Kim gia kim sinh kim đấu giá hội!

Kim gia , là Lạc Dương Thành trong xa hoa nhất gia tộc!

Đối với bọn hấn mà nói , tiền không là vấn đề!

Lần trước , Diệp Kinh Vân khi dễ mập mạp chính là Kim gia thiếu gia Kim đại bản!

Đấu giá hội một dạng buổi chiều cử hành!

Diệp Kinh Vân đầu tiên là mua một ổ bánh cụ , sau đó đổi một thân sạch sẽ trường bào màu trắng , lại trọng tâm mua một cái túi đựng đồ sau , thân hình đã là xuất hiện tại đấu giá bị trúng!

Hôm nay , không biết tính sao , đấu giá hội không gì sánh được náo nhiệt , toàn trường chật ních . Cái này ở mười năm cũng không từng xuất hiện .

Xem ra , hôm nay phải có thứ tốt xuất hiện!

Diệp Kinh Vân tùy ý tìm một vị trí , ngồi xuống , phát hiện có một chút người đồng dạng là đeo mặt nạ , hiển nhiên là không muốn để cho kẻ khác nhận ra bọn họ thân phận đến!

Đấu giá hội sau khi hoàn thành , ai biết mình có thể hay không bị người để mắt tới ?

Đương nhiên , còn có một vài người không mang theo mặt nạ , liền như vậy ngênh ngang mà đi tới , hoàn sinh sợ kẻ khác không biết!

"Là Tinh Vị Học Viện người! Dẫn đầu là Vương Bại! Gia hỏa này từ lúc tiến vào Tinh Vị Học Viện sau , hỗn nhưng thật là phong sinh thủy khởi a!"

Diệp Kinh Vân ánh mắt hơi liếc qua đi , rất nhanh thì thu hồi ánh mắt , lẩm bẩm: "Hắc hắc! Rõ là oan gia ngõ hẹp a!"

Hấn nhìn ra được đối phương tu vi ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng! Vẫn có chút năng lực!

"Tránh ra! Tránh ra!" Vương Bại cực kỳ kiêu ngạo , hướng về phía một người phản mông chột đá vào , khinh thường nói: "Ta vương bại chuyên môn chỗ , ngươi cũng dám ngồi ?"

Cái gì kêu gào trương ?

Vương Bại cử động đã trọn vẹn giải thích!

Diệp Kinh Vân lắc đầu , không để ý tới nữa người này .

Trừ Vương Bại bên ngoài , cũng không thiếu người đi vào , cũng tỷ như nói Kim gia Kim đại bản!

Nếu như hai người bọn họ biết Diệp Kinh Vân ở đây , không biết có cảm tưởng gì!

Kim đại bản cặp mắt đảo qua bốn phía , mặt rất là u ám , y nguyên là lần trước sự tình cảm thấy tức giận .

Hắn đi lên thang lầu , đi tới một gian xa hoa nhất trong phòng , phi nộn tay cầm lên một chén ngọc , hơi mân một hộp nhỏ .

"Nàng đến!"

Đúng lúc này , một trận tiếng thét chói tai vang lên , dẫn tới đoàn người chú trọng!

Diệp Kinh Vân theo thanh âm nhìn sang , chỉ thấy ở đó cửa trong , một bạch y tung bay tuổi thanh xuân nữ tử chậm rãi đi qua đến , bộ màu trắng quần áo hạ lộ ra tuyết trắng bắp đùi .

Mùi thơm xông vào mũi , khiến cho người thất thường .

"Là Tinh Vĩ Học Viện tam đại mỹ nữ một trong Từ Âm!"

"Từ Âm tiêu tử , mời đến! Mời đến!" Đầu giá hội chủ quản Chu Tiểu Nguyên vội vàng ra nghênh tiếp , đem phía sau người mời lên phòng tiếp khách ở giữa trong .

Từ Âm gật đầu , theo đi lên!

Lúc thường đầu giá hội tuyệt đối sẽ không xuất hiện nhiều đại nhân vật như vậy , hôm nay toàn bộ xuất hiện , có thể thấy được hôm nay có rất bảo vật quý giá!

Diệp Kinh Vân tự định giá , lỗ tai khẽ động , đem người chung quanh nói chuyện toàn bộ nhớ ở trong lòng!

"Theo bảo hôm nay sẽ có một giọt long huyết bán đầu giá! Long huyết này là đến từ ngũ trảo kim long! Cho nên mới dẫn tới nhiều người như vậy tới trước!"

"Long đã là trong truyền thuyết giống! Ngươi xác định thật có long huyết ?"

"Xác định a! Nếu không , ngươi nói vì sao nhiều đại nhân vật như vậy đến ? Đoạn thời gian trước , có Võ giả lên vào mà , không ngờ phát hiện một đầu long hải cốt! Hắn đem chuyện này truyền bá ra ngoài! Có Võ giả trải qua thiên tân vạn khổ rốt cục lấy được một ít hải cốt , sau đó kêu Luyện Đan sư đi luyện hóa , cuối cùng lấy được một giọt long huyết!"

Nghe được người chung quanh nói , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày: "Long huyết ?"

Ở nơi này khó bắt hoang trên đại lục , người là chi phối người , mà dư giống hoặc là diệt tuyệt , hoặc là ẩn núp!

Long là thượng cổ thần thú , ở cái địa phương này tuyệt đối sẽ không xuất hiện!

Diệp Kinh Vân phỏng chừng này khẳng định không phải là cái gì long huyết , còn như là cái gì huyết , vậy phải xem xem mới biết được!

Lúc này , đầu giá sư đã là đi tới chính giữa vũ đài , kích động đập đập cái búa: "Ta thật cao hứng hôm nay có thể đi nhìn thấy nhiều như vậy đại nhân vật quang lâm kim sinh kim đầu giá hội! Hôm nay , áp trực đồ đặc nói vậy các vị đều biết! Ha ha! Các vị , các ngươi thế nhưng mang đủ tiền túi sao?"

"Được ! Hiện tại đầu giá kiện vật phẩm thứ nhất!"

"Quần áo dính máu! Đây là một kiện không sai vô bảo , mặc lên người , có thể cho người sức chiến đấu đề thăng gấp hai , một lần đồ dùng! Giá cả mười vạn linh thạch hạ phẩm!"

Theo thanh âm hạ xuống , rất nhiều Võ giả đều mới bắt đầu gọi!

Tuy nói đây chỉ là một tiếp tính vô bảo , nhưng có thể ở thời khắc mấu chốt cứu mạng nhỏ! Coi như là nhất kiện rất tốt bảo bối!

Cuối cùng , cái này quần áo dính máu bị người lấy một trăm vạn linh thạch hạ phẩm mua xuống!

Sau đó , đấu giá sư còn nói vài món vật phẩm , đối với cái này chút , Diệp Kinh Vân đều không có hứng thú gì!

"Kế tiếp là hắc thiết tâm! Tổng cộng có ba trăm khối , khởi bước giá cả ở một trăm vạn linh thạch hạ phẩm!" Đấu giá sư nhìn hướng bốn phía , chậm rãi nói ra .

"Hai triệu linh thạch hạ phẩm!"

Theo hắn vừa dứt tiếng , một đạo nhàn nhạt thanh âm chậm rãi vang lên!

Tất cả mọi người nghe nói như thế , đều là lạnh hít một hơi , ánh mắt nhìn phía bên trong sân đeo mặt nạ người!

Nhìn ra được , vậy hắn là là một vị thiếu niên!

Tay hắn dừng chạm ở trên chén trà , hơi rung lắc một cái , lần nữa mở miệng nói: "Làm sao , không được sao ?"

"Ồ!" Đấu giá sư trong nháy mắt phản ứng qua đến , trên mặt ném đầy nụ cười , luyện một chút nói ra: "Không có! Không có! Vị tiền sinh này bớt giận , bớt giận!"

"Hai triệu linh thạch hạ phẩm! Ai còn phải tiếp tục ?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Hắc Thiết Tâm

Mọi người đều là lắc đầu .

Hắc Thiết Tâm tuy nói rất trân quý , nhưng dùng hai triệu linh thạch hạ phẩm đến mua , cũng quá phá sản!

Một cái lắc lắc xà yêu , trên ngực lộ ra tảng lớn tuyết trắng mỹ nữ chậm rãi đi qua đến , ở trong tay nàng phía trên còn có một cái hộp lớn , trong hộp hiển nhiên là chứa Hắc Thiết Tâm , diễm mỹ thanh âm theo nàng trong môi đỏ phát ra ngoài , để cho người ta có một loại mềm nhũn yếu mềm cảm giác: "Tiên sinh , đây là ngài Hắc Thiết Tâm!"

Diệp Kinh Vân gật đầu , theo trong túi cần khôn cầm thẻ bạc bỏ vào phía sau người nơi ngực , phát tay một cái , lạnh nhạt nói: "Mỹ nữ , ngươi có thể đi!"

"Được rồi!" Mỹ nữ diễm mỹ cười một tiếng , tiếp tục , đến cực điểm! Một bên một tên đại hán không nhịn được , chảy ra máu mũi đến , chộc được người chung quanh cười ha ha .

Một đoạn tiểu nhạc đệm qua đi , đấu giá sư uống một hớp nước , trầm giọng nói , nói: "Tiếp đó , bán đấu giá là ..."

Đối với cái này chút , Diệp Kinh Vân y nguyên không cảm thấy hứng thú .

Hắn đang lẳng lặng chờ đợi lấy kiện vật phẩm cuối cùng!

Quý khách trong sương phòng , Kim đại bàn thật sâu nhìn sang hạ phát bạch y người đeo mặt nạ , lẩm bẩm: "Thanh âm này , thân ảnh ấy khá quen!"

"Ồ?" Ở hắn đứng bên cạnh là một vị thanh niên áo đen , bên hông phía trên trang bị một thanh trường kiếm , ánh mắt cũng là quét quét Bạch y nhân , nói: "Tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng! Thực lực cũng chẳng ra sao cả!"

Ngắn gọn một câu nói cũng là để cho Kim đại bàn cả người run , song trong mắt tinh quang bạo phát: "Là hắn!"

"Dĩ nhiên là hắn! Không nghĩ tới , hắn cũng dám đi tới ta địa bàn trong! Thật là muốn chết!"

"Hắn là ai vậy ? Thiếu chủ!" Thanh niên áo đen cau mày .

"Lần trước đánh bại ta người! Ngân bài thích khách , đợi lát nữa người đi giết hắn!" Kim đại bàn chỉ vào Diệp Kinh Vân , gầm nhẹ nói .

"Nguyện ý vì người cống hiến sức lực!" Thanh niên áo đen quỳ một chân xuống đất , tay phải đặt ở trực tiếp bên trái trên ngực , mặt cung kính nói ra .

Kim gia trong , có một đám vì bọn họ cống hiến sức lực bán mạng thích khách , chia làm kim bài cùng ngân bài lưỡng chủng!

Ngân bài thích khách rất nhiều , kim bài thích khách rất ít!

Lấy Kim đại bàn ở Kim gia địa vị cũng chỉ có thể dẫn dắt ngân bài thích khách!

"Trước đừng giết hắn! Đem hắn dẫn tới! Ta muốn rõ ràng chơi đùa chết hắn!" Kim đại bàn môi , lộ ra một bộ nụ cười tàn nhẫn .

Hắn đối Diệp Kinh Vân hận đã là sâu tận xương!

"Được !" Ngân bài thích khách trọng trọng gật đầu , xem như nô tài , chủ nhân nói cái gì , hắn thì làm cái đó! Mặc dù để cho hắn hiện tại chết , hắn cũng nghe theo!

Ở Kim đại bàn đối diện một gian quý khách trong sương phòng , Từ Âm nghe đến phía dưới nói , hơi sững sờ , lắp bắp: "Sẽ không phải là hắn chứ ?"

Ở nàng đứng bên người một cái tiểu nha hoàn .

"Tiểu tử , người nói là ai đó ?" Lý nha hoàn tò mò hỏi.

Từ Âm lắc đầu , trầm mặc .

"Đừng ! Tiểu tử , lần này Tân Nhân Vương thế nhưng không có ai chọn a! Nghe nói bị một xa lạ thiếu niên lấy được đại bộ phận huy hiệu đây! Tên kia cũng rõ là , có tốt như vậy thiên phú , vậy mà không đến chúng ta Tinh Vị Học Viện tu luyện , phải biết rằng chúng ta Tinh Vị Học Viện thế nhưng ba đại học viện một trong a!" Lý nha hoàn le lưỡi , vẻ mặt không giải thích được .

"Nên không phải sẽ là hắn đi!" Nghe được lời này , Từ Âm trong lòng sóng to gió lớn , trong đầu nhớ lại vị kia thiếu niên áo trắng .

Nàng càng ngày càng thấy được người đó chính là Diệp Kinh Vân!

"A!"

Đúng lúc này , đấu giá sư có ý ho khan vài cái , dẫn tới rất nhiều Võ giả chú trọng!

Tất cả mọi người biết trò hay muốn bắt đầu!

"Các vị , tiếp xuống được! Đem bán đấu giá chúng ta áp trực vật phẩm! Người đâu !" Đấu giá sư cười nhạt , vỗ vỗ tay , một vị vóc người cực đẹp mỹ nữ chậm rãi đi tới , trong tay cầm một cái màu đen , không biết lấy cái gì gỗ chế tạo ra cái hộp!

Giờ khắc này , mọi người đều từ trên ghế đứng lên , rướn cổ lên , muốn nhìn một chút đến là vật gì!

"Này , là một giọt long huyết!" Đấu giá sư mỉm cười , xem thấy mọi người biểu tình rất là thỏa mãn , tiếp tục nói: "Nói vậy các vị cũng không có nhìn thấy qua long huyết đi! Long huyết vừa xuất hiện , sẽ có một loại đề cho chúng ta thần phục cảm giác! Chúng ta sẽ sợ , sẽ sợ hãi!"

"Ta bây giờ nói , đợi lát nữa các vị đều có thể cảm thụ được!"

"Hiện tại , mọi người sẽ tới cảm thụ một chút đi!"

Hắn hướng về phía mỹ nữ gật đầu .

Mỹ nữ nhanh chóng rời đi .

"Ha ha ha!" Đúng lúc này , hùng hậu thanh âm truyền đến!

"Mở cái hộp này lên do lão phu đến đây đi!" Người tới là một trung niên nhân , hắn là chủ nhà họ Kim Kim Diệp , một thân tu vi hùng hậu , sợ đã xa xa vượt quá Âm Hư Cảnh!

Kim Diệp hướng về phía mọi người chấp tay một cái , tay phải đặt ở trên cái hộp , sau đó từ từ mở ra , một đạo hào quang óng ánh xuất hiện , như cùng là như sao rơi xẹt qua!

Trên cái hộp để một khóa trong suốt hạt châu , ở hạt châu kia chính giữa trên có một điểm đỏ như máu điểm!

Hạt châu này vừa xuất hiện , tức khắc , một cỗ uy áp đập vào mặt!

Mọi người sắc mặt biến lại biến, đều có một loại muốn đối long huyết thần phục kích động! Có thật nhiều cái tu vi cực yếu người trực tiếp quỳ trên mặt đất, trên mặt mồ hôi hột không ngừng lăn xuống đến, sắc mặt trắng bệch đến cực điểm!

"Là long huyết!"

"Đây thật là long huyết! Chỉ có long huyết mới có thể để cho ta có chút cảm giác sợ hãi!"

Mấy cái quý khách trong sương phòng, thật nhiều cái tu vi cường đại Vô giả nhìn về phía long huyết sau, trong con ngươi thoáng qua sợ hãi quang mang, hai tay, đều đang phát run lấy, có một loại muốn triều bái cảm giác!

"Này sao lại thế này!" Vương Bại hú lên, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới bản thân cư nhiên sẽ đối với một giọt long huyết cảm thấy thật sâu sợ hãi cùng với sợ, trái tim của hắn đang không ngừng run rẩy!

"Trên đời này thật có long huyết a!"

Ở đây, chỉ có hai người cảm thụ cùng kẻ khác bất đồng!

Một vị là Từ Âm, một vị khác chính là Diệp Khinh Vân!

Ở Từ Âm trong tròng mắt hiện ra từng đạo hình ảnh!

Lạnh lẽo tàn khốc thanh niên tay phải cầm một thanh kiếm, tay trái cầm một cây đao, đang cùng Hoàng Kim Cự Long đại chiến, rất lâu, thanh niên một đao trực tiếp diệt Hoàng Kim Cự Long!

Lớn đại đầu lâu sau rơi vào trên mặt biển, sóng lớn!

Nàng chẳng bao giờ tưởng tượng ra đến có nhân loại thật không ngờ cường đại, vậy mà có thể kích sát cự long!

"Hắn là ai vậy!"

Vào giờ khắc này, trong lòng hắn hỏi vấn đề này!

Một bên khác, Diệp Khinh Vân cổ quái nhìn một giọt được người gọi là long huyết giọt máu! Kẻ khác sợ hãi, sợ, nhưng hắn không có!

"Ta kiếp trước tinh huyết làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này đây?"

Đây căn bản cũng không phải là cái gì long huyết, mà là hắn kiếp trước tinh huyết! Hắn mặt cổ quái nhìn bên trong sân tất cả mọi người, lắc đầu, lắc bảnh "Cái này rất bình thường! Ta kiếp trước tinh huyết xác định có thể sánh ngang long huyết!"

Kiếp trước ba nghìn giọt tinh huyết! Mỗi một giọt tinh huyết đều ẩn chứa ngập trời năng lượng, hoàn toàn có thể cùng Long tộc huyết dịch sánh ngang!

"Ta ra năm triệu linh thạch trung phẩm!" Ở gần ngùi yên lặng hạ, rốt cục vang lên một đạo kích động thanh âm!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Huyết Tích Ấn Sát Thuật

"Ta ra năm trăm năm mươi vạn đola linh thạch trung phẩm!" Có Vô giả gân giọng quát.

Ngần ngùi mấy hơi, long huyết giá cả đã đấu giá được năm trăm năm mươi vạn!

"Năm trăm chín mươi vạn!"

"Sáu trăm!"

"Sáu trăm mười lăm!"

...

Một khối linh thạch trung phẩm giống như mười khối linh thạch hạ phẩm, hơn sáu triệu linh thạch trung phẩm coi như là hơn 60 triệu linh thạch hạ phẩm! Liên tục thanh âm quanh quẩn bốn phía, hiển nhiên có không ít người đối với long huyết cảm thấy rất hứng thú!

Giá cả như trước bay lên!

Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này, có chút lưu luyến, cười trộm nói: "Tình này huyết có ta Thập Ma Tâm Tạng ấn ký! Vô luận là ai mua! Ta đều có năng lực đưa nó trong nháy mắt thu hồi!"

"Sáu trăm năm mươi khối linh thạch trung phẩm!" Đột nhiên, hắn nghe được một đạo rất thanh âm quen thuộc!

Người mở miệng không phải Vương Bại sao?

Wương Bại mặt nồng nhiệt mà nhìn một giọt long huyết, trực giác nói cho hắn biết, chỉ cần thu nhận một giọt này long huyết, thực lực nhất định sẽ tăng vọt!

"Gia hỏa này! Ha ha, cũng tốt, liền chơi một chút ngươi!" Diệp Kinh Vân cười ha ha một tiếng, thuận miệng nói ra: "Ta ra sáu trăm năm mươi một khối linh thạch trung phẩm!"

Thanh âm hạ xuống, người chung quanh tức khắc đưa mắt ngưng tụ ở trên người hắn!

"Ồ! Đây không phải là vừa mới cái kia thổ hào sao? Hắn làm sao mới tăng giá một khối linh thạch?"

"Nào có tăng giá một khối linh thạch! Thật không biết xấu hổ!"

Rất nhiều người đều cải biến đối Diệp Kinh Vân ý nghĩ, cho rằng phía sau người nhỏ mọn!

Đối với lần này, Diệp Kinh Vân ngược lại không quan trọng, ngược lại ý khác cũng không phải mua giọt tinh huyết này!

Wương Bại có chút nộ, da mặt gật gật một cái, cuối cùng vẫn là quát: "Tám trăm vạn khối linh thạch trung phẩm!"

Đây đã là hắn chỗ có thân gia, là lấy được một giọt này long huyết, hắn không đếm xỉa đến!

Nhưng mà, đạo kia lạnh lùng thanh âm vẫn là như như gió nhẹ nhàng mà bay tới, rơi vào hắn trong tai lại giống như một nói tiếng sấm nổ vang!

"Tám trăm vạn lẻ một khối linh thạch trung phẩm!" Diệp Kinh Vân mặt hài hước ngẩng đầu, hắn có thể tưởng tượng được Vương Bại hỗn hển biểu tình.

"Buồn cười!" Quý khách trong sương phòng, Vương Bại nổi giận gầm lên một tiếng, giống như sư tử gầm.

"Vậy phải làm sao bây giờ!" Bên cạnh một tiểu đệ yếu ớt nói: "Muốn không đi tìm tìm Kim đại bàn!"

Ai cũng biết Kim đại bàn rất có tiền!

"Chỉ có thể như vậy!" Đối với long huyết, hắn thế ở tất được!

Rời khỏi sương phòng sau, hắn rất nhanh thì đi tới Kim đại bàn trước người, không có bất kỳ do dự, đi thẳng vào vấn đề: "Mập mập! Cho ta mượn một điểm tiền!"

"Được!" Kim đại bàn sáng khoái đồng ý, nhìn ra được, hai người bọn họ quan hệ rất tốt!

"Muốn cần bao nhiêu thì có bao nhiêu!" Kim đại bàn không hổ là thổ hào, một bộ coi tiền là căn bản biểu tình.

"Tám trăm vạn lẻ một khối linh thạch trung phẩm một lần!"

"Tám trăm vạn lẻ một khối linh thạch trung phẩm lần thứ hai!" Đầu giá sư mặt hiện lên ra vẻ kích động, sẽ cầm cái búa đập đánh tiếp!

Diệp Kinh Vân trong lòng cảm thấy một chút không hay, trong tay hắn căn bản cũng không có nhiều linh thạch như vậy, nếu thật bị hắn mua, không cầm ra tiền, mặt mũi nhưng nếm lớn!

Bất quá, đúng lúc này, Vương Bại thanh âm lần thứ hai vang lên!

"Ta ra một ngàn vạn linh thạch trung phẩm! Tiểu tử! Ngươi có gan lại thêm a!" Dưới sự tức giận, hắn không khỏi nổi giận gầm lên một tiếng, còn dựng thẳng lên ngón tay giữa! Kiêu ngạo đến cực điểm!

"Tĩnh! Thật , trong tay ta căn bản liền không có nhiều tiền như vậy! Cũng liền ba mươi tám thê bạc a!" Diệp Kinh Vân cười nhạt , đứng dậy , nhìn hướng lên phía trên , lạnh nhạt nói: "Ngươi rõ là thô hào a! Một ngàn vạn linh thạch trung phẩm a! Đều đủ để mua một phần hai mươi Lạc Dương Thành! Bội phục! Bội phục! Ha ha!"

Này vừa nói , Vương Bại thần sắc biến đổi lớn , hắn căn bản không nghĩ tới mình bị đùa giỡn!

"Buồn cười!" Hắn da mặt giật giật cả buổi , mũi đều mọp khí!

Kim đại bàn mặt cổ quái nhìn hắn , sợ vớ phía sau người bả vai , an ủi: "Không có việc gì! Tiền lẻ! Tiền lẻ mà thôi!"

Đối với Kim đại bàn mà nói , một ngàn vạn linh thạch trung phẩm là nhỏ tiền , nhưng đối với Vương Bại mà nói tiền này có thể nói là toàn bộ gia sản!

"Quá làm giận! Ta muốn giết hắn!"

Kim đại bàn lại lần nữa vỗ vỗ đối phương bả vai , lạnh nhạt nói: "Yên tâm đi! Ta đã phái người đi ám sát hắn! Chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!"

"Hà? Làm sao ngươi biết ?" Vương Bại mặt cổ quái nhìn Kim đại bàn , biểu tình như là phía trên tặc thuyền!

"Cái này ... Ta quên mất nói!" Kim đại bàn mặt ngượng ngùng nói ra .

"Ta kháo !" Vương Bại tức điên , nếu không phải cổ kị phía sau người thân phận , hắn thật muốn một cái tát quất tới!

Uổng phí hết một ngàn vạn linh thạch trung phẩm!

Người ở chung quanh nghe đến phía trên truyền đến một đạo thanh âm phẫn nộ , hai mặt nhìn nhau , đều hướng về phía Bạch y nhân cảm thấy hiếu kỳ!

Hắn đến là ai ? Thậm chí ngay cả Vương Bại còn không sợ ?

Ánh mắt nhìn quét một vòng , phát hiện người nọ sớm đã biến mất!

Một gian phòng tiếp khách ở giữa trong , một bóng người xinh đẹp gào thét đi .

"Tiểu tỷ!" Lý nha hoàn ngo ngác nhìn một màn này , trong lòng kinh ngạc đến cực điểm , tiểu tỷ hôm nay là làm sao ?

Một cái mệnh môn trong hẻm nhỏ , Diệp Kinh Vân hướng phía trước đi vài bước , mặt hiện lên ra vẻ quái dị , xoay người , nhìn hướng bốn phía , khẽ cười một tiếng: "Ra đi! Đừng trốn trốn tránh tránh!"

Theo rồi khỏi kim sinh kim đầu giá hội , là hắn biết phía sau luôn luôn có người quý quý túy túy theo hắn!

Hừ!

Một thanh lợi kiếm phá theo gió mà đến!

Diệp Kinh Vân mặt không đổi sắc , ánh mắt sắc bén , tay phải dựng thẳng lên một đầu ngón tay!

Vang vang!

Trường kiếm bị hấn chặt chệch đặt ở ngón tay giữa!

"Thích khách! Ngươi là Kim đại bàn người ?"

"Hà? Tiểu tử ngươi vậy mà biết!" Phía trước , một đạo hắc y thân ảnh chậm rãi nổi lên , cả người khí tức vô cùng kinh khủng , một thân Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi trở nên bộc phát ra , không khí chung quanh trong nháy mắt động lại!

Diệp Kinh Vân cẩn thận quan sát một cái phía sau người , sau khi phát hiện người bên hông trong còn đeo một khối lệnh bài màu bạc!

"Ngươi tự là lần trước giết ta Hòa Linh Mã người chứ ?" Hắn ánh mắt lạnh lùng lên .

Hòa Linh Mã là gia gia đưa , lại bị đối phương kích sát!

"Đúng thì thế nào!" Hắc y nhân nghiền ngẫm cười một tiếng , giễu cợt nói: "Tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng a! Giết ngươi chỉ cần một kiếm!"

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , dựng thẳng lên một ngón giữa , lạnh nhạt nói: "Rất tốt , đầu người lưu lại đi! Giết ngươi , ta chỉ cần một giọt máu!"

Vừa nói , hắn nhẹ nhàng mà cắn ngón tay!

Tức khắc , một giọt máu nhỏ xuống đến , sau đó hóa thành một con mãnh hổ , hướng về phía phía trước không ngừng gầm thét , uy áp kinh khủng như là

một ngọn núi lớn hướng Hắc y nhân áp đi!

Đây là Diệp Kinh Vân vũ kỹ, Huyết Tích Ấn Sát Thuật!

Tu vì đạt đến một bước này, hẳn liền có thể thi triển một ít kiếp trước vũ kỹ!

Huyết Tích Ấn Sát Thuật là một bộ vũ kỹ cường đại, uy lực kinh người!

Hắc y nhân sắc mặt bắt đầu là trào phúng, nhưng sau một khắc sắc mặt đại biến, tràn đầy vẻ kinh hãi! Hắn cảm thụ được con mãnh hổ trên thân truyền đến kinh người linh lực!

"Thật mạnh!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Ghi nhớ!

"Cút đi!" Diệp Kinh Vân quát khê một tiếng, trong hư không huyết hóa thành mãnh hổ trong nháy mắt hướng Hắc y nhân đánh tới!

Đối phương phát ra kiếm khí vào giờ khắc này toàn bộ vỡ vụn!

Từ huyết khí biến thành thành mãnh hổ đập ở trên hư không, gào to một tiếng, hai móng chụp vào phía sau người trên thân, trực tiếp đem phía sau người đánh lui mười thước!

Trường kiếm hạ xuống!

Hắc y nhân phun ra thuần nhất lớn huyết, ngã xuống đất, khó khăn đứng lên, phần móng hơi lưu lưu rồi đi, thần sắc rất là nhếch nhác!

Diệp Kinh Vân lắc đầu, đối phương là kiếm giả, lại ở khí đạo ý cảnh phía trên đạt đến hợp nhất cảnh giới, nhưng đối phương căn bản không biết dùng kiếm!

Ý cảnh đến, nhưng thực lực chưa đạt đến!

Điều này nói rõ đối phương tu luyện không tới nơi!

Đối phương người như vậy, đối với hắn mà nói, chỉ cần một chiêu!

Tiếp tục hướng phía trước đi tới, sắc trời dần dần đen xuống, ven đường phía trên sập nhô từ lâu là tịch thu.

Diệp Kinh Vân định tìm ở một cái chỗ ở lại, không ngờ phát hiện phía trước có một cổ sát khí, theo trong cái ngõ kia mơ hồ nổi lên!

"Hả? Lại có cường đại như vậy tà khí? Phía trước sợ là không chỉ một người!" Diệp Kinh Vân ánh mắt ngưng lại, đi qua mấy vòng nói, đã nhìn thấy phía trước đang có mấy cái bóng đen một dạng chính đang vây công một cái tuổi thanh xuân nữ tử!

Nàng kia một bộ bạch y tung bay, như tiên nữ hạ phàm!

Cô gái này là Từ Âm!

"Từ Âm! Bên trong cơ thể ngươi chảy xuôi ta Ma Giáo huyết dịch, chính là mối nhất đại Ma Nữ, mau mau theo chúng ta tiến vào ma giáo!"

"Từ Âm! Chúng ta đối với ngươi cũng không có sát ý! Nhưng ngươi đối với chúng ta sát ý cuộn cuộn! Còn đánh giết ta nhiều cái huynh đệ! Nếu không phải xem ở bên trong cơ thể ngươi chảy xuôi ta Ma Tộc cao quý huyết dịch! Ta đã sớm ra tay với ngươi!"

"Mọi người đừng nói! Trước tiên đem nàng chế phục lại nói! Không nên giết nàng, lưu lại người sống!" Hắc y Lão giả quát lên, một thân khí tức rất là hùng hậu, kinh sợ tứ phương, là một vị Cao Sâm Âm Hư Cảnh ngũ trọng cường giả!

Từ Âm hôm nay tu vi đột nhiên tăng mạnh , xa xa cao hơn qua Diệp Khinh Vân lần đầu tiên gặp mặt thời điểm , đã đạt đến Âm Hư Cảnh tam trọng , tinh tế ngón tay khẽ động , một đạo mãnh liệt khí thể gào thét tới!

"Bày trận!" Hắc y Lão giả 1 tiếng mệnh lệnh , tất cả Hắc y nhân đều quay chung quanh ở Từ Âm bên cạnh , bắt đầu tiến hành bày trận , tuy nói mỗi một đạo đều mang sát cơ , nhưng không được dày , hiển nhiên là lo lắng Từ Âm thụ thương!

"Hừ!" Từ Âm hừ lạnh một tiếng , bạch sắc thánh khiết bóng dáng như cùng là trên thế giới này xinh đẹp nhất đóa hoa! Đột nhiên thì , đóa hoa nở rộ , một đạo ngân sắc roi da gào thét vậy roi vào nàng trong tay ngọc , khẽ động , phát ra ngâm khẽ tiếng , hiển nhiên , này món vũ khí rất bất phàm!

"Bắt giữ nàng!" Lão giả quát lên .

Chung quanh Hắc y nhân thần tốc tới!

"Còn dám bước vào một bước! Chết!" Từ Âm hừ lạnh một tiếng , thông bạch ngón tay khẽ động , trong tay ngọc roi da giống như một cái màu đen măng xà vậy tại trong hư không du động , mấy đạo hơi thở lạnh như băng hóa thành sắc bén gió thổi ở chung quanh Hắc y nhân trên thân!

Tức khắc!

Từng đạo tiên diễm huyết chảy xuống!

Nhìn một màn này , Diệp Khinh Vân hít một hơi lạnh khí , hần không nghĩ tới thiếu nữ trước mắt công lực thật không ngờ hùng hậu!

Bất quá , vị kia Lão giả hiển nhiên không dễ chọc!

Âm Hư Cảnh ngũ trọng! Mặc dù là Diệp Khinh Vân gặp phải bậc này cường giả cũng chỉ có thể tránh né một cái!

"Từ Âm! Đắc tội! Hôm nay , ngươi nhất định phải theo ta trở lại!" Lão giả nhìn thấy thủ hạ từ từ , thăm thẳm , quyết định đích thân ra mặt , bắt giữ phía sau người!

Hừ!

Lão giả đã là xuất kiếm , kiếm pháp như cùng là mưa phùn kéo dài , vĩnh viễn không ngừng nghỉ , liên tục chém ra mấy đạo kiếm ảnh , tại trong hư không xuyên loạn lầy , đem Từ Âm vây lại!

Từ Âm nhìn thấy một màn này , con ngươi run , đối phương tu vi Cao Sâm , một khi bạo phát , nàng hoàn toàn liền không phải là đối thủ!

Ngay một khắc này , trên bầu trời xuất hiện một đạo thân ảnh!

Hần nhẹ nhàng mà rơi trên mặt đất , rút ra trường kiếm , theo tay vung lên , liền đem Lão giả kiếm khí đều mà làm tan rã xuống , vô cùng cường đại!

Thanh niên đứng tại chỗ , bảo vệ Từ Âm , thật sâu nhìn phía trước , trong con ngươi hơi nhúc nhích ánh sáng khác thường: "Lớn mật Ma Tộc! Cũng dám đến ta Tinh Vị Học Viện dương oai!"

Hắc y Lão giả thật sâu nhìn sang phía sau người , khẽ cau mày , kêu lên mọi người , nhanh chóng rời khỏi nơi đây!

Diệp Khinh Vân nhìn phía một màn này , ánh mắt lập loè , khẽ cười một tiếng .

Nơi này nhất định có bẫy!

Thanh niên kia xuất hiện được quá kịp thời! Hơn nữa thanh niên tu vi bất quá ở Âm Hư Cảnh tứ trọng , so Lão giả phải kém phía trên nhất trọng! Lão giả hoàn toàn thì không cần đi!

Này chỉ có thể nói thanh niên cùng Lão giả có không cạn quan hệ!

Thế nhưng đến là quan hệ như thế nào , Diệp Khinh Vân không muốn đề ý tới , cũng không muốn biết! Cái này cùng hần không hề có một chút quan hệ .

"Sur huynh!" Từ Âm khạc ra một búng máu , thần sắc tái nhợt , ban này nàng đã là dùng hết toàn bộ lực lượng , nếu là thanh niên sẽ chậm một bước , nàng tuyệt sẽ không giống như bây giờ dễ chịu!

"Từ Âm! Đừng nói chuyện! Trước tiên đem một viên khô linh đan cho ăn đi!" Thanh niên theo trong cửa tay áo lấy ra một viên thuốc , bỏ vào Từ Âm miệng đỏ trong!

Từ ngân dùng sức gập đầu , đột nhiên nàng xoay người chứng kiến đạo kia thân ảnh quen thuộc!

"Là Diệp Khinh Vân sao?" Nàng dùng sức kêu!

Nàng vốn là tìm kiếm Diệp Khinh Vân , nhưng tìm tìm cũng không thấy phía sau người , sau đó liền phát sinh như vậy sự tình!

Đi lại ở phía trước Diệp Kinh Vân không để ý đến , tiếp tục hướng phía trước đi tới , hần rất không thích Từ Âm gương mặt này , mỗi lần thấy gương mặt này , bất kham chuyện cũ liền giống như là thủy triều tập kích đến trong đầu!

Thấy phía sau người không có bất kỳ phản ứng , Từ Âm cau mày một cái , hỏi: "Người có phải hay không cái kia Tân Nhân Vương!"

Đây cũng là nàng lớn nhất mê hoặc!

Toàn bộ Lạc Dương Thành trong , nàng tin tưởng chỉ có trước mắt người mới có thể nghiền ép lần này tân sinh! Nàng đã biết Diệp Kinh Vân kiếm pháp , kiếm pháp đó vượt qua xa người cùng thế hệ! Mặc dù là nàng , cũng tự nhận không bằng!

Diệp Kinh Vân vẫn không có để ý tới phía sau người , hần không muốn cùng Từ Âm có bất kỳ dây dưa rẽ má nào!

Bất quá , đứng bên cạnh thanh niên nam tử khả năng liền khó chịu!

Từ Âm là người phương nào ?

Bất luận kẻ nào nghe được Từ Âm nói nhất định sẽ trả lời!

Trước mắt tên nhà quê này tự cao tự đại , hoàn toàn không đem Từ Âm để vào mắt , kiêu ngạo đến cực điểm! Đây trong mắt hần liền là muốn chết tồn tại!

"Từ Âm hỏi người nói đây! Lỗ tai có phải hay không điếc! Vẫn là cảm giác mình rất cao quý đây?" Tam Trúc chỉ vào Diệp Kinh Vân mắng .

Diệp Kinh Vân cước bộ hơi dừng dừng một cái , xoay người nhìn phía thanh niên , cười lạnh một tiếng , rốt cục mở miệng nói chuyện: "Quan người lòng sự tình!"

"Người!" Tam Trúc tức khắc nổi trận lôi đình , cất bước tới , giống như một chỉ Liệp Báo bay tới , một thân Âm Hư Cảnh tứ trọng linh lực như hồng thủy một dạng chọt bộc phát ra!

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , thân hình liên tục lờ lờ , đối phương dù sao cũng là Âm Hư Cảnh cường giả , hần cũng không dám xem thường!

Âm!

Song chương ngạnh bính , năng lượng khổng lồ quanh quẩn bốn phía!

Diệp Kinh Vân phun ra một búng máu , thế nhưng dựa vào này một cổ xung lượng liên tiếp lui ra phía sau , sử dụng nửa thân pháp vũ kỹ Âm Ảnh Thanh Phong Bộ , trong nháy mắt , thân hình cùng đêm tối hòa làm một thể , biến mất ở dưới ánh trăng .

"Ta nhớ ở người!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Kiếp trước tinh huyết

"Hừ!" Tam Trúc nhìn phía biến mất trong đêm đen thân ảnh , ánh mắt không ngừng lóe lên: "Chỉ chút tài nghệ này , vẫn là bốn giới Tân Nhân Vương ? Từ Âm , người xác định sao?"

Trên miệng mặc dù nói như vậy , nhưng nội tâm hần dâng lên sóng to gió lớn!

Làm một tên Âm Hư Cảnh tứ trọng Vô giả vậy mà không còn cách nào miểu sát đối phương , đối với hần mà nói quả thực là kỳ tích! Cái này cũng chứng minh đối phương rất cường đại!

Xa hoàn toàn không phải nhìn bề ngoài đi lên đơn giản như vậy!

Đúng lúc này , một đạo băng lãnh ánh mắt rơi ở trên người hắn , giống như một căn cần châm đâm trong mắt hắn .

"Từ Âm ?"

Tam Trúc sững sờ, hắn chưa từng có thấy thiếu nữ tức giận lên thần sắc dĩ nhiên là như vậy băng lãnh , như vậy cự người ngoài ngàn dặm!

Từ đối phương truyền tới thanh âm , Từ Âm đã là có thể 100% xác định người nọ liền là đến từ Mạt Nhật Trần Diệp gia công tử Diệp Kinh Vân!

Phía sau người cứu nàng , nàng luôn luôn tâm tồn cảm kích , thấy thanh niên thắng đến đối phương tính mệnh , sắc mặt nàng trong nháy mắt thì trở nên!

"Người lần sau nếu như còn đối với có sát ý! Ta tuyệt không bỏ qua người!" Từ Âm hừ lạnh một tiếng , đi nhanh rồi khỏi!

Lưu lại ngốc ngây tại chỗ thanh niên!

Nhìn đạo kia bạch y tung bay bóng hình xinh đẹp , Tam Trúc con người nhúc nhích tức giận , hơi nhếch khóe môi lên lên , lộ ra một cái tà ác nụ cười , xoay người bước chậm rồi đi: "Cái tên kia xem ra đối với người rất trọng yếu a! Rất đáng tiếc , càng là đối với người trọng yếu người lại càng không thể lưu lại!"

Ai cũng không biết gia hỏa này đến đánh ý định quý quái gì!

Trở lại nơi ở sau , Diệp Kinh Vân tháo mặt nạ xuống , thương thế trong cơ thể có chút nghiêm trọng , bên khóe miệng chảy ra một chút tiên huyết . Cũng may hắn thân xác cường hãn , nếu không nói , ban này sớm liền trọng thương!

Một dạng Võ giả đang đối mặt Âm Hư Cảnh Võ giả một kích toàn lực lúc , căn bản là không còn cách nào ngăn cản , bị đánh trúng trực tiếp chết!

Võ giả một khi đạt đến Âm Hư Cảnh , trong cơ thể linh lực sẽ từ không có thuộc tính chuyển thành âm thuộc tính , linh lực trong lúc huy động , mang theo một cỗ hàn khí bức người!

Lại bọn họ thân xác có thể so với Bạo Hóa Cảnh Võ giả cường lớn mấy lần!

Đây cũng là vì sao một cái tu vi đạt đến Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả có thể miểu sát Bạo Hóa Cảnh cửu trọng đỉnh phong Võ giả!

Diệp Kinh Vân ngồi xếp bằng , thi triển Thập Ma Quyết , chậm rãi hồi phục thương thế trong cơ thể!

Từ lúc thu nhận Mạt Nhật Hóa Diễm sau , hôm nay Thập Ma Quyết đã là theo Huyền giai trung phẩm đề thăng tới Huyền giai thượng phẩm!

Trong cơ thể linh lực tốc độ vận chuyển nhanh hơn!

Rất nhanh, thương thế dần dần khôi phục qua đây!

Đúng lúc này , Diệp Kinh Vân giống như nghĩ đến cái gì , vỗ vỗ ót , lẩm bẩm: "Ngược lại đem chuyện nào cấp quên mất!"

Hắn một giọt kiếp trước tinh huyết hôm nay vẫn còn ở Vương Bại trên tay!

Tinh thần lực như là hồng thủy một dạng hướng cả tòa Lạc Dương Thành đánh tới!

Hôm nay tinh thần lực hắn đạt đến hoàng sơ sáu mươi giai , cũng chính là một vị tam phẩm Luyện Đan sư trình độ , dùng tinh thần lực cái bực cả tòa thành trì không nói chơi!

Rất nhanh, hắn liền tìm được Vương Bại vị trí cụ thể , nhếch miệng cười một tiếng: "Ta tinh huyết há là dùng tiền có thể mua ?"

Trong vòng mấy cái hít thở , trong nháy mắt liền tại chỗ biến mất!

Lần này , hắn không mang theo mặt nạ , liền như vậy ngênh ngang tiến nhập Tinh Vị Học Viện trong!

Tinh Vị Học Viện là một cái mở ra học viện , bởi vì học viện cường đại , sợ dĩ không sợ có người đến gây sự!

Bất quá , tuyệt không khéo léo là hôm nay chú chấn trên tóc một việc án mạng!

Huru!

Diệp Kinh Vân thân pháp phiêu hốt không định , mấy cái lập loè , bay qua tường đá , đi tới Tinh Vị Học Viện trong!

Lúc này , Tinh Vị Học Viện trong một tòa lầu các!

Một trận cuồng vọng tiếng cười từ đó truyền tới , chung quanh rừng cây phía trên phi cầm bị tiếng cười kia dọa cho giật mình , đều hướng trên bầu trời bay đi , như vậy hận không được xa xa rời khỏi đất căn sỏi đá!

"Ha ha ha! Tuy nói ta tốn hao sơ sơ một ngàn vạn linh thạch trung phẩm mua giọt tinh huyết này! Thế nhưng chỉ cần ta cắn nuốt giọt tinh huyết này, nhất định có thể nghịch thiên cải mệnh!"

"Hỏi thương thiên đại địa, ai mạnh hơn ta?"

"Ta muốn nghiền ép tất cả thiên tài! Ha ha ha ha! Từ nay về sau, ta vương bại liền là một gã bao quát chúng sinh siêu cấp cường giả!"

Một thanh niên nam tử tùy tiện cười lớn, trên mặt tràn ngập đắc ý, tay phải dĩ nhiên là giơ lên, nhắm ngay trời xanh!

Nói xong, hắn bắt đầu cắn nuốt tinh huyết!

Nhưng mà, sau một khắc, một giọt tinh huyết theo trong hạt châu nổ bắn ra đi!

Hạt châu răng rắc 1 tiếng hóa thành bột phấn!

"Người phương nào!" Vương Bại sắc mặt đại biến, đây chính là hắn bỏ giá cao mới mua được long huyết, hôm nay long huyết này vậy mà bay đi, theo long huyết phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ở trên mái hiên đứng một thiếu niên!

Thiếu niên mặt mỉm cười, người mặc đồ trắng, một bộ rất nhàn nhã thần sắc!

"Là người!" Nhìn thấy thiếu niên này sau, Vương Bại vỗ bàn một cái, toàn bộ bàn răng rắc 1 tiếng hóa thành vụn gỗ.

"Không sai, là ta!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

"Là người!" Vương Bại bộ mặt giật giật, lại lần nữa vỗ, kinh khí cường đại rơi trên mặt đất, trên mặt đất tức khắc rạn nứt lên.

Lần đầu tiên hắn chính xác người, là muốn đến ở tửu lầu trong vị thiếu niên kia!

Mà lần thứ hai chính xác người, hắn là theo thanh âm đối phương biết gia hỏa này chính là ở trên đầu giá hội trêu chọc kẻ khác!

Không nghĩ tới, hai người này dĩ nhiên có là một người!

Điều này làm cho hắn trong nháy mắt nổi giận, mặt hiện lên ra gân xanh đi ra, phát ra chấn động lớn thanh âm: "A! A! A! Người tên khốn kiếp này lại vẫn dám đến!"

"Ta tới, làm sao?" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng, lạnh nhạt nói.

Cái kia pho cột nhà nét mặt tức khắc để cho Vương Bại tức giận đạt đến một cái đỉnh phong!

"Ta muốn giết người!" Vương Bại nổi giận gầm lên một tiếng, nhanh như thiểm điện, hung hăng hướng về phía Diệp Kinh Vân cánh tay phải vỗ tới, sắc bén kinh khí tại trong hư không xẹt qua một đường vòng cung!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng, hắn hiện tại tu vi tuy nói chỉ có Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng, nhưng có thể rất tự tin nói, Bạo Hóa Cảnh cửu trọng trở xuống Vô giả đều không phải là đối thủ của hắn!

Mặc dù là lần trước vị kia được xưng Bạo Hóa Cảnh người mạnh nhất Kinh Ảnh đến cũng không phải đối thủ của hắn!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng, tùy ý vỗ tới một chưởng, một cỗ mãnh liệt tạt phong đánh tới, thổi tới Vương Bại trên thân, làm cho hắn lui ra phía sau mấy bước, phun ra một ngụm máu lớn!

"Người quá yếu! Không phải đối thủ của ta!" Hắn lạnh nhạt nói.

Wương Bại con người chột tăng thêm, hắn là lần này Tinh Vị Học Viện tân sinh trong cường đại nhất tân sinh, bị Tinh Vị Học Viện rất nhiều vị lão sư thấy được, nhưng đến Diệp Kinh Vân trong tay cũng là không chịu nổi một kích!

Điều này làm cho hắn khó có thể nhận!

Tức giận tiếng gào thét theo hắn trong cổ họng cuộn đi ra!

"A! Ta muốn giết người!" Vương Bại nổi giận gầm lên một tiếng, sát cơ để lộ, trong tay nhiều hơn một cây lợi hại châm nhỏ, nhắm ngay Diệp Kinh Vân đầu bay đi!

Cây châm nhỏ này phía trên đen kịt không gì sánh được, vừa nhìn cũng biết ẩn chứa kịch độc, nếu là bị đâm trúng, chắc chắn phải chết!

"Cho người một lần sinh cơ biết, người cũng không muốn sao?" Vào giờ khắc này, Diệp Kinh Vân ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, tay phải đã là đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm! Một đạo kinh người kiếm khí chậm rãi khuếch tán ra.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Người tin không ?

Răng rắc!

Màu đen chấm nhỏ ở như cuồng phong kiếm khí hạ trực tiếp nghiền xuống!

Kiếm khí như như con lốc đánh tới , bỏ ngang ở Vương Bại trên đầu!

1 tiếng kêu thảm , Vương Bại đầu lảo đảo xuống đến , tiên huyết tán khắp mặt đất!

Đường đường Tinh Vị Học Viện ba vị trí đầu đệ tử ở Diệp Kinh Vân trong tay liền một chiêu đều không đỡ nổi!

Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , Vô Tinh Kiếm trở vào bao , xẹt qua một đạo thiểm điện .

Đi lên trước địa phương , hắn bắt đầu tùy ý thu lấy đối phương , theo ở bên trong lấy được hai tờ thẻ bạc cùng với một ít yêu đan!

Dưới ánh trăng , theo được Diệp Kinh Vân khuôn mặt tỏa sáng , lúc này , hắn thanh tú trên mặt đường nét rõ ràng , thành thực một chút , gần đây trước muốn cương nghị không ít!

Đẹp xong sau , hắn cảm thụ được mấy cỗ khí tức cường đại chính lấy tốc độ kinh người qua đây!

Hắn biết ban này một lần động dẫn tới Tinh Vị Học Viện nhân viên cao tầng cao độ coi trọng!

Nhưng trên mặt hắn không có toát ra mây sợ hãi cùng với sợ!

Hơi tính toán một cái , nếu như hiện đang nhanh chóng rời khỏi , nhất định có thể rời đi được! Thế nhưng hắn không muốn như vậy làm!

Bởi vì đi tới Tinh Vị Học Viện bên trong sau , hắn cảm thụ được một cỗ rất tinh tường khí tức!

Hắn cần phải tìm được này một cỗ hơi thở khỏi nguồn!

Sờ đi , hắn quyết định!

Trực tiếp ngồi xếp bằng , há miệng ra , đem chính mình kiếp trước tinh huyết cắn nuốt hết!

Huyết mạch trong cơ thể ở sôi trào , trong nháy mắt liền đem một giọt kiếp trước tinh huyết bao phủ lại xuống , Thập Ma Tâm Tạng ở hơi hấp thu , gần là chốc lát , một thân hùng hậu linh lực từ hắn trên người phát ra!

"Bạo Hóa Cảnh lực trọng!" Diệp Kinh Vân liếm liếm môi , cười cười .

Ở hắn lúc nói chuyện , một đạo thanh âm phản nộ từ xa địa phương truyền đến .

"Lớn mật! Cũng dám ở ta Tinh Vị Học Viện giết người! Người đến , bắt hắn lại!" Một vị hồng y Lão giả phiêu phiêu tới , đạp tại trong hư không , một thân linh lực ngoại phóng , không khí đều ngưng kết không ít!

Ở Lão giả bên cạnh còn đứng một người , cũng là Lão giả , người mặc đồ trắng , ngân phát phiêu phiêu!

Hắn Tinh Xán Quang!

Nhìn phía dưới một cỗ thi thể , hắn khẽ cau mày .

Bởi vì hắn chứng kiến một đạo kiếm khí!

Thi thể này hiển nhiên là thiếu niên giết chết! Đây không có gì kỳ quái , nhưng kỳ quái là thiếu niên gần là sử dụng kiếm khí thì ung dung mà giải quyết hết Vương Bại!

Vương Bại là người phương nào ?

Là lần này tân sinh trong gần với Phương Thế tồn tại!

Nhưng mà , người thập chí liên thiếu niên một đạo kiếm khí đều không tiếp nổi!

Hắn là nói, thiếu niên trước mắt đúng là hắn đau khổ tìm kiếm người ?

"Chậm đã!" Tinh Xán Quang dựng thẳng lên bàn tay , nghiêm nghị nói .

"Tinh trưởng lão! Hắn ở Tinh Vị Học Viện trong giết đệ tử ta!" Hồng y Lão già mặt không biểu tình nhìn Tinh Xán Quang , trong con ngươi hơi nhúc nhích tức giận!

"Tinh Hồng trưởng lão , ta tự có chừng mực!" Tinh Xán Quang hừ lạnh một tiếng , sau đó ngẩng đầu , nhìn phía thiếu niên , hỏi: "Người có phải hay không cái kia Tân Nhân Vương!"

Vừa nói như vậy xong , các đệ tử sững sờ , đều đưa mắt chuyển dời đến trên người thiếu niên!

Hắn là cái kia Tân Nhân Vương ?

Không có khả năng! Điều này sao có thể!

"Tinh trưởng lão , người có phải hay không lão hồ đồ! Hắn tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh lục trọng a! Làm sao có thể sẽ cái kia Tân Nhân Vương đây!" Trong đám người , một đạo không hài hòa thanh âm chậm rãi vang lên!

Đám người đều nhìn lại , nhìn thấy người mở miệng sau , sắc mặt hơi đổi .

"Là Phương Thế!"

"Là hắn! Lần này tân sinh mạnh nhất người Phương Thế! Hắn thân xác rất mạnh cường đại , lại suốt ngày đều đang tu luyện , là nổi danh tu luyện cuồng ma!"

"Xem ra , hắn còn đang là không có được Tân Nhân Vương mà cạnh cánh trong lòng a!"

Nơi này tất cả mọi người , trừ cái kia hồng y trưởng lão ngoài ra , cũng chỉ có Phương Thế có dũng khí châm chọc Tinh Xán Quang!

Tinh Xán Quang cũng không lý do Phương Thế , hắn hiện tại chỉ quan tâm trước mắt thiếu niên áo trắng đến có phải hay không cái kia Tân Nhân Vương!

"Phải!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , vốn không muốn Tinh Vị Học Viện , nhưng đến trước cảm thụ được một cỗ rất tinh tường khí tức sau , hắn thay đổi chủ ý , quyết định Tinh Vị Học Viện trong!

Tinh Xán Quang con ngươi hơi co rút lại , không có chút nào do dự , trực tiếp nói: "Tốt! tốt! Người rất cực chịu đến! Ta đã nói rồi! Trên đời này , có người nào thanh niên có khả năng chịu đựng được Tinh Vị Học Viện mê hoặc!"

"chờ một chút!" Đúng lúc này , Phương Thế lần thứ hai đứng ra , mặt bất mãn nói: "Tinh trưởng lão , người có phải hay không cùng tiểu tử này có quan hệ ?"

"Vừa lên đến, người liền cho hắn người mới vương danh hiệu , cái này có phải hay không rất bất công bình ?"

Vừa nói, ánh mắt của hắn nhìn quét một vòng!

Chung quanh Võ giả thoáng cái liền im lặng , đều gật đầu .

" Đúng vậy ! Phải đó "

"Hắn nói hắn là người mới vương ? Ta còn nói ta chính là Tân Nhân Vương đây!"

"Ha ha ha! Một cái tu vi chỉ có Bạo Hóa Cảnh lục trọng Võ giả vậy mà xưng bản thân Tân Nhân Vương! Hắn coi là Tân Nhân Vương là dễ làm sao?"

Rất nhiều người đều không phục!

Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , thần sắc khinh miệt , một đám mắt chó coi thường người khác!

"Người Tân Nhân Vương ? Mạnh mẽ hết bài này đến bài khác!" Tinh Hồng khinh thường nói: "Người có phương pháp gì có thể chứng nhận người mình chính là Tân Nhân Vương đây?"

"Cái này!" Diệp Kinh Vân cười cười , theo trong túi càn khôn lấy ra nhiều huy hiệu!

Những huy chương này toàn bộ đều là Tinh Vệ Học Viện!

"Này!" Dư người nhìn thấy một màn này , đều kêu to lên: "Thật đúng là Tinh Vệ Học Viện huy hiệu a! Tại sao sẽ ở chỗ của hắn ? Hắn nhất định là đoạt!"

"Tên trộm ? Ngươi này trộm tiền bản lĩnh ngược lại rất mạnh nha!" Hồng tinh trưởng lão trào phúng 1 tiếng .

"Cũng biết ngươi này không biết xấu hổ sẽ nói như vậy!" Diệp Kinh Vân nhún vai một cái , một bộ không quan trọng thần sắc .

Tinh Hồng trưởng lão mặt nhệch đánh lại đánh , hắn là lần đầu tiên bị người ở trước công chúng vũ nhục , quát lên: "Miệng đầy nói bậy , người đến , bắt lại tiểu tử này!"

"chờ một chút!" Tinh Xán Quang lần nữa mở miệng nói .

"Tinh Xán Quang! Ngươi có phải hay không ý định muốn tìm ta phiền toái!" Tinh Hồng trưởng lão nhăn mặt , ngữ khí tuyệt không hòa hợp!

"Nếu như hắn thật là người mới vương , mà ngươi lại đem hắn dẫn vật đến chết nói , bị Đại trưởng lão biết nói , này tội ngươi nhưng gánh vác nổi sao?" Tinh Xán Quang lạnh lùng liếc Lão già một cái!

Tinh Hồng nghĩ đến vị kia tu vi Cao Sâm Đại trưởng lão sau , đánh một cái giạt mình , tức khắc không dám nói lời nào .

"Thiếu niên! Ta rất xác định ngươi tự là Tân Nhân Vương!" Tinh Xán Quang nhìn phía Diệp Kinh Vân , chậm rãi nói ra: "Thế nhưng ngươi này một thân tu vi , rất khó để cho người khác tin tưởng! Trừ những huy chương này bên ngoài , ngươi còn có cái gì cách làm có thể chứng nhận ngươi mình chính là Tân Nhân Vương đây?"

"Tinh trưởng lão , chớ tin tên ăn trộm này nói! Hắn nếu là người mới vương , ta con mẹ nó đánh bạo hắn!" Phương Thế khí phách nói .

Dư người đều ồn ào , cũng vậy, Phương Thế đầu gối cũng là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả , thiếu chút nữa liền có thể bước vào đến Âm Hư Cảnh , đối phó đây chỉ có Bạo Hóa Cảnh lục trọng thiếu niên , cũng không cần phí khí lực quá lớn chứ ?

Diệp Kinh Vân cười nhạt , hướng về phía Phương Thế dựng thẳng lên một ngón tay giữa , khí phách lộ ra ngoài: "Đối phó ngươi , ta chỉ cần một đầu ngón tay , ngươi tin không ?"

Lời vừa nói ra , như đá rơi ở trên mặt nước kích khởi từng con sóng gợn .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Chứng nhận

"Đối phó ngươi , ta chỉ cần một đầu ngón tay , ngươi tin không!"

Diệp Kinh Vân lời này như một đạo tiếng sấm nổ lên , sợ được mọi người lỗ tai đều ông ông tác hưởng!

Nhưng rất nhanh, một đạo tùy tiện cuồng vọng tiếng cười quanh quần ở toàn bộ Tinh Vệ Học Viện trong , từng đợt tiếng giễu cợt phô thiên cái địa hướng hắn đánh tới!

"Ha ha ha! Gia hỏa này tu vi thực sự chẳng ra sao cả , nhưng nói ra nói như là cầu thả ra rắm! Mạnh miệng hết bài này đến bài khác!"

"Hắn nói cái gì ? Đối phó Phương Thế , chỉ cần một đầu ngón tay ? Ta không có nghe lầm chứ ?"

"Gia hỏa này đầu óc hư mất đi! Mơ mộng hão huyền!"

Chung quanh Võ giả hướng về phía thiếu niên chỉ trỏ , nước bọt cuồng phún , trên mặt tràn đầy khinh thường , đánh chết bọn họ đều không tin một cái Bạo Hóa Cảnh lục trọng Võ giả có khả năng chiến thắng một cái Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả!

Hơn nữa , có Bạo Hóa Cảnh lục trọng Võ giả nhưng không phải bình thường Võ giả , hẳn chính là Phương Thế!

Đã từng , hẳn có thể đủ chiến thắng nửa bước Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả!

Diệp Khinh Vân bình tĩnh đứng trên mặt đất , đối với chung quanh người rác rưởi nói căn bản không rảnh để ý , trong thần sắc tràn đầy mãnh liệt xem thường!

Trong mắt hẳn , chung quanh Võ giả tất cả đều là cẩu!

Cái gọi là mắt chó coi thường người khác , nói chính là cái đạo lý này!

"Ha ha ha! Đừng đùa ta!" Phương Thế mặt cuồng vọng , chỉ vào Diệp Khinh Vân , nói ra: "Ngươi tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh ngũ trọng , vậy mà muốn dùng một đầu ngón tay chiến thắng ta ? Ở trong mơ đi!"

"Xem ra ngươi không tin! Trương lão kia , ta đây cũng không cách làm! Ta không còn cách nào chứng nhận bản thân!" Diệp Khinh Vân lắc đầu , lạnh nhạt nói , vừa nói, liền hướng phía trước chậm rãi đi tới .

"Chớ đi a!" Tinh Xán Quang vội la lên , hẳn là thật cho rằng thanh niên trước mắt chính là cái kia Tân Nhân Vương!

"Tinh trưởng lão , ngươi làm sao nói chuyện cho hẳn ?" Phương Thế mặt khó chịu , trong tròng mắt thoáng qua một đạo lạnh lạnh sắc bén: "Được ! Đã như vậy , ta để ngươi xem một chút người đó mới thật sự là thiên tài! Tiểu tử! Ngươi quá mức can rồ! Để mạng lại!"

Gầm lên giận dữ , cước bộ hướng phía trước chột đạp một cái , thân hình bùng lên liên tục , sau một khắc , hẳn trực tiếp xuất hiện ở Diệp Khinh Vân trước người , ngáng đầu , cũng là cổ quái sau khi phát hiện người mang trên mặt một nghiêng ngả mỉm cười!

Này trong mắt hẳn cực kỳ quái dị!

Bất quá , tức giận vẫn là mai một lý trí!

"Tìm đường chết! Thiên Nha Lang Phong Quyền!" Tại hẳn sau lưng đeo chậm rãi hiện ra một cái đầu lang , ánh mắt đỏ như máu tựa như cùng là máu nhuộm đi lên .

Đây là hẳn vô hồn , Huyết Nha Lang!

Một cái quả đấm to nhắm ngay Diệp Khinh Vân gương mặt ném tới!

Nhưng ngay trong nháy mắt kế tiếp , nắm đấm đại ra lại , phảng phất là đã bị một cổ thật lớn trở lực! Toàn bộ không gian đều đang khẽ run rẩy!

Hắn biểu tình lần đầu tiên xuất hiện sợ hãi , cặp kia con mắt màu đen ở run rẩy kịch liệt!

"Này! Điều đó không có khả năng a!"

Tại hẳn nắm đấm chỗ là một đầu ngón tay!

Đối phương gần là dùng một đầu ngón tay liền ngăn cản hẳn cường đại nhất một quyền! Này trong mắt hẳn quả thực là như là gặp quỷ một dạng!

Mặc dù là nửa bước Âm Hư Cảnh Võ giả đều dùng tốt phía trên nắm đấm mới có thể ngăn cản một quyền này của hẳn! Mà lúc này , một thiếu niên thật không ngờ lạnh nhạt ngăn trở hẳn chiêu thức!

Sau lưng Huyết Nha Lang sau đó một khắc răng rắc 1 tiếng như là thủy tinh một dạng vỡ vụn xuống!

Hiển nhiên , hẳn vô hồn không còn cách nào ngăn cản Diệp Khinh Vân một cái này ngón tay đầu , vỡ vụn xuống!

Hắn nắm đấm cũng ở đây tầng tầng nát vụn , da dẻ như cánh hoa vậy phiêu hạ xuống , hẳn khuôn mặt ở cực điểm mà vặn vẹo , thần sắc cực kỳ dọa người!

"A! A! A!"

Kêu thảm thiết quanh quẩn ở toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong , cùng ban nãy trước cuồng vọng tiếng cười tạo thành rõ ràng đối lập!

Tất cả mọi người nhìn một màn này , trong nháy mắt ngây người!

Không cách nào tưởng tượng , một cái tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh lục trọng thiếu niên , một đầu ngón tay chỗ bộc phát ra uy lực lại to lớn như thế!

Phương Thế bạo lùi lại mấy bước , phun ra một ngụm máu lớn , thân thể lay động liên tục , trên tay phải vậy mà chỉ còn dư lại xương , những thịt kia đã sớm ở cuồng bạo năng lượng hạ hóa thành hư không!

Diệp Kinh Vân cái ngón tay này đầu thiếu chút nữa liền đòi mạng hần!

Phương Thế có thể có như vậy kết quả cũng không kỳ quái!

Bởi vì Diệp Kinh Vân này nhất chỉ không phải tùy tiện nhất chỉ, đây là một bộ cường đại chỉ pháp vũ kỹ!

Đông Hoàng Nhất Chỉ! Huyền giai hạ phẩm vũ kỹ!

Đương nhiên, hiện tại Diệp Kinh Vân tu vi chưa đủ, nếu là đầy đủ, không nói miểu sát Phương Thế, mặc dù trời cũng sẽ run!

"Hiện tại, ta có không có tư cách?" Nhân nhật xem thường thanh âm theo trong miệng hần truyền ra!

Toàn trường thân thể thân run lên bần bật, căn bản là không tưởng tượng nổi trước mắt này một hình ảnh, bọn họ đều coi là phía sau người nhất định sẽ hoàn bại ở Phương Thế trong tay!

Phải biết rằng, Phương Thế thế nhưng bị Tinh Vệ Học Viện người khen là lần này tân sinh trong đệ nhất thiên tài!

Nhưng mà, ở trong tay thiếu niên, hần liền nhất chỉ đều không cách nào tiếp được!

Có thể nói, hiện tại Diệp Kinh Vân là Bạo Hóa Cảnh trong nhân vật vô địch, chỉ cần không gặp được Ân Hư Cảnh ở trên Võ giả, hần có thể tùy tiện nghiền ép!

Phương Thế lần thứ hai phun ra một búng máu, hôm nay hần võ hồn bị diệt, kiêu ngạo tức khắc hạ xuống, không còn có trước cuồng vọng, có chút sợ hãi mà nhìn phía trước y nguyên đậm định thiếu niên.

"Điều đó không có khả năng! Người nhất định dùng thủ đoạn hèn hạ!" Tinh Hồng trưởng lão giận chỉ Diệp Kinh Vân!

Gia hỏa này rõ là không biết xấu hổ a!

Một bên Tinh Xán Quang nghe nói như thế, nhượng mày, quát lên: "Tinh Hồng trưởng lão nhờ người nói trước trước nhúc nhích đầu óc!"

Tinh Hồng trưởng lão mặt trong nháy mắt đỏ lên, muốn nói điều gì nhưng thùy chung nói không nên lời!

Dù sao nói Diệp Kinh Vân thật ở trước công chúng toàn thắng Phương Thế!

"Được!" Tinh Xán Quang ánh mắt nhìn quét một vòng, nghiêm nghị nói: "Hiện tại các vị đều không có dị nghị đi! Ta hiện tại tuyên bố lần này tân sinh Tân Nhân Vương chính là hần!"

"Ta kêu Diệp Kinh Vân!" Diệp Kinh Vân cười nhật!

Rất nhiều người đem danh tự này thật sâu nhớ trong đầu!

Đây chính là so tu luyện cuồng nhân còn muốn ngu nhân a!

"Đều tán đi!" Tinh Xán Quang phát tay một cái, hướng về phía Diệp Kinh Vân cười cười, nói: "Ta kêu Tinh Xán Quang, là nơi này trưởng lão! Người sau này tu luyện nếu là gặp phải phiền toái gì, tùy thời có thể tìm ta!"

Chung quanh Võ giả nghe nói như thế, về mặt ước ao!

Tinh Xán Quang đơn độc chỉ điểm a! Chuyện tốt bức này làm sao lại không tới phiên ta ư?

Diệp Kinh Vân nhân nhật cười cười, xoay người rời đi.

Hần là chiến thần, cần người chỉ điểm sao? Hần chỉ điểm Tinh Xán Quang còn tạm được đây! Đương nhiên, hần ý tưởng này là sẽ không nói ra đi!

"Tinh trưởng lão! Người có nhìn thấy hay không người này trong con người thoáng qua một đạo kinh thường chỉ quang? Người này quả thực cuồng vọng đến cực điểm, không coi ai ra gì, ta xem hần tương lai tuyệt đối sẽ không cao đi nơi nào!" Tinh Hồng hừ lạnh một tiếng.

"Hần thiên phú siêu nhiên, tự nhiên có cuồng vọng vốn liếng! Người tuổi trẻ nha! Cái này có gì không được!" Tinh Xán Quang liếc phía sau người một cái, nói một cách lạnh lùng, phát ông tay áo một cái, dần dần biến mất ở chân trời!

"Hừ!" Tinh Hồng da mặt đánh lại đánh, trong lòng đối Diệp Kinh Vân lên một chút sát ý, trong lòng liên tục hừ lạnh.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Chớ ở trước mặt ta giả vờ!

Diệp Kinh Vân đi theo một tôi tớ đi tới chỗ mình ở!

Đối lập hần Võ giả, hần sân muốn chinh cả năm thứ năm đại học lần, này đủ để thấy được Tinh Vị Học Viện đối với chú trọng!

Đội được tôi tớ đi rồi, Diệp Kinh Vân lập tức tu luyện.

Khi tiến vào đến Tinh Vị Học Viện bên trong sau, hần lập tức liền cảm thụ được một cỗ rất tinh tường khí tức!

Hơi thở này là thuộc về Vô Tình Kiếm!

Hiển nhiên, ở nơi này có một đoạn Vô Tình Kiếm! Sờ đi hần mới không chút do dự tuyển chọn ở tại chỗ này!

Hiện tại, hần thực lực hay là có một ít yếu!

Muốn đề cao thực lực, đối với mà nói, có lưỡng chủng phương pháp, một loại là tăng cao tu vi, loại thứ hai chính là tu luyện khí đạo ý cảnh!

Tu vi đề thăng bắt buộc không được! Hơn nữa, hần ban nãy đã đột phá nhất trọng, nếu là lại đột phá, với hần mà nói chẳng những không có chỗ tốt ngược lại sẽ có chỗ hỏng!

Sờ đi, hần hiện đang tính toán đề thăng khí đạo ý cảnh tiến lên!

Hần khí đạo là kiếm đạo!

Huru!

Rút ra Vô Tình Kiếm, Diệp Kinh Vân cuồng vũ, trong tay kiếm tại trong hư không lưu lại một đạo đạo kiếm ảnh, gào thét chi thanh, như như con lốc nhẹ nhàng!

Trong rừng rậm, kiếm khí gào thét, toàn bộ không gian trong nháy mắt động lại, từng đạo kiếm minh như biển gầm, kiếm chỉ chỗ, cây cối bạo liệt!

Hần phảng phất cùng kiếm hợp hai thành một, trường kiếm trong tay bay múa, kiếm nêu kinh hồng, một cỗ vô hình kiếm khí xông thẳng ra!

Vền vền trong nháy mắt, nguyên bản mỗi vùng ra ba kiếm mới có kiếm minh, hiện tại mỗi vùng ra một kiếm đều mang kiếm minh!

Đây cũng là đại thành biểu hiện!

Huru!

Một đạo kiếm khí như vô hình cự long, chỗ đi qua, mang theo một cỗ tiếng nổ vang!

Hiển nhiên, Diệp Kinh Vân ở khí đạo ý cảnh phía trên đã đạt đến Thiên Nhân cấp độ!

15 tuổi liền có Thiên Nhân ý cảnh cấp độ, này nếu là truyền đi, mọi người phỏng chừng sẽ đem nhân cầu cho trùng ra ngoài đi!

Bực này thiên phú, thử hỏi có ai có thể làm được?

Vô Tình Kiếm trở vào bao, Diệp Kinh Vân đối với lần này phi thường hài lòng, hôm nay sức chiến đấu là trước kia gấp năm lần nhiều!

Chớ xem thường khí đạo ý cảnh! Rất nhiều kiếm giả ở cái tuổi này phía trên căn bản là không có cách làm đến bước này!

"Thế nhưng lần này Tân Sinh Vương Diệp Kinh Vân?" Đúng lúc này, bên ngoài tới một cái lăm lăm lét thanh niên, hần cười hắc hắc, nhìn từ trên xuống dưới Diệp Kinh Vân, chậm rãi nói ra: "Không biết, người có nghĩ tới hay không chúng ta Đan Minh?"

Tinh Vị Học Viện trong, có rất nhiều bang phái! Những bang phái này từ Tinh Vị Học Viện đệ tử cấu thành!

Đan Minh ở toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong bang phái nhưng xếp vào trước 5! Thực lực cường đại, lại Đan Minh bang chủ là một cái phẩm chất cao

tam phẩm Luyện Đan sư!

Rất nhiều người đều muốn Đan Minh! Bởi vì Đan Minh mỗi tháng đều sẽ phái ra một cái lưỡng phẩm đan dược cho thủ hạ, phúc lợi rất tốt!

"Không có ý tứ! Ta không có hứng thú!" Diệp Kinh Vân lắc đầu, lạnh nhạt nói.

"Không có hứng thú?" Lý Kết sững sờ, hiển nhiên là không nghĩ tới đối phương sẽ nói lời như vậy! Có thể nói, nếu không phải xem ở đối phương là người mới vương phân thượng, hắn mới sẽ không đến!

Phòng chừng đối phương mới tới, cho nên đối với Đan Minh cũng không có gì giải khai đi!

Nghĩ tới chỗ này, Lý Kết vẫn có chút khách khí nói ra: "Là như thế này! Đan Minh là Tinh Vị Học Viện trong to lớn nhất bang phái! Bang chủ của chúng ta là một vị tam phẩm Luyện Đan sư, niên kỷ chỉ có mười sáu tuổi!"

"Không có hứng thú!" Diệp Kinh Vân cau mày một cái, lạnh nhạt nói.

"Vẫn là không có hứng thú sao?" Lý Kết cười ha ha, nói: "Nếu là Đan Minh mỗi tháng cho ngươi mười miếng nhị phẩm đan dược đây? Ngươi còn có hứng thú hay không?"

Một tháng mười miếng nhị phẩm đan dược, một năm chính là một trăm hai mươi mai nhị phẩm đan dược, trong mắt của mọi người đều là thật lớn mê hoặc! Hắn không tin thiếu niên trước mắt còn không có hứng thú!

Nhưng người trước mắt như thế nào dùng người thường đến đánh đồng đây?

"Ta lời đã hết sức rõ ràng! Không có hứng thú!" Diệp Kinh Vân ôn hoà nói.

"Hà? mỗi tháng cho ngươi hai mươi mai, không được, một trăm mai nhị phẩm đan dược đây?" Lý Kết đã là âm thầm cùng Diệp Kinh Vân so kè, hắn là tuân từ phía trên ý tứ, đến thu nhận phía sau người!

"Ngươi mặc dù cho ta một nghìn mai, một vạn mai, thậm chí 100 triệu mai nhị phẩm đan dược, ta cũng sẽ không Đan Minh! Ta thích tự do!" Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái, lạnh nhạt nói.

Nguyên bản còn cười hi hi Lý Kết vào giờ khắc này sắc mặt sắp chảy, bá mà một cái, mặt đỏ lên, chỉ vào Diệp Kinh Vân liền tức miệng mắng to: "Ngươi cho rằng ngươi là ai? Cầm lần này Tân Nhân Vương bắt quá là vận khí tốt a! Lại còn coi bản thân chuyện gì xảy ra? Ngươi ở đây Đan Minh Võ giả trong mắt chính là một loài giun dế!"

"Không biết trời cao đất rộng tiểu tử!" Hắn tức giận vừa hô: "Có thể có cái này tính tình, ta xem tám phần mười là theo cha mẹ ngươi học! Thật là học, vẫn cứ muốn học hồng! Rõ là một thân đồ đệ tiện!"

Hắn tức giận vẩy vẩy ống tay áo, xoay người liền muốn ly khai, đột nhiên, một đạo nhân nhạ thanh âm từ phía sau lưng chậm rãi vang lên.

"chờ một chút! Ta thay đổi chủ ý!"

"Hà?" Lý Kết sững sờ, nhãn cầu chuyển lại chuyển, thầm nghĩ đến: "Quả nhiên là đủ tiện! Thứ người như vậy nên bị chửi! Bất quá, phía trên dù sao đã phân phó, dốc hết lực lượng để cho hắn Đan Minh!"

Nghĩ tới đây, hắn hừ lạnh một tiếng, chậm rãi đi tới Diệp Kinh Vân phía trước.

Diệp Kinh Vân phát tay một cái, nói: "Ta muốn nói cho ngươi một chuyện!"

"Chuyện gì?" Hắn phủ lấy tiếng, vênh tai nghe, thần sắc cực kỳ đắc ý.

Ngươi Tân Nhân Vương thì thế nào? Ở Đan Minh phía trước còn chưa phải là một con giun dế! Gần liền tiến vào đến Đan Minh thì có thể làm gì? Còn chưa phải là một cái là Đan Minh bán mạng cầu?

Nghĩ tới chỗ này, hắn nâng lên cao ngạo đầu, mặt coi thường nhìn thiếu niên!

"Cút!"

"Cút... Cút!"

Diệp Kinh Vân sử dụng sóng âm vũ kỹ, giọng nói như chuông đồng, hét lớn một tiếng.

Âm Cửu Ba, một bộ Huyền giai vũ kỹ thượng phẩm! Nếu là có thể một giây hô lên chín lần, có thể đem biển rộng lật lên, thiên địa biến sắc!

Đây là Diệp Kinh Vân kiếp trước tình cờ tu luyện công pháp, vẫn luôn không thể nào dùng, hôm nay hiển lộ tài năng!

Lý Kết sát lại như vậy gần, bị đạo này tiếng rống giận lộng được lỗ tai rung động, phát ra thê kêu thảm thiết: "A! A!"

Hắn hai mắt chảy xuống tiền huyết!

Diệp Kinh Vân này gầm lên giận dữ trực tiếp để cho hắn hai mắt đỏ máu!

"Ta! Ta muốn giết ngươi!" Tức giận hắn rút ra bên hông phía trên trường kiếm, nhưng hai mắt đã mù, căn bản là nhìn không thấy Diệp Kinh Vân!

Diệp Kinh Vân thật là cải biến chủ ý, bản không có ý định giáo huấn Lý Kết, nhưng Lý Kết hung hăng, còn nhục mạ cha mẹ hắn, đối với hắn mà nói quả thực là không thể nhẫn nhịn!

"Diệp Kinh Vân, ngươi chết định! Ta là Đan Minh người, ngươi lộng mù ta mắt! Ngươi sẽ sa vào chỗ vạn kiếp bất phục!" Tức giận Lý Kết tùy ý hướng về phía chung quanh huy kiếm, muốn một kiếm giết chết Diệp Kinh Vân!

Nhưng tiếc là, hắn hai mắt đã mù, cái gì cũng không nhìn thấy, từ đó sẽ không còn được gặp lại năm màu sắc sở thế giới! Trách cũng chỉ có thể trách chính hắn!

Giao gió gặt bão!

Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói: "Ta muốn nói cho ngươi một chuyện chính là chó ở trước mặt ta giả vờ! Ngươi nghĩ cái gì vậy?!" Ngươi Đan Minh lại là thứ gì! Cho ta bang chủ ta cũng không muốn!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Ai địa bàn ?

"Cút!"

Chợt đẩy một cái, trực tiếp đem Lý Kết bay ngang mười thước!

"Oa!"

Lý Kết phản mông vừa rơi xuống đất, đau cho hắn kêu lớn, chợt đứng lên, không ngừng quơ múa trong tay kiếm, tùy ý chém lung tung, từng đạo kiếm khí gào thét tới, không ít cây cối đều mà té xuống đất!

"Đề mạng lại!" Lý Kết giống như kẻ ngu một dạng đông đi tây đi, không có cố mắt, hắn cái gì cũng không nhìn thấy!

Nhìn dần dần biến mất ở trong mắt người mù, Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, trở lại chỗ mình ở.

Hôm nay nghỉ ngơi một ngày cho khỏe buổi tối, ngày mai sẽ khởi hành!

Thời gian dần dần trôi qua, ngày thứ hai, sáng sớm, Diệp Kinh Vân thân ảnh đã là xuất hiện ở Tinh Vị Học Viện trung hậu trong núi!

Tinh Vị Học Viện chiếm diện tích thật lớn, bên trong có Võ giả vạn người!

Ở toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong, tương đối tên điểm có hai cái! Một là điểm hỏa tháp, nghe đồn ở nơi này tháp phía dưới có một đoàn dị hỏa! Đương nhiên đến thật có hay không liên không được biết!

Thứ hai địa phương chính là Tinh Vị Học Viện phía sau núi!

Tinh Vị sơn mạch!

Nơi này, có cường đại yêu thú! Trừ cái đó ra, rất nhiều Tinh Vị Học Viện trưởng lão đều có thể ở nơi này!

Bất quá, bọn họ hành tung phiêu hốt không định, đệ tử trên căn bản là không thấy được bọn họ thân ảnh!

Diệp Kinh Vân thân hình như Phù Quang Lược Ảnh , mấy cái thời gian lập lòe , ở trong rừng rậm nhanh chóng xuyên qua , vô thanh vô tức , kinh khủng như vậy!

Đột nhiên , một kiếm ra tập kích , kiếm khí gào thét tới , trên mặt đất dâng lên ngưng thổ , lưu lại một đạo nóng hổi kiếm khí: "Nơi này là ta địa bàn , người không liên quan không thể vào!"

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày .

Đối phương thật là bá đạo!

Bất quá là không có thời gian , hấn cũng không có ý định dây dưa với đối phương xuống!

Lại đổi một cái phương hướng , thân hình lập lòe , tốc độ bạo tăng!

Ai biết cái hướng kia truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm .

"Cút! Nơi này là ta địa bàn!"

Diệp Kinh Vân mày nhíu lại được sâu một ít , nơi này không được vậy ta đi phía tây được chưa ?

"Cút! Mẹ nó! Lão tử đang luyện kiếm!"

Kiểu ngạo thanh âm theo phía tây truyền đến!

"Đừng đến phía đông! Nơi này không chào đón người!"

Rất nhanh, phía đông truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm!

Đông nam tây bắc toàn bộ đều có người , lại toàn bộ đều ở làm khó dễ Diệp Kinh Vân!

Này là vì sao ?

Hắn nghĩ tới hôm qua thanh niên , nhưng rất nhanh , ý niệm trong đầu liền biến mất!

Không có khả năng nhanh như vậy!

Ầm!

Đúng lúc này , trên bầu trời thoáng qua một đạo kiếm khí , đồng thời , một đạo chột quát tiếng vang lên , như sấm rền!

"Cút đi! Nơi này là ta địa bàn!"

Một thanh niên tay nắm một thanh kiếm nhắm ngay Diệp Kinh Vân cái trán chột cảm tới , đây là muốn Diệp Kinh Vân mệnh!

"Tự tìm cái chết!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , tay phải nắm chặt Vô Tình Kiếm , vung lên , một bộ Lôi Đình Kiếm Thế trong nháy mắt gọi lên!

Thanh niên khẽ cau mày , thân tốc lui ra phía sau mấy bước , nhưng y nguyên không còn cách nào ngăn cản Diệp Kinh Vân cường đại kiếm khí , phun ra một bùng máu , hoảng sợ nói: "Cái gì! Người khí đạo ý cảnh vậy mà đạt đến Thiên Nhân cấp độ!"

Thiên Nhân cấp độ!

Mặc dù là hấn đều vô pháp đạt đến , mà đối phương niên kỷ khoảng chừng 15 tuổi a!

"Ô huynh!" Bốn bóng người thân tốc chột hiện đến , một người nâng dậy thanh niên , mi đầu đại trứ , quát lên: "Người tự tìm cái chết!"

"Hừ! Ta tự tìm cái chết ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt trong nháy mắt băng lạnh xuống , là người đều tưởng tượng ra được năm người này là có ý ngốc tại chỗ này , là chính là đến tìm hấn để gây sự!

"Là cái kia kêu Tinh Hồng xú lão đầu gọi các người đến đây đi ?" Hấn thoáng cái liền nghĩ đến ngày hôm qua cái rậm rĩ Trương lão đầu!

"Người cũng dám kêu Tinh Hồng trưởng lão là xú lão đầu ? Tự tìm cái chết!" Một thanh niên ngửa mặt lên trời thét dài , trong tay quơ múa trường kiếm , hướng về phía phía trước đâm tới!

"Người kiếm đạo cực kém! Niên kỷ lớn như vậy , khí đạo ý cảnh mới Ngưng Khí cấp độ!" Diệp Kinh Vân ung dung huy động chuôi kiếm trong tay , dễ dàng ngăn cản đối phương kiếm khí!

Sau đó , hấn chuôi kiếm chột vung lên!

Trực tiếp đem phía sau người đánh bay năm thước!

Thanh niên phun ra một ngụm máu lớn, sắc mặt trắng bệch!

Dư ba vị thanh niên nhìn thấy một màn này, hai mắt đối mặt hạ, nhất tề xuất kiếm!

Ba kiếm đồng thời xuất động, như Phiên Giang Đảo Hải, tại trong hư không tạo thành một cái kinh khủng khí lưu, như một cái lưới vây đeo vào Diệp Khinh Vân trên thân!

Diệp Khinh Vân rút ra Vô Tình Kiếm, chợt dùng sức vung lên, cả thanh kiếm trực tiếp cắm vào kiếm khí online, trong nháy mắt đem kiếm khí hóa thành hư không! Hắn gào to một tiếng, trường kiếm trong tay tùy tiện loạn vũ, một đạo kinh khủng kiếm khí hóa thành ba phần, nhất nhất rơi vào ba người trên ngực!

Tức khắc, ba người kêu thảm một tiếng, nhất tề rơi trên mặt đất, phun ra một ngụm máu lớn!

"Nói cho lão nhân kia, gọi hắn tự mình đi lên! Nếu không, không đùa!" Diệp Khinh Vân nói một cách lạnh lùng, nhìn cũng không nhìn năm người một cái, chậm rãi đi tới.

Năm người liếc nhau, đều là theo trong mắt đối phương chứng kiến về kinh hoàng chi quang!

Phải biết rằng, bọn họ năm người ở kiếm đạo phía trên đều có mỗi cái kiêu ngạo! Nhưng bị Diệp Khinh Vân miếu PHÁ...!

Này để cho bọn họ khó có thể nhận!

Bọn họ kiếm đạo bị Diệp Khinh Vân đập được không ra dáng một dạng! Như bùn thỏ một dạng!

Diệp Khinh Vân cười lạnh một tiếng, hắn ngẫm lại, sờ đi Tinh Hồng không ra tay, hiển nhiên là bởi vì Tinh Vị Học Viện quy tắc!

Hắn là lần này Tân Nhân Vương! Là Tinh Xán Quang thấy được người! Ở Tinh Vị Học Viện trong, ai cũng không dám động đến hắn!

Sờ đi, Tinh Hồng tìm năm tên thiên tài kiếm đạo, muốn tìm hắn để gây sự, nhưng mà hắn không nghĩ tới là Diệp Khinh Vân ở kiếm đạo phía trên sớm đã là vượt qua người cùng thế hệ nhiều con đường!

Ban này, Diệp Khinh Vân vẫn là thủ hạ lưu tình! Nếu không nói, năm người kia hôm nay đã là năm thi thể!

Ở Diệp Khinh Vân lúc rời đi sau, ở một hướng khác, một người điên đang ở tùy ý quơ múa trường kiếm, trong miệng phát ra oán độc thanh âm: "Ta muốn giết ngươi! Ta muốn giết ngươi!"

Từng đường kiếm khí gào thét tới!

Không ít đệ tử cảm thụ được này một cỗ kiếm khí sau, sắc mặt đều biến sắc, đồng thời nhìn phía Lý Kết, kinh ngạc liên tục.

"Ồ! Đây không phải là Đan Minh Lý Kết sao? Hắn làm sao mù? Là ai lộng?"

"Không hiểu được!"

"Kỳ quái!"

Đúng lúc này, một đạo thanh âm phản nộ từ trong đám người truyền tới: "Tránh ra!"

Chung quanh Võ giả nghe được thanh âm này, sắc mặt lần thứ hai biến sắc, không dám nghịch lại, đều nhường ra một con đường đến!

Một thanh niên người mặc trường bào màu vàng óng, cả người linh lực cuộn cuộn, một thân Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi bộc phát ra, khiến cho được chung quanh Võ giả sắc mặt biến lại biến.

"Là Lý Liên Vinh! Hắn là Lý Kết đại ca!" Có người kinh hô 1 tiếng!

Lý Liên Vinh phát ông tay áo một cái, trực tiếp bắt lại người điên trường kiếm, sắc mặt u ám, loạng choạng đệ đệ thân thể: "Đệ đệ, là ta! Là ta!"

"Ca!" Lý Kết nghe thế thanh âm quen thuộc, nước mắt trong nháy mắt chảy xuống, hai đầu gối phù phù một cái quỳ trên mặt đất, khóc nói: "Ca! Giúp ta báo thù! Ngươi phải giúp ta báo thù a! Ánh mắt ta... Không có! Ta cũng sẽ nhìn không thấy đồ đạc! Ta trở thành phế nhân! A! A!"

Lý Liên Vinh sắc mặt càng thêm u ám, tức giận nói ra: "Là ai! Đệ đệ, nói cho ta biết, là ai đem ngươi hại thành như vậy!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Như thế nào Kiếm Tâm

"Vâng... Là Diệp Kinh Vân!" Lý Kết hai mắt đã mù, căn bản cũng không biết đại ca của mình ở nơi nào, hai tay chạm đến lấy, bắt được mềm nhũn mềm đồ đặc, bắt lại: "Đại ca!"

Thê kêu thảm thiết đưa tới chung quanh Võ giả cao độ coi trọng!

"Diệp Kinh Vân? Sẽ không phải là cái kia Tân Nhân Vương Diệp Kinh Vân chứ?"

"Không thể nào! Hẳn thật không ngờ cường đại? Phải biết rằng, Lý giai nhưng là một vị Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả a!"

"Rầm! Ngươi không phát hiện một màn kia sao? Ta thế nhưng tận mắt nhìn thấy thiếu niên kia chỉ có một đầu ngón tay đem đem Vương Bại cho diệt!"

Chung quanh Võ giả lú lú không ngừng, ai cũng không phát hiện đứng ở một bên thanh niên trên mặt đỏ lên, như ăn cay nước tương một dạng!

Đây là hân thân đệ đệ!

Nhưng mà, hôm qua, đệ đệ hẳn bị người móc đi hai con mắt!

"A!" Lý Liên Vinh ngửa mặt lên trời gầm thét, tóc dài loạn vũ, mặt hai đầu trên lông mi trực tiếp dựng đứng, như hai thanh lợi kiếm một dạng, một cỗ sát khí từ trên người hắn chợt bộc phát ra, tùy ý lôi kéo một cái Võ giả, quát: "Diệp Kinh Vân, bây giờ đang ở nơi nào! Nói!"

"Ta ... Ta không biết!" Cái kia Võ giả hù dọa giật mình, sắc mặt trắng bệch!

Một đạo kiếm khí màu xanh theo trên chuôi kiếm xuất hiện, như thoát cương ngựa hoang, xông thẳng tới, rơi vào đối phương cổ họng chỗ, răng rắc 1 tiếng, tiên huyết rớt đầy trên mặt đất!

Động tác nước chảy mây trôi, không mang theo một chút nước bùn!

Võ giả kêu thảm một tiếng, té xuống đất, không còn có sinh cơ!

Ai cũng có thể cảm nhận được Lý Liên Vinh tận trời tức giận!

"Hắn! Hắn đi Tinh Vị phía sau núi!" Trong đám người, rốt cục có Võ giả đứng ra, hẳn cũng không muốn để cho cái người điên này tiếp tục điên xuống!

Huru!

Lý Liên Vinh nghe vậy, bên khóe miệng câu dẫn ra một nụ cười tàn nhẫn, trong con ngươi tràn đầy băng lãnh đến mức tận cùng quang mang, loé lên một cái, cũng đã biến mất!

Mọi người chỉ cảm thấy một cỗ hiện ra sát khí gió từ bên cạnh thổi qua, sau đó liền nhìn không thấy thanh niên bóng dáng!

Rất nhiều người cũng bắt đầu là Diệp Kinh Vân lo lắng!

Lý Liên Vinh, tuy nói ở Tinh Vị Học Viện không được là đại nhân vật gì, cũng không phải là cái gì thiên kiêu chi tử, nhưng tu vi ở Âm Hư Cảnh nhất trọng, thủ đoạn cũng thật sự có tài, phát động hung ác đến như là dã thú, người ta gọi là người điên!

Người như vậy, không phải là người nào cũng dám chọc!

Diệp Kinh Vân tuy nói là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng phía dưới vô địch, nhưng dù sao tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh lục trọng, gặp phải Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả, không biết có thể hay không trốn qua một kiếp này?

Lúc này, Diệp Kinh Vân căn bản cũng không biết nổ tung Lý Liên dung, coi như hắn biết, hẳn sắc mặt cũng sẽ không thay đổi một cái!

Kiếp trước, hắn gió to sóng lớn gì đều gặp, còn sợ một người điên sao?

Hắn cấp tốc đi tới, tại trong hư không lưu hạ từng đường kinh khí, bên cạnh trên cây to lưu lại một đạo đạo kiếm ngân, trong nháy mắt, đi tới một chỗ

đất trống!

"Khí tức càng ngày càng mạnh!" Hấn lăm bắm.

"Tiếp tục đi tới!" Một bước mười thước, Yêu thú chịu không được hấn vậy cường đại kiếm khí, máu thịt be bét, té xuống đất, trở thành một cục cục băng lãnh thi thể.

Xui xẻo Yêu thú chết ở hấn kiếm khí phía dưới!

Bất quá, đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến một đạo cường đại kinh nhân kiếm khí, phía trước cây cối trong nháy mắt bị đánh mờ, bay không thấy tăm hơi!

"Hà?" Diệp Kinh Vân nhẹ nhàng nhảy một cái đứng ở trên cành cây, xa nhìn phương xa, phát hiện ra tại đó có một Lão giả!

Lão giả một thân áo xanh, vóc người cao gầy, lông mi dài hàng mục chi tiết, ngân phát phiêu phiêu, tay cầm trường kiếm màu đỏ, trong lúc huy động, nói đạo kiếm khí đan xen vào nhau, giống như một căn căn lợi hại cung tiễn đang bay múa trong, tản mát phía dưới, chung quanh tất cả sự vật đều hủy diệt!

Có thể thấy được, Lão giả ở kiếm đạo phía trên đã có rất cao tạo ngộ!

Bất quá, này Lão giả rất là cuồng cuồng, trên đầu lưu lại lớn chừng hạt đậu vậy mồ hôi hột, hiển nhiên là tẩu hỏa nhập ma tiết tẩu! Hấn ngân phát tung bay, râu mép thất cùng một chỗ, mồ hôi hoa lạp lạp lẫn xuống đến.

"Kiếm Tâm? Cuối cùng như thế nào Kiếm Tâm?" Lão giả lăm bắm, hai mắt dần dần xuất hiện tơ máu, ngửa mặt lên trời thét dài, cuối cùng là tẩu hỏa nhập ma, trường kiếm trong tay biến phải càng bay múa!

Nói đạo kiếm khí xông thẳng tới!

"Không được!" Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi, quơ múa trường kiếm trong tay.

Này một động tác vừa lúc bị Lão giả chứng kiến.

Ánh mắt đỏ như máu di chuyển tức thời đến Diệp Kinh Vân trên thân, tựa như cùng là một đối chọi Yêu thú nhìn thấy thức ăn biểu tình!

Một đạo kiếm quang chém qua mười thước, Diệp Kinh Vân bên cạnh đại thụ trực tiếp chặt đứt!

Tốt ở đối phương chỉ là sử kiếm, cũng không có sử dụng ra linh lực! Nếu không hấn Diệp Kinh Vân kết quả sợ là không hay!

"Lão đầu từ này điên!" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày, sau khi nhìn người không dễ, lăm bắm: "Được! Ta sẽ giúp đỡ ngươi! Nói cho ngươi biết như thế nào Kiếm Tâm!"

Hấn kiếp trước là thiên tài kiếm đạo, làm sao sẽ không hiểu Kiếm Tâm hai chữ hàm nghĩa?

Đương nhiên, hấn cũng không định trực tiếp nói cho đối phương biết, bởi vì... này dạng, đối phương nghe cũng không hiểu, may mà cùng đối phương luyện một chút kiếm!

Hấn mặt không đổi sắc, bên phải tay nắm chặt chuôi kiếm, chợt rút ra, sử dụng ra một chiêu Lôi Đình Kiếm Thế, trong nháy mắt Vô Tình Kiếm đầy lôi đình, lớp lớp, rung động liên tục.

Nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, nhảy một cái mười thước, như là báo đi săn phóng đi!

Diệp Kinh Vân trong tay Vô Tình Kiếm đã cùng đối phương chợt đụng vào nhau, hoa lửa tức khắc cho ra!

Đối phương khí đạo ý cảnh giống như hấn, đều ở đây Thiên Nhân cấp độ! Bất quá, đối phương còn kém như vậy một chút là có thể bước vào đến Kiếm Tâm cấp độ!

Hai bóng người nhanh chóng giao thoa lấy!

Lão giả tuy nói tinh thông kiếm đạo, nhưng đối với so có kinh nghiệm kiếp trước Diệp Kinh Vân mà nói vẫn là kém rất nhiều! Sờ dĩ, quỹ dị một màn xuất hiện!

Lão giả liên tiếp lui về phía sau, mà Diệp Kinh Vân liên tục đi tới, càng chiến càng hăng!

Hấn kiếm đạo chú trọng là bốn chữ, vĩnh viễn không nói bại!

Một cỗ thể theo Vô Tình Kiếm phía trên khuếch tán ra!

Ngân phát Lão giả sắc mặt hơi đổi, trong hai con ngươi khôi phục một tia thanh minh, nhắm hai mắt lại, trong tay không ngừng quơ múa trường kiếm.

Qua hồi lâu, hần thu hồi trường kiếm, ngồi xếp bằng, giống như ở lĩnh ngộ lấy ban nầy trong chiến đấu cảm thụ!

Rất lâu, hần hai mắt chợt mở ra, tinh quang liên tục bùng lên, như long lấy ngôi sao một dạng, khó có thể áp chế nội tâm kích động: "Tốt! tốt! tốt!! Nguyên lai lúc này mới là Kiếm Tâm!"

"Ha ha ha ha!" Hần cười lớn một tiếng.

"Không sai! Kiếm Tâm có thể là vĩnh viễn không nói bại, cũng có thể là lòng bình thường, các loại" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

Nghe nói như thế, Lão già rất là tán thành gật đầu, sau đó ngẩng đầu, đợi thấy được phía sau người diện mạo, không khỏi sắc mặt đại biến!

Trẻ tuổi như vậy!

Cái gì!

Ta không có nhìn lầm chứ! Chỉ bảo ta dĩ nhiên là một thiếu niên?

"Tiền bối, người tâm quá gấp, đối kiếm đạo lĩnh ngộ sẽ không được! Hầu hết thời gian, cấp là không có dùng!" Diệp Kinh Vân cười nhạt, xoay người rời đi!

Nói thật, nếu như không phải nhìn trúng đối phương đối với kiếm đạo cố chấp, hần mới sẽ không chỉ bảo đối phương!

Phải biết rằng, kiếp trước, không biết có bao nhiêu thiếu kiếm giả quỳ trên mặt đất, xin hần chỉ điểm một phen!

"Đứng lại!" Đứng lúc này, Lão già khẽ quát một tiếng, cau mày một cái, nghĩ đến ban nầy bản thân ba thước roi dương kiếm vậy mà bại cho đối phương ngắn ngủi một kiếm hạ, nội tâm tức khắc có một cỗ nhục nhả cảm giác.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: So kiếm

Hần nói như thế nào cũng là Tinh Vệ Học Viện nội môn trường lão, một thân tu vi ở Dương Thực Cảnh nhất trọng trong! Ở kiếm đạo phía trên cũng có cực đại lĩnh ngộ! Nhưng ban nầy, hần vẫn lấy làm kiêu ngạo Tam Xích Lạc Dương Quyết vậy mà bại cho một cái niên kỷ vắn vắn 15 tuổi trong tay thiếu niên?

"Làm sao? Muốn giết ta? Giết một cái chỉ điểm ngươi kiếm đạo người?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc đối phương một cái, mặc dù phía sau người tu vi Cao Sâm thì như thế nào, hần là chiến thần, sao lại cúi đầu?

Tinh Dịch da mặt giật giật một cái, lắc đầu, nhìn thiếu niên, nói: "Lão phu muốn cùng ngươi tỷ thí một chút?"

"Tỷ thí một chút? Ngươi tu vi ở Dương Thực Cảnh, mà ta bất quá là Bạo Hóa Cảnh, còn dùng tỷ thí sao?" Diệp Kinh Vân cau mày một cái.

"Ngươi!" Tinh Dịch vẫn là lần đầu tiên bị một cái đệ tử như vậy châm chọc nói, nhắc tới cũng kỳ quái, nếu muốn đệ tử bình thường nhìn thấy hần không dám thờ ơ một cái! Nhưng người trước mắt đạm định tự nhiên.

"Tiểu tử! Ngươi sẽ không sợ ta giết ngươi?" Hần đột nhiên uy hiếp nói.

"Giết?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói: "Muốn giết cứ giết, kia nói nhảm nhiều như vậy!"

"A!" Tinh Dịch mặt ngọc manh, ngược lại không nghĩ tới đối phương khẩu khí lớn như vậy!

"Được! Tiểu tử, ta không được đùa ngươi! Lão phu cùng ngươi tỷ thí tự nhiên không phải so linh lực, mà là so kiếm nói! Nhờ ngươi ban tặng, lão phu ở kiếm đạo phía trên đã đột phá Thiên Nhân cấp độ! Như vậy, lão phu sẽ hạ thấp kiếm đạo, dùng cái này đến cùng ngươi công bằng đối chiến, thế nào?" Rất sợ thiếu niên không đáp ứng, hần con ngươi đảo một vòng, nói ra: "Nếu như ngươi thắng ta! Ta liền đưa cái này cho ngươi!"

Vừa nói, hắn theo càn khôn mang trong lấy ra một vật!

"Chuyện này. ..." Diệp Kinh Vân nhìn thứ này, hai mắt tỏa sáng rực rỡ!

Đây là một thanh đoạn đi kiếm, rỉ sét loang lổ!

Đúng là Vô Tình Kiếm trong một đoạn!

Khó trách ta một bước vào đến nơi đây, liền cảm thụ được một cỗ quen thuộc vị đạo!

"Ồ?" Nhận thấy được Diệp Kinh Vân thần sắc, Tinh Dịch mắt lộ vẻ kinh ngạc, thất thanh nói: "Vậy mà biết hàng! Thanh kiếm này là lão phu may mắn chỗ được! Đây một đoạn kiếm thông thiên tả khí! Lão phu thấy dùng tốt kiếm này người nhất định là một cái siêu cấp cường giả! Tu vi hắn là xa xa ở lão phu trên! Vốn tưởng rằng kiếm này trong sẽ ẩn chứa tiền bối kiếm đạo kinh nghiệm! Nhưng nghiên cứu nhiều năm, lại không thu hoạch được gì! Nếu như người có thể chiến thắng ta! Ta liền tặng cho người!"

"Trừ cái đó ra, người còn sẽ có được ta che chở! Lão phu tên gọi Tinh Dịch, là Tinh Vị Học Viện trong nội môn trưởng lão!"

Không thể không nói, hắn nói rất đúng!

Thanh kiếm này chính là chiến thần Diệp Kinh Vân!

Năm đó, Diệp Kinh Vân dùng kiếm này không biết giết bao nhiêu cường giả, có thể nói là giam ở cường giả hải cốt phía trên từng bước trở thành làm mọi người nghe tin đã sợ mất mặt Chiến Thần!

Còn như nói khi đó hắn tu vi so trước mắt Lão giả cao mấy cảnh giới!

"Được!" Liền hướng về phía đối phương câu nói đầu tiên, Diệp Kinh Vân liền không chút do dự đồng ý!

Đây là Vô Tình Kiếm thứ hai đoạn, hoàn toàn liền có thể nối liền Vô Tình Kiếm chuỗi kiếm diệt!

"Sảng khoái!" Tinh Dịch thoả mãn gật đầu, một thân linh lực bay là tả, hóa thành hư không, trong tay rút ra một thanh trường kiếm, đối mặt Diệp Kinh Vân, sắc mặt khẽ biến thành vì ngưng cổ, có chút nghiêm túc, theo ban này, là hắn biết đối phương ở kiếm đạo trên có không sai thiên phú, không thể khinh thường!

"Người khỏi cần áp chế bản thân kiếm đạo ý cảnh, toàn bộ sử xuất ra đi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

"Hả?" Tinh Dịch cảm giác mình bị đối phương xem nhẹ, tức khắc giận dữ, cả giận nói: "Lão phu kia sẽ tới thật!"

Hừ!

Mũi kiếm trên ngưng tụ ra một quỹ dị lưu quang, như lưu tinh xẹt qua, hướng Diệp Kinh Vân đâm tới!

Diệp Kinh Vân chợt rút ra Vô Tình Kiếm!

"Kiếm gãy?" Tinh Dịch mi đầu đại trứ, một cỗ cảm giác nhức nhối hoàn toàn bộc phát ra, trường kiếm trong tay liền tiếp huy vũ, từng đạo kiếm khí phóng tới!

Kinh khủng khí lưu tạo thành một đạo kinh người kiếm khí, chiều dài ba thước, như một con yêu thú mở ra miệng to như chậu máu!

"Lôi Đình Kiếm Thế!" Diệp Kinh Vân tay trái chỉ hướng Vô Tình Kiếm!

Lộp bộp!

Tức khắc, một tia điện gào thét tới, rơi vào Vô Tình Kiếm tiến lên!

Một kiếm thế như chẻ tre mà chém xuống!

Trực tiếp đem phía trước kiếm khí đánh trúng xuống!

Lấy Diệp Kinh Vân bên cạnh, bốn phía mười thước chỗ, từng đạo lôi đình thoáng qua, mặt đất chấn động, tạo thành một cái đáng sợ phòng hộ màng!

Tinh Dịch chợt vung ra trường kiếm trong tay, kiếm khí rơi vào phòng hộ màng bữa trước lúc rằng rắc một cái vỡ vụn ra!

Hắn sững sờ, đây chính là hắn một kích toàn lực, nhưng rơi ở phía trước lại không có nửa điểm phản ứng!

"Còn muốn so sao?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, hắn tu vi tuy nói không bằng đối phương, nhưng so kiếm nói, mười cái đối phương cũng không

bằng hấn!

Tĩnh Dịch không nói gì , nhưng dùng động tác chứng minh bản thân!

So!

"Tam Xích Lạc Dương Quyết!"

Ầm!

Hấn chọt vung ra ba kiếm!

Mỗi một kiếm vung ra trong nháy mắt phảng phất một vầng thái dương hạ xuống chân núi! Kinh khủng kiếm khí lần thứ hai cuộn cuộn mang theo Diệp Kinh Vân!

Nhưng hấn sắc mặt không thay đổi chút nào , bình tĩnh như nước!

"Vô Tình Nhất Kiếm!" Nói trong nháy mắt , tay phải hấn khẽ động , trong tay Vô Tình Kiếm như thoát cương ngựa hoang , chạy vội giữa , mang theo không gì sánh được khí tức cường đại , trong nháy mắt đem đối phương chiêu thức hóa thành hư không!

Huru!

Thân hình hấn trong nháy mắt tại chỗ biến mất , lúc xuất hiện lần nữa , đã tại Lão giả trước người , mà một thanh trường kiếm đã là nhắm ngay Lão giả trên cổ!

"Còn muốn so sao?" Nhân nhặt lời nói từ hấn cổ họng chỗ cuộn đi ra .

Lời này rơi vào Tĩnh Dịch trong tai , rất cảm giác khó chịu , trong nháy mắt liền hỏa , một cổ Dương Thực Cảnh nhất trọng tu vi chọt bộc phát ra , cường đại kinh khí đem Diệp Kinh Vân bay thẳng hơn 10m!

Diệp Kinh Vân mạnh mẽ nhện xuống trong cơ thể khí huyết sôi trào , trong mắt lóe lên vẻ tức giận!

Hào tâm giúp đối phương , nhưng đối phương lại không cảm kích!

Tĩnh Dịch nhìn thấy , trong nháy mắt nhận thấy được bản thân thất thố , cười khổ một tiếng: "Xin lỗi! Ban nãy ..."

Nhìn thấy sắc mặt người sau y nguyên u ám , hấn nói ra: "Tĩnh lão phu thiếu người một cái ân huệ!"

"Kiếm gãy cho ta!" Diệp Kinh Vân chỉ vào Lão giả trong tay một đoạn rỉ sét loang lổ kiếm , lạnh lùng nói , nếu không phải xem ở Vô Tình Kiếm phía trên , hấn đã sớm không muốn để ý tới Lão giả!

"Tốt! tốt!" Tĩnh Dịch trọng trọng gật đầu , đem kiếm gãy ném cho thiếu niên , ngược lại kiếm này đối với hấn mà nói không có bất kỳ tác dụng , lưu lại cũng là bài biện!

"Vô Tình Kiếm!" Diệp Kinh Vân trong lòng mừng như điên .

Vô Tình Kiếm cùng sở hữu cừu đoạn , hấn hôm nay lấy được thứ nhất đoạn , thứ hai đoạn cùng đệ bát đoạn!

Cầm Vô Tình Kiếm , hấn xoay người rời khỏi!

"Đứng lại!" Tĩnh Dịch thổi râu mép , cau mày , hỏi: "Người cuối cùng là ai ?"

"Một cái tầm thường đệ tử a! Diệp Kinh Vân!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , nói xong , xoay người rời đi , này Tĩnh Vị Học Viện phía sau núi Yêu thú không ít , hấn sẽ ở tại chỗ này một hai ngày , tu luyện một chút!

"Diệp Kinh Vân ?" Tĩnh Dịch cau mày một cái , dường như nghĩ đến cái gì , kinh hô 1 tiếng: "Cái kia miêu sát Vương Bại thanh niên cũng không kêu Diệp Kinh Vân sao?"

"Tuổi còn trẻ , ở kiếm đạo ý cảnh phía trên thì đến được Thiên Nhân cấp độ! Người này không đơn giản!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Chương 100: Bị đuổi giết

Trong rừng rậm , một đạo thân ảnh bùng lên tới , hừ mà một cái tại chỗ biến mất , lúc xuất hiện lần nữa đã khoảng cách tại chỗ có sơ sơ 20m!

Tốc độ kinh khủng mang theo kinh khí cường liệt , khiến cho được chung quanh Yêu thú thân thể run , liền đầu cũng không dám mạo hiểm đi ra!

Lấy hôm nay Diệp Kinh Vân thực lực mặc dù là gặp phải Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả cũng có thể nhất chiến!

Trong tay kiếm gãy huy vũ , từng đạo sắc bén kiếm khí gào thét tới , phía trước một đầu tu vi đạt đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Yêu thú kêu thảm một tiếng , tiên diễm huyết theo trên thân thể chảy ồ ồ đến .

Một kiếm!

Kích sát yêu thú này , Diệp Kinh Vân chỉ dùng một kiếm!

Hắn tiếp tục đi về phía trước lấy , chung quanh Võ giả cũng từ từ nhiều lên , mỗi người nhìn phía ánh mắt của hắn đều mang một chút sợ hãi!

Ai cũng biết thiếu niên trước mắt chẳng những thực lực cường đại , hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn!

Đúng lúc này , một đạo kêu thảm thiết quanh quẩn bốn phía!

Chỉ thấy một vị Võ giả bị một cỗ lực lượng khổng lồ cho đánh bay ra ngoài!

"Cút!"

Gầm lên giận dữ tiếng từ phía trước truyền tới!

"Là Lý Liên Vinh!" Một vị Võ giả thấy thế , hù dọa giết mình , hai chân đều đang run run , hiển nhiên , Lý Liên Vinh trong mắt hắn như cùng là ác ma vậy tồn tại!

"Cút ngay! Đều cho lão tử ta cút mờ! Lão tử hôm nay tâm tình thật không tốt! Không muốn chết cút cho ta xa xa!" Lý Liên dung gân giọng , nổi giận nói: "Cút sang một bên! Đi nài nài nguoi!"

Vừa nói, hắn trực tiếp nhấc lên một cái cũng không biết tốt xấu Võ giả , một tay liền ngược lên bên ném đi!

Võ giả kêu thảm một tiếng , rơi trên mặt đất , nửa người động đậy không được , tàn phế!

Lý Liên Vinh quả thực là tàn khốc không gì sánh được , hôm nay tâm tình của hắn thật không tốt , bản thân thân đệ đệ bị một cái kêu Diệp Kinh Vân người cho lộng mất mùi!

Vừa nghĩ tới Diệp Kinh Vân cái kia chết , hắn lửa giận ngút trời .

"Cút ngay!" Cùng ban nãy một dạng , phía trước một vị Võ giả ngăn trở hắn đường , hắn không chút do dự lấy tay trực tiếp xách ở đối phương góc áo , muốn đi lên nhấc tới , nhưng đối phương vững như bàn thạch , căn bản là không nhấc nổi!

"Hả?" Điều này làm cho trong lòng hắn kinh ngạc liên tục .

Cẩn thận quan sát một cái đối phương!

Người trước mắt là một cái niên kỷ ở chừng mười lăm tuổi thiếu niên , con mắt màu đen như ngọc thạch đen phát ra sáng , một bộ bạch y , nhìn qua rất nhã nhặn thần sắc .

Người kia là ai ?

"Nguoi là ai ?" Cau mầy , hỏi hắn , hai tay chống nạnh , có điểm giống lão nhân giáo huấn mới người bộ dáng .

"Diệp Kinh Vân!" Diệp Kinh Vân cổ quái nhìn đối phương một cái , thanh âm rất nhạt , như nước sôi .

"Hả?" Tên này có chút quen a!

Lý Liên Vinh ngây tại chỗ , nửa ngày , rốt cục nghĩ đến vì sao nghe quen như vậy!

"Là người!" Chỉ vào Diệp Kinh Vân, hấn sắc mặt đại biến, biến phải cực kỳ u ám, ngửa mặt lên trời thét dài: "Người móc Lý Kết hai mắt?"

"Không sai!" Diệp Kinh Vân gật đầu.

"Vì sao!" Hấn giận dữ hét.

"Không có vì sao!" Diệp Kinh Vân thờ ơ nói ra.

"Không có vì sao? Lão tử ta hiện nay muốn giết người!" Lý Liên Vinh trong mắt tức giận cùng với sát ý như là liệt hỏa một dạng cháy hừng hực lên!

Hấn trực tiếp rút trường kiếm ra, nhắm ngay Diệp Kinh Vân bả vai chém tới!

Một cỗ Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi nếu như như con lóc ở trên người hấn cuộn cuộn mang theo!

Diệp Kinh Vân mặt không đổi sắc, tuy nói hấn tu vi chỉ có Bạo Hóa Cảnh lục trọng, nhưng hợp với Thiên Nhân kiếm đạo ý cảnh, hấn không e ngại người trước mắt!

Trong nháy mắt, hấn rút ra Vô Tình Kiếm, sử dụng ra quỷ dị cước bộ, thân hình khê động, đi tới sau lưng đối phương, kiếm gây trực tiếp rơi ở đối phương trên trường kiếm!

Nhìn như nhẹ nhàng vừa đựng, nhưng chỉ có Lý Liên Vinh mới biết được đối phương một kiếm này ẩn chứa lực lượng khổng lồ!

Cánh tay rung một cái, trường kiếm trong tay của hấn liền rơi xuống đất!

Lý Liên Vinh tuy nói tu vi có Âm Hư Cảnh nhất trọng, nhưng khí đạo ý cảnh cực kém, gần là Ngưng Khí cấp độ! Căn bản cũng không phải là Diệp Kinh Vân đối thủ!

Ngẩn ngui một lần giao thủ, khiến cho cho hấn khắc sâu mình bạch thiếu niên trước mắt tuyệt đối không phải cái gì tốt chọc mặt hàng!

Giờ khắc này, hấn đột nhiên nghĩ đến vì sao đệ đệ mình thảm bại cho đối phương!

"Nếu muốn báo thù sao? Người có bản lĩnh này sao?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc Lý Liên Vinh một cái!

Lý Liên Vinh bị đạo này băng lãnh ánh mắt dọa cho giật mình, cả người toát ra mồ hôi lạnh, không có chút nào do dự, trực tiếp nhanh chân chạy!

"Ta muốn viện binh! Mẹ, gia hỏa này quá cường đại!"

Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng, quay đầu vừa nhìn!

Không ít người sau khi thấy được, đều cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào mắt ánh mắt của hấn!

Hấn cũng không để ý, một thân một mình đi lại tại hậu sơn trong, tay nắm một thanh kiếm gãy, quét hết mọi Yêu thú!

Đợi cho hấn đi rồi, tất cả mọi người đều liếc nhau, vẻ mặt khiếp sợ!

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng một cái tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh lục trọng Vô gia có khả năng đem Âm Hư Cảnh nhất trọng Vô gia đánh được mềm nát vụn?

Ban nãy một màn kia quả thực là tàn bạo cầu hành vi!

Hơn nữa, đối phương căn bản cũng không có sử dụng toàn lực!

Cách đó không xa, một vị bạch y tung bay Lão giả đứng ở trong, hai tay chặt chẽ nắm, phát ra lộp bộp tiếng vang.

Ban nãy một màn kia, hấn rõ ràng để ở trong mắt!

Hấn đồng dạng không nghĩ tới thiếu niên thật không ngờ cường đại!

"Bực này thiên phú, nếu là lên, ngày khác muốn giết hấn liền khó! Hơn nữa, lấy hấn thiên phú, nói vậy sẽ khiến rất nhiều người chú trọng chứ?"

"Thiên phú rất tốt! Nhưng rất đáng tiếc, người giết lão phu đệ tử thân truyền! Lão phu nếu là không giết người, vi phạm lương tâm!"

Trong bóng tối, bạch y thân ảnh thần tốc lấp lánh, xông qua lầy rậm rạp trong rừng rậm, mà mục tiêu đúng là Diệp Kinh Vân!

Vào giờ khắc này, Diệp Kinh Vân cảm nhận được rõ ràng một cỗ bạo tăng sát cơ đúng như cùng kiểu lưỡi kiếm sắc bén hướng hấn phóng tới!

Này một mạch tức đối với hấn mà nói cũng không xa lạ gì!

Hồng tỉnh!

"Ngươi rốt cục xuất hiện!" Hắc Khê cau mày, lấy hắc tu vi căn bản liền không còn cách nào đối kháng phía sau người, sau đó một khắc, hắc nghĩ tới vị kia tu vi Cao Sâm Lão giả!

"Trốn chỗ của hắc đi!" Nghĩ tới chỗ này, tốc độ của hắc bạo tăng, hướng phía trước chọt bắn tới!

Phía sau, Tỉnh Hồng khê cau mày, lâm bẩm: "Nơi đó là nội môn trưởng lão Tinh Dịch chỗ ở, hắc làm sao đi nơi nào? Hắc là hắc và tinh Dịch Trưởng Lão có không quan hệ?"

Nhưng rất nhanh, hắc liền lắc đầu.

Điều này sao có thể!

Tinh Dịch Trưởng Lão là nội môn trưởng lão, trong ngày thường cũng không ra nhà, luôn luôn ngốc ở phía sau trong núi tu luyện kiếm đạo, làm sao có thể sẽ nhận biết một cái đệ tử mới nhập môn?

"Hừ!" Hắc hừ lạnh một tiếng, tốc độ lại lần nữa đề thăng, giống như là một tia chớp biến mất, trên thân tà khí càng ngày càng dày đặc, đạt đến mức tận cùng!

Phía trước, Diệp Kinh Vân sắc mặt hơi đổi, không nghĩ tới phía sau người đối với sát ý như vậy nồng hậu!

Này có chút không được khoa học!

Hắc là nói lần trước bị giết tên là Vương Bại thanh niên cùng này Lão giả có rất sâu quan hệ?

Tạm thời không quan tâm những chuyện đó, sử dụng gió mát ảnh bước, trong nháy mắt, hắc hóa là một cái bóng, phiêu hốt không định, tốc độ nhanh hơn, như là tia chớp, tại trong hư không bạo phát trận trận tiếng xé gió.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Người lùn vũ khí điểm

"Hừ! Ta vậy mới không tin ngươi và tinh Dịch Trưởng Lão có quan hệ đây!" Phía sau, Tỉnh Hồng cười lạnh một tiếng, trường bào màu đỏ tung bay theo gió, tốc độ như cùng là một đạo tia chớp màu đỏ!

Bạch!

Hắc quả quyết rút ra một thanh trường kiếm, xông về phía trước, theo hắc, mặc dù đối phương thiên tài đi nữa, lập tức là một người chết!

"Tiền bối!"

Coi như hắc gào thét đi lúc, Diệp Kinh Vân hét lớn một tiếng, giọng nói như chuông đồng, quanh quẩn toàn bộ trong núi rừng!

Tỉnh Hồng mặt hiện lên ra vẻ khinh thường, thầm nghĩ đến: "Giả vờ! Cho ta tiếp tục giả vờ!"

Tinh Dịch thân phận bực nào người?

Làm sao có thể sẽ nhận biết một cái mới vừa vào đến đệ tử?

Bất quá, sau một khắc, hắc hai mắt không sai biệt lắm có thể trùng lại!

Một đạo thân ảnh phiêu hốt mà xuống, động tác nhìn như chậm rì rì, nhưng tại hạ một mắt liền đã tới Diệp Kinh Vân trước người, không nói hai lời, một chưởng hướng hư không chọt vỗ tới!

Àm!

Năng lượng kinh khủng đánh tới , trực tiếp rơi ở trên người hắn!

Tinh Hồng khạc ra một búng máu , thân hình liên tục chột lui! Tinh Vị Học Viện trong quy định giết không được thiên tài , càng không thể giết Tân Nhân Vương! Giết Tân Nhân Vương hậu quả khó mà lường được!

Nếu như Diệp Kinh Vân là đệ tử bình thường , bị giết cũng không quan hệ!

Nhưng hiện tại nếu như hắn dám làm như thế , đồng thời còn bị nội môn trưởng lão tại chỗ phát hiện , hắn không đơn giản sẽ chết , hơn nữa còn sẽ liên lụy cả gia tộc!

Sờ đi , hắn thần tốc chột lui , là không cho Tinh Dịch xem rõ ràng bản thân thần sắc!

"Bực nào cuồng nhân! Cũng dám ở trước mặt ta kích sát học trò ta! Tự tìm cái chết!" Vừa nói, Tinh Dịch lại là chột vung ra một chưởng!

Khí tức cuồng bạo theo trong lòng bàn tay đánh tới!

Chung quanh cây cối toàn bộ ngã xuống , bốn phía san thành bình địa!

Không thể không nói , Dương Thực Cảnh thực lực võ giả đúng là cường đại!

Tinh Hồng lại lần nữa đã bị một chưởng , mạnh mẽ nhấn nhún được thống khổ , tốc độ lần thứ hai bạo tăng , gần là một chốc vẩy, liền biến mất ở chân trời!

"Hừ!" Tinh Dịch lạnh như băng nhìn phía trước .

"Đa tạ tiền bối!" Diệp Kinh Vân hướng về phía Tinh Dịch ôm quyền nói , hoàn hảo đối phương kịp thời xuất hiện , nếu không hắn ban này thật chịu có thể đi chết thảm ở trong tay đối phương!

"Hắn là ai vậy ? Là Tinh Vị Học Viện kia một trưởng lão ? Thật không ngờ không đem viện quy đề vào mắt!" Đối phương không có sử dụng ra võ hồn , hơn nữa thần sắc ẩn dấu trong bóng đêm , nhất thời , hắn khó có thể nhận ra!

"Ai biết đây!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

Hắn hoàn toàn có thể nói đối phương chính là Tinh Hồng! Tin tưởng , Tinh Dịch nghe nói như thế , tuyệt đối sẽ đi tìm Tinh Hồng phiền toái!

Nhưng làm như vậy , không phải hắn Diệp Kinh Vân phong cách!

Người này , hắn sẽ đích thân giết chết!

Võ giả chú trọng là một khóa không sợ chi tâm! Gặp mạnh thì cường!

Đối phương tu vi ở Âm Hư Cảnh cửu trọng , này xác định rất cường đại! Nhưng không phải cường đại đến không thể đối kháng tình trạng!

Chỉ cần cho hắn một chút thời gian , Diệp Kinh Vân tuyệt đối có thể đánh bại đối phương!

"Hả?" Tinh Dịch hơi kinh ngạc mà nhìn thiếu niên , hắn vậy mới không tin đối phương không biết sát thủ là ai , bất quá , hắn cũng không nói gì , trong ánh mắt ngược lại là toát ra thường thức ánh mắt!

Người này chẳng những thiên phú không tệ , lại tâm tính cũng không tệ!

Toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong , có rất ít người như vậy!

"Cầm này tấm bằng hiệu đi! Chỉ cần hướng bên trong đưa vào một cổ linh lực , ta trong nháy mắt sẽ chạy tới!" Tinh Dịch nói ra .

"Được !" Diệp Kinh Vân cũng không khách khí thu bài từ , bỏ vào trong túi cần khôn , hướng về phía Lão giả phát tay một cái , nói: "Đệ tử xin cáo lui!"

Tinh Dịch phát tay một cái .

Cứ như vậy , Diệp Kinh Vân lần thứ hai bước trên tu luyện .

Hai ngày sau , hắn rời khỏi Tinh Vị phía sau núi , dự định đi một chuyến Lạc Dương Thành phường thị , chế tạo lần nữa một cái Vô Tình Kiếm!

Vô Tình Kiếm đệ bát đoạn kiếm và thứ chín đoạn kiếm có thể nối liền cùng một chỗ , hắn cần một cái hiệu việc này người đến chế tạo một phen!

...

Người lùn vũ khí điểm được xưng là cả Lạc Dương Thành lớn nhất vũ khí điểm! Trong điểm hàng năm đều có thể ra nhiều đem thượng đẳng phẩm chất vũ khí! Mà những vũ khí này đều không đơn độc lấy ra bán, mà là kiếm được đấu giá hội phía trên bán đấu giá!

Trong lịch sử, quý nhất một thanh vũ khí có thể đấu giá được một ngàn vạn linh thạch trung phẩm giá cả!

Này đủ để chứng minh cửa hàng này người thật không đơn giản. Ít nhất mà nói, bọn họ ở chế tạo vũ khí trên có người thường khó có thể tưởng tượng thiên phú!

Diệp Kinh mang đủ thẻ bạc đi tới người lùn vũ khí điểm trong, còn không có tiến nhập, liền thấy không ít Vô gia theo trong điểm tiến tiến xuất xuất, nói liền không dứt, phi thường náo nhiệt!

Nhỏ hơi kinh ngạc một cái, hần liền đã tới người lùn vũ khí điểm bên trong!

Người lùn vũ khí điểm chính xác người lùn, nhưng mà thực tế ở trên khối đại lục này đã không có người lùn!

Bất quá, cửa hàng này nếu lấy người lùn mệnh danh, nói vậy cửa hàng chủ nhân cùng người lùn có không cận quan hệ!

Người lùn, là một cái luyện chế vũ khí cuồng ma, vóc dáng tuy nhỏ, nhưng lực lượng rất lớn! Rất nhiều thần khí đều là xuất từ người lùn tay!

Cũng tỷ như Diệp Kinh Vân một thanh Vô Tình Kiếm, chính là do hạ vị Thần giới thứ nhất luyện khí đại sư Bình Phong luyện chế được! Mà Bình Phong chính là Ái Nhân Tộc người!

Đối với cái chủng tộc này, Diệp Kinh Vân không có bất kỳ phản cảm, ngược lại là có hảo cảm.

Hần kiếp trước một vị đệ tử chính là Ái Nhân Tộc!

Tiến nhập vũ khí điểm bên trong, ngắm nhìn bốn phía, bốn phía treo đủ loại kiểu dáng vũ khí!

Có kiếm, có thương, có đao, có chùy, các loại

Mỗi một thanh vũ khí đều rất sắc bén, tựa như trắng sáng ở phía trên nhẹ nhàng mà chảy xuôi, bắn ra hoảng sợ ánh sáng lạnh!

Nhìn những vũ khí này, Diệp Kinh Vân cũng biết chế tạo những vũ khí này người tất định rất bất phàm!

Một dạng Luyện Khí sư căn bản là không có cách làm đến bước này!

Vũ khí chẳng những sắc bén lại có khí thế! Giống như không phải chết, mà là rõ ràng!

Sau quầy, một thiếu nữ nhìn thấy Diệp Kinh Vân sau, đặc biệt sau khi nhìn thấy người trên thân một tấm huy chương lúc, sắc mặt hơi ngưng kết một cái!

Tĩnh Vị Học Viện đệ tử!

Tĩnh Vị Học Viện nổi tiếng khắp cả Lạc Dương Thành!

Mặc dù đối phương là một tên học sinh, cũng là vô cùng tôn quý! Nàng cũng không dám chọc, thần tốc đi tới Diệp Kinh Vân phía trước, phát ra điểm mỹ thanh âm: "Vị công tử này, xin hỏi cần gì phục vụ sao?"

"Ồ?" Diệp Kinh Vân nhìn lấy thiếu nữ trước mắt.

Thiếu nữ tướng mạo tuy nói phải so Diệp Nhu thấp hơn một đẳng cấp, nhưng y nguyên rất ra người, nước da trắng như tuyết, hai mắt giống như một dòng nước trong, người mặc màu lam nhạt quần áo, rất là lịch sự tao nhã thanh lệ.

"Có thể đi có cái gì phục vụ đây?" Mang theo thâm ý mà nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm phía sau người.

"Công tử, người hiểu lầm đây! Ta nhưng không phải loại người như vậy!" Thiếu nữ mặt hơi đỏ lên, có một ít tức giận.

"Người ngược lại là hiểu lầm!" Diệp Kinh Vân không công nhận, sau đó nói: "Ta muốn gặp luyện chế những vũ khí này người!"

"Cái này ... Không thể thấy! Trừ phi ..." Nàng có chút hơi khó nói ra.

"Trừ phi cái gì?" Diệp Kinh Vân sững sờ, hôm nay tới đây, hần chính là tìm đến người liên tục tiếp Vô Tình Kiếm, người này hần nhất định sẽ gặp mặt!

"Trừ phi, người có đầy đủ linh thạch!" Thiếu nữ hồi đáp, thanh âm rất vui tươi!

"Những thứ này đủ?" Diệp Kinh Vân trực tiếp theo trong túi càn khôn lấy ra mười tám thẻ bạc, hôm nay hần là Tĩnh Vị Học Viện Tân Nhân Vương,

mỗi tháng có thể được năm cái thẻ bạc , lại trước còn theo trên người địch nhân lấy được không ít thẻ bạc , đối với hắn mà nói tiền không phải là cái gì vấn đề .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Đệ thất đệ tử hậu đại

"Đủ ?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Đủ! Đủ!" Thiếu nữ nuốt nước miếng , nhìn phía Diệp Kinh Vân , hai mắt phát quang .

Đây quả thực là phá sản hành vi a!

"Tiên sinh! Mời tới bên này! Người hiện tại có cơ hội nhìn thấy ta gia chương quý! Còn như nói đến có thể hay không nhìn thấy liền phải nhìn người!"
Thiếu nữ le lưỡi .

"Hả? Đây chỉ là một tư cách ?" Diệp Kinh Vân sững sờ, càng như vậy , hắn liền đối người luyện khí sư kia càng cảm thấy hiếu kỳ!

Đến tột cùng là người phương nào ?

Thiếu nữ tự mình mang theo hắn hướng đi một cái hắc ám trên lối đi!

Đánh giá chung quanh , Diệp Kinh Vân phát hiện chung quanh có rất nhiều giá , phía trên đều chính tề mà để từng thanh vũ khí!

Những vũ khí này so bên ngoài càng bất phàm!

Mỗi một thanh vũ khí trên đều lưu chuyển thanh sắc quang mang!

"Vũ khí có linh tính! Chế tạo những vũ khí này người không đơn giản! Hôm nay , ta nhất định phải gặp thấy hắn!" Diệp Kinh Vân lẩm bẩm , Vô Tình Kiếm hiện tại tuy nói rạn nứt , nhưng dù sao cũng là thần khí , một dạng Luyện Khí sư căn bản là không có cách chế tạo nó!

Rất nhanh, bọn họ đi tới tầng hầm ngầm , ở phía trước có một cánh thiết môn , trên cửa sắt có khắc rất nhiều quỹ dị chữ .

"Chuyện này. ..." Nhìn những chữ này , Diệp Kinh Vân hai mắt tinh quang bùng lên .

"Công tử ... Công tử!" Thiếu nữ nhìn thấy ngọc ngậy tại chỗ thiếu niên áo trắng , có một ít nộ , thanh âm nói cao lên .

"Ừ!" Diệp Kinh Vân phục hồi tinh thần lại .

"Nhà của ta chương quý nói , chỉ cần công tử có thể đi nhận ra những chữ này đến, hắn sẽ thấy người!" Thiếu nữ nói xong lời này , cảm giác có chút hơi khó đối phương , nói: "Người nếu muốn hiện ở thay đổi chủ ý nói , cũng có thể! mười tám thẻ bạc ta sẽ trả lại cho người!"

"Khỏi cần!" Diệp Kinh Vân nhìn chăm chăm phía trước chữ , lạnh nhạt nói: "A lý mụ si mê! Ta Ái Nhân Tộc là trong thiên địa cực kỳ có nghĩa khí người!"

Thiếu nữ nghe nói như thế , trong nháy mắt ngốc!

Cái này cùng chương quý nói cho nàng biết đáp án hoàn toàn giống nhau như đúc , một chữ không kém!

Tình huống gì!

Đối phương rõ ràng là nhân loại , tại sao có thể đi nhận ra người lùn chữ đến ?

"Người ... Người lập lại lần nữa!" Đúng lúc này , thiết môn nổ một cái mở ra , từ đó lộ ra một đạo thân ảnh!

Đây là một cái thân cao chỉ 1m5 người, trên mặt dài khắp rậm rạp râu mép, không sai biệt lắm đem cả khuôn mặt cho che kín, nhưng thân hình hần phi thường cường tráng, cho người ta một loại cảm giác mạnh mẽ!

"Không nghĩ tới, nơi này thật có người lùn!" Diệp Kinh Vân nhìn sang phía trước người, trong con ngươi thoáng qua một đạo kinh ngạc.

Bên cạnh thiếu nữ căn bản nghe không được hần nói, bởi vì... này nói Ái Nhân Tộc lời nói.

"Người... Người vậy mà sẽ nói Ái Nhân Tộc nói?" Phía trước, Cao Đông mặt giật mình.

"Hiểu so!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, kiếp trước, hần thất đệ một dạng chính là Ái Nhân Tộc đứng sĩ! Hần người lùn này tộc nói đều là cùng đệ từ học được!

Cao đông càng thêm kích động, trong nhảy mắt lú lú không ngừng!

Diệp Kinh Vân cũng nhất nhất trả lời.

Hai người nhọt gáy nghe được thiếu nữ lông mi đều mặt nhăn thành một cái com nắm.

"Người nếu đã biết Ái Nhân Tộc lời nói, đã nói lên người đối Ái Nhân Tộc rất thân mật! Tên của ta kêu cao đông!" Cao đông mỉm cười nói ra, tay phải đột nhiên chợt đập ở trên lồng ngực của chính mình, phát ra như tiếng sấm một dạng tiếng vang!

Một quyền này rơi vào trên tảng đá, tuyệt đối có thể nghiền xuống!

Đủ để thấy được Ái Nhân Tộc lực lượng có cường đại dường nào!

Ở trên đời này, trừ có nhân loại bên ngoài, còn có người lùn, tinh linh, cự long, thú nhân các loại bất quá, ở nơi này khối đề đoan vị diện bất hoang trên đại lục đã rất ít xuất hiện loại khác tộc!

Hơn nữa, mảnh đại lục này từ nhân loại cường giả chỗ thống trị, dư chủng tộc mặc dù ở, cũng không dám xuất hiện, nếu không sẽ bị người rõ ràng mà làm dị vật đối xử!

Diệp Kinh Vân cũng nặng nề mà dùng quả đấm gõ bản thân lồng ngực, hần biết đây là Ái Nhân Tộc nhất cao thượng lễ tiết!

"Hả?" Cao Đông cổ quái nhìn Diệp Kinh Vân, cười lớn một tiếng, nói: "Nhân loại, người rất tốt, thân xác cường đại!"

"Người cũng rất tốt! Niên kỷ chưa đủ một trăm tuổi, cũng đã có Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi!"

Cũng không biết tại sao, chứng kiến trước mắt người lùn, hần liền có một loại rất là cảm giác thân thiết thấy!

Một trăm tuổi người lùn ở trong nhân loại cũng liền 11 tuổi, đều còn không có thành niên! Bất quá ở tuổi này phía trên, đối phương tu vi rất là Cao Sâm! Đối phương ở võ đạo có không tầm thường thiên phú!

"Người kêu Cao Đông?" Đột nhiên thì, hần nghĩ tới tên đối phương, hơi sùng sờ.

Hần đệ thất đệ từ kêu Cao Thiên, hơn nữa nhìn kỹ, người trước mắt cùng Cao Thiên giống nhau đến mấy phần, hần là nói đối phương là Cao Thiên hậu đại?

"Ừ! Dạ!" Cao Đông nói lên danh tự này, nét mặt liền có chút kích động, mang trên mặt vẻ kiêu ngạo, nói: "Ta là Cao gia truyền nhân duy nhất!"

Cao gia! Ở người lùn trong, đây tuyệt đối là một cái bá đạo gia tộc!

Cao trời chính là Cao gia tộc dài! Bất quá, không biết hần hôm nay hạ lạc nơi nào! Hần tôn từ ở chỗ này, hiển nhiên hần hôm nay tình cảnh thật không tốt!

"Người là Cao Thiên hậu đại sao?" Diệp Kinh Vân hơi nhíu mày.

"Người..." Cao Đông một bộ gặp quý biểu tình, Cao Thiên là gia gia hần! Gia gia sự tích ở trong lòng hần như cùng là một cái truyền thuyết! Không thể siêu việt!

Trên khối đại lục này người cũng không biết có Cao Thiên một nhân vật như vậy!

Nhưng thiếu niên trước mắt lại biết, lại ngữ khí rất bình thản, nhưng bình thản trong có mang theo một chút thân thiết! Thì giống như đối phương cùng gia gia mình nhận biết một dạng!

"Người là ai!" Vào giờ khắc này, hần hai mắt nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân.

"Không nghĩ tới... Ai!" Diệp Kinh Vân lại lần nữa thờ dài một hơi, ban nãy hần còn không xác định người trước mắt thân phận, nhưng hiện tại hần hoàn toàn liền có thể xác định!

Cứ như vậy , hấn thất đệ một dạng nhất định là dữ nhiều lành ít!

"Người đúng là ai!" Cao Đông hét lớn .

"Người không cần phải xen vào! Người chỉ cần biết rằng ta đối với người không có ác ý!" Diệp Kinh Vân nhìn phía Cao Đông , nét mặt có một ít phức tạp , người trước mắt cùng hấn thất đệ từ về tính cách rất giống!

"Người là ai! Nói!" Cao Đông rất là cố chấp , ở trong tay nhiều hơn một cái búa tạ!

"Chuyện này. .. Đây là Hạo Thiên Chi Chùy!" Diệp Kinh Vân sững sờ , chùy là Cao Thiên! Không nghĩ tới sẽ xuất hiện ở Cao Đông trên thân! Điều này nói rõ cao trời đã rất nguy hiểm!

"Gia gia người hôm nay thế nào!" Hấn liền vội vàng hỏi .

Nghe được lời này , Cao Đông kêu ngao tức khắc hạ xuống , mặt hiện lên ra vẻ thống khổ , đặt mông ngồi dưới đất , thì giống như mất đi đồ trọng yếu: "Gia gia , hấn ... Hấn chết trận!"

"Cái gì!" Diệp Kinh Vân nghe được lời này , sắc mặt đại biến , phía sau võ hồn vào giờ khắc này không tự chủ nổi lên!

Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!

Trong tháp tản ra ánh sáng nhàn nhạt! Như cửu ngọn đèn sáng huyền phù tại trong hư không!

Thất đệ một dạng chết!

Đối với hấn mà nói đây là không có thể đi nhận sự tình!

"Gia gia chết! Bị người giết chết , trước khi chết , hấn dùng tận cuối cùng một phần lực lượng mang ta rời khỏi hạ vị Thần giới!" Ở Cao Đông trong ánh mắt đã là lăn xuống ra một giọt trong suốt giọt nước mắt .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Hạo Thiên Chi Chùy

"Chết! Gia gia chết!" Vào giờ khắc này , người lùn Cao Đông mặt bất lực , đáng thương .

Hấn không có phát hiện Diệp Kinh Vân trên mặt đỏ chói , đây là bởi vì tức giận mà đỏ lên!

"Chết như thế nào!" Hạ giọng , Diệp Kinh Vân hỏi.

"Chết trận! Ta nhớ rõ mờ phải là kêu Huyết Thiên Địa người giết ta! Ta nhớ cho hấn thần sắc , một mặt so ác ma còn kinh khủng hơn mặt! Hấn y phục trường bào màu đỏ như máu! trường bào giống như là dùng tiên diễm máu nhuộm đi lên! Không sai , trường bào dính đầy gia gia ta huyết!" Cao Đông càng nói càng kích động , càng nói càng là tức , hai tay chặt chẽ siết , khanh khách rung động .

Một màn kia , hấn mãi mãi cũng sẽ không quên!

"Ta xin thề! Ta Cao Đông lấy Ái Nhân Tộc Cao gia thân phận xin thề! Ta nhất định phải tự tay giết Huyết Thiên Địa!" Hấn hai mắt hồng nhuận , giống như hai cái tiểu thái dương , nổ bắn ra bức người quang mang!

Nếu như không phải Cao Thiên dùng hết cuối cùng lực lượng đem hấn đưa vào hạ vị Thần giới , toàn bộ Cao gia sẽ vĩnh viễn biến mất ở trong dòng sông lịch sử!

Thậm chí nói , không có một người sẽ biết Ái Nhân Tộc xuất hiện một cái như vậy vĩ đại gia tộc!

Dựa theo Cao Đông nói , đi tới bất hoang đại lục sau , hần vẫn lưu lạc , trốn ở nơi bóng tối!

Trên đường gặp phải một cô thiếu nữ , hảo tâm thu lưu nàng , đồng thời lấy thiếu nữ danh nghĩa ở Lạc Dương Thành trong sáng lập người lùn vũ khí điểm! Từ tại mình am hiểu chế tạo vũ khí , sinh ý càng ngày càng lớn , nổi tiếng khắp cả Lạc Dương Thành trong!

Tất cả mọi người đều cho là chế tạo vũ khí là một nhân loại , lại không biết là hần!

Vừa hy vọng có thể gặp được ở trên khối đại lục này sinh hoạt hần Ải Nhân Tộc , hần thuận tiện cho biết nữ tử có khả năng nhận biết người lùn chữ liền có thể gặp hần một lần!

Diệp Khinh Vân nhìn Cao Đông , nặng nề mà vỗ vỗ phía sau người bả vai , vào giờ khắc này , hần đã đem đối phương coi như bản thân hài tử!

Đồ đệ hậu đại chính là hần hậu đại!

Kiếp trước , hần là cái có thù tất báo người! Bất luận cái gì đệ tử thụ thương , hần cũng có là xuất đầu!

Hôm nay , thất đệ một dạng Cao Thiên chết thảm ở Huyết Thiên Địa trong tay , thù này , hần nhất định sẽ báo!

"Huyết Thiên Địa , ta bây giờ thật hối hận trước đây không có giết ngươi!" Diệp Khinh Vân chặt chẽ cắn răng , phát ra khanh khách tiếng vang , hai tay càng là nắm thật chặt!

Nhìn lên trước mắt Cao Đông , hần cũng không khỏi mà nghĩ từ bản thân thất đệ một dạng , lại thêm không khỏi mạo làm ra một bộ hình ảnh!

Thất đệ một dạng Cao Thiên chết thảm ở Huyết Thiên Địa trong tay!

Huyết Thiên Địa là Huyết Điện điện chủ , một thân thực lực kinh khủng! Kiếp trước , Diệp Khinh Vân đối chiến Huyết Thiên Địa , hơi chiếm thượng phong! Một lần , hần bản có cơ hội chém giết đối phương , nhưng bị đối phương giao hoạt mà chạy trốn!

Đời này , nếu như hần lại lần nữa gặp phải Huyết Thiên Địa , nhất định sẽ không chút do dự dùng Vô Tình Kiếm đâm thủng tim đối phương!

"Gia gia hần vốn là có thể chiến thắng đối phương! Nhưng đối phương đang nói ra một cái người danh tự sau , gia gia trong nháy mắt không yên lòng , liên tục bại lui!" Cao Đông còn không có phát hiện Diệp Khinh Vân vẻ mặt khác thường , vẫn là đắm chìm trong bản thân trong bị thương!

"Huyết Thiên Địa nói Diệp Khinh Vân! Còn nói Diệp Khinh Vân không có chết! Nhưng ngươi muốn biết nói , liền phải tể xuất nửa người tu vi cho ta! Kết quả ... Kết quả gia gia thật tể xuất nửa người tu vi!"

"Sau đó , gia gia hỏi Huyết Thiên Địa! Kết quả lấy được là một đạo điên tiếng cười điên cuồng!"

"Nói gia gia ngốc nghếch! Cái kia Chiến Thần đã sớm chết đến mức không thể chết thêm! Ngươi nếu muốn muốn gặp hần , có thể , xuống địa ngục đi!"

"Đây quả thực là khinh người quá đáng!" Cao Đông tức giận quát , ngẩng đầu , kinh ngạc phát hiện thiếu niên trước mắt vậy mà so với hần còn muốn tức giận!

Thì dường như hần nói gia gia liền là đối phương gia gia!

Trong chớp nhoáng này , để cho hần có gan không rõ cảm giác!

Diệp Khinh Vân hai mắt sớm đã phấp phồng , như cùng là tràn đầy tiên huyết một dạng , không nghĩ tới , bản thân cái kia thất đệ một dạng vẫn là như vậy mộc mạc cùng đơn thuần!

Ải Nhân Tộc đều có một đặc điểm , đó chính là không chịu khuất phục yếu mệnh , đơn thuần yếu mệnh!

Bọn họ ái tình xem càng đơn giản hơn , thậm chí có điểm thái quá!

Chỉ cần bọn họ trải qua nữ nhân , liền nhất định sẽ đối với nữ nhân này trung thành và tận tâm! Mà nữ nhân kia cũng nhất định sẽ bất ly bất khí!

Nhưng ở trong nhân loại , loại chuyện này rất hiếm thấy!

Nguyên bản , hần đã thấy được thất đệ một dạng cổ trời không thể sẽ giống như kiếp trước đây dễ dàng tin tưởng người khác! Nhưng lần này , hần vẫn là muốn sai !

Cao Thiên luôn luôn cảm giác mình sư tôn không có khả năng bị địch nhân giết chết , sở dĩ hần tin Huyết Thiên Địa nói , làm lấy được sư phụ tin tức , càng là tự nguyện hiến dâng một nửa tu vi cho đối phương! Đối lấy cũng là chết!

Là một cái hư vô mờ mịt huyễn muốn lấy được là diệt vong!

Thậm chí nói , toàn bộ Cao gia đều bởi vì hần mà đi lên diệt vong!

Lưu lại cũng chỉ có trước mắt cái này cùng Cao Thiên lớn lên giống nhau đến mấy phần Cao Đông!

Diệp Kinh Vân áp chế một cách cưỡng ép lấy trong cơ thể tức giận, nhìn Cao Đông trong tay một thanh chùy, trong đầu nhớ tới thất đệ một dạng anh dũng nhất chiến một màn!

"Hạo Thiên Chi Chùy! Cầm... Cầm cho ta xem đi!"

Cao Đông sững sờ, nếu như là kẻ khác muốn, đánh chết hắn đều không được cho!

Đây là Cao gia gia truyền chí bảo! Gia gia hắn chính là dùng thanh này chùy tùy tiện cuồng ngược tất cả địch nhân, đem rất nhiều địch nhân vồ vào chùy phía dưới!

Nếu như không phải tự nguyện hiến dâng ra tu vi như vậy, ai thắng ai bại còn không nhất định chứ!

Bất quá, nhìn lấy thiếu niên trước mắt kia huyết hồng nhãn cầu cùng với bởi vì tức giận mà run nhè nhẹ thân thể, là hắn biết đối phương nhất định không phải là muốn chiếm lấy Hạo Thiên Chi Chùy!

"Cho ngươi!" Cao Đông không quên thêm một câu nói: "Gia gia ta vũ khí!"

Hắn là Cao gia mà tự hào, cũng vì này một thanh vũ khí mà tự hào! Một ngày nào đó, hắn sẽ như cùng gia gia hắn một dạng, cầm chùy!

Một búa định thiên hạ!

Diệp Kinh Vân run rẩy tiếp nhận Hạo Thiên Chi Chùy!

Đây là một thanh toàn thân đen kịt chùy, nhưng tinh tế vừa nhìn, chỉ thấy ở chùy trên giăng đầy rất nhiều kiểu chữ!

Đây là người lùn lời nói!

Từng cái vết nứt như cùng là giun vậy phủ phục ở phía trên!

Năm đó trận chiến ấy tất định kinh thiên động địa, quỷ thần khiếp!

Thanh này Hạo Thiên Chi Chùy đối lập Vô Tình Kiếm cũng không kém chút nào! Bởi vì... này đồng dạng là Ái Nhân Tộc thứ nhất Luyện Khí sư Bình Phong làm!

Cao Thiên là Ái Nhân Tộc dũng sĩ, là mạnh nhất người, mà Ái Nhân Tộc lại là được khen là thứ nhất luyện khí chủng tộc! Hắn lại làm sao có thể sẽ không có có một thanh ra dáng vũ khí đâu?

Hạo Thiên Chi Chùy! Khi đó thật đúng là một búa tiêu diệt một khối đại lục!

Chỉ là lúc này, chùy cũ nát không gì sánh được, mất đi quang huy!

Tinh thần niệm như là nước biển một dạng hướng chùy đi!

Ở đó chùy phía trên xuất hiện một cái huyền ảnh! Đạo thân ảnh này cùng Cao Đông rất giống nhau, chỉ là hắn thân thể cường hãn hơn, tứ chi càng phát đạt hơn, trên mặt râu mép cũng là nồng hậu hơn, bất quá cặp mắt kia có chút trống rỗng!

Một màn này chỉ có Diệp Kinh Vân mới thấy được!

Một bên Cao Đông ngây tại chỗ, thấy được thiếu niên trước mắt có phải hay không cùng Ái Nhân Tộc có không cận quan hệ? Nếu không tại sao phải người lùn lời nói, lại nghe được gia gia tên, sẽ kích động như thế?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Giết thống khoái!

Trực giác nói cho Cao Đông , thiếu niên trước mắt tuyệt đối không có ác ý!

Nếu như hắn thấy Diệp Kinh Văn trong đầu một đạo thân ảnh , nhất định sẽ hai mắt ướt át!

Bởi vì người nợ chính là hắn gia gia , Cao Thiên!

Diệp Kinh Văn chứng kiến thân ảnh sánh vai Đông càng cường hãn hơn , hai mắt trống rỗng , nhưng cảm thụ được một cổ quen thuộc linh hồn chỉ lực sau , từ từ hiện ra thanh minh đến , thân thể run nhè nhẹ .

Phù phù một cái!

Hắn hai đầu gối quỳ trên mặt đất!

Đây là hắn một luồng tàn hồn , Diệp Kinh Văn có thể theo này tàn hồn trong cảm thụ được phía sau người không cam chịu!

Nhưng vào giờ khắc này , loại này không cam chịu tâm tình trực tiếp bay là tả nhân gian!

Đạo kia tàn hồn hóa thành một sợi khói trắng từ từ bay lên!

Diệp Kinh Văn nhìn một màn này , bên tai không khỏi vang lên Cao Đông trước nói .

"Huyết Thiên Địa nói Diệp Kinh Văn! Còn nói Diệp Kinh Văn không có chết! Nhưng ngươi muốn biết nói , liền phải tế xuất nửa người tu vi cho ta! Kết quả ... Kết quả gia gia thật tế xuất nửa người tu vi!"

Tức giận như nổi giận mồm cháy hừng hực lên!

Hắn tràn lòng tức giận , nhưng nhất thời cũng không biết nên như thế nào phát tiết ra ngoài , biệt khuất đến mức tận cùng!

"Giết! Giết! Giết!"

Trong đầu điên cuồng sát ý như cùng là biển gầm vậy cuốn tới!

Bên cạnh Cao Đông cảm thụ được này một cỗ sát khí sau , sắc mặt đại biến , hắn chẳng bao giờ cảm thụ được mãnh liệt như vậy sát ý! Sát ý này đều có thể thành thực chất!

Người trước mắt đến cùng gia gia hắn có thể nào quan hệ ?

Nếu như hắn biết thiếu niên trước mắt chính là hắn gia gia sư tôn , không thông báo có cảm tưởng gì!

"Người lùn ?" Đúng lúc này , ngoài cửa , truyền đến một đạo điên tiếng cười điên cuồng , một mập mạp thân ảnh nhất thời xuất hiện ở trước mắt , tại hắn phía sau còn đứng nhiều cầm trong tay lợi kiếm Võ giả!

"Ha ha ha! Rõ là được đến toàn bộ không uống thời gian! Người lùn , chúng ta lại gặp mặt! Người đến , đem hắn cho ta bắt lại!" Kim đại bàn hướng về phía phía sau Võ giả phát tay một cái .

"Là ngươi! Mập mạp chết bầm!" Cao Đông mất lộ ra hung quang , gầm nhẹ nói: "Ngươi cái này ác tâm mập mạp chết bầm , là muốn đem ta đuổi tận giết tuyệt a!"

Sở dĩ quanh năm ở trong lòng đất trong phòng , tất cả đều là bài mập mạp chết bầm này ban tặng!

Năm đó , hắn lần đầu tiên tới Lạc Dương Thành , kết quả gặp phải kim đại thiếu , phía sau người trực tiếp bắt lấy hắn , đồng thời kiếm được kim sinh kim đầu giả hội bán đầu giả!

Cuối cùng , hắn bị một phú hào cho mua!

Bất quá , hắn cơ trí , vùng trốn!

Nếu không nói , hắn hiện tại nhất định sẽ bị phú hào lộng được sống không bằng chết!

Sở dĩ , vừa thấy được mập mạp này , hắn liền mặt đỏ tía tai , hai tay càng là nắm chặt được lớp bắp rung động!

"Ta liền nói người lùn này vũ khí điểm có vấn đề!" Kim đại bàn chống nạnh , tùy ý nhìn quét một vòng , không lo lắng không lo lắng nói: "Ai u , còn có một cái cô nàng a! Không tệ, không tệ! Chờ một hồi gia ta đi nếm thử!"

"Hả? Còn có một người ? Ngươi không ra ngươi người giúp đỡ rất nhiều nha! Bất quá , hắc hắc , hôm nay còn phải chết!" Phía trước thiếu niên đưa lưng

về phía hấn , hấn căn bản cũng không biết thiếu niên hình dạng thế nào!

Đột nhiên , thiếu niên áo trắng mạnh mẽ xoay người , một đôi huyết con ngươi màu đỏ trong lộ ra vô tình băng lãnh quang mang!

"Ừ... Là ngươi!" Nhìn thiếu niên áo trắng thần sắc sau , Kim đại bản sắc mặt đại biến , thân thể run , cước bộ không tự chủ lui ra phía sau mấy bước .
Mấy ngày hôm trước , hấn phải đi ra ngoài ngân bài sát thủ sau khi trở về đã máu me khắp người , thân ở trên là vết thương!

Ngân bài sát thủ ở trong tay thiếu niên không chịu được như thế một kích!

Điều này làm cho hấn hiểu được thiếu niên trước mắt tuyệt đối không phải cái gì tốt chọc nhân vật!

Cao Đông ngây tại chỗ , đây là hấn trong ấn tượng cái kia cao cao tại thượng Kim đại bản sao?

Nguyên lai , hấn cũng sẽ có sợ thời điểm!

Bất quá , nói đến kỳ quái , thiếu niên tu vi bất quá là Bạo Hóa Cảnh lục trọng , so với hấn còn thấp hơn , đối phương bên cạnh đều biết cái Bạo Hóa Cảnh cửu trọng cao thủ , không cần phải sợ hãi như vậy sao?

Kỳ quái!

"Bắt lại nàng!" Trong nháy mắt , Kim đại bản nghĩ đến chính là người hầu chất đe dọa! Nghĩ đến thiếu nữ cùng Diệp Kinh Vân quan hệ tuyệt không gần!

Phía sau một vị ngân bài sát thủ tốc độ cực nhanh , trong nháy mắt sẽ đến bên cạnh cô gái , tay phải đã là đặt ở phía sau người trên cổ , chỉ cần hơi dùng sức một cái , là có thể mang đi thiếu nữ tính mệnh!

"Tiêu Linh!" Cao Đông tức giận hô: "Ngươi đề tiện! Có gan cùng ta một mình đấu!"

"Ha ha!" Kim đại bản ngoài cười nhưng trong không cười , âm u nói: "Chỉ cần ngươi tự phế gân mạch , ta liền đem nàng trả lại cho ngươi!"

"Lời này là thật ?" Cao Đông sửng sốt , thật đúng là tin đối phương nói , đơn thuần tới cực điểm .

"Tự nhiên quả thật! Bằng vào ta Kim gia danh nghĩa!" Kim đại bản có một ít kiêng kỵ nhìn sang Diệp Kinh Vân một cái , không quên nói ra: "Đồng thời , ngươi nhất định phải đem hấn gân mạch phế bỏ đi! Ta nói mới chắc chắn!"

"Ngươi!" Cao Đông giận dữ hét , mặt đều đỏ lên .

Không thể không nói , hấn các phương diện đều cùng Cao Thiên rất giống , nếu như không được là đối phương câu nói sau cùng , hấn thật sẽ là cái kia tên gọi Tiêu Linh thiếu nữ mà tự phế gân mạch!

Ở người lùn trên thế giới , lấy gia tộc danh nghĩa xin thề là nhất ác độc thệ ngôn! Một khi nuốt lời , bọn họ sẽ cho rằng cả gia tộc số mệnh đều có thể theo gió phiêu tán!

Nhưng là đối phương không phải người lùn , mà là nhân loại!

Lại nói , đối phương vẫn là Kim đại bản , hấn nói chuyện có thể đi tin sao ?

Hấn còn muốn nói điều gì , một trận gió đột nhiên bay tới , lần thứ hai khi trở về , ở bên cạnh hấn đã đứng một cái duyên dáng yêu kiều thiếu nữ!

Tiêu Linh đi lên trực tiếp ôm lấy Cao Đông trong lòng! Hai người rất nhiều năm trước liền ở cùng nhau , cảm tình dĩ nhiên là không cần phải nói!

Phía trước , một đạo thê thảm thanh âm bộc phát ra!

Một tay rơi xuống đất , rót đầy tiên huyết!

Ban này kiêu ngạo bảo hộ lúc này trên mặt không có chút huyết sắc nào , đặt ở thiếu nữ tay phải đã bị Diệp Kinh Vân cho chặt đứt!

Hấn nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra thiếu niên trước mắt tu vi bất quá Bạo Hóa Cảnh lục trọng , nhưng lại có thể bộc phát ra có thể so nửa bước Âm Hư Cảnh thực lực!

Diệp Kinh Vân tay phải cầm Vô Tình Kiếm , hấn tức giận một mực áp chế , lúc này nhìn thấy những thứ này ức hiếp Cao Đông người , liền cũng chịu không nổi nữa , giờ khắc này tức giận như cùng là vạn mã bồn dâng!

Giết!

Giết thống khoái!

Ở trong đầu hấn đã bị sát ý cho toàn bộ chiếm hết!

Vô Tình Kiếm nơi tay , hấn liền giống như là theo trong địa ngục đi tới Tu La một dạng , đặng đặng sát khí , trên thân mang theo mùi máu tươi , quỷ khóc lang kêu!

"Cùng tiến lên! Tiểu tử này rất quý dị! Bảo vệ tốt thiếu chủ!" Chung quanh hắc y Vô giả sắc mặt hơi đổi , quay chung quanh ở Diệp Kinh Vân bên cạnh , bọn họ hiển nhiên đều là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ , cả người tà khí nồng đậm!

Bất quá , bọn họ cộng lại tà khí cũng không bằng Diệp Kinh Vân nồng hậu!

Bạch!

Diệp Kinh Vân động , trong tay Vô Tình Kiếm chảy xuôi băng lãnh quang mang , trong nháy mắt liền đã tới một tên sát thủ phía trước , mang theo một cỗ khí tức cuồng bạo , một kiếm chọt từ trên xuống dưới vỡ xuống , như phá núi!

"Chết đi!" Băng lãnh lời nói từ môi hấn trong bộc phát ra!

"A!" Sát thủ kêu thảm một tiếng , cái trán đến nơi cảm xẹt qua một đạo huyết tuyến , trong nháy mắt , huyết như suối nước cuồng phun ra ngoài .

Một màn này làm cho bốn phía sát thủ tâm thấp đến cốc .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Kích sát Kim đại bàn

Bên trong sân , Diệp Kinh Vân cả người giết điên! Đặng đặng sát khí!

Trong đầu thả về lấy một màn lại một mạc!

"Ngươi nguyện ý trở thành ta cái thứ bảy đệ tử sao?"

"Trở thành ngươi đệ tử ? Ta Cao Thiên là Ái Nhân Tộc trong có đủ nhất tiềm lực dưỡng sĩ! Vì sao phải trở thành ngươi đệ tử!"

"Bởi vì ta , cũng chỉ có ta mới có thể làm cho ngươi trở thành Ái Nhân Vương!"

"Cái gì! Thật ?"

"Ta lấy Chiến Thần Diệp Kinh Vân danh nghĩa xin thề! Ta sẽ nhường ngươi Cao gia trở thành Ái Nhân Tộc trong là cao quý nhất gia tộc! Ta sẽ nhường ngươi Cao Thiên trở thành Ái Nhân Vương!"

Những thứ kia đã từng nói trong đầu chậm rãi phát ra ngoài!

Mà hôm nay , hấn đệ thất đệ tử chết thảm ở Huyết Điện Huyết Thiên Địa trong tay!

Giết! Giết! Giết!

Hấn điên , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , trong tay Vô Tình Kiếm tùy ý quơ múa , nhẹ nhàng khẽ động , liền có kiếm ảnh xuất hiện!

Kim đại bàn mang thủ hạ đã chết gần như một nửa , tiếp tục như vậy nữa , chẳng những kẻ khác , mặc dù là hấn cũng phải chết!

"Giết hấn! Ngốc ngây tại chỗ làm cái gì! Nhanh giết hấn a!" Hấn phát ra tiếng gầm gừ , một cước hướng lấy thủ hạ đá tới!

Bạch!

Diệp Kinh Vân hóa gió vô ảnh , như một đạo thiểm điện thần tốc đánh tới , trong tay kiếm nhận đã là đặt nằm ngang cổ đối phương phía trên , nhẹ nhàng vung lên , một vết ánh sáng màu máu xẹt qua!

Phù phù một cái!

Đầu lặn dưới đất phía trên , cặp mắt kia còn trợn trừng lên! Chết không nhắm mắt! Hắn liền Diệp Kinh Vân động tác ra tay cũng không có nhìn thấy!

Diệp Kinh Vân không để ý tới hắn , hai mắt y nguyên đỏ chỏi , một kiếm , mang theo mấy đạo huyết quang , uyển như như bạo phong vũ đánh tới , cuộn cuộn bốn phía , không ít sát thủ đều kêu thảm một tiếng , trên thân từng đạo nhỏ máu ra trên người bây giờ , không tới chốc lát , cũng đã là trở thành một cụ băng lãnh thi thể!

"Đều đi chết đi!" Hắn bạo hồng 1 tiếng , Vô Tình Kiếm phảng phất là tới từ địa ngục ác ma một dạng , dương nanh múa vuốt , tùy ý thu cắt chung quanh sát thủ tính mệnh!

Ở nỗi giận trong nháy mắt , sau lưng vô hồn Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp nổi lên , tản ra ánh sáng nhàn nhạt!

Đột nhiên thì , một đạo hào quang óng ánh theo trong tầng thứ nhất đột nhiên sáng lên!

Ở phía trên kia vậy mà lộ ra một cái nanh!

răng nanh phía trên toàn thân huyết sắc , giống như là ác ma hàm răng , trên có khắc rất nhiều phù văn , lóe lên lóe lên .

Theo này răng nanh xuất hiện , Diệp Kinh Vân phát hiện mỗi giết chết một vị Vô giả , là có thể trong nháy mắt thu nhận đối phương một thân linh lực , không tới chốc lát , hắn tu vi đã là tăng vọt đến Bạo Hóa Cảnh thất trọng!

"Quý a! Quý a!"

Một kiếm , Diệp Kinh Vân một kiếm liền muốn đối phương mệnh , ở kiếm đạo phía trên , hắn uy lực càng cường đại hơn , hoàn toàn liền có thể vượt cấp giết người , một bước một kiếm giết một người!

"Cái gì! Đây công pháp gì ? Vậy mà có thể hấp thu Vô giả trong cơ thể linh lực ?" Kim đại bàn khiếp sợ , quai hàm đều nhanh thấp hơn tới đất phía trên , ngấn ngùi mấy hơi , đối phương tu vi trực tiếp theo Bạo Hóa Cảnh lực trọng đề thăng tới thất trọng , quả thực không thể tưởng tượng nổi!

"Cái gì! Mẹ nó! Bát trọng!" Cảm thụ được đối phương tu vi lần thứ hai tăng vọt , hắn không nhận được bạo thô tục!

Hắn hiện tại tuy nói có Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi , nhưng hoàn toàn chính là dựa nuốt ăn linh được mạnh mẽ tăng lên!

Diệp Kinh Vân mắt lạnh nhìn quét bốn phía , nhìn phía còn dư lại cả người run Vô giả , hai mắt ứ máu , theo hắn người trước mắt phảng phất chính là cái kia giết chết thất đệ một dạng Huyết Thiên Địa!

"Giết!" Nổi giận gầm lên một tiếng , thân hình bùng lên , khí lưu cường đại xé rách không khí .

Một kiếm này mang theo hắn sát khí ngút trời , trong nháy mắt đem chung quanh sát thủ toàn bộ giải quyết hết , bên trong sân cũng chỉ còn lại có một thanh niên!

Chỉ thấy ở thanh niên mà trên có một vũng nước .

Một cỗ nước tiểu mùi khai tức khắc phiêu tán bốn phía .

Nguyên lai Kim đại bàn không khống chế!

Hắn tuy nói là Kim gia đại thiếu gia , nhưng dù sao nói chưa từng thấy qua máu tanh như vậy một màn!

Đối phương thủ đoạn quả thực tàn nhẫn tới cực điểm!

Như là ác ma một dạng!

Diệp Kinh Vân trong tay cầm một thanh kiếm , trong tròng mắt đã dần dần khôi phục một tia thanh minh , nhưng tà khí y theo ở!

Hiển nhiên , ban nãy tùy tiện hành hạ đến chết đã đem nội tâm hắn tức giận giảm đi một nửa!

Lạnh như băng nhìn mập mập chết bầm một cái , sau đó quay đầu nhìn về Cao Đông: "Là hắn khi dễ người sao ?"

"Ừ!" Cao Đông gật đầu , nhận thấy được Diệp Kinh Vân muốn làm cái gì , nhú mày , nói: "Khỏi cần! Ta tự mình tới!"

"Được !" Diệp Kinh Vân không phản đối , hắn biết Ái Nhân Tộc lòng tự trọng tương đối mạnh , mà lại nói phía sau người hắn rất hận kim đại thiếu!

Cao Đông trong tay cầm một thanh búa tạ!

Hạo Thiên Chi Chùy!

"Không được!" Nhìn thấy Hạo Thiên Chi Chùy ở đầu mình trên , kim đại thiếu con người bạo lui , trên mặt tái nhợt như giấy trắng , quát: "Ta là Kim gia đại thiếu gia! Người giết ta! Người nhà họ Kim tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người! Ta đệ đệ thiên phú siêu nhiên , nếu như hần biết , hần nhất định sẽ giết các người!"

Cao Đông sững sờ, chính hần ngược lại không quan trọng , chính lo lắng Diệp Kinh Vân , nếu như dựa theo đối phương nói , Diệp Kinh Vân chẳng phải là dữ nhiều lành ít ?

"Giết hần!" Diệp Kinh Vân đứng chấp tay , lạnh nhạt nói , không chút nào bởi vì đối phương nói mà cảm thấy sợ hãi!

"Được !" Cao Đông trọng trọng gật đầu , trong tay búa tạ chọt vung lên , lớp lớp rung động , hướng phía dưới thanh niên chọt vung đi!

"Tự tìm cái chết! Tiếp lão phu một chiêu!" Đúng lúc này , âm bên bực phát ra một đạo tiếng rống giận!

Kim đại bàn là Kim gia đại thiếu gia , ở bên cạnh hần làm sao có thể biết không có cao thủ đây!

Này Lão giả liền là một vị cao thủ , tu vi đã đạt đến Âm Hư Cảnh nhất trọng! Hần am hiểu ẩn nấp , trước luôn luôn không xuất hiện hoàn toàn là quá mức khiếp sợ , thế cho nên quên mất thiếu chủ tình cảnh!

Hiện tại , khi thấy đại chùy kia một dạng muốn đập về phía kim đại thiếu thời điểm , hần sắc mặt chột biến , trở nên phản ứng qua đến, tốc độ rất nhanh, quỹ đạo thân pháp phiêu động ra , một đường hướng phía trước đánh tới!

"Lão giả kia! Chờ người cùng thật lâu!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , bên khóe miệng dâng lên vẻ lạnh như băng đến mức tận cùng nụ cười , lấy cực nhanh thân pháp , đột ngột xuất hiện ở Lão giả phía sau lưng , chọt rút ra Vô Tình Kiếm , một kiếm mạnh mẽ rơi xuống , phát ra chói tai tiếng kiếm reo!

Sau một khắc , Lão giả thân hình liên tục bùng lên , lui ra phía sau mấy bước , ổn định lại , trong cơ thể ngũ tạng lục phủ bị thương nặng , phun ra một ngụm máu lớn .

Thiếu niên trước mắt thực lực cực kỳ quý dị , nhìn như chỉ có Bạo Hóa Cảnh bát trọng tu vi , nhưng sức chiến đấu có thể so Âm Hư Cảnh nhất trọng đỉnh phong Vô giả!

"Nếu đến! Cũng không cần đi!" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , hướng phía trước chọt vung ra một kiếm!

Vô Tình Nhất Kiếm!

Một kiếm quét ra , trên mặt đất xuất hiện một đạo thật sâu vết rách , khói trắng bốc lên!

"A!" Hắc y Lão giả kêu thảm một tiếng , toàn bộ thân hình bị một kiếm chém thành hai khúc , không còn sinh cơ!

Cao Đông sững sờ sững sờ, sau đó nhìn phía mập mạp , bên khóe miệng dâng lên vẻ lạnh như băng độ cong , không nói hai lời , một búa một dạng hướng đối phương đầu đập đi!

Tiên diễm huyết hoa phiêu hạ xuống!

Máu thịt be bét!

Tàn khốc một màn để cho thiếu nữ phát ra thanh âm ben nhọn!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Dục Hỏa Hồng Liên

Đường đường Kim gia đại thiếu gia cứ như vậy chết ở người lùn Cao Đông chùy tiến lên!

"Nơi này đã đề lộ! Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Tiêu Linh hai mắt bất lực, nàng dù sao vẫn là một cô thiếu nữ, trước căn bản cũng không có thấy qua như thế tàn khốc một màn!

"Nguy hiểm nhất địa phương thường thường là an toàn nhất địa phương, hai người hiện ngốc tại chỗ này!" Diệp Kinh Vân hai mắt nhất chuyển, trầm giọng nói: "Đứng! Cao Đông, người là biết chế tạo vũ khí chứ?"

"Ừ!" Cao Đông cũng không suy nghĩ nhiều cái gì, đã sớm coi Diệp Kinh Vân là làm là huynh đệ mình, vỗ vỗ ngực, nói ra: "Biết!"

"Được! Vậy người giúp ta đem thanh kiếm này conect vào!" Vừa nói, hắn theo trong túi càn khôn lấy ra Vô Tình Kiếm Đệ Bát Tiết Đoạn Kiếm, lại đưa tay trong Vô Tình Kiếm chuyển cho đối phương!

Cao Đông tiếp nhận Vô Tình Kiếm, va chạm vào phía trên, hai mắt phát quang: "Thật cường liệt tà khí a!"

Hắn phát hiện trước mắt vũ khí không kém chút nào hắn Hạo Thiên Chi Chùy!

"Chuyện này... Đây chẳng lẽ là một thanh rạn nứt thần khí?" Hắn chợt ngừng đầu, kinh ngạc liên tục.

"Ừ! Không sai!" Diệp Kinh Vân chút nào không kiêng kỵ nói, Ái Nhân Tộc từ trước đến nay đơn thuần, là một thẳng tính, không có gì tâm cơ, muốn nói cái gì liền nói cái gì.

Người bình thường, hắn còn thật không dám nói ra lời nói thật đến! Bất quá mặc dù nói, mong rằng đối với địa phương cũng sẽ không tin!

Thần khí?

Người cho rằng thần khí là thị trường mua thức ăn? Thông đường phố đều có?

Cao Đông đối với Diệp Kinh Vân lời này không có chút nào nghi ngờ, hắn có thể đủ cảm nhận được rõ ràng trên thanh kiếm này mang theo sát khí ngút trời!

"Người có thể làm được sao?" Diệp Kinh Vân hỏi.

"Có thể!" Cao Đông vỗ vỗ ngực, mặt tự tin nói, ở chế tạo vũ khí phía trên, hắn có siêu nhiên thiên phú!

"Được! Những thứ này cho người!" Vừa nói, Diệp Kinh Vân theo trong túi càn khôn lấy ra nhiều Hắc Thiết Tâm cùng với Tinh Vị Học Viện huy hiệu, tiếp tục giao phó một sự tình sau, biết được phía sau người ở chỗ này còn có một tòa cực kỳ bí ẩn thông đạo, hắn thì càng thêm yên tâm, bước nhanh mà rời đi!

"Tiêu Linh, mấy ngày nay người cũng không cần ra ngoài! Bên ngoài sự tình liên giao cho những thứ kia tôi tớ làm đi! Người liền ngốc ở bên cạnh ta, ta lo lắng người có chuyện!" Cao Đông nghiêm nghị nói.

Người lùn vũ khí điểm kinh doanh quy mô cực lớn, có rất nhiều tôi tớ! Đủ để ứng đối một sự tình!

Tiêu Linh gật đầu, đi theo Cao Đông tiến vào một cái bí ẩn trong thông đạo!

Thiết môn chậm rãi tắt đi, cuối cùng một tia ánh sáng triệt để bao phủ ở trong bóng tối!

Hai người thân ảnh cũng triệt để bao phủ trong bóng đêm!

Diệp Kinh Vân rất phóng tâm mà đem Vô Tình Kiếm giao cho Cao Đông, bởi vì hắn tín nhiệm đối phương.

Đến trên đường, hắn phát hiện ở phía tây có một Luyện Đan sư công hội, hiện nay hắn muốn luyện chế một cái Âm Hư Đan, làm tốt tấn cấp Âm Hư Cảnh làm chuẩn bị!

Luyện Đan sư công hội là một cái Bàng Đại công hội! Tọa lạc tại rất nhiều trong thành trì, mà đại bản doanh thì là tại hạ vị trong thần giới!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân chính là Luyện Đan sư công hội một vị thất phẩm Luyện Đan sư!

"Luyện Đan sư công hội!" Nhìn lên trước mắt huy hoàng vật kiến trúc, Diệp Kinh Vân cười nhạt.

Đây là một tòa hình tròn vật kiến trúc, hào quang Lưu Ly, dị thường chói mắt, mà ở phía trên trong hư không nổi lơ lửng ba cái hồng sắc ngọn lửa!

Điều này đại biểu trước mắt Luyện Đan sư trong công hội có một vị phẩm chất cao đến tam phẩm Luyện Đan sư!

Lần trước, Diệp Kinh Vân gặp mặt Lão giả tên là Cổ Đan, hắn liền là một vị tam phẩm Luyện Đan sư!

Thân phận tôn quý, rất nhiều người cũng không dám dễ dàng chọc giận hắn! Chớ nói chi là đắc tội hắn!

"Hoan nghênh quang lâm!" Diệp Kinh Vân mới vừa gia nhập, một đạo thiên lại bàn thanh âm chậm rãi vang lên, nàng người mặc màu xanh quần áo,

tướng mạo tuy nói phổ thông, nhưng vóc người cực kỳ tốt, nên lối địa phương lồi, nên vênh địa phương vênh, trên thân không có một tia sẹo lồi, quả thực là nhân gian cực phẩm.

Ngay cả Diệp Kinh Vân loại này không hao sắc người cũng không nhìn được lên lên nhìn đối phương một cái hai đoàn nhô ra đến viên mãn bộ ngực, nhưng rất nhanh, hần liền khôi phục lại bình tĩnh, nhẹ nhàng gật đầu: "Ta là tới tìm một ít dược liệu!"

Luyện chế Âm Hư Đan cần một gốc cây Âm Hóa Thảo, Âm Hư Tam Cấp Thạch, cùng với một cái Âm Hóa cấp bậc yêu đan!

"Hả?" Thiếu niên có chút điểm vô cùng kinh ngạc, một dạng cần cần dược liệu trên cơ bản đều là Luyện Đan sư, nhưng thiếu niên trước mắt chỉ là một bình thường Vô giả, bất quá, có một ít gia tộc cũng sẽ để cho một ít thủ hạ đi Luyện Đan sư công hội mua một cái tài liệu, nghĩ vậy điểm, nàng nhẹ nhàng gật đầu, giờ lên tinh tế trắng noãn tay: "Mời tới bên này!"

Diệp Kinh Vân gật đầu, hướng thiếu nữ chỉ phương hướng đi tới, tại đó có một trận một dạng, phía trên để rất nhiều dược liệu, mà ở dược liệu phía dưới đều có một nhãn hiệu, trên đó viết dược liệu tên cùng với niên đại!

Không có qua bao lâu thời gian, hần tìm được Âm Hóa Thảo, Âm Hư cấp bậc yêu đan, thiếu một khóa Âm Hư Tam Cấp Thạch!

Tiếp tục hướng phía trước đi tới, ánh mắt nhìn quét một vòng.

Trở nên phát hiện đứng ở phía trước hai vị Lão giả!

Hai vị này Lão giả người mặc Luyện Đan sư đặc biệt y phục, phía trên đều có hai đoàn ngọn lửa!

Hiển nhiên là nhị phẩm Luyện Đan sư!

Hai vị Lão giả mặt đỏ tía tai, giống như ở tranh chấp lấy.

"Này Hồng Liên óng ánh trong suốt, hồng chói mắt, nhìn từ xa như mẫn xà mờ cái miệng rộng! Hiển nhiên là Mãng Hồng Liên!" Viên Kim gân giọng nói ra.

"Nói bậy! Nói bậy!" Đối diện tên là Phan quốc Lão giả kéo râu mép, nói ra: "Này rõ ràng chính là Linh Hồng Liên! Nó thần sắc tuy nói cùng Mãng Hồng Liên có một ít tương tự! Nhưng phía trên găng đầy hoàng sắc điểm nhỏ! Chỉ có Linh Hồng Liên mới có những thứ này điểm nhỏ! Bởi vì ... này chút điểm vàng là linh khí diễn biến tới!"

Hai người Lão giả tranh cãi không thôi, đều không khác mấy có thể đánh nhau một trận!

Diệp Kinh Vân tùy ý miết miết này đoá đoá hoa màu đỏ, trong con ngươi thoáng qua một đạo quỷ dị quang mang!

Không nghĩ tới! Ở cái địa phương này lại có Dục Hóa Hồng Liên!

Thứ này tại hạ vị thần giới cũng là cực kỳ trân quý! Đối với cần nuốt dị hỏa có trợ giúp to lớn!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân có thể đi cần nuốt nhiều như vậy dị hỏa, trừ dựa Thập Ma Tâm Tạng áp chế bên ngoài, còn có Dục Hóa Hồng Liên tác dụng!

Hơn nữa, cần nuốt này Dục Hóa Hồng Liên sau, biết có một tia cơ hội ở trong người xuất hiện Hồng Liên dục hóa điểm!

Tuy nói Hồng Liên dục hóa điểm không có ở trên dị hỏa bảng, nhưng đối với so với bình thường luyện đan chi hỏa chắc chắn biết cường đại hơn nhiều! Hơn nữa, hiện tại Diệp Kinh Vân Thập Ma Hỏa Diễm còn rất nhỏ yếu, nếu như có thể cần nuốt Hồng Liên dục hóa điểm kia đối với Thập Ma Hỏa Diễm phát triển không thể nghi ngờ là được!

Bất quá, loại này xác suất rất nhỏ!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân tổng cộng cần nuốt mười đoá Dục Hóa Hồng Liên, nhưng không có xuất hiện một cái Hồng Liên dục hóa điểm!

"Bất kể như thế nào! Ta nhất định phải nghĩ hết cách làm lấy được này một đoá Dục Hóa Hồng Liên!" Hần trong lòng chớp động kiên định quang mang, trực tiếp chạy lên, cũng không do dự cái gì, lạnh nhạt nói: "Đây căn bản cũng không phải là cái gì Mãng Hồng Liên, cũng không phải là cái gì Linh Hồng Liên, mà là Dục Hóa Hồng Liên!"

Nhàn nhạt thanh âm làm cho Viên Kim cùng Phan quốc hai vị Lão giả nhất tề sửng sốt, đều đưa mắt chuyển dời đến trên người thiếu niên.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Tới tay

Hai vị Lão già liếc mắt nhìn nhau, trên mặt đều là hiện ra tức giận, chỉ vào thiếu niên, mắng: "Lấy ở đâu tiểu mao hài!"

Người ở chung quanh nghe đến lời này, đều đưa mắt tập trung ở trên người thiếu niên.

Thiếu niên này cũng dám ở hai vị lưỡng phẩm Luyện Đan sư chen miệng?

Này nhưng không phải người bình thường hành vi a!

"Nói bậy! Này rõ ràng chính là Mãng Hồng Liên!"

"Ta nhỏ vào! Người này không biết xấu hổ! Đây cũng là Linh Hồng Liên!" Hai người ở hơi gần ngửi trong nháy mắt, lại lần nữa khôi phục lại trước đây thần sắc, người một câu, ta một câu, đầu được chết đi sống lại, cũng không chịu thừa nhận đối phương nói!

Diệp Kinh Vân nhàn nhạt cười cười, phong kinh vân đậm nói: "Hai vị tiền bối! Các người đại khái nhìn một chút nó bộ phận, tại đó có phải hay không khác lấy một ngọn lửa?"

"Cút!" Bàn quốc mặt không kiên nhẫn phát tay một cái, liếc Diệp Kinh Vân một cái, nói một cách lạnh lùng: "Lão phu luyện đan sơ sơ mười năm! Sao lại nhìn lầm? Người sẽ miệng đây nói bậy, cẩn thận ta đem người đuổi ra Luyện Đan sư công hội!"

"Tiểu tử! Này rõ ràng chính là Linh Hồng Liên! Trên đời này căn bản cũng không có lời người nói Hồng Liên! Đừng ở chỗ này nói lung tung!" Một người tên là Viên Kim Lão già kéo, trừng hai mắt, không khách khí chút nào nói ra: "Bạc ra về hiểu biết! Lão phu ta ăn muối so người ăn cơm xong còn nhiều hơn đây!"

Diệp Kinh Vân sững sờ, cảm thấy rất là buồn cười.

Lời này chắc là xuất từ trong miệng hắn!

Hắn sống cả đời, kiếp trước tại luyện đan trên có siêu nhiên thiên phú và tạo nghệ, không biết có bao nhiêu thiếu Luyện Đan sư là lấy được hắn chỉ điểm mà bỏ ra không gì sánh được trọng đại giới!

"Hừ!" Hắn kinh thường hừ lạnh một tiếng, kiêu căng nói ra: "Có tin hay không là tùy các người!"

"Ngược lại hai người già như vậy tranh hạ đi cũng không có dị nghị! Không ngại cứ dựa theo hắn nói đi xem một cái! Này đóa Hồng Liên bộ phận có phải hay không có một đoàn ngọn lửa màu đỏ?" Đúng lúc này, một thiếu nữ chậm rãi đi tới, đứng là vừa mới cái kia vẫn đối với Diệp Kinh Vân mặt nở nụ cười, vóc người tốt đến không thể tốt hơn thiếu nữ!

"Được rồi, liền nghe Thiên Thiên đi!" Hai người mỗi cái liếc nhau, bắt quá trên mặt vẫn là không tin, bọn họ vậy mới không tin Diệp Kinh Vân nói!

Hồng Liên bộ phận có một đám lửa?

Thối lắm!

Nghe đều chưa có nghe nói qua!

Phan quốc tùy ý cầm lấy Hồng Liên, nhãn cầu chuyển vài vòng, sau đó thoáng cái liền đứng lại, cả người hóa đá tại chỗ, dường như chứng kiến khó có thể tin một màn!

"Cầm lại! Nhìn người này tính tình! Chẳng lẽ còn thật có một đám lửa ẩn ký?" Viên Kim kinh thường nói, một thanh tay cầm qua Hồng Liên, mở ra bộ phận.

Chỉ thấy ở phía trên kia có một cái ẩn ký!

Đúng là một đoàn ngọn lửa màu đỏ!

Nhìn này ẩn ký, Diệp Kinh Vân hơi kích động, nhưng nét mặt không biểu hiện ở trên mặt, hắn biết chỉ muốn mở ra này ẩn ký, như vậy thì có cơ hội lấy được thần bí hỏa diễm!

Hồng Liên điểm!

Không biết một bụi này Hồng Liên có hay không ?

"A!" Sững sờ cả buổi, Viên Kim mới kêu lớn một cái, dẫn được người chung quanh đều đưa mắt chuyển dời đến trên người hắn!

Hắn là nói thiếu niên áo trắng nói là thật ?

Chuyện này. ..

Điều đó không có khả năng a!

Phải biết rằng hai vị Lão giả thân phận đều là cao quý nhị phẩm Luyện Đan sư, tại luyện đan phía trên đã có sơ sơ mười năm kinh nghiệm, đối với dược liệu nắm giữ đã là quen thuộc được không thể quen thuộc hơn nữa!

"Chứng kiến sao?" Diệp Kinh Vân cười nhạt, tự tin mười phần.

"Xem..." Phan quốc cùng Viên Kim hai người liếc nhau, khó khăn mở miệng nói: "Chứng kiến!"

Toàn trường náo động!

Không nghĩ tới thiếu niên thật nói đúng!

"Người đoán sao?" Phan quốc mặt mê muội nhìn Diệp Kinh Vân.

"Đoán?" Diệp Kinh Vân cười nhạt, quay đầu xoay người liền rời đi, mặt coi thường!

"chờ một chút! Có thể hay không nói cho ta biết này Hồng Liên cùng một dạng Hồng Liên có cái gì khác biệt?" Phan quốc sững sờ, quát lên.

"Ta cho người biết? Ta tại sao phải nói cho người biết?" Diệp Kinh Vân nói rất rõ ràng, nếu muốn biết đáp án, như vậy cho hắn tương thưởng phong phú!

"Ta có thể vì người luyện chế một cái nhị phẩm đan dược! Thế nào?" Viên Kim cũng gấp, hắn luyện chế Thập Niên Đan dược, đối với dược liệu sớm đã có sâu đậm giải khai, hôm nay đột ngột xuất hiện này đóa Hồng Liên, để cho hắn cảm thấy rất là vô cùng kinh ngạc, trong lòng phá muốn biết đáp án.

Nhị phẩm đan dược!

Có giá trị không nhỏ a!

"Ta không cần đan dược!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng cự tuyệt, hắn bản thân liền là một vị Luyện Đan sư, tại luyện đan phía trên sớm đã luyện được lô hỏa thuần thanh!

"Vậy người cần gì?" Phan quốc cũng gấp, cũng rất muốn biết đáp án.

"Người có thể cho ta cái gì?" Diệp Kinh Vân đương nhiên không thể trực tiếp mở miệng sẽ Hồng Liên, như vậy rất dễ dàng dẫn tới người suy đoán!

"Chuyện này. .." Lão giả sững sờ vừa sững sờ, đối phương không muốn đan dược, còn cần gì? Nhìn người trước mắt trong tay cầm rất nhiều dược liệu, hắn nhân cầu không khởi nhất chuyển, nói: "Nếu như người nói cho chúng ta biết đáp án, đồng thời để cho chúng ta thỏa mãn! Ta sẽ đem này đóa Hồng Liên cho người!"

Ngược lại Hồng Liên giá trị không được bao nhiêu tiền!

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế, biểu tình lãnh đạm, nội tâm lại vô cùng kích động, bất quá, hắn nguyên lạnh nhạt nói: "Liền một đóa Hồng Liên sao?"

Là không làm cho chú ý, hắn nhiều hơn một vài điều kiện!

"Người còn nghĩ muốn cái gì? Nói đi!" Viên Kim nhướn mày.

"Ta còn muốn Âm Hư Tam Cấp Thạch!" Mới vừa còn luyện chế Âm Hư Đan thiếu một khối Âm Hư Tam Cấp Thạch!

"Được!" Âm Hư Tam Cấp Thạch tuy nói so Hồng Liên đắt hơn một ít, nhưng cũng không trị giá bao nhiêu tiền, Viên Kim lập tức liền đáp ứng!

"ừ!" Diệp Kinh Vân thỏa mãn gật đầu, trầm giọng nói: "Đây là một đóa biến dị Hồng Liên! Hắn một nửa có Mãng Hồng Liên gen, một nửa kia có Linh Hồng Liên gen, sơ dĩ nhìn qua, nó gần giống như Mãng Hồng Liên, vừa giống như Linh Hồng Liên! Ở nó bộ phận có một ngọn lửa ẩn kỹ! Đây là từ thiên địa linh lực ngưng tụ ra!"

"Hắn công năng so Linh Hồng Liên cùng man Hồng Liên cường đại hơn! Lại tổng hợp lại hai người ưu điểm! Nhưng cùng lúc , cũng nhiều hai người khuyết điểm , sở dĩ loại này đóa hoa một dạng rất khó sống sót ..."

Hắn từ từ chia tích , chính giữa ít một chút tin tức!

Hắn đương nhiên sẽ không nói cắn nuốt này đóa Hồng Liên liền có cơ hội lấy được Hồng Liên điểm! Nói như vậy , hai vị này Lão giả còn có thể cho hắn Hồng Liên sao?

Phan quốc cùng Lý Kim hai người đều là cả kinh , thấy được phía sau người nói rất có đạo lý , gật đầu .

"Các ngươi sẽ không phải là dối ý chứ ?" Diệp Kinh Vân cười nhạt .

"Không có! Đường đường nhị phẩm Luyện Đan sư biết nuốt lời sao?" Phan quốc kéo nói ra , vỗ vỗ tay , nhanh chóng gọi thủ hạ cầm lên Âm Hư Tam Cấp Thạch , đồng thời đem Hồng Liên chuyển cho Diệp Kinh Vân!

Hắn cũng biết này nhiều Hồng Liên so với bình thường Hồng Liên muốn trân quý không ít! Bất quá , trong mắt hắn , trân quý nữa cũng trân quý không được đi nơi nào!

Nếu như hắn biết trước mắt Hồng Liên còn đầy đủ xuất hiện dị hóa hiệu quả , nhất định sẽ da chết không biết xấu hổ lấy về!

Diệp Kinh Vân mặt bình tĩnh tiếp nhận Âm Hư Tam Cấp Thạch cùng Hồng Liên , bỏ vào trong túi càn khôn , nội tâm vô cùng kích động!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Vương Thiên

Diệp Kinh Vân kiểm được Dục Hỏa Hồng Liên cùng Âm Hư Tam Cấp Thạch , đang lúc mọi người hóa đá biểu tình hạ rời khỏi Luyện Đan sư công hội!

Vừa về tới Tinh Vị Học Viện sau , một huê lúc thăm kín cùng hắn quan hệ không tệ đệ tử lúc này nhìn thấy hắn , mặt hết hoảng , thân thể đều đang phát run: "Diệp ca! Diệp ca! Đừng trở về! Ngươi ngàn vạn lần ** đừng trở về a!"

"Vương Thiên xuất quan!"

"Hắn biết ngươi giết đệ đệ hắn , hôm nay chính tức giận chạy qua đến! Đi mau a!"

Diệp Kinh Vân lúc thường cùng đệ tử này quan hệ không tệ , tuy nói phía sau người thiên phú một dạng nhưng rất chăm chỉ , sáng sớm trời còn chưa sáng liền lên tu luyện , luôn luôn không ngừng tu luyện tới ban đêm!

Giống như hắn loại này như vậy chăm chỉ người , kiếp trước , hắn thật đúng là rất hiếm thấy!

Sở dĩ , cho tới nay , hắn đối này vị đệ tử rất có hảo cảm!

"Đừng sợ!" Hắn lạnh nhạt nói , trên mặt không có chút nào sợ hãi .

Người nọ sững sờ , thấy được Diệp Kinh Vân thực sự quá nhạt định! Vương Thiên tốt xấu là một vị Âm Hư Cảnh tứ trọng cường giả a!

"Thương Kiệt , hôm nay ngươi tu luyện được như thế nào đây?" Diệp Kinh Vân không để ý tới chuyện này , nhìn Thương Kiệt , hỏi.

"Ai! Vẫn là không có thể đột phá đến Âm Hư Cảnh!" Niên kỷ của hắn đã ở hai mươi tuổi , nhưng tu vi luôn luôn dừng lại ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , chậm chạp không có thể đột phá , này nếu là người khác , sớm liền buông tha , nhưng hắn nghị lực rất cường đại , vĩnh viễn sẽ không bỏ rơi!

Nói thật , Diệp Kinh Vân phi thường thấy được loại người này!

Hắn biết , chỉ cần đối phương lấy được một ít kỳ ngộ , tất nhất định lấy đột nhiên tăng mạnh!

"Từ từ sẽ đến! Ngươi nghị lực rất lớn , trong lòng đối đột phá ý niệm trong đầu luôn luôn bất diệt! Cái này rất được! Nhưng có đôi khi , cưỡng cầu không được! Ngươi càng là nhớ ở trong lòng , như vậy thì càng sẽ có được thất bại! Yên tâm đọc , có lẽ ngươi biết đột nhiên tăng mạnh!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , nhẹ nhàng mà vỗ vỗ phía sau người bà vai!

Thương Kiệt sững sờ , cả người hóa đá tại chỗ , trong lỗ tai liên tiếp vang lên Diệp Kinh Vân ban nãy nói , tự lẩm bẩm: "Yên tâm đọc ... Để xuống lòng tin ... Ta chẳng lẽ là thật quá mức quan tâm tu vi sao?"

Vào giờ khắc này , hắn hai mắt từ từ hiện ra mê mờ nghi hoặc , nhưng sau đó , một tia thanh minh dần dần xuất hiện , tiếp theo , một đạo tinh quang liên tục bùng lên!

"Ta hiểu!" Hắn mạnh mẽ xoay người , muốn phải thật tốt cảm tạ Diệp Kinh Vân , cũng là sau khi phát hiện người đã hướng phía tây đi!

Cái hướng kia!

Ban nãy , hắn chính là ở nơi đó tình cờ gặp nổi giận bùng bùng Vương Thiên!

Hắn sắc mặt đại biến , vội vàng đi tới .

Đi tới đi tới , hắn đột nhiên phát hiện Diệp Kinh Vân thoáng cái cũng không thấy!

Lúc này Diệp Kinh Vân lại hướng Tinh Vị Học Viện phía đông đi , hắn đột nhiên nghĩ đến luyện chế đan dược cần đan lò! Sở dĩ , dọc theo một cái âm u đường nhỏ rồi đi nơi này!

Thương Kiệt tốc độ không có nhanh như vậy , tự nhiên không biết hắn đi , còn tưởng rằng Diệp Kinh Vân đã xông lên , sắc mặt huu mà một cái biến!

Hắn làm người trượng nghĩa , mấy ngày qua , Diệp Kinh Vân chỉ điểm hắn không ít! Hôm nay , sau khi thấy được người có nguy hiểm tánh mạng , trong lòng tự nhiên sẽ lo lắng!

"Chết!" Đúng lúc này , phía trước gầm lên giận dữ vang lên , như như lôi đình , chấn nhiếp nhân tâm!

Ngay sau đó , chỉ thấy phía trước chậm rãi đi ra một nam tử áo đen!

Hắn mày kiếm mắt sáng , khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị , trong tay dính đầy tiên huyết , cặp mắt lộ ra dã thú nguyên thủy nhất sát ý , một cỗ khí xo xác tiêu điều như cùng là bão như gió cuộn cuộn ở trên người hắn .

Chung quanh không ít Võ giả nhìn thấy một màn này , đều là nhướng mày .

"Là Vương Bại đại ca Vương Thiên!"

"Mẹ ta nha! Dĩ nhiên là Vương Thiên! Không biết chết ở trong tay hắn người là ai ? Quả thực là thâm hiểm , đầu bị Vương Thiên Nhất kiếm chặt bỏ , ném vào đến Yêu thú trong miệng , hôm nay , chỉ còn dư lại này thi thể không đầu!"

"Sẽ không phải là Diệp Kinh Vân chứ ? Gia hỏa này giết đệ đệ hắn! Hắn tất định tức giận không thôi!"

"Chịu có thể là đi! Bất quá là hắn , cũng chẳng có gì lạ a!"

Thương Kiệt nghe nói như thế , sắc mặt biến lại biến , tâm tức giận như là hỏa sơn một dạng chợt bộc phát ra , trong hai mắt từ từ hiện ra tức giận hỏa điểm!

Hai tay hắn chặt chẽ siết , móng tay xuyên thấu ở trong tay , nhỏ máu ra dịch đến!

Nói như thế nào , Diệp Kinh Vân coi như là hắn bán người sư phụ , hôm nay , sư phụ bị giết , hắn có thể nào không giận ?

"Ngươi!"

Lấy dừng khí , một đạo tức giận nói như là như lôi đình hạ xuống đến!

"Hả?" Vương Thiên sắc mặt hơi ngưng lại , tức sát hai mắt chuyển dời đến Thương Kiệt trên thân .

"Ngươi đứng lại đó cho ta!" Thương Kiệt tức giận , nổi giận gầm lên một tiếng .

"Chính là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả , còn muốn răn dạy ta ?" Vương Thiên lắc đầu , trong con ngươi thoáng qua một chút xem thường , hắn hiện tại tất cả tức giận đều tập trung ở Diệp Kinh Vân trên thân , không có ở không để ý tới những thứ này tu vi yếu ớt đệ tử!

"Đứng lại!" Thương Kiệt gào to một tiếng , vừa sải bước đi , không biết lấy ở đâu dừng khí , quơ múa thiết quyền nhắm ngay Vương Thiên đầu ném tới!

"Người ..." Vương Thiên thấy thế , giận dữ hét: "Tự tìm cái chết!"

Một cước chọt giờ cao , trực tiếp hướng phía trước đá tới!

Nặng nề mà rơi vào Thương Kiệt trên thân!

Phía sau người tại trong hư không xẹt qua một đường vòng cung , rơi trên mặt đất , phun ra một búng máu , nhưng làm người ta chấn động là hấn lập tức đứng lên , trên thân khí tức không có chút nào yếu bớt , ngược lại là không ngừng tăng lên!

"Chuyện này. .. Đây là đột phá khí tức ?" Có Võ giả kinh hô 1 tiếng .

Đối phương bị đánh lại vẫn có thể đột phá ?

Nếu muốn đổi thành trước , Thương Kiệt biết mình đột phá nhất định sẽ rất hưng phấn , nhưng hiện tại hấn hoàn toàn liền không hưng phấn nổi , bởi vì nghĩ đến Diệp Kinh Vân chết thảm ở trong tay đối phương , đầu tức thì bị đối phương ném tới Yêu thú trong miệng , hấn con mắt sớm đã là tràn ngập tiên huyết!

"Người tự tìm cái chết!" Một cổ Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi ở trên người hấn chọt bộc phát ra!

Hấn liều mạng hướng phía trước phóng đi!

Nhưng làm sao đối phương tu vi rất cao! Thoáng cái liền đem hấn định tại chỗ , giống như là chơi một cái nhỏ kê!

"Đi ? Người phế vật này vậy mà đột phá tu vi ? Không tệ, không tệ a! Nhưng tiếc là trong mắt ta , người vẫn là cái phế vật!" Vương Thiên mặt coi thường nói ra , ngón giữa phải nhanh chóng ngưng tụ ra một đạo nồng hậu linh lực , lòi đình lập loè , lấp ló , vang vọng không ngừng!

Này nhất chỉ nếu là rơi vào Thương Kiệt trên thân , nhất định sẽ làm cho hấn chết đến mức không thể chết thêm!

Nhưng ở trên mặt hấn hoàn toàn không có lộ ra vẻ sợ hãi , ngược lại là càng thêm điên cuồng , trong lòng mắt sát ý đều nhanh ngưng tụ thành thực chất!

Coi như đạo này sắc bén kinh khí rơi ở trên người hấn lúc , một đạo hắc ảnh nhanh chóng qua đây , như cùng là Liệp Báo một dạng , nhanh chóng đặt tại Thương Kiệt trên thân , sau đó chọt lui , ở lui ra phía sau trong quá trình , tay phải hấn nhẹ nhàng bắn ra , một đạo kinh khí nổ bắn ra ra , cùng đối phương chọt đụng vào nhau , phát ra tiếng oanh minh!

Bụi mù cuộn cuộn!

Một đạo thân ảnh ở trong bụi mù như ẩn như hiện , quần áo màu trắng ở mạnh mẽ phong chi hạ bay phát phới .

"Là người!" Khi thấy rõ đối phương thân sắc sau , Vương Thiên điên cuồng cười một tiếng , trong lòng mắt lộ ra hung tàn ánh mắt , trên mặt sát ý chọt lóe lên: "Người rốt cục đến!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Đệ tử thứ mười một

"Người rốt cục đến!"

Lời này lập tức để cho người chung quanh biết người tới là ai!

Diệp Kinh Vân!

"Thật là có can đảm! Vậy mà thực có can đảm đến! Hấn sẽ không sợ bị Vương Thiên cho rõ ràng mà đánh chết ?"

"Lòng can đảm thật là lớn! Đáng tiếc , chỉ có dũng khí cũng không đi! Tu vi quá kém , thực lực quá yếu! Người này không được biết ẩn nhẫn , được không đại sự!"

Người chung quanh hướng về phía Diệp Kinh Vân chỉ trỏ!

"Ngươi ... Ngươi không chết ?" Thương Kiệt sững sờ, vân vê hạ con mắt , lại trọng tân mà vân vê hạ con mắt , sau đó con mắt lại lần nữa mà tàn mát ra quang mang đến .

Rất hiển nhiên , hấn muốn sai !

Chết ở Vương Thiên trong tay không phải Diệp Kinh Vân , mà là người khác!

"Thương Kiệt! Ngươi có bằng lòng hay không trở thành ta đệ tử thứ mười một ?" Diệp Kinh Vân đầu tiên là nhìn một chút phía sau người một cái , sau đó nặng nề mà nói ra .

Dư người nghe nói như thế , mặt ngốc manh!

Cái gì!

Một cái tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh bát trọng Võ giả vậy mà muốn thu Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả làm đồ đệ ?

Ta không nghe lầm chứ!

Hắn lời này làm cho chung quanh không biết nên nói cái gì .

Bất quá , khiến cho người cảm thấy khiếp sợ là Thương Kiệt cả người đều run rẩy , hiển nhiên là bởi vì kích động!

Kẻ khác không biết Diệp Kinh Vân lý luận tri thức , hấn chính là biết rõ! Lại , hấn từ đối phương chỉ điểm trong được ích lợi không nhỏ! Ban này , nếu như không phải Diệp Kinh Vân nhắc nhở hấn hai câu , ban này hấn làm sao sẽ đột phá đây?

"Đệ ... Đệ tử nguyện ý!" Phù phù một cái , hấn trực tiếp quỳ trên mặt đất , mặt kích động .

"Đứng lên đi! Không cần khách khí như vậy!" Diệp Kinh Vân gật đầu , trên thực chất hấn sớm liền muốn thu Thương Kiệt làm đồ đệ , đối phương thiên phú tuy nói một dạng nhưng nghị lực thực sự cường!

Thứ người như vậy chỉ cần cho hấn cơ hội nhất định có thể quét khỏi!

Thương Kiệt không biết bản thân nhất bái là người sinh lớn thay đổi! Nếu như hấn do dự , có lẽ không được bái , như vậy hấn cả đời này đều có thể bình thường xoàng xĩnh , mà tu vi cũng rất có thể biết luôn luôn dừng lại ở Âm Hư Cảnh nhất trọng!

Diệp Kinh Vân thu đệ tử đệ nhất tiêu chuẩn chính là xem nhân phẩm hấn! Thứ hai xem nghị lực , thứ ba mới xem thiên phú!

Thiên phú thật đối với hấn mà nói cũng không phải rất trọng yếu! Đừng quên , hấn là một gã phẩm chất cao Luyện Đan sư! Có thể liên tục không ngừng mà luyện chế đan dược!

Nói cách khác , hấn có thể liên tục không ngừng mà chế tạo ra một cái tu vi Cao Sâm Võ giả đi ra!

"Sư phụ!" Thương Kiệt trình trọng kêu Diệp Kinh Vân , cũng không có cảm thấy may mắn xấu hổ .

"Hai người các ngươi thầy trò vẫn chưa xong!" Vương Thiên khinh thường nhìn hai người , liên tục giễu cợt nói: "Ngươi tu vi đều đã đạt đến Âm Hư Cảnh nhất trọng , lại vẫn bái một cái tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh bát trọng phế vật ? Rõ là óc heo!"

"Ha ha ha! Một thằng ngu , một cái phế vật! Hai người các ngươi đứng chung một chỗ , quả thực là trong thiên địa nhất cười ảm!" Hấn điên cuồng cười ha ha .

Diệp Kinh Vân biểu tình không hề bận tâm , không chút nào bởi vì đối phương nói mà cảm thấy tức giận , hấn nhìn sang đệ tử thứ mười một , hỏi: "Có đau hay không ?"

Thương Kiệt liên tục lắc đầu , nói: "Không đau!"

Không đau ?

Bị đối phương đánh thành như vậy , còn nói cứng không đau ?

Diệp Kinh Vân biết Thương Kiệt thì không muốn để cho hấn lo lắng , nhưng tiếc là là hấn không biết hấn chính là một cái có thù tất báo người!

Kiếp trước , hấn có thể vì thập đệ một dạng kích sát cự long , như vậy đời này , hấn tự nhiên cũng có thể là đệ tử thứ mười một mà kích sát phía sau người!

Dù cho đối phương là Hoàng thượng , cũng phải chết ở trong tay hấn!

"Ngươi đã đồ đệ của ta cái bụng sao?" Hắc lạnh lùng xoay người, lạnh như băng nhìn đối phương, biểu tình nhìn qua không có chút nào dị dạng, nhưng ai cũng có thể nhìn ra được ở nơi này bình thân biểu tình hạ ẩn nấp một thanh phong lợi đao!

Cây đao này như muốn thấy máu mới có thể biến mất!

"Đúng thì thế nào!" Vương Thiên y nguyên xem thường, hắc tu vi ở Âm Hư Cảnh tứ trọng, hoàn toàn thì không cần sợ đối phương, lại đối phương giết đồ đệ hắc, hôm nay, hắc chính là đến kích sát phía sau người, lúc này, hắc liên tục trào phúng phía sau người coi như là trút con giận!

"Trả lại gấp đôi!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt xem Vương Thiên Nhất mắt.

"Sư phụ!" Bên cạnh Thương Kiệt cấp, đối phương nhưng là có thêm Âm Hư Cảnh tứ trọng tu vi a! Thực lực hùng hậu, sư phụ tuy nói lợi hại, nhưng dù sao nói còn không có đột phá đến Âm Hư Cảnh!

"Trả lại gấp đôi? Chê cười! Ha ha ha! Chỉ ngươi?" Vương Thiên Nhất sững sờ, sau đó cười như điên, mặt hiện lên ra không che giấu chút nào vẻ khinh miệt.

Đối với hắc mà nói, đối phó Bạo Hóa Cảnh Vô gia chỉ cần một chiêu!

"Chờ biết, ta sẽ ở ba tấc bên trong làm thịt ngươi! Ta muốn trước tiên đem ngươi hai mắt cho móc xuống! Sẽ đem các ngươi thân năm ngựa xé xác, sau đó cho ăn cho những thứ kia đối bụng các yêu thú!" Vương Thiên chống nạnh cái, cười như điên vài tiếng, mặt hiện lên ra thoải mái.

Có khả năng đem một lần Tân Nhân Vương hung hăng giẫm ở dưới chân! Đối với bất luận kẻ nào mà nói đều là một kiện rất sáng khoái sự tình!

"Ba tấc bên trong, nếu như ta không cách nào để cho ngươi đã bị gấp đôi thông khổ! Như vậy ta liền đã không cảm Vô Tình Kiếm!"

Lời này có thể nói là hắc nghiêm trọng nhất một câu nói!

Vô Tình Kiếm là hắc bội kiếm, đi theo hắc suốt đời! Trải qua rất nhiều sự tình, cũng kích giết rất nhiều người!

Hắc dám nói lời này, liền chứng minh hắc nhất định có thể làm được!

"Vô Tình Kiếm? Cái gì phá kiếm! Khỏi cần cũng không cần, ngươi mặc dù dùng cũng không phải đối thủ của ta!" Vương Thiên hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rút ra một thanh thiết kiếm, đằng đằng sát khí nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân xem, quát: "Chết đi!"

Một cái giẫm chặn tại chỗ, đi thẳng tới Diệp Kinh Vân bên cạnh, không nói hai lời quơ múa trường kiếm, như phá núi vậy hướng phía dưới chọt bổ tới!

"Kiếm không phải như vậy dùng! Ngu xuẩn!"

"Một hơi thôi!"

Nói xong, Diệp Kinh Vân thân hình lập loè, quỹ dị vậy thoáng qua đối phương mấy đạo kiếm ảnh, không lùi mà tiến tới, tay phải trực tiếp đặt ở đối phương trên tay phải, phản đi một vòng.

"A!" Thiết kiếm trực tiếp rơi trên mặt đất. Vương Thiên kêu thảm một tiếng!

"Nhị tức!"

Diệp Kinh Vân trực tiếp hướng phía trước, chặt chẽ đè lại phía sau người bối, sau đó chọt đè một cái, như một ngọn núi ầm ầm mà rơi ở phía trên!

Cảm thụ được này một cỗ áp lực thật lớn sau, Vương Thiên sắc mặt tái xanh, muốn phản kháng nhưng căn bản phản kháng không được, đối phương lực lượng tuyệt đối ở trên hắc!

Hắc hoàn toàn bị đối phương áp chế ở!

"Thứ ba tức!" Bên tai truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm, ngẩng đầu, hắc con ngươi khuếch trương lớn mấy lần!

Diệp Kinh Vân cao nhấc chân phải lên, chọt hướng bụng hắc đá vào!

Cú đá này, tuyệt đối là dùng hắc 100% lực lượng!

Ầm!

"A!" Hắc kêu thảm một tiếng, nhả cầu lòi ra, phía trên tràn đầy tơ máu, trên ngực đoạn hai cái xương sườn, cả người bay ngược mười thước, té xuống đất, tiên diễm huyết tán trên mặt đất!

Ba tức!

Người chung quanh người nhìn ta , ta nhìn người , mặt ngu .

"Sư phụ!" Một đạo tiếng vui mừng từ phía sau địa phương truyền đến , Thương Kiệt mặt hiện lên ra vẻ khó tin , không nghĩ tới sư phụ mình lợi hại như vậy!

Diệp Kinh Vân gật đầu , lãnh khốc mà hướng phía trước đi tới , như cùng là tới từ địa ngục Tu La , đem trên mặt đất thiết kiếm nhặt lên , nắm trong tay .

"Người ..."

"Người muốn giết ta ?"

"Tinh Vị Học Viện cấm chém giết! Huống chi , ta là Tinh Vị Học Viện nhị phẩm đệ tử , người giết ta , chẳng khác gì là coi rẻ Tinh Vị Học Viện! Người chết không yên lành!" Vương Thiên tức giận quát , muốn làm cuối cùng giây dựa!

Thế nhưng , rất đáng tiếc , hắn nói lời này cũng đã xong đời!

Diệp Kinh Vân trong cuộc đời ghét nhất liền là người khác đe dọa hắn!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Tinh Dịch trưởng lão

"Lớn mật Diệp Kinh Vân , dừng tay!" Phương xa truyền đến một đạo thanh âm phẫn nộ , như lôi đình vậy hạ xuống , một Lão giả tốc độ cực nhanh , thần tốc tới , gào to một tiếng: "Người tự tìm cái chết!"

Diệp Kinh Vân căn bản không nghe đối phương nói , nắm lên trong tay thiết kiếm , một kiếm cắm vào ngực đối phương chỗ , tiên diễm huyết hoa từ đối phương lồng ngực chỗ toát ra!

Tinh Hồng ngây tại chỗ , ngơ ngác nhìn một màn này , một cổ sát khí từ trên người hắn Chột bộc phát ra , trên mặt đã đỏ lên , nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân , giận dữ nói: "Người! Người cũng dám giết môn hạ của ta đệ tử!"

"Ta vì sao không dám!" Diệp Kinh Vân mặt không đổi sắc , mặc dù đối phương là Tinh Vị Học Viện trưởng lão thì như thế nào!

"Người đáng chết!" Tinh Hồng trưởng lão tức giận rít gào lên nói , Trong mắt sát khí , nói: "Ồ Tinh Vị Học Viện trọng trọng thương đệ tử ta , mắt không viện pháp , tâm tính tàn bạo , tội ác đến cực điểm! Lão phu hôm nay phải đương trường diệt người! Dừng cái này cảnh cáo các vị!"

"Hừ!" Diệp Kinh Vân cười ha ha , lạnh nhạt nói: "Rõ ràng là người đệ tử muốn giết ta , nhưng tài nghệ không bằng người , bị ta phản sát! ta nếu là thực lực không đủ , hắn giết ta , Người còn sẽ xuất hiện sao? sợ là đã sớm Ân núp, làm như không thấy đi! "

"Có lẽ, người sẽ nói thứ người như vậy chết cũng xứng đáng! ta nói đúng không ? "

chung quanh Vô giả nghe nói như thế , bản năng gật đầu , Diệp Kinh Vân nói không sai , nếu quả thật như vậy , lão nhân này chắc chắn sẽ không đi ra!

Ai cũng biết hắn Tinh Hồng từ trước đến nay bắt công môn hạ đệ tử!

Tinh Hồng bị nói về vang da giật giật , nổi gân xanh , nhưng da mặt siêu dày: "Nói vậy! Lão phu phục vụ từ trước đến nay chú trọng cái công bình công chính! nếu quả thật như vậy, Như vậy ta sẽ đích thân giết chết hắn! Mặc dù hắn là môn hạ của ta đệ tử! Nhưng người hôm nay tại chỗ giết đệ tử ta! Coi Tinh Vị Học Viện viện quy là cặn bã!"

"Người có lời gì nói đến!"

Tĩnh Vị Học Viện trong , đệ tử , đạo sư cảm chém giết! Nếu như bị phát hiện , hậu quả khó mà lường được!

nhiều người ở đây đừng nói nhiều , nếu như hấn đánh chết tại chỗ Diệp Kinh Vân mà không có biên ra một người giống dạng lý do nói , truyền tới Viện trưởng chỗ ấy , hấn tuyệt đối sẽ không dễ chịu!

Đương nhiên , nếu như người ở đây thiếu , hấn không nói hai lời , trực tiếp đem Diệp Kinh Vân tiêu diệt!

"Nhĩ lão da mặt dày giống như ngu một dạng! Diệp mỗ thật là bội phục , bội phục a!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt giễu cợt nói: "Ồ độ dày da mặt phương diện , ta tin tưởng , người nói thứ hai, không người nào dám nhận số một!"

"Vô liêm sỉ tiểu tử! Người trước mọi người vũ nhục ta , lại lần nữa phạm viện quy , hôm nay ta ngay tại chỗ trừng phạt ngươi!" Tĩnh Hồng mặt chính khí , vừa sải bước ra , một cỗ Âm Hư Cảnh cửu trọng tu vi quanh quần bốn phía , chung quanh Võ giả thấy thế , sắc mặt biến lại biến!

Đây chính là Âm Hư Cảnh cửu trọng tu vi a!

Thân hình hấn liên tục lóe lên , tại trong hư không lưu lại một đạo tàn ảnh , thần tốc đi tới Diệp Kinh Vân bên cạnh , một quyền chọt vung ra đi! Coi như hấn coi là đối phương nhất định sẽ lui lại , lại kinh ngạc phát hiện phía sau người dĩ nhiên là không lùi mà tiến tới!

Lui ra phía sau ?

Lão giả tu vi cao như vậy sấm , lui ra phía sau chỉ sẽ chết!

Diệp Kinh Vân làm việc từ trước đến nay quả đoán , đầu óc chuyển được rất nhanh, cùng lui ra phía sau tìm đường chết không bằng trước vào cùng đối phương liều mạng!

Như vậy mới có một tia sinh hy vọng!

Bất quá , hấn còn có chút thủ đoạn không sử xuất ra , một khi sử xuất ra , hấn tự tin có thể đi ở đối phương dưới mí mắt chạy trốn!

Ầm!

Một quyền chọt đánh ra đi!

Mạnh mẽ khí lưu theo hai cái nắm đấm chỗ xoay động ra ngoài!

Tĩnh Hồng tu vi dù sao Tại phía xa Diệp Kinh Vân trên , Đấm ra một quyền , trực tiếp đem Diệp Kinh Vân đánh bay ra ngoài!

Diệp Kinh Vân Khắc ra Một ngưng máu lớn, khuôn mặt bởi vì thật lớn Xung lượng Mà Hoi nhảy lên.

"Sư phụ!" Thương Kiệt thấy thế, Vội vàng chạy đến phía sau người bên cạnh .

Diệp Kinh Vân bên khóe miệng dâng lên vẻ khổ sở, Nếu như là kiếp trước , một đầu ngón tay cũng có thể diệt đối phương! Hôm nay , hấn tu vi quá yếu!

Bất quá , hấn không biết, giờ khắc này ở Tĩnh Hồng trong lòng dâng lên sóng to gió lớn! hấn hoàn toàn liền không nghĩ tới đối phương nhận được một quyền này của hấn vậy mà không chết?

phải biết rằng , hấn tu vi nhưng ở Âm Hư Cảnh Cửu trọng , còn kém một bước thì đến được Dương Thực Cảnh!

" người này. .. Thiên phú thực sự quá mạnh mẽ! Không được! Nhất định phải giết hấn! Nếu không nói , tùy ý hấn như vậy trưởng thành tiếp , sợ là kẻ gây họa!"

Tĩnh Hồng con ngươi mắt lóng lánh , đối Diệp Kinh Vân lên tất phải giết sạch .

"Chết đi!" Hấn hướng phía trước chọt vọt một cái , nhảy lên một cái , Ly địa mười thước , hai tay mở ra , mười ngón tay giữa lộ ra cường đại tà khí , mạnh mẽ khí lưu ở trong tùy ý lưu chuyển .

"Xem ra còn được sử dụng ra một chiêu kia!" Diệp Kinh Vân thấy thế , bên khóe miệng đau khổ thì càng thêm dày , bất quá , sau một khắc , hấn hai mắt hơi sáng ngời , nghĩ đến cái gì , vội vã theo trong túi cần khôn xuất ra một lệnh bài , chọt đem linh lực rót đến lệnh bài trong!

Thoáng chốc , khiến cho Bài phóng khoáng ban nãy!

Một Lão giả đột ngột xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , bên hông phía trên trang bị một thanh kiếm!

Tĩnh Dịch!

Vào giờ khắc này, Diệp Kinh Vân nhớ tới ở Tinh Vị phía sau núi trong gặp phải thần bí Lão giả Tinh Dịch!

Tinh Hồng nhìn thấy Tinh Dịch sau, động tác trong tay mất tự nhiên chậm lại, nhưng rất nhanh, Mắt lộ ra hung quang, tốc độ lại lần nữa mà khôi phục bình thường, đồng thời so với trước kia còn nhanh hơn!

"Tự tìm cái chết!" Tinh Dịch nhìn thấy một màn này, giận dữ hét, nâng lên một tay, tùy ý vung lên, liền đem Tinh Hồng trực tiếp đánh bay 20m!

Tinh Hồng tu vi nói như thế nào đều có Âm Hư Cảnh cứu trợ, nhưng ở Tinh Dịch thủ hạ thật không ngờ không chịu nổi một kích!

Dương Thực Cảnh cường giả!

Mọi người trong đầu đều toát ra cái từ ngữ này!

"Vâng!" Là nội môn trưởng lão Tinh Dịch!" Có đệ tử nhìn thấy Lão giả khuôn mặt sau, kinh hô 1 tiếng!

Toàn bộ Tinh Vị Học Viện, nội môn trưởng lão cũng không nhiều, Tinh Dịch chính là trong một cái!

"Tinh Hồng! Ngươi biết rõ lão phu ở đây, lại vẫn dám đối với lão phu đệ tử xuất thủ? Ngươi cái này là hoàn toàn mà không đem lão phu để vào mắt?" Tinh Dịch giận dữ hét, mặt tức giận!

"Ta ..." Tinh Hồng khó khăn đứng lên, đầu tiên là đối Tinh Dịch trưởng lão hành lễ, sau đó chỉ vào Diệp Kinh Vân, nói: "Trưởng lão, ngươi hiểu lầm! Ta là đang làm việc sự tình! người này trong mắt không có Viện quy, giết ta nội môn đệ tử Vương Thiên! còn một bộ hung hăng thần sắc, thái độ cực kỳ ác liệt!"

Diệp Kinh Vân nghe lời này một cái, không khỏi sửng sốt, lão gia hỏa này vô liêm sỉ thật, hần cười lạnh một tiếng: "Lão già, khuôn mặt liền dày đến trình độ này? Thật là bội phục!"

"Ta ..." Tinh Hồng mặt đỏ tía tai, muốn nói điều gì lại nói không nên lời.

"ta không muốn nghe ngươi ở nơi này nói lung tung! Ta trước nói cho ngươi, Diệp Kinh Vân là học trò ta! Nếu ai động đến hần, chính là theo ta bắn khoãn!" Tinh Dịch chậm rãi mở miệng, mặt tức sát ý!

Nghe được lời này, Tinh Hồng sắc mặt triệt để âm trầm xuống, hần biết hôm nay là không còn cách nào giết chết Diệp Kinh Vân, chỉ là trong lòng hần rất kỳ quái!

Gia hỏa này đến là tại sao biết Tinh Dịch trưởng lão?

Phải biết rằng, Tinh Dịch trưởng lão tính cách từ trước đến nay cũng rất cao ngạo, tại nội môn trong làm có hơn mười năm, luôn luôn liền chưa từng thu đệ tử gì!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Hồng Liên Dục Hỏa Diễm

Diệp Kinh Vân hơi sửng sốt.

Hần lúc nào trở thành Tinh Dịch đệ tử?

Bất quá, hần cũng không thêm để ý, nghĩ đến là đối phương là muốn bảo hộ hần.

"Tinh Dịch trưởng lão, hần ... hần thật là ngươi đệ tử?" Tinh Hồng ngăn người một chút, nói ra lời này cực kỳ gian nan, hình như là theo trong cổ họng cuộn đi ra.

"Ngươi là đang chất vấn lão phu sao? Cút!" Tinh Dịch hừ lạnh một tiếng, phát ông tay áo một cái, một trận gió thổi tới, rơi vào Tinh Hồng trên thân,

làm cho hắn liên tục sau lùi lại mấy bước , địa phương mới đứng vững thân thể!

hắn tu vi đã sớm bước vào đến Dương Thực Cảnh nhất trọng!

Tinh Hồng hoàn toàn không phải đối thủ của hắn!

da mặt kịch liệt khiêu động một cái , Tinh Hồng đem thật sâu sát ý giấu ở con mắt chỗ sâu , trong lòng Quán quýt Cả buổi , rốt cục buồn bực rồi đi!

Về mặt này rõ ràng rơi ở trong mắt Diệp Kinh Vân!

Bất quá , lại không đề cho sắc mặt người sau có chút biến hóa .

"Nói vậy hắn chính là muốn giết ngươi người chứ ?" Tinh Dịch nhìn dần dần biến mất ở trong mắt thân ảnh , thấy được có chút quen mắt , tỉ mỉ nghĩ lại , trở nên phát hiện này một đạo thân ảnh cùng lần trước là hoàn toàn tương tự!

Diệp Kinh Vân cũng không nói gì , nhàn nhạt liếc phía trước một cái , rất là khách khí nói ra: "Ta!"

"Không cần cảm tạ!" Tinh Dịch ánh mắt lập loè , nếu như không phải Diệp Kinh Vân , hắn hiện tại có lẽ còn bị Kiếm Tâm khó khăn hoặc , vĩnh viễn xa đi ra ngoài , hắn nhắc nhở: "Ngươi giết hắn hai người đệ tử , hắn không có từ bỏ ý đồ! Bất quá , ngươi yên tâm! Hiện tại ngươi treo học trò ta danh nghĩa! Hắn muốn động ngươi , còn được suy nghĩ một chút ta!"

"ừ! Không có việc gì!" Diệp Kinh Vân phong khinh vân đạm nói .

Tinh Dịch sững sờ , cảm giác mình ban nãy những lời này nói vô ích , đối phương căn bản cũng không lưu ý , một bộ không sợ hãi chút nào biểu tình .

Chẳng biết tại sao , thiếu niên trước mắt cho hắn có một loại để tôn cảm giác kỳ quái!

"Thương Kiệt , theo ta trở về đi!" Diệp Kinh Vân hướng về phía sững sờ ở một bên mười một đệ tử , nói ra .

Thương Kiệt sững sờ nửa ngày mới phản ứng qua đến , cũng không biết lúc nào sư phụ mình tự thành nội môn trưởng lão Tinh Dịch đệ tử ? Bất quá , thông tuệ hắn biết có một số việc không thể hỏi!

"Vâng!" Sư tôn!" Hắn nghiêm nghị nói , nội tâm vẫn có chút kích động , ở trong mắt người khác , trở thành Diệp Kinh Vân đệ tử là một kiện rất ngu ngốc sự tình , nhưng đối với hắn mà nói , đây là một kiện rất vinh quang sự tình!

Ngươi gặp qua một vị tu vi khoảng chừng Bạo Hóa Cảnh bát trọng Vô giả là có thể ở ba túc bên trong miêu sát một vị Âm Hư Cảnh tứ trọng cường giả sao?

Tin tưởng , ở toàn bộ Tinh Vị Học Viện , người như vậy cũng chỉ có sư phó hắn mới có thể làm được!

Nhìn một trước một sau hai người , Tinh Dịch ngây tại chỗ , mặt hiện lên ra vẻ cổ quái , hai tay áo vung vung lên , liền rời đi nơi này!

Trên đường , Thương Kiệt đột nhiên nghĩ đến bản thân sư phụ thứ mười một cái đệ tử , như vậy chẳng phải là nói còn có mười người sư huynh ?

Sư phụ mình niên kỷ mới mười lăm tuổi , thì có mười người đệ tử ?

"Sư phụ , trước ngươi thu mười người đệ tử ?" Hỏi hắn , lại phát hiện Diệp Kinh Vân nhún mày , rất thức thời mà ngậm miệng .

Diệp Kinh Vân rất tự nhiên muốn từ bản thân kiếp trước thu lưu mười người đệ tử!

Thất đệ một dạng đã chết , dư cữu người đệ tử không biết hạ lạc nơi nào , cũng không biết sống hay chết!

Việc cấp bách , hắn vẫn là nhanh lên tăng cao tu vi , lại lần nữa tiến vào hạ vị trong thần giới , tìm kiếm đệ tử của hắn!

"ừ! Có cơ hội sẽ làm ngươi gặp một lần! Bọn họ hiện tại hắn là đều là đại nhân vật đi!" Cười cười , Diệp Kinh Vân hướng lấy chỗ mình ở đi tới .

Thương Kiệt hơi sững sờ , trong lòng có chút ngạc nhiên , nhưng cũng không hỏi nhiều , vội vàng đuổi theo đi!

Rất nhanh , Diệp Kinh Vân trở về đến chỗ mình ở , lại kêu Tinh Vị Học Viện tới ở bên cạnh xây một cái phòng ở , cung cấp mười một đệ tử ở lại!

"Ngươi thiên phú tuy nói!" Diệp Kinh Vân nhìn Thương Kiệt , ngẫm lại , trầm giọng nói: "Nhưng nghị lực rất cường đại! Ngươi thích hợp nhất tu luyện Luyện thể thuật!"

"Luyện thể thuật ?" Thương Kiệt sững sờ , trong mắt lóe lên mê hoặc chi quang: "Hôm nay Vô giả đều chú trọng tu luyện linh lực! Tu luyện thân thể , chỉ là không có một thân man lực , không có bao nhiêu tiền đồ a!"

"Không có tiền đồ ?" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng .

"Vậy là ngươi không muốn tu luyện?"

"Đệ tử, đệ tử không phải ý tứ này!" Thương Kiệt nhìn được sự tôn sùng mặt biến hóa, trực tiếp quỳ trên mặt đất, mặt cung kính.

"Linh lực tu luyện cùng thân thể tu luyện cái nào cường đại hơn, vì sư hiện tại không muốn nói cho ngươi biết! Bởi vì mặc dù nói cho ngươi biết, ngươi cũng sẽ không thấy được tu luyện thân thể có cái gì chỗ cường đại!" Diệp Kinh Vân sắc mặt hòa hoãn một ít, lạnh nhạt nói: "Ngươi ban này có thể đi hỏi như vậy, cũng là nhân chi thường tình!"

"Nhưng vì sư nói cho ngươi biết, tu luyện thân xác đối với ngươi mà nói là thích hợp nhất!"

"Hôm nay, ta tán dương ngươi một bộ đại địa bắt diệt kim cương quyết!"

Đại địa bắt diệt kim cương quyết, đây là một bộ Huyền giai võ kỹ thượng phẩm!

Thương Kiệt võ hồn là Đại Địa Bạo Hùng, tu luyện bộ võ kỹ này phi thường thực dụng!

Diệp Kinh Vân đối đãi đệ tử rất tốt, không có tùy tiện tiện xuất ra một bộ võ kỹ đi ra!

Này đại địa bắt diệt kim cương quyết tu luyện tới cực hạn, bản thân nhưng có kim cương bất hoại thân, trên thân như liệt hỏa một dạng nóng! Hơn nữa một bộ này võ kỹ cũng không cần cái gì thiên phú, chỉ cần ngươi chăm chỉ, một năm liên tiếp tu luyện, nhất định sẽ có thành quả!

"Được!" Thương Kiệt có chút run rẩy nói ra, chính hắn rất rõ ràng, đi linh lực con đường này giới hạn đã không thông, hiện tại hắn chỉ có thể đi tu luyện thân xác con đường này!

"Ta nhất định sẽ chăm chỉ tu luyện!" Hướng về phía Diệp Kinh Vân nặng nề mà nói ra, bước nhanh mà rời đi, xem bộ dáng là dự định đi tu luyện!

Diệp Kinh Vân ngăn người một chút, trầm trầm: "Xem ra được luyện chế một ít đan dược! Để cho thân xác lớn mạnh một chút, như vậy tu luyện đại địa kim cương bắt diệt quyết sẽ có làm ít công to hiệu quả!"

Nói xong, hắn đầu tiên là trở lại gian phòng của mình.

Ngồi xếp bằng, ở trong tay hắn nhiều hơn một đóa đóa hoa màu đỏ!

Dục Hóa Hồng Liên Hoa!

Không có chút nào do dự, trực tiếp thuần nhất đem Dục Hóa Hồng Liên Hoa nuốt vào!

Vừa vào bụng bộ phận, một cỗ nhiệt lượng liền lập tức xuất hiện, như một cỗ khí lãng hướng hắn tứ chi bách hài thổi đi!

Thập Ma Tâm Tạng đang khẽ run rẩy, sau đó nhanh chóng luyện hóa Dục Hóa Hồng Liên Hoa!

Ngay sau đó, là được kích động nhất lòng người khoảnh khắc!

Ở luyện hóa Dục Hóa Hồng Liên thời khắc, sẽ có tỷ lệ nhất định xuất hiện Hồng Liên Dục Hóa Diễm!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân tổng cộng nuốt mười đóa Dục Hóa Hồng Liên, nhưng không có một đóa có thể xuất hiện Hồng Liên Dục Hóa Diễm!

Giờ khắc này, hắn có chút khẩn trương!

Mang theo chờ mong, Thập Ma Tâm Tạng tiếp tục liên hoa Dục Hóa Hồng Liên, Diệp Kinh Vân thần sắc dần dần âm trầm xuống, xem ra lần này vẫn là không có sinh ra Hồng Liên Dục Hóa Diễm!

Điều này làm cho hắn cảm thấy có chút thất vọng!

Bất quá, sau một khắc, hừ mà một cái, một đoàn hào quang màu đỏ sậm theo trái tim của hắn chỗ sâu chậm rãi xuất hiện!

Diễm sáng rất nhỏ, nhưng chân thật tồn tại!

"Chuyện này. ... Đây là Hồng Liên Dục Hóa Diễm!" Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này, đảo qua trước vẻ thất vọng, tùy theo xuất hiện là mãnh liệt kinh hi!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Chương 112: Nghiền ép

Ở Diệp Khinh Vân Thập Ma Tâm Tạng phía trên , một hạt giống cảm rễ ở trên cao , dần dần khỏe mạnh phát triển , một đóa đóa hoa màu đỏ toát ra , cánh hoa như cùng là bốc cháy lên hòa diễm!

Hồng Liên Dục Hỏa Diễm!

Ở phía trên , như là sóng nước đang lưu chuyển lấy , tản ra ánh sáng nhàn nhạt!

Linh khí hòa hợp , hào quang màu đỏ lượn quanh bốn phía!

Đúng lúc này , một ngọn lửa màu đen chọt tới , hóa thành một chỉ màu đen dã thú , không chút do dự đem này hồng sắc ngọn lửa cho một cửa nuốt vào!

Thập Ma Hỏa Diễm cắn nuốt Hồng Liên Dục Hỏa Diễm!

Tức khắc , một cỗ tinh thuần năng lượng truyền vào Diệp Khinh Vân tứ chi bách hải!

Diệp Khinh Vân thân thể hơi tĩnh mịch , nhưng rất nhanh , run lên bần bật , một cỗ cường đại khí thế từ trên người hắn phát ra!

Hiển nhiên , hắn tấn cấp!

Bạo Hóa Cảnh cửu trọng!

Còn kém một bước thì đến được Âm Hư Cảnh nhất trọng!

Bước này đối với hắn mà nói rất đơn giản!

Chớ quên hắn một thân phận khác , tam phẩm Luyện Đan sư!

Tuy nói hiện tại tinh thần lực chỉ có sáu mươi , nhưng luyện chế Âm Hư Đan đối với hắn mà nói không có độ khó gì!

Một khi luyện chế Âm Hư Đan , sẽ cắn nuốt sau , hắn tu vi tất nhất định lấy vượt qua Bạo Hóa Cảnh!

"Lần này , ta vận khí rất tốt a!" Kiếp trước , hắn không có một lần lấy được Hồng Liên Dục Hỏa Diễm , mà lần này , hắn thành công!

Lão Thiên vẫn là quan tâm hắn!

Hôm nay Thập Ma Hỏa Diễm đối với lúc trước mạnh hơn rất nhiều!

"Được ! Trước tiên đem Âm Hư Đan luyện chế được! Sau đó đem tu vi đề thăng tới Âm Hư Cảnh! Ta là có thể ở chỗ này đặt chân!" Diệp Khinh Vân con ngươi mắt long lánh , quyết định nghỉ ngơi một đêm , ngày mai động thân!

Dạ , mực đen như mực .

Bên ngoài vẫn là truyền đến một đạo âm u tiếng hô!

Kéo mở cửa sổ , có thể thấy tại đó một vị thanh niên chính xích trần nửa người trên , trên vai có hai cái bao cát , trên trán chảy xuống lớn chùng hạt đậu vậy mồ hôi hột!

Thương Kiệt nỗ lực , Diệp Khinh Vân nhìn ở trong mắt!

Phía sau người thiên phú tuy nói một dạng nhưng dị thường chăm chỉ!

Hắn tin tưởng hắn đệ tử thứ mười một một ngày nào đó sẽ phá kén ra! Cho đến lúc này , toàn bộ đại lục người sẽ bị hắn đệ tử thứ mười một thần phục!

Quân lâm thiên hạ!

Nhìn trên trời sáng trong ánh trăng , hắn không khỏi hồi ức đến kiếp trước một màn , khẽ niệm hơi cần: "Lạc Linh , ta luôn luôn không hiểu ngươi vì sao phải đối với ta như vậy ?"

"Trước người đối với ta tình chẳng lẽ là giả sao?"

Lắc đầu , không nghĩ nữa những việc này, dần dần, hần nhắm mắt lại .

Cũng nhanh muốn nhắm mắt lại lúc , phía trên gạch ngói vụn rã rắc một cái vỡ vụn ra , sau đó một đạo kiếm khí thẳng lao xuống , nhắm ngay Diệp Khinh Vân đầu!

"Tự tìm cái chết!" Diệp Khinh Vân mở choàng mắt , trên tay phải nhanh chóng hiện ra một đoàn ngọn lửa màu đen , trực tiếp hướng phía trên ném đi!

"A!" Ngọn lửa màu đen ở Hắc y nhân trên thân nhanh chóng bốc cháy lên , trong nháy mắt liền đem phía sau người đốt thành tro!

Thập Ma Hóa Diễm , quả thực bắt phạm!

Bên ngoài , Thương Kiệt nghe được động tĩnh bên trong , sắc mặt đại biến , phá cửa mà vào: "Su phụ!"

"Ta không sao!" Diệp Khinh Vân mắt lạnh nhìn phía trước , lạnh nhạt nói: "Các hạ , ta sớm liền phát hiện người , hà tất ở lên lút đây?"

" Tốt! tốt!"

Một đạo thân ảnh nhanh chóng rơi trên mặt đất .

Một bộ trường bào màu xanh , khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị , hai tay ôm cùng một chỗ , ở thanh niên bên cạnh còn đứng một thanh niên , mặt mang một chút sợ hãi , vừa thấy được Diệp Khinh Vân , liền quát: "Là hần! Chính là hần!"

Đối với cái này hai vị thanh niên , Diệp Khinh Vân đều không xa lạ gì!

Một vị là hần lần trước để cho chạy Lý Liên Vinh , một vị khác chính là cùng Từ Âm đi rất gần thanh niên , Tam Trúc!

"Hà?" Diệp Khinh Vân ngẩng đầu , mắt lạnh nhìn Lý Liên Vinh!

Lý Liên Vinh bị này một ánh mắt dọa cho giật mình , lui ra phía sau mấy bước , lần trước , đối phương đã ở trong lòng hần lưu lại không thể xóa nhòa ấn tượng!

"Sợ cái gì! Có ta ở đây đây!" Tam Trúc hừ lạnh một tiếng , nhìn phía Diệp Khinh Vân , cả giận nói: "Là người giết tiểu đệ đệ ?"

"Người đoán ?" Diệp Khinh Vân mặt hài hước nhìn đối phương , lần trước hần cứng rắn đã bị đối phương một quyền , nếu không có thể chất cường đại , sợ sớm đã bị đối phương diệt!

Hôm nay , tu vi đã đột phá đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , mà người trước mắt tu vi như trước Âm Hư Cảnh tứ trọng , hần có lòng tin đánh bại đối phương!

"Thanh âm này ..." Tam Trúc sững sờ vừa sững sờ , lần trước Diệp Khinh Vân mang theo mặt nạ màu đen , sợ dĩ hần cũng không có nhận ra đối phương đến .

"Người là ..." Hần thấy được có một ít quen tai , nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được .

"Ta nhớ ở!" Diệp Khinh Vân lạnh nhạt nói , lời này đúng là hần lần trước lúc rời đi nói tới!

Dư hai người ngây tại chỗ , cũng không biết hần nói lời này là ý gì!

Chỉ có Tam Trúc biết!

Hần trong con người tình quang phóng khoáng: "Là người!"

Cẩn thận quan sát đối phương , sau khi phát hiện người tu vi đã bước vào đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , nghĩ lúc đó , đối phương còn không qua là Bạo Hóa Cảnh lục trọng tu vi!

Hần sắc mặt hơi đổi .

"Không sai , là ta!" Diệp Khinh Vân trong ánh mắt tràn đầy nhân nhạ trào phúng .

Mới mười nhiều ngày không gặp mà thôi, đối phương tu vi y nguyên như vậy , mà hần đã đề cao vài trọng!

Cái gì là thiên tài ?

Cái gì kêu nghiền ép ?

"Lần trước ta bị người một quyền! Lần này , đến lượt người bị một quyền của ta!" Diệp Khinh Vân kéo ra ống tay áo , lộ ra chỉ một quả đấm , tại trong

hư không huy vũ một cái , tỏ ý mười một đệ tử lui ra phía sau .

Thương Kiệt gật đầu , biết sư phụ thực lực , không có chút nào lo lắng!

"Ồ?" Tam Trúc sững sờ, bên khóe miệng nhanh chóng hiện ra vẻ khinh thường , trong mắt tràn đầy trào phúng chi quang: "Ta thừa nhận ngươi tốc độ tu luyện rất nhanh! Bất quá , ngươi tu vi y nguyên so với ta thấp! Ngươi vẫn là nhỏ cá chạch , mãi mãi cũng không trở thân! Hôm nay , ta sẽ cho ngươi biết tại sao Âm Hư Cảnh Võ giả có thể miểu sát Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả!"

Một bên Lý Liên Vinh lấy dũng khí , hướng về phía Diệp Kinh Vân gầm hét lên: "Diệp Kinh Vân , ngươi móc đệ đệ ta con mắt , hôm nay , ngươi phải chết!"

"Ha ha ha!"

Trong đầu hiện ra Diệp Kinh Vân chết thảm một màn , hắn không khỏi cười ha hả , chống nạnh: "Ngươi sợ sao? Run sao?"

Diệp Kinh Vân tròn mắt một cái , không nói hai lời , cả người hình trực tiếp lập lòe!

"Thật nhanh!" Lâm Tam Trúc khi phản ứng lại , Diệp Kinh Vân tay phải sớm đã là đặt ở Lý Liên Vinh bên hông phía trên , hướng phía trước chọt vùng lên!

Thật lớn chấn lực trực tiếp hướng phía trước đánh tới!

Lý Liên Vinh cả người bị đánh bay 20m , thân thể chạm ở trên một cây đại thụ , kêu thảm một tiếng , trực tiếp ngã đi!

"Ngu ngốc!" Phía sau , Thương Kiệt thấy như vậy một màn , không nhịn được nói ra .

"Ngươi lại có dũng khí ngay trước mặt ta giết ta người ?" Tam Trúc mặt hiện lên ra vẻ tức giận , nhìn chăm chú phía trước thiếu niên áo trắng , gầm hét lên .

"Đến lượt ngươi!" Diệp Kinh Vân căn bản cũng không có để ý tới đối phương nói , lạnh nhạt nói , mặt khí phách , trên thân khí thế như thái sơn vậy hướng đối phương hung hăng áp đi!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Luyện đan

Tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống hạ , Diệp Kinh Vân thân ảnh ở trong nháy mắt bùng lên , ngay sau đó , một trận gió thổi tới!

Tam Trúc sắc mặt hơi đổi , hoàn toàn nghĩ không ra phía sau người thực lực vậy mà hoàn toàn cùng tu vi kém xa! Bất quá , chỗ khác ngạt là Âm Hư Cảnh tứ trọng Võ giả , hơi trấn định một cái , ngay sau đó , đột nhiên xuất kích , bộc phát ra uyển như mưa cuồng vậy công kích!

Nhưng mà , sau một khắc , hắn sắc mặt trực tiếp đại biến!

"Tiếp ta một quyền!" Trên nắm tay mang theo ngọn lửa màu đen , rơi ở đối phương trong lòng ngực!

Tầng tầng phòng ngự trực tiếp vỡ vụn xuống , hóa thành hư không!

Nắm đấm sinh gió , gió thổi ở Tam Trúc trên mặt , khiến cho hắn cảm thấy làm đau làm đau , sau một khắc , một cổ đau đớn kịch liệt cảm giác giống như là thủy triều chọt bạo phát!

Tam Trúc lui ra phía sau mấy bước , phun ra một ngụm máu lớn , sắc mặt kinh hãi!

Vén vện mấy ngày không thấy , thực lực đối phương vậy mà đề thăng một mảng lớn , đồng thời còn có thể Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi hạ hoàn toàn nghiền ép hắn!

Điều này làm cho hắn khó có thể tin!

Sắc mặt bá địa một cái biến, nhìn phía trước lộ ra nghiền ngẫm nụ cười thanh niên, trong tròng mắt lộ ra sợ hãi chỉ quang, liều mạng hô: "Cứu ta!"

Một đạo ma khí phóng lên cao, ngay sau đó, hướng phía trước cuốn tới, đem thanh niên trong nháy mắt mà bao vây lại!

Trong nháy mắt, chính là biến mất!

Bất quá, theo màu đen kia trong hơi khói y nguyên có thể chứng kiến một vị thân mặc trường bào màu đen Lão giả, hắn nâng dậy thanh niên!

Này Lão giả, Diệp Kinh Vân gấp qua!

Lúc đó kích sát Từ Âm chính chỗ này Lão giả!

Hiển nhiên, hai người này có rất không bình thường quan hệ!

"Ma Tộc? Chẳng lẽ là Ma điện phân hoá đi ra thể lực sao?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè.

Ma điện, đây là một cái giống như Huyết Điện cấp bậc thể lực lớn siêu cấp!

Huyết Điện người lấy ăn người huyết mạch tăng trưởng thực lực, mà Ma điện người còn lại là tu luyện ma công tăng trưởng thực lực!

Ma công! Đây là dị thường cực hạn hoặc có lẽ là tàn nhẫn công pháp!

Bọn họ lý luận hạch tâm chính là vạn vật đều là có thể trộm!

Máu người thịt có thể trộm, kinh mạch có thể trộm, một thân linh lực cũng có thể trộm! Cái gì đều được trộm, dùng ở trên người mình, thực lực biết tăng lên gấp đôi!

Kiếp trước, Diệp Kinh Vân cùng cái thể lực này huyết chiến qua không ít, nhưng vẫn không có trừ sạch!

Hắc y Lão giả nhanh chóng mang theo thanh niên trở lại, đi tới trên một mảnh đất trống, nhanh lên lấy ra một viên thuốc, đưa vào thanh niên trong miệng!

"Thiếu chủ!" Hắn cúi đầu.

Ba!

Tam Trúc trực tiếp một cái đập tới đi, quát: "Tại sao không đi giết hắn!"

Hắc y Lão giả mặt đỏ tía tai, nhưng vẫn là mạnh mẽ chịu nhịn tức giận, khổ sở nói ra: "Lão phu so sánh một chút! Ta sợ..."

"Ngươi sợ cái gì?" Tam Trúc thanh âm vẫn là mang theo cực điểm tức giận.

"Ta sợ không phải đối thủ của hắn!" Hắc y Lão giả cúi đầu, thờ dài một hơi.

Cái gì!

Trước mắt Lão giả thể nhưng Âm Hư Cảnh ngũ trọng tu vi a! Vậy mà nói không phải một cái Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Võ giả đối thủ?

"Tiểu tử kia rất quý dị! Thực lực và tu vi hoàn toàn thì không thành đôi so! Lão phu nếu là không địch, chết cũng không quan trọng, thể nhưng thiếu chủ ngươi..."

Ba!

Hắn còn nói xong, Tam Trúc lại là một cái đập tới đi, quát: "Cút! Ta có thể có chuyện gì!"

Lòng tự trọng cường đại hắn dung không được kẻ khác khinh miệt hắn!

Lão giả mặt đã là bị đánh thành lợn mặt!

"Triệu tập tất cả mọi người!" Đột nhiên, Tam Trúc chợt đứng lên, trong ánh mắt hiện ra vẻ điên cuồng, hoàn toàn liền mất lý trí: "Ta muốn giết hắn!"

"Thiếu chủ, xin nghỉ lại a! Nơi này là Tinh Vĩ Học Viện! Nếu là bị phát hiện, bọn ta chết không toàn thân a!" Hắc y Lão giả mí mắt khiêu lại khiêu, ngừng tâm trường nói ra.

"Nghĩ lại cái rắm a! Ngươi là thiếu chủ hay là ta thiếu chủ? Cút!" Tam Trúc đã là triệt để mất lý trí, nghĩ đến trước ở phía trước không gì sánh được kiêu ngạo thiếu niên, hắn tràn lòng tức giận, đã xảy ra là không thể ngăn cản!

Hắc y Lão giả kiên trì , chỉ có thể đi làm!

Diệp Kinh Vân không biết chút nào bị người khác đánh tới chủ ý , nghi ngại một buổi tối , sáng sớm sẽ đến điểm hỏa tháp .

Điểm hỏa tháp là Tinh Vị Học Viện trong nhất thần khí một chỗ , cái này tháp chỉ có tầng ba , tầng thứ nhất có rất nhiều lò luyện đan , là Luyện Đan sư cung cấp luyện đan , mà tầng thứ hai là nhiệt lượng trận , nghe nói có thể rèn luyện thân thể , tầng thứ ba là học viện một bộ phận trưởng lão chỗ ở địa phương!

Những trưởng lão này địa vị so nội môn trưởng lão cao hơn!

Bọn họ được xưng là Chấp pháp trưởng lão!

Toàn bộ Tinh Vị Học Viện trong , Chấp pháp trưởng lão tổng cộng chỉ có năm người , năm người này một năm tứ quý đều ở nơi này , cũng không ra nhà!

Lời đồn , ở nơi này điểm hỏa tháp ép xuống một đoàn đệ tử!

Mà năm vị Chấp pháp trưởng lão nhiệm vụ chính là đến áp chế nó , không cho nó đi ra!

Một khi đi ra , đối với Tinh Vị Học Viện hủy diệt tính rất lớn!

Mà lại nói , tầng thứ hai nhiệt lượng trận cùng này một đoàn đệ tử có quan hệ rất lớn!

Thương Kiệt cũng đi theo hắn đi tới điểm hỏa tháp , trực tiếp hướng tầng thứ hai đi!

Mà Diệp Kinh Vân tuyển chọn ở tầng thứ nhất luyện chế đan dược!

Hắn hôm nay muốn luyện chế Âm Hư Đan , làm tốt đột phá Âm Hư Cảnh làm chuẩn bị!

Rất nhanh, hắn sẽ đến điểm hỏa tháp tầng thứ nhất .

Nơi này có nhiều đan lò!

Rất ít người , có không ít người chính đang luyện chế đan dược!

Những người này người mặc Luyện Đan sư đặc biệt trang phục , đại đa số phía trên vẽ hai đám lửa!

Nói rõ bọn họ là nhị phẩm Luyện Đan sư!

Bất quá , để cho Diệp Kinh Vân hơi kinh ngạc là một vị tuổi chừng Đương có mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên , ở trên người hắn có ba đám hỏa điểm!

Tam phẩm Luyện Đan sư!

Còn là trẻ tuổi như vậy tam phẩm Luyện Đan sư!

Hiển nhiên , tại luyện đan trên có siêu nhiên thiên phú!

Diệp Kinh Vân tùy ý tìm một đan lò , bắt đầu luyện chế Âm Hư Đan!

Ở bên cạnh hắn , thiếu niên đã luyện chế xong đan dược , hắn hôm nay luyện chế là một quả tam phẩm đan dược , sở dĩ nắp lò vừa mở ra , một trận nồng đậm mùi thuốc liền phiêu tán trên không trung!

Có thể thấy được , hắn luyện chế viên thuốc này phẩm chất rất cao!

Bản muốn rời đi , nhưng phát hiện thiếu niên một bên để dược liệu , không khỏi sững sờ .

Âm Hư Tam Chuyển Thạch ?

Đây không phải là luyện chế Âm Hư Đan tài liệu sao?

Trước mắt , niên kỷ cùng mình không sai biệt nhiều người dĩ nhiên là một vị tam phẩm Luyện Đan sư ?

Điều này sao có thể ?

Hắn tự nhận mình ở phương diện luyện đan thiên phú mạnh nhất , toàn bộ Tinh Vị Học Viện Luyện Đan sư cũng không bằng hắn!

Hắn không tin người trước mắt có thể luyện chế tam phẩm đan dược! Bởi vì mặc dù là hắn , cũng khó mà luyện chế một viên Âm Hư Đan!

Nhưng nhìn đối phương động tác nước chảy mây trôi , rất là thuần thực , không khỏi có chút hoài nghi mình ý nghĩ , Vì vậy liền đứng bình tĩnh tại chỗ , lặng lẽ nhìn Diệp Khinh Vân luyện chế đan dược!

Trên mặt theo bắt đầu trào phúng dần dần chuyển thành kinh ngạc đến cuối cùng đã là tràn đầy chấn động!

Một cái tam phẩm đan dược rơi vào Diệp Khinh Vân trong tay , viên thuốc này so với hắn còn muốn nồng hậu không ít!

Tam phẩm đan dược , Âm Hư Đan!

Đối phương vậy mà thật thành công!

Này không liền nói rõ đối phương là một vị tam phẩm Luyện Đan sư sao? Lại nhìn đối phương thần sắc , căn bản cũng không có làm cho dùng khí lực gì , rất là ung dung!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Đan Phong Tử

Hắn Đường Tâm Đan , niên kỷ vẹn vẹn 15 tuổi , nhưng đã là một vị tam phẩm Luyện Đan sư! Hắn nhiệt tâm luyện đan , luôn luôn trầm mê tại luyện đan!

Có đôi khi , hắn thậm chí có thể luôn luôn đứng ở bên trong phòng , luyện chế cả ngày đan dược!

Người ta gọi là Đan Phong Tử!

Cho tới nay , hắn đều rất ưa thích kết giao bằng hữu , đặc biệt những thứ kia tại luyện đan trên có đặc biệt tạo nghệ Luyện Đan sư!

Lúc này , nhìn thấy Diệp Khinh Vân luyện chế ra một cái tam phẩm đan dược sau , hắn tâm xuất hiện không phải đổ kị mà là mừng như điên .

Nhìn thấy Diệp Khinh Vân muốn đi lúc , hắn không khỏi có chút nóng nảy kêu lên: "chờ một chút!"

"Hả?" Diệp Khinh Vân xoay người nhìn thiếu niên , thiếu niên trước mắt nhìn qua cùng người bình thường bất đồng , ở trên mặt hắn đã là từ từ rút đi ngây thơ , có là thành thực .

"Ta kêu Đường Tâm Đan , rất muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu! Không biết ngươi tên gì ?"

Người ở chung quanh nghe đến lời này , vẻ mặt ước ao!

Có thể có được Đường Tâm Đan tán thành , ở nơi này Tinh Vĩ Học Viện phía trên là ít thấy vô cùng!

Rất nhiều người đều biết Đường Tâm Đan hai cái thân phận!

Một là Đan Minh bang chủ! Một người chính là Lạc Dương Thành Luyện Đan sư công hội hội trưởng!

Bởi vì phía sau cái thân phận này , sở dĩ Đan Minh mới có thể ở Tinh Vĩ Học Viện trong ngất đứng không ngã , quanh năm chiếm giữ bang phái vị trí thứ ba trí!

"Ta kêu Diệp Khinh Vân!" Diệp Khinh Vân nhàn nhạt cười một tiếng , đối phương đối với thân mật , hắn tự nhiên cũng sẽ thân mật lên .

"Ngươi thế nhưng tam phẩm Luyện Đan sư sao?" Đường Tâm Đan mang theo khăn trương hỏi.

"Coi là vậy đi!" Diệp Khinh Vân gật đầu .

Dư người nghe nói như thế , trực tiếp hít một hơi lạnh khí! Khó trách Đường Tâm Đan như vậy nhận nhưng thiếu niên trước mắt!

"Được ! Ta muốn đi tầng thứ hai!" Hắc hướng về phía Đường Tâm Đan lộ ra một cái mỉm cười .

"Vừa vãn! Ta cũng muốn đi! Cùng nhau đi! Thuận tiện tham thảo một ít luyện đan đi!" Nói đến luyện đan , Đường Tâm Đan mặt hiện lên ra vẻ kích động .

Nhìn ra được , người thiếu niên trước mắt này tuyệt đối là một luyện đan cuồng ma!

"Người này thiên phú rất tốt! Ngược lại là có thể suy nghĩ thu hấn làm đệ tử!" Diệp Khinh Vân ánh mắt lập loè , bất quá , cũng không có lập tức đi thu đối phương làm đệ tử!

Muốn làm đệ tử của hấn , trừ thiên phú nhưng chưa đủ!

Dọc theo đường đi , hấn và Đường Tâm Đan đàm luận chuyện luyện đan!

Hấn có chút kinh ngạc phía sau người tuổi còn trẻ , liền đối với luyện đan có không sai năng lực hiểu!

Bất quá , hấn không biết ở Đường Tâm Đan trong nội tâm sớm đã là dâng lên sóng to gió lớn!

"Gia hỏa này tại sao sẽ ở phương diện luyện đan lý giải phía trên so với ta còn mạnh hơn!" Hấn có chút suy nghĩ không ra đối phương .

Cảm giác đối phương thì giống như một lão quái vật một dạng!

Đối phương mỗi một câu nói rơi vào lỗ tai hấn trong , đều như cùng là một tia chớp vang lên , cho hấn cảm ngộ quá sâu!

Hai người luôn luôn hướng phía trước đi , vừa nói vừa cười .

Rất nhanh, sẽ đến hỏa diễm tháp tầng thứ hai!

Lúc này , Thương Kiệt đang cùng một người xuất hiện tranh cãi , mơ hồ có tranh đấu khu sử!

"Cút!" là một vị thanh niên , người mặc trường bào màu xanh , trong ánh mắt mang theo một chút lãnh ý , xem Thương Kiệt một cái , không khách khí chút nào nói ra: "Nơi này là ta địa bàn , cút cho ta!"

"Có này quy định sao? Ta rõ ràng tới trước!" Thương Kiệt là một người thành thật , mặt chính khí nói .

"Người mới tới chứ ?" Thanh niên mặt hài hước nhìn Thương Kiệt , hai tay khoanh đặt ở trước ngực , nâng lên cao ngạo đầu , lạnh nhạt nói: "Người biết ta là ai không ? Người chọc nổi sao?"

"Ồ! Người là Thương Kiệt chứ ? Cái kia thiên phú đồng căn bả người ? Còn bái một cái so người thiên phú còn muốn đồng căn bả người ? Hai cái phế vật hỗn cùng một chỗ ? Ha ha!" Hấn nghĩ đến cái gì , không nhịn được cười ha ha , thanh âm dị thường chói tai!

"Ta không cho phép người vũ nhục sư phụ ta!" Thương Kiệt tức giận vừa hô , mặt trong nháy mắt đỏ lên , mũi đều có thể toát ra khí đến!

Kẻ khác vũ nhục hấn cũng liền thôi, lại vẫn vũ nhục hấn sư tôn ?

"Tự tìm cái chết! Bất quá là Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi cũng muốn cùng ta Từ Đông Lượng đối kháng?" Từ Đông Lượng vẻ mặt xem thường , cả người khí thế điên cuồng hiện ra đến , ở sau lưng của hấn chậm rãi hiện ra một đầu thật lớn điều!

Kim Bàng Đại Điều!

Đây là hấn võ hồn!

Tốc độ của hấn cực nhanh , thân thể liên tục lóe lên , nhanh chóng cùng Thương Kiệt đối chiến!

"Người ... Người vậy mà không sử dụng linh lực ? Ha ha! Con mẹ nó người điên! Thật muốn biết người ở đây sư phụ của người đến trường đến thứ gì! Càng ngày càng phế vật! Ha ha ha!" Từ Đông Lượng tùy ý cười ha ha , không chút nào đem Thương Kiệt để vào mắt!

Diệp Khinh Vân đứng tại chỗ , mặt không đổi sắc , lẳng lặng nhìn Thương Kiệt .

Hấn muốn biết phía sau người hôm nay thực lực! Tu luyện đại địa kim cương bát diệp quyết , dù mà đối kháng này kêu ngạo đến cực điểm thanh niên!

Hấn bất động , bên cạnh thiếu niên Đường Tâm Đan cũng bất động , hấn ánh mắt lập loè , trong lòng thầm nghĩ không hay , chẳng lẽ nói phía trước thanh niên cùng thiếu niên trước mắt có không cạn quan hệ sao?

Àm!

Thương Kiệt phía sau võ hồn hiện ra một đầu thật lớn hùng! Gầm thét 1 tiếng , rung động bốn phía!

Đại Địa Bạo Hùng!

Cùng đối phương đột nhiên đụng vào nhau , lui ra phía sau mấy bước , khóe miệng rướm máu .

"Hừ! Tiếp qua đến, đem người cả người gân mạch cho phé!" Từ Đông Lượng ngao ngễ mở miệng nói .

"Trở lại!" Thương Kiệt không chút nào không nghe đối phương nói , nhanh chóng lấy tay xoa một chút bên khóe miệng tiên huyết , không lùi mà tiến tới , ở trên người lưu chuyển ánh sáng màu vàng , như là che lấp nhất tầng kim chúc!

Đúng là đại địa kim cương bất diệt quyết!

"Người tự tìm cái chết!" Từ Đông Lượng cho rằng bị khiêu khích , tức khắc giận dữ , toàn bộ mặt đất rung một cái , một cỗ cường đại khí thế chạy như điên ra , đem không khí chung quanh xé rách được nghiền!

Thương Kiệt sắc mặt không thay đổi chút nào , trong tay nắm đầm đã là lưu chuyển đậm hào quang màu vàng nhạt , một cái cất bước , gào to một tiếng , một quyền chọt oanh ở trên người đối phương!

Hai quyền va chạm!

Lần này , Thương Kiệt lui ra phía sau một bước , mà đối phương lại lui ra phía sau thập bộ , đồng thời phun ra một búng máu!

"Chuyện gì xảy ra!" Ở Từ Đông Lượng mặt phía trên nổi lên là khó có thể tin!

Thương Kiệt tiếp tục đi tới , khí thế tăng nhiều , tự tin nhộn nhịp , trong tay nắm đầm gào thét tới , như là cuồng vũ vung vãi tới! Đánh được Từ Đông Lượng liền tiếp lui về phía sau , phun ra thuần nhất lại một búng máu!

"Không sai! Biết thừa thắng xông lên!" Diệp Khinh Vân gật đầu , đại địa bất diệt kim cương quyết thích hợp nhất Thương Kiệt! Bởi vì phía sau người nghị lực mạnh mẽ quá đáng!

Lại có thể dùng lấy Đại Địa Bạo Hùng bức này thân xác cường đại võ hồn!

Bắt đầu tu luyện đại địa bất diệt kim cương quyết tự nhiên sẽ có làm ít công to hiệu quả!

Hôm nay , đã hoàn toàn mà biểu hiện ra ngoài!

Thương Kiệt nếu là lấy bình thường tu vi tất định đánh không được đối phương , vốn lấy thân xác lại có thể nghiền ép đối phương!

Từ Đông Lượng vốn là không am hiểu vật lộn , bị Thương Kiệt như thế dựa vào một chút gần , muốn không bị đánh phé đô khó!

Hắn liên tục lui lại , trên thân sớm đã là dính đầy tiên huyết!

Dư người nhìn thấy một màn này , mặt khiếp sợ .

Đây là thực lực đó yếu ớt Thương Kiệt sao? Hắn vậy mà có thể vượt cấp chiến đấu đồng thời hoàn toàn chiếm thượng phong ? Quả thực là gặp quý!

Cái này cùng sự phó hấn có liên quan sao?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Thương Kiệt thành quả

Bên trong sân , hai bóng người đan xen vào nhau! Cuồng bạo linh lực mãnh liệt đánh tới!

Thương Kiệt cước bộ hướng phía trước đạp một cái , mỗi bước ra một bước , mặt đất chấn động một cái , lực lượng rõ là vô cùng lớn , một cỗ cường đại thể lao nhanh ra!

Tại hần hai mắt hiện ra vẻ kinh ngạc!

Hần biết mặc dù có thể hoàn toàn chiếm thượng phong , tất cả đều là dựa tu luyện thiên địa kim cương bất diệt quyết!

"Sur phụ nói được quả nhiên không sai! Tu luyện thân xác chi đạo cũng không so tu luyện linh lực kém! Ta thân xác cường đại đến cực hạn , như cũ có thể vượt cấp khiêu chiến!" Hai mắt long lanh như tinh thần , lòng tự tin vào giờ khắc này đột nhiên nhộn nhạp , hần gào to một tiếng: "Bị một quyền của ta!"

Một quyền chọt đánh ra!

Ở Từ Đông Lượng trong con ngươi liên tiếp phóng đại , bản năng vung ra một quyền!

"Tim đường chết!" Diệp Kinh Vân thấy như vậy một màn , lạnh nhạt nói .

Đệ tử của hần tu luyện thân xác , sức mạnh to lớn , đối phương lại muốn lấy vật lộn ?

Ầm!

Hai đám va chạm , Từ Đông Lượng thân hình tại trong hư không xệt qua một đường vòng cung , may mắn thế nào mà rơi vào Đường Tâm Đan dưới chân!

Ngẩng đầu , hần nhìn thấy Đường Đan Tâm , lại thấy một ngày thơ thiếu niên , không khỏi khóc lớn nói: "Bang chủ! Người này khiêu khích ta trước đây , lại muốn giết ta! Xin bang chủ là ta làm chủ a!"

Nguyên lai , hần là Đan Minh một thành viên .

Này bị đau thanh âm cũng là đưa tới Thương Kiệt chú ý , quay đầu vừa nhìn , phát hiện phía trước thiếu niên áo trắng sau , trên mặt lộ ra vẻ kích động: "Sur phụ!"

"Sur phụ ?" Từ Đông Lượng đầu óc nhất chuyển , cái này há chẳng phải là nói thiếu niên mặc áo trắng này là Diệp Kinh Vân ?

"Cút!" Đường Đan Tâm cau mày , một cước đem Từ Đông Lượng đá văng , lạnh như băng nói ra: "Ta Đan Minh không có người này! Từ hôm nay trở đi , ngươi không còn là Đan Minh trung thành viên!"

"Ta ..." Từ Đông Lượng toàn bộ đại não đều không chuyển qua đến , nói như thế nào , hần cũng vì Đan Minh ra sức qua không ít , hơn nữa , Đan Minh hàng năm triệu tập cảm giác đều là do hần một tay bày ra , trong lúc này , không biết có bao nhiêu thiên tài đi vào!

"Vì sao!" Hần mặt không cam lòng hỏi.

"Không có vì sao!" Đường Đan Tâm lông mày nhíu chặt lấy , lãnh đạm nói .

"Là bởi vì hần sao?" Từ Đông Lượng không biết lấy ở đâu khí lực , từ dưới đất đứng lên , tức giận nói ra: "Gia hỏa này giết ta đan anh em kết nghĩa! Bang chủ , ngươi còn giúp hần ? Ngươi là không để bụng huynh đệ ?"

Ba!

Đường Đan Tâm trực tiếp một bạt tai tới: "Nói thêm một chữ nữa , ta liền giết ngươi!"

Từ Đông Lượng mặt không phục , huyết con ngươi màu đỏ đột nhiên nhìn phía Diệp Kinh Vân , không nói hai lời , trực tiếp hướng hần phóng đi: "Ta muốn giết ngươi!"

Không dám đem tức giận chiếu vào Đường Đan Tâm trên thân! Hần chỉ có thể đặt ở Diệp Kinh Vân trên thân , hơn nữa nhìn phía sau người tu vi bất quá ở Bạo Hóa Cảnh cửu trọng , thực lực yếu nhất!

Hần tự tin có thể miểu sát đối phương!

Nhưng mà , khi hần tiến lên là , cả người trực tiếp vô huyệt!

Diệp Kinh Vân thân hình thoáng cái liền tại chỗ biến mất .

"uy ! Ta ở chỗ này đây!"

Quay đầu vừa nhìn , chỉ thấy một mặt ngăm lạnh lạnh lùng mặt rõ ràng di chuyển hiện trong mắt hần!

"Chuyện này. .. Điều này sao có thể!" Hần mặt giật mình!

Đối phương tốc độ nhanh được quả thực thái quá , căn bản cũng không phải là Bạo Hóa Cảnh cửu trọng Vô giả bản phải có tốc độ!

"Thương Kiệt!"

Đối phó thứ người như vậy , Diệp Kinh Vân bây giờ không có hứng thú , nhàn nhạt kêu mười một đệ tử tên!

Thương Kiệt hội ý , vừa sai bước ra , lại lần nữa ra một quyền , nặng nề mà rơi ở phía trước , trực tiếp đem phía sau người bộ ngực xương sườn cắt đứt năm cái!

Từ Đông Lượng kêu thảm một tiếng , hai mắt một phen, triệt để đã hôn mê .

Dư người nhìn thấy một màn này , đều là cả kinh!

Này hai thầy trò thực lực thật đúng là quý dị , xa hoàn toàn không phải mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy!

Rất nhiều người đều muốn Diệp Kinh Vân cùng Thương Kiệt thần sắc ghi tạc trong đầu , thầm nghĩ thiên thiên vạn vạn không thể đắc tội hai cái này biến thái!

"Diệp Tiên Sinh , xin tha thứ! Ta lúc thường đem Đan Minh trong tất cả lớn nhỏ sự tình giao cho ba người đi làm , người này chính là trong một người! Không nghĩ tới hắn không biết tốt xấu như thế , cũng dám đắc tội Diệp Tiên Sinh người! Rõ là nhiều có đắc tội , mong rằng dung nạp!" Đường Đan Tâm căn bản cũng không giống như một thiếu niên , giọng nói tuy nói mang theo ngậy thơ , nhưng mỗi một câu đều đi qua đầu óc nói ra , ngược lại giống như đi ra hồn quá nhiều niên nhân!

Diệp Kinh Vân cười nhạt , cũng không phải rất lưu ý .

Ban này trận chiến ấy cũng vừa làm cho hắn thấy được mười một đệ tử Thương Kiệt trình độ!

"Không sao cả!"

Hai người lại là vừa nói vừa cười!

Đường Đan Tâm tiếp tục đem một ít chưa tháo ra mê hoặc nhất nhất cho biết đối phương , Diệp Kinh Vân rất là kiên nhẫn trả lời!

Người chung quanh còn lại là có chút kinh ngạc .

Đều biết Đường Đan Tâm thân phận , phía sau người bình thường sẽ không cùng người nào đàm được như vậy mở , Diệp Kinh Vân có thể nói là thứ nhất!

Bất tri bất giác , thời gian dần dần trôi qua , trời dần dần âm đạm xuống!

Hòa điểm ngoài tháp .

"Diệp Tiên Sinh , ta rất hân hạnh được biết người!" Đường Đan Tâm từ trong thâm tâm nói ra , sau đó nghĩ đến cái gì , trầm giọng nói: "Không biết Diệp Tiên Sinh , có hứng thú hay không đi tới Long Huyết Địa ?"

"Long Huyết Địa ?" Diệp Kinh Vân sững sờ . Hắn đột nhiên nghĩ đến lần trước cái kia long huyết !

Vậy căn bản cũng không là cái gì long huyết , mà là hắn kiếp trước tinh huyết!

"Ừ! Long Huyết Địa! Nghe nói tại đó có một chỗ thật lớn thi thể , rất có thể chính là long thi (xác rồng) thể! Ở bên trong ẩn chứa long huyết! Long huyết thứ này đối với bất luận kẻ nào mà nói đều là trân quý! Đây là tiền nhập Long Huyết Địa lệnh bài! Mấy ngày nữa sẽ mở! Diệp Tiên Sinh nếu muốn cảm thấy hứng thú nói , đến lúc đó chúng ta kết bạn cũng không tệ a!" Đường Đan Tâm theo trong cửa tay áo lấy ra một khối đen kịt lệnh bài , hướng về phía phía sau người phát tay một cái , nghênh ngang mà đi!

"Sư phụ , người cũng thật là lợi hại a! Hắn chính là Luyện Đan sư công hội hội trưởng a!" Thương Kiệt thật sâu nhìn phía trước , cảm giác mình sư phụ chẳng những thực lực hùng hậu , lại nhân duyên cực lớn!

"Long Huyết Địa sao? Ta ngược lại thật ra muốn đi xem một cái!" Diệp Kinh Vân con mắt tinh lóng lánh , hắn muốn lấy lại thuộc về hắn đồ đạc .

Hắn tổng cộng có ba nghìn giọt kiếp trước tinh huyết! Hôm nay tổng cộng lấy được năm mươi một giọt tinh huyết!

Mỗi cảm lại tinh huyết , đối với Thập Ma Tâm Tạng thì có không nhỏ tác dụng!

"Sư phụ , chúng ta muốn đi sao? Đây chính là long huyết a! Không nghĩ tới ở trên đời này thật có Long tồn tại a!" Thương Kiệt mặt hiếu kỳ , phảng phất là chứng kiến tân đại lục một dạng .

"Đi! Tự nhiên muốn đi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

Hai bóng người nhanh chóng biến mất ở trong mắt!

Ở một bên chỗ tối tăm, một đạo thân ảnh chính là muốn bắn mạnh ra, nhưng ngay lập tức sẽ bị một đạo khác thân ảnh cho kéo!

"Đừng! Thiếu chủ, người ở đây quá nhiều, tùy tiện xông ra, nhất định sẽ phát hiện!"

"Thượng cấp dùng bỏ câu đùa tin, đại ca người mấy ngày nữa sẽ tới! Đến lúc đó, chúng ta nhất định sẽ đem tiểu tử này cho rõ ràng mà giết chết!" Hắc y Lão giả đau khổ khuyên bảo.

"Đại ca?" Chỗ tối tăm, đột nhiên phát ra âm u tiếng cười: "Ha ha ha! Đại ca của ta đến! Ta xem người làm sao còn vui vẻ! Diệp Kinh Vân, người sẽ chờ chết đi!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Đột phá Lâm Phách Tài

Mạt Nhật Trần, hắc thị.

Trời tối trăng mờ, trong không khí tản ra trận trận hủ bại vị.

Ba bóng người theo trong chợ đen xông ra.

Hai người mang một cái quan tài, mặt khác một trung niên nhân đứng ở quan tài bên trái, nhìn cái này quan tài, như rồng mây, trên mặt toát ra sợ hãi.

"Nhị ca, thật muốn đi sao?" Một lăm lăm lét trung niên nhân chần chờ cả buổi, rốt cục nói ra.

"Cái này còn cần hỏi sao? Hàng năm tháng sáu phân, chúng ta đều được đi gặp một lần chính thống lĩnh! Bẩm báo một ít hắc thị sự tình! Chỉ là lần này thiếu lão tam!" Vòng đao Vô giả có một ít tức giận nói ra.

"Đáng chết! Nếu để cho ta biết sát thủ kia! Nhất định sẽ đem hắn chém thành muôn mảnh!" Một người Vô giả tức giận nói ra, hai mắt đỏ chói.

"Không biết chính thống lĩnh biết hắn hảo huynh đệ chết, sẽ như thế nào?" Nói đến đây, đeo đao Vô giả nhanh lên nuốt nước miếng, không dám nói xuống!

"Ai! Giấy không thể gói được lửa! Tính! Sẽ đem sự tình nói cho chính thống lĩnh đi!" Một người khác nét mặt cực kỳ phiền muộn, trong lòng cũng là không có, thấy được lần này đi sợ là sẽ phải dử nhiều lạnh ít!

Ba người bọn họ đứng là Mạt Nhật Trần hắc thị tam đại Phó thống lĩnh!

Nguyên bản có bốn người, bất quá tên kia bị Diệp Kinh Vân chém ở dưới kiếm!

Ba người tốc độ rất nhanh, như một trận gió nhẹ nhàng, hướng Lạc Dương Thành Tinh Vệ Học Viện bắn tới, trong hư không truyền đến từng đợt âm u tiếng xé gió!

Rất nhanh, bọn họ sẽ đến chính thống lĩnh vị trí chỗ ở, ở cửa động kia ngoại trạm lấy một người, người này là chính thống lĩnh bên cạnh một cái tối tới!

Hắn nhìn thấy ba người, sắc mặt hơi đổi.

"Chúng ta là tìm đến Lâm Phách Tài!" Đeo đao Vô giả từng li từng tý nói ra.

"chờ một chút đi! Hắn chính bế quan tu luyện!" Tối tới lạnh lùng nói ra, nhìn phía sau cổ quan tài, người được một cổ khí tức mục nát, khế cau mày.

Đúng lúc này, một trận cuồng ngạo tiếng cười theo bên trong động truyền tới, chỗ trước người cửa đá nổ một cái trực tiếp nghiền xuống, bụi cuộn cuộn!

"Ha ha ha ha! Ta rốt cục đột phá! Âm Hư Cảnh nhất trọng! Sơ sơ một tháng! Thành thật không dễ dàng a!"

Vỡ vụn cửa đá té xuống đất , từ đó đi ra một vị thanh niên áo xám .

Thanh niên vóc người to lớn , mãn kiểm hồ tra , trong hai mắt tinh quang liên tục bùng lên , hơi sắc áo dài không gió tự mở , một thân Âm Hư Cảnh cửu trọng tu vi âm âm bạo phát!

Bể quan một tháng , hẳn cuối cùng từ Bạo Hóa Cảnh đột phá đến Âm Hư Cảnh nhất trọng! Đối với hắn mà nói , này thật rất không dễ dàng a!

"Là chính thống lĩnh a!"

"Chính thống lĩnh đột phá! Wow , Âm Hư Cảnh nhất trọng a! Lấy chính thống lĩnh thủ đoạn tuyệt đối có thể nghiền ép Mặt Nhật Trấn phía trên tất cả Vô giả! Bao gồm vị kia kích sát Hắc Phách Thiên sát thủ!" Ba vị Phó thống lĩnh nói thầm , trong ánh mắt chợt nổ bắn ra tinh quang!

Lời này một chữ không lọt rơi vào Lâm Phách Tài trong tai , để cho hắn hơi sững sờ , ngẩng đầu , phát hiện phía trước có một bộ quan tài!

"Chuyện gì xảy ra!" Hắn lông mi như kiếm vậy trực tiếp đứng lên , trong lòng đã cảm thấy không hay .

"Này quan tài là ai!" Hắn quát lên một tiếng lớn , cả người khí thế cuộn!

Ba vị Phó thống lĩnh cảm thụ được này một cỗ hơi thở sau , thân thể run , hai chân cẳng là như nhũn ra , phù phù 1 tiếng , trực tiếp quỵ trên mặt đất .

"Ừ... Là Hắc Phách Thiên!"

"Hắn!" Lâm Phách Tài nghe nói như thế , trên mặt trong nháy mắt hiện ra tức giận , quát: "Nói cho ta biết , chuyện gì xảy ra!"

Gầm lên giận dữ , làm cho chung quanh phi cảm hù dọa giết mình , khắp nơi bay loạn , các loại màu sắc lông vũ phiêu hạ xuống .

"Sự tình là như thế này ..." Đeo đao Vô giả ta một năm một mười đem sự tình nói cho Lâm Phách Tài , nghe được sắc mặt người sau càng ngày càng u ám , đều nhanh muốn nhỏ máu!

Có người thật không ngờ lớn mật , cũng dám ở chợ đen giết hắn tốt nhất huynh đệ!

"A!" Hắn tăng kêu một tiếng , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , giống như sư tử gầm: "Ta hiện tại sẽ tìm ra hắn đến! Các người thấy được! Lão tử muốn đang sống giết chết hắn! Là Hắc Phách Thiên báo thù!"

Một thân tà khí sợ được bốn người cả người run!

Nhất tề quỳ xuống , hai chân như nhũn ra , bọn họ tu vi dù sao thấp , còn không có đột phá đến Âm Hư Cảnh , xa xa không thể chịu đựng Lâm Phách Tài áp lực!

"Mở ra quan tài!" Lâm Phách Tài quát lên một tiếng lớn!

Hắn từng ở Hắc Phách Thiên trong cơ thể rút vào một đạo ấn ký! Một khi bị giết , chỉ cần phát động ấn ký , là có thể tìm được sát thủ!

Hôm nay , hắn muốn báo thù cho huynh đệ!

"Vâng!" Đeo đao Vô giả một thân mồ hôi lạnh , nhanh lên đẩy ra nắp quan tài!

Một trận nồng hậu hơn hủ bại chi khí bao phủ bốn phía!

Mấy người mặt lộ khó xử về , che mũi , mặt ghét bỏ .

Lâm Phách Tài không nói hai lời , trực tiếp bấm vũ kỹ , quát lên: "Đi!"

Một đạo ấn ký quý dị vậy theo thi thể chỗ cho ra , tại trong hư không đi một vòng , tựa như cùng lợi kiếm một dạng hướng phía trước đi!

"Cái gì! Dĩ nhiên tại Tinh Vực Học Viện ? Được! Rất tốt!" Lâm Phách Tài khẽ nhẹ nói: "Hôm nay , tựa là người từ kỷ! Chẳng cần biết người là ai!"

Bốn người nghe nói , trong lòng kinh hãi , bất quá , sững sờ một hồi , liền trực tiếp đi theo Lâm Phách Tài!

Năm người khí thế hung hăng .

Chỗ đi phương hướng bất ngờ chính là Diệp Kinh Vân chỗ ở!

Trong phòng , Diệp Kinh Vân ngồi xếp bằng , trong tay nhiều hơn một cái Âm Hư Đan , cũng không suy nghĩ gì , trực tiếp thuần nhất nuốt vào!

Đan dược vào miệng , tức khắc hòa tan!

Một dòng nước ấm đánh tới , nói không nên lời cảm giác thoải mái!

Đón lấy viên thuốc này dược hiệu , hần tu luyện Thập Ma Tâm Quyết , trong cơ thể , huyết mạch đang lăn lộn lấy , một cỗ nhân nhật khí tức từ trên người hần chậm rãi phát ra!

Dần dần, này một cỗ hơi thở càng ngày càng lớn mạnh!

Như là phá kén thành bướm!

Trong cơ thể xuất hiện một luồng hơi lạnh , sau lưng hần hiện ra một cái huyền ảnh!

Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!

Trong tầng thứ nhất , huyết sắc kia răng nanh lần thứ hai hiện ra hiện , này răng nanh phảng phất là đến từ hấp huyết quỷ!

Ở trong cơ thể hần , bộc phát ra một đạo tiếng oanh minh , như hồng chung đại lữ , sắt thép va chạm , sinh sôi không ngừng! Ngay sau đó , từng tầng một khối băng rậm rạp ở trên hần!

Nhưng rất nhanh, răng rắc 1 tiếng , trên thân khối băng toàn bộ vỡ vụn ra , hóa thành bạch khí , từ từ bay lên!

Trong cơ thể linh lực từ không có thuộc tính biến thành âm thuộc tính , hơn nữa tinh thần lực hần theo nguyên bản sáu mươi giai đề cao đến tám mươi giai!

Âm Hư Cảnh nhất trọng!

Luyện đan sư tứ phẩm!

"Rốt cục đến một bước này!" Diệp Khinh Vân trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười .

Đi tới nơi này nhanh trên đại lục đã có thời gian nửa năm! Ở này trong khoảng thời gian ngắn , hần theo Thối Thể Cảnh bước vào cho tới bây giờ Âm Hư Cảnh! Tốc độ tu luyện này quả thực là nhanh!

Nếu như người Diệp gia biết hần lúc này tu vi , nhất định sẽ giật mình phải đem tâm đều cho nhảy đến trong giọng đi!

"Hà?" Trên mặt hần hiện ra một vẻ cổ quái: "Rất nồng tà khí , nhưng đến người tu vi ..."

"Chỉ có Âm Hư Cảnh nhất trọng ?"

Ngoài cửa phòng , đột nhiên xuất hiện năm bóng người! Mỗi một đạo thân ảnh đều mang nồng nặc tà khí!

"Ẩn kỹ đến nơi đây liền kết thúc! Hiển nhiên , sát thủ liền ở phụ cận đây!" Lâm Phách Tài nhìn về phía trước ở giữa xa hoa gian phòng , khẽ cau mày .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Huynh đệ ngươi là ta giết!

Địa phương này chỉ có Tinh Vị Học Viện thiên tài cấp bậc đệ tử mới có thể ở lại!

Lâm Phách Tài có chút do dự , nếu quả thật lời như vậy , hần không được dám đắc tội!

Tinh Vị Học Viện trong phân chia thực lực được cực kỳ cận kề , thiên phú cao đệ tử nhưng theo cư trú ở ở đâu , thiên phú thấp đệ tử lại nhưng theo cư trú ở ở đâu , đều có sắp xếp .

"Lão đại! Tiến lên!" Một bên đeo đao Võ giả khí thế hung hăng chỉ về đằng trước .

Muốn phải thật tốt ở lão đại phía trước biểu hiện một phen, hấn con mắt hung quang để lộ , chân phải bước ra một bước , chột hướng phía trước phóng đi , mang theo âm u tiếng xé gió!

Coi như hấn muốn tới gần cánh cửa kia cửa gỗ lúc , một đạo thân ảnh thần tốc bay tới , không chút nào do dự , một quyền chột đánh ra!

Ầm!

Đeo đao Võ giả bị một cỗ thật lớn xung lượng cho đẩy lui hơn mười bước , nội tâm biến máu liên tiếp sôi trào , phun ra một ngụm máu lớn!

"Cái gì!"

"Lại có Âm Hư Cảnh tam trọng cao thủ! Lão đại , này nhưng trách đủ!" Đeo đao Võ giả vẻ mặt sợ hãi!

"Người nào dám xông sư tôn ta phòng!" Thanh âm lạnh như băng xuất từ Thương Kiệt trong miệng!

Đi qua mấy ngày nay tu luyện Thiên Địa Bất Diệt Kim Cương Quyết , hấn tu vi trực tiếp tiêu thăng đến Âm Hư Cảnh tam trọng , so sánh thực lực cường lớn gấp ba nhiều, đối phó một cái liền Âm Hư Cảnh tu vi cũng chưa tới Võ giả , tự nhiên ung dung!

Lâm Phách Tài sắc mặt hơi đỏ, đối phương tu vi cao hơn hấn , hấn cũng không dám làm càn , cung nắm đấm , nói: "Tại hạ vô tình xông vào lệnh tôn phòng! Chàng qua là ta đang tìm giết ta đệ người , theo ân ký tới! Rất chịu có thể đi giấu trong phòng!"

Thanh niên trước mắt tu vi ở Âm Hư Cảnh tam trọng , sư phụ nói vậy tu vi biết càng cao!

Hấn cũng không dám đắc tội , lúc tới tức giận đã là hòa tan một nửa!

"Nói vậy! Trong phòng liền sư tôn ta một người! Lại nói! Ta một mực bên ngoài , cũng không phát hiện có người khác xông vào trong phòng! Ngược lại là các ngươi! Hừ! Bụng dạ khó lường đủ!" Thương Kiệt như vậy , ngữ khí băng lãnh .

"Hiểu lầm! Đây đều là hiểu lầm! Khả năng ta ân ký xuất sai lầm!" Lâm Phách Tài ôm nắm đấm , thái độ dĩ thường tốt trong lòng thầm nghĩ: "Ồ bên trong này ở lại sẽ không phải là trưởng lão cấp bậc nhân vật chứ ?"

"Các ngươi , là tới tìm ta sao?" Đúng lúc này , cửa gỗ từ từ mở ra , từ đó đi ra một vị người mặc đồ trắng thiếu niên!

"Ừ... Là Diệp gia phế vật Diệp Khinh Vân!" Lắm la lắm lét trung niên nhân nhìn sau , không khỏi kinh hãi , phế vật này đều có thể phía trên Tinh Vị Học Viện cao đương như vậy tiếp học viện ?

Mà ta còn là một cái nhỏ nhỏ hắc thị Phó thống lĩnh!

Đột nhiên , hấn nhớ tới phía sau người nửa câu!

Này thanh âm quen thuộc , này quen thuộc ngữ khí!

"Là hấn! Chính là hấn giết Hắc Phách Thiên!" Trung niên nhân chỉ vào Diệp Khinh Vân , kích động hoa tay múa chân đạo , giống như là phát hiện vàng một dạng , đây chính là ở lão đại phía trước biểu hiện cơ hội tốt nhất a!

Bọn họ cũng không có phát hiện ở Lâm Phách Tài mặt phía trên nổi lên là mãnh liệt sợ hãi!

Tuyệt đối không nghĩ tới kích sát hấn hảo huynh đệ dĩ nhiên là người trước mắt!

Bước chân hấn thậm chí sợ hãi được không tự chủ được lui ra phía sau ba bước!

Bất quá , bên cạnh hấn người ngược lại không hề sợ hãi tạo tạo! Đặc biệt ba người kia Phó thống lĩnh , nhìn về phía Diệp Khinh Vân ánh mắt đã là lộ ra sát cơ mãnh liệt!

"Ta muốn giết ngươi! Là lão tam báo thù!" Đeo đao Võ giả lại lần nữa xuất kích , mạnh mẽ chịu nhịn trước đau đớn , bước đi đi , nắm lên đại đao , như phá núi hạ xuống!

Lắm la lắm lét trung niên nhân cũng là mặt mang sát cơ , nổi giận dùng dùng phóng đi!

Người cuối cùng , cầm trường kiếm , kiếm ánh bao phủ bốn phía , từng đạo kiếm minh như giao long ra vực thẳm , uy lực kinh người!

Ba người xuất động , khí thế tăng nhiều , rất có một bộ ba lang bắt cừu thần sắc!

Bọn họ đứng ở hắc thị quá lâu quá lâu , căn bản cũng không biết thiếu niên trước mắt đã không phải ngày xưa so!

Nếu như bọn họ nghe nói phía sau người một ít sự tích , tuyệt đối sẽ không như thế dũng cảm tiến lên!

Diệp Kinh Vân không hề động , cũng không cần động , bởi vì ở bên cạnh hắn có mười một đệ tử Thương Kiệt!

Thương Kiệt là tuyệt đối sẽ không để cho địch nhân tới gần sư phụ một phần!

Hắn hướng phía trước phóng đi , tốc độ rất nhanh , không có sử dụng mấy may linh lực , hoàn toàn là vật lộn!

Lại lần nữa đi tới đeo đao Vô giả trước người , tay phải hung hăng hướng cổ đối phương vung đi!

"A!" Đeo đao Vô giả kêu thảm một tiếng , lại lần nữa khạc ra một ngụm máu lớn , té xuống đất!

Thương Kiệt so sánh thực lực mấy ngày trước phải cường đại hơn nhiều , rất nhanh , hắn sẽ đến một người khác trước người , không nói hai lời , một cước chọt mang đi!

Như một đạo màu đen roi da hướng về phía đối phương bụng đá vào!

"A!" Kêu thảm thiết quanh quần ở toàn bộ trong đại viện! Người nọ trực tiếp ngang bay ra ngoài , đụng vào trên một cây đại thụ , rơi xuống khỏi đỉnh!

"Chết!" Thương Kiệt nhìn thấy một người khác cũng dám hướng sư tôn đi , sắc mặt hơi đổi , muốn đi nhưng đối phương tốc độ quá nhanh , đã tới không kịp , bất quá , hắn cũng không có chút nào lo lắng , kẻ khác không biết sư phụ thực lực , làm làm đồ đệ hắn như thế nào lại không biết đây?

Vô giả phía sau hiện ra một thật lớn điều!

Truy Phong Điều!

Này vô hồn lấy tốc độ sở trường , khó trách phía sau người tốc độ kinh người , gần là trong chớp mắt cũng đã biến mất!

Một cái quyền đầu đội tiếng gió hướng Diệp Kinh Vân đầu phóng đi! Không khí đều tựa hồ bị xé nát ra!

"Ha ha ha! Lão tam , ta rốt cục là báo thù!" Còn không có đánh trúng , người nọ cũng đã phát ra đắc ý tiếng cười , đã là cho rằng Diệp Kinh Vân chắc chắn phải chết!

Nhưng mà!

Nổ một cái!

Một bàn tay lấy tốc độ kinh người nhanh chóng bao quanh hắn nắm đấm , làm cho hắn toàn bộ thân hình động đậy không được!

"Cái gì!" Vô giả sắc mặt hơi đổi , dùng sức dùng sức , lại sợ hãi phát hiện mình vẫn là không thể làm động!

"Sư phụ!" Thương Kiệt đã tới Diệp Kinh Vân bên cạnh , rất là cung kính nói ra .

Sư phụ ?

Vô giả trực tiếp ngốc ngậy tại chỗ .

Trước mắt Diệp gia phệ vật dĩ nhiên là thanh niên này sư phụ ?

Có làm hay không!

Ồ trong đầu hắn đã là xuất hiện vô số vì sao!

"Người nhìn lầm người chứ ? Hắn ... Hắn là sư phụ của ngươi ?" Hắn mặt không hiểu nhìn Thương Kiệt .

"Chẳng lẽ ngươi là sao" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc hắn một cái!

Cái nhìn này , để cho hắn hai mắt trực tiếp xuất hiện tuyệt vọng!

Hắn chứng kiến vô số thi cốt!

Trước mắt tuổi này chỉ có 15 tuổi thiếu niên tuyệt đối không phải hiền lành gì!

"A!" Sau một khắc , một cỗ lực lượng khổng lồ cuốn tới , hắn gân mạch tầng tầng nứt ra đến , hừ mà 1 tiếng , cả người trực tiếp ngang bay ra ngoài , khạc ra thuần nhất máu đen!

Làm sao muốn cũng không nghĩ tới hôm nay Diệp gia phệ vật thực lực đã vậy còn quá cường đại!

"Huynh đệ ngươi là ta giết! Ngươi nghĩ báo thù cho hắn sao?" Diệp Kinh Vân mặt hài hước nhìn Lâm Phách Tài , nhàn nhạt mở miệng nói .

"Ta ... Ta" Lâm Phách Tài sắc mặt thành trư can sắc , hấn làm sao lại không biết người trước mắt thân phận!

Lần này tân sinh Tân Nhân Vương!

Không đơn giản như vậy , đối phương vẫn là Tinh Dịch đệ một đệ tử!

Thân phận như vậy há là hấn có thể đắc tội ?

"Ta nhận sai đường , tìm lộn người!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Ta ở nơi này!

Lúc tới , Lâm Phách Tài tràn lòng tức giận , như vậy quả thực là thần căn giết thần , Phật căn giết Phật , nhưng hiện tại , khi thấy rõ sát thủ thần sắc sau , cả người tựa như cùng là nản lòng khi cầu một dạng , mặt phía trên nổi lên không phải tức giận , mà là sợ hãi! Giống như đối phương không phải người , mà là một đầu tuyệt thể mãnh thú!

Cho hấn cảm giác chính là quá kinh khủng!

Trên mặt hấn nặn ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười .

Nhưng bên cạnh hấn tới tới lại mặt khó chịu! Đây tới tới so với hấn tu vi cao hơn sâm , có Âm Hư Cảnh lực trọng tu vi! Hấn là theo địa phương khác nghìn dặm xa xôi chạy qua đến , phụ trợ thiếu chủ , mắt thấy thiếu chủ vậy mà thiết thời lớn , này trút giận còn tìm không được trút giận cửa , tức khắc liền nổ!

"Thiếu chủ của ta đầu gì cũng là Âm Hắc Điện một gã ngoại môn đệ tử! Âm Hắc Điện là Bát Hoang Đại Lục phía trên tam đại hắc ám một trong những thế lực! Đây Tinh Vị Học Viện ở ta Âm Hắc Điện xem ra tựa như cùng loài giun dế một dạng! Nghĩ thế nào nghiền ép là có thể làm sao nghiền ép!"

"Cũng dám như vậy coi rẻ Thiếu chủ của ta ? Tự tìm cái chết!"

Tôi tới một thân khí thế trong nháy mắt bộc phát ra , sau lưng đeo hiện ra một cái thật lớn măng xà!

Một cái giẫm chặn tại chỗ trong nháy mắt sẽ đến phía trước!

Thương Kiệt thấy thế , khề cau mày , nhưng không chút do dự hướng phía trước đập một cái , vung lên như là sắt thép nắm đấm , xé rách không khí!

"Tiểu oa nhi một dạng , thực lực ngươi là không tệ! Nhưng tiếc là , ngươi không phải lão phu đối thủ!" Tôi tới đám ra một quyền , nắm đấm chỗ mang theo màu đen hơi khói , rơi ở phía trước , lại có ăn mòn tác dụng!

Thương Kiệt lui ra phía sau mấy bước , nắm đấm hơi tê tê , khề cau mày , đột nhiên , một cỗ năng lượng kỳ dị dừng mãnh tràn vào trong cơ thể hấn , nắm đấm chỗ tê dại cảm giác cũng là tức khắc biến mất , ngẩng đầu nhìn lên , không khỏi hô: "Sur phụ!"

Diệp Kinh Vân gạt đầu , đặt ở đồ đệ trên lưng tay chậm rãi hạ xuống , ngẩng đầu , nhìn về phía trước tới tới , cười nhạt: "Âm Hư Cảnh lực trọng tu vi sao? Ngươi có tư cách cùng ta đối chiến!"

"Tư cách ? Ha ha ha! Rõ là cuồng vọng tiểu tử!" Tôi tới mắt lộ ra hung quang , còn đối thiếu chủ nói ra: "Thiếu chủ , đừng sợ! Lão nô cái này đem hấn đầu người hiến cho ngươi!"

Nói xong , dưới chân hấn chợt một giẫm mặt đất , thân hình quỷ dị trôi đi mười thước , cấp tốc vung ra một quyền!

Diệp Kinh Vân hơi nhếch khóe môi lên lên , bước ra một bước , thân hình so với đối phương càng quỷ dị hơn đồng thời càng thêm nhanh , đi thẳng tới trước người trước người , một quyền cùng quả đấm đối phương chợt đụng vào nhau!

Lão nô sau lùi lại mấy bước , sắc mặt kinh hãi , hấn tu vi so đối phương cao , nhưng một chiêu kia mới vừa rồi lại hoàn toàn bại trận!

"Vốn tưởng rằng ngươi có tư cách! Nhưng xem ra ta muốn nhiều! Ngươi này một thân tu vi là dùng linh đan diệu dược tích tụ mà thành chứ ? Ở trong mắt người khác , có lẽ rất cường đại! Nhưng ở trong mắt ta , ngươi ngay cả khiêu chiến ta tư cách cũng không có!" Nhân nhật thanh âm quanh quẩn ghé vào lỗ tai hấn , khiến cho cho hấn sắc mặt đại biến , vừa muốn xoay người , một cái thiết quyền trực tiếp rơi vào hấn chính ót trong!

"A!" Hấn hoàn toàn vội vàng không kịp chuẩn bị , căn bản không nghĩ tới Diệp Khinh Vân tốc độ thật không ngờ cực nhanh , càng thêm không nghĩ tới phía sau người lực lượng lớn như vậy!

Nửa gương mặt trực tiếp sưng đỏ lên , giống như đầu heo!

"Nhìn cái gì chứ ? Ta ở nơi này!" Diệp Khinh Vân lạnh lùng nói ra , thân thể xuất hiện lần nữa ở trước người đối phương , chợt vung ra một quyền! Trực tiếp đem phía sau người bay ngang mười thước chỗ!

"A!" Lão nô lần thứ hai kêu thảm một tiếng , trên mặt mang theo mảnh liệt khiếp sợ , con ngươi đảo một vòng nhất chuyển , chặt chẽ tìm kiếm Diệp Khinh Vân!

Nhưng hấn căn bản sẽ không tìm được!

"Ta ở nơi này!" Nhân nhật thanh âm như một trận rõ ràng như gió phiêu ghé vào lỗ tai hấn , thanh âm này đối với hấn mà nói là sợ hãi , như là chuông báo tử!

"A!" Thanh âm hạ xuống trong nháy mắt , một chân nhắm ngay hấn hạ bộ đạp đi , đoạn hấn của quý!

Đau cho hấn oa oa kêu lớn!

"Ta ở nơi này! Ngu xuẩn!"

Hấn con ngươi xuất hiện mảnh liệt sợ hãi quang mang , khó khăn đứng lên , nhưng một cổ áp lực thật lớn như thái sơn vậy áp ở trên người hấn!

"Phốc!" Hấn phun ra một ngụm máu lớn , rơi ở trên mặt đất , cả người tràn ngập huyết .

"Ta tuy nói là nô lệ , nhưng cũng là Âm Hắc Điện nô lệ! Âm Hắc Điện , ngươi biết là cái gì ? Là tam đại hắc ám một trong những thế lực! Ngươi dám giết ta sao?" Hấn tức giận rít gào lên nói .

Nhưng mà lời còn chưa nói hết , một đoàn ngọn lửa màu đen bay tới , rơi ở trên người hấn , nở rộ đóa hoa huyết sắc!

Lộp bộp!

Gần trong nháy mắt , hấn cả người xuất hiện rất nhiều lỗ nhỏ , tiên diễm huyết từ đó xì xào mà chảy ra!

Phù phù một cái!

Mất đi trọng lực , hấn hai chân trực tiếp quỳ trên mặt đất!

Phù phù!

Đầu hấn trực tiếp rơi trên mặt đất!

Tại chỗ chết!

Lấy Diệp Khinh Vân hôm nay thực lực kích sát một cái Bạo Hóa Cảnh lực trọng Vô giả vẫn có một ít độ khó , nhưng trước mắt này Lão giả tu vi hoàn toàn thì không phải là dựa thực lực của chính mình tăng lên , mà là dùng ngoại vật , chân thực sức chiến đấu cũng chẳng khác nào là Bạo Hóa Cảnh tứ trọng Vô giả!

Đối phó những người này , hấn tự nhiên là ung dung!

"Đứng lại!" Nhìn phía trước muốn đi Lâm Phách Tài , Diệp Khinh Vân hừ lạnh một tiếng .

Lâm Phách Tài cả người run , sợ hãi tới cực điểm , cực kỳ cẩn thận xoay người , phù phù một cái , quỳ trên mặt đất , đầu không ngừng hướng về phía sàn nhà đụng. "Ta sai ! Diệp công tử , ta sai ! Xin nhiều tiểu nhất mệnh!"

"Tha mạng ?" Diệp Khinh Vân mặt hài hước nhìn Lâm Phách Tài!

Ở Mạt Nhật Trần phía trên , có người nào không biết thiên tài Lâm Phách Tài ?

Lần trước , Diệp Khinh Vân kích sát Hắc Phách Thiên sau , lại có bao nhiêu người đều thấy cho hấn đắc tội một cái không thể đắc tội người ?

Mà hiện tại , người này bị hấn hung hăng giẫm ở dưới chân!

Thiên tài ?

Cái này còn gọi là thiên tài sao?

"Mạng người không có chút nào đáng tiền! Giết người , chỉ sẽ lỏng bản tay ta! Đem trên người người vật sở hữu toàn bộ giao cho ta đi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói: "Sau đó , cắt cho ta!"

Lâm Phách Tài nhân cầu sáng ngời , trong nháy mắt đem trên thân tất cả mọi thứ cho đối phương , trên thân cũng chỉ còn lại có một cái khó , có thể còn sống dĩ nhiên là phải thật tốt sống đây!

Ai muốn chết đây?

"Một bộ kinh sợ dạng!" Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này , cười cười , lấy được đồ đặc bỏ vào trong túi cần khôn , trong lòng vui vẻ nở hoa!

Lâm Phách Tài không hổ là hắc thị chính thống lĩnh , có không nhỏ thân gia!

Diệp Kinh Vân tổng cộng lấy được 100 tấm thẻ bạc , cùng với một tấm bản đồ!

Mặt trên bản đồ chữ thật ra khiến hấn kinh ngạc một cái!

Dị hóa đồ!

Này dĩ nhiên là một bộ dị hóa tồn tại chi địa địa đồ!

"Chuyện này. .. Bản đồ này cùng Hỏa Diễm tháp giống như a!" Diệp Kinh Vân nhìn này một bộ địa đồ , sắc mặt hơi đổi .

Nói như vậy, nghe đồn là thật!

Ở Tinh Vị Học Viện Hỏa Diễm tháp ép xuống một đoàn cường đại dị hỏa!

Chỉ là không biết này dị hỏa đến là cái gì dị hỏa ? Có thể ở trên dị hỏa bảng đứng hàng được tên thứ mấy đây?

Àm!

Ngay hấn kinh ngạc thời điểm , một đạo kinh thiên động địa thanh âm sau này địa phương truyền đến!

Đen kịt trên bóng đêm địa phương xuất hiện hỏa hồng sắc quang mang , giống như một vàng thái dương liền phải xuất hiện!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Hư Vô Hỏa Diễm

Ánh lửa ngút trời!

Vô số đệ tử đều theo này một giọng nói trong đánh thức qua đến!

Ngẩng đầu vừa nhìn , chỉ thấy cả tòa Hỏa Diễm tháp phía trên thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ! Ở đó trong hư không , nổi lên lừng năm đạo già nua bóng lưng! Mỗi một đạo đều ẩn chứa kinh người linh lực!

Bọn họ là học viện Chấp pháp trưởng lão!

Luôn luôn chưa xuất hiện bọn họ , hôm nay các xuất hiện , mặt hiện lên ra vẻ ngưng trọng , hai tay kết ấn ký , không ngừng hướng về phía phía dưới chuyển vận kinh người linh lực!

"Không được!"

Đột nhiên , một đoàn ngọn lửa màu trắng từ phương xa bay tới , như vãn thạch một dạng trực tiếp rơi vào Hỏa Diễm tháp phía dưới , mở ra một cái chỗ hồng , nhanh chóng dung nhập vào!

"Không xong! Lại là một đoàn dị hỏa! Nếu là hai đoàn dị hỏa dung hợp vào một chỗ , vậy coi như không hay!" Một vị Cháp pháp trưởng lão mặt mang ngưng trọng , khẽ quát một tiếng .

"Mau mau áp chế nó! Các vị , dùng tới toàn bộ lực lượng đi! Muôn ngàn lần không thể để cho này đoàn dị hỏa tái hiện nhân gian!" Lớn tuổi nhất Cháp pháp trưởng lão nghiêm nghị nói .

Năm người đều xuất thủ , linh lực đổ xuống mà ra , toàn bộ rơi vào Hỏa Diễm tháp trong , muốn trấn áp bên trong dị hỏa!

Năm người tu vi đều kinh người , có Dương Thực Cảnh thực lực!

Hỏa Diễm tháp phía dưới , một tia hồng sắc mang theo quang mang khối không khí phiêu tán đi ra , từ từ bay lên , dường như sấm sét nổ tung , chấn được đại địa lay động!

Ở hỏa diễm kia tháp xuống giống như có vật gì muốn xông ra đến!

"Cái gì! Đây , điều đó không có khả năng! Hẳn dĩ nhiên tại căn nuốt ta một thân linh lực!" Một vị chấp pháp Lão giả nhận thấy được trong cơ thể linh lực nhanh chóng trôi qua , sắc mặt kinh hãi!

"Không được! Mau mau thu tay lại!" Một vị khác chấp pháp Lão giả hiển nhiên cũng cảm thụ được , sắc mặt trắng bệch trắng bệch .

Hắn buông lỏng tay , Hỏa Diễm tháp phía dưới thứ nào đó thì càng thêm bạo động!

Hồng sắc tiểu Hỏa diễm cùng không khí kịch liệt ma sát , sinh ra ánh lửa đến , giống như nhiều đóa hồng sắc bỏ phiêu hạ xuống , nhìn như mỹ lệ , nhưng là lộ ra sát cơ!

Hồng sắc ngọn lửa hướng một chỗ không ngừng vọt tới!

Rất nhanh , ngưng tụ thành một vị thiếu niên , bất quá thiếu niên này cả người mang lên hỏa diễm , hoàn toàn thấy không rõ hắc thân sắc , ở bên cạnh hắn xuất hiện một đoàn ngọn lửa màu trắng!

"Đó là Mạt Nhật Hỏa Diễm!" Đứng trên mặt đất , Diệp Khinh Vân nhìn một đoàn ngọn lửa màu trắng , khẽ cau mày .

Ngọn lửa màu trắng biến hóa nhanh chóng thì trở thành một cái đẹp như thiên tiên nữ tử , nàng mặc lấy cực kỳ dễ lộ , thon dài chân Triền lộ ở bên ngoài , nơi ngực một màn tuyết trắng lộ ở bên ngoài .

Quả thực là trời sinh mỹ nhân , tuyệt đại vu nữ vật!

Phía dưới đệ tử xem được chính mê li!

"Hắc hắc! Tinh Vị Học Viện Cháp pháp trưởng lão cũng chả có gì đặc biệt! Đội chủ nhân ta khôi phục thực lực là lúc , chính là bọn ngươi từ kỷ ngày!"

Mỹ nữ như thế nữ tử phát ra thanh âm cũng là hùng hậu chi âm!

Những đệ tử này nghe nói như thế , tại chỗ là vừa phun , không có nửa điểm sắc tâm .

"Ô ô ư!" Đột nhiên , mỹ nữ cảm thụ được một cổ rất tinh tường khí tức , không khỏi cười khúc khích: "Không nghĩ tới , ngươi cái này tiểu gia cũng ở đây a! Tỷ tỷ lần sau để cho ngươi thoải mái thoải mái oh! Thuận tiện cầm lại bản là thuộc về ta đồ đạc!"

"Giết bọn hắn!" Cháp pháp trưởng lão sắc mặt đại biến , đồng loạt ra tay , tức khắc , khoe khoang vũ kỹ xuất hiện tại trong hư không!

"Hừ! Làm bản tôn là ngốc ?" Hỏa diễm thiếu niên hừ lạnh một tiếng , tay áo vung , tức khắc một cổ khí lăng đánh tới!

Năm vị Cháp pháp trưởng lão cảm thụ được này một cổ nhiệt khí sau , sắc mặt hơi đổi , lui ra phía sau một bước nhỏ!

Cũng ở nơi này một bước nhỏ trong , hỏa diễm thiếu niên mang theo bạch y mỹ nữ xông thẳng lên trời!

Coi như hắn muốn ly khai lúc , một đạo thanh âm phản nộ theo Tinh Vị phía sau núi trong bộc phát ra .

"Hừ Vô Hỏa Diễm , ngươi lưu cho ta đến đây đi!"

Theo thanh âm này hạ xuống , ở hỏa diễm thiếu niên bên cạnh trong không gian có nhỏ bé vết nứt nổi lên , một cổ cuồng bạo năng lượng từ đó lộ ra đến , đáng sợ lực đánh vào giống như là biển gầm vọt tới!

Tức khắc , đem hỏa diễm thiếu niên đánh lui mấy chục thước , phun ra thuần nhất hỏa!

Lửa này chính là huyết!

"Là Viện trưởng!" Cháp pháp trưởng lão nghe được thanh âm này , sắc mặt vui vẻ , Viện trưởng ra mặt còn không lấy xuống này hỏa diễm thiếu niên!

Dựa vào siêu cường tinh thần lực nhận biết , Diệp Kinh Vân biết đáp ở phía trên năm vị Cháp pháp trưởng lão có Dương Thực Cảnh năm sáu trọng tu vi , nhưng người viện trưởng kia thực lực không được , có Dương Thực Cảnh cửu trọng tu vi , chỉ kém một bước , là có thể bước vào đến Ngũ Hành Cảnh trong!

Hắn một chiêu kia là không gian vũ kỹ , uy lực bất phàm! Nhưng lập tức lại như vậy , hỏa diễm thiếu niên cũng không có thể đi đã bị quá mức thương tổn nghiêm trọng!

"Hư Vô Hỏa Diễm?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lập loè , kinh ngạc liên tục , nói: "Chẳng lẽ là hạng ở trên dị hỏa bảng người thứ mười một Hư Vô Hỏa Diễm sao?"

Kiếp trước , hắn tìm kiếm các loại dị hỏa , đồng thời đem nhất nhất cẩn nuốt hết , duy chỉ có tìm không được này Hư Vô Hỏa Diễm!

Nguyên lai Hư Vô Hỏa Diễm bị trấn áp ở chỗ này!

Thấy hỏa diễm thiếu niên y nguyên huyền phù tại trong hư không , một đạo mang theo thấu cốt hơi thở lạnh như băng phát ra , theo này một cỗ hơi thở xuất hiện , năm vị Cháp pháp trưởng lão sắc mặt đều lộ ra vẻ kích động .

Lúc này vốn là mùa hạ , nhưng trong hư không cũng là phiêu khởi tuyết rơi!

nhiều đóa bông tuyết bay khua xuống đến , cực kỳ mỹ lệ .

Vô số bông tuyết ngưng tụ chung một chỗ , dần dần , lộ ra một đôi trắng nõn ngọc thủ , ngay sau đó , đôi thon dài để lộ ở trong không khí!

Một bộ bạch y , như là tiên nữ hạ phàm!

Một đạo uyển chuyển vô biên thân ảnh xuất hiện tại trong hư không!

Tất cả mọi người nhìn này một đạo thân ảnh , trong ánh mắt đều mang vẻ kích động cùng với một chút kính sợ!

Nàng kia tướng mạo cực kỳ phủ mị , nhưng ở này quyến rũ trong cũng là mang theo một loại điềm đạm đáng yêu , đôi phương cười một tiếng , giống như có thể đi trong nháy mắt làm tan rã người thống khổ tâm tình!

một đôi mắt phượng trong giống như chảy xuôi xuân thủy!

Tóc dài màu đen như là thác nước thẳng hạ xuống , luôn luôn rủ xuống bên hông phía trên , bên hông màu xanh sợi tơ cuốn vóc người hoàn mỹ!

"Viện trưởng!" Năm vị Cháp pháp trưởng lão vào giờ khắc này đều cúi đầu , mặt cung kính!

Tư Đồ Thu Vũ!

Tinh Vị Học Viện Viện trưởng!

Ở Tinh Vị Học Viện trong , không có hai cái Viện trưởng , chỉ có một Viện trưởng!

Diệp Kinh Vân ngẩng đầu , mặt giật mình , không nghĩ tới Tinh Vị Học Viện Viện trưởng thật không ngờ trẻ tuổi! Hơn nữa đối phương tu vi dĩ nhiên là ở Dương Thực Cảnh cửu trọng!

Bực này thiên phú ở nơi này khối Bát Hoang Đại Lục phía trên tuyệt đối có thể xếp vào trước 10!

Tư Đồ Thu Vũ ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước hỏa diễm thiếu niên , thấy phía sau người muốn chạy trốn , hừ lạnh một tiếng , tay ngọc vung lên , trong hai tròng mắt hiện ra màu băng lam quý dị quang mang!

Trong nháy mắt , toàn bộ trong thiên địa lưu chuyển tốc độ chậm chậm một cái!

"Tư Đồ Thu Vũ! Ngươi!" Hỏa diễm thiếu niên sắc mặt đại biến , chặt chẽ cắn răng , tức giận nói ra: "Đây là ngươi ép ta! Cấm thuật: Hòa Động Cửu Thiên!"

Hét dài một tiếng , hỏa diễm thiếu niên phun ra thuần nhất hỏa , liên tiếp lui ra phía sau , lửa này vậy mà trong nháy mắt làm tan rã đối phương chiêu thức .

Hắn lôi kéo đẹp đẽ mỹ nữ , thân tốc chạy trốn , không nguyện ý ở ngóc tại chỗ này chốc lát!

Hắn biết ở chỗ này nữa trong , chỉ có chết!

"Hừ! Tự tôn tu vi! Giáng cấp đến Bạo Hóa Cảnh cửu trọng sao? Lần sau gặp nguoi , tự là nguoi chết ngày!" Tur Đồ Thu Vũ lạnh như băng nói ra , mặt không chút thay đổi .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Ai là thú săn ? Ai là thợ săn ?

"Viện trưởng đại nhân!" Bốn phía , Cháp pháp trưởng lão , phía dưới , rất nhiều đệ tử nhất tề cúi đầu , có một ít kính sợ nhìn không trung bóng người xinh xắn kia!

Tur Đồ Thu Vũ ánh mắt nhìn quét một vòng , phải trở về đầu là lúc , chợt phát hiện đứng trên mặt đất một thiếu niên , đại mi hơi nhíu lại .

Kẻ khác đều kính sợ hắn , nhưng thiếu niên này lại mặt không chút thay đổi .

Điều này làm cho nàng nhỏ hơi kinh ngạc một phần , nhưng rất nhanh thì biến mất .

Thiếu niên kia bất quá là một cái vừa mới bước vào Âm Hư Cảnh nhất trọng Vô giả , không có gì đáng kinh ngạc!

"Hư Vô Hòa Diễm tuy nói đã rời đi , nhưng bị ta đánh cho tu vi thăng rớt! Các nguoi lại đi phụ cận đây một phen! Gặp mặt , bắt giữ hắn! Đi đi!" Lạnh lùng thanh âm phát ra từ nàng ấy hoa anh đào một dạng môi , thanh âm lộ vẻ được chân thật đáng tin!

Năm vị Cháp pháp trưởng lão liếc mắt nhìn nhau , đều là gật đầu , hóa thành bốn đạo tàn ảnh biến mất!

Tur Đồ Thu Vũ cũng không nhìn phía dưới rất nhiều đệ tử , chậm rãi hướng phía trước đi tới , mỗi đi một bước , trên thân tự nhiên hơn ra một đóa bông tuyết , dần dần , bông tuyết đưa nàng thân thể mềm mại toàn bộ bao trùm cùng nhau!

Sau đó , nổ một cái , bông tuyết bay xuống!

Nhưng nàng thân ảnh lại đã sớm không thấy!

"Thật là lợi hại!" Diệp Kinh Vân nhìn một màn này , ánh mắt lập loè , lâm bảm: "Nàng sợ là chỉ nửa bước bước vào Ngũ Hành Cảnh Trung Hành Liệt!"

Tuổi còn trẻ , thì có bức này tu vi!

Như vậy thiên phú tuyệt đối có thể ở toàn bộ Bát Hoang Đại Lục phía trên cầm cờ đi trước!

Bất quá , để cho người ta kỳ quái là , này Tur Đồ Thu Vũ tại sao phải tuyển chọn gốc ở một cái nhỏ nhỏ Tinh Vị Học Viện trong ?

Tinh Vị Học Viện ở trong mắt người bình thường cũng là rất cường đại , như một tọa dãy núi to lớn áp ở trong lòng bọn họ , nhưng nhìn chung toàn bộ Bát Hoang Đại Lục phía trên tất cả thế lực , Tinh Vị Học Viện bất quá là rất nhiều ngôi sao trong nhỏ nhất viên kia , không tầm thường chút nào!

"Sur phụ! Viện trưởng thật là đẹp a!" Một bên , Thương Kiệt có một ít ngơ ngác nhìn phía trên , dường như Tur Đồ Thu Vũ căn bản không có đi , y nguyên huyền phù tại trong hư không!

Diệp Kinh Vân cảm giác mình mười một đệ tử có một ít si tình , lắc đầu , trở lại chỗ mình ở .

Trong đại viện , một người đang ở đứng ở nơi đó , thấy Diệp Kinh Vân đến sau , con mắt hơi sáng ngời , trầm giọng nói: "Vị này chính là Diệp Kinh Vân tiên sinh ?"

"Phải!" Diệp Kinh Vân gật đầu , có một ít mê muội nhìn đối phương .

"Ta là phụng Tiều Linh tiểu tử tới trước! Nàng nói vũ khí đã chế tạo hoàn tất , thỉnh Diệp Tiên Sinh đi qua lĩnh!" Người nọ trầm giọng nói , đưa ra thỉnh

thủ thế .

Người này dung nhan cực kì mộc mạc thành thật , nhưng chẳng biết tại sao , lúc nào cũng cho Diệp Kinh Vân một loại âm u cảm giác .

"Được !" Diệp Kinh Vân gật đầu , để cho Thương Kiệt ở nhà trong , mình thì là theo chân đối phương đi vào .

Dọc theo đường đi , hai người đều không nói gì .

Trên mặt người kia âm tình bất định , tay phải hơi nắm lên , lòng bàn tay có một ít xuất mồ hôi , hiển nhiên là bởi vì khẩn trương!

Diệp Kinh Vân quan sát nhỏ bé , đối phương mọi cử động rõ ràng rơi trong mắt hắn , trong lòng cười lạnh 1 tiếng , biết này nhất định là đối phương hạ xuống cạm bẫy!

Chỉ là có đôi khi , ai là thú săn , ai là thợ săn ? Thật rất khó nói rõ ràng!

Đi tới một cái hắc ám trên đường nhỏ , người nọ song buông tay ra một ít , hần tu vì dù sao mới Bạo Hóa Cảnh lực trọng , bên cạnh luôn luôn đi theo một con cạp cấp bậc Võ giả , trong lòng dĩ nhiên là khẩn trương tới cực điểm!

Hôm nay , đi tới trước đó ước định địa phương , trong lòng khẩn trương tức khắc tiêu tan thành mây khói , hần bước ra mấy bước , xoay người , cười như điên vài tiếng: "Ha ha ha!"

"Người rõ là một cái hữu dũng vô mưu ngu xuẩn a!" Trên mặt hần trực tiếp hiện ra dữ tợn biểu tình , tại hần phía sau nhiều hơn rất nhiều Võ giả!

Những thứ này Võ giả y phục nhất tề , ở phía trên còn viết một cái chữ Kim!

"Người nhà họ Kim sao? Xem tới vẫn là đề lộ sao?" Diệp Kinh Vân cau mày , biểu tình cũng rất bình thường , không có chút nào kinh ngạc , cũng không có chút nào khiếp sợ , lại thêm không có chút nào sợ hãi!

"Người ..." Hần về mặt này nhưng trực tiếp để cho người nọ há hốc mồm .

"Người lúc đi lại , thân thể run , nhãn cầu bay tới bay lui , trong lòng có quý! Người nghĩ rằng ta không biết đây là một cái cạm bẫy sao?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , lời này rơi ở đối phương như là Cửu Tiêu Lôi Đình vọt tới , toàn bộ đại não đều đang chấn động , trong lúc nhất thời hóa đá tại chỗ!

"Cái gì! Người vậy mà một đã sớm biết!" Nửa ngày , hần mới phản ứng qua đến , nhưng nghĩ tới đối phương biết rõ là cạm bẫy còn muốn hung hăng qua đây , đây không phải là ngu ngốc hành vi sao? Nghĩ tới chỗ này , trên mặt hần lại lần nữa mà hiện ra sát ý , cười to nói: "Ha ha! Biết rõ đây là cạm bẫy , người còn muốn hung hăng qua đây , người đây là đang tự tìm cái chết a!"

Phía sau Kim gia Võ giả cũng là cùng theo một lúc cười!

"Người giết ta Kim gia đại thiếu gia! Người đến , đem hần hai tay hai chân chặt!"

1 tiếng mệnh lệnh!

Bốn phía Kim gia Võ giả điên cuồng vọt tới , mỗi người tu vi kém cỏi nhất đều có Âm Hư Cảnh nhất trọng , mà cao nhất đã là đạt đến Âm Hư Cảnh tứ trọng!

Mỗi một người bọn hần trong con người đều lộ ra sát cơ mãnh liệt cùng với điên cuồng tham lam!

Không biết Kim gia cho bọn hần bao nhiêu chỗ tốt , vậy mà để cho bọn họ điên cuồng như vậy!

Bất quá , thật coi Diệp Kinh Vân dễ khi dễ ?

"Một đám ngu ngốc!" Hần dám đến bởi vì hần thực lực cường đại!

Có đôi khi thú săn cùng thợ săn nhân vật biến hóa chỉ trong nháy mắt!

Huru!

Hần trực tiếp hướng phía trước đạp một cái , sử dụng ra Cự Nhân Băng Thuật , thức thứ hai , Nhất Thiên Lôi Băng!

Chân phải chỗ ngưng tụ cuộn cuộn linh lực , tùy theo một đạo lôi đình rơi trên mặt đất , toàn bộ mặt đất lớp lớp rung động , từng cái như ngân xà một dạng hướng phía trước phóng đi!

Chỗ đi qua mang theo mấy đạo huyết quang!

Âm Hư Cảnh lưỡng trọng trở xuống Võ giả trực tiếp chết!

Ban này kiêu ngạo Võ giả toàn thân tức thì bị lôi phách thành than cốc , gió thổi tới , đem hần thi thể phiêu tán không trung!

Dur Võ giả nhìn thấy một màn này , Võ Tâm hiểu chiến , mỗi cái trốn chết!

Diệp Kinh Vân theo tay nắm lấy một vị Kim gia Võ giả , quát lên: "Nói cho ta biết! Người lùn kia bây giờ đang ở đâu có!"

Đã có trước người tới bắt hấn , nói vậy người lùn chỗ đã bị để lộ! Bất quá , để cho hấn kỳ quái là , người nọ làm sao biết hấn nhờ cậy người lùn chế tạo Vô Tình Kiếm ?

Kỳ quái!

Tại.. Ở Kim gia trong!" Võ giả mới vừa nói xong lời này , một cỗ lực lượng khổng lồ truyền vào ót trong , cả đầu một mảnh trống không , đã hôn mê!

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , ngẩng đầu , nhìn phía nơi xa: "Người nhà họ Kim! Nếu như Cao Đông xảy ra chuyện gì , ta để cho người Kim gia theo Lạc Dương Thành trong triệt để xóa đi!"

"Ai u! Khẩu khí tuyệt không nhỏ a!" Đúng lúc này , một đạo hải hươc thanh âm từ trong bóng tối truyền tới , một người mặc trường bào màu xanh đại hán chậm rãi đi tới , khinh thường nhìn Diệp Kinh Vân một cái , sau đó trong hai tròng mắt bộc phát ra cuộn cuộn sát cơ , như hai thanh lợi kiếm: "Không nghĩ tới , thực lực người đã vậy còn quá cường! Không hổ là đang tiến hành Tinh Vị Học Viện Tân Nhân Vương! Nhưng tiếc là , hôm nay , ta muốn lấy đi người đầu người!"

"Người giết Kim đại bàn , lấy mạng cũng không cách nào đền! Người là Mạt Nhật Trần phía trên người Diệp gia chứ ?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Ta cần người làm gì!

Cuối cùng một câu nói kia để cho Diệp Kinh Vân con người chột co rụt lại!

Phía sau người lùn kia chắc chắn đem thân phận của hấn điều tra được rõ ràng!

"Ha hã! Diệp gia phế vật , ở Mạt Nhật khi luận võ miếu sát quán quân người , đi tới Lạc Dương Thành sau , lại tại Tinh Vị Học Viện ở bên trong lấy được Tân Nhân Vương danh hiệu! Thật không đơn giản a! Ta rất ngạc nhiên , ở trên thân thể người đã có lấy thể nào bí mật chứ ?" Hấn là Kim gia kim bài sát thủ , một thân tu vi đã ở Âm Hư Cảnh lục trọng trong , hoàn toàn không đem Diệp Kinh Vân để vào mắt!

Nhưng hấn lời còn chưa nói hết , một đạo thân ảnh chột vọt tới , trực tiếp đem hấn đụng vào trên tường!

"A!" Cái kia tóc dài trực tiếp bị Diệp Kinh Vân bắt lại!

Hết thấy đều ở trong nháy mắt , hấn hoàn toàn sẽ không có nhận thấy được đối phương là làm sao tới!

Trong lòng dâng lên sóng to gió lớn!

Đối phương tu vi bất quá ở Âm Hư Cảnh nhất trọng , là làm sao làm được ?

"Ta hỏi người vấn đề , người chỉ cần trả lời đúng hoặc không! Biết không ?" Bỗng lãnh ngữ khí theo Diệp Kinh Vân trong cổ họng cuộn đi ra .

"Ta đi đại gia người!" Tuy nói không biết đối phương là làm sao làm đến bước này , nhưng hấn hoàn toàn chỗ đang tức giận trong! Đường đường Kim gia kim bài sát thủ vậy mà không địch lại một cái mới vừa vừa bước vào Âm Hư Cảnh nhất trọng Võ giả ?

Ầm!

Đầu hấn trực tiếp đụng vào trên tường! Trên trán trong nháy mắt lòi ra , như nắm hương một dạng!

Diệp Kinh Vân cũng không nói gì , biết đối phương không phục , lại lần nữa đem đối phương đầu đụng vào trên tường!

"A! A! A!"

Thê thâm thanh âm tức khắc quanh quần bốn phía!

Kim bài sát thủ căn bản nghĩ không ra thực lực đối phương cường đại như vậy , cùng tu vi hoàn toàn không thành đôi so!

"Đừng đụng! Đừng đụng!" Đau cho hấn oa oa kêu lớn .

"Người nhà họ Kim bây giờ là không phải đã phái người đi tới Mạt Nhật Trần ?"

"Phải!"

"Phải ra mạnh nhất người có Dương Thực Cảnh tu vi sao?" Diệp Kinh Vân hỏi tiếp .

"Không phải!"

"Được ! Tiếp đó, ta hỏi ngươi vấn đề , ngươi thành thật trả lời, nếu nói dối nửa câu , ngươi đầu người rơi xuống!" Diệp Kinh Vân khí phách mà nhất chỉ mặt đất , một cỗ linh lực xao động ra , trên mặt đất tức khắc toát ra khói trắng đến!

Nhìn kỹ , chỉ thấy trên mặt đất có một cái thật sâu vết tích!

Kim bài sát thủ nhìn thấy một màn này , trên trán tỏa ra mồ hôi , ừng ực mà một cái nuốt nước miếng một cái , nhìn phía Diệp Kinh Vân nét mặt đã là tràn ngập sợ hãi!

Đối phương hình như là một cái ác ma một dạng!

"Các ngươi đem người lùn giam giữ ở nơi nào!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , giọng nói như chuông đồng , khí thế đại thịnh!

Tại.. Ở Kim gia đấu giá hội dưới đất!" Đối phương thành thật trả lời , đối mặt Diệp Kinh Vân khí thế kia , hấn liền không dám thở mạnh một cái!

"Đi tới Mạt Nhật Trần phía trên một nhóm kia Kim gia Võ giả đi bao lâu ?" Diệp Kinh Vân thanh âm càng lúc càng lớn , như là lôi đình hạ xuống!

Làm cho Kim gia kim bài sát thủ nào hải tiếng nổ , trong lòng cuối cùng một chút phản kháng ý niệm trong đầu không còn sót lại chút gì!

"Đã đi một ngày! Chúng ta biết ngươi là Tinh Vị Học Viện đệ tử! Sờ dĩ luôn luôn chờ ngươi xuất hiện!" Người nọ nói liên tục!

"Làm một sát thủ , ngươi sợ chết sao?" Đột nhiên , Diệp Kinh Vân quý dị cười một tiếng .

"Ta ... Ta ..." Lời này như là gió lạnh thổi đến, trực tiếp đem này sát thủ đông lại , nhưng ngấm lại , vẫn là nói ra: "Ta sợ chết!"

"Xin các hạ bỏ qua tiểu nhân! Nhỏ nguyện ý vì các hạ bất chấp gian nguy , không chối từ!" Hấn nói liên tục , đều nói sát thủ không sợ chết , thế nhưng hấn liền có chút ngoại tộc , sợ chết phải hơn rất!

Nhưng nói thật , ở trên đời này , lại có người nào là thật không sợ chết ?

"Trở thành thù hạ ta ? Làm một sát thủ , ngươi ngay cả chết đều sợ , nếu muốn lần sau gặp phải một cái cường giả , ngươi chẳng phải là trực tiếp chạy trốn ? Ta cần ngươi làm gì!"

Diệp Kinh Vân chữ chữ như sấm , rơi vào Võ giả trong tai , giống như một từng đạo tiếng oanh minh , cả người run lên , trong ánh mắt bắn ra mãnh liệt sợ hãi chi quang!

Ba!

Một cái trực tiếp hướng hấn đánh đi! Đánh cho hấn thẳng thổ huyết!

Diệp Kinh Vân sắc mặt có một ít dữ tợn , lắm bầm: "Một ngày! Lấy tốc độ bọn họ cũng không sai biệt lắm đạt đến Mạt Nhật Trần! Đáng chết!"

Kim gia không hổ là Lạc Dương Thành đệ nhất gia tộc , đối với bọn hấn mà nói , thăm dò một người bồi cảnh là rất nhẹ nhàng sự tình!

"Người Diệp gia phải cứu , Cao Đông ta cũng muốn cứu!" Diệp Kinh Vân nhanh chóng bấm vũ kỹ , sử dụng ra lôi đình phân thân!

Đem trong cơ thể 3 phần 10 linh lực rót vào lôi đình phân thân trong!

Dần dần, lôi đình phân thân biến phải cao lớn hơn nhiều , thì giống như một cái người gầy thoắt cái trở thành một người tráng hán!

"Ta lôi đình phân thân đi tìm mười một đệ tử , liên hợp mười một đệ tử bảo hộ Diệp gia! Mà ta còn lại là lên vào Kim gia đấu giá hội trong , cứu Cao Đông!"

Diệp Khinh Vân phản ứng rất nhanh, ở thời gian ngắn ngủi bên trong nhanh chóng làm dự tính hay lắm!

Tức khắc, hai bóng người dựa lưng vào nhau, sau đó hừ mà một cái tại chỗ biến mất!

"Nếu như người Diệp gia cùng Cao Đông có chuyện, ta nhất định sẽ diệt Kim gia!" Tiếng gầm nhỏ phát ra từ hai cái bất đồng trong thân thể!

Một là lời đình phân thân, một người là Diệp Khinh Vân bản tôn!

Hắn nói được thì làm được, trong cuộc đời chưa bao giờ nuốt lời!

Rất nhanh, lời đình phân thân đến Tinh Vị Học Viện!

"Sư ... Sư phụ?" Nhìn lên trước mắt trên thân tràn đầy lời đình, ngân quang không ngừng lóe lên thiếu niên, Thương Kiệt sùng sốt. Người trước mắt tuy nói thần sắc cùng sư phụ hoàn toàn tương tự, bất quá tu vi làm sao chỉ có Bạo Hóa Cảnh bát trọng?

"Thương Kiệt, đây là vì sư một đạo lời đình phân thân, ngươi theo ta đi tới Mạt Nhật Trấn!" Lời đình phân thân quát lên, trong thanh âm lộ vẻ được chân thật đáng tin!

"Được!"

Thương Kiệt trọng trọng gật đầu, biết có đại sự, liền vội vàng đi theo lấy lời đình phân thân đi!

Mà ở một hướng khác, Diệp Khinh Vân bay qua tường thành, hai tay chống trên mặt đất, một cái xoay người, là được biến mất.

Ý khác dĩ nhiên là Kim gia đấu giá hội, Kim Sinh Kim!

Tại hành tẩu quá trình, hắn sớm đã là mang theo mặt nạ màu đen!

Kim gia tốt xấu là Lạc Dương Thành đệ nhất gia tộc! Cứ như vậy tùy tiện đi vào, nhất định sẽ bị phát hiện!

Nếu có Dương Thực Cảnh cao thủ cấp bậc, Diệp Khinh Vân đi vào liền là muốn chết!

Tuy nói hắn kiếp trước là Chiến Thần, nhưng dù sao nói hiện tại tu vi chưa đủ, thực lực chưa đủ!

"Đứng lại!" Coi như hắn muốn đi vào một bước lúc, một đạo quát lạnh tiếng vang lên!

Hắn hơi dừng dừng một cái, nhìn đối phương!

Đó là một tên hộ vệ, bất quá đối phương tu vi không đơn giản, có Âm Hư Cảnh lục trọng tu vi!

Một cái hộ vệ nho nhỏ đều có thực lực như vậy, nếu nói là vàng này trong nhà không có Dương Thực Cảnh cấp bậc Võ giả, đó là tuyệt đối chuyện không có khả năng!

"Làm sao? Ta tới đấu giá hội không được sao?" Dưới mặt nạ, Diệp Khinh Vân chỉ lộ ra hai cái mực mắt đen, hàn ý cuộn!

"Hôm nay đã trời tối! Đấu giá hội sớm đã kết thúc! Người đâu! Đem hắn đè xuống! Ta nghi ngờ người này cùng Diệp Khinh Vân có rất không bình thường quan hệ!" Hộ vệ kia kêu ngao đến cực điểm, ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chú Diệp Khinh Vân xem, hừ lạnh nói.

Chung quanh, trong nháy mắt xuất hiện không ít người, những người này toàn bộ là Kim Sinh Kim đấu giá hội bảo hộ!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Ta kêu Tru Kim

Bốn phía bảo hộ đều rút ra bên hông phía trên bội kiếm, tức khắc lấp lánh!

Lúc thường lúc này, kim sinh kim đầu giá hội tuyệt đối sẽ không có nhiều hộ vệ như vậy tuần tra! Mà hôm nay kim sinh kim đầu giá hội, phòng vệ sâm nghiêm, cửa đứng lấy rất nhiều bảo hộ, tu vi có ít nhất Âm Hư Cảnh nhất trọng!

Nhưng thấy bọn họ đều đến có chuẩn bị, sớm ở nơi này trong chôn vùi cạm bẫy, sẽ chờ Diệp Kinh Vân tới!

Bất quá, bọn họ ngược lại cảnh giác siêu trọng!

Đều đã phái ra một chi đội ngũ đi kích sát Diệp Kinh Vân, hôm nay lại ở chỗ này mai phục! Không biết đang bán cái gì hồ lô!

"Các ngươi chính là như vậy đối đãi khách nhân sao?" Dưới mặt nạ, Diệp Kinh Vân mặt không đôi sắc, cặp mắt lạnh lẽo phải hơn chặt, nhìn chăm chặp bốn phía bảo hộ.

"Bất hấn lại!" Dẫn đầu bảo hộ 1 tiếng mệnh lệnh, bốn phía Võ giả đều tới, muốn bắt giữ Diệp Kinh Vân!

"Dừng tay!"

Đúng lúc này, phía trước truyền đến một tiếng hừ lạnh tiếng.

Bốn phía bảo hộ nghe được thanh âm này, nhất tề dừng sò, đứng tại chỗ!

Người tới là Kim gia đầu giá sư!

Diệp Kinh Vân gặp qua người này!

Người nọ nhìn từ trên xuống dưới Diệp Kinh Vân, cau mày một cái, chần chờ một cái, hỏi: "Thế nhưng lần trước cái kia dùng giá trên trời bắt Hắc Thiết Tâm người?"

Lần trước, Diệp Kinh Vân hiện ra hết thỏ hào khí chất!

Dùng giá cao mua Hắc Thiết Tâm! Trở thành trong mắt mọi người thỏ hào trung thỏ hào!

"Ngươi rất tốt! Có thể đi nghe ra ta thanh âm!" Diệp Kinh Vân gật đầu, thanh âm lạnh lùng.

Đầu giá sư nghe nói như thế, trong lòng mừng như điên, thầm nghĩ: "Quả nhiên là cái kia thỏ hào! Đây thỏ hào đi tới ta Kim gia đầu giá hội, không hào hảo mà xảo trá xảo trá hấn, rõ là phạm ta thông tuệ ý nghĩ a!"

Thấy đối phương tán thành, đầu giá sư nội tâm mừng như điên, nhưng biểu tình đạm định, đã sớm đem phía sau người coi là đại phú ông, hỏi: "Xin hỏi công tử người họ gì? Ta kêu Kim Trí, là kim sinh kim đầu giá sư!"

"Ta họ giết!" Diệp Kinh Vân chậm rãi ngẩng đầu, lạnh nhạt nói: "Kêu Tru Kim!"

Tru Kim!

Hôm nay, hấn muốn tru diệt Kim gia người!

"Lớn mật!" Hộ vệ kia thông tuệ, nghĩ tới chỗ này, quát lên.

Ba!

Kim Trí một cái đập tới đi, nhỏ một bãi nước miếng: "Hấn nãi nãi! Đại nhân đang nói, ngươi một cái hộ vệ nhỏ nhỏ chen miệng gì!"

"Kim Trí! Xem ra hấn đối với ta siêu có địch ý a! Các ngươi người nhà họ Kim là như thế này hoan nghênh khách nhân sao?" Diệp Kinh Vân trong thanh âm lộ ra một chút không vui!

"Tru tiên sinh! Không phải như vậy, ngươi hiểu lầm!" Người trước mắt nhưng là một vị nhiều người a! Nếu là có thể để cho Kim gia hợp tác với hấn, Kim gia tất nhất định lấy thoát khỏi Lạc Dương Thành, bước lên càng thêm lớn trong khu vực, hấn con ngươi đảo một vòng, trong lòng nhất thời một dạng thì có quyết định, nhìn phía té xuống đất bảo hộ, hừ lạnh nói: "Rõ là mắt chó coi thường người khác! Còn không hướng Tru tiên sinh xin lỗi? Bồi cái không phải!"

"Kim Trí! Ngươi hồ đồ a! Hấn nhất định cùng Diệp Kinh Vân có không cạm quan hệ! Kim bài sát thủ đã truyền lệnh qua đây! Diệp Kinh Vân cũng chưa chết a!" Hộ vệ kia hô to một tiếng, lời còn chưa nói hết, một chân hướng trên người hấn chọt đá tới, đau cho hấn quát to một tiếng, hai mắt một phen, đã hôn mê!

"Ta nhỏ vào!" Kim Trí nổi trận lôi đình, buồn cười, hấn tự vấn chỉ số IQ cao đến thái quá, hộ vệ này vậy mà nói hấn hồ đồ?

"Kim Trí! Ngươi rất thông minh a! Không có bị tiểu nhân làm cho mê hoặc! Phần này chỉ số thông minh, giết một thật sự là bội phục!" Diệp Kinh Vân chấp tay nói, nội tâm liên tục trào phúng.

Heo này nào!

"Ha ha ha!" Kim Trí từ trước đến nay chỉ thích kẻ khác vỗ hân nịnh bợ, Diệp Kinh Vân cái này vỗ mông ngựa đến trong lòng phía trên, trên mặt tức khắc đường làm quan rộng mở: "Tru công tử, quá khen! Bất quá, lão phu từ trước đến nay liền ánh mắt sắc bén! Ta vừa nhìn Tru công tử cũng biết người không như người thường! Thân phận tiếng tăm lừng lẫy, như thế nào lại cùng kẻ chắc chắn phải chết Diệp Kinh Vân có phía trên quan hệ đây?"

"Kẻ chắc chắn phải chết?" Diệp Kinh Vân hơi sùng sờ, trong lòng hơi giận, hai mắt lại bình tĩnh được như là không có chút rung động nào mặt biển, hỏi: "Này Diệp Kinh Vân là người phương nào? Vậy mà chọc cho người giận dữ như vậy?"

"Một cái sẽ phải người chết! Không biết ai cho hân lòng can đảm, ngay cả chúng ta Kim gia Kim đại bàn cũng dám giết!" Kim Trí mặt hiện lên ra một chút sát ý, trầm giọng nói.

"Ban này người nọ sở dĩ ngăn lại người! Cũng là bởi vì sợ Diệp Kinh Vân đến, tới trước cứu hân bạn chí cốt! Thật không biết gia hỏa này là thế nào nghĩ, vậy mà sẽ cùng một cái người ngoại tộc quấy rầy cùng một chỗ! Là ta nhân tộc sĩ nhục!"

Trong mắt hân tràn đầy khinh thường.

"Ồ? Người ngoại tộc? Trên khối đại lục này còn có người ngoại tộc sao?" Đeo mặt nạ, đôi phương mây mây nhìn không thấy Diệp Kinh Vân băng lãnh tới cực điểm biểu tình, chỉ có thể nhìn được một đôi uyển như ngọc thạch đen con mắt, ánh mắt kia không hề bận tâm, không có một tia tâm tình.

"Ha ha! Nói vậy Tru công tử chưa từng thấy qua Ái Nhân Tộc đi!" Kim Trí cười ha ha một tiếng: "Người lùn kia tộc nhưng ả rất! Bất quá, hân mặc dù ả, nhưng ở chế tạo vũ khí phương diện có vượt qua người thường thiên phú! Người lùn này, chúng ta Kim gia cũng sẽ không giết! Luôn luôn để cho hân cầu thả xuống! Cho ta Kim gia chế tạo liên tục không ngừng vũ khí!"

"Trước, chúng ta Kim gia liền nghi ngờ những thứ kia theo người lùn vũ khí điểm phía trên đưa tới vũ khí phẩm chất làm sao sẽ cao như thế? Ha ha! Không nghĩ tới, chế tạo vũ khí này người chính là người lùn! Bất quá người lùn kia cũng là một, so với kia Diệp Kinh Vân còn muốn ngốc! Cũng dám dùng người lùn đến mệnh danh cửa hàng chi danh!" Hân cười nhạo không thôi!

Ái Nhân Tộc trời sinh tính đơn thuần, làm việc thẳng thắn, không thể nào động đại não!

Dùng người lùn đến mệnh danh cửa hàng nghĩ đến là hoài niệm Ái Nhân Tộc, lại lấy người lùn về vang!

Diệp Kinh Vân trong lòng cười lạnh liên tục, lẩm bẩm: "Tiếng người là, người chẳng phải là lại thêm? Nhân gia thành lập cửa hàng lâu như vậy, người hiện tại mới phát hiện? Ngủ quên một cái a!"

Thật không biết là vì sao, liền Kim Trí cái kia chỉ số thông minh còn có thể làm được Kim gia kim sinh kim đầu giá hội đầu giá sư?

Người nhà họ Kim ngu đến mức lộn sao?

"Không biết các người là làm sao biết Diệp Kinh Vân chính là giết người Kim gia Kim đại bàn!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt hỏi, biểu tình như thường, thanh âm đậm như nước sôi.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện.

"Cái này! Hắc hắc, lúc đầu ta không muốn nói, bởi vì đây là Kim gia bí mật! Nhưng hiện tại nói cho người biết cũng không sao! Ta người nhà họ Kim có một đặc thù tâm quyết! Một khi Người chết, lại đem cuối cùng muốn nói truyền âm đến một người khác trong tai! Kim đại bàn trước khi chết đem tất cả nói đều nói cho hân em trai thiên tài Kim Đạo!"

"Kim Đạo biết được, dĩ nhiên là giận dữ! Triệu tập Kim gia sát thủ đi kích sát Diệp Kinh Vân! Lúc đầu muốn xuất động Dương Thực Cảnh cao thủ cấp bậc! Bất quá, những người này đều đang bế quan tu luyện! Lại Diệp Kinh Vân lại không phải là cái gì Dương Thực Cảnh cao thủ, bất quá là vừa mới bước vào Âm Hư Cảnh nhất trọng a! Chúng ta Kim gia nghĩ thế nào giết chết là hân có thể làm sao làm chết hân!" Kim Trí nhìn thấy mặt cụ người im lặng không lên tiếng, cũng không cảm thấy kỳ quái.

"Đúng, không biết Tru công tử hôm nay tới trước thế nhưng có chuyện gì?" Đột nhiên, hân nghĩ tới chỗ này.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Quỷ nịnh bợ!

Chuyện gì ?

Diệp Kinh Vân nội tâm cười lạnh liên tục , con mắt thâm trầm như vực thẳm , sâu không thấy , lạnh nhạt nói: "Chính đến tham thảo một cái Long Huyết sự tình! Thật không dám đầu điểm , ta là tới tự Hoàng thành một gia tộc! Nghe nói nơi này có Long Huyết , lại nghìn dặm xa xôi mà chạy tới nơi này!"

Trải qua một đoạn thời gian , hẳn biết Lạc Dương Thành thuộc về Hoàng thành quản!

Nói cách khác Hoàng thành còn cao hơn Lạc Dương Thành một cái cấp bậc!

Bát hoang trên đại lục , thôn trấn có trên một triệu , mà thành trì nhỏ có hơn vạn , nhưng Hoàng thành chỉ có hơn một ngàn cái!

"Dĩ nhiên là đến từ Hoàng thành người! Khó trách xuất thủ rộng lượng như vậy!" Kim Trí nội tâm dâng lên sóng to gió lớn!

Kim gia tuy nói ở Lạc Dương Thành phong cảnh không gì sánh được , nhưng đối với so Hoàng thành những thế lực kia , tựa như cùng con kiến , không đáng kể chút nào!

Nếu là có thể cùng này nhóm thế lực kéo lên quan hệ , như vậy Kim gia địa vị tất định sinh nhiều!

Nghĩ vậy , Kim Trí mặt rất vui vẻ sáng , thật đang vì mình chỉ số thông minh cảm thấy tự hào!

Nào ngờ Diệp Kinh Vân thực sự vì hắn chỉ số thông minh cảm thấy lo nghĩ!

Thứ người như vậy có thể sống đến hiện tại , rõ là một cái kỳ tích a!

Diệp Kinh Vân tuy nói nghĩ như vậy , nhưng con mắt chưa từng xuất hiện mảy may ba động .

"Xin hỏi các hạ là đến từ trong hoàng thành kia một thế lực ?" Nói lời này không có nghĩa là Kim Trí có đầu óc , bởi vì hắn căn bản không suy nghĩ nhiều như vậy , chỉ là nhìn một cái phía sau người là cái gì thế lực , có hay không liều mạng nịnh nọt tư cách!

"Cổ gia!" Diệp Kinh Vân nghĩ đến Cổ Lão , tùy ý nói ra .

"Cổ gia ... Thế nhưng bát hoang trên đại lục thứ nhất Luyện Đan sư gia tộc Cổ gia ?" Kim Trí sững sờ , ngờ ngác nhìn phía trước người đeo mặt nạ , nhãn cầu đều không khác mấy có thể trùng ra ngoài!

Cổ gia uy danh nổi tiếng tại toàn bộ đại lục!

Hắn tuy nói ở nhỏ nhỏ Lạc Dương Thành trong , nhưng lại làm sao có thể lại không biết gia tộc này sao?

"Thế nhưng , ngươi họ giết a!" Kim Trí đột nhiên nghĩ đến điểm này , mặt mê hoặc!

"Ta chỉ là một ngoại nhân! Các ngươi người nhà họ Kim chẳng lẽ toàn bộ họ gia sao? Không thu một ít quản gia sao?" Diệp Kinh Vân nội tâm mắng to người này đại sát bút , còn một bộ đường làm quan rộng mở thần sắc!

"Ha ha! Điểm này , lão phu ngược lại quên mất! Không nghĩ tới , Tru công tử như vậy thông tuệ! Quả thực có thể sánh ngang ta! Oh! Oh , lão phu nói nhầm! Tru công tử trí tuệ ở lão phu trên! Ha ha!" Kim Trí ôm quyền nói , mang trên mặt nồng đậm tiểu ý , một bộ cần ăn đòn biểu tình!

Nếu không phải là không biết người lùn Cao Đông vị trí cụ thể , Diệp Kinh Vân mới lại được cùng hắn nói nhảm nhiều như vậy!

Cùng gia hỏa này nói sẽ kéo thấp hắn chỉ số thông minh!

Phía sau người chính là một cái lớn ngu dân!

"Ta ngươi đều là người thông tuệ! Lại rất có duyên phận! Không bằng hai ta anh em kết nghĩa chứ ? Thế nào ? Tru công tử ?" Kim Trí hỏi, nếu là có thể cùng bậc này thân phận người kết bái vì huynh đệ , hẳn tự nhiên sẽ nước lên thì thuyền lên , ở Kim gia thân phận lập tức phía trên mọc lên .

"Cái này cùng làm xong việc lại nói!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , trong lòng liên tục trào phúng: "Chỉ ngươi con heo này còn muốn cùng lão tử anh em kết nghĩa ? Ngu ngốc một cái!"

"Tốt! tốt!" Kim Trí liên tục gật đầu , cả người thì càng thêm đường làm quan rộng mở , vừa nghĩ tới lập tức có thể trở thành là đối Phương huynh đệ , tiến tới ở Kim gia thân phận tăng mạnh , trên mặt hẳn lập tức là hiện ra nụ cười rực rỡ!

Chỉ là nụ cười này ở trong mắt Diệp Kinh Vân chính là một cái ngây thơ ngu ngốc nụ cười!

Hai người vừa đi vừa nói , một bộ hảo huynh đệ thần sắc!

Đi ở phía trước , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày .

Nơi này , đề phòng thâm nghiêm, rất nhiều Vô giả đi tới đi lui , mặt tức sát ý , cặp kia băng lãnh con mắt một vòng chuyển động!

"Xin hỏi Kim Trí, vị này chính là ..." Một vị dẫn đầu bảo hộ cất bước tới , nhìn phía Diệp Kinh Vân , mặt mang không tốt .

"Là ta hảo huynh đệ! Làm sao , này cũng ai cần ngươi lo sao?" Kim Trí hừ lạnh một tiếng , vẻ mặt khó chịu!

"Không có! Không có! Nếu là ngươi hảo huynh đệ! Vậy dĩ nhiên không có vấn đề! Mời tới bên này!" Dẫn đầu bảo hộ không được dám đắc tội Kim Trí ở Kim gia địa vị rất không tầm thường!

Hai người tiếp tục hướng phía trước đi tới .

"Ta hiện tại liền mang ngươi đi gặp một lần chủ nhà họ Kim! Đại ca! Nói vậy hẳn sẽ rất có hứng thú! Hắc hắc!" Kim Trí ngời mặc dù ngốc , nhưng da mặt dày giống như tường một dạng!

"chờ một chút!" Diệp Kinh Vân nhướng mày , thấy chủ nhà họ Kim? Đối phương nếu muốn thông tuệ một điểm, lập tức là có thể đoán được thân phận của hắn!

"Làm sao ? Tru tiên sinh ?" Kim Trí sững sờ, mặt không hiểu nhìn Diệp Kinh Vân .

"Ta đột nhiên rất muốn nhìn một cái Ả Nhân Tộc! Bực này nhanh muốn diệt tuyệt chủng tộc đến đáng đáp ra sao ?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"A cấp ?" Kim Trí mặt lộ một tia làm khó , nhưng y nguyên nói ra: "Tru tiên sinh chưa thấy qua Ả Nhân Tộc cũng rất bình thường! Ta cũng là lần đầu tiên nhìn thấy! Tên kia vóc dáng ẻo lả yếu mệnh , hình như là chu nho một dạng! Bất quá , cả người chắc , trên thân không có có một tia sẹo lồi , lực lớn vô hạn , cũng khó trách loại này tộc từ nhỏ chính là chế tạo vũ khí hàng!"

"Khái khái!" Diệp Kinh Vân cố ý ho khan một cái, hẳn nhưng không có hứng thú ở chỗ này nghe đối phương ngồi chém gió .

"Không biết có thể hay không để cho ta đi xem một chút trong truyền thuyết người lùn ?"

"Cái này ..." Kim Trí sắc mặt càng thêm làm khó dễ .

"Làm sao ? Không được sao ? Xem ra , ngươi chính là đối với ta còn có cảnh giác a! Vẫn không có đem ta làm anh em tốt a! Lúc đầu , ta thấy ngươi thông tuệ đến cực điểm , dự định đưa ngươi tiến cử cho người nhà họ Cố!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , thanh âm lạnh lùng tới cực điểm .

"Chuyện này. .." Kim Trí nghe được cái này , trong lòng kêu lớn hối hận a!

Nếu quả thật như vậy , hẳn hà tất đợi ở Kim gia trong ? Có một cang đài cao giai đang chờ hắn đây!

"Giết huynh! Đừng! Đừng! Ta hiện tại liền để cho ngươi đi xem một cái người lùn! Ha ha , đừng nóng giận!" Hắn nói liên tục , sau khi thấy được người trong con ngươi băng lãnh hơi hòa hoãn một cái, mặt lộ kinh hi , nói: "Mời tới bên này! Đến! Đến!"

Diệp Kinh Vân gật đầu , trong lòng đối với Kim Trí chỉ số thông minh có một trọng nhận thức mới!

Đối phương chỉ số thông minh so lộn còn thấp hơn!

Thật là cha mẹ hắn kham ưu!

"Đứng lại!" Hộ vệ kia lại lần nữa nạt nhỏ , nhìn Kim Trí, cau mày , quát lên: "Tiểu thiếu gia đã phân phó , không có cái khác phân phó , ai cũng không thể vào!"

Diệp Kinh Vân đã sớm biết ban nãy chỗ kia chính là một con đường , ở phía dưới nhất định là đè ép tội phạm!

"Trợn to ánh mắt ngươi , nhìn một chút đây là cái gì!" Kim Trí theo trong cửa tay áo xuất ra một đạo lệnh bài , trên đó viết mấy chữ .

"Kim Đạo!"

"Đây là tiểu thiếu gia lệnh bài! Được rồi! Ban nãy nhiều có đắc tội! Mời đến đi!" Bảo hộ sắc mặt trong nháy mắt hoà hoãn lại , trầm giọng nói .

"Lần sau nói chú ý ngươi miệng!" Kim Trí hừ lạnh một tiếng , theo sau đó xoay người , biểu tình trong nháy mắt biến sắc , mặt nịnh hót nhìn Diệp Kinh Vân , nói: "Tru công tử , mời tới bên này!"

"Ai u! Cẩn thận một chút , bên kia có một nấc thang a!"

Chung quanh bảo hộ nhìn thấy một màn này , đều người nhìn ta , ta nhìn người , trong lòng đều xuất hiện một cái từ ngữ!

Quý nịnh bộ!

Diệp Khinh Vân lạnh lùng gật đầu , cất bước đi!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Diệp gia tình cảnh

Một hướng khác!

Mạt Nhật Trần , Diệp gia!

Toàn bộ Diệp gia tràn đầy một cổ hơi thở lạnh như băng , không khí ngột ngạt tới cực điểm!

Từng cái Diệp gia đệ tử trên mặt đều mang tro nguội một dạng màu sắc!

Diệp Vô Hải , Diệp Thanh , Diệp Thương đám người đứng ở phía trước nhất , mặt mang nghiêm nghị , trên thân tản mát ra một cỗ khí xơ xác tiêu điều .

"Àm!"

Lúc này , u ám trong bầu trời đêm xẹt qua một tia sét , chiếu sáng cả không trung!

Ngay tại lúc đó , bên ngoài vang lên từng đạo tiếng chém giết!

Trong cuồng phong bạo vũ , lần lượt từng bóng người vọt tới , lợi kiếm trong tay nhanh chóng ở Diệp gia một vị đệ tử trên cổ nhẹ nhàng cắt một cái , răng rắc một cái , tên kia Diệp gia đệ tử trên cổ xuất hiện một vết máu , phù phù một cái , té xuống đất , bất tỉnh nhân sự!

"Này nhất định là một cái huyết tinh dê!" Diệp Vô Hải ngẩng đầu , trong con ngươi đã là lộ ra tuyệt vọng!

Địch nhân rất cường đại , đến người rất nhiều , hoàn toàn có thể mang bọn họ chớp nhoáng giết hết! Nhưng là bọn hắn lại giống như mèo vờn chuột một dạng đang đùa bỡn bọn họ!

Đây quả thực là đề tiện tới cực điểm!

"Chúng ta là người yếu , bọn họ là cường giả! Ở trong mắt bọn hắn , nghĩ thế nào nghiền chết chúng ta là có thể làm sao nghiền chết chúng ta!" Diệp Vô Hải trong hai tròng mắt vẻ tuyệt vọng càng ngày càng đậm , thờ dài một hơi .

"Liều mạng!" Bên cạnh Diệp Thanh nổi giận gầm lên một tiếng , ở Diệp gia trong , thực lực của hắn mạnh nhất , thế nhưng đối mặt vị kia Cao Sâm Võ giả , đừng nói đối chiến , liền tới gần đối phương một phần cũng không thể!

"Liều mạng! Người Diệp gia cũng không phải hèn nhát!" Có Diệp gia đệ tử gầm nhẹ nói , trong ánh mắt tái hiện mà xuất hiện quang mang!

Chỉ là tia sáng này là chết!

"Ha ha! Một đám ngu ngốc! Tự tìm cái chết a!" Kim gia Võ giả nhìn thấy Diệp gia đệ tử xông qua đến , đều cười như điên , mấy người đồng thời xuất thủ , trong nháy mắt đem Diệp gia đệ tử đều tiêu diệt!

Không lưu tình chút nào!

Huyết tinh không gì sánh được!

Đây chính là đến từ Lạc Dương Thành Kim gia! Một cái nghiền ép Mạt Nhật Trần phía trên tất cả thế lực gia tộc!

Đây chính là bọn họ uy danh!

Ở phía trước nhất, đứng một trung niên nhân, người này một thân kim bào, là Kim gia một vị quản gia, hần đứng chấp tay, một thân Âm Hư Cảnh lực trọng tu vi bắt đầu khởi động đi ra, trường bào màu vàng óng không có gió phiêu động, mái tóc dài màu vàng óng càng là tung bay, cả người khí thế hùng hậu!

Hắn tu vi ở Lạc Dương Thành trong không coi vào đâu, nhưng ở chỗ này, đủ để nghiền ép bất luận kẻ nào!

"Một bầy kiến hôi! Trách cũng chỉ có thể trách cái tiêu tử thú kia! Giết ta người nhà họ Kim, vẫn là Kim gia đại thiếu gia! Kim gia không đem người nhất tộc diệt sát, ta Kim gia thế diện còn ở đâu?"

"Giết!"

Hắn vung tay phải lên, tức khắc, phía sau năm tên Kim gia Võ giả như Liệp Báo một dạng xông thẳng phía trước!

Như là năm con mãnh hổ một dạng xông vào đến bầy dê trong, gần là một hồi thời gian, rất nhiều Diệp gia đệ tử đều kêu thảm một tiếng, té xuống đất!

Như hắn nói, hôm nay hắn muốn cho Diệp gia chém đầu cả nhà, không lưu người sống!

Thật là bá đạo! Thật là phách lối!

Diệp Thanh, Diệp Vô Hải, Diệp Thương này một ít Diệp gia cao thủ nhìn thấy một màn này, đỏ mặt lên, trong con ngươi đều hiện ra đỏ như máu giới hạn, hai tay càng là cầm được keng keng rung động.

Bọn họ đều là Diệp gia nhân vật thế hệ trước, đều là nhìn tận mắt những thứ này Diệp gia đệ tử trưởng thành!

Nếu như nói không có có cảm tình, vậy khẳng định là gạt người!

"Ta muốn giết các người! A!" Diệp Vô Hải mặt già đỏ lên, một thân Âm Hư Cảnh nhất trọng tu vi chợt bộc phát ra, xông vào phía trước, mãnh liệt linh lực vung vãi ra!

Diệp Thương cùng Diệp Thanh hai người liếc nhau, gạt đầu, chân phải hướng phía trước một bước, xông vào phía trước!

Hôm nay, vô luận kết quả thế nào, chỉ cần liều mạng liền chết cũng không tiếc!

Hơn nữa, mặc dù bọn họ chết hết, nhưng có Diệp Kinh Văn tử liền đầy đủ!

P phía sau người thiên phú, bọn họ để ở trong mắt! Chỉ cần cho phía sau người đầy đủ thời gian, tất nhất định xưng bá một phương! Đến lúc đó chính là Kim gia Mạt Nhật!

"Giết!" Diệp Thanh điên cuồng quát to một tiếng, phía sau lưng kim cương lớn hùng nổi lên, vừa ra tới, cả người kim quang lập loè, xông vào trong đám người, tức khắc để cho không ít Kim gia Võ giả đều thổ huyết!

Hắn vẫn có chút thực lực!

"Hả? Âm Hư Cảnh tứ trọng Võ giả sao? Hừ! Cũng dám đối người nhà họ Kim động thủ? Chán sống?" Kim bào trung niên nhân ánh mắt lạnh lùng, phát ông tay áo một cái, một cái vô hình bàn tay trực tiếp đánh trên mặt đối phương!

Đùng một cái một tiếng vang lên!

Diệp Thanh tu vi dù sao không bằng đối phương, trên mặt bị hung hăng mà vừa kéo, toàn bộ thân hình trực tiếp cuốn lên, nổ một cái té xuống đất!

"Đại trưởng lão!" Chung quanh Diệp gia đệ tử nhìn thấy một màn này, trong lòng run lên, mặt hiện lên ra lo nghĩ!

Diệp Thanh khắc ra một búng máu, tuổi già hắn căn bản là thừa nhận không được loại trình độ này thương tổn, nhưng kỳ tích là hắn vẫn là đứng lên!

Tuy nói rất gian nan, nhưng xác định thật là đứng lên!

"Ta người Diệp gia liền không có một kinh sợ!"

Vang vang mạnh mẽ, như lôi đình đánh xuống!

Chung quanh Diệp gia đệ tử trong hai tròng mắt xuất hiện kiên định ánh mắt!

Đó là cá chết lưới rách, là đồng quy vu tận!

Vào giờ khắc này, Kim gia Võ giả không khỏi lui ra phía sau mấy bước, phảng phất ở trước mặt bọn họ không phải cái kia dụ ngôn cừu, mà là một đầu sói đói!

Ba!

Vô hình bàn tay lần thứ hai rơi vào Diệp Thanh trên khuôn mặt! Rõ ràng hiện ra một đạo đỏ như máu chừng 3!

"Hừ! Loài giun dế!" Kim bào trung niên nhân kinh thường nói, hoàn toàn đem phía sau người nói xem như lời thừa!

"Người cho lão phu đi tìm chết!" Diệp Vô Hải tức giận vừa hô, nhưng thực lực của hắn mới chỉ có Âm Hư Cảnh nhất trọng, xông ra hoàn toàn liền là muốn chết tồn tại!

"Cút!" Kim bào trung niên nhân không khách khí nói ra, phát ông tay áo một cái, một cổ mảnh liệt con lóc cuộn cuộn đi, tập kích đến đối phương, tức khắc để cho phía sau người lùi lại mấy bước!

Trong cơ thể biến máu lẫn lộn, Diệp Vô Hải trực tiếp khạc ra một ngụm máu lớn!

"Hừ! Diệp gia liền là một bầy kiến hôi! Có phải hay không các người rất nhớ cái kia tên gọi Diệp Kinh Vân thiếu niên xuất hiện?" Kim bào trung niên nhân ánh mắt quét một vòng, băng lãnh vô tình nói: "Nói thật cho các người biết đi! Hắn sớm đã bị ta người nhà họ Kim giết chết!"

"Vì sao!" Diệp Vô Hải nghe nói như thế, con mắt đỏ chói, quát.

Diệp Kinh Vân là Diệp gia hy vọng!

Hắn chết coi như là đem Diệp gia hy vọng cho tan vỡ!

"Vì sao? Hắn đắc tội không nên đắc tội với người! Chỉ đơn giản như vậy! Một cái Diệp gia nho nhỏ cũng dám cùng ta người nhà họ Kim đấu? Các người xứng sao?" Kim bào trung niên nhân mặt coi thường nói ra, nói ra nói cực kỳ lạnh lùng băng lãnh!

"Người đi chết đi!" Đúng lúc này, Diệp Thương đột nhiên tiến lên một bước, nơi ngực xuất hiện một cổ cuồng bạo năng lượng: "Lão tử liều mạng với người!"

Gầm lên giận dữ!

Hắn thân thể nổ một cái vỡ ra được!

Tiên huyết rót đầy ở đại địa!

Người đồng Diệp gia đệ tử ngẩng đầu, trong ánh mắt hiện lên không phải kinh hãi mà là tuyệt vọng!

Ở phía trước, trường bào màu vàng óng phiêu đảng tại trong hư không, trung niên nhân mang trên mặt tiên huyết, nhưng một chút cũng không có thụ thương!

"Các người có biết ta đây một thân kim bào giá trị bao nhiêu linh thạch sao? Các người tự tìm cái chết!" Trung niên nhân rốt cục nộ, lông mi đều dựng thẳng lên đến.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Lôi đình phân thân, đến!

Ở kim bào trung niên nhân sau lưng hiện ra một thanh kim sắc đại đao.

Hắn vỗ hòm, kim thiết đao!

"Đi chết đi cho ta!" Hướng về phía phía trước chọt nhất chỉ, một đạo kim sắc khí thể gào thét tới, rất nhanh, tại trong hư không diễn hóa xuất một cái kim sắc đại đao.

Đại đao lướt qua không trung , xẹt qua một đạo kinh người đao mang , đánh thẳng Diệp Vô Hải đi .

Diệp Vô Hải con ngươi chột co rụt lại , thân thể càng là run lên , trên mặt đã là lộ ra tuyệt vọng .

Ban nãy hắn còn có bốc đồng , đó là bởi vì biết chỉ cần Diệp Kinh Vân ở , Diệp gia liền bất diệt!

Nhưng hiện tại từ đối phương trong miệng biết được Diệp Kinh Vân đã chết , này bằng với đem hắn hy vọng cuối cùng cho vỡ vụn .

Hắn hai mắt chậm rãi nhắm lại , lại không có phản kháng ý niệm trong đầu .

Giữa song phương tu vi chênh lệch thực sự quá lớn, mặc dù phản kháng , cũng không dùng!

Đao mang kia gào thét tới , đúng lúc này , một đạo lôi đình tự phía trước nổ bắn ra tới , giống như một cái thật lớn măng xà mở cái miệng rộng , thuần nhất đem đao mang nuốt vào .

Lộp bộp!

Trên mặt đất lưu lại một đạo vòng xoáy màu bạc rất nhanh thì biến mất .

Phía trước , xuất hiện một đạo thân ảnh .

Này toàn thân người giăng đầy lôi đình , con ngươi màu bạc đặc biệt dọa người , phóng ra bức người tà khí .

Ở thiếu niên bên cạnh còn đứng một vị thanh niên .

"Người phương nào!" Kim bào người đối thanh niên có một tia kiêng kỵ , trực giác nói cho hắn biết người trước mắt tuyệt đối không dễ chọc , nhưng đối với đứng ở bên người thanh niên thiếu niên lại trực tiếp coi thường .

Bất quá là một đạo lôi đình phân thân , lại tu vi còn không có đạt đến Âm Hư Cảnh a.

Có cái gì tốt sợ ?

Bất quá , tiếp theo mặc để cho hắn trực tiếp ngã tại chỗ , đại não có một ít vận không chuyển qua đến .

Chỉ thấy có một thân Âm Hư Cảnh tứ trọng thanh niên vậy mà hướng về phía lôi đình thiếu niên nói ra: "Su phụ!"

Diệp Vô Hải đám người nhìn thấy thiếu niên này , hai mắt tức khắc thần thái lên , trên mặt đảo qua tuyệt vọng , xuất hiện là kích động: "Kinh Vân!"

Diệp Kinh Vân đến .

Bất quá , không phải bản thân của hắn đến, mà là một đạo lôi đình phân thân .

Lúc này , hắn nhìn thấy một màn này , tâm gầm thét .

Diệp Thương chết! Tuy nói người này đối với không hề tốt đẹp gì, nhưng dù sao cũng là người Diệp gia . Vậy mà chết , liền thi thể đều không hề lưu lại .

Trong lòng tức giận như núi lửa một dạng chột bạo phát .

Tại phía xa một bên khác , Diệp Kinh Vân đang ở nói chuyện với Kim Trí , nhưng phân thân cho hắn hình ảnh để cho hắn con ngươi chột co rụt lại , cả người tà khí hiện ra hết đi ra , phiêu động bốn phía , không khí đều ở đây ngưng kết .

Đột nhiên đến hơi thở lạnh như băng , khiến cho được Kim Trí cả người run run , khí tức đối phương giống như một giống như sát thần , để cho hắn nhìn không được run: "Giết huynh ..."

Hắn lời này thật ra khiến Diệp Kinh Vân phản ứng qua đến , áp chế một cách cưỡng ép ở nội tâm tức giận , ánh mắt lạnh lùng mà liếc đối phương một cái , lạnh nhạt nói: "Nhanh mau dẫn đường! Ta phải đi người lùn kia!"

"Tốt! tốt!" Kim Trí liên tục gật đầu , đã sớm đem phía sau người làm lão gia sẵn sóc , vội vã đi về phía trước .

Hai người một trước một sau , đi ở một cái trong bóng tối .

Trở lại lôi đình phân thân bên kia .

"Ngươi ... Ngươi là Diệp Kinh Vân ? Vậy mà không chết!" Kim bào người nhìn thấy lôi đình phân thân , thấy được này phân thân cùng Diệp Kinh Vân tương mạo giống nhau như đúc , kinh ngạc liên tục .

"Bất quá , ngươi tu vi này thể nhưng rất thấp a!"

Lôi đình phân thân nhìn hướng bốn phía , nhìn thấy rất nhiều Diệp gia đệ tử đều chết thảm ở Kim gia Võ giả trong tay , mà phía trên khắp nơi đều thấy Diệp gia đệ tử thi cốt .

Rất nhiều người nằm ngửa xé xác , bám dai như đĩa , oán khí rất nồng .

Diệp Vô Hải một thân tiên huyết .

Diệp Thanh trên mặt có hai đạo huyết bàn tay ánh màu đỏ ảm kỳ .

Giờ khắc này , lôi đình phân thân phía trên khí tức tăng vọt , biến phải cực điểm táo bạo!

Lúc này , lại gặp lôi đình .

từng đường lôi đình gào thét tới , rơi ở trên người hắn! Làm cho Diệp Kinh Vân toàn bộ lôi đình phân thân tăng vọt .

Mà hắn tu vi dĩ nhiên là theo Bạo Hóa Cảnh lực trọng trực tiếp nhảy nhảy đến Âm Hư Cảnh nhất trọng .

Quý dị một màn làm cho kim bào trung niên nhân vẻ mặt không giải thích được , mặt giật mình biểu tình .

Một màn này hắn luôn luôn sẽ không có xem qua! Để cho hắn khó có thể tin!

Người vậy mà có thể thu nhận lôi đình chi lực ? Đồng thời còn có thể luyện hóa ?

Huru!

Ở Diệp Kinh Vân lôi đình phân thân trong tay nhiều hơn một thanh trường kiếm màu bạc .

Đây là từ lôi đình ngưng tụ ra kiếm .

Kiểm quang sắc bén , kiếm khí cuồng ngạo , như lẫn lộn lôi đình , từng đạo ngân sắc mãnh xà phóng lên cao , để cho hắn có một loại thờ không nổi cảm giác .

"Người này cổ quái!" Cảm thụ được uy áp , kim bào trung niên nhân cất bước ra , sau lưng kim sắc đại đao hư mà một cái ngưng tụ ra hiện .

Trong tay phải nhiều hơn một thanh kim sắc đại đao , xông thẳng mà tới.

Nổ một cái!

Một tiếng vang thật lớn , kiếm ảnh rơi ở trên người hắn , tức khắc sắc bén kiếm khí khắp nơi xuyên loạn , đem hắn đao khí nhất nhất làm tan rã , xao động ra , ngoài trăm thước , Kim gia Võ giả ở một kiếm này khí hạ , đều khắc ra một ngụm máu tươi .

Kim bào trung niên nhân căn bản là ngăn cản không được Diệp Kinh Vân một kiếm này , thật lớn xung lượng làm cho hắn liên tiếp lui về phía sau mấy bước , phun ra một búng máu .

"Hả?" Diệp Kinh Vân hơi sững sờ , nhìn phía trên người đối phương trường bào màu vàng óng .

Tại hắn dùng sức vung lên phía dưới , đối phương vậy mà không chết , kia kiện trường bào màu vàng óng hiển nhiên mang đến cho hắn rất mãnh liệt dùng! Ngăn cản hắn một bộ phận lớn thương tổn .

"Dĩ nhiên là võ bảo! Nhưng rất đáng tiếc , là một kiện cũ nát võ bảo , chỉ có thể dùng một lần! Ta xem ngươi tiếp xuống được làm sao còn ngăn cản ta một chiêu này!" Lôi đình phân thân biểu tình lãnh khốc , trong thân thể tỏa ra lạnh lùng khí tức , mắt lạnh nhìn phía trước kim bào trung niên nhân , trong mắt là thâm hàn triệt cốt lãnh ý .

"Ta là..." Kim bào trung niên nhân la lớn .

"Ta quản ngươi là ai! Mặc dù là ngươi chủ nhà họ Kim đi tới nơi này , ta cũng theo giết!" Diệp Kinh Vân chợt vung lên trong tay lôi đình kiếm .

"Không được!" Kim bào trung niên nhân kêu thảm một tiếng , thân thể nổ một cái tứ phân ngũ liệt .

Huyết tinh một màn làm cho người chung quanh xuất hiện sợ hãi .

"Thương Kiệt!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , biểu tình như cũ lãnh khốc , cả người lôi đình lấp lóp .

"Đệ tử , ồ!" Thương Kiệt trầm giọng nói .

"Giết sạch bọn họ , không chừa một mống!" Lạnh lùng nói truyền đến , khiến cho được Kim gia Võ giả trong nháy mắt mất đi chiến đấu ý niệm trong đầu .

"Trốn!"

"Trốn a! Đây là một cái ác ma! Một cái theo trong địa ngục đi tới ác ma a!" Kim gia Võ giả đều kêu thảm, nhưng mà, tốc độ bọn họ lại làm sao có thể nhanh hơn được Thương Kiệt đây?

Thương Kiệt như một con mãnh hổ một dạng xông vào, thần dũng không gì sánh được, đánh giết trong chớp mắt rất nhiều Kim gia Võ giả!

Không trung đánh xuống mưa to.

Hoa lạp lạp hạ xuống, rữa trên mặt đất huyết.

Máu kia đa số là người Diệp gia.

Diệp Kinh Vân lời đình phân thân đứng tại chỗ, tùy ý nước mưa phát, trên thân ánh sáng màu bạc dần dần âm đạm xuống.

Ác ma?

Hắn hơi nhếch khóe môi lên lên một tia cười lạnh.

Những thứ này ban nãy giết điên Kim gia Võ giả hôm nay nói hắn là ác ma? Từng cái đều giống như một bị kinh sợ thỏ.

"Kinh Vân!" Diệp Vô Hải nhìn phía trước phân thân, trong hốc mắt cũng chịu không nổi nữa, kích động nước mắt bão táp đi ra.

Nếu như Diệp Kinh Vân đến chậm một bước, như vậy hôm nay Diệp gia thật muốn diệt!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Không thể nói!

Dạ, mực đen như mực.

Lạc Dương Thành, kim sinh kim đầu giá hội tăng hàm ngâm.

Một cái hắc ám trên lối đi.

Hai bóng người chậm rãi đi ở phía trước.

Bốn phía phiêu đăng sắc bén tà khí, nguyên thủy nhất giết hại chi khí trong nháy mắt đem trọn cái không khí đều cho ngưng lại.

Kim Trí cả người run, cả đầu vào giờ khắc này là tê dại, muốn vỡ đầu một dạng, hắn cũng không biết vì sao Tru tiên sinh trên thân tà khí như vậy nồng hậu.

Là không phải là mình làm chuyện gì, dẫn tới đối phương mãnh liệt không vừa lòng?

"Tru công tử!"

"Tại hạ thực sự xin lỗi! Dù sao nói ta ở Kim gia quyền lợi không nhiều, ban nãy lệnh bài kia cũng không phải thật, là nguy tạo ra. Ta nếu là thật có lệnh bài kia, không nói hai lời, trực tiếp mang Tru tiên sinh đi quan sát người lùn." Kim Trí nói liên tục, ngữ khí hiện ra hết âm u.

Tức khắc, bốn phía tà khí biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Ha ha! Ta đã nói rồi, lão tử rõ là thông minh a." Kim Trí nội tâm cười như điên, dương dương đắc ý.

Diệp Kinh Vân một thân tà khí biến mất, tự nhiên không phải là bởi vì đối phương nói, mà là biết người Diệp gia đã bình an vô sự!

"Người phát hiện đứng ở đó đi, lời đình phân thân!"

Phân thân trung với bản tôn .

Thật , phân thân ý niệm cùng bản tôn ý niệm là hoàn toàn nhất tề .

"Hừm, đã như vậy , ta liền không nữa tức giận . Chỉ là điều đi nữa canh giờ , thế nào còn không có nhìn thấy người lùn đây?" Dưới mặt nạ , cặp mắt thoáng qua một chút quý dị chi quang , Diệp Khinh Vân trầm giọng nói .

"Nhanh, cũng nhanh! Tru công tử , người là không biết a! Nơi này nhốt rất nhiều tội phạm ." Kim Trí rất cao hứng , không cẩn thận liền đem Kim gia bí mật nói ra , nhất thời tay phải che miệng , một bộ rất xấu hổ thần sắc!

"Xem ra! Người thù chung đối với ta có nghi ngờ a! Không đồng ý ta à!" Diệp Khinh Vân thanh âm có chút lạnh mạc , như gió rét thổi tới , trong nháy mắt làm cho đối phương đánh một cái giật mình , trong lòng âm kêu không tốt .

"Nào có! Nào có! Thật đây cũng không phải là đại sự gì , nói cho Tru tiên sinh cũng không sao , ngược lại Tru công tử sau này là huynh đệ ta , ha ha!" Hắc vội vàng nói: "Nơi này nhốt chừng một trăm phạm nhân , đừng xem thường những phạm nhân này . Nghe nói , bọn họ ở bên ngoài phong cảnh rất!"

"Có một người càng là ngu bực , hắc không có võ hồn , nhưng lại có thể cứ theo lẽ thường tu luyện , người biết tại sao không ?" Hắc hướng về phía Diệp Khinh Vân nháy nháy mắt , còn cười thần bí .

"Nói!" Diệp Khinh Vân không nhịn được nói ra , con mắt có chút lạnh mạc .

Nhìn được như vậy , hắc mau nói đi ra: "Bởi vì hắc đầy đủ siêu cấp thiên phú! Ta Kim gia có một vị Võ giả , võ hồn chính là một đôi mắt , chiến đấu không có tác dụng gì , nhưng có thể nhìn thấu một người thiên phú , hắc nói gia hỏa này ở thiên phú phía trên tuyệt đối có thể ở bát hoang trên đại lục đứng vào trước 5!"

Nói đến đây , hắc đều lộ vẻ được có kích động .

"Hả?" Diệp Khinh Vân mặt hiện lên ra vẻ kinh ngạc , không hề bận tâm con mắt cũng là hơi gột rửa một tý

Ở nhỏ nhỏ này địa phương phía trên , như vậy cấp độ yêu nghiệt đừng thiên tài thật là rất hiếm thấy a!

Bất quá , đối phương đã có siêu cấp thiên phú , vì sao người nhà họ Kim muốn đem hắc bắt bỏ vào đến trong phòng giam ? Tận lực bồi dưỡng , chẳng phải là tốt hơn ?

Trong lúc này có bí mật gì ?

Hắc còn không có hỏi , đối phương liền nói thẳng ra: "Nếu như không phải gia hỏa này giết chủ nhà họ Kim nhỏ nhất chi tử , hắc rất có thể sẽ trở thành ta Kim gia người phong lưu . Cũng may hắc tu vi thấp , lại mỗi trăng tròn lúc sẽ giống như một người điên một dạng!"

"Mỗi trăng tròn sẽ giống như một người điên ?" Diệp Khinh Vân nghe nói như thế , trong con ngươi tinh quang bùng lên , hỏi: "Khi đó , ánh mắt hắc có phải hay không bày biện ra quý dị đồ như máu ?"

"Hả? Làm sao người biết ?" Kim Trí sững sờ , ngẫm lại , có lẽ đối phương là Hoàng thành người , kiến giải tự nhiên muốn cao hơn người bình thường nhiều lắm!

"Dẫn ta đi gặp hắc!" Diệp Khinh Vân hừ lạnh một tiếng , trong lòng đã là sau khi biết người thân phận .

Ở trong đầu hắc nhiều hơn một cái từ ngữ .

Biến Dị Thể!

Gia hỏa này tuyệt đối là một cái Biến Dị Thể!

Ở bát hoang trên đại lục , võ hồn là Võ giả trụ cột nhất , nhưng có vài người cũng không có võ hồn , nhưng có hiếm thấy Biến Dị Thể chất .

Thứ người như vậy nếu là cường đại lên , tuyệt đối lợi hại .

Bất quá , muốn muốn cường đại lên , cũng không phải là cái gì chuyện dễ dàng , bởi vì ... này loại người rất dễ dàng tạo yêu! Bởi vì thể chất biến dị , không giống với người thường , sở dĩ tu luyện công pháp giống vậy sẽ rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma!

Mà lại nói , bọn họ sẽ ở một ngày nào đó đánh mất lý trí , như là người điên , tu vi giảm nhiều .

Rất khó tưởng tượng , ở chỗ này sẽ gặp phải một cái Biến Dị Thể Võ giả .

Mặc dù là kiếp trước , Diệp Khinh Vân cũng chỉ gặp mặt ba người , hơn nữa ba người này toàn bộ tại hạ vị trong thần giới .

Trong một người hay là hần tốt nhất bằng hữu! Trương Nguyên cát! Có bát hoang Biến Dịch Thể chất .

Không biết này Biến Dịch Thể là cái gì ?

"Chuyện này. ..." Kim Trí sắc mặt lộ ra vẻ khổ sở .

"Hừ! Hần là ta người , nhanh đưa hần phóng , nếu không đừng trách ta không khách khí!" Dưới mặt nạ , Diệp Kinh Vân con mắt dị thường lạnh lùng , lạnh như băng mở miệng nói .

"Thế nhưng ..." Kim Trí trong lòng thâm mắng bản thân lắm miệng .

"Nhưng mà cái gì ? Người có tin hay không , ta một huyết sáo , liền đem người Kim gia san thành bình địa!" Diệp Kinh Vân thanh âm băng lãnh đến mức tận cùng , lấy mệnh lệnh khẩu khí nói ra .

"Một cái chủ nhà họ Kim thôi, người đây đều sợ ? Hôm nào ta đem hần giết , để cho người ngồi trên vị trí này! Người sợ cái gì!" Hần lạnh nhạt nói .

Kim Trí ngốc ngây tại chỗ .

Trở thành chủ nhà họ Kim ?

Việc này , hần nhưng nghĩ cũng không dám nghĩ a , bởi vì hần căn bản không có bản sự này!

Thế nhưng , nói thế thể thế nhưng xuất từ người đeo mặt nạ miệng , mà người đeo mặt nạ lại là đến từ trong hoàng thành thế lực lớn trong , người như vậy nói ra phân lượng đầy đủ để cho hần tin!

"Được !" Hần cắn hàm răng một cái , hung hăng nói ra .

Vì trở thành chủ nhà họ Kim , lao tử liều mạng!

"Tru tiên sinh , người có thể đi nhìn một chút cái kia đen thui người lùn , hắc hắc! Tên kia da dẻ đen giống như một đoàn cứt giống như , ta lần đầu tiên xem còn tưởng rằng là theo hổ phân trong đi ra đây!" Kim Trí tâm tình ngừng tốt cười hắc hắc: "Quái nhân kia bị giam ở tận cùng , ta sẽ chờ đem hần mang đến . Cho , người lùn kia ở độ một trăm lẻ một số trong phòng giam , đây là chìa khóa . Ta đi trước đem quái nhân kia nhà tù chìa khoá lấy ra ."

Hần hướng về phía Diệp Kinh Vân ôm nắm đấm , con mắt đối tới đối lui , cuối cùng vẫn là không nhận được nói ra: "Hy vọng giết huynh đừng quên ta người giữa thừa nhận ."

"Yên tâm , đi đi! Một lúc lâu sau , chủ nhà họ Kim bị trúng độc mà chết." Diệp Kinh Vân thâm ý sâu sắc mà nhìn đối phương: "Mà người , chính là Kim gia tân nhất nhậm gia chủ!"

"Một canh giờ ?" Kim Trí đầu óc nhất chuyển , nghĩ đến cái gì , thất thanh nói: "Hần là Tru công tử sớm đã phái người lên vào Kim gia trong ?"

"Hừ!" Diệp Kinh Vân làm một cái hư thủ thế , chỉ vào phía trên , lại chỉ vào đối phương , lạnh nhạt nói: "Không thể nói , không thể nói!"

"Ha ha , hiểu!" Kim Trí cười ha ha một tiếng , hoạt bát rời đi nơi đây , đi tìm chìa khoá .

"Ngu ngốc!" Nhìn phía trước đạo thân ảnh kia , Diệp Kinh Vân không nhận được thầm nói .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Vài cái roi ?

Lối đi phía trước hơi lộ ra hắc ám .

Treo trên tường ngon nết tản mát ra ánh sáng nhàn nhạt .

Diệp Kinh Vân đi tới để một trăm lẻ một số trong phòng , rất kỳ quái , nhà tù cũng chưa đóng cửa .

Đẩy cửa ra , chỉ thấy một người chính dùng sức quơ múa roi .

Ba! Ba! Ba!

Từng đường quang mang roi vào người lùn cao đông trên thân , mang theo hoa lửa .

"Kêu không kêu , ta xem ngươi còn kêu không kêu!" Người nọ hung hăng vung lên roi .

Người này là một thanh niên , mặt hiện lên ra vẻ dữ tợn , người mặc hoa lệ trang phục , tu vi ở Âm Hư Cảnh lục trọng .

Hắn hung hăng phách lối , quát: "Ta để cho ngươi giết đại ca của ta , ngươi này chết người nhỏ bé! Ta sẽ không giết ngươi , ta sẽ nhường ngươi làm ta Kim gia nô lệ , cho ta Kim gia chế tạo vũ khí!"

"Đi đại gia ngươi!" Cao Đông dùng sức hướng đối phương mặt khạc ra thuần nhất đàm .

Kim Đạo trên mặt trong nháy mắt hiện ra vẻ tức giận , trong tay roi nâng lên , sau đó mạnh mẽ roi xuống: "Ta quát chết ngươi!"

Nhưng mà , coi như hắn roi hạ xuống trong nháy mắt , một tay thần tốc tới , tựa như tia chớp xẹt qua , trực tiếp bắt hắn lại roi .

Xoay người nhìn lại , chỉ thấy phía trước đứng một mặt nạ màu đen người .

"Người nào! Cũng dám xông ta Kim Sinh Kim đấu giả hội tằng hàm ngẫm!" Hắn ánh mắt băng lãnh , đối với đột nhiên xuất hiện đồng thời ngăn cản kẻ khác cảm thấy phi thường phản cảm .

"Ngươi đối với vung vài cái roi ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt băng lãnh , lạnh lùng nói ra , lửa giận trong lòng chậm rãi sinh sôi .

"Ta tại sao phải nói cho ngươi biết ? Ngươi vậy mà xông vào nơi này , ngươi biết ta là ai!" Kim đạo hừ lạnh một tiếng .

"Ngươi là Kim gia thiếu gia , Kim đại bàn đệ đệ Kim Đạo , đúng không ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt càng lạnh lùng hơn , dưới mặt nạ , cặp mắt không hề bận tâm , không có có một tia sóng gợn .

"Ha ha , vậy mà biết bản thiếu gia tên! Làm sao , sợ chứ ?" Kim Đạo cười hắc hắc , mặt đắc ý nhìn Diệp Kinh Vân , hai tay chịu lép: "Đừng ở chỗ này ngại ta làm đại sự , có tin ta hay không cũng vung ngươi 108 đạo roi!"

"Cũng ?" Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , trong hai mắt bộc phát ra tức sát chí quang .

Nói như vậy , người lùn Cao Đông đã bị 108 đạo roi .

Mặc dù như vậy , Cao Đông cũng không có phát ra một đạo kêu thảm thiết .

Không thể không nói , trước mắt người lùn cực giống Diệp Kinh Vân đệ thất đệ từ Cao Thiên .

"Ngươi vung hắn 108 đạo roi sao?" Ánh mắt hắn đã là tràn ngập sát ý .

"Đúng thì thế nào!" Kim Đạo vẫn là đắc ý không gì sánh được , một thân Âm Hư Cảnh lục trọng tu vi đột nhiên bạo phát , cả người khí thế tăng nhiều: "Ta muốn hỏi ngươi , đúng thì thế nào!"

Hắn là Kim gia thiếu gia , ở nơi này chính là bá chủ , không ai có thể làm gì hắn .

Mặc dù là Tinh Vị Học Viện Chấp pháp trưởng lão đi tới nơi này cũng không dám đối với thế nào .

Người trước mắt tu vi bất quá ở Âm Hư Cảnh nhất trọng mà thôi , có thể đi làm gì hắn đây?

"Không có thế nào! Chỉ là ..." Nói đến đây , Diệp Kinh Vân đột nhiên xuất thủ , nhanh như thiểm điện , chỉ là một chớp vậy , ở trong tay hắn nhiều hơn một đạo màu đen roi!

"Cái gì! Ta huyền giai hạ phẩm võ bảo!" Kim Đạo nhân cầu đều không khác mấy có thể trừng ra ngoài , đối phương thân thủ bất phàm , tốc độ quá nhanh , hắn căn bản là phản ứng bất quá đến , chỉ là trong chớp mắt , trong tay roi liền bị người đánh cắp .

"Hừ! Mặc dù ngươi bắt ta Huyền Hắc Tiên thì có thể như thế nào chứ ?" Nghĩ đến bản thân tu vi so đối phương cao hơn ngũ trọng , hắn kiêu ngạo kiêu ngạo , kiêu ngạo ngẩng đầu lâu , hận không được đem đầu dán tại trên tường địa phương .

"Chẳng ra sao cả!" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng , trong ánh mắt phun ra lạnh lùng sát ý , tay phải chọt vung lên .

Tốc độ so với trước kia còn nhanh hơn .

Kim Đạo căn bản là đến không kịp trốn tránh , cứng rắn kể đến một cái roi .

"A!" Hắn không giống người lùn vậy kiên cường , lại từ nhỏ ở Kim gia ruộng chiều từ bé , há có thể bị đoạt giải da thịt đau ? Trong nháy mắt , liền hét thảm lên .

"Kêu! Ta để cho ngươi kêu!" Diệp Kinh Vân nói một cách lạnh lùng , lấy nhân chi đạo còn chữa người thân , dùng sức quơ múa trong tay roi .

"Ta muốn giết ngươi!" Kim Đạo hai mắt đều có thể phun ra tức giận đến , hét lớn một tiếng , hướng phía trước phóng đi .

Nhưng một đạo roi lần thứ hai đánh tới .

Chuẩn xác không có lầm roi ở trên người hắn .

Tức khắc , một đạo kêu thảm thiết lần thứ hai theo trong miệng hắn truyền tới .

"Đếm một chút! Kêu!" Diệp Kinh Vân lạnh như băng nói ra .

"Ta không sợ!" Kim Đạo dùng sức vừa hô , hắn chính là Kim gia thiếu gia , chưa từng đã bị như vậy ủy khuất ?

"Được, vậy ta đánh liền đến ngươi sợ cho đến!" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng , không ngừng quơ múa Hắc Huyền roi , đánh đối phương hàm răng đều rớt xuống .

"Một!" Kim Đạo thực sự không nhịn được , rốt cục kêu lên , trên mặt mồ hôi hột trực tiếp hạ xuống .

"Cái gì , ta không có nghe rõ! Chưa ăn cơm sao? Lớn tiếng điểm!" Diệp Kinh Vân giọng nói như chuông đồng , như một đạo lôi đình mạnh mẽ rơi xuống .

"Một!" Kim Đạo la lớn , hô phải tiếng nói đều có thể nhảy ra .

"Tiếp tục!" Diệp Kinh Vân lần thứ hai quơ múa roi , lạnh nhạt nói: "Thiếu một trăm lẻ bảy đạo ."

"Cái gì! Ban này vung nhiều như vậy đạo cũng không tính là sao?" Kim Đạo hét lớn một tiếng , tức giận bất bình .

"Ồ? Ngươi đây là đang hoài nghi ta sao?" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng: "Vậy bắt đầu từ bây giờ coi vậy đi ."

"Cái gì!"

Ba!

Một đạo roi vung đến , như lôi đình đánh tới .

"A!" Kim Đạo lời còn chưa nói hết , kêu thảm một tiếng .

Ba! Ba! Ba!

Diệp Kinh Vân liên tục huy vũ hơn mười lần , mỗi một cái đều là tám phần mười lực lượng , là chính là phòng ngừa đối phương trực tiếp đã bất tỉnh , bất quá hắn vẫn đánh giá cao đối phương năng lực chịu đựng .

Chỉ là chốc lát , Kim Đạo liền đã hôn mê .

"Ta ngươi bình thủy tương phùng , các hạ lại phản đầu quên mình , trước tới cứu ta , tại hạ rõ là cảm động! Đừng quên mất giới thiệu , ta kêu Cao Đông ."

"Không biết các hạ xưng hô như thế nào ?"

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , không khỏi phen một cái to lớn xem thường .

Một người xa lạ mới sẽ không là cứu ngươi mà đắc tội một cái cường đại gia tộc .

Không thể không nói , Ái Nhân Tộc tư duy rất cùng người khác bất đồng , tựa hồ đang bên trong , có một cái hắc động , ở căn nóc bọn họ âm hiểm xảo trá , lưu lại chỉ có đơn thuần cùng ngây thơ .

"Là ta!" Diệp Kinh Vân để lộ mặt nạ , nhìn phía người lùn Cao Đông .

"Đại ... Đại ca!" Cao Đông nhìn thấy mặt cụ người bộ dáng sau , ngừng lúc hưng phấn mà nhảy dựng lên , nhưng trên thân đau đớn làm cho hắn cũng không nhịn được nữa kêu thảm một tiếng .

"Hur!" Diệp Kinh Vân tỏ ý đối phương nhỏ giọng , sau đó rất nhanh tháo ra đối phương khóa sắt .

"Đại ca , gia hỏa này xử lý như thế nào ?" Cao Đông đã sớm làm Diệp Kinh Vân coi như bản thân đại ca ruột thịt .

"Để cho hắn thay thế ngươi chỗ ." Diệp Kinh Vân cười thần bí , Cao Đông nhìn thấy nụ cười này , không khỏi đánh một cái lạnh run .

Rất nhanh, Kim Đạo đứng ở Cao Đông nguyên lai vị trí , tóc tai bù xù .

"Này da dẻ , hắc hắc , cần phải sửa lại một chút ." Từ dưới đất cầm lấy bùn đen thối , trực tiếp kéo xuống trên mặt đối phương , sau khi làm xong , Diệp Kinh Vân vỗ vỗ tay , một bộ hài hước biểu tình .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Đại ca

Cao Đông ở một bên cổ quái nhìn Diệp Kinh Vân .

"Chờ sẽ có người tới , gì đều đừng nói , một quyền đánh bất tỉnh hắn ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Được rồi ." Cao Đông trọng trọng gật đầu , uốn éo một cái thủ đoạn .

"Ha ha , Tru công tử! Ta tới , ngươi nhìn thấy người lùn kia sao? Người lùn kia có phải hay không lại ả vừa đen à? Điện hình Ải Đông Qua (quả bí lùn) nha!"

Phía trước , truyền đến một đạo tiếng cười!

Cao Đông nghe nói như thế , hai mắt tức khắc bốc hỏa!

"Ta đi nài nài ngươi , cũng dám mắng ta!" Hắn quát , một quyền oanh trên mặt đối phương , trực tiếp đem Kim Trí đánh bay lên .

Kim Trí cả người té xuống đất , đã hôn mê .

"Đại ca , gia hỏa này vũ nhục ta Ải Nhân Tộc , ta muốn giết hắn!" Cao Đông quát .

"Đừng!" Diệp Kinh Vân lắc đầu , hài hước nói ra: "Hắn sẽ có báo ứng ."

"Được rồi ." Cao Đông bản năng tuyên chọn tin tưởng phía sau người .

"Đi thôi , chúng ta đi tìm một người!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , ở trong tay hắn nhiều hơn một cái chìa khóa .

Cao Đông không nói gì , đi theo phía sau hắn .

"Sâu nhất chỗ nhà tù sao?" Diệp Kinh Vân nghĩ đến Kim Trí trước nói , cười hắc hắc , mang theo một chút hiếu kỳ đi tới cuối cùng một gian trong phòng giam .

"Thả ta ra ngoài , cầu nhật!"

Trong phòng giam phát ra thanh âm phản nộ .

"Ta Triệu Tiêu Diêu xin thề , nếu là có thể ra ngoài , tất định đưa ngươi Kim gia chém đầu cả nhà!" Bỗng lãnh đến mức tận cùng thanh âm như một trận gió lạnh đánh tới .

"Thật sâu oán khí a ." Diệp Kinh Vân con mắt tinh quang lóe lên , không có bất kỳ do dự , trực tiếp đem cửa sắt mở ra .

Nhà tù hắc ám không gì sánh được .

Đột nhiên , một đôi tay chợt đánh tới , như hai cái long trảo , xẹt qua hai vệt ánh sáng lạnh lẽo .

Phía sau , Cao Đông nhìn thấy một màn này , hừ lạnh một tiếng: "Đại ca của ta cứu người , người cũng dám giết đại ca của ta ? Người một cái kẻ phản bội!"

Bước ra một bước , đâm ra một quyền , cùng đối phương bén nhọn long trảo hư ảnh đụng vào nhau .

"Hả? Vậy mà có thể đi tiếp ta một trảo ?" Triệu Tiêu Diêu mặt lộ kinh ngạc .

"Cút!" Cao Đông từ trước đến nay chán ghét kẻ phản bội , lại đối phương lại vẫn muốn giết đại ca hắn , há có thể không giận ? Hết dài một tiếng , cả người xông thẳng tới , thân thể tuy nhỏ , nhưng khí thế tăng vọt , như lợi kiếm một dạng xông thẳng lên trời .

"Đuôi rồng quét thiên quân ." Đối phương quát to một tiếng , trên móng vậy mà nhiều hơn một đạo hiện đầy Long Lân phần đuôi , lấp lánh , một cỗ long khí tức phát ra , khiến cho người có một loại muốn thần phục cảm giác .

"Cái gì!" Nhìn thấy một màn này , Diệp Kinh Vân con người hơi co rụt lại .

Trước mắt này người mặc phá quần áo cũ thiếu niên tuyệt đối là một cái Biến Dịch Thể! Hơn nữa còn là long hình Biến Dịch Thể!

Long hình Biến Dịch Thể đây chính là so bát hoang Biến Dịch Thể mạnh hơn thể chất .

Lại , đối phương lộ ra phần đuôi hiển nhiên là đạt đến tầng thứ nhất biến dịch .

Biến Dịch Thể chất không giống với võ hồn , bọn họ tu luyện là thể chất , tổng cộng có cửu tầng. Mỗi đột phá nhất tầng , thực lực sẽ cường lớn mấy lần .

"Dừng tay!" Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng , một cái cất bước , cả người khí tức nổ rộ ra , trong nháy mắt đem hai người công kích hóa thành hư không .

Hai người thân thể đều là run nhẹ một cái , mỗi cái lui ra phía sau một bước .

"Đại ca! Tại sao phải giúp hắn , ta vừa nhìn hắn bộ dáng như vậy cũng biết hắn là Bạch Nhân Lang!" Cao Đông tức giận bắt bình .

"Người mới là Bạch Nhân Lang đây!" Thiếu niên kia sắc mặt đỏ lên , quát .

"Đều đừng nói ." Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng .

Cao Đông lập tức ngậm miệng .

Mà tên kia kêu Triệu Tiêu Diêu thiếu niên vậy mà cũng là ngoan ngoãn ngậm miệng , trực giác nói cho hắn biết người trước mắt tu vi nhìn như chỉ có Âm Hư Cảnh nhất trọng , nhưng thực tế sức chiến đấu so với hắn còn mạnh hơn .

Theo mới vừa mới đối phương một bước kia , cũng đủ để đó có thể thấy được vấn đề đến .

"Các người không phải người nhà họ Kim ?" Triệu Tiêu Diêu đột nhiên nghĩ đến cái gì , hỏi.

"Lời thừa! Hắn nài nài , ai là người nhà họ Kim ?" Cao Đông đại đại liệt liệt nói ra , tức đến mũi đều toát ra khí thể đến!

"Được rồi , vậy ta sai !" Triệu Tiêu Diêu ngược lại một cái có can đảm thừa nhận sai lầm người , chấp tay nói: "Ban này việc , nhiều có đắc tội , tại hạ Triệu Tiêu Diêu ."

Rất hiền hoà một thiếu niên .

Diệp Kinh Vân hơi sùng sờ , cẩn thận đánh giá đối phương .

Trực giác nói cho hắn biết , nhìn như lạc quan niềm nở trong lòng đối phương nhất định cất giấu một sự tình .

Biến Dịch Thể!

Sống trên cõi đời này vốn là nhất kiện thống khổ sự tình , bọn họ không còn cách nào giống như người bình thường ngon giống vậy tốt rồi sống , mỗi ngày không định giờ mà thừa nhận kịch liệt thống khổ!

Thật , ở thời kỳ viễn cổ , loại người này vẫn thật nhiều , nhưng bởi vì không thể chịu đựng vô biên vô tận thống khổ , tuyền chọn tự sát! Tạo thành hôm nay rất thưa thớt!

Triệu Tiêu Diêu thật xem như là một cái ngoại lệ!

"Ta kêu Cao Đông , lừng lẫy nổi danh Ái Nhân Tộc! Vị này chính là đại ca của ta , Diệp Kinh Vân , hắn cứu người một mạng . Cũng là đại ca người ." Cao Đông dùng sức vỗ ngực một cái , đại đại liệt liệt nói ra .

"Đại ca ?" Triệu Tiêu Diêu hơi sùng sờ , nghĩ đến đôi phương cứu bản thân , có một ít cảm kích gật đầu .

"Hừ! Người làm đại ca của ta tiểu đệ đã là lão Thiên khai ân , đại ca của ta có thể là một vị luyện đan sư tứ phẩm đây! Sau này , người đi theo chúng ta , ăn ngon mặc đẹp ." Cao Đông thoáng cái liền đem trước không thoải mái sự tình quên phải không còn một mảnh , không thể không nói , Ải Nhân Tộc rõ là một cái rất mộc mạc chủng tộc , chỉ có muốn hay không quá đặc tội bọn họ , bọn họ cũng sẽ không mang thù .

"Luyện Đan sư ? Trẻ tuổi như vậy Luyện Đan sư ?" Triệu Tiêu Diêu vẻ mặt khiếp sợ , ngơ ngác nhìn lên trước mắt thiếu niên áo trắng .

"Người, nguyên ý theo ta sao ? Để báo đáp lại , ta có thể đem người áp chế trong cơ thể biến dị độc ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , con mắt như nước .

Người khác nói ra lời này , tất định cười mất răng nanh .

Nhưng hắn nói lời này , phân lượng cũng rất đủ .

"Nguyên ý , nguyên ý a! Đại ca , xin nhận tiểu đệ nhất bái!" Triệu Tiêu Diêu kích động nói ra . Người trước mắt vậy mà biết trong cơ thể hắn có biến dị độc .

Không sai , từng cái Biến Dị Thể chất bên trong cơ thể đều sẽ có biến dị độc , loại độc chất này giống như một điều điều trùng từ bỏ ở tại bọn hắn xương phía trên , chậm rãi gặm ăn .

Như hỏa đang thiêu đốt .

Hắn mạnh mẽ mà tiến lên một bước , như điên , chặt chẽ ôm lấy Diệp Kinh Vân , như vậy giống như là thấy một cái mỹ nữ tuyệt thế .

Liệt hỏa thiêu đốt tư vị thật đang khó chịu . Hắn tuy nói lạc quan , nhưng nếu như có thể giảm thiểu thống khổ , tự nhiên cam tâm tình nguyện .

Người trước mắt niên kỷ cùng hắn tương tự , nhưng tại luyện đan phía trên lại là có thêm xa cao người bình thường tạo hóa . Hắn suy đoán , ở thiếu niên này sau lưng nhất định là đứng một cái vô cùng cường đại Luyện Đan sư .

"Không cảo cơ ."

Diệp Kinh Vân tròn mắt một cái , đẩy ra phía sau người .

"Ha ha , đại ca , ta quá hưng phấn!" Triệu Tiêu Diêu vô cùng kích động , nước mắt đều kém chút chảy xuống .

"Trước nói cho người biết , muốn triệt để đem bên trong cơ thể người biến dị độc giải trừ hết , liền trước mắt mà nói , này là chuyện không có khả năng . Nhưng ta có thể muốn hắn hạ thấp điểm thấp nhất!" Diệp Kinh Vân đang hoang nói ra , không nói hắn bây giờ là luyện đan sư tứ phẩm , mặc dù là kiếp trước , hắn cũng không cách nào làm được triệt để giải trừ biến dị độc .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289: Kể ngu dốt

Dạ , mực đen như mực .

Kim Sinh Kim đầu giá hội .

Một chỗ bên trong đại viện , mấy chục đạo thân ảnh đi tới đi lui , một đôi mắt lợi hại như đao .

"Đều cho ta chú ý một chút , đừng làm cho người trà trộn đến!"

Dẫn đầu bảo hộ quát lên .

Đúng lúc này , một trận gió gột đến!

Ngay sau đó , lại một trận phân thổi tới , sau đó thứ ba trận thổi tới!

Trên mặt đất cát mịn cùng bụi cuốn cuộn mang theo .

Ba thân ảnh nhẹ nhàng nhảy một cái , liền biến mất ở bóng đêm ở giữa , chỉ có trên bầu trời một vầng trăng tản ra quang minh , tán ở trên người bọn họ , lôi kéo bọn họ bóng dáng .

"Ai ?" Dẫn đầu bảo hộ cảm thụ được một cỗ gió treo ở trên mặt mình , làm đau làm đau , hét lớn một tiếng , một đôi sắc bén con mắt quét bốn phía , lại không phát hiện gì hết .

"Đội trưởng , người xem sai đi. Nào có cái gì người a , chớ khẩn trương , nơi này đề phòng sâm nghiêm! Lấy tiểu tử kia tu vi , làm sao có thể hỗn phải đi vào , hần liền nơi này cửa chính đều không cách nào bước trên a ."

" Đúng vậy, phải đó chẳng lẽ ba trận gió là tiểu tử kia biến hóa ra đến ?"

Bọn họ nếu muốn biết Diệp Kinh Vân sớm rời khỏi , phỏng chừng sẽ tức đến thổ huyết đi.

"Các người đang nói gì đấy ? Còn không hảo hảo mà cho ta xem ở!" Một trung niên nhân cất bước tới , vóc người to lớn , mặt chữ quốc , hai mắt Đại như chuông đồng .

"Gia chủ!" Người chung quanh nhìn thấy trung niên nhân , đều biến sắc , nghiêm nghị nói .

Kim Diệp hừ lạnh một tiếng , sắc mặt có một ít không tốt lắm , trực tiếp hướng phía dưới đi , hần mới vừa nhận được tin tức , đi tới Mạt Nhật Trần phía trên một chi Kim gia đội ngũ toàn quân bị diệt .

Trực giác nói cho hần biết có không phải chuyện tốt muốn phát sinh , vốn định kêu một cái Kim Trí đến thảo luận một chút , lại phát hiện phía sau người không thấy tăm hơi , trong lòng bất an mãnh liệt hơn , chạy mau đến tầng hầm ngầm nhìn một cái .

"Mở cửa!" Đi tới đệ một trăm lẻ một số nhà tù sau , Kim Diệp phân phó nói .

Bên cạnh bảo hộ nhìn phải gia chủ sắc mặt không được , mau đánh mở cửa lao .

Này vừa mở ra , trực tiếp ngã tại chỗ .

"Kim Trí , tỉnh lại đi , mau tỉnh lại! Gia chủ đến!" Hần hét lớn , thấy đối phương còn không tỉnh , dùng sức vỗ vỗ phía sau người mặt .

Ba!

Hần dùng lực thuần chất , dưới cái vỗ này , trực tiếp đem Kim Trí cho đánh tỉnh .

Kim Trí nhảy dắt một cái đứng lên , hai mắt hơi mở ra , dẫn vào đến trước mắt là một vị trung niên!

Lúc thường , hần nhìn thấy trung niên nhân này , nhất định sẽ rất cung kính , thậm chí sẽ nịnh nọt!

Nhưng hiện tại , ánh mắt hần trừng phải thẳng đại , không sai biệt lắm có thể trừng lại , khó có thể tin , thất thanh nói: "Người ... Làm sao sẽ ? Làm sao biết chứ ?"

Người đeo mặt nạ không phải nói một hồi sẽ qua nhi , chủ nhà họ Kim Kim Diệp cũng sẽ bị người độc chết sao? Mà hần chính là mới chủ nhà họ Kim .

Nhưng hiện tại , đối phương sống rất tốt

Ba!

Nhìn ngốc ngây tại chỗ Kim Trí , Kim Diệp cau mày một cái , một cái trực tiếp đập tới đi: "Người lùn đây?"

Một tát này trong nháy mắt để cho Kim Trí thức giấc .

Hần gấp gấp nói ra: "Ở nơi này , ở chỗ này đây!"

Từ dưới đất cầm lấy quen thuộc màu đen roi , ánh mắt của hần ngưng tụ ở phía trước , nhìn đối phương đen kịt như là màu đen bùn đất da dẻ , không khỏi cười hắc hắc: "Người một cái chết người nhỏ bé , này da dẻ giống như cút một dạng! Ta thấy người một cái đánh liền người một cái , người có thể đem ta thế nào đây!"

Vừa nói , hần chọt vung ra một đạo roi .

"A!"

"Kim Đạo , người một cái ngu ngốc , lại dám đánh bản thiếu gia! Tự tìm cái chết a!"

Một đạo kêu thảm thiết tức khắc quanh quần bốn phía .

"Hả? Thanh âm này có chút quen tai ? Làm sao giống như Kim Đạo thiếu gia ? Không thể nào ? Hắn không phải ở bên ngoài sao?" Hắn sững sờ, nói thảm vài tiếng , nhân cầu đôi tới đôi lui , mặt hiện lên ra mê về nghi hoặc .

Ba!

Lời còn chưa nói hết , bên cạnh trung niên nhân trực tiếp cho hắn một cái .

Kim Diệp chạy mau tới , nhìn tóc tai bù xù nhĩ tử , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , ánh mắt nhìn chăm chú Kim Trí , quát: " Người đâu, bắt lấy hắn! Bắt bỏ vào nhà tù , ta muốn nghiêm hình khảo vấn!"

Bên cạnh bảo hộ sững sờ nửa ngày mới phản ứng qua đến, vội vã chạy đến Kim Trí trước người , ngăn chặn phía sau người .

"Vì sao ?" Đến giờ phút này , hắn vẫn không rõ vì sao gia chủ muốn đối với hắn như vậy .

"Mở ra cuối cùng một gian nhà tù ." Kim Diệp nghĩ đến cái gì , cau mày , trên mặt bởi vì vẻ giận dữ đỏ lên: "Đi xem ."

"Báo!" Rất nhanh, hộ vệ kia trở về , sắc mặt có một ít khó xử , rất là có vẻ khó xử: "Tên kia ... Không thấy ."

"Cái gì?" Nghe nói như thế , Kim Diệp cũng chịu không nổi nữa nội tâm tức giận , quát: "Giới một cái Diệp Kinh Vân!"

"Diệp Kinh Vân ? Cái gì Diệp Kinh Vân ? Hắn căn bản cũng không có đến a , ngược lại một cái mặt nạ người đến qua a!" Kim Trí chỉ số thông minh thật sự là thấp đến làm người ta giận sôi tình trạng , cho đến giờ phút này , hắn y nguyên không hiểu sự tình .

Hắn ngu xuẩn , nhưng Kim Diệp không ngu .

"Mặt nạ màu đen người ? Người nói có người đến qua ?" Kim Diệp dùng giết người vậy ánh mắt nhìn chăm chú Kim Trí xem , làm cho Kim Trí thân thể không khỏi run rẩy .

"Ta hỏi người có phải hay không , thành thật trả lời . Nếu không lão tử trực tiếp giết người!" Kim Diệp nổi giận gầm lên một tiếng , giống như sư tử gầm .

Hắn lưu lại thiếu niên thân bí có tác dụng lớn , nhưng hiện tại thiếu niên kia không thấy , sao sẽ không để cho hắn tức giận ?

"Ừ... Là ." Cảm thụ được đối phương như thái sơn vậy vượt trên giận thế , Kim Trí liền liền hô lên .

Ba!

"Ngu xuẩn , đồ ngu! Không nghĩ tới ta Kim gia sẽ hủy ở người này người ngu trên thân ." Kim Diệp sắc mặt như hồng sắc ánh nắng , hai mắt như cùng là hai đoàn bốc cháy lên hỏa diễm .

Tay phải trực tiếp cầm ở cổ đối phương phía trên .

"Gia chủ , người oan uổng ta à! Tên kia tự xưng là đến từ Hoàng thành người , phía sau lưng thể lực vô cùng cường đại a , chúng ta Kim gia nếu có thể cùng hắn có phía trên quan hệ , ngày khác nhất định có thể vượt khỏi a!" Kim Trí nói liên tục , rất sợ đối phương không hiểu hắn ý tứ , một năm một mười đem chuyện đã xảy ra nói cho đối phương biết .

Kim Diệp nguyên bản còn không tin mặt nạ màu đen người chính là Diệp Kinh Vân , nhưng nghe nói như thế , hắn thuận chất tin .

"Đkm! Ta muốn giết người đầu này so lợn còn muốn ngu xuẩn đồ đặc ." Đối phương thành thật chiêu đãi , căn bản không cần nghiêm hình khảo vấn , trực tiếp giết .

"A! Không muốn a , ta đây là đang vì Kim gia tương lai suy nghĩ a! Gia chủ , nếu là có thể ôm đối phương bắt đầu , ta Kim gia nhất định có thể nhất phi trùng thiên a!" Kim Trí chết cũng không biết mặt nạ màu đen người đứng là ai , lời còn chưa nói hết , bị đối phương một cái lực lượng khổng lồ đánh tới , hai mắt một lồi , trực tiếp tắt thở .

"Cha!" Lúc này , Kim Đạo ngẩng đầu , nhìn lên trước mắt trung niên nhân , cũng không nhìn được nữa khóc lớn lên: "Cha! mang theo mặt nạ màu đen người dùng roi rút ta hơn một trăm ở dưới . Người nếu là trở lại trễ một bước , ta rất có thể sẽ chết ở chỗ này ."

Nghe nói như thế , Kim Diệp sắc mặt thì trở nên phải càng thêm âm u , đều nhanh có thể nhỏ máu: "Diệp Kinh Vân , giới một cái Diệp Kinh Vân! Đừng tưởng rằng trốn ở Tinh Vệ Học Viện , lão phu liền không làm gì được người!"

Hừ lạnh một tiếng , hắn phát ống tay áo một cái , cả người nhất thời tại chỗ biến mất , chỗ đi phương hướng rõ ràng là Lạc Dương Thành Tinh Vệ Học Viện .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Người là nhà ai cầu!

Trở lại Tinh Vị Học Viện sau , Diệp Kinh Vân phân phó hạ nhân lỏng giữ một căn phòng , đảm Triệu Tiêu Diêu ở lại .

Sau đó hắn trở lại gian phòng của mình trong .

Hắn ngồi xếp bằng , nhanh chóng tiến vào trạng thái tu luyện , trong lòng còn lại là đang kêu gọi lõi đình phân thân .

Huru!

Một đạo ánh sáng màu bạc nhanh chóng phá tan đen kịt bầu trời đêm .

Mấy cái thời gian lập lòe , chính là đi tới Diệp Kinh Vân trong phòng .

Lộp bộp!

Ánh sáng màu bạc ở hắc ám trong phòng sáng lên .

Diệp Kinh Vân không có mở mắt , y nguyên trong tu luyện .

Cao đến hai thước ngân sắc cự nhân chậm rãi đi tới Diệp Kinh Vân bên cạnh , ngồi xếp bằng , cùng phía sau người hòa làm một thể .

Trong sát na!

Ánh sáng màu bạc xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trên thân , như từng cái ngân sắc con rắn nhỏ cho ra .

Chung quanh thiên địa linh lực nhanh chóng hướng trên người hắn tụ tập , ở trên người hắn bắt đầu xuất hiện trong suốt ngân quang nhàn nhạt .

Lôi đình phân thân trước thu nhận năng lượng toàn bộ hóa thành tinh khiết nhất linh lực đậm hắn thu nhận .

Gần là chói lát , hắn tu vi theo Âm Hư Cảnh nhất trọng đề thăng tới lưỡng trọng .

Cũng không lâu lắm , hắn tu vi lại lần nữa đề thăng , đạt đến Âm Hư Cảnh tam trọng .

"Thật là tinh khiết linh lực , không hổ là đến từ thiên địa lôi đình lực , bất quá , ta đây phân thân vẫn là quá yếu, nếu không cường lớn một chút nói , có thể thu nhận nhiều hơn lôi đình chi lực , cho ta cung cấp nhiều hơn tinh thuần linh lực . Ta tu vi liên tuyệt đối sẽ không chỉ nhắc tới thăng lưỡng trọng ." Diệp Kinh Vân cảm thán nói .,

Người khác biết hắn ý tưởng này , nhất định sẽ ước ao phải thổ huyết .

Lôi đình chi lực , năng lượng tuy nói rất lớn , nhưng là cực cuồng bạo , không phải người bình thường muốn hấp thu liền có thể hấp thu , không chứa một mống ý , nhẹ thì tàn phế , nặng thì bỏ mình .

Diệp Kinh Vân còn nghĩ muốn thu nhận nhiều hơn lôi đình chi lực , quả thực là cuồng nhân .

Coi như hắn muốn tiếp tục lúc tu luyện , bên ngoài truyền đến một đạo thanh âm phẫn nộ .

"Diệp Kinh Vân ngươi một cái thằng nhóc con , cho lão phu lăn ra đây!"

Hồi âm liên tiếp , như nước biển một dạng hướng toàn bộ Tinh Vị Học Viện phóng đi , thanh âm kia như đồ là một đầu tức giận Yêu thú đang đối với trời xanh gào thét .

Một cổ cực kỳ bá đạo khí tức như bão như gió cuốn cuộn mang theo toàn bộ Tinh Vị Học Viện .

Thanh âm vừa ra , phía dưới Tinh Vị Học Viện đệ tử đều run .

"Là chủ nhà họ Kim Kim Diệp ."

"Hắn làm sao tới ?"

"Diệp Kinh Vân ? Trong miệng hắn tên sẽ không phải là lần này Tân Nhân Vương chứ ?"

Kim Diệp lời này kinh động không ít người , cũng bao gồm Tinh Vị Học Viện một vị trưởng lão .

Tinh Hồng trưởng lão .

Một bộ hồng y , phiêu nhiên nhĩ lai .

"Kim gia chủ , đêm khuya , không biết đến ta Tinh Vị Học Viện để làm gì ?" Tinh Hồng cười nhạt , nhìn Kim Diệp , hắn thầm kín cùng Kim Diệp từng có gặp gỡ , quan hệ không tệ .

"Tinh Hồng trưởng lão sao?" Kim Diệp liếc Lão giả một cái , thái độ tốt một chút , lạnh lùng nói ra: "Diệp Kinh Vân là người Tinh Vị Học Viện đệ tử chứ ? Hắn giết ta con trai cả , lại đã thương ta tiểu nhi , còn để cho chạy ta Kim gia nô lệ! Xin đem hắn giao ra đây , nếu không lão phu từ bỏ ý đồ!"

Nếu như không phải nợ đến cùng , hắn thật đúng là không nguyện ý đi tới nơi này .

Ai cũng biết Tinh Vị Học Viện rất cường đại , thuộc về Hoàng thành quản .

Sở dĩ , trước hắn biết mình tiểu nhi bị giết sau , mạnh mẽ nhìn xuống kích động không tới đây trong tìm Diệp Kinh Vân tính sổ , sẽ chờ phía sau người đi ra Tinh Vị Học Viện một sát na kia , nhưng hiện tại , đối phương không đơn giản giết hắn tiểu nhi , còn làm ra để cho hắn không còn cách nào dập tắt tức giận sự tình , hắn cũng không còn cách nào ngăn chặn trong cơ thể căm giận ngút trời , đi thẳng tới Tinh Vị Học Viện .

Hắn hôm nay nhất định phải mang đi Diệp Kinh Vân .

"Hả? Lại có như vậy sự tình ." Tinh Hồng khẽ cau mày , nhưng trong lòng thì mừng như điên .

Diệp Kinh Vân , ở chỗ này , người đã bị Tinh Dịch trưởng lão che chở , ta không giết người , nhưng ta có thể nhờ tay người khác đến diệt người .

Nghĩ vậy , hắn con người đảo một vòng , hướng về phía Kim Diệp nhanh chóng nói ra: " Diệp Kinh Vân cư ở đó . Kim gia chủ , ta đây liền mang người tới ."

"Không cần đi , ta ở chỗ này!" Nhân nhạt thanh âm từ phía sau địa phương truyền đến .

Tinh Hồng trưởng lão hơi sùng sờ .

"Người , Diệp Kinh Vân để mạng lại!" Kim Diệp mạnh mẽ xoay người , nhìn phía Diệp Kinh Vân , trong đôi mắt sát cơ tất lộ , tay áo vung , một trận cuồng phong chợt thổi ra .

Coi như hắn muốn tới gần Diệp Kinh Vân lúc , một đạo gầy yếu thân thể ngăn ở Diệp Kinh Vân trước người , trong tay rút ra một thanh trường kiếm , quát: "Lão phu đệ tử , người cũng muốn giết! Kim Diệp , người có phải muốn chết hay không ?"

Đột nhiên xuất hiện Lão giả , để cho phải Kim Diệp ngây tại chỗ: "Tinh Dịch!"

Trước mắt Lão giả đối với bất luận kẻ nào mà nói đều không lạ mặt , hắn chính là Tinh Vị Học Viện nội môn trưởng lão Tinh Dịch , tu vi cùng Kim Diệp cao hơn một chút , ở Dương Thực Cảnh nhất trọng đỉnh phong .

"Hắn giết ta con lớn nhất , lại làm tổn thương ta tiểu nhi tử!" Kim Diệp tức giận rít gào lên đạo , mặt đỏ lên .

"Ta mặc kệ bị giết người là ai , chỉ cần ta ở chỗ này , người cũng đừng nghĩ tổn thương hắn một cọng tóc gáy!" Không thể không nói , Tinh Dịch trưởng lão rất có nghĩa khí .

Diệp Kinh Vân thật sâu nhìn đứng ở trước người Lão giả , trong lòng có một ít cảm động .

Hắn có dũng khí như thế xuất hiện , dĩ nhiên là bởi vì là trước tiên liên lạc với Tinh Dịch .

"Hắn giết ta nhi tử!" Kim Diệp bắt đầu kiên cường ở phía sau người thực lực , nhưng nghe nói như thế , cũng thực sự chịu đựng không nổi , gầm hét lên , thần sắc cực kỳ dữ tợn .

" Đúng vậy , Diệp Kinh Vân người khác quá phận , quá không coi ai ra gì!" Tinh Hồng luyên một chút trào phúng , có cơ hội trào phúng Diệp Kinh Vân một cái , hắn tự nhiên cam tâm tình nguyện .

"Tinh Hồng trưởng lão a!" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng, hơi nhếch khóe môi lên lên.

"Hả?" Tinh Hồng ngẩng đầu, nhìn phía sau người, trong con ngươi thoáng qua một chút sát cơ.

"Làm cầu làm đến ngươi phân thượng này, thật là rất hiếm thấy a." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, sắc mặt trong nháy mắt băng lạnh, chuyển đề tài: "Bất quá, ta muốn hỏi ngươi, ngươi đúng là Tinh Vị Học Viện cầu đây? Vẫn là hấn chủ nhà họ Kim cầu?"

Trong mắt hấn, đối phương vô luận là thân phận gì đều là một con chó a.

"Ngươi tự tìm cái chết!" Tinh Hồng trực tiếp nổi trận lôi đình lên, hoàn toàn không nghĩ tới đối phương vậy mà ở trước công chúng trào phúng hấn, mặt mũi quả thực là vứt xuống bụng mẹ đi.

"Câm miệng!"

Tinh Dịch nói như một chậu nước lạnh chiếu vào Tinh Hồng trên đầu.

"Tinh Dịch trưởng lão, người này quá mức không coi ai ra gì..." Tinh Hồng còn muốn nói điều gì, nhưng là bị đối phương một đạo băng lãnh như đao ánh mắt trực tiếp cắt đứt xuống.

"Xú lão đầu, ngươi rõ là súc sinh a, liền người nói đều nghe không hiểu a!" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng, trào phúng 1 tiếng.

Tức đến Tinh Hồng hai mắt đỏ chói, tức giận càng là xông thẳng lên trời, nhưng thấy qua một bên Tinh Dịch trưởng lão, tức giận trong nháy mắt mà bị hấn chặt chẽ ngăn chặn.

Biệt khuất tới cực điểm.

"Diệp Kinh Vân, ngươi tốt nhất đi Tinh Vị Học Viện nửa bước. Nếu không, bị ta gặp được, tự là ngươi từ kỷ!" Hấn ở trong lòng không ngừng gầm thét, trong lòng khó chịu tới cực điểm, trong tròng mắt cũng là chặt chẽ đem tức giận giấu ở nơi bóng tối.

Thế nhưng, Diệp Kinh Vân há có thể nhìn không ra trong mắt hấn ẩn núp sát ý?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Ngươi cũng đã biết đả tộ ta là kết quả gì!

Ở Tinh Vị Học Viện trong, trưởng lão địa vị tôn quý, một dạng đệ tử nhìn thấy trưởng lão nhất định sẽ cung kính.

Giống như Diệp Kinh Vân loại này trực tiếp chằm chọc, thậm chí trào phúng trưởng lão người ít lại càng ít.

Tinh Hồng trưởng lão vừa tức vừa nộ, nghẹn tới cực điểm, toàn bộ mặt đều đỏ lên. Hiện tại hấn chỉ hy vọng chủ nhà họ Kim Kim Diệp có thể đi hảo hảo mà vì hấn trút cơn giận.

Kim Diệp mặt hiện lên ra một lạnh lạnh sát ý, ánh mắt như đao, cũng chịu không nổi nữa, đi nhanh mà tới.

Tinh Dịch nhìn thấy một màn này, hừ lạnh một thân, thân trên tuôn ra mãnh liệt khí thế, trực tiếp áp ở trên người hấn.

"Hôm nay, ta nhất định phải diệt hấn!" Kim Diệp gào to một tiếng, sau lưng hiện ra một đầu hỏa diễm liệt báo.

"Ngươi dám động hấn, sẽ chết!" Một cổ hùng hậu giống như núi cao kiếm khí hoảng sợ ra, kiếm khí tràn ngập chỗ, đều đem bốn phía không gian động lại.

Nổ 1 tiếng!

Ở Kim Diệp bên chân xuất hiện một đạo hoảng sợ vết tích, khói trắng toát ra.

Hai người tu vi tuy nói đều ở đây Dương Thực Cảnh nhất trọng, nhưng Tinh Dịch ở đỉnh phong, mà Kim Diệp bất quá là vừa mới bước vào đến Dương Thực Cảnh mà thôi.

Dương Thực Cảnh, mỗi một trọng giữa chênh lệch như rãnh trời.

Kim Diệp trực tiếp lạnh hít một hơi, trong lòng phía trên tức giận bị một kích này cho tiêu sái không ít, nhưng hai mắt vẫn là nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân.

"Tiểu tử thôi! Ngươi cũng đã biết đắc tội Kim gia kết quả sao?" Tuy nói không muốn thừa nhận, nhưng hẳn biết hôm nay muốn muốn tiêu diệt Diệp Kinh Vân là chuyện không có khả năng.

"Có thể đi có kết quả gì đây?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, một bộ không quan trọng thần sắc.

Người ở chung quanh nghe đến lời này, mặt cổ quái nhìn Diệp Kinh Vân.

Hắn là không biết Kim gia hay là thật không sợ Kim gia?

Kim gia là Lạc Dương Thành đại gia tộc, có Kim Sinh Kim đầu giá hội, có thể nói là Lạc Dương Thành bá chủ cấp bậc tồn tại. Đương nhiên, đối lập Tinh Vệ Học Viện vẫn là thiếu chút nữa. Nhưng lập tức lại như vậy, cũng không người nào dám chọc Kim gia.

"Rất tốt!" Kim Diệp giận dữ cười, âm thầm xem Diệp Kinh Vân một cái, hừ lạnh một tiếng, liền muốn ly khai.

"chờ một chút!" Nhưng mà, đúng lúc này, Diệp Kinh Vân mở miệng.

Tất cả mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn hắn, trong lòng nghĩ đến nhân gia đều bỏ qua ngươi, ngươi còn muốn thế nào?

Tinh Hồng trưởng lão cũng là nhìn Diệp Kinh Vân, trong lòng gầm nhẹ nói: "Tìm đường chết!"

Kim Diệp hơi giận.

"Ngươi cũng đã biết đắc tội ta là kết quả gì!" Băng lãnh lời nói từ Diệp Kinh Vân môi trong cuộn đi ra.

"Tiểu tử thôi, ngươi biết ngươi là đang cùng ai nói chuyện? Nếu như không phải Tinh Dịch trưởng lão ở chỗ này, ta đã sớm đem ngươi diệt!" Kim Diệp thanh âm phát lạnh.

"Ngươi lại muốn biết ngươi ở đây cùng ai nói chuyện!" Diệp Kinh Vân hoàn toàn sẽ không sợ đối phương.

Nhất đại Chiến Thần biết sợ một cái nhỏ tiểu gia chủ sao?

Một cỗ cường đại khí thế trực tiếp áp hướng Diệp Kinh Vân trên thân, điên cuồng sát ý như gió lốc vậy cuốn tới.

"Tinh Dịch trưởng lão, không cần!" Diệp Kinh Vân biết Tinh Dịch sẽ ra tay, lạnh nhạt nói, trên mặt không sợ hãi chút nào, chia vào cường đại áp lực phong bạo, từng bước từng bước đi tới trước người đối phương.

Có Tinh Dịch trưởng lão ở đây, hẳn không tin đối phương sẽ ra tay.

"Tiểu tử này thật quý dị, tu vi bất quá ở Âm Hư Cảnh tam trọng, vậy mà có thể trực tiếp đối mặt ta cường đại áp bách. Người này, tuyệt đối không thể lưu, phải nghĩ tận cách làm giết hắn," Kim Diệp trên mặt tuy nói tức giận thuần chất, nhưng trong lòng là chân động không thôi.

"Lão đầu tử, nhiều nhất ba tháng, ta sẽ đích thân nói cho ngươi biết đắc tội ta Diệp Kinh Vân là kết quả gì!"

"Ta sẽ nói cho ngươi biết, ngươi phạm một cái thiên đại sai lầm, một cái sai lầm trí mạng."

"Ta sẽ nói cho ngươi biết, ta là người như thế nào, mà ngươi là ai!" Diệp Kinh Vân một hơi mà đem chỗ có lời xong, biểu tình lạnh lùng, không nhượng chút nào, trấn định tự nhiên.

Một dạng Âm Hư Cảnh Vô giả đang đối mặt Dương Thực Cảnh cao thủ, không dám tỏ mạnh một cái.

"Có cốt khí!" Tinh Dịch trưởng lão từ trong thâm tâm nói ra.

Nghe nói như thế, Kim Diệp không những không sợ hãi, ngược lại là cười lên ha ha: "Tiểu tử, ngươi rất ngông cuồng a! Một dạng nói với ta ra lời như vậy người chết."

Một cái tu vi bất quá là Âm Hư Cảnh tam trọng Vô giả, có thể đem hắn Kim gia như thế nào đây?

Hắn Kim gia ở Lạc Dương Thành là có uy tín danh dự thế lực.

Bên trong gia tộc, cao thủ rất nhiều, Dương Thực Cảnh cao thủ có năm người, mà Âm Hư Cảnh Vô giả càng là có chừng trăm người.

Đối phương chẳng lẽ có thể dựa sức một mình diệt Kim gia ?

Chê cười! Hoang đường!

"Thật sao? Khéo léo , cùng ta nói lời này hoặc là diệt cả nhà , hoặc là xuống địa ngục ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , lộ ra sát khí .

Cảm thụ được phía sau người bá đạo tự tin , Kim Diệp cười cười , cũng không nói gì , nhưng dựa vào nét mặt của hắn có thể nhìn ra được hắn hoàn toàn cũng không tin Diệp Kinh Vân nói .

"Ta cho ngươi câu nói sau cùng , cuồng vọng ngươi sẽ chết rất nhanh!" Nói xong , hắn phất ống tay áo một cái , cả người như một con gió nhẹ nhàng , biến mất .

"Chuyện này. .. Đại trưởng lão! Gia hỏa này dù nói thế nào cũng là người nhà họ Kim a! Chúng ta như vậy đắc tội đối phương , sợ là không tốt sao ?" Tinh Hồng cau mày , trong lòng mất mát ý giấu ở hắc ám chỗ sâu .

"Ngươi sợ nói , có thể lần đi Tinh Vệ Học Viện ." Tinh Dịch trưởng lão không khách khí chút nào nói ra , nhìn về phía Tinh Hồng trưởng lão ánh mắt đã là tràn ngập phiền chán .

Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc Tinh Hồng trưởng lão một cái , lạnh nhạt nói: "Tốt một cái trung thành cầu!"

Nói xong , hắn đầu tiên là đối Tinh Dịch trưởng lão khách sáo nói mấy câu , liền rời đi nơi này .

Tinh Dịch trưởng lão da mặt liên tục giật giật , hôm nay , hắn là bị đối phương vũ nhục một lần lại một lần , mặt đều vút xuống trong bụng mẹ đi .

Nhìn rời đi Diệp Kinh Vân cùng Tinh Dịch trưởng lão , hắn tâm tức giận như núi lửa , nhưng biết rõ ở chỗ này không có bất kỳ cách làm đối phó Diệp Kinh Vân , con ngươi đảo một vòng , lầm bầm: "Có lẽ có thể liên hệ Kim Diệp , để cho hắn đi kích sát Diệp Kinh Vân ."

Kẻ đàn độn đều nhìn ra được , Kim Diệp đối Diệp Kinh Vân hận thấu xương , một cổ sát ý tuyệt đối là thực chất .

Diệp Kinh Vân lại lần nữa trở lại phòng ốc ở giữa .

Ở đứng ở cửa hai người .

Biển Dị Thể Triệu Tiêu Diêu , còn có hắn mười một đệ tử Thương Kiệt .

"Cao Đông đây?" Phát hiện người lùn cũng không tại , Diệp Kinh Vân cau mày .

"Nhìn không thấy ."

"Ta cũng không nhìn thấy ." Thương Kiệt cùng Triệu Tiêu Diêu đều nói ra .

"Hắn sẽ đi chỗ nào đây?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , bỗng nhiên nghĩ đến cái gì , lầm bầm: "Tiêu Linh!"

Hắn quên mất ở Cao Đông bên cạnh thiếu nữ .

Tiêu Linh!

Gia hỏa này tuyệt đối đi tìm Tiêu Linh .

"Cao ... Cao Đông!" Đột nhiên , Triệu Tiêu Diêu phát hiện phía trước một đạo thân ảnh .

Cả người tàn khốc , trên thân một tầng lớn thịt rơi xuống đến , thương thế cực kỳ nghiêm trọng .

Hắn đi lung la lung lay , giống như tùy thời đều có thể té xuống đất .

"Cao Đông!" Nhìn một màn này , Diệp Kinh Vân nhanh chạy đi qua , vội vàng từ trong cửa tay áo lấy ra một viên thuốc chuyển cho phía sau người: "Ngươi người ngu ngốc , lúc này gia gia ngươi một dạng! Chuyện gì đều giấu ở trong lòng , mà biểu tình không có chút nào biến hóa ."

"Đại ca ... Ta ... Sai !" Cao Đông nhìn phía Diệp Kinh Vân , cực kỳ khó khăn nói ra .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Túy Hoa Lâu

Ái Nhân Tộc, trời sinh tính đơn thuần, hơn nữa có chuyện gì đều sẽ tự mình một thân một mình đến gánh chịu, đồng thời không biểu hiện ở trên mặt.

Nói thật, Diệp Kinh Vân đối với cái chủng tộc này là phi thường có hảo cảm.

Bọn họ ngây thơ, thiện lương.

"Ta kiếm đây?" Đột nhiên, Diệp Kinh Vân muốn từ bản thân Vô Tình Kiếm, cau mày.

Cao Đông nghe nói như thế, khóc rống 1 tiếng: "Đại ca! Ta có lỗi với ngươi, ngươi kiếm còn có ta hủy diệt Hạo Thiên Chi Chùy đều bị cái tên kia lấy đi. Ta vị hôn thê Tiêu Linh cũng bị hắn cướp đi, ta không cam lòng, không cam lòng a!"

Diệp Kinh Vân nhướng mày, hỏi: "Kiếm kia, ngươi đã liên tiếp lên chứ?"

Hắn đan dược là tứ phẩm phẩm chất, vừa vào nhọt gáy trong miệng, tức khắc để cho Cao Đông thương thể khôi phục không ít.

Một bên Triệu Tiêu Diêu nhìn một màn này, con mắt hơi sáng ngời, trong lòng âm thầm nghĩ tới: "Không hổ là luyện đan sư tứ phẩm!"

"Ừm." Cao Đông trọng trọng gật đầu, nói liền Vô Tình Kiếm đối với hắn mà nói vẫn có độ khó rất cao, hắn là như vậy phí không ít khí lực mới làm đến.

"Được, Thương Kiệt, Triệu Tiêu Diêu, hai người các ngươi ở tại chỗ này, bảo vệ tốt Cao Đông. Ta đi một chút sẽ trở lại!" Diệp Kinh Vân con mắt sắc bén lóe lên, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, nhanh chóng biến mất.

Lúc rời đi sau, phía sau, một đạo thân ảnh theo sát: "Diệp Kinh Vân, thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa từ trước đến nay đâu, cái này không oán ta được! Hôm nay, lão phu phải giết ngươi!"

Phía trước, Diệp Kinh Vân cảm thụ được phía sau truyền đến như có như không sát khí, hơi nhếch khóe môi lên lên, khóe môi khẽ nhúc nhích: "Lão gia này, ngươi vẫn là không nhìn được sao?"

Hắn tạm thời không muốn để ý tới phía sau người.

Vô Tình Kiếm trên có hắn ấn ký, bằng vào nhận biết, hắn thoáng cái cũng biết địch nhân vị trí cụ thể.

Thân ảnh bay tới bay lui, hành tung không định.

Theo tu vi đề thăng, hắn thân pháp có một rất cao đề thăng.

"Tốt tốc độ kinh người." Phía sau, Tinh Hồng nhìn thấy một màn này, kinh ngạc vạn phần.

Hắn lập tức là tăng thêm tốc độ, xông thẳng tới.

Túy Hoa Lâu.

Nơi này là nam nhân thiên đường, là sa ngã chi địa.

Một gian xa hoa trong sương phòng.

Một bàn phía trên để hai kiện vũ khí.

Một thanh kiếm gãy, mặt khác một thanh chùy.

Trên giường, một như hoa như ngọc thiếu nữ lê hoa đài vũ, trắng noãn trên mặt đều là vẻ ủy khuất, trong ánh mắt mãnh liệt run rẩy, nhẹ nhẹ run, cả thân thể lui ở trên một chiếc giường xó xỉnh phía trên.

"Bồn công tử là sói đói sao?" Phía trước, một thanh niên nhìn thấy một màn này, không khỏi sửng sốt.

Bình thường có bao nhiêu thiếu nữ nguyện ý quý hấn đại xoa trong quần lót?

Nhưng cô gái trước mắt sợ giống như một con thỏ .

"Ta tốn hao một ít linh thạch mua ngươi , còn có hai thanh phế vũ khí ." Thanh niên lạnh nhạt nói: "Biết , tại sao không ?"

"Bởi vì ta từ trên người ngươi chứng kiến một loại rất không giống nhau khí chất ." Hắn không để ý đến mặt sợ hãi thiếu nữ , nói tiếp: "Nói thật cho ngươi biết đi , ta là Hoàng thành người . Ngươi theo ta , hưởng thụ tất cả vinh hoa phú quý ."

Hắn vừa mới dứt lời , đúng lúc này , trên bàn một thanh kiếm gãy đang không ngừng chấn động

Xoạt xoạt 1 tiếng!

Ở nơi này vậy chấn động xuống , toàn bộ bàn trực tiếp vỡ vụn ra .

"Thiếu chủ , ngươi không sao chứ ."

Sương phòng bên ngoài , mười mấy bảo hộ vọt vào đến , nhìn thấy thanh niên bình an vô sự , lúc này mới thở phào một cái .

Thiếu chủ thân phận thế nhưng vô cùng tôn quý .

Nếu là xảy ra chuyện gì , tánh mạng bọn họ khó giữ được , đầu người rơi xuống .

"Ta có thể có chuyện gì , ra ngoài! Đều đi ra ngoài cho ta!" Mộ Dung Hoa phát tay một cái , không nhìn được nói ra .

Hắn lời mới vừa dứt , thanh kia kiếm gãy hư mà vừa đưa ra , đi tới một tên hộ vệ trên cổ , khẽ nghiêng một cái , huyết xi xào mà bốc lên đến .

"Người phương nào ?" Nhìn thấy một màn này , Mộ Dung Hoa sắc mặt hơi đổi , quát lên .

Một đôi mắt một vòng chuyển động một vòng , phát hiện ở phía trước chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đạo thân ảnh .

Này là một vị thiếu niên , bạch y tung bay , tóc dài lay động , bên phải trong tay cầm một thanh Vô Tình Kiếm , lúc này chính nhìn từ trên xuống dưới nối liền đệ bát đoạn cùng thứ chín đoạn Vô Tình Kiếm .

Vô Tình Kiếm hiện tại đưa dài năm mươi phân , tuy nói vẫn là đoạn đi , nhưng đối với lúc trước hiển nhiên bất làm trò hề nhiều.

Diệp Kinh Vân không thể không cảm thán người lùn Cao Đông ở chế tạo vũ khí phía trên tạo hóa . Nếu là một dạng đoán tạo sư , tuyệt đối không còn cách nào nối liền Vô Tình Kiếm .

Nắm chặt Vô Tình Kiếm , Diệp Kinh Vân tức khắc cảm thụ được một cỗ cường đại cảm giác .

Kiếm khí bao phủ bốn phía , điên cuồng sát ý phiêu đẳng , làm cho chung quanh bảo hộ sắc mặt hơi đổi .

Nhưng sau khi nhìn kỹ người , phát hiện đối phương tu vi bất quá là Âm Hư Cảnh tam trọng a. Thật không ngờ kiêu ngạo , trước mặt kích sát hắn huynh đệ!

Mấy tên hộ vệ tức khắc mặt dữ tợn , nổi giận gầm lên một tiếng: "Đi chết đi!"

Huru! Huru! Huru!

Diệp Kinh Vân nhìn cũng không nhìn , tùy ý vung ra Vô Tình Kiếm .

Kiếm khí xao động , kiếm minh lên .

Bốn phía bảo hộ tức khắc cảm thụ được một cỗ lạnh đến mức tận cùng lạnh lẽo .

Không tới chốc lát , mười mấy đầu ừng ục một cái cút trên mặt đất , như thế để cho tên là Mộ Dung Hoa thanh niên hù dọa giết mình .

Ở trên mặt hắn nổi lên là tràn đầy chấn động .

Hắn tuy nói là đến từ Hoàng thành Mộ Dung gia tộc người , nhưng từ nhỏ liền đối tu luyện không có hứng thú chút nào , cả ngày liền đối với nữ nhân cảm thấy hứng thú . Từ nhỏ sống ở phòng âm trong , căn bản là nhìn không thấy bên ngoài đánh đánh giết giết .

Hôm nay nhìn thấy một màn này , tại chỗ là nôn mửa liên tục .

Lúc này , Tiêu Linh đã là chạy đến Diệp Kinh Vân bên cạnh , nàng sau khi biết người là Cao Đông đại ca . Bất quá , nàng cũng không nghĩ tới thiếu niên trước mắt vậy mà lợi hại như vậy .

"Hong y Lão giả , cứu ta a!" Hắn sợ hãi kêu lớn một phen .

Huru!

Một trận gió thổi tới , ở trước người hẳn nhiều hơn một đạo thương lão thân ảnh .

Người này lộ vẻ lại chính là thanh niên trong miệng nói hồng y Lão giả .

Hắn thân mặc trường bào màu đỏ , trên mặt lạnh lùng tới cực điểm , đặc biệt thấy phía trên từng cổ một thi thể không đầu , hai mắt phun ra tức giận .

Hắn mới mới vừa rời đi chốc lát , liền phát sinh chuyện như vậy .

"Buồn cười!" Hắn hừ lạnh một tiếng , nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân xem "Ngươi cũng dám giết ta Mộ Dung gia tộc người ?"

Trước mắt Lão giả tu vi ở Âm Hư Cảnh cửu trọng .

Nhìn chung nơi này tất cả mọi người , cũng chỉ có này Lão giả đối Cao Đông có đe dọa .

"Là ngươi đánh cho Cao Đông một thân huyết ?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , trong ánh mắt hiện ra băng lãnh đến mức tận cùng sát ý , sắc bén không gì sánh được .

Cao Đông là hần đệ thất đệ tử Cao Thiên hậu đại . Nhìn thấy Cao Đông một thân huyết , hẳn có thể nào không giận .

"Cao Đông ? Ngươi nói người lùn kia chứ ? Há? Bị đến lão phu một chiêu như thế , cũng không có chết sao? Nghe đồn Ái Nhân Tộc tính mệnh rất ngoan cường , quả thực như vậy a ." Hồng y Lão giả cười ha ha một tiếng , hài hước nói ra .

"Quả nhiên là ngươi . Rất tốt , rất tốt!" Diệp Kinh Vân giận dữ cười , khóe miệng vênh lên vẻ lạnh như băng độ cong: "Rất tốt a! Hôm nay , ngươi và mạng hắn ta đều muốn ."

Chỉ vào hồng y Lão giả , lại chỉ vào sau lưng lão giả thanh niên , thanh âm vô cùng băng lãnh .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Sinh mệnh lực ngoan cường ?

"Đem người nữ nhân này bắt lại cho ta , đem tên tạp chủng này giết cho ta!" Phía sau , Mộ Dung Hoa ra lệnh , có hồng y Lão giả bên người , hẳn tự nhiên hội an tâm tư nhiều.

Lão giả gạt đầu , rút ra trường kiếm trong tay , sau lưng hiện ra một thanh trường kiếm màu xanh huyền ảnh , trường kiếm hạ xuống , kiếm khí trong nháy mắt bao phủ ở mười thước trong không gian , khiến cho người hít thở không thông .

"Cút!" Diệp Kinh Vân băng lãnh 1 tiếng , tay cầm ra Vô Tình Kiếm , hai mắt ửng đỏ , bước ra một bước , trong tay kiếm cùng đối phương kiếm mãnh liệt đụng vào nhau .

"Ngươi hai tính mệnh ta đều muốn!" Khí phách mở miệng , một kiếm lần thứ hai xuất hiện: "Thiên Hạ Kiếm Ảnh!"

Đây là Vô Tình Kiếm Đạo thức thứ hai , Thiên Hạ Kiếm Ảnh .

Một kiếm kích ra , toàn bộ không gian xuất hiện kiếm ảnh , huyền lệ không gì sánh được , đoạt nhân nhãn cầu .

"Thật mạnh kiếm khí! Cái gì! Dĩ nhiên là Thiên Nhân cấp độ kiếm giả!" Cảm thụ được đối phương mãnh liệt kiếm khí , Lão giả trong lòng run lên .

Trẻ tuổi như vậy Thiên Nhân cấp độ kiếm giả , thiên phú này quả thực có thể sánh ngang trong hoàng thành vị thiên tài kia .

Đối mặt với đối phương mãnh liệt kiếm khí , hồng y Lão giả không dám xem thường , hẳn tự nhiên là biết cường đại kiếm giả hoàn toàn có thể vượt cấp giết người .

Phía sau, Mộ Dung Hoa nhìn thấy một màn này, mi đầu đại trứu, cái này cùng hấn tưởng tượng hoàn toàn khác nhau.

Hồng y Lão giả vậy mà không còn cách nào trong vòng thời gian ngắn bắt đối thủ! Còn như cái gì Thiên Nhân cấp độ kiếm giả, hấn bắt kẻ! Hấn chỉ biết là hồng y Lão giả tu vi phải so thiếu niên cao, không khỏi quát: "Hồng y Lão giả, nhanh giết hấn, chớ có nương!"

Nghe nói như thế, hồng y Lão giả mặt đều đỏ lên, hấn hoàn toàn sẽ không có nương, đối phương quá mạnh, ở kiếm đạo trên có vượt quá người thường tạo hóa.

Không gian kia trong phiêu đăng kiếm ảnh, từng cái đều có mãnh liệt sát ý.

Hồng y Lão giả ra sức chống lại, không ngừng quơ múa trường kiếm trong tay.

Mỗi một lần ngăn cản đối phó một đạo kiếm ảnh, sẽ xuất hiện nhiều hơn kiếm ảnh.

"Cái gì!" Hấn sợ phải quai hàm sắp rớt xuống.

"Muốn người mạng chó!" Diệp Kinh Vân gào to một tiếng, trong tay Vô Tình Kiếm liên tiếp huy vũ, trong không khí tức khắc khắc động lại, một đạo kiếm khí theo Vô Tình Kiếm trong bản điên cuồng ra, liên tục đặt ở phía sau người trên thân.

Hồng y Lão giả liên tiếp lui về phía sau, chuyển tay đến một cổ quái lực, thủ đoạn run lên, trường kiếm làm một cái rơi trên mặt đất.

Mà thanh trường kiếm kia đã là va chạm vào trên cổ hấn.

"Người nói ai nhân tính mệnh rất ngoan cường, đúng không?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lạnh lùng, bên khóe miệng dâng lên một khoa trương độ cong.

Hồng y Lão giả bị này một ánh hào quang hù dọa phải tâm đều không khác mấy có thể nhảy ra.

"Người... Người muốn như thế nào?" Hấn run rẩy nói ra.

"Ta muốn như thế nào?" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng, trong tay quơ múa Vô Tình Kiếm, tốc độ cực nhanh, uyển như thiểm điện, hai đạo kiếm khí vọt lên, rơi ở đối phương trên hai tay.

"A!" Hồng y Lão giả kêu thảm một tiếng, mặt hiện lên ra nhiều mồ hôi hột.

"Ai u, không sai a! Này cũng chưa chết à? Sinh mệnh lực rất ngoan cường, có phải hay không à?" Hải húc ánh mắt ở hồng y Lão giả trong mắt như cũng là ác ma!

"Ác ma, người là tới từ địa ngục ác ma!" Run thanh âm theo trong miệng hấn truyền tới.

Diệp Kinh Vân lại lần nữa động Vô Tình Kiếm.

Huru!

Hai đạo kiếm khí xuất hiện lần nữa, rơi vào Lão giả trên hai chân.

"A!" Hồng y Lão giả lại lần nữa kêu thảm một tiếng, hai tay hấn, hai chân kinh mạch toàn bộ phế, trở thành một tên phế nhân.

"Rất tốt! Còn có thể sống đến hiện tại a! Sinh mệnh lực này thật đúng là ngoan cường a!" Diệp Kinh Vân hiện tại muốn làm là được lấy nhân chi đạo còn chữa người thân.

Hấn có thể nghĩ đến phía sau người dùng hết thủ đoạn dẫn vật Cao Đông.

"Trời ạ người!" Hồng y Lão giả nội tâm tức giận, rống to.

"Rất tốt! Còn có sức lực mắng chửi người!" Diệp Kinh Vân gạt đầu, trong ánh mắt toát ra cực điểm băng lãnh, lại lần nữa quơ múa Vô Tình Kiếm.

Huru!

Một đạo kiếm khí rơi tại đối phó bên phải trên ngực! Một đạo khác kiếm khí rơi ở đối phương bên trái trên ngực.

Huyết hoa lạp lạp chảy xuống, đầy đất tiền diễm huyết.

"A! A! A!" Hồng y Lão giả liên tục kêu thảm, trong con người đã là hiện ra mãnh liệt sợ hãi.

"Vậy mà còn chưa chết a! Sinh mệnh lực rõ là ngoan cường a! Người này xương thật đúng là đủ cứng!" Diệp Kinh Vân cười hắc hắc, không đang đùa bốn đối phương, một kiếm chọc vung ra.

Một vết ánh sáng màu máu xẹt qua!

Trong nháy mắt , hồng y Lão giả chết thảm ở Diệp Kinh Vân trên thân kiếm .

Trên giường , Mộ Dung Hoa hoảng sợ nhìn một màn này , muốn cũng nghĩ không thông , là tu vi thế nào chỉ có Âm Hư Cảnh tam trọng thiếu niên có thể bộc phát ra cường đại như vậy sức chiến đấu .

Có Âm Hư Cảnh cửu trọng Lão giả ở trong tay đối phương thật không ngờ không chịu nổi một kích .

"Người ... Người muốn làm gì!" Nhìn phía trước sát thân , Mộ Dung Hoa hoảng sợ gọi ra: "Ta là Mộ Dung gia thiếu gia , người giết ta , sẽ không có kết quả tử tế ."

"Ồ? Sẽ không có kết quả tử tế sao?" Diệp Kinh Vân nhìn về mặt sợ hãi thanh niên , bình cười nhạt một tiếng .

"Phải! Tuyệt đối sẽ không có kết quả tử tế , người thả ta , ta có thể đổi với tại ban này sự tình chuyện cũ sẽ bỏ qua . vũ khí người đều có thể lấy đi . Bất quá , người cần đem tiền nhân kia cho ta!" Dường như biết đối phương có hoà giải ý tứ , Mộ Dung Hoa thở phào một cái , chậm rãi nói ra , hai mắt còn lại là nhìn chăm chú Tiêu Linh xem!

"Người đều là ta tù nhân , còn muốn nói điều kiện với ta ?" Diệp Kinh Vân tay đặt ở Vô Tình Kiếm phía trên .

"Người là ngây thơ chứ hay là thật ngốc ?"

Mộ Dung Hoa trong lòng kinh hãi: "Người còn muốn giết ta ?"

"Người biết ta là ai không ? Hoàng thành Mộ Dung gia tộc!"

Diệp Kinh Vân lắc đầu , không khách khí chút nào nói ra: "Rất lợi hại phải không ? Đi chết đi!"

Một kiếm vung xuống .

Xoạt xoạt 1 tiếng .

Đầu người rơi xuống .

Hắn động tác nước chảy mây trôi , chém giết phía sau người chỉ ở một cái chớp mắt .

"Gia hỏa này đáng chết!" Bên cạnh , Tiêu Linh nhìn thấy một màn này , cũng không sợ hãi , ngược lại là tàn bạo nói đạo .

Sau đó nàng nhìn phía Diệp Kinh Vân , gấp gấp hỏi: "Đồng Tử , hắn làm sao ?"

Đồng Tử chính là Cao Đông .

"Yên tâm đi! Hắn không có việc gì!" Diệp Kinh Vân cười nhạt .

"Vậy chúng ta đi ?" Cau mày hơi thư triển ra , nhưng ở Tiêu Linh tinh xảo trên gò má vẫn là hiện ra một vẻ lo âu , nàng thế nhưng tận mắt nhìn thấy hồng y Lão giả là như thế nào hành hạ Cao Đông .

"Chờ sẽ! Người trước đứng ở một bên , đừng động!" Nói xong lời này , Diệp Kinh Vân xoay người , nhìn phía một chỗ âm u mà , nghiêng ngẫm cười một tiếng: "Lão cẩu , đùa giỡn nhìn xong , còn chưa rút đi ra sao ?"

Lão cẩu ?

Ai ?

Tiêu Linh sững sờ , nhìn bên trái một chút , nhìn bên phải một chút , lại phát hiện nơi này trừ nàng và Diệp Kinh Vân không có người nào nữa .

Bất quá , sau một khắc , một trận cuồng phong đánh tới .

"Muốn đi ?" Diệp Kinh Vân âm lãnh cười một tiếng , trường kiếm trong tay huy vũ .

Kiếm quang kinh người , trên không trung ngưng tụ thành một đạo kinh người kiếm khí ba động , rung động không gian , sát ý ngút trời đánh thẳng đi .

"A!"

Chỉ nghe 1 tiếng kêu thảm , một đạo thân ảnh lao đảo mà ngã xuống đất .

Nhìn kỹ , đây chẳng phải là Tinh Vệ Học Viện ngoại môn trưởng lão Tinh Hồng sao?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Long Huyết Địa

Sau khi rơi xuống đất, Tinh Hồng cả buổi đều không lên nổi, đối phó một đạo kiếm khí quá mạnh, hơn nữa hấn ban nãy lại gặp được đối phó anh dũng không gì sánh được một màn, trong lòng sinh sôi sợ hãi.

Còn không có đánh, cũng đã cảm giác mình chắc chắn - thất bại.

Hoàn toàn bị Diệp Kinh Vân nghiền ép.

Hấn có thể bại cho Diệp Kinh Vân cũng rất bình thường.

Bởi vì ban nãy Diệp Kinh Vân sử dụng ra một kiếm đúng là Vô Tình Kiếm Đạo phía trên nhất thức Vô Tình Nhất Kiếm.

Vô Tình Kiếm Đạo phía trên chia làm bậc thấp tam thức, bậc trung tam thức, cao đẳng tam thức, trời cùng tam thức, thần cùng tam thức!

Bậc thấp tam thức tương đương với Hoàng phẩm tới đất phẩm phẩm chất vũ kỹ.

Bậc trung tam thức tương đương với địa phẩm đến thiên phẩm phẩm chất.

Cứ thế mà suy ra, đến thần cùng tam thức, chẳng khác nào là thánh phẩm vũ kỹ, uy lực kinh người.

Ban nãy, Diệp Kinh Vân sử dụng ra Vô Tình Kiếm Đạo bậc thấp tam thức trong hai thức, theo thứ tự là Vô Tình Nhất Kiếm, cùng với Thiên Hạ Kiếm Ảnh.

Còn có một thức là rút kiếm.

Một chiêu này, Diệp Kinh Vân trước sớm đã dùng qua, hiệu quả kỳ giải.

Hiện tại hấn tu vi quá yếu, lại Vô Tình Kiếm còn chưa hoàn chỉnh, khó có thể trong tu luyện cùng tam thức, chớ đừng nói gì cao đẳng tam thức, trời cùng tam thức cùng với uy lực kia kinh người nhất thần cùng tam thức.

Diệp Kinh Vân chậm rãi đi tới Tinh Hồng phía trước, mặt ngoạ vị nhìn chăm chăm đối phương xem.

Tinh Hồng ngẩng đầu, nhìn phía trên thanh niên, trong lòng tràn đầy khiếp sợ.

Lúc trước, hấn nhìn đối phương như là xem một con giun dế, khi đó, hấn còn cảm giác mình nghĩ thế nào đùa đối phương là có thể chơi thế nào. Hoàn toàn sẽ không có đem đối phương để vào mắt.

Nhưng mà, bây giờ đối phương trong ánh mắt một đạo kinh thường chỉ quang vậy mà so với hấn trước đây còn muốn dày.

Nhìn đối phương tay phải đặt ở trên chuôi kiếm, hấn con ngươi run lên bần bật: "Ngươi muốn làm gì? Ta thế nhưng Tinh Vị trưởng lão ngoại môn trưởng lão a!"

"Đến lúc này, ngươi rốt cục nhớ phải thân phận ngươi? Vậy ta hỏi một chút ngươi, ngươi tại sao lại muốn tới giết ta? Nếu như ta thua, ta đối với ngươi nói ta là Tinh Vị Học Viện đệ tử, ngươi sẽ thả qua ta sao?" Diệp Kinh Vân âm lãnh cười một tiếng.

Ai cũng biết, lấy Tinh Hồng đối Diệp Kinh Vân hận thấu xương, nếu muốn chiến thắng phía sau người, nhất định sẽ tại chỗ giết hấn.

"Làm càn! Ta là Tinh Vị Học Viện trưởng lão! Đương nhiên sẽ không ra tay với ngươi!" Tinh Hồng nói lời này sắc mặt không thay đổi chút nào, da mặt dày yếu mệnh.

"Vậy ta hỏi ngươi, tại sao muốn theo ta?" Diệp Kinh Vân cười ha ha.

"Ta dĩ nhiên là muốn phải bảo vệ ngươi, sợ ngươi bị thương tổn, tấn trách mà thôi! Nhưng ngươi nhưng bây giờ là muốn giết ta?" Tinh Hồng gầm thét 1 tiếng, đột nhiên, hấn động thủ, trong tay nhiều hơn một thanh màu đen đoản kiếm, cả người vọt thẳng đi qua, đoản kiếm tại trong hư không quơ múa,

nhắm ngay Diệp Khinh Vân cái cổ: "Đi chết đi cho ta!"

"Cẩn thận!" Xa ở một bên, Tiêu Linh nhìn thấy một màn này, quát to một tiếng, thanh âm the thé, lộ ra lo nghĩ.

Diệp Khinh Vân tay phải đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm, chợt rút ra, một đạo hàn quang lập loè, tại trong hư không xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, trực tiếp roi ở đối phương trên đầu.

Ầm!

"Người..." Tinh Hồng mở to hai mắt, lời còn chưa nói hết, cả người trực tiếp té xuống đất.

Mặc dù là đánh lén, hấn cũng không cách nào tới gần Diệp Khinh Vân nửa phần tóc gáy.

Diệp Khinh Vân thả lại Vô Tình Kiếm, mang theo Tiêu Linh rời khỏi nơi đây.

Người chung quanh nhìn thấy một màn này, sắc mặt đều là biến sắc, đều cúi đầu, không dám nhìn hướng Diệp Khinh Vân.

Trở lại Tinh Vị Học Viện trong, Tiêu Linh trực tiếp đi tìm Cao Đông, theo nàng nét mặt nhìn ra được, nàng đối Cao Đông rõ là rất quan tâm.

Hai người cùng nhau sinh hoạt năm năm, cảm tình nồng hậu.

Đối với người lùn Cao Đông thương thế, Diệp Khinh Vân ngược lại không có lo lắng quá mức, dựa vào hấn một tay tốt thuật luyện đan, muốn trị liệu Cao Đông, rất nhẹ nhàng.

Thời gian lặng yên trôi qua, đi tới Tinh Vị Học Viện đã có sơ sơ thời gian một tháng.

Một ngày này, một thiếu niên đến, ở bên cạnh hấn còn đứng một người tráng hán.

Đại hán có thiết giáp một dạng vóc người, bắp thịt cả người nở lên, vô hình trung dĩ nhiên là xuất hiện một cỗ khí thế.

Đây tuyệt đối là một vị Dương Thực Cảnh cao thủ.

"Thiếu chủ, thật muốn đi tìm hấn sao?" Đại hán hướng về phía bên cạnh thiếu niên rất cung kính, giống như một người làm.

"Ừ!" Thiếu niên trọng trọng gật đầu, không nữa do dự, gõ cửa.

Cửa từ từ mở ra, xuất hiện một đạo thân ảnh.

"Đường Đan Tâm?" Nhìn lấy thiếu niên trước mắt, Diệp Khinh Vân kêu một tiếng, phía sau người cho hấn ấn tượng vẫn không tẻ.

Tuổi còn nhỏ, nhưng tại luyện đan trên có không sai tạo hóa, lại trọng yếu hơn là hấn rất khiêm tốn, không có một chút làm ra vẻ thần sắc. Điểm này, hấn càng ưa thích.

"Diệp Tiên Sinh!" Đường Đan Tâm hướng về phía Diệp Khinh Vân chấp tay một cái, đạo: "Còn nhớ được kia kiện Long Huyết việc sao? Hôm nay, chính là Long Huyết Địa mở ngày! Không ít người đều có thể đi vào! Túi này quá rất nhiều Tinh Vị Học Viện đệ tử, trưởng lão, còn rất nhiều khác thế lực người! Không biết Diệp Tiên Sinh, có hứng thú hay không cùng đi với ta?"

Bên cạnh, đại hán nghe nói như thế, da mặt hung hăng đánh vừa kéo, đến trước, hấn nghe thiếu chủ nói tên này là Diệp Khinh Vân người rất lợi hại.

Bất quá hiện tại vừa nhìn, phía sau người tu vi bất quá là Âm Hư Cảnh tam trọng? Gia hỏa này hoàn toàn chính là một cái con chồng trước a! Hoàn toàn không có cần thiết mang theo hấn a.

Hấn mặt không giải thích được, bất quá thiếu chủ nếu phải dẫn theo đối phương, hấn chỉ có thể tuyển chọn nhận.

"Có thể!" Diệp Khinh Vân gật đầu, hấn mới lười để ý đại hán.

Mất chó coi thường người khác, nói chính chỗ này loại người.

"Chúng ta sẽ đi ngay bây giờ?" Đường Đan Tâm hỏi.

"Được!" Diệp Khinh Vân đem Triệu Tiêu Diêu kêu lên, lưu lại Thương Kiệt chiếu cố người lùn, theo lấy Đường Đan Tâm đi.

Tuyển chọn mang theo Triệu Tiêu Diêu, bởi vì phía sau người trong cơ thể có biến dị độc, lại tháng này chẳng mấy chốc sẽ đến ngày trăng rằm, hấn mơ hồ có bất hảo cảm giác.

Mấy ngày nay, hấn luyện chế không ít đan dược. Trong thì có đối áp chế biến dị Độc đan dược.

Có hơn mười mai, đủ để hóa giải Triệu Tiêu Diêu trong cơ thể biến dị độc. Đoàn người nhanh chóng theo Tinh Vị Học Viện rời khỏi, không ít Tinh Vị

Học Viện Võ giả nhìn thấy một màn này , đều là bị ngu tại chỗ .

"Đó không phải là Đan Minh bang chủ sao? Hắn làm sao cùng với Diệp Kinh Vân đây?"

"Rõ là ước ao a! Đường Đan Tâm niên kỷ tuy nhỏ , nhưng đã là một vị tam phẩm Luyện Đan sư! Nếu là có thể nịnh bợ hắn một phen , nhất định sẽ có một phen chỗ tốt! Chứng kiến vị đại hán kia sao? Hắn là Đường Đan Tâm trung thần bảo hộ! Cũng là Lạc Dương Thành Luyện Đan sư thứ nhất bảo hộ! Một thân tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh tam trọng!"

"Hôm nay không phải Long Huyết Địa mở ngày sao? Quá ước ao! Có giá cao tay tại , tiểu tử kia nhất định có thể được một ít Long Huyết! Đây chính là Long Huyết a!"

Người chung quanh xì xào bàn tán , nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều là ước ao .

Diệp Kinh Vân nghe được những lời này , cười lạnh liên tục .

Cái gì Long Huyết , cái này căn bản là lão tử kiếp trước tinh huyết , lão tử đợi lát nữa sẽ đem chút tinh huyết thu sạch hồi .

Mấy người tốc độ rất nhanh, rất nhanh thì rời khỏi Tinh Vị Học Viện .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Tư cách

"Báo!"

Một người nhanh chóng xông vào đến trong lầu các , quỳ một chân xuống đất , ngẩng đầu , nhìn về phía trước hai bóng người , ánh mắt khẽ run lên .

Hai người trước mắt ở Ma Tộc trong thế nhưng có uy tín danh dự đại nhân vật , đặc biệt đứng ở Tam Trúc bên cạnh thanh niên , càng là Ma Tộc trong xuất sắc nhất đệ tử .

Tên hắn kêu Tam Sinh .

"Ca! Ngươi rốt cục đến, ha ha!" Tam Trúc nhìn lấy thanh niên trước mắt , nhếch miệng cười một tiếng .

"Ừ."

Này là một vị rất quý dị thanh niên , đặc biệt cái kia một đôi hắc con mắt màu xanh lục , phảng phất là theo trong địa ngục đến . Hắn khuôn mặt tuấn mỹ phải gần như tà dị , biểu tình có chút lạnh mạc .

Tam Trúc nhìn khấn trương tới tới tới , cau mày , quát lớn 1 tiếng: "Không phát hiện ta và đại ca của ta nói chuyện phiếm sao? Không có chuyện gì lớn nói , cút cho lão tử!"

"Diệp Kinh Vân! Hắn rời khỏi Tinh Vị Học Viện!" Người nọ vội vàng nói .

"Cái gì!" Tam Trúc nghe nói như thế , trong ánh mắt hiện ra hào quang óng ánh , khuôn mặt mừng như điên , thanh âm đều có chút run rẩy , nhưng mang theo thuần chất sát ý: "Được, rất tốt!"

Tam Sinh đang nhìn mình đệ đệ , cảm thụ được phía sau người trên thân lảng lệt sát ý , khẽ cau mày: "Tam Trúc , này Diệp Kinh Vân là người phương nào ?"

"Là như thế này ..." Tam Trúc đem chuyện mình một năm một mười tự nói với mình đại ca!

Phía sau người nghe phải khẽ cau mày , phong kinh vân đạm nói: "Nếu là đệ đệ cừu nhân , như vậy người này đáng chết! Bất quá , ta lần này đến xem chủ yếu là là mang đi Ma Nữ Tử Âm."

"Được, vậy thì cảm ơn ca ca ." Tam Trúc cười ha ha một tiếng, có đại ca hấn ở, hấn không tin Diệp Kinh Vân còn có thể đi sống trên cõi đời này!

"Có cái gì cách làm có thể tăng nhanh dẫn tới giầu ở Tử Âm trong cơ thể Ma Tâm?" Tam Sinh nhíu mày, lấy bọn hấn thủ đoạn muốn mang đi Tử Âm cực kỳ đơn giản! Nhưng muốn kích phát phía sau người vô hạn tiềm lực cùng với để cho phía sau người nhận thức Ma Tộc lại là một kiện rất chuyện khó!

"Tử Âm tựa hồ đối với Diệp Kinh Vân có chút hảo cảm!" Tam Trúc nghĩ đến cái gì, chậm rãi nói ra.

"Hả? Vậy rất tốt! Ta giết chết hấn!" Tam Sinh liếm liếm môi, mặt âm u.

Giờ này khắc này, Diệp Kinh Vân, Triệu Tiêu Diêu cùng với Đường Đan Tâm, đại hấn đi tới Long Huyết Địa.

Long Huyết Địa ngay Lạc Dương Thành dưới đất.

Lần trước, người nhà họ Kim liền ở phía dưới lấy được một giọt Long Huyết.

Bất quá, nghe nói bọn họ cũng là may mắn, lại ở ngoại vi, cũng không có tiến nhập trong! Trước đó không lâu, thể lực khắp nơi xuất động cường giả, mới đưa mà đánh ra một con đường.

Diệp Kinh Vân đám người một đường đi trước, đi ước chừng sau nửa canh giờ, phía trước đột nhiên sáng ngời.

Tại đó dĩ nhiên là có một cái lớn đại động phủ.

Nguy nga động phủ phía trên khắc lấy một cái lớn đại đầu lâu! Đó là một cái mở cái miệng rộng Yêu thú, phảng phất có thể đem vật sở hữu cắn nuốt hầu như không còn, mặc dù là trời cũng không ngoại lệ.

Một cỗ cực kỳ nồng hậu mùi máu tanh theo Yêu thú trong miệng truyền tới, phiêu đảng bốn phía, làm cho không ít người có một cỗ lạnh buốt cảm giác.

Tất cả mọi người đang chờ đợi lấy, chờ đợi có một người tiến nhập, không có ai biết ở trong đó sẽ có loại nào nguy hiểm! Cũng không người nào biết đại môn này là thông hướng nào?

Tất cả mọi người đứng bình tĩnh lấy, người nhìn ta, ta nhìn người.

Khi nhìn thấy Diệp Kinh Vân đám người lúc, ánh mắt không khỏi hơi sáng ngời.

"Không nghĩ tới Luyện Đan sư công hội hội trưởng Đường Đan Tâm cũng tới!"

"Long Huyết có thể là đồ tốt a! Ai cũng đồ mắt, không phải sao?"

Đi tới Long Huyết Địa trong nháy mắt, Diệp Kinh Vân cũng cảm giác được phía trước truyền đến một cỗ rất tinh tường khí tức.

"Đây là ta kiếp trước tình huyết! Bất quá tình này huyết làm sao ẩn chứa đồ đặc khác?" Hấn nói thầm 1 tiếng, cau mày, bốn phía nhìn lại, phát hiện một vị duyên dáng yêu kiều thiếu nữ đứng ở trong đám người, lộ vẻ phải đặc biệt chói mắt.

Thân ảnh thon dài lẳng lặng đứng ở trong, toàn thân áo trắng trắng như tuyết, phảng phất là cửu thiên đánh xuống hồng trần nữ tử, thân thể mềm mại tản ra nhàn nhạt khí chất xuất trần, tóc dài màu đen rối tung ra, luôn luôn rủ xuống trên vai thướt tha, hai mắt như có một bầu xuân thủy.

Nhìn thiếu nữ này, Diệp Kinh Vân như mộng mị, trong đầu bản năng hồi tưởng lại kiếp trước thê tử Lạc Linh.

Mãi đến hiện tại, hấn vẫn không rõ.

Vì sao, trong trời đất này sẽ có tương mạo giống nhau như đúc nữ tử?

Từ Âm chú ý tới Diệp Kinh Vân, trên mặt đẹp hiện ra vẻ vui mừng, chạy đến Diệp Kinh Vân bên cạnh, thanh âm đầm ấm, giống như chim hoàng oanh: "Ân nhân!"

"Bảo ta Diệp Kinh Vân là được!" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày, tuy nói thiếu nữ trước mắt cùng hấn kiếp trước giống nhau như đúc, nhưng dù sao không phải là Lạc Linh, sở dĩ Diệp Kinh Vân cũng không có quá mức tức giận, bất quá, đối phương khuôn mặt để cho hấn nhớ tới bất kham chuyện cũ, sở dĩ trong giọng nói có chút lạnh mạc.

"Ồ!" Từ Âm đối với lần này đã sớm là nhìn quen không quen, thấy phải thiếu niên trước mắt tính cách liền là lạnh lùng như vậy, sở dĩ lần này nàng ngược lại không có tức giận.

"Dĩ nhiên là Tình Vị Học Viện tam đại mỹ nữ một trong Tử Âm a!" Đường Đan Tâm mỉm cười, nhìn phía Từ Âm, không có chút nào sắc ý, hấn đối với nữ nhân cũng không có hứng thú, đối với luyện đan cùng tại luyện đan trên có vượt qua tạo hóa người cảm thấy hứng thú.

"Đường Đan Tâm, ngươi lại đang đùa giỡn ta! Người phương nào không biết ngươi là Lạc Dương Thành Luyện Đan sư công hội hội trưởng đây?" Từ

Âm trắng thiếu niên một cái , theo rồi nói ra: "Các người cũng là đến lấy Long Huyết chứ ? Mấy ngày nay , rất nhiều người đi đến hiện tại chưa có trở về! Ta nghe nói bọn họ toàn bộ chết ở bên trong!"

"Từ Âm, người một cô gái đi ra , rất không an toàn! Không bằng theo ta trong đội đi!" Đường Đan Tâm người thật rất tốt , đối Từ Âm vẫy tay .

"Vây coi như đa tạ Đường hội trưởng đây!" Từ Âm cười hi hi .

Cứ như vậy , nguyên bản bốn người đội ngũ trở thành năm người .

Đối với nhiều hơn đến Từ Âm , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhưng rất nhanh thì thư triển ra .

Hắn này một biểu tình rõ ràng rơi vào Từ Âm trong mắt phượng , thầm nghĩ đến: "Hắn là ân nhân vẫn còn ở gần ta ?"

Nàng trăm bề không được giải khai .

"Đi thôi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , thứ nhất dẫn đầu tiến vào tới đất hạ trong động khẩu , từ đằng xa nhìn lại , hắn cả thân ảnh giống như bị Yêu thú thuần nhất nuốt vào , dần dần, cùng hắc ám hóa thành một thể .

Đường Đan Tâm gật đầu , mấy người đều đi vào .

Một đội này ngũ sau khi tiến vào , tại chỗ có không ít người không kèm chế được nội tâm kích động .

Đây chính là Long Huyết a .

Ai biết bên trong Long Huyết đã có bao nhiêu giọt ? Vạn nhất bị người đoạt đi , vậy bọn họ không phải đến không sao?

Nghĩ tới chỗ này , mỗi người đều cẩn thận , ngoan hạ tâm , thật nhanh hướng phía trước đi .

Tức khắc , to như vậy địa phương vốn đang đứng đầy người gần là chốc lát sẽ không có người .

Không biết lấy ở đâu gió đi ra , giọt ở chỗ này , đem trên mặt đất cát mịn cùng toái thạch cuốn lại , sau đó rơi trên mặt đất , phát ra biết biết suất suất thanh âm .

Trong cửa kia truyền đến một đạo quý dị thanh âm "Ai có tư cách đòi tiếp ta Thị Huyết long thể đây..."

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Địa Ngục Chi Nhãn

Diệp Kinh Vân đám người đi quá rất dài trong thông đạo , bốn phía đen kịt , gió thổi tới , ô ô tiếng , khiến cho người có một loại rợn cả tóc gáy cảm giác .

Không biết đi bao lâu , phía trước xuất hiện một chút ánh sáng nhạt .

"Nơi này là ..." Nhìn về phía trước , Diệp Kinh Vân kinh ngạc phát hiện nơi này dĩ nhiên là một tòa cung điện .

Cái cung điện này chắc là tồn tại thật lâu , bốn phía tả tơi .

"Nơi này là Long cung điện sao? Cự long khẳng định liền ở nơi này! Long xương đây? Nhanh đi tìm Long xương! Luyện hóa Long xương nhất định có thể được Long Huyết!" Rất nhanh, chung quanh nhiều hơn rất nhiều Võ giả , có người nhìn thấy một màn này , kích động kêu lên .

"Ngu ngốc!" Diệp Kinh Vân nghe đến mấy cái này thanh âm , thầm mắng 1 tiếng .

"Diệp Tiên Sinh , khó có thể tưởng tượng cái này lại có lớn như vậy cung điện! Thật không biết bọn họ là thể nào kiến tạo ra được!" Bên cạnh , Đường Đan Tâm nhìn một màn này , kinh ngạc liên tục .

Diệp Kinh Vân đánh giá chung quanh , phát hiện chung quanh trên có khắc không nói nhiều , con mắt không khỏi hơi sáng ngời .

"Này dĩ nhiên là biến dị chủng tộc lời nói!"

Cái gọi là biến dị chủng tộc lời nói chính là Biến Dị Thể lời nói .

Biến Dị Thể là nhân loại không sai! Thể nhưng ở vạn cổ năm trước , bọn họ không bị loài người tán thành , lại nhân loại khi bọn hắn quái vật xem , cùng những người lùn kia , Tinh linh tộc địa vị một dạng thấp kém , bọn họ tùy ý kích sát Biến Dị Thể .

Biến Dị Thể vốn là cực khó sinh tồn , lại bị người loại Vô giả hành hạ đến chết , điều này sẽ đưa đến Biến Dị Thể càng ngày càng ít .

Đến cuối cùng , Biến Dị Thể tự lập làm một chủng tộc , đồng thời còn sáng lập Biến Dị Thể lời nói .

"Ở chỗ này , có thể hay không có Biến Dị Thể ?" Diệp Kinh Vân hơi sững sờ .

"Long Huyết , Long Huyết! Hắn vậy mà bay tới! Nhanh đoạt a , nhanh đi đoạt a!" Đúng lúc này , một đạo thanh âm bén nhọn phá tan hán tâm tư .

Chỉ thấy , ở phía trước bay tới hơn một ngàn giọt Long Huyết , mỗi một giọt đều mang cực kỳ tinh thuần năng lượng .

Chung quanh Vô giả hai mắt đỏ bừng , toàn bộ thân hình bởi vì kích động mà không ngừng mà run rẩy .

Long Huyết!

Đây chính là long thể bên trong huyết .

Lần trước , một giọt Long Huyết ở Kim Sinh Kim đấu giá hội phía trên thể nhưng bán được một ngàn vạn linh thạch trung phẩm cái giá tiền này!

Mặc dù bọn họ không còn cách nào thu nhận Long Huyết , nếu là có thể cầm bán đấu giá , đầy đủ bỏ suốt đời!

"Đoạt!" Ở đây Vô giả đạt đến ba ngàn người , mà Long Huyết chỉ có hơn một ngàn xuống. Đợi lát nữa nhất định sẽ là huyết tinh một màn!

Đứng ở Đường Đan Tâm bên cạnh đại hán cũng có chút tâm động , nếu như hắn có thể thu nhận Long Huyết , tu vi tất nhất định lấy đề thăng! Vừa định muốn xông ra đi , bên tai truyền đến một đạo nhàn nhạt thanh âm .

"Đừng đi!"

Xoay người vừa nhìn , thấy người mở miệng là Diệp Kinh Vân sau , bản năng trào cười một tiếng: "Vì sao ?"

Một cái tu vi bất quá là Âm Hư Cảnh tam trọng Vô giả vậy mà cũng dám mệnh lệnh hắn ?

Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái , nhún vai một cái , không nói thêm gì nữa .

Trước , nói lời này , hoàn toàn là bởi vì xem ở đối phương là Đường Đan Tâm người , nếu như đối phương cứng rắn là muốn đi , hắn cũng không thể nói gì hơn .

"Ta còn vẫn cứ phải đi đây!" Đại hán nhếch miệng cười một tiếng , sẽ hướng phía trước đập một cái .

Bên tai lần thứ hai truyền đến một giọng nói!

Bất quá , lần này nói không phải Diệp Kinh Vân , mà là Đường Đan Tâm .

"Đừng đi! Trực giác nói cho ta biết những thứ này giọt máu rất có vấn đề ." Đường Đan Tâm khẽ cau mày , nặng nề mà nói ra .

Diệp Kinh Vân hơi kinh ngạc mà nhìn Đường Đan Tâm .

Bất quá , suy nghĩ một chút , cũng không thấy phải có cái gì kỳ quái .

Đường Đan Tâm dù sao nói là một vị tam phẩm Luyện Đan sư , tinh thần lực có ít nhất sáu mươi giai , năng lực cảm nhận vượt qua xa người bình thường , hắn có thể cảm thụ được những Long Huyết đó trong ẩn chứa năng lượng quý dị , cũng rất bình thường .

Từ Âm đứng bình tĩnh tại chỗ , không có chút nào kích động , nếu Diệp Kinh Vân cùng Đường Đan Tâm đều thấy phải long huyết này có vấn đề , như vậy năng lượng đương nhiên sẽ không đi .

Đại hán khẽ cau mày , mới vừa bước ra đi chân bị hắn cứng rắn lùi về . Đường Đan Tâm nói , hắn không dám không phục tùng .

"Ta cảm thấy một cỗ khí tức quen thuộc ..." Bên cạnh , Triệu Tiêu Diêu thân thể run lên , trong hai mắt toát ra cực điểm phức tạp chi quang .

"Khí tức quen thuộc ?" Diệp Kinh Vân hơi sững sờ , quái dị mà nhìn Triệu Tiêu Điều , đối với phía sau người thân thể cảm thấy hiếu kỳ .

Chẳng lẽ nói , tòa cung điện này chủ nhân cùng Triệu Tiêu Điều có không cạn quan hệ ?

Bốn phía , Vô giả các mặt đỏ lên , tùy ý hấp thu Long Huyết , tu vi ở không ngừng tăng lên .

Long Huyết chỗ tốt lần đầu tiên để cho bọn họ chân chân thật thật mà nếm được . Đây để cho bọn họ càng thêm điên cuồng .

Ngoài năm trăm thước , một chi đội ngũ thân tốc mà tới.

Dẫn đầu một vị thanh niên nhìn thấy một màn này , hai mắt không khỏi sáng choang: "Ca! Quá nhiều Long Huyết a , ngươi thấy sao? Những Vô giả đó tại hấp thu Long Huyết sau , tu vi liên tục tăng lên a . Bực này chỗ tốt cũng không thể để cho bọn họ đoạt a!"

Nói xong , cả người như cùng một thanh lợi kiếm một dạng tiến lên .

Nhưng sau một khắc , trực tiếp liền bị phía sau thanh niên cho một tay kéo trở về: "Đừng đi!"

Xoay người vừa nhìn , chỉ thấy ở thanh niên hắc con mắt màu xanh lục phía trên lấp lánh quý dị quang mang , để cho người ta xem vậy mà thấy phải một cánh cửa địa ngục ở từ từ mở ra , vô biên minh khí ở tùy ý phiêu vây ra .

"Vi sao ? Đại ca!" Tam Trúc mặt mê muội đang nhìn mình đại ca , đây chính là Long Huyết a , nếu là có thể thu nhận nói , tu vi tăng nhiều , có thể thiếu tu hơn mười năm .

"Có quý dị!" Tam Sinh lạnh nhạt nói , con mắt nhìn quét một vòng sau , hơi sững sờ , hấn phát bây giờ chỗ này có một chi đội ngũ như bọn họ một dạng , đồng dạng là không thu nhận .

Nhận thấy được có người trông lại , Diệp Kinh Vân quay đầu vừa nhìn , phát hiện hắc con mắt màu xanh lục thanh niên sau , trong lòng khẽ run lên .

Dị chi đồng Vô giả!

Thiếu niên này con mắt dĩ nhiên là mặc lục sắc , để cho người ta thấy được giống như tiến vào cửa địa ngục .

"Chuyện này. .. Đây là Địa Ngục Chi Nhân!" Diệp Kinh Vân càng thêm kinh ngạc .

Cùng dị hóa một dạng , dị chi đồng cũng có trăm theo thứ tự , này Địa Ngục Chi Nhân ở dị chi đồng trong xếp hàng thứ hai mươi . Nhìn như không cao , nhưng nếu như phía sau người có thể đem Địa Ngục Chi Nhân tiến hóa đến cực độ Địa Ngục Chi Nhân nói , vậy coi như không được.

Cực độ Địa Ngục Chi Nhân ở dị chi đồng trong hạng thứ mười!

"Ma Tộc người ?" Phát hiện đứng ở thanh niên bên cạnh Tam Trúc , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhìn lại chuyện này đánh giết là tất không thể tránh!

"Đại ca , chính là hắn . Hắn chính là Diệp Kinh Vân! Ngươi xem! Từ Âm liền ở bên cạnh hắn ." Tam Trúc cũng chứng kiến Diệp Kinh Vân , kích động nói ra .

"Chứng kiến , gia hỏa này có một ít năng lực . Vậy mà có thể tránh né ta Địa Ngục Chi Nhân!" Tam Sinh hơi kinh ngạc , đối phương tu vi gần là Âm Hư Cảnh tam trọng a.

Ở nơi này trên cấp bậc , còn thật không có có người nào Vô giả có thể tránh né hắn Địa Ngục Chi Nhân ảo thuật .

Diệp Kinh Vân có thể nói là thứ nhất!

Cũng khó trách đệ đệ không đối địch địa phương .

"Ca ca , ngươi sẽ không có chắc chắn chứ ?" Tam Trúc nhủ mày .

"Cái đó ngược lại không có! Giết hắn , ta chỉ cần một chiêu!" Tam Sinh lạnh nhạt nói , thu hồi Địa Ngục Chi Nhân , hai mắt lại lần nữa biến thành màu đen .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Biến dị Di Thể Chi Thuật

Trừ Tam Trúc huynh đệ một cổ sát ý, Diệp Kinh Vân còn cảm thụ được mặt khác một cổ sát ý! Đồng thời, này một cổ sát ý so với trước kia một cổ còn cường liệt hơn.

"Hả?" Hắn hơi sững sờ, chợt liền thấy một mặt quen thuộc thêm khuôn mặt dù tợn chính nhìn chăm chấp tự xem.

Chủ nhà họ Kim, Kim Diệp.

Không nghĩ tới, này lão gia đều đến!

"Kim Diệp, Tam Trúc, còn có thanh niên kia! Ha ha, cái này có thể thật náo nhiệt!" Diệp Kinh Vân hơi nhếch khóe môi lên lên, sắc mặt cũng rất bình thản.

"Ha ha ha! Thăng nhóc con, ngươi xong trứng! Thật không nghĩ tới, ngươi cũng dám rời khỏi Tinh Vị Học Viện. Không có Tinh Dịch bảo hộ, ta xem ngươi làm sao còn chạy ra ta lòng bàn tay!" Kim Diệp vừa thấy được Diệp Kinh Vân sau, hai mắt không che giấu chút nào mà bắn phóng xuất sát ý ngút trời, hưng phấn trong lòng tới cực điểm.

Ở Tinh Vị Học Viện, hắn kiêng kỵ Tinh Dịch thực lực, nhưng lúc này, hắn cũng không còn điều gì cố kỵ!

Đây chính là tới Thiên Tử cho hắn kích sát Diệp Kinh Vân cơ hội thật tốt.

Nói trong nháy mắt, hắn chân phải hướng phía trước một bước, toàn thân sát ý vào giờ khắc này lăng nhiên lên, phô thiên cái địa tà khí hướng Diệp Kinh Vân đi.

"Mãng cổ!" Đường Đan Tâm nhìn thấy một màn này, nhướng mày, nhanh lên phản phó đại hán.

Mãng cổ mặc dù nói đối Diệp Kinh Vân rất khinh thường, nhưng cũng không dám chống lại thiếu chủ mệnh lệnh, hét lớn một tiếng, hướng phía trước bước ra một bước, một cổ Dương Thực Cảnh tam trọng tu vi âm âm bộc phát ra, tóc dài loạn vũ, giống như là từng cái ngân xà tại trong hư không bải động.

Khí thế cường đại trực tiếp cho Kim Diệp một cổ cảm giác áp bách.

"Cái gì, Dương Thực Cảnh tam trọng cao thủ!"

Không nghĩ tới, ở Diệp Kinh Vân bên cạnh lại có một cao thủ như vậy, tu vi so Tinh Dịch cao hơn.

Này bằng với ở trên đầu hắn vậy xuống một thùng nước lạnh.

"Đây không phải là chủ nhà họ Kim Kim Diệp sao? Làm sao vừa lên đến liền nhiệt tình như vậy mà muốn cùng ta chào hỏi?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng, không chút nào sợ đối phương.

Kim Diệp mặt u ám, tức sát ánh mắt đảo qua một vòng sau, cuối cùng định cách ở một trên người thiếu niên: "Đường Đan Tâm, vì người nọ, ngươi thật muốn đối địch với ta?"

Hắn biết thiếu niên này là Lạc Dương Thành Luyện Đan sư công hội hội trưởng, sở dĩ ngữ khí tuy nói có chút u ám, nhưng cũng không dám động.

"Diệp Kinh Vân là ta bạn chí cốt!" Đường Đan Tâm hướng phía trước bước ra một bước, lạnh lùng xem Kim Diệp một cái, quát lên: "Ngươi thật sẽ đắc tội chúng ta Luyện Đan sư công hội sao?"

Lời này để cho phải Kim Diệp mi đầu đại trứ, đắc tội Luyện Đan sư công hội?

Cho hắn một trăm lòng can đảm, hắn cũng không dám đắc tội Luyện Đan sư công hội.

Lại nói, thiếu niên trước mặt thế nhưng Luyện Đan sư công hội hội trưởng, có bao nhiêu thiếu cường giả sẽ vì lấy được tam phẩm đan dược mà tuyển chọn vì hắn bán mạng?

Hắn da mặt đánh lại đánh, hung hăng đem trong lòng tức giận áp chế đến chỗ sâu, trong lòng ngược lại đổ kị đến hận.

Này Diệp Kinh Vân bên cạnh mỗi người địa vị đều không thấp, hơn nữa thực lực cũng rất cao.

Liền lấy bên cạnh cái kia tên gọi mãng cổ đại hán mà nói, phía sau người thực lực đủ để miểu sát hắn.

"Hừ! Chỉ biết đứng ở cường giả phía sau, cáo mượn oai hùm. Mềm com một cái!" Kim Diệp tức giận quát, phất ống tay áo một cái, rầu rĩ không vui rời đi.

Đối với cái này nói, Diệp Kinh Vân thờ ơ nhún vai một cái.

Thực lực cũng không có nghĩa là thực lực bản thân, bằng hữu, còn có hán đều có thể tính là thực lực.

"Nghĩ không ra Diệp công tử địch nhân vẫn thật nhiều a!" Mãng cổ thâm ý sâu sắc mà nhìn Diệp Kinh Vân, trong lòng có chút khó chịu.

Tiểu tử này cũng biết ăn uống miễn phí, ở chỗ này sắp xếp, không có ta, người sớm đã chết ở trên tay đối phương.

"Đúng a! Rất nhiều!" Diệp Kinh Vân mặt không đổi sắc, thờ ơ gạt đầu, đại hán trong hai tròng mắt xem thường chỉ quang, hán như thế nào lại nhìn không thấy đây?

Chỉ là hán không muốn nói a.

Không có lý do gì muốn là một cái không quen người mà tức giận.

Mãng cổ nghe nói như thế, trong hai mắt thì càng thêm lộ ra xem thường chỉ quang.

Theo hán, thứ người như vậy cả đời cũng vô pháp đạt đến Dương Thực Cảnh.

Từ Âm khê cau mày, nhìn về phía trước, thất thanh nói: "Thân thể hán muốn bạo tạc!"

"Hà?" Diệp Kinh Vân theo Từ Âm ánh mắt nhìn phía, phát hiện một vị Võ giả trên thân thể hồng nhuận, từng cái màu xanh kinh mạch biến thành hồng sắc, tranh nhau theo da dẻ mặt ngoài xuất hiện.

Nổ một cái!

Ở trên người hán toát ra từng cái cửa động, huyết từ đó chậm rãi chảy xuống.

"Ta ... Thật là khó chịu a! A! A! A! Ta ... A!" 1 tiếng kêu thảm, đại hán cả người bạo liệt, tiên diễm huyết hoa phiêu hạ xuống!

Ngay sau đó, nhiều hơn Võ giả như là đại hán này một dạng, đều vỡ ra được.

Đầy trời huyết hoa phiêu hạ xuống!

"tinh huyết quả nhiên là có quý đi!" Diệp Kinh Vân lẩm bẩm.

Bên cạnh đại hán thân thể run lên, hán nghĩ tới ban nãy bản thân kích động, nếu không phải là Diệp Kinh Vân nhắc nhở, hán hiện tại kết quả tự như cùng Võ giả một dạng, thân thể không chịu tự động kiểm chế bạo tạc.

Hán thật sâu nhìn sang Diệp Kinh Vân, lần đầu tiên, thấy phải nhìn không thấu thiếu niên.

Hán là làm sao biết Long Huyết có quý đi?

Làm những Võ giả đó thân thể bạo liệt sau, từng cái phù văn màu vàng phiêu đảng không trung.

"Đây là cùng loại hoa mộc cây ghép biến dị Di Thể Chi Thuật!" Diệp Kinh Vân thất thanh nói.

Biến dị Di Thể Chi Thuật chỉ có có Biến Dị Thể Võ giả biết dùng! Hiển nhiên, ở phụ cận đây một nhất định có Biến Dị Thể! Chỉ là không biết hán ở nơi nào.

Biến dị Di Thể Chi Thuật, sẽ đem Biến Dị Thể đặc biệt thể chế chuyển qua một người Võ giả trên thân, làm cho đối phương có Biến Dị Thể, mà bản thân thành là người bình thường.

Rất nhiều người đều không để ý giải khai vì sao có Biến Dị Thể như thế chờ mong, thậm chí nói khát vọng có người có thể được hán Biến Dị Thể.

Biến Dị Thể cường đại là không tệ, nhưng ở cường đại hơn trình trong tất không thể tránh muốn thừa nhận lấy thật lớn thống khổ.

Liền lấy Triệu Tiêu Diêu mà nói, hán lấy được lực lượng cường đại, nhưng mỗi ngày đều muốn thừa nhận lấy không thuộc mình một dạng thống khổ, chờ nhìn hán lúc thường hi hã, chỉ bất quá đem thống khổ giấu ở chỗ sâu a.

Hơn nữa càng là cường đại, càng là nghịch thiên Biến Dị Thể thì càng sẽ có được càng thêm biến thái thống khổ.

Loại cảm giác này dễ cho bọn họ thống khổ, cả đầu phảng phất tùy thời muốn bạo tạc một dạng.

Bọn họ khẩn cấp muốn trở thành một người bình thường!

Diệp Kinh Vân muốn không sai , ban này một nghìn giọt máu cũng không phải Long Huyết , mà là biến dị chi huyết , mỗi một giọt máu phía trên đều có ấn ký , tương đương với cặp mắt , tiến vào Võ giả trong cơ thể , thăm dò bên trong cơ thể của bọn họ , nếu là có thể dời đi Biến Dị Thể nói , như vậy thân thể cũng sẽ không bạo liệt , nhưng nếu là không thể dời đi , cả người sẽ nổ một cái vỡ ra được .

Rất nhiều Võ giả vào giờ khắc này đều không tự chủ được vỡ ra được , tiên diễm huyết hoa phiêu hạ xuống , đem trọn cái cung điện nhuộm thành hoàn toàn đỏ ngầu!

Phương xa , Tam Trúc nhìn thấy một màn này , hai mắt giật mình , sau lưng toát ra mồ hôi lạnh , mặt cảm kích đang nhìn mình ca ca , không phải Tam Sinh nhắc nhở , hẳn hiện tại đã là người chết .

"Địa Ngục Chi Nhân , nhất trọng mình môn , mở!" Đúng lúc này , Tam Sinh tay phải an phòng tại chính mình trên mắt trái , mà mắt phải sau đó một khắc đột nhiên bắn ra một đạo sâu kín quang mang .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Minh Vương Cáp Mô

Theo Tam Sinh thanh âm hạ xuống .

Một cỗ minh khí âm âm rơi trên mặt đất .

Một cái thật lớn cái hồ xuất hiện trong , ngay sau đó , một đầu thật lớn Yêu thú xuất hiện ở hiện trường!

Một cỗ hoang vắng thêm mùi máu tanh tức khắc xuất hiện .

Đây là một đầu cùng loại lớn con cóc lớn Yêu thú , thân cao tới năm thước , da dẻ một đường mặc lục sắc , cặp mắt lớn vô cùng , như cùng là hai vàng thái dương .

Gầm lên giận dữ , trong nháy mắt đem chung quanh Võ giả thuần nhất nuốt vào .

Những thứ này Võ giả vốn là ở tự bạo trong , căn bản là còn không tay , đều kêu thảm một tiếng!

"Minh Vương Cáp Mô!" Nơi xa , Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này , nhướng mày , không nghĩ tới đối phương Địa Ngục Chi Nhân đã là mở đệ nhất trọng .

Này Minh Vương Cáp Mô có thể nói là thanh niên võ hồn .

Thanh niên dùng Minh Vương Cáp Mô đến cắn nuốt Võ giả , mà sau đó Minh Vương Cáp Mô sẽ đem cắn nuốt người chuyển thành tinh khiết nhất năng lượng dời đi cho hắn .

"Đại ca , ngươi tu vi!" Nhận thấy được Tam Trúc tu vi đã theo Âm Hư Cảnh cửu trọng đề thăng tới Dương Thực Cảnh nhất trọng sau , sắc mặt không khỏi vui vẻ , hẳn là như vậy chứng kiến ở Diệp Kinh Vân bên cạnh đại hán .

Tên kia có thể là một vị Dương Thực Cảnh tam trọng cao thủ a .

Mặc dù là chủ nhà họ Kim Kim Diệp cũng không cách nào bắt đối phương a .

Ca ca của mình tuy nói có Địa Ngục Chi Nhân , nhưng tu vi dù sao chưa đủ! Hôm nay , phía sau người tu vi đề thăng tới Dương Thực Cảnh nhất trọng , hẳn thấy phải ca ca chiến thắng đại hán đã không thành vấn đề .

"Ha ha ha! Diệp Kinh Vân , lần này, ngươi chết định!" Tam Trúc điên cuồng cười ha ha .

Tam Sinh tu vi vẫn còn đề thăng , mãi cho đến Dương Thực Cảnh tam trọng tu vi địa phương mới dừng lại .

Hắn để Minh Vương Cáp Mô ở bên ngoài, tiếp tục hấp thu chung quanh Võ giả, vì hắn cung cấp liên tục không ngừng linh lực, bản thân mang theo mọi người đi tới Diệp Kinh Vân phía trước.

"Từ Âm! Bên trong cơ thể ngươi có ma người huyết mạch, mặc dù ngươi không thừa nhận, nhưng đã là sự thực! Theo chúng ta đi đi!" Hắn lạnh lùng nói ra.

"Đại ca, trước tiên đem gia hỏa này giết!" Tam Trúc hung tợn trừng mắt Diệp Kinh Vân một cái, mặt hiện lên ra lạnh lạnh sát ý.

"Lại là ngươi?" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt nhìn Tam Trúc, mặt không đổi sắc.

"Ngươi! Tam Trúc, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là Ma Tộc người!" Từ Âm nhìn thấy Tam Trúc bên cạnh hắc y Lão giả, neho mắt, rất nhiều không biết điều tình vào giờ khắc này sáng tỏ thông suốt lên.

"Không sai! Là ta!" Tam Trúc lạnh lùng liếc Từ Âm một cái, sau đó đưa mắt định cách ở Diệp Kinh Vân trên thân, trong thanh âm tràn đầy không che giấu chút nào sát ý: "Vừa nghe ngươi đi tới nơi này, ta trước tiên liền chạy tới! Ha ha, ngươi hiện đang sợ sao?"

"Ngươi xem ta thần sắc như là sợ sao?" Diệp Kinh Vân sắc mặt bình tĩnh như nước, lạnh nhạt nói: "Vị này tự là ngươi đại ca chứ? Thu nhận nhiều như vậy Võ giả tình huyết, không thấy thấy phải có cái gì không thoải mái sao?"

"Ha ha ha!" Tam Sinh nghe nói như thế, mặt coi thường nói ra: "Ngươi nghĩ rằng ta nhìn không ra những thứ kia giọt máu trong ả núp năng lượng quý dị sao? Ta trước kia liền nhìn ra, ta nếu có dũng khí hút, tự nhiên có nắm chắc."

"Há, thật sao? Là bởi vì Địa Ngục Chi Nhân mang cho ngươi đến chỗ tốt sao? Cái kia Minh Vương Cáp Mô có thể hoàn toàn thu nhận, đồng thời có thể được luyện hóa tác dụng sao?" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt mở miệng nói.

Lời này làm cho Tam Sinh con ngươi chợt co rút lại, thất thanh nói: "Làm sao ngươi biết?"

Một dạng Võ giả căn bản cũng không biết khác thường chi đồng thứ này, càng thêm không biết hắn Địa Ngục Chi Nhân đệ nhất trọng mở là Minh Vương Cáp Mô.

"Ta vì sao không biết?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng, lạnh nhạt nói.

"Không sai! Minh Vương Cáp Mô xác định là có thể luyện hóa Võ giả huyết dịch, mặc dù cần nuốt trửng độc Võ giả cũng không sự tình, nhưng này một giọt máu cũng không phải là độc. Minh Vương Cáp Mô căn bản là không còn cách nào luyện hóa!"

"Cái gì!" Người ở chung quanh nghe đến lời này, đều rời xa Tam Sinh một bước.

Những Võ giả đó cần nuốt một chút giọt máu, không chịu nổi cuồng bạo năng lượng, thân thể trực tiếp vỡ ra được, nhưng Tam Sinh thể nhưng thu nhận rất nhiều giọt máu.

Ma Tộc Võ giả cuối cùng mặt sợ hãi nhìn Tam Sinh.

"Nói bậy!" Tam Sinh sắc mặt hơi đỏ, hừ lạnh nói: "Ngươi bắt quá là muốn kéo dài thời gian a."

"Ta giết ngươi chỉ cần một hơi thở." Vừa nói, tốc độ của hắn đột nhiên tăng nhanh, hai tay thành trảo, ở nơi này cường đại dưới áp lực, không khí đều ngưng kết.

Mãng cở khe cau mày, chủ động xuất kích, đối mặt Tam Sinh cường đại một kích, lần này, hắn là tự động xuất chiến.

Hắn biết nếu như không là trước kia Diệp Kinh Vân nhắc nhở, đã sớm là người chết.

Àm!

Dương Thực Cảnh cường giả mãnh liệt đối kháng, kinh khí tức khắc tuôn ra, tràn đầy khí tức hủy diệt, cuồng bạo chỗ, hết thấy đều hoa là mảnh vụn.

Chói mắt sáng đầy đem trọn cái cung điện chiếu sáng.

Một đạo khí tức lấy mãnh cở cùng Tam Sinh làm trung tâm tán ra, mà trong nháy mắt rạn nứt, xuất hiện một cái thật lớn cái hố, sâu không thấy.

Một đạo thân ảnh bay bắn ra, rơi trên mặt đất.

Mãng cở thân ảnh ở trong bụi mù như ẩn như hiện, nửa người trên y phục bị này một cở xung lượng cho hủy phải một chút không dư thừa, lộ ra nước da mang theo từng cái huyết sắc vết tích, nửa người dưới, tất cả đều là huyết dịch, chảy xuôi trên mặt đất.

Đồng dạng là Dương Thực Cảnh tam trọng Võ giả, hắn lại hoàn toàn không đỡ nổi đối phương một kích.

Đây chính là dị chi đồng Võ giả chỗ cường đại, hắn võ hồn diễn hóa thành chân thân, đang điên cuồng cắn nuốt chung quanh Võ giả.

Nếu như những Võ giả đó có một tia sức chiến đấu nói , tất định sẽ không như thế dễ dàng bị nuốt lấy .

Sau khi cắn nuốt , Minh Vương Cáp Mô có thể vì hấn cung cấp liên tục không ngừng linh lực , để cho hấn luôn luôn chiến đấu tiếp , mãi mãi cũng không có cảm thấy uể oải .

"Các ngươi cường đại nhất người ở trước mặt ta không chịu được như thế một kích ." Tam Sinh điên cuồng cười lớn , trong tròng mắt thoáng qua một đạo mãnh liệt xem thường chi quang .

Nhưng mà , khi hấn xem thấy phía trước thiếu niên mặt trần định thần sắc sau , không khỏi ngáy tại chỗ .

Diệp Kinh Vân trên mặt không có chút nào sợ hãi , hai mắt rất bình tĩnh , hấn ngẩng đầu , lạnh lẽo đếm một chút: "Một "

"Hai ..."

nhàn nhạt ngữ khí thực sự để cho Tam Sinh nghe rất khó chịu .

"Hai ngươi cái rắm a!"

"Lão tử ta hiện tại liền diệt ngươi!" Hét lớn một tiếng , hấn trực tiếp hướng Diệp Kinh Vân phóng đi .

Lúc này , Diệp Kinh Vân một đội này ngũ trong Dương Thực Cảnh cao thủ lại không , hấn hoàn toàn liền có thể nghiền ép phía sau người .

Bất quá , đúng lúc này , một bóng người xinh đẹp đột nhiên xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , điều này làm cho phía sau người sững sờ vừa sững sờ .

Không nghĩ tới , Từ Âm sẽ đứng ở hấn trước người , bảo hộ hấn .

"Buông hấn ra , ta đi với ngươi!" Từ Âm cau mày , tinh xảo trên gò má hiện ra một cổ chấp vẻ .

Tam Sinh nghe nói như thế , hơi sững sờ , hấn lần này đến xem chính là mang đi Từ Âm , nếu đối phương nguyên ý với hấn , đó là nếu không qua sự tình tốt .

"Không cần!" Diệp Kinh Vân lắc đầu , mặt tự tin , hướng phía trước bước ra ba bước , lạnh nhạt nói: "Ba!"

Đếm tới tiếng thứ ba lúc , một đạo kêu thảm thiết từ bên trên truyền đến .

"A!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Người điên

Làm Diệp Kinh Vân đếm tới thứ ba lúc , quý dị một màn xuất hiện .

Đạp tại trong hư không thanh niên hai tay ôm chặt đầu , khuôn mặt dữ tợn , kêu thảm một tiếng , như mất đi giới hạn điều rơi xuống đến .

Đây là cái kia cao cao tại thượng , kiêu ngạo không gì sánh được Tam Sinh sao?

Dư người nhìn thấy một màn này , đều là một mặt quái dị nhìn chỗ ở một bên thiếu niên áo trắng .

Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái , liền không nữa xem .

Minh Vương Cáp Mô xác định rất mạnh , có thể luyện hóa tất cả , mặc dù là cắn nuốt một thanh vũ khí cũng được , Phệ cụ có độc tố giọt máu cũng hoàn toàn có thể!

Thế nhưng kia giọt máu không phải phổ thông giọt máu, mà là biến dị chi huyết! Huyết phía trên mạng theo phù văn, đó là mở ra thân thể tiềm năng chứa khoá.

Minh Vương Cấp Mô thoảng cái cắn nuốt nhiều như thể huyết dịch, Tam Sinh không thống khổ mới là lạ chứ.

Bất quá, này Tam Sinh ngược lại cường hãn, đổi thành người bình thường đã sớm bạo thể diệt vong.

Tam Sinh hoàn toàn mất đi trước đắc ý thần sắc, cả người té xuống đất, liên tiếp cuộn cuộn, trên mặt da dẻ trong nháy mắt đỏ lên, từng cái huyết sắc kinh mạch tranh nhau muốn xông ra đi.

Diệp Kinh Vân không chiến mà thắng!

"Đại ca!" Tam Trúc đau buồn hô, không nghĩ tới đại ca của mình đều không trụ được giọt máu bên trong năng lượng quý dị.

"Tam Trúc, lần trước thả ngươi, ngươi chẳng những không biết hối cải, còn muốn tới giết ta! Lần này, nói cái gì, ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn chằm chằm Tam Trúc, toàn thân bắn phóng xuất sát ý lạnh như băng: "Ngươi tự tìm cái chết, không oán người được, chết đi!"

"Lớn mật!" Đúng lúc này, hắc y Lão giả chợt quát một tiếng: "Giết Thiếu chủ của ta ngươi, chết!"

"Ngươi nếu vì hắc bán mạng, vậy rất tốt, ta thành toàn ngươi!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt xem Lão giả một cái, chân phải hướng phía trước một bước, cả người trong nháy mắt tại chỗ biến mất, liền một đạo tàn ảnh đều không có để lại, nhanh đến làm người ta giận sôi tình trạng.

Mọi người chỉ cảm thấy phải một trận gió bay tới, lại lần nữa vừa nhìn, phát hiện thiếu niên thân ảnh đã là đi tới hắc y Lão giả trước người.

Một thanh kiếm chỉ vào hắc y Lão giả nơi cổ!

"Cùng ta đối nghịch ngươi, chết!" Băng lãnh lời nói từ Diệp Kinh Vân trong miệng truyền tới, khiến cho phải Lão giả thân thể tại chỗ run lên, hai mắt càng là sợ hãi tới cực điểm.

Đã từng loài giun dế hôm nay dĩ nhiên là phát triển đến trình độ như vậy.

Hắn toàn bộ đại não đều là trống rỗng.

Diệp Kinh Vân trên thân Chiến Thần khí tức hiện ra hết đi ra, một kiếm vô tình đâm ra, trực tiếp đi qua Lão giả cổ họng chỗ, tại chỗ là vấy xuống huyết hoa.

Phía sau Tam Trúc nhìn thấy một màn này, không tự chủ được lui ra phía sau mấy bước, cắn răng, mạnh mẽ xoay người lại muốn đi cắn nuốt đầy trời tinh huyết!

Hắn mặc dù chết cũng phải cùng Diệp Kinh Vân đồng quy vu tận.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn tu vi trực tiếp nhảy nhảy đến Âm Hư Cảnh cửu trọng.

Trên thân huyết sắc kinh mạch không ngừng lao tới, nhưng hiện tại quán không được nhiều như vậy, trong mắt hắn chỉ có phía trước thiếu niên áo trắng.

"Diệp Kinh Vân, ta muốn ngươi chết!" Gầm lên giận dữ, Tam Trúc sau lưng hiện ra một thanh huyết trường kiếm màu đỏ, kiếm khí bao phủ bốn phía.

Mãnh liệt kiếm khí tạo thành một cỗ kiếm khí phong bạo, hơi nóng đánh tới.

Ở cắn nuốt giọt máu sau, thực lực của hắn lấy được rõ ràng đề thăng, sức chiến đấu là trước kia gấp năm lần!

Lần này, hắn xem Diệp Kinh Vân làm sao còn hoàn thủ.

Diệp Kinh Vân ở vào hơi nóng cuộn cuộn trong, mãnh liệt gió đem hắn ô tóc đen dài thổi phải tung bay, ở trên người hắn nhiều chỗ một cái hộ giáp.

hộ giáp trên có Long huyền ảnh, cũng có lão hồ huyền ảnh.

Long Ngâm Hồ Khiếu!

Ma Huyết Giáp đệ nhất trọng, Long Hồ Ma Huyết Giáp.

Long Hồ Ma Huyết Giáp mở sau, hắn đứng trong, dường như bàn thạch một dạng, vẫn không nhúc nhích, nét mặt bình thản đến cực điểm.

Dư Vô giả nhìn Diệp Kinh Vân, đều lộ ra vẻ khiếp sợ, khí tức đối phương hung hãn, mặc dù là bọn họ cũng không cách nào làm đến như Diệp Kinh Vân như vậy sắp chết bất động.

Nóng rực cuộn cuộn , hơi nóng đánh tới , trăm mét không gian lại có một loại hư huyền cảm giác!

Một chiêu này dùng hết Tam Trúc tất cả lực lượng .

Đối mặt với đối phương cường thế một kích , Diệp Kinh Vân cười cười , trên mặt không có chút nào sợ hãi , bước ra một bước , chân phải điểm trên mặt đất trong nháy mắt , từng đạo lôi đình gào thét tới , cuộn cuộn các nơi .

Lộp bộp!

Trong tay Vô Tình Kiếm cũng là toát ra lôi đình đi ra .

Đối phó Tam Trúc , Diệp Kinh Vân căn bản cũng không cần sử dụng Vô Tình Kiếm Đạo!

"Lôi Đình Kiếm Thế!" Mạnh mẽ nâng lên Vô Tình Kiếm , trên mặt đất lộ ra một đầu ngân sắc đại mãng xà , trong nháy mắt liền đem phía sau người chiêu thức hóa thành hư không .

Tam Trúc nhìn thấy một màn này , sắc mặt đại biến , mặc dù cắn nuốt nhiều giọt máu , cũng không cách nào mang đi đối phương tính mệnh sao?

Hắn không cam chịu!

"Lão tử ta muốn giết ngươi!" Gào to một tiếng , hắn từng ngụm từng ngụm cắn nuốt giọt máu .

"Ngu ngốc!" Nhìn một màn này , Diệp Kinh Vân đột nhiên thu hồi Vô Tình Kiếm , cả người trên thân khí thể thoáng cái liền biến mất , xoay người cũng không nhìn đối phương .

Tam Trúc ở cắn nuốt nhiều giọt máu sau , trong nháy mắt liền hối hận .

Một cỗ hủy diệt tính năng theo trong cơ thể hắn nhanh chóng kết sinh ra!

Trong nháy mắt , hắn kinh mạch toàn bộ vỡ ra được , huyết chảy ồ ồ đến , há miệng ra , huyết dịch hoa lập lập hạ xuống , cả người máu me khắp người .

Nổ 1 tiếng!

Cả người trực tiếp vỡ ra được .

Huyết nhục văng tung tóe!

"Thiếu chủ!" Chung quanh đến từ Ma Tộc Vô già nhìn thấy một màn này , đều kêu thảm .

Hai vị thiếu gia , một cái chết , một người nằm trên mặt đất , thừa nhận thật lớn thống khổ! Đây nếu là để cho Ma Tộc cao tầng người biết , bọn họ chắc chắn phải chết .

Lúc này , Mãng Cổ đã là đứng ở Đường Đan Tâm bên cạnh , trên thân tuy nói đều là nhò máu , thần sắc có chút tái nhợt , nhưng tính mệnh không có nguy cơ gì , hiển nhiên , Đường Đan Tâm cho hắn dùng một ít đan dược .

Đây chính là vì cái gì nhiều người như vậy nguyện ý vì Luyện Đan sư bán mạng nguyên nhân .

Tại luyện đan sư trên thân không bao giờ thiếu chính là khôi phục tính đan dược , bọn họ hoặc nhiều hoặc ít sẽ mang theo một ít luyện chế qua đan dược .

Bất quá , xem Mãng Cổ bộ dáng như vậy , sức chiến đấu đã không có , muốn cho hắn tới bảo vệ , không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ!

Hôm nay , cả nhánh trong đội ngũ , sức chiến đấu mạnh nhất cũng chỉ có Diệp Kinh Vân!

Điểm này , Mãng Cổ hiển nhiên cũng nhìn ra được , hướng về phía Diệp Kinh Vân chấp tay nói: "Trước việc là ta không đứng , hy vọng Diệp Tiên Sinh đại nhân không tính toán tiểu nhân qua!"

"Đường Đan Tâm là bằng hữu ta . Ngươi không nói , ta cũng sẽ bảo hộ chỗ khác an toàn!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

Mãng Cổ cả kinh , cảm thán đối phương tâm tư cẩn mật , trong lòng mình ý nghĩ lại bị đối phương một cái nhìn trúng .

Lại nghĩ đến trước Diệp Kinh Vân ung dung chiến thắng Tam Trúc đám người , đối phía sau người quan điểm đã có thay đổi thật lớn .

"Khó trách hội trưởng vừa ý như thế hắn!"

Đường Đan Tâm có một ít cảm kích nhìn Diệp Kinh Vân , không có Mãng Cổ , hắn liền mất đi mạnh nhất bảo hộ . Hắn tu vi rất thấp , khoảng chừng Âm Hư Cảnh nhất trọng , ở chỗ này , căn bản cũng không thu hút , con kiến hôi tồn tại .

Trên thực tế , rất nhiều Luyện Đan sư tu vi đều không cao , bởi vì bọn họ quá mức trọng chú luyện đan , mà bỏ qua tu luyện .

Bất quá , Diệp Kinh Vân ngược lại một cái kỳ lạ .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Ta thành toàn người!

Đầy trời huyết hoa , đều rơi .

To lớn cung điện đã sớm phé tích một mảnh!

"A! A! A!"

Nguyên bản bình tĩnh tức khắc bị một đạo thanh âm phản nộ cắt đứt .

"Diệp Kinh Vân! Người dám giết đệ đệ ta!" Nơi xa , một tóc tai bù xù người bỗng nhiên ngừng đầu , song trong mắt lóe lên yêu dị hào quang màu đỏ như máu , nhìn chăm chú phía trước xem , sát khí ngút trời phóng lên cao!

"Hả?" Nhìn phía trước thanh niên , Diệp Kinh Vân kinh ngạc một tý

Tam Sinh ở cắn nuốt nhiều giọt máu sau vậy mà không có bạo thể , mà tu vi càng là tiêu thăng đến Dương Thực Cảnh ngũ trọng . Thực lực như vậy hoàn toàn nghiền ép ở đây tất cả Võ giả .

Bất quá , để cho người ta quý dị là hấn thần sắc!

"Quái vật , quái vật!" Có Võ giả nhìn thấy hấn bộ dáng sau , hù dọa phải hai mắt một phen, trong nháy mắt đã hôn mê!

Đây thật là một cái quái vật!

Hấn toàn bộ mặt cực kỳ vận vẹo , hơn nữa phía trên giăng đầy huyết vẩy màu đỏ , từng cái lần phiến tản ra mãnh liệt tà khí .

Mà nửa người trên , nguyên bản hoàn chỉnh trên da lúc này cũng là đầy từng đạo kinh người vết rách , thiên sang bách không , giống như một điều điều rơi tại hấn thật sâu hung hăng vùng đi , lưu lại ấn ký , không ít da thịt bay qua đây , giống như chín mươi một dạng , nhìn kỹ ở phía trên lấp lánh ánh sáng màu bạc .

Những thứ này cũng không cho Diệp Kinh Vân cảm thấy kỳ quái , để cho hấn cảm thấy kỳ quái là trên người người này tà khí .

Này một cỗ sát khí vậy mà mơ hồ có Long Chi Sát Khí!

Diệp Kinh Vân kiếp trước Chiến Thần , gặp qua Long tộc không ít , hấn có thể xác định là này một thân tà khí chính là Long Chi Sát Khí .

Thế nhưng Long Chi Sát Khí chỉ sẽ xuất hiện ở Long tộc trên thân , làm sao có thể sẽ xuất hiện ở một nhân loại Võ giả trên thân ?

Tỉ mỉ nghĩ lại , chỉ có một chịu có thể đi .

Đó chính là đối phương thể chế thích hợp Biến Dị Thể dôi tiếp thể chất .

Bất quá , xem ra , hấn còn chưa thành công!

"Diệp Kinh Vân , người giết đệ đệ ta! Ta muốn giết chết bên cạnh người tất cả mọi người , để cho người cũng thử một chút mất đi thân nhân thống khổ!" Tam Sinh gầm hét lên , cả người như chó điên một dạng , cặp mắt bị tiên huyết nhiễm vào , lấp lánh yêu dị quang mang .

Huru!

Hắn thứ nhất đi tới tên kia là Đường Đan Tâm trên người thiếu niên .

"Làm càn! Ngươi muốn cùng Luyện Đan sư đối nghịch sao?" Mãng Cổ hét lớn một tiếng , nhanh lên bảo hộ Đường Đan Tâm .

Một quyền đánh tới , quyền gió mang cuộn cuộn khí lạnh , cuốn tới .

Nổ một cái , Mãng Cổ thân thể trực tiếp bị đối phương cho đập chết!

"Mãng Cổ!" Đường Đan Tâm kêu lớn , Mãng Cổ với hắn thật lâu , hoặc nhiều hoặc ít đều có điểm cảm tình ở , nhưng mà hiện tại cứ như vậy không giúp nhìn đối phương chết!

Diệp Kinh Vân con mắt phát lạnh , quát lên: "Là ta giết đệ đệ ngươi , đối thủ của ngươi là ta!"

Nhưng mà , đối phương căn bản cũng không có để ý tới hắn nói , mục tiêu kế tiếp đột nhiên chuyển dời đến Triệu Tiêu Diêu trên thân .

Triệu Tiêu Diêu thấy thế , nhanh lên sử dụng ra Biến Dịch Thể , tức khắc , trên thân đầy lân phiến , mỗi một mảnh lân phiến đều là hoàng kim sắc .

"Dĩ nhiên là Hoàng Kim Long thể!" Diệp Kinh Vân sợ kêu một cái , sau đó hắn chân mày chột nhú một cái , nhìn chăm chú chung quanh nhìn lại .

Hắn ban nãy rõ ràng nghe một giọng nói .

Lời kia với hắn là cùng nhau nói , tuy nói rất nhẹ , nhưng hắn nghe rất rõ!

Tam Sinh coi như muốn tới đến Triệu Tiêu Diêu phía trước lúc , một vệt ánh sáng theo phía trên cung điện chột bắn hạ xuống , ở Triệu Tiêu Diêu trên thân tạo thành một cái mảng bảo hộ .

Tam Sinh thiết quyền đánh xuống đang bảo vệ mảng phía trên , ma sát ra chói mắt hoa lửa , nhưng này mảng bảo hộ lại không có chút nào nát vụn dấu hiệu .

Có thể thấy được cao thủ thần bí có bao nhiêu cường!

"Các hạ là người phương nào ? Lén lút , lén ra đây cho ta!" Tam Sinh nổi giận gầm lên một tiếng , hôm nay hắn sớm đã là mất lý trí , phạm là có nửa điểm lý trí người tuyệt đối không dám nói như vậy .

Gần là một ánh hào quang liền có thể ngăn cản hắn toàn bộ lực lượng , thực lực này cái gì cường đại ?

Diệp Kinh Vân nhìn phía trước người điên , khẽ cau mày , lấy hắn hiện tại tu vi cùng với toàn bộ thủ đoạn cũng không cách nào chiến thắng đối phương .

Hắn ngừng đầu , ánh mắt lập loè , lẩm bẩm: "Ngươi vẫn còn ở tìm thích hợp nhất đón ngươi thể chất người sao ? Được! Ta thành toàn ngươi!"

Chân phải nhẹ nhàng điểm một cái , hướng phía trước bay đi .

Đến lúc này , hắn đã minh bạch rất nhiều chuyện .

Trước một ít mê hoặc cũng vào giờ khắc này toàn bộ tháo ra .

Nếu như hắn không muốn nói bậy , ở bên trong cung điện này một nhất định có một cái cường đại Biến Dịch Thể , hơn nữa võ giả này cùng Triệu Tiêu Diêu có rất không bình thường quan hệ .

Người nọ phỏng chừng khó có thể chịu đựng lấy Biến Dịch Thể mang cho hắn đau đớn , cho nên muốn tìm một người đến dời đón hắn thể chế .

Tam Sinh là có thể hứng lấy hắn thể chế , nhưng cũng không phải toàn bộ .

Chỉ có hứng lấy hắn toàn bộ thể chế , mới có thể làm cho hắn triệt để giải thoát .

Diệp Kinh Vân phóng đi khoảnh khắc lập tức là dẫn tới Tam Sinh chú ý .

"Tiểu tử , đừng nghĩ đi!" Tam Sinh gào to một tiếng , tốc độ rất nhanh , tựa như tia chớp tại trong hư không xẹt qua .

Diệp Kinh Vân cau mày , sau lưng hiện ra một tòa tháp , tháp trên có sương mù lượn quanh .

Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp!

Tầng thứ nhất ầm ầm sáng ngời .

Ngay sau đó , một cái đỏ như máu răng nanh nổi lên!

Chung quanh huyết khí toàn bộ chuyển dời đến Diệp Kinh Vân trên thân , làm cho hần tu vì có tăng trưởng .

Âm Hư Cảnh tứ trọng!

Nguyên bản hần còn thấy phải Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp không có tác dụng gì, dù sao nói phía sau người phẩm chất gần là thanh phẩm , đối lập kiếp trước vô hồn quả thực là cận bã , nhưng hiện tại xem ra này Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp cũng không đơn giản .

"Đây sẽ không là Thị Huyết Chi Nha đi!" Diệp Kinh Vân nói thầm 1 tiếng , trong con ngươi thoáng qua một đạo cổ quái chi quang .

Thị Huyết Chi Nha , nghe nói là địa ngục vương hàm răng! Thứ này , hần ở kiếp trước cũng chỉ là nghe người ta nói qua , vốn tưởng rằng là hư huyền đi ra đồ đặc , không nghĩ tới vậy mà thật tồn tại .

Bất quá , hần tồn tại phương thức dĩ nhiên là vô hồn!

Phía sau , một cỗ mãnh liệt gió thổi đến, sau đó ở trước người hần nhiều hơn một đạo thân ảnh .

Một chương đánh tới!

Diệp Kinh Vân thấy thế , bản năng vung ra một quyền .

Chung quanh gào thét mà qua tiếng gió , giọt ở trên mặt người , sinh đau sinh đau .

Nhưng hai người không thêm để ý chút nào .

Diệp Kinh Vân dù sao tu vi không bằng đối phương , lui ra phía sau mấy bước , phun ra một búng máu , thế nhưng hần mượn đối phương xung lượng , hướng một hướng khác đi , chỗ đi qua , mang theo đầy trời huyết hoa , điên cuồng hấp thu nhiều tinh huyết .

Những thứ kia tinh huyết ở trong cơ thể hần tùy ý chảy xuôi , giống như mọc ra mất một dạng .

Giống như đang suy nghĩ cái gì này một thân thể đến thích hợp không thích hợp Biến Dịch Thể dời đi .

Bất tri bất giác , Diệp Kinh Vân đã thu nhận nhiều huyết dịch , tu vi lại tăng lên nữa nhất trọng , đạt đến làm người ta hoảng sợ Âm Hư Cảnh ngũ trọng!

"Đi tìm chết , những huyết dịch này hết thấy là ta!" Phía sau , Tam Sinh nhìn thấy một màn này , khuôn mặt trong nháy mắt dữ tợn , cường đại làm người ta hướng tới lực lượng giống như độc tố một dạng rót vào ở trong cơ thể hần trong , để cho cả người hần thoát nhìn rất điên cuồng .

Diệp Kinh Vân không chút nào để ý tới , tùy ý hấp thu nhiều huyết dịch , con mắt sắc bén hơi lập lòe: "Nguyên lai là Thị Huyết Long Thể! Ngươi nếu không muốn , vậy ta sẽ , Thị Huyết Long Thể , thuộc về ta!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Thị Huyết Long Thể

Trong phế tích , hai bóng người như quỷ mị mà xuyên qua , điên cuồng hấp thu không trung phiêu hạ xuống huyết hoa .

Diệp Kinh Vân biết Biến Dịch Thể là Thị Huyết Long Thể sau , liền không nữa do dự .

"Ngươi tự tìm cái chết!" Phía sau , Tam Sinh thấy đến lượng lớn huyết dịch toàn bộ bị Diệp Kinh Vân một người sau khi hấp thu , sắc mặt đỏ lên , mỗi một giọt máu đối với hần mà nói đều là lực lượng đại biểu .

Hiện tại , Diệp Kinh Vân cướp đi hần lực lượng .

Trên thân lân phiến vào giờ khắc này tan mất ra đen kịt quang mang , tức sát khí thể hóa thành một cái vô hình cự long , hướng Diệp Kinh Vân đi .

"Vô Tình Nhất Kiếm!" Diệp Kinh Vân thấy thế , nhanh chóng vung ra Vô Tình Kiếm .

Túc sát kiếm khí mãnh liệt ra , cùng cái kia Long mãnh liệt đụng vào nhau , toàn bộ cung điện đều run rẩy .

"Ngao ô!" Long phát ra 1 tiếng vô cùng thê thảm than khóc , thân thể sau đó một khắc tầng tầng vỡ vụn xuống .

"Hả? Người đâu ?" Tam Sinh cau mày , phát hiện phía trước một mảnh sương mù , không thấy chút nào Diệp Kinh Vân thân ảnh , bất quá , hần hiện tại một mực thu nhận huyết dịch , mặt lộ âm lãnh vẻ , nhìn quét chung quanh tất cả Võ giả: " Chờ ta cắn nuốt hết tất cả huyết dịch! Ta liền đem các người đều giết!"

"Thị Huyết Long Thể , đòi đi!"

Ở đó trong sương mù , không đang vô biên thanh âm chậm rãi vang lên .

Diệp Kinh Vân hai mắt mở ra , kinh ngạc phát hiện tự cấp đã là ở vào trong một cái không gian khác .

Hần toàn bộ thân hình huyền phù tại trong hư không , động đậy không được , chung quanh giống như có một con vô hình roi liên ở hần thân thể , luôn luôn lan ra đến không gian một đầu khác .

Phía trước , một đạo hắc ám ánh sáng màu mang liên tục lóe lên .

Nhìn kỹ , này dĩ nhiên là một cây cột sông .

"Đây là xương rồng chuy!" Diệp Kinh Vân kinh hô 1 tiếng , thấy một màn này , hần biết Thị Huyết Long Thể muốn cấy ghép đến thân thể hần!

Ở trên đỉnh đầu hần , xuất hiện một cái thật lớn Thị Huyết cự long .

Thị Huyết cự long là lớn trong long tộc là hắc ám nhất Long tộc , đương nhiên cũng là cường đại nhất Long tộc! Được xưng là Long tộc ba lớn một trong những cự đầu!

Không thể không nói , Diệp Kinh Vân tâm tư kín đáo .

Hần suy nghĩ không sai! Ở bên trong tòa cung điện này có một vị cường đại Biến Dịch Thể , hần không thể chịu đựng được Thị Huyết Long Thể mang cho hần thống khổ , muốn tìm một người đòi đi Thị Huyết Long Thể .

Thị Huyết Long Thể xác định sẽ cho Võ giả mang đến thực lực cường đại , đồng thời theo Võ giả tăng gia tu vi , thực lực liền sẽ càng ngày càng lớn mạnh .

Nhưng theo tới là vô biên vô tận thống khổ .

Tuy nói trên đời này không có tuyệt đối công bằng , nhưng đối với Biến Dịch Thể mà nói , thượng đế cho bọn hần lại là tuyệt đối công bằng .

Theo tu vi đề thăng , bọn họ thừa nhận thống khổ càng ngày sẽ càng lớn . Trừ phi bọn họ tuyển chọn tự sát , nếu không vĩnh viễn rời xa không loại đau khổ này .

Nói thật , trong cung điện Biến Dịch Thể Võ giả đem một tia hy vọng cuối cùng ký thác vào nơi này , nếu như tất cả Võ giả cũng không có phù hợp cấy ghép Thị Huyết Long Thể yêu cầu nói , hần thật có thể sẽ tuyển chọn tự sát .

Nhưng trong lòng có một cỗ chấp niệm để cho hần thấy phải chờ một chút , chờ một chút . Đặc biệt chứng kiến đạo thân ảnh kia sau , hần thì càng thêm thấy phải không thể chết được .

Ở màu đen cự long phía trên , vô số đạo lôi đình hạ xuống , nối liền thành một mảnh lôi đình chi hải .

Thị Huyết cự long đầu đột nhiên đi tới Diệp Kinh Vân bên cạnh , một đôi uyển như đèn lồng vậy mắt to nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân xem , muốn đem phía sau người xem một lần .

Sau đó , nó đột nhiên nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân nơi tìm xem , gào to một tiếng , nguyên cái đầu dĩ nhiên là hướng phía sau người Thập Ma Tâm Tạng phóng đi .

"A!"

Một cỗ nóng bỏng khí tức gào thét tới , giống như từng cục cao đến nặng một ngàn cân tảng đá rơi vào Diệp Kinh Vân trên thân , có thể rõ ràng mà thấy hần thân thể vào giờ khắc này bị tầng tầng bay , nước da càng là ở một chút bong ra từng mảng , rất nhanh , nguyên bản chắc thân thể chỉ còn dư lại làm người ta buồn nôn trắng hếu xương .

Xương kia vậy mà trở thành huyết màu đen .

"A!"

Đau! Đau khó có thể chịu được! Người bình thường ở nơi này vậy thống khổ hạ sớm liền biến thành tro tàn .

Diệp Kinh Vân cảm giác mình toàn bộ thân thể đều không ở , linh hồn ở tùy ý phiêu đảng .

Một đạo huyết ánh sáng màu đen theo chân trời phóng tới , rơi ở trên người hắn , đem hắc huyết màu đen xương hoàn toàn bao quanh , ngay sau đó , xương phía trên điên cuồng dài ra thịt đến .

một đoàn quỷ dị quang mang ẩn chứa nguyên thủy nhất năng lượng .

Chậm rãi , hắc thân kinh , huyết mạch , da dẻ các loại đang không ngừng gây dựng lại lấy , một cỗ cường đại hơn lực lượng theo hắc trên thân thể chậm rãi phát ra .

Thân thể bị hủy diệt , lại bị gây dựng lại , dường như Phượng Hoàng niết bàn .

Quá nửa cái thời điểm , Diệp Kinh Vân mở mắt , nhanh lên nhìn một chút hai tay mình , hai chân , phát hiện cũng không có vấn đề , mới nặng nề mà thở phào một cái , tay phải hơi xoa bóp , liền phát ra lộp bộp tiếng vang , sẽ cảm thụ một chút trong cơ thể mình Linh lực hùng hậu trình độ , kinh ngạc phát hiện bản thân tu vi đã là đạt đến Âm Hư Cảnh cửu trọng .

Mỗi một cỗ linh lực đều mang hàn khí , phảng phất là vạn niên hàn băng chỗ phát ra khí thể .

Nội thị trong cơ thể , Thập Ma Tâm Tạng vẫn còn , cột sống còn lại là biến thành huyết màu đen , phía trên còn có khắc một cái mê nữ hình Thị Huyết cự long!

"Thành công!" Diệp Kinh Vân kinh ngạc một tý

Không sai , hắc thành công .

Có thể nói , hắc bây giờ không phải là một cái bình thường Võ giả , mà là cùng loại Triệu Tiêu Diêu một dạng tồn tại .

Biến Dị Thể!

Chỉ bất quá hắc là có võ hồn Biến Dị Thể .

Thị Huyết Long Thể ở toàn bộ Biến Dị Thể trong hạng người thứ mười! Triệu Tiêu Diêu Hoàng Kim Long thể còn lại là ở người thứ mười một!

Thị Huyết Long Thể tuy nói ở người thứ mười , nhưng tiềm lực thật lớn , nếu như Diệp Kinh Vân có thể để cho nó tiến hóa , biến thành Thị Huyết Vương long thể , vậy không được .

Bởi vì Thị Huyết Vương long thể ở Biến Dị Thể trong hạng thứ ba .

Biến Dị Thể tổng cộng chia làm cửu cấp .

Diệp Kinh Vân hôm nay là nhất cấp Biến Dị Thể .

Trong lòng hơi vui vẻ , Thị Huyết Long Thể xác định xác định sẽ cho bất luận cái gì Biến Dị Thể mang đến khó có thể tưởng tượng thống khổ .

Nhưng tựa hồ đang hắc thân sinh không có điểm này .

"Là Thập Ma Tâm Tạng!" Hắc kinh hô 1 tiếng .

Nghĩ không ra , Thập Ma Tâm Tạng chẳng những đầy đủ áp chế dị hòa tác dụng , còn có thể áp chế Biến Dị Thể .

Cửu Tiêu Lôi Đình dần dần biến mất , không gian xung quanh tầng tầng vỡ vụn xuống .

Trong cung điện , Tam Sinh đã là hấp thu xong toàn bộ huyết dịch , hắc thân thể biến phải to lớn hơn , thân cao trực tiếp đạt đến năm thước , trên mình nhiều hơn một đầu dài đuôi dài đi , như mề đay và phần đuôi , vẩy màu đen lấp lánh sắc bén , để cho người ta sợ .

Hắc cũng thay đổi đi , bất quá hắc là thất bại biến dị .

Một cái hàng thất bại!

"Ha ha ha!" Thực lực tăng thêm , làm cho hắc trên khuôn mặt hiện ra một vẻ dữ tợn vẻ , nhìn qua rất là tàn nhẫn , một đôi ánh mắt đỏ như máu hình như là nguyên thủy nhất sát lực mắt .

Biến dị không chỉ là thân thể hắc , còn bao gồm hắc Địa Ngục Chi Nhân .

Địa Ngục Chi Nhân bị hắc mạnh mẽ mở ra lỗ hổng .

"Ha ha ha!" Hắc diện cuồng cười lớn , ánh mắt nhìn chăm chặp Đường Đan Tâm đám người .

Nhưng vào lúc này , nổ 1 tiếng .

Bụi cuốn cuộn trong , lộ ra một cái bèn chắc bóng lưng .

Hắn cả người bị lấy vảy màu đen bao trùm , từ đầu đến chân , tóc dài màu đen như là thép nguội .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Yếu, vẫn còn yếu!

"Diệp Khinh Vân!"

Nhìn thấy này một đạo thân ảnh , Từ Âm , Triệu Tiêu Diêu , Đường Đan Tâm đều rất kích động .

Ra người tới chính là Diệp Khinh Vân .

Bất quá , hắn cả người bị lấy huyết vảy màu đen bao trùm lại , chỉ để lại hai cặp đen kịt như ngọc thạch đen con mắt , lấp lánh băng lãnh quang mang .

Ở trên người hắn dường như mặc một bộ hiện đầy màu đen Long Lĩnh áo bó , vảy màu đen lấp lánh bức người băng lãnh quang mang , giống như từng thanh lưỡi dao lập dưới ánh mặt trời!

Tóc dài màu đen không gió mà bay , để cho hắn có một loại khí phách cảm giác .

Đây là Thị Huyết Long Thể đệ nhất cấp hình thái .

Một cỗ long khí tức ra hiện ở trên người hắn , phóng lên cao .

Vào giờ khắc này , tất cả mọi người đều có một loại quỳ xuống đất thần phục cảm giác .

Đặc biệt Tam Sinh .

Hắn biến dị hình thái là không hoàn chỉnh , chỉ là giao long mà không phải Chân Long! Thấy Diệp Khinh Vân trong nháy mắt , toàn bộ đại não cũng chớ không chuyển qua đến, ngốc lại ngốc .

Trực giác nói cho hắn biết này vốn phải là hắn đồ đặc .

"Người cướp đi ta đồ đặc!" Sau khi ngậy ngẩn , hắn khuôn mặt trong nháy mắt vặn vẹo , móng tay sau đó một khắc trở thành năm dài 10 cm màu đen liêm đao , tốc độ uyển như thiểm điện , vọt thẳng đến trước người đối phương .

Diệp Khinh Vân nhàn nhạt xem Tam Sinh một cái , rất là tò mò nói: "Ta ngược lại là muốn nhìn một chút này lần phiên lực phòng ngự thế nào ?"

Tam Sinh sững sờ, chợt mặt hiện lên ra một vẻ dữ tợn , quát: "Làm càn!"

Hắn lại bị xem nhẹ .

Huru!

Trong tay liêm đao tại trong hư không xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung , rơi vào Diệp Khinh Vân trên thân , mang theo hoa lửa đến, nhưng không có lưu lại bất kỳ vết tích , chớ nói chi là để cho Diệp Khinh Vân đổ máu .

Một đao này mặc dù là rơi vào vàng phía trên cũng có thể tước toái!

Nhưng rơi vào Diệp Khinh Vân trên thân lại chuyện gì đều không phát sinh .

"Ta khảo ! Biến thái a!" Phương xa , Đường Đan Tâm nhìn thấy một màn này , không nhìn được mắng .

"Biến Dịch Thể , hần là như vậy Biến Dịch Thể ?" Triệu Tiêu Tiêu ngạc nhiên tại chỗ , đầu óc trống rỗng .

"Yếu!" Diệp Kinh Vân lãnh đạm nói một chữ .

Điều này làm cho Tam Sinh điên cuồng lên .

"Chết!" Cái kia như măng xà vậy phản đuôi quét ngang qua , nhắm ngay Diệp Kinh Vân đầu .

Sẽ phải đụng tới trong nháy mắt , một hiện đây vậy màu đen tay tựa như tia chớp qua đây , trực tiếp bắt lại phản đuôi .

"Vẫn còn yếu!" Diệp Kinh Vân lắc đầu , tuy nói phía sau người tu vi đã tại Dương Thực Cảnh ngũ trọng , nhưng ở hần long khí phía dưới , phía sau người nhiều nhất phát huy ra Âm Hư Cảnh cửu trọng tu vi .

Như vậy đầu với hần , hoàn toàn liền là muốn chết .

"Chết!" Nghe nói như thế , Tam Sinh càng thêm điên cuồng lên , một lần lại một lần mà bị người trào phúng , mặt mũi đều không , hần bắt thịt cả người chọt nổ tung lên , hai chân trong vậy mà cũng là bao trùm lên một lớp bụi màu nâu lân phiến , nhẹ nhàng nhảy một cái , cả người trực tiếp liền bay đến mười thước chỗ , sau đó như một tảng đá lớn hạ xuống .

Diệp Kinh Vân ngừng đầu , ánh mắt rất bình tĩnh , tay phải đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm .

"Bạt Kiếm Quyết!"

Hư mà một cái!

Một vệt ánh sáng màu máu xuất hiện! Ngay sau đó , ở Tam Sinh thân hình khổng lồ phía trên toát ra huyết dịch đến .

Một kiếm này không đủ để làm cho đối phương trí mạng .

Biến Dịch Thể thân xác cường đại , Tam Sinh tuy nói không là hoàn toàn biến dịch , nhưng cũng là biến dịch một nửa , lực phòng ngự muốn cao hơn người bình thường ra gấp trăm lần .

Đổi thành người bình thường đã sớm ở Diệp Kinh Vân một kiếm này hạ hóa thành thi cốt .

"Được ! Mới vừa dễ dàng để cho ta luyện tập!" Diệp Kinh Vân khẽ cười một tiếng , cả người phóng lên cao , một kiếm lần thứ hai hạ xuống , mang theo máu bắn tung toé!

"A!" Tam Sinh kêu thảm một tiếng .

Nơi xa , người nhà họ Kim thấy như vậy một màn , đi nhanh lên .

Gia hỏa này căn bản không phải người , là quái vật a!

"Giết bọn hần!" Diệp Kinh Vân hướng về phía Triệu Tiêu Tiêu phản phó nói .

"Được !" Triệu Tiêu Tiêu gật đầu , trên mặt từ từ bao trùm ra vậy màu hoàng kim , Hoàng Kim Long thể hình hình thái trực tiếp sử dụng ra!

Tốc độ cực nhanh , xông lên trước địa phương , giống như một đầu sói đói ở bầy dê trong .

Trong nháy mắt , không ít người nhà họ Kim kêu thảm một tiếng , đều té xuống đất .

Kim Diệp khẽ cau mày , tâm dâng lên sóng to gió lớn , liền có Dương Thực Cảnh ngũ trọng Tam Sinh đều không phải là Diệp Kinh Vân đối thủ , hần lại tại sao có thể là đây?

Trong nháy mắt này , hần xuất hiện tròn đẹt .

Không có bất kỳ do dự , hần trực tiếp hướng phía trước chạy như bay .

Nổ một cái!

Hần đứng ở một cái cứng rắn giống như nham thạch đồ đặc phía trên , nổ một cái lui ra phía sau mấy bước , ngừng đầu , nhìn về phía trước thiếu niên , lông mi kịch liệt nhảy lên .

"Trước nói qua ba tháng diệt người Kim gia , nhìn lại khỏi cần ba tháng!" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng , lộ ra răng trắng như tuyết , một bộ người hiền lành biểu tình .

"Diệp ... Diệp công tử , ta sai ! Xin ngươi bỏ qua ta , bỏ qua ta Kim gia!" Kim Diệp đau khổ cầu xin tha thứ , biết mình tuyệt không phải đối phương đối thủ .

"Bỏ qua ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lạnh lẽo , thanh âm hùng hậu , nếu chuông lớn: "Nếu như ta thực lực bây giờ không có mạnh như vậy, ngươi sẽ thả qua mẹ ta ?"

"Ta thế nhưng chủ nhà họ Kim! Ngươi không thể giết ta!" Kim Diệp mặc dù nói như vậy , nhưng trong ánh mắt đã là hiện ra tuyệt vọng chỉ quang .

Một thanh kiếm hung hăng cắm vào trái tim của hắn chỗ .

"Chết đi!" Băng lãnh nói như một trận lạnh như gió phiêu ghé vào lỗ tai hắn .

Miệng hắn cuồng phun huyết , thân thể mất đi trọng lực , té xuống đất .

Đường đường chủ nhà họ Kim cứ như vậy chết ở Diệp Kinh Vân trên thân kiếm .

Ầm!

Một cái quái vật lớn hướng trên người hắn chợt phóng đi .

Diệp Kinh Vân lui ra phía sau mấy bước , đứng vào trên tảng đá , nham thạch xoạt xoạt một cái trực tiếp vỡ vụn ra , bụi mù cuốn cuộn .

Bất quá , hắn rất nhanh thì đứng lên , ánh mắt lạnh lùng mà nhìn phía trước quý dị thân ảnh .

"Đây là ta! Đây là lão tử đồ đặc , ta muốn đưa ngươi ăn , ta muốn nuốt ngươi!" Tam Sinh nhìn Diệp Kinh Vân trên thân đen thui lân phiến , hai mắt phát quang , hắn có thể cảm nhận được ở phía sau người trên thân chỗ tràn ngập ra long khí .

"Là ngươi tự là ngươi , không phải ngươi mạnh mẽ cho ngươi , ngươi cũng muốn không!" Trong tro bụi chậm rãi đi ra một đạo thân ảnh .

Ở trong tay hắn Vô Tình Kiếm phía trên giăng đầy tia chớp màu bạc , lấp ló , làm vang lên không ngừng .

"Lôi Đình Kiếm Thế!"

Hôm nay , hắn Lôi Đình Kiếm Thế lại có tiến bộ , có thể xuất hiện năm đạo lôi đình .

Theo thanh âm hắn hạ xuống , bên dưới cung điện hạ xuống năm đạo lôi đình .

Năm đạo lôi đình có chừng cột nước vậy lớn , oanh hạ xuống khoảnh khắc , trên mặt đất tầng tầng rạn nứt , kinh khủng như vậy .

Diệp Kinh Vân trường kiếm trong tay đặt nằm ngang trước người , sau đó chợt vung lên .

Năm đạo lôi đình hóa thành năm đạo gió lốc hướng Tam Sinh đánh tới .

"Không!" Cảm thụ được này một cỗ năng lượng kinh khủng sau , Tam Sinh con ngươi chợt bạo co lên đến , ở đó cuồng bạo con lốc hạ , hắn cường đại thân thể nhất nhất vỡ vụn xuống , lân phiến tán loạn trên mặt đất , ngân lông lánh .

Gần là chóc lát , hắn thi cốt hóa thành tro tàn , không còn tồn tại nữa .

Diệp Kinh Vân lập trong phế tích , trên thân lân phiến chậm rãi biến mất , lộ ra chắc bắp thịt , cặp mắt lộ ra tia sáng kỳ dị , ngẩng đầu , lạnh nhạt nói: "Tiền bối , có thể hiện thân sao?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Không có vì sao

Cái gì! Nơi này có người ?

Từ Âm, Triệu Tiêu Điều, Đường Đan Tâm ngơoi nhìn ta, ta nhìn ngơoi, trên mặt đều là hiện ra vẻ kinh ngạc.

"Khụ! Khụ! Khụ!"

Đột nhiên, to lớn cung điện bên trong vang lên một trận tiếng ho khan.

Đối với cái này thanh âm dư người cuối cùng phó gặp quý thần sắc, nhưng Diệp Kinh Vân trên mặt không chút nào biến hóa, hắn đã sớm biết ở bên trong cung điện này có một vị Biến Dịch Thể.

Chỉ là hôm nay này Biến Dịch Thể đã phổ thông Vô giả! Mà hắn thành Biến Dịch Thể.

"Không nghĩ tới, lão phu thật không nghĩ tới có thể mạng ta Biến Dịch Thể chế dòi đi cho người ta! Khái khái..." Phía trước, bánh xe ma sát trên mặt đất thanh âm chậm rãi vang lên, ở đó chỗ tối tăm, một người ngồi ở màu đen xe lăn chậm rãi đến, tại hắn hai bờ vai cắm hai thanh lợi hại kiếm.

Hưu!

Hai thanh lợi hại kiếm nổ một cái, cắm vào trên trụ đá.

Huyết dịch chậm rãi chảy xuống.

Lão giả mang mắt, nhìn Diệp Kinh Vân, mặt cảm kích nói ra: "Cảm ơn ngơoi để cho ta thoát khỏi thống khổ!"

"Cảm ơn ngơoi đem thống khổ toàn bộ cho ta!" Diệp Kinh Vân nghiêng ngẫm cười một tiếng.

"Nhưng ta cho thực lực ngơoi, cho ngơoi tương lai!" Lão giả khẽ cau mày, có một ít nộ.

"Nếu quả thật như vậy, ngơoi vì sao phải đưa nó cho ta ư? Nói vậy cái loại này sống không bằng chết thống khổ thật không dễ chịu đi!" Diệp Kinh Vân liếc Lão giả một cái, không khách khí chút nào nói ra.

Ở chỗ này, trừ Triệu Tiêu Điều có thể đi nghe hiểu một ít bên ngoài, dư người cũng không biết hai người lại nói cái gì, hình như là kẻ đang nghe áp nói.

Lão giả sắc mặt lại lần nữa biến sắc, có chút cố chấp nói ra: "Nhưng đây là ngơoi tự nguyện!"

"Là ta tự nguyện!" Diệp Kinh Vân không thể phủ nhận gât đầu, nói: "Bởi vì không làm như vậy, ta sẽ chết ở chỗ này! Nơi này trừ Triệu Tiêu Điều bên ngoài, tất cả mọi người sẽ chết ở chỗ này, ta nói đúng không?"

Trong mắt hắn lấp lánh băng lãnh.

Lão giả là rời xa vô biên vô tận thống khổ mà tuyền chọn phương thức như vậy, quả thực là tàn nhẫn!

"Ngơoi sở dĩ sẽ biến thành như vậy, là bởi vì ngơoi thu nhận rất nhiều tinh huyết, những thứ kia tinh huyết đối với ngơoi có không nhận thức được cái biến!" Không đợi phía sau người mở miệng, Diệp Kinh Vân nói tiếp: "Loại sửa đổi này để cho ngơoi lấy được lực lượng khổng lồ, nhưng tương ứng, vô biên thống khổ giống như là thủy triều tuôn hướng ngơoi! Ta nói đúng không?"

Nghe nói như thế, Lão giả bỗng nhiên ngừng đầu, thất thanh nói: "Làm sao ngơoi biết?"

Làm sao biết?

Đó là hắn kiếp trước tinh huyết, hắn làm sao lại không biết?

Ban này, khi lấy được Thị Huyết Long Thể sau, lại lấy được kiếp trước bốn mươi chín giọt kiếp trước tinh huyết, sở dĩ tu vi mới sẽ trực tiếp tăng tới Âm Hư Cảnh cửu trọng.

"Cái này ngơoi không có phải biết! Ngơoi nếu cho ta Thị Huyết Long Thể, như vậy là không phải cũng muốn đem Biến Dịch Thể khẩu quyết cho ta ư?" Diệp Kinh Vân cười cười, thanh âm tràn ngập tự tin.

"Ngơoi vậy mà muốn phải biến dịch khẩu quyết!" Lão giả không nghĩ tới phía sau người vậy mà sẽ biết biến dịch khẩu quyết, còn đem chú ý đánh vào biến dịch khẩu quyết tiến lên!

Biến Dịch Thể Vô giả đều sẽ có một bộ bản thân biến dịch khẩu quyết! Khẩu quyết này cũng chỉ có Biến Dịch Thể người mới có thể sử dụng!

"Được rồi! Ta cho ngơoi! Ngược lại ta hiện tại đã không phải là Biến Dịch Thể, muốn khẩu quyết này cũng không có ích gì!" Lão giả ngẫm lại, chậm rãi nói ra, một cỗ tinh thần lực trong nháy mắt dừng mãnh tràn vào đến Diệp Kinh Vân trong đầu.

Tại hắn trong đầu nhiều hơn một bộ khẩu quyết.

Thị Huyết Cửu Biến Quyết .

Đây chính là Thị Huyết Long Thể biến dị khẩu quyết , toàn bộ đại lục phía trên , cũng chỉ có Diệp Kinh Vân một người có thể sử dụng!

Diệp Kinh Vân hai mắt hơi sáng ngời .

Có bộ này Thị Huyết Cửu Biến Quyết , là hẳn có thể để cho Thị Huyết Long Thể không ngừng tiến giai .

Hôm nay hẳn chỉ là cấp thấp nhất khác biến hóa , nhất cấp biến hóa .

Kiếp trước , nếu như nói hẳn ở phương diện tu luyện tiếu nuôi nhất là cái gì , vậy khẳng định là không có biến dị thể .

Biến Dị Thể cường đại , ở kiếp trước , hẳn đã tự mình lĩnh sẽ có được .

"Hôm nay ta lực phòng ngự , sức chiến đấu đối với lúc trước muốn đề thăng gấp mười lần nhiều! Hiện tại mặc dù là đối mặt Dương Thục Cảnh ngũ trọng trở xuống Vô giả , ta đều không sợ!" Hắn khí phách mà lầm bầm .

Thị Huyết Long Thể là một loại rất hiếm thấy thể chế , bất quá loại này thể chế dựa thu nhận Vô giả huyết dịch mà sống , rất tà ác .

Phía trước , Lão giả ánh mắt đã là từ trên người Diệp Kinh Vân chuyển dời đến Triệu Tiêu Diêu trên thân .

"Ta hậu đại , không nghĩ tới , ở ta sinh thời có thể thấy ngươi!" Ở Lão giả trong ánh mắt lần xuống ra kích động nước mắt .

Diệp Kinh Vân suy đoán không sai , trước mắt lão giả và Triệu Tiêu Diêu có không cạn quan hệ , hẳn là Triệu Tiêu Diêu đòi ông nội nhân vật!

Hai người kích động nói .

Diệp Kinh Vân lẳng lặng rời khỏi , cho hai người một cái đơn độc không gian .

"Diệp Tiên Sinh! Lần này có thể may mắn ngươi!" Một bên , Đường Đan Tâm từ trong thâm tâm nói ra , nhục quả không phải Diệp Kinh Vân chém giết Ma Tộc thanh niên Tam Sinh , nơi này tất cả mọi người phải chết xuống .

"Khách khí!" Diệp Kinh Vân nhìn sang Đường Đan Tâm , có thể theo phía sau người trong mắt chứng kiến một phức tạp chi quang .

Hắn biết Đường Đan Tâm nghĩ đến Mãng Cổ .

Mãng Cổ chết , hẳn người thân nhất bảo hộ chết.

Đường Đan Tâm hướng về phía hắn chấp tay một cái , nhanh chóng rời khỏi .

Diệp Kinh Vân sau khi biết người phải xử lý một sự tình , cũng không nói gì .

"Cảm ơn ngươi!" Bên cạnh , nhiều hơn một bóng người xinh đẹp .

Diệp Kinh Vân hơi xem Từ Âm một cái , khẽ cau mày , lạnh nhạt nói: "Không cần cảm tạ!"

Từ Âm là một cái rất cẩn thận người , Diệp Kinh Vân trong mắt một màn kia phiền chán chi quang có thể tránh thoát khác mắt người , nhưng tránh né không ánh mắt nàng .

"Ta rất kỳ quái , vì sao ngươi sẽ chán ghét ta! Ta không biết ta làm gì sai ?" Nàng cau mày một cái , khí sắc có một chút khó coi .

"Ta chán ghét ngươi sao ?" Diệp Kinh Vân có một ít cổ quái nhìn đối phương .

"Không có sao ?" Từ Âm lộ ra vẻ khổ sở nụ cười , trong lời nói lộ ra một chút không vui , thật sâu nhìn Diệp Kinh Vân , ánh mắt không né không tránh , hôm nay , nàng muốn hỏi cho rõ .

"Được rồi , có!" Diệp Kinh Vân cúi đầu , đem Vô Tình Kiếm thả lại bao kiếm trong , ngẩng đầu , lạnh nhạt nói: "Ta không thích ngươi thần sắc!"

"Vì sao ?" Từ Âm thanh âm có một chút run , nói không nên lời u oán , không có một người , luôn luôn không có có một người đàn ông khi nhìn đến nàng dung mạo sau sẽ cự tuyệt , lại thêm không có có một người đàn ông khi nhìn đến nàng sau sẽ cảm thấy rất phiền .

Diệp Kinh Vân là người thứ nhất!

"Không có vì cái gì ." Diệp Kinh Vân cau mày một cái , hướng phía trước đi tới , vừa đi vừa nói chuyện: "Triệu Tiêu Diêu , đàm tốt sau , có thể tới tìm ta ."

Từ Âm ngơ ngác nhìn phía trước thân ảnh , bên khóe miệng lộ ra vẻ khổ sở nụ cười .

Lần đầu tiên , bị một người nam nhân coi nhẹ .

Nhưng là lần đầu tiên , có một người đàn ông xông vào đến nội tâm của nàng .

Đối phương ban nãy cường đại thân ảnh , là bằng hữu rút dao tương trợ một màn thật sâu rơi vào trong óc nàng , lái đi không được .

"Mười năm trước , một cái thầy tướng số nói với ta , ta cả đời này chú chắc chắn bị một người nam nhân mê phải thần hồn té ngã , sa vào chỗ vạn kiếp bất phục , người kia là người sao ?"

Sâu kín thanh âm theo trong miệng nàng chậm rãi truyền đến , để cho người ta nghe được đều có một loại cảm giác đau lòng .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Người nhà họ Kim sao?

Lạc Dương Thành , trên đường phố , vui sướng .

Đón đầu đội ngũ khí thế hung hăng ở này trên một con đường đi trước .

Hôm nay , là Kim Thiếu Minh lần thứ chín mươi chín kết hôn , hắn tận lực dẫn dắt một chi nhân số cao đến một trăm Kim gia bảo hộ đến vì hắn hộ giá , là chính là để cho mọi người biết hắn lại kết hôn .

Kim Thiếu Minh , là Kim gia một cái con trai trưởng , là chủ nhà họ Kim đệ đệ kim rơi Hải chỉ một dạng! Hắn tu vi chẳng ra sao cả , nhưng thế lớn , tài đại , dựa theo hắn từng nói, lão tử không thiếu tiền , chỉ thiếu nữ nhân .

Đây là hắn lần thứ chín mươi chín kết hôn .

Cũng là hắn lần thứ chín mươi chín bắt buộc dân gian thiếu nữ kết hôn .

Đều nói Kim gia ở Lạc Dương Thành là đệ nhất đại gia tộc , trừ Tinh Vệ Học Viện , không có bất kỳ người nào dám đi trêu chọc bọn hắn! Càng không cần phải nói những gia đình kia điều kiện người bình thường .

Rất nhiều bị Kim Thiếu Minh nhìn trúng nữ tử đều giống hắn tiểu thiếp .

Đương nhiên , những thiếu nữ này đều không phải là tự nguyện , đều là bị bức! Không thể làm gì , không có chút nào cách làm , ai gọi nhân gia có tiền lại có thể đây?

Cùng nhân gia đấu , hoàn toàn chính là đang làm chết.

Thanh nhạc tấu vang , một mảnh náo nhiệt!

"Ha ha! Đây là lão tử thứ chín mươi chín cái tiểu thiếp!" Ngồi ở rất có vẻ ngoài con ngựa trắng trên , lớn lên như lợn một dạng Kim Thiếu Minh cười lên ha ha , có chút đắc ý , dường như đối với hắn mà nói ngồi ở cổ kiệu phía trên thiếu nữ là hắn chiến lợi phẩm!

Sau lưng hắn , truyền đến thiếu nữ trận trận tiếng khóc .

Hai mắt bất lực , trên mặt tràn ngập vẻ tuyệt vọng .

Nàng thật rất muốn chết , như vậy... ít nhất ... Không cần sống phải quá mệt mỏi , nhưng là đối phương nói , nếu như nàng chết , như vậy cả nhà đều phải chết!

Ở nàng tuyệt mỹ trên gò má treo đầy giọt nước mắt .

"Ai!" Nàng thở dài một hơi , mặt bất lực .

Kia một cô thiếu nữ sẽ gả cho một cái không thích người đâu ? Lại nói , người trước mắt lớn lên giống một con heo một dạng , sắc sắc thần sắc hiện ra hết hèn mọn .

Kéo ra màn xe , không phát hiện được ít người cuối cùng mặt đồng tình nhìn nàng , khoe miệng nàng hơi mân một cái , song nước mắt càng là hoa lạp lạp hạ xuống .

Phía trước , vẫn là truyền ra Kim Thiếu Minh kêu ngao tiếng cười , đang hưởng thụ trên đường phố trái phải hai bên vô số nam nhân ước ao đổ kị đến hận ánh mắt .

Đối với hắn mà nói , mỗi lấy được một cô thiếu nữ thân thể đều sẽ có đặc biệt cảm giác thành tựu! Hình như là cao cao tại thượng Hoàng thượng , nắm giữ chúng sinh .

Nữ nhân trong mắt hắn là phát tiết thân thể đồ đặc .

Đi ở phía trước nhất , đột nhiên chứng kiến phía trước một người chính chậm rãi đi tới .

Đây là một cái thiếu niên , bên hông trên có một thanh trường kiếm , liền lạnh lùng như thế mà đi tới .

Dư người nhìn thấy hắn cũng có đưa lên chúc phúc nói , nhưng thiếu niên này vậy mà không nhìn thẳng hắn , cúi đầu , như đang ngẫm nghĩ lấy cái gì , hoàn toàn liền coi nhẹ hắn .

Điều này làm cho hắn rất là tức giận , thấy bản thân mình coi rẻ .

"Đứng lại!" Hắn quát lên , hai mắt trừng thật to .

Thiếu niên sững sờ sững sờ , đứng tại chỗ , ngẩng đầu , nhìn tên mập mạp chết bầm này , lạnh lùng nói ra: "Có chuyện ?"

Lạnh lùng ngữ khí đối với lúc trước niềm nở nói tạo thành một cái so sánh rõ ràng .

"Buồn cười! Người biết ta là ai ?" Kim Thiếu Minh trong tay quơ múa roi , nổi giận nói .

"Người là ai ?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng nhìn đối phương một cái , lạnh nhạt nói .

Cái loại này vẻ khinh thường rõ ràng hiện lên ở trong mắt Kim Thiếu Minh , lúc thường , người nào nhìn thấy hắn không ăn nói khép nép , không cung kính ?

Vào giờ khắc này , trước hưng phấn toàn bộ biến mất , tùy theo xuất hiện là tức giận .

Ngập trời tức giận!

"Ta là đại gia người!" Kim Thiếu Minh gầm hét lên , vốn muốn nói là người nhà họ Kim , nhưng chứng kiến đối phương nhàn nhạt lộ ra trào phúng biểu tình , nội tâm lửa giận ngút trời .

"Ta còn là nhĩ lão Tổ đây!" Diệp Kinh Vân nói một cách lạnh lùng .

Trời ạ!

Mọi người nghe nói như thế , đều quái dị mà nhìn Diệp Kinh Vân .

Gia hỏa này là ai ?

Cũng dám như thế coi nhẹ Kim gia thiếu gia .

"Người!" Kim Thiếu Minh kinh ngạc tại chỗ , hoàn toàn không nghĩ tới đối phương đã vậy còn quá có gan , dám ở trên đường cái nhục mạ hắn , tức đến hắn mí mắt đều nhảy lên , hướng về phía người bên cạnh , phát tay một cái , tỏ ý phía sau người kích sát Diệp Kinh Vân!

Bảo hộ trọng trọng gật đầu , trong con ngươi bắn ra sắc bén , vung mã tiên , quát: "Lớn mật cuồng đồ! Cũng dám coi nhẹ ta Kim gia người!"

Giục ngựa lao nhanh!

Phải nhờ vào gần Diệp Kinh Vân một thước lúc , hoắc mà một cái , một thanh trường kiếm chợt rút ra , nhắm ngay Diệp Kinh Vân đầu đâm tới . Đây là muốn một kích trúng đích , đánh chết tại chỗ phía sau người .

Chỉ là sau một khắc , hắn tăng kiếm cũng không có đâm vào đối phương trên đầu , mà là đâm một cái khoảng không .

"Ồ!"

Con ngựa trắng đột nhiên biến phải nóng nảy , hai chân đạp một cái , đem cả người hắn cho ngang bay ra ngoài .

Một chân chột rơi vào hấn trên khuôn mặt .

"Ngươi!" Liếc mắt nhìn, hấn thấy ở phía trên đứng một cái thiếu niên áo trắng, thiếu niên sắc mặt rất lạnh nhạt, hơi nhếch khóe môi lên lên, đột nhiên, lộ ra một cái người hiền lành biểu tình .

"Người nhà họ Kim sao?"

Nhàn nhạt lời nói từ trong miệng hấn truyền tới .

"Làm sao ? Sợ sao? Mau nhanh đưa ngươi chân thúì buông ra! Nếu không có ngươi quả ngon để ăn!" Phía dưới, Kim gia bảo hộ mặt đều dữ tợn, gào to một tiếng, kiêu ngạo tăng mạnh .

Diệp Kinh Vân sững sờ, đối với người nhà họ Kim có trọng nhận thức mới .

"Một cái hộ vệ nho nhỏ cũng dám lớn lối như vậy?" Hấn lắc đầu, không nhìn thẳng phía sau người nói, chân phải dẫm lên, chân trái lại dẫm lên, trực tiếp đem phía sau người đạp phải thổ huyết, hàm răng đều mất không ít .

Đau phải phía sau người oa oa kêu lớn, cũng không nhịn được nữa, gào khóc .

"Ngươi, các hạ, ngươi muốn làm gì!" Kim Thiếu Minh nhìn thấy một màn này, há hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới đụng vào thiết bản, thiếu niên này tuyệt đối là một cái trời không sợ, đất không sợ loại người hung ác .

Cũng chỉ có loại này không sợ chết người mới sẽ không sợ bọn họ Kim gia .

Diệp Kinh Vân không để ý đến phía sau người nói, đi tới một cái cổ kiệu phía trên .

Đó là một cái dung mạo rất tinh xảo thiếu nữ, nhưng lúc này nàng mắt nước mắt lưng tròng, một bộ đã bị ủy khuất thần sắc .

"Là hấn buộc ngươi sao?" Diệp Kinh Vân bình sinh trường kiếm hành hiệp, một con tuyệt trần, gặp phải có khó khăn người, có thể đi giúp được sẽ giúp!

Thiếu nữ không dám nói lời nào, chỉ là như gà con mổ thóc một dạng trọng trọng gật đầu .

"Ngươi tự do!" Diệp Kinh Vân lộ ra nụ cười ấm áp .

"Chuyện này. .. Là thật sao? Thế nhưng, hấn nói nếu như ta tự ý đi, gia tộc sẽ bị diệt vong oa!" Thiếu nữ chớp chớp linh động con mắt, vội vã cuống cuống mà hỏi thăm .

"Thật! Từ hôm nay trở đi, cái này Lạc Dương Thành không còn có Kim gia!" Diệp Kinh Vân phong kinh vân đạm nói: "Đến đây đi, đừng sợ, hài tử."

Nghe phía sau lời kia, thiếu nữ trực tiếp trợn mắt một cái, thầm nghĩ đến: "Ngươi niên kỷ cùng ta xấp xỉ, lại kêu hài tử của ta!"

Trong lòng nàng không còn gì để nói!

Bất quá, nghĩ đến đối phương phía trước một câu nói, tinh xảo trên gò má hiện ra vẻ khiếp sợ, phát ra thanh âm bén nhọn: "Ngươi nói ... Ngươi bảo hôm nay Kim gia sẽ bị diệt vong? Không còn tồn tại nữa sao? Đây là thật?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 145: Tôn nghiêm

Thiếu nữ đạo này thanh âm bén nhọn như cùn là cự thạch rơi vào bình tĩnh trên mặt biển kích khởi tầng tầng sóng gợn .

Trên đường phố trái phải hai bên Võ giả ngơ nhìn ta một chút , ta nhìn ngơ một chút , không hiểu ra sao .

Kim gia , Lạc Dương Thành đệ nhất gia tộc , bên trong cao thủ rất nhiều , Âm Hư Cảnh Võ giả có hơn trăm người , Dương Thục Cảnh cao thủ có bốn người . Như vậy đội hình đủ để nghiền ép Lạc Dương Thành bất kỳ gia tộc nào .

Muốn tiêu diệt Kim gia ? Hoặc là người có thực lực cường đại , hoặc là người phía sau lưng thế lực so Kim gia mạnh hơn .

Thiếu niên áo trắng thấy thế nào tu vi cũng chỉ có Âm Hư Cảnh cửu trọng tu vi , tu vi này ở cái tuổi này phía trên là siêu cấp không sai , nhưng muốn tiêu diệt Kim gia một cái như vậy gia tộc không lồ là căn bản chuyện không có khả năng .

Chẳng biết tại sao , chứng kiến trên mặt thiếu niên tràn đầy nụ cười ấm áp , thiếu nữ tâm dần dần an ổn xuống , nhẹ nhàng nhảy một cái , khiêu tới mặt đất , hướng về phía Kim Thiếu Minh làm một cái mặt quỷ sau , ngay lập tức rời khỏi .

"Tiện nhân! Người đứng lại đó cho ta!" Kim Thiếu Minh sắc mặt đại biến , đây chính là hấn thứ chín mươi chín cái tiểu thiếp , hôm nay trở mặt nhìn đối phương chạy trốn , không khỏi giận dữ: "Người đi một bước nữa , ta liền diệt cả nhà người!"

Âm u nói quanh quẩn , nhưng rất nhanh thì biến mất .

Một đạo băng lãnh ánh mắt như đao hướng hấn thật sâu hung hăng quét tới .

"Các hạ!" Nghĩ đến trước Diệp Kinh Vân khí phách treo lên đánh Kim gia bảo hộ một màn , trong lòng kết sinh ra sợ hãi , không dám dương oai , trong nháy mắt , tầng vút kiêu ngạo như mưa xuống nước một dạng , biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi .

"Cho ta theo mã trong lần xuống đến!" Diệp Kinh Vân lạnh như băng nói ra , không chút nào cho đối phương mặt mũi .

"Các hạ , ta thế nhưng Kim gia thiếu gia a! Làm như vậy ... Còn thể thống gì à?" Kim Thiếu Minh thanh âm nói chuyện đều run rẩy , nhìn ra được , hấn rõ là e ngại trước mặt thiếu niên áo trắng .

Thế nhưng để cho hấn lập tức từ trên ngựa lần xuống tới vẫn là ngay trước mặt mọi người , hấn mặt mũi đều có thể vút xuống phân ngựa trong .

Nuông chiều từ bé hấn không đem bất luận kẻ nào để vào mắt , cũng không đem tiền tài để vào mắt , chỉ đem tôn nghiêm để vào mắt! Đối với bọn hấn mà nói , tối trọng yếu là mặt mũi!

"Không cút sao?" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , ngữ khí bình thản , nhưng là lộ ra băng lãnh , tay phải đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm , chợt rút ra , một đạo hàn quang thoáng qua .

Mã trong nháy mắt mất đi móng trước , té xuống đất , mà Kim Thiếu Minh trực tiếp là lần xuống đến , phần mông hướng mà .

Trên đường phố Võ giả thấy như vậy một màn , đều là thất kinh , không nghĩ tới thiếu niên này thật không ngờ khí phách , không chút nào đem người nhà họ Kim để vào mắt .

P phía sau Kim gia bảo hộ các nhìn Diệp Kinh Vân , con người mất lộ sát ý , rút bội kiếm ra , sáng lấp lóa , chuẩn bị tiến lên vây công Diệp Kinh Vân .

"Hả?" Diệp Kinh Vân chân hung hăng giẫm ở Kim Thiếu Minh trên mặt , lạnh lùng đến cực điểm .

"Lui ra!" Trên mặt đất , Kim Thiếu Minh giống như một người điên lớn bằng kêu .

Ở sinh cùng tôn nghiêm phía trước , hấn tình nguyện tuyển chọn sinh tồn .

Còn sống .

Chỉ có còn sống , mới có thể cầm lại thuộc về hấn tôn nghiêm! Ở trong lòng hấn , Diệp Kinh Vân đã trở thành kẻ chắc chắn phải chết .

1 tiếng mệnh lệnh , Kim gia bảo hộ toàn bộ lui ra phía sau một bước , không dám lên trước .

"Học cầu kêu!" Diệp Kinh Vân mặt hiện lên ra vẻ hài hước , lạnh nhạt nói .

Kim Thiếu Minh da mặt đánh lại đánh , chịu đựng tức giận: "Gâu! Gâu! Gâu!"

"Học phải hữu mô hữu dạng a!" Diệp Kinh Vân cười .

Nghe phải lời này , Kim Thiếu Minh mặt lại lần nữa đánh lại đánh , hận không được đem mặt dán trên mặt đất , không khiến người ta thấy hấn mặt .

"Người nhà họ Kim đều là cầu sao?" Nhân nhát thanh âm như một trận gió mát bay tới .

Rất nhiều Kim gia Võ giả nghe nói như thế , trên mặt trong nháy mắt đỏ lên .

"Người mới là cậu!" Có Kim gia Võ giả giận dữ hét .

"Ồ?" Diệp Kinh Vân quái dị mà nhìn vị này Võ giả , chân phải nâng lên , sau đó chột hướng phía dưới hạ xuống: "Người có gan nói lại lần nữa xem ?"

"A!" Theo hấn chân phải hạ xuống , phía dưới , Kim Thiếu Minh kêu thảm một tiếng , má phải hồng thắm , giống như có thể nhỏ máu .

"Không được , nếu ai nói thêm câu nữa , lão tử trở lại làm thịt hấn!" Tức giận vừa hô .

Vị kia Kim gia Võ giả trong nháy mắt không còn cách nào khác .

"Người là cậu sao?" Diệp Kinh Vân y nguyên ngoan vị nói ra , người hiền lành biểu tình làm người ta có một loại phát ra từ linh hồn run .

"Ta là! Ta là!" Kim Thiếu Minh nói liên tục , sớm đã là đem tự tôn để qua trời cao ở ngoài , trong lòng còn lại là đang nộ hồng: "Chờ lão tử ta ra ngoài , lão tử thứ nhất liền giết người!"

"Người nhà họ Kim là cậu sao?" Diệp Kinh Vân lại lần nữa vừa hỏi .

"Phải! Dạ ! Chúng ta người nhà họ Kim tất cả đều là cậu , người thoải mái chứ ?" Kim Thiếu Minh nói liên tục , trong lòng đều nhanh muốn chọc giận bạo , đường đường Kim gia thiếu gia lại bị người mắng thành chó , hơn nữa chung quanh còn có nhiều người như vậy .

Ở trong lòng hấn đã là có một đạo ý niệm điên cuồng .

Một khi hấn ra ngoài , hấn nhất định phải đem nơi này tất cả Võ giả toàn bộ giết chết , đem một đoạn này đen tối lịch sử cho xóa đi xuống!

"Các hạ , ta sai , tha ta , được không?" Kim Thiếu Minh đau khổ cầu xin .

"Ta vẫn đề còn không có hỏi xong đây!" Diệp Kinh Vân có chút không vui nói ra .

Trên đường phố hai phía Võ giả nghe nói như thế , đều là không nhịn được đối với hấn dựng thẳng lên một ngón tay cái .

Bọn họ cũng đều biết Kim gia ở Lạc Dương Thành địa vị , Nếu như bọn hấn , là tuyệt đối không dám chọc nộ Kim Thiếu Minh , chớ nói chi là dùng chân giẫm ở Kim Thiếu Minh trên mặt .

Đây là bọn hấn nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình .

Mà trước mắt thiếu niên áo trắng lớn mật dùng chân phải hung hăng giẫm ở Kim Thiếu Minh trên mặt , còn để cho phía sau người học cậu kêu , quả thực là rõ ràng tự tìm cái chết hành vi .

"Người tổng cộng lấy bao nhiêu tên thê tử ?" Diệp Kinh Vân tiếp tục hỏi.

"Chín mươi chín ... Oh , không , chín mươi tám! Bọn họ đều là đến từ nông thôn làng hoàng thiếu nữ , da dẻ trắng nõn trắng nõn , cảm giác cực tốt , tiền bối , người muốn hưởng dụng sao? Ta có thể cho người!" Vào giờ khắc này , cái gì nữ nhân , cái gì tiền tài , cái gì tôn nghiêm hết thảy bị hấn không hề để tâm , hấn chỉ muốn sống , hảo hảo mà sống tiếp , sau đó tìm cơ hội báo thù , giết tên khốn kiếp này .

"Ta để cho người nói chuyện sao?" Diệp Kinh Vân dùng sức giẫm lên một cái , lần thứ hai giẫm ở phía sau người trên mặt .

"A!" Kim Thiếu Minh lần thứ hai kêu thảm một tiếng , hấn luôn luôn sẽ không có đã bị loại này không thuộc mình có thể nhịn bị lấy được thống khổ , hai mắt xuất hiện tơ máu , mặt trắng bệch trắng bệch .

"Đem các nàng đều thả ra!" Diệp Kinh Vân cau mày , lạnh nhạt nói .

"Thế nhưng ..." Kim Thiếu Minh bản năng mở miệng , nhưng một cước lại lần nữa hướng trên mặt hấn phóng đi , hấn hoàn toàn cảm nhận được mới vừa rồi bị Diệp Kinh Vân giẫm ở dưới chân bảo hộ cảm thụ .

"Tốt! tốt! tốt!!" Hấn liên tục nói ba tiếng tốt quát: "Nhanh dựa theo tiền bối theo như lời đi làm! Nhanh! Nhanh a!"

khuôn mặt dữ tợn , run hai mắt , đây là cái kia cao cao tại thượng , kiêu ngạo phải không ai bì nổi Kim gia thiếu gia sao?

Một tên hộ vệ trọng trọng gật đầu , nhanh chóng rời đi .

Chung quanh Võ giả nghe nói như thế , đều có điểm cảm kích nhìn phía Diệp Kinh Vân .

Đây quả thực là hả lòng hả dạ a .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Nói cho người biết , ta tuyển chọn

Trên đường phố , Kim Thiếu Minh khuôn mặt hung hăng bị Diệp Kinh Vân chân đạp ở phía dưới , đau đớn giống như là thủy triều bộc phát ra , trong lòng mặc dù khí , nhưng không dám biểu lộ ra , rất sợ khó giữ được cái mạng nhỏ này .

Diệp Kinh Vân đứng bình tĩnh lấy , bên khóe miệng từ đầu đến cuối đều lộ ra một vẻ cực điểm nghiền ngẫm độ cong .

Là thời điểm thực hiện lời hứa .

Muốn trách cũng chỉ có thể trách các người người nhà họ Kim quá mức kiêu ngạo , bá đạo .

Rất nhanh, biến mất bảo hộ chạy mau qua đây , sau lưng hắn có rất nhiều duyên dáng yêu kiều thiếu nữ , trừ cái đó ra , còn có một vị trung niên cùng một vị thanh niên .

Thanh niên đối với Diệp Kinh Vân mà nói cũng không xa lạ gì , hắn là Kim Đạo .

Kim Đạo nhìn Diệp Kinh Vân , ánh mắt đột nhiên sắc bén: "Là người!"

"Không sai! Là ta!" Diệp Kinh Vân gạt đầu , mặt lạnh lùng .

"Ta ... Cha ta đây?" Kim Đạo cảm thấy một chút không hay , thanh âm đều âm u lên .

"Cái này sao?" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng , theo trong túi càn khôn lấy ra một cái túi , một tay ném qua .

Đây là hắn trước đó chuẩn bị cho tốt .

Tức khắc , một cái tàn khốc đầu như bóng cao su một dạng lăn ra đây , trắng bệch không có chút nào huyết sắc mặt , một đôi con ngươi kiếm phải thật to , tràn đầy khó có thể tin .

Chết không nhắm mắt!

"Cha!" Nhìn thấy đầu người này sau , Kim Đạo khóc rống 1 tiếng , nằm trên mặt đất .

"Đại ca!" Bên cạnh trung niên nhân cũng là kêu lớn , trong thanh âm lộ ra khó có thể áp chế tức giận .

"Chuyện này. .. Đây không phải là chủ nhà họ Kim sao? Hắn vậy mà chết ?" Chung quanh Vô gia nhìn thấy một màn này , mặt giận mình .

Kim Đạo hai mắt hiện ra đỏ như máu giới hạn , giống như một người điên một dạng , quát: "Người vậy mà giết ta cha! Người tên khốn kiếp!"

"Cha người muốn giết ta , ta chỉ là xuất phát từ tự bảo vệ mình a!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"A!" Kim Đạo điên , giống như sư tử gầm: "Người chết đi cho ta!"

"Người nhà họ Kim đều là chó điên sao?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng trả lời: "Các người sai trước đây , chết cũng là gieo gió gặt bão , bây giờ còn trách ta đây!"

"Diệp Kinh Vân! Ta muốn đoạn người hai cánh tay , hai chân , để cho người hối hận đi tới trên đời này!" Kim Đạo mặt lộ dữ tợn , gào to một tiếng: "Chết đi cho ta!"

Hắn nhanh chóng chạy đi , mỗi chạy ra một bước , trên thân khí thế liền tăng lớn .

"Âm Hư Cảnh bát trọng! Kim Đạo quả nhiên là Kim gia thiên tài thiếu gia! Trước đó không lâu , hắn tu vi mới Âm Hư Cảnh lục trọng chứ ? Lúc này mới vài ngày a!"

Kèm theo hắn cước bộ , cả người khí thế đang không ngừng kéo lên , tà khí càng là xông thẳng lên trời .

Đối mặt cường thế đối phương , Diệp Kinh Vân tay đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm , nói một cách lạnh lùng: "Người miệng đầy thô tục , ác độc

không khỏi , người đã muốn phé ta hai cánh tay , hai chân , vậy ta liền phé người hai cánh tay , hai chân , để cho người ném thử tư vị!"

Diệp Kinh Vân rõ là không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi .

Chung quanh Vô giả đều là mặt khiếp sợ nhìn hấn .

"Chết!" Kim Đạo sắc mặt càng thêm u ám , thân thể đã động , rút bội kiếm ra , nhắm ngay Diệp Kinh Vân đầu đâm tới .

Liền khi tất cả mọi người coi là Diệp Kinh Vân chết thảm một màn lúc , ngay một khắc này , Diệp Kinh Vân động , tay phải đặt ở Vô Tình Kiếm chuôi kiếm trở nên ra khỏi vỏ , một đạo hàn quang hiện ra , tại trong hư không xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung .

"A! A! A! Tay ta , ta chân!" Kim Đạo kêu thảm một tiếng , nhìn kỹ , hai tay hấn , hai chân toàn bộ rơi xuống đất , tiên diễm huyết cuồng phun ra ngoài , khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch trắng bệch , hai mắt một phen , trực tiếp đã hôn mê , bất tỉnh nhân sự .

Nhìn thấy một màn này , Kim Thiếu Minh mí mắt kịch liệt khiêu giật mình , yếu ớt nói: "Các hạ , ta đều dựa theo người phân phó đi làm , có thể bỏ qua ta sao ?"

"Ta lúc nào nói qua muốn bỏ qua người ?" Diệp Kinh Vân ngoạn vị nói ra .

"Người ..." Kim Thiếu Minh tức khắc không nói gì .

"Buông hấn ra!" Phía trước , một trung niên nhân sắc mặt dữ tợn , quát .

"Ta dựa vào cái gì muốn buông hấn ra ?" Diệp Kinh Vân ngoạn vị nhìn trung niên nhân , hấn biết trung niên nhân này chính là Kim Thiếu Minh phụ thân , đồng thời , cũng là kim Diệp đệ đệ , Kim Lạc .

"Người thả hấn! Chuyện khi trước ta có thể xóa bỏ! Ta xin thề người nhà họ Kim sau này tuyệt đối sẽ không tìm làm phiền người!" Kim Lạc nhú mày , sự tình đến một bước này , hấn chỉ có thể nhượng bộ , dù sao nói bị Diệp Kinh Vân giam ở dưới chân thanh niên là hấn con trai ruột .

"Kim gia nói , ta không tin!" Diệp Kinh Vân ngoạn vị nhìn chăm chăm đối phương , ánh mắt nhìn thẳng , không có sợ hãi chút nào , hấn liền Kim Diệp còn không sợ , còn sợ người em trai này ?

"Nhưng người không có lựa chọn nào khác!" Kim Lạc chân mày lại nhú một cái , thanh âm có một ít băng lãnh , nói: "Nếu như người giết ta nhi , ta dám cam đoan người chết không có chỗ chôn!"

Kim gia là Lạc Dương Thành đệ nhất gia tộc .

Tuy nói không bằng Tinh Vị Học Viện , nhưng đối với so khác thế lực sẽ cao hơn nhiều , không người nào dám chọc Kim gia!

Bất quá , trước mắt thiếu niên áo trắng là một cái ngoại lệ .

"Không có lựa chọn nào khác sao?" Diệp Kinh Vân khoe miệng chậm rãi hiện ra một cực điểm băng lãnh độ cong , lạnh lùng nói ra: " ta cho người biết , ta tuyển chọn!"

"Hừm, người yên tâm , ta Kim Lạc nhất ngôn cửu đỉnh , quyết không nuốt lời! Chỉ cần người phóng hài tử của ta , ta tuyệt không tìm làm phiền người!" Kim Lạc chậm rãi nói ra , trong lòng phía trên một khóa tảng đá sẽ hạ xuống , nhưng sau một khắc , một khóa so với trước kia còn to lớn hơn tảng đá rơi ở trong lòng , hấn khuôn mặt trong nháy mắt dữ tợn , tức giận mũi đều có thể toát ra khí thể đến: "Không!"

Phía trước , Diệp Kinh Vân trường kiếm trong tay hung hăng cắm vào Kim Thiếu Minh nơi tim , sau đó mặt không thay đổi lấy ra , mang theo một mảnh phun tung toé tiên huyết .

"A!" Kim Thiếu Minh kêu thảm một tiếng , toàn bộ thân hình mất đi trọng lực , té xuống đất .

Toàn trường mất người trông thật to , đều không khác mấy có thể trừng ra ngoài!

Trước mắt một màn này đến quá nhanh! Mọi người căn bản là phản ứng bất quá đến , làm khi phản ứng lại , đã nhìn thấy Kim Thiếu Minh chết thảm ở Diệp Kinh Vân trên thân kiếm .

"A!" Cái này đến Kim Lạc nổi điên , không hề nghĩ ngợi đến đối phương tuyển chọn dĩ nhiên là không chút do dự giết con của hấn .

"Ta đều cho người hứa hẹn! Người tại sao còn muốn giết ta nhi!" Hấn giống như sư tử gầm , điên điên khùng khùng , đứng ở trong hư không , tức giận tóc dài tại trong hư không như ngân xà vậy gầm thét bay múa .

"Người Kim gia hứa hẹn nhằm nhờ gì a!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , bị giết đối Phương Ca Ca , lại giết đối Phương Ca Ca hài tử , hấn không tin đối phương thật sẽ thả qua hấn .

Lại nói , hấn căn bản cũng không dự định cùng người nhà họ Kim giảm bớt .

Song phương sớm đã là không chết không thôi tồn tại .

"A! Diệp Khinh Vân , lão phu hôm nay đòi mạng ngươi!" Kim Lạc hai mắt đỏ chói , tơ máu tuôn ra , trên thân tràn ra một cỗ mãnh liệt tà khí , hóa thành một con lốc hướng Diệp Khinh Vân đánh tới .

Hắn tu vi còn cao hơn Kim Diệp ra nhất trọng , ở Dương Thực Cảnh lưỡng trọng , nhưng này ở trong mắt Diệp Khinh Vân cũng là loài giun dế .

Tất cả mọi người lại lần nữa đưa mắt ngưng tụ ở Diệp Khinh Vân trên thân .

Đây chính là Dương Thực Cảnh lưỡng trọng Vô giả a , ở Lạc Dương Thành trong tuyệt đối là cường giả .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Diệt người Kim gia!

"Ta hiện nay các ngươi phải người nhà họ Kim mệnh , để cho ngươi Kim gia triệt để theo Lạc Dương Thành trong biến mất!" Diệp Khinh Vân phong khinh vân đậm nói , trên mặt tự tin đến cực điểm .

"Cuồng vọng! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi có bản lĩnh gì!" Kim Lạc hít một hơi dài , cũng sẽ không áp chế được trong cơ thể về giận dữ , gào to một tiếng , ở sau lưng của hắn hiện ra một đạo ảo ảnh .

Lộp bộp!

Cả người bị lấy lôi đình cho bù đắp lấy , nhân nhạ uy áp theo huyễn ảnh trong phát ra .

Đây là hắn võ hồn , nguyên lôi thú .

Theo nguyên lôi thú võ hồn xuất hiện , toàn thân hắn tản ra ánh sáng màu bạc , giống như bao phủ ở lôi đình phía dưới , từng đạo tia chớp như ngân sắc con rắn nhỏ tại hắn trên thân thể không ngừng du tẩu .

"Đi tìm chết!" Ở trong tay hắn nhiều hơn một cái ngân sắc búa tạ , nhắm ngay Diệp Khinh Vân đầu ném tới .

Diệp Khinh Vân phản ứng linh mãnh , thân thể một cái bên chuyển , thì tránh mở đối phương búa tạ .

Ngân sắc búa tạ rơi trên mặt đất , cuộn lên một cỗ khói trắng , trên mặt đất nhiều hơn một cái thật lớn cái hố , sâu không thấy! Có thể thấy được một chùy này lực lượng có bao nhiêu lớn .

"Hà?" Một búa vậy mà không có đem đối phương đập chết , điều này làm cho kim rơi đầy mặt kính ngạc , hắn lại lần nữa nắm chặt búa tạ , chùy trên có khắc vẽ một thật lớn Yêu thú .

Đúng là nguyên lôi thú!

Đến Dương Thực Cảnh tu vi , võ hồn đã là có thể chân thực hiện ra .

"Rống!" Nguyên lôi thú gầm thét 1 tiếng , móng trước hướng xuống đất chọt đập một cái , toàn bộ thân hình tại trong hư không xệt qua một đạo hoàn mỹ gào thét , nhắm ngay Diệp Khinh Vân đi!

"Ấn thuật! Lôi đình ấn ký!" Ngay cơ phía dưới , Diệp Khinh Vân nhanh chóng sử dụng vũ kỹ , một đạo lôi đình ấn ký xuất hiện , mang theo mãnh liệt cảm giác áp bách hướng phía trước đi .

Nguyên lôi thú trực tiếp há mồm , thuận nhất đem hắn lôi đình ấn ký cho nuốt vào .

Lộp bộp!

Ở Kim Lạc trên thân mang theo một đạo ánh sáng màu bạc: "Ha ha! Trở lại , trở lại , tên tiểu súc sinh nhà ngươi! Xem ta hiện nay làm sao phá ngươi da!"

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , thờ dài một hơi .

Nhìn lại ở vô dụng sử dụng Thị Huyết Long Thể sau , lấy thực lực của hắn muốn chiến thắng đối phương vẫn có độ khó nhất định .

"Được, ta sẽ cho ngươi thu nhận một lần . Con người của ta thích nhất làm sự tình chính là thành toàn kẻ khác!" Hắn nghiêng ngả cười một tiếng , từng bước từng bước hướng đối phương đi .

Nguyên lôi thú nhìn phía dưới như vậy tiểu nhân loại , trong con ngươi hiện ra vẻ khinh thường , liên tiếp gầm thét , như vậy cao ngạo đến cực điểm .

Nhưng sau một khắc , nó con ngươi bạo lui , một cổ long khí trên mặt đất xuất hiện .

Nhìn kỹ , này cổ long khí không phải từ thiếu niên áo trắng kia trên thân phát ra sao?

Diệp Kinh Vân chậm rãi đi tới , trên thân da dẻ dần dần bao trùm ra một huyết vảy màu đen , chiếu lấp lánh , như là như kim loại lỏng lẻo , xem để cho người ta có một loại sợ cảm giác .

Hai bên đường phố , các võ giả nhìn Diệp Kinh Vân thần sắc sau , sắc mặt đều là biến sắc .

"Đây là cái gì trang bị!" Có người hét lên một tiếng .

Lúc này , Diệp Kinh Vân trên thân đã là hoàn toàn bao trùm huyết vảy màu đen , mái tóc dài màu đen kia lên , như là màu đen cương châm .

Ai cũng không biết , chỉ có Diệp Kinh Vân tự mình biết đây là chuyện gì .

Thị Huyết Long Thể hình thái thứ nhất .

Lúc này , hắn sức chiến đấu đề thăng gấp năm lần nhiều , lực lượng biến phải vô cùng cường đại , linh lực cũng hùng hậu nhiều.

Đây chính là Thị Huyết Long Thể mang cho hắn chỗ tốt to lớn .

Đầy huyết vảy màu đen tay bỗng nhiên nâng lên , phía trên xuất hiện một đạo ấn ký .

"Lôi đình ấn ký!"

Trong tay nhanh chóng ngưng kết thành một cái ấn ký .

"Ta thành toàn ngươi!" Gào to một tiếng , Diệp Kinh Vân lại lần nữa đánh ra lôi đình ấn ký .

Nguyên lôi thú bản năng mở cái miệng rộng , cùng trước một dạng , nó tuyển chọn cắn nuốt lôi đình ấn ký .

Nhưng sau một khắc , nó cảm thấy không hay .

Cuồng bạo năng lượng ở nó trong lòng như cùng là một con lốc đánh tới , gợn hướng tứ chi bách hải trong , nổ 1 tiếng , toàn bộ thân hình tức khắc vỡ vụn xuống .

Võ hồn bị diệt!

Kim Lạc tại chỗ là khắc ra một ngưng máu lớn , trên mặt kinh hãi đến cực điểm .

Hưu!

Diệp Kinh Vân tức khắc biến mất , liên một chút tàn ảnh đều không có để lại , Thị Huyết Long Thể hình thái thứ nhất hắn quả thực là biến thái , coi nhẹ bất kỳ công kích nào , một thân lực phòng ngự kinh người không gì sánh được!

Đi tới Kim Lạc phía trước , hắn rút ra bên hông Vô Tình Kiếm , sau đó thật cao mà giơ lên , dưới ánh mặt trời , tán ra băng lãnh quang mang , chiếu sáng ở trên mặt tất cả mọi người , người chung quanh đều là lui ra phía sau mấy bước .

"Diệp Kinh Vân tiểu nhi , dừng tay! Nếu không lão phu diệt cả nhà ngươi ." Đúng lúc này , phương xa xuất hiện ba bóng người , mỗi một đạo thân ảnh đều mang mãnh liệt khí thế , một cổ Dương Thực Cảnh tu vi chợt bộc phát ra , không khí chung quanh vào giờ khắc này đều động lại!

Kêu lớn là đứng ở trong ba người ở giữa cái kia Lão giả , hắn sắc mặt đỏ thẫm , khi nhìn thấy phía dưới Kim gia Võ giả chết đã chết , tổn thương phải tổn thương , một mảnh hỗn độn , trong con ngươi ánh lửa đều có thể phun ra .

Kim gia tốt xấu là có uy tín danh dự thế lực , ở Lạc Dương Thành trong , người phương nào không biết Kim gia ?

Nhưng lúc này lại bị một cái niên kỷ ở 15 tuổi thiếu niên trong lòng bàn tay , quả thực là không thể nhẫn nhịn!

"Nhanh mau dừng tay , như vậy có thể lưu người toàn thân!" Một người Kim gia trưởng lão quát lên .

Đối với hắn nói , Diệp Kinh Vân nghe cũng không nghe , hắn mới lại phải cùng đối phương để ý tới , trường kiếm trong tay hung hăng hạ xuống , không có chút nào do dự , động tác nước chảy mây trôi .

Một kiếm này sạch sẽ gọn gàng , nhanh như thiểm điện , để cho tất cả mọi người phản ứng bất quá đến .

Phù phù 1 tiếng!

Kim Lạc đầu người cùng thân thể rời khỏi , lăn dưới đất phía trên , bắn tung toé ra tiên huyết đến .

Toàn bộ trên đường phố sa vào chết một dạng trong yên tĩnh , chẳng ai nghĩ tới Diệp Kinh Vân đã vậy còn quá khí phách , mặc dù Kim gia ba vị trưởng lão đến đối với hắn cũng không có bất kỳ tác dụng gì .

Hắn nói giết một người liền nhất định sẽ giết .

Kim Lạc đầu người rơi trên mặt đất , một đôi chết không nhắm mắt con mắt vẫn là lộ ra mãnh liệt sợ hãi .

"Người giết ta người nhà họ Kim! Đáng chết!" Ở sau yên tĩnh ngắn ngủi , một đạo thanh âm phản nộ quanh quẩn ở toàn bộ trên bầu trời .

"Người đâu, mau mau đem người này vây lại cho ta!" Kim gia một vị trưởng lão nộ , đều chém gió đến trên lỗ mũi .

Theo thanh âm hắn hạ xuống , tức khắc , lần lượt từng bóng người nhanh chóng xuất hiện .

Những người này người mặc một dạng trang phục , phía trên đều có kim sắc ký hiệu .

"Là Kim gia kim bài sát thủ , người nhà họ Kim triệt để nộ!"

"Suy nghĩ một chút cũng phải a! Chủ nhà họ Kim Kim Diệp , còn có Kim Đạo , Kim Thiếu Minh , Kim Lạc toàn bộ chết ở một người trong tay , đây quả thực là không chết không thôi tồn tại a!"

Người chung quanh nghị luận âm i , nhưng mà ở vào sóng gió nhọn thiếu niên lại vẫn không nhúc nhích , biểu hiện trên mặt càng là không có biến hóa , trên thân hiện đầy huyết vẩy màu đen dưới ánh mặt trời chiếu xạ ra bức người quang mang , mái tóc dài màu đen kia như dây thép một dạng lấp lánh như kim loại lộng lẫy .

"Đây chính là Kim gia cao tăng người sao ?" Diệp Kinh Vân cười cười , bao trùm lên trên mặt lân phiến , nụ cười khá là quái dị , để cho người ta xem sẽ có một loại rợn cả tóc gáy cảm giác .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Thực hiện một cái cam kết

"Giết!"

Kim gia Lão giả 1 tiếng mệnh lệnh , bốn phía Kim gia kim bài sát thủ toàn bộ điều động , từng cái Võ giả đều sử dụng bản lĩnh xuất chúng , đủ loại vũ kỹ sau đó một khắc bộc phát ra , toàn bộ rơi vào Diệp Kinh Vân trên thân!

Nhưng để cho người ta khiếp sợ là phía sau người trên thân một điểm phản ứng cũng không có!

Thị Huyết Long Thử tuy nói là hình thái thứ nhất , nhưng lực phòng ngự cũng không thể khinh thường!

Diệp Kinh Vân lắc đầu , trong tay Vô Tình Kiếm phiêu hốt không định , như lời điện xẹt qua: "Lôi Đình Kiếm Thế!"

Xanh thẳm trên bầu trời đột nhiên toát ra năm đạo lôi đình , lấy tốc độ kinh người thẳng giáng!

Nổ một cái!

Như tiếng nổ vang vang lên!

Không ít Kim gia kim bài sát thủ chết thảm ở trong sấm sét , toàn bộ thân hình bị điện thành than cốc!

"Lui! Lui ra phía sau!" Ba vị Kim gia Lão giả nhìn thấy một màn này , trăm miệng một lời nói , tiếp tục như vậy nữa , những thứ này Kim gia tinh anh Võ giả toàn bộ đều phải chết xuống , đây đối với Kim gia mà nói là một cái lớn đá kích lớn!

"Chậm!" Diệp Kinh Vân lạnh lùng mở miệng nói , trường kiếm trong tay tốc độ càng lúc càng nhanh , trên bầu trời lôi đình khí thế càng ngày càng mạnh liệt , nổ một cái , cuộn cuộn Kim gia sát thủ .

Trên trăm tên Âm Hư Cảnh cấp bậc Võ giả đều kêu thảm một tiếng , chết đã chết , tổn thương phải tổn thương .

Ba vị Kim gia Lão giả nhìn thấy một màn này , sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống , đều nhanh muốn nhò máu ra dịch đến .

Lần này , Kim gia có thể nói là tổn thất nặng nề a , trên trăm cái Âm Hư Cảnh Võ giả toàn bộ chết ở Diệp Kinh Vân trong kiếm .

"Ngươi chết đi cho ta!" Ba vị Lão giả gầm hét lên , bọn họ điên , nhất định phải tại chỗ diệt Diệp Kinh Vân mới cam tâm .

"Ngươi tên ác ma này! Giết ta Kim gia hơn trăm người , giết người không chớp mắt , ta muốn ngươi chết!"

Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc ba vị Lão giả một cái , cười lạnh nói: "Ác ma ?"

"Các ngươi không phải là tự cho là Kim gia cường đại đến không người nào dám đắc tội , có thể muốn làm gì thì làm thật sao?" Nhàn nhạt ngữ khí lộ ra mãnh liệt tự tin!

"Ta tới đây , chỉ là đến thực hiện một cái cam kết , vậy thôi!"

Diệp Kinh Vân cất bước ra , tốc độ cực nhanh , mọi người liền hấn bóng dáng cũng không nhìn thấy , chỉ một lát sau , hấn đã là xuất hiện ở một Lão giả trước người , trên thân thể lán phiến vào giờ khắc này đột nhiên biến phải bén nhọn , như một thanh lợi kiếm một dạng đi thẳng đến trên người đối phương!

"Đây là ..." Sau một khắc , Diệp Kinh Vân cảm giác được không hay , dường như này Thị Huyết Long Thể có chút không bị khống chế , dĩ nhiên tại mà hấp thu đôi phương một thân tinh huyết!

Dần dần , Diệp Kinh Vân hai mắt đỏ bừng , trong đầu truyền đến một cỗ băng lãnh cảm giác .

Thị Huyết Long Thể là là hắc ám nhất , tà ác nhất thể chế .

Một khi đầy đủ loại này thể chế rất dễ dàng sẽ thành đã thành một chỗ cỗ máy giết chóc .

Trước , Diệp Kinh Vân giết mấy trăm người , dẫn tới Thị Huyết Long Thể Thị Huyết bản tính , vào giờ khắc này , hấn sát lục ý triệt để bộc phát ra .

Ở sau lưng của hấn hiện ra một cái huyền ảnh .

Hấn vô hồn , Cừu Tàng Luyện Hóa Tháp!

Ở tháp phía trên tầng thứ nhất hiện ra một cái nhỏ huyền ảnh .

Thị Huyết Chi Nha!

Hai tầng chòng lên hạ , Diệp Kinh Vân sức chiến đấu lại tăng lên gấp đôi .

"Ác ma , ác ma a!" Ba vị Kim gia trưởng lão chỉ còn dư lại hai vị , bọn họ thấy như vậy một màn sau , thất thanh nói , mặt sợ hãi .

Vào giờ khắc này , Diệp Kinh Vân trên thân lán phiến ở tùy ý tán ra trận trận tà khí , xông thẳng lên trời .

Chung quanh Võ giả sắc mặt đại biến , có mấy cái tại này cỗ mãnh liệt tà khí hạ té xỉu đi qua .

"Phốc!" Một vị Kim gia Lão giả mộc mạc nhìn một chút cảm ở trực tiếp trên ngực kiếm gãy , trong mắt không được tin tưởng .

Hấn tu vi tốt xấu ở Dương Thực Cảnh tam trọng , nhưng đối mặt Diệp Kinh Vân công kích , lại không có chút nào phản kháng .

Chỉ còn sống Kim gia trưởng lão gấp lại đồng bạn bị lãnh khốc thiếu niên kích sát sau , trong đầu nghĩ đến ý niệm đầu tiên không phải đi báo thù , mà là trốn!

Trốn!

Mà trốn , ngàn vạn lần không nên bị này sát thần đuổi giết!

Nhưng mà , tại hấn ý niệm trong đầu vừa định lên một sát na kia , một đạo thân ảnh khinh phiêu phiêu rơi vào trước người hấn , tóc dài không gió mà bay , trên mặt bao trùm ra từng tầng một huyết váy màu đen , dưới ánh mặt trời lấp lánh băng lãnh lộng lẫy , một thân váy màu đen áo giáp nhìn qua uy vũ khí phách , dường như Chiến Thần áo giáp một dạng!

"Ta ..." Lời còn chưa nói hết , một thanh kiếm gãy chột đến hấn bụng trong .

Trong mắt hấn xuất hiện một thiếu niên , thiếu niên bên khóe miệng một quỷ dị độ cong , yêu dị đến cực điểm , hai mắt càng là đỏ chói không gì sánh được!

Giết! Giết! Giết!

Ở Diệp Khinh Vân trong đầu không bị khống chế toát ra cái chữ này .

Sát lục khí chất hiện ra hết ra .

Chung quanh Kim gia Vô gia đang cảm thụ đến này một cỗ sát khí sau , sắc mặt đột nhiên biến sắc .

Diệp Khinh Vân cả người biến phải Thị Huyết cuồng sát , trong đầu thanh minh bị từng điểm từng điểm hủ thực , đối phương một thân tinh huyết toàn bộ hóa thành một cỗ năng lượng khổng lồ dừng mãnh tràn vào đến trong cơ thể hấn , làm cho hấn tu vi hơi tăng vọt một ít , nhưng vẫn không có đột phá đến Dương Thực Cảnh nhất trọng .

"A!"

Diệp Khinh Vân ngửa mặt lên trời gầm thét , huyết con người màu đỏ trong tràn đầy càng ngày càng nhiều thích giết chóc ý , như một đầu tóc điên dã thú một dạng , không ngừng phát ra âm u gầm thét .

Tùy ý vung lên trong tay Vô Tình Kiếm!

Va chạm vào Vô Tình Kiếm một chốc , một cỗ hơi thở lạnh như băng truyền vào hấn trong đầu , làm cho hấn thanh minh một điểm .

Hấn ám kêu không tốt , vội vã áp chế trong cơ thể tà khí , hai mắt lúc này mới từ đỏ chói chuyển thành thanh minh!

Bất quá , lại nhìn nơi này , đã là một mảnh hỗn độn!

Không ít Kim gia cao thủ đều thảm chết ở trong tay hấn trường kiếm trong .

Người đông người biết lần này Kim gia rõ là xong , không có những cao thủ này tọa trấn , Kim gia rất nhanh sẽ bị khác thế lực làm tan rã xuống!

Thế giới này chính là như vậy , cá lớn nuốt cá bé , cá nhỏ ăn con tôm , làm cá nhỏ phát hiện cá lớn không có sức chiến đấu sau , sẽ mà phản kích!

Kim gia tuy nói là Lạc Dương Thành đệ nhất đại gia tộc , nhưng trước kia cũng đặc tội không ít thế lực .

Những thế lực này biết Kim gia như vậy tình trạng , nhất định sẽ bỏ đá xuống giếng .

Diệp Khinh Vân thu hồi Vô Tình Kiếm , hấn kích sát những người này hoàn toàn là xuất phát từ tự vệ , nhưng hấn không phải sát nhân cuồng ma .

Kiếm là dùng để hành hiệp , mà không phải dùng để lạm sát kẻ vô tội!

Diệp Khinh Vân trong lòng kiếm đạo sáng tỏ , hai mắt càng là sáng tỏ , hấn thu hồi Vô Tình Kiếm sau , chậm rãi rời đi .

Nhưng đi vài bước sau , phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh .

Đây là một cái hòa thượng , người mặc trường bào màu vàng óng , trong tay phải có một cái Phật châu , chiếu lấp lánh , nhìn qua là một kiện không sai vô bảo!

"Ma Tộc người! Lão phu ta rốt cục phát hiện người!"

Hấn hai mắt bắn ra ánh sáng màu vàng .

"Này , này dĩ nhiên là Phật nhãn!" Diệp Khinh Vân trong lòng kinh ngạc , Phật nhãn là dị chi đồng , ở dị chi đồng bằng danh sách trong tuy nói đứng hàng không thứ bậc , nhưng rất hiếm thấy!

Một trăm vạn cái hòa thượng có lẽ chỉ có một người có thể có Phật nhãn!

Cặp kia con mắt màu vàng óng như là ánh nắng một dạng , dường như có thể đi nhìn thấu thế giới tất cả!

"Ma Tộc người! Người giết lung tung vô tội, dân nữ, không chuyện ác nào không làm, tội ác tày trời! Hôm nay, ta muốn đưa người liên phải trừng phạt!" Trung niên hòa thượng nghĩa chánh ngôn từ nói.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Yêu còn

Mọi người nghe nói như thế, tức khắc mặt hiện lên ra không hiểu kỳ quái.

Giết lung tung vô tội?

Người nhà họ Kim từ trước đến nay bá đạo không gì sánh được, coi thảo dân là, muốn nghiền chết là có thể nghiền chết. Diệp Kinh Vân giết những người này, là vì tên trừ hại, tiếng trương chính nghĩa, hả lòng hả dạ, làm sao kêu giết lung tung vô tội đây?

Dân nữ?

Kia một con mắt chứng kiến Diệp Kinh Vân dân nữ đây? Ngược lại cái kia Kim Thiếu Minh sắc đảm ngập trời, ban ngày ban mặt dân nữ!

Còn như phía sau nói không chuyện ác nào không làm, tội ác tày trời càng là bịa đặt!

Muốn nói Diệp Kinh Vân có cái gì bất đồng, đó chính là hấn trên thân tà khí quá mức nồng hậu, sử dụng vũ kỹ có chút cùng loại Ma Tộc công pháp!

"Đại sư, người xem sai, là người nhà họ Kim tội ác tày trời!" Có một vị người hảo tâm đi lên, mặt mỉm cười mà nhìn trung niên hòa thượng.

"Hừ! Người cấu kết Ma Tộc người, nói vậy cũng không là thứ tốt gì!" Sa Đường Già hừ lạnh một tiếng, phất ống tay áo một cái, trực tiếp miểu sát Võ giả.

Dư người nhìn thấy một màn này, trong lòng run lên, trong ánh mắt hiện ra mãnh liệt sợ hãi chi quang.

Trước mắt hòa thượng nhìn như chính nghĩa, nhưng xuất thủ lên cũng là hung ác vừa ngoan.

Hắn nói quả thực là không hiểu hay.

Võ giả chết rất oan uổng.

Diệp Kinh Vân hai mắt triệt để băng lạnh, nhìn phía trước yêu dị hòa thượng, thanh âm băng lãnh: "Người thủ đoạn tàn nhẫn, giết lung tung vô tội! Người mới là tội ác tày trời, còn người xuất gia, thôi lắm!"

"Lớn mặt Ma Tộc! Lại vẫn có dũng khí mê hoặc chúng sinh!" Sa Đường Già trong lời nói tràn đầy chính khí: "Người xuất gia theo không loạn sát vô tội, người sáng suốt đều có thể nhìn đạt được, hấn đứng ở người bên này, nhất định là người người của Ma tộc. Ta giết một cái người của Ma tộc, lại có gì không ổn?"

"Các người nói, ta nói đúng không?" Ánh mắt của hắn nhìn quanh một tuần, những người đó đều cúi đầu xuống.

Có ban này huyết tính ví dụ, ai còn dám thừa nhận?

Thừa nhận, cách từ vong càng ngày sẽ càng gần!

"Theo không loạn sát vô tội? Gần là bởi vì đối phương một câu nói? Người liên giết hấn? Tốt một người xuất gia! Giỏi một cái không lạm sát kẻ vô tội!" Diệp Kinh Vân cười lạnh liên tục, giễu cợt nói.

Sa Đường Già sắc mặt hơi cứng ngắc, hừ lạnh một tiếng: "Giỏi một cái khéo ăn khéo nói tiểu tử! Hôm nay, lão phu muốn thu người, vì dân trừ hại!"

Đến lúc này, hấn y nguyên không quên thân phận mình, mở miệng một tiếng vì dân trừ hại, mở miệng một tiếng thay trời hành đạo! Nói đường hoàng,

nghĩa chánh ngôn từ , hiển ngang lẫm liệt!

Người chung quanh nhìn phía Diệp Kinh Vân trong ánh mắt mang theo cực điểm phức tạp , bọn họ muốn trợ giúp , nhưng đi lên thuần túy là tự tìm cái chết .

Ở Sa Đường Già sau lưng hiện ra một đốm như máu yêu thấp , phía trên có khắc quỹ dị phù văn .

"Hấp Hồn Yêu Thấp , ngươi không phải là cùng còn! Ngươi là yêu còn!" Diệp Kinh Vân nhìn thấy một màn này , sáng tỏ thông suốt , rốt cuộc biết trước mắt hòa thượng này vì sao như thế yêu dị .

Người có tốt xấu chỉ phân .

Hòa thượng là người , tự nhiên cũng có tốt xấu chỉ phân .

Trước mắt hòa thượng căn bản cũng không phải là cái gì hòa thượng , nói cái gì không sát sinh , thay trời hành đạo , làm tên trừ hại hoàn toàn chính là nói bậy!

Những người này nói một câu lời nói dối cũng sẽ không nháy mắt một cái con mắt .

Yêu còn đặc điểm lớn nhất chính là bọn họ vô hồn là yêu thấp , trước mắt hòa thượng yêu thấp có tầng ba , ở yêu còn trong xem như là cấp thấp kẻ khác!

"Lão phu , thu ngươi!" Sau lưng vô hồn thực chất đi ra , một tòa yêu khí lượn quanh thấp sau đó một khắc nổi lên .

Làm nhìn này tọa yêu thấp sau , Diệp Kinh Vân trong lòng khẽ động , bản năng thấy đặc trủng cũng không phải là chuyện xấu , ngược lại là chuyện tốt!

"Ma Tộc cuồng nhân! Ngươi còn có lời gì có thể nói?" Sa Đường Già quát lớn 1 tiếng , mặt chính khí , như vậy giống như rõ là ở thay trời hành đạo , trăm yêu trừ ma!

"Ta không có lời gì có thể nói!" Diệp Kinh Vân cười nhạt , cẩn thận suy nghĩ một chút , ban này một cổ trực giác là theo Cửu Tầng Luyện Hóa Thấp trong xuất hiện .

"Hả?" Sa Đường Già sững sờ , đối với phía sau người lời này cảm thấy không gì sánh được kinh ngạc , nhưng rất nhanh , hần liền hắng giọng , quát: "Đã như vậy , lão phu hôm nay hãy thu ngươi!"

Nói xong , tay phải hần bắn ra một đạo linh quang , rơi vào yêu thấp trên .

Tức khắc , một trận lộng lẫy hồng quang liên tục lóe lên .

Ngay sau đó , yêu thấp gào thét tới , hung hăng rơi ở phía dưới thiếu niên áo trắng trên thân .

Nổ một cái!

Diệp Kinh Vân cả người trực tiếp bị yêu thấp thu hồi đi .

"Hừ! Nhìn cái gì vậy , có tin hay không bản hòa thượng đem bọn ngươi cũng thu!" Sa Đường Già hừ lạnh một tiếng , huyền phù tại trong hư không , một thân Dương Thực Cảnh tứ trọng tu vi hiển lộ ra .

Chung quanh Vô giả cảm thụ được này một cỗ tu vi ba động , mặt mang vẻ cổ quái .

Này có chút không khoa học!

Thiếu niên áo trắng kia miểu sát có Dương Thực Cảnh tam trọng Kim gia trưởng lão , tuy nói hòa thượng này tu vi ở Dương Thực Cảnh tứ trọng , nhưng muốn đối kháng một cái cũng cũng không phải là không thể sự tình!

Nhưng mà , thiếu niên áo trắng lại không hề làm gì cả , cứ như vậy ngu hồ hồ đến kẻ khác yêu trong tháp .

Cái này rất không hợp lý a!

Ai cũng không biết Diệp Kinh Vân đến đang đánh là ý định gì!

Rất nhanh , Kim gia bị Diệp Kinh Vân tiêu diệt , mà Diệp Kinh Vân lại bị một yêu dị hòa thượng lấy đi sự tình truyền khắp toàn bộ Lạc Dương Thành trong .

Tất cả mọi người vào giờ khắc này đều nhớ kỹ Diệp Kinh Vân .

Có người thậm chí vì hần lên một cái biệt hiệu , Tu La sát thần!

Đối phương tàn nhẫn cùng với quả đoán không phải một thiếu niên sở ứng có , hấn giống như là Tu La chuyển thể một dạng!

Thần can giết thần , Phật can giết Phật!

Tĩnh Vị Học Viện , nhất kiện xa hoa trong phòng .

"Cái gì! Ta bị yêu dị hòa thượng bắt đi ? Buồn cười!" Người lùn Cao Đông nghe thế tin tức sau , lông mi đều dựng thẳng thành một thanh lợi kiếm , vỗ bàn một cái , tức khắc đem bàn vỡ vụn ra!

"Đừng nóng vội!" Đối lập cuồng bạo bất an Cao Đông , Thương Kiệt ngược lại tỉnh táo rất nhiều , hấn trầm giọng nói: "Ta đã tra ra yêu dị hòa thượng! Hấn Sa Đường Già , là Hoàng thành người! Muốn tìm hấn , liền phải đi Hoàng thành! Nhưng trong hoàng thành cao thủ nhiều như mây , không nói Âm Hư Cảnh , Dương Thực Cảnh cấp độ Vô giả đều có bỏ to!"

"Thương huynh nói cực phải! Hôm nay , chúng ta hấn là mau sớm tăng thực lực lên! Sau đó đi tới Hoàng thành tìm kiếm Diệp Kinh Vân!" Biến Dị Thể Triệu Tiêu Diêu nặng nề nói ra , hôm nay cả người hấn khí chất cùng trước có cực biến hóa lớn , nhìn lại ở trong cung điện lấy được không ít chỗ tốt!

"Chúng ta nơi này bốn người , Tiêu Linh không có tu vi , ta ở Dương Thực Cảnh nhất trọng , Cao Đông ở Âm Hư Cảnh cửu trọng . Mà Thương huynh tuy nói chỉ có Âm Hư Cảnh lục trọng tu vi , nhưng thân xác cường đại , mặc dù là gặp phải phổ thông Dương Thực Cảnh nhất trọng Vô giả cũng có thể nhất chiến!" Triệu Tiêu Diêu chậm rãi phân tích nói , đi qua hạ cung điện việc , hấn sớm đã đem Diệp Kinh Vân làm huynh đệ .

Huynh đệ gặp nạn , hấn sao lại ngồi yên không lý đến ?

"Như vậy , chúng ta nhanh lên đi tới Hoàng thành , tìm kiếm Diệp Kinh Vân , trên đường tu luyện ." Hấn nghiêm nghị nói .

"Được !" Người lùn Cao Đông nặng nề mà nói ra , sắc mặt cũng là không gì sánh được nghiêm túc .

"Việc này không nên chậm trễ! Đi Tĩnh Hải Thành sau , mọi người có thể theo cư trú ở ta Thương gia trong ." Thương Kiệt cũng gật đầu , biểu thị tán thành .

"Ta đồng ý , từ hôm nay trở đi , ta cũng muốn tu luyện!" Tiêu Linh có chút ngượng ngùng nói ra , cảm giác mình cản trở .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Phản cắn nuốt

Tĩnh Vị Học Viện , một chỗ tràn đầy hương vị trong hoa viên , trăm hoa đua nở .

Một bóng người xinh đẹp đứng ở trong , quần đồ phiêu phiêu .

Nàng ngẩng đầu , trong con ngươi xinh đẹp quang mang đảo mắt , trước ngực ngạo nghễ hai ngọn núi theo không biết bởi vì kích động vẫn là tức giận hơi phập phồng , nữ tử da thịt như mỡ đông một dạng vô cùng mịn màng , bất kỳ nam nhân nào xem đều có thể một trận huyết mạch phún trương , nàng liền giống như là tiên giới giáng tiên nữ!

Lúc này , nàng đại mi hơi nhú lại , tinh xảo trên gò má hiện lên ra vẻ dử tợn .

Tại hấn phía sau , chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo hùng hậu thân ảnh , hấn mang theo một cái huyết mặt nạ màu đỏ , chỉ lộ ra một đôi đen kịt như ngọc thạch đen con mắt .

"Ma Tộc , ta sẽ cho ngươi lực lượng cường đại!" Nam tử lạnh nhạt nói: "Ở bên trong cơ thể ngươi chảy xuôi ta Ma Tộc tinh khiết nhất huyết dịch! Tin tưởng ta , Ma Tộc , sẽ không để cho ngươi hối hận!"

"Còn như nói Tam Trúc huynh đệ chết sự tình , ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Từ Âm chân mây lại lần nữa nhú một cái , da tuyết trắng phía trên hơi hồng nhuận , mang theo vẻ tức giận: "Ta muốn biết đột nhiên xuất hiện ở trên đường phố hòa thượng là ai ?"

"Hắn cát đường Già , là Yêu Thượng Miếu trong một cái thành viên . Thực lực bản thân cũng không mạnh, nhưng thể lực sau lưng cực đại! Mặc dù là ta cũng không dám đắc tội!" Huyết mặt nạ màu đỏ người trầm thấp nói ra .

"Chỉ cần ngươi cứu thiếu niên kia! Ta liền đáp ứng ngươi Ma Tộc!" Từ Âm ngẫm lại , nhếch nhếch miệng , nàng tự nhiên là biết Ma Tộc kết quả .

Nàng đem sẽ rời đi chính đạo!

Thế nhưng có đôi khi , người trong chính đạo liền rõ là chính đạo sao?

"Không được! Ngươi không có tư cách cùng ta bàn điều kiện , ta cho ngươi rất nhiều thời gian ." Mặt nạ màu đỏ người lắc đầu .

"Ngươi không phải là muốn đối kháng Yêu Thượng sao? Chỉ cần ta ngươi Ma Tộc , ta Ma Tộc có thể vì ngươi cung cấp tất cả tài nguyên , ngươi cường đại lên , đối phó một cái cát đường Già thì có khó khăn gì ?"

Từ Âm trầm mặc , ánh mắt luôn luôn nhìn phía xanh thẳm không trung , không biết suy nghĩ cái gì .

Không biết qua bao lâu , hai bóng người từ từ biến mất ở trong hoa viên .

...

Hoàng thành , đối lập Lạc Dương Thành ước chừng năm thứ năm đại học lần nhiều.

Toàn bộ bát hoang trên đại lục , Hoàng thành cũng chỉ có trăm tòa .

Ở tòa này Tinh Hải Thành trong , có vô số gia tộc , vô số thể lực , nhưng nổi danh nhất , có đủ nhất thực lực chỉ có bốn cái!

Một là Yêu Thượng Miếu! Một là Hoàng thành Luyện Đan sư công hội , thứ ba là lính đánh thuê liên minh , người cuối cùng là nhất thể lực lớn nhất , nắm giữ cả tòa Hoàng thành , nó chính là Tinh Hải đế quốc .

Bát hoang trên đại lục , đế quốc chia làm tam lưu!

Từng cái thủ đô đế quốc có một tòa Hoàng thành .

Tinh Hải đế quốc là bát hoang trên đại lục nhị lưu đế quốc , đối so với cái kia tam lưu đế quốc , thực lực hiển nhiên là hùng hậu rất nhiều .

Còn như nói Diệp Kinh Văn trước nhận biết Cổ Lão , Kinh Ảnh , hai người này là bát hoang trên đại lục tám đại thể gia .

Bát hoang đại lục tám đại thể gia theo thứ tự là Cổ gia , Nhệ gia , Thượng Quan Gia , Cự gia , Vương gia , Lý gia , Mạc gia , Triệu gia .

Đương nhiên , trừ này tám gia tộc lớn nhất bên ngoài , còn có hần thể lực cường đại , bọn họ cũng có thể cùng tám đại thể gia chống lại .

Lúc này , ở Tinh Hải Thành phía đông , một tọa dãy núi to lớn trong , có vô số Miếu một dạng .

Nơi này chắc chắn chính là Yêu Thượng Miếu .

Một tòa trong ngôi miếu đồ nát , có một tòa Yêu Tháp , phía trước đứng một vị hòa thượng đầu trọc , hần cau mày , có một ít không hiểu nói ra: "Sơ sơ ba tháng , thế nào còn không có đem hần luyện hóa hết ?"

"Ha ha ha! Chỉ ngươi này phá Yêu Tháp , còn muốn luyện hóa ta ?" Trong yêu tháp truyền ra xem thường thanh âm .

"Ma Tộc cuồng nhân , lớn mật!" Cát đường Già biến sắc , quát lên , nhanh lên tiếp tục luyện hóa , sử dụng ra vũ kỹ , một đạo long lấy hào quang màu đỏ như máu rơi vào Yêu Tháp phía trên , tức khắc xuất hiện một cái hỏa diễm , cháy hùng hực lên .

"Ta muốn đốt chết ngươi , sẽ đem ngươi luyện hóa hết , hút một thân tinh huyết!" Cát đường Già tàn bạo nói nói , động tác trong tay càng ngày càng tàn nhẫn , hỏa càng ngày càng dồi dào .

Trong yêu tháp .

Diệp Kinh Văn ngồi xếp bằng , hai mắt tinh quang lóe lên , sau lưng hiện ra Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp đi ra , nhìn kỹ , dĩ nhiên là một dạng thực chất , một dạng hư huyền .

Đây là muốn đột phá Dương Thực Cảnh tiết tấu .

"Ta đây Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp dường như có thể cắn nuốt bất luận cái gì tháp tương tự vô hồn!" Ở khóe miệng hần bên hiện ra một quái dị độ cong , khó trách trước có một loại cảm giác mãnh liệt , gọi hần nhất định phải tiến vào này trong yêu tháp .

"Rõ là kỳ quái!"

"Trước không quan tâm những chuyện đó, hôm nay, ta muốn đột phá Dương Thực Cảnh!" Diệp Kinh Vân con mắt tinh quang lượn một chút bùng lên, nhanh chóng bấm Thập Ma Quyết!

Bên ngoài, hòa thượng kia vẫn còn ở lú lú.

"Ha ha ha! Không có thanh âm đi, người này cuồng vọng ma nhân rốt cục bị hỏa thiêu chết đi! Ha ha ha!" Cát đường Già chống nạnh, điên cuồng cười lớn, đều không khác mấy có thể cười khóc.

Đi qua sơ sơ ba tháng cũng không có đem thiếu niên luyện hóa hết, về phương diện này nói rõ hấn Yêu Tháp không góp sức, nhưng ở một phương diện khác còn lại là phản ứng ra thiếu niên thân xác bất phẩm.

Yêu Thượng tu luyện công pháp có chút tương tự với Ma Tộc, là dựa vào thu nhận nhân loại một thân tinh huyết, chỉ là bất đồng là, Ma Tộc người trực tiếp dùng thân thể thu nhận, mà bọn họ là dùng Yêu Tháp đến thu nhận.

Thay lời khác mà nói, bọn họ là dùng võ hồn đến thu nhận.

Hơn nữa, rất kỳ quái, bọn họ chỉ sẽ thu nhận một thân tà khí nồng hậu Ma Tộc người.

"Hỏa hậu không đủ lớn a, đều không đủ ta cù lét đây!" Hí ngược thanh âm theo Yêu Tháp trong truyền đến.

Cát đường Già nghe được lời này, sắc mặt trực tiếp biến biến, nổi giận gầm lên một tiếng: "Cuồng đồ! Người muốn chết, ta thành toàn người!" Vừa nói, hấn lại gia tăng hỏa hậu.

"Ta xem người còn làm thế nào sống sót!"

Thanh âm phản nộ theo trong miệng hấn truyền tới.

Yêu Tháp trong, Diệp Kinh Vân trên mặt không có chút nào sợ hãi, ngược lại là nghiền ngẫm, nhếch miệng cười một tiếng: "Được! Đến vừa lúc!"

Lúc này, tại hấn phía sau lưng Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp đã là hoàn toàn thực chất đi ra, ở Yêu Tháp chung quanh còn lại là xuất hiện từng cái vết nứt, tùy thời đều có vỡ vụn khả năng.

"Cái gì! Ta võ hồn làm sao sẽ biến phải suy yếu như vậy? Trong cơ thể ta linh lực làm sao sẽ từ từ biến mất, tựa hồ bị người cắn nuốt một dạng? Điều này sao có thể à?" Cát đường Già cảm nhận được rõ ràng trong cơ thể biến hóa, sắc mặt đột nhiên biến sắc, trong cơ thể linh lực sau đó một khắc như là đánh mở một cái cửa, tùy ý trôi qua.

"Ai? Là ai cắn nuốt ta một thân linh lực! A! A! A!" Cảm thụ được biến hóa này sau, hấn gào to một tiếng, giống như sư tử gầm, hấn tu vi có khả năng đạt đến một bước này, đến từ không dễ, không biết bắt bao nhiêu Ma Tộc người, cắn nuốt bao nhiêu Võ giả, nhưng mà, hiện tại, hấn chỉ có thể trở mặt cảm thụ được trong cơ thể linh lực trôi qua, loại đau khổ này như là sống không bằng chết!

"Là người phương nào!" Hấn ngẩng nhìn bốn phía, lại phát hiện chung quanh căn bản không có người, rất nhanh, hấn đưa mắt nhìn chăm chú phía trước Yêu Tháp trên.

"Ừ... Là người! Điều này sao có thể!" Tiếng kinh hô khó khăn theo trong miệng hấn truyền ra.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Yêu Tháp

Trong cơ thể linh lực từ từ biến phải hùng hậu.

Yêu Tháp trong, Diệp Kinh Vân chậm rãi đứng lên, trên thân khí thể từ từ cường đại, giống như một đốm xông thẳng lên trời lợi kiếm, bộc lộ tài năng, để cho người ta có gan cảm giác run sợ!

Trường bào màu trắng Vô Phong phiêu động , tóc dài màu đen cũng là bay lên , như ngân xà loạn vũ .

Hắn mặt tuy nói có một ít ngây thơ , nhưng bây giờ nhìn đi lên lại có một loại nói không nên lời khí phách cảm giác , hai mắt tinh quang lóe lên , phảng phất có thể khám phá thế gian vạn vật .

Hắn chậm rãi đi tới , mỗi đi một bước , trên thân khí thể lại dày đặc một phần , làm đi bước thứ năm lúc , sau lưng nổi lên Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp triệt để ngưng kết ra .

Vô hồn thực chất!

Chỉ có Dương Thực Cảnh Vô giả mới có hiện tượng .

Tại hấp thu Yêu Thượng vô hồn sau , hắn tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh nhất trọng .

"Thành thật cảm tạ ngươi a!" Cảm thán phát thanh ra , sau một khắc , nổ một cái , Yêu Tháp như cùng là một khối thủy tinh vỡ nát ra , văng đầy trên mặt đất .

Tùy theo truyền đến một đạo so giết lộn còn thê thảm hơn thanh âm .

"A! A! A!"

"Ta Yêu Tháp vô hồn!"

"Ta tu vi!"

"Ta lực lượng , đều không , đều không!" Cát đường Già mặt bị thống , như vậy phảng phất ăn đứt một dạng , vốn định đến luyện hóa Diệp Kinh Vân , lại không nghĩ rằng bị phía sau người trực tiếp luyện hóa hết , tu vi , vô hồn hết thảy bị đối phương ăn .

"Ngươi trả cho ta vô hồn! Đưa ta một thân tu vi!" Thanh âm bén nhọn quanh quẩn ở toàn bộ trong miếu đồ nát .

Cát đường Già trạng thái như chó điên , hắn rất không cam lòng , thật không cam! Tồn hao sơ sơ bốn thời gian mười lăm năm mới đưa tu vi đề thăng tới Dương Thực Cảnh ngũ trọng , mà hiện tại một thân tu vi toàn bộ đưa cho đối phương!

"Trả lại ngươi ? Hừ! Tự gây nghiệt , đáng đời!" Diệp Kinh Vân ánh mắt băng lãnh , nếu như không phải Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp có cắn nuốt Yêu Tháp công năng , có lẽ hắn sẽ bị đối phương rõ ràng mà cho luyện hóa hết .

"Ta muốn giết ngươi!" Cát đường Già điên , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , giống như một cái chó điên một dạng hướng phía trước phóng đi .

Nhưng mà không có tu vi hắn lại làm sao có thể sẽ Diệp Kinh Vân đối thủ ?

"Cút!" Diệp Kinh Vân lạnh như băng nói ra , tay phải hướng phía trước nhất chỉ .

"Đông Hoàng Nhất Chỉ!"

Từng ngón tay ra , tức khắc , một cỗ sắc bén kinh khí tại trong hư không xẹt qua một đường vòng cung , mang theo băng lãnh đến mức tận cùng khí tức , gào thét đi .

Vững vàng rơi vào cát đường Già trên trán .

Tức khắc , một cái lỗ máu lấy mất thường vậy tốc độ rõ ràng nổi lên , nhiều huyết theo cửa động hạ xuống .

Nổ 1 tiếng!

Cát đường Già cả thân thể trực tiếp té xuống đất .

1 tiếng kêu thảm tại chỗ là dẫn tới chung quanh Yêu Thượng chú ý .

"Người phương nào dám ở chỗ này dương oai!" Một đạo thanh âm phản nộ theo phụ cận Yêu Thượng trong miếu truyền tới , ngay sau đó , một đạo thân ảnh huyền phù ở giữa không trung , nhìn phía dưới thì thê sau , sắc mặt đại biến .

Lại có người ở chỗ này đem cát đường Già giết .

"Ngươi là người phương nào ?" Ánh mắt của hắn băng lãnh , mang theo không che giấu chút nào sát ý , nhìn chăm chú phía trước thiếu niên áo trắng .

"Ta là đại gia ngươi!" Diệp Kinh Vân ngạo vị nói ra , một bộ cợt nhả biểu tình , tại chỗ làm cho đối phương nổi giận .

"Ta muốn giết ngươi!" Gào to một tiếng , vị này có Dương Thực Cảnh tam trọng Vô giả lấy Liệp Báo tốc độ vọt thẳng qua đây .

"Chết!" Diệp Khinh Vân khẽ quát một tiếng , lại lần nữa sử dụng ra Đông Hoàng Nhất Chỉ!

Tại trong hư không xé rách không khí , lấy một loại càn kinh người hơn tốc độ cùng với cuồng bạo linh lực xông vào đến phía sau người trong cơ thể , gần là trong nháy mắt , lại một cỗ thi thể ngã xuống mặt đất!

Tu vi đạt đến Dương Thực Cảnh sau , Diệp Khinh Vân mặc dù không sử dụng Thị Huyết long thể hình thái thứ nhất cũng có thể chém giết hòa thượng này .

Hắn hôm nay sức chiến đấu đạt đến một cái trình độ kinh khủng .

Huru! Huru! Huru!

Trong hư không lại lần nữa hiện ra rất nhiều Yêu Thượng .

Những thứ này Yêu Thượng thấy đến phía dưới hai cỗ thi thể , sắc mặt đều là biến sắc .

Tuy nói nơi này là Yêu Thượng ngoài miếu vậy , nhưng rất nhiều năm không có ai tới nơi này gây chuyện .

Này cho ra cả người sát ý thiếu niên áo trắng đến là ai ?

"Giết hắn!" Mấy cái Yêu Thượng trầm giọng nói , quả đoán xuất thủ , con người mất lộ sát cơ , thân tốc chợt hiện đến , như một trận như lôi đình xẹt qua , thẳng đến Diệp Khinh Vân đầu .

"Đến tốt ha ha!" Diệp Khinh Vân hoàn toàn không sợ , hai mắt chiến ý thuần chất .

Đến người tu vi tới kém đều có Dương Thực Cảnh nhất trọng tu vi , đối thành trước đây , Diệp Khinh Vân muốn muốn trầm sát những người này nhất định phải sử dụng Thị Huyết long thể .

Nhưng hiện tại , hắn sức chiến đấu là trước kia gấp mười lần! Lực phòng ngự là trước kia gấp năm lần , mà Linh lực hùng hậu trình độ phương diện là trước kia gấp năm lần!

Phải đối phó những thứ này Yêu Thượng , đối với hắn mà nói cũng không phải là cái gì vấn đề .

"Lớn mật ma nhân! Vậy mà giết ta đồng bạn!" Một vị Yêu Thượng lạnh như băng nói ra , còn chưa nói hết , liền trực tiếp bị Diệp Khinh Vân cắt đứt: "Giết thì như thế nào!"

"Người! Buồn cười! Giết hắn!" Yêu Thượng sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên , cả người run run , trên thân kim quang đại mạo , thẳng tiếp nổi .

Diệp Khinh Vân một chiêu Dao Nhận Quyền đánh ra .

Trong nháy mắt , một khóa nóng bỏng đầu rơi trên mặt đất , văng đầy tiên huyết , cặp kia lớn trong mắt to lộ ra mãnh liệt không cam chịu cùng với khó có thể tin khiếp sợ .

"Gia hỏa này sức chiến đấu làm sao mạnh như vậy!" Diệp Khinh Vân cường thế kích sát Yêu Thượng một màn tại chỗ làm cho chung quanh Yêu Thượng sắc mặt đại biến , không tự chủ được lui ra phía sau mấy bước , nhìn về phía Diệp Khinh Vân ánh mắt đã là tràn đầy mãnh liệt sợ hãi .

Diệp Khinh Vân bốn phía vừa nhìn , ánh mắt băng lãnh .

Chung quanh Yêu Thượng sắc mặt thẳng biến , ánh mắt lập lòe , lùi bước , đều không dám nhìn hướng hắn .

Diệp Khinh Vân khẽ cười một tiếng , nụ cười kia rất sáng rực , nhưng ở chung quanh Yêu Thượng trong mắt lại phản phát gặp quỷ một dạng , nụ cười kia giống vậy là lấy lấy liên đao Tử Thần đang cười , lộ ra răng trắng như tuyết .

"Các ngươi không phải muốn tới giết ta sao? Làm sao hiện tại các đều giống như ô quy ?" Diệp Khinh Vân cười ha ha một tiếng , thân sắc tiêu sái đến cực điểm , tóc dài loạn vũ .

"Đề mạng lại!"

Đúng lúc này , một vệt ánh sáng từ dưới đất bắn ra .

Một người vóc dáng cường tráng Yêu Thượng lấy nhanh như tia chớp tốc độ chạy tới , tay trái cầm một cây đại đao , sau lưng hiện ra một cái Yêu Tháp , yêu khí bao phủ trong người .

"Là cát đường Già ca ca cát đường địch! Hắn một thân tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh ngũ trọng đỉnh phong! Kích sát tiểu tử này cũng không thành vấn đề rồi!" Có Yêu Thượng nhìn này một đạo thân ảnh , mặt lộ kinh hãi , trong đầu dường như chứng kiến cát đường địch hành hạ đến chết thiếu niên áo trắng một màn .

"Giết hắn! Giết hắn!"

Người chung quanh đều kêu .

Nhưng mà , quỹ dị một màn lại là sau đó một khắc nổi lên .

Chỉ thấy cát đường địch sững sờ một giây , theo sau đó xoay người chạy như điên , một màn này để cho không ít người đều ngốc ngậy tại chỗ .

Mới vừa mới kiêu ngạo tăng mạnh , nổi giận đùng đùng , như đã giống như lang cát đường địch hôm nay lại trở thành bị kinh sợ thỏ ? Trước sau phản thật sự là quá lớn!

Lại nhìn phía trước , thiếu niên áo trắng kia giống như biến một người , ở trên người hắn một mảnh cái vẩy màu đen như màu đen hoa hồng trán phóng , phát ra không phải mùi thơm , mà là mãnh liệt tà khí!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Cái gì đơn giản!

Trên người thiếu niên , nhiều đóa màu đen hoa hồng trán phóng , trong nháy mắt tạo thành từng mảnh một huyết vẩy màu đỏ , liên tiếp lan ra , mãi đến trên mặt , chỉ lộ ra một đôi băng mắt lạnh!

Ánh mắt kia phảng phất là tới từ địa ngục , để cho người ta xem biết có một loại lâm vào vô biên vô hạn trong bóng tối , mang cho thật sâu tuyệt vọng!

Chung quanh Yêu Thượng nhìn thấy này một băng lãnh ánh mắt sau , trong lòng run lên bần bật , cả một cái linh hồn tựa hồ cũng rời xa thân xác!

Khó trách nổi giận đùng đùng cát đường địch sau đó một khắc liền đổi một người giống như , trong lòng run sợ , giống như thấy mãnh thú một dạng , nhanh chân chạy .

Thế nhưng hắn chạy được sao ?

Sau một khắc , Diệp Kinh Vân thân ảnh cũng đã bay tới bên cạnh hắn .

Tóc dài loạn vũ , trong con ngươi lộ ra vô tình băng lãnh cùng với nhất cực hạn nguyên thủy giết hại!

"Người không phải muốn giết ta mẹ ?" Thanh âm bình thản , như nước sôi , nhưng rơi vào phía sau người trong tai , như cùng là cự thạch rơi vào bình tĩnh trên mặt biển , kích khởi từng con sóng gợn!

"Ta ... Ta!" Cát đường địch cả người run , trong ánh mắt không hề che giấu mà lộ ra sợ hãi chi quang . Hắn cảm nhận được rõ ràng phía sau người trên thân truyền lại đến nồng hậu tà khí!

Này một cỗ sát khí là thực chất , hoàn toàn không có bất kỳ ẩn dấu .

"Chết đi!" Bên tai truyền đến nhàn nhạt thanh âm , sau một khắc , một thanh kiếm đã là đến hắn bụng trong , tiên huyết cuồn phún , hắn mặt trắng giống như giấy một dạng , không có chút huyết sắc nào , chỉ một lát sau , cũng đã là té xuống đất .

Chung quanh Yêu Thượng nhìn thấy một màn này , cũng không dám ... nữa kêu gào , các giống như lão thử một dạng chạy trốn .

Diệp Kinh Vân cũng không để ý những người này , ánh mắt nhìn phía phương xa một tọa thật lớn thành trì , trên thân lân phiến đang từ từ thu hồi , như cũng là héo tàn hắc mãn cõi: "Chỗ ấy phải là Tinh Hải đế quốc chứ ?"

Tinh Hải đế quốc Hoàng thành chính là Tinh Hải Thành!

Diệp Kinh Vân chân đạp tại trong hư không , hôm nay hắn tu vi đã ở Dương Thực Cảnh nhất trọng , hoàn toàn có thể ngự không phi hành!

Của mọi người Yêu Thượng sợ hãi dưới ánh mắt , hắn rời đi nơi này .

Thân hình như điện , tốc độ cực nhanh , tại trong hư không lưu lại một đạo tàn ảnh , lấy không gian , chỉ một lát sau , hắc liên đã tới chân núi .

Nhìn phía trước huy hoàng thành trì đường nét , hắc đánh tính .

Tính được , hắc rời khỏi Lạc Dương Thành đã có sơ sơ ba tháng , không biết hắc hảo huynh đệ , đồ nhi ngoan hôm nay ở đâu ?

Nghĩ đến thời điểm , thời gian bất tri bất giác trôi qua , lúc này , hắc thân ảnh đã xuất hiện ở Tinh Hải Thành người Hẹ bên ngoài quán rượu .

Coi như chân hắc muốn hướng cửa bước vào một bước lúc , một người vóc dáng nam tử gầy gò ngăn lại hắc đi đường .

Nam tử này thân mặc áo giáp , bên hông phía trên trang bị một cây đại đao , mặt tức sát ý .

"Vì sao phải ngăn ta lại ?" Diệp Khinh Vân khẽ cau mày , quát lên .

"Có thiên kiều lệnh bài sao?" Nam tử gầy gò hỏi, thanh âm có chút lạnh mạc .

"Thiên kiều lệnh bài ? Thứ gì ?" Diệp Khinh Vân sững sốt .

"Người ngay cả thiên kiều lệnh bài cũng không biết ?" Nam tử ánh mắt tức khắc lợi hại không ít , trên mặt thoáng qua một chút vẻ khinh thường: "Cút đi! Đừng làm trở ngại nơi này thiên tài!"

"Người kêu ta cút ?" Diệp Khinh Vân liếc nam tử một cái , thanh âm có một ít lạnh lẽo .

Nam tử dùng tay chỉ Diệp Khinh Vân , mặt kiều căng , hoàn toàn liền coi thường người , lộ ra một loạt như cút vậy màu sắc hàm răng: "Lão tử ta kêu người cút! Làm sao , người có gan đánh ta a , người tên nhà quê!"

Thái độ đó cực kỳ kiêu ngạo , cực kỳ coi thường người!

Rõ ràng chính là một cái hạ nhân , nhưng lúc này biểu hiện ra ngoài so cái Hoàng đế còn muốn ngu bức!

Thứ người như vậy gặp phải nhuyển đản tự nhiên sẽ càng cao ngạo cùng xem thường!

Nhưng đứng ở hắc trước mắt nhưng không phải là cái gì nhuyển đản!

"Được ! Ta thành toàn người!" Diệp Khinh Vân trọng trọng gật đầu , chân phải hơi vừa nhấc , nổ một cái , đánh đối phương hàm răng đều mất không ít , ỏi đầy đất huyết!

"Cái gì! Ta tu vi ở Dương Thực Cảnh lưỡng trọng , rõ ràng cao hơn hắc nhất trọng , ta vậy mà không địch lại hắc!" Ở bảo hộ trong lòng thật lớn sóng biển , không hề nghĩ ngợi đến , đối phương chẳng những tốc độ nhanh , hơn nữa độ mạnh yếu nhanh, vô cùng tàn nhẫn .

Cả người hắc trực tiếp nằm trên mặt đất .

Diệp Khinh Vân chân hung hăng đạp ở trên người hắc , lạnh nhạt nói: "Ta hiện tại có thể vào không ?"

"Không có trời kiều lệnh bài không được đi vào!" Nói lời này tự nhiên không phải ban nãy người , mà là trước mới chậm rãi xuất hiện một đạo thân ảnh .

"Ta nếu là không phải muốn đi vào đây?" Nhìn này một đạo thân ảnh , cảm thụ được phía sau người trên thân khí tức , Diệp Khinh Vân sắc mặt bình thản , ngoạn vị nói ra .

Người trước mắt tu vi so bảo hộ cao hơn , nhưng là không cao được đi đâu .

Cũng liền Dương Thực Cảnh tam trọng a.

Nếu như bị người ta biết hắc ý nghĩ trong lòng , nhất định sẽ mặt giết mình .

Phải biết rằng , Dương Thực Cảnh Vô giả , mỗi một trọng chênh lệch như là rãnh trời!

Nhưng mà , Diệp Khinh Vân lại có thể trực tiếp miểu sát Dương Thực Cảnh nhất trọng , nhị trọng Vô giả .

Hắc phỏng chừng đang sử dụng Thị Huyết long thể sau , đối kháng Dương Thực Cảnh bát trọng Vô giả đều có thể .

"Vậy bước qua thân thể ta đi, nhưng người có thể không ?" To con lạnh như băng liếc Diệp Khinh Vân một cái , cao ngạo ngẩng đầu , như vậy hình như là một người cao quý thiên nga trắng!

Hôm nay , Tinh Hải đế quốc mời Tinh Hải Thành thiên kiều chi tử tới nơi này tụ họp một chút , nghe nói là Tinh Hải tỷ võ trước chúc mừng!

Tinh Hải tỷ võ là Tinh Hải đế quốc nhất tỷ võ , rất nhiều nổi danh tinh Hải tướng quân chính là theo Tinh Hải khi luận võ xuất hiện , có thể nói , Tinh Hải tỷ võ biết Tinh Hải đế quốc đưa vào rất nhiều mới mẻ huyết dịch , rất nhiều tiềm lực Vô giả!

Ở chỗ này phàm là Tinh Hải tử vô hai mươi người đứng đầu đều có thể đến Tinh Hải đế quốc Tinh Hải viện học tập .

Tinh Hải viện đó là một cái làm vô số Võ giả hướng đi học viện .

Có thể nói , Tinh Hải đế quốc có thể trở thành là nhị lưu đế quốc mà không phải tam lưu đế quốc toàn dựa vào Tinh Hải viện hỗ trợ .

Nguyên bản , Tinh Hải viện là xây ở đế quốc ở ngoài , nhưng Đế vương coi trọng Tinh Hải viện , liền đem nó chuyển dời đến trong đế quốc .

Tinh Hải đế quốc nhưng không phải là cái gì Võ giả đều có thể xuống đất địa phương , mặc dù người tu vi đạt đến Dương Thực Cảnh không được đế quốc tướng quân phê chuẩn cũng không có thể bước vào Tinh Hải đế quốc một bước!

Hôm nay , ở khách sạn này trong tụ tập hơn hai trăm người thanh niên , những thứ này thanh niên đều bị người coi là thiên kiều chi tử .

Cũng chỉ có những người tài giỏi này có thể đi ở khách sạn này trong sống phóng túng .

"Bước qua thân thể người sao?" Diệp Khinh Vân chân mày chưa từng nhíu một cái , liếc đối phương một cái!

"Làm sao ? Sợ chứ ? Sợ sẽ tự phế kinh mạch , nửa đời đại gia người ta đập đầu ba cái , sau đó cút cho ta!" To con mặt đắc ý nói , căn bản cũng không có đem Diệp Khinh Vân thả ở trong mắt a , trong mắt hắn , người trước mắt thậm chí ngay cả một con chó cũng không bằng!

"Bước qua thân thể người , cái gì đơn giản! Chỉ cần nhất chỉ!" Diệp Khinh Vân lạnh nhạt nói , thanh âm bình thản , nhưng mỗi một chữ đều lộ ra khí phách , lộ ra vô địch!

"Tiểu tử , người có gan lập lại lần nữa!" To con nộ , từ xưa tới nay chưa từng có ai có dũng khí như thế nói chuyện cùng hắn , trước mắt thiếu niên áo trắng tuyết đối là người thứ nhất .

Đương nhiên , trong mắt hắn , đây cũng là cuối cùng một cái!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Thiên kiều chi tử căn cứ

"Bước qua thân thể người , cái gì đơn giản! Chỉ cần nhất chỉ!" Diệp Khinh Vân khẽ cười một tiếng , lập lại trước nói , mặt hí ngược nhìn chăm chăm đối phương .

"Người tự tìm cái chết!" To con triệt để nộ , nói như thế nào , hắn là Hoàng thành một vị hộ vệ đội trưởng , trên đường bị người trào phúng , tôn nghiêm ở đâu ?

Dưới con nóng giận , hắn chợt một giẫm mặt đất , cả người như Đại Bàng giương cánh , thổi qua mạnh mẽ gió , hướng Diệp Khinh Vân áp đi .

Diệp Khinh Vân nhẹ nhàng mà mang ngừng đầu , trong con người thoáng qua mãnh liệt xem thường , hướng về phía phía trước chợt nhất chỉ .

"Đồng Hoàng Nhất Chỉ!"

Nhất chỉ phía dưới , một đạo kinh khí không gian , trực tiếp rơi vào hộ vệ đội trưởng trên đầu , nổ một cái , bảo hộ cả người trực tiếp té xuống đất , tiên điểm huyết như hoa hồng một dạng trán phóng .

Đường đường Dương Thực Cảnh tam trọng Võ giả cứ như vậy chết ở thiếu niên áo trắng trong tay!

Diệp Khinh Vân mặt không thay đổi đến trong khách sạn , như hắn nói , hắn muốn khách sạn này , sẽ không có người có thể cản dừng .

Trên đường phố Võ giả nhìn thấy một màn này , con người hơi co rút lại , nhìn phía thiếu niên ánh mắt trong mang theo một chút sợ hãi .

Trong tửu lâu , trang sức trang nhã , nồng nặc mùi rượu vị bao phủ ở bốn phía .

Nhà đại tửu điểm sớm đã là chật ních người, những người này toàn bộ đều ở mười tám đến hai mươi tuổi giữa, trên người mỗi một người đều có Dương Thực Cảnh nhất trọng ở trên tu vi.

Bọn họ thiên phú thật không tệ.

Trong tửu lâu có hai tầng, phía trên nhất tầng tất cả đều là bao sương, theo truyền đến tiếng cười liên chứng minh nơi đó có lấy không ít Vô giả.

"Phía trên Vô giả thiên phú, tu vi hẳn là so tầng thứ nhất muốn cao hơn nhiều!" Diệp Kinh Văn lâm bảm, đây là một cái đầy đủ hiện lên thực lực thể giới.

Cái dạng gì người ngồi cái dạng gì chỗ đều có quy định!

Diệp Kinh Văn tùy ý tìm một vị trí, kêu một chén rượu.

Ở cái bàn này phía trên còn ngồi ba người, ba người này đều là thanh niên, đang ở nói chuyện, mặt hiện lên ra mỉm cười, bất quá, khi nhìn thấy Diệp Kinh Văn ngồi ở ghế trên lúc, trên mặt tiểu ý đột nhiên biến mất, tùy theo xuất hiện là một cổ quái ý.

"Vị huynh đài này, ngươi tốt lạ mặt, không biết là nhà ai người?" Một vị thanh niên cổ quái nhìn Diệp Kinh Văn, tại hắn trong ấn tượng, chưa bao giờ từng thấy vị này thiếu niên áo trắng.

Diệp Kinh Văn cau mày một cái, không muốn để ý tới, tự nhiên uống rượu, bây giờ không có hứng thú để ý tới những thứ này về mặt cao ngạo thanh niên.

Một người khác thấy thế, trên mặt đã là mang theo không vui, khi thấy Diệp Kinh Văn trang phục lúc, hắn liền nhận định gia hỏa này nhất định là hương ba lão, liền tục trào phúng: "Hương ba lão, đừng ngồi ở chỗ này, 1 tiếng mùi hôi, cút!"

1 tiếng mùi hôi, này thuần túy là hắn cần.

Hoàn toàn là mắt chó coi thường người khác.

Một người khác thấy Diệp Kinh Văn còn là một bộ lạnh lùng biểu tình, trên mặt cũng là mang theo một chút không vui: "Có thể từ nơi này lăn ra ngoài sao?"

Ba vị thanh niên trong, lúc trước một vị hay là có một ít lễ phép, nhưng hai vị này lại mặt cao ngạo, không coi ai ra gì, một bộ cao cao tại thượng thần sắc.

Hoàn toàn là coi thường người!

"Tửu lâu này là người mua sao?" Diệp Kinh Văn rốt cục mở miệng, nhàn nhạt xem hai vị thanh niên một cái.

"Không phải!" Một vị thanh niên giễu cợt nói: "Không phải, thì thế nào?"

"Vô lý, như vậy ta ngồi ở chỗ này, có liên quan gì tới người đây?" Diệp Kinh Văn vẫn là lạnh nhạt nói, liếc thanh niên một cái.

"Bởi vì ta tu vi so người mạnh, chớ cùng ta nói mò gì! Ta cho người thời gian ba giây, lập tức theo trong mắt ta biến mất, nếu không nói..."

Thanh niên này thái độ ác liệt, ngữ khí kiêu ngạo yếu mệnh, ánh mắt kia giống như là mắt chó, nhưng mà, câu nói tiếp theo, hắn còn không nói ra, liền phát ra một đạo như giết vậy kêu thảm thiết!

Diệp Kinh Văn chặt chẽ cầm tay hắn, trở tay nhấn một cái, trực tiếp đem hắn đầu đặt tại trên bàn: "Nếu không như thế nào đây?"

Hí ngược thanh âm truyền vào thanh niên trong tai, khiến cho cho hắn tại chỗ tức giận.

Tốt xấu hẳn là như vậy bị người coi là thiên kiêu chi tử, ở chỗ này cũng là có mặt nhân vật! Hôm nay lại bị một người mặc phá quần áo cũ hương ba lão khi dễ?

Tức giận tức khắc như ngọn lửa cháy hừng hực lên.

"A!" Hắn gắng sức vừa hô, nhưng sau một khắc trực tiếp ngã tại chỗ, đối phương lực lượng là ở quá lớn, hắn căn bản là không có cách phản kháng, đầu bị đối phương chặt chẽ đặt tại trên bàn!

Một người thanh niên nhìn thấy một màn này, cầm lấy trên bàn trường kiếm, rút ra, hướng về phía Diệp Kinh Văn nộ vô tới: "Chết!"

"Cút!" Diệp Kinh Văn tay trái chặt chẽ đặt ở trên trường kiếm, chột vung lên, kiếm kẻ cả người ngang bay ra ngoài, nổ một cái, rơi trên mặt đất.

Thanh niên kia kêu thảm một tiếng, trong lòng kinh hãi, hoàn toàn không nghĩ tới thanh niên trước mắt thực lực cường đại như vậy, cùng tu vi quả thực không thành đôi so.

Nguyên bản kiều ngạo vào giờ khắc này bị đánh được phá thành mảnh nhỏ .

Một màn này tại chỗ là dẫn tới chung quanh thanh niên nhìn kỹ .

Nằm ở trên bàn thanh niên không ngừng gào thét , muốn tránh thoát ra ngoài: "A! A! A!"

"Người a cái gì ? Có hữu dụng sao ?" Diệp Kinh Vân vẻ mặt xem thường , liên tục trào phúng: "Chỉ thực lực này còn vẻ mặt ngạo khí ? Không coi ai ra gì ? Ở trong mắt ta , người đáng là gì à?"

Thấy phía sau người trên mặt đỏ lên , trầm mặc không nói .

"Ta hỏi người nói đây! Người điếc sao? Há?" Chợt đem phía sau người đầu nâng lên , sau đó hướng trên bàn vỗ .

P phía sau người đau được oa oa kêu lớn , cũng không nhịn được nữa , sợ hãi nói ra: "Tiểu đệ của ta , người là ta! Oa oa oa!"

Một cái bị người coi là thiên tài nhân vật phong vân lại bị người đánh khóc lên .

Người chung quanh nhất tề sững sờ, nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đã là triệt để không có có xem thường , có chỉ là mãnh liệt kính sợ .

Ai đều kính sợ cường giả , nơi này thanh niên đồng dạng không ngoại lệ!

Trên bàn một người bình yên thanh niên đầu đầy mồ hôi , phía sau lưng càng là trắng đỏ mồ hôi lạnh , nghĩ đến nếu như ban nãy đắc tội thiếu niên mặc áo trắng này , kết quả nhất định sẽ rất thảm .

"Người , tự tìm cái chết! Cũng dám giết ta người!" Đúng lúc này , từ lâu lâu hai xuất hiện một đạo thân ảnh! Hắn thanh y phiêu phiêu , tóc dài lay động , thân cao gầy , nhìn phía dưới một vị bị nằm ở trên bàn thanh niên , hai mắt trong nháy mắt đỏ bừng .

"Thiếu chủ! Nhanh cứu ta!" Phía dưới , thanh niên kia nghe được thanh âm này , gấp gáp hô .

"Ta để cho người nói chuyện sao?" Diệp Kinh Vân lạnh như băng nói ra , sau đó ném một cái , như là ném một cái rác rưởi một dạng .

Thanh niên trực tiếp bị ném tới mười thước bên ngoài , vừa vặn rơi vào ở một cái thật lớn trong bầu rượu , thanh thủy tiếng vỡ vụn vang vọng!

"Tốt có dũng khí! Mặc dù là Mộ Dung gia tộc thiếu gia Mộ Dung Nguyên lên tiếng, hắn cũng may may không nể mặt mũi!"

"Tiểu tử này mới tới chứ ? Lòng can đảm lớn như vậy! Không biết lấy ở đâu khí ?"

Người chung quanh xì xào bàn tán , đều là không hiểu vì sao thiếu niên biết không được cho Mộ Dung Nguyên một chút mặt mũi!

"Người tự tìm cái chết!" Mộ Dung Nguyên cảm giác mình đã bị thật lớn vũ nhục , trong ánh mắt phun ra lửa đến, chân phải chợt đạp một cái , cả người như Đại Bàng giương cánh một dạng hướng Diệp Kinh Vân bay đi , giữa hai tay xuất hiện mãnh liệt hàn khí .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Thiên kiều lệnh bài

Mộ Dung Nguyên , Mộ Dung gia một thiên tài thiếu gia , năm ấy mười tám hắn đã có Dương Thực Cảnh lực trọng tu vi , thực lực Cao Sâm khó lường , nguyên bản mặt như ngọc hắn lúc này nhìn qua có một ít dữ tợn .

Đi nhanh bước ra , một quyền chợt đánh ra đi , một cổ mãnh liệt kinh khí nhất thời không gian , hướng Diệp Kinh Vân đi .

Diệp Kinh Vân mồ hôi lạnh 1 tiếng , đồng dạng là không cam chịu tỏ ra yếu kém mà vùng ra một quyền .

Tức khắc , hai cổ quyền phong mà đụng vào nhau , lấy không gian , đem bốn phía bàn chân được nghiền , xoạt xoạt xoạt xoạt tiếng âm vang lên .

Mộ Dung Nguyên lui ra phía sau ba bước , mà Diệp Kinh Vân lại như trong biển bần thạch một dạng , vẫn không nhúc nhích .

"Cái gì! Mộ Dung Nguyên công tử tu vi đã ở Dương Thực Cảnh lục trọng , mà thiếu niên này bất quá là Dương Thực Cảnh nhất trọng tu vi! Mộ Dung công tử vậy mà hoàn toàn ở hạ phong ?"

Mộ Dung Nguyên sắc mặt rất khó chịu , người chung quanh nói không có không phải là đang nói hấn thực lực không bằng đối phương .

Khi hấn tiếp tục muốn xuất thủ lúc , đúng lúc này , phía trên truyền đến một đạo sát ruột thanh âm .

"Dừng tay!"

Ngẩng đầu nhìn lên , chỉ thấy đứng ở nơi đó một thanh niên .

Thương Kiệt!

Diệp Kinh Vân không nghĩ tới bản thân thứ mười một đồ đệ đi tới nơi này , trên mặt thoáng qua một nói về cổ quái .

"Sur phụ!" Thương Kiệt nhanh chóng hướng về phía Diệp Kinh Vân cúi cung , thần sắc cung kính .

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , trực tiếp há hốc mồm!

Sư phụ ?

Thương gia Nhị thiếu gia làm sao thành thiếu niên áo trắng đồ đệ ?

Diệp Kinh Vân gật đầu , hấn biết thanh niên trước mắt có một chút bối cảnh , nhưng không nghĩ tới sẽ trong hoàng thành đại gia tộc .

Trong hoàng thành gia tộc tuy nói thế lực không có Yêu Thượng Miếu , dòng binh liên minh lớn , nhưng là muốn so những Lạc Dương Thành đó gia tộc lớn hơn nhiều lắm!

Thương Kiệt lúc thường cực kỳ khiêm tốn , không có chút nào hiển quý tộc con trai trưởng thân phận , bất luận kẻ nào thấy hấn cũng sẽ không thấy cho hấn là đến từ nhà giàu con trai trưởng .

Bất quá , cái này hoặc giả cùng đối phương ở Thương gia thân phận có quan hệ .

"Thương Kiệt , ta mặc kệ hấn có phải là người hay không sư phụ! Hấn hiện tại đánh ta người , người nói người nên làm như thế nào ? Chọc ta Mộ Dung gia , ta để cho người ăn không được ném đi!" Mộ Dung Nguyên ngữ khí mạnh mẽ , thái độ đã mạn , giận dỗi dỗi nói ra .

Diệp Kinh Vân đứng ở một bên , lẳng lặng quan sát đến mười một đồ đệ tử , xem hấn biết nói cái gì , biết làm cái gì .

"Đây là sư phụ , sư phụ ta đánh người hạ thủ người , nói rõ người hạ thủ người chọc giận sư phụ ta . Nên đánh!" Thương Kiệt thái độ thô bạo lên , không úy kỵ tí nào , song nhìn chăm chú phía sau người .

Thanh âm rất lớn!

Rất ý tứ rõ ràng!

Diệp Kinh Vân là sư phụ hấn , ai chọc sư phụ hấn chẳng khác nào chọc Thương gia!

"Già mồm át lễ phải!" Mộ Dung Nguyên hừ lạnh một tiếng , quát: "Đã như vậy , ta đem hai người các người đều bắt lại! Thương Kiệt , người một cái kẻ bất lực!"

"Vậy đến chiến!" Thương Kiệt trên thân khí thế tăng mạnh , bắp thịt cả người nổi lên , hấn đi không nổi là linh lực lộ tuyến , mà là thân xác lộ tuyến!

Lấy hấn hôm nay thân xác trình độ cường hấn , đối phó Mộ Dung Nguyên vẫn có một ít độ khó .

Nhưng là sư phụ hấn , hấn không có chút nào do dự trực tiếp đứng ra .

Một màn này , Diệp Kinh Vân nhìn ở trong mắt , gật đầu , không ủng hộ công hấn tán dương một bộ đại địa kim cương bất diệt quyết cho phía sau người .

"Dừng tay!" Đúng lúc này , một đạo thiên lại bàn thanh âm chậm rãi vang lên , thanh âm mềm nhũn , dường như không có lực lượng gì , nhưng vô hình trung cũng là tràn đầy chân thật đáng tin , phảng phất là vô hình tay đè đang lúc mọi người trên cổ , nếu là sẽ có người nào có dũng khí không phục , kết quả như vậy chính là chết.

Diệp Kinh Vân lông mi hơi nhú lại , nhìn hướng lên phía trên , ở nơi đó đã là xuất hiện một vệt màu trắng thánh khiết thân ảnh .

Đây là một cái cực kỳ cô gái xinh đẹp , một bộ bạch y , hình như là bao trùm bông tuyết , nàng có một mặt dung nhan tuyệt thế , khí như u lan , trong hai tròng mắt , nhộn nhạo , tinh xảo trên gò má hình như là dùng ngọc điêu khắc ra , một cổ mùi thơm của cơ thể vị phiêu đăng ở trong không khí , khiến cho được không được thiếu nam nhân không nhìn được dùng sức nhiều hút mấy cái .

Nữ tử chẳng những rất diễm lệ hơn nữa rất mị hoặc!

Hơi nháy mắt mấy cái , phảng phất là qua loa một dạng , mang theo mọi người trong lòng một trận sóng gợn .

Ngao ngễ thân thể lộ ra không bỏ sót , vòng eo như thủy xà , để cho người ta xem liền có một loại không nhìn được nhào vào đi , vì nàng bán mạng kích động .

Cái gì là hoa nhường nguyệt thẹn , cái gì là nghiêng nước nghiêng thành ở trên người nàng hiện ra hết đi ra!

Chung quanh nam tử ở nhìn thấy nàng sau , trên mặt toàn bộ lộ ra si tình biểu tình , như vậy hận không được trực tiếp nhào qua , cuồng hôn nàng một vạn cửa .

Mà những cô gái kia ở trước mặt nàng ảm đạm phai mờ .

"Tĩnh Hải đế quốc công chúa , nàng kêu Tĩnh Hải Lạc Dao!" Thương Kiệt hướng về phía Diệp Kinh Vân truyền âm nói .

Diệp Kinh Vân xem Tĩnh Hải Lạc Dao một cái , trong ánh mắt thoáng qua một chút kinh diễm .

Phía sau người xác định rất đẹp , nhưng hấn chung quy thấy được loại này đẹp mang theo một chút quý dị , ở phía sau người tinh xảo trên gò má dường như cất giấu rất nhiều nhận không ra người sự tình .

Tĩnh Hải Lạc Dao xác định thật là cái mỹ nhân , ở bên người nàng tụ tập vô số tuần kiệt , bọn họ giống như là một cái trung thực bảo hộ một dạng , cặp kia lợi hại được như mắt ưng không ngừng quét mắt chung quanh!

"Nếu là Thương Kiệt sư phụ , nói vậy thân thù rất tốt! Khanh khách , vậy đi lên ngồi xuống đi!" Tĩnh Hải Lạc Dao hướng về phía Diệp Kinh Vân cười một tiếng , nụ cười diễm mỹ trong mang theo thuần chất mị hoặc , nếu muốn không cảm được , tất định sẽ phát hỏa , liên tưởng chỉ có .

"Giỏi một cái mị hoặc thuật!" Diệp Kinh Vân cũng là hơi thất thần một cái , hấn có dừng khí khẳng định cô gái trước mắt tất định tu luyện mị hoặc loại hình công pháp , nếu không phải là hấn định lực đủ mạnh , sợ là sẽ phải quỳ đối phương vấy quạ lượ phía dưới .

"Hả?" Tĩnh Hải Lạc Dao trong lòng sóng to gió lớn , thanh niên trước mắt là người thứ nhất trong nháy mắt tránh được nàng mị hoặc mắt người .

"Gia hỏa này tuyệt đối không đơn giản!" Nàng trong lòng thầm nhủ , biểu tình như thường , nụ cười y nguyên diễm mỹ , để cho người ta xem không nhìn được biết tiền lên bảo hộ nàng kích động .

"Không đi ." Diệp Kinh Vân lắc đầu , hướng về phía Thương Kiệt nói ra: "Chúng ta đi thôi ."

Thương Kiệt gật đầu .

"chờ một chút , không biết ngươi là có hay không muốn tham gia luận võ đại hội ? Ta xem ngươi cũng không thiên kiêu lệnh bài , nếu không ta cho ngươi một khối ?" Tĩnh Hải Lạc Dao nháy nháy mắt , hỏi , không biết nàng đang có ý gì .

"Xin lỗi , ta không có hứng thú!" Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn thẳng phía sau người , lạnh nhạt nói .

Loại đứa bé này một dạng đùa đồ đặc , hấn một chút hứng thú cũng không có .

"Không có hứng thú ? Là không dám chứ ? Cũng vậy , chỉ ngươi thực lực này , liền tham gia luận võ tư cách cũng không có chứ ?" Phía trên , Mộ Dung Nguyên mặt ngoạn vị nhìn chăm chăm Diệp Kinh Vân xem , như vậy giống như là nhìn một hương ba lão , xem thường tới cực điểm .

"Ta có không có tư cách không phải ngươi nói tính! Còn nữa , nếu muốn ta đều không có tư cách , ngươi biết có tư cách sao?" Nói xong lời này , Diệp Kinh Vân nhìn cũng không nhìn Mộ Dung Nguyên một cái , trực tiếp đi ra ngoài , sau lưng hấn theo sát thanh niên Thương Kiệt .

Mộ Dung Nguyên sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên , nhìn chăm chặp phía trước thiếu niên áo trắng xem .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Thương Kiệt sư phụ

Mộ Dung gia , tuy nói không phải Tinh Hải Thành thế lực lớn , nhưng cũng là gần với những đại thế lực kia tồn tại!

Mà hần , Mộ Dung Nguyên là Mộ Dung gia tộc thiếu gia , thân phận tôn quý , là có uy tín danh dự nhân vật , lúc thường , có ai dám đắc tội hần ? Khinh thường hần ?

Hiện tại chế giễu , một tên nhà quê số phen trào phúng hần , coi hần như không khí .

"Tự tìm cái chết!" Mộ Dung Nguyên tức giận , chuẩn bị xuất thủ .

Lần này , Tinh Hải Lạc Dao cũng không có ngăn cản , nàng cũng là có chút tức giận , luôn luôn không có có một người đàn ông cự tuyệt qua nàng .

"Nhìn một chút thực lực ngươi đến thế nào ?"

Trong lòng nghĩ như vậy , một đôi như nước mùa xuân một dạng mắt phượng nhìn chăm chăm phía trước gầy gò thân ảnh , nàng phải thật tốt xem xem người trước mắt đến có năng lực gì .

Mộ Dung Nguyên ban nãy cũng không có sử dụng toàn bộ lực lượng , lần này , hần không đếm xỉa đến , đứng ở nơi này đều cũng có danh khí thanh niên , có thể nói là đại biểu cho Tinh Hải đế quốc tương lai .

Nếu như hần lần này lại bại , có thể nói mất hết mặt mũi!

Cả người tản mát ra lẫm liệt sát ý , hần một tay che trời , tay phải đưa ra , năm ngón tay giữa tràn đầy cuộn cuộn linh lực , như năm tòa cự sơn một dạng hướng Diệp Kinh Vân áp đi .

"Thiên Linh Ngũ Chỉ!"

Âm lãnh thanh âm theo môi hần trong cuộn đi ra .

Chung quanh thanh niên nhìn thấy một màn này , sắc mặt đều là biến sắc , đều thần phục .

"Là Mộ Dung gia tộc tam đại vũ kỹ một trong! Vũ kỹ này phẩm chất ở Huyền giai thượng phẩm , uy lực kinh người! Không nghĩ tới , Mộ Dung Nguyên công tử đi lên liền xuất ra một chiêu mạnh nhất! Hần đây là muốn một kích trúng đích , đem không biết trời cao đất rộng tiểu tử chém giết ở đây ."

"Mộ Dung Nguyên công tử nộ! Mộ Dung gia tộc người không cho người khiêu khích cùng coi nhẹ , thiếu niên này quá mức kiêu ngạo , trong mắt không người , nên chết!"

Không ít thiên tài thanh niên đều là đối Diệp Kinh Vân xem thường một phen .

Bọn họ hoặc là đến từ đại gia tộc , hoặc là đến từ quý tộc , đem thân phận mình xem rất nặng , thấy được Diệp Kinh Vân chính là tên nhà quê , lại không có quyền lại không có thế , để nhũn trung thỏ con ba ba vương , hơn nữa , trong bọn họ mấy người cùng Mộ Dung Nguyên công tử quan hệ không tệ , lúc này , tự nhiên sẽ giúp Mộ Dung Nguyên .

Coi như năm ngón tay sẽ phải nhằm phía Diệp Kinh Vân đầu lúc .

Diệp Kinh Vân nhanh chóng lao ra trường kiếm , xôn xao mà một cái , một tay liền từ trong hư không hạ xuống , tiên huyết như cột nước vậy cuồng phun ra ngoài .

Sau một khắc , 1 tiếng thê thảm thanh âm quanh quẩn ở toàn bộ trong khách sạn .

Tất cả mọi người há hốc mồm , chẳng ai nghĩ tới , Diệp Kinh Vân vậy mà biết dùng vũ khí! Mọi người đều ngốc ngậy tại chỗ , ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chăm phía trước thân ảnh .

Vào giờ khắc này , mặc dù là được xưng là Tinh Hải Thành đệ nhất mỹ nữ Tinh Hải Lạc Dao cũng không nhịn được đem linh động ánh mắt chặt chẽ đưa lên ở đó một đạo gầy gò lại tràn đầy bạo tạc lực thân ảnh .

Ở mọi người nhìn chăm chú , Diệp Kinh Vân cầm lấy Vô Tình Kiếm , sau đó rất là chậm rãi bỏ vào bao kiếm trong , kiếm và bao kiếm ma sát ra chói mắt hoa lửa , hình như là nhiều đóa hồng sắc đỏ đang nở rộ lấy .

Hần động tác rất chậm chậm .

Vang vang 1 tiếng , kiếm rút cục bỏ vào bao kiếm trong .

Tùy theo , một trận tiếng huyền não chợt theo trong khách sạn bộc phát ra!

"Đê tiện!"

"Vô liêm sỉ!"

"Quá không công bình! Mộ Dung Nguyên công tử bị âm ." Vô số thanh niên tuần tãi chỉ vào Diệp Khinh Vân mắng, đều cho rằng phía sau người đê tiện , muốn là công bình vừa đứng , tuyệt đối không phải là Mộ Dung Nguyên đối thủ .

Ở đây chỉ có mấy người trầm mặc , bọn họ trầm mặc là bởi vì biết thiếu niên trước mắt triển hiện ra thực lực mạnh mẽ quá đáng .

Tĩnh Hải Lạc Dao đại mi hơi nhíu lại , nhìn về phía Diệp Khinh Vân ánh mắt không còn là mang theo hí ngược , mà là ngưng trọng , hoàn toàn không nghĩ tới đối phương tốc độ nhanh như vậy .

Mặc dù là nàng , cũng chỉ có thể nhìn thấy phía sau người xuất thủ trong nháy mắt .

"Mộ Dung Nguyên bại , hần thua rất triệt để!" Nhân nhạ thanh âm nhưng lại như là cùng tảng đá rơi vào bình tĩnh trên mặt sông , kích khởi từng cơn sóng gợn .

Tất cả mọi người cổ quái nhìn nàng , trên mặt tràn đầy khó có thể tin .

Cái gì!

Mộ Dung Nguyên phải bại triệt để triệt để ?

Đây chính là Mộ Dung Nguyên a! Tu vi ước chừng so thiếu niên áo trắng cao một mẩu lớn , vậy mà thua được thảm như vậy ?

"A!" Nằm trên mặt đất Mộ Dung Nguyên tức giận kêu , mình bị kẻ khác cười nhạo cũng liền thôi, lúc này lại bị bản thân coi là nữ thần Tĩnh Hải Lạc Dao cười nhạo , trong lòng có thể nào không giận ?

Hắn tràn lòng tức giận , trào mà một cái theo tại chỗ chiến khởi đến, chỉ còn dư lại đến tay trái hung hăng chỉ vào đối phương: "Ngươi có gan cùng ta công bằng nhất chiến!"

Hiển nhiên , hắn cũng cho rằng nếu muốn mới vừa mới đối phương không được đột nhiên làm cho dùng vũ khí , hắn tuyệt đối sẽ không bại lại .

"Ta không có hứng thú cùng ngươi ở nơi này ngồi chém gió! Ta hiện nay tâm tình tốt , không muốn giết người , nếu như ngươi còn dám đắc tội ta , kết quả như vậy là được..." Nói xong , hắn Vô Tình Kiếm vung lên , tức khắc một cỗ kiếm khí quét ngang ra , trên mặt đất lưu lại một đạo cực kỳ sọc sâu tích .

"Ta kháo !" Phía sau một vị Vô giả tại chỗ là hù dọa giật mình , bởi vì một cái vết tích ngay chân hắn một bên, đầu đầy mồ hôi , phía sau lưng càng là thẳng đổ mồ hôi lạnh , hù dọa được tâm tạng đều không khác mấy có thể nhảy ra .

"Chính là cái này!" Diệp Khinh Vân ngoan vị liếc Mộ Dung Nguyên một cái , sau đó hướng về phía mười một đệ tử lạnh nhạt nói: "Thương Kiệt , chúng ta đi thôi ."

Vừa nói, hắn liền hướng phía trước đi tới .

"Được, sư phụ ." Thương Kiệt trọng trọng gật đầu , lập tức cùng đi .

Mộ Dung Nguyên nhìn thấy bay lên trời kiếm khí , trong nháy mắt không còn cách nào khác .

"Thương Kiệt sư phụ ? Thương Kiệt bản là một phế vật! Nhưng hôm nay thân xác lực vậy mà có thể đối kháng Dương Thực Cảnh cấp bậc Vô giả! Xem ra , người sư phụ này không đơn giản a ." Tĩnh Hải Lạc Dao đại mi hơi nhíu lại , tùy ý nói một câu: "Trong vòng một ngày , ta muốn gia hỏa này tin tức!"

Vừa dứt lời hạ , ở vào bên người nàng mấy người thanh niên thần tốc gật đầu , sau đó hừ mà một cái tại chỗ biến mất , như thiểm điện .

Từ một điểm này đủ để thấy được thân phận nàng có bao nhiêu tôn quý .

"Lạc Dao , ta còn có thể đi theo ngươi sao ?" Mộ Dung Nguyên nhìn thấy sẽ phải xoay người rời đi bóng hình xinh đẹp , phảng phất mất đi một dạng trân quý nhất đồ đặc , gấp gáp hô .

"Ngươi tay phải đều không , ta muốn ngươi có gì hữu dụng đâu ?" Tĩnh Hải Lạc Dao có chút lạnh mạc mà liếc nhìn hắn một cái , sau đó cũng không quay đầu lại trực tiếp đi , rất nhiều tuấn kiệt vây quanh , rời khỏi căn này khách sạn .

Nhìn biến mất ở trong mắt bóng hình xinh đẹp , Mộ Dung Nguyên phun ra một ngụm máu lớn , khí sắc trắng bệch trắng bệch , não hải còn lại là chặt chẽ nhớ tới vừa mới cái kia vũ nhục bản thân thiếu niên áo trắng .

Hắn hung hăng cắn hàm răng , tay trái hung hăng nắm , phát ra khanh khách tiếng vang: "Đáng chết hương ba lão , là người hại ta! Là người ép ta!"

"Là Lạc Dao , ta muốn nói liền Huyết Ma Dị Ti!" Trong con người thoáng qua một đạo âm u chi quang , mặt hiện lên ra vẻ dữ tợn .

Đối với hắn mà nói , quan tâm nhất nữ nhân muốn rời hắn mà đi , đây là không có thể chịu!

Không thể không nói , Tinh Hải Lạc Dao mị hoặc thuật cực kỳ mạnh mẽ , trong thành không ít thanh niên tuân kiệt đều mở té ở nàng vấy quả lựu phía dưới .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Tức giận Cao Đông

Đối lập Lạc Dương Thành , Tinh Hải Thành lớn hơn nhiều lắm .

Ở tòa này đủ đủ để dung nạp năm mươi triệu nhân khẩu trong , quy mô các phương diện so Lạc Dương Thành đều mạnh hơn nhiều, cũng quy tắc nhiều!

Dọc theo đường đi , Diệp Kinh Vân đi theo Thương Kiệt , từ phía sau người trong miệng biết được người lùn Cao Đông , Tiêu Linh đều ở tại Thương gia trong , còn như Triệu tiêu dao còn lại là ra ngoài có chuyện .

Bọn họ nguyên bản tới nơi này tìm Diệp Kinh Vân , nhưng vẫn không có manh mối , vô tòng hạ thủ , dù sao nói Yêu Thương Miếu thể lực Bảng Đại , Thương gia tuy nói ở Lạc Dương Thành không sai , nhưng dù sao cũng là thuộc về nhị lưu thể lực , không còn cách nào cùng nhất lưu thể lực đánh đồng .

Thương Kiệt , là Thương gia một vị thiếu gia , hắn trải qua có chút tương tự với Diệp Kinh Vân ở Diệp gia tình cảnh .

Tu vi chậm chạp không còn cách nào đột phá hắn bị người nhà họ Thương coi là phế vật , hắn đầy không cam lòng , Vì vậy rời khỏi Thương gia , đi tới Tinh Vị Học Viện trong tu luyện .

Nếu như hắn không có gặp phải Diệp Kinh Vân , có lẽ cả đời đều chỉ có thể đi đợi ở Tinh Vị Học Viện .

Nói thật , mãi đến hiện tại , hắn còn rất cảm kích Diệp Kinh Vân , dọc theo đường đi , cung kính viết lên mặt .

Người qua đường nhìn thấy một màn này , trên mặt đều là hiện ra vẻ quái dị .

Thương Kiệt là Thương gia thiếu gia , vậy mà đối một thiếu niên cung kính như thế , này có chút không phù hợp thân phận a .

Rất nhanh, Diệp Kinh Vân đi theo Thương Kiệt đi tới Thương gia trong .

Thương gia rất lớn , so Diệp gia lớn gần gấp mười lần nhiều!

"Thiếu gia!"

Thương gia một ít tới tử nhìn thấy Thương Kiệt sau , các chào hỏi , con mắt còn lại là len lén nhìn sang đứng ở Thương Kiệt bên cạnh thiếu niên áo trắng , thấy được có chút ngạc nhiên .

Đi tới Thương gia sau , Thương Kiệt mang theo Diệp Kinh Vân đi tới Thương gia Diễn Võ Trận .

"Cao Đông hẳn là chính là ở đây! Hắn khí lực khá lớn , tu vi phá sâu , đã là đánh bại ta Thương gia không ít thanh niên!" Thương Kiệt cười cười .

Nhìn ra được , theo trực thực lực đề thăng , hắn ở Thương gia địa vị cũng ở đây leo lên .

Diệp Kinh Vân gật đầu , ánh mắt nhìn phía phương xa .

Ở đám người vây quanh ở giữa , hai người chính đang ra sức giao chiến , một người cao , một vóc dáng thấp .

Trong một người chính là người lùn Cao Đông , một người khác , Diệp Kinh Vân không biết .

Hai bóng người giao nhau cùng một chỗ , cuộn cuộn linh lực truyền ra .

Nổ một cái!

Một đạo thân ảnh ngang bay ra ngoài .

Một đạo hào phóng tiếng cười quanh quẩn ở toàn bộ trong diễn võ trường .

"Ha ha ha ha! Người thua!" Cao Đông đắc ý nói , mi phi sắc vũ , hôm nay hấn tu vi đã ở Dương Thực Cảnh tam trọng tu vi , nhưng sức chiến đấu lại cực kỳ kinh người , mặc dù gặp phải Dương Thực Cảnh lục trọng Võ giả cũng không sợ hãi chút nào .

"Ta tới!" Đúng lúc này , trong đám người đi ra một đạo thân ảnh , tại hấn trong ánh mắt cất giấu rất lớn ngạo khí , rất là khinh thường nói: "Một đám phế vật , liền một cái người nhỏ bé đều không làm hơn!"

"Hấn nãi nãi! Người có gan lập lại lần nữa!" Ái Nhân Tộc trời sinh ghét người khác mắng bọn hấn người nhỏ bé , Cao Đông nghe lời này một cái , liền trong nháy mắt giận lên .

"Là thương Hoa Vũ!" Đứng ở Diệp Kinh Vân bên cạnh Thương Kiệt chứng kiến thân ảnh kia , khẽ cau mày , trong con ngươi thoáng qua một đạo hàn quang!

Diệp Kinh Vân có thể đi rõ ràng sau khi nhìn thấy người trong mắt băng lãnh .

Rất hiển nhiên , hai người này quan hệ thật không tốt .

thương Hoa Vũ chắc chắn biết người lùn Cao Đông là Thương Kiệt bằng hữu , cố ý đến tìm phiền toái .

Có thể nói là lai giả bất thiện , thiện giả bất lai!

"Ta nói ngươi ải!" Thương Hoa Vũ mặt coi thường nói ra , kiêu căng không gì sánh được .

"Vương bát đản! Ngươi chọc giận lão tử , lão tử hiện tại muốn một bữa một dạng đập chết ngươi cái tiện miệng!" Cao Đông nộ , trong tay phải dĩ nhiên là xuất hiện một thanh bữa tạ .

chùy tuy nói giăng đầy rất nhiều vết nứt , nhưng y nguyên không trụ được nó ngày xưa phong thái .

Hạo Thiên Chi Chùy!

Rất hiển nhiên , Cao Đông chân nộ!

"Một thanh phá chùy?" Thương Hoa Vũ ánh mắt lạnh lùng mà nhìn Cao Đông , cười khẩy , lãnh đạm nói: "Một cái hạ đẳng chủng tộc đến chúng ta Thương gia hỗn ăn hỗn ở , còn phải ở chỗ này làm càn ? Ngươi quả thật chúng ta nơi này là đường ngu ngốc địa phương sao?"

Mỗi chữ mỗi câu đều mang nồng đậm trào phúng cùng với mãnh liệt xem thường!

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhìn phía thương Hoa Vũ trong ánh mắt đã là mang theo một chút băng lãnh ý .

Hấn hiện tại coi người lùn Cao Đông vì mình hài tử , mà hiện tại có người vũ nhục hấn hài tử , hấn há có thể không giận ?

Bất quá tuy nói có một ít tức giận , nhưng hấn cũng chưa ra trực tiếp tìm đúng mới tính sổ sách , hấn muốn nhìn một cái Cao Đông thực lực bây giờ .

Thương Hoa Vũ là một vị Dương Thực Cảnh lục trọng Võ giả .

"Cao Đông trở về!" Thương Kiệt trực tiếp quát lên , hấn biết biểu ca thực lực cường đại , theo sinh ra bắt đầu liền nghiền ép hấn , hoàn toàn đem hấn ném ở phía sau .

Hơn nữa , gia hỏa này vô hồn là một thanh hoàng kim măng xà kiếm , chẳng những đầy đủ kiếm lợi hại , còn vốn có măng xà một ít độc tính .

Cao Đông cũng không quay đầu lại , trong tay đã là hung hăng bắt lại Hạo Thiên Chi Chùy .

Thương Kiệt cau mày , còn muốn mở miệng , lại bị bên cạnh thiếu niên cho ngăn cản .

"Xem trước một chút!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , hấn muốn xem thử xem Cao Đông thực lực , đương nhiên , nếu như phía sau người xuất hiện sinh mệnh nguy cấp , hấn biết không chút do dự xuất thủ .

Thương Kiệt gật đầu .

Bên trong sân cũng chỉ còn lại có người lùn Cao Đông cùng Thương gia thiên tài thương Hoa Vũ .

Thương Hoa Vũ phía sau hiện ra một thanh kim sắc trường kiếm , kiếm phía sau còn hiện ra một cái thật lớn hoàng kim măng xà .

Song võ hồn!

Diệp Kinh Vân không nghĩ tới thanh niên trước mắt lại có song võ hồn .

Song võ hồn rất hiếm thấy!

Gia hỏa này là vũ khí tương tự võ hồn cộng thêm thú vật võ hồn , sức chiến đấu biết so với bình thường Võ giả cao hơn không ít , cũng khó trách ở Thương Kiệt mặt hiện lên ra vẻ lo âu .

"A! A! A!" Cao Đông đang nghe phía sau người nói thời điểm , trên mặt trong nháy mắt đỏ lên , Ái Nhân Tộc nhất ghét người khác mắng bọn hắn người nhỏ bé , trừ cái đó ra , cũng nhất ghét người khác mắng bọn hắn là bậc thấp chủng tộc .

Ở trong mắt bọn hắn , Ái Nhân Tộc là trên cái thế giới này là cao quý nhất chủng tộc .

Bọn họ chế tạo ra một thanh lại một thanh thần khí , thử hỏi có người nào chủng tộc có thể làm được điểm này ?

"Làm sao ? Ta nói sai sao? Một thân chỉ biết chế tạo phá vũ khí đồ đệ tiện , còn muốn ở ta Thương gia trong ăn uống miễn phí!" Thương Hoa Vũ biết Cao Đông nổi giận , nhưng vẫn là lạnh nhạt nói , trong con ngươi càng là lộ ra xem thường chỉ quang .

"Người tự tìm cái chết!" Cao Đông ở nghe nói như thế sau , triệt để nộ , trên đầu dường như toát ra nhiều khói trắng , lửa giận ngút trời , đã xảy ra là không thể ngăn cản .

"Lão tử muốn giết ngươi!" Máu đen kia chùy vô hạn phóng đại , vậy mà so với hắn thân thể còn muốn lớn hơn , phía trên lưu chuyển nhàn nhạt như kim loại lộng lẫy , dưới ánh mặt trời , lấp lánh băng lãnh quang mang .

"Tốt khí thế cường đại!" Diệp Kinh Vân nhìn một màn này , con mắt tinh quang lóe lên , lời kéo Thương Kiệt lui ra phía sau mấy bước .

Dư người cảm thụ được này một cỗ khí thế sau , trong lòng đều run lên , cũng là không ngừng lui ra phía sau lấy .

Phía trước , thương Hoa Vũ cảm thụ được này một cỗ khí tức cuồng bạo sau , sắc mặt biến lại biến , trong lòng dâng lên sóng to gió lớn , hoàn toàn không nghĩ tới trước mắt người lùn vậy mà có thể bộc phát ra cường đại như vậy uy lực!

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Chuy thiên nhất phách

Cao Đông khí thế rất cường đại , trong tay một thanh búa tạ nặng đến vạn cân .

Hạo Thiên Chi Chùy tuy nói bây giờ không phải là thần khí , nhưng vẫn là có thần khí phong thái , Diệp Kinh Vân ngược lại không là người lùn lo lắng .

Một chiêu này tên là chuy thiên nhất phách!

Diệp Kinh Vân kiếp trước từng thấy , hắn đệ thất đệ tử Cao Thiên từng sử dụng một chiêu này diệt không ít kẻ địch mạnh mẽ .

Chuy thiên nhất phách!

Khí phách không gì sánh được , tốc độ xuất thủ cực nhanh , một búa một dạng vũ đánh tiếp , giống như cửu tiêu bổ hạ xuống lôi đình , kinh người không gì sánh được!

Thương Vũ Hoa trên mặt không còn là xuất hiện trào phúng, mà là nồng đậm ngưng trọng, ở tay phải hắn đã là xuất hiện một thanh trường kiếm màu hoàng kim.

Kiểm này vận vẹo, như một cái hoàng kim măng xà.

"Chính là vừa vỡ chùy! Ta há sẽ sợ ngươi!" Tuy nói trong lòng sóng to gió lớn, nhưng Thương Vũ Hoa chết càn thể diện da, quát.

"Để mạng lại!" Cao Đông nổi giận đùng đùng, trên mặt đỏ lên, trong tay quơ múa lớn búa tạ, giống như là một đầu tóc điên đã thú hướng phía trước phóng đi, chùy cử cao ở trên đỉnh đầu, giống như có thể mang toàn bộ không trung cho gần che.

Nổ 1 tiếng!

Giống như tiếng nổ mạnh vang lên, bốn phía run lên bần bật!

Sau một khắc, một cỗ khí tức hủy diệt mà theo Hạo Thiên Chi Chùy phía trên phát ra, như là nước biển một dạng hướng phía trước chọt phóng đi.

"Hoàng kim măng kiếm!" Nguy cơ lúc, thương Hoa Vũ nhanh chóng sử dụng ra một trường kiếm, kiếm khí kinh người, tại trong hư không tạo thành một cái thật lớn măng xà, mở cái miệng rộng, hướng phía trước chọt phóng đi.

Nhưng mà, còn không có tiến lên, liền bị Cao Đông chùy cho trực tiếp đập chết.

"Cái gì!" Thương Hoa Vũ lui ra phía sau mấy bước, cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, đây là hắn mạnh nhất một kiếm, nhưng mà, một kiếm này ở đối phương chiêu thức hạ tầng tầng làm tan rã, không chịu nổi một kích.

Hắn nói như thế nào cũng là Dương Thực Cảnh lực trọng Vô giả, lúc này vậy mà không đối địch địa phương, quả thực là về mặt.

"Ta muốn giết ngươi!" Phía trên truyền đến một đạo tiếng rống giận.

Chỉ thấy Cao Đông cả thân thể đều đỏ bừng, giống như một ngọn núi lửa một dạng, hắn hai mắt càng là đỏ chói, giống như có thể phun ra lửa đến.

"Này dĩ nhiên là cuồng hóa, không nghĩ tới hắn kế thừa Cao Đông kỹ năng thiên phú!"

Người lùn có một kỹ năng thiên phú, đó chính là cuồng hóa.

Một trăm vạn cái người lùn chỉ có một người lùn có này kỹ năng thiên phú.

Sau khi cuồng hóa người lùn sức chiến đấu sẽ là trước gấp năm lần, lực lượng biết lớn hơn nhiều, hơn nữa, bọn họ cả người lực phòng ngự đạt đến một cái kinh người trình độ.

"Giống như! Cực giống ta đệ thất đệ tử!" Nhìn Cao Đông, Diệp Kinh Văn trong đầu không khỏi hiện ra hắn đệ thất đệ tử.

Cao Thiên!

"Dừng tay!" Cao Đông một chiêu này thức trực tiếp dẫn tới Thương gia nhân viên cao tầng chú trọng.

Một trung niên nhân nhanh chóng xuất hiện ở Thương gia trong diễn võ trường địa phương, chân đạp hư không, nhìn phía dưới, sắc mặt đại biến, muốn đi ngăn cản nhưng đã tới không kịp.

Cao Đông chùy đã đi thẳng tới Thương Vũ Hoa trên thân.

Nổ một cái!

Trên mặt đất đập ra một cái thật lớn cái hố, bụi mù cuốn cuộn.

Một đạo đáng sợ lực lấy mắt thường tốc độ rung động ra.

Toàn bộ Diễn Võ Trận trở thành một vùng phế tích.

Chung quanh cây cối càng là ở nơi này một cỗ cuồng bạo lực hạ hóa thành vụn gỗ.

Thương Hoa Vũ căn bản là không trụ được Cao Đông này một mạnh nhất chiêu thức, cả thân thể trực tiếp lâm vào trong hố lớn, sống chết không rõ!

Chuy thiên nhất phách!

Tuy nói Cao Đông sử dụng một chiêu này uy lực kém xa Cao Thiên một phần vạn, nhưng phải đối phó thương Hoa Vũ cũng là đầy đủ.

Thương Hoa Vũ tuy nói tu vi còn cao hơn Cao Đông, nhưng sức chiến đấu không còn cách nào cùng Cao Đông đánh đồng.

Cát bụi bao phủ , loạn thạch chạy vội!

Cao Đông một chiều này chuy thiên nhất phách quả thực quá trâu!

Diệp Kinh Vân nhìn về phía trước , con ngươi hơi co rút lại , hần phát hiện trong tro bụi có một đạo thân ảnh .

một đạo thân ảnh cả người máu me đầm đìa , nhếch nhác đến cực điểm , trên mặt tái nhợt được như giấy trắng một dạng , bước đi lên lung la lung lay , giống như tùy thời đều có thể ngã xuống .

Không nghĩ tới , nhận được như đòn công kích này hạ , Thương Vũ Hoa vậy mà còn chưa chết .

Không thể không nói , Thương Vũ Hoa quá ngoan cường .

Bất quá , theo một cái khía cạnh khác mà nói , Cao Đông một chùy này một dạng uy lực vẫn là quá yếu! Nếu là hần có thể sử dụng gia gia Cao Thiên vạn phần thứ hai uy lực , tất nhất định lấy miểu sát thương Hoa Vũ .

Thấy Thương Vũ Hoa còn chưa chết , Cao Đông lại lần nữa quơ múa lớn búa tạ .

"Tự tìm cái chết!" Phía trên , trung niên nhân trong nháy mắt phản ứng qua đến , hướng về phía phía trước chọt nhất chỉ , một đạo kinh người kinh khí thần tốc tới , lấy không gian , một cổ hơi nóng đập vào mặt .

"Nhị thúc , dừng tay!" Thương Kiệt quát to một tiếng , nhưng đối phương sớm đã là xuất thủ .

Diệp Kinh Vân nhướng mày , đối phương này nhất chỉ tuy nói nộ không đủ , nhưng đối phương tu vi Cao Sâm , này nhất chỉ tuyệt đối có thể cao hơn Đông mệnh .

"Đông Hoàng Nhất Chi!" Còn không có bất kỳ do dự , hần nhanh chóng hướng phía trên chọt nhất chỉ , một cổ hăng say theo ngón cái ở giữa bắn ra .

Hừ mà một cái!

Trong hư không hai cổ khí tức cuồng bạo sau đó một khắc đột nhiên đụng vào nhau , toàn bộ không gian như thủy tinh vỡ vụn xuống .

Một đạo kinh người thanh âm tức khắc vang lên .

"Cao Đông!" Diệp Kinh Vân chạy đến Cao Đông bên cạnh , trực tiếp cho đối phương một viên thuốc , để cho phía sau người uống vào .

"!" Cao Đông nhìn thấy Diệp Kinh Vân sau , vui vẻ cười ha ha , nụ cười rất là ngây thơ , thiện lương , nặng nề mà vỗ vỗ Diệp Kinh Vân bả vai .

Diệp Kinh Vân hướng về phía Cao Đông lộ ra một cái nụ cười rục rờ , thầm nghĩ đến: "Cao Thiên nếu như có thể xem thấy mình hậu đại ở cái tuổi này trong có như vậy bất phàm sức chiến đấu , biết rất thỏa mãn ."

P phía trước , trung niên nhân gấp gấp nâng dậy Thương Vũ Hoa .

"Cha!" Thương Vũ Hoa kêu một cái , rốt cục chịu đựng không nổi đau đớn , hai mắt một phen , đã hôn mê , thương thế hần quá nặng , có thể ở Cao Đông chuy thiên nhất phách hạ không chết đã là rất may mắn .

Nhìn té xiu , cả người tàn khốc thanh niên , trung niên nhân da mặt đánh lại đánh , tất cả mọi người có thể rõ ràng mà thấy cái kia nguyên bản bình thường khuôn mặt từ từ trưởng thành đỏ như máu , đột nhiên xoay người , một đôi huyết con ngươi màu đỏ nhìn chăm chú phía trước người lùn xem: "Người một cái chết người nhỏ bé! Tồn thương con ta , để mạng lại!"

Cái này cùng Thương Vũ Hoa lớn lên giống nhau đến bảy phần trung niên nhân tu vi kinh người , đã đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng , chỉ thiếu chút nữa , liền có thể trở thành tiểu ngạo thiên địa ngũ hành cảnh cao thủ!

"Nhị thúc , đừng tổn thương hần! Hần là bằng hữu ta!" Thương Kiệt nhận thấy được trung niên nhân trên thân tính thực chất sát ý , sắc mặt hơi đổi , giang hai tay ra , nhanh chóng đứng ở Cao Đông trước người .

Một màn này để cho Cao Đông mặt cảm động .

"Cút ngay!" Thương Tu vừa hô , đại tu vung lên , một cổ kinh khí tức khắc xuất hiện , rơi vào Thương Kiệt trên thân , trực tiếp đem phía sau người ngang bay ra ngoài!

Thương Kiệt phun ra một búng máu , thương thế không nghiêm trọng lắm , hiển nhiên phía sau người xem ở thân phận của hần mới không có sử dụng ra sát chiêu!

Đương nhiên , cái này cũng cùng hần thân xác cường đại có cửa ải cực kỳ lớn hệ .

Thương Tu nổi giận gầm lên một tiếng , trong lòng mắt sát ý là mãnh liệt , là thực chất , liền tới đến Cao Đông phía trước , sau lưng Cao Đông chậm rãi đi ra một cái thiếu niên áo trắng .

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Di hỏa tin tức

Thương Tu nhìn thiếu niên áo trắng, không có chút nào do dự, trực tiếp vỗ tới một chưởng.

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày, nhanh chóng sử dụng ra một chưởng.

Nổ một cái!

Hắn lui ra phía sau mấy bước, bên khóe miệng thấm vào một tiên huyết, đối phương tu vi dù sao đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng tu vi, ở vô dụng sử dụng Thị Huyết long thể dưới tình huống, muốn đánh bại đối phương không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ.

"Hà?" Thương Tu ngây tại chỗ, ban nãy một chưởng này tuy nói không phải hắn toàn lực, nhưng đủ để hủy diệt một cái tu vi khoảng chừng Dương Thực Cảnh nhất trọng Vô giả.

Nhưng thiếu niên trước mắt nhưng chỉ là chảy ra một ít tiên huyết, cũng không quá mức nghiêm trọng thương thế, cái này ở trong mắt là chuyện không có khả năng.

"Tự tìm cái chết!" Thương Tu nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần nữa đánh tới, thân hình không hề che ánh mặt trời gay gắt.

"Đại ca!" Cao Đông nhìn thấy Diệp Kinh Vân y nguyên không chút nào do dự xông ra một màn, một trận cảm kích.

"Thị Huyết long thể!" Đối phương tu vi rất cao, hắn không có chút nào do dự trực tiếp té xuất Thị Huyết long thể, tức khắc ở trên người hắn rậm rạp ra nhất tầng huyết vảy màu đen, như nhiều đóa màu đen hoa hồng đang nở rộ lấy, theo đầu ngón chân phía trên luôn luôn lan ra đến trên mặt hắn, như một khối mặt nạ màu đen đeo vào trên mặt hắn, chỉ lộ ra một đôi mắt đen như mực vậy nhân cầu, băng lãnh quang mang liên tục lóe lên lấy!

Người chung quanh nhất tề sửng sốt, đem ánh mắt tò mò đưa lên ở thiếu niên áo trắng trên thân.

Thương Kiệt cũng ngây tại chỗ, đây là lần đầu tiên nhìn thấy sư tôn sử dụng Thị Huyết long thể hình thái.

Thật là khí phách! Cực giới!

vảy màu đen như cùng là màu đen khoáng thạch mà chế tạo ra đến, lại hình như là màu đen lớn trên thân rồng lân phiến, lộ ra một cỗ thái cỗ khí tức!

Huru!

Hai người lần thứ hai đánh nhau, hai bóng người lẫn nhau giao thoa lấy.

Làm người ta cảm thấy chấn động là thiếu niên áo trắng kia vậy mà có thể cùng Thương Tu so chiêu, tuy nói ở vào hạ phong, cũng thờ phỉ phò, nhưng thật đầy đủ sức đánh một trận!

Muốn nói hiện trường ai rung động nhất? Đó không thể nghi ngờ là Thương Tu.

Phải biết rằng hắn tu vi ở Dương Thực Cảnh cửu trọng, chỉ kém nhất trọng liền có thể đạt đến ngũ hành cảnh. Mà đối phương tu vi bất quá là Dương Thực Cảnh nhất trọng, vậy mà có thể cùng hắn nhất chiến. Đây quả thực khó có thể tưởng tượng!

"Là trên người hắn vảy màu đen? Đó là cái gì võ bảo?" Thương Tu trong nháy mắt nghĩ đến trên người thiếu niên chỗ rậm rạp đi ra vảy màu đen.

Bất quá, đó cũng không phải cái gì võ bảo, mà là Thị Huyết long thể hình thái, vẫn chỉ là cấp thấp nhất chừng Thị Huyết long thể.

"Được! Tái chiến!" Có thể nói, trước mắt trung niên nhân là Diệp Kinh Vân ở tu vi này giai đoạn phía trên gặp phải mạnh nhất một người, hắn ý chí chiến đấu cháy hừng hực lên, giận dữ hết, hoàn toàn đem đối phương làm luyện tập xem.

"Người tự tìm cái chết!" Thương Tu đa mặt đánh lại đánh , thấy được mặt mũi đều không , hai tay tức khắc hiện ra điên cuồng linh lực , bốn phía trong không gian bộc phát ra từng đạo huyết sắc ánh sáng , nhắm ngay Diệp Kinh Vân vọt tới .

"Gia hỏa này nửa bước đạt đến ngũ hành cảnh!" Diệp Kinh Vân nhướn mày , không dám xem thường phía sau người .

Ngũ hành cảnh Võ giả nhất rõ rệt một cái đặc điểm chính là có thể lợi dụng không gian công kích .

Thì giống như cái kia Tinh Vị Học Viện Viện trưởng Tư Đồ mưa thu , nàng chính là lợi dụng không gian thuần di qua đây , có thể làm cho ra bông tuyết đầy trời , uy lực kinh người .

"Tiểu tử , lần này , ta muốn người chết!" Trong hư không , truyền ra một đạo điên cuồng thanh âm .

Thương Tu dùng sắc bén ánh mắt nhìn chăm chú phía trước trên thân giăng đầy quỷ dị đen kịt lân phiên thiếu niên .

Sau lưng hắn hiện ra lớn Viêm trạch!

Sau đó một thanh trường kiếm màu đỏ huyền ảnh chậm rãi hiện lên , cuối cùng đạt đến thực chất , rơi ở trong tay hắn .

Không nghĩ tới , gia hỏa này cũng là một cái có song võ hồn Võ giả .

Diệp Kinh Vân trong lòng kinh ngạc , nhưng trên mặt không có sợ hãi chút nào , muốn giết Cao Đông , trừ phi vượt qua thân thể hắn , bằng không tuyệt đối không thể!

Tay phải hắn đã đặt ở Vô Tình Kiếm phía trên .

Coi như hai người lúc giao thủ , một đạo thanh âm phản nộ từ phía trước truyền đến: "Tất cả dừng tay cho ta!"

1 tiếng lại , tại chỗ nếu như được không ít người trong lòng một hồi!

Đến người thân hình cao lớn uy mãnh , tóc rối bù , thần sắc ngược lại cùng Thương Kiệt có một ít tương tự , con mắt long lanh không gì sánh được , phảng phất có thể nhìn thấu thể gian này tất cả .

"Nhị đệ! Dừng tay!" Thấy Thương Tu còn muốn động thủ , trung niên nhân một cái giẫm chặn tại chỗ , nhanh chóng đi tới phía sau người trước người , một cỗ hùng hậu khí tức chậm rãi phát ra , đem Thương Tu bằng đại khí thể áp phải chết chết , động đậy không được.

"Ngũ hành cảnh Võ giả!" Diệp Kinh Vân lông mi nhún lại , nhìn phía trung niên nhân ánh mắt mang theo vẻ kinh ngạc , không nghĩ tới đối phương là một vị ngũ hành cảnh Võ giả!

Loại này khế nhục nhích là có thể đem Dương Thực Cảnh cấp độ cao thủ trực tiếp nghiền ép ở , chỉ có ngũ hành cảnh cao thủ mới có thể làm được .

"Gia hỏa này chắc là Thương Kiệt phụ thân đi "

Diệp Kinh Vân muốn không sai , đến người đứng là Thương Kiệt phụ thân , Thương Hóa .

Đồng thời , Thương Hóa cũng là Thương gia hiện tại gia chủ .

Người lùn Cao Đông sở dĩ có thể an nhiên ở nơi này , đương nhiên là toàn dựa vào Thương Kiệt quan hệ .

Thương Kiệt phụ thân lại là chủ nhà họ Thương , nắm giữ quyền hành , thực lực Cao Sâm , một câu nói , có người nào có dũng khí không phục ?

"Đại ca , này chết người lùn làm tổn thương ta nhì!" Thương Tu vẫn là nổi giận dưng dưng , nổi trận lôi đình , nhưng đối với lúc trước đã là người giận không ít .

Ở thực lực tuyệt đối phía trước , mặc dù là hắn cũng không dám làm càn .

"Được , chuyện này xóa bỏ , người nhanh đi đỡ Hoa Vũ đi trị liệu ." Thương Hóa trầm giọng nói , không nhìn nữa phía sau người , đưa mắt chuyển dời đến Diệp Kinh Vân trên thân , nhìn phía sau người trên thân rậm rạp đi ra màu đen như vậy rỗng một vật , trong con ngươi thoáng qua một đạo hiếu kỳ chi quang , cười cười: "Nói vậy vị này chính là ta nhi sự phụ chứ ? Thật không nghĩ tới trẻ tuổi như vậy!"

Nếu như không có thấy ban này Diệp Kinh Vân anh dũng đối chiến Thương Tu một màn kia , hắn nhìn thấy Diệp Kinh Vân sau nhất định sẽ trào phúng một tý

Trước , Thương Kiệt đối sự phò hắn nói bực nào bực nào lợi hại , hắn không tin .

Hiện tại , hắn tin!

Người như vậy chỉ cần cấp cho đầy đủ thời gian , ngày khác nhất định là một phương cường giả!

Thử nghĩ nghĩ, đối phương niên kỷ mới mười lăm tuổi, tu vi cũng đã đạt đến Dương Thực Cảnh nhất trọng, hơn nữa, đối phương chỉ ở tu vi này phía trên lại có thể cùng Dương Thực Cảnh cửu trọng Vô giả miễn cưỡng đối kháng.

Ở toàn bộ Tinh Hải Thành trong, dạng như vậy thiếu niên tuyệt sẽ không vượt quá ba người!

"Quá khen!" Diệp Kinh Vân chấp tay một cái, sắc mặt không có biến hóa chút nào, mặc dù đối phương là ngũ hành cảnh Vô giả, hắn cũng không cần sợ cái gì, sợ hãi cái gì.

"Hả?" Thương Hóa ánh mắt liên tục lóe lên, nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt lần thứ hai lóe ra một đạo quái dị quang mang.

Một dạng Vô giả đứng ở trước mặt hắn biết rất tự nhiên cúi đầu, một bộ kính sợ mà cung kính thần sắc.

Nhưng trước mắt thiếu niên áo trắng lại nhìn thẳng hắn, một bộ địa vị ngang nhau thần sắc.

Loại thái độ này nhưng không phải người bình thường có thể có.

Tức khắc, Thương Hóa đối với Diệp Kinh Vân có một trọng nhận thức mới, hắn con người đảo một vòng, nghĩ đến cái gì, chậm rãi mở miệng nói: "Không biết Diệp công tử có hứng thú hay không tham gia Tinh Hải Thành tỷ võ! Nghe nói lần này khen thưởng nhưng là sẽ lấy được liên quan tới dị hỏa chân thực tin tức!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Thương gia trọng lực trận

"Ồ? Dị hỏa tin tức?" Diệp Kinh Vân hứng thú, hôm nay Thập Ma Hỏa Diễm còn ở vào còn nhỏ trạng thái, cần phải không ngừng mà cắn nuốt dị hỏa mới có thể nhanh chóng phát triển.

Nếu quả thật như vậy, hắn thật sự tất yếu phải đi tham gia một cái Tinh Hải tỷ võ!

"ừ! Đương nhiên, còn có thể Tinh Hải viện đào tạo sâu! Đây là vô số thanh niên hướng tới! Tin tưởng Diệp công tử cũng không ngoại lệ đi!" Thương Hóa không giống Thương Tu, hắn đối Diệp Kinh Vân vẫn là khách khí, đương nhiên, nếu như trước Diệp Kinh Vân không có cho thấy cường đại như vậy thực lực, phỏng chừng hắn cũng sẽ coi thường phía sau người!

Diệp Kinh Vân nhún vai một cái, trên mặt rất lạnh nhạt.

Thương Hóa sững sờ, có một ít cổ quái nhìn thiếu niên áo trắng, người bình thường nghe được Tinh Hải viện ba chữ lúc, trong con người triển hiện ra nhất định là không gì sánh được hướng tới! Nhưng mà thiếu niên trước mặt lại mặt đạm nhiên, một bộ không quan trọng thần sắc!

Thì giống như Tinh Hải viện ở trong lòng hắn không có một chút phân lượng!

"Thương gia chủ hận không được đem ta nhào vào đến Tinh Hải khi luận võ, sợ là có cái gì xem chứ?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngằm cười một tiếng, trong ánh mắt mang theo thâm ý.

"Ha ha ha!" Thương Hóa thật cũng không giấu diếm, trực tiếp nói: "Con ta nói Diệp công tử tâm tư cẩn mật, hôm nay vừa nhìn, quả thực như vậy!"

"Nói vậy Diệp công tử đối với Tinh Hải tỷ võ còn không quá giải khai đi, Tinh Hải tỷ võ là Tinh Hải Thành long trọng nhất tỷ võ. Hai mươi người đứng đầu người, không những có thể đến Tinh Hải viện đào tạo sâu, lại còn có thể được đến bát hoang cử diễm tư cách!"

"Bát hoang cử diễm!"

Nghe được bốn chữ này lúc, Diệp Kinh Vân hai mắt hơi sáng ngời!

Hắn nhớ được Cổ Lão liền là đến từ bát hoang cử diễm, hơn nữa, tại đó nói vậy sẽ có hắn thập đệ một dạng Cuồng Kiếm tin tức.

"Vì sao bát hoang cứ điểm còn muốn tư cách ?" Hấn sừng sốt .

"Người không biết sao ?" Thương Hóa mặt cổ quái nhìn Diệp Kinh Vân , sau đó chậm rãi nói ra: "Bát hoang cứ điểm có thể nói là bát hoang trên đại lục vũ lực thịnh nhất địa phương! Chỗ ấy cao thủ nhiều như mây! Nhưng cũng không phải là người nào đều có thể! Muốn , nhất định phải dùng bát hoang cứ điểm lệnh bài!"

"Đây là bát hoang lĩnh chủ quy định!"

"Còn như nói vì sao ? Nghe đồn , bát hoang cứ điểm lĩnh lực là bên ngoài gấp năm lần! Thế nhưng một khi nhân số nhiều lên , như vậy lĩnh lực sẽ yếu hơn không ít! Người thấy được những thứ kia cao thủ võ đạo sẽ số càng ngày càng nhiều sao?" Thương Hóa nhìn một chút Diệp Kinh Vân một cái .

"Không có!" Diệp Kinh Vân lắc đầu .

Không dám tuyệt đối tiếng người là ích kỷ động vật! Nhưng có thể nói 80% người đều là từ cá nhân! Bọn họ biết trơ mắt nhìn đồ mình từng điểm từng điểm chảy ra ngoài sao?

"Bát hoang cứ điểm thế lực phức tạp hơn! Điều này cũng làm cho đưa tới hàng năm nhân số đều duy trì đến một cái ổn định giai đoạn!" Thương Hóa nói tiếp: "Người cũng đã biết vì sao nhiều người như vậy liều lĩnh mà phải đến Tinh Hải viện sao?"

Đột nhiên , hỏi hấn .

"Có phải hay không Tinh Hải viện ở bát hoang trên đại lục cũng có thế lực ?" Diệp Kinh Vân ngẫm lại .

Thương Hóa cả kinh , hấn vẫn là đánh giá thấp phía sau người chỉ số thông minh , trọng trọng gật đầu , tán thưởng nói: "Diệp công tử quả nhiên là thông tuệ hơn người! Không sai , Tinh Hải viện ở bát hoang cứ điểm trong cũng có thế lực , cũng gọi là Tinh Hải viện , xem như là bát hoang cứ điểm tam lưu thế lực đi. Tuy nói là tam lưu thế lực , nhưng là đủ để đem ta Thương gia san thành bình địa!"

"Như vậy thế lực , ta Thương gia mặc dù có một vạn cái lòng can đảm cũng không dám trêu chọc hấn!"

"Thương gia chủ , người đến có cái gì xem , không ngại nói thẳng ." Diệp Kinh Vân con mắt nhìn thẳng trung niên nhân , trầm giọng nói .

Thương Hóa thờ dãi một hơi , nói: "Ta muốn để cho người ở Tinh Hải khi luận võ đoạt được danh hiệu đệ nhất , Tinh Hải trong viện , sau đó , giúp ta đoạt được một khối bát hoang lệnh bài ."

"Người muốn bát hoang cứ điểm ?" Diệp Kinh Vân sừng sốt .

"Phụ thân ... Thế nhưng cùng mẫu thân chết có liên quan ?" Đúng lúc này , bên cạnh Thương Kiệt cả người run rẩy , hai mắt dần dần hồng nhuận .

Thương Hóa biết không thể gạt được nhi tử , trọng trọng gật đầu .

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhưng cũng không muốn hỏi nhiều cái gì , trọng trọng gật đầu .

"Diệp công tử , đồng ý ? Liên không được cần gì hỏi báo sao ?" Nhìn thấy một màn này , Thương Hóa nói đều có điểm kích động .

"Không cần ." Diệp Kinh Vân xoay người , vỗ vỗ mười một đệ tử bả vai , sau đó kêu người lùn Cao Đông một cái , hai người nhanh chóng rời đi nơi này , đem không gian lưu cho Thương Kiệt phụ tử .

Thương Kiệt không muốn nói , Diệp Kinh Vân đương nhiên sẽ không hỏi nhiều .

Chỉ là hấn có thể theo Thương Kiệt trong mắt nhìn ra rất sâu cừ hận .

Thương Hóa tìm người hảo hảo mà an bài Diệp Kinh Vân nơi ở .

"Diệp công tử , mời tới bên này!" Thương gia quản gia mặt nịnh hót nhìn phía Diệp Kinh Vân , Gia chủ nhưng là để phân phó qua , phải thật tốt săn sóc tốt thiếu niên áo trắng .

"!" Bên cạnh , người lùn Cao Đông nặng nề mà vỗ vỗ phía sau người bả vai , nhếch miệng cười nói: "Này Thương gia trong có một cái thật lớn trọng lực trận " có muốn hay không đi thử một lần a ."

"Cũng tốt ." Diệp Kinh Vân con người đảo một vòng , gật đầu , hướng về phía Thương gia quản gia cười một tiếng: "Thương gia quản gia , ta đi Thương gia trọng lực trận không có sao chứ ?"

Thương gia quản gia sững sờ , chợt liên tục gật đầu: "Không có việc gì! Tự nhiên không có việc gì!"

Tại hấn có một ít kính sợ dưới ánh mắt , một cao một thấp thân ảnh dần dần biến mất ở trong mắt .

"Đây chính là Thương Kiệt sư phụ sao? Có thể để cho Thương Kiệt tu luyện ra cường hấn như vậy thân xác đến , thật là không tầm thường a ." Hấn

trong lòng kinh hãi, vốn cho là Thương Kiệt sư phụ sẽ một ông già, nghĩ không ra trẻ tuổi như vậy!

"Này Thương gia trong cái gì cũng không tốt liền này trọng lực trận tốt." Đi ở phía trước, Cao Đông giống như một đứa bé một dạng hoạt bát, nhếch miệng cười một tiếng.

"trọng lực bên ngoài sân còn có một cái thạch bi, đó là bảng xếp hạng. Trọng lực chia làm chín cái cấp bậc, đệ nhất cấp đứng yếu nhất, thứ chín cấp bậc mạnh nhất. Lão tử ta cũng chỉ có thể đến cái thứ bảy cấp bậc, ta xem bảng xếp hạng kia phía trên, xếp hàng thứ nhất người ngu bực cực kì, vậy mà có thể thừa nhận cửu cấp trọng lực!"

"Những thứ kia Thương gia đệ tử nói, cái kia đệ nhất nhân chính là hôm nay chủ nhà họ Thương, Thương Hóa!"

Diệp Kinh Vân lặng lẽ nhìn Cao Đông.

Người lùn tính cách đều rất mộc mạc, liệt liệt, có cái gì thì nói cái đó, nói ra nói trên cơ bản không có động tới đại não, tương đối thẳng, cũng vì vậy, bọn họ rất dễ dàng đắc tội với người.

"Hắc hắc! Hắc hắc hắc, Thương Hóa chỉ là cộng đồng giới hạn a, ta nửa phút nghiền ép hắc." Cao Đông cười hắc hắc.

"Nhà ngươi lão bà đây?" Diệp Kinh Vân hài hước nói ra.

Cao Đông mặt già đỏ lên, nói: "Đương nhiên là ở nhà giúp ta giặt quần áo."

"Không sai a!" Diệp Kinh Vân nói ra.

Bất tri bất giác, hai người đã tới Thương gia phương Bắc.

Nơi đó có vô số Thương gia đệ tử đứng, ở phía trước thì là có thêm một cái thật lớn tương tự với miệng giếng đồ đặc, miệng giếng phía trên chiếu lấp lánh, giống như có một cái trận pháp.

Chắc chắn, đây chính là Thương gia trọng lực trận.

Ở trọng lực trận bên cạnh đứng thẳng một cái thạch bi.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Thứ chín cấp trọng lực trận

Dài đến năm thước thạch bi đứng ở trong, phía trên có khắc rất nhiều chữ, xếp ở vị trí thứ nhất rõ ràng là thương vũ, ở tên hắc bên cạnh có chín cái giọt nước hình dạng, làm thành một vòng.

Hiển nhiên, điều này đại biểu hắc đến thứ chín cấp bậc trọng lực trận.

Trọng lực trận, từng cái cấp bậc giữa chênh lệch đều rất lớn.

Cao đông thân xác cường hãn, nhưng cũng chỉ có thể đến cấp thứ bảy khác trọng lực trận.

Nhìn kỹ thạch bi, trở nên phát hiện mười một đệ tử Thương Kiệt tên, Diệp Kinh Vân rất là thoải mái cười cười.

Thương Kiệt cũng là bước vào đến cấp thứ bảy khác trọng lực trận.

Xem tu luyện đại địa kim cương bát diệp quyết có vẻ lấy hiệu quả.

Theo Diệp Kinh Vân cùng cao đông đến, chung quanh không ít Thương gia đệ tử đều đưa mắt đánh ở trên người bọn họ.

Một người cười ha hả mà đi tới, nặng nề mà vỗ vỗ Cao Đông bả vai: "Đông tử, gia hỏa này là ai à? Làm sao, cũng muốn đến chúng ta Thương gia

trọng lực trận sao?"

Hắn thương bản , là Cao Đông đi tới nơi này là số không nhiều bằng hữu một trong , đối Cao Đông không sai , sẽ không giống kẻ khác có dị dạng ánh mắt .

"Hắn là ta!" Cao Đông kêu ngao mà nói ra , lấy nhận Diệp Kinh Vân là vè vang .

"?" Thương bản sững sờ , có một ít cổ quái đánh giá Diệp Kinh Vân , ban nãy sự tình gần là phát sinh ở chỗ lát , người ở đây đều cũng không biết có Diệp Kinh Vân một nhân vật như vậy .

"Làm sao ? Không tin sao!" Cao Đông nhìn người chung quanh , thấy lại nhìn Diệp Kinh Vân , mi phi sắc vũ: "Nói cho ngươi biết , ta hiện nay muốn xông trọng lực trận , hơn nữa còn là thứ chín cấp bậc trọng lực trận!"

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhìn phía Cao Đông thấy phải phía sau người tính cách quả thực cùng Cao Thiên giống nhau như đúc!

thật cao nâng lên đầu , cặp kia con ngươi màu đen giống như có thể đem tất cả mọi người nhốt lại!

Bất quá , hắn cũng biết , Ải Nhân Tộc người một dạng dùng loại giọng nói này đến giới thiệu kẻ khác , nói rõ , hắn đối với cái này người rất tán thành , rất tôn kính .

"Chê cười! Là hắn gây yếu thân thể cũng nghĩ đến thứ chín cấp bậc trọng lực trận , làm sao có thể!"

"Vậy là sao , thối đại ngu đều không dùng đầu óc một chút!"

Cao đông lời này thể nhưng dẫn tới mọi người một mảnh không phục .

"Nghe nói , ở tầng thứ chín sâu nhất chỗ còn có tầng thứ mười , tầng thứ mười trong nghe nói phong ấn một tuyệt thể mãnh thú ." Có người không khỏi lẩm bầm , những thứ này đều là Thương gia tổ tiên người lưu truyền tới nay , thật thật giả giả , hư hư thật thật , khó mà phân biệt .

Diệp Kinh Vân nhìn phía thật lớn miệng giếng , chỉ thấy ở đó miệng giếng phía trên dĩ nhiên là có một chữ .

Mở!

chữ sắc bén trực tiếp , chung quanh linh lực vậy mà đang không ngừng tụ tập .

"Dĩ nhiên là Tự Sư lưu lại chữ! Hắn là nói , Thương gia từng có người là Tự Sư ?" Trước mắt chữ huyền phù ở giữa không trung , ngưng là phiêu .

Này xác định thật là xuất từ Tự Sư tay .

Diệp Kinh Vân cũng không nghĩ quá nhiều , quyết định trong , thuận tiện tu luyện một chút kiếm đạo .

Hắn hôm nay khí đạo ý cảnh ở trên trời người cấp độ , chỉ kém một bước là có thể đạt đến Kiếm Tâm cấp độ , đạt đến Kiếm Tâm sau , hắn có lòng tin đối kháng Dương Thực Cảnh cửu trọng cấp bậc Vô giả .

Lần trước , ở trong khách sạn , hắn phát hiện có không ít thanh niên tu vi đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng trong .

Tuy nói sử dụng Thị Huyết Long Thể , hắn miễn cưỡng có thể cùng những thứ này thanh niên đối kháng một hồi , nhưng dù sao nói Thị Huyết Long Thể tác dụng phụ quá lớn . Mỗi một lần sử dụng , đều giống như sẽ ghiền , lại Diệp Kinh Vân có chút sợ hãi phát hiện mỗi lần sử dụng xong sau , hắn tâm biến phải chết lặng , tiếp tục như vậy nữa , hắn đem sẽ biến thành một cái cỗ máy giết chóc .

Đây không phải là hắn muốn .

Hắn là người , là vi , thân nhân , bạn bè mà chiến đấu người , không phải vì giết người!

Hắn đối với địch nhân thù đoạn tàn nhẫn , nhưng đó dù sao cũng là địch nhân , không phải hắn chết chính là ta chết.

Đang sử dụng Thị Huyết Long Thể sau , hắn cũng cảm nhận được vị kia Biến Dị Thể thống khổ .

Một người không có cảm tình , không có ái tình , không có thân tình , chỉ biết là sát lục người , hắn sẽ vui không ?

Sờ dĩ , lần này , Diệp Kinh Vân dự định đem tu vi tăng lên , thuận tiện đem kiếm đạo ý cảnh đề thăng tới Kiếm Tâm phía trên .

"Cao Đông , đi vào chung đi!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Được !" Cao Đông trọng trọng gật đầu , bấp chân vừa phát lực , cả người tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh , trong nháy mắt xông vào đến trong miệng giếng .

"Này người nóng tính!" Diệp Kinh Vân lắc đầu , hừ mà một cái , nhảy đến miệng giếng bên trong .

Tức khắc , một cổ hùng hậu khí tức gào thét tới , như một khối nham thạch to lớn Diệp Kinh Vân trên thân .

Chung quanh Thương gia đệ tử nhìn thấy hai người đều xuống , trên mặt đều là hiện ra một cười nhạo .

Bọn họ vậy mới không tin Diệp Kinh Vân có thể bước vào đến thứ chín cấp bậc trọng lực trận .

Đến nhất cấp trọng lực giữa sân , Diệp Kinh Vân phát hiện chung quanh một mảnh sương mù , cả người như cùng là đi ở tiền cảnh một dạng , bất quá , chung quanh bạch khí giống như có thể nghiền ép không gian xung quanh , từng cổ một áp lực thật lớn chậm rãi đến .

"Không có ý nghĩa!" Hắc lạnh nhạt nói , phân phó cao đồng phía trước .

Không biết đi bao lâu , mãi cho đến cấp thứ bảy khác trọng lực trận , cao đồng đã đại khí thở gấp thở gấp , theo không kịp: "Ta ở chỗ này là tốt rồi."

"Người quá trâu , đại khí đều không thở gấp thuần nhất!"

Trước một màn , hắc rõ ràng nhìn ở trong mắt , đối với Diệp Kinh Vân thân xác trình độ cường hãn có nhận thức mới!

"Được !" Diệp Kinh Vân cũng không có gì do dự , ngược lại nơi này lại không có nguy hiểm gì , đem cao đồng ở chỗ này rất an toàn , vừa nói , hắc tiếp tục hướng phía trước đi tới , lưu lại một đạo cô độc bóng lưng .

Đi tới đệ bát cấp bậc trọng lực giữa sân , hắc rõ ràng cảm thụ được một cổ áp lực thật lớn đúng như cùng nước biển vậy hướng hắc đánh tới .

Hắc sắc mặt hơi đổi , trên trán rốt cục hiện ra một giọt mồ hôi .

"Không sai! Nơi này linh lực tuy nói chẳng ra sao cả , nhưng ở chỗ này tu luyện thân xác ngược lại không tệ tuyển chọn!" Diệp Kinh Vân cười cười , tiếp tục hướng phía trước đi lại .

Nói như vậy , Dương Thực Cảnh nhất trọng Vô giả đi tới lục cấp trọng lực trận cũng đã là cực hạn , nhưng Diệp Kinh Vân thân xác quả thực biến thái , ở vô dụng sử dụng Thị Huyết Long Thể dưới tình huống còn có thể tới thứ chín cấp bậc trọng lực trận .

Khi hắc đi tới thứ chín cấp bậc trọng lực trận sau , bên ngoài , lớn bia đá lớn phía trên chậm rãi hiện ra tên hắc .

Diệp Kinh Vân!

Ở tên hắc bên cạnh còn có khắc cừu giọt nước bộ dáng .

"Cái gì!"

"Vậy mà qua thứ chín cấp bậc trọng lực trận , có thể cùng gia chủ sánh ngang ?" Chung quanh Thương gia đệ tử nhìn thấy bia đá kia sau , sắc mặt đại biến .

Thứ chín cấp bậc trọng lực giữa sân .

Diệp Kinh Vân đầu đầy mồ hôi , đi tới thứ chín cấp bậc đối với hắc mà nói đã là cực hạn .

Hắc ngồi xếp bằng , liều mạng tu luyện , đầu tiên là rèn luyện thân thể , sau đó chợt đứng lên , trong tay nhiều hơn một thanh trường kiếm!

Vô Tình Kiếm!

"Hôm nay! Ta muốn đem kiếm đạo tu luyện tới Kiếm Tâm!" Trong mắt hắc , bắn ra hào quang óng ánh , thân thể ở vào trọng lực giữa sân , sương mù bay tới , đem hắc thân thể hoàn toàn bao vây lại , như vậy lộ ra thân khí .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Ngưng tụ Kiếm Tâm

Thứ chín cấp bậc trọng lực giữa sân .

Sương mù lượn quanh .

Một đạo thân ảnh phiêu hốt tới , trong tay một thanh kiếm gãy gào thét mà qua , một kiếm chậm rãi đẩy về phía trước động , đâm ra , nhìn như chậm , nhưng chỉ ở một trong kinh ngạc , kiếm này tựa như cùng lõi điện rơi ra , đậm đậm kiếm khí màu bạc chậm rãi ra!

"Sử dụng kiếm người chú trọng là một lòng!"

"Kiếp trước , ta Kiếm Tâm không sợ! Đòi này ta y nguyên không sợ!"

Trong hư không truyền đến Diệp Khinh Vân đậm nhiên thanh âm , hần tăng kiếm huy vũ , giống như một nói lấy hắc ám không trung lõi đình , trên thân khí thể càng ngày càng mạnh lớn , giống như có thể đem toàn bộ thiên địa nắm trong tay!

"Ta chi tâm không sợ! Ta kiếm không sợ!"

"Gặp địch , giết! Gặp thần , giết!"

"Thần căn giết thần , Phật căn giết Phật! Chỉ vì bảo vệ ta quan tâm người , bảo vệ người , đây chính là ta kiếm tâm ." Diệp Khinh Vân tóc dài loạn vũ , hai mắt như thiểm điện , trên thân khí thể đạt đến mức tận cùng , chuẩn bị phá kén ra .

"Kiếp trước , ta tạo gieo hạt loại nhân quả , đòi này ta tới nhất nhất hoàn lại ."

"Không có là cùng không phải , chỉ có một đạo ý niệm trong đầu , ta vừa có thể lấy ôm hận đi qua , cũng có thể coi nhẹ tất cả , đây chính là ta Kiếm Tâm!" Thanh âm hạ xuống , trên người hần khí thể nổ một cái bộc phát ra , không biết lấy ở đâu gió đem hần tóc dài thổi phải xốc xếch , lộ ra hai con mắt lộ ra một đậm nhiên .

Như hần nói , hần là một cái dễ xuống người , có thể coi nhẹ tất cả .

Cầm kiếm trọng nghĩa thiên hạ .

Cầm kiếm giết hết tất cả người phụ tình!

Cầm kiếm chém giết yêu ma quỷ quái , cho trời kẻ tiếp thái bình!

Đây chính là hần Diệp Khinh Vân Kiếm Tâm .

Từng đạo kiếm khí ở trong người tùy ý toát ra , như từng cổ một loại nhỏ gió lốc hướng Thập Ma Tâm Tạng đi , tạo thành vây quanh thế .

Dần dần , hần Kiếm Tâm tạo thành .

Kiếm đạo ý cảnh chia làm chín tầng , hôm nay , hần đã đạt đến cấp độ thứ bốn , hơn nửa niên kỷ gần là 15 tuổi , này nếu là truyền đi , tất định để cho thiên hạ cầm kiếm người không mặt mũi gặp người .

Diệp Khinh Vân thu tay về trong Vô Tình Kiếm , tiếp tục tu luyện .

Ở nơi này cửu cấp trọng lực dưới trận , tu luyện đối với bất luận kẻ nào mà nói đều không phải là chuyện dễ dàng .

Hần cũng không ngoại lệ .

Ngồi xếp bằng , tu luyện Thập Ma Quyết , chung quanh giữa áp lực như từng ngọn núi lớn một dạng hướng trên người hần áp đi .

Tuy nói rất thống khổ , nhưng Diệp Khinh Vân như trước kiên trì , kẻ khác chỉ thấy hần thành tựu , lại không nhìn thấy hần bỏ ra nỗ lực .

Thời gian từng giây từng phút mà trôi qua , hần đầu đầy mồ hôi , da dẻ bày biện ra quỷ dị đỏ như máu , hiển nhiên là đạt đến mức tận cùng ."Kiên trì!"

"Kiên trì , kiên trì , kiên trì!"

Ở trong lòng hần lặng lẽ nói đến đây nói .

Thời gian lần thứ hai lặng yên trôi qua , sau một khắc , nổ một cái , phảng phất là đập bể kiếng một dạng , ở Diệp Khinh Vân trên thân vang lên một trận giống như rang đậu vậy thanh âm , lớp lớp .

Hần tu vi đã là theo Dương Thực Cảnh nhất trọng đề thăng tới lưỡng trọng .

Nghỉ ngơi một lát sau , từ dưới đất đứng lên , ánh mắt của hắn nhìn về phía trước , khe cau mày , tại đó có một cái vòng xoáy màu đen .

Trực giác nói cho hắn biết tại đó sẽ có không tưởng được đồ đặc .

"Có đi hay là không ."

Diệp Kinh Vân cuối cùng vẫn quyết chọn đi .

Nếu như muốn nói vì sao , đó là bởi vì hắn muốn Thương Kiệt biết một ít Thương gia một ít không muốn người biết bí mật .

Có lẽ , tại đó có một cái bí mật kinh thiên .

Rất nhanh, hắn thân thể đã tới vòng xoáy màu đen trong .

"A!" Tay trái vừa muốn đưa ra đến vòng xoáy màu đen trong , một cỗ bạo tạc tính chất năng lượng như kéo một dạng hướng về phía hắn tay trái hung hăng kéo đi .

Đau đớn tức khắc đánh tới .

Hắn kêu thảm một tiếng , khuôn mặt có một ít dữ tợn , nhưng vẫn là không chút do dự đi vào .

Nơi này nếu là Thương gia trọng lực trận , như vậy ở nơi này vòng xoáy màu đen trong tất định ẩn nấp liên quan tới Thương gia bí mật .

Hắn có thể vì đệ tử thứ mười nộ sát Hoàng Kim Cự Long , cũng có thể là mười một đệ tử làm cùng loại sự tình .

Đổi thành kẻ khác đã sớm rời khỏi . Ai sẽ đi vô duyên vô cớ thừa nhận này sống không bằng chết thống khổ ?

"Thị Huyết Long Thể , đệ nhất biến!" Không có cách nào đến lúc này , Diệp Kinh Vân chỉ có thể sử dụng Thị Huyết Long Thể , sẽ không sử dụng , hắn xương đều có thể ở cường bạo năng lượng trong trực tiếp nghiền xuống . Theo thanh âm hắn hạ xuống , tức khắc nhiều đóa giống như màu đen hoa hồng tại hắn trong tay trái trong nháy mắt nở rộ ra , bao quanh cái kia trắng hếu xương , tức khắc huyết nhục lại lần nữa mà mọc ra .

Thị Huyết Long Thể không đơn giản mang cho hắn biến thái lực phòng ngự , trả lại cho hắn cường đại năng lực khôi phục .

Hừ!

Hắn chân phải hướng vòng xoáy màu đen chợt đạp một cái .

Vây màu đen ở dừng chạm lấy vòng xoáy màu đen lúc , qua một giây sau , nhanh chóng vỡ ra , thì giống như ban này toát ra hoa hồng trong nháy mắt không có sinh mệnh lực , héo tàn .

Diệp Kinh Vân cho dù , quát to một tiếng , dùng hết trên thân toàn bộ lực lượng , rốt cục đi tới vòng xoáy màu đen bên trong .

Cảnh sắc trước mắt rực rỡ biến sắc .

Mà bên ngoài đứng thẳng trên tấm bia đá cũng là đột nhiên biến sắc .

Ở phía trên nhất , cùng thương hóa đặt song song tên , Diệp Kinh Vân ba chữ bị thật sâu xóa đi .

Toàn bộ thạch bi ở hào quang óng ánh phía dưới nổ một cái vỡ vụn ra , loạn thạch tung toé .

Chung quanh Thương gia đệ tử nhìn thấy một màn này , trên mặt đều là chấn động .

Trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện mấy đạo thương lão thân ảnh .

"Thương gia Tam đại trưởng lão xuất hiện , lúc thường bọn họ đều là bế quan tu luyện , nay nhật xuất hiện nhất định cùng bia đá kia vỡ vụn có liên quan!"

Có người kinh hô .

Trừ cái đó ra , chân trời còn bay tới hai bóng người .

"Gia chủ!"

"Thương thiếu chủ!"

Đến người đứng là chủ nhà họ Thương thương hóa cùng Thương Kiệt .

Hai bóng người thân tốc mà tới.

Một ánh hào quang bỗng nhiên theo trong miệng giếng bay bắn ra , rơi trên mặt đất .

"Cao Đông!" Nhìn thấy người này bộ dáng sau , Thương Kiệt chạy mau tới , mặt lo nghĩ .

"Thương Kiệt!" Cao Đông nhìn thấy Thương Kiệt sau , liệt liệt nói: "Kỳ quái! Thật là kỳ quái! Có một cổ quái lực đánh tới , trực tiếp đem ta ném ra!"

Hình như là một vô hình tay mang theo hần góc áo ra bên ngoài ném .

"Sur phụ ở bên trong ?" Thương Kiệt khẽ cau mày .

Cao Đông trọng trọng gật đầu , mặt hiện lên ra vẻ lo âu: "Còn chưa có đi ra , không có sao chứ ?"

"Người có lẽ đến trọng lực trận tầng thứ mười , nơi đó là chúng ta Thương gia là cơ mật nhất địa phương ." Một bên , thương hóa con mắt phát quang , chậm rãi nói ra: "Trọng lực trận tầng mười , mặc dù là ta cũng không cách nào đi vào , hẳn là làm sao làm được ?"

"Ha ha ha!" Nghe nói như thế , Cao Đông nặng nề mà vỗ vỗ bản thân lồng ngực , đặc biệt xem thấy chung quanh Thương gia đệ tử mặt giật mình biểu tình , trên mặt đắc ý về thì càng thêm dày , cười to vài tiếng: "Ta đã sớm nói , ta là rồng trong loài người)! Thân xác có thể so với long tộc , các người trọng lực trận dĩ nhiên là không nói chơi ."

"Hừ!" Đột nhiên , một đạo không hài hòa thanh âm đến từ ba vị trưởng lão trong trường lão tóc bạch kim .

"Một ngoại nhân lại muốn dòm ngó biết ta Thương gia bí mật ? Đây là bức nào cổ tình gây sự!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Không đầu Kiếm Cự

Thương gia trong , có bốn người tu vi đạt đến ngũ hành cảnh nhất trọng . Trừ thương hóa , còn lại chính là Thương gia ba vị trưởng lão .

Ba vị trưởng lão bình thường luôn luôn đứng ở trong lầu các , nhưng cũng không phải là ở bên trong tu luyện mà là nghiên cứu địa đồ .

Trọng lực sân bãi đồ!

Bọn họ biết này trọng lực trận cũng không phải là chỉ có cửu tầng.

Mà là tầng mười!

Ở tầng mười trong , có Thương gia bí mật .

Trọng lực trận nghe nói là tổ tiên chỗ lưu lại , mà căn cứ tổ tiên truyền lưu , nơi này Thương gia chỉ là một chi nhánh , chân chính Thương gia ở bát hoang cửu điểm trong , nghe nói là nhị lưu thế lực .

Nơi này , là Thương gia trong tộc một vị thanh niên chỗ lưu lại , nghe nói chỉ cần có người có thể xông vào đến trọng lực trận tầng thứ mười , liền có thể được hần chỗ lưu lại đồ đặc .

Trăm năm trôi qua , Thương gia trong kinh điển nhất người là hiện tại chủ nhà họ Thương , thương hóa! Nhưng mặc dù là hần , cũng không cách nào xông vào đến tầng thứ mười!

Thương gia ba vị trưởng lão dần dần minh bạch , muốn xông vào này trọng lực trận tầng thứ mười , nhìn không man lực là không đi , còn phải dừng trí .

Nhưng người nào có thể nghĩ đến , vào lúc này , một cái người ngoại tộc vậy mà có thể xông vào đến trọng lực trận tầng thứ mười . Hơn nữa , đối phương tu vi bất quá là mới vừa vừa bước vào Dương Thực Cảnh!

Nếu như là Thương gia đệ tử , đến trong truyền thuyết trọng lực trận tầng thứ mười , trưởng lão tóc bạch kim dĩ nhiên là cao hứng phải không được ,

nhưng khi biết được là một người ngoại tộc , ở trên mặt hắn xuất hiện không phải sắc mặt vui mừng , mà là tức giận!

Hắn thương hại nhiên , niên kỷ tám mươi , tu vi ở Dương Thực Cảnh lưỡng trọng , phi thường quan tâm mặt mũi , càng thêm quan tâm Thương gia mặt mũi .

Đích thân hắn đem Thương gia theo một cái bất nhập lưu thể lực phát triển đến nhị lưu thể lực , hơn nữa còn là Tinh Hải Thành nhị lưu thể lực , đối với hắn mà nói , đưa vào Thương gia tâm huyết thực sự quá nhiều , hắn bỏ ra rất nhiều!

Hắn tuyệt đối không cho phép một cái người ngoại tộc đi tới bọn họ trọng lực trận , sau đó nhìn bọn họ Thương gia bí mật!

Muốn đi vào cũng chỉ có thể là người nhà họ Thương!

Dur hai vị trưởng lão khẽ cau mày , cũng là không trầm giọng , lạnh lạnh nhìn phía trước , trong lòng có chút khản trương , cũng có chút bận tâm .

Bọn họ lo lắng tự nhiên không phải Diệp Kinh Vân sinh tử , mà là phía sau người có thể hay không đem Thương gia bí mật mang đi ra ngoài .

Bị mai một ở trong lịch sử tin tức vào giờ khắc này rốt cục nổi lên sao?

Trọng lực trận tầng thứ mười trong .

Diệp Kinh Vân nhìn về phía trước , hai mắt hơi sáng ngời .

Trước mắt tất cả cùng bên ngoài hoàn toàn khác nhau!

Nơi này và bên ngoài không hợp nhau , hình như là đơn độc một cái không gian nhỏ , chung quanh là từng ngọn thật lớn băng sơn!

Bông tuyết bay hạ , tê buốt Phong Tòng Vân tầng trong thổi ra , đem hắn tóc dài thổi phải tung bay .

Đi lại ở trên mặt tuyết , ánh mắt của hắn bị phía trước băng sơn hấp dẫn , ở trong núi băng kia dĩ nhiên là có một cái thật lớn thi thể .

Đó là một cái thi thể không đầu .

Hắn rất không lộ , như cự nhân một dạng .

Cả người , trên thân bắp thịt cung cấp lên , phía trên còn che lấp từng cái ngân sắc xích sắt .

"Cự Nhân Tộc sao?" Nhìn này một thật lớn thi thể , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhưng trong nháy mắt lắc đầu: "Hắn không phải là , Cự Nhân Tộc thân thể hắn là so với cái này nhỏ hơn ."

Đột nhiên , một đạo xông thiên kiếm khí xông thẳng lên trời!

Chỉ thấy , thật lớn băng sơn trong nháy mắt làm tan rã qua đây , một thanh kim sắc trường kiếm nổi lên .

Nổ một cái!

Trường kiếm kia như một cây viết một dạng ở băng sơn trên có khắc chữ .

Chỉ một lát sau , răng rắc 1 tiếng!

Cả tòa băng sơn té xuống đất .

Không đầu cự nhân dĩ nhiên là chậm rãi đi qua đến , một thanh trường kiếm tại trong hư không phiêu đảng , cuối cùng hóa thành một đoàn lớn đại hỏa diễm , rơi vào cự nhân trên thân thể .

Dần dần , hỏa diễm nhanh chóng hóa thành một người mặt .

Đó là một cái rất quý dị đầu .

Giống như là đầu khô lâu phía trên thiêu đốt hỏa diễm!

"Hà? Dĩ nhiên là một người ngoại tộc đến đến nơi này của ta!" Không đầu cự nhân ngăn người một chút , nhìn phía Diệp Kinh Vân , ngữ khí , nói: "Ta hỏi một chút làm người ta ác tâm vị đạo!"

"Ồ trên thân thể ngươi , có Thị Huyết Long tộc huyết mạch! Không nghĩ tới , ngươi một cái nhỏ nhỏ nhân loại sẽ có trong trời đất này tà ác nhất huyết mạch!" Hắn cảm thán liên tục , nói phía Diệp Kinh Vân thăm kinh hãi , trong lòng sóng to gió lớn!

Đối phương gần là một ánh mắt , đem nó toàn thân đều nhìn thấu , trừ Thập Ma Tâm Tạng bên ngoài , ở trong mắt đối phương , hắn bí mật không còn là bí mật!

"Thật là mạnh mẽ!"

Hắn biết này gần là đối với địa phương một luồng tàn hồn , cũng không phải là chân thực tồn tại!

"Ngươi tên gì!" Đột nhiên , không đầu cự nhân hỏi.

"Diệp Kinh Vân!" Diệp Kinh Vân mặt không đổi sắc , trầm giọng nói , đối phương xác định rất cường đại , nhưng chuyện này cũng không hề đủ để cho hắn sợ hãi!

Một luồng tàn hồn mà thôi!

"Diệp Kinh Vân sao?" Không đầu cự nhân dường như nghĩ đến cái gì , trầm giọng nói: "Ta kiếp trước , đã bị một người chỉ điểm , mới có thể đột phá bản thân cảm cố , thành tựu thượng cổ không đầu Kiếm Cự!"

"Cái tên kia hình như là Chiến Thần ... Diệp Kinh Vân!"

Cái gì!

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , trong lòng nhỏ hơi kinh ngạc , bất quá trên mặt không thay đổi chút nào .

Hắn kiếp trước xác định xác định chỉ điểm không ít người , những người này có không ít là có tư cách trở thành hắn đồ đệ , nhưng bởi vì do nhiều nguyên nhân , cuối cùng không có thể trở thành là hắn đồ đệ .

Những người này rất nhiều rất nhiều , còn như nói tên , Diệp Kinh Vân rất nhiều đều quên mất!

Hắn cố gắng theo trong đầu lấy những ký ức này , vẫn như cũ nghĩ không ra gia hỏa này tên .

"Năm đó , ta còn là nhỏ sao sao , mà hắn đã là nhân vật phong vân! Làm đệ tử chém giết Hoàng Kim Cự Long , là người yêu chế tạo Lạc Linh Kiếm , vì huynh đệ bất chấp gian nguy , không chối từ ."

"Hắn là một người anh hùng , một cái chân chính anh hùng! Cũng là ta thần tượng! Ta muốn là nữ , liền tất định phấn đấu quên mình , như lao vào chỗ chết một dạng!"

Không đầu cự nhân nhìn như hung , nhưng thuần chất tiếp địa khí , không có một chút cường giả thần sắc!

"A!" Diệp Kinh Vân ho khan một cái , mặt già đỏ lên , bị đối phương vừa nói như thế , trong lòng dĩ nhiên là điềm mỹ , bất quá sau khi nghe được người lời nói kia , không khỏi trợn mắt một cái .

"Đáng tiếc , ngươi không phải nữ ..."

"Đúng a! Xác định đáng tiếc đây!" Không đầu cự nhân dĩ nhiên là dùng sức gật đầu , cái gật đầu này , đem trọn cái trời cũng cho che đờ , quả thực kinh khủng .

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , thì càng thêm không nói gì .

Hai mắt lần thứ hai một phen!

"Huynh đệ , ngươi không biết , khi đó ta cái kia trong thành nữ nhân nghe nói Diệp Kinh Vân ba chữ lúc , hai mắt đều là tỏa sáng , nhộn nhạo , như vậy hận không được đưa vào Chiến Thần trong ngực ."

"A! Ta thế nhưng quá ước ao ." Hắn nói vừa nói , nghĩ đến cái gì , trên mặt tức khắc hiện ra tức giận .

Mãnh liệt tà khí bao phủ tại không gian!

"Nhiều ít nữ tử ước ao Lạc Linh , nhưng này Lạc Linh vậy mà dùng Chiến Thần tự tay chế tạo được trường kiếm đến Chiến Thần trong thân thể . Cái này! Ta hận bản thân không có thực lực , nếu không lão tử ta tại chỗ đi lên đánh nàng một bạt tai , đem đem nàng ném tới một đám nữ tử trong . Tin tưởng những người đó sẽ vì Chiến Thần báo thù!"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Chương 163: Là ta , Diệp Khinh Vân

Không đầu Kiếm Cự càng nói càng tức người , trên cổ địa phương một đám lửa đang không ngừng thiêu đốt , hỏa diễm tăng lên .

Hỏa diễm ngưng tụ ra khuôn mặt bởi vì tức giận mà vận vẹo .

Dựa vào nét mặt của hắn trong , trong giọng nói , Diệp Khinh Vân cũng biết gia hỏa này tuyệt đối là hắn nhất trung thần người ái mộ .

Kiếp trước , Diệp Khinh Vân danh tiếng truyền khắp toàn bộ hạ vị Thần giới cùng với bát hoang đại lục .

Tất cả mọi người biết hắn là một cái có tình có nghĩa người .

Đối đãi bằng hữu , huynh đệ , hắn có thể thanh kiếm tương trợ .

Đối đãi người yêu , hắn chân thành .

Kiếp trước , hắn đối lang mười ba tốt như thân huynh đệ .

Đối Lạc Linh si tình một mảnh , suốt đời chỉ thích một mình nàng , nguyện ý bỏ ra tất cả , cho dù là sinh mệnh .

Nhưng đối lấy là cái gì ?

Lang mười ba một chưởng đánh vào hắn bụng .

Lạc Linh vô tình cầm hắn chỗ chế tạo được Lạc Linh Kiếm đâm vào đến hắn Thập Ma Tâm Tạng trong .

Việc này rất nhanh truyền vào hạ vị Thần giới cùng với bát hoang trên đại lục bát hoang cứ điểm trong .

Tất cả mọi người thấy phải lão Thiên không công bình , tại sao muốn đối xử như thế một cái gần trọng tình , lại trọng nghĩa người ?

Không đầu Kiếm Cự năm đó còn là một thiếu niên , hắn chẳng những nghe nói Diệp Khinh Vân phong lưu sự tình , còn gặp qua Diệp Khinh Vân bản thân . Nói thật , nếu không phải là phía sau người chỉ điểm hắn một phen , hắn sẽ không có như vậy thành tựu , có thể cho bản thân vô hồn biến dị .

Vô hồn biến dị!

Không sai , hắn không phải là cái gì Cự Nhân Tộc , chỉ là vô hồn biến dị .

Diệp Khinh Vân biết loại này vô hồn biến dị tương tự với Biến Dị Thể .

Vô hồn một khi biến dị , thì có thể làm cho vô hồn dung nhập vào bản thân trong , làm cho được bản thân cả người xuất hiện biến hóa lớn .

Thì giống như trước mắt người không lồ này!

Hắn vô hồn chính là không đầu Kiếm Cự .

Không đầu Kiếm Cự mặt tức giận nói ra , lại không phát hiện phía dưới Diệp Khinh Vân biểu tình cổ quái .

Hắn không ngừng nói Diệp Khinh Vân trước chuyện cũ , chưa từng có phân khuyếch đại , trên mặt đều là vẻ sùng kính .

"Năm đó , Chiến Thần chỉ điểm ta một phen , nếu không ta tuyệt đối sẽ không đem bát hoang cứ điểm thành lập Thương gia!" Không đầu Kiếm Cự nặng nề nói , trong con ngươi đều là cảm kích .

Hắn là một cái không vong ân người .

Bất quá , đến cuối cùng , hắn càng nói càng thái quá , hoàn toàn đem Diệp Khinh Vân làm thần đối xử .

P phía dưới , Diệp Khinh Vân da mặt hung hăng đánh lại đánh , biết trong thiên địa có không ít người là hắn người ái mộ , lại không nghĩ rằng sẽ có như thế nào tàn người ái mộ .

"Được ! Người tên gì ?" Diệp Khinh Vân ngừng đầu , nhìn hướng lên phía trên , trên mặt không có chút nào vẻ kính sợ , ở phía trước cường giả lúc , hắn căn bản cũng sẽ không sợ hãi , lại sẽ không sợ , lại nói người trước mắt là tôn sùng hắn người .

"Thương Thiên Mã!" Không đầu Kiếm Cự bản năng mở miệng, chợt cảm thấy có chút kỳ diệu.

Nói như thế nào, hần đầu gì cũng là ông tổ nhà họ Thương, tu vi càng là cao phải không được, vậy mà sẽ cùng một cái tu vi khoảng chừng Dương Thực Cảnh lưỡng trọng Vô giả nói?

Mặt mũi này ném phải có chút lớn!

"Tiểu tử thôi! Người biết người ở đây cái gì ai nói chuyện sao? Ta thế nhưng ông tổ nhà họ Thương Thương Thiên Mã, nghĩ lúc đó, lão tử diệt sát một đám cường giả thời điểm, người vẫn còn ở trong bụng mẹ." Thương Thiên Mã quả thực là một cái đùa so, mới vừa rồi còn khoe khoang Chiến Thần, hiện đang lấy le bản thân, cuối cùng, hần vẫn không quên thêm một câu: "Đương nhiên, đây đều là Chiến Thần Diệp Kinh Vân ban thưởng cho ta, tiểu tử người vậy mà cùng Chiến Thần cùng tên, thật là vũ nhục hần đẹp trai đến bạo hình tượng."

"Ta xem người thiên phú không tệ, như vậy, từ hôm nay trở đi, người đổi họ, liền kêu thương Kinh Vân, thế nào, hài lòng không?" Nói tới chỗ này, chẳng biết tại sao, hần giống như cái người điên cười lên ha ha.

Đổi thành bất luận kẻ nào nghe được thanh âm này, nhất định sẽ thấy phải gia hỏa này là người điên, là một.

Bất quá, ở Diệp Kinh Vân trên mặt, lại có chút vẻ phức tạp, ngẩng đầu, nhìn phía trên không đầu cự kiếm, hần sau khi biết người có thể sống đến hiện tại quả thực là một cái kỳ tích. Mặc dù nói đối phương vô hồn là không đầu Kiếm Cự, nhưng cũng không có nghĩa là dung hợp này vô hồn sau, sẽ thành có thể đầu.

Tại hần trong ấn tượng, không đầu Kiếm Cự vô hồn dung nhập sau, chỉ là trên đầu sẽ toát ra hỏa diễm đến.

Nhưng người trước mắt căn bản cũng không có đầu.

Một người không có đầu một đạo tàn hồn còn có thể còn sống, này không thể không nói là một cái kỳ tích.

Hơn nữa, đối phương nói lời này nhìn như cười to, trên thực chất lại bi ai.

"Ta không tên gì thương Kinh Vân, ta chính là ta, ta chính là Diệp Kinh Vân." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói.

"Người nói cái gì?" Thương Thiên Mã khí thế bỗng nhiên biến sắc, ban nãy hi hã thần sắc trong nháy mắt biến mất, tùy theo xuất hiện là băng lãnh đến mức tận cùng sát ý, điên cuồng sát ý như cùng là bão như gió hướng Diệp Kinh Vân cuốn cuộn đi.

"Người có gan lập lại lần nữa!"

Hần điên cuồng kêu lên, dường như thương cái chữ này đối với hần mà nói có lớn lao lực lượng cùng không muốn người biết bí mật.

Nhìn thấy đối phương khí thế bỗng nhiên biến sắc, thái độ cũng bỗng nhiên biến sắc, Diệp Kinh Vân mặt phía trên nổi lên là đạm định cùng với bình tĩnh, hần biết vào giờ khắc này có cần phải sáng ra thân phận mình.

Đối phương đối với hần như vậy tôn sùng, nếu không đối phương gặp một lần bản thân, tại sao có thể?

Diệp Kinh Vân ở đối phương không thể tưởng tượng nổi dưới ánh mắt đi đi lại lại vài cái, sau đó tay phải rút ra một thanh kiếm gãy, hướng về phía trước chợt vung lên: "Vô Tình Nhất Kiếm!"

Một kiếm vung ra!

Tại trong hư không lấp lánh băng lãnh lộng lẫy, lẩy nhanh như tia chớp tốc độ xẹt qua đen kịt trong bầu trời đêm, như phổ biến vậy tán loạn trên mặt đất.

Tức khắc, phía trước sơn mạch tầng tầng vỡ vụn.

Một đạo kinh người kiếm khí bộc phát ra, tại chỗ là sợ phải Thương Thiên Mã thân thể run lên.

Cảm thụ được này một cổ quen thuộc kiếm khí sau, hần thất thanh nói: "Này một cổ kiếm khí, thật quen thuộc! Chuyện này. .. Đây là ..."

"Này là chiến thần Diệp Kinh Vân khí tức!"

"Người làm sao sẽ hần Vô Tình Nhất Kiếm? Điều đó không có khả năng, cái này không khoa học!"

"Phải biết rằng, năm đó hần không biết dùng một kiếm này giết bao nhiêu địch nhân, giết bao nhiêu dị tộc. Đem các đại dị tộc thủ lĩnh đầu vấy trên mặt đất, trận chiến ấy, có thể nói là bầu trời xanh huyết hồng." Vừa nhắc tới Chiến Thần Diệp Kinh Vân, Thương Thiên Mã lần thứ hai mất đi lý trí, đem Diệp Kinh Vân thổi phải so trời cao hơn.

Nếu ai hiện tại dám mắng hần thần tượng một câu nói, hần tất định hồn nhiên bất quá tàn hồn hầu như không còn, trực tiếp diệt hần.

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế, mặt không khỏi đỏ lên, năm đó hần xác định xác định rất mạnh, nhưng cũng sẽ không cường đại đến như vậy thái

quá .

Nếu thật như vậy , đến mấy trăm lang mười ba , hấn còn không sợ a .

Đối phương hoàn toàn đem hấn làm thần đối xử , cho là hấn là bất tử bất diệt tồn tại .

"Đáng tiếc , hấn vẫn là chết ở Lạc Linh trong tay Lạc Linh Kiếm phía trên ." Thở dài một hơi , Diệp Kinh Vân trong hai tròng mắt hiện ra chuyện cũ đến .

Lạc Linh!

Một cái lại để cho hấn hung ác lại để cho hấn ái nữ một dạng .

Kiếp trước , không biết bao nhiêu mỹ nữ nguyện ý quỳ hấn đại xoa trên quần , nhưng hấn nhìn cũng không nhìn một cái , nhất tâm chỉ thích Lạc Linh .

Đối phương mỗi một cái động tác đều làm hấn mê .

Thế nhưng , ở đó lời đình mưa xối xả trong , đối phương nụ cười hóa thành buồn nôn nhất nụ cười , một đôi mắt cũng là từ từ băng lạnh , mà đối phương ngọc trường kiếm trong tay không chút do dự cắm vào trái tim của hấn trong .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Thương gia lịch sử

Diệp Kinh Vân mãi mãi cũng sẽ không quên một màn kia .

Hấn yêu mến nhất người sử dụng kiếm cắm ở trên người hấn .

"Cái kia , tiện chủng! Nàng căn bản không xứng trở thành Chiến Thần người yêu ." Phía trên , Thương Thiên Mã hung hăng nói ra .

Diệp Kinh Vân hơi sững sờ .

"Ngươi!" Đúng lúc này , Thương Thiên Mã hét lên một tiếng , nhìn phía Diệp Kinh Vân trong con ngươi đại biến: "Nói! Ngươi tại sao phải sử dụng Vô Tình Nhất Kiếm! Đây chính là Chiến Thần thành danh một kiếm a!"

Coi như hấn lại muốn bắt đầu đem Chiến Thần thổi phải cao ngất lúc , một đoàn ngọn lửa màu đen theo Diệp Kinh Vân trong tay cho ra , xì xì mà vang lên không ngừng , sau đó toàn thân giống như bốc cháy một dạng , ngọn lửa màu đen hiện lên băng lãnh quang mang , hình như là trên đời này nhiệt độ cao nhất hỏa diễm!

"Đây là ... Chiến Thần Thập Ma Hỏa Diễm!"

"Trời ạ! Ngươi tại sao có thể có Chiến Thần Thập Ma Hỏa Diễm!" Thương Thiên Mã lần thứ hai hét lên một tiếng , không chút suy nghĩ đến , phía sau người chẳng những sẽ dùng Chiến Thần thành danh một kiếm , lại có Chiến Thần Thập Ma Hỏa Diễm!

Vào giờ khắc này , đầu hấn có chút không chuyển qua đến , ngơ ngác nhìn phía dưới Diệp Kinh Vân .

"Ngươi ... Ngươi không sẽ là Chiến Thần chuyển thể chứ ?"

Diệp Kinh Vân ngoan vị cười một tiếng: "Ngươi cứ nói đi ?"

Vừa nói , trên người hấn ngọn lửa màu đen càng sâu , cháy hừng hực lên!

Một đoàn đoàn ngọn lửa màu đen như tinh linh một dạng phiêu ở bên cạnh hấn , không ngừng xoay tròn .

"Thật là ngươi a!" Phù phù một cái , Thương Thiên Mã dĩ nhiên là trực tiếp quỳ trên mặt đất , thật lớn hai chân roi trên mặt đất , tức khắc đem chung

quanh khối băng đập bẻ xuống .

thân hình khổng lồ vào giờ khắc này không ngừng run rẩy .

Nhìn ra được hấn rất kích động!

"Là ta!" Diệp Kinh Vân đậm nhiên gật đầu , bất quá , hấn cũng không phải là chuyển thế , mà là Linh Hồn Phụ Thể .

"Thật là người! Quá tốt , ta lại gặp được người . Ta kêu ... Ta kêu Thương Thiên Mã!" Không đầu Kiếm Cự mặt kích động , nhìn phía Diệp Kinh Vân giống như là nhìn một cái trân bảo .

"Người đã nói ..." Diệp Kinh Vân có một ít không nói gì , trợn mắt một cái .

"Ta ... Ta ..." Thương Thiên Mã đã kích động phải nói không ra lời , cùng trước khí phách hoàn toàn ngược lại , hiện tại , ở Diệp Kinh Vân phía trước chính là một đứa bé .

Diệp Kinh Vân tuy nói bây giờ nhìn đi lên chỉ có 15 tuổi , nhưng tuổi thật sớm đã hơn trăm , hấn xác định xác định có thể là Thương Thiên Mã tiền bối .

"Không cần khẩn trương , có chuyện gì có thể nói ra . Ta có thể giúp lấy được nhất định giúp người!" Diệp Kinh Vân nói ra , nghĩ đến cái gì , nói: "Đúng , ta còn thu người Thương gia một gã con trai trưởng làm đệ tử! Người không ngại chứ ?"

"Không , à không!"

Chú ý cái rầm a!

Thương Thiên Mã tại nội tâm gầm hét lên: "Mẹ! Thằng nhóc con kia vận khí lại tốt như vậy ? Nhớ năm đó , lão từ đau khổ cầu xin trở thành Chiến Thần đệ tử , lại chỉ có thể đi trông mắt nhìn Chiến Thần dần dần rời đi ..." .

Tuy nói nghĩ như vậy , nhưng ở hấn tâm vẫn là vô cùng cao hứng .

Có thể trở thành Chiến Thần Diệp Kinh Vân đệ tử , như vậy sự tình ngấm lại cũng đã rất vui vẻ .

"Đúng , thân phận ta không muốn nói không đi ra ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , vì dẫn lên không tất yếu phiền toái .

"Đương nhiên , đương nhiên ." Thương Thiên Mã nói liên tục , sau đó hỏi: "Không biết là Thương gia đệ tử nào có thể đi như thế hân hạnh trở thành Chiến Thần đệ tử ."

"Thương Kiệt ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Được , từ hôm nay trở đi , Thương Kiệt chính là Thương gia đời tiếp theo gia chủ!" Thương Thiên Mã nói lời này không có chút nào do dự .

"A!" Diệp Kinh Vân không còn gì để nói .

"Đúng , Thương Kiệt là nam hay nữ ?" Thương Thiên Mã trợn đại hỏa diễm con mắt .

"Nam , người muốn như thế nào!" Diệp Kinh Vân cổ quái nhìn phía sau người .

"Không có , nếu như là nữ nói , ta liền đem nàng gả cho người , bằng vào ta Thương gia danh nghĩa ." Thương Thiên Mã mặt nghiêm nghị nói ra , nói lời này giống như là gởi một cái thẻ độc một dạng .

Diệp Kinh Vân tức khắc đánh một cái giạt mình , càng ngày càng khai quật trước mắt to con đối với hấn tôn sùng đã là đến một loại biến thái trình độ .

Không thể không nói , năm đó hấn sự tích truyền lưu cực lớn , đương nhiên , những thứ kia cấp thấp cấp độ địa phương người không thể nào biết nghe được hấn danh tiếng , bởi vì bọn họ căn bản cũng không có tư cách kia .

"Được , không trò chuyện những thứ này không có ý nghĩa sự tình ." Diệp Kinh Vân ngay mặt nói: "Người vì sao lại ở chỗ này ?"

"Ta ..." Thương Thiên Mã thở dài một hơi , bất đắc dĩ nói ra: "Ta và huynh đệ ta tự tay sáng lập Thương gia! Nhưng về sau , huynh đệ ta phản bội ta , một bộ phận người nhà họ Thương với hấn , đồng thời đối họ! Là Cự gia , mà một phần khác người còn lại là theo ta!"

"Hấn chẳng những phản bội ta , còn muốn đối với chúng ta đuổi tận giết tuyệt . Ta và hấn huyết chiến mười ngày mười đêm , cuối cùng bị hấn tiêu diệt , hôm nay gần là một luồng tàn hồn trạng thái . Sợ là tiếp qua mấy năm , này tàn hồn cũng phải biến mất ."

"Cự gia ? Bất hoang trên đại lục tám đại thế gia một trong Cự gia sao?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , rất tự nhiên nhớ tới lần trước ở Mạt Nhật Trần phía trên kích sát thanh niên , Cự Nhất Thiên .

Tên kia thế nhưng có cự nhân huyết mạch a .

"Không sai, đúng là bọn họ ." Nói đến đây , Thương Thiên Mã trên đầu hóa điểm tăng mạnh , cháy hừng hực lên: "Năm đó , ta và hắc đi tới một cái thần bí trong động , bên trong động có một chỗ dài đến trăm mét thì thể!"

"Cự nhân ?" Diệp Kinh Vân hơi sùng sốt .

"Không sai . Là cự nhân huyết mạch , máu kia là lam sắc! Chúng ta điên cuồng hấp thu cỗ thân thể này chỗ lưu lại huyết dịch! Ta nhớ phải huyết dịch kia vẫn là nóng hầm hập , không hề giống là thi thể ."

"Chúng ta luyện hóa bảy ngày bảy đêm , ta võ hồn xuất hiện biến dị , trở thành không đầu Kiếm Cự , còn hắc thì huyết dịch hoàn toàn biến chất , cụ bị Hoàng Kim vương người cự nhân nhất tộc huyết mạch ." Hắc trong trong mắt xuất hiện hồi ức về , tâm tư theo gió phiêu lãng , muốn xuyên thấu qua tầng tầng thời gian , trong đầu xuất hiện bất kham sự tình .

"Cũng là như vậy , hắc hậu đại trên cơ bản đều chảy xuôi cự nhân nhất tộc huyết mạch , mà ta hậu đại trên cơ bản thân thể tương đối cường đại một ít ."

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , gật đầu .

Nguyên lai Thương gia có như vậy chuyện cũ .

Người nhà họ Thương biết những thứ này nhất định sẽ trọn to hai mắt , bởi vì ... này chút cùng bọn họ nghe được không giống nhau .

Thương gia nguyên vốn không phải nhị lưu thế lực , mà là bát hoang trên đại lục tám đại thế gia .

Đáng tiếc là , ông tổ nhà họ Thương Thương Thiên Mã bị huynh đệ phản bội .

Bị người phản bội , như vậy sự tình ở bát hoang trên đại lục thật rất nhiều .

Người đầu cũng có một khóa dã tâm , lòng ghen tỵ , là xem bọn họ có thể không từ thù đoạn .

Thì giống như trước đây , Diệp Kinh Vân đối lang mười ba tốt như thân huynh đệ , khi cuối cùng y nguyên bị lang mười ba cho phản bội .

"Thần tượng!" Thương Thiên Mã lao thẳng đến ánh mắt ngưng tụ ở Diệp Kinh Vân trên thân , như vậy giống như là đang nhìn một cái mỹ nữ tuyệt sắc một dạng , để cho phía sau người không khỏi đánh một cái lạnh run .

"Nói ." Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , tức giận nói ra .

"Ta cho ngươi hai tấm lệnh bài ." Hưu địa nhất hạ , hai tia sáng phóng tới .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 165: Quá sĩ diện

Hai tia sáng mang phóng tới , sau đó ở Diệp Kinh Vân trong tay nhiều hơn hai tấm lệnh bài .

Đen kịt trên lệnh bài có khắc hai chữ .

Cử điểm!

Phía sau cũng là có khắc hai chữ .

Bát hoang!

Hiển nhiên , đây là đi thông bát hoang cử điểm lệnh bài .

Tay cầm này hai tấm lệnh bài , Diệp Kinh Vân cảm thụ được lệnh bài truyền đến một cỗ kỳ quái năng lượng , hiển nhiên này năng lượng là đi thông bát hoang cử điểm then chốt .

"Lệnh bài kia là cái gì , nói vậy Chiến Thần rất rõ ràng , nhớ năm đó Chiến Thần ngài ..." Nói vừa nói, Thương Thiên Mã lại bắt đầu thổi phồng Diệp Kinh Văn .

"Đủ ..." Diệp Kinh Văn không còn gì để nói , bây giờ nghe cho hắn có chút chết lặng .

"Được rồi ." Cảm thụ được Chiến Thần một chút không vui , Thương Thiên Mã mau ngâm miệng , sau đó nghĩ đến cái gì , nói như vậy: "Đây là ta một luồng tàn hồn , bất quá ta cũng chưa chết . Ta chủ hồn hôm nay ở Cự gia trong , bị ta hảo huynh đệ hung hăng nghiền ép lấy! Hắn dùng vạn năm băng hàn cùng vạn năm hỏa diễm đến lộng ta , để cho ta sống không bằng chết!"

"Ta vốn định chết , nhưng rất không cam lòng , ta vì sao phải đi tìm chết ? Không biết ..."

"Ta giúp ngươi!" Hắn lời còn chưa nói hết , liền bị Diệp Kinh Văn kiên định nói cắt đứt .

Nói thật , Diệp Kinh Văn vẫn là rất ưa thích đối phương tính cách . Mà lại nói , đối phương là hắn người ái mộ trung thành , nhìn thấy người ái mộ có như vậy gặp , hắn sao lại ngồi yên không lý đến ?

Cái này không phù hợp thân phận của hắn .

Nghe nói như thế , Thương Thiên Mã đã là kích động cả người run , một đoàn đoàn hỏa diễm đáp xuống , đó là lệ .

"Đầu ta lâu bị Cự Hành Nguyên ném ở bát hoang cứ điểm trong u lam trong , Chiến Thần , ngươi nhất định phải đem ta tìm được a . Chỉ có như vậy , ta mới có thể phục sinh ..." Hắn nặng nề mà nói ra , ngay sau đó , lại bắt đầu thổi phồng Diệp Kinh Văn , hắn đây hoàn toàn không phải vuốt mông ngựa .

Vuốt mông ngựa là mang theo xem , hắn là từ trong thâm tâm .

"Được, ngươi còn có cái gì muốn nói sao?" Diệp Kinh Văn hỏi, thấy phía sau người rốt cục đem trong lòng nói toàn bộ nói xong , hắn mới rời đi .

Ở lúc rời đi sau , trong con ngươi thoáng qua lấy một đạo lạnh lạnh sắc bén .

Nhìn bề ngoài , Thương Thiên Mã rất lạc quan , vừa nói vừa cười , nhưng Diệp Kinh Văn sau khi biết người nội tâm nhất định là có cảm giận ngút trời .

Một cái bị huynh đệ phản bội người có thể có thừa tâm ?

Chỉ là phía sau người có thể đem tâm tình tốt lắm không chế được , không giấu ở trên mặt .

Rời đi so đi vào muốn dễ dàng hơn nhiều .

Mấy cái thời gian lập lòe , Diệp Kinh Văn đã tới bên ngoài , lúc này , tại đó có từng đạo diên cường thanh âm .

"Đứng lại!"

"Không phải người nhà họ Thương , ngươi vậy mà tự tiện xông vào ta Thương gia tăng thứ mười trọng lực trận , ngươi ở đó trong được cái gì đồ đặc ? Đem hắn toàn bộ giao ra đây , ta Thương gia đồ đặc không cho phép rơi ở một cái người ngoại tộc trong tay ." Đám người nhường ra một lối đi , một vị ngân tóc bạc trắng Lão giả chậm rãi đi tới , hắn còng lưng cúi , trong tay cầm một quả Trượng , tóc dài màu bạc theo gió mà phiêu .

Thương gia trưởng lão , Thương Hạo Nhiên .

Ở trên mặt hắn tràn đầy cuộn cuộn sát ý , một đôi tức sát con mắt nhìn chăm chú Diệp Kinh Văn , giống như là đang nhìn một cái thú săn .

không có hảo ý ánh mắt rõ ràng hiển lộ ra .

Con mắt chỗ sâu hàn ý không có bất kỳ bảo lưu trực tiếp nổi lên .

"Ngươi là ai ?" Diệp Kinh Văn nhướng mày , nhìn phía tóc trắng Lão giả , nếu như không phải xem ở Thương Thiên Mã mặt mũi , hắn không nói hai lời , trực tiếp mắng đi qua .

"Ta là ai , này đối với ngươi mà nói rất trọng yếu sao ? Ngươi!" Đột nhiên , Thương Hạo Nhiên chỉ vào Diệp Kinh Văn , lông mi đi lên hung hăng nhấn lại , nộ xích 1 tiếng: "Đem Thương gia đồ đặc toàn bộ giao ra đây , nếu không ta hiện tại liền giết ngươi ."

"Đừng, trưởng lão , hắn là sư phụ ta!" Thương Kiệt biến sắc , lập tới ngay , hắn chính là biết trước mắt Lão giả đột phá Dương Thực Cảnh , có ngũ hành cảnh tu vi .

Sư phụ thực lực tái biến hình thái , dù sao tu vi không nhiều , không có khả năng chiến giành thắng lợi đối phương .

"Sư phụ của ngươi sao? Tốt rất tốt! Ngươi mệnh lệnh sư phụ của ngươi đem Thương gia đồ đặc toàn bộ giao ra đây ." Thương Hạo Nhiên lại nghĩ đến cái gì , con ngươi đảo một vòng , trầm giọng nói: "Không , Thương Kiệt , ta lệnh cho ngươi , ngươi đi lục soát sư phụ của ngươi thân! Nhìn một chút có cái gì là Thương gia đồ đặc ."

Đột nhiên thì , hần phát hiện ở Diệp Kinh Vân bên hông phía trên một thanh bội kiếm , biến sắc , uy hiếp nói: "Đem thanh kiếm này giao ra đây ."

"Đây là ta ." Diệp Kinh Vân nhướn mày , trước mắt Lão giả có chút quá vô lý .

"Là ngươi ? Có cái gì chứng nhận sao?" Thương Hạo Nhiên ánh mắt trầm xuống .

"Ta có thể chứng nhận ." Thương Kiệt lập tức đứng ra .

"Ta cũng có thể!" Cao Đông cũng đứng ra .

"Hai người các ngươi đều là người khác , tự nhiên giúp hần nói chuyện , này rõ ràng chính là ta Thương gia vũ khí . Nhất định là hần theo tầng thứ mười trọng lực trận mang tới ." Thương Hạo Nhiên ánh mắt đột nhiên sắc bén , nhìn phía Thương Kiệt , mang trên mặt nồng đậm tức giận , nổi giận gầm lên một tiếng: "Thương Kiệt , mặc dù hần là sư phụ của ngươi , ngươi cũng không có thể mọi nơi để bảo toàn hần đi . Đừng quên thân phận ngươi , ngươi thể nhưng ta người nhà họ Thương , ta Thương gia tốn hao bao nhiêu tinh lực bồi dưỡng ngươi ? Ở trên thân thể ngươi tốn hao bao nhiêu tài nguyên ? Ngươi đối khỏi ta sao? Xứng đáng Thương gia sao?"

Thương Hạo Nhiên mỗi một câu nói đều lộ vẻ phải cao cao tại thượng , lộ vẻ phải rất có đạo lý .

Diệp Kinh Vân chân mày đã là mặt nhăn phải thật sâu , hần ngay từ đầu không có phản kích , là bởi vì đối phương dù sao cũng là Thương Thiên Mã hậu đại , nhưng bây giờ đối phương quả thực là hung hăng , mỗi một câu nói hình như là một cái lồng một dạng bộ ở trên người hần .

Nói cho hần hình như là một tên trộm .

Điều này làm cho hần không còn cách nào tiếp tục khiêm nhượng .

"Ta hỏi ngươi , ngươi có thể vào phải đi tầng thứ mười trọng lực trận sao?" Diệp Kinh Vân thanh âm đã là mang theo băng lãnh , ánh mắt càng là phát lạnh , hỏi.

"Không thể ." Thương Hạo Nhiên bản năng mở miệng , nói xong lời này , ám kêu không tốt .

"Không đơn giản ngươi không thể , nơi này tất cả mọi người không thể! Ta đi vào , sau đó ngươi liền nói cái gì cái gì người ngoại tộc! Cảm thấy rất đáng thẹn đúng không ?"

"Vậy ta hỏi ngươi , nếu như một cái người ngoại tộc có thể tiến nhập tầng thứ mười trọng lực trận , đồng thời còn giúp các ngươi biết một ít Thương gia lịch sử . Ngươi sẽ nguyện ý thả hần đi vào sao?" Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn thẳng phía sau người , nói lời này , hần là muốn nhìn một chút phía sau người phản ứng , cũng là cho phía sau người một cái cơ hội cuối cùng!

Thương Hạo Nhiên nghe phải lời này chau mày , nhìn phía Diệp Kinh Vân trong ánh mắt đã là mang theo hàn ý , quát: "Tiểu tử thôi! Ngươi vũ nhục ta Thương gia , hôm nay , ngươi phải chết!"

"Dừng tay , Đại trưởng lão!" Đúng lúc này , Thương Hóa chợt đứng ra , sắc mặt trầm xuống , nói: "Ngươi liền không muốn biết Thương gia đi qua sao?"

Thương Hạo Nhiên sững sờ, nhưng gần là sững sờ, trên mặt sát cơ lại lần nữa mà xuất hiện!

Hần quả thực là quá sĩ diện , lại thêm yêu Thương gia mặt mũi , gầm hét lên: "Làm càn , Thương Hóa! Ngươi một cái gia chủ , khi nào đến lượt ngươi đối với ta chỉ trích , bỏ trở lại cho ta . Nếu không , ta hiện tại để ngươi đánh xuống vị trí gia chủ!"

Ở trước công chúng bị Thương Hóa nói một câu , hần thấy phải mặt mũi ném lớn , quả thực có thể không mặt mũi gặp người .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Không có cứu

Thương Hạo Nhiên mặt đỏ tía tai , mặt mũi ném không còn một mảnh .

Thương Hóa nhướng mày , Đại trưởng lão tính cách gì , hần nhất quá là rõ ràng , quá sĩ diện . Đồi thành bình thường , hần sẽ chọn nhịn một chút , nhưng hiện tại , hần không có ý định khiếm nhượng .

Thương gia lịch sử cho tới nay đều là hần quan tâm nhất vấn đề .

Hần nghe tiền bối nói qua Thương gia vốn là một đại gia tộc , chẳng biết tại sao , bị đánh vào đến nơi đây .

"Đại trưởng lão! Nếu như ngươi cho là ta trước nói dối với ngươi mà nói là vũ nhục nói , như vậy người gia chủ này ta không giờ cũng a!" Hần thật sâu nhìn Thương Hạo Nhiên , nói từng chữ từng câu .

Vốn cho là sẽ làm cho đối phương thức tỉnh , nhưng đôi lấy cũng là càng thêm băng lãnh đến vô tình nói .

"Được , tốt , rất tốt!" Thương Hạo Nhiên liên tục nói ba cái hảo , thật sâu nhìn một chút Thương Hóa một cái , bên khóe miệng dâng lên một nụ cười âm lãnh , sau đó nhắm mắt nhìn bốn phía , nặng nề nói ra: "Lợi dụng khi người ở , ta hiện tại liền tuyên bố một việc , phế trừ Thương Hóa vị trí gia chủ!"

Thương Hóa nghe nói như thế , bên khóe miệng hiện ra một cười thâm , hần vẫn không thể nào làm cho đối phương thanh tỉnh .

Diệp Kinh Vân hơi nhếch khóe môi lên lên , nhìn phía tóc trắng Lão giả trong ánh mắt mang theo xem thường .

Lão đầu từ này quá sĩ diện .

Hần hôm nay sẽ quét ngang đối phương mặt mũi .

"Ngươi luôn miệng nói người ngoại tộc tiến nhập tầng thứ mười trọng lực trận là vũ nhục Thương gia ."

"Ta vốn định nói cho ngươi biết tại đó ta nhìn thấy cái gì , nhưng ngươi giọng điệu này , thái độ này tuyên bố muốn trị ta tội . Ngươi tuyên bố liền không muốn biết Thương gia lịch sử , bí mật . Trong mắt ngươi , nhìn như Thương gia lỗi nặng tất cả , nhưng thật , ngươi sĩ diện a." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , mỗi một câu nói đều lộ ra trào phúng .

"Im miệng!" Lời này như một cây gai một dạng đâm vào Thương Hạo Nhiên trong lòng phía trên , toàn bộ mặt trong nháy mắt đỏ lên , bị nói đến chỗ sâu .

"Nói cái gì ta vũ nhục ngươi Thương gia ? Ta lại không đánh ngươi Thương gia đệ tử , vừa không có trào phúng ngươi người nhà họ Thương ." Diệp Kinh Vân sắc mặt hoàn toàn không hãi sợ , chậm chậm rãi nói ra: "Lời này thua thiệt ngươi nói phải đi ra ngoài!"

"Từ đầu tới đuôi , ngươi tự là sĩ diện người . Ngươi lòng tự trọng siêu cường , cường đại đến một loại biến thái tình trạng ."

"Không có ta! Ngươi Thương gia đệ tử có thể đi vào đến tầng thứ mười trọng lực trận sao?"

"Không có ta , bị chìm ngập ở lịch sử Sa Hà trong Thương gia bí mật sẽ biết sao? Ngươi còn muốn biết sao ?"

Nói đến đây , Diệp Kinh Vân khí thế tăng mạnh , thanh âm như chuông lớn , như một đạo lôi đình một dạng rơi vào Thương Hạo Nhiên trong tai , khiến cho cho hần mặt càng thêm hồng nhuận , thân thể bởi vì tức giận mà đang không ngừng run rẩy , con ngươi có thể đi phun ra tức giận đến , trên thân khí thế sau đó một khắc chợt tăng mạnh lên , cả người tà khí như một cây đao một dạng nhắm ngay Diệp Kinh Vân , sau đó xông thẳng tới .

Diệp Kinh Vân nhướng mày , đối phương tu vi đã đạt đến ngũ hành cảnh , lấy hần thực lực bây giờ sẽ đối kháng một cái không thể nghi ngờ là sĩ nhân năm mơ .

"Nhìn lại không thể không sử dụng Thị Huyết Long Thể ." Hần biết mặc dù là sử dụng Thị Huyết Long Thể cũng không làm gì được đối phương . Đối phương tu vi cao hơn hần ra quá nhiều .

Bất quá , coi như đối phương đao khí bức lại lúc , ở Diệp Kinh Vân bên cạnh nhanh chóng xuất hiện một đạo thân ảnh .

Thương Hóa!

Hần phát ồ tay áo một cái , trong nháy mắt đem tóc trắng Lão giả chiêu thức làm tan rã phải không còn một mảnh .

"Thương Hóa , ngươi thật có loại a! Lại muốn đối phó ta ? Ngươi còn coi ta là trưởng bối sao?" Thương Hạo Nhiên sắc mặt trầm xuống , trong tròng mắt càng ngày càng sắc bén .

"Đại trưởng lão , ngươi giết hần , Thương gia lịch sử , bí mật lại một lần nữa mà bao phủ ở lịch sử dòng sông trong . Ngươi nếu thật như vậy làm sao?" Thương Hóa trầm giọng nói .

"Ngươi thôi đi!" Thương Hạo Nhiên mặt già đỏ lên , kéo gân giọng , quát: "Tiểu tử này nói ngươi đều tin ? Hần căn bản cũng không biết Thương gia bí mật , toàn bộ là hần can ."

"Làm có thể tin có , không thể tin không có a! Lại nói , hần là con ta sư phụ , không có lần gạt chúng ta ." Thương Hóa đau khổ khuyên bảo , cho đến

giờ phút này , hần y nguyên thấy phải Lão giả có thể cứu .

"Thối lắm!" Thương Hạo Nhiên sắc mặt hồng phai đã có thể lấy máu , nhìn chăm chặp phía trước thanh niên xem , giận dữ hét: "Thương Hóa! Ngươi đã bị người này tẩy não ."

"Đại trưởng lão , lời này của ngươi quá mức , ta quen biết hần mới mười phút ." Thương Hóa khẽ cau mày , vào giờ khắc này , hần tâm tư mệt , lão đầu trước mắt một dạng không đơn giản sẽ diện hơn nữa phi thường cố chấp .

Nói cái gì , hần đều nghe không vào .

Bất kỳ đạo lý gì ở đối phương nghe tới đều là đại nghịch bất đạo , đều là vũ nhục nói , đều có thể để cho hần mất hết mặt mũi .

"Mười phút! Vén vén mười phút để đầu óc ngươi đều không chuyển qua đến ? Vì hần! Ngươi liền một cái chủ nhà họ Thương chi vị cũng không muốn sao?" Thương Hạo Nhiên càng nói càng thái quá , cố chấp muốn chết .

"Không có cứu!" Diệp Kinh Vân nói thầm 1 tiếng .

Lời mặc dù nói rất nhẹ , nhưng rõ ràng rơi vào Thương Hạo Nhiên trong tai , phía sau người nghe nói như thế , dĩ nhiên là nổi trận lôi đình , cái cổ đều đỏ lên: "Tiểu tử! Ngươi tự tìm cái chết , để mạng lại!"

Tức giận 1 tiếng , hần sớm đã là lập loè đến Diệp Kinh Vân trước người , hai tay thành trào , sẽ nhắm ngay phía sau người cái cổ chộp tới .

"Không!" Thương Hóa còn không có phản ứng qua đến , phản ứng qua đến lại sợ hãi phát hiện tóc trắng Lão giả đã tới thiếu niên áo trắng bên cạnh .

Coi như một đôi bao quanh sát ý ngút trời chân đánh tới lúc , trong hư không đột nhiên truyền đến nhất trận ba động .

Một đạo hùng hậu linh lực giống như là thủy triều đánh tới .

Trong nháy mắt!

Thương Hạo Nhiên cả thân thể trực tiếp định cách tại trong hư không , giống như bị người điểm huyết một dạng!

Nhưng trong miệng hần y nguyên có thể nói chuyện: "Người phương nào!"

"Ngươi nhất định là hần đồng bạn , lăn ra đây cho ta , lén lút! Nhận không ra người sao?" Hần mặt không biết đỏ lên bao nhiêu lần .

Bỗng nhiên , một trận gió thổi tới , sau đó hung hăng rơi vào trên mặt hần .

Ba!

Như một đạo bàn tay một dạng đánh vào trên mặt hần .

Ở trên mặt hần rõ ràng hiện ra một đạo hồng sắc ấn ký .

"Có gan đi ra , lão phu không phục!" Hần quát lớn 1 tiếng .

Đúng lúc này , một cái thiếu niên áo trắng bỗng nhiên đi tới .

Đến người dĩ nhiên là Diệp Kinh Vân!

Hần biết là Thương Thiên Mã xuất thủ , đối phương tuy nói là một luồng tàn hồn , nhưng thực lực y nguyên kinh người , đối phó tóc trắng Lão giả dĩ nhiên là không nói chơi .

"Thần tượng! Còn lại , ngươi muốn làm gì , liền làm như thế đó . Bất quá , nhìn hần chân thành hiệu lực Thương gia phân thượng , có thể hay không tha hần một lần ?"

Một giọng nói đột ngột xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trong đầu .

"Không thành vấn đề!" Diệp Kinh Vân trong lòng nói ra , lúc này , hần đã là đi tới Lão giả trước người .

"Ngươi muốn làm gì ? Có gan buông ." Thương Hạo Nhiên gầm hét lên , đến lúc này , hần y nguyên không biết bản thân sai ở cái tình trạng gì!

Cũng vậy , cố chấp người mãi mãi cũng sẽ cố chấp , mãi mãi cũng không sẽ tự mình phạm lỗi gì .

Ở trong mắt bọn hần , tự ra ngoài nói là chân lý , bị người nói , chính là đang gây hần với bọn họ , ở châm chọc bọn họ .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Đồng cấp bậc , ta nghiền ép ngươi

"Có gan buông!" Bị định cô tại trong hư không trường lão tóc bạch kim không ngừng gầm thét , mặt đều đỏ lên , trên cổ lộ ra gân xanh đến .

"Ngươi có cái gì tốt kiêu ngạo ? Muốn là đồng cấp bậc , ta nghiền ép ngươi!" Diệp Kinh Vân đi tới Thương Hạo Nhiên phía trước , sắc mặt bình tĩnh , lạnh nhạt nói .

"Nghiền ép ta ? Chê cười! Lão phu tu luyện sơ sơ tám mươi năm , mặc dù ta tu vi giống như ngươi , cũng đủ để đưa ngươi đánh cho tan tác ." Thương Hạo Nhiên quát .

"Được, rất tốt! Ta cho ngươi một cái cơ hội ." Diệp Kinh Vân vỗ vỗ tay , đối phương loại này có chấp đến biến thái người , hắn cần làm là được dùng thực lực nói chuyện: "Thương Thiên Mã , đem hắn phóng . Thuận tiện áp chế hắn tu vi đến Dương Thực Cảnh lưỡng trọng ."

"Thương Thiên Mã ?" Chung quanh Thương gia đệ tử nghe nói như thế , sửng sốt, đầu tiên là phản ứng bất quá đến , sau đó khi phản ứng lại , con mắt trừng.

"Chuyện này. .. Đây không phải là ông tổ nhà họ Thương tên sao ?" Có vị Thương gia đệ tử kinh hô 1 tiếng .

"Thần bí nhân kia là ông tổ nhà họ Thương ?" Thương Hóa cũng sửng sốt .

Không đơn thuần là hắn , dư Thương gia hai vị trưởng lão cũng là ngây ngốc ở , sau đó cả người đều là run lên .

Nói như vậy, ông tổ nhà họ Thương còn chưa chết sao?

Nếu quả thật lời như vậy , như vậy hắn tu vi sẽ kinh khủng đến trình độ nào a .

"Thối lắm!" Thương Hạo Nhiên nghe nói như thế , sắc mặt lại giận lên , quát: "Ngươi cũng dám ở đây thẳng kêu ông tổ nhà họ Thương vốn tên là ? Quả thực là làm càn! Nhìn lại , hôm nay lão phu không hảo hảo giáo huấn ngươi là không được."

Hắn vừa muốn đi đi lại lại , một đạo hùng hậu khí tức thẳng xuống đến hắn trên người , tức khắc , hắn một thân tu vi bị áp đến Dương Thực Cảnh lưỡng trọng trong , cùng Diệp Kinh Vân giống nhau như đúc!

Trong lòng hắn cả kinh!

Người xuất thủ tuyệt đối là siêu cấp cường giả , nhưng hắn không tin đối phương là ông tổ nhà họ Thương .

Ông tổ nhà họ Thương đã sống ở mấy trăm năm trước chết , làm sao có thể sẽ sống đến hiện tại ?

Bất quá , thần bí nhân kia để cho hắn trong ánh mắt có kiêng kỵ!

Người như vậy , như thế đặc thù , như vậy toàn bộ Thương gia sẽ sa vào chỗ vạn kiếp bất phục .

"Người này đến là ai ? Vì sao cho ta cường đại như vậy cảm giác ." Trong lòng run lên .

"Khác suy nghĩ nhiều , đối thủ của ngươi là ta! Ngươi không phải nói muốn chiến thắng ta sao ? Ta cho ngươi một cái cơ hội!" Diệp Kinh Vân nhiên nhiên mà nói , lấy bả vai , đang lúc mọi người quái dị dưới ánh mắt , trên thân đột nhiên toát ra rất nhiều màu đen hoa hồng , nhất tề đón lấy nhất tề .

Vảy màu đen trong nháy mắt đem hắn bao trùm , chỉ lộ ra hai cặp đen kịt như đá quý màu đen con mắt , cặp mắt kia bắn ra băng lãnh quang mang .

Thị Huyết Long Thê , hình thái thứ nhất!

Huru!

Hắn không chút do dự rút ra một thanh kiếm gãy .

Vô Tình Kiếm!

Vì có thể đủ nghiền ép phía sau người, hẳn chẳng những sử dụng Thị Huyết Long Thể hình thái thứ nhất, còn tế xuất Vô Tình Kiếm.

"Đến đây đi, đừng làm cho ta thất vọng." Nhân nhặt thanh âm truyền vào tóc trắng Lão giả trong tai, cả ngày lớn trào phúng cùng châm chọc.

"Người tự tìm cái chết!" Vào giờ khắc này, hẳn trong nháy mắt đem vị kia thần bí cường giả quên phải không còn một mảnh, trong mắt tràn ngập đỏ như máu, chỉ còn dư lại phía trước thiếu niên áo trắng.

Hắn muốn giết phía sau người, tìm về mất tôn nghiêm.

"Chết!" Gào to một tiếng, hẳn cả người tu vi chợt bộc phát ra, tuy nói lúc này cảnh giới chỉ có đáng thương Dương Thực Cảnh lưỡng trọng, nhưng dù sao nói hẳn kinh nghiệm chiến đấu phong phú, loé lên một cái, sẽ đến đối phương, như mảnh hổ hạ sơn một dạng, khí thế quả thực là không người có thể ngăn.

Đối phương người bình thường, một quyền này đủ để cho đối phương trí mạng!

Nhưng tiếc là là, ở trước mặt hắn thiếu niên áo trắng không phải người bình thường, mà là chiến thần Diệp Kinh Vân.

Một quyền này rơi ở trong mắt Diệp Kinh Vân sơ hở trăm chỗ.

Hắn một tay chương trực tiếp cầm quả đấm đối phương, trong tròng mắt mang theo nghiền ngẫm quang mang: "Liên chút thực lực ấy sao? Còn tu luyện tám mươi năm, không gì hơn cái này."

"Một phế vật!"

Bá đạo.

Khí phách.

Khó giải.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Diệp Kinh Vân, mặt không thể tưởng tượng nổi, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám nói thế với Thương gia Đại trưởng lão. Nay Diệp Kinh Vân tuyệt đối là người thứ nhất.

"Người đi chết đi!" Bị Diệp Kinh Vân tại chỗ nói phế vật, Thương Hạo Nhiên mặt đỏ xuyên thấu qua, toàn bộ khuôn mặt triệt để vắn vẹo, vô cùng dữ tợn, nổi giận gầm lên một tiếng, lần thứ hai hướng Diệp Kinh Vân đi.

Nhưng mà,

Một quyền.

Như thiểm điện cắt tới, rơi vào trên mặt hắn.

Nổ một cái!

Hắn mặt trực tiếp sưng lên đến.

Ở đồng đẳng cấp khác trong, hẳn căn bản cũng không phải là Diệp Kinh Vân đối thủ.

Mà lại nói, hiện tại Diệp Kinh Vân xuất ra toàn bộ thực lực, hẳn thì càng thêm không phải phía sau người đối thủ.

Thị Huyết Long Thể sử dụng ra, hẳn hoàn toàn liền có thể vượt cấp giết người, càng không cần phải nói trước mặt Lão giả hiện tại tu vi áp chế đến giống như hắn.

"Không chịu nổi một kích."

"Không gì hơn cái này."

"Rác rưởi."

Trong hư không, thiếu niên tóc dài loạn vũ, bạch y tung bay, trên mặt đạm nhiên, nói không nên lời một loại khí phách cảm giác.

Hắn đứng ở trên hư không, giống như đứng ở chúng nhân chi thượng, mắt nhìn xuống chúng sinh.

Tại hắn phía trước, Thương gia trưởng lão Thương Hạo Nhiên bị hắn đánh phải đổ máu, trên mặt xanh một miếng, hồng một khối, đánh cho không còn sức đánh trả chút nào.

Phía dưới, Thương gia đệ tử mặt ngốc ngây tại chỗ, cứ như vậy ngơ ngác nhìn phía trên liên tiếp hướng về phía Thương gia Đại trưởng lão huy quyền thiếu niên.

Mặc dù là hai vị khác Thương gia trưởng lão cũng là hóa đá tại chỗ.

Đồng đẳng cấp khác thiếu niên sức chiến đấu lại to lớn như thế, xa xa vượt quá mặt ngoài tu vi. Cái này quá không thể tưởng tượng nổi!

Thương Hạo Nhiên tuy nói tu vi bị áp chế đến Dương Thực Cảnh lưỡng trọng, nhưng dù sao nói kinh nghiệm chiến đấu phong phú, mà lại nói phía sau người đối với Dương Thực Cảnh phía trên lý giải đã xa xa vượt quá một dạng Dương Thực Cảnh Vô giả.

Thế nhưng, lúc này người thấp chỉ liên va chạm vào Diệp Kinh Văn một cọng tóc gãy tư cách cũng không có.

"Quá mạnh, sư phụ quá mạnh mẽ!" Thương Kiệt trong lòng kinh hãi.

"Kiệt, người người sư phó này cũng quá quá trâu bò đi. Nếu không giới thiệu cho ta một cái a." Chung quanh có Thương gia đệ tử mặt hâm mộ nhìn phía Thương Kiệt.

Khó trách phía sau người thực lực biến phải cường đại như vậy. Có một cái như vậy biến thái sư phụ chỉ bảo, muốn không trở nên mạnh mẽ đều là một kiện rất chuyện khó.

"Cuộn cuộn cút!" Một bên, Cao Đông phát tay một cái, liệt liệt nói: "Muốn báỉ ta làm thầy? Hừ, các người còn không có tư cách kia."

Nói đến đây, hần cười to vài tiếng: "Ha ha ha, thấy không, đây chính là lão tử, các người có sao?"

Người lùn từ trước đến nay có sao nói vậy.

Trong hư không, Diệp Kinh Văn như một đạo thiểm điện hướng phía trước bùng lên, chân phải chọt vừa nhắc, đá về phía Lão giả bụng, hần dùng lực rất tốt, cho Lão giả sinh cơ, nếu không, hiện tại, Thương Hạo Nhiên chính là một cỗ thi thể!

"A! A! A!"

Thương Hạo Nhiên phát ra thê thảm thanh âm, căn bản không nghĩ tới, bản thân thật không ngờ không chịu nổi một kích, thậm chí ngay cả đối phương một chiêu đều không trụ được.

Hôm nay, hần tôn nghiêm bị Diệp Kinh Văn đạp thành bùn nhão.

Hôm nay, hần mặt mũi bị Diệp Kinh Văn hung hăng đánh đi.

"Người còn có tư cách gì cùng ta nói người rất mạnh?" Diệp Kinh Văn mặt hài hước nhìn phía sau người.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Ta đánh đến cho người tỉnh

"Người còn có tư cách gì cùng ta nói người mạnh hơn ta?" Nhân nhật nói như một tiếng sấm hạ xuống.

Toàn trường tại chỗ chấn động.

Mặc dù là luôn luôn không phục Thương Hạo Nhiên cũng là ngây tại chỗ.

Lần này, hần thể diện ném thật là lớn.

"Ta ... Ta muốn giết người!" Tức giận hần toàn bộ khuôn mặt đều vặn vẹo, vô cùng dữ tợn, nhưng nằng tu vi bị Thương Thiên Mã hung hăng áp chế ở Dương Thực Cảnh lưỡng trọng, lại làm sao có thể sẽ Diệp Kinh Văn đối thủ?

Ba!

Vung lên Vô Tình Kiếm bao kiếm, trực tiếp đập về phía đối phương thân thể.

Thương Hạo Nhiên lui ra phía sau mấy bước, khạc ra một búng máu!

"Cho đến giờ phút này, ngươi còn không có thanh tỉnh qua đây sao?" Diệp Kinh Vân cau mày, nhìn phía tóc trắng Lão giả, trong lòng mắt mang theo sắc bén.

Sở dĩ không có giết chết đối phương, là bởi vì xem ở đối phương là Thương gia bỏ ra nhiều như vậy phân thượng, mà lại nói ông tổ nhà họ Thương Thương Thiên Mã rồi đối hấn tôn sùng đến cực điểm.

Hắn một mực cho đối phương cơ hội.

Nhưng là đối phương vẫn là ngoan cố.

Này tên gì?

Cho thể diện mà không cần!

"Ta muốn giết ngươi!" Thương Hạo Nhiên y nguyên không phục, hấn lòng tự trọng siêu cấp mạnh, giờ này khắc này, Diệp Kinh Vân ở Thương gia đệ tử phía trước tại chỗ nhục nhã hấn, đây quả thực không thể nhẫn nhịn.

"Còn không có thanh tỉnh sao? Ta đánh đến cho ngươi tỉnh!" Diệp Kinh Vân nhếch miệng cười một tiếng, tựa như tia chớp vạch tới, tức khắc xuất hiện ở tóc trắng Lão giả trước người, không chút do dự vung ra một quyền, mang theo kinh đào khí thế, đánh úp về phía đối phương.

Một quyền lại một quyền!

Đánh cho tóc trắng Lão giả không còn cách nào hoàn thủ, đánh cho hấn mất mũi súng bầm, đánh cho hấn ngao ngao kêu.

Thương Hạo Nhiên mà kêu lớn, muốn hoàn thủ, nhưng căn bản cũng không phải là đối phương đối thủ.

"Thương Hạo Nhiên!" Đúng lúc này, xanh thẳm trên bầu trời đột nhiên biến phải đen kịt lên, chẳng biết lúc nào, phía trên bay tới vài đóa mây đen, theo sau ngưng tụ chung một chỗ,

Đó là gương mặt!

Tuy nói là từ mây đen ngưng tụ mà thành, nhưng này trên một gương mặt mang theo tang thương.

Nhìn khuôn mặt này, Thương Hạo Nhiên cả người ngây tại chỗ, não hải tiếng nổ, trong lúc nhất thời phản ứng bất quá đến.

Không đơn thuần là hấn, tất cả Thương gia đệ tử vào giờ khắc này tập thể hóa đá ở.

Phảng phất thời gian ngừng lại.

"Lão tổ!"

Rất cực, có người phản ứng qua đến.

Người này cũng không phải người bình thường, là Diệp Kinh Vân mười một đệ tử Thương Kiệt.

Hắn từ nhỏ đã nhìn thấy qua lão tổ bức họa.

Như vậy cùng trên bầu trời mây đen ngưng tụ ra mặt là giống nhau như đúc.

Theo hấn như thế một kêu, tất cả Thương gia đệ tử đều phản ứng qua đến, nhất tề quỳ trên mặt đất, mặt sùng kính.

Những người này cũng bao gồm Thương Hóa, Thương gia ba vị trưởng lão.

Thương Hạo Nhiên cũng run rẩy quỳ trên mặt đất, muốn nói hấn đối với người nào nhất phục, người kia chắc chắn chính là ông tổ nhà họ Thương Thương Thiên Mã.

Hắn nghe nói Thương Thiên Mã sự tích, thấy phải phía sau người nhất định chính là một cái truyền kỳ! Là ai đều không cách nào siêu việt tồn tại.

Hiện trường chỉ có hai người không có quỳ xuống, thẳng tắp đứng.

Một vị là người lùn Cao Đông, hấn cười khúc khích, không biết đang suy nghĩ gì, dường như tâm tư còn dừng lại ở ban nãy trong chuyện, vì hấn cảm thấy kiêu ngạo.

Một người khác dĩ nhiên chính là Diệp Kinh Vân .

Đường đường nhất đại Chiến Thần , trừ ở kiếp trước cùng Lạc Linh kết hôn lúc bái đường ở ngoài , hẳn sẽ không có nữa đối dư người bái hạ .

Bất quá , mặc dù hẳn thật muốn quỳ , Thương Thiên Mã cũng tuyệt không cho phép .

Trong hư không , Thương Thiên Mã ánh mắt đầu tiên là đưa lên ở Diệp Kinh Vân trên thân , hơi cúi đầu , nét mặt rất là cung kính , giống như là một cái tội tởm một dạng .

Này nhỏ bé động tác rõ ràng rơi ở trong mắt Thương Hạo Nhiên , để cho trong lòng hắn sóng to gió lớn .

Cái gì!

Đường đường ông tổ nhà họ Thương vậy mà hướng về phía một cái tu vi khoảng chừng Dương Thực Cảnh lưỡng trọng thiếu niên cúi đầu ? Để bày tỏ cung kính ?

"Lão tổ! Hẳn chẳng qua là ..." Hắn muốn nhắc nhở một cái lão tổ .

Ngược lại đối thành hẳn là lão tổ , tuyệt đối sẽ không đối Diệp Kinh Vân cung kính như thế .

"Cam mồm!"

Một đạo tiếng rống giận từ bên trên truyền đến .

Ai cũng biết lão tổ tức giận .

Thương Thiên Mã trong nháy mắt đưa mắt chuyển dời đến Thương Hạo Nhiên trên thân , lạnh như băng nói ra: "Thương Hạo Nhiên , từ hôm nay trở đi tước đoạt ngươì chức Đại trưởng lão , đi đoạn nhai diện bích hồi lỗi . Không nên hỏi ta vì sao ."

"Ta ..." Thương Hạo Nhiên mặt không cam chịu .

Nhưng liền sau đó một khắc , một trận cuồng phong thổi tới , trực tiếp đem hắn thân thể cuốn lên năm thước , hướng phía trước sơn mạch đi .

Chỗ ấy rõ là đoạn nhai địa phương .

Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này , trong lòng đều là cả kinh , ai nấy đều thấy được lão tổ đối Diệp Kinh Vân cung kính , còn có nồng đậm tôn sùng chi quang .

Đó là phát ra từ linh hồn tôn sùng , tuyệt đối không phải giả bộ đến .

Nói thật , nếu không phải là Diệp Kinh Vân khuyên bảo Thương Thiên Mã không muốn đem thân phận của hắn truyền đi , lúc này Thương Thiên Mã sớm liền có thể quỳ trên mặt đất , yên lặng cũng mang theo sâu kín ánh mắt nhìn hắn thần tượng .

Diệp Kinh Vân ngược lại không có phản ứng gì , đây là Thương gia bên trong sự tình , đối phương nghĩ thế nào quản liền làm sao quản .

"Thương Hóa , ngươì vẫn là chủ nhà họ Thương ."

"Còn nữa, ta tuyên bố Thương gia đời tiếp theo gia chủ là Thương Kiệt ."

Thương Thiên Mã tuyên bố vài món chuyện trọng yếu , sau đó hướng về phía Diệp Kinh Vân nháy nháy mắt , liền biến mất .

", có ngươì , ông tổ nhà họ Thương đều đối với ngươì cung kính như vậy a . Ha ha ha! Ta rõ là quý hiếm a , chẳng những mỹ nữ ưa thích hẳn , ngay cả lão tổ cấp bậc nhân vật cũng ưa thích hẳn ."

"Ha ha ha , huynh đệ ta rõ là ước ao a ." Cao Đông nhếch miệng cười một tiếng , nhìn phía Diệp Kinh Vân trong ánh mắt lộ ra tôn sùng chi quang .

Diệp Kinh Vân tròn mắt một cái .

"Diệp ... Diệp Tiên Sinh , mời tới bên này ." Thương Hóa đối Diệp Kinh Vân ngữ khí đều biến , xung phía sau ngườì vi tiên sinh , hẳn còn rất nhiều tình trạng không hiểu , muốn phải hỏi một chút phía sau ngườì một ít liên quan tới Thương gia sự tình .

Thương Thiên Mã cũng rõ là , chỉ lo phân phó chủ nhà họ Thương việc , dư sự tình hoàn toàn không nói .

Diệp Kinh Vân đối với lần này rõ là không nói gì tới cực điểm .

"Được, Thương gia chủ , đừng khách khí . Coi như ta là ngườì trong nhà là được rồi." Diệp Kinh Vân nói ra .

Chung quanh Thương gia đệ tử mặt cổ quái nhìn hấn .

Nơi này rõ ràng là Thương gia , làm sao hiện tại làm phải hình như là Diệp gia ?

Rất nhanh, đoàn người sẽ đến Thương gia trong đại sảnh .

Đi qua chuyện như vậy , Thương Hóa tự nhiên không dám xử tệ Diệp Kinh Vân , đem Thương gia nghìn năm rượu ngon đều mang lên , còn giết một đầu cừu có một tia Long Huyết Yêu thú làm thức ăn .

"Là Hắc Mãnh Hồ! Vẫn là Hồ Vương , thịt này ăn hết sau luyện hóa , có thể chậm rãi tăng thêm tu vi a ."

"Đúng a! Yêu thú này giá trị tuyệt đối xa xỉ , nghĩ không ra gia chủ là đạt được kết quả tốt phía sau người vậy mà xuất ra này Hắc Mãnh Hồ đi ra . Rõ là quá ước ao! Bọn ta chỉ có thể mắt mở trừng trừng nhìn hấn ăn ."

"Nhìn cũng không tệ a ." Một vị Thương gia đệ tử đứng ở một bên , nhìn ngồi ở phía trên thoả thích hưởng thụ mỹ thực thiếu niên áo trắng , cổ họng không khỏi cút động một cái , nuốt một hớp lớn nước bọt .

Như hấn nói , này Hắc Mãnh Hồ thịt không không đơn giản mỹ vị , hơn nữa đối Vô giả tu vi có nhất định đề thăng .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Ta Thương gia lấy người về vang

Thương gia đại sảnh , Diệp Kinh Vân cùng Thương Hóa ngồi đối diện nhau .

Hai người phía sau phân biệt đứng người lùn Cao Đông cùng với Thương Kiệt!

Thương Hóa xem Diệp Kinh Vân mắt , nhớ tới chuyện khi trước , mặt hiện lên ra một vẻ áy náy: "Đại trưởng lão , hấn ..."

"Ta hiểu , Thương gia chủ không cần như vậy ." Diệp Kinh Vân cười nhạt .

"Người tới tìm ta , chắc là là biết được một ít Thương gia lịch sử chứ ?" Hấn nói tiếp , sau đó theo Thương Thiên Mã trong miệng nghe tới tin tức một năm một mười nói cho phía sau người .

Tuy là Thương gia địch nhân rất cường đại , nhưng hấn thấy phải vẫn có tất muốn nói cho phía sau người .

Đề cho phía sau người tính có một mục tiêu đi.

Thương Kiệt nghe được những lời này , biểu tình có một ít ngưng trọng , hai tay hung hăng nắm bắt .

Hấn nhớ kỹ một cái người danh tự .

Cự Hành Nguyên!

Đều là hấn , đều là hấn hại phải lão tổ như vậy kết cục bi thảm .

"Thì ra là thế ." Thương Hóa nghe đến mấy cái này sự tình , trên mặt thoáng qua một đạo vẻ kinh ngạc , liên tục thờ dài , không nghĩ tới Thương gia có một đoạn như vậy bi thảm sự tình .

"Đây là hai khối đi thông bát hoang cứ điểm lệnh bài , cho các người ." Diệp Kinh Vân theo trong cửa tay áo lấy ra hai tấm lệnh bài .

Hấn lúc đầu không có ý định muốn Thương gia đồ đạc!

"Chuyện này. .." Thương Hóa do dự một hồi , vẫn kiên trì nói ra: "Diệp Tiên Sinh , ngài không muốn ?"

Bát hoang cứ điểm lệnh bài đây là nhiều cường giả muốn muốn cái gì .

Ai cũng biết toàn bộ bát hoang trên đại lục linh khí nồng hậu nhất địa phương chính là bát hoang cứ điểm , rất nhiều Võ giả suốt đời đều muốn bước vào khối kia Thần Kỳ Địa Vực .

Đó là một cái thịnh hành võ công địa phương .

Người đi chỗ cao xem .

Khi bọn hắn thấy phải tiếp tục ngốc tại chỗ này không có chút nào ý nghĩa lúc , bọn họ sẽ đổi một người tràn ngập chờ mong .

Tuy nói biết nơi đó sẽ càng tàn khốc hơn , nhưng bọn hắn y nguyên nguyện ý đi vào .

Chỉ là là có thể tu luyện lấy được cảnh giới cao hơn .

"Cái này cũng không cần Thương gia chủ lo lắng , ta tự có cách làm lấy được bát hoang lệnh bài ." Diệp Kinh Vân cười cười , trầm giọng nói: "Này bản chính là các người Thương gia đồ đạc , không muốn do dự , cầm đi đi ."

"Tốt, tốt ." Thương Hóa kích động nói ra , hai cha con liếc nhau , từ đó xuyên thấu qua đi ra ngoài là mãnh liệt kinh hãi .

Có thứ này , bọn họ liền có thể đi tới thần bí bát hoang cứ điểm .

"Nói vậy Thương gia chủ đã không kịp chờ đợi muốn đi vào đến bát hoang cứ điểm chứ ?" Diệp Kinh Vân thật sâu nhìn sang phía sau người một cái , bên khóe miệng dâng lên một độ cong đến: "Ta không biết người nào đắc tội người , nhưng không nên bị cừu hận che lại hai mắt , mất lý trí , câu có nói là núi xanh còn đó , nói vậy Thương gia chủ biết này nông cạn đạo lý chứ ?"

Thương Hóa nghe phải lời này , thân thể run lên bần bật , một bộ khó có thể tin biểu tình .

Hắn là làm sao biết ?

Chẳng lẽ là Kiệt nhi nói cho ?

Nghĩ tới đây , hắn đưa mắt đưa lên ở trên người con trai , mạnh mẽ phát hiện phía sau người biểu tình giống như hắn .

Ở trên mặt tràn ngập kinh ngạc!

Nói như vậy, Thương Kiệt vẫn chưa đem sự tình nói cho đối phương biết .

"Ai , thật không dám đầu điểm ." Thương Hóa thở dài một hơi , biết mình bí mật sợ là đã bị đối phương mơ hồ đoán được , hắn trầm giọng nói: "Người có phải là kỳ quái hay không đi tới nơi này không thấy được Thương Kiệt mẫu thân ?"

Thương Kiệt nghe nói như thế , trên mặt lập tức là hiện ra một vẻ thống khổ .

Diệp Kinh Vân lẳng lặng nhìn phía sau người , lặng lẽ nghe , vào lúc này , hắn làm là được không cắt đứt phía sau người , để cho phía sau người từ từ nói .

"Mười năm trước , một vị đến từ bát hoang cứ điểm thanh niên đi tới nơi này , sau đó hắn xem trong một nữ nhân , nữ nhân kia liền là thê tử . Hắn mang đi nàng , ta muốn phản kháng , nhưng bất lực lực ."

Về mặt thương tâm!

Trong mắt hắn chậm rãi hiện ra một huyết tuyến , nói lời này , hắn tâm tư trầm , giống như có một tảng đá rơi ở trong lòng , để cho hắn cực kỳ khó khăn thở gấp một hơi .

"Ta liều mạng , nhưng lúc đó ta tu vi quá yếu , căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn . Muốn không phải là vợ ta đau khổ cầu xin nàng , sợ là ta Thương gia đã sớm diệt vong , nào có hiện tại Thương gia ?"

"Phụ thân!" Thương Kiệt vào giờ khắc này , cũng rốt cục không nhịn được , hai mắt hồng thấu hồng thấu , một giọt nước mắt hạ xuống , hiển nhiên , khi đó hắn cũng ở tại chỗ .

Khi đó hắn vẫn là một đứa bé , cứ như vậy tro mắt nhìn mẫu thân mình bị một cái nam một dạng cướp đi .

Này ở trong lòng hắn lưu lại lớn bức nào bóng ma .

"Ta biết ." Diệp Kinh Vân biểu tình trong nháy mắt ngưng đọng , nhìn phía Thương Hóa , nói: "Người là ai vậy kia ? Đến từ gia tộc gì ?"

"Họ cự ... Hà? Sẽ không phải là Cự gia người chứ ?" Thương Hóa sững sờ , hắn đột nhiên nghĩ đến Diệp Kinh Vân trước nói .

Cự gia vốn là người nhà họ Thương, bắt quá về sau theo Thương gia trong tách ra, tự mình nhất phái.

"Kêu lớn cái gì?" Diệp Kinh Vân hỏi lần nữa, trong thanh âm lộ ra khó có thể che giấu tức giận.

Nói như thế nào, Thương Kiệt cũng là hán đệ tử, hán dung không được kẻ khác ở đệ tử của hán trong lòng lưu lại một đạo bóng ma.

Hán không coi vào đâu người tốt, nhưng tuyệt đối là một cái bao che khuyết điểm người.

Bằng không, kiếp trước, hán uy danh cũng sẽ không như vậy hung, bao nhiêu người bởi vì e ngại hán là dám đắc tội đệ tử của hán?

"Rất nhiều binh!" Thương Hóa nặng nề mà nói ra, hán đánh chết cũng sẽ không quên danh tự này.

"Được, rất tốt!" Diệp Kinh Vân gật đầu, trong lòng đã là làm một cái thật lớn quyết định, nhưng lại cũng không nói gì, đem lời này giấu ở trong lòng.

Thương Hóa phụ tử nhất tề sững sờ, không biết Diệp Kinh Vân nói lời này là ý gì.

Hai người căn bản cũng sẽ không nghĩ đến Diệp Kinh Vân sẽ vì bọn họ mà đắc tội Cự gia người.

Ở phía sau người trong lòng, Cự gia đã có thể ở trên khối đại lục này diệt trừ.

"Hai người các ngươi phụ tử, trước đừng xung động! Thật tốt tu luyện, chuyện kẻ tiếp tình giao cho ta đi làm." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, mang theo Cao Đông rời khỏi.

Hai cha con hơi sững sờ, nhìn từ từ rời đi bóng lưng, không biết suy nghĩ cái gì, rất lâu, bọn họ liếc nhau, sau đó trọng trọng gật đầu.

"Thương Kiệt, vị kia Diệp Tiên Sinh thật không đơn giản. Ngươi cứ tiếp tục dựa theo hán đi nói tu luyện thân thể, rốt cục một ngày sẽ có đại thành." Thương Hóa dùng sức vỗ vỗ nhĩ từ bả vai, sau đó cất bước đi.

"Phụ thân." Phía sau, Thương Kiệt kêu một cái, có chút run rẩy mà hô: "Ngươi... Ngươi muốn đi bát hoang cứ điểm sao?"

Thương Hóa dùng sức gật đầu.

"Vậy ta cũng đi." Thương Kiệt gấp gấp gọi vào, rất sợ thân ảnh kia nhanh chóng biến mất ở trong mắt.

"Hồ đồ!"

"Ngươi thực lực bây giờ đi nơi đó chính là tự tìm cái chết. Ta cũng rất khó tại đó còn sống, ngươi không thể đi! Nghe lời! Hảo hảo mà đi theo Diệp Tiên Sinh. Năm đó lúc nào thực lực cường đại sau khi đứng lên sao, tới tìm ta nữa đi."

"Khối này bát hoang cứ điểm lệnh bài ta cho ngươi, bởi vì ta tin ngươi, ngươi cũng không xằng bậy." Nói xong lời này, Thương Hóa đi nhanh hướng phía trước đi tới, đi tới cửa lúc, thanh âm hán đã bay lên: "Từ hôm nay, ngươi tự là chủ nhà họ Thương, ta Thương gia lấy ngươi về vang..."

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Cùng đệ tử luận bàn

Thương Hóa vẫn là đi.

Làm Diệp Kinh Vân biết được tin tức này, cũng không cảm thấy kỳ quái, theo bắt đầu nhìn thấy Thương Hóa một khắc kia trở đi, hán liền theo trong mắt đối phương chứng kiến quá thâm cừu hận.

Bất quá, đổi thành bất luận kẻ nào có cùng loại Thương Hóa trải qua, nói vậy đều có thể rất tức giận, nổi trận lôi đình, sẽ quên mình đi tới bát hoang cứ điểm đoạt lại thể.

Diệp Kinh Vân thờ dài một hơi.

Thời gian lặng yên trôi qua , nửa tháng này bên trong , hần đứng ở Thương gia trong tu luyện , tuy nói tu vi không có gì đề thăng , nhưng triệt để vững chắc xuống .

Võ đạo một đường , ghi nhớ kỹ nóng vội .

Hần sâu biết đạo lý này .

Toàn bộ Thương gia khôi phục quá khứ an định .

Thương tu vốn là muốn đi tìm Diệp Kinh Vân phiền toái , nhưng biết được thần bí lão tổ ở đây , hơn nữa liền Thương gia Đại trưởng lão Thương Hạo Nhiên đều bị nhốt ở trên đoạn nhai , tự nhiên không dám tìm phía sau người tính sổ .

Mà lại nói con của hần lại không chết , chỉ là bị một điểm trọng thương a.

Chuyện này , hần chỉ có thể làm không có xảy ra chuyện .

Dur Thương gia đệ tử đều đang cố gắng tu luyện , phấn đấu phấn đấu .

Thương Kiệt cũng đang tu luyện , là sau năm ngày Tinh Hải tỷ võ làm chuẩn bị .

Thương gia vốn là phái ra Thương Kiệt cùng thương Vũ hoa xuất chiến , nhưng suy nghĩ đến thương Vũ hoa bản thân bị trọng thương , Vì vậy lại đổi phái ra Thương Kiệt cùng Diệp Kinh Vân .

Diệp Kinh Vân vốn là đối cái này so với võ không có hứng thú gì , dù sao nói những thứ này đều là con nít chơi đùa , hần đi , lộ vẻ phải có một ít khi dễ người .

Bất quá , nghe được Thương Hóa nói thắng người có thể được dị hóa tin tức , đồng thời đến Tinh Hải trong viện còn có cơ hội lấy được bát hoang cửu điểm lệnh bài , từ đó đến bát hoang cửu điểm trong .

Hần thấy phải có cần phải đi một chuyến .

Kẻ khác không biết , hần chính là biết bát hoang cửu điểm là tới gần đi thông hạ vị Thần giới địa phương .

Mà lại nói , hần hiện tại Thập Ma Hóa Diễm còn rất nhỏ yếu , muốn phải tăng cường Thập Ma Hóa Diễm , đồng thời đề thăng Thập Ma Quyết phẩm chất , liền cần không ngừng cần nuốt dị hóa .

Nhưng đất trời này ở giữa dị hóa thật là ít ỏi .

Hôm nay thật vất vả biết được có dị hóa tin tức , hần làm sao có thể sẽ chọn buông tha ?

Thương gia trong diễn võ trường , một thanh niên lấy nửa người trên , ở trên vai hần đè ép hai khối nham thạch to lớn , mỗi một tảng đá lớn có chừng nặng năm ngàn cân .

"A!"

Tay phải hần hướng phía trước vung lên , này khẽ huy động hạ , trên trán mồ hôi hột không tự chủ lưu hạ xuống , hoa lạp lạp rơi trên mặt đất .

Rất nhanh , trên mặt đất nhiều hơn một vũng nước .

Thương Kiệt hai mắt đỏ chói , trong đầu nhớ lại khi còn bé sự tình , dần dần , nội tâm tức giận hóa là lực lượng , khu sử hần không ngừng đi tới , không ngừng trở nên mạnh mẽ .

"Là mẫu thân!"

"Vi phụ thân!"

Ở trong lòng hần không ngừng gặm thết .

Phương xa , hai bóng người đứng thẳng .

Diệp Kinh Vân nhìn Thương Kiệt , thờ dài một hơi .

"!" Bên cạnh , Cao Đông gọi hần 1 tiếng: "Hần nãi nãi , rất nhiều binh tên khốn kiếp kia , làm ra bức này không biết liêm sỉ sự tình! Vậy mà đoạt Thương Kiệt mẫu thân , quả thực là đề tiện tới cực điểm . Ta lần sau nếu là gặp phải hần , phải muốn bắt ta Hạo Thiên nên treo đánh hần một trận , mẹ!"

Hần là Thương Kiệt cảm thấy tức giận bất bình .

"Được, người cũng đi tu luyện đi. Ta đem danh ngạch để cho cho người." Diệp Kinh Vân cười cười, nói: "Nói cách khác, người cũng muốn tham gia Tinh Hải tỷ võ."

"Cái gì!, người không tham gia sao?" Cao Đông sùng sốt.

Cho ả người tham gia trận luận võ này, Diệp Kinh Vân là muốn nhìn một chút người lùn thực lực, hơn nữa, Cao Đông chảy xuôi người lùn dũng sĩ Cao Thiên huyết mạch.

Truyền thừa dòng máu này, có thể cho Cao Đông càng chiến càng hăng.

Mà lại nói, một cái chỉ trọng coi tu luyện mà không chú ý chiến đấu Võ giả cả đời thành tựu cũng không khá hơn chút nào.

Diệp Kinh Vân là vì Cao Đông tương lai suy nghĩ, mới đưa thiên kiều lệnh bài chuyển cho phía sau người, còn như nói hần, hần tự nhiên cũng sẽ đi Tinh Hải tỷ võ.

"Ta đi cầm thay thế bổ sung làm."

Thiên kiều làm là do Hoàng thành người gửi đi, đưa lệnh bài giao cho điều đại thế gia nhân thủ trong cùng với một ít bọn họ cho rằng là thiên tài thanh niên.

Những người này không cần tham gia tranh tài gì liên tục động lấy được Tinh Hải tỷ võ tư cách!

Nhưng có một chút người, bọn họ thiên phú đồng dạng không sai, hơn nữa thực lực cũng không tệ. Nhưng là bởi vì bọn họ thân phận địa vị, gia thế cũng không cường đại, hoặc là không có được Hoàng thành người chú ý mà đưa tới không còn cách nào lấy được thiên kiều làm.

Nhưng bọn họ hần có thể thông qua khác cách tới tham gia Tinh Hải tỷ võ.

Đây chính là thay thế bổ sung làm!

Nghe thấy tên cũng biết lệnh bài kia không bằng thiên kiều làm, thế nhưng này thay thế bổ sung làm thật là ít ỏi, chỉ có năm mươi.

Nói cách khác, ở toàn bộ Tinh Hải Thành trong, trừ những thứ kia bị tán thành thiên tài bên ngoài, chỉ có năm mươi danh ngạch có thể được Tinh Hải tỷ võ tư cách.

Toàn bộ Tinh Hải Thành, nhân khẩu rất nhiều, trẻ tuổi nhất đại ít người nói cũng có hơn mười triệu.

Những thứ này đa số là bình dân!

Hơn mười triệu người đến cướp đoạt năm mươi danh ngạch?

Này độ khó quả thực cực đại.

Không ít người sẽ tuyệt vọng, bất quá, nhiều người hơn đều sẽ tới tham gia một tỷ

Bọn họ biết rõ lấy được thay thế bổ sung làm ý vị như thế nào.

Một ít thế lực người hoặc nhiều hoặc ít sẽ thông qua như vậy thi đấu đến chú ý bọn họ, nếu là nhìn trúng, bọn họ thân phận trực tiếp dâng lên.

Có thể nói là cá nhảy long môn, một bước lên trời.

Diệp Kinh Vân tự nhiên không phải đánh cái này chú ý, hần lấy được này thay thế bổ sung làm chỉ là vì có thể đủ tham gia Tinh Hải tỷ võ, tốt lấy được dị hỏa tin tức.

"!" Cao Đông mặt cảm động, cũng không biết nên mở miệng như thế nào.

"Thật tốt tu luyện đi, hai người các người cũng có thể giao chiến một tỷ một vị tu luyện không bằng đến một hồi vô cùng nhàn nhã chiến đấu." Diệp Kinh Vân đã là chậm rãi đi tới Thương Kiệt bên cạnh.

"Sự phụ." Thương Kiệt đem hai cái tảng đá lớn phóng ở phía dưới, trên mặt khó được lộ ra vẻ mỉm cười.

"Hai người các người đi đối phó ta, ta tới dạy các người phương pháp chiến đấu." Đột nhiên, Diệp Kinh Vân nói ra kinh người như vậy nói.

"Hai chúng ta chiến người một cái?" Cao Đông sùng sốt, chợt cười lên ha hả: ", đừng đùa a, ta muốn là sử dụng ra Hạo Thiên Chi Chùy, người căn bản cũng không phải là đối thủ của ta."

Hần hiện tại tu vi đã đề thăng tới Dương Thực Cảnh ngũ trọng, thực lực đại tăng, tuy nói biết thực lực rất cường đại, nhưng tự nhận phía sau người không bằng hần.

Thương Kiệt cũng là trọng trọng gât đầu , tuy nói tự nhận mình không phải là sư phụ đối thủ , bất quá nếu muốn liên hợp Cao Đông , đối phó Diệp Kinh Vân không nói chơi .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Tam Điểm thánh hỏa

"Đến đây đi!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt mở miệng nói , tự tin mười phần .

Thương Kiệt cùng Cao Đông hai người liếc mắt nhìn nhau , gât đầu , trong hai tròng mắt hiện ra mãnh liệt chiến ý , sau đó nhất tề nhìn về phía trước thiếu niên áo trắng: "Đắc tội!"

Hai bóng người hưu địa nhất hạ biến mất tại chỗ , lưu lại một đạo tàn ảnh .

Hướng về phía Diệp Kinh Vân thì triển ra mưa sa công kích .

Hai người nhục thân đều cực kỳ cường hãn .

Thương Kiệt bỏ linh lực , tu luyện đại địa kim cương bất diệt quyết , phía sau võ hồn chỉ là dùng để tăng thêm hãn lực phòng ngự , hãn một thân lực lượng kinh người dĩ nhiên là không cần phải nói .

Mà Cao Đông là người lùn nhất tộc người , người lùn từ trước đến nay sẽ so với nhân loại Võ giả khí lực lớn .

", cẩn thận ." Cao Đông hoàn sinh sợ đã thương Diệp Kinh Vân , hô .

"Các ngươi yên tâm ra tay đi , đều xuất ra bản lĩnh thật sự đến ." Diệp Kinh Vân chậm rãi nói ra , không có chút nào sốt ruột .

"Được !" Thương Kiệt cùng Cao Đông lại lần nữa liếc nhau , quyết định dùng thực lực chân chính , xuất thủ .

Đề cho bọn họ kinh ngạc là thiếu niên áo trắng y nguyên bảo trì đậm định , không hoảng hốt không vội , xuất thủ lên lại uy lực kinh người , đưa bọn nó chiêu thức nhất nhất phá tan .

Tốc độ của hãn cực nhanh , như một đạo thiểm điện , trong nháy mắt liền tại chỗ biến mất .

Lúc xuất hiện lần nữa , đã là đi tới Cao Đông trước người .

"Cẩn thận!" Thương Kiệt thấy như vậy một màn , gấp gấp nói ra .

Cao Đông cũng nhận thấy được Diệp Kinh Vân , sót ruột phía dưới , xuất ra một thanh màu đen chùy .

Hạo Thiên Chi Chùy!

Hướng về phía Diệp Kinh Vân chọt ném tới .

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân gần là một cái cước bộ liền xảo diệu tránh được phía sau người công kích , tay phải hướng phía trước hơi vừa nhấc .

Cao Đông kêu thảm một tiếng , khi mở mắt ra cũng là phát hiện mình trong tay Hạo Thiên nện đã không thấy .

Chỉ thấy ở phía trước , thiếu niên áo trắng mặt nở nụ cười , mà ở trong tay hãn thành linh có Hạo Thiên Chi Chùy .

"Chuyện này. .. Điều này sao có thể a!" Cao Đông một bộ gặp quỷ biểu tình , không có Hạo Thiên Chi Chùy , hãn sức chiến đấu giáng không chỉ một cấp bậc mà thôi , căn bản cũng không có thể là Diệp Kinh Vân đối thủ .

"Được , điểm đến thì ngưng đi ." Diệp Kinh Vân cười nhạt .

"Sư phụ, người quá lợi hại!" Thương Kiệt từ trong thâm tâm nói ra.

"Đó là tự nhiên, hẳn chính là ta à." Cao Đông cười ha ha một tiếng, cầm lại Hạo Thiên Chi Chùy.

Tại phía xa chỗ sâu, Thương Hoa Vũ nhìn thấy một màn này, toàn bộ đại não cũng chờ không chuyển qua đến.

Cường!

Này không được cũng quá mạnh đi!

Vào giờ khắc này, hẳn không nhịn được chửi bậy.

Đột nhiên, hẳn thấy phải người và người quả thực là không thể so sánh.

"Người tới là khách." Diệp Kinh Vân nhân nhát thanh âm như một trận rõ ràng như gió tung bay ở hẳn trong tai, khiến cho phải trong lòng hẳn cả kinh, mạnh mẽ xoay người, nhìn thấy một chẳng biết lúc nào xuất hiện thiếu niên áo trắng, hù dọa giật mình: "Diệp ... Diệp Kinh Vân."

Khi nhìn thấy phía sau người dung mạo, hẳn khó khăn phát ra thanh âm.

"Ta là quỷ sao?" Diệp Kinh Vân lộ ra người hiền lành nụ cười, ở trong mắt đối phương, tựa như cùng là ác ma một dạng.

"Người ... Người ... Người ..." Thương Hoa Vũ run rẩy chỉ vào Diệp Kinh Vân, muốn nói điều gì lại không dám nói gì, toàn bộ trong đầu hình ảnh đều là ban này Diệp Kinh Vân anh dũng nhất chiến.

Đối với hẳn mà nói, người trước mắt so ác ma còn kinh khủng hơn.

"Ta làm sao?" Diệp Kinh Vân nghiền ngẫm cười một tiếng, nụ cười đó là có bao nhiêu ngây thơ thì có ngây thơ, đột nhiên thì, hẳn ánh mắt sắc bén, như ưng con người mắt, từng đạo băng lãnh quang mang chợt bắn ra: "Nói, ta làm sao?"

Khí thế khổng lồ, tại chỗ là đem Thương Hóa Vũ hù dọa giật mình, tâm đều có thể nhảy đến trong giọng đi.

"A!"

"Quý a!" Thương Hoa Vũ kêu thảm một tiếng, nhanh chóng kéo thương thể nghiêm trọng thân thể, lao đảo mà hướng phía trước chạy đi.

"Ha ha ha!" Phía sau, người lùn Cao Đông nhìn thấy một màn này, cười to vài tiếng: "Cái này tưng hóa."

"Là biểu ca sao?" Thương Kiệt khẽ cau mày, nhưng rất nhanh thì buông ra đến, ngược lại hôm nay ông tổ nhà họ Thương mệnh lệnh bất luận kẻ nào cũng không thể đánh sư phó hẳn chú ý, càng không thể ám sát sư phó hẳn, phát hiện người, giết chết bất luận tội.

"Không có việc gì, phỏng chừng từ hôm nay trở đi, hẳn cũng không dám ... nữa tìm ta." Diệp Kinh Vân mỉm cười, cũng không thèm để ý, theo hẳn đối phương bắt quả là một.

"Các ngươi muốn biết vì sao ta có thể dễ dàng như thế chiến thắng các ngươi?" Hẳn nghiêm mặt, nghiêm nghị nói.

"Bởi vì ta có thể đi nhìn thấy các ngươi chỗ sơ hở."

"Ở trên đời này, không có tuyệt đối hoàn mỹ người, cũng tự nhiên cũng không có tuyệt đối không có chỗ sơ hở địch nhân. Tìm được hẳn chỗ sơ hở, một kích trúng đích, làm ít công to."

Nói xong lời này, hẳn vỗ vỗ Thương Kiệt bả vai, lại vỗ vỗ người lùn Cao Đông bả vai, sau đó rời đi.

Hai người ngây tại chỗ, ngơ ngác nhìn phía trước một đạo bóng lưng, não hải tiếng nổ liên tiếp.

Diệp Kinh Vân lời này cho bọn hẳn quá lớn suy nghĩ.

...

Mộ Dung gia, phòng khách.

Phòng khách trên thật cao ngồi không phải Mộ Dung gia chủ, cũng không phải Mộ Dung người, mà là một vị sắc mặt trắng bệch thiếu niên.

Thiếu niên dung mạo rất yếu dị, da dẻ trắng nõn trắng nõn, dung mạo đoan chính thanh nhã, ước chừng ở mười lăm mười sáu tuổi, giữa hai lông mày có một cổ nhìn thiên hạ bằng nửa con mắt khí phách, nhưng hẳn người mặc một bộ trường bào màu tím.

Nhìn từ đằng xa đi lên, hẳn một bộ bệnh trạng thần sắc, cả người khí chất cũng là phi thường cổ quái, cùng người chung quanh lộ vẻ phải không hợp nhau, có một loại tà ác cảm giác, là cổ quái nhất là hẳn cặp mắt kia.

Con mắt màu trắng!

Ánh mắt kia như ngọn lửa đang thiêu đốt , phải nhiều quý dị thì có nhiều quý dị , mà ở thiếu niên bên cạnh còn lại là đứng một cái mỹ nữ tuyệt thể .

Nữ tử này một dạng y phục cực kỳ dễ lộ , lộ ra trắng lóa như tuyết , thon dài để cho rất nhiều nam nhân không nhịn được xông lên một cái sờ .

Nàng giống như là một đoàn chói mắt sáng đột nhiên xuất hiện trong bóng đêm , trán phóng lóa mắt hào quang .

"Không nghĩ tới , không có nghĩ tới đây sẽ có hân dị hòa tin tức ." Thiếu niên mở miệng , thanh âm rất êm tai , trong tay lấy cái chén , ánh mắt lập loè , không biết suy nghĩ cái gì .

"Vâng, đại nhân ." Phía dưới , một vị trung niên trọng trọng gật đầu .

Hắn mặt kính sợ nhìn thiếu niên .

Hắn là chủ nhà họ Mộ Dung Mộ Dung Thánh .

Thiếu niên này , hắn là như vậy mới quen không lâu sau , trước đó không lâu , thiếu niên này cuồng vọng không gì sánh được , nói với hắn có thể mang Mộ Dung gia trở thành Tinh Hải Thành thế lực lớn số một .

Hắn không tin , thấy phải phía sau người nói khoác mà không biết ngượng , dưới con nóng giận , đại chiến thiếu niên , kết quả bị phía sau người đánh cho liên tục thổ huyết .

Nhưng kỳ quái là , thiếu niên chẳng những không có giết hắn , còn để cho hắn thành công tấn cấp .

Để cho hắn đạt đến suốt đời tới nay tha thiết ước mơ cảnh giới .

Ngũ Hành Cảnh!

Ở Tinh Hải Thành tất cả gia tộc nhị lưu trong , cũng chỉ hắn một cái gia chủ thì không cách nào đột phá Dương Thực Cảnh người . Hắn ở cảnh giới này phía trên đã đại ra sơ sơ năm năm .

Thông qua chuyện này , hắn cũng không dám ... nữa xem thường thiếu niên , liền xưng hô đều biến thành đại nhân .

"Ta nghe người ta nói là Tam Diễm thánh hóa tin tức ." Mộ Dung nguyên trầm giọng nói , một bộ hạ người bộ dáng , không chút nào Mộ Dung gia chủ bộ dáng .

"Tam Diễm thánh hóa!" Nghe nói như thế , thiếu niên con mắt màu trắng quý dị sáng một tý

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Đánh chính là loại người như ngươi

Rất nhanh, Diệp Kinh Vân thân ảnh cũng đã là xuất hiện ở Tinh Hải Thành Tinh Hải trên quảng trường .

To như vậy trên quảng trường chật ních người .

Có thể nói là người đông nghìn nghịt , một mảnh đen kịt .

"Thật là nhiều người ." Nhìn toàn là đầu người , Diệp Kinh Vân không khỏi cảm thán nói .

Này đủ để chứng minh thay thế bổ sung làm đổi tất cả thanh niên có thuần chất .

Thay thế bổ sung làm chỉ có năm mươi khối , mà trong thành thanh niên có hơn mười triệu .

Hơn mười triệu người đi tranh đoạt năm mươi danh ngạch , có thể theo trong trở hết tài năng không biết người nghỉ đại biểu cho thực lực bọn hắn bất phàm .

Theo Diệp Kinh Vân còn có Thương Kiệt .

Có Thương Kiệt ở , Diệp Kinh Vân có thể không cần xếp hàng , hoàn toàn có thể đến vị trí thứ nhất phía trên .

Dù sao nói Thương gia ở Tinh Hải Thành trong tính nhĩ lưu thế lực , không phải bình dân Võ giả có khả năng chọc .

Bất quá , Diệp Kinh Vân cũng không định làm như vậy .

Hắn vẫn là tuyển chọn xếp hàng , an tĩnh chờ đợi .

Điều này làm cho Thương Kiệt hơi kinh ngạc , âm thầm bội phục sự phụ , thấy phải phía sau người nhân phẩm đã tốt đến một cái đủ để bay lên trời tình trạng .

"Lấy sự phụ thực lực , tất nhất định lấy kiếm được thay thế bổ sung làm ." Thương Kiệt nặng nề mà nói ra , sau đó nói tiếp: "Muốn có được này thay thế bổ sung làm cần phải tiến hành ba trận kiểm tra , trận đầu so là lực lượng , trận thứ hai so là tốc độ , trận thứ ba chính là chiến đấu ."

Diệp Kinh Vân gật đầu , nếu như không phải vì lấy được dị hỏa tin tức , hắn mới sẽ không tham gia thập yêu tinh hải tỷ võ đây.

Bởi vì ... này đối với hắn mà nói căn bản liền không có ý nghĩa gì .

Thời gian đang dần dần mà trôi qua .

Phía trước Lão giả ở công bố lấy kết quả , trong thanh âm lộ ra điểm không nhịn được .

Rất nhanh, Lão giả thanh âm lần thứ hai truyền đến .

"Vân Thiên!"

Xếp hạng Diệp Kinh Vân phía trước thanh niên tên là Vân Thiên , hắn nhếch miệng cười một tiếng , đi tới phía trước , tại đó có một khối lớn bia đá lớn .

Lực lượng quy tắc khảo nghiệm rất đơn giản .

Kiểm tra người toàn lực oanh kích thạch bì , qua đi , phía trên sẽ biểu hiện chữ số , đạt đến tám ngàn cân đạt tiêu chuẩn , hai vạn cân xuất sắc .

Cho đến bây giờ , cao nhất ghi lại là bị một cái tên gọi đào lưu nhân sáng tạo .

Hắn ghi lại là hai vạn 9999 , cái này đã xa xa vượt quá xuất sắc tiêu chuẩn .

Thanh niên không có bất kỳ do dự hướng phía trước chọt vung lên .

Tức khắc , trên tấm bia đá xuất hiện một tia sáng .

"9072 cân , hợp cách ." Lão giả gật đầu , công bố thanh niên thành tích .

Thanh niên vẫn tương đối hài lòng , hướng về phía phía sau một vị hảo huynh đệ vẫy tay , sau đó liền rời đi .

Vị kế tiếp đến lượt Diệp Kinh Vân .

Bất quá , khi hắn chân phải vừa muốn hướng phía trước đạp một cái lúc , đúng lúc này , ra hai người .

Hai người đều là thanh niên .

Thanh niên cầm đầu đối với Diệp Kinh Vân mà nói cũng không xa lạ gì , hắn nhớ đến lúc ấy có không ít thanh niên đứng ở Tinh Hải rơi Dao bên cạnh .

Tên hắn kêu Tinh Hải Thiên Thành .

Nghe tên này , hiển nhiên , hắn là Tinh Hải người đế quốc .

Cũng không có sai , hắn là Tinh Hải đế quốc một vị Vương gia , là Tinh Hải rơi Dao biểu ca .

Ở Tinh Hải Thiên Thành đứng bên người một người dáng dấp có chút buồn cười thanh niên , hắn Đà lấy bối , mặt nịnh nọt , một bộ hạ người bộ dáng .

"Chờ một chút!"

Lão giả nhìn thấy hai vị thanh niên sau , phát hiện Tinh Hải Thiên Thành sau , trong nháy mắt đứng lên , chấp tay , mặt cung kính nói ra: "Thiên Thành

công tử ."

"Không biết ngươi tới làm gì?"

"Cho hấn một cái qua được tư cách đi." Tinh Hải Thiên Thành chỉ chỉ bên cạnh lưng còng thanh niên , lạnh nhạt nói .

Lấy thân phận của hấn cùng với bối cảnh , thật hoàn toàn khỏi cần như vậy .

Nhưng đây cũng là sự tình khác!

Ở Tinh Hải Thành trong ao , cái gì cũng không công bằng , nhưng chỉ có một việc tình là công bình , đó chính là thay thế bổ sung làm .

Thay thế bổ sung làm chỉ có năm mươi khối , này năm mươi khối đều cần dựa Võ giả dùng thực lực của chính mình đến tranh đoạt đi ra . Nếu như phát hiện có người trong bóng tối thao tác , lấy thủ đoạn hèn hạ đem thay thế bổ sung làm bắt , nếu là truyền vào Tinh Hải đế quốc Hoàng đế trong tai , mặc dù là con trai mình cũng tại chỗ Trọng phạt một trăm .

"Thiên Thành Thái tử , như vậy không tốt đâu ." Lão giả mặt lộ vẻ khổ sở , nhiều người ở đây đừng nói nhiều , nếu muốn truyền vào Hoàng đế trong tai , này thứ nhất tội liền phải hấn đến phạt .

Vương gia chỉ là bị chút da thịt khổ , nhưng hấn liền rất có thể diệt cả nhà .

Ngoài mặt , hấn tuy nói đối Tinh Hải Thiên Thành cung kính , nhưng nội tâm còn lại là thâm mắng đối phương là súc sinh , muốn tới tìm mình chịu tiếng xấu thay cho người khác .

"Vậy được rồi , Dương Xán , dùng thực lực của chính mình nói đi . Muội muội ngươi gả cho ta , ta đáp ứng ngươi , cho ngươi một cái lên như điều gặp gỡ cơ hội ."

"Đi đi ." Hấn lạnh nhạt nói .

Dương Xán gật đầu , nhìn đứng hàng ở phía sau không thấy đội ngũ không khỏi đắc ý cười cười .

Có quan hệ chính là tốt .

Căn bản không cần xếp hàng a , hoàn toàn liền có thể chen ngang .

Phía sau Võ giả nhìn thấy một màn này , hai mắt đều là thoáng qua một đạo hỏa quang , nhưng rất nhanh thì biến mất .

Đến người thân phận thực sự quá lớn , như là một ngọn núi trên người bọn họ .

Bọn họ tuyệt đối không dám đắc tội .

Nhìn phải những thứ này không còn cách nào khác người , Dương ~~~ trong không biết có bao nhiêu hài lòng , sớm đã là vui vẻ nở hoa , nếu muốn Tiểu vương gia ở chỗ này , hấn đã sớm bật cười .

Bất quá , coi như hấn phải đi hết một bước lúc , tại hấn trước ngực đột nhiên nhiều hơn một tay , ngăn trở hấn đi đường .

"Lấy ở đâu súc sinh , cũng dám chặn đường ta!" Tính cách nóng nảy hấn trong nháy mắt liền nổi , ngược lại có Tiểu vương gia ở chỗ này , hấn không tin đối phương sẽ làm gì hấn .

Cũng chính vì hấn không tin , mới để cho hấn càng kiêu ngạo , cuồng vọng , không coi ai ra gì .

"Cút!"

"Không được! Ngươi biết ta là ai không ? Ngươi biết muội muội ta là ai chẳng ? Ngươi biết muội muội ta lão công là ai chẳng ?" Hấn chống nạnh , giống như trời cao bao nhiêu , hấn liền cao bao nhiêu .

Ba!

Diệp Kinh Vân không nói hai lời , một cước chột đá tới , trực tiếp đem hấn cho đập bay ra ngoài .

Tất cả mọi người há hốc mồm , ngây tại chỗ , cứ như vậy ngơ ngác nhìn phía trước kéo ống tay áo thiếu niên áo trắng .

Tinh Hải Thiên Thành cũng sửng sốt .

Ngay tất cả mọi người sửng sốt trong nháy mắt , Diệp Kinh Vân loé lên một cái đi thẳng tới Dương Xán trước người , cũng là cũng không nói lời nào , một quyền đón lấy một quyền vung đi , mang theo từng đợt tiếng xé gió .

Đánh cho phía sau người mất mũi súng bầm .

Gần là chốc lát , một đạo thể thâm giống như giết vậy tiếng kêu gào chợt bộc phát ra .

Dương Xán khóc , nước mắt không bị khống chế hoa lập lập chảy xuống , lớn như vậy , hấn còn chưa từng có bị người như vậy đánh qua .

Cánh tay sung , mặt cang là sung thành mặt , trên ngực có hết mấy chỗ xương sườn nứt ra đến .

Đau , đau đến hấn gào kêu!

Diệp Kinh Vân mỗi một quyền tụ như cùng một tảng đá lớn rơi ở trên người hấn .

"Ta quân người là ai ? Muội muội người là ai ? Muội muội người lão công là ai ? Ta đánh tụ là người này tự cho là đúng gia hỏa ." Rốt cục , Diệp Kinh Vân mở miệng .

"Không cần xếp hàng sao? Điểm này đạo đức cũng không có sao? Mẹ người sinh người ra chính là thù người cắn bậy người sao? Đi cắn người ngu ngốc chủ nhân đi, cút cho ta!"

Tất cả mọi người nghe nói như thế , lại lần nữa sửng sốt , hoàn toàn há hốc mồm , triệt để hóa đá .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Dân đen ?

Diệp Kinh Vân không ngừng quơ múa nắm đấm ,

Đến cuối cùng , Dương Xán kêu thảm một tiếng , hai mắt một phen, trên đầu giống như toát ra đốm nhỏ một dạng , triệt để đã hôn mê .

Hấn căn bản không nghĩ tới lại có như vậy cuồng nhân , vậy mà ngay trước Tiểu vương gia mặt tại chỗ đánh hấn .

Không đơn giản hấn không nghĩ tới , chung quanh tất cả mọi người cũng không nghĩ tới , bao gồm vị kia Tiểu vương gia Tinh Hải Thiên Thành .

Tất cả mọi người nhìn phía ánh mắt của hấn đều mang không thể tưởng tượng nổi .

Có người môi không khỏi phát ra một chữ .

"Ngu!"

Rõ là quá trâu .

Không người có thể ngăn a .

Thử hỏi , ở đây có người nào người dám đắc tội Tinh Hải Thiên Thành ?

Tinh Hải Thiên Thành là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia , thế lực cực đại , có thể nói một tay cầm binh dân Võ giả sinh tử .

Nhưng hiện tại , một cái tuổi không qua 15 tuổi thiếu niên không đơn giản nhục mạ , hành hung Tinh Hải Thiên Thành trong tay một cái , còn vũ nhục Tinh Hải Thiên Thành .

Có thể muốn lấy được là Tinh Hải Thiên Thành hôm nay là có bao nhiêu tức giận .

Ở trên mặt hấn nổi lên quái dị hồng nhuận , tức giận giống như có thể theo hai cái lỗ tai phun ra ngoài , cặp mắt kia nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân , nhưng sau khi thấy rõ người bộ dáng sau , không khỏi gầm hét lên: "Dĩ nhiên là người ."

Lần trước thiên tài trong khách sạn , hấn đã nhìn thấy qua Diệp Kinh Vân .

Hắn còn nhớ được Tinh Hải rơi Dao mời đối phương đi tham gia Tinh Hải tỷ võ , nhưng đối phương cự tuyệt .

Hôm nay , đối phương vậy mà sẽ xuất hiện ở nơi này , muốn đi tranh đoạt thay thế bổ sung làm ?

Ngẫm lại , hắn liền cảm thấy thật tốt cười .

Bất quá , lúc này , hắn đã hoàn toàn bị tức giận choáng váng đầu óc , gào to một tiếng , sẽ hướng về phía Diệp Kinh Vân bắn tới .

Bất quá , đúng lúc này , một chi cấm vệ đội xuất hiện , dẫn đầu là một vị đại hán , hắn quát lên: "Tiểu vương gia , dừng tay . Hoàng đế mệnh lệnh qua , ở chỗ này , quý tộc người không rất đúng bình dân xuất thủ ."

Này là một vị tướng mạo cực kỳ người trung niên khô ngô , bắp thịt cả người lấp lánh , đan tay cầm một thanh sáng loáng đại đao , nhanh chóng xuất hiện ở Diệp Kinh Vân trước người , trầm giọng nói .

Diệp Kinh Vân hơi kinh ngạc mà xem đại hán một cái .

Đối phương hoàn toàn có thể không làm như vậy , hoàn toàn có thể mở một con mắt , nhắm một con mắt .

"Tào cười một tiếng! Ngươi đây là muốn đối phó với ta sao?" Tinh Hải Thiên Thành lông mi hung hăng gẩy lên trên , nộ không có thể dừng .

"Tiểu vương gia , ta không có đối phó với ngươi . Chỉ là Bạn công sự a. Đây là Hoàng đế chính mồm ra lệnh , toàn bộ Tinh Hải Thành tri người đều biết này một quy củ . Tiểu vương gia , ngươi nếu là có cái gì không hiểu , có thể đi hỏi một chút Hoàng đế ." Tào cười một tiếng chấp tay một cái , sắc mặt bình tĩnh , không có chút nào hạ người bộ dáng .

Hắn là Cấm vệ quân đại tướng quân .

Ở Tinh Hải trong đế quốc có không ít thế lực .

"Ngươi đây là dùng Hoàng đế tới dọa ta à chứ ? Ngươi phản sao? Trong mắt ngươi có còn hay không ta đây cái Tiểu vương gia ?" Tinh Hải Thiên Thành càng thêm nộ .

Hừ!

Đúng lúc này , Tào cười một tiếng đột nhiên xuất ra kim sắc đại đao , đại đao dưới ánh mặt trời lấp lánh hào quang màu vàng óng .

Sáng lấp lóa , một cỗ cuồng bạo đao khí như một con lốc vậy cuốn cuộn mang theo .

Chung quanh Võ giả cảm thụ được này một cỗ khí thế sau , sắc mặt đều là biến sắc .

"Thật mạnh đao khí ." Diệp Kinh Vân cảm thụ được này một cỗ đao khí sau , sắc mặt hơi đổi .

Trước mắt đại hán không đơn giản có Ngũ Hành Cảnh nhất trọng tu vi , hơn nữa ở đao đạo trên có rất vận may lớn , đạt đến Dao Tâm như vậy cấp độ , giống như Diệp Kinh Vân .

Đại hán có thể đi ở cái tuổi này phía trên đạt tới cái này cái tầng tầng đã là khá vô cùng . Đương nhiên , hắn không thể cùng Diệp Kinh Vân so .

Diệp Kinh Vân hoàn toàn là một tên biến thái .

Theo hắn đại đao vung lên , tại chỗ là để cho phải Tinh Hải Thiên Thành sắc mặt biến lại biến .

"Ngươi muốn giết Tinh Hải đế quốc Vương gia ?" Bị như thế đe dọa , Tinh Hải Thiên Thành trong thanh âm khó có thể áp chế tức giận: "Ngươi là một cái dân đen mà muốn đối phó với ta ?"

"Dân đen ? Nếu như nói như vậy , Tiểu vương gia ngươi là đang giễu cợt ta đi ?" Tào cười một tiếng thanh âm có một ít băng lãnh , không sợ chút nào nhìn phía sau người .

Ai cũng biết hắn sinh ra một cái dân nghèo gia tộc .

Ban này Diệp Kinh Vân hành hung Dương Xán một màn , không chút nào dẫn tới hắn phản cảm , ngược lại là ám thầm bội phục phía sau người .

Ở nơi này niên đại , giống như Diệp Kinh Vân người như vậy quá ít quá ít .

Sở dĩ , khi hắn biết Tinh Hải Thiên Thành muốn nhắm vào Diệp Kinh Vân lúc , liền không chút do dự đứng ra , bảo hộ phía sau người .

Ngược lại , Hoàng đế đúng là mệnh lệnh qua nơi này quý tộc người không thể đánh ngang tay dân .

Bất quá , hắn không biết mặc dù hắn không ra , Diệp Kinh Vân cũng có nắm chắc để cho Tinh Hải Thiên Thành ăn không được ném đi .

"Được, rất tốt. Là một cái dân đen, người đấng tột ta." Tinh Hải Thiên Thành nói liên tục, trong thanh âm mang theo tức giận, hai mắt càng là đỏ lên.

"Dân đen?"

"Liên bởi vì người là Tinh Hải đế quốc thiếu gia liền có thể tài trí hơn người, cao cao tại thượng sao?" Diệp Kinh Vân đi tới, lạnh lùng xem Tinh Hải Thiên Thành một cái, mang theo giễu cợt nói ra: "Nếu như nói như người vậy, như vậy nơi này tất cả mọi người là dân đen!"

"Không sai, người cái này dân đen! Lại vẫn có dũng khí như thế thẳng thắn nói chuyện với ta? Quỳ xuống cho ta!" Tinh Hải Thiên Thành lông mày hung hăng giật mình, quát lớn 1 tiếng.

"Ta muốn đối với người quỳ xuống?" Diệp Kinh Vân sững sờ, nhìn phía sau người nét mặt giống như đang nhìn một người ngu ngốc: "Đế quốc, người biết đế quốc là thế nào tới sao?"

"Người đế quốc, hán sinh ra đều là quý tộc sao? Như vậy ta hỏi người, quý tộc là đột nhiên xuất hiện sao?"

"Hán người sáng tạo, đều không là phạm nhân sao? Đều không là bình dân sao? Người đang mắng người ta là dân đen, nào ngờ người mình chính là dân đen!" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói, không chút nào bởi vì đối phương là Tinh Hải đế quốc thiếu gia mà khiêm tốn.

"Người làm càn!" Tinh Hải Thiên Thành vừa giận 1 tiếng: "Tự tìm cái chết!"

"Há? Tiểu vương gia người thật muốn coi nhẹ Tinh Hải đế quốc quy củ không? Đây chính là Hoàng đế tuyên bố quy củ! Có phải hay không, trong mắt người, hoàn toàn sẽ không có Tinh Hải Đế vương đây?" Tào cười một tiếng bước về phía trước một bước, ngăn ở Diệp Kinh Vân phía trước, bảo hộ phía sau người.

Điều này làm cho Diệp Kinh Vân hơi cảm giác động một cái.

Đại hán trước mắt này tuy nói là Tinh Hải đế quốc Cẩm vệ quân thủ lĩnh, nhưng không có chút nào làm ra vẻ, cũng không có mặc kệ cái gì giá, rất là hiền hoà, lại còn là bình dân bất bình dân.

Người như vậy ở trên khối đại lục này quả thật rất ít rất hiếm thấy.

"Người... Người!" Tinh Hải Thiên Thành chỉ vào đại hán, lại chỉ vào Diệp Kinh Vân, tràn lòng tức giận, lại không biết đi ở đâu phát tiết, biệt khuất đến mức tận cùng, cuối cùng chỉ có thể hung tợn hướng về phía Diệp Kinh Vân nói: "Tiểu tử người tới nơi này đoạt thay thế bổ sung làm, chắc là là tham gia Tinh Hải tỷ võ đi."

"Ta thật hy vọng người có thể tham gia, bởi vì ta sẽ ở Tinh Hải tỷ võ mặc lừa trần phế người gân mạch. Đồng thời hành hung người một trận, đưa người đập cái gì cũng không ổn."

"Cút đi." Diệp Kinh Vân trợn mắt một cái, phất ống tay áo một cái, khinh thường nói: "Đừng ở chỗ này lưu riu không ngừng, cút!"

Tất cả mọi người lại lần nữa sững sờ.

Lần này, mặc dù là Tinh Hải đế quốc Cẩm vệ quân thủ lĩnh cũng nhiều xem Diệp Kinh Vân một cái.

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Ung dung giải quyết

Rất ít bình dân sẽ như Diệp Kinh Vân như vậy khí phách mà chỉ vào Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia, còn để cho phía sau người cút.

Ở trong mắt mọi người, Diệp Kinh Vân lúc này hình tượng trong nháy mắt cao lớn.

Ai cũng biết Tiểu vương gia hung hăng phách lối.

Lúc thường ai dám đi chọc giận hắn?

Vào giờ khắc này , Tào cười một tiếng thì càng thêm bội phục Diệp Kinh Vân , thấy phải phía sau người dừng khí quả thực lớn .

Nếu như hần sau khi biết người là nhất đại Chiến Thần nói , như vậy thì không sẽ kinh ngạc như vậy.

Một cái Chiến Thần biết sợ thế gian Tiểu vương gia ?

Mặc dù là Tinh Hải đế quốc Tinh Hải Hoàng đế đi tới nơi này kiêu ngạo , Diệp Kinh Vân cũng sẽ không đem trước người để vào mắt .

"Được, rất tốt . Dân đen! Lần sau gặp được người lúc tựa là người chết kỳ , hảo hảo mà hưởng thụ còn lại thời gian đi!" Tinh Hải Thiên Thành tức đến răng đều run , toàn bộ thân hình bởi vì tức giận mà đang không ngừng run rẩy .

"Người điếc sao? Cũng là người nghe không hiểu người nói ? Ta để cho người cút!" Diệp Kinh Vân mắt lạnh liếc đối phương một cái , hần bắt kẻ phía sau người là thân phận gì .

"Có dũng khí!" Tào cười một tiếng trong lòng cảm thán liên tục , sớm đã đối Diệp Kinh Vân bội phục sát đất .

Ở thật lớn dưới sự phẫn nộ , Tinh Hải Thiên Thành phát ồ tay áo một cái , rất buồn bực rồi đi nơi này , quay đầu vẫn không quên dùng tức sát ánh mắt nhìn chăm chú Diệp Kinh Vân , như vậy hận không được đem phía sau người ăn thịt .

Nhưng mà , trong mắt hần , Diệp Kinh Vân trên mặt không có chút nào sợ hãi , như vậy tựa như cùng là cao cao tại thượng Hoàng đế .

"Ta nhất định phải ở Tinh Hải tỷ võ một ngày kia giết người!" Trong lòng hần liên tiếp gầm thét , cả thân ảnh dần dần biến mất ở trong đám người .

"Đến ta sao ?" Diệp Kinh Vân phảng phất chuyện gì cũng không có phát sinh , hướng về phía Lão giả cười nhạt .

Lão giả chậm rãi phản ứng qua đến , mắt bắt khả tư nghị nhìn Diệp Kinh Vân , trong lòng đối phía sau người cực kỳ bội phục , sở dĩ thái độ cũng là tốt không ít: "Có thể , chỉ cần lực lượng người đạt đến nặng tám ngàn cân , liền thông qua cửa ải này ."

Hần không quên sẽ nói một chút vòng thứ nhất quy tắc .

"Sư phụ!" Thương Kiệt mặt mong đợi nhìn sư phụ , biết sư phó mình nhất định có thể qua được .

Dur Võ giả cũng là đều mà đưa mắt đưa lên ở Diệp Kinh Vân trên thân .

Cái này cường nhân lực lượng sẽ đạt tới bao nhiêu ?

Cầm vệ quân thống lĩnh Tào cười một tiếng cũng là đưa mắt tập trung ở Diệp Kinh Vân trên thân , hần cũng muốn biết cái này bình dân sinh ra nhân lực lượng sẽ nhiều đến bao nhiêu?

Rất nhanh, Diệp Kinh Vân đi tới lớn bia đá lớn phía trước , kéo ống tay áo , lộ ra một đôi thon dài tay , tay rất trơn bóng , không có gì vết chai , nhìn qua hình như là tân sinh trẻ sơ sinh da dẻ .

"Phòng chừng chẳng ra sao cả đi." Có người nói thầm 1 tiếng .

Nhưng sau một khắc , hần sắc mặt đột nhiên biến sắc .

Vì vậy thời điểm Diệp Kinh Vân đã là xuất thủ , tay phải hần hướng phía trước chọt vung lên , trong lòng còn lại là nghĩ đến: "Tinh! Ta còn là dùng năm phần mười lực lượng đi, dùng quá nhiều , dẫn tới chú ý , không là chuyện tốt lành gì ."

Tay phải như mạnh mẽ bắn ra động , rơi tại thạch bi phía trên .

Sau đó , sau một khắc , một con số kinh người nổi lên .

Rất nhanh, hơn hai vạn .

Phảng phất có một tia chớp xẹt qua , chữ số lại lần nữa tăng vọt , đạt đến ba vạn sau , trên tấm bia đá xuất hiện từng cái nhỏ bé vết nứt , sau đó kẻ hồ này không ngừng lan ra , hình như là một mạng nhện một dạng che ở phía trên .

Nổ 1 tiếng!

Toàn bộ thạch bi sau đó một khắc trực tiếp vỡ ra được , toái thạch rớt đầy trên mặt đất .

"Cái gì! Lực lượng vượt quá ba vạn cân!" Lão giả kinh ngạc đến ngây người , hần chưa bao giờ từng thấy lực lượng như vậy biến thái người .

Tất cả mọi người lại một lần nữa mà Ngây người ở .

Đây đã là bọn họ lần thứ ba Ngây người .

Một màn này đối với bọn hắn mà nói lực đánh vào thật sự là quá lớn .

"Qua sao?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , hắn vẫn là đánh giá quá cao thạch bi năng lực chịu đựng , nếu muốn biết nói , hắn nhiều nhất chỉ dùng phía trên ba phần sức mạnh .

"Qua , qua ." Lão giả ở sừng sờ một hồi mới phản ứng qua đến , nói liên tục , nhìn phía Diệp Kinh Vân trong ánh mắt y nguyên mang theo không thể tưởng tượng nổi .

Hắn làm giám khảo có chừng mười năm .

Thời gian mười năm , hắn luôn luôn sẽ không có thấy đến cùng loại Diệp Kinh Vân như vậy yêu nghiệt người .

"Được , cửa ải kế tiếp ." Diệp Kinh Vân cười nhạt , tiếp tục tiến hành kiểm tra , tốc độ của hắn rất nhanh , không cần tốn nhiều sức mà liền qua cửa thứ hai tốc độ .

Cửa thứ ba là tỷ võ .

Cửa ải này muốn ở ba ngày sau cử hành .

Diệp Kinh Vân đối với nơi này cũng không có hứng thú , quyết định trở lại .

Thương Kiệt theo ở phía sau .

"Diệp công tử , có muốn hay không ta trở về với ngươi ?" Lúc gần đi , Tào cười một tiếng có một ít lo âu nhìn thiếu niên áo trắng , hắn biết Tiểu vương gia trong lòng nhất định không phục , sẽ tìm phía sau người phiên toái .

"Không cần , đa tạ Tào thống lĩnh ." Diệp Kinh Vân chấp tay một cái , cười nói .

"Thật không cần ?" Tào cười một tiếng , sừng sờ .

Diệp Kinh Vân gật đầu , cũng không nói thêm cái gì , mang theo Thương Kiệt rời khỏi Tinh Hải tỷ võ .

Hai thầy trò đi lại ở trên đường phố .

Ánh mặt trời hạ xuống , quang huy vung vãi , trên mặt đất lôi kéo thật dài bóng dáng .

Một cỗ nhân nhạ sát khí bao phủ bốn phía .

"Một, hai, ba ... Mười lăm người! Không sai a , kém cỏi nhất đều có Bạo Hóa Cảnh cửu trọng tu vi . Rất tốt! Cũng biết ngươi không nhận được xuất thủ ." Diệp Kinh Vân hai mắt sắc bén lóe lên .

Khỏi cần nghĩ cũng biết những người này là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia Tinh Hải Thiên Thành trong tay .

Bất quá , Diệp Kinh Vân có thể không có gì thời gian cùng bọn họ đùa .

Một bên Thương Kiệt khẽ cau mày , hắn là như vậy cảm thụ được vài cỗ không tục khí tức chính đang điên cuồng hướng của bọn hắn tới nơi này , một cỗ sát khí tuy nói có một ít đậm , nhìn như không dễ dàng phát hiện , nhưng trên thực tế là thực chất .

"Thương Kiệt ." Bên cạnh , truyền đến Diệp Kinh Vân nhàn nhạt thanh âm .

"Ồ , sư phụ ." Thương Kiệt nhìn phía Diệp Kinh Vân .

Diệp Kinh Vân làm một cái cất yết hầu động tác , phát phát ống tay áo , lạnh nhạt nói: "Đi đi ."

"Được !" Thương Kiệt trong nháy mắt minh bạch vừa nghĩ , xoay người , bước nhanh mà rời đi .

Mà Diệp Kinh Vân còn lại là tìm một nhà quán trà , chậm rãi uống lên trà đến , một bộ rất thanh nhàn thần sắc .

Không bao lâu , bên ngoài truyền đến một mảnh tiếng chém giết .

Đối với Thương Kiệt , Diệp Kinh Vân là một trăm yên tâm .

P phía sau người buông tha linh lực , tu luyện thân xác , đồng thời tu luyện đại địa kim cương bất diệt quyết , hoàn toàn có thể vượt cấp giết người! Đến người tu là tối cường cũng chỉ có Dương Thực Cảnh tam trọng .

Thương Kiệt đối trả bọn họ , dĩ nhiên là không là vấn đề .

Nhỏ khẽ nhấp một hộp trà , còn không có nuốt vào xuống , bên cạnh liền hiện ra một đạo thân ảnh .

Rõ ràng là hắc đệ tử thứ mười một , Thương Kiệt .

"Làm định , sư phụ ." Thương Kiệt mặt cung kính nói ra .

"Rất tốt . Chúng ta đi thôi ." Diệp Kinh Vân gật đầu , hướng về phía Thương Kiệt nói ra .

Hai người tiếp tục hướng Thương gia địa phương đi tới , ở trên đường phố lồi kéo ra một đạo thật dài bóng dáng .

Người chung quanh đều có chút quái dị mà nhìn này một thiếu niên một thanh niên .

Đặc biệt thanh niên hướng về phía thiếu niên hô lên sư phụ nhi tử , bọn họ thấy phải phi thường quái dị .

Thật không biết tại sao Thương Kiệt sẽ chọn bá một vị thiếu niên là Sư Phụ ?

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Lấy được thay thế bổ sung làm

Ba ngày sau .

Tỉnh Hải quảng trường .

Nguyên bản hơn mười triệu người hôm nay đã là chỉ còn dư lại chừng một ngàn người .

Một ngàn người tranh đoạt năm mươi danh ngạch , cạnh tranh vẫn là vô cùng thê thảm .

Sáng sớm , Diệp Kinh Vân đã là đi tới sân tỷ võ trong .

Tới chỗ này , hắn không phát hiện được thiếu toàn bộ ánh mắt tập hợp ở trên người hắn , hơn nữa những ánh mắt này toàn bộ không tốt , mang theo một ít sát ý!

"Ai u! Đây không phải là cái kia cuồng nhân sao?" Đột nhiên , một vị thân cao gầy thanh niên từ trong đám người chậm rãi đi tới , hai tay ôm ở ngực trước , mặt hài hước nhìn Diệp Kinh Vân , bên khóe miệng kéo ra một nghiêng ngăm tiếu ý .

Ở bên người thanh niên đứng ước chừng trăm người , những người này toàn bộ đều có Dương Thực Cảnh nhất trọng tu vi , mỗi người trên mặt đều mang tức sát ý .

Lai giả bất thiện , thiện giả bất lai .

Đột nhiên đắc tội nhiều người như vậy , dùng đầu óc suy nghĩ một chút cũng biết là ai phá rồi .

"Không nghĩ tới hắn dưỡng nhiều như vậy chỉ trung thành và tận tâm cầu a ." Diệp Kinh Vân nghiêng ngăm cười một tiếng , không chút nào sợ phía sau người , mặc dù nhân số dùng nhiều như thế nào đây? Ở thực lực tuyệt đối phía trước , những người này chính là loài giun dế .

"Người nói cái gì!" Hắn lời này lập tức là dẫn tới hơn trăm người tức giận .

Mỗi người trên cơ bản đều mắng hắn một câu , hơn trăm người thanh âm tụ tập cùng một chỗ , tiếng huyền não liên tiếp .

"Yên lặng!"

Đúng lúc này , trên bầu trời xuất hiện một vị Lão giả .

"Là Tỉnh Hải viện một vị lão sư ." Có người nhìn trên người lão giả này trang phục sau , sắc mặt hơi đổi .

Diệp Kinh Vân ngẩng đầu, nhìn vị kia Lão giả .

Này Lão giả người mặc một bộ đặc biệt trang phục , phía trên đầy đốm nhỏ , lại , những ngôi sao kia lóe lên lóe lên , vô hình trung , vậy mà có thể mang chung quanh linh khí cho hấp thu hết .

Điều này hiển nhiên là một kiện phẩm chất không sai vô bảo .

"Lại một vị Ngũ Hành Cảnh cấp bậc Vô giả ." Diệp Kinh Vân lông mi hơi nhú lại .

"Nhìn lại, nơi này cường giả căn bản là Ngũ Hành Cảnh ."

Trong hư không, tình báo Lão giả ngấm nhìn bốn phía, trầm giọng nói: "Hôm nay là tranh đoạt năm mươi thay thế bổ sung làm cuối cùng một hồi, quy tắc rất đơn giản. Ở nơi này trong hư không nổi lên năm mươi tám lệnh bài, ta cho người mười phút thời gian. Mười phút sau, lệnh bài kia ở trong tay ai, như vậy hẳn chính là nên lệnh bài đoạt giải, cũng tự nhiên có tư cách tham gia Tinh Hải tỷ võ."

"Nói đến nơi đây, các vị bắt đầu đi."

Thanh âm hạ xuống, phía dưới người nhất thời nóng động không ngừng, đều mất đồ, hướng không trung đi, muốn đi kiếm được thay thế bổ sung làm.

Mỗi một vị Vô giả chỉ có thể cướp đoạt một khối thay thế bổ sung làm.

Những thứ này trong vô giả, thực lực cao thấp không đều, trên cơ bản, không có ai đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng, cao nhất là một vị lạnh lùng nghiêm nghị thanh niên, thực lực của hắn ở Dương Thực Cảnh bát trọng.

Diệp Kinh Vân không có động thủ, thứ nhất Lão giả nói chỉ quan tâm mười phút sau kết quả, nói cách khác người có thể ở mười phút một giây sau cùng bên trong xuất thủ, thứ hai, hiện tại đã là có không ít người theo dõi hắn.

"Người nói chúng ta là một con chó?" Thanh niên kia mặt âm u mà nhìn Diệp Kinh Vân, giọng nói vô cùng là không tốt.

Không sai, hẳn đúng là Tiểu vương gia phái tới người, là chính là đến kích sát Diệp Kinh Vân.

Làm biết mình vô tới nhân mã chẳng những không thể giết chết Diệp Kinh Vân, còn bị đối phương đệ tử toàn bộ giết chết, Tinh Hải Thiên Thành tức giận là khó có thể áp chế.

Nhưng hắn không ra tay, bởi vì hắn thấy đối phương không xứng hắn xuất thủ tư cách.

Vì vậy, hắn lại tìm mấy người đến kích sát Diệp Kinh Vân.

Những người này toàn bộ là bình dân trong nổi bật người, một thân thực lực kinh người, hơn 100 người, đủ để kích sát phía sau người.

Nhưng mà, những người này ở đây Diệp Kinh Vân chính là loài giun dế.

"Tiểu vương gia cũng quá coi thường ta đi, vậy mà phái ra nhiều như vậy rác rưởi đến." Diệp Kinh Vân khước miệng hơi vênh lên, trong thanh âm lộ ra không hề che giấu trào phúng.

"Người tự tìm cái chết!" Trong nháy mắt, một trăm Vô giả trực tiếp nổi giận, trong tay cầm đủ loại vũ khí, hướng Diệp Kinh Vân phương hướng chọt phóng đi.

Diệp Kinh Vân lại lần nữa lắc đầu, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, như một trận con lóc nhẹ nhàng, thổi phải tâm thần mọi người run.

Hắn giống như là một đầu nhào vào bầy dê Dã Lang, như từ thần một dạng, căn bản là không có cách ngăn cản.

"Thật là mạnh mẽ!" Có Vô giả cảm thụ được này một cỗ ba động, sắc mặt trong nháy mắt biến sắc, liền vội vàng lùi về phía sau, thế nhưng hắn vẫn là chậm, sau một khắc, Diệp Kinh Vân thân ảnh đã là xuất hiện ở trước mặt hắn, phía sau người bên khước miệng dâng lên quý dị độ cong trong mắt hắn không ngừng phóng đại, sau đó một đạo quyền ảnh gào thét mà qua, rơi ở trên người hắn.

Cả thân thể tại trong hư không bay ngang mười thước, rơi trên mặt đất, không ngừng kêu thảm thiết.

Dư người nhìn thấy một màn này, ban này khí thế hung hăng hiện tại biến thành trong lòng run sợ, ai cũng không nghĩ ra, cái này nhìn như chỉ có Dương Thực Cảnh lưỡng trọng thiếu niên có thể bộc phát ra cường đại như vậy sức chiến đấu, đây đối với bất luận kẻ nào mà nói đều là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

100 người trong nháy mắt giảm thiểu một nửa, còn có một phần ba nhân tuyển trạch chạy trốn, ai đều thấy ra, tiếp tục như vậy nữa, tử thương người sẽ nhiều hơn.

Còn lại mấy người như trước phấn đấu, hiển nhiên, Tiểu vương gia cho bọn hắn chỗ tốt không ít.

Bất quá , những người này rất nhanh thì bại lại .

Lấy hôm nay Diệp Kinh Vân thực lực , mặc dù là chống lại Dương Thực Cảnh bát trọng Võ giả còn không sợ , mà ở trong đó căn bản cũng không có này đẳng cấp bậc Võ giả , hần như phá xuất vực thăm giao long , nhất phi trùng thiên , không thể ngăn cản .

Gần là trong nháy mắt , còn lại người toàn bộ té xuống đất , không ngừng kêu thảm thiết , có vài người bị Diệp Kinh Vân đánh cho nơi ngực rạn nứt tận mấy chiếc xương sườn .

Nói thật , Diệp Kinh Vân thủ đoạn vẫn là nhẹ một chút , nếu không nói , những người này toàn bộ đều phải chết .

Mười phút dần dần trôi qua , trên hư không không ít Võ giả cướp đoạt thay thế bổ sung làm .

Diệp Kinh Vân đưa mắt đánh định tại một cái thay thế bổ sung làm phía trên , không có chút nào do dự , như một trận như gió mát nhẹ nhàng , ngăn ngui trong nháy mắt , hần thân ảnh đã là đi tới trong hư không , tay phải hướng phía trước chọt một trào .

Một khối thay thế bổ sung làm liền vững vàng rơi ở trong tay hần .

Lấy thực lực của hần , cướp đoạt một khối này thay thế bổ sung làm hoàn toàn không cần nhắc tới , trở về chỗ cũ , không ít người cũng không dám đem chú ý đánh ở trên người hần .

Ban nãy một màn kia đối với bọn hần mà nói vốn có thật lớn trùng kích thị giác .

Ai sẽ đi chọc giận cái này cuồng nhân ?

Diệp Kinh Vân ánh mắt nhìn quét một vòng , phát hiện một thanh niên trong tay cầm một tấm lệnh bài , chậm rãi đi qua lấy đám người , mà người chung quanh dĩ nhiên là làm như không thấy , các đều không ra tay với hần .

Thanh niên thân xác cực kỳ mạnh mẽ , trên thân bắp thịt lấp lánh hàn quang lạnh như băng , hần phảng phất là dùng cương thiết chế tạo đi ra .

"Tốt khí tức quen thuộc ... Biến ... Biến Dị Thể ?" Diệp Kinh Vân nhìn thanh niên , lông mi hơi giật mình , tâm có chút kinh ngạc , đây đã là hần ở nơi này nhanh trên đại lục gặp phải vị thứ ba Biến Dị Thể .

Vị thứ nhất là Thương Kiệt , vị thứ hai là ở Long Huyết Địa gặp phải Lão giả , vị thứ ba chính là trước mắt vị thanh niên này .

Tại sao sẽ như vậy ?

Này chỉ có thể nói cái này thời đại toát ra càng thêm thiên tài , càng thêm yêu nghiệt .

"Hần sẽ là cái gì Biến Dị Thể đây?" Hần về mặt hiếu kỳ .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Thiên Nhân Thuật

Không thể không nói , hôm nay thời đại cùng Diệp Kinh Vân kiếp trước chỗ thời đại đã là hoàn toàn bất đồng .

Thế giới này dường như có cái gì cải biến .

Trước , Biến Dị Thể rất hiếm thấy , Diệp Kinh Vân cũng liền tại hạ vị thần giới thấy qua , đồng thời chỉ thấy mấy cái . Mà hiện tại , ở nơi này khối bát hoang trên đại lục đồng thời còn chưa phải là mạnh nhất địa phương phía trên , hần gặp phải ba cái Biến Dị Thể .

Nếu như vậy nói đến , hạ vị Thần giới sẽ có càng khó lường dị thể .

Thiết tháp thanh niên hướng về phía Diệp Kinh Vân lộ ra một đôi răng trắng như tuyết , đi tới , người chung quanh đều lui ra phía sau nửa bước .

Một là bắp thịt cuồng ma , có thể một tay Yêu thú thân thể .

Một người là cuồng nhân , hán không đơn giản có dũng khí Tiểu vương gia người dám đánh , ngay cả Tiểu vương gia cũng dám mắng .

Cuồng đến làm người ta giận sôi tình trạng .

Rất nhanh, ở chính giữa nhường ra một con đường đến, bốn phía thanh niên đều là có chút sợ hãi mà nhìn hai người này .

"Người tự là Diệp Kinh Vân chứ ?" Thiết tháp thanh niên nhếch miệng cười một tiếng .

Diệp Kinh Vân gật đầu , không biết phía sau người muốn làm gì .

"Hừm, rất tốt . Rốt cục nhìn thấy bản thân . Ta nghe nói người hành hung Tiểu vương gia bên cạnh cầu nô tài một trận , còn lớn hơn mắng Tiểu vương gia một trận . Phi thường tốt!" Thiết tháp đại hán dùng sức vỗ vỗ Diệp Kinh Vân bả vai .

"Thật lớn man lực!" Diệp Kinh Vân trong lòng kinh ngạc .

"Ngày kia chính là Tinh Hải tỷ võ , nếu không hai ta liên thủ thế nào ? Nhiều chiếu ứng cũng tốt thôi ." Đào Lưu nói ra , có chút khẩn trương nhìn phía sau người .

"Có thể liên thủ sao?" Diệp Kinh Vân hơi sững sờ , đối với Tinh Hải tỷ võ quy tắc không có chút nào biết , hán chỉ biết là tham gia Tinh Hải tỷ võ , đồng thời xếp vào hai mươi người đứng đầu liền có thể được dị hỏa tin tức .

"Hừm, không sai ."

"Là có thể liên thủ , người cũng không biết ? Là mới vừa vào đi ?" Đào Lưu hơi kinh ngạc mà nhìn Diệp Kinh Vân , sau đó nói: "Tinh Hải tỷ võ chia làm hai cái giai đoạn , hơn nữa , hai cái này giai đoạn chênh lệch thời gian tương đối kém , khoảng chừng có ba tháng ."

"Nghe nói , bọn họ cũng là nhìn một chút đệ tử tiềm lực ."

"Giai đoạn thứ nhất quy tắc rất đơn giản , đó chính là hỗn chiến . Người có thể tìm người hợp thành đội . Tổng cộng có khoảng chừng hai trăm người tham gia trận đấu , cuối cùng đứng ở trên lôi đài hai mươi người liền có thể vào vòng đột thứ hai . Đồng thời , những người này toàn bộ đều có thể trở thành là Tinh Hải viện đệ tử ." Đào Lưu cũng không nóng nảy , chậm rãi giải thích .

Diệp Kinh Vân gật đầu , bất quá nói ra: "Mang ta lên một cái đệ tử , còn có một cái bằng hữu đi."

Đào Lưu chần chờ một hồi , vẫn gật đầu , hán coi trọng phía sau người thực lực .

Tuy nói phía sau người tu vi khoảng chừng Dương Thực Cảnh tam trọng , nhưng một thân thực lực kinh người , sức chiến đấu phi thường .

"Ta kêu Đào Lưu ." Hán hướng về phía Diệp Kinh Vân lộ ra âm áp mỉm cười , nắm chặt tay , sau đó nhanh chóng biến mất ở trong đám người .

Diệp Kinh Vân hiểu kỳ đại hán đến là cái gì Biến Dị Thể , sau đó lắc đầu , hôm nay hán đã đoạt được một khối thay thế bổ sung làm , ở tại chỗ này không có bất kỳ ý nghĩa gì , đang lúc mọi người ước ao dưới ánh mắt , dần dần rời đi .

Lúc này , ở Tinh Hải đế quốc một chỗ trong vương phủ .

Một thanh niên ngồi ở cái ghế gỗ , nghe người phía dưới nói , sắc mặt từ từ hiện ra vẻ tức giận , chèn trong tay một dạng sau đó một khắc răng rắc 1 tiếng hóa thành nghiền .

"Phế vật!"

"Một đám phế vật!"

"Ta Tinh Hải Thiên Thành tổn hao nhiều như vậy tinh lực dưỡng các người , các người chừng một trăm người lại liền một cái tu vi khoảng chừng Dương Thực Cảnh lưỡng trọng thiếu niên đều làm không định sao?"

Tinh Hải Thiên Thành tức đến mũi đều toát ra khí đến , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , phát ổng tay áo một cái , trên bàn một ít vật phẩm quý trọng đang mảnh liệt phong chỉ hạ rơi trên mặt đất .

Phía dưới , tột tở mặt khẩn trương , toàn bộ thân hình đang không ngừng run rẩy , phía sau lưng cho ra mồ hôi lạnh đã đem hán y phục cho ướt .

Hán từ trước tới nay chưa từng gặp qua Tinh Hải Thiên Thành phát lớn như vậy tính cách .

"Rất tốt!"

"Người cắt đi!" Tinh Hải Thiên Thành bỗng nhiên biến một người , trên mặt tức giận dần dần biến mất , hai mắt cũng là khôi phục lại bình tĩnh .

Phía dưới tôi tớ nghe nói như thế vậy mà thật lẫn ra ngoài .

Có thể thấy được Tinh Hải Thiên Thành uy nghiêm có bao nhiêu lớn .

"Được ! Ngươi đã kiếm được thay thế bổ sung làm , nói vậy nhất định sẽ tham gia Tinh Hải tỷ võ . Diệp Kinh Vân , ta sẽ ở Tinh Hải tỷ võ một ngày kia đem ngươi giết!" Tinh Hải Thiên Thành âm thầm cười cười , hai mắt lấp lánh lấy , rất là vô tình .

...

Trở lại Thương gia sau , Diệp Kinh Vân lại lần nữa đi tới Thương gia trọng lực trận .

Hắn phải ở chỗ này tu luyện .

Không ít người nhìn thấy hắn lại lần nữa trọng lực trận , đều là cảm thấy bội phục .

Ở trọng lực trận tu luyện xác định xác định có thể đạt đến làm ít công to hiệu quả , thế nhưng tư vị kia cũng không dễ chịu .

Hừ!

Toàn bộ thân hình trực tiếp hạ xuống .

Trong nháy mắt , hắn sẽ đến tầng thứ bảy trọng lực trận , chỉ thấy nơi đó có lấy hai bóng người .

Thương Kiệt cùng người lùn Cao Đông!

Mấy người chào hỏi lẫn nhau , Diệp Kinh Vân cứ tiếp tục hạ xuống , đi thẳng tới tầng thứ chín trọng lực trận , sau đó nhìn cái kia chỗ hổng .

Hắn biết ông tổ nhà họ Thương Thương Thiên Mã cũng ở nơi đây .

"Thần tượng , ngươi tới ? Ngươi là đến xem ta sao ? A! Ta rõ là quá kích động ." Diệp Kinh Vân thứ nhất này , một đạo kích động đến thanh âm liền từ lỗ hổng kia trong truyền đến .

"Không nghĩ tới thần tượng sẽ vì cùng gặp mặt ta mà tới. Thần tượng , ta muốn là nữ , tuyệt đối tuyệt đối gả cho ngươi!" Thương Thiên Mã đối Diệp Kinh Vân tôn sùng đã đạt đến một mức , càng nói càng ác tâm .

Diệp Kinh Vân mặt dần dần đen lên , trên trán xuất hiện rất nhiều hắc tuyến , không còn gì để nói .

Cũng không cùng đối phương nói cái gì , trực tiếp ngồi xếp bằng , bắt đầu tu luyện .

Kiếp trước một ít công pháp toàn bộ bị hắn thi triển biến sắc , càng thêm thuần thực .

Thương Thiên Mã nhìn thấy tu luyện Diệp Kinh Vân cũng là rất thức thời mà ngậm miệng , không quấy rầy nữa phía sau người , trong lòng còn lại là trên mặt đất ca ngợi Diệp Kinh Vân .

Như vậy hận không được yêu thương nhưng nhớ .

Lúc này , Diệp Kinh Vân ngồi xếp bằng , hai mắt nhắm thật chặt .

Hắn hiện đang tu luyện một bộ vũ kỹ chính là Thiên Nhân Thuật .

Vũ kỹ này cũng không phải là nhân loại , mà là Thiên Nhân tộc .

Năm đó , hắn giết chết một vị Thiên Nhân tộc vương giả , lấy phải chiến lợi phẩm .

Thiên Nhân Thuật tu luyện tới cực hạn , thật có thể thông qua một ánh mắt đến miểu sát địch nhân . Nó tổng cộng có cửu trọng , tu luyện tới đệ tam trọng lúc , chính là Thôn Phệ Chi Nhân .

Tầng này là khó tu luyện nhất .

Một khi tu luyện , vậy coi như không được.

Thật có thể mạng kẻ khác dị mất cho thôn phệ xuống , đồng thời trong quá trình chiến đấu có thể tùy ý cắt xuống này con ngươi .

Đi qua này lớn trong vòng nửa năm , Diệp Kinh Vân cũng chỉ là đem Thiên Nhân Thuật tu luyện tới tầng thứ hai , Thiên Lý Nhân .

Trong ngàn dặm đồ đạc cũng không chạy khỏi ánh mắt hắn .

Hôm nay , hắn muốn tu luyện đệ tam trọng Thôn Phệ Chi Nhân .

Muốn tu luyện Thôn Phệ Chi Nhân liền cần đối mặt ánh nắng .

Nói dễ , nhưng làm cũng rất khó , một cái không tốt , sẽ lộng mù bản thân con mắt .

Mặc dù là Thiên Nhân tộc nhân cũng không dám hứa chắc 100% thành công .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Thiên Nhân tộc

Một đạo thân ảnh theo Thương gia trọng lực trận xông ra , tại trong hư không mang theo một trận mãnh liệt kinh phong , loé lên một cái sau , huyền phù tại trong hư không .

Trên bầu trời , một vầng mặt trời chói lóa thật cao mà gắt , tản ra chói mắt thêm sắc bén quang mang .

Bất luận kẻ nào đều không dám nhìn thẳng vào mặt ánh nắng .

"Hắn đây là muốn làm gì ?"

Phía dưới , Thương gia đệ tử nhìn thấy buu nhiếp ra ngoài thiếu niên áo trắng , tại chỗ sững sốt , mặt hiểu kỳ .

Hôm nay , có chuyện khi trước , bọn họ cũng không dám ... nữa xem thường Diệp Kinh Vân .

"Sư phụ , đây là muốn làm cái gì ? Chẳng lẽ là tu luyện một loại công pháp sao?" Thương Kiệt đầu đầy mồ hôi theo trọng lực trận đi tới , ngẩng đầu , nhìn phía sư phụ .

"Đại ca!" Cao Đông kêu lên địa phương người một cái , hắn cũng theo trọng lực trận đi ra ngoài , hôm nay hắn tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh lực trọng , sức chiến đấu so với trước kia muốn nói cao một cấp bậc .

"Thiên Nhân Thuật là Thiên Nhân tộc thánh vật ." Diệp Kinh Vân không để ý đến phía dưới người , toàn bộ chú ý đều tập trung ở phía trên một vòng tản ra sắc bén quang mang ánh nắng: "Mặt trời này cùng Thiên Nhân tộc nhân có Thiên Tì Vạn Lũ liên hệ , kiếp trước , ta tu luyện Thiên Nhân Thuật đệ tam trọng liền dẫn tới Thiên Nhân tộc nhân xuất hiện . Bọn họ dường như có khả năng nắm giữ tất cả tu luyện Thiên Nhân tộc người ngoại tộc . Đồng thời sau khi biết , sẽ kích sát!"

"Bất quá , cái này ngược lại không quan trọng . Bọn họ phái ra người có thể so với tu luyện Thiên Nhân Thuật người ngoại tộc cao một chút như vậy , nhưng là cao không đi nơi nào ."

"Hôm nay , thực lực ta tuy nói không kịp kiếp trước một phần vạn , nhưng đối với kháng loại này cấp bậc Thiên Nhân tộc cũng là đầy đủ ."

Suy nghĩ nhiều như vậy , Diệp Kinh Vân không nữa do dự , bắt đầu tu luyện Thiên Nhân Thuật!

Huyền phù tại trong hư không , hắn lưng thẳng tắp , như một thanh kiếm sắc , xông thẳng lên trời , sau một khắc , hắn bỗng nhiên ngẩng đầu , hai mắt màu đen trực tiếp nhìn nhau ánh nắng .

Bất luận kẻ nào cũng không dám trực tiếp như vậy đối mặt ánh nắng .

Ánh mặt trời không khỏi sắc bén , hơn nữa còn có cực kỳ táo bạo năng lượng .

Nếu như trực tiếp đối thủ , tất cả táo bạo năng lượng sẽ ngưng tụ chung một chỗ , sau đó hóa thành hai cổ bắn vào đến ánh mắt người đi .

Này không phải người bình thường có thể làm được .

"Sư phụ , hắn đây là muốn làm gì ?" Thương Kiệt kinh ngạc đến ngây người , càng cảm giác mình sư phụ quá trâu bò , cũng dám trực tiếp đối mặt nóng nảy ánh nắng .

Chung quanh Thương gia đệ tử cũng là ngốc ngây tại chỗ , mặt kinh ngạc nhìn trong hư không gầy gò thân ảnh .

Đạo thân ảnh kia tuy nói có chút cô đơn , nhưng tại trong hư không bay múa tóc đen , cùng với trên thân bạch y tung bay , bay phát phối , thân thể trắng tấp phấp như một khóa cây tùng , rõ là lộ ra một cổ nói không nên lời khí phách cảm giác .

Dường như tất cả mọi người vào giờ khắc này , tâm đều đang kịch liệt mà nhúc nhích .

Phía sau người vậy mà để cho bọn họ có một loại muốn triều bái cảm giác .

Đối phương hình như là trời .

Bọn họ giống như là mà .

"Đến đây đi!" Diệp Kinh Vân lãnh đạm nói đầu , nâng lên khuôn mặt nhìn qua non nói lại mang theo một cỗ vẻ kiên định , trong mắt hấn , không có gì không thể làm đến .

Hết dài một tiếng .

Hắn chợt vận khởi Thiên Nhân Thuật .

Hai đạo kim sắc ánh sáng theo ánh nắng chỗ hạ xuống , bắn rơi tại hắn trong ánh mắt . Dần dần, ánh mắt hắn trong nháy mắt đỏ bùng .

Một khóa huyết sắc giọt nước mắt theo viền mắt hạ chậm rãi lăn xuống đến .

Nếu hắn kiếp trước có thể tu luyện Thiên Nhân Thuật đệ tam trọng , như vậy đời này , cũng nhất định có thể .

Phía dưới , người đông Thương gia đệ tử nhìn thấy một màn này , trong lòng dâng lên sóng to gió lớn , đối với bọn hắn mà nói , mặt trời là Thánh thần đồ đặc .

Là không có thể xâm phạm!

Ánh nắng cho vạn vật nhiệt độ , cho bọn hắn ánh mặt trời .

"Sư phụ , hắn quá khí phách!" Thương Kiệt ngờ ngạc đang nhìn mình sư phụ , vô cùng kích động .

Theo hắn , Diệp Kinh Vân đây là đang cùng thiên đấu .

Là ở nghịch thiên cái mệnh .

Phía trên , Diệp Kinh Vân không ngừng vận chuyển Thiên Nhân Thuật .

Hôm nay , hắn nhất định phải tu luyện ra Thiên Nhân Thuật đệ tam trọng , Thôn Phệ Chi Nhân .

Nếu như lần trước , hắn tu luyện hoàn thành , gặp phải Ma Tộc thanh niên Tam Sinh , hắn hoàn toàn liền có thể cắn nuốt phía sau người Địa Ngục Chi Nhân . Đồng thời trong tương lai , hắn có thể vận dụng Địa Ngục Chi Nhân .

Lời như vậy , thực lực của hắn lại sẽ tăng vọt không ít .

"Thiên Nhân Thuật , mở!" Diệp Kinh Vân hai mắt mở thật lớn , từng giọt huyết theo trong con ngươi chậm rãi hạ xuống , hắn chính là muốn cùng thiên đấu , không sợ trời không sợ đất .

Một cỗ cuồng bạo năng lượng như một con thú dữ mở cái miệng rộng hướng Diệp Kinh Vân phóng đi .

Nhưng chỉ một lát sau , Diệp Kinh Vân một quyền liền đem con thú dữ này cho diệt .

"Người phương nào!"

"Lớn mật! Người nào dám ở đây tu luyện tộc của ta Thiên Nhân Thuật , muốn chết phải không!" Đúng lúc này , trong hư không xuất hiện một cánh cửa , quang mang nhiều , một cỗ sợ người khí tức từ nơi này truyền tới , kinh khủng như vậy .

Trong thanh âm tràn đầy không hề che giấu tức giận .

Người tới là một cái quái dị người , toàn thân hắn da dẻ là hồng sắc , tướng mạo ngược lại cùng người không có gì khác biệt , bất quá , ở trên đầu hắn nhiều hơn một con mắt!

Ở hắn bên phải trong tay cầm một thanh trường kiếm màu đỏ , trường kiếm kia phía trên vậy mà cũng có một khóa con mắt .

"Đây là người nào ?" Nhìn thấy quái nhân này , phía dưới Vô giả hú lên , hiểu kỳ liên tục .

Ở đây , cũng chỉ có Diệp Kinh Vân biết gia hòa này là ai ?

Thiên Nhân tộc nhân!

"Người này Thiên Nhân Thuật công pháp từ đâu được đến ?" Hồng bì da nam tử hét lớn một tiếng , vẻ mặt tà khí , cả người tản ra hồng sắc khí thể , quái dị đến cực điểm .

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân căn bản cũng không có quân hấn , hướng về phía Thương Kiệt cùng người lùn Cao Đông truyền âm sau , liên tiếp tục đâm chìm trong bản thân trong tu luyện!

Lúc này , hấn càng ngày càng cảm thụ được Thôn Phệ Chi Nhân sắp hoàn thành .

Thấy thiếu niên áo trắng cũng dám coi nhẹ hấn , hồng bì da nam tử trong nháy mắt liền nổi trận lôi đình , vọt thẳng đi qua , trường kiếm trong tay huy vũ .

Bất quá , đúng lúc này , một đạo thấp bé lại cường tráng thân ảnh trực tiếp bay tới trước người hấn , nổi giận gầm lên một tiếng: "Hấn nãi nãi , dám đánh ta đại ca chú ý ? Ta để cho người ăn cúrt ."

"Ai Nhân Tộc ?" Hồng bì da nam tử hơi sừng sờ , sau đó cuồng cười một tiếng: "Chết người nhỏ bé , cúrt sang một bên . Ta không muốn nhìn thấy người như cúrt một dạng da dê!"

"Không được!" Cao Đông suốt đời làm ghét người khác nói hấn ái , một nghe được cái từ này nói , cả người hấn liền khó chịu , trong nháy mắt , trực tiếp cuồng hóa , sức chiến đấu đề thăng không chỉ ba cấp bậc , trong tay thoáng cái liền hiện ra Hạo Thiên Chi Chùy: "Ta một búa một dạng đập chết người này hèn hạ!"

"Ta tới giúp người!" Thương Kiệt cũng là lập tức mà xuất hiện tại trong hư không , cả người thân thể bạo tạc , sau lưng vỡ hồn Đại Địa Bạo Hùng chậm rãi xuất hiện .

"Hai cái đồng căn bả!" Hồng bì da nam tử mặt coi thường nói ra , trong tay quơ múa trường kiếm màu đỏ , tại trong hư không mang theo từng đợt tiếng xé gió .

"A! Ta muốn giết người!" Sau khi cuồng hóa cao đông thực lực đại tăng , cầm Hạo Thiên Chi Chùy nhắm ngay phía sau người ném tới .

Đối phương lấy kiếm ngăn cản , lui ra phía sau mấy bước , khẽ cau mày: "Người nhỏ bé , ta xem nhẹ người . Bất quá , người y nguyên không phải đối thủ của ta . Chiều tiếp theo , ta để cho người chết! Mặc dù bộ tộc của người trong cường giả đến , ta cũng sẽ không bỏ qua cho người ."

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Ta đã cho người một cơ hội

Ánh mặt trời gay gắt như lợi kiếm vậy xẹt qua hư không , mục tiêu là thiếu niên cặp mắt .

Ánh mắt kia rất quý dị , không ngừng chảy tiền huyết , rơi trên mặt đất , phát ra tíc tíc thanh thúy lọt vào tai thanh âm .

Ở đây không biết người không bội phục Diệp Kinh Vân .

Nếu như là bọn họ , sớm ở nơi này ánh mặt trời gay gắt hạ , hai mắt mù xuống .

Trong hư không , truyền đến tiếng oanh minh .

Vị kia da dê hồng sắc thanh niên nam tử tu vi tuy nói chỉ ở Dương Thực Cảnh thất trọng , nhưng sức chiến đấu rất mạnh, đối mặt cao đông cùng Thương Kiệt hai người mưa sa công kích , sắc mặt chưa từng cải biến một phần , trong tay trường kiếm màu đỏ giống như có thể đi nhấc lên một mảnh sóng biển .

Cao Đông dùng sức quơ múa Hạo Thiên Chi Chùy, trận trận khí tức kinh khủng theo chùy trong phát ra .

Hôm nay Hạo Thiên Chi Chùy phía trên đã kém xa trước đây , phía trên có từng cái vết nứt .

"Này chùy khá quen a!" Hồng bì da thanh niên nhìn này chùy , trong con ngươi tinh quang lóe lên , cố gắng suy nghĩ một sự tình , qua hồi lâu , mới phản ứng qua đến: "Chuyện này. .. Đây sẽ không là Ải Nhân Tộc thần khí, Hạo Thiên Chi Chùy chứ ?"

Nghĩ tới đây , hắn tâm đều không khác mấy nhảy ra .

Người lùn đứng sĩ Cao Thiên tên , hắn sao không biết ?

Cao Thiên trong tay một thanh búa tạ , hắn như thế nào lại không biết ?

Cao Thiên dùng Hạo Thiên Chi Chùy không biết kích giết bao nhiêu cường giả , những thứ này trong cường giả thì có bọn họ Thiên Nhân tộc nhân .

"Không sai , đây chính là Hạo Thiên Chi Chùy ." Cao Đông kiêu căng nói ra , trong trong mắt là không nhỏ: "Ngươi vũ nhục Ải Nhân Tộc , hôm nay , ngươi phải chết ."

Nghe nói như thế , thanh niên chẳng những không có sợ hãi , ngược lại là cười lên ha ha: "Ha ha ha! Rất tốt , cái này quả nhiên là Hạo Thiên Chi Chùy . Thật không nghĩ tới , ở nơi này khối thấp nhất diệt trên đại lục vậy mà sẽ có người lùn thánh vật ."

"Rất tốt , này Hạo Thiên Chi Chùy liền quy ta ."

"Thiên Nhân kiếm , thứ nhất mở , Từ Vong Tịch Khí!"

Vừa dứt lời hạ , trong tay hắn trường kiếm màu đỏ một khắc kia con ngươi trở nên mở ra , phun ra một đạo quỷ dị màu đen khí thể .

Khí này thể phảng phất là tới từ địa ngục minh môn .

Khí thể phiêu đảng trên không trung .

Phía dưới Thương gia đệ tử tức khắc không thờ nổi , tâm chợt nhảy lên , toàn bộ mặt đều giống màu xanh , giống như trúng độc một dạng .

Đối phương một chiêu này vô cùng quỷ dị .

Cao Đông sắc mặt hơi đổi , nhanh lên sử dụng người lùn đặc biệt công pháp , mới đem chung quanh khí tức cản được , nhưng vẫn là thu nhận một điểm , sắc mặt hơi tái nhợt một tít

Thương Kiệt liền thăm , làm một thân thể thân thể , hắn còn không có tu luyện tới cực hạn , không còn cách nào làm đến thoát khí , sắc mặt biến phải tái nhợt không gì sánh được , lung la lung lay lên , xem ra giống như tùy thời muốn ngã xuống .

"Thừa dịp ngươi bệnh , đòi mạng ngươi ." Thanh niên gào to một tiếng , trong thanh âm lộ ra băng lãnh vô tình , cất bước đi , dẫn theo một thanh trường kiếm màu đỏ , con ngươi hơi nhất chuyển , hướng về phía Thương Kiệt chém tới .

"Không được!" Cao Đông âm kêu không tốt , thần tốc qua đây , sử xuất toàn lực , quơ múa Hạo Thiên Chi Chùy , chợt ném tới .

Nhưng vào lúc này , thanh niên thân ảnh quỷ dị vậy biến mất , lúc xuất hiện lần nữa , dĩ nhiên là đi tới Cao Đông phía trước .

Nguyên lai , hắn mục tiêu không phải Thương Kiệt mà là Cao Đông .

Rõ là âm hiểm xảo trá .

"Cẩn thận!" Thương Kiệt mặt lo nghĩ , quát to một tiếng .

Người lùn khi phản ứng lại , trong tay Hạo Thiên Chi Chùy cũng đã không thấy .

"Đưa ta Hạo Thiên Chi Chùy ."

Đây là hắn gia gia Cao Thiên cho hắn .

Vô số buổi tối , này chùy luôn luôn bồi ở bên cạnh hắn .

"Trả lại hắn!" Trong đám người , một thiếu nữ phát ra thanh âm bén nhọn , thần sắc có một ít phát xanh , nhưng vẫn là nén không được lửa giận .

Nàng là Tiêu Linh .

"Trả lại cho ngươi , tại sao muốn trả lại cho ngươi ? Bực này thần khí chỉ có ta mới có thể làm cho hắn nứt tỏa sáng quang thái!" Thanh niên đắc ý nói , tay phải cầm trường kiếm màu đỏ , tay trái cầm Hạo Thiên Chi Chùy .

Một bộ thần khí nơi tay , thiên hạ ta có cần ăn đòn biểu tình .

"Ha ha ha! Có thần khí này , ta sức chiến đấu... ít nhất ... Có thể tăng lên gấp ba ." Trong lòng hắn vui vẻ nở hoa .

"Trả lại hắn!" Đúng lúc này , một đạo lạnh lùng thanh âm theo lên chậm rãi truyền đến .

Nhìn kỹ , chỉ thấy một cái thiếu niên áo trắng chậm rãi đi tới , hắn hai mắt tuy nói là nhắm , nhưng phảng phất có thể thấy tất cả .

"Tinh thần lực thật không ngờ cường ?" Hồng bì da thanh niên ngây tại chỗ , sau khi nhìn thấy người hai mắt không ngừng chảy ra đồ tươi huyết dịch , cười to vài tiếng: "Ta Thiên Nhân tộc đặc biệt công pháp người cũng dám tu luyện ?"

"Này Thiên Nhân Thuật mặc dù là tộc nhân ta thành công tu luyện tới đệ tam trọng người cũng không nhiều . Một mình người tộc cũng dám làm như vậy ? Rõ là không sợ chết a!"

"Ta nói , đem Hạo Thiên Chi Chùy trả lại hắn." Diệp Kinh Vân tuy nói hiện tại cái gì cũng không nhìn thấy , vậy do mượn siêu cường tinh thần lực , trong đầu có thể hiện ra chung quanh cảnh tượng , hắn chỉ vào thanh niên , nói ra .

"Trả lại cho hắn ? Nằm mơ đi! Hôm nay , người không không đơn giản phải chết , nơi này tất cả mọi người phải chết!" Thanh niên hú lên , kiêu ngạo không gì sánh được , không ai bì nổi .

"Vì sao ?" Thương Kiệt tức giận vừa hô .

"Vì sao ? Hắn tu luyện ta Thiên Nhân tộc thần thánh nhất công pháp , mà các người thấy như vậy một màn , đồng thời có vài người còn muốn học ."

"Tộc của ta quy định , phạm là có người ngoại tộc muốn rình ta Thiên Nhân tộc Thiên Nhân Thuật , kết quả như vậy chính là diệt cả nhà!"

Này chủng tộc gì , cái gì nguy hiểm .

Xem bọn hắn công pháp liền phải diệt cả nhà ?

Rất nhiều người nghe nói như thế , đều là vô cùng phẫn nộ .

Diệp Kinh Vân đối với cái chủng tộc này sớm từng thấy , đối phương coi Thiên Nhân Thuật là làm bảo , cho rằng bất luận cái gì người ngoại tộc tu luyện hoặc là xem bọn hắn tu luyện Thiên Nhân Thuật đều là đối với Thiên Nhân Thuật một loại vũ nhục , đều phải chết .

"Giỏi một cái diệt cả nhà!" Diệp Kinh Vân vỗ vỗ tay , thanh âm băng lãnh: "Ta đã cho người một cơ hội , nhưng người không quý , rất đáng tiếc ..."

Nói trong nháy mắt , hắn đặt ở Vô Tình Kiếm trên chuôi kiếm tay phải chọt vung lên .

Một đạo hàn quang bùng lên .

Nhanh! Nhanh đến không còn cách nào tưởng tượng!

Gần là trong nháy mắt , thanh niên tay phải xuất hiện nhiều huyết dịch , ở phía trên xuất hiện một vòng , sau đó răng rắc một cái , toàn bộ cánh tay hợp với Hạo Thiên Chi Chùy rơi xuống đến .

Phương xa , Cao Đông nhìn thấy một màn này , chạy mau tới , tiếp được Hạo Thiên Chi Chùy , trên mặt lại lần nữa mà xuất hiện nụ cười rực rỡ .

Hạo Thiên Chi Chùy là người luân thánh vật , ở trong lòng hắn có thuần chất địa vị , vả lại nói , này Hạo Thiên Chi Chùy là gia gia hắn Cao Thiên tự tay giao cho hắn .

Trong mắt hắn , này Hạo Thiên Chi Chùy chính là hắn gia gia , cũng chính là tánh mạng hắn .

Hắn mặt cảm kích nhìn Diệp Kinh Vân .

"A!" Thanh niên hú lên , trên mặt không còn có hiện ra đắc ý , ngược lại là xuất hiện dữ tợn: "Người vậy mà chém đứt tay ta ?"

"Ta đã cho người một cơ hội ." Diệp Kinh Vân con mắt đã là nhắm , dường như rất khó mở ra , hắn nói rất nhẹ , nhưng rơi ở đối phương như một đạo lôi đình hạ xuống .

"Người nói cái gì ?" Thanh niên trong con người hàn ý đạt đến mức tận cùng .

"Lão tử nói cho người một cơ hội , người nghe không hiểu người nói sao?"

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Thôn Phệ Chi Nhân

Hồng bì da thanh niên nghe nói như thế, toàn bộ khuôn mặt trong nháy mắt vặn vẹo, dữ tợn cực hạn: "Người đi chết đi."

Nỗi giận gầm lên một tiếng, cả thân ảnh trực tiếp tại chỗ biến mất, như một trận gió mát nhẹ nhàng, tốc độ cực nhanh, chỉ có bên phải tay nắm chặt trường kiếm màu đỏ.

"Thiên Nhân kiếm, thứ hai mở, độc nhãn thú!"

Thanh âm hạ xuống, trong hư không xuất hiện một cái thật lớn vòng tròn trận pháp, một cái đầu sò đầu chậm rãi xuất hiện.

Vào giờ khắc này, Diệp Kinh Vân sắc mặt rốt cục có biến hóa.

Dư người không biết này độc nhãn thú, hắn như thế nào lại không biết đây?

Này độc nhãn thú vô cùng to lớn, toàn bộ thân hình như một tòa sơn mạch, nếu quả thật đem nó triệu hoán đi ra, kết quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

"Thôn Phệ Chi Nhân còn vẫn chưa xong, nếu là hiện đang sử dụng nói, sợ là không hay. Thế nhưng, nếu như không sử dụng nói, này độc nhãn thú một khi đi ra, nơi này tất cả mọi người phải chết."

Độc nhãn thú lợi hại nhất là nó con kia mực mắt đen.

Đôi mắt này là tử vong mắt.

Chỉ cần tu vi so quý dị kia thanh niên thấp người, một khi bị độc nhãn thú mất nhìn trong, kết quả như vậy cũng chỉ có một, đó chính là chết.

Mặc dù là Diệp Kinh Vân cũng không ngoại lệ.

Thanh niên biết mình không còn cách nào chiến thắng Diệp Kinh Vân, nhưng sau khi biết người tu vi thấp, cho nên mới dùng một chiêu này.

Một chiêu này đối với hắn mà nói hiện tại dùng hiệu quả điều kiện tốt nhất.

Mặc dù người sức chiến đấu cao thì như thế nào, thực lực người cùng tu vi kém xa thì như thế nào, chỉ cần người tu vi so ta thấp, như vậy ta cũng đủ để diệt sát người.

Nghĩ tới chỗ này, hắn cười ha hả, trong thanh âm lộ ra hưng phấn.

Có thể đi tự tay giết chết một nhân tộc thiên tài, đối với hắn mà nói có biến thái cảm giác thỏa mãn.

Roi vào đường cùng, Diệp Kinh Vân dự định mở ra một con mắt.

Chậm rãi, tay phải hắn đặt tại mắt phải phía trên, sau đó, sau một khắc, con mắt trái chợt mở ra.

Một đạo bạch quang trong nháy mắt bắn ra!

Mọi người nhìn hướng lên phía trên thiếu niên áo trắng, song đồng run lên bần bật.

Đó là một Nhũ con mắt màu trắng.

Hình như là ngọc bội màu sắc, không có con người, rất quý dị.

Mọi người thấy đi lên đầu tiên mắt liền cảm thấy lạnh.

Băng lãnh lãnh cảm thấy, hình như là một trận gió lạnh gột ở trên người mình, sau đó là sâu tận xương tủy sợ hãi.

con mắt phảng phất không phải tới từ trên cái thế giới này, mà là tới từ địa ngục.

"Cái gì!" Chứng kiến này một con mắt sau , thanh niên yêu dị toàn bộ đại não cũng chờ không chuyển qua đến: "Thôn Phệ Chi Nhân!"

Không sai , đây là Thôn Phệ Chi Nhân , nhưng mà này còn là cao cấp nhất Thôn Phệ Chi Nhân .

Một dạng Thôn Phệ Chi Nhân là hôi sắc , nhưng mặc dù là hôi sắc , rất nhiều Thiên Nhân tộc nhân đều không còn cách nào thức tỉnh . Mà cao cấp nhất Thôn Phệ Chi Nhân chính là nhũ bạch sắc , như Diệp Kinh Vân này một con mắt .

Nhũ bạch sắc Thôn Phệ Chi Nhân ở toàn bộ Thiên Nhân tộc nhân chỉ có số ít mấy người thức tỉnh , mà những người này chắc chắn đều là thiên kiêu chi tử .

Thanh niên yêu dị rất khó tin một cái người ngoại tộc không đơn giản thức tỉnh Thôn Phệ Chi Nhân , hơn nữa còn là đẳng cấp cao khác Thôn Phệ Chi Nhân .

Cái này so với hắc Thôn Phệ Chi Nhân muốn cao hơn nhiều .

"Đi xuống cho ta!" Trong hư không , Diệp Kinh Vân hướng về phía độc nhãn thú nổi giận gầm lên một tiếng , Nhũ con mắt màu trắng phát ra nhàn nhạt yêu dị quang mang , lộ ra lực lượng thần bí .

Độc nhãn thú quát to một tiếng , thân thể đang không ngừng run , dĩ nhiên là có hạ xuống khu sừ .

"Cái gì , không được!" Phương xa , thanh niên yêu dị cảm thụ được độc nhãn thú nội tâm sợ hãi , ám kêu không tốt , sắc mặt hưu địa nhất hạ biến lại biến .

Cao cấp khác Thôn Phệ Chi Nhân sẽ đối với cấp thấp khác Thôn Phệ Chi Nhân có áp chế tác dụng .

"Khác trở lại , đi ra cho ta , độc nhãn thú!" Hắc gầm hét lên , dưới tình thế cấp bách , nhanh lên mở ra hai con mắt .

Tức khắc , con mắt màu đen biến thành hôi sắc .

"Hả? Người muốn ngăn cản ta sao ?" Diệp Kinh Vân quay đầu , lạnh lùng nhìn đối phương một cái , Nhũ con mắt màu trắng trán phóng băng lãnh quang mang .

Thiên địa linh khí theo bốn phương tám hướng tụ tập tới , tạo thành một cỗ tính thực chất năng lượng .

Chỉ thấy ở Diệp Kinh Vân trên mắt trái bùng lên ra hào quang màu nhũ bạch .

Cứ như vậy vừa nhìn!

Hồng bì da thanh niên cảm thấy rợn cả tóc gáy , cả người hình như là đến đệ mười tám tầng địa ngục trong .

Đây chính là cao cấp khác Thôn Phệ Chi Nhân mang gây áp lực cho hắc .

Loại áp lực này , hắc cũng chỉ có đối mặt trong tộc thiên tài siêu cấp hoặc là trưởng lão cấp bậc nhân vật mới cảm thụ được .

Theo hắc sợ hãi , độc nhãn thú thì càng thêm sợ hãi , chỉ một lát sau liền biến mất .

"Không!" Hắc phát ra hét thảm một tiếng

"Ta muốn giết ngươi!" 1 tiếng quát chói tai , hắc vừa sai bước ra , mấy đạo ánh sáng mang theo khí tức kinh khủng xoay quanh ở trên người hắc , quơ múa trường kiếm xông thẳng mà tới.

"Định!"

Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái , chậm rãi theo trong miệng phun ra một chữ .

"Không xong! Ta quên mất cao cấp khác Thôn Phệ Chi Nhân đầy đủ kỹ năng thiên phú , có thể để người ta đứng lại một hồi!" Trong lòng hắc lại không sinh sôi chiến đấu ý niệm trong đầu , còn lại tất cả đều là sợ hãi .

Không sai , Diệp Kinh Vân sử dụng chính là Thôn Phệ Chi Nhân kỹ năng thiên phú .

Chỉ bất quá , hắc hiện tại chỉ có thể khiến người ta đứng lại 0.5 miểu . Tuy nói chỉ có 0.5 miểu , nhưng đủ để cải biến thế cục chiến đấu .

1 tiếng chữ định , như vô hình khóa sắt vững vàng vây khốn thanh niên .

Diệp Kinh Vân cầm kiếm mà tới.

Ở thời gian ngắn ngủi , đối phương chứng kiến một thanh kiếm thần sắc , con ngươi không khỏi chột co rụt lại: "Ngươi ... Ngươi đúng là ai!"

Cho dù đều nghe ra thanh âm hần trong mãnh liệt sợ hãi .

Hần biết thanh này kiếm là Vô Tình Kiếm .

Hần đến từ hạ vị Thần giới , tuy nói Chiến Thần Diệp Kinh Vân đã chết sơ sơ trăm năm , thế nhưng hần sự tích vẫn là để cho người ta cảm thấy kinh hãi .

Phía sau người danh tiếng vang vọng toàn bộ hạ vị Thần giới .

Ai cũng biết ở Chiến Thần Diệp Kinh Vân trong tay có một thanh kiếm , một cây đao .

Thiếu niên trước mắt kiếm tuy nói cũ nát , nhưng trên thân kiếm chỗ phát ra kiếm khí mang theo khí vương giả , cái này cùng Vô Tình Kiếm giống nhau như đúc .

Ở liên tưởng đến Cao Đông trong tay một thanh Hạo Thiên Chi Chùy .

Hần rất dễ dàng mà nghĩ đến Vô Tình Kiếm .

"Người và Chiến Thần có quan hệ gì ? Người là hần hậu đại sao?" Thanh niên hú lên , sau một khắc , hần con người chột trợn to .

một thanh trường kiếm lấy nhanh như tia chớp tốc độ tại trong hư không cắt tới , rơi vào đầu hần phía trên , tiên diễm huyết tán đầy ở trên mặt đất .

Một cái đầu người từ bên trên rơi ở phía dưới , lăn xuống lên .

"Sự phụ!" Thương Kiệt gọi vào .

Diệp Kinh Vân trở về trên mặt đất , đem con mắt trái tránh được , một giọt tiên diễm huyết không tự chủ lăn xuống đến .

Mạnh mẽ sử dụng Thôn Phệ Chi Nhân , đối với hần mà nói tác dụng phụ rất lớn .

Nguyên bản chỉ cần chờ đợi một ngày thời gian là có thể triệt để hoàn thành Thôn Phệ Chi Nhân , nhưng hiện tại hần cần thời gian dài hơn đến khôi phục .

"Ta không sao ." Diệp Kinh Vân cười cười , trong nụ cười đều là nói không nên lời hào hiệp .

Hần không có chút nào hối hận .

Tìm một băng , trói tại chính mình trong mắt , nhìn qua rất tàn khốc .

Tất cả Thương gia đệ tử đều kinh ngạc mà nhìn hần , thật tò mò hần tu luyện công pháp , vì sao có thể dẫn tới người ngoại tộc đến ?

"Tán , đều tán ." Thương Kiệt trầm giọng nói , muốn cho sự phụ một cái an tĩnh không gian .

Chung quanh Thương gia đệ tử lại lần nữa xem Diệp Kinh Vân một cái , âm thầm bội phục , liền rời đi nơi này .

", người trạng thái này còn có thể tham gia Tinh Hải tỷ võ sao? Lập tức phải cử hành a ." Cao Đông có một ít lo âu nhìn Diệp Kinh Vân .

"Không thành vấn đề ." Diệp Kinh Vân cười một cái , mặt tự tin .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Huyền sư

Ba ngày sau .

Diệp Kinh Vân đám người tiến vào Tinh Hải Thành trong sân đấu , tìm được Đào Lưu , đoàn người liền đứng bình tĩnh lấy , ở một cái không phải quá thu hút địa phương .

Đào Lưu nhìn phía Diệp Kinh Vân bên cạnh một cao một thấp hai người , trong tròng mắt hiện ra một vẻ quái dị , bởi vì hắn có thể nhận thấy được này trong cơ thể hai người có một cỗ không kém khí thế .

Đặc biệt người nhỏ bé , một thân tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh lục trọng , còn có phía sau người trong tay cầm thanh kia búa tạ , phảng phất có thể mang trời cho nện xuống đến .

Vốn tưởng rằng thiếu niên áo trắng sẽ mang theo hai cái trời buộc đến, không ngờ , là hai người cao thủ , điều này làm cho hắn đại hỉ , trong lòng đối với cái này một lần tỷ võ liền có nắm chắc hơn .

Dự thi người có hơn hai trăm người , ở nơi này hơn hai trăm người trong chọn lựa ra hai mươi người , cái này không thể nghi ngờ rất tàn khốc .

10% xác suất!

Đương nhiên , đối với những thế lực kia cường đại dị thường Võ giả mà nói , cái này căn bản không là vấn đề gì . Mà đối với những thứ kia tu vi yếu Võ giả liền đang mong đợi ngàn vạn lần không nên gặp phải những yêu nghiệt kia .

Nói thí dụ như Tinh Hải Thiên Thành!

Nói người này , ngược lại không phải là bởi vì hắn thực lực cường đại , mà là thân phận của hắn .

Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia , có thân phận như vậy , ai dám đi đắc tội hắn ? Ai dám muốn chiến thắng hắn ?

Đây không phải là muốn chết sao ?

Đương nhiên , có vài người không sợ .

Nhưng những người này bối cảnh chắc chắn càng thêm ngu bức , ít nhất nói có thể cùng Tinh Hải đế quốc sánh ngang .

Ở chung quanh đây không đơn giản có dự thi người , còn rất nhiều người , những người này có là dân nghèo , nhưng đại đa số người là một ít thế lực nhân vật đại biểu .

Bọn họ là đến xem có người nào giá trị cho bọn họ lôi kéo .

Tinh Hải đế quốc phái ra một vị đại tướng quân đến chủ trì cuộc tranh tài này .

Đối với cái này đại tướng quân , Diệp Kinh Vân không xa lạ gì .

Tào cười một tiếng!

Tào cười một tiếng chậm rãi đi lên trên đài cao , ngẩng nhìn bốn phía , trầm giọng nói: "Hôm nay là Tinh Hải tỷ võ vòng thứ nhất , hôm nay sẽ trực tiếp chọn lựa hai mươi người tiến nhập đợt thứ hai . Mà hai mươi người cũng sẽ tự động mà trở thành Tinh Hải viện đệ tử ."

"Bởi nhân số quá nhiều , sợ dĩ dựa theo quá khứ , chúng ta dùng là hỗn chiến , đương nhiên chiến đấu không ở nơi này , mà tại đó ." Tào cười một tiếng chỉ vào phương xa , cười nói .

Ở đó trong hư không , một cái Lão giả lơ lửng , trường bào màu xanh theo gió phiêu lãng lấy , tóc trắng phiêu phiêu , một đôi vầng đục trong ánh mắt bắn ra nhân nhật tinh quang .

Này Lão giả rất kỳ quái , nhìn qua một nửa người là thực chất , một nửa kia thân thể là hư .

Mà càng khiến người ta kỳ quái là này Lão giả con mắt!

Vầng đục trong ánh mắt có một cái nho nhỏ đen vòng , mà ở đen trong vòng có một cái tử sắc điểm .

Vote 9 -10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Tinh Hải Thiên Thành

"Tự tìm cái chết!" Tinh Hải Thiên Thành tức giận tới mức run run, mặt đều đỏ lên, tức sát ánh mắt chặt chẽ nhìn phía trước đạo kia gầy gò thân ảnh.

Còn như nói chết đi người, hắn mới sẽ không đau lòng vì một tỷ

Bất quá là một câu nô tài a.

"Tiểu vương gia, vì chuyện gì tức giận à?" Phía sau, chậm rãi đi ra mấy bóng người.

Người tới là Mộ Dung gia Mộ Dung Nguyên, chỉ thấy tay phải hắn bị bạch sắc băng cho bao vây lại, ở bên cạnh hắn đứng một thiếu niên cùng với một cái đẹp như thiên tiên nữ tử.

Nữ tử y phục cực kỳ đồ sộ, lộ ra một mảng lớn da tuyết trắng.

Tinh Hải Thiên Thành kinh ngạc đến ngây người, nhìn lấy cô gái trước mắt, thế cho nên đem trước không thoát mái sự tình quên phải không còn một mảnh.

Hắn không nghĩ tới, trên đời này lại có như vậy động nhân điểm lệ nữ tử.

một mặt dung nhan tuyệt thế, một đôi linh động mắt đen, bay trên không trung mái tóc, để cho hắn mê muội, để cho hắn có một loại điên cuồng nhào tới kích động.

Làm đối phương hướng về phía hắn lộ ra nụ cười vui vẻ lúc, cả người hắn trong nháy mắt ngây người, giống như cả một cái linh hồn theo trong thân thể bay ra đi.

"Đại nhân, vị này chính là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia, Tinh Hải Thiên Thành." Mộ Dung Nguyên đi tới quý đệ thiếu niên bên cạnh, khom người, mặt cung kính nói ra, ngày xưa kiêu ngạo cùng với khí phách phảng phất ở giữa đêm biển mất, còn lại là cung kính cùng với nịnh nọt, hắn con mắt cuộn, bên trong lộ ra vô tận sợ hãi.

Tay phải hắn bị Diệp Kinh Vân chém đứt, hôm nay lại đón về.

Nhưng cánh tay này không phải trước hắn cánh tay.

Hắn đổi một cánh tay, chính là Huyết Ma Dị Tỉ!

Nói thật, nếu như không là quý đệ thiếu niên người giúp đỡ, hắn không có khả năng nói liền phải Huyết Ma Dị Tỉ.

Nói liền Huyết Ma Dị Tỉ sau, hắn tu vi trực tiếp là tăng vọt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng, vẹn vẹn kém một bước là có thể đạt đến Ngũ Hành Cảnh trong!

Tinh Hải Thiên Thành bị Mộ Dung Nguyên phản ứng hơi kinh ngạc một cái, hơi phản ứng qua đến.

Hắn cảm thấy rất kỳ quái, này Mộ Dung Nguyên cũng là một cái đồ háo sắc, nhìn thấy bực này mỹ nữ làm sao không truy?

Còn nữa, phía sau người giống như hắn, rất là cao ngạo, nhưng hiện tại đứng ở quý đệ thiếu niên bên cạnh như một người làm một dạng? Điều này làm cho hắn cảm thấy cực kỳ quái dị.

Bất quá, khi thấy mỹ nữ còn đối với hắn cười một tiếng lúc, trong lòng hắn liền ngửa, hận không được vọt thẳng đi qua, hướng về phía mỹ nữ tinh xảo trên gò má mảnh liệt nhất thiên hạ.

"Mộ Dung Nguyên, ngươi cùng Bản Vương gia nói một chút, mỹ nữ này là ai à? Ngươi nha, có phải hay không muốn tới giới thiệu cho ta a." Tinh Hải Thiên Thành cất bước tiến lên, hướng về phía bạch y nữ tử lộ ra một cái nụ cười âm áp: "Không biết mỹ nữ họ gì? Thích gì? Ta là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia, ở chỗ này không có chuyện gì là ta không thể làm được."

Hắn mặt tự tin.

Lấy thân phận của hắn, muốn truy hắn nữ hài tử có thể xếp hàng mười con đường phía trên.

"Há, là Tinh Hải Thiên Thành công tử a. Da dẻ trắng nõn trắng nõn, không sai a. Cạc cạc!"

Sau một khắc, Tinh Hải trời Thần cả người ngốc ngây tại chỗ, tê cả da đầu, đánh một cái lạnh run.

Không nghĩ tới, cô gái trước mắt thanh âm thật không ngờ hùng hậu .

Sắc niệm trong nháy mắt dập tắt!

"Thiên Thành Vương gia, ta khuyên ngươi tốt nhất không nên tới gần nơi này cái nữ . Nếu không, mặc dù ngươi là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia cũng phải chết." Mộ Dung Nguyên hướng về phía Tinh Hải Thiên Thành truyền âm nói, nếu như không phải xem ở phía sau người thân phận, cùng với phía sau người là Tinh Hải roi Dao biểu ca, hẳn mới lười để ý phía sau người .

Phía sau người sống hay chết cùng hắn không hề có một chút quan hệ .

Tinh Hải trời Thần lại ngã tại chỗ, cả người run .

Quý dị thiếu niên theo bên cạnh hắn chậm rãi trải qua, sau đó dừng dừng một cái, khẽ cau mày, nhìn phía phía sau người .

Tinh Hải Thiên Thành hú lên, bởi vì xuất hiện ở trước mặt hắn là một đôi kỳ quái con mắt, ánh mắt kia dường như có thể bốc cháy .

"Ban nãy nói với ngươi là ai?"

Hắn từ phía sau người trên thân cảm thấy một chút quen thuộc vị đạo .

Đó là dị hỏa vị đạo .

"Ừ... Diệp Kinh Vân, làm sao?" Hắn yếu ớt nói .

"Không có làm sao, ngươi có nghĩ là giết hắn à?" Quý dị thiếu niên lạnh nhạt nói .

"Muốn a, dĩ nhiên muốn, nằm mộng cũng muốn. Tiểu tử này sớm muộn sẽ chết ở trên tay ta!" Tinh Hải Thiên Thành tàn bạo nói nói, đặc biệt nghĩ đến Diệp Kinh Vân vũ nhục hắn, liền tức lên .

"Thực lực của hắn rất cường đại, lấy ngươi thực lực bây giờ muốn chiến thắng hắn, không thể nghi ngờ là si nhân nằm mơ, nhưng ta có thể cho ngươi lực lượng."

"Ngươi có muốn không?" Quý dị thiếu niên xem Tinh Hải Thiên Thành một cái, trong lời nói hiển nhiên chân thật đáng tin .

Mặc dù đối phương không muốn, hắn cũng sẽ cứng rắn cho đối phương .

Đây chính là hắn tính cách!

"Muốn, tự nhiên muốn a, nhưng ngươi thật có thể cho thực lực ta sao?" Tinh Hải Thiên Thành ngây tại chỗ, có một ít không tin quý dị thiếu niên .

"Hiện tại liền cho ngươi." Chỉ thấy ở quý dị trong tay thiếu niên xuất hiện một đám lửa, hỏa diễm phiêu đảng tại trong hư không, như một tia chớp xẹt qua, trực tiếp rơi vào phía sau người trong thân thể, gần là một cái, Tinh Hải Thiên Thành tu vi trực tiếp đã đột phá đến Dương Thực Cảnh bát trọng .

Cảm thụ được chưa từng có lực lượng cường đại, Tinh Hải Thiên Thành không khỏi gầm thét: "Diệp Kinh Vân, ta hiện tại liền giết ngươi."

Vừa nói, hắn phát tay một cái, mang theo giúp một tay bãi triều lấy phía trước đi tới .

"Chủ nhân, hắn ... Hắn chính là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia a. Ngươi làm như vậy ..." Bên cạnh, Mộ Dung Nguyên nhìn thấy một màn này, tâm đều trực tiếp nhảy đến trong giọng đi .

Hắn từng sau khi thấy người đối với người thi qua đồng dạng chiêu thức, phía sau người tu vi trong thời gian thật ngắn tăng vọt, thế nhưng ở một lúc lâu sau, phía sau người thân thể thì sẽ nổ ra .

Để cho hắn càng kinh ngạc là bên trong cơ thể toàn bộ lực lượng toàn bộ đưa cho quý dị thiếu niên .

Điều này hiển nhiên là một bộ quý dị, đầy đủ cần nuốt vũ kỹ .

Nếu như là người bình thường, Mộ Dung Nguyên lý do cũng sẽ không lý do, thế nhưng đây chính là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia a .

Nếu muốn Tiểu vương gia chết, này tội ai tới gánh chịu?

Mộ Dung gia tộc chỉ là một nhị lưu thế lực, căn bản là không có cách cùng cường đại Tinh Hải đế quốc chống lại, lại nói, ở Tinh Hải trong đế quốc còn có cường đại hơn Tinh Hải viện .

Tinh Hải viện thế nhưng bát hoang cứ điểm trong một cái cao nhất thế lực chi nhánh .

"Ngươi sợ cái gì?" Yêu dị thiếu niên lạnh lùng liếc Mộ Dung Nguyên một cái, để cho phía sau người trong lòng thẳng trầm xuống .

"Tinh Hải đế quốc tính là gì? Trong mắt ta chính là loài giun dế, lại nói, nếu như phía sau người giết chết kêu Diệp Kinh Vân thiếu niên, đó chính là cùng đối phương đồng quy vu tận. Nếu như hắn bị đối phương giết chết, như vậy cái này cùng ta có quan hệ gì đây?"

Nói xong lời này, hắn hướng phía trước đi tới.

"Chủ nhân, là Diệp Kinh Vân, chính là hắn cắn nuốt ta một nửa Mặt Nhật Hỏa Diễm, người có thể là ta làm chủ a." Một bên, bạch y nữ tử phát ra hùng hậu thanh âm, thật chắc đi theo phía sau người.

"Yên tâm, từ từ sẽ đến, nên người thì sẽ là người." Quý dị thiếu niên vẫn là lạnh nhạt nói, nét mặt tràn ngập cường đại tự tin.

Ngốc ngây tại chỗ Mộ Dung Nguyên sau đó một khắc mới phản ứng qua đến, đuổi theo sát đi, không nữa suy nghĩ Tinh Hải Thiên Thành sự tình.

Vote 9 - 10 ủng hộ cho converter với nhé.

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Hỏa diễm này, ta muốn

Theo Diệp Kinh Vân đám người rời khỏi, hiện trường tuyến thủ thân ảnh đều là đồng loạt xông vào đến quang mạc trong, không có chút nào do dự.

Người bên ngoài chỉ có thể từ phía trước thủy mạc trong xem đến những ân tình này hướng.

Ở đó trong, không ít Võ giả đều đã bắt đầu phân ra mấy phái, đều xuất chiến, hiện trường hỗn loạn.

Trong hư không, vị kia làm ảo trận Lão giả ngồi xếp bằng, hai mắt đóng chặt lại, xem như ảo trận thi pháp người, hắn không cần nhìn thủy mạc đều biết tình huống bên trong.

Trong huyền trận đầy đủ mọi thứ cũng không chạy khỏi ánh mắt hắn.

Diệp Kinh Vân đám người vừa xong quang mạc trong liền bị lấy một chi đội ngũ cho dễ mất tới.

Chi đội ngũ này tổng cộng có sáu người, tu vi toàn bộ ở Dương Thực Cảnh thất trọng, bọn họ phát hiện Diệp Kinh Vân đám người tựa như cùng là đã thú nhìn thấy thức ăn.

Song phương không nói lời nào, trực tiếp thì làm phía trên.

Diệp Kinh Vân không có xuất thủ, đối phương tu vi tuy nói cao hơn hắn, nhưng sức chiến đấu yếu ớt, hắn không có cần thiết xuất thủ.

Cao Đông, Thương Kiệt còn có Đào Lưu đều xuất thủ, khoe khoang vũ kỹ thì triển ra.

Không tới chốc lát, từng đạo kêu thảm thiết quanh quẩn.

Sáu người kia toàn bộ biến thành thi thể.

Dư người nhìn thấy một màn này, trong lòng đều là run lên, rất nhiều sắp đánh Diệp Kinh Vân chủ ý xấu đội ngũ vào giờ khắc này cũng là lui ra phía sau một bước, trong lòng kết sinh ra sợ hãi.

Chẳng ai nghĩ tới, tu vi Cao Sâm bảy vị Võ giả cứ như vậy chết ở Diệp Kinh Vân chi đội ngũ này trong tay. Hơn nữa, xem ra, mấy người kia còn không có sử xuất toàn lực.

"Còn có một trăm người."

Trong hư không truyền đến nhàn nhạt thanh âm.

Trong khoảng thời gian ngắn, hơn hai trăm người cũng chỉ còn lại có 100 người!

Mấy người chết ở trong tay người khác, mặt khác mấy người sinh sôi sợ hãi, rồi đi nơi này, cái này cũng với hàm ý hắn nhận thua.

Còn lại không biết người nghi đều là cấp tinh anh khác Võ giả .

Đúng lúc này , một đạo thân ảnh vụt sáng tới , trong tay cầm một thanh sáng lấp lóa tiểu đao , nhắm ngay Diệp Kinh Vân cái cổ đi!

"Tự tìm cái chết!" Cao Đông nhìn thấy một màn này , giận dữ 1 tiếng , tay phải quơ múa Hạo Thiên Chi Chùy , hướng về phía đối phương chọt ném tới .

Người nọ kêu thảm một tiếng , bị chùy đập thành nhục mạt .

Trước mắt một màn này quá huyết tinh .

"Ra đi , Tiểu vương gia , ta biết là ngươi ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , xoay người hướng phía trước nhìn lại .

Phía trước , lóe ra mấy bóng người .

Bất ngờ chính là Tinh Hải Thiên Thành , ở bên cạnh hắn đứng không ít người , những người này toàn bộ là hắc cầu nô tài , vì hắn bán mạng .

"Còn muốn tham gia Tinh Hải tỷ võ ? Còn muốn Tinh Hải viện ? Si nhân nằm mơ , ngươi đắc tội ta , đáng chết!" Rít lên một tiếng , ở bên cạnh hắc cầu nô tài toàn bộ điều động , trong tay đều cầm một thanh lợi kiếm , thân hình hóa thành một trận gió mát , chọt vọt tới .

" Cạn !" Cao Đông lại lần nữa quơ múa Hạo Thiên Chi Chùy , gào to một tiếng , một búa một dạng đập một cái người , quả thực biến thái .

Bên cạnh Thương Kiệt cũng xuất động , hắc như mãnh hổ , một quyền đâm chết một tên địch nhân .

Hai người đều rất biến thái , nhưng càng thêm biến thái là đứng ở Diệp Kinh Vân bên cạnh thanh niên khôi ngô .

Hắn bắp thịt cả người lóe ra như kim loại lộng lẫy , gân là chốc lát , hắc thân xác dĩ nhiên là thành cương thiết , hơn nữa ở trên cánh tay hắn có một đầu dài dài ngân sắc xích sắt , xích sắt dĩ nhiên tại hư không phiêu đảng , nói không nên lời khí phách .

"Dĩ nhiên là Cương Thiết Vương Xà Biến Dịch Thể!" Diệp Kinh Vân mặt vô cùng kinh ngạc , hắn không nghĩ tới trước mắt đại hán Biến Dịch Thể chất sẽ cái này .

Loại này Biến Dịch Thể mặc dù tại hạ vị thân giới cũng không nhiều thấy .

Đào Lưu lần đầu tiên ở Diệp Kinh Vân phía trước sử dụng ra Biến Dịch Thể , trên cánh tay hai cái như ngân xà thân sắc xích sắt tại trong hư không loạn vũ , xông ra trong nháy mắt , phảng phất là một đầu ngân xà mở ra miệng to như chậu máu .

Chung quanh không ít Võ giả đều chết .

"Thật là lợi hại!" Diệp Kinh Vân âm thầm cảm thán .

Không bao lâu , Tinh Hải Thiên Thành bên cạnh nô tài toàn bộ chết .

Nhưng cái này không có để cho Tinh Hải Thiên Thành thấy phải thương tâm .

Những người này chết , hắn theo không quan tâm .

Đối với hắn mà nói , những người này thân phận ti tiện , như , sinh mệnh như cỏ rác , chết thì chết . Hắn một thanh âm sẽ có không ít người cam tâm vì hắn bán mạng .

Bởi vì hắn là Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia .

"Diệp Kinh Vân , hôm nay , ngươi phải chết!" Tinh Hải Thiên Thành gầm hét lên , trong hai tay dĩ nhiên là xuất hiện một đám lửa , hướng phía trước chọt ném đi .

Ầm!

Hỏa diễm tại trong hư không hóa thành một con cự long , liên tiếp gầm thét , phun ra một đám lửa .

"Cho ta diệt!" Diệp Kinh Vân giờ tay lên , trong tay xuất hiện một đoàn ngọn lửa màu đen .

Thập Ma Hỏa Diễm!

Thập Ma Hỏa Diễm hóa thành một đầu to lớn hơn Hắc Long .

Bạch sắc Long đối lập này màu đen cự long chính là lớn Vu thấy Tiểu Vu .

Rống!

Hắc Long gầm thét , trực tiếp mở ra đem bạch long cho nuốt trọn .

"Cái gì!"

Người trong sân nhìn thấy một màn này , đều là kinh hãi , mặt khiếp sợ nhìn phía trước thiếu niên áo trắng .

Thiếu niên tu vi bất quá là Dương Thực Cảnh nhất trọng tu vi , vậy mà có thể bộc phát ra cường đại như vậy sức chiến đấu , quả thực là không thể tưởng tượng nổi a .

Tinh Hải Thiên Thành nhìn thấy một màn này , cũng há hốc mồm , nhưng vào lúc này , trong cơ thể truyền đến một cỗ cuồng bạo năng lượng , trực tiếp lấy hấn mạch máu .

Gần là trong nháy mắt , hấn cả người tàn mất ra hỏa diễm đến .

"A!" Hấn kêu thảm một tiếng , trực tiếp quỳ trên mặt đất , một đoàn ngọn lửa màu đỏ kể cả trái tim của hấn nhảy ra .

Tinh Hải Thiên Thành lần thứ hai kêu thảm một tiếng , nổ một cái , toàn bộ thân hình trực tiếp vỡ ra được .

"Dị hòa vị đạo ?" Diệp Khinh Vân khẽ cau mày .

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

Đường đường Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia dĩ nhiên là tại chỗ chết ở chỗ này . Đây nếu là truyền tới Tinh Hải Đế vương trong tai , nhất định sẽ giận dữ .

Tức giận sẽ chiếu vào toàn bộ Tinh Hải Thành trong .

Tinh Hải Thiên Thành tuy nói không phải Tinh Hải Hoàng đế con trai ruột , nhưng cũng là cháu hấn .

Như vậy sự tình phát sinh , tuyệt đối sẽ làm cho Tinh Hải Đại Đế tức giận .

Ngọn lửa màu đỏ kia tại trong hư không phiêu hốt , sau đó nhanh chóng hướng một hướng khác vọt tới .

"Hỏa diễm này , ta muốn!" Diệp Khinh Vân phát ra thanh âm , nhanh chóng đem trời lên trong mắt băng lấy ra , lộ ra một con mắt màu trắng .

"Định!"

Một cái hoà âm hạ xuống .

một đám lửa ngấn ngùi định cách tại trong hư không .

Diệp Khinh Vân cười hắc hắc , tốc độ uyển như thiểm điện , như Liệp Báo một dạng hướng phía trước chạy băng băng đi .

"Người dám ?" Trong đám người truyền đến một đạo băng lãnh trần đầy sát ý thanh âm .

Diệp Khinh Vân lý do đều không để ý đến phía sau người , một thanh tay trực tiếp nắm ngọn lửa màu đỏ , sau đó thuần nhất nuốt trọn .

Trong cơ thể , Thập Ma Hỏa Diễm đang nhanh chóng cắn nuốt ngọn lửa màu đỏ , đem năng lượng truyền cho chủ nhân .

Dần dần, Diệp Khinh Vân tu vi theo Dương Thực Cảnh lưỡng trọng đề thăng tới tam trọng .

"Tìm đường chết!" Trong đám người nhường ra một con đường , một quái dị thiếu niên hung tợn nhìn Diệp Khinh Vân , quát lên: "Đây năng lượng cuồng bạo vật thể , nhân loại Võ giả căn bản là không có cách luyện hóa , ngươi sẽ chờ chết đi!"

"Ồ? Thật sao? Nhưng ta không cho là như vậy ." Diệp Khinh Vân giễu cợt nói .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Hấn nhìn trúng ta cái gì

Diệp Kinh Vân đôi môi , một bộ có chút hưởng thụ hình dạng , nhàn nhạt nhìn phía trước thanh niên yêu dị .

Hắn biết người trước mắt chính là Hư Vô hòa điểm .

Mà ở Hư Vô hòa điểm bên cạnh chính là Mạt Nhật Hòa Điểm .

Hòa điểm . Nếu như hắn có thể thu nhận , Thập Ma Hòa Điểm tuyệt đối có thể lớn lên .

"Hư Vô đại nhân , hắn chính là Diệp Kinh Vân ." Mộ Dung Nguyên vừa nhìn thấy thiếu niên áo trắng , cả người liền lộ ra rất tức giận , chỉ vào phía sau người , tàn bạo nói nói .

"Ta biết!" Hư Vô sắc mặt khẽ hơi trầm xuống một cái , không nghĩ tới phía sau người vậy mà có thể cắn nuốt một đám lửa .

"Ta cái gì ngươi cũng dám cầm ? Ta sẽ nhường ngươi nhỏ ra!" Hắn âm thầm cười cười , trên thân bị ngọn lửa cháy hừng hực lên .

Nhiều một phen chiến đấu hình dạng!

"Cạc cạc!" Bên cạnh , ngày tận thế phát ra âm thanh kỳ quái , nhìn từ trên xuống dưới Diệp Kinh Vân , trong mắt phượng hiện ra sát cơ .

Lần trước , nếu không có năng vận khí tốt , sợ là cũng bị thiếu niên trực tiếp cắn nuốt hết .

Lần này , nàng muốn liên thủ Hư Vô hòa điểm , đem thiếu niên này cho nuốt trọn .

"Còn có hai mươi bốn người!" Trong hư không , truyền đến một giọng nói , bất quá thanh âm này cùng trước có một ít bất đồng , có vẻ hơi hưng phấn , có một ít kích động .

"Hai mươi bốn người sao?" Hư Vô chỉ vào Diệp Kinh Vân bốn người , lạnh nhạt nói: " bốn người các ngươi chết hết đi!"

"Mọi người cảm thấy thế nào ?" Mộ Dung Nguyên cũng là nói nói .

Diệp Kinh Vân bốn người toàn bộ chết , như vậy ở đây thì có hai mươi người , vừa vặn toàn bộ có thể đến Tinh Hải trong viện . Có tư cách Tinh Hải tỷ võ đợt thứ hai , cũng là cuối cùng tỷ thí .

"Được." Không ít người nói ra .

Nhưng mà , sau một khắc , một đạo lực lượng quý dị theo trong hư không truyền đến , như một cái vô hình tay hướng về phía một cái võ giả cổ họng chỗ cầm đi .

Răng rắc 1 tiếng!

Người võ giả kia kêu thảm một tiếng , té xuống đất , bất tỉnh nhân sự .

Chết , hắn cứ như vậy địa chết .

Dư người thấy thế , sợ hãi trong nháy mắt bao phủ ở trên mặt , nhìn bên trái một chút , nhìn bên phải một chút , lại phát hiện không người xuất thủ kia .

Diệp Kinh Vân ngẩng đầu , sử dụng ra Thiên Nhân Thuật , ánh mắt xuyên thấu qua Hư Huyền Thiên không , phát giác đứng tại trong hư không quý dị Lão giả .

Hắn mắt sáng lên lóe lên .

"Là hắn tại xuất thủ , đây là vì cái gì ?" Trong lòng hắn kinh ngạc liên tục , cảm thấy không hiểu hay .

Tinh Hải tỷ võ có thể nói là công bình nhất tỷ võ .

Tinh Hải đế quốc quy định bất luận cái gì quý tộc đều không thể can thiệp Tinh Hải tỷ võ .

Thế nhưng hiện tại , tên kia nhất cấp ảo sư vậy mà tùy tiện xuất thủ , lợi dụng ảo thuật đem một cái võ giả chớp nhoáng giết hết , này vi phạm quy tắc .

"Hắn là muốn làm gì ?" Diệp Kinh Vân trầm bệ không muốn hiểu rõ .

Ở Ngay người thời điểm , lại một cái võ giả kêu thảm một tiếng , tiên điểm huyết như suối nước một dạng chảy ra .

"Lão giả hóa này đang làm gì ?" Hư Vô thiếu niên cũng phát giác người xuất thủ , cau mày .

Còn lại võ giả đều là mặt sợ hãi , hoang mang lo sợ , ai cũng không biết đến xảy ra chuyện gì .

Đến ai xuất thủ , kích sát những người này ?

"Ai ? Là ai ? Người có gan đứng ra cho ta , lên lút , người là lão thử sao?" Một vị võ giả tức giận nói ra .

Trong hư không tức khắc cuộn một cái , sau đó một cái vô hình nắm đấm xuất hiện , vào giờ khắc này , gió nổi lên tan mát , dòi núi lấp biển , phía trước , dường như xuất hiện vô số đầu dã thú , chúng nó mở ra lạnh lạnh răng nanh , trong nháy mắt đem người võ giả kia bao phủ lại xuống .

Sau một khắc , một chỗ hải cốt linh linh tán tán địa tán loạn trên mặt đất .

Người xuất thủ thủ đoạn thực sự quá Cao Đao .

Người bên ngoài nhìn về phía trước thấy mặc trong hình ảnh , mặt quái dị , bởi vì bọn họ phát giác trong hình người chỉ là đi tới đi lui , cũng không có chiến đấu .

Cái này rất không khoa học .

Chỉ có khoanh chân ngồi tại trong hư không Lão giả biết rõ làm sao chuyện .

Hắn là ảo sư , hoàn toàn có thể thay đổi xuống hình ảnh . Ở trong mắt tất cả mọi người , chứng kiến chỉ là huyền tượng , cũng không phải chân thực .

Hư hư thật thật , thực thực hư hư , đây chính là ảo sư hạch tâm .

Hiển nhiên , hắn giấu diếm hết thảy .

Trong rừng rậm , truyền đến một đạo thê thảm thanh âm .

"!" Một thân phẩm đại hán khô ngô nhìn thấy chết đi võ giả , cực kỳ bi thương , hắn gắt gao ngẩng đầu , nhìn ông trời , giận dữ hét: "Người đi ra cho ta!"

Cho đến giờ phút này , hắn vẫn không rõ xuất thủ người là ai .

Ở đây cũng chỉ có Diệp Kinh Vân cùng thanh niên yêu dị kia biết là ai xuất thủ .

"Chủ nhân ." Mộ Dung Nguyên mặt khẩn trương nhìn bốn phía , cuối cùng vẫn đưa mắt đặt ở yêu dị trên người thiếu niên .

"Đừng sợ , đừng nói chuyện ." Hư Vô cau mày một cái , lạnh nhạt nói .

Hiện tại , ai nói chuyện sẽ dẫn tới lão đầu tử kia không phục , người chết chính là hắn .

Trong hư không truyền đến một đạo sát ý , như một thanh lợi kiếm vậy xông thẳng lại , mục tiêu là to lớn võ giả .

Nhận thấy được cỗ sát khí kia , to lớn võ giả chẳng những không sợ , ngược lại là gầm hét lên: "Lão tử ta với người liều mạng!"

Toàn bộ khuôn mặt đều vận vẹo , vô cùng dữ tợn , cặp kia con mắt màu đen trong lộ ra cuộn cuộn sát ý . Nhưng mà , hắn thực lực này căn bản là đấu không lại ảo sư .

Càng chủ yếu là , hắn ở ảo sư trong ảo trận .

Nếu như hắn tới gần ảo sư , còn có cơ hội chém giết phía sau người , dù sao nói ảo sư thân thể suy yếu , ở vật lộn phương diện cực yếu .

Nhưng hắn hiện tại là không có khả năng , chờ đợi hắn chỉ có chết .

Trong hư không dĩ nhiên là nhiều hơn một thanh hắc sắc trường mâu , dưới ánh mặt trời , lấp lánh sắc bén .

"Tốt Cao Sâm ảo thuật!" Diệp Kinh Vân cau mày , nhìn một thanh trường mâu .

"Đi tìm chết!" Phía dưới , to lớn võ giả gào to một tiếng , cất bước đi , đạp tại trong hư không .

Nhưng mà , trong hư không trường mâu mang theo khí tức tử vong nhanh chóng cất tới , giống như chur thần ở lửa giận ngút trời , xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung , lấy nhanh như tia chớp tốc độ trực tiếp rơi vào to lớn võ giả trong trái tim .

Trường mâu xuyên tim!

Không gian đều run rẩy lấy , tiên huyết bắn mạnh đi ra , rớt đầy trên mặt đất .

To lớn võ giả thân thể từ trong hư không hạ xuống , nổ một cái , trận trận bụi .

"Hai mươi người ."

"Chúc mừng các người , thành công tấn cấp , ba tháng sau đúng là Tinh Hải tỷ võ đợt thứ hai ."

"Cũng chúc mừng các người , từ hôm nay trở đi , các người chính là Tinh Hải viện đệ tử , đúng quên mất tự giới thiệu , ta gọi ảo , là Tinh Hải viện một gã lão sư , rất hân hạnh được biết các người ."

Xanh thẳm trên bầu trời chậm rãi xuất hiện một đạo già nua bóng lưng .

Lão già tóc bạc mặt mỉm cười mà nhìn phía dưới người , ở quét Diệp Kinh Vân trên thân lúc , ánh mắt không khỏi dừng lại thêm vài lần .

Diệp Kinh Vân cũng nhìn hần , sau khi phát hiện người trong tay phải dính một ít tiên huyết , khê cau mày .

Trong mắt đối phương mang theo mãnh liệt chi quang , tuy nói ẩn dấu rất sâu , nhưng y nguyên bị hần tinh tường thấy .

"Hần nhìn trúng ta cái gì ?" Trong lòng mê hoặc , nghĩ một lát nhi , trong lòng kinh hãi: "Hần nhìn trúng ta Thôn Phệ Chi Nhân con người , lão gia hỏa này nghĩ con mắt . Thật là ác độc!"

Cũng khó trách phía sau người muốn xuất thủ , kích sát bốn người , còn lại người không đơn giản an toàn hơn nữa còn không thể tiếp tục chém giết .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Không sai , người là ta giết

Ảo sư trong cuộc đời nhất xin đồ đặc chính là Thôn Phệ Chi Nhân .

Nghề nghiệp này xuất hiện cùng thiên nhân tộc nhân có liên hệ mật thiết , nhưng trong lúc này đã có lấy thế nào liên hệ , Diệp Kinh Vân không được biết .

Lão già hiển nhiên là biết có Thôn Phệ Chi Nhân thứ này , cho nên mới đem chú ý đánh vào Diệp Kinh Vân trên thân .

"Lão già kia , nếu dám đánh ta chú ý , vậy thật xin lỗi , người Huyền Nhân đem thuộc về ta ." Diệp Kinh Vân ngay từ đầu thì có dự định cắn nuốt hết phía sau người Huyền Nhân .

Ảo thật sâu xem Diệp Kinh Vân một cái , trong con người chi quang giấu ở chỗ sâu , nội tâm .

Đây chính là Thôn Phệ Chi Nhân , là hần ở cổ thư nhìn lên đến đồ đặc , vốn tưởng rằng là trong truyền thuyết đồ đặc , cả đời mình cũng không thể nhìn thấy .

Nhưng mà , hôm nay , một cái có Thôn Phệ Chi Nhân thiếu niên cứ như vậy địa xuất hiện ở trước mặt hần .

Sở dĩ quả quyết xuất thủ , kích sát hai mươi bốn người trong bốn người , chính là lo lắng quý đệ thiếu niên cùng Diệp Kinh Vân chiến đấu .

Trên thực chất , hần hoàn toàn có thể kích sát quý đệ thiếu niên , nhưng trực giác nói cho hần biết , quý đệ thiếu niên thật không đơn giản , nếu quả thật đến , có lẽ bản thân không có dễ chịu .

Hư Vô thật sâu nhìn sang Lão già một cái , mặt không chút thay đổi , lấy hần hiện tại tu vi đối mặt Lão già cũng không chịu nổi , rất có thể song bại câu thương .

"Chờ ta nữa cắn nuốt mấy người tu vi , bắt người , không nói chơi ."

Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh , lắng lắng nghe Lão già nói .

Thế nhưng trong lòng bọn họ vẫn là kết sinh ra sợ hãi , ban này một màn kia quá sợ hãi , có vài người mơ hồ phát giác cái gì , nhưng ngậm miệng không dám đem nội tâm ý nghĩ nói ra .

Bởi vì biết làm như vậy kết quả chỉ có một , chết!

Ảo phát ông tay áo một cái, tức khắc, trước mắt huyền tượng toàn bộ biến mất, bên ngoài võ giả chứng kiến này hai mươi người sau, đều là gồ lên bàn tay.

Nhiệt liệt tiếng vỗ tay quanh quần ở giữa cả thiên địa.

Chỉ là, nằm trên mặt đất bốn cụ lạnh lùng thi thể cứ như vậy địa cô độc, như thể địa không người hỏi thăm.

Này chính là cường giả thế giới!

Mọi người con tôn kính cường giả, đối với người yếu, sẽ chọn coi nhẹ.

Diệp Kinh Vân thở dài một hơi, bốn người kia chết được rõ là quá oan, nếu như kia lão giả đối huynh đệ mình, đồ đệ xuất thủ, hấn đánh chết cũng phải liều mạng!

Lão giả không giết hấn, hiển nhiên là còn không có tìm được căn cước hấn Thôn Phệ Chi Nhãn cách làm.

Một khi tìm được, như vậy thì là hấn ngày tận thế.

Nhưng Diệp Kinh Vân cũng không sợ.

Ai căn cước ai còn chưa nhất định đây!

Bất quá, khi phát hiện trận người phát giác tại không nơi xa một cổ thi thể khác lúc, sắc mặt đều là biến sắc.

Viên kia ngăn che ánh mặt trời Thương Thiên Đại Thụ phía dưới, có một cổ hủ bại vị đạo, trên thi thể kia y phục hoa lệ y phục, người chết thân phận đối với bất luận kẻ nào mà nói cũng không xa lạ.

Tinh Hải Thiên Thành!

Đường đường Tiểu vương gia vậy mà chết.

Chuyện này truyền vào Tinh Hải trong đế quốc tuyệt đối sẽ dẫn tới sóng, hậu quả khó mà lường được, ở đây tất cả mọi người sẽ bị liên lụy.

Tinh Hải đế quốc Hoàng đế Tinh Hải là một cái phi thường nhân vật tàn nhẫn.

Hấn vốn không phải Thái tử, chỉ là tiên hoàng con trai thứ tám, vẫn là tầm thường nhất, thiên phú kém cỏi nhất cái kia, nhưng cũng là bởi vì hấn tàn nhẫn cùng với âm mưu quỷ kế kích sát Thái tử, thành công đăng vị.

Tinh Hải tỷ võ là hấn tổ chức.

Ngoài mặt rất công bằng!

Nhưng nếu có quý tộc người tham gia, đồng thời còn chết ở bên trong, người cảm thấy hấn biết từ bỏ ý đồ sao?

Sinh hoạt tại trong hoàn cảnh như vậy, tàn nhẫn, âm hiểm, xảo trá, ác độc đều có thể ra hiện trên người bọn hấn, mà cùng với ngược lại đơn thuần, thiện lương dần dần không còn tồn tại nữa.

"Chết?" Cẩm vệ quân Đại thống lĩnh Tào cười một tiếng đã đi tới, nhìn một cổ thi thể, khẽ cau mày, hấn biết nếu là đem chuyện này trình báo cho bệ hạ, như vậy tức giận giống như thủy triều dung nhập vào tòa thành trì này.

Tinh Hải Thiên Thành mặc dù không phải bệ hạ chi tử, nhưng cũng là bệ hạ cháu trai.

Là cùng bệ hạ quan hệ tốt nhất đệ đệ chi tử.

Chuyện này nếu như xử lý không tốt, kết quả rất thảm.

"Đại thống lĩnh!" Đúng lúc này, đứng sau lưng Hư Vô Mộ Dung lấy phía trước bước ra một bước, hấn đầu tiên là hướng về phía Tào cười một tiếng cung khom người, sau đó nói ra: "Ta biết là ai sát tinh hải Thiên Thành."

"Ai?" Tào cười một tiếng khẽ cau mày.

"Là hấn!" Mộ Dung Nguyên chỉ vào Diệp Kinh Vân, trên mặt hiện ra một vẻ âm trầm, tàn bạo nói nói: "Không đơn giản ta, còn có chúng ta ở đây hai mươi người đều thấy là hấn Diệp Kinh Vân cùng Tiểu vương gia quyết đấu, sau đó bị Diệp Kinh Vân cho giết chết."

Chung quanh không ít võ giả đều là gật đầu, biểu thị tán thành.

"Thối lắm!" Cao Đông tính cách nóng nảy, nhìn thấy bị người nói xấu, quát: "Rõ ràng là gia hỏa này tự bạo! Người mẹ, miệng đây là rắm!"

Mộ Dung Nguyên biểu tình cứng một cái , ánh mắt phun lửa: "Ngươi cái chết người nhỏ bé!"

Trước công chúng lần, hắn bị như vậy vũ nhục , mặt mũi đều không .

"Ngươi!" Cao Đông tay phải cầm Hạo Thiên Chi Chùy .

"Không nên động thủ ." Diệp Kinh Vân hướng về phía Cao Đông truyền âm nói , ở chỗ này động thủ không được, hắn phát giác có vài chỗ không kén khí thể ẩn dấu ở trong bóng tối .

Cao Đông mặt buồn bực trở lại vị trí cũ , hai mắt hung hăng trừng trừng Mộ Dung Nguyên .

"Ta nói đúng không ? Diệp Kinh Vân , ngươi có phải hay không còn muốn nguỵ biện ? Nhiều người như vậy đều có thể chứng minh là ngươi giết Tinh Hải Thiên Thành ."

"Ta muốn nhìn ngươi một chút còn có lời gì có thể nói ?"

Ở Mộ Dung Nguyên trên mặt nổi lên là mãnh liệt nghiền ngẫm, hắn biết Mộ Dung Nguyên chết cùng Diệp Kinh Vân không có nửa phần quan hệ , hắn cũng biết phía sau người là chết ở Hư Vô trong tay , nhưng hắn chính là muốn hãm hại Diệp Kinh Vân .

Ai kêu Diệp Kinh Vân lần trước trong khách sạn ngay trước rất nhiều thiên kiều chi tử trên mặt chém đứt cánh tay hắn .

"Ngươi mở miệng một tiếng nguỵ biện , không phải là sợ ta không thừa nhận a." Diệp Kinh Vân mắt lạnh nhìn Mộ Dung Nguyên , lạnh nhạt nói: "Không sai , là ta giết ."

Hắn chỉ vào trên mặt đất bộ kia tản ra mùi thối thi thể , lạnh nhạt nói: "Hắn , đáng chết!"

Lời này vừa ra , toàn trường nào động!

Vậy mà thực sự có người không e ngại Tinh Hải Đế vương , ở Tinh Hải khi luận võ đánh chết tại chỗ Tiểu vương gia Tinh Hải Thiên Thành!

Nhưng cũng có một chút võ giả có một ít cảm kích nhìn Diệp Kinh Vân , biết nếu như phía sau người không thừa nhận nói , như vậy ở đây tất cả mọi người muốn thừa nhận Tinh Hải Đế vương tức giận .

Mộ Dung Nguyên sững sờ, hắn không nghĩ tới Diệp Kinh Vân sẽ chủ động thừa nhận , nhưng sau một khắc , khóe miệng hắn bên hiện ra băng lãnh tiểu ý: "Đại thống lĩnh, ngươi cũng nghe đến, người là bị giết . Bắt lấy hắn , dẫn vào trong địa lao đi ."

Tào cười một tiếng khẽ cau mày , hắn đối Diệp Kinh Vân có hảo cảm .

Hơn nữa từ đối phương ban này ngữ khí cùng với động tác đến xem , Tinh Hải Thiên Thành hiển nhiên không phải bị giết .

"Tại sao muốn thừa nhận ? Hơn nữa còn một bộ bình tĩnh như thế biểu tình ?" Hắn trầm bệ không muốn hiểu rõ .

"Tào thống lĩnh , ngươi còn do dự cái gì ? Hắn là ngươi và hắn có quan hệ ? Nói như vậy , là ngươi sai khiến kích sát Tiểu vương gia sao? Ngươi trên có già , dưới có tiểu, muốn chém đầu cả nhà sao?" Mộ Dung Nguyên càng nói càng thái quá , tràn đầy đe dọa .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Không nên cùng ta tự cao tự đại

Tào cười một tiếng chân mày thật chặt nhíu một cái , tức sát ánh mắt đưa lên ở Mộ Dung Nguyên trên thân: "Ngươi đây là đang uy hiếp ta sao ?"

"Nào có! Chỉ là là thực tế a." Mộ Dung Nguyên ngoài cười nhưng trong không cười .

Một bên Lão già ào lạng lẽ đứng , hai mắt tinh quang lóe lên , không biết suy nghĩ cái gì .

"Tào thống lĩnh , đến đây đi ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , đưa hai tay ra , đồng thời đối Thương Kiệt cùng Cao Đông truyền âm: "Các ngươi về

trước Thương gia , yên tâm , ta không có việc gì ."

Thương Kiệt cùng Cao Đông đều là ngậy tại chỗ , mặt lộ vẻ cổ quái .

" ... Đắc tội ." Tào cười một tiếng bắt đầu nói ra , như Mộ Dung Nguyên nói , hắn trên có già , dưới có tiểu , nếu như việc này truyền vào bệ hạ trong tai , như vậy cả nhà của hắn đều có thể tao ương .

"Không có việc gì ." Diệp Kinh Vân cũng không muốn làm khó Tào cười một tiếng , một bộ đậm định hình dạng , giống như hắn đi không phải địa lao , mà là giải trí tính chất chỗ .

Tào cười một tiếng xấu hổ cười một tiếng , hướng về phía chung quanh bảo hộ phát tay một cái : "Mang đi ."

Hai vị bảo hộ trong nháy mắt đem khóa sắt tóa ở Diệp Kinh Vân trong tay .

Này khóa sắt là dùng huyền thiết chế tạo đi ra , đầy đủ áp chế trong cơ thể linh lực hiệu quả , nhưng trên thực tế , Diệp Kinh Vân tùy thời đều có thể đánh vỡ khóa sắt , chỉ là hắn không muốn như vậy làm a.

Diệp Kinh Vân đoàn người chậm rãi biến mất ở trong mắt mọi người .

"Tìm đường chết!" Mộ Dung Nguyên nhìn phía trước , lầm bầm .

Một bên Lão giả ánh mắt không ngừng lấp lánh , không biết đang suy nghĩ gì .

Rất nhanh, một đạo tin tức như con lốc một dạng hướng Tinh Hải Thành đánh tới .

Một viên đá làm dấy lên ngàn con sóng!

Tất cả mọi người biết Tinh Hải đế quốc Tiểu vương gia chết sự tình , vô số người cũng đều biết Diệp Kinh Vân một cái như vậy rất nhân vật .

Có người nói hắn có gan, liền Tinh Hải Đế vương còn không sợ .

Cũng có người nói hắn ngốc , đắc tội Tinh Hải Đế vương , kết quả có thể đi tốt đi nơi nào ?

Đương nhiên , lúc này ở vào thiên lao trong Diệp Kinh Vân đương nhiên sẽ không lý do người bên ngoài , lúc này hắn ngồi xếp bằng , ở bản thiêu trong đại lao tu luyện .

Thu nhận một đám lửa năng lượng sau , hắn tu vi theo Dương Thực Cảnh nhị trọng đề thăng tới tam trọng .

Ở Thiên Nhân Thuật phương diện , hắn thành công tu luyện tới đệ tam trọng , Thôn Phệ Chi Nhân .

Bên ngoài một cái cai tù nhìn thấy thiếu niên áo trắng một bộ đậm định tự nhiên hình dạng , hơn nữa lại vẫn tại thiên lao bên trong tu luyện .

Hắn coi nơi này là địa phương nào ?

"Không biết trời cao đất rộng tiểu tử , sát tinh hải Thiên Thành , ngươi còn muốn hảo hảo mà ngốc tại chỗ này ? Nằm mơ a ! , đội lát nữa thì có ngươi hảo hảo mà chịu đựng!" Cai tù tàn bạo nói nói , biểu tình hiện lên vẻ dữ tợn , lầm bầm : "Tiểu tử này thân xác xem ra đến vô cùng cường đại , sẽ dùng ta răng nanh trùng đến thật tốt hưởng thụ một chút đi."

Vừa nói, ở trong tay hắn nhiều hơn một cái Trữ yêu túi .

Đem Trữ yêu túi mở ra , tức khắc xuất hiện nhiều vô kể trùng tử , những con trùng này toàn thân đen kịt , trên thân hình như là dùng kim cương chế tạo ra đến , có một tiểu nhỏ răng nanh , phảng phất có thể mang vật sở hữu thông cật xuống .

Đại đầu tu luyện công pháp có chút cùng loại Ma Tộc .

Hắn dùng răng nanh trùng đến cắn nuốt vỡ giả thân thể , sau đó , hắn luyện hóa lại những thứ này răng nanh trùng , thực lực biết tăng nhiều .

"Ta không cam làm cai tù , lão tử ta rõ ràng có trở thành đại tướng quân tiềm lực ." Nội tâm hắn gầm thét , trước đại tướng quân tới đây nói với hắn ở kết quả trước khi đến , không rất đúng Diệp Kinh Vân làm bất luận cái gì thủ đoạn bạo lực .

Đây cũng là Tào cười một tiếng đối Diệp Kinh Vân Quan Chiếu .

Nhưng mà , cai tù căn bản cũng không nghe .

Đối với Tào cười một tiếng , hắn hàm mộ và ghen ghét .

Một cái sinh ra ở khu nghèo khó người vậy mà có thể đi gần ở trên đầu hắn , trở thành vạn chúng chúc mừng Đại thống lĩnh ?

Hắn không phục , hắn không cam chịu .

Ngược lại gia hòa này giết Tử Tinh hải Thiên Thành , tội không thể tha , chắc chắn phải chết , không bằng để hắn ném thử ngon ngọt , để cho hắn những con này môn địa cần nuốt đối phương thân thể máu thịt , tốt tăng lớn thực lực của hắn .

"Ha ha ha!" Nghĩ tới đây , hắn cười ha ha .

Diệp Kinh Vân cảm thụ được chung quanh không hiểu xuất hiện trùng tử , khe cau mày , ánh mắt nhìn phía trước , âm lãnh cười một tiếng: "Là người thả ra sao?"

"Vâng!" Cai tù chống nạnh , trong tròng mắt bùng lên ra băng lãnh quang mang , nói: "Đại thống lĩnh để cho ta tốt với người một ít , nhưng đáng tiếc , ta đối với hắn rất quan tâm , hắn nói cái gì , ta liền tuyệt đối sẽ không làm cái gì."

"Lại nói , người này không biết tốt xấu tiểu tử vậy mà sát tinh hải Thiên Thành , mặc dù là chết cũng không thể tha thứ . Người yên tâm , ta không có lập tức giết người , ta sẽ từ từ dần vặt người , nhìn người chân man chắc , hôm nay , ta để ta rằng nanh trùng gặm ăn người đùi phải , để cho người ném thử như địa ngục thống khổ ."

Diệp Kinh Vân hừ lạnh một tiếng: "Một cái cai tù thôi , có cái gì tốt kiêu ngạo ? Chỉ bằng những thứ này nhỏ sao?"

Hừ!

Vừa nói , trong tay hắn xuất hiện một đoàn ngọn lửa màu đen , hướng phía dưới thổi đi , chỉ một lát sau , phía dưới toàn bộ răng nanh trùng toàn bộ chết .

Nhìn thấy một màn này , cai tù trực tiếp là hít một hơi lạnh khí , ngơ ngác nhìn phía sau người , thất thanh nói: "Điều này sao có thể ?"

"Ta trong thiên lao , người có phải hay không cảm thấy ta lại không thể đi ra ?" Diệp Kinh Vân lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái , chậm rãi đi tới , tay phải xuất hiện một đoàn ngọn lửa màu đen .

Thập Ma Hòa Diễm , tuy nói bây giờ còn chưa có đạt đến đốt sạch bầu trời tình trạng , nhưng muốn đốt cháy những thứ này răng nanh trùng vẫn là không nói chơi , phía trước chính tề mặt thiết sắp xếp cùng nhau Thiết Trụ sau đó một khắc hóa thành thiết phần .

"Người , người phản a!" Nhìn thấy phía trước thiếu niên dĩ nhiên là trực tiếp theo trong phòng giam đi tới , cai tù biểu tình kinh ngạc đến ngây người , trên mặt tràn ngập không thể tưởng tượng nổi .

thiết môn là dùng tài liệu đặc biệt chế tác , là chính là phòng ngừa võ giả đi ra . Nhưng thiếu niên trước mắt lại trực tiếp dùng hỏa diễm thiêu hủy thiết môn , thực lực quả thực là hoảng sợ .

"Ta đi bây giờ đi ra , tay ta có thể dễ dàng bắt lại người cái cổ!" Vừa nói , Diệp Kinh Vân tay đã đặt ở cai tù trên cổ: "Ta chỉ cần khẽ động , người sẽ chết!"

"Ta ... Ta ..." Cai tù kinh ngạc đến ngây người , theo chưa thấy qua như vậy khí phách , lớn lối như thế , như vậy không thể tưởng tượng nổi tội phạm .

Khó trách phía sau người kích sát hết Tinh Hải Thiên Thành sau , mí mắt cũng không nháy mắt một tí

Đại đầu thờ mệnh cũng không dám một cái , trong lòng sóng to gió lớn .

"Ồ trong mắt ta , người tự là , cho nên đừng cùng ta tự cao tự đại , hôm nay , ta tốt tâm tình không tệ , cũng không giết người , lần sau người nếu muốn còn phạm , vậy thì chết đi ." Nói xong , Diệp Kinh Vân vung tay lên , đem cai tù trực tiếp ném ra ngoài , lại lần nữa địa ngồi sẽ tới vị trí cũ bên trên , lạnh nhạt nói: "Đem nhà tù sửa xong , còn có mang một ít mỹ thực qua đây , người nếu là dám phóng độc , vậy thì chết đi ."

Vô tình băng lãnh nói như một đạo lôi rơi vào cai tù bên tai , hắn nhanh chóng gạt đầu , cũng không dám ... nữa làm càn , hơi lưu lưu rồi đi , như vậy hắn giống như là Diệp Kinh Vân tội tở .

Diệp Kinh Vân lại lần nữa địa nhắm mắt lại , tiếp tục địa tu luyện .

Ai cũng không biết hắn đến đánh là cái gì chú ý .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Rời khỏi nhà tù

Tĩnh Hải đế quốc trong phòng giam, Diệp Kinh Vân trải qua tiêu điều tự tại, có ăn có uống, trừ không thể đi ra ngoài bên ngoài, hẳn đều có thể.

Có chuyện khi trước, cai tù cũng không dám... nữa xem thường Diệp Kinh Vân, đem phía sau người săn sóc đến hải lòng mới thôi, sớm đã đem Diệp Kinh Vân coi như chủ nhân của mình.

Thời gian trôi qua rất nhanh, kỳ quái là phía trên còn không có truyền đến tin tức.

Tĩnh Hải đế quốc, trong hoàng cung, cung điện lâu đài, cao thấp xen vào nhau, đồ sộ không gì sánh được.

Một tòa cung điện khổng lồ bên trong.

Một cỗ sát ý bao phủ bốn phía.

"Ào, người thật muốn ngăn cản ta giết dân đen sao? Hẳn giết ta Tĩnh Hải đế quốc Vương gia, coi nhẹ ta Tĩnh Hải đế quốc, càng thêm coi nhẹ ta Tĩnh Hải Đế vương tồn tại!" Long y, một trung niên người trở nên đứng lên, mặt lộ dữ tợn, ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới Lão giả.

Kia lão giả một chút cũng không có kính sợ, một bộ nhàn nhạt biểu tình, giống như cùng Đế vương địa vị ngang nhau, hẳn nói ra: "Tĩnh Hải Hoàng đế, ta chỉ muốn hỏi người, là mặt mũi trọng yếu vẫn là quyền lợi trọng yếu, đôi một vấn đề, người sợ chết sao?"

"Người đây là đang uy hiếp ta sao?" Tĩnh Hải Đế vương biến sắc, quát lớn 1 tiếng, một cỗ cường đại khí thế từ trên người hắn chợt bộc phát ra, mãnh liệt sát ý như một con lốc hướng phía trước cuộn cuộn đi, địa rơi vào Lão giả huyền thân bên trên.

"Xem ra, Tĩnh Hải Đế vương làm Hoàng đế làm được quá lâu, thế cho nên hoàn toàn quên mất thân phận mình."

"Còn là nói người tự cho là thực lực đề thăng, liền có thể không coi ai ra gì, không coi ta ra gì, không đem Tĩnh Hải viện đề vào mắt sao?" Áo trong ánh mắt hiện ra quỷ dị quang mang, thật sâu nhìn phía trước Hoàng đế, tức khắc, ở tinh trong Hải nhãn bày biện ra vô biên đầu khô lâu, tàn khốc hình ảnh để cho hắn thân thể run lên bần bật.

"Người... Người muốn giết trẫm? Sẽ không sợ hỏi hướng thiên..." Tĩnh Hải Đế vương sắc mặt hơi đổi.

"Hỏi hướng thiên? Người nói là cái kia Vấn Tinh Tông người sao? Rất xin lỗi, bệ hạ, ta đã đem hắn giết." Áo lạnh nhạt nói, liếc Tĩnh Hải Đế vương một cái, chuyển đề tài, ngữ khí băng lãnh: "Người liên hệ Vấn Tinh Tông người muốn làm gì? Là muốn đuổi ta ra đi sao?"

"Liên đối xử với người như thế ân công sao? Ta hy vọng này là lần đầu tiên, cũng là người một lần cuối cùng, lần sau tái phạm như vậy sai, như vậy người có thể khỏi cần làm Hoàng đế."

"Đúng, người bởi vì cái tên kia biết chân thành người sao? Hẳn là đường đường bát hoang cứ điểm Vấn Tinh Tông đệ tử, hẳn biết cam nguyện giúp người sao?"

"Cùng người nói nhất kiện rất tàn khốc sự tình đi, ở bên trong cơ thể người không đơn giản có ta Tĩnh Hải viện độc tố, còn có vô tình Tông độc tố!"

"Cái gì?" Tĩnh Hải Đế vương nghe nói như thế, sắc mặt đại biến: "Người chừng nào thì cho ta hạ độc, hẳn cũng cho ta hạ độc?"

Tự cho là tùy ý âm hiểm xảo trá, đem địch nhân lừa xoay quanh, hôm nay xem ra, mình bị địch nhân tại trong bàn tay.

Nổ một cái!

Hắn ngồi xuống trên ghế, sắc mặt trắng bệch trắng bệch, hoàn toàn mất đi Đế vương làn gió.

"Đây là ta Tĩnh Hải viện từ trước đến nay lệ cũ, người yên tâm được, người sẽ không chết, nhưng điều kiện tiên quyết là ngoan ngoãn nghe lời. Thật không hiểu, cho người một cái Hoàng đế chỗ, người không cố mà trân quý, phải cứ cùng ta làm nhiều, cùng Tĩnh Hải viện đối kháng!" Áo lắc đầu, nhìn cũng không nhìn đối phương một cái, trực tiếp xoay người, lạnh nhạt nói: "Phóng thiếu niên kia."

Trong thanh âm lộ ra chân thật đáng tin.

Dần dần, hắn rời khỏi hoàng cung.

Theo hắn rời đi, toàn bộ trong cung điện một cỗ mãnh liệt tà khí sau đó một khắc tiêu tan thành mây khói.

Tĩnh Hải Đế vương phía sau lưng toát ra mồ hôi lạnh, bất đắc dĩ nói ra: "Cho ta chỗ? Đây bất quá là một cái hư chỗ, hoàn toàn không có quyền lợi, bị các người tùy tiện định đoạt, cái này cùng khôi lỗi khác nhau ở chỗ nào?"

Hắn sinh ra thiên tư bình thường, có thể đi ngồi trên vị trí này, trừ âm hiểm xảo trá, còn phải dựa Tĩnh Hải viện thực lực cường đại.

Hắn biết Tĩnh Hải viện là bát hoang cứ điểm nhị lưu thế lực, tuy nói là nhị lưu thực lực, nhưng hoàn toàn có thể nghiền ép Tĩnh Hải đế quốc.

"Tĩnh minh, người cũng nghe đến đi! Ta ... Bắt lực a ." Hắc sâu kín nói một câu nói như vậy .

Phía sau, một trung niên người chậm rãi đi tới, hắc sắc mặt u ám, một đôi túc sát con mắt phun trào ra mãnh liệt tức giận: "Buồn cười! Gia hỏa này ..."

"Hur!" Tĩnh Hải Đế vương nhanh chóng nháy mắt, hắc biết kia lão giả là một gã ảo sư, thực lực cường đại, thính lực hơn người, rất sợ phía sau người nghe được .

"Thù này ta nhất định phải báo! Người đã giúp không được ta, ta phải đi tìm yêu thượng Miếu những người đó ." Hắc nặng nề mà nói ra, trong con người hiện lên một đạo tàn nhẫn chi quang: "Những người này chỉ cần cho bọn hắc nữ nhân, tiền tài, hắc sẽ làm bất cứ chuyện gì ."

Vừa nói, hắc bước nhanh mà rời đi, trên thân tà khí y nguyên nồng hậu .

"Cửu đệ! Ai ." Tĩnh Hải Đế vương nhìn thấy rời đi Cửu đệ tĩnh minh, thở dài một hơi .

Hắc muốn nói không biết tại sao ảo phải bảo vệ Diệp Kinh Vân, nhưng nếu là ảo phải bảo vệ, như vậy phỏng chừng những thứ kia yêu thượng người cũng giết không Diệp Kinh Vân!

Tĩnh Hải viện quá cường đại!

Ở chỗ này, ảo chỉ là một nô tài, ở trên hắc còn có một cái thần bí người .

Thần bí nhân kia hắc gặp một lần, nhưng nhìn không thấy phía sau người dung mạo, nhưng nghe thanh âm, phía sau người chắc là một vị thanh niên .

Hắc thấy thanh niên một cái, cả người cũng cảm giác muốn rơi vào tới địa ngục trong đi .

Thanh niên kia quá cường đại, cho hắc một loại như nhìn thấy ác ma cảm giác .

"Người đầu, đem dân đen đem thả ." Hắc bắt đầu dĩ nói ra .

Rất nhanh, mệnh lệnh truyền đạt ra .

Đại trong phòng, cai tù nghe mệnh lệnh này, trong lòng sóng to gió lớn, một bộ gấp quý biểu tình .

Giết Từ Tĩnh Hải Đế quốc Tiểu vương gia, vậy mà không có chuyện gì tình ?

Hắc nhìn về phía Diệp Kinh Vân trong mắt xuất hiện mãnh liệt sợ hãi, trong lòng trăm bề không muốn hiểu rõ .

Chỉ có Diệp Kinh Vân tự mình biết cái kia tên gọi ảo Lão giả nhìn trúng hắc con mắt, không muốn để cho hắc chết .

"Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu ngày! Tĩnh Hải tỷ võ chính là công bình nhất, công chính thi đấu . Trong tranh tài, tử thương khó tránh khỏi sẽ có . Diệp Kinh Vân vô tội, đồng thời có thể trở thành Tĩnh Hải viện đệ tử!" Nhưng cái kia thái giám nói xong lời này lúc, cai tù cả người đã là hóa đá ở .

Diệp Kinh Vân cười cười, cũng không cảm thấy may mắn ngoài ý muốn, vỗ vỗ cai tù bả vai, lạnh nhạt nói: "Mấy ngày nay, người săn sóc được không sai ."

Nói xong lời này, hắc cười ha ha, hướng cửa lao bên ngoài đi ra ngoài .

Lưu lại một góc ngây tại chỗ cai tù, trong lòng hoảng sợ, phía sau lưng tỏa ra mồ hôi lạnh .

Nếu như trước hắc giết Diệp Kinh Vân, như vậy kết quả sẽ là chết.

"Gia hỏa này đến là lai lịch gì ? Mọi người đều biết Tĩnh Hải Đế vương là một cái nhân vật tàn nhẫn, gặp được như vậy sự tình, không đơn giản biết giết, còn biết dùng tàn khốc nhất phương pháp chậm rãi dần vật đối phương, cho đến chết cho đến!" Hắc đánh một cái lạnh run, càng cảm thấy thiếu niên áo trắng thân phận thật không đơn giản .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Giao dịch

Rời khỏi nhà tù , đi qua Ngự Hoa Viên .

Cảnh sắc trước mắt để cho Diệp Kinh Vân hơi sững sờ .

Bên trong vườn xanh tươi từng bách , xanh biếc rừng trúc , ồ ồ bắt đầu khởi động nước suối , ánh mặt trời tán lãn , điểm kim lân , càng mỹ lệ .

Mà ở trong rừng trúc có một cái thật lớn màu xanh tăng đá .

Hòn đá kia là hình chữ nhật , phía trên có khắc ba cái huyết sắc chữ .

Tĩnh Hải viện!

Bất tri bất giác , hắn đã tới Tĩnh Hải viện .

Tới nơi này xem chính là vì lấy được dị hỏa tin tức cùng với lấy được một khối bát hoang cứ điểm lệnh bài , hắn đương nhiên sẽ không rời đi , mà là tuyển chọn đứng ở Tĩnh Hải trong viện .

Trúc ánh thấp thoáng ở giữa , một bóng người xinh đẹp đứng ở phía trước trên đỉnh đài , phong hoa tuyết đại , xinh đẹp vô song .

Ở bên người nàng vây quanh thanh niên tuấn kiệt .

Nàng giống như là một tiên nữ , như một vòng trăng sáng , ở bên người nàng thanh niên như cùng là từng khoả ngôi sao , đưa nàng tôn lên hoàn mỹ hoàn hảo .

Tĩnh Hải Lạc Dao!

Tĩnh Hải Lạc Dao cũng không có tham gia Tĩnh Hải tỷ võ vòng thứ nhất , bởi vì Tĩnh Hải viện nhân viên cao tăng vì nàng khai thông một cái xanh biếc thông đạo .

Trực tiếp trở thành Tĩnh Hải viện đệ tử .

Tĩnh Hải Lạc Dao là Tĩnh Hải Đế vương con gái , cùng Tĩnh Hải Đế vương chỗ bắt đồng là , nàng thiên phú rất cao , cao đến một cái để cho người ta ước ao đến ghen tỵ bước .

Hơn nữa , nàng không đơn giản thiên phú cao , dung nhan càng là cao , mê đảo không ít thiên tài tuấn kiệt .

Những người này cam nguyện trở thành nàng nô tài , cam nguyện vì nàng bán mạng .

Diệp Kinh Vân nhàn nhạt xem thiếu nữ một cái , cũng không xem , cô gái trước mắt xác định rất mỹ lệ , nhưng không có cho hắn một điểm tâm động cảm giác .

Hắn chứng kiến đối phương âm u cùng với xảo trá .

Nói vậy những thứ đồ này đều là con chó kia Hoàng đế di truyền lại đi.

"Hoàng thất nhiều người mấy lãnh huyết vô tình , chỉ vì bản thân lợi ích , còn cái gì thân nhân , bạn bè , tình nhân , ở trong mắt bọn hắn , tùy thời có thể vứt bỏ ." Diệp Kinh Vân lầm bầm , sinh hoạt tại như vậy trong thế gia , rõ là thật đáng buồn .

"Hả? Là người ?" Coi như hắn muốn rời khỏi lúc , Tĩnh Hải Lạc Dao ánh mắt trong nháy mắt ngưng tụ ở trên người hắn: "Không nghĩ tới , phụ hoàng lại đem ngươi thả ra ."

Nàng khẽ cau mày , thật sâu đánh giá Diệp Kinh Vân , lại hoàn toàn nhìn không thấu .

"Ngươi là nếu muốn báo thù sao?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngả cười một tiếng , ánh mắt không chút kiêng kỵ ở người phía sau trên thân quét tới quét lui , một bộ hài hước hình dạng .

Tĩnh Hải Lạc Dao nhìn thấy Diệp Kinh Vân như vậy hình dạng , mặt cười không có chút nào hồng , một bộ nhìn quen không quen hình dạng .

Bất quá , nàng không tức giận , không có nghĩa là phía sau thanh niên cũng không nổi giận .

Một tướng mạo thanh niên tuấn mỹ bước ra một bước , quát lên: "Ngươi là thân phận gì người ? Cũng dám như thế cùng công chúa nói , quý xuống cho ta nói!"

Hết dài một tiếng , khí thế kinh người .

Nhưng Diệp Khinh Vân cũng không nhìn hấn cái nào , cũng không quan tâm biết, ánh mắt thẳng đặt ở Tinh Hải Lạc Dao trên thân: "Nếu như không phải , vậy ta đi liền ."

Trong lòng thâm nghĩ cô gái này lòng dạ rất sâu , không có chút nào đơn thuần .

Tinh Hải Lạc Dao khẽ cau mày , lần trước Diệp Khinh Vân ngữ khí cùng với thái độ liền dẫn tới nàng khó chịu , lần này đối phương ngữ khí y nguyên như vậy đậm, thái độ y nguyên như vậy .

Nàng liếc người thanh niên kia một cái , gật đầu .

Thanh niên kia vốn là ở tức giận trong , thấy Tinh Hải Lạc Dao gật đầu , nhếch miệng cười một tiếng , trong nụ cười tràn đầy cuốn cuộn sát ý , quát: "Tiểu tử , để mạng lại!"

Một thân Dương Thực Cảnh thất trọng tu vi đột nhiên bộc phát ra .

Như Liệp Báo phóng đi .

Mãnh liệt linh lực đập vào mặt , hấn không có chút gì do dự , một chương vỡ lằn, trong lòng bàn tay cuồng bạo linh lực sau đó một khắc hóa thành một cái thật lớn chương ấn nhắm ngay Diệp Khinh Vân bộ ngực đi .

Phía trước , Diệp Khinh Vân khẽ cau mày , xoay người nhìn phía trước khí thế hung hăng tới thanh niên , bên khóe miệng dâng lên một cực điểm quỷ dị độ cong , không chút do dự , trực tiếp sử dụng ra một chiêu lưỡi dao chương!

Mang theo ngập trời khí sát phạt , đem phía sau người đánh cho lui ra phía sau một trăm bước , đụng vào một cây trên trụ đá , nổ một cái , rơi trên mặt đất , đã hôn mê .

Diệp Khinh Vân một chương này vẫn là lưu tình , nếu không tên kia trực tiếp chết .

Hấn lạnh nhạt nhìn về phía trước thân ảnh , sau đó ánh mắt nhìn quét một vòng , cười lạnh một tiếng , kiêu căng biểu tình hoàn toàn hiện lên ở trên mặt .

Về mặt này quá có vũ nhục tính!

Tinh Hải Lạc Dao phía sau thanh niên mỗi cái đỏ mặt lên , tức giận ngập trời , gầm thét 1 tiếng , mỗi cái hướng phía trước phóng đi , chặn đánh giết Diệp Khinh Vân .

Diệp Khinh Vân lắc đầu , những người này rất ưa thích ở trước mặt người đẹp biểu hiện , nhưng mà muốn giết hấn , điều này có thể sao ?

"Cút!" Hấn lạnh như băng nói ra , thực sự không đếm xỉa tới những thứ này vờ ngớ ngẩn người .

Một mỹ nữ vậy mà đưa bọn nó mê được thần hồn té ngã .

"A! Ta phải giết ngươi!" Những người này mỗi cái đều là thiên kiêu chi tử , thế lực sau lưng đều không nhỏ , bị một thiếu niên vũ nhục đến trình độ như vậy , quả thực là tức điên , tức giận vừa hô , mỗi người đều thi triển ra bản lĩnh xuất chúng , một chiêu mạnh nhất , đánh phía Diệp Khinh Vân .

"Cút!" Diệp Khinh Vân căn bản cũng không có dư thừa động tác , trực tiếp vừa hô , sử dụng ra Âm Cửu Ba .

Hôm nay , Âm Cửu Ba , hấn có thể làm được một giây hô lên hai tiếng!

Hai đạo cút âm hạ xuống , giống như là cương châm một dạng đâm vào đến người trong lỗ tai , kích thích thần kinh , từng cái vũ giả linh hồn giống như bị cắt mở đồng dạng, thống khổ vạn phần , đều kêu thảm một tiếng , rơi trên mặt đất , hai tay ôm đầu mình .

Có thanh niên thậm chí là thất khiếu chảy máu , hoàn toàn thừa nhận không được đạo này quỷ dị thanh âm , chết thảm trên mặt đất .

Mặc dù là Tinh Hải Lạc Dao cũng muốn nhanh chóng sử dụng vũ kỹ , đem linh lực rút đến hai cái trong lỗ tai , mới chịu đựng được Diệp Khinh Vân Âm Cửu Ba .

Chỉ một lát sau , ban này đứng sau lưng Tinh Hải Lạc Dao thanh niên toàn bộ té xuống đất , kêu trời trách đất , trên mặt càng là vô cùng dữ tợn , thân thể nhẹ nhẹ run , hoàn toàn cũng chưa có trước kiêu ngạo .

Diệp Khinh Vân tốt lắm dạy cho bọn hấn làm người .

Tinh Hải Lạc Dao nhìn thấy một màn này , đại mi không hề nhú một lần , giống như những người này sinh từ cùng nàng không có chút quan hệ nào .

Trước mắt con gái tuyệt đối là một cái nhân vật tàn nhẫn .

Diệp Khinh Vân không muốn nhiều tới gần Tinh Hải Lạc Dao , xoay người đi tới .

"Diệp Khinh Vân , đúng không ? Ta là ác ma sao?" Tinh Hải Lạc Dao nháy nháy mắt , một bộ vô hại hình dạng , nhưng nội tâm là thế nào nghĩ cũng chi

có nàng biết .

"Ác ma , ta không sợ ." Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng .

"Nếu không sợ , tại sao phải đi ?" Tinh Hải Lạc Dao thanh âm rất êm tai , như chim hoàng oanh , để cho người ta nghe không nhận được có say sưa ở trong cảm giác .

"Không phải mỗi một người nam nhân đều cam nguyện cho người bán mạng ." Diệp Kinh Vân liếc đối phương một cái .

"Ồ?" Tinh Hải Lạc Dao hứng thú , sắc mặt hơi nghiêm , không còn có trước ung dung hình dạng: "Ta nghĩ cùng người làm một cái giao dịch , không biết thế nào ?"

Nàng nhếch miệng , có một ít mong đợi nhìn Diệp Kinh Vân .

"Giao dịch gì ?" Diệp Kinh Vân nhún mày .

"Người biết dị hóa là cái gì không ?" Tinh Hải Lạc Dao không trả lời Diệp Kinh Vân vấn đề , ngược lại là hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Tin tức

"Cái gì dị hóa ?" Diệp Kinh Vân tò mò hỏi.

"Tam Diễm Thánh Hóa ." Tinh Hải Lạc Dao nói ra một cái kinh người tên .

Tam Diễm Thánh Hóa!

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , hít một hơi lạnh khí .

Hóa diễm này đối lập Hư Vô hóa diễm còn muốn hiếm thấy , xếp hạng bảng dị hóa đan người thứ mười .

Không nghĩ tới ở chỗ này sẽ có Tam Diễm Thánh Hóa .

"Ta biết Tam Diễm Thánh Hóa chỗ ." Tinh Hải Lạc Dao hài lòng nhìn sang phía sau người biểu tình , mỉm cười , diễm mỹ nói: "Trên đời không có gì công bằng sự tình , thông qua Tinh Hải tỷ vô người có thể được Tam Diễm Thánh Hóa tin tức , người cũng đã biết những thứ kia người vì sao phải đem các loại nói cho chúng ta biết ?"

"Chính bọn hắn vì sao không đi lấy Tam Diễm Thánh Hóa ? Hoặc giả đem tin tức này báo cho Luyện Đan sư người , như vậy chẳng phải là sẽ tốt hơn sao?"

"Bởi vì có bấy ." Diệp Kinh Vân mỉm cười , sắc mặt bình tĩnh như nước .

"Không sai , là có tặc ." Tinh Hải Lạc Dao không thể phủ nhận gật đầu , lại lần nữa phát ra diễm mỹ như chim hoàng oanh vậy thanh âm "Bởi vì bọn họ không thể , ở đó dị hóa chỗ trong có một cái thật lớn cấm pháp , tu vi vượt quá Dương Thực Cảnh võ giả người căn bản là vào không được ."

"Bọn họ dĩ nhiên là quan tâm Tam Diễm Thánh Hóa , nhưng theo ta biết , bọn họ quan tâm hơn bị giam ở bên trong quái nhân!"

"Quái nhân ?" Diệp Kinh Vân hiếu kỳ .

"Không sai , quái nhân này nghe nói là Tinh Hải trong viện một vị thủ lĩnh . Chẳng biết tại sao , bị giam ở chỗ này , cũng bởi vì như thế , Tinh Hải viện là ở năm năm trước xuất hiện . Khi đó , ở nơi này Tinh Hải Thành trong , thế lực không lồ nhất không phải Tinh Hải viện , mà là Tinh Hải đế quốc , nhưng theo Tinh Hải viện xuất hiện , cải biến Tinh Hải Thành bố cục ."

"Ta đoán bọn họ tới nơi này xem chính là giải cứu vị kia quái nhân , làm giải cứu hoàn hậu , sẽ rời đi nơi này , trở lại bát hoang cứ điểm ."

"Người muốn làm gì ?" Diệp Kinh Vân không khỏi nhìn hơn Tinh Hải Lạc Dao một cái , trong lòng khẽ động , cô gái trước mắt quan sát cực kỳ nhẫn

nhị , nhưng càng như vậy người lại càng nói rõ đối phương lòng dạ rất sâu , rất có tâm cơ .

Hơn nữa theo ban nầy đối phương biểu hiện đến xem , đã sớm đem nhân tình thấy lãnh đạm .

Người như vậy thật không biết lúc nhỏ là thế nào qua ? Nàng chẳng lẽ liền sống được không một mối sao ?

"Tinh Hải viện nghĩ dựa vào chúng ta lực lượng đến đem vị thần bí nhân kia giải cứu ra , chúng ta liền nghe theo ."

"Người là Luyện Đan sư , tin tưởng Tam Điểm Thánh Hóa đối với người có không nhỏ lực hấp dẫn chứ ? Ta vốn là dự định mang những người này cùng đi , thế nhưng rất thương tâm , bọn họ đều là một ít phế vật . Bất quá , để cho ta cao hứng là ta nhìn thấy một vị thiên tài , một cái thiên tài chân chính!"

Đúng vậy , đối lập Diệp Kinh Vân , những thứ này cái gọi là thiên kiều chi tử quả thực đông cựa cả .

Cái gì thứ nhất thân thể , thứ nhất võ giả , Dương Thực Cảnh bát trọng trở xuống vô địch , hết thầy bị Diệp Kinh Vân nghiền ép .

"Người muốn làm gì ?" Diệp Kinh Vân nhướn mày , đây đã là lần thứ hai hỏi đồng dạng vấn đề .

"Ta phải người giúp ta sẽ lấy một khối Điểm Tâm Tinh Phiến ." Tinh Hải Lạc Dao nhìn phía Diệp Kinh Vân , nặng nề mà nói ra : "Nói thật cho người biết đi , ta Tinh Hải đế quốc nhìn như cường đại , nhưng nhỏ yếu được không chịu nổi một kích . Cha ta nhìn như uy phong , nhưng bất quá là một con rối , một cái Tinh Hải viện cầu nô tài ."

"Mà chúng ta một nhà cùng trùng Tinh Hải viện độc , tên là 3h băng hàn độc . Mỗi tuần lễ cũng phải đi Tinh Hải viện lấy giải dược , nếu không sẽ chết ."

"Còn có ta , bọn họ coi trọng ta tư chất , ta chính là Huyền Âm Chi Thể , loại thể chất này người..."

"Nếu như , như vậy bỏ ra tất cả nỗ lực đều có thể phó mặc ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , thể chất là Biến Dịch Thể thoái hóa tới , tuy nói nhỏ yếu rất nhiều , nhưng so với một dạng võ giả phải cường đại hơn nhiều .

"Làm sao người biết ?" Tinh Hải Lạc Dao một bộ gấp quý biểu tình , thứ này một dạng võ giả căn bản cũng không biết : "Ta đúng là không có đoán sai , thân phận người thật không đơn giản ."

"Người điều tra ta ?" Diệp Kinh Vân sững sờ , thấy phía sau người gật đầu , hắn nghiêng ngẫm cười một tiếng : "Điều tra ra thứ gì đến ?"

"Diệp gia , nguyên bản gân mạch gãy hết , chẳng biết tại sao , gân mạch khôi phục , lại thiên phú càng sâu trước đây , đi tới Lạc Dương Thành sau , lại trở thành thiên vị học viện một gã Tân Nhân Vương , người sự tình không thể không cần kỳ tích mà nói ." Tinh Hải Lạc Dao nhìn phía Diệp Kinh Vân , mắt phượng lờ lờ , khoe miệng nhấp nhệ .

Diệp Kinh Vân thân phận , nàng điều tra được rõ ràng , đương nhiên , nàng không biết phía sau người là Chiến Thần trọng sinh .

"Ta nói đúng không ?" Nàng lộ ra nụ cười vui vẻ .

Diệp Kinh Vân gật đầu , trên mặt cũng không có lóe ra vẻ kinh ngạc , liền Lạc Dương Thành Kim gia đều có thể điều tra ra thân phận của hắn đến , cô gái trước mắt là Tinh Hải đế quốc công chúa , muốn điều tra ra thân phận của hắn dĩ nhiên là không có vấn đề .

"Người muốn cùng Tinh Hải viện đấu ?"

"Tinh Hải trong viện , cường đại nhất là một thanh niên , hắn gọi là sâm ."

"Gia hỏa này coi trọng ta thể chất , nếu như ta thật đem một thân tu vi cho hắn , ta rất không cam lòng . Ta theo cổ thư nhìn lên đến , thu nhận Điểm Tâm Tinh Phiến sau , không những có thể để cho Huyền Âm Chi Thể lên cấp làm Điểm huyền thân thể , còn có thể tu vi tăng mạnh ."

"Ta phải này Điểm Tâm Tinh Phiến ." Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi nói ra , miệng phun Hương Lan , để cho người ta không nhận được đi qua thân hắn thuần nhất .

Nhưng Diệp Kinh Vân không phải người thường , định lực thuần chất .

"Ta tu vi bất quá ở Dương Thực Cảnh tam trọng ."

"Nhưng người có thể đem bọn họ đánh cho tan tác , hơn nữa những người này cũng đều là bị người môn công nhận thiên tài ." Tinh Hải Lạc Dao cười nhạt , nụ cười rất vui tươi , để cho người ta xem khó có thể cự tuyệt nàng bất kỳ yêu cầu gì .

"Ta vì sao người ?" Diệp Kinh Vân quái dị cười một tiếng , nhìn chằm chằm phía sau người .

"Ta có thể nói cho người biết Tam Điểm Thánh Hóa cụ trí . Tam Điểm Thánh Hóa ở Tinh Hải trong dãy núi , chỗ kia lớn như vậy , người phía trên đi nơi nào tìm ?"

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày .

Tam Điểm Thánh Hóa đã là xếp hạng thứ mười đệ hóa , phổ thông đệ hóa loại căn bản là dò xét không nó cụ trí .

"Người biết ?"

"Tự nhiên!" Tinh Hải Lạc Dao gật đầu , một cái yên lặng dung mạo tuyệt sắc phía trên như cùng ở tại đỉnh vách núi phía trên nở rộ hàn mai , ánh mắt mang theo Thu Thủy , nhìn phía trước thiếu niên .

Diệp Kinh Vân xác định thật là cần Tam Điểm Thánh Hóa .

Thập Ma Hóa Điểm cần nuốt Tam Điểm Thánh Hóa sau , thực lực nhất định sẽ tăng mạnh . Thập Ma Hóa Điểm cường đại lên sau , hoàn toàn liền có thể áp chế hấn trong cơ thể biến đệ độc .

Hắn hôm nay đã Biến Đệ Thể , mỗi ngày đều nhẫn nhịn bị thống khổ , đương nhiên lấy hấn kiên cường , trên mặt không có hiện ra thống khổ chút nào về .

Thị Huyết Long Thể xác định rất cường đại , nhưng là mang cho hấn thống khổ . Lại mỗi một lần sử dụng , hấn liền phát hiện mình có chút không khống chế được Thị Huyết Long Thể .

Càng mất mạng là đây chỉ là Thị Huyết Long Thể thứ nhất cấp bậc .

Nếu muốn khi đến một cái cấp bậc , hấn thật không biết nên làm thế nào cho phải .

"Được, thành giao ." Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói .

"Sau năm ngày , đồng thời xuất động , không gặp không về ." Tinh Hải Lạc Dao nói xong lời này , ngạo nhân chậm rãi biến mất , còn trên mặt đất những thứ kia y nguyên thống khổ kêu thảm thanh niên ,

Bạn đang đọc truyện *Ngịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Tinh Hải viện

Đối với Tinh Hải Lạc Dao , Diệp Kinh Vân cảm thấy phía sau người là một cái không từ thủ đoạn người .

Cũng không biết ở người phía sau trên thân đến xảy ra chuyện gì , vậy mà để cho nàng máu lạnh như vậy .

Nhìn bề ngoài , Tinh Hải Lạc Dao nhìn qua là một cái gái nổi nói đùa người , dường như bất kỳ nam nhân nào đều có thể đi nàng , nhưng nếu thật là phát sinh chuyện như vậy , Diệp Kinh Vân phỏng chừng phía sau người thứ nhất không đồng ý .

Lắc đầu , không nghĩ nữa việc này , hấn tiếp tục hướng phía trước đi tới .

Phía trước , có một cái trận pháp , quang mang vụt sáng vụt sáng .

Không do dự , chân hấn đã là bước vào trong .

Chỉ một lát sau , tình cảnh trước mắt chính là rực rỡ hấn lên .

Bốn phía có nho nhỏ lầu các , chính giữa có một cái thật lớn Diễn Võ Trận , không ít Tinh Hải viện đệ tử ở trong tu luyện .

Diệp Kinh Vân thấy một ít mấy người .

Thương Kiệt , Cao Đông cùng với vị kia có Cương Thiết Vương Xà Biến Đệ Thể Đào Lưu , bọn họ đang cùng mấy người giao chiến .

Xem ra giống như có chút phiền phức .

"Ba người các người tân sinh tự tiện xông vào ở đây , không biết nơi này là ta Tiêu an địa bàn sao?" Phía trước , tương tự là đứng ba bóng người .

Mở miệng là đứng ở phía trước nhất thanh niên , tên hấn gọi Tiêu an .

Hắn là Tinh Hải viện học sinh cũ, lúc thường hung hăng phách lối, thấy ai không thoải mái liền mắng, lại người bình thường cũng sẽ không châm chọc hắn. Nhưng lần này, xuất hiện ngoại lệ.

Cái gì kia địa bàn hoàn toàn chính là hắn cần.

"Người địa bàn? Hắn nài nài, lão tử ta chính là muốn cướp người địa bàn, người thì có thể làm gì?" Người lùn Cao Đông nhếch miệng nói ra.

"Chết người nhỏ bé, tự tìm cái chết!" Tiêu an thân sau thanh niên giận dữ, gầm hét lên, sau lưng hiện ra một đầu Hoàng Kim Kim Ngu vũ hồn, thôi động trong cơ thể linh lực, tốc độ đạt đến một loại tương đối hoảng sợ bước.

Từng vòng linh lực động bốn phía, sau một khắc, hắn thân ảnh đột nhiên biến mất.

"Lão tử ta một cái búa đập chết người!" Cao Đông nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải xuất hiện một thanh Hạo Thiên Chi Chùy, một cái búa hướng phía trước bóng người vỗ tới.

Ầm!

Sau một khắc, ban này biến mất thân ảnh chập vật theo một chỗ đi tới, lao đảo mấy bước, ý nghĩ mờ mịt, té xuống đất.

"Không sai, Cao Đông thực lực lại có tiến bộ." Diệp Kinh Văn mỉm cười.

"Chết!" Ngay sau đó, đứng ở Tiêu an thân bên một người thanh niên cũng là xuất động.

Nhưng mà, một đạo thân ảnh trở nên xuất hiện ở trước mặt hắn.

Thân ảnh sau lưng lóe ra Đại Địa Bạo Hùng vũ hồn đến, rất nhanh, hai người dung hợp vào một chỗ.

Thương Kiệt một quyền chọt oanh ra ngoài.

Nổ một cái!

Trực tiếp đem người nọ đánh cho nằm xuống, hai tay ôm đầu, kêu thảm thiết liên tục vang lên.

Tiêu an nhìn thấy một màn này, con mắt phun ra tức giận đến: "Các người rõ là thật lớn mật, biết ta là ai?"

Lời còn chưa nói hết, sau cùng một đạo thân ảnh lập lòe qua đây, tại hắn trên hai cánh tay có hai cái dài đến một thước xích sắt, xích sắt kia như ngân xà tại trong hư không bay múa, có loại nói không nên lời khí phách cảm giác, người đến tóc đen phiêu phiêu, vóc người to lớn.

Ngân sắc xích sắt như lưỡi hái tử thần tại trong hư không xẹt qua đường vòng cung, chỉ là trong nháy mắt, để Tiêu an lui ra phía sau mấy bước, phun ra một ngụm máu lớn.

Hôm nay, Thương Kiệt ba người thực lực có rõ ràng đề thăng.

"Cút đi." Thương Kiệt hừ lạnh một tiếng.

Ba người trong nháy mắt đứng lên, hung tợn xem Thương Kiệt đám người một cái, trong miệng không ngừng nói ra: "Người nếu có gan thì đừng đi!"

"Ta cũng không đi, người làm gì ta à?" Cao Đông hừ lạnh một tiếng, hai tay chống nạnh, không chút nào cho đối phương mặt mũi.

Rất nhanh, ba người hơi lưu lưu rồi đi, xem bộ dáng là đang tìm người giúp đỡ.

"!" Cao Đông xoay người phát giác Diệp Kinh Văn, cười ha ha một tiếng, hướng về phía phía sau người dựng thẳng lên một ngón tay cái, người ngu a."

Diệp Kinh Văn kích sát Tiểu vương gia, nhưng an toàn bị thả ra ngoài, việc này truyền khắp toàn bộ Lạc Dương Thành, tất cả mọi người biết Diệp Kinh Văn một nhân vật như vậy.

Diệp Kinh Văn cười cười, sau đó nhìn phía Đào Lưu, trầm giọng nói: "Đây là khu dị độc đan, cho người."

Khu dị độc đan có thể hóa giải Biến Dị Thể trong cơ thể độc tố, để cho Biến Dị Thể thiếu bị một ít thống khổ.

Đào Lưu hai mắt phát quang, cảm kích nhìn phía Diệp Kinh Văn, kinh ngạc đến ngây người: "Người là tứ phẩm Luyện Đan sư?"

"Ha ha, người mới biết được a, chính là tứ phẩm Luyện Đan sư, cùng ở bên cạnh ta, người tuyệt đối có phúc hưởng thụ." Diệp Kinh Văn còn chưa nói, Cao Đông liền mở miệng, như vậy kích động đến vô cùng.

"Ừm." Diệp Kinh Văn cười cười, sẽ lúc mở miệng, phía trước xuất hiện mấy bóng người.

"Vô cùng , chính chỗ này những người này , chính là hấn làm chúng ta bị tổn thất ." Ban nầy rời khỏi Tiêu an đám người lần thứ hai trở về , đồng thời ở bên cạnh họ đứng một thanh niên .

Thanh niên này vóc người cao ngất , người mặc trường bào màu tím , cả người nhìn qua tương đối có khí thế , đặc biệt đôi mắt kia , sáng ngời như tinh thần , nhưng lúc này , hấn sắc mặt u ám không gì sánh được , nhìn chăm chăm phía trước: "Là các người làm tổn thương ta cóc rõ tiểu đệ ?"

Cốc rõ .

Tĩnh Hải trong viện một cái cường đại thanh niên .

Người này từ trước đến nay là có thù tất báo , đố kị như thù , ở Tĩnh Hải trong viện xem như một cái bá vương tồn tại . Rất ít người có dũng khí ở trước mặt hấn làm cản .

Hấn khắp nơi triệu tập thủ hạ .

Những thủ hạ này ở bên ngoài không phải là thiên tài , nhưng đối với so với hấn , còn kém rất nhiều rất nhiều .

"Đứng thì thế nào ?" Diệp Kinh Vân hướng về phía trước bước ra một bước , xem như trong đội ngũ vô cùng , hấn có cần phải đứng ra .

"Lại vẫn như thế có lý chẳng sợ ? Chán sống sao?" Cốc rõ nhướng mày , một cổ vô hình khí thế bắn thả ra ngoài , cả người như cùng là một thanh vận sức chờ phát động lợi kiếm .

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày: "Dương Thực Cảnh cứu trọng đình phong sao?"

Khó trách phía sau người lớn lối như thế , nguyên lai có tu vi như vậy .

Đối phương như ẩn như hiện Ngũ Hành Cảnh khí tức đại biểu cho hấn muốn bước vào Ngũ Hành Cảnh liền có thể bước vào Ngũ Hành Cảnh .

cho nên đối phương không có tấn cấp , Diệp Kinh Vân cổ thư là bởi vì phía sau người muốn đến Tam Điểm Thánh Hỏa địa bàn .

Không thể không nói , Diệp Kinh Vân nghĩ rất đúng.

Cốc rõ chính là vì lấy được Tam Điểm Thánh Hỏa mà áp chế một cách cường ép bản thân tu vi , cứ như vậy , hấn ở Tam Điểm Thánh Hỏa trong địa bàn tuyệt đối là nhân vật vô địch .

Nghĩ đến người thanh niên kia nói với hấn nói: "Đi vào trong đó , đem người kia phóng , hấn biết giúp người đoạt được Tam Điểm Thánh Hỏa! Từ đó Tam Điểm Thánh Hỏa tựu là người!"

Trong lòng hấn liền .

Tam Điểm Thánh Hỏa đã bị hấn coi là vật trong bàn tay .

"Dừng tay!" Ngay hai phe lại lần nữa đầu vô lúc , một đạo lạnh lùng thanh âm từ trên bầu trời bay tới .

"Lại là hấn , nói vậy ta có thể thả ra toàn dựa vào này âm u lão đầu từ đi."

Ảo bập bênh tại trong hư không , tại hấn dưới chân có lấy một cái ảo trận: "Nếu sau này đều là Tĩnh Hải viện đệ tử , cũng không được chém giết , hấn là ở chung hòa thuận mới đúng!"

Ảo ánh mắt ở phía dưới đi về một vòng sau , sau cùng vẫn là có một ít mà nhìn Diệp Kinh Vân .

Nhưng mà , hấn hoàn toàn không có phát giác ở Diệp Kinh Vân ánh mắt chỗ sâu xuất hiện là mãnh liệt chi quang .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Thôn Phệ Chi Nhãn , mở!

Ảo muốn có được Diệp Kinh Vân Thôn Phệ Chi Nhân , nhưng Diệp Kinh Vân lại làm sao không muốn lấy được ảo Huyền Nhân ?

Có này Huyền Nhân , mặc dù Diệp Kinh Vân không có học được ảo thuật , cũng là có thể đủ Huyền Nhân thi triển một ít ảo thuật .

Huyền Nhân , có thể nói là trời sinh dị chi đồng , có loại này con mắt người có tư cách trở thành một tên ảo sư . Bởi vì sở hữu ảo thuật toàn bộ đều được dựa vào Huyền Nhân .

Dị chi đồng đều chia làm cửu trọng , mỗi mở nhất trọng là có thể lấy được lực lượng mới , trước mắt Lão giả là nhất phẩm ảo sư , như vậy đối ứng hần Huyền Nhân mở ra nhất trọng .

"Đều cho ta chú ý!" Ảo nói xong lời này , lần thứ hai đem hơi ánh mắt đưa lên ở Diệp Kinh Vân trên thân , sau đó đập ảo trận , dần dần rời đi , phiêu hốt thân ảnh giống như quý mị .

Diệp Kinh Vân trong lòng cười lạnh , biết lão gia hòa này lòng không tốt .

Người này tuyệt đối là một cái nhân vật tàn nhẫn , theo lần trước Tinh Hải tỷ võ vòng thứ nhất cũng có thể thấy được . Hành sự chỗ phong là không từ thủ đoạn .

Gia hòa này hiện tại vẫn chưa có hoàn toàn địa triển lộ ra chi quang , nhất định là còn không có gì phương pháp có thể cho hần thôn phệ Diệp Kinh Vân Thôn Phệ Chi Nhân .

Thôn Phệ Chi Nhân cực khó đòi đi .

Nhưng trên đời thật có loại phương pháp này , nhưng rất hiếm thấy .

Lão giả một khi biết loại phương pháp này , Diệp Kinh Vân sau khi biết người nhất định sẽ địa ra tay với hần .

Sở hữu ảo sư đều tha thiết ước mơ muốn có được một đôi Thôn Phệ Chi Nhân , mà sở hữu thiên nhân tộc nhân đều muốn có được một đôi Huyền Nhân .

Sở dĩ , thiên nhân tộc nhân cùng ảo sư chính là một cái đối lập chủng tộc , một cái không chết không thôi chủng tộc .

"Sư phụ , lão gia hòa này tựa hồ đối với ngươi mưu đồ làm loạn a ." Thương Kiệt truyền âm nói , thanh âm có một ít ngưng trọng , hần tự nhiên không dám nhận mặt nói ra , ở đây dù sao cũng là Tinh Hải viện địa bàn .

"Hừm, ta biết ." Diệp Kinh Vân đáp lại nói .

Phía trước , cốc rõ thật sâu nhìn Diệp Kinh Vân đám người một cái , bên khước miệng kéo ra một tàn khốc nụ cười , nâng tay phải lên , làm ra một cái đe dọa động tác , hừ lạnh một tiếng , mang theo một đám tiểu đệ rời đi nơi này .

Nhìn phía sau người tu vi , Diệp Kinh Vân khẽ cau mày .

Hần phòng chừng sau năm ngày biết lại lần nữa gặp phải cốc rõ .

Xem ra , Tam Điểm Thánh Hóa đối với bất kỳ người nào đều có cực đại .

"Thật tốt tu luyện , sau năm ngày , chúng ta Tinh Hải trong dãy núi ." Diệp Kinh Vân bỏ lại lời này , một thân một mình rời khỏi .

Tinh Hải viện có nhỏ nhỏ lầu các , cung cấp đệ tử ở lại .

Diệp Kinh Vân tùy ý tìm một chỗ , liền bắt đầu tu luyện , lần này hần tu luyện là Thiên Nhân Thuật .

Từ lúc mở ra Thôn Phệ Chi Nhân sau , hần dần dần phát hiện mình trên người có một số khác biệt , giống như có thể chứng kiến người bình thường vừa ý không tới đồ đặc .

"Thôn Phệ Chi Nhân , mở!"

Thanh âm hạ xuống , hần hai mắt biến thành nhũ bạch sắc , ở đó chính giữa có điểm sáng màu tím , nhìn phía phía trên , ánh mắt hần có khả năng xuyên thấu qua vật thể , thẳng đang nhìn bầu trời .

Xanh thẳm trên bầu trời treo cao lấy một vòng kim sắc thái dương .

Mặt trời kia tốt nhất giống như có thứ gì!

Lần trước hần không cách nào phát giác , lần này hần thấy , đồng thời rõ ràng thấy .

"Đây là ..."

Hắn khuôn mặt lộ ra vẻ khiếp sợ , chứng kiến rất nhiều không thể tưởng tượng nổi đồ đạc .

Ở đó thái dương chỗ , thậm chí có một khối thật lớn lục địa , lục địa là đỏ như máu , không trung cũng là màu xanh thẫm , tại đó có rất nhiều Yêu thú .

Những thứ này Yêu thú thân thể không lồ .

Lướt qua những thứ này Yêu thú , hắn chứng kiến một tòa kim sắc tháp!

Tỉ mỉ khê đếm , lại có cửu tầng.

Tháp phía dưới có một cái Lão Hòa Thượng , hắn động tác chậm rì rì , nhưng mỗi một lần vung lên chổi , bốn phía không gian đều có thể rung động một cái!

Diệp Kinh Vân con ngươi bạo lui .

Đây tuyệt đối là một vị cao thủ!

Hắn có thể rất khẳng định .

Như vậy cao thủ nếu là ở hạ vị Thần giới cũng hoàn toàn có thể nghiền ép sở hữu cường giả .

Ở đây đến là địa phương nào ? tháp là cái gì tháp ?

Ở trong lòng hắn tràn ngập mê hoặc , cả đầu đều có điểm vận chuyển không được , trước mắt hết thấy thực sự quá không thể tưởng tượng nổi .

Đột nhiên , cửu tầng kim sắc tháp tầng thứ nhất cửa chính chậm rãi mở ra .

Hắn chứng kiến một cái có chút quen thuộc bóng hình xinh đẹp .

"Phóng ... Buông!"

"Lạc Thương , ngươi cái tiện nhân! Vì sao phải đối với ta như vậy!"

Trong bóng tối , một cái trên thập tự giá cột một cái tóc tai bù xù nữ tử , hoàn toàn nhìn không thấy nàng hình dạng .

Nàng đang liều mạng reo hò .

Thanh âm quanh quẩn ở toàn bộ trong tầng thứ nhất , có vẻ hơi cô độc .

Diệp Kinh Vân dĩ nhiên là nghe không được nàng nói , chỉ là hắn cảm thấy này một đạo thân ảnh hết sức quen thuộc , nhưng trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra .

Trong hư không , bỗng nhiên xuất hiện một đạo tia chớp màu vàng , như roi một dạng hung hăng nữ tử quét tới .

Nữ tử kêu thảm một tiếng , đã hôn mê .

"Ai ?"

Một giọng nói bỗng nhiên vang lên , sau đó hai đạo quang mang theo trong bóng tối ra ngoài , thẳng hướng bên ngoài đi .

"Không được!" Nhìn thấy tia sáng này , Diệp Kinh Vân nhanh chóng thu hồi Thôn Phệ Chi Nhãn , nhưng này quang mang vậy mà vẫn là truy truy mất mát .

Tức khắc , bát hoang trên đại lục , xanh thẫm trên bầu trời xẹt qua một đạo sấm sét màu tím , như một cái găm thét từ sắc cự long , nó nhìn quét chung quanh , là đèn lồng mất to bỗng nhiên nhìn phía Tinh Hải đế quốc Tinh Hải trong viện , sau đó chợt phóng đi , kinh khủng lực lấy không gian xung quanh .

Tất cả mọi người cảm thụ được này một cỗ năng lượng kinh người sau , trong lòng trong nháy mắt sinh sôi ra sợ hãi , giống như toàn bộ linh hồn đều bị diệt .

Ầm!

"Không xong!" Diệp Kinh Vân mau trốn ra ngoài .

Sau một khắc , tia chớp màu tím trực tiếp rơi vào cái kia tọa trong lầu các , nổ 1 tiếng , cả tòa lầu các hóa thành yên diệt , trên mặt đất nhiều hơn một cái sâu không thấy to lớn .

Ghé vào lỗ tai hắn bỗng nhiên vang lên một đạo lạnh lùng đến cực điểm thanh âm: "Lần sau , nữa nhìn lên một cái , chết!"

Diệp Kinh Vân chân mày hung hăng mặt nhăn nhu một cái .

Tỉnh Hải viện người bị đạo này như sấm rền to lớn hù dọa giạt mình , đều theo trong tu luyện thức giấc , huyền phù tại trong hư không , nhìn phía dưới đen nhánh kia hồ to , chân mày đều là nhíu một cái .

Đây là chuyện gì xảy ra ?

" , không có sao chứ ?" Cao đông cùng Thương Kiệt cũng là hoảng hoảng trương trương chạy đến , phát giác Diệp Kinh Vân không sau đó , mới an tâm .

Áo cũng đi ra , ngẩng đầu , nhìn xanh thẳm bầu trời , nhướng mày , mặc dù là hắn cũng không biết rõ tình huống gì , ánh mắt hướng phía dưới thiếu niên áo trắng nhìn lại , lẩm bẩm: "Hắn là đang thức tỉnh Thôn Phệ Chi Nhân sau sẽ có như vậy thiên địa dị tượng ? Nếu như vậy nói , này Thôn Phệ Chi Nhân quả thực là bất phàm a!"

"Không nghĩ tới , ta áo ở sinh thời có thể gặp được có Thôn Phệ Chi Nhân người , bất quá kỳ quái , căn cứ cổ thư đã nói , Thôn Phệ Chi Nhân là thiên nhân tộc vốn có! Nhân loại muốn có , liền cần cần nuốt thiên nhân tộc , hắn là nói tiểu tử này gặp được thiên nhân tộc ?"

"Thế nhưng , thiên nhân tộc không phải đã tại trên khối đại lục này biến mất sao?"

"Không cần quan tâm nhiều!" Sau cùng hắn không nghĩ , vẫn là quyết định chờ sau này tìm được cách làm liền trực tiếp cần nuốt thiếu niên áo trắng Thôn Phệ Chi Nhân .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Lạc Linh

Diệp Kinh Vân lại lần nữa tìm một lầu các , lại lần nữa ngồi xếp bằng , hai mắt còn lại là hơi sùng sốt .

Trong bóng tối bị vây lấy nữ tử đến tột cùng là ai ?

Tại sao phải cho hắn một loại cảm giác quen thuộc , thậm chí nói là một loại bất tâm cảm giác .

Hắn không biết , nếu như hắn có thể đủ nghe được nữ tử nói , như vậy nhất định sẽ biết cô gái kia là ai!

Vẫn là chỗ đó , vẫn là kim Sắc Cửu tầng tháp , cũng y nguyên là tầng thứ nhất .

Chân trời phóng tới một tia sáng , đem Hắc Ám xua đuổi không còn thấy bóng dáng tăm hơi .

Tại đó có một người mặc cũ nát bộ y nữ tử .

Trên y phục dính đầy lấy tiên diễm huyết , như nhiều đoá huyết hoa đang nở rộ lấy .

Nữ tử khẽ ngẩng đầu lên , lộ ra một cái tinh xảo khuôn mặt .

Đẹp, quá đẹp, đẹp đến mức không ai bì nổi , đẹp đến mức không dính khói bụi trần gian , đẹp để cho người ta trong nháy mắt thất thần , giống như toàn bộ linh hồn đều có thể rời đi thân thể .

Ánh mặt trời chiếu nghiêng lại , chiếu sáng ở nữ tử trên gò má , giống như tinh điều ngọc trác đồng dạng, không có một chút xù tí vết . Nàng xem như Thu Thủy , mày như tháng ề âm , mũi Lương Tú rất , nước da tuyết trắng .

Thân cao chừng Đùng có 1m72 , hoàn mỹ , tự nhiên mà thành .

Lúc này nàng cũng là cười thắm một tiếng , cứ như vậy cười một tiếng , dường như tất cả mọi thứ có thể đi hòa tan , tất cả mọi người tâm cũng sẽ ở nụ cười này trong bể nát .

"Tỷ tỷ , tại sao muốn đối với ta như vậy ?"

"Khinh Vân, ta nghe nói ngươi chết ? Đây không phải là thật , này nhất định không phải thật sự! Ngươi là Chiến Thần , ngươi là không gì làm không được chiến thắng , ngươi là đội trời đạp đất nam tử , ngươi không có khả năng chết , ngươi sẽ không chết!" Nàng địa kêu , tinh xảo trên gò má hơi vạm vỡ , khoe miệng hơi mím môi , nói không nên lời đáng thương .

Nhưng mà , trên đời này thật có lãnh huyết vô tình người , thứ người như vậy căn bản cũng không biết thương hương tiếc ngọc .

"Từ tâm đi. Hắn chết đến mức không thể chết thêm, ngươi cả đời này đều không cách nào nhìn thấy hắn, tỷ tỷ ngươi dùng ngươi Lạc Linh Kiếm đâm vào đến trái tim của hắn trong." Một đạo lạnh lùng thanh âm như một trận gió lạnh thổi đến, để cho mỹ nữ tức khắc run, lạnh run.

"Không, điều đó không có khả năng!" Tự nhiên mỹ nữ phát ra xé tâm nứt tiếng the thé, căn bản cũng không tin một màn này.

"Có tin hay không là tùy ngươi, ngược lại hắn đã cũng chưa về. Ngươi là tốt tốt rồi ngóc tại chỗ này, Luân Hồi Nữ Đế." Hừ không y nguyên truyền đến một đạo lạnh lùng thanh âm "Từ tâm đi."

"Trên người ngươi đầy đủ mọi thứ đều có thể dòi đi cho ta."

Luân Hồi Nữ Đế, đây là vô số người đối nữ tử xưng hô.

Nếu như Diệp Khinh Vân nghe nói như thế, nhất định sẽ về mặt khiếp sợ, thậm chí sẽ nhịn không ngừng gằm thét, cả người sẽ trở nên vọng động.

"Ta chết cũng sẽ không cho ngươi, trừ phi ngươi có thể cho ta trở lại Khinh Vân bên cạnh."

Tự nhiên mỹ nữ giống như điên đồng dạng, địa kêu to lên: "Ta không muốn thực lực gì, ta chỉ cần Diệp Khinh Vân, ta chỉ nghĩ trở lại bên cạnh hắn!"

Thanh âm bén nhọn phóng lên cao, mang theo nàng mãnh liệt chờ đợi.

Nhưng mà, đáp lại nàng vẫn là một đạo ôn hoà thanh âm, ở trong mắt đối phương, nàng giống như không phải một cái làm tất cả nam nhân kích động mỹ nữ, chỉ là một có thể được lực lượng hàng hóa.

"Hắn chết, mặc dù hắn không chết, ta cũng không khả năng để cho ngươi cùng với hắn, ngươi cảm thấy hắn biết đồng ý, sẽ nhịn tâm địa gấp lại ngươi đem đầy đủ mọi thứ toàn bộ cho ta không?"

"Hon nữa, hắn tiềm lực thực sự quá lớn, phải chết."

Nghe nói như thế, tự nhiên mỹ nữ kêu thảm một tiếng, trong suốt nước mắt theo trong hốc mắt lăn xuống đến, trong lòng thầm nhủ: "Ta đã đem ta một hồn Luân Hồi, không biết ngươi có thể hay không nhìn thấy Diệp Khinh Vân?"

Nếu như Diệp Khinh Vân có thể đi thấy như vậy một màn, nhất định sẽ lên.

Hôm nay nhưng mỹ nữ không là người khác, là hân thê Từ Lạc Linh.

Lạc Linh cũng không có phản bội hắn, giết hắn người cũng không phải Lạc Linh, mà là nàng song bào thai tỷ tỷ Lạc Thương.

...

Rất đáng tiếc, Diệp Khinh Vân không biết, nếu như ban này có thể có một tia sáng phóng tới, vậy hắn liền hoàn toàn có thể chứng kiến tự nhiên mỹ nữ dung mạo.

Nhưng có đôi khi duyên phận chính là như vậy.

Bỏ qua chính là bỏ qua, trở lại từ đầu vừa nhìn, nàng đã đi.

Trên thực chất, ở Diệp Khinh Vân trong lòng vẫn là không tin Lạc Linh biết giết hắn.

Kiếp trước, hắn thật đối Lạc Linh rất tốt, cung chịu nàng, quen nàng, yêu nàng. Phàm là đối phương nói cái gì, muốn làm gì, hắn đều không nói hai lời, vì nàng đi làm.

Về phần hắn mỹ nữ, hắn nhìn cũng không nhìn một cái.

Đương nhiên, Lạc Linh đối với hắn cũng rất tốt, chiều cổ đến từng li từng tí, hơn nữa nàng tính cách phi thường tốt, rất ít tức giận, lại chưa bao giờ lãnh ngạo.

Hai người ở khi đó thế nhưng nổi danh tình lữ.

Hai người tu vi có rất Cao Sâm, khi đó, Diệp Khinh Vân được xưng là Chiến Thần, mà Lạc Linh còn lại là được người gọi là Luân Hồi Nữ Đế, bởi vì nàng có một đôi Luân Hồi Chi Nhân, lại tu luyện công pháp lại là Luân Hồi quyết.

Lúc này, Diệp Khinh Vân vẫn là sững sờ, cảm thấy đạo thân ảnh kia rất quen thuộc, nhưng y nguyên là nghĩ không ra, hắn nghĩ như thế nào cũng sẽ

không đi Lạc Linh trên thân nghĩ.

Theo hấn , Lạc Linh hấn là tại hạ vị Thần giới tiêu dao vui sướng .

Sau cùng , hấn thực sự không nghĩ ra được , chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu , lại lần nữa địa phóng ở phương diện tu luyện .

Có ban nảy sự tình , hấn liền không dám tùy ý địa dùng Thôn Phệ Chi Nhãn nhìn về phía một vòng đỏ như máu thái dương .

Thời gian trong tu luyện nhanh chóng trôi qua , bất tri bất giác , năm ngày lạng lẽ trôi qua .

Hôm nay là Tinh Hải viện đệ tử tập thể đi tới Tinh Hải sơn mạch , là tìm kiếm Tam Điểm Thánh Hóa .

Tinh Hải viện những thứ kia thượng tầng người đã là tuyên bố tin tức , bọn họ không muốn Tam Điểm Thánh Hóa , nói cách khác , ai muốn lấy được Tam Điểm Thánh Hóa , thì nhìn mỗi cái bản lĩnh .

Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , biểu tình tuy nói không thay đổi , nhưng nội tâm còn lại là ở cười lạnh liên tục .

Tam Điểm Thánh Hóa , đây chính là ở trên dị hỏa bảng xếp hạng thứ mười tồn tại , người vậy mà nói với chúng ta không muốn ?

Là người ngốc chứ hay là chúng ta ngốc đây?

Hấn tuyệt đối sẽ không tin tưởng loại này lời thừa .

Năm ngày thời gian , hấn tu vi tuy nói không có tăng , nhưng củng cố không ít , trong cơ thể linh lực cũng là càng thêm hùng hậu lên .

Đang nhìn dư người .

Thương Kiệt ở trong năm ngày này thăng tu luyện đại địa kim cương bất diệt quyết , thân xác biến phải càng cường hấn hơn .

Người lùn Cao Đông còn lại là đang nghiên cứu Hạo Thiên Chi Chùy , này chùy đối với hấn mà nói vẫn có rất nhiều không hiểu địa phương .

Mà một người khác , Biến Dị Thể Đào Lưu cũng không có tu luyện , mà là tại áp chế trong cơ thể biến dị độc , có Diệp Kinh Vân cho hấn đan dược , muốn áp chế biến dị độc cũng không phải là cái gì khó khăn sự tình .

Có thể nói , một đội này thực lực có một chút đề thăng .

Phương xa , một bóng người xinh đẹp chậm rãi xuất hiện .

Tinh Hải Lạc Dao!

Tinh Hải Lạc Dao nhìn Diệp Kinh Vân chi đội ngũ này , tinh xảo trên gò má hiện ra vẻ kinh ngạc .

Như vậy đội ngũ , nàng cảm thấy đến Tinh Hải sơn mạch tuyệt đối không có nguy hiểm tánh mạng .

"Hoan nghênh ta sao ?" Ở trên mặt nàng hiện ra nụ cười vui vẻ , không ít người trong nháy mắt thất thần , sau đó nhất tề nhìn thiếu niên áo trắng , mặt ước ao .

Đây chính là Tinh Hải Thành đệ nhất mỹ nữ a .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Huyết hồng Thiết Nham

Tinh Hải Lạc Dao đến đến lập tức là dẫn tới Tinh Hải viện đệ tử chú ý .

"Roi Dao!" Ngay vào lúc này , trong đám người đi ra một cái lạnh lùng nghiêm nghị thanh niên , hấn cau mày , trong thanh âm không cách nào áp chế tức giận: "Người không theo ta , cùng này rác rưởi ?"

Đối với cái này thanh niên , Diệp Kinh Vân cũng không xa lạ .

Chính là mấy ngày hôm trước cùng hắn xuất hiện qua tranh cãi người , cốc rỗ .

"Ta nghĩ với ai lúc này ai , người quân à?" Tinh Hải Lạc Dao sắc mặt hơi lạnh lên , trực tiếp đứng ở Diệp Kinh Vân trên thân .

"Người!" Cốc rỗ da mặt hung hăng đánh lại đánh .

"Yên lặng!" Áo trầm giọng nói , ánh mắt nhìn quét bốn phía , quát lên: "Hôm nay liền mang bọn người đi Tinh Hải sơn mạch , còn nói ai có thể lấy được Tam Điểm Thánh Hóa , liền mỗi cái bằng bản lĩnh ."

Nói xong lời này , hắn không quên đối cốc rỗ truyền âm nói: "Cốc rỗ , người giúp ta hảo hảo mà coi chừng Tinh Hải Lạc Dao , còn nữa, cái kia người mặc đồ trắng thiếu niên không thể chết được , ta phải hắn hữu dụng ."

Trong lòng hắn , trước đó không lâu , hắn cuối cùng từ rất nhiều cổ thư phía trên tìm được một quyển có liên quan Thôn Phệ Chi Nhân đòi đi cách làm thuật , hiện tại , hắn đang nghiên cứu , một khi bóc trần , hắn thứ nhất thời gian liền nuốt Diệp Kinh Vân Thôn Phệ Chi Nhân .

"Được." Cốc rỗ hồi âm nói , tuy nói không biết Lão giả ít hơn năm có ích lợi gì , nhưng xem như cấp dưới hắn chỉ có thể phục tùng mệnh lệnh , hắn thật sâu biết trước mắt Lão giả ảo thuật mạnh mẽ đến mức nào.

Áo mỉm cười , trong nụ cười cất giấu một thanh lợi hại đao .

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , hắn có thể chứng kiến lão giả này không có hảo ý , tuyệt đối không phải người tốt lành gì .

"Cẩn nuốt Tam Điểm Thánh Hóa , lại nghĩ biện pháp lấy được bát hoang cử điểm lệnh bài , ta đi liền . " Tiếp tục ngốc tại chỗ này , đối với hắn mà nói đã không có bất cứ ý nghĩa gì .

"Mọi người có thể ngồi trên ta ảo liệt bằng điều bên trên." Hắn trầm giọng nói , sau một khắc , con mắt biến ảo một cái , ánh sáng màu trắng bắn rơi đi ra .

Tức khắc , chân trời truyền đến một đạo bén nhọn tiếng chim hót .

Sau một khắc , một đầu thật lớn Yêu thú liền hiện ra ở Tinh Hải viện trên mặt đất .

Ảo liệt bằng điều , ảo sư yêu thích nhất Yêu thú , cái này ảo liệt bằng điều chiều cao ước chừng năm thước , dực triển mở có chừng mười thước , nó nằm sấp trên mặt đất , âm lãnh con mắt quét mắt phía trước .

Bốn phía không gian xuất hiện một cỗ khí lưu , những khí lưu này rơi vào võ giả trong mắt , trước mắt hình như là xuất hiện một áng lửa .

Diệp Kinh Vân nhanh chóng khôi phục , có chút kinh ngạc nhìn cái này ảo liệt bằng điều .

Không nghĩ tới đầu này ảo liệt bằng điều đã là đầy đủ một ít ảo thuật năng lực , thật là không đơn giản .

"Hai mươi tân sinh , còn có Dur lão sinh , ở đây tổng cộng có hơn năm mươi người . " Áo ánh mắt nhìn quét một vòng , lạnh nhạt nói: "Ảo liệt bằng điều , người phân hoá ra mười đầu huyền thân ra đi ."

Theo thanh âm hắn hạ xuống , ảo liệt bằng điều bốn chân chợt dùng sức , đứng lên , lợi hại trong con người lấp lánh quý dị quang mang , sau đó nó há miệng ra , tức khắc , mười đám bạch khí bay ra đi , rơi trên mặt đất , chỉ một lát sau , mười đám bạch khí dĩ nhiên là biến thành cùng nó giống nhau như đúc Yêu thú .

Bất quá , những thứ này Yêu thú thân thể nhìn qua là hư .

"Đều ngây tại chỗ làm cái gì ? Còn không ngồi lên ? Chúng ta bây giờ ra ngoài . " Áo lạnh nhạt nói , bản thân dẫn đầu ngồi ở ảo liệt bằng điều trên thân , dư người cũng không do dự nữa đều ngồi lên .

Kỳ quái là , nhìn như hư thân một dạng , ngồi lên phương pháp là thực chất .

Hư hư thật thật , đây chính là ảo sư tinh túy a .

Diệp Kinh Vân , Thương Kiệt , Cao Đông còn có Đào Lưu , Tinh Hải Lạc Dao ngồi ở một ảo liệt bằng điều trên lưng .

Hư địa nhát hạ .

Khi tất cả võ giả đều ngồi lên sau , ảo liệt bằng điều bốn chân đạp lên mặt đất , chợt hướng xanh thẳm không trung bay đi , mục tiêu là Tinh Hải trong dãy núi .

Tinh Hải sơn mạch ở Tinh Hải đế quốc sau , muốn đi Tinh Hải sơn mạch nhất định phải đi qua Tinh Hải đế quốc , mà Tinh Hải đế quốc lại không phải tùy

tiện người nào đều có thể đi vào , điều này cũng làm cho đưa tới ở Tinh Hải trong dãy núi không có gì vô giả .

Có thể nói là , Tinh Hải son mạch đã là Tinh Hải đế quốc .

Muốn liền cần lấy được Tinh Hải đế quốc Hoàng đế tán thành .

Bất quá, Tinh Hải viện là xa xa cao hơn Tinh Hải đế quốc tồn tại , bọn họ hoàn toàn liền có thể tự tiện chủ trương , không cần cùng Tinh Hải Đế vương chào hỏi , trực tiếp đi vào , đồng thời không có người nào có thể ngăn cản bọn họ .

Dù sao nói , Tinh Hải viện quá cường đại .

Ngồi ở ảo liệt bằng điều trên thân , Diệp Kinh Vân tóc dài tung bay , có một loại tiêu sái cảm giác .

Phía sau , Tinh Hải Lạc Dao ánh mắt lập loè , đôi môi hơi mím môi , không biết suy nghĩ cái gì .

Ảo liệt bằng điều tốc độ rất nhanh, chỉ là chừng mười phút đồng hồ thời gian sẽ đến Tinh Hải ngoài dãy núi vậy .

Lúc này , đứng ở nơi đó hai người mặc Tinh Hải đế quốc áo giáp binh sĩ , nhìn thấy Lão giả sau , đều là tựa đầu thấp đủ cho cúi đầu , sau đó tránh ra một con đường .

Ảo mỉm cười , hướng về phía phía sau thanh niên nói ra : "Tam Điểm Thánh Hóa đang ở bên trong , đi đi ."

Hắn nụ cười nhìn qua rất ôn hoà , rất hiền lành , nhưng Diệp Kinh Vân từ đó thấy là quý kẻ , còn có âm mưu .

Đoàn người tiếp tục hướng lên phần kia đi tới , đi qua rừng rậm .

Thái dương chiếu sáng , đưa bọn nó thân ảnh lờ lờ kéo đến thật dài .

Nhìn những người này , ảo cười hắc hắc cười , chợt đưa mắt lần thứ hai đặt ở vị kia người mặc đồ trắng thiếu niên , trong ánh mắt tràn đầy không hề che giấu cùng với chi quang .

"Lão phu về trước đi , tiếp tục nghiên cứu một chút thể nào đem dời đi Thôn Phệ Chi Nhân cách làm . Có này Thôn Phệ Chi Nhân , lão phu trở lại bát hoang cử điểm trong nhất định có thể quật khởi mạnh mẽ ."

Trong lòng , nội tâm hắn kích động , phát ông tay áo một cái , liền tại chỗ biến mất .

Phía trước hai vị binh sĩ chỉ cảm thấy một trận gió nhẹ nhàng , sẽ thấy cũng không nhìn thấy Lão giả thân ảnh .

Diệp Kinh Vân đám người một đường hướng phía trước đi tới , nửa đường , ngược lại không có ai tranh cãi , tất cả mọi người suy nghĩ Tam Điểm Thánh Hóa .

Rất nhanh, mọi người dựa theo địa đồ đi tới Tinh Hải son mạch Tinh Hải trong núi lửa . Bọn họ biết tại đó liền cất giấu Tam Điểm Thánh Hóa .

Một cái cửa động hiện lên ở trong mắt mọi người .

Những người này trên cơ bản không có gì do dự liền trực tiếp đi vào .

Về sau, phía trước có bao nhiêu ra năm cái cửa động , mỗi một cái cửa động trong đều truyền ra một cỗ nhiệt khí , hình như là từng cỗ một hơi nóng hướng phía trước cuốn tới .

Ở nơi này to như vậy chỗ chung quanh có rất nhiều nham thạch .

Những thứ này nham thạch toàn bộ là đỏ như máu .

"Dĩ nhiên là huyết hồng Thiết Nham , một khối nhỏ huyết hồng Thiết thạch liền có thể bán được 1 vạn khối linh thạch trung phẩm a! Phát đạt , lão tử phát đạt ." Có vô giả nhìn thấy một màn này , kích động đi qua , tay va chạm vào huyết hồng Thiết Nham bên trên.

A!

Hắn kêu thảm một tiếng , toàn bộ tay chợt bắt đầu bốc khói , sưng đỏ lên , sau một khắc , một đoàn hồng sắc ngọn lửa xuất hiện ở trên người hắn , nhanh chóng bốc cháy lên .

Hắn nhanh chóng dùng linh lực đến xua tan , nhưng càng như vậy làm , hỏa diễm thì càng hung mãnh , đến sau cùng , hắn thân thể đã là hóa thành một đầy thi cốt .

Bị hoạt hoạt đốt chết!

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Tìm kiếm Tam Điểm Thánh Hỏa

"Là Tam Điểm Thánh Hỏa lưu lại khí tức ." Diệp Khinh Vân nhìn trên mặt đất hắc sắc hài cốt , lẩm bẩm .

Tên kia quá xui xẻo!

Tuy nói chỉ là Tam Điểm Thánh Hỏa một đạo khí tức , nhưng là tuyệt đối không thể xem thường . Gặp được ngọn lửa này , đụng chạm một cái cũng không được , ban nãy người võ giả kia hoàn toàn không có cảnh giác , bị Tam Điểm hỏa điểm nhất đạo khí tức đổ vào đến trong cơ thể , thiêu đốt thân thể hần .

Chung quanh võ giả nhìn thấy một màn này , đều cau mày , phía sau lưng toát ra mồ hôi lạnh .

Hoàn hảo bọn họ không có quá xem qua hồng , không có đưa tay đặt ở huyết hồng Thiết Nham bên trên.

Hiện tại , huyết hồng Thiết Nham đã là biến thành nhưng đứng xa nhìn không thể đụng chạm đồ đặc . Một món đồ như vậy đáng tiền đồ đặc xem lại không thể lấy được , trong lòng mọi người đều là ngơ .

Rất nhanh, mọi người đưa mắt đặt ở phía trước .

Nơi đó có không ít cửa động , Tinh Hải viện cao tăng người chỉ nói là đại khái nói Tam Điểm Thánh sống chỗ , không có cụ thể nói.

Cũng không biết Tam Điểm Thánh Hỏa sẽ ở đây mấy cái trong động khẩu cái nào .

Mấy người do dự một chút sau , đều tuyển chọn một cái cửa động , dần dần, to như vậy trên đất trống nhân số biến phải giảm rất nhiều .

Cũng chỉ còn lại có Diệp Khinh Vân cùng cốc rỗ hai chi đội ngũ .

Ở cốc rỗ bên cạnh có bốn vị thanh niên , bọn họ tu vi đều ở đây Dương Thực Cảnh thất bát trọng , thực lực bất phàm .

Có thể nói , theo nhìn bề ngoài , cốc rỗ chi đội ngũ này người tu vi cao nhất .

Cốc rỗ hừ lạnh một tiếng , đi tới Tinh Hải Lạc Dao phía trước , thật sâu nhìn một chút phía sau người tinh xảo khuôn mặt , bên khóe miệng dâng lên một quỷ dị độ cong , sau đó hướng phía trước đi tới .

"Đi theo ta đi!" Tinh Hải Lạc Dao hướng về phía Diệp Khinh Vân truyền âm nói .

Diệp Khinh Vân gật đầu , sau khi biết người biết Tam Điểm Thánh Hỏa vị trí cụ thể , phân phó một cái Thương Kiệt , Cao Đông , mấy người lúc này đi qua .

Không biết có phải hay không vừa khớp , hai chi đội ngũ đi phương hướng đều là giống nhau .

Cốc rỗ bên cạnh một vị thanh niên thấy thế , biết được chủ nhân đối Diệp Khinh Vân quan tâm , chính là trào phúng 1 tiếng: "Theo đuôi!"

"Ta đi đại gia ngươi!" Phía sau , Cao Đông nghe nói như thế , tức đến phôi đều nổ tung .

"Cao Đông , chớ cùng tục nhân hiểu biết ." Diệp Khinh Vân ngược lại rất bình tĩnh , lạnh nhạt nói , ngữ khí mang theo trào phúng .

"Ngươi nói ta là tục nhân ?" Thanh niên kia nghe nói như thế , lông mi gầy lên trên , vẻ mặt tức giận , nhìn chăm chú phía trước thiếu niên áo trắng .

"Ta nói ngươi sao ? Ngươi phải muốn bản thân tán thành , ta cũng không có cách nào a ." Diệp Khinh Vân ngoạn vị nói ra , trong nụ cười không hề che giấu địa hiện ra trào phúng tới.

"Ngươi!" Thanh niên càng thêm nộ , tiến lên một bước , một bộ lớn hơn triển khai thân thủ hình dạng .

"Dừng tay!" Phía trước , cốc rỗ nhướng mày , ảo thể nhưng đối với hắn đã phân phó không thể để cho thiếu niên áo trắng có chuyện , mà lại nói , ở không có tìm được thần bí nhân kia cùng Tam Điểm Thánh Hỏa lúc , cũng không cần nổi lên va chạm tốt.

"Chúng ta đi trước ." Hấn nói ra .

Nhìn đối phương như vậy , Diệp Kinh Vân cũng biết đối phương nhất định là biết Tam Điểm Thánh Hóa vị trí cụ thể , đem mê hoặc ánh mắt ngưng tụ ở Tinh Hải Lạc Dao trên thân .

Đội đến đối phương đi rồi , Tinh Hải Lạc Dao con mắt tinh quang lóe lên , dịu dàng nói: "Hấn là Tinh Hải viện một cái tay sai , ta nghi ngờ hấn là đến giải cứu vị thần bí nhân kia ."

"Gia hỏa này phỏng chừng cũng đúng Tam Điểm Thánh Hóa có dũng khí hứng thú , Diệp công tử , chúng ta có thể nhanh hơn điểm nha." Vừa nói, nàng hướng một hướng khác đi .

Thương Kiệt cùng Cao Đông , Đào Lưu ba người đưa mắt đặt ở Diệp Kinh Vân trên thân .

Diệp Kinh Vân gật đầu , cùng đi , phía sau Thương Kiệt mấy người cũng đều theo sau .

Tinh Hải Lạc Dao rất quen thuộc , dường như nàng đến qua ở đây , hơn nữa không chỉ một lần .

"Ngươi đã tới ?" Diệp Kinh Vân tò mò hỏi.

"Tự nhiên ." Tinh Hải Lạc Dao cũng không che giấu cái gì , trực tiếp nói: "Tinh Hải viện người đã sớm biết ở đây ."

"Dĩ nhiên là biết , vậy tại sao còn để cho chúng ta đi vào ? Trực tiếp để cho chính bọn hấn người đi vào , chẳng phải là sẽ tốt hơn ?" Lời như vậy , Tam Điểm Thánh Hóa tuyệt đối là bọn họ vật trong bàn tay .

"Hấn là ..." Diệp Kinh Vân giống như nghĩ đến cái gì , sắc mặt chợt biến sắc: "Cần tế phẩm ?"

"Không sai , Diệp công tử đúng là rất thông minh , xác định thật là cần tế phẩm , người lúc đi vào nói vậy đã cảm thụ được chung quanh một cỗ đặc biệt không hiểu lực lượng chứ ? Cỗ lực lượng này chính là Tam Điểm Thánh Hóa cấm thuật . Đi tới nơi này vỡ giả một lần tối đa chỉ có thể năm mươi , hơn nữa tu vi cũng không thể đạt đến Ngũ Hành Cảnh trở lên."

"Nếu không nói không thể đi vào ." Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi giải thích: "Ta là tới qua mấy tiếp , là dựa theo phía trên ý tứ tới cứu ra vị thần bí nhân kia ."

"Khi chúng ta phát giác vị thần bí nhân kia lúc , muốn cứu hấn , thế nhưng hấn nói cần tế phẩm , hơn nữa cuối cùng là tu vi Cao Sâm người làm tế phẩm!"

Diệp Kinh Vân sắc mặt lần thứ hai biến sắc , hấn biết đây là một cái cạm bẫy .

Nào có người phát giác Tam Điểm Thánh Hóa hành tung còn tốt bụng như vậy mà đưa nó nói ra , này phi thường không hợp lý .

Bất quá , hấn không biết này dĩ nhiên là một cái lớn như vậy cạm bẫy .

Này Tinh Hải viện cao tăng lòng người trắng rõ là hung ác , thậm chí ngay cả bản thân bồi dưỡng ra đệ tử cũng không bỏ qua .

Bất quá , cô gái trước mắt thần tình lạnh lùng , không chút nào cảm thấy có vấn đề gì .

Cô gái này dụng tâm cũng là cực kỳ hung ác , như xà tâm .

Diệp Kinh Vân cảm thấy đi ra động này sau , sau cùng không nên cùng cô gái này có liên hệ gì .

"Tế phẩm , thần bí nhân kia cần tế phẩm mới có thể mở ra xích sắt kia ." Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi nói ra , căn bản cũng không có phát giác Diệp Kinh Vân ánh mắt khác thường .

Ở cửa động này trong , trừ bọn họ và cốc rõ đội ngũ bên ngoài , còn có một đội ngũ .

Đội ngũ này chỉ có ba người .

Một thiếu niên , một cái xinh đẹp lại yêu dị nữ tử , còn có một cái trắng củi đầu , hình dạng cực kỳ ning nọt thanh niên .

Đúng là Hư Vô hóa điểm bọn họ .

Hư Vô nhìn phía trước , khẽ cau mày: "Ta có thể cảm thụ được Tam Điểm Thánh Hóa vị đạo , thì ở phía trước ."

Bên cạnh thanh niên Mộ Dung Nguyên nghe nói như thế , tâm cả kinh , cảm thấy rất là không thể tưởng tượng nổi .

Bình thường người căn bản cũng không có thể sẽ cảm thụ được Tam Điểm Thánh Hóa khí tức , coi như là dị hỏa hạt giống cũng không cách nào cảm thụ được , dù sao nói Tam Điểm Thánh Hóa là xếp hạng trên dị hỏa bảng thứ mười tồn tại .

"Thiếu niên này đến là thân phận gì ? Thực lực rất quý dị , hơn nữa lại có thể cảm nhận được dị hỏa khí tức ." Mộ Dung Nguyên trầm bệ không muốn

hiểu rõ .

"Còn không theo kịp ?" Phía trước , Hư Vô chau mày , quát lên , nếu không phải là đối phương đây đưa đến cùng theo tôi , lại đối với hắn còn có một chút tác dụng , hắn mới sẽ không để cho phía sau người theo .

"Được, cái này tôi." Mộ Dung Nguyên thần tốc tới , đem thượng vàng hạ cám ý niệm trong đầu không hề để tâm .

"Chủ nhân , Tam Điểm Thánh Hỏa dường như rất cường đại ." Mặt Nhật Hỏa Điểm cảm thụ được chung quanh truyền đến áp chế khí tức , sắc mặt hơi đổi .

"Đó là đối với người mà nói , hôm nay người chỉ là một nửa Mặt Nhật Hỏa Điểm , cũng không phải là hoàn chỉnh , tự nhiên sẽ cảm thụ được áp chế ." Hư Vô thiếu niên lạnh nhạt nói , con mắt màu trắng trong nhúc nhích quý dị hỏa điểm .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 194: Quỹ tiền bối

Tam Điểm chỗ , có mấy lỗ cửa .

Không ít trong động khẩu phiêu đảng huyết vụ , từng đạo kêu thảm thiết vang vọng ở toàn bộ bên trong động , chỉ có một cái cửa động , không có gì thay đổi , rất an tĩnh , cũng rất quý dị , đối lập hẳn cửa động lộ ra không hợp nhau .

"Tình huống gì ?" Hành tẩu ở phía trước cửa động Diệp Kinh Vân thính lực hơn người , nghe được thê thảm thanh âm , cau mày , hỏi hướng bên cạnh mỹ nữ .

"Bắt đầu sao?" Tinh Hải Lạc Dao cũng là mỉm cười , lạnh nhạt nói: "Xem ra thần bí nhân kia đã bắt đầu xuất thủ , bắt đầu cắn nuốt những người đó một thân huyết mạch cùng với linh lực ."

Nàng nói tới chuyện trò vui vẻ , giống như những người đó chết cùng với nàng không có chút quan hệ nào .

Diệp Kinh Vân đánh một cái lạnh run , có một ít kiêng kỵ nhìn Tinh Hải Lạc Dao .

Gia hỏa này tuyệt đối là một cái nhân vật hung ác , biết rất rõ ràng những người đó sau khi tiến vào sẽ chết , nhưng không nói . Hơn nữa đối phương mới vừa nói mấy câu này lúc , liền mắt cũng không nháy một cái , cứ như vậy địa đạm nhiên , như thể địa không quan trọng .

Thật không biết ở trên người cô gái này có cái gì ?

Nàng có thân tình sao? Có ái tình sao? Có tình bạn sao?

Một cái linh huyết vô tình chỉ biết là trở nên mạnh mẽ người sống trên cõi đời này , hẳn ý nghĩa lớn nhất là cái gì ?

Diệp Kinh Vân là vì người bên cạnh , là bảo vệ bọn hắn , là hành hiệp trượng nghĩa mà trở nên mạnh mẽ .

"Làm sao ? Thương tiếc bọn họ ? Ai bảo bọn hắn như vậy tham lam , này Tam Điểm Thánh Hỏa là bọn hắn chỗ có thể chiếm được ư ?" Tinh Hải Lạc Dao cười lạnh một tiếng , trong mắt lấp lánh , nói: "Khi bọn hắn không có đi vào chúng ta này một cửa động liền với hàm ý bọn họ sẽ bị giết chết ."

Nói cách khác trừ Diệp Kinh Vân chỗ cửa động là an toàn , khác cửa động đều là một cái sát trận .

Phàm là đi vào người chắc chắn phải chết .

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , thần bí nhân kia rõ là lòng độc ác . Là mình có thể thả ra ngoài mà không từ thủ đoạn , lạm sát kẻ vô tội , người như vậy thả ra ngoài , tuyệt đối sẽ sinh linh đồ thần .

Diệp Kinh Vân trong lòng đã là làm tốt dự định , vô luận như thế nào cũng không thể khiến này ác ma thả ra ngoài .

Tinh Hải Lạc Dao không biết Diệp Kinh Vân trong lòng suy nghĩ cái gì , tự nhiên nói ra: "Người ở đây thương hại bọn hắn , thế nhưng nếu như là người đi vào , ai sẽ đến thương hại người ?"

Nàng giống như là một cái đạo sư đang dạy dỗ lấy đệ tử mình .

"Những người này chết cũng sẽ chết , không quan trọng , chủ yếu nhất là mình không thể chết , phải thật tốt sống tiếp , muốn ương ngạnh sống tiếp , muốn chứng nhận cho tất cả mọi người , ta cũng không yếu ." Sâu kín thanh âm quanh quẩn ở cả trong sơn động .

Tĩnh Hải Lạc Dao hai mắt dần dần mê ly lên , giống như nhớ lại chuyện cũ năm xưa .

Diệp Kinh Vân tuy nói không biết phía sau người lúc nhỏ là thể nào qua , nhưng nói vậy nhất định rất thâm . Hắn đột nhiên hỏi: "Nếu như phụ thân ngươi đi vào , ngươi..."

"Chết thì chết ." Tĩnh Hải Lạc Dao bất thành linh nói ra , mặt không chút thay đổi .

Vào giờ khắc này , Diệp Kinh Vân thật cảm thấy phía sau người tâm là làm sắt .

"Chết một trăm , Tĩnh Hải Đế vương nhìn như uy phong a , khí phách a . Nhưng bất quá chỉ là nhuyển đản , một con rối , một cái Tĩnh Hải viện cầu nô tài! Hắn còn muốn phản kháng ? Còn muốn liên hệ Vân Tĩnh Tông người đến chèn ép Tĩnh Hải viện ? Nằm mơ đi đi!" Tĩnh Hải Lạc Dao về mặt xem thường , con ngươi màu đen trong cồn động băng lãnh hàn ý , phảng phất nàng theo như lời người kia không phải phụ thân hắn , mà là nàng cừu nhân .

Diệp Kinh Vân chân mày lại lần nữa nhíu một cái , nội tâm đã là đối Tĩnh Hải Lạc Dao không có nửa điểm hảo cảm .

Người như vậy sống trong cừu hận , nàng có thể vui vẻ được sao?

"Người không vì mình , trời tru đất diệt!" Tĩnh Hải Lạc Dao miệng ra kinh ngữ , tinh xảo trên mặt không có hiện ra một chút áy náy , ngược lại là cường liệt Kiên định .

Dưới cái nhìn của nàng , cuộc sống khác cùng chết cùng nàng không có quan hệ gì .

Mặc dù là nàng thân cận nhất người .

Diệp Kinh Vân hiện tại bắt đầu đã chết lặng , đối với phía sau người ý nghĩ đã là không lời nào để nói .

Mỗi người nhân sinh quan , giá trị quan rất bất đồng .

Hắn lúc đầu muốn cho phía sau người quay lại còn kịp , nhưng xem ra không cần như thế .

P phía sau người ý nghĩ đã là sâu tận xương tủy , không có thuốc nào cứu được .

"Không phải sao ?" Nhìn Diệp Kinh Vân biểu lộ quái dị , Tĩnh Hải Lạc Dao cười cười , cũng không cảm thấy mình nói có vấn đề gì .

"Ngươi nên cảm tạ ta , nếu không nói , ngươi biết chết ở chỗ này ." Nàng sâu kín nhìn một chút Diệp Kinh Vân một cái , sau đó hướng phía trước chậm rãi đi tới: "Nhanh lên một chút đi , chớ bị tên kia cướp đi Tam Điểm Thánh Hòa ."

"Ngươi yên tâm , Tam Điểm Thánh Hòa ta xem không hơn , không có đoạt ngươi , ngươi chỉ cần giúp ta kiếm được Diễm Tâm Tĩnh Phiến là được!" Nàng điềm mỹ cười một tiếng , nhìn như ngây thơ , nhưng có một loại nói không nên lời tà ác cảm giác .

Diệp Kinh Vân cau mày một cái , đối phía sau Thương Kiệt đám người truyền âm nói: "Coi chừng nàng ."

"Được." Thương Kiệt đám người đều là gậy đầu , cũng đều cảm thấy trước mắt cái này nữ không phải là cái gì người lương thiện .

Chung quanh có cấm chế cường đại lực , loại lực lượng này vốn có kiềm chế hiệu quả , cũng khó trách Dương Thực Cảnh ở trên võ giả không dám vào đến , bởi vì ở chỗ này , hắn biết bị này cổ cấm chế lực đè chết .

Đi vào chẳng khác nào là muốn chết .

Không biết thần bí nhân kia là ai ? Hắn là vì sao bị nhốt ở chỗ này ?

Diệp Kinh Vân trăm bề không muốn hiểu rõ , việc này Tĩnh Hải Lạc Dao cũng chưa từng cùng hắn nhắc qua , phỏng chừng phía sau người cũng không biết , chỉ là hiểu rõ một ít a .

Rất nhanh , hai người rời đi nơi này , thẳng hướng chỗ sâu đi tới .

Mà ở một hướng khác .

Cốc rõ đã là mang theo hắn ba tiểu đệ đi tới một cái Hắc Ám chỗ .

Đột nhiên , một ánh hào quang không biết từ nơi nào phóng tới , rơi vào phía dưới .

Àm!

Chỉ thấy , phía trước có một cái hồ nước , nhưng này nước là hồng sắc , như tiên diễm huyết , ở trên hồ nước có một khối hình chữ nhật thạch bản , tại đó thậm chí có một người .

Hắn tóc tai bù xù , cả người xích lõa , hai tay , hai chân đều bị lấy xích sắt cho quán xuyên , bốn cái xích sắt hơi bị dài , mãi cho đến Hắc Ám phần cuối .

"Quý tiền bối ..." Nhìn ra được cốc rõ cũng không phải lần đầu tiên đi vào , hắn nhìn thấy phía trước , nhanh chóng đối phía sau ba tiểu đệ nháy mắt , sau đó phù phù một cái quỳ trên mặt đất , không ngừng dập đầu , cả người run nhè nhẹ , hết sức e ngại trước mắt thần bí người .

Phía sau ba cái võ giả cũng là phù phù một cái quỳ trên mặt đất , học cốc mình động làm , mặt thành kính .

"Năm mươi lăm cái võ giả à... Không đủ a , còn chưa đủ a ." Một đạo thanh âm già nua chậm rãi truyền tới , thanh âm kia giống như không phải từ thần bí nhân kia trong miệng truyền tới , mà là từ phía trên không truyền đến , giống như đang lúc bọn hắn bên tai , để cho bọn họ trực tiếp đánh một cái lạnh run .

"Đây ba cái là ai ?" Đột nhiên , thần bí nhân kia ngừng đầu , trên gương mặt đó thậm chí có một cái vết sẹo to lớn , để cho hắn thoát nhìn có một loại rợn cả tóc gáy cảm giác .

"Là ta ba cái trung thành nhất , cũng là cường đại nhất tiểu đệ ." Cốc rõ không dám chần chờ , lập tức nói ra , rất sợ chọc giận tiền bối không vừa lòng , hắn chính là biết người trước mặt thực lực có cường đại dường nào .

"Như vậy , vậy được rồi ." Thần bí người trong ánh mắt bỗng nhiên lấp lánh lạnh lạnh sát cơ .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Quỷ Kiếm Thú

Theo thần bí người vừa dứt lời lần , trên hồ nước chất lỏng màu đỏ ngòm nổi một cái mọc lên , tạo thành một đầu thật lớn Yêu thú , đúng là gương miệng to như chậu máu hướng ba người kia nuốt đi .

Chỉ là trong nháy mắt .

Ba người hóa thành một chất đồng thi cốt .

Không biết từ nơi nào đến gió nhẹ thổi tới , tung bay ở ở đây , bạch sắc thi cốt bột phấn như đom đóm vậy thổi đi , tán ở trên mặt nước .

Cốc rõ hung hăng đánh một cái lạnh run , hắn không nghĩ tới thần bí người sẽ đối với hắn ba tiểu đệ xuất thủ .

Đây chính là hắn thân nhất người đáng tin , cứ như vậy chết thảm xuống .

Đột nhiên , hắn nghĩ đến cái gì , trong lòng cả kinh , lại lần nữa nhìn phía trước thần bí người , trên trán bao trùm mồ hôi lạnh , phía sau lưng y phục đều ướt đẫm .

Hắn nghĩ tới thần bí người dường như còn cần võ giả huyết nhục ?

Không biết ba tên võ giả huyết nhục cùng với linh lực có hay không thỏa mãn hắn ?

"Tiền bối ..." Hắn yếu ớt nói , thân thể đang không ngừng run , trên trán cho ra lớn chùng hạt đậu vậy mồ hôi hột rơi thẳng lại .

"Ta đã khôi phục tứ thành tả hữu , có thể đánh vỡ cái này chết bốn đạo xích sắt!" Quỷ Nghịch lạnh nhạt nói , thanh âm lộ ra âm u kinh khủng , sau đó tay phải hắn bỗng nhiên động một cái , cứ như vậy khẽ động , toàn bộ sơn động đều ở đây kịch liệt lay động .

Phía trên hạ xuống toái thạch lại .

Kỳ quái là rơi vào chất lỏng màu đỏ ngòm bên trên , mạo mấy cái bọt , cũng không thấy .

Àm!

Một sợi dây xích chọt theo nơi bóng tối xuất hiện .

Xích sắt kia lớn dài không gì sánh được , lấp lánh , như một cái ngân sắc cựa long tại trong hư không bay múa , găm thét .

Xích sắt kia thẳng nối liền tại hần xương bên trên, phảng phất là mọc ra .

Quý Nghịch nhếch miệng cười cười , mặt âm u , tùy ý huy động nhất tử , trong nháy mắt tránh thoát được .

Bất quá , tại hần hai tay , hai chân phía trên y nguyên có băng lãnh xích sắt .

Đột nhiên , tay phải hần đặt ở trên vai trái xích sắt bên trên, sau đó dụng lực địa rút ra một cái , trực tiếp đem xích sắt rút ra ra ngoài , ném hồ nước .

"Rống!"

Gầm lên giận dữ!

Trên hồ nước bỗng nhiên toát ra một đầu thật lớn Yêu thú , ngâm xích sắt , sau đó chọt vung , trên vách động xuất hiện một đạo thật sâu vết tích .

Rất nhanh , thần bí người đã đem toàn bộ xích sắt hết thầy địa , theo trong túi đựng đồ lấy ra nhất kiện áo bào màu đỏ , mặc lên người , lộ ra tám khối cơ bụng , làn da màu vàng phía trên lấp lánh thuộc về bấp thịt lộng lẫy .

Cốc rờ ngơ ngác nhìn Quý Nghịch , cảm giác được hô hấp cũng không thông thuận , khí tức đối phương thực sự quá cường đại , để cho hần có một loại trong nháy mắt muốn thần phục cảm giác .

Thật không biết gia hỏa này lai lịch , còn có hần tại sao phải ở chỗ này ?

Hần như vậy cao thủ đều có thể bị ở chỗ này , đây chẳng phải là nói năm đó hần người so với hần càng cường đại hơn sao?

Vừa nghĩ tới đó , hần liền kinh hãi .

"Tiền bối , Tam Diễm Thánh Hòa ..." Hần nghĩ đến cái gì , nuốt nước miếng , đầu óc nhất chuyển , nhanh chóng nói ra: "Ta không phải là muốn Tam Diễm Thánh Hòa , tiền bối chớ nên hiểu lầm a , chỉ là có người tới trước , sợ bọn họ cướp đi Tam Diễm Thánh Hòa ."

Đang nói ra câu nói đầu tiên lúc , hần liền phát hiện Quý Nghịch trên mặt sát ý lạnh như băng , đây tuyệt đối là chân thực .

Nếu như hần nói phải lấy được Tam Diễm Thánh Hòa , chắc chắn phải chết .

"Người rất thông minh , sỡ dĩ không giết ngươi , bởi vì ta hiện tại vui vẻ , tâm tình tốt , đi thôi ." Quý Nghịch thâm ý sâu sắc mà nhìn thanh niên một cái , âm u cười một tiếng , sau đó hướng về phía phía dưới Yêu thú nói ra: "Quý Kiếm Thú , ra đi , có thức ăn ngon ."

Theo thanh âm hần hạ xuống .

Hồ nước màu đỏ ngòm phía trên gột rửa từng con sóng gợn .

Từng cỗ một bọt khí từ từ đi lên .

Một đạo kinh người thanh âm theo hồ nước mặt truyền tới , sau đó một đầu thật lớn măng xà xà nước lên , đầu lâu kia giăng đầy vảy màu đen , lân phiến sắc bén lóe lên lóe lên , như hắc sắc đao in ở phía trên .

Quý dị lộng lẫy bùng lên ra .

Từng đợt lộng lẫy sắc bén làm cho cốc mắt sáng con ngươi đều tròn không lớn , nội tâm sợ hãi tới cực điểm , lòng bàn tay đều đầy mồ hôi .

Trước mắt này một đầu Yêu thú đối với hần mà nói tựa như là theo địa ngục mà tới.

Ở nơi này đầu cựa xà trên thân thể thậm chí có một đôi dục .

Nhìn kỹ , dục dĩ nhiên là dùng vô số lợi kiếm tổ hợp mà thành , sắc bén bùng lên , càng là kinh người .

Quý Kiếm Thú!

Quý Nghịch tọa kỵ .

Quý Nghịch nhẹ nhàng nhảy một cái , đứng ở Quý Kiếm Thú trên đầu , trường bào màu đỏ ngòm không gió mà bay , trong con ngươi sắc bén lãnh ý , tự nhiên nói ra: "Năm đó , Tam Diễm Thánh Hòa sở hữu người Tam Diễm Thánh Vương đem ta theo bát hoang cứ điểm trong đánh vào đến nơi đây , ta tuy nói bị hần khó khăn , nhưng hần cũng tốt , hôm nay sợ là đã bị ta độc chết chứ ? Nói vậy , Tam Diễm Thánh Hòa lại không chủ nhân , ta nếu là có

thể cắn nuốt nó , có Tam Diễm Thánh Hỏa , thực lực nhất định có thể khôi phục trước đây , thậm chí tiến hơn một bước , nghịch thiên cải mệnh , không gì làm không được!"

Phía dưới cốc rõ nghe nói như thế , tâm đều nhảy đến trong giọng đi , cả đầu ồ vào hoàn toàn khiếp sợ trong trạng thái , hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người .

Nguyên lai gia hỏa này là như thế này bị vây ở chỗ này .

Tam Diễm Thánh Vương , hẳn nghe nói qua . Nghe nói là bát hoang cứ điểm trước 10 cao thủ , thực lực kinh người , ở Tinh Hải Thành cái chỗ này đã là thuộc về trong truyền thuyết nhân vật .

Hắn nghe nói hơn mười năm trước , có người thấy qua Tam Diễm Thánh Vương bóng người . Khi đó , hắn cũng chỉ là cười một tiếng mà qua , Tam Diễm Thánh Vương thân phận cái gì tôn quý , làm sao lại đi tới loại địa phương nhỏ này đây?

Hiện tại xem ra thật có chuyện này .

Bất quá, đầu hắn vẫn là có một ít vận chuyển không được .

Ở bát hoang cứ điểm trong Phong Vân Bảng trong hạng người thứ mười Tam Diễm Thánh Vương sẽ đến đến cái này địa phương vắng vẻ .

Mà người trước mắt vậy mà có thể cùng đối phương ừng có lực đánh một trận , đồng thời đánh cho đối phương thổ huyết , nói như vậy, gia hỏa này là Quý vương ?

Quý vương!

Ở bát hoang cứ điểm trong hạng thứ mười một nhân vật phong vân , nghe nói có một đầu khổng lồ Yêu thú .

"Đi thôi ." Quý Nghịch âm thâm thâm cười cười: "Ta đi đem Tam Diễm Thánh Hỏa cho thôn phệ , ta có thể nhận thấy được , nó gần nhất phụ cận đây ."

Cốc rõ không dám không phục tùng , trực tiếp theo sau , một bộ nhỉnh nọt hình dạng , trong lòng còn lại là cảnh giác quan trọng . Trước mắt tiền bối hỉ nộ vô thường , vạn nhất giận lên , hắn kết quả tuyệt đối chẳng tốt đẹp gì .

Quý Nghịch đứng ở Quý Kiếm Thú bên trên , hai tay chống nạnh , ánh mắt lập loè , mặt tức sát ý , làm cho phía sau cốc Minh Tâm bản nhảy lên động .

Hai người một thú dần dần biến mất ở đây .

Mà ở một hướng khác .

Diệp Kinh Vân đi theo Tinh Hải Lạc Dao đi tới một cái mệnh môn chỗ , tại đó có một cái thật lớn hình chữ nhật bàn đánh bóng bàn , phía trước còn lại là có một cái thi cốt .

thi cốt trắng hếu , thể nhưng ở chung quanh truyền ra lớp bóp thanh âm .

Diệp Kinh Vân nhướng mày , thật sâu nhìn này thi cốt .

Này thi cốt chủ nhân kiếp trước tuyệt đối là một cao thủ , bằng không thi chết sau không có khả năng còn sẽ có lấy nhiều như vậy năng lượng .

"Hắn là ở nơi này ." Bên cạnh Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi nói ra .

Diệp Kinh Vân khắp nơi nhìn , chung quanh trên vách động có một ít kim quang lập loè kim mãnh , xua tan lấy đen kịt , lộ ra một tia ánh sáng .

"Chứng kiến sao? Ở đó bộ hài cốt trên trán có một cái tinh phiến , đó chính là Diễm Tâm Tinh Phiến ." Tinh Hải Lạc Dao thanh âm lần thứ hai truyền đến .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Lòng dạ rắn rết

Mênh mông chỗ trong , nằm một chỗ trắng hếu thi cốt .

Đầu khô lâu chính giữa có một cái tinh phiến , chiếu lấp lánh , vô cùng quý dị .

Đó chính là Diễm Tâm Tinh Phiến .

Tinh Hải Lạc Dao hai mắt có một ít , có này Diễm Tâm Tinh Phiến , nàng hoàn toàn có thể thay đổi thể chất mình , để cho Huyền Âm Chi Thể lên cấp làm Diễm huyền thân thể , tu vi càng sâu .

Sở dĩ nàng không tự mình đi lấy , bởi vì bộ kia hải cốt truyền tới lực lượng vô hình đối với nàng có áp chế tác dụng .

"Lấy này Diễm Tâm Tinh Phiến , ta sẽ nói cho ngươi biết Tam Diễm Thánh Hóa cụ trí ." Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi nói ra , linh động con mắt tinh quang lóe lên .

"Ngươi trước đem Tam Diễm Thánh Hóa chỗ nói cho ta biết ." Diệp Kinh Vân thật sâu nhìn phía trước có dung mạo tuyệt sắc nữ tử , nói từng chữ từng câu .

"Ngươi không tin ta ?" Tinh Hải Lạc Dao khẽ cau mày , thanh âm mang theo một chút không vui .

Diệp Kinh Vân không thể phủ nhận gật đầu , đi qua ngắn ngủi ở chung thời gian , hắn đã đem phía sau người nhìn thấu .

Nữ nhân này tuyệt đối là một cái không từ thủ đoạn nhân vật hung ác , trần đầy âm u cùng xảo trá . Người như vậy , lại làm sao có thể tin được đây?

Tinh Hải Lạc Dao chân mày hơi vừa gõ , hết sức nhỏ ngọc thủ chỉ về đằng trước bàn đánh bóng bàn , dịu dàng nói: "Chứng kiến cái kia bàn đánh bóng bàn sao? Đó là một cái cấm thuật , Tam Diễm Thánh Hóa liền bị phong ấn ở trong , ngươi chỉ cần lấy đi hắn trên trán Diễm Tâm Tinh Phiến , như vậy này cấm thuật sẽ tự động mở ra ."

Diệp Kinh Vân chân mày vẫn là nhíu , nữ nhân này ẩn dấu rất sâu , hắn hoàn toàn nhìn không thấu đối phương đến suy nghĩ cái gì .

Cũng hoàn toàn không biết đối phương lời này thật hay giả ?

"Ngươi hay là không tin ta sao ?" Tinh Hải Lạc Dao dường như nhìn ra Diệp Kinh Vân tâm tư , lạnh nhạt nói: "Vậy ta hỏi ngươi , ta tại sao muốn lừa ngươi ? Ta lừa ngươi , đối với ta có ích lợi gì chứ ?"

"Kinh Vân , nàng sẽ không có dối trá ." Đúng lúc này , Đào Lưu đi lên , nhếch miệng cười một tiếng: "Ta tới đi."

Vừa nói , tay hắn sẽ va chạm vào khô lâu kia trên trán Diễm Tâm Tinh Phiến .

Một bên Tinh Hải Lạc Dao nhìn thấy một màn này , hai mắt hơi phát quang , bên khóe miệng hơi lòi kéo một quỷ dị độ cong .

Độ cong tuy nói không lớn , nhưng ý nguyên bị Diệp Kinh Vân thấy rất rõ ràng , hắn thầm kêu không tốt: "Đào Lưu , mau dừng tay!"

Nhưng mà , Đào Lưu tay đã là hoàn toàn tiếp xúc được Diễm tâm cấm phiến , sau một khắc , một đoàn hồng sắc ngọn lửa vậy mà theo Diễm tâm cấm phiến cho ra , trong nháy mắt bay về hướng phía sau người trên thân .

"A!" Đào Lưu kêu thảm một tiếng , nguy cơ là lúc , nhanh chóng tể xuất Biến Dịch Thể .

Thế nhưng ý nguyên không cách nào ngăn cản cuồng bạo năng lượng .

Hỏa diễm kia dường như có thể đốt cháy thế giới hết thảy .

Diệp Kinh Vân vội vàng đi qua , thế nhưng chỉ là trong nháy mắt , Đào Lưu thân thể cũng đã là hóa thành thi cốt .

Gió nhẹ nhàng địa thổi tới , đem trên mặt đất thi cốt bột phấn bay lên , tung bay ở thiếu niên áo trắng vụn vẹo đến mức tận cùng khuôn mặt .

Diệp Kinh Vân hai tay ở chặt chẽ nắm , hắn hoàn toàn không nghĩ tới bản thân vẫn bị Tinh Hải Lạc Dao lừa gạt .

Rõ là!

Tinh Hải Lạc Dao ngược lại không có phản ứng gì , chậm rãi đi tới điều về , chậm rãi ngồi xổm xuống , mỗi một cái động tác đều hiện lên tiểu thư khuê các hình dạng , hết sức nhỏ ngọc thủ cầm lên trên mặt đất lần xuống đến Diễm Tâm Tinh Phiến , sau đó liếc mắt nhìn , lại liếc mắt nhìn , tinh xảo trên gò má rốt cục hiện ra một nụ cười rực rỡ , như chuông bạc tiếng cười truyền khắp cả trong sơn động .

Nhưng tiếng cười kia đối với Diệp Kinh Vân mà nói phi thường chói tai!

"Cổ thư phía trên theo như lời dĩ nhiên là thật , hoàn hảo . Lần trước ta cũng cảm giác được này thi cốt có chút không ổn , sở dĩ không có đi lên cầm!"

"Nguyên lai hắn là cần tế phẩm mới có thể rơi xuống trên trán Diễm Tâm Tinh Phiến ." Tinh Hải Lạc Dao chậm rãi nói ra , không chút nào cảm thấy làm

như vậy có vấn đề gì , con mắt màu đen trong trần đầy tất cả đều là âm mưu quỷ kế .

Nàng một bên lấy trong tay ngọc Diễm Tâm Tinh Phiến , một bên tự nhiên vừa nói, không chút nào cảm thấy phía dưới chết cùng nàng có quan hệ gì .

Thì giống như gia hỏa này nên chết.

Nàng hoàn toàn cũng chưa có chú ý tới phía trước thiếu niên áo trắng cực điểm vận vẹo mặt , dữ tợn hình dạng hiện lên hắc đang ở ở vào nỗi giận bên trong .

Tuy nói cùng Đào Lưu nhận biết không bao lâu , nhưng đối phương cho hắc cảm giác cũng rất tốt .

Hôm nay , Đào Lưu lại chết ở chỗ này .

Diệp Kinh Vân toàn bộ nội tâm đều là áy náy , hắc hận chết trước mắt đẹp như thiên tiên , nhưng có một khóa tim rắn mỹ nữ , hắc hiện tại vạn phần hối hận tại sao muốn đi theo cô gái này .

Biết rất rõ ràng đối phương không phải thứ tốt gì!

Cũng bởi vì muốn có được ở trên dị hỏa bảng hạng thứ mười Tam Diễm Thánh Hỏa sao?

Hắc cuối cùng là bị cho choáng váng đầu óc .

Nếu như có thể làm lại , hắc thứ nhất thời gian sẽ giết cô gái này .

"Người đáng chết!" Diệp Kinh Vân hai mắt đỏ chói , ánh mắt nhìn chăm chú phía trước như trước lộ ra nụ cười vui vẻ thiếu nữ , chợt một cái , hắc vọt thẳng đi qua , phía sau người nổ một cái liên tục tiếp đùng vào trên tường đá .

Nhưng kỳ quái là , tường đá dĩ nhiên tại tầng tầng vỡ vụn , như là đậu hũ .

Nửa nhìn Tinh Hải Lạc Dao , chỉ thấy ở sau lưng nàng xuất hiện một đám lửa .

Hỏa diễm kia có ba đám , mỗi một đội trường độ đều có ba thước .

Tam Diễm Thánh Hỏa .

Không nghĩ tới , lấy được Tam Diễm Thánh Hỏa bí mật ngay Diễm Tâm Tinh Phiến trong .

Diệp Kinh Vân hai mắt càng là u ám .

Giải một cái âm hiểm xảo trá nữ tử , đối phương từ vừa mới bắt đầu coi như tính toán nàng , thẳng liền đem hắc tại trong lòng bàn tay .

Nói thật , mặc dù ở kiếp trước , Diệp Kinh Vân cũng rất ít gặp phải như vậy nữ tử .

Đối phương tâm cơ quá sâu , mỗi đi một bước giống như là rơi xuống cờ , mỗi một bước đều có nàng dụng ý . Người như vậy nếu như không chết , ngày khác nhất định sẽ là Diệp Kinh Vân cường địch .

Người như vậy so với cái kia tu vi Cao Sâm cường giả đáng sợ hơn!

Bởi vì bọn họ biết coi bói tính toán , sẽ đem người đùa được xoay quanh .

Lúc này , ở Diệp Kinh Vân trong lòng , Tinh Hải Lạc Dao đã thành tất phải giết người .

"Ai u , ngươi muốn giết ta ? Ngươi cam lòng giết ta sao?" Tinh Hải Lạc Dao con ngươi màu đen trong lấp lánh mị hoặc chi quang , thượng tán phát ra một cỗ hùng hậu khí tức , đồng thời này một cỗ khí tức càng ngày càng lớn mạnh , nàng tu vi dĩ nhiên là trực tiếp đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng!

Lại nhìn nàng như vậy , hiển nhiên là đang áp chế đột nhiên bạo phát tu vi , nếu không trực tiếp liền có thể Ngũ Hành Cảnh trong .

Nghĩ đến phía sau người là ở e ngại ở đây cấm chế , dù sao nói Ngũ Hành Cảnh cấp bậc võ giả đi tới nơi này sẽ đã bị thật lớn cấm chế lực , kết quả sẽ bị hoạt hoạt đề chết .

Như lan mùi thơm tức theo Tinh Hải Lạc Dao trong miệng phát ra , như vậy giống như Diệp Kinh Vân chính là nàng .

Nhưng Diệp Kinh Vân sắc mặt biến được càng lạnh khốc hơn .

Nếu như không phải Đào Lưu xuất thủ , có lẽ chết người kia đúng là hắc .

Có thể nói , Đào Lưu cứu hắc một mạng .

"Vì sao ?" Hai tay hấn chặt chẽ đặt tại Tinh Hải Lạc Dao trên vai thom , sắc mặt cực kỳ dữ tợn , con mắt phun lửa , nhìn chăm chăm phía trước thiếu nữ xem .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Chết

"Vì sao ?"

Diệp Khinh Vân hai tay hung hăng nắm bắt Tinh Hải Lạc Dao bả vai , ngữ khí không tốt .

"Ai u , ngươi cảm thương ta , tránh ra ." Tinh Hải Lạc Dao sắc mặt hơi đỏ , nàng xem làm như một cái không cô gái đứng đắn một dạng , nhưng vẫn là , không chút nào bị một người nam nhân như vậy tới gần qua , hơn nữa thiếu niên trước mắt tướng mạo anh tuấn , uy vũ bất phàm , trên người có một cổ đặc thù nam nhân vị , điều này làm cho mặt nàng hơi đỏ lên .

Không có ai nghĩ đến một cái lãnh huyết Tinh Hải Lạc Dao biết mặt đỏ .

"Ta cũng không phải rất rõ , ta chỉ là suy đoán mà thôi ." Tinh Hải Lạc Dao lạnh nhạt nói , cả người rung một cái , một cổ thật lớn khí tức đem Diệp Khinh Vân cho đánh văng ra xuống , sắc mặt bá địa một cái biến phải băng lạnh: "Lần sau , chớ có sờ bả vai ta , nếu không , chết!"

Nghe nàng lời này , là dự định bỏ qua phía sau người .

Thế nhưng , Diệp Khinh Vân căn bản là không có dự định bỏ qua nàng , đối phương tuy nói rất đẹp , nhưng ở trong mắt Diệp Khinh Vân rất xấu .

Huru!

Không chút do dự , ở trên người hấn toát ra hắc sắc hoa hồng , mỗi một đoá hoa hồng hình như là từ kim loại màu đen cấu thành , tản ra trận trận tà khí .

Tuy nói sử dụng Thị Huyết Long Thể , sẽ để cho Diệp Khinh Vân như hít thuốc phiện một dạng nghiện , sẽ để cho hấn mê luyện loại này lực lượng cường đại , cũng biết để cho trong cơ thể hấn biến dị độc phá vỡ Thập Ma Tâm Tạng .

Thế nhưng , nhìn hấn không nhiều như vậy , trong mắt hấn cũng chỉ có từng đạo sát ý .

"Ngươi đáng chết!" Có nên nói hay không ra lời này lúc , tại hấn toàn thân cao thấp đã là rậm rạp hắc sắc Long Lân , mà ở hấn con mắt màu đen phía trên lấp lánh băng lãnh lộng lẫy , như vậy phảng phất là một cái theo trong địa ngục đi tới Tu La .

"Rất đẹp trai ." Tinh Hải Lạc Dao nhìn phía phía trước thiếu niên , không khỏi nói ra , phía sau người mái tóc dài màu đen kia tại trong hư không tùy ý tung bay , nàng thấy qua vô số thanh niên tuấn kiệt , mỗi người trên cơ bản đều mê luyện tới năng ấy như tiên nữ vậy mặt , mỗi người đều cam nguyện vì năng bán mạng , vì năng cống hiến sức lực .

Mà bây giờ , một thiếu niên lại muốn giết nàng ?

Này trong lòng nàng từng con sóng gợn .

"Chết đi ." Diệp Khinh Vân nói lời này là kiên định lạ thường , không có chút nào thương tiếc .

Đào Lưu chết , để cho hấn tràn đầy áy náy , mặc dù dùng đối phương tiên huyết cũng không cách nào bù đắp .

"Ngươi rất cường đại , nhưng ngươi không phải đối thủ của ta , ít nhất bây giờ nói ." Tinh Hải Lạc Dao lạnh nhạt nói , liếc đối phương một cái , đem trước hoa si biểu tình trong nháy mắt giấu ở con mắt chỗ sâu .

"Vậy thử một lần!" Diệp Khinh Vân gào to một tiếng , trong tay xuất hiện một thanh Vô Tình Kiếm , sau đó chọt vung lên: "Vô Tình Nhất Kiếm!"

Vô Tình Nhất Kiếm sử dụng ra , kinh người kiếm khí như một cái thật lớn giao long xông về phía trước .

Nhưng mà , Tinh Hải Lạc Dao càng biến thái , tùy ý vung lên , thì ung dung địa hóa giải được Diệp Khinh Vân cường thế một chiêu .

Thương Kiệt cùng Cao Đông nhìn thấy một màn này , lòng mi trực tiếp giết mình .

Đối phương cường đại có chút không ngoại hạng .

Bọn họ cũng đều biết Diệp Khinh Vân chân thực sức chiến đấu , đây tuyệt đối là có thể sánh ngang Dương Thực Cảnh bát trọng võ giả .

Nhưng mà , hiện tại Diệp Khinh Vân hoàn toàn ở vào hạ phong . Cái này quá đã kích người .

Không thể không nói , có Tam Điểm Thánh Hóa Tinh Hải Lạc Dao ở Dương Thực Cảnh trong đã là nhân vật vô địch .

Ngắm lại xem , cái kia tên gọi Tam Điểm Thánh Vương người đang bát hoang cử điểm trong hạng thứ mười , này đủ để chứng nhận Tam Điểm Thánh Hóa lợi hại .

Đương nhiên , Diệp Khinh Vân Thập Ma Tâm Tạng còn lớn lên , nếu như phát triển , Tinh Hải Lạc Dao không thể nào biết là hấn đối thủ!

"Ta nói , ngươi không phải đối thủ của ta , ta đều đã không giết ngươi , ngươi còn muốn giết ta ? Ngươi thật rất muốn chết sao?" Tinh Hải Lạc Dao , cau mày một cái , có chút không vui nhìn phía trước thiếu niên .

Nếu như là bình thường võ giả , mặc dù lớn lên đẹp trai đi nữa , nàng cũng giết không tha .

Nhưng không biết tại sao địa , đi qua trước chuyện này , nàng bỗng nhiên đối Diệp Khinh Vân tràn ngập hứng thú mãnh liệt .

E rằng , lần đầu tiên cùng Diệp Khinh Vân gặp mặt , phía sau người lưu cho nàng quá ấn tượng sâu sắc .

"Chết!" Diệp Khinh Vân không thèm để ý sau đó người nói , ánh mắt vẫn là băng lãnh , kiếm gãy phía trên găng đầy một đạo lôi đình , bốn phía dĩ nhiên là xuất hiện tám đạo lôi đình .

"Lôi Đình Kiếm Thế!"

Mỗi một đạo lôi đình cũng như cùng cột nước thật lớn , như từng cái gió lốc một dạng hướng phía trước đánh tới , lớp lớp , rung động liên tục , tràn đầy cuồng bạo năng lượng , để cho kinh thiên động địa thanh âm làm cho Tinh Hải Lạc Dao mặt cười chợt biến sắc .

"Ngươi thật muốn giết ta ?" Tinh Hải Lạc Dao nhíu mày , nhưng biểu tình cũng không biến , bởi vì nàng quá cường đại , căn bản cũng không sợ phía sau người: "Ta nói rồi , ngươi không phải đối thủ của ta ."

Đối mặt thiếu niên , nàng nhân nhật nói mang theo trào phúng cùng với xem thường .

Bất quá , cũng không biết tính sao , Diệp Khinh Vân càng như vậy thì càng để cho nàng kiên định không giết phía sau người .

Thứ tình cảm này rất kỳ quái .

Nàng cũng không biết tại sao mình lại xuất hiện loại cảm giác này , sơ sơ mười sáu năm , nàng thấy qua rất nhiều thiên kiều chi tử .

Những người này võ công chẳng những Cao Sâm , tiềm lực thật lớn , hơn nữa tướng mạo rất không tầm thường , nhưng không vào được nàng mắt phượng .

Nhưng lúc này , trước mắt thiếu niên áo trắng cùng những người đó có rất bất đồng khí chất .

"Chết!" Diệp Khinh Vân không muốn cùng đối phương nói hơn một câu , chỉ là khắc ra một cái băng lãnh chữ , trong tay kiếm lần thứ hai địa hướng phía trước bay múa , tám đạo lôi đình gầm thét , địa hướng phía trước phóng đi .

Tinh Hải Lạc Dao lắc đầu , nâng lên hết sức nhỏ ngọc thủ , nhấc lên một chút , cứ như vậy vừa nhấc , ở nàng trong lòng bàn tay xuất hiện một ngọn lửa , chỉ nghe hừ địa nhất hạ , trực tiếp tăng vọt lên .

Bốn phía xuất hiện tám đạo hỏa trụ .

Mỗi một đạo hỏa trụ giống như hỏa long vậy gầm thét , hướng về phía phía trước chợt phóng đi , chỉ là chốc lát , liền đem Diệp Khinh Vân tám Lôi Long cho thôn phệ xuống .

"Sur phụ!"

"!"

Thương Kiệt cùng Cao Đông nhìn thấy một màn này , quát to một tiếng .

"Yên tâm , hấn không có việc gì , ta sẽ không để cho hấn chết ." Tinh Hải Lạc Dao nhìn sang phía trước , đại mi hơi nhíu lại: "Có người đến , là vị thần bí nhân kia sao?"

"Vừa lúc , ta cũng muốn thử một lần ta lực lượng ." Nàng nhếch miệng cười một tiếng , nụ cười giăng đầy băng lãnh: "Tinh Hải viện thành lập mục tiêu cuối cùng chính là vì tìm người , mà bây giờ người xuất hiện , ta ngược lại thật ra muốn nhìn người là phương nào người . Lại gián tiếp để cho ta phụ thân giết ta mẫu thân , đáng chết!"

Băng lãnh nói lộ ra sát ý , quanh quẩn tại trống trải bên trong sơn động .

Cũng khó trách nàng tâm như vậy ác độc , như vậy băng lãnh , cũng khó trách , nàng có thể sử dụng các loại quỷ kế âm mưu , đem sở hữu nam tử trong lòng bàn tay .

Nguyên lai , nàng lúc nhỏ không gì sánh được ảm đạm , không gì sánh được thâm trầm .

Khi còn bé , nàng đến trải qua cái gì , cũng chỉ có nàng tự mình biết .

Vào giờ khắc này , trên mặt nàng đã không còn trước một chút ba động , còn lại trừ băng lãnh vẫn là băng lãnh , cặp kia con ngươi màu đen trong giống như cát giấu vụn năm Hàn Băng , hàn khí theo nàng phía trên chậm rãi phát ra , không gian đều trong nháy mắt động lại .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 198: Tinh Hải Lạc Dao

Ừm ừm!

Phía trước đen kịt trong động khẩu truyền đến rít lên một tiếng , ngay sau đó , một cái cự đại đầu xà xuất hiện ở Diệp Khinh Vân đám người trong mắt .

Thân rắn phía trên giăng đầy vẩy màu đen , lấp lánh quỷ dị quang mang , ở trên người có một đôi dùng lợi kiếm cấu thành đực

Quý Kiếm Thú!

Ở Quý Kiếm Thú trên đầu địa phương đứng quần áo đỏ một cái phiêu phiêu nam tử .

Hắn có một đôi lông mày , lông mày phía dưới còn lại là một đôi đen kịt con mắt , con mắt lấp lánh tức giận ánh lửa , tuy nói hắn đứng ở đầu rắn bên trên , nhưng không có tản mát ra chút khí tức nào , giống như là một người bình thường , nhưng tức giận làm cho hắn tà khí chậm rãi bắt đầu tăng trưởng .

"Người tự là cái kia Quý Nghịch sao?" Phía dưới , Tinh Hải Lạc Dao trên mặt đẹp không có chút nào sợ hãi , đôi môi khẽ mở , trong tròng mắt hiện lên lấy một đạo chiến ý .

Tam Diễm Thánh Hóa cho nàng lực lượng cường đại cùng với nhộn nhịp tự tin .

Làm cho nàng dám cùng Quý Nghịch nhất chiến!

"Tinh Hải Lạc Dao , người ... Người vậy mà luyện hóa Tam Diễm Thánh Hóa ? Người làm như vậy , sẽ để cho toàn bộ Tinh Hải đế quốc sa vào chỗ vạn kiếp bất phục a ." Phương xa , cốc rõ nhìn thấy một màn này , mặt kinh ngạc đến ngây người , căn bản nghĩ không ra cái này bình thường cười rộ lên điếm mỹ nữ từ vậy mà sẽ làm như vậy sự tình tới.

"Cút! Ta phải là không cần nuốt Tam Diễm Thánh Hóa , người chết chính là ta ." Tinh Hải Lạc Dao quát lớn 1 tiếng , trên mặt đẹp hiện ra vẻ tức giận: "Người cho rằng đem Tam Diễm Thánh Hóa đưa cho hắn , Tinh Hải đế quốc thì không có sao ?"

"Tinh Hải đế quốc bất quá là Tinh Hải viện một con rối , mà cha ta càng là một cái bại hoại , một tên cầu nô tài! Bọn họ chỉ cần một câu nói , muốn cho ai làm Hoàng đế , là có thể để cho ai làm Hoàng đế ." Tinh Hải Lạc Dao niên kỷ nhìn như rất nhỏ , nhưng tâm từ lâu thành thực , đem đầy đủ mọi thứ đều nhìn thấu triệt .

"Người ... Người phải làm Nữ Hoàng sao? Người phản a!" Cốc rõ hét lên một tiếng , cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng nổi , đây căn bản cũng không phải là hắn chỗ nhận biết Tinh Hải Lạc Dao .

"Nữ Hoàng ? Là , ta phải làm Nữ Hoàng , nhưng không phải này Tinh Hải Thành Nữ Hoàng , mà là toàn bộ thế giới Nữ Hoàng ." Tinh Hải Lạc Dao nói kinh người .

Nàng xem dĩ nhiên là muốn làm chi phối thể gian Nữ Hoàng!

"Chi cần thực lực cường đại, không có chuyện gì là không thể làm đến, cũng không có đồ gì là không có thể được." Nàng chậm rãi nói ra, sau đó nhìn cũng không nhìn phía sau một cái, đưa mắt ngưng tụ ở phía trước thân ảnh bên trên.

"Tĩnh Hải Lạc Dao sao?" Đúng lúc này, Quỷ Nghịch rốt cục ngẩng đầu, hần nhìn thiếu nữ, không lồ sát khí chợt bộc phát ra, vốn là muốn tới nơi này cắn nuốt Tam Điểm Thánh Hòa, từ đó về sau nghịch thiên cải mệnh, đi lên nhân sinh đỉnh phong, lại không nghĩ rằng ra Tĩnh Hải Lạc Dao một cái như vậy biến cố.

Điều này làm cho hần vô cùng phần nộ, đều nhanh muốn chọc giận tặc.

Hần biết ở bất hoang cứ điểm trên còn có hạ vị Thần giới, hần xác định ở bất hoang cứ điểm trong danh tiếng hiển hách, nhưng vừa đến hạ vị trong thần giới, tựu như cùng là trong một cái nhỏ con tôm, căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Nếu như hần có thể mang Tam Điểm Thánh Hòa hấp thu hết, đủ để có tiềm lực đến tầng thứ cao hơn tu vi.

Ở võ giả tu luyện đẳng cấp trong, Ngũ Hành Cảnh trên còn có, Vương Thiên cảnh, Hoàng cực cảnh, đế quyền cảnh, Thiên Minh cảnh, Hóa Thần Cảnh! Mỗi một cảnh giới vẫn là chia làm cửu trọng.

Lấy hần thực lực bây giờ vào hạ vị Thần giới chính là trăm thấp nhất cấp võ giả, không khách khí chút nào đi nói chính là tìm đường chết.

"Người vậy mà cướp đi ta Tam Điểm Thánh Hòa, Tĩnh Hải Lạc Dao, người thật đúng là to gan lớn mật a, sẽ không sợ ta diệt người Tĩnh Hải đế quốc sao?"

"Diệt đi!" Tĩnh Hải Lạc Dao cũng là phen một cái liếc mắt, thần tình kia không có chút nào tiết, giống như nàng căn bản cũng không phải là Tĩnh Hải đế quốc công chúa, đối Tĩnh Hải đế quốc hoàn toàn không có chút nào cảm tình.

Thật không biết nàng lúc nhỏ là thế nào qua, nói vậy cực kỳ thâm.

"Vậy ta giết người phụ thân." Quỷ Nghịch tàn bạo nói nói, hần không tin đối phương không khăn trương, không giận, không hòa.

Nhưng mà lấy được đối phương vẫn là băng lãnh lạnh nói.

"Giết đi, không quan trọng." nhàn nhạt ngữ khí thật không có chút nào quan tâm cha nàng: "Người nếu muốn giết hần, ta còn biết cảm kích người đây."

"Giới một cái Ma Nữ!" Quỷ Nghịch sắc mặt hơi đổi, lạnh lùng nói: "Hôm nay, người cướp đi ta Tam Điểm Thánh Hòa, liền trả người!"

Vừa nói, hần vươn tay phải ra, sau lưng đeo lóe ra một thanh hắc sắc lớn đao, trên thân đao có một cái hắc sắc giao long!

Hần dĩ nhiên là một cái song võ hồn sở hữu người!

Hắc sắc giao long đang không ngừng tới lui tuần tra, dương nanh múa vuốt, găm hết lên, toàn bộ sơn động đều ở đây run rẩy kịch liệt.

Thân hình hần khẽ động, tại trong hư không xuất hiện từng đạo hư ảnh, ngăn ngừu thư kiếm, hần thân ảnh đã là đi tới Tĩnh Hải Lạc Dao trước người, vung lên đến lớn đao hướng phía dưới chợt một trảm.

Đao khí ngưng tụ ra đến hắc sắc giao long hướng phía trước nữ tử phóng đi, khí thế như hồng, phảng phất có thể cắn nuốt hết thảy.

Tĩnh Hải Lạc Dao sắc mặt hơi đổi, đối phương rất cường đại, nàng cả người tàn ra chói mắt hào quang màu đỏ, ngọc thủ ngênh hướng một đầu giao long, ngọn lửa màu đỏ đem phía sau người cho bao vây lại.

Nổ một cái!

Nàng lui ra phía sau hơn mười bước, mà Quỷ Nghịch còn lại là lui ra phía sau năm, sáu bước.

"Ta vừa mới thu nhận Tam Điểm Thánh Hòa, cũng không trong lòng bàn tay lực lượng, ta hiện tại còn chưa phải là đối thủ của hần, lấy đi." Nàng khẽ cau mày, bởi vì nàng cảm thụ được ở một hướng khác truyền đến một cỗ khí tức cuồng bạo.

Hơi thở kia không kém nàng chút nào!

"Đi!" Không có chút gì do dự, nàng Thanh Ảnh lập loè, hướng phía trước chợt vọt tới, quay đầu không khỏi liếc nằm trên mặt đất thiếu niên áo trắng một cái, nhẹ nhàng cắn hàm răng, liền tại chỗ biến mất, sâu kín thanh âm trong lòng hần vang lên: "Hy vọng người có thể sống ra ngoài."

Diệp Kinh Vân nhìn chăm chú biến mất ở trong mắt bóng hình xinh đẹp, hai tay chặt chẽ nắm.

Người trước mắt mặc dù ở đẹp, hôm nay theo hần cũng chỉ là một tim rấn mỹ nhân.

Hần âm thầm thề nhất định phải chính mình diệt yêu nữ này!

Quý Nghịch thấy thế , vận khí linh lực , như là đạn pháo một dạng hướng phía trước chọt phóng đi , cường đại thân thể lấy không gian .

Phía trước , Tinh Hải Lạc Dao sắc mặt hơi đổi , nhanh chóng sử xuất toàn lực .

Hai người một đuổi một chạy , khoảng cách không có bao nhiêu biến ảo .

Bất quá, đúng lúc này , phía trước xuất hiện một đạo quỷ dị thiếu niên .

Hur Vô nhìn phía trước yêu dị thiếu nữ , sắc mặt hơi đổi , sau đó phát ra một đạo thanh âm bén nhọn: "Tam Điểm Thánh Hỏa lại bị người một cái nhỏ yếu , dễ tiện nhân loại cho thôn phệ ? Đây quả thực là vô liêm sỉ!"

"Dĩ nhiên là một đoàn dị hỏa biến ảo mà thành nhân loại ? Nàng kia tu vi không sai, thực lực cường đại , ở chỗ này , ta căn bản là không cách nào bắt nàng! Không bằng ..." Nghĩ vậy , Quý Nghịch tràn ngập sát ý ánh mắt đã là ngưng tụ ở phía trước quỷ dị trên người thiếu niên , lại hần lại phát giác thiếu niên bên cạnh cái kia tướng mạo cực kỳ cô gái xinh đẹp: "Đó cũng là một đoàn dị hỏa! Ta dựa vào, nếu là có thể đem này dị hỏa đều cho thôn phệ xuống , ta nhất định có thể nghịch thiên cải mệnh a ."

Không nghĩ tới đi một cái Tam Điểm Thánh Hỏa , xuất hiện dị hỏa , điều này làm cho hắn có loại kiểm lớn cảm giác .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 199: Ta phải hút người!

Một bên, Hur Vô chính tức giận đuổi theo Tinh Hải Lạc Dao , một bên khác , Quý Nghịch mà nhìn Hur Vô cùng bên cạnh mỹ nữ .

Mà ở mệnh mỏng bên trong son động .

Cốc rỗ ngốc ngây tại chỗ , đối với chuyện khi trước cảm thấy vạn phần không thể tưởng tượng nổi , cả đầu đều vận chuyển không được .

Rống!

Đúng lúc này , cũng không hề rời đi Quý Kiếm Thú bỗng nhiên phát ra rít lên một tiếng , kinh thiên động địa , toàn bộ son động đều run rẩy lấy , phía trên hạ xuống nhỏ vận tảng đá .

Cặp kia như đèn lồng to bằng con mắt lộ ra lãnh huyết vô tình , màu đỏ tươi ánh mắt đột nhiên chuyển dời đến phía dưới thanh niên trên thân .

"Ta là người chủ nhân thú hạ , người không có thể ăn ta , muốn ăn liền ăn bọn họ ." Cốc rỗ đánh một cái lạnh run , tay run run địa chỉ về đằng trước Diệp Khinh Vân đám người .

Nhưng mà , không có Quý Nghịch , Quý Kiếm Thú căn bản là nghe không hiểu hắn nói , nó cũng chỉ tán thành Quý Nghịch , lại lần nữa gào to một tiếng , mở ra miệng to như chậu máu , vậy mà thoáng cái liền đem cốc rỗ cả người cho nuốt vào , hình ảnh cực kỳ huyết tính .

"!" Cao Đông đi tới Diệp Khinh Vân bên cạnh , nâng dậy phía sau người .

Diệp Khinh Vân thương thế không phải quá mức nghiêm trọng , Thị Huyết Long Thể cho hắn cường đại bảo hộ lực .

Toàn bộ son động đều ở đây kịch liệt loạn choạng .

Diệp Khinh Vân sắc mặt hơi đổi , xem ra Tinh Hải Lạc Dao ở Tam Điểm Thánh Hỏa luyện hóa sau , ở đây liền nữa cũng không có lực lượng gì có thể chống đỡ một cỗ thần bí cấm chế .

"Các người đi trước , ta chờ một chút liền tới." Hắn trầm giọng nói , ở phía sau ngăn trở nổi giận Quý Kiếm Thú .

"Không, muốn đi cùng đi ." Cao Đông tuy nói người đơn thuần , nhưng cũng không ngốc , hắn biết đang suy nghĩ gì , gấp gáp nói ra , rất sợ phía sau người làm chuyện điên rồ .

"Thương Kiệt!" Diệp Khinh Vân nhướng mày .

"Đến ngay đây." Thương Kiệt đi ra một bước , nhìn phía phía sau người .

"Dẫn hần đi , yên tâm , ta không có việc gì ." Diệp Kinh Vân nói xong lời này , trên thân thể lại lần nữa địa toát ra hắc sắc hoa hồng , hoa hồng nở rộ bên trong tản ra cuộn cuộn tà khí , mỗi một đóa hoa hồng đều là kinh khủng nhất năng lượng .

Ngẩn ngừ vài giây , vậy màu đen cũng đã bao trùm hần toàn thân cao thấp , chỉ lộ ra một đôi đen nhánh như ngọc thạch đen con mắt , bắn ra kiên định ánh mắt .

Không chút do dự , ở trong tay hần xuất hiện một thanh kiếm gãy .

Vô Tình Kiếm!

Trong tay quơ múa Vô Tình Kiếm , hần gắng sức cùng Quỷ Kiếm Thú chiến đấu .

Trận trận kiếm ngân vang quanh quần bốn phía , kiếm ảnh bao phủ đầy trời .

Quỷ Kiếm Thú thân xác cực kỳ mạnh mẽ , trên thân lân phiến rất là cứng rắn , phẳng phất là kim chúc chế tác được , yêu dị quang mang lóe lên lóe lên .

Diệp Kinh Vân một kiếm này cũng chỉ là ở người phía sau trên thân lưu lại một tia vết tích a.

Phía sau , Cao Đông còn đang liều mạng kêu , là lo nghĩ , trong tay xuất hiện một thanh búa tạ , sẽ đi lên cứu .

Thương Kiệt rơi vào đường cùng , chỉ có thể một chương đem đối phương đánh ngất xỉu , hần biết mặc dù bọn họ đi cũng không khả năng chiến thắng được Quỷ Kiếm Thú , hơn nữa còn sẽ liên lụy sư phụ , để cho phía sau người phân tâm .

"Sư phụ!" Hần gấp gấp hô .

Phía trên toái thạch không ngừng hạ xuống , toàn bộ sơn động thật giống như là muốn sụp xuống lại .

Diệp Kinh Vân khê cau mày , nhưng thoát khỏi không Quỷ Kiếm Thú .

"Không đùa với ngươi ." Nhận thấy được nguy cơ , hần trực tiếp hướng phía trước chạy như bay , trên thân vậy màu đen tản ra băng lãnh hào quang màu đen , tảng đá rơi ở trên người hần , lại bị hần lân phiến cho cắt nhỏ xuống , như là đậu hũ .

"Rống!" Phía sau , Quỷ Kiếm Thú xin truy mắt mắt , muốn hoạt hoạt đem thiếu niên áo trắng cho nuốt trọn .

Diệp Kinh Vân quay đầu nhìn phía phía sau người , nhướng mày , chợt sử dụng ra một chiêu lôi đình ấn ký .

Dấu bàn tay giăng đầy lôi đình , giống như là thủy triều hướng phía trước cuộn cuộn đi .

Nhưng mà , rơi vào Quỷ Kiếm Thú phía trên cũng là không phản ứng chút nào , giống như tha ngựa đồng dạng.

Quỷ Kiếm Thú chứng kiến Diệp Kinh Vân hai mắt phát quang , trên mặt lộ ra vẻ , đặc biệt cảm thụ được phía sau người trên thân một tinh tế lân phiến khí tức , muốn hần càng đỏ mắt .

Giống như cắn nuốt thiếu niên áo trắng , nó sẽ được chỗ tốt .

"Súc sinh , tự tìm cái chết!" Diệp Kinh Vân gào to một tiếng , hướng về phía phía sau Quỷ Kiếm Thú chợt nhất chỉ , nhất chỉ phía dưới , một đạo khí tức cuồng ra , kinh người linh lực hướng phía trước chợt vọt tới .

"Rống!" Quỷ Kiếm Thú rít cục kêu thảm một tiếng , trên thân chảy ra đỏ tươi huyết dịch .

Huyết dịch kia trong dĩ nhiên là mang theo một cỗ cực kỳ mê người vị đạo .

Là , đối với Diệp Kinh Vân mà nói mùi này phi thường vốn có lực , thậm chí cao hơn qua một cái chính ở trước mặt hần y phục mỹ nữ .

Ánh mắt hần sau đó một khắc trực tiếp đỏ lên , ánh mắt trực câu câu nhìn một khối chảy ra máu vết thương .

Quỷ Kiếm Thú nhìn một màn này , biến sắc , hai mắt bắt đầu bắt đầu sợ hãi , cả người đều run rẩy , hình như là thấy khắc tinh đồng dạng , dĩ nhiên là xoay người , trực tiếp chạy trốn .

Đây là ban nãy cái kia kiêu ngạo nó sao?

Diệp Kinh Vân hai mắt chi quang đại mạo , cả người giống như mất lý trí đồng dạng , biến phải điên điên khùng khùng: "Ta phải hút ngươi!"

"Ta phải hút ngươi toàn bộ huyết dịch ."

Tại hán trong miệng không ngừng truyền ra như vậy thanh âm , quanh quẩn tại trống trải trong sơn động .

Diệp Kinh Vân hai mắt đỏ chói , giống như trung ma đồng dạng , yêu dị quang mang không ngừng lóe lên , đuổi sát phía trước .

"Sự phụ!"

"!"

Phía sau Thương Kiệt cùng Cao Đồng nhìn thấy một màn này , đều kêu lớn .

Lúc này , trên sơn động tảng đá rơi xuống càng thêm lợi hại .

Nếu như Diệp Kinh Vân nếu không ra , vậy sẽ phải bị nhốt ở bên trong .

Hai người đều rất sốt ruột , nhưng mà Diệp Kinh Vân giống như căn bản cũng không có nghe , vẫn là hướng phía trước đi , tại hán phía sau lưng xuất hiện một tòa Cửu Tầng Luyện Hóa Tháp .

Tầng thứ nhất chậm rãi sáng lên .

Huyết sắc kia răng nanh tung bay ở miệng hán bên trên, dần dần, hán hàm răng biến phải bén nhọn , cả người nhìn qua hình như là hấp huyết quý .

Cả người tà khí sau đó một khắc như hồng thủy một dạng chợt bộc phát ra .

Quý Kiếm Thủ cảm thụ được này một cổ táo bạo khí tức , hù dọa giết mình , không chút do dự hướng phía trước đi , thật lớn kiếm Sí quơ múa , đánh lên một trận mãnh liệt phong , thổi đến trên mặt đất toái thạch đều cuốn lại .

Ầm! Ầm! Ầm!

Tầng đá càng ngày càng nhiều , rớt xuống , bụi mù cuộn cuộn , đem toàn bộ sơn động đều chôn không ở chính giữa .

Thương Kiệt cùng Cao Đồng ngây ngẩn đứng tại chỗ , liếc mắt nhìn nhau , đều là có thể theo trong mắt đối phương chứng kiến một nồng đậm lo nghĩ chi quang .

"Thương Kiệt , ta không có sao chứ ?" Thương Kiệt y nguyên không thể tin Diệp Kinh Vân bị mai một ở sơn động dưới đất , trong mắt hán , Diệp Kinh Vân là tuyệt đối sẽ không chết , là nhân vật vô địch .

"Không được , có cường giả đến , chúng ta đi!" Lúc này , Thương Kiệt cảm thụ được phía sau vài cổ mãnh liệt khí thế , con ngươi không khỏi hơi co rút lại , hô lớn .

Cổ khí thế kia , lấy bọn họ hiện nay tu vi thì không cách nào chiến thắng!

Đến lúc này , ai cũng biết đây là một cái âm mưu , là Tinh Hải viện âm mưu , tiếp tục ngóc tại chỗ này đã là không có bất kỳ ý nghĩa gì .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Mất không chế cục diện

"Xuất động cửa , lại không cấm chế lực áp chế , mà ngươi tu vi còn chưa khôi phục lại đỉnh phong . Ngươi cảm thấy hiện tại ngươi chính là đối thủ của ta sao?" Ra ngoài chốc lát , Tinh Hải Lạc Dao thượng tán phát ra một cổ như lợi kiếm ra khỏi vô khí tức , lấy không khí , tu vi chợt tăng vọt .

Nàng rất là dễ dàng vượt qua đến Ngũ Hành Cảnh trong .

Đồng thời , còn đang không ngừng mà tăng trưởng!

"Diễm Tâm Tinh Phiến , là Diễm Tâm Tinh Phiến mang cho ngươi tốt chỗ ." Quý Nghịch chân mày chợt nhíu một cái , trong thanh âm tràn đầy ước ao cùng với đố kỵ còn có hận ý mãnh liệt: "Đây là Tam Diễm Thánh Vương suốt đời công lực , không nghĩ tới bị ngươi người nữ oa này một dạng cho đoạt ."

Hắn da mặt chột giật giật , này vốn là đồ đặc khác .

Trên thân một cổ cường đại khí tức như là gió bão một dạng cuốn tới , trên mặt đất từng cục viên đá ở nơi này một cổ dưới khí tức lật tung lên , bốn phía cây cối càng là có ngã xuống thế .

Trừ hai người này bên ngoài , còn có ba người .

Hur Vô thiếu niên , Mạt Nhật Hỏa Diễm cùng với Mộ Dung gia Mộ Dung Nguyên .

Muốn nói hiện trường nhất chờ đợi lo lắng cũng chỉ có tu vi yếu ớt nhất Mộ Dung Nguyên , hắn không nghĩ tới Tinh Hải Lạc Dao là gan đã vậy còn quá lớn, tâm cơ sâu như vậy .

Người nữ nhân này thật không đơn giản .

Hắn biết tất cả mọi người đi tới nơi này đều là lấy được Tam Diễm Thánh Hỏa , nhưng nghĩ không ra vậy mà sẽ bị Tinh Hải Lạc Dao lấy được .

"Ba đám dị hỏa ." Quý Nghịch ánh mắt mà nhìn Tinh Hải Lạc Dao đám người , âm thầm nói ra: "Ồ ta địa bàn , các người dù có mạnh mẽ đến đâu , cũng phải chết!"

"Áo , áo không có tứ phương!" Đúng lúc này , một đạo quý dị thanh âm xông lên trời , đem trong vòng ngàn dặm bên trong sự vật toàn bộ bao ở .

Đây là ảo thuật!

Người đến rất hiển nhiên chính là Tinh Hải viện ảo , mà ở ảo đứng bên người một cái thanh niên yêu dị .

Hắn người mặc trường bào màu vàng lợt , tướng mạo cực kỳ anh tuấn , bất quá, ánh mắt hắn rất là kỳ quái , là tử sắc .

Hiển nhiên , hắn là một vị dị chi đồng người!

Ở trên người hắn tản mát ra một loại khí tức tà ác , để cho hắn xem ra có một loại ác ma cảm giác .

Hắn dị chi đồng tên là tử Thương Dương chi đồng , rất là phi phạm .

"Đệ tử bái kiến Quý vương!" Thanh niên yêu dị nhìn thấy Quý Nghịch , quỳ một chân xuống đất , mặt tôn kính .

Quý vương!

Không sai , trước mắt người trung niên này chính là khi đó danh chấn bát hoang cử diễm Quý vương , hắn ở Phong Vân Bảng trong hạng thứ mười một danh , thực lực kinh người .

Hôm nay hắn tuy nói tu vi chỉ có Ngũ Hành Cảnh ngũ trọng , nhưng hắn còn không có khôi phục , nếu muốn hoàn toàn khôi phục , hắn chỉ cần một đầu ngón tay là có thể giết ở đây tất cả mọi người , bao gồm cái kia có Tam Diễm Thánh Hỏa Tinh Hải Lạc Dao .

Sâm chậm rãi đứng lên , sau đó đưa mắt đặt ở Tinh Hải Lạc Dao trên thân , sắc mặt chột biến sắc: "Người Huyền Âm Chi Thể chưa?"

"Không thể không , là tiến hóa thành Diễm huyền thân thể! Người nghĩ từ trên người ta lấy được toàn bộ ? Mơ mộng hảo huyền đi!" Tinh Hải Lạc Dao nói một cách lạnh lùng .

"Người tự tìm cái chết! Nghĩ không ra ta dường một cái Bạch Nhãn Lang!" Sâm sắc mặt lần thứ hai biến sắc , thanh âm mang theo ngập trời tức giận .

"Bạch Nhãn Lang ? Đừng nói được như thế chính nghĩa , người dường ta bất quá là coi trọng ta Huyền Âm Chi Thể thôi, chờ tu vi cao hơn một chút nữa , người thì sẽ hấp thu trong cơ thể ta toàn bộ linh lực ." Tinh Hải Lạc Dao hừ lạnh một tiếng , trong con ngươi phun trào ra ánh lửa đến , cũng không đáng sợ thanh niên trước mắt , nàng bây giờ còn chưa có triệt để hấp thu xong Diễm Tâm Tinh Phiến năng lượng , nếu như hấp thu xong , người ở đây cũng sẽ không là nàng đối thủ , trên một điểm này , lòng tin nàng nhận nhip .

Nàng cũng là bị phía sau người này nói một phen cho tức đến mặt cười đỏ lên .

Nàng lúc nhỏ sở dĩ như vậy bị thâm , tất cả đều là bởi đối phương ban tặng .

Là phía sau người để cho phụ thân hắn giết nàng mẫu thân , nếu như không phải là bởi vì nàng có Huyền Âm Chi Thể , sợ là sớm thấy Diễm Vương gia .

Sở dĩ , ở nàng lúc rất nhỏ , liền gởi một cái thể độc , muốn trở thành trong trời đất này cường đại nhất Nữ Đế , ai cũng không thể ngăn cản nàng , không thể làm quấy nhiễu nàng .

Nàng muốn chương khống vận mệnh mình .

Hôm nay cắn nuốt Tam Diễm Thánh Hỏa , nàng Huyền Âm Chi Thể tiến hóa đến Diễm huyền thân thể , hoàn toàn có tiềm lực hướng càng cao cấp bậc , cũng hoàn toàn có thể trở thành tiểu ngạo ở giữa thiên địa Nữ Đế .

Còn như nói cái gì thân tình , cái gì tình bạn , ở trong mắt nàng như cùng là cặn bã , không đáng giá nhắc tới .

Đối với nàng mà nói , người ở trên đời này , cái gì cũng không trọng yếu , trọng yếu là có quyền thế!

Đương nhiên , nàng không biết, lúc này trong lòng hần xuất hiện một cái bóng , bóng này lái đi không được , nàng càng thêm không biết trong tương lai , nàng biết thẳng dây dưa đạo thân ảnh này .

"Đáng chết!" Sầm trong con ngươi đã là phun ra mãnh liệt ánh lửa , xác định , hần là muốn có được đối phương lực lượng toàn thân , cũng là xem ở đối phương Huyền Âm Chi Thể mới không giết phía sau người , cũng không giết phía sau người phụ thân , nhưng hiện tại xem ra , bản thân hoàn toàn bị đối phương trong lòng bàn tay .

Hần tự vấn tính toán người tài trí hơn người , không nghĩ tới , mình bị người tính toán một phen , hơn nữa mất đi không đơn thuần là Huyền Âm Chi Thể , còn có xếp hạng trên dị hóa bảng thứ mười Tam Điểm Thánh Hóa .

Đây đối với hần đánh kích thế nhưng không nhỏ .

"Đi tìm chết!" Sầm tức giận , cả người Ngũ Hành Cảnh tu vì chợt bộc phát ra .

Cảm thụ được này một cỗ cường đại khí thế , phía trước vừa có hai cái thực lực không kém người , Tinh Hải Lạc Dao như rồng mây , đưa mắt đặt ở bên cạnh hai bóng người bên trên , thu nhận Tam Điểm Thánh Hóa nàng tự nhiên là có thể xem thấu thiếu niên cùng mỹ nữ bản thể .

"Tự nhiên đều là dị hóa , vậy cùng nhau đối kháng bọn họ đi!" Nàng nghiêng ngả cười một tiếng , nhìn phía người bên cạnh , chậm rãi nói ra: "Đừng với ta có cảm thù , chúng ta nếu là không liên thủ , kết quả như vậy ... Hắc hắc , các người biết , ta tin tưởng các người là có đại nào dị hóa ."

Mỗi chữ mỗi câu tràn đầy nhân nhạ trào phúng , nhưng mỗi một câu đều rất thực tế , rất rõ ràng .

Không sai , nếu như Hư Vô hỏa điểm cùng Mạt Nhật Hỏa Điểm nếu không liên thủ nói , như vậy bọn họ đều có thể bị người cắn nuốt hết , kết quả tự nhiên sẽ rất thảm .

Hư Vô thiếu niên chân mày hung hăng nhíu một cái , nhìn phía phía trước , mặc dù không nói lời nào , nhưng trên thân tăng vọt đi ra khí thế cường đại cũng đã chứng nhận hần phải đứng ở Tinh Hải Lạc Dao bên này .

Tuy nói hần cực kỳ xem thường thậm chí xem thường có Tam Điểm Thánh Hóa Tinh Hải Lạc Dao , nhưng không thể phủ nhận là , đối lập nhân loại , hần vẫn ưa thích có dị hóa nhân loại vô giả , cái này mang cho bọn hần một ít cảm giác thân thiết .

"Giới một cái miệng lưỡi bén nhọn nữ oa một dạng!" Quỷ Nghịch nghe nói như thế , như rồng mây , nhìn phía phía trước thiếu nữ , trong con ngươi đã là bùng lên ra lạnh lạnh sát cơ , như vậy biết coi bói tính toán người đối lập những thiên tài kia mà nói kinh khủng hơn .

"Giết!"

Hai phe nhân mã đại chiến , một mảnh hỗn loạn .

Hiện trường tu vi yếu nhất là Mộ Dung Nguyên , hần không có xuất thủ , ngốc ngây tại chỗ , ngờ ngác nhìn đầy hết thấy , trên mặt hiện ra không thể tưởng tượng nổi tới.

Không nghĩ tới , cái kia cười rộ lên điểm mỹ , còn lộ ra lúm đồng tiền thiếu nữ lại có sâu như vậy tâm cơ .

Nàng thậm chí ngay cả phụ thân chết đều không chú ý a!

Tức khắc , hần hung hăng đánh một cái lạnh run .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 201: Song biến dị thể kết hợp

Hai phe chiến đấu , truyền ra kinh người tiếng oanh minh , còn nói phương đó thắng , rất khó nói .

Tĩnh Hải Lạc Dao sau khi rời khỏi đây , thực lực tăng vọt .

Mà Quý Nghịch tuy nói trước là bát hoang cử điểm Phong Vân Bảng nhân vật , đồng thời còn xếp hạng người thứ mười một , thế nhưng hần bây giờ không có khôi phục lại đỉnh phong , chỉ có thể phát ra trước tứ thành công lực .

Ảo tuy nói thân thể suy yếu , nhưng căn bản không có người nào có thể tới gần hần thân thể , chỗ hần ở phía trên , dưới chân có lấy một cái tản ra đủ mọi màu sắc quang trện , không ngừng thi pháp lấy ảo thuật .

Một bên khác , sấm sau lưng hiện ra một cái Cừu Đầu Xà vô hồn , chín cái đầu vô cùng dữ tợn , ngửa mặt lên trời gầm thét , miệng to như chậu máu .

Một thân tu vi kinh người .

Tĩnh Hải Lạc Dao bên này , thực lực cường đại , đặc biệt cái kia tên gọi Hư Vô thiếu niên , trong tay hóa điểm xông thẳng lên trời , có một cỗ hủy Thiên Địa Diệt khí tức .

Còn như nói cô gái đẹp kia Mặt Nhật Hỏa Diễm liền lộ ra yếu , bất quá , nàng lao thẳng đến ánh mắt đánh vào phía trên tóc trắng lão đầu trên thân , nàng biết muốn lấy được thắng lợi , then chốt chính là ở chỗ phá giải đối phương ảo thuật .

Mà lại nói , lấy sức chiến đấu muốn chiến thắng sấm cùng Quý Nghịch tùy tiện một người đều là chuyện không có khả năng .

Ngon lửa màu trắng như nhiều đóa bô tại trong hư không trán phóng , sau đó trong nháy mắt bao quanh ảo .

Nhưng mà , trong nháy mắt , màu trắng kia hoa lửa biến mất , phảng phất không gian kia trong có răng nanh , ở cắn nuốt những ngọn lửa này .

"Giỏi một cái ảo thuật! Thậm chí ngay cả ta hỏa diễm đều có thể ảo ở ."

P phía trên , ảo nghe nói như thế , khóe miệng âm lãnh cười một tiếng: "Mặt Nhật Hỏa Diễm , người tốt hư , có phải hay không bị đoạt đi một nửa bản thể ?"

"Lớn mật!" Yêu di nữ tử nghe nói như thế , mặt cười chợt biến sắc , phát ra thanh âm bén nhọn , lần thứ hai cùng ảo giao đấu lên .

Dần dần , ảo trên mặt hiện ra vẻ ngưng trọng , hần ban này nhìn như đơn giản hóa giải đối phương chiêu thức , nhưng hần biết thực lực đối phương cực không đơn giản .

Ban này , hần là toàn tâm toàn ý đối phương , thế cho nên không đếm xỉa tới hần thi triển ra ảo trện .

Một khi không có này ảo trện , địch nhân lực công kích thì sẽ khôi phục bình thường , đến lúc đó hai phe nhân mã ai sống ai chết khả năng liền 5-5 mở .

Hiện trường hỗn loạn .

Mà ở một bên khác , một đạo máu me nhầy nhụa thân ảnh đứng ở trong , hần có một đôi lợi hại dài đến năm mươi cm răng nanh .

Cô cô cô!

Răng nanh tại trong hư không xẹt qua một đạo nhỏ đường vòng cung , sau đó cắn một cái ở phía dưới quai vật lớn trên thân .

Vây màu đen như cùng là héo tàn hắc mần côi đồng dạng , một tầng một tầng địa ra bên ngoài xuống , trên mặt đất vậy mà không có một chút xú huyết .

"Thoải mái!"

Một đạo quỷ dị thanh âm bỗng nhiên vang lên , quanh quần ở cả trong sơn động .

Đó là một thiếu niên , tại hần trên mặt giăng đầy vây màu đen , hần nắm ngón tay biến thành năm con lợi hại móng vuốt , hình như là năm cây lạnh lạnh liêm đao .

Hưu!

Liêm đao xẹt qua Quý Kiếm Thú trên thân , ma sát ra chói mắt hoa lửa , từng đạo huyết địa chảy ra ngoài .

Diệp Kinh Vân không có chút gì do dự , từng ngụm từng ngụm cắn nuốt máu mới , bổ sung trong cơ thể năng lượng , từng đạo thoải mái cảm giác hướng hần đại não đánh tới , để cho cả người hần có một loại cảm giác .

Hần cắn nuốt huyết .

Cả người hình như là ở vào một mảnh huyết sắc trong , tận tình hưởng thụ mỹ vị tiên huyết .

Hần tu vi sau đó một khắc chợt đề thăng đi lên , theo Dương Thực Cảnh tam trọng trực tiếp đề thăng tới ngũ trọng , đồng thời còn đang không ngừng địa

tăng vọt .

Như vậy tốc độ tuyệt đối kinh người .

"Huyết , huyết , ta phải uống máu ..." Âm u thêm thanh âm khàn khàn theo trong miệng hần chậm rãi truyền tới .

Cả người hình như là cái xác không hồn đồng dạng, tùy ý đắm chìm trong thoải mái cảm giác ở giữa .

Thế cho nên quên mất bản thân ai , bản thân sống trên cõi đời này ý nghĩa là cái gì .

Trong miệng răng nanh dần dần biến phải dài lên , hình như là răng ngà đồng dạng, lại lần nữa địa đến Quý Kiếm Thú bên trên.

Rống!

Quý Kiếm Thú phát ra từng đạo tiếng gầm gừ , huyết dịch trong cơ thể trôi qua quá nhiều , cuối cùng không có sinh cơ .

Ở đó một cái biển máu trong , Diệp Khinh Vân thân thể dần dần biến phải không giống nhau .

Trên thân nguyên bản đen kịt lân phiên biến thành đỏ như máu , sau đó tại hần trên lưng bỗng nhiên ra nhiều một đôi dực .

Chiếc cánh này rất quý dị , cùng Quý Kiếm Thú trên thân này một đôi dực có chút cùng loại , bất quá, nó không phải sử dụng kiếm cấu thành , mà là từ huyết sắc xương cấu thành .

Trên thân huyết vậy màu đỏ tán ra Tinh hào quang màu đỏ , một đôi dực huy động ở giữa mang theo ngập trời khí tức , hơi nóng cuộn cuộn .

Đây chính là Thị Huyết Long Thể hình thái thứ hai .

Hình thái thứ nhất , để cho Diệp Khinh Vân trên thân bao trùm ra nhất tầng vậy màu đen .

Hình thái thứ hai , để cho phía sau người nhiều hơn một đôi có xương cấu thành dực , đồng thời vậy màu đen biến thành đỏ như máu .

Cả người hần hôm nay nhìn qua giống như là một cái từ trong đồng người chết đi tới .

Cả người tàn khốc , hai mắt càng là đỏ chói không gì sánh được .

Lúc này hần y nguyên đang hấp thu nhiều huyết dịch , trên thân dĩ nhiên là bắt đầu xuất hiện đỏ như máu khí thể , ở trong đầu hần thả về lấy ban nãy một màn sự tình .

Trong lòng hần tràn ngập áy náy .

Nếu như hần không tới nơi này , Đào Lưu hoàn toàn khỏi cần chết.

Là hần gián tiếp đem Đào Lưu cho hại chết .

Nội tâm áy náy để cho cả người hần biến phải càng thêm không có ý chí chiến đấu , còn lại chỉ có .

Không biết tính sao , hần này một cỗ khí tức , đạo này ý niệm mang theo kỳ quái lực lượng . Phía dưới , một tảng đá hơi động một cái , sau đó , một trận quang mang vụt sáng vụt sáng .

Chỉ thấy ở Đào Lưu một cỗ thi thể phía trên xuất hiện một cái hài cốt .

Cương thiết cấu thành hài cốt .

hài cốt là ngân sắc , nó từ từ đi lên , tản ra khí tức kinh khủng , bay tới Diệp Khinh Vân bên cạnh , sau đó huy địa nhất hạ , dung nhập vào phía sau người trong cơ thể .

"A!" Diệp Khinh Vân truyền ra xé tâm nứt kêu thảm thiết , cảm giác đau đớn giống như là thủy triều đánh tới , rõ ràng truyền vào hần trong đầu .

Giờ khắc này , hần rốt cục tỉnh táo lại .

Nhìn phía dưới biến mất thi thể , hần con người chợt co rụt lại .

"Chuyện này. .. Đây là song biến dị thể kết hợp ?"

Lời đồn , biến dị thể có thể lẫn nhau cắn nuốt , đồng thời kết hợp , thể nhưng rất ít người có thể thành công , bởi vì nguy cơ quá lớn .

Suy nghĩ một chút , biến dị thể trong cơ thể có độc tố biến dị , nếu như hần có hai cỗ biến dị thể , độc như vậy làm sẽ gấp bội , sẽ thừa nhận lớn hơn nửa thống khổ .

Hơn nữa , dung hợp thành công xác suất cũng chỉ có 10%! Bởi vì người cần nuốt bộ kia biến thái thể chất người là hoàn toàn không cam lòng , hần biết địa phận kháng .

Nhưng bây giờ , Đào Lưu chết , nhưng cam nguyện địa hiến dâng ra hần Cương Thiết Vương Xà biến dị thể , đưa cho Diệp Kinh Vân .

Cái này sẽ để cho dung hợp thành công xác suất đạt đến 80% .

Mà Diệp Kinh Vân có Thập Ma Tâm Tạng , hần xác suất thành công sẽ đạt tới 99% , không khách khí chút nào nói , hần dung hợp đã trở thành kết cục đã định .

Chỉ là không biết dung hợp sau hần sẽ phát sinh thể nào cải biến ?

"A!" Hần phát ra xé tâm nứt kêu thảm thiết , hoàn toàn không khống chế được hướng hần bay tới hải cốt .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Mới bố cục (thượng)

Biến dị thể dung hợp , giá từ xuất từ thời kỳ thượng cổ .

Trên thực chất , vũ hồn từ biến dị thể sinh ra tới.

Diệp Kinh Vân kiếp trước xem qua không ít cổ thư , ở thời kỳ thượng cổ , vũ giả còn chưa không hiểu được vận dụng linh lực , niên đại đó , ai mạnh ai yếu xem cũng không phải vũ hồn , mà là biến dị thể chất .

Thời kỳ đó , có một bộ thân thể người xuất hiện biến dị , lấy được không thể tưởng tượng nổi lực lượng .

Nhưng theo thời gian dài dằng dặc trôi qua , những người này trở thành số ít , hơn nữa cũng sẽ không làm quá lâu , đồng thời trong cơ thể biết không hiểu diệu địa nhiều hơn biến dị độc .

Sau đó xuất hiện vũ hồn cái thuyết pháp này .

Đào Lưu tuy nói chết , nhưng hần linh hồn vẫn còn, nhìn thấy Diệp Kinh Vân như vậy hình dạng , hần cảm kích vạn phần , cuối cùng đem chính mình biến dị thể ban cho đối phương .

Mà hần trả giá thật lớn là hình thân câu diệt!

Diệp Kinh Vân bản năng muốn phản kháng , nhưng căn bản là phản kháng không , bởi vì một chỗ ngân sắc hải cốt đã là bay tới trước người hần , sau đó không ngừng thu nhỏ lại , như hần khung xương kích cỡ tương đương , chậm rãi dung nhập .

Xương tay đầu hướng về phía xương tay đầu , đầu khô lâu hướng về phía Diệp Kinh Vân đầu .

"A!"

Diệp Kinh Vân lần thứ hai hét thảm một tiếng .

Đau , không gì sánh được đau , hình như là một thanh lợi hại đao ở thân thể người phía trên chậm rãi vạch tới . một cổ đau đến linh hồn cảm giác tuyệt đối không phải người bình thường có thể chịu được .

Cương Thiết Vương Xà biến dị thể dung hợp một sát na , tại hần sau lưng đeo kia huyết hồng sắc xương tạo thành dục bồng nhiên rậm rạp phía trên nhất tầng ánh sáng màu bạc .

Sau một khắc , xương vậy mà biến thành kim cương .

Diệp Kinh Vân có thể đi cảm nhận được rõ ràng bản thân cường đại , nhưng càng thêm cảm nhận được rõ ràng đau đớn chính giống như là thủy triều hướng hần thân thể đánh tới .

Cũng chịu không nổi nữa , nổ một cái té xuống đất , hấn đã hôn mê .

...

"Tinh Hải Lạc Dao thật đúng là một cái hung ác nữ nhân , a . Nàng vậy mà trở mặt nhìn cha mình chết ở trước mặt nàng , mà nàng cả người dĩ nhiên là thờ ơ ."

"Hoàng thất người là máu lạnh như vậy vô tình , không để ý chút nào thân tình , con chó kia Hoàng đế chết cũng đáng đời a , nghe đồn , hấn năm đó là đoạt được Hoàng đế chỉ vị mà giết thân huynh đệ , đồng thời liền thể tử mình cũng không bỏ qua!"

"Lời mặc dù nói như vậy , nhưng ta phải là thể nghiệm giống như Tinh Hải Lạc Dao như vậy nữ nhi , tuyệt đối không nói hai lời , chính là một cái tát đi qua!"

"Người dám ? Nhân gia hiện tại đã rời đi nơi này ."

Cũng không người nào biết Tinh Hải Lạc Dao dám người trận chiến ấy thế nào , càng thêm không biết trong lúc này đến xảy ra chuyện gì .

Nhưng phổ biến người biết Tinh Hải viện người nộ , dưới cơn nóng giận lại phóng xuất thệ ngôn .

Nếu như Tinh Hải Lạc Dao không trở lại Tinh Hải trong viện , như vậy Tinh Hải Đế vương sẽ chết , đồng thời ngay trước sở hữu võ giả phía trước giết chết!

Nhưng mà , lời này may mắn cũng chưa có để cho Tinh Hải Lạc Dao có bất kỳ cảm giác gì , phía sau người trực tiếp không thấy mặt , đồng thời cách không đối thoại: "Giết liền giết , hấn không phải một cái hợp cách phụ thân , cũng không phải cha ta!"

Lời này giống như một đạo kinh lời một dạng ở Tinh Hải Thành nổ lên!

Tất cả mọi người không nghĩ tới Tinh Hải Lạc Dao sẽ thứ người như vậy , vậy mà hoàn toàn không để ý tới phụ thân sinh tử .

Mà Tinh Hải Đế vương nghe nói như thế , kêu thảm ba tiếng: "Tự gây nghiệt , Tự gây nghiệt , Tự gây nghiệt!"

Mọi người cũng không biết này hai phụ nữ quan hệ làm sao sẽ kém như vậy ? Đến xảy ra chuyện gì ? Chẳng lẽ nói hoàng thất người là máu lạnh như vậy vô tình sao?

Tinh Hải Lạc Dao ở cha nàng bị giết một ngày trước liền rời đi nơi này , có người nhìn thấy nàng trong tay cầm một khối lệnh bài .

Bất hoang cứ điểm lệnh bài!

Hiển nhiên , nàng là muốn rời đi nơi này , tiến nhập bất hoang cứ điểm .

Nàng đi tiêu sái , bất quá , ở bước vào đến truyền tông trận lúc , nàng không khỏi quay đầu vừa nhìn , ánh mắt chính là Tinh Hải đế quốc phía sau núi Tinh Hải sơn mạch .

Tựa hồ đang nơi đó có lấy thứ gì để cho nàng đáng giá lưu luyến , đáng giá hoài niệm .

"Hy vọng người đừng chết , cũng hy vọng ta có thể trong tương lai gặp người lần nữa . Khi đó ta là Nữ Đế , người tự là chủ nhân ta , người nói cái gì , ta sẽ làm tất cả , đây là ta đối với người đền bù tổn thất ." Nhẹ nhàng mà nói lời này , cả bóng người đẹp đề nhẹ nhàng nhảy một cái , liền tại chỗ biến mất .

Rất khó tin tưởng , lãnh huyết nàng ở trong nội tâm cũng biết dâng lên một trận sóng gợn , tuy nói này sóng gợn rất nhanh thì biến mất , nhưng quả thực xuất hiện qua .

Nàng đi , sau một ngày , Tinh Hải viện người thật đem tinh hải Đế vương đầu cho chém xuống , tàn khốc đầu treo cao ở trên tường thành .

Đường đường nhất đại Tinh Hải Đế vương liền chết đi như vậy , hai mắt đều con người trừng thật to .

Chết không nhắm mắt!

Dần dần , mọi người biết ở Tinh Hải Thành trong , Tinh Hải đế quốc bất quá là Tinh Hải viện một con rối . Tinh Hải viện người muốn cho ai làm Hoàng đế là có thể để cho ai làm .

Khí phách!

Nhưng không người nào dám nói một câu , dám đối với hấn không phục .

Sau một ngày , Tinh Hải viện người toàn bộ đi , rời khỏi Tinh Hải Thành , đi tới bất hoang cứ điểm , nghe nói phải tìm được Tinh Hải Lạc Dao , muốn đem phía sau người kích sát .

Nguyên bản định xong bố cục hoàn toàn bị đánh loạn .

Những thứ kia nhị lưu thể lực điên cuồng cướp đoạt tài nguyên , giết tới Hoàng thành , đem còn lại cái gì hoàng tử a , Tiểu vương gia a chém giết sạch sành sinh . Tùy ý cướp đoạt tài nguyên .

Tinh Hải đế quốc là nhị lưu đế quốc , quốc khố cường đại hùng hậu .

Ở nơi này ở giữa , có một người may mắn trốn tới .

Hắn chính là Tinh Minh , Tinh Hải Thiên Thành phụ thân .

Lúc này , hắn đi tới khoảng cách Tinh Hải Thành một km chỗ , ngọn núi lớn kia trong có rất nhiều miếu đồ nát .

Ở một tòa thật lớn miếu đồ nát bên trên , hắn quỳ một chân xuống đất , tựa đầu va chạm vào mặt đất , hình dạng cực kỳ thành kính: "Khẩn cầu đại sư , nhận lấy ta!"

Tinh Hải đế quốc mấy năm này mọi nơi chèn ép bách tính , dân chúng lầm than , nếu không có Tinh Hải viện một cái như vậy thể lực to lớn tọa trấn , như vậy những võ giả này tuyệt đối sẽ phản kháng , hợp nhau tấn công .

Hắn Tinh Minh nếu muốn còn ở tại Tinh Hải Thành trong , tuyệt đối sẽ bị người treo ngược lên hung hăng đánh cho một trận .

Hắn chỉ có thể chạy trốn tới ở đây .

Dù sao nói ở đây yêu thượng Miếu người dẫn đầu cùng hắn từng có liên hệ .

Năm đó , hắn cứu đối phương một mạng , hãy để cho đối phương ở tại trong nhà hắn , hắn mỗi ngày đưa đi hai gã mỹ nữ đi vào sân sóc phía sau người!

Đối phương mỗi ngày đều đang hưởng thụ gia đình vui vẻ .

"Tinh Minh sao? Người hảo đoạn đoạn không còn nữa Hoàng thành , như thế nào đi vào ta đây cái địa phương nhỏ ?" Ở đó cửa trong bị lấy vừa vỡ bố trí cản trở , căn bản nhìn không thấy bên trong người nói chuyện .

"Ta ... Ai!" Tinh Minh trọng trọng thở dài: "Lão ca , người đừng đùa ta . Người không phải không biết, hôm nay Tinh Hải đế quốc đã không còn tồn tại nữa ."

"Hắc hắc , đừng thương tâm ta nha , ta lão ca , ai dám cười nhạo người ? Ai dám đùa người ?"

"Năm đó nếu không phải là người cứu ta , ta đã sớm chết ." Một trận gió nhẹ thổi tới , đem vải rách cho thổi lên , nhưng phía trước nhưng ngay cả một cái bóng cũng không có .

Một tay đánh về phía Tinh Minh bả vai , sợ đến sắc mặt người sau trắng biến , trắng bệch trắng bệch , nội tâm kết sinh ra sợ hãi .

"Ba năm không gặp , lão ca tu vi lại tăng trưởng không ít a!"

Thanh âm này như một trận gió lạnh , để cho người ta không khỏi đánh một cái lạnh run .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 203 mới bố cục (hạ)

Đối phương gọi hắn là lão ca , lời này vẫn là năm năm trước thời điểm , khi đó , Tinh Minh là cao cao tại thượng người , hắn cứu Dương Kỳ một mạng , phía sau người cảm kích hắn , mới gọi hắn là lão ca .

Mà hắn khi đó cũng rất vui vẻ địa xưng phía sau người là lão đệ , dù sao nói hắn là Tinh Hải người đế quốc , mà Tinh Hải đế quốc vừa có Tinh Hải viện một cái như vậy thể lực cường đại , hắn không úy kỵ bất luận kẻ nào , khi đó hắn xem Dương Kỳ có hảo cảm , cũng liền để cho phía sau người tiêu dao nhanh sống một đoạn thời gian .

Nhưng lần này bất đồng , cái kia cao quý thân phận đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi , mà Tinh Hải đế quốc càng là không còn tồn tại nữa , hần cần bản là không có gì vốn liếng cùng đối phương trò chuyện với nhau , sờ dĩ ban này hần mới tựa đầu lâu thấp tới đất bên trên , hình dạng kính sợ , chỉ hy vọng đối phương có thể đi nhìn trũng ngày xưa tình cảm thu lưu hần một cái , để cho hần trốn một tý

"Lão ca thì không dám a , vẫn là gọi lão đệ tốt." Hần cười cười , nụ cười có chút đắng chát , chênh lệch cực lớn làm cho hần có một ít không thích ứng .

"Nghe nói , lão đệ nhi tử bị một thiếu niên kích sát ?" Dương Kỳ mặt ngoạn vị nhìn chăm chăm phía sau người , lạnh nhạt nói .

Tinh huy nghe nói như thế , da mặt hung hăng đánh lại đánh , nhưng cũng không thể tránh được địa thờ dài một hơi: "Đúng "

"Bất quá , cái tên kia đã chết , nếu không nói , ta thật muốn hung hăng đánh chết hần ." Nói đến đây , tại hần trên mặt hiện ra vẻ dừ tợn .

Mối thù giết con , không báo không được!

Hần bây giờ còn hối hận vì sao Diệp Kinh Vân không phải chết ở trong tay hần .

"Lão đệ a , đừng thương tâm , Người chết không thể sống lại ." Dương Kỳ biểu tình lạnh lùng , nhàn nhạt nhìn một chút phía sau người một cái , sau đó đột nhiên thì , nhìn phía xanh thẳm không trung , giống như nghĩ đến cái gì , đột nhiên nói ra: "Không biết lão đệ ngươi có hứng thú hay không trở thành Tinh Hải đế quốc Đế vương ?"

Tinh huy sững sờ , mặt khiếp sợ nhìn hòa thượng: "Cái gì ? Trở thành Tinh Hải đế quốc Đế vương ? Tinh Hải Đế vương đã không còn tồn tại nữa , muốn trở thành Đế vương , lại từ đâu nhi nói lên đây?"

Dương Kỳ mỉm cười , biểu tình có một ít nghiền ngẫm , lạnh nhạt nói: "Tinh Hải đế quốc không có có thể nữa lộng một cái chứ sao."

"Thế nhưng nói thật Tinh Hải đế quốc cũng không cường đại , cao thủ không nhiều lắm , thậm chí không bằng những thứ kia gia tộc nhị lưu , mấy năm này tất cả đều là dựa Tinh Hải viện ủng hộ , nếu không Tinh Hải đế quốc đã sớm diệt quốc , những thứ kia Tinh Hải đế quốc là nhất lưu thực lực cái gì hết thảy là gat nguời!" Tinh Minh chống nạnh , trên mặt hiện lên một chút phiến muộn , không có Tinh Hải viện này một khóa bằng nhiên đại thụ , Tinh Hải đế quốc mặc dù tro tàn lại cháy , cũng không cái gì tiền đồ .

"Tinh Hải đế quốc không có thể tái kiến , tương tự đạo lý , Tinh Hải viện không có , cũng có thể nữa làm ra một cái nha!" Dương Kỳ cười hắc hắc , trong nụ cười tràn đầy âm u .

"Lão ca ý là ..." Tinh Minh nghe nói như thế , trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người .

"Không sai , ta chính là ý này ." Dương Kỳ chậm rãi nói ra , trong con ngươi tràn phóng hào quang óng ánh , không biết suy nghĩ cái gì .

...

Thời gian lần thứ hai địa trời qua .

Tinh Hải Thành thế cục lần thứ hai có biến hóa , Mộ Dung gia tộc cùng Thương gia thành nhất lưu thế lực lớn , dong binh người liên minh toàn bộ bỏ chạy , nghe nói cũng đều toàn bộ đi bát hoang cứ điểm trong .

Mà để cho người ta làm nghĩ không ra là Tinh Hải đế quốc lần thứ hai địa quật khởi , bất quá lần này hần đứng phía sau không phải Tinh Hải viện này bằng nhiên thế lực lớn , mà là yêu thượng Miếu .

Tinh Minh trở thành Tinh Hải đế quốc mới Hoàng đế , hần đăng cơ khoảnh khắc , trực tiếp giết chết người không phục cùng với khi đó chèn ép khác thế lực , đồng thời còn tuyên bố yêu hòa thượng Dương Kỳ là Tinh Hải đế quốc Quốc Sư .

Tất cả mọi người biết này Tinh Hải đế quốc bất quá là một cái cái thùng rỗng thôi , cùng Tinh Hải Đế vương không chế Tinh Hải đế quốc không có gì khác biệt , đều là khôi lỗi a.

Người nhà họ Thương thẳng đang tìm Diệp Kinh Vân hạ lạc .

Sớm mấy tháng , Thương Kiệt nghe người khác nói Quý Nghịch giận tím mặt , bởi vì cái kia thẳng theo hần Quý Kiếm Thú bị người giết chết .

Quý Kiếm Thú!

Chính là lần trước thẳng đuổi theo , muốn nuốt vào Diệp Kinh Vân Yêu thú .

Nó chết , điều này nói rõ có hai cái khả năng .

Một , nó cùng Diệp Kinh Vân cùng chết , hai , Diệp Kinh Vân đưa nó giết chết .

Hần tin tưởng loại thứ hai khả năng .

Hắn không tin bản thân không gì làm không được , cường đại sư tôn sẽ bị một đầu không có đầu óc Yêu thú cho giết chết . Sở dĩ hắn một mực phái người tìm kiếm Diệp Kinh Văn hạ lạc , chỉ là đến bây giờ đều không có tìm được .

Ngày này , ánh nắng tươi sáng , gió nhẹ đánh tới .

Tỉnh Hải đế quốc , Tỉnh Hải phía sau núi trong .

Một cái lão thái giám chính đứng ở chỗ này , nhìn phía trước một vùng phế tích , khe cau mày , ở trong tay hắn có một cây quạt , không ngừng hướng về phía một người vùng .

Đó là một người đàn ông trung niên , hắn người mặc hoàng bào , ánh mắt cũng là nhìn phía nơi xa phế tích: "Ta ..."

Trở thành Hoàng đế đã có tầm một tháng , nhưng hắn vẫn là đổi không cửa , do dự một chút , mới lên tiếng: "Trẫm vừa nhìn thấy phế tích liền phát ác mộng , vương thái giám , trẫm mệnh lệnh người ở đây ba ngày ngày đem này phế tích cho diệt đi , đồng thời không nên để lại bất cứ dấu vết gì , biết không ?"

"Biết , nô tài biết được ." Vương thái giám là Tỉnh Minh Hoàng đế bên cạnh nổi tiếng nhất thái giám , hắn biết quan sát Hoàng đế khí sắc , biết lúc nào có thể nhiều lời một ít lời , muốn lúc nào ngậm miệng .

Có đôi lời nói hay , bạn Quân Như bạn hồ , có chút không ngờ , làm sao chết cũng không biết .

Vương thái giám mặt nhợt nhạt hình dạng , không ngừng gật đầu , huy động cây quạt trong tay , là Hoàng đế đưa lên một trận nhẹ nhàng khoan khoái phong .

Tỉnh Minh nhìn phía trước , chân mày vẫn là vẻn vẹn địa nhủ .

Bắt đầu , hắn thành tỉnh Hải Đế quốc Hoàng đế , rất hưng phấn , cũng rất kích động , nhưng dần dần , hắn phát hiện mình trên thực chất không quyền không thế , làm bất cứ chuyện gì đều có thể xem yêu hòa thượng khí sắc .

Lần này , hắn rốt cuộc minh bạch tỉnh Hải Đế vương vì sao lúc thường này chau mặt ủ hình dạng , bởi vì phía sau người căn bản không hạnh phúc .

Loại này hư đồ đặc nếu không thì như không muốn .

Năm đó hết thấy cái biến ở nơi này , mọi người đem một lần kia chiến đấu trở thành lịch sử biến chi chiến , không khỏi ám chỉ lần chiến đấu này đối toàn bộ Tỉnh Hải Thành tương lai ảnh hưởng .

"Bệ hạ , Quốc Sư đại nhân có chuyện tìm người ." Đúng lúc này , phía sau đi tới một sĩ binh , nặng nề nói: "Chuyện này liên quan tới xử trí như thế nào Tào ba cười sự tình ."

Tào ba cười , tỉnh Hải đế quốc đại tướng quân .

Hắn làm người mộc mạc thành thật , lại đối tỉnh Hải đế quốc rõ là tận tâm làm hết phận sự , năm đó biến sắc , hắn ra sức cùng địch nhân chém giết , sau cùng máu me khắp người , bị Thương Kiệt người cứu .

Mấy tháng trước , hắn nghe được Tỉnh Minh đăng cơ , lại lần thứ hai trở lại tỉnh Hải trong đế quốc gánh Nhâm đại tướng quân .

Bởi vì hắn biết tỉnh Hải đế quốc cần hắn .

Tỉnh Hải đế quốc là nhị lưu thế lực , phía nam có nhìn chăm chăm Triệu quốc , mà phương Bắc vừa có thế lực cực lớn cường đạo công hội .

Hôm nay , tỉnh Hải đế quốc không có tỉnh Hải viện chống đỡ , những quốc gia này nói vậy biết đồ mất , muốn nhanh chóng đánh vào tỉnh Hải Thành , chiếm giữ tài nguyên .

Hiện tại , có thể nói là chiến loạn thời đại .

Không có một người có thể bảo đảm mình có thể sống .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Không sai , là ta!

Tào cười một tiếng sau khi trở về , vì nước bán mạng , nhưng không biết được bản thân liệt liệt tính cách đặc tội Tinh Hải đế quốc Dương Kỳ .

Sở dĩ bị kịch đến, hẳn bị Dương Kỳ đùa được xoay quanh .

"Tào cười một tiếng dù sao cũng là quốc gia trụ cột , là Tinh Hải đế quốc xuất qua không ít lực . Năm đó cùng Triệu quốc nhất chiến , cũng là bởi vì hắn , Tinh Hải đế quốc mới giải trừ nguy cơ ."

"Hiện tại muốn nhắm vào hắn ..."

"Thôi, thôi, giết liền giết đi." Tinh Minh chậm rãi nói ra , như là một con rối , từ lúc mất con sau , cả người hắn tâm tình liền không xong tới cực điểm , bây giờ là lay lắt sinh tồn .

"Hắc hắc , Tào cười một tiếng nên chết a , ai kêu người này không coi ai ra gì ." Vương thái giám sát thấy đến Hoàng đế sắc mặt , con ngươi đảo một vòng , nhanh chóng nói ra .

"Cũng là người hiểu trăm a ." Tinh Minh cười cười .

Coi như hai người lúc đi , bỗng nhiên ở phía sau trong một mảnh phế tích , cồn động một tảng đá .

"Người nào dám trốn ở nơi đây ? Lén lút , nhìn thấy Hoàng đế còn không qua đây quỳ xuống ?" Vương thái giám nhìn thấy một màn này , sắc mặt hơi đổi , lạnh lùng nói .

Ầm!

Nhiều hơn hòn đá lăn xuống đến, theo khe hở kia trong đưa ra một tay .

Vương thái giám cùng Tinh Minh đều là hù dọa giật mình .

"Đi xem." Tinh Minh hướng về phía phía sau bảo hộ nói ra , chỉ về đằng trước .

Hộ Vệ Trọng nặng gật đầu , hắn tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh nhất trọng , thực lực phi phàm , một cái giẫm chặn tại chỗ , vọt thẳng đi qua .

Nhưng vào lúc này , một đạo gió nhẹ thổi tới , gió kia dường như một cây đao , cứ như vậy quét qua , bảo hộ cả cá nhân trên người xuất hiện ba đạo huyết sắc vết tích , sau đó phù phù một cái , quỳ trên mặt đất , hai mắt mở tròn vo tròn vo , vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi .

Chết không nhắm mắt!

Quá kinh khủng , trước mắt đây hết thảy quá kinh khủng .

Xuất thủ là ai ?

Tên kia là ai ?

Ở Tinh Minh cùng vương thái giám trong đầu không ngừng vang lên lời này .

Ầm!

Ở bên kia , một cái khác trắng nõn sạch sẽ tay cũng là vươn ra , nổ một cái , đem tảng đá lớn đánh cho nghiền .

"Lớn mật!" Vương thái giám trấn định một cái , cả người khí thế sau đó một khắc chợt bạo phát , hẳn dĩ nhiên là một vị Dương Thực Cảnh thất trọng võ giả , một thân sức chiến đấu phi thường .

Hắn chạy lên , sau lưng đen trịch mang võ hồn chợt nổi lên: "Tự tìm cái chết!"

"Cút!"

Đúng lúc này , trong hư không truyền đến một đạo băng lãnh nói .

Một chữ âm hạ xuống , toàn bộ không gian phẳng phát đều run rẩy lấy , một vô hình tay chặt chẽ đặt tại vương thái giám trên cổ , sau đó đem phía sau người cả người đều nâng tới .

"Các hạ ... Các hạ đến tốt cùng là người phương nào ? Ta ..." Vương thái giám mí mắt hung hăng giật mình , phải biết rằng hắn tu vi thế nhưng ở Dương Thực Cảnh thất trọng , nhưng mà vậy mà vô lực phản kháng thần bí người , tên kia đúng là ai ?

"Diệp Khinh Vân."

Trong hư không lần thứ hai truyền đến nhàn nhạt nói, này rơi vào vương thái giám cùng Tinh Minh trong tai như cùng là một đạo kinh lôi nổ ra .

Diệp Kinh Vân!

Chính là cái kia mấy tháng trước đi tới nơi này , danh tiếng chói lọi Diệp Kinh Vân sao?

Chính là tên sát tinh kia hải Thiên Thành , hoàn toàn không úy kỵ Tinh Hải đế quốc Diệp Kinh Vân sao?

Hai người đại não đều vào giờ khắc này tê dại lên .

Hắn không phải chết sao? Làm sao hảo hảo mà hoặc giả ?

Đúng lúc này , phía trước đi ra một đạo gầy gò thân ảnh .

"Là ngươi ? Thật là ngươi , Diệp Kinh Vân!" Tinh Minh nhìn thấy này một đạo thân ảnh mặt sau , lông mi hung hăng gầy lên trên , thanh âm không hề che giấu mà dẫn dắt ngập trời tức giận .

Là hắn!

Rõ là hắn!

Vô số buổi tối , hắn ngủ đều ngủ không , ở trong đầu hắn hiện ra bản thân thiên kiều chi tử bị một cái thiếu niên áo trắng kích sát một màn .

Tinh Hải Thiên Thành thiên phú tuy nói không bằng Tinh Hải Lạc Dao , nhưng cũng là thiên kiều chi tử .

Có cường giả báo trước Tinh Hải Thiên Thành chỉ cần không chết , tương lai tất có đại thành .

Thế nhưng , rất đáng tiếc , Tinh Hải Thiên Thành đắc tội Diệp Kinh Vân , tuy nói hắn chết cùng Diệp Kinh Vân không có quan hệ gì , nhưng ở trong mắt Tinh Minh , đối phương chính là giết chết hắn nhi tử hung thủ .

Nghĩ con trai của hắn như vậy ngu ngốc , chính là rỗng trong loài người) , nhất định sẽ đem mọi người giẫm ở dưới chân , như là bùn nhão đồng dạng.

"Là ta!" Diệp Kinh Vân không chết , hắn hôm nay Thị Huyết Long Thể cùng Cương Thiết Vương Xà biến dị thể hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ , trên thân thể xương phía trên giăng đầy ánh sáng màu bạc , giống như đây không phải là xương , mà là kim cương .

Hắn tu vi cũng là tăng lên trên diện rộng , đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng tu vi , đồng thời , hắn lực phòng ngự là trước kia gấp mười lần , sức chiến đấu là trước kia gấp mười hai lần .

Điều này làm cho hắn có cường đại tự tin đi chiến thắng một cái có Ngũ Hành Cảnh nhất trọng võ giả .

Này nếu là nói ra , nhất định để cho người ta kinh ngạc đến ngây người , hai mắt đều ngốc .

Phải biết, Ngũ Hành Cảnh cấp bậc võ giả chiến thắng Dương Thực Cảnh cửu trọng võ giả , chỉ cần một đầu ngón tay .

Bất quá, không thể không nói , hôm nay Diệp Kinh Vân phải so những thứ kia phổ thông Dương Thực Cảnh cửu trọng võ giả cao hơn quá nhiều .

Đối lập kiếp trước , nếu như tu vi đồng dạng ở Dương Thực Cảnh cửu trọng nói , hắn hoàn toàn có thể nghiền ép kiếp trước chính mình.

Đây chính là biến dị thể chỗ cường đại , càng không cần phải nói hắn bây giờ còn là dung nhập Cương Thiết Vương Xà biến dị thể biến dị thể , các phương diện đều có tăng lên cực lớn .

Ở tòa này Tinh Hải Thành trong , hắn đã là nhân vật vô địch .

"Ngươi giết ta nhi tử!" Tinh Minh gầm hét lên .

"Con trai ngươi ? Ai ?" Người trước mắt đối với Diệp Kinh Vân vẫn có chút xa lạ , hắn lạnh nhạt nói , trong giọng nói không có một chút ba động , như một cái cao thủ tuyệt thế .

"Tinh Hải Thiên Thành!" Tinh Minh đã đè thấp ngữ khí , vẻ mặt sát ý: "Ngươi cái này dân đen! Vậy mà giết ta thiên tài nhi tử , ngươi đến , đem hắn bắt sống , ta phải để cho hắn thừa nhận như ngọn lửa thống khổ tư vị ."

Cả người hắn khuôn mặt trực tiếp vặn vẹo , nhìn qua phải có bao nhiêu dữ tợn thì có nhiều dữ tợn .

"Con trai của ngươi không phải ta giết ." Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , liếc đối phương một cái .

"Không phải ngươi giết , là ai giết ? Tất cả mọi người thấy là ngươi kích sát ta thiên tài nhi tử , ngươi là ở hủy diệt một thiên tài , ngươi ở đây đổ kị hắn ." Tinh Minh càng nói càng tức , càng nói càng thêm thái quá , hai mắt đỏ chói không gì sánh được , trong mắt tơ máu dần dần nổi lên , như vậy hận không

thẻ trực tiếp đem phía sau người ăn hết .

Nhưng mà , Diệp Kinh Vân sắc mặt vẫn là không thay đổi , không hề bận tâm , trào phúng 1 tiếng: "Người luôn mồm nói người nhi là thiên kiêu chi tử , nhưng là lúc đó hần tu vi so ta kỹ trà cao nặng , y nguyên thua trong tay của ta trong , liền bức này thiên tư vẫn là thiên tài sao?"

"Hoàng thất mặt người da đều dày như vậy sao? So da trâu còn dày hơn a! Ta rõ là bội phục , bội phục a!"

"Tự tìm cái chết!" Vương thái giám nghe nói như thế , da mặt giật mình , gầm hét lên: "Cũng dám ở Hoàng đế phía trước như vậy cuồng vọng , quả thực làm chán! Bệ hạ , lão nô cái này cho người bắt sống hần , đem hần treo ngược lên , hành hung một nghìn roi , đồng thời ném tới trong bảy yêu thú , để cho những yêu thú kia thử một chút mỹ vị huyết nhục ."

Vừa nói , hần còn âm thầm cười .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Hôm nay , ta phải đại khai sát giới!

Lạnh lùng liếc vương thái giám một cái , Diệp Kinh Vân liếc mắt liền nhìn ra phía sau người tu vi ở Dương Thực Cảnh thất trọng , bức này tu vi căn bản cũng không xứng đáng hần sử dụng ra nhất tầng lực lượng .

Lấy hần thực lực bây giờ , mặc dù là đối kháng Ngũ Hành Cảnh nhất trọng võ giả cũng không nói chơi , chỉ cần hần nguyện ý , sử dụng ra toàn bộ lực lượng thậm chí có thể chống lại Ngũ Hành Cảnh lưỡng trọng võ giả .

Không khách khí chút nào nói , hần có một trăm loại phương pháp làm cho đối phương chết , mà đối phương lại không thể làm gì .

Đây chính là chênh lệch!

Ánh mắt của hần chỉ là đặt ở vương thái giám một giây , liền không khách khí chút nào xoay qua chỗ khác , nhìn phía trước người mặc hoàng bào trung niên nhân , khẽ cau mày .

Ở trong đầu hần hiện ra cái kia cười lộ lên rất vui tươi , nhưng nội tâm như độc xà nữ tử .

Tĩnh Hải Lạc Dao!

"Tĩnh Hải Lạc Dao đây?" Đối với nữ tử này , ở trong lòng hần chỉ có hận ý , nếu như không phải nàng , đường lưu cũng không thể nào chết được .

Đây đều là Tĩnh Hải Lạc Dao sai .

Mặc dù nàng mỹ lệ đến đâu , ở trong mắt Diệp Kinh Vân đã thành tất phải giết người .

"Ta tại sao muốn đem tin tức này nói cho người biết ?" Tĩnh Minh khẽ cau mày , nhìn phía Diệp Kinh Vân trong ánh mắt mang theo không hề che giấu tức giận .

"Vương thái giám , người còn do dự cái gì , còn không mau mau đem người này chém rớt ?" Hần gầm hét lên .

"Lão nô tuân mệnh!" Vương thái giám trọng trọng gật đầu , ba bước cũng hai bước sẽ đến Diệp Kinh Vân phía trước , bên khoe miệng một khoa trương độ cong , theo hần , sau một khắc , là hần có thể đánh cho đối phương đổ máu , đầy đất là nha , đánh cho ngay cả cha mẹ cũng sẽ không nhận biết .

Suy nghĩ một chút nữa , đối phương tốt xấu là đã từng phong vân Tĩnh Hải Thành nhân vật , mà bản thân hôm nay vậy mà có thể mang đối phương hung hăng giẫm ở dưới chân , vậy giống như là thủy triều hướng đầu hần đánh tới , thế cho nên hần đều quên mất bản thân còn không có xuất thủ .

Một cái bàn tay đã là đi tới trên cổ hần , hần có thể cảm nhận được rõ ràng thấy lạnh cả người chính lặng yên tới , tập kích vào hần trong đầu , cả người gào thét đều biến phải khó khăn , tuyệt đối không nghĩ tới đối phương sức chiến đấu thật không ngờ cường đại .

Cái kia thân thể gầy yếu đi theo phía trước nghiêng về .

Nguyên lai là Diệp Kinh Vân dẫn theo cổ hần , chậm rãi đi tới Tinh Minh phía trước , sau đó , hần ngẩng đầu , con ngươi màu đen trong bắn ra băng lãnh hàn ý: "Hần liền chút thực lực ấy , ngươi cái này cầu Hoàng đế còn để cho hần tới giết ta ?"

"Cho ngươi một giây thời gian , nói cho ta biết , hôm nay Tinh Hải Thành tình huống ."

Nói xong , hần chân phải trực tiếp hướng vương thái giám đá tới .

Thình thịch!

Nhất thanh âm hưởng , vương thái giám nguyên cái đầu lâu trực tiếp hướng trên mặt đất đập tới , giống như ngã gục một dạng động tác .

"A!" Thê thảm tiếng kêu theo vương thái giám trong miệng truyền đến .

Làm cho Tinh Minh cả người run , trong mắt cũng là lần đầu tiên xuất hiện sợ hãi , từ lúc làm Hoàng đế sau này , hần mỗi ngày liền ăn ngủ không yên .

Vì sao ?

Bởi vì hần biết mình bất quá là Dương Kỳ một con cò , phía sau người một cái mắt hừng , chỉ cần một đạo mệnh lệnh thì có thể làm cho Tinh Hải đế quốc Đế vương chuyển vị .

Vốn tưởng rằng lên làm Hoàng đế sau , hần biết rất vui vẻ , sinh hoạt gấp qua rất tiêu điều tự tại , có thể nói là muốn cái gì sẽ có cái đó . Nhưng dần dần , phát giác đây hết thảy đều không phải là hần muốn .

Theo người khác , làm một cái Hoàng đế là một kiện phi thường vẻ vang , thậm chí là phi thường ước ao sự tình . Thế nhưng chỉ có ngồi trên vị trí này người mới biết đây là một kiện bao nhiêu thống khổ sự tình .

Mỗi ngày đều nếu muốn bản thân không có bị ám toán ? Lúc ăn cơm sau còn phải suy nghĩ một chút cơm này trong thức ăn có hay không bị người hạ độc qua ?

Loại này chờ đợi lo lắng sinh hoạt , không có nhất định thừa nhận áp lực là không được .

Hần sắp điên!

Sợ dĩ , sau một khắc , hần không chút do dự đem những gì mình biết tất cả mọi chuyện đều nói cho Diệp Kinh Vân , đều đã quên mất phía sau người là hần giết chết cừu nhân .

Diệp Kinh Vân nghe đến , khẽ cau mày: "Tinh Hải Lạc Dao rời đi nơi này , ngay tại lúc đó , Tinh Hải viện nhân mã đều rời đi nơi này ."

"Khoảng cách lần trước hỗn chiến đã qua ba tháng , hôm nay đã là vật thị nhân phi!"

Năm đó danh chấn Tinh Hải Thành Tinh Hải viện đã biến mất .

Hiện tại , Tinh Hải đế quốc tuy nói vẫn còn , nhưng Hoàng đế đã trở thành Tinh Minh , thế lực sau lưng cũng sẽ không là Tinh Hải viện , mà là yêu thương Miếu .

Chỉ là ba tháng ngắn ngủi vậy mà phát sinh lớn như vậy biến hóa .

Diệp Kinh Vân thờ dài một hơi , vừa muốn xoay người rời đi , trong hư không vậy mà xuất hiện một đạo thân ảnh .

Người tới là một đầu trăn .

Tinh Minh nhìn thấy này hòa thượng đầu trọc sau , con mắt trong nháy mắt liền sáng lên , hình như là bắt được cọng cỏ cứu mệnh đồng dạng , kích động được huoi tay múa chân: "" người này chính là Diệp Kinh Vân , xin giúp ta giết hần!"

Rất sợ phía sau người không giúp một tay , hần con ngươi đảo một vòng , biết làm loại chuyện đó quá nhiều , thân thể hư , chính là nói ra: ", gia hòa này chứ , nói hần ở mạnh hơn ngươi gấp mười lần , còn muốn để cho ngươi xem cuộc vui , để cho ngươi học tập một chút ."

Phàm là có đầu óc , không kích động người nghe nói như thế đều có thể suy tính một chút , phía sau người lời đến là thật hay là giả .

Thế nhưng , Dương Kỳ cũng sẽ không , bởi vì đối phương nói trúng hần chỗ đau , trong nháy mắt liền mất lý trí: "Lấy ở đâu oa từ , khẩu khí thật không ngờ lớn!"

"Lấy ở đâu đầu trọc một dạng , cửa đã vậy còn quá thối!" Diệp Kinh Vân không chút nào sợ đối phương , nhìn phía phía sau người .

"Người đâu , đem người này cho ta đè xuống , ta phải vì dân trừ hại , thay trời hành đạo ." Dương Kỳ nghĩa chánh ngôn từ nói , toàn bộ nghĩa凛凛 , một bộ chính khí hình dạng .

Đối với cái này chút yêu thương , Diệp Kinh Vân đã là nhìn quen không quen .

Những người này mỗi ngày đánh liền lấy vì dân trừ hại , thay trời hành đạo hiệu lệnh , giống như thật muốn cứu bách tính ở trong nước lửa , nhưng bọn hán trong ngoài không đều , nội tâm Hắc Ám yếu mệnh .

Tại phía xa một bên Tinh Minh long mi hung hăng nhú một cái , mặc dù là hán là như vậy không quá quen thuộc Dương Kỳ . Đối phương chuyện gì xấu đều đã làm , dân gian nữ tử , giết người phóng hỏa , tình thông mọi thứ a , mà bây giờ đối phương vậy mà nói ra bức này như thối lắm vậy nói , da mặt thật là dày mặt mạng a!

Bất quá, suy nghĩ một chút , hán liền thư thái , lúc này trọng yếu nhất là nhờ lực lượng đến kích sát Diệp Kinh Vân .

Mối thù giết con , không báo không được!

"Cút!" Diệp Kinh Vân nhàn nhạt nhìn chung quanh một chút xuất hiện thân ảnh , từng cái yêu thượng đều có Dương Thực Cảnh bát trọng tu vi , này một thể lực đặt ở hôm nay Tinh Hải Thành trong xác định rất cường đại .

Không có một người dám đi chọc bọn hán , dám đi đắc tội bọn họ .

Nhưng đây đối với Diệp Kinh Vân mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì , hôm nay hán tu vi tăng vọt , đã xa xa không phải ba tháng trước hán . Mặc dù là ba tháng trước hán đối diện với mấy cái này người cũng là không sợ hãi chút nào .

"Nếu muốn chết , ta thành toàn các ngươi , hôm nay , ta phải đại khai sát giới!" Băng lãnh lời nói từ trong miệng hán truyền tới , phiêu đảng tại trong hư không , làm cho chung quanh yêu thượng không khỏi đánh một cái lạnh run , trong con ngươi chậm rãi hiện ra sợ hãi chỉ quang .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Đối phó với Thánh Nhân ?

Diệp Kinh Vân vốn không muốn đại khai sát giới , chỉ muốn làm một cái im lặng nữ nam tử , nhưng làm sao đối phương không thành toàn hán .

Trong hư không xuất hiện càng ngày càng nhiều thân ảnh , mỗi một đạo thân ảnh đều có mạnh mẽ khí tức , như một thanh xông thẳng lên trời lợi kiếm , rung động bốn phía , tạo thành một đạo sát trận , đúng là muốn đánh chết tại chỗ thiếu niên áo trắng .

"Nam mô a Di Đà Phật , Ma Nhân , ngươi không chừa chuyện xấu , làm tận đề tiện sự tình , ta phải dùng ngươi đầu hiểu rõ vạn mọi người dân hận ."

"Ta phải dùng ngươi tiên huyết tế cho những thứ kia khó có thể yên giấc , chưa hề phiêu tán ở trên đời này oan hồn ."

Bốn phía , từng cái yêu thượng trong miệng thì thảo nói hiên ngang lẫm liệt nói , mỗi người nhìn về phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đều tràn đầy sát cơ mãnh liệt , con mắt càng là lộ ra sát ý , ở tại bọn hán sau lưng đeo áo ra một tòa yêu tháp vô hồn .

"Tự thiên địa Linh!"

"Thiên địa Sát!"

"Giết!"

Một đạo âm u tiếng vang lên , chỉ thấy bọn họ sau lưng đeo yêu tháp toàn bộ nổi lên , phiêu đảng ở phía trước , ngân quang lập lòe , xông thẳng tới .

Những thứ này yêu thượng mỗi người nhìn qua đều như thể chính nghĩa , giết một người còn muốn giết được quang minh lỗi lạc như vậy , Diệp Kinh Vân rõ là phục .

Nhưng ở thực lực tuyệt đối phía trước , những lời này căn bản cũng không có bất cứ tác dụng gì!

"Chết!" Diệp Kinh Vân gầm thét 1 tiếng , trong tay nhiều hơn một thanh Vô Tình Kiếm , sử dụng ra Lôi Đình Kiếm Thế .

Tức khắc , từng đạo kinh động thiên địa lôi đình Long vô căn cứ xuất hiện , Đuôi rồng chỗ hình như là có một đoàn gió lốc một dạng trên mặt đất cuộn cuộn mang theo , năng lượng kinh người bao phủ ở bốn phía , làm cho toàn bộ không gian đều run một tý

Chung quanh yêu thương cảm thụ được này một cỗ năng lượng kinh khủng sau , sắc mặt đều biến sắc .

Vào giờ khắc này , cái gì chính nghĩa nói hết thấy bị bọn họ không hề để tâm trong đi , còn lại là vô số thảo nê mã ở trong lòng lao nhanh đi .

Như vậy sức chiến đấu quả thực có thể có thể so với Ngũ Hành Cảnh nhất trọng cường giả .

Không , mặc dù là cường giả như vậy tới lấy biết không chút do dự nghiêng đầu mà chạy , cũng tỷ như nói ban nãy cái kia rầm rĩ Trương Dương kỳ .

Hắn cảm thụ được này một năng lượng sau , trực tiếp nhận định mình không phải là đối phương đối thủ , không nói hai lời , hướng phía trước chạy như bay , tốc độ kia như một đạo thiểm điện .

Nhưng mà , hắn có thể thoát khỏi Diệp Kinh Vân bàn tay sao?

"Lôi Đình Kiếm Thế , Cửu Long găm thét!" Diệp Kinh Vân trong tay nắm lên Vô Tình Kiếm , hướng phía trước chọt vung đi , tại trong hư không xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung , sau đó ngay sau đó , quanh thân chín cái ngân sắc cự long đều găm thét , mở ra ngân sắc miệng to , sau đó thuần nhất đem một cái yêu thương cho nuốt vào .

Lộp bộp!

Người vô giả kia kêu thảm một tiếng , theo trong hư không rớt xuống , trên thân toàn thân một mảnh đen nhánh , trực tiếp bị điện giật chết .

Trước mắt hết thấy thật sự là quá kinh khủng , đứng tại trong hư không thiếu niên áo trắng giống như là một cái Lôi Thần , trong tay kiếm giống như là một đạo vô hạn hạ xuống tới tia chớp .

Sở hữu yêu thương cũng không có trước kiêu ngạo , chỉ có sợ hãi và sợ .

Tinh Minh cũng ngốc ngây tại chỗ , ba tháng trước , hắn nghe nói Diệp Kinh Vân ở Dương Thực Cảnh tam trọng là có thể chiến thắng Dương Thực Cảnh bát trọng vô giả , hắn đối với lần này còn không tin , nhưng hiện tại xem ra , đối phương hoàn toàn thì có thực lực này cùng trình độ a .

Bực này sức chiến đấu sợ là Ngũ Hành Cảnh nhất trọng vô giả cũng không có chứ ?

Quả thực biến thái a!

Diệp Kinh Vân trong tay quơ múa Vô Tình Kiếm , ngân quang lóng lánh , sắc bén bùng lên , chỉ là chốc lát , một cỗ thi thể lại là theo trong hư không lại , trùng trùng xoè trong ánh mắt lộ ra chậm rãi không thể tin tưởng cùng với sợ hãi .

Tóc đen đầy đầu căn cứ như cương châm , cũng là nhu nhuận , tại trong hư không tung bay .

Vô số sắc bén kiếm ảnh vung vãi tới , như chòm sao lóng lánh , lượn quanh ở trên kiếm vòng xoáy khí lưu lấy không thể tưởng tượng nổi tốc độ cực nhanh địa xoay tròn , chỉ là chốc lát , trong hư không rớt đầy tiên huyết .

Tinh Minh mặt ngốc ngây tại chỗ .

Mà Dương Kỳ lại thêm là không cần nghĩ tới , trực tiếp chạy trốn .

Nhưng mà , sau một khắc , một đạo mang theo hùng hậu khí tức thân ảnh xuất hiện ở trước mặt hắn , đối phương bên khóe miệng đến quỷ dị độ cong để cho hắn thoát nhìn như cùng là ác ma đồng dạng .

"Liều mạng!" Đến lúc này , Dương Kỳ biết chạy trốn là không có bất kỳ ý nghĩa gì , chỉ có chiến đấu , mới có một chút hi vọng sống , cả người lực lượng sau đó một khắc chợt bộc phát ra , trong cơ thể tà khí bị hắn kích thích , phía sau lưng vô hồn chậm rãi nổi lên .

Đó là hắn yêu tháp .

"Lớn mật Ma Nhân , ngươi không chừa chuyện xấu , tội không thể tha , hôm nay , lại vẫn muốn giết ta cùng Thánh Nhân ? Sẽ không sợ bị sét đánh ? Liền ông trời cũng không để vào mắt sao?" Hắn chậm rãi mở miệng , vô hình trung , vậy mà mang theo một cỗ quỷ dị ba động , này dĩ nhiên là một bộ vũ kỹ , có thể mê huyền tâm trí người , để cho người ta thật sâu lâm vào trong trầm tư , thì giống như hắn nói hết thấy đều là thật sự .

Đây đối với kẻ khác mà nói có hiệu quả , nhưng đối với Diệp Kinh Vân hoàn toàn thì không được lập .

"Nói năng bậy bạ , và miệng!" Diệp Kinh Vân một cái bàn tay như môn ném đĩa một dạng hướng đối phương miệng bay đi .

"A!" Dương Kỳ kêu thảm một tiếng , cả miệng trong nháy mắt sưng lên đến , như hai cái lạp xưởng đồng dạng .

"Lớn mật Ma Nhân!" Những lời này giống như đi sâu đến hắn trong xương tủy đi , làm lúc này , hắn vẫn còn giả bộ Thánh Nhân .

Trên thực chất , yêu thương tu luyện đều là đồng dạng một loại công pháp , tên là Thánh yêu quyết .

Bực này công pháp tu luyện sau , cả người nhìn qua như là Thánh Nhân , lại trong lời nói đều là nhất phái chính khí , giống như là những thứ kia sa vào

trong nước lửa lê dân bách tính chỗ không phục , là trời xanh chỗ bất công .

Nhưng đây đều là mặt ngoài .

"Diệt người võ hồn!" Diệp Kinh Vân nhướn mày , có một ít đối phương này lời thừa , hướng về phía phía trước chọt nhất chỉ , một đạo kinh khí như đạn pháo một dạng chọt phóng tới , lấy một loại phá Cổ Lạp mục nát cuồng bạo năng lượng rơi vào đối phương võ hồn bên trên.

Răng rắc 1 tiếng!

Dương Kỳ phía sau võ hồn như là thủy tinh một dạng vỡ vụn xuống , ngân quang lóng lánh .

"Cái gì ? Người phế Thánh Nhân võ hồn ? Thật quả thực là đang cùng ngày đối kháng , ở nơi này cùng thế gian này phía trên sở hữu Thánh Nhân đối kháng!" Dương Kỳ hét lên một tiếng , biểu tình nếu là có rất khó coi thì có rất khó coi , bỗng nhiên hấn sau khi nhìn thấy người khề cau mày , cứ như vậy nhú một cái , tâm thần hấn gột rửa , giống như toàn bộ trời cũng ở sập xuống , tức khắc , hấn vội vã cảm miệng .

Thế nhưng , Diệp Kinh Vân xuất thủ lần nữa .

Không khí tốt như là một cái bị nấu canh nước sôi , địa gầm thét .

Hấn cả người y phục bay phát phới , một cỗ mạnh mẽ khí thế từ trên người hấn chọt bộc phát ra .

Tại phía xa một bên Dương Kỳ cảm thụ được nồng đậm uy áp sau , như trên đỉnh ngọn núi hướng hấn tới , khí sắc tức khắc biến lại biến .

Một cái quyền ảnh tức khắc xuất hiện ở trước mặt hấn , sau đó chọt hướng hấn gương mặt ném tới .

Ầm!

Tiếng xương vỡ vụn âm tức khắc vang lên .

"A!"

Ngay tại lúc đó , Dương Kỳ phát ra tiếng kêu thảm tiếng .

Đây là một hồi không có bất kỳ lo lắng chiến đấu .

Phía trước , Diệp Kinh Vân tóc dài loạn vũ , bạch y tung bay , ban này như lợi kiếm vậy khí thế vào giờ khắc này biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi , lúc này hấn tựa như cùng phạm tục thiếu niên đồng dạng , nhưng tất cả mọi người không dám nhìn thẳng vào mắt cái kia song con mắt màu đen .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: Suy tàn Thương gia

Diệp Kinh Vân không có giết Dương Kỳ , cũng không có giết Tinh Minh .

Hai người kia bị hấn đánh được tàn phế , ở tòa thành trì này trong lại đắc tội không ít người , có người sẽ giúp hấn chỉnh lý .

Rời khỏi Tinh Hải đế quốc , hấn hướng Thương gia đi .

Hành tẩu trên đường phố , hấn cảm thán liên tục chung quanh hết thấy biến hóa được thực sự quá nhanh .

Ba tháng trước , nơi này còn là Tinh Hải viện thiên hạ .

Ba tháng sau , cái gì đều biến .

Thế giới này biến hóa như xanh thẳm trên bầu trời bay tới bay lui đám mây , tùy thời biến hóa , bất kỳ cái gì thế lực cũng không thể biết ứng vĩnh viễn sinh tồn được , muốn như vậy , nhất định phải cường đại lên .

Diệp Kinh Vân đi tới Thương gia sau , tại chỗ là sừng sốt .

Toàn bộ Thương gia đều bị san thành bình địa , một vùng phế tích , phía trên còn mang theo hỏa điểm , vô số thi thể té xuống đất , những thi thể này còn mất trọn lên .

Chết không nhắm mắt!

"Chuyện gì xảy ra ?" Diệp Kinh Vân chân mày hung hăng nhíu một cái , biểu tình trong nháy mắt liền băng lạnh , trong tròng mắt lấp lánh một chút hỏa điểm .

Rất nhanh, hắn đi tới Thương gia trọng lực trên sân .

"Thương Thiên Mã!"

Đi tới thứ mười cấp trọng lực trận , Diệp Kinh Vân nhìn phía trước thật lớn băng sơn , cũng là phát giác không còn có cái kia không đầu Kiếm Cự , chân mày lại lần nữa nhíu một cái , trong tròng mắt hỏa điểm càng quá mức liệt .

Đi về một vòng sau , hắn cũng không có phát giác Cao Đông cùng với Thương Kiệt thi thể , lúc này mới thở phào một cái , nhưng trên mặt vẫn là hiện ra tức giận .

Đột nhiên , ở phía trước bên trên, một tay hơi động một cái .

Không chết!

Diệp Kinh Vân vội vã đi lên , đem phía sau người đỡ dậy , hắn biết thanh niên trước mắt tên .

Thương Bản , là người lùn đi tới Thương gia sau , đối Cao Đông số lượng không nhiều lắm hữu hảo người .

"Diệp ... Diệp Kinh Vân ?" Thương Bản ngờ ngạc nhìn phía trước thiếu niên , khó khăn dùng sức xoa một chút bản thân con mắt , hoài nghi mình có phải hay không nhìn lầm người ? Vẫn nói mình đã tại địa ngục ?

Không phải nói Diệp Kinh Vân đã chết sao?

"Là ta . Đây đến chuyện gì xảy ra ? Thương Kiệt , còn có Cao Đông đây?" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , trong thanh âm lộ ra khó có thể áp chế tức giận .

Thương Bản khó khăn mở miệng nói: "Hai người bọn họ bị bắt đi ."

Lời này vừa rơi xuống , một đạo sát ý như như con lốc cuốn tới , bao phủ bốn phía .

Thương Bản ngẩng đầu , nhìn phía trên thiếu niên , trong nháy mắt có một loại hít thở không thông cảm giác , giống như đối phương là một tòa bồng bạc núi cao .

"Là ai làm ?" Diệp Kinh Vân ánh mắt lợi hại không ít , băng lãnh không ít .

Một là đệ tử khác , một người là hắn kiếp trước đệ tử hậu đại , đối với hắn mà nói , hai người này nếu muốn cánh tay của thiếu niên hoặc già chân nói , hắn cả đời đều bán khoãn .

Đào Lưu chết đã để cho tâm hắn áy náy , nếu như hai người này nữa xảy ra chuyện gì , hắn thật là không có mặt sống tiếp .

"Mộ Dung gia tộc nhân còn có một đám thần bí người , những người này được xưng là bát hoang cử điểm trong tám Hoang Môn!" Thương Bản biết thiếu niên trước mắt đã tại tức giận cực điểm , mau nói đi ra .

"Người nghi ngại thật tốt , đây là một cái nhị phẩm phẩm chất đan dược , không đơn giản có thể cho người khôi phục thương thể trong cơ thể , còn có thể đề cho người tăng thêm tu vi . Thương gia sự tình , người xử lý một tý" Diệp Kinh Vân lạnh nhạt nói , một cái xoay người , tốc độ giống như tia chớp , tại trong hư không lưu lại một đạo tiếng xé gió , biến mất .

"Hy vọng người thật có thể đem thiếu chủ cứu ra ." Thương Bản ở trong lòng khẽ cầu nói.

Mộ Dung gia .

Từ lúc Tinh Hải viện nhân mã đi rồi , dong binh người liên minh lại toàn bộ dời đến bát hoang cử điểm trong , Mộ Dung gia tộc thế lực trực tiếp theo nhị lưu tấn cấp đến nhất lưu , nhiều hơn có thực lực võ giả đến cái này đại gia tộc trong , vì bọn họ bán mạng .

Hôm nay , Mộ Dung gia gia chủ từ lâu thay người , là Mộ Dung Nguyên .

Phụ thân hắn ở hai tháng bệnh chết .

Lúc này , Mộ Dung Nguyên trên mặt lộ ra vẻ dửng dưng , ngẩng đầu , nhìn dần dần tối xuống không trung cùng với nổi lên ánh trắng , vàng trắng kia rất sáng .

Hắn bên phải ống tay áo rỗng tuếch , trong đầu còn lại là bày biện ra mấy tháng trước sự tình .

Lúc đó , hắn , Hư Vô thiếu niên , Mạt Nhật Hòa Diễm cùng với tâm địa ác độc cay Tinh Hải Lạc Dao đối chiến Tinh Hải viện nhân mã , song phương không có phân ra thắng bại , cuối cùng là rơi cái thế hoà , tuy nói như thế , nhưng song phương đều là bỏ ra giá quá cao .

Hư Vô hòa diễm là đối phó Quỷ Nghịch , vậy mà đem hắn conect vào Huyết Ma Dị Tí cho đoạt .

Hắn khi đó thống khổ muốn chết , cũng may đối phương không có giết hắn , nếu không hắn sẽ đi ngay bây giờ thấy Diễm Vương gia .

Lúc này , hắn tay trái hung hăng nắm , chặt chẽ nhìn về phía trước , trong đầu xuất hiện một đạo làm hắn cảm hận thân ảnh .

Kỳ quái là , thân ảnh ấy không phải Hư Vô thiếu niên , mà là một cái bạch y tung bay thiếu niên .

" , chết được hay . "

" Nếu như ngươi không có chết , ta cũng biết đánh chết ngươi , nếu không phải ngươi , ta hôm nay làm sao lại không có tay phải ? Nay đứt tay mỗi thù , xem ra ta đây suốt đời đều không cách nào chính mình báo . "

" Nếu như ngươi xuất hiện , lão tử ta hiện tại sẽ tay ngươi cánh tay , đưa ngươi đánh thành . "

Hắn tàn bạo nói nói , vẻ mặt là vẻ âm trầm , hôm nay hắn tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng , đối lập ba tháng hắn , thực lực có trời lật phức biến hóa , hắn tự tin , nếu như Diệp Kinh Vân không chết , hắn cũng biết rõ ràng địa đánh chết đối phương .

Thấy mình không cách nào tự tay giết chết Diệp Kinh Vân , hắn liền đem tức giận chuyển vào Thương gia trên thân .

Không sai , Thương gia diệt vong cùng hắn có cửa ải cực kỳ lớn hệ .

" Hắc hắc , rất nhanh , ngươi sẽ nhìn thấy ngươi đệ tử cùng cái kia chết người nhỏ bé . " Hắn âm thầm cười cười , trong nụ cười tràn đầy tà ác , phảng phất có thể ra áp chế ở trong cơ thể mình vô tận tức giận .

Đúng lúc này , một đạo gió nhẹ đánh tới , thổi đến mức hắn toàn bộ tóc dài tung bay .

" Người phương nào ? " Ở nơi này trận gió trong , hắn cảm thụ được một cỗ khí thế .

Rất mạnh!

Thế nhưng hắn không sợ , bởi vì hắn cảm giác mình mạnh hơn , so với cái này người còn mạnh hơn nhiều .

" Lén lút , đi ra , ta có thể cho ngươi được chết thống khoái một chút , nếu không , ta sẽ thẳng dẫn vật ngươi , cho đến chết cho đến ! " Âm u con mắt nhìn quét ở chung quanh lấy , cũng là phát giác chung quanh liền một cái bóng cũng không có .

Chẳng lẽ nói là ta nhìn lầm ? Hoa mắt ?

Nhưng điều đó không có khả năng a , một cỗ khí thế không thể nào là thiên nhiên , đây tuyệt đối là một vị võ giả trên thân chỗ phát ra .

Huru!

Một trận gió nhẹ lần thứ hai thổi tới , lần này , vậy mà thổi đến mức trên mặt đất gạch tầng tầng vỡ vụn ra , đem Mộ Dung Nguyên toàn bộ thân thể đều chém gió lên , sau đó cách tại trong hư không , cả người không thể động đậy .

" Các ... Các hạ , là người phương nào ? " Lần này , Mộ Dung Nguyên trên mặt lại không kiêu căng vẻ , có chỉ là sợ hãi , hắn có chút run rẩy nhìn chung quanh , nhưng y nguyên phát giác chung quanh liền bóng người cũng không có , thế nhưng hắn tin tưởng tuyệt đối có người đi vào , hơn nữa tới rất quý dị , rất thần bí .

Người đến , đến tới cùng là người phương nào ?

Chương 208: Tinh Hải một đường phố

Bị động lại tại trong hư không Mộ Dung Nguyên hai mắt trừng tròn xoe tròn vo , vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi .

Tại hắn phía trước xuất hiện một đạo tức sát thân ảnh , đạo thân ảnh này như cùng là theo trong địa ngục chậm rãi đi tới Tử Thần , tại hắn bên hông trên có một thanh kiếm .

Hắn tay trái dính tiền huyết , từng giọt huyết dịch lăn xuống tới .

Mộ Dung Nguyên biết huyết dịch kia không phải đối phương , mà là Mộ Dung gia tộc nhân!

Lại nhìn phía sau , từng cổ một thi thể té xuống đất .

Đối với thiếu niên mặc áo trắng này , Mộ Dung Nguyên đánh chết cũng sẽ không quên , bởi vì người trước mắt đúng là lần trước chặt đứt cánh tay hắn người .

Diệp Kinh Vân!

Hắn không phải chết sao? Làm sao không những sống cho thật tốt , hơn nữa một thân tu vi kinh khủng hơn ?

Cái này không khoa học a .

"Người ... Người là người hay quỷ ?" Mộ Dung Nguyên lông mi chợt gầy lên trên , trong ánh mắt tràn đầy cuộn cuộn sợ hãi .

"Người cứ nói đi ?" Diệp Kinh Vân lạnh như băng nhìn phía sau người , trong ánh mắt bộc phát ra sát cơ mãnh liệt , không ai cản nổi .

"Người ... Người rõ là Diệp Kinh Vân , lại ... Vậy mà không chết!" Rất lâu , Mộ Dung Nguyên mới từ trong hàm răng những lời này để , thanh âm đều run rẩy , vẫn là có một ít khó có thể tin .

"Người ... Người là làm sao đi vào ?" Hắn lại hỏi lần nữa .

"Người cứ nói đi ?" Diệp Kinh Vân vẫn là trước hình dạng , thần tình lạnh lùng , băng lãnh lạnh hình dạng để cho người ta phát lạnh , run .

Từ trên người hắn nhỏ máu đến xem , hắn căn bản cũng không có tránh thoát những hộ vệ kia con mắt , trực tiếp là giết tới , liền như vậy ngênh ngang , quang minh lỗi lạc!

Mộ Dung Nguyên tâm đã địa ngã cốc , Mộ Dung gia trong tộc Dương Thực Cảnh nhất trọng đến ngũ trọng võ giả có 100 người , ngũ trọng ở trên đến cửu trọng có hai mươi người!

Sơ sơ bảy mươi vị cao thủ , ở Tinh Hải Thành trong tuyệt đối là một cái siêu cấp đội mạnh ngũ , nhưng mà đám người kia dĩ nhiên là chết ở một cái thiếu niên áo trắng trong tay .

"Chớ cùng ta lời thừa , ta liền hỏi người , Cao Đông cùng Thương Kiệt người đâu ?" Diệp Kinh Vân âm lãnh nói ra .

"Ha ha ha!" Đột nhiên , Mộ Dung Nguyên địa cười , hình như là bắt được đối phương nhược điểm , âm thầm cười cười: "Người giết ta Mộ Dung gia tộc nhiều người như vậy , còn muốn biết bằng hữu người tin tức ? Mơ mộng hảo huyền , muốn biết nói , tự đoạn hai tay , đồng thời theo ta xuống đi xuyên qua ."

Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , nhìn phía phía sau người ánh mắt phẳng phất là đang nhìn một người ngu ngốc .

"Ta có một trăm loại phương pháp để cho người nói ra ta nghĩ muốn nói , người tin không ?"

Băng lãnh đến vô tình nói như một thùng nước lạnh tạt vào Mộ Dung Nguyên trên đầu .

Khi hắn lúc ngẩng đầu lên , một đạo thân ảnh đã là đi tới trước người hắn , trên thân truyền đến tức sát ý như cùng là một con lốc một dạng hướng trên người hắn cuốn tới , vào giờ khắc này , hắn vậy mà cảm thụ được xương ở rạn nứt , giống như đối phương khí thể cường đại trở lại một phần , hắn liền xương cũng sẽ bị đè ép thành bụi phấn!

"Ta hỏi người , người tin không ?"

Sát ý như hồng thủy một dạng chợt bạo phát .

Mộ Dung Nguyên nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất , xuất hiện chỉ có sợ hãi , da mặt đang không ngừng run , theo trên người đối phương truyền đến khí tức , hắn sau khi biết người tu vi đã đạt đến Dương Thực Cảnh cửu trọng .

Này mới mấy tháng ?

Lại có tu vi như vậy ?

Người so với người, rõ là tức chết người! Ban này, hấn còn tự tin nếu như Diệp Kinh Vân tái sinh, tuyệt đối có thể đem phía sau người đánh cho thổ huyết, đánh thành mặt, nhưng bây giờ, hấn phát hiện mình sai, mười phần sai.

Gia hỏa này tu vi bất quá ở Dương Thực Cảnh cửu trọng, nhưng cho hấn cảm giác hình như là đối mặt Ngũ Hành Cảnh cấp bậc lão yêu quái. Đối phương mọi cử động mang theo một cỗ thế, một cỗ áp lực, để cho hấn liên tưởng cũng không dám một tý.

Theo trên người đối phương phát ra sát ý, hấn tuyệt đối biết nếu như mình còn như vậy không phục, kết quả chính là chết.

"Ta tin, tin, tin!" Nói lời này, Mộ Dung Nguyên cơ hội là kêu lên, thanh âm mang theo mãnh liệt run, cặp kia con ngươi màu đen khẽ run.

"Nói!" Diệp Kinh Vân không muốn nữa trên người hấn lãng phí thời gian, cả người tức sát ý ngưng tụ ở người phía sau trên thân, như thực chất, làm cho phía sau người không thở nổi.

"Hấn bị bắt hoang cứ điểm tám Hoang Môn thiếu chủ bắt đi, còn bây giờ ở nơi nào, ta cũng không phải rất rõ, bất quá, ngươi có thể hỏi một chút thiếu chủ sư đệ, tên kia vẫn chưa đi." Mộ Dung Nguyên nhanh chóng nói ra, trên trán mồ hôi lạnh hoa lạp lạp rơi thẳng lại.

"Hấn ở đâu?" Diệp Kinh Vân khí sắc u ám, gằn nhẹ nói.

"Ở Tinh Hải Thành các đường thiên tài ..." Mộ Dung Nguyên lời ngay nói thật: "Hấn là ở trên đường cái."

"Cái nào con đường?" Diệp Kinh Vân cau mày, thanh âm mang theo không hề che giấu sát ý: "Nói mau!"

Tinh Hải Thành trong có nhiều vô kể đường phố, trời mới biết tên kia ở con phố kia bên trên.

"Tinh Hải một đường phố." Mộ Dung Nguyên gấp gấp nói ra, rất sợ đưa tới sát sinh họa.

"Rất tốt." Diệp Kinh Vân gật đầu, sau đó rút ra Vô Tinh Kiếm.

Nhìn thấy một màn này, Mộ Dung Nguyên con mắt đều lời ra: "Ngươi còn muốn giết ta? Ta cái gì đều nói cho ngươi."

"Nhưng ta lúc nào nói với ngươi ta không giết ngươi?" Diệp Kinh Vân nghiêng ngả cười một tiếng, nụ cười này làm cho Mộ Dung Nguyên đánh một cái lạnh run, sau một khắc, một thanh kiếm gây chơi qua hấn thân thể.

Ánh mắt hấn trợn lên.

Diệp Kinh Vân nhẹ nhàng mà đẩy ra phía sau người thân thể.

Ầm!

Mộ Dung Nguyên thân thể trực tiếp té xuống đất, lại không khí tức.

Từ vừa mới bắt đầu, Diệp Kinh Vân liền không có tính toán bỏ qua phía sau người.

Thương gia bị hủy việc cùng Mộ Dung Nguyên có cửa ải cực kỳ lớn hệ.

Thương Kiệt, Cao Đông bị bắt, Diệp Kinh Vân tràn lòng tức giận, lại làm sao lại bỏ qua Mộ Dung Nguyên?

Lại nói, mặc dù bỏ qua Mộ Dung Nguyên, tiểu tử này lần sau còn tới cái gì ám chiêu, cái này coi như không hay.

Nhẹ nhàng mà vỗ vỗ tay, như là một đạo thiểm điện, tại trong hư không xẹt qua, mang theo trận trận cuộn cuộn khí tức, chỉ một lát sau, hấn liền tại chỗ biến mất.

Từ bên trên xem, toàn bộ Mộ Dung gia máu chảy thành sông, trắng hếu thi cốt phía trên lấp lánh quỷ dị quang mang.

Đường Đường Tinh Hải Thành nhất lưu thế lực cứ như vậy hủy ở một cái niên kỷ khoảng chừng 15 tuổi trong tay thiếu niên.

Lúc này, rộng rãi Tinh Hải một trên đường, một người mặc áo giáp màu vàng óng thanh niên, uy phong凛凛, tướng mạo không tầm thường, ở trong tay hấn nắm Tinh Hải Thành một vị thanh niên.

Thanh niên tu vi ở Dương Thực Cảnh bát trọng, là Tinh Hải Thành công nhận thiên tài. Nhưng mà, đối mặt áo giáp thanh niên, hấn liền nửa chiều đầu không trụ được!

"Đây chính là các ngươi mở miệng ngậm miệng nói thiên tài sao? Liền cái này chiến đấu lực, ha ha, đồng cận bả, quá đồng cận bả, các ngươi Tinh Hải

Thành người là không phải không người đây?" Triệu Hàn khoa trương cười vừa cười , trong thanh âm đều là trào phúng cùng với coi rẻ .

Hắn đến từ bát hoang cứ điểm tám Hoang Môn một cái chi nhánh .

Ở chỗ này , tám Hoang Môn một cái chi nhánh xây dựng ở Triệu quốc trong , cùng Tinh Hải viện chỗ bất đồng là , bọn họ khỏi cần khổng chế quốc gia mình , bởi vì đó chính là bọn họ đế quốc!

"Phé vật , một đám phé vật! Không chịu nổi một kích!" Hắn đắc ý nói lấy , cười ha ha: "Ta Triệu Hàn liền là tới nơi này nghiền ép các ngươi thiên tài siêu cấp!"

"Trong mắt ta , các ngươi tất cả mọi người là , thật không dám đầu điểm , sau năm ngày , các ngươi ở đây tất cả mọi người muốn trở thành ta Triệu quốc dân đen!"

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Người cho rằng người rất mạnh ?

Triệu Hàn , tám Hoang Môn đệ tử , Triệu quốc Thái tử .

Triệu quốc , ba tháng trước , địa vị và Tinh Hải đế quốc đồng dạng , nhị lưu thế lực , nhưng từ lúc hán sư huynh Triệu Cương theo bát hoang cứ điểm đến sau , Triệu quốc địa vị bị cứng rắn đề cao vài lần , trở thành một tốc độ dòng chảy lực!

Mà Triệu Hàn càng là theo sư huynh Triệu Cương tay ở bên trong thiên địa linh bảo , tu vi đề thăng tới Dương Thực Cảnh cửu trọng , nguyên bản , ở Triệu quốc cũng không phải quá mức xuất sắc người thoáng cái liền trở thành Triệu quốc thiên tài siêu cấp .

Hư vinh trong nháy mắt đánh về phía hán đại nãi .

Hắn lần này đến trừ đến tuyên bố Triệu quốc sau đó không lâu biết nuốt tòa thành trì này ở ngoài , tiếp chính là tìm đến thoải mái cảm giác.

Tinh Hải Thành sở hữu thiên tài , đem những thiên tài này hung hăng giẫm ở dưới chân , như bùn nhão đồng dạng , mang cho hán cơ hồ biến thái vậy thoải mái cảm giác.

Loại cảm giác này đã là rất lâu chưa từng xuất hiện .

Bởi vì hán ở Triệu quốc trong đã hoàn toàn địa nghiền ép sở hữu thiên tài thanh niên , đương nhiên , hán sư huynh không tính là . Hắn biết hán sư huynh mạnh mẽ hơn hán gấp mười lần , một đầu ngón tay liền có thể dễ dàng diệt hán .

"Đây chính là các ngươi thiên tài ? Tiếp xúc , rác rưởi a!" Triệu Hàn khinh thường nói , nét mặt bên trong mang theo mãnh liệt trào phúng .

"Ngươi mới là rác rưởi ." Ở trong tay hán thanh niên , mặt đỏ lên , quát .

"Ồ?" Triệu Hàn ánh mắt mang theo hài hước , người đứng đầu đem thanh niên ném xuống đất , sau đó tay trái nắm thành quả đấm , mang theo sắc bén tà khí , lấy kinh người vậy tốc độ rơi vào phía dưới , như như là nham thạch hạ xuống .

Phía dưới thanh niên kêu thảm một tiếng , tròng hai mắt một cái , lại không khí tức .

Thanh niên tàn nhẫn làm cho chung quanh vô giả đều nhường mảy , theo bản năng lui ra phía sau mấy bước .

"Thiên tài ? Các ngươi thiên tài đây?" Triệu Hàn loé lên một cái , dĩ nhiên là đi tới một người trung niên vô giả trước người , một tay nắm chặt , khí thế tăng mạnh , khinh thường nói: "Ai là các ngươi ở đây thiên tài ? Để cho hán đi ra , nếu không ngươi chết đi!"

"Ta ... Ta ..." Trung niên kia vô giả trực tiếp há hốc mồm , vận khí đã vậy còn quá không được , bị cái người điên này cho để mất tới .

"Ta không biết a!" Hắn bắt đắc dĩ nói ra , này biến thái đã tìm không thời năm mươi Tinh Hải Thành thiên tài , nhưng mà những thứ này cái gọi là thiên tài ở trong tay hán không chịu được như thế một kích , trực tiếp bị hán miểu sát .

"Không biết, chết đi!" Triệu Hàn lãnh huyết vô tình nói , một đạo linh lực chạy như điên tới , rơi vào phía sau người trên thân , ở ngực đối phương rõ ràng

hiện ra một cái huyết sắc cửa động .

"Ta tới đánh với ngươi một trận!" Đúng lúc này , bảy đạo thanh âm theo bốn phương tám hướng đánh tới .

Ngay sau đó , ở Triệu Hàn trước người liền hiện ra bảy đạo thân ảnh .

Bảy người này tu vi đều là thanh nhất sắc Dương Thực Cảnh cửu trọng , thực lực phi phàm , bọn hắn cũng đều là ở Tinh Hải Thành trong rất nổi danh thanh niên , bị người khen là thiên tài .

Bảy người cũng không nhận ra đối phương , liếc mắt nhìn nhau , sau một khắc , trong ánh mắt bắn ra mãnh liệt chiến ý .

Triệu Hàn quả thực quá kiêu ngạo , hoàn toàn đem Tinh Hải Thành người coi là , để cho sở hữu Tinh Hải Thành võ giả đều cảm thấy tức giận cùng với mãnh liệt kiềm chế .

Bọn họ bảy người cũng không ngoại lệ .

"Bảy người sao? Tự tìm cái chết!" Triệu Hàn trong ánh mắt vẫn là mang theo mãnh liệt nghiền ngẫm , thân hình lập loè , như Liệp Báo , biến mất , tại trong hư không lưu lại một đạo tàn ảnh .

Ngắn ngủi thời gian một nén nhang , Tinh Hải một trên đường , biến phải đặc biệt an tĩnh .

Chung quanh hai phía võ giả toàn bộ ánh mắt rơi vào phía trước , tại đó , tiên huyết nhuộm đỏ một mảnh , phía trên nằm bảy bộ băng lãnh thi thể , những người này chắc chắn chính là ban này khiêu chiến Triệu Hàn người , chỉ bất quá đám bọn hắn toàn bộ thất bại , đồng thời bị Triệu Hàn tại chỗ chém giết .

Bọn họ thua , đại giới là tử vong .

Là thù hận bọn họ tôn nghiêm mà chết.

Vô số người nhìn trên mặt đất thi thể , trong mắt không có một chút trào phúng , có chỉ là kính sợ , thế nhưng rất nhiều người cũng không dám đứng ra , bởi vì bọn họ biết thanh niên trước mắt thật vô địch .

Không có một người có thể chiến thắng được hắn .

Tàn khốc một màn làm cho mọi người càng thêm sợ hãi .

"Đây chính là các ngươi cái gọi là thiên tài sao? Không chịu nổi một kích , phế vật!" Triệu Hàn y nguyên đem trước nói cho dòi ra ngoài , nói lời này , trong lòng thế nhưng , loại này đem thiên tài nghiền ép tư vị đối với hắn mà nói thật sự là quá mỹ vị .

Ánh mắt của hắn ngắm nhìn bốn phía , kiêu căng trong ánh mắt lộ ra xem thường , thật cao nâng lên đầu giống như có thể mang ngày cho che kín , như vậy kiêu ngạo đến cực điểm , tự cao tự đại .

"Ngươi cho rằng ngươi rất mạnh ?"

Đúng lúc này , một đạo tiếng giễu cợt âm đột ngột vang lên , lời này vừa rơi xuống , tất cả mọi người khắp nơi nhìn , muốn tìm kiếm người mở miệng .

Ai cũng biết thanh niên trước mắt chẳng những thực lực phi phàm , hơn nữa thủ đoạn tàn nhẫn , phạm là đối mặt hắn thanh niên , toàn bộ là chết tại trên tay hắn .

Vào lúc này , vẫn còn có người mở miệng , đồng thời còn tràn đầy trào phúng đối phương ?

Đây không phải là tự tìm cái chết hành vi sao?

Triệu Hàn lông mày nhướn lên , hắn không nghĩ tới bây giờ có người dám trào phúng hắn , ánh mắt ở trong đám người lầy , sau cùng , rơi vào phía trước trong đám người một vị trí bên trên , nhìn phía sau người , hắn cười như điên: "Chính là một thiếu niên , dám khẩu xuất cuồng ngôn , ngươi có phải hay không ngại bản thân mạng lớn , để cho ta tới thu gặt ngươi ?"

"Là ta đến thu gặt ngươi!" Thiếu niên áo trắng lắc đầu , hắn không giống người chung quanh sợ hãi , ánh mắt nhìn thẳng phía sau người , không chút nào sợ , nói một cách lạnh lùng: "Ngươi bây giờ tu vi ở Dương Thực Cảnh cửu trọng đỉnh phong , đứng ở cảnh giới này bên trên , coi rẻ phía dưới tu vi không bằng ngươi người , ai cũng biết , Dương Thực Cảnh trong mỗi một trọng chênh lệch đều lớn vô cùng , ngươi làm như vậy , là ở rõ ràng ra bản thân tu vi a!"

"Thế nhưng , ngươi có nghĩ tới hay không , nếu tới người tu vi so ngươi cao , hoặc giả giống như ngươi , nhưng sức chiến đấu cao hơn ngươi , ngươi lại sẽ thế nào ?"

"Ngươi thật thấy chính ngươi phải vô địch thiên hạ sao? Thật cảm thấy này Tinh Hải Thành người là ngươi nghĩ nghiền ép là có thể nghiền ép sao?" Thiếu niên áo trắng thanh âm băng lãnh , mỗi chữ mỗi câu đều khí thế thuần chất , như là một ngọn núi áp về phía sau người .

"Ồ chỗ này của ta , ngươi bất quá là một , ta nghĩ nghiền ép liền có thể nghiền ép ngươi , đồng thời ta có thể dùng bất kỳ phương thức nào , bất kỳ cái gì

thủ đoạn!"

Lời này vừa nói ra , tất cả mọi người náo động .

Sau một khắc , đám người toàn bộ ánh mắt tập trung ở Diệp Kinh Vân trên thân , ánh mắt lập tức động lại , bởi vì bọn họ phát giác người mở miệng thật không ngờ trẻ tuổi .

Nhìn hình dạng cũng mới năm mười , mười sáu tuổi hình dạng .

"Thật là phách lối! Không nghĩ tới , người này Tinh Hải Thành trong lại có như vậy cuồng vọng người , tiểu tử , nói cho ta biết , người là ai ? Ta có thể cho người lưu lại toàn thân!" Triệu Hàn âm lãnh mở miệng , khẽ cau mày , nghĩ đến đã là nợ , hẳn là Triệu quốc Thái tử , bao quát chúng sinh , coi rẻ dân đen .

Nhưng hôm nay có một thiếu niên cũng dám trước mặt mọi người trào phúng hắn ?

Đối với hắn mà nói , đây hoàn toàn chính là tự tìm cái chết hành vi!

"Ta là ai ? Đây đối với một người chết mà nói rất trọng yếu sao ?" Thiếu niên áo trắng nghiêng nghiêng cười một tiếng .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: Nói cho người biết , ta có tư cách gì!

Lời này vừa nói ra , lại lần nữa làm cho tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt tập trung ở thiếu niên áo trắng trên thân .

Rõ là không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

"Hắn . . . Hắn không phải cái kia Diệp Kinh Vân sao?" Bỗng nhiên , trong đám người truyền đến một đạo kinh ngạc đến gấp quỹ thanh âm .

"Diệp Kinh Vân , có chút quen thuộc ? Nhưng nhất thời không nhớ nổi , Hắn là ai vậy ?" Có người hỏi.

"Người quen sao? Đã từng , có người sát tinh Hải Đế quốc Tiểu vương gia , người đó chính là Diệp Kinh Vân a!" Người nọ kinh hô: "Gia hỏa này tuyệt đối là một thiên tài ."

Người chung quanh dứt lời ở Triệu Hàn trong tai , làm cho khóe miệng hắn mỉm cười , chỉ là nụ cười này vô cùng băng lãnh , mang theo cuộn cuộn sát ý: "Nguyên lai là một thiên tài , khó trách người khẩu khí to lớn như thế , thế nhưng . . ."

Đột nhiên , hắn chỉ vào phía dưới một cổ lại một cổ thi thể , cuồng vọng cười nói: "Những người này cũng tự xưng là thiên tài , thế nhưng bọn họ toàn bộ bị ta giết chết , hy vọng người có thể ở trong tay ta ở lâu mấy phút!"

Cuồng vọng , kiêu ngạo .

Đây chính là hắn Triệu Hàn , tự cao tự đại .

"Ta nói , ở trong tay ta , ta nghĩ làm sao nghiền ép người là có thể làm sao nghiền ép người ." Diệp Kinh Vân phong Kinh Vân đậm nói .

"Người bắt quả là một dân đen , vậy mà khẩu xuất cuồng ngôn , người có tư cách gì đối với bản Thái tử nói nói đến đây ?" Triệu Hàn rốt cục tức giận , trong con ngươi bắn phóng xuất như đao băng lãnh quang mang , nhìn chăm chú phía trước thiếu niên áo trắng .

"Ta có tư cách gì sao? Hiện tại , ta sẽ nói cho người biết , ta có tư cách gì!" Diệp Kinh Vân gào to một tiếng , tốc độ nhanh , thân thể nhẹ tung .

Triệu Cương cảm thụ được phía sau người khí tức cường đại , khẽ cau mày , trong nháy mắt liền thi triển ra bản thân võ hồn .

Trên thân hiện ra đẹp mắt hỏa diễm , hắn võ hồn là nhất hỏa diễm loại , chính là dương hỏa .

Tay phải hắn thành chuông , thật lớn hỏa diễm lòng bàn tay oanh ra ngoài , hơi nóng lao nhanh , lấy một loại tốc độ kinh người hướng Diệp Kinh Vân đánh tới .

Đem Diệp Kinh Vân thân ảnh hoàn toàn bao phủ ở trong ngọn lửa , như nước biển một dạng bao phủ hần .

Nhưng mà , sau một khắc , tất cả mọi người trọn cả mắt lên tiếp đột xuất đi .

Bởi vì thật lớn hòa diễm sau đó một khắc liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi , nhìn kỹ , dĩ nhiên là bị Diệp Kinh Vân hút trở lại .

Mà giờ khắc này , hần thân ảnh đã tới Triệu Hàn trước người , tay phải trực tiếp xách ở phía sau người cái cổ : "Đây chính là tư cách!"

Hần hoàn mỹ nói cho đối phương biết hần tư cách là cái gì .

Đó là thực lực , là thực lực cường đại , là có thể nghiền ép thực lực đối phương!

Trước hần nói hần nghĩ thế nào nghiền ép đối phương là có thể làm sao nghiền ép đối phương , đây không phải là mạnh mẽ , mà là lời nói thật .

Người chung quanh nhìn Diệp Kinh Vân , vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi , cảm thấy phía sau người sức chiến đấu quả thực kinh người .

Hơn nữa phía sau người rất khí phách , cũng khó trách ở ba tháng trước có thể không úy kỵ Tinh Hải đế quốc , chém giết Tinh Hải Thiên Thành!

Người như vậy tuyệt đối có thể cường đại lên .

"Ta là Triệu quốc Thái tử , mau mau buông người ra tay , nếu không bản Thái tử diệt cả nhà ngươi!" Triệu Hàn tuy nói bị Diệp Kinh Vân bóp cái cổ , nhưng vẫn là gắng sức quát , như vậy là không phục .

Triệu quốc Thái tử thân phận , này ở trong mắt rất nhiều người như một tòa núi lớn một dạng , người bình thường nghe nói như thế , biết do dự một chút .

Nhưng Diệp Kinh Vân không phải người bình thường .

Thái tử thân phận rất tôn quý sao?

Ở nơi này lấy thực lực nói trên đời , hết thảy thân phận đều là hư , hoặc có lẽ là muốn có được những thứ kia thân phận tôn quý liền cần có thực lực cường đại .

Diệp Kinh Vân Chiến Thần danh hiệu là thế nào đến ? Cũng là bởi vì hần thực lực cường đại , sức chiến đấu kinh người .

"Cái này rất tôn quý sao?" Diệp Kinh Vân có cần phải làm cho đối phương thanh tỉnh một chút một cái , hần một quyền chọt đánh vào đối phương trên bụng .

Kêu thảm thiết tức khắc vang vọng .

Triệu Hàn nghĩ đều không nghĩ ra có người biết ở trước công chúng đánh hần cái bụng , hần chính là Triệu quốc Thái tử a , khi nào đã bị bực này vũ nhục ?

Thế nhưng đối phương băng lãnh đến mức tận cùng sát ý làm cho đầu óc hần thanh tỉnh một ít , hôm nay bản thân tù nhân , chỉ cần đối phương lại dùng lực một phân , như vậy hần kết quả chính là chết.

Đối với chết , hần vẫn là sợ hãi .

"Ta nói rồi ta nghĩ làm sao nghiền ép ngươi là có thể làm sao nghiền ép ngươi!"

Giọng nói rơi xuống , quyền ảnh lộ ra điên cuồng linh lực , một quyền lại một quyền địa rơi vào phía sau người trên thân .

"A! A! A!" Triệu Hàn điên cuồng kêu to , hần căn bản không nghĩ ra vì sao đồng dạng là Dương Thực Cảnh cửu trọng võ giả , hần và đối phương chênh lệch sẽ như thế lớn ?

Người chung quanh thấy như vậy một màn , cũng đều là há hốc mồm .

Cái này cùng ban nãy kiều ngạo tăng mạnh , kiều ngạo đến cực điểm , không coi ai ra gì Triệu quốc Thái tử chênh lệch quá lớn chứ ?

Diệp Kinh Vân tùy ý quơ múa nắm đấm , căn bản cũng không có để ý tới phía sau người là Triệu quốc Thái tử thân phận , mỗi một quyền lực độ đều rất tốt , đều ở đây phía sau người trong giới hạn chịu đựng .

"Hiện tại , ngươi có thể nói cho ta biết!"

"Thương Kiệt cùng Cao Đông ở đâu?" Diệp Kinh Vân lạnh như băng mở miệng nói .

"Ngươi . . . Ngươi là bọn họ người ?" Triệu Hàn một bộ gặp quỷ biểu tình , thấy phía sau người lại lần nữa quơ múa nắm đấm , vội vàng nói : "Bị sư huynh của ta mang đi , hôm nay ở Triệu quốc ."

"Ta cho ngươi biết , ngươi có thể hay không bỏ qua ta ?" Hần mặt khẩn cầu nói , nội tâm còn lại là gằm thét: " Chờ ta ra ngoài nhất định sẽ kêu lên sư huynh của ta đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Con mắt chỗ sâu mang theo cực điểm oán hận .

Này oán hận há có thể tránh được Diệp Kinh Vân hai mắt ?

Hần cười lạnh một tiếng , lần thứ hai nắm lên bao cát to bằng nắm đấm , từng cổ một sát ý ngưng tụ đến , mang theo kinh thiên khí tức , gào thét mà tới.

"Dừng tay!" Đúng lúc này , trong hư không xuất hiện một đạo thân ảnh , ngay sau đó , càng ngày càng nhiều thân ảnh tụ tập lại .

Cả vùng đều run rẩy lấy .

Bụi mù nổi lên bốn phía , từng đạo tức sát ý như con lốc một dạng cuộn cuộn ở Tinh Hải Thành trong , tất cả mọi người vào giờ khắc này tâm đều ở đây kịch liệt nhúc nhích .

"Là sư huynh hần ."

"Hần sớm đến!" Triệu Hân nhìn thấy một màn này , trên mặt rốt cục hiện ra vẻ hưng phấn vẻ , sư huynh đến , hần có thể cứu .

"Tiểu , ngươi mau thả ta! Sư huynh của ta Triệu Cường đến , ta có thể vì ngươi cầu tình , để cho hần tha cho ngươi khỏi chết!" Hần chậm rãi nói ra , trong lòng giống như bắt lại một cây cọc có cứu mệnh , đối với sư huynh Triệu Cường thực lực , hần vẫn rất có tự tin .

Diệp Kinh Vân cũng là không thèm quan tâm đến lý lẽ phía sau người nói , ngẩng đầu , nhìn phía phía trên .

Chỉ thấy tại đó có chừng một trăm người , những người này chân đạp huyết sắc hùng ưng mã , lưng đeo cung tiễn , cả người mang theo một cỗ tức sát ý .

Ở nơi này 100 người đến trong , có ba người y phục cùng người chung quanh không hợp nhau .

Một thanh niên , hai vị đại hân .

Hai vị kia lớn Hân Trung , một người người mặc áo giáp màu đỏ , một người khác còn lại là người mặc áo giáp màu trắng .

Ban này người mở miệng chính là người mặc áo giáp màu trắng người , hần ánh mắt lạnh lùng mà nhìn phía dưới thiếu niên áo trắng , trong miệng phát ra băng lãnh nói: "Cho ngươi thời gian ba giây , buông hần ra , nếu không , ta lập tức chém giết ngươi , đưa ngươi đầu treo cao ở Tinh Hải Thành trong!"

Hần nói lộ ra cực kỳ tự tin , dường như làm bước này đối với hần mà nói cực kỳ dễ dàng .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Còn có ai ?

Chừng một trăm đạo thân ảnh , bọn họ chân đạp hùng ưng mã , lưng đeo cung tiễn , bên hông phía trên trang bị một thanh trường kiếm , trên người mỗi một người khí thế thuần chất , sát ý lăng nhiên , vừa nhìn liền biết là qua huyết nhân .

Này một chi đội ngũ bên trên , trừ ba vị thực lực Cao Sâm người bên ngoài , khác vô giả đều là thanh nhất sắc Dương Thực Cảnh cửu trọng tu vi , như vậy đội ngũ đủ để nghiền ép Tinh Hải Thành trong bất kỳ thế lực nào .

Theo Triệu Hân trong miệng , Diệp Kinh Vân biết này một chi đội ngũ đến từ Triệu quốc tám Hoang Môn .

Ban này đối Diệp Kinh Vân băng lãnh mệnh lệnh người chính là này một chi đội ngũ đội phó , một thân thực lực đã ở Ngũ Hành Cảnh nhất trọng , thực lực phi phàm , là hần một người , cũng đủ để cho Tinh Hải Thành ngàn người thấy máu , vạn người bị thương nặng .

Hần không biết Diệp Kinh Vân trong cuộc đời ghét nhất chính là kẻ khác mệnh lệnh hần .

Hần ghét nhất chính chỗ này loại cao cao tại thượng ngũ khí .

Mắt chó coi thường người khác , không coi ai ra gì .

Lại nói hần căn bản cũng không dự định bỏ qua Triệu Hàn , mặc dù phía sau người là Triệu quốc Thái tử thì như thế nào ? Thân phận này trong mắt hần giống Hư Vô!

"Người không nghe thấy hần nói chuyện sao? Thà ta , bản Thái tử xin thề tuyệt không giết người!" Triệu Hàn âm lãnh mở miệng nói , giọng nói kia giống như hần căn bản cũng không phải là cái gì tù nhân , vẫn là vị kia cao cao tại thượng , tự cao tự đại Thái tử .

Sư huynh Triệu Cương đến , để cho hần khí trong nháy mắt nhộn nhạp , lần thứ hai khôi phục đến mộ dạng .

Diệp Kinh Vân hơi buông hai tay ra , bên khóe miệng cũng là lộ ra một vẻ nghiền ngẫm tiêu ý .

"Hừ! Coi như ngươi thức thời!" Triệu Hàn lạnh lùng liếc đối phương một cái , ánh mắt chỗ sâu tràn đầy sắc mặt vui mừng , vội vã hướng bầu trời bay đi , vừa bay vừa kêu nói: "Sư huynh , giúp ta . . ."

Nhưng mà , hần lời còn chưa nói hết , đúng lúc này , một đạo sắc bén kiếm khí tại trong hư không xẹt qua hoàn mỹ đường vòng cung , lấy nhanh như tia chớp tốc độ trực tiếp rơi vào bộ ngực hần bên trên , tức khắc , một cái huyết sắc cửa động rõ ràng nổi lên , cùng lúc đó , ở đó lỗ máu phía trên lưu lại tiên huyết , tán lạc xuống .

"Sư . . ." Còn chưa kịp nói câu nói sau cùng , hần thân thể liền đột nhiên ngưng lại , sau đó toàn bộ thân thể mất đi trọng lực , nổ một cái , rơi trên mặt đất .

Diệp Kinh Vân căn bản cũng không có dự định bỏ qua phía sau người .

Phía trên người nhất tề sững sờ , cả người đều hóa đá ở , chẳng ai nghĩ tới phía dưới thiếu niên áo trắng thật không ngờ kinh cuồng , vậy mà ở trước công chúng kích sát Triệu quốc Thái tử .

Phía dưới võ giả cũng đều là sững sờ .

Thật tốt loại!

"Tự tìm cái chết!" Ban nãy người mở miệng nhìn thấy một màn này , ánh mắt tức khắc sắc bén , trên mặt rậm rạp lạnh lạnh hàn ý , tốc độ cực nhanh , chạy thẳng tới , trên thân khí thể sau đó một khắc chợt bộc phát ra , này một cỗ khí thể rất là cuồng vọng cùng với bá đạo , ở trên người hần , ánh sáng màu bạc lập loè không ngừng , phía sau lưng xuất hiện một đoàn năng lực cầu , đó là ngân sắc lôi đình .

Đây là hần võ hồn , lôi đình có thể đi cầu!

"Có thể chết ở ta lôi đình có thể đi cầu võ hồn phía dưới , coi như là ngươi hân hạnh!" Băng lãnh lời nói từ trong miệng hần cuộn đi ra .

Lôi đình có thể đi cầu , lực công kích vô cùng cường đại , tốc độ cực nhanh , là một loại cường đại võ hồn , phẩm chất hần là ở từ phẩm , rất là bất phàm!

"Lôi đình!"

Diệp Kinh Vân căn bản lười nhác cùng đối phương động mồm mép , nhanh chóng sử dụng ra lôi đình .

Tức khắc , một đạo thân ảnh xuất hiện , trên thân toàn bộ là giăng đầy lôi đình , ngân quang lập loè , trên thân lớp lớp vang vọng không ngừng .

Ngay sau đó , băng lãnh lời nói từ lôi đình trong miệng truyền tới: "Đông Hoàng Nhất Chi , diệt!"

Thanh âm hạ xuống , một đạo khí tức theo lôi đình ngón giữa chỗ nổ bắn ra tới , tại trong hư không xuất hiện một đạo mãnh liệt kinh khí , kinh khủng như vậy , như một cái móng vuốt vậy lấy không gian , chỉ là chớp lát , liền trực tiếp rơi vào đại hần trên trán .

"Diệt cho ta!" Diệp Kinh Vân gào to một tiếng , thanh âm hạ xuống .

Răng rắc 1 tiếng .

Đại hần kia đầu như tây qua lần dưới đất bên trên , tiên huyết như cột nước vậy cuồng phun .

Người chung quanh nhìn thấy một màn này , mặt quý dị nhìn Diệp Kinh Vân .

Phía sau người tu vi vền vẹn mới Dương Thực Cảnh cửu trọng , nhưng lại có thể miểu sát có Ngũ Hành Cảnh nhất trọng đại hần .

Không phải nói , Ngũ Hành Cảnh võ giả hoàn toàn có thể miểu sát Dương Thực Cảnh cửu trọng võ giả sao?

Trước mắt hết thấy quả thực là không thể tưởng tượng nổi , quá mức khó có thể tin!

Diệp Kinh Vân ở phá vỡ lấy mọi người đối với tu vi nhận thức .

"Lớn mật!" Đúng lúc này , phía trên trăm người trong đi ra mười cái võ giả , bọn họ người mặc phổ thông áo giáp , cười ở hùng ung lập tức , rút ra bên hông phía trên trường kiếm , lợi hại trường kiếm dưới ánh mặt trời lấp lánh băng lãnh lộng lẫy , là như vậy băng lãnh .

Mười vị Dương Thực Cảnh cửu trọng võ giả lấy kinh người vậy tốc độ đánh tới , tại trong hư không xẹt qua mười đạo đường vòng cung , mang theo sát ý lạnh như băng đánh tới .

Ngay tại lúc đó , còn dư lại hơn chín mươi vị võ giả , trong tay phải đã là xuất hiện một cây cung , trong tay trái xuất hiện một thanh lợi hại cung tiễn , cung tiễn chỉ hướng lấy phía dưới thiếu niên áo trắng , như từng cái độc xà , âm lãnh ánh mắt .

"Diệt ta Triệu quốc Thái tử , lại diệt ta Triệu quốc đội phó , người tìm đường chết!" Người cầm đầu gào to một tiếng , trường kiếm trong tay chọt quơ múa , mang theo sắc bén , đánh úp về phía Diệp Kinh Vân .

Sát cơ bạo tăng , khí thế thuần chất .

Còn lại chín vị võ giả nhất tề bao quanh Diệp Kinh Vân .

Ngay tại lúc đó , trên bầu trời bắn rơi vô số cung tiễn , sắc bén bùng lên , đó là muốn Diệp Kinh Vân mệnh!

Nhưng mà , cho tới bây giờ , ở Diệp Kinh Vân trên mặt cũng không có hiện ra mảy may tức giận , hấn căn bản cũng không là sợ động , bởi vì hấn có thực lực cường đại .

Hấn đi tới một cái võ giả trên thân , lần thứ hai sử dụng một chiêu Đông Hoàng Nhất Chỉ , người võ giả kia kêu thảm một tiếng , theo hùng ung lập tức đi xuống .

"Vô Tình Nhất Kiếm!" Diệp Kinh Vân bản thể đánh Vô Tình Kiếm , chọt vung lên , kiếm khí xao động không gian , chung quanh tầng tầng võ vụn , kinh người kiếm khí bao phủ bốn phía , đem gào thét tới cung tiễn toàn bộ chém đứt xuống!

Ngay tại lúc đó , hấn thân ảnh đã tại chỗ biến mất .

"Lôi Đình Kiếm Thế!"

Bỗng nhiên , chín đạo lôi quang đồng thời nổ rộ , như chín đạo con lốc cuộn cuộn đi , đem còn dư lại chín tên võ giả toàn bộ bao phủ .

Chỉ là trong nháy mắt , chín vị võ giả đều kêu thảm một tiếng , tiếng xương vỡ vụn âm nhất nhất vang lên , không tới chốc lát , toàn bộ rơi trên mặt đất , không còn có sinh cơ!

"Còn có ai ?" Làm những võ giả này đều chết đi lúc , một đạo lạnh lùng đến kiêu ngạo đến cực điểm thanh âm quanh quẩn ở toàn bộ không trung .

Thiếu niên áo trắng ngẩng đầu , nhìn phía trên , sau đó đưa mắt định cách ở đó về mặt tức giận thanh niên trên thân , trong những người này , hấn đối với này một người cảm thấy một chút hứng thú: "Ra tay đi , không ra tay nữa , liền không có cơ hội!"

Xem thường thanh âm lần thứ hai vang lên .

Mọi người đều ngây tại chỗ , nhìn phía Diệp Kinh Vân ánh mắt đã là có thay đổi thật lớn .

Đây không khỏi cũng quá khí phách chứ ? Quá không coi ai ra gì chứ ?

Toàn trường thân thể thân nhất tề run lên , trong lòng càng là run lên bần bật .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 212: Lựa chọn thứ nhất , đã không còn giá trị

Diệp Kinh Vân cước bộ một bước , cả người kiếm khí ở trong không gian toát ra , khí thế như cầu vồng , nhìn xa phía trên người!

Ánh mắt nhìn thẳng mặt ý thanh niên .

Coi như thanh niên muốn bước ra một bước lúc , bên cạnh đại hán chính là bước lên trước , nhếch miệng cười một tiếng: "Bực này đồng cặn bà không cần thiếu chủ xuất thủ , vẫn là để ta làm đi!"

Vừa nói, tay phải hắn rút trường kiếm ra , cười hùng ung mã lao nhanh tới , âm lãnh con mắt nhìn phía trước thiếu niên áo trắng .

"Cút!" Diệp Kinh Vân nhìn cũng không nhìn đối phương một cái , đối với cái này loại cấp bậc đối thủ , hắn thực sự không hề được hứng thú gì .

"Hả?" Đại hán nhướng mày , không nghĩ tới vừa đưa ra liền bị đối phương trào phúng 1 tiếng , suy nghĩ lại một chút trước đối phương vậy không tiết ánh mắt , hoàn toàn không chú ý hắn sắc mặt , để cho hắn tức khắc sắc mặt đại biến , quát: "Người một cái thiếu niên nho nhỏ , vậy mà để cho ta cút ? Người biết ta là người như thế nào sao? Cũng bởi vì kích sát thủ hạ ta , liền có thể không coi ai ra gì sao?"

"Ta võ hồn chính là so với hắn càng bá đạo hơn lời đình kiếm , lực công kích phi thường , so với kia lời đình có thể đi cầu lợi hại hơn , đối phó người , ta không cần sử dụng võ hồn , một tay liền có thể diệt người!" Vừa nói, hắn hướng về phía Diệp Kinh Vân giơ ngón tay giữa lên .

"Tìm đường chết người , người lời thừa quá nhiều!" Diệp Kinh Vân khẽ cau mày , ánh mắt đầu tiên là đặt ở phía trên thanh niên trên thân , sau đó nghiền ngẫm cười một tiếng: "Người muốn cho hắn chết sao?"

Xem thường thanh âm truyền vào trong tai đại hán , làm cho hắn thân thể rung một cái , sắc mặt đỏ lên , sau một khắc , hắn cả người khí thế tăng vọt , rất là bá đạo , cuồng vọng .

"Chịu chết đi!" Cười lạnh một tiếng , hắn thân ảnh bùng lên tới , tại trong hư không lưu lại một đạo tàn ảnh , sẽ đến Diệp Kinh Vân trước người , như mãnh thú xuất kích , thật lớn màn lực chấn động bốn phía vỡ vụn lên .

"Người lời thừa thật rất nhiều!" Diệp Kinh Vân cười lạnh một tiếng , lần thứ hai bước ra một bước , đi thẳng tới trước người đối phương , vô cùng tốc độ kinh người tỏa ra một kiếm .

Kinh khủng kiếm ý uly áp đến ở trên người đối phương , làm cho đối phương trong lòng giật mình , sắc mặt đại biến , hắn căn bản là không có nghĩ đến thiếu niên trước mắt sức chiến đấu thật không ngờ kinh khủng .

Một kiếm hạ xuống , chung quanh kiếm ảnh gào thét tới , tràn đầy toàn bộ không gian , càng ngày càng lớn mạnh , phảng phất có thể mang toàn bộ không gian phá toái .

Đại hán sắc mặt tái xanh , trên thân truyền đến thật lớn đau đớn làm cho hắn dữ tợn , võ hồn sau đó một khắc không tự chủ được xuất hiện .

Đó là một thanh găng đầy lời đình trường kiếm .

Lời đình kiếm!

Đây chính là hắn võ hồn .

"Người không phải nói không dùng võ hồn , chỉ dùng một tay liền có thể tiêu diệt ta sao ?" Diệp Kinh Vân trào phúng 1 tiếng , căn bản cũng không ngại phía sau người . nhàn nhạt thanh âm rơi vào trong tai đại hán , làm cho phía sau người thân thể lại lần nữa run .

Hắn khỏi cần không được a , khỏi cần nói trực tiếp cũng sẽ bị đối phương chớp nhoáng giết hết!

"Người tự tìm cái chết!" Đại hán nổi giận 1 tiếng , tay cầm trường kiếm màu bạc hướng Diệp Kinh Vân đâm tới .

"So kiếm ?" Diệp Kinh Vân cười , hắn là Kiếm Tâm kiếm giả , trên kiếm đạo có vượt quá người phạm năng lực hiểu , đối phương muốn cùng so với hắn kiếm ?

Hắn chỉ muốn nói tìm đường chết!

"Người không có cơ hội! Ta nói cơ hội là sinh cơ biết." Diệp Kinh Vân từ tốn nói , trong tay lại lần nữa quơ múa trường kiếm , càng ngày càng nhiều kiếm ảnh rậm rạp tại không gian , đều nhanh muốn đem toàn bộ không gian cho bạo nổ .

"Dừng tay!" Nhìn đến phía dưới thân ảnh gào thét tới , phía trên , Triệu Cương cũng không nhìn được nữa , thân hình liên tục bùng lên , muốn ngăn cản .

Thế nhưng , hắn ngăn cản được sao ?

"Người chậm!" Thanh âm lạnh như băng theo Diệp Kinh Vân đôi môi trong cuộn đi ra , ngay sau đó , hắn gào to một tiếng: "Thiên Hạ Kiếm Ảnh!"

Vô Tình Kiếm Đạo bậc thấp tam thức chiêu thứ hai Thiên Hạ Kiếm Ảnh .

Bao phủ tại trong hư không kiếm ảnh lấy tốc độ kinh người đều rơi vào đại hán trong lòng ngực , chỉ một lát sau , một cỗ thi thể chính là té xuống đất , không còn có khí tức .

Toàn trường lại lần nữa sững sốt .

Diệp Kinh Vân hôm nay liên tục kích sát Triệu quốc mãnh tướng , thật là tuyệt!

"Ngươi! Tự tìm cái chết!" Vào giờ khắc này , Triệu Cương rốt cục chịu đựng không nổi cảm giận ngất trời , hoàn toàn bộc phát ra , một đôi âm lãnh giống như rắn con mắt nhìn chăm chặp phía trước thiếu niên áo trắng .

Đôi phương giết hấn sư đệ , đây đã là va chạm vào hấn giới hạn , lại giết hấn hai vị cường đại thủ hạ , đây đã là không chết không thôi tồn tại .

Hôm nay , hấn thế tất yếu Diệp Kinh Vân chết.

"Ngươi giết ta Triệu quốc nhiều như vậy nổi danh nhân vật , hôm nay , ta nhất định phải giết ngươi!" Xé tâm nứt lời nói từ trong miệng hấn truyền đến , vẻ mặt dữ tợn , hoàn toàn không áp chế được mãnh liệt tà khí .

Diệp Kinh Vân cầm kiếm mà đứng , tay áo phiêu động , cả người nhìn qua như cùng là một Chiến Thần đồng dạng, hấn không để ý đến phía sau người nói , ngược lại là nói ra: "Cho ngươi hai lựa chọn , một , thả Thương Kiệt cùng Cao Đông , sau đó rút cho ta! Hai , chết!"

Nói đến câu nói sau cùng , hấn cả người sát ý như hồng thủy một dạng chợt bộc phát ra , quả thực là kinh thiên địa , quỷ thần khiếp .

Tất cả mọi người có thể nghe được ra hấn trong lời nói sát ý!

"Thương Kiệt ? Cao Đông ?" Triệu Cương ngăn người một chút , sau đó nghĩ đến cái gì , hấn âm lãnh cười cười: "Nguyên lai ngươi là hai người kia bằng hữu à? Bất quá , rất đáng tiếc , bọn họ đã bị ta người dẫn vào đến bất hoang cứ điểm trong đi , ngươi cũng sẽ nhìn không thấy bọn họ! Ha ha ha , nói không chừng , bọn họ hiện tại chính thừa nhận không phải ngươi có thể chịu đựng được thật lớn thống khổ chứ! Ngươi nên vì thể cảm thấy cao hứng ."

"Rất tốt!" Diệp Kinh Vân nghe nói như thế , ánh mắt đã là triệt để băng lạnh: "Lựa chọn thứ nhất , đã không còn giá trị!"

Nếu đôi phương làm như vậy , hấn hoàn toàn thì không cần cho đôi phương cơ hội .

Kết quả chỉ có một , chết!

"Ngươi muốn giết ta ?" Triệu Cương hí mắt lại đến , vậy lưu đi ra trong khóe mắt bùng lên ra lạnh lạnh hàn ý: "Giống như ta ý nghĩ , ta cũng muốn giết ngươi!"

"Chết đi!"

Hết dài một tiếng , một cỗ Ngũ Hành Cảnh lưỡng trọng tu vi chợt bộc phát ra , như vậy cấp độ võ giả đã có thể thay đổi không gian , tại hấn chung quanh có sương mù màu máu , sương mù màu máu phía trên thậm chí có từng cái lạnh lạnh đầu khô lâu , từ đó truyền tới quỷ dị thâm trầm tiếng kêu .

Những người này toàn bộ là trước hấn giết chết , đồng thời còn tà ác luyện chế ra nhất kiện võ bảo tới.

Tại hấn sau lưng có một cái huyết sắc đầu khô lâu .

Đây là một loại rất hiếm thấy võ hồn , huyết khô lâu .

Này võ hồn lấy thu nhận võ giả một thân huyết mạch sở trường , đến tăng thêm bản thể tu vi .

"Ta để cho ngươi trở thành ta tế phẩm , đây là ngươi hấn hạnh!" Triệu Cương lạnh như băng mở miệng nói , thực lực của hấn vượt qua xa Diệp Kinh Vân trước đôi mắt ba người .

"Chết ở ta huyết khô lâu võ hồn phía dưới, ngươi chết cũng không tiếc ." Thanh âm lạnh như băng quanh quẩn ở cả không trung , tất cả mọi người đều là mặt sợ hãi nhìn hấn .

Hiện trường , duy nhất một có thể đi bảo trì đạm định người cũng chỉ có vị kia bạch y tung bay thiếu niên .

Bạn đang đọc truyện *Nghịch thiên Chiến Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.